SVEUČILIŠTE JURJA DOBRILE U PULI
FFPU Filozofski fakultet u Puli

Ivan Francetić

uredila
Sandra Tamaro Pogorilić

Rječnik boljunskih govora

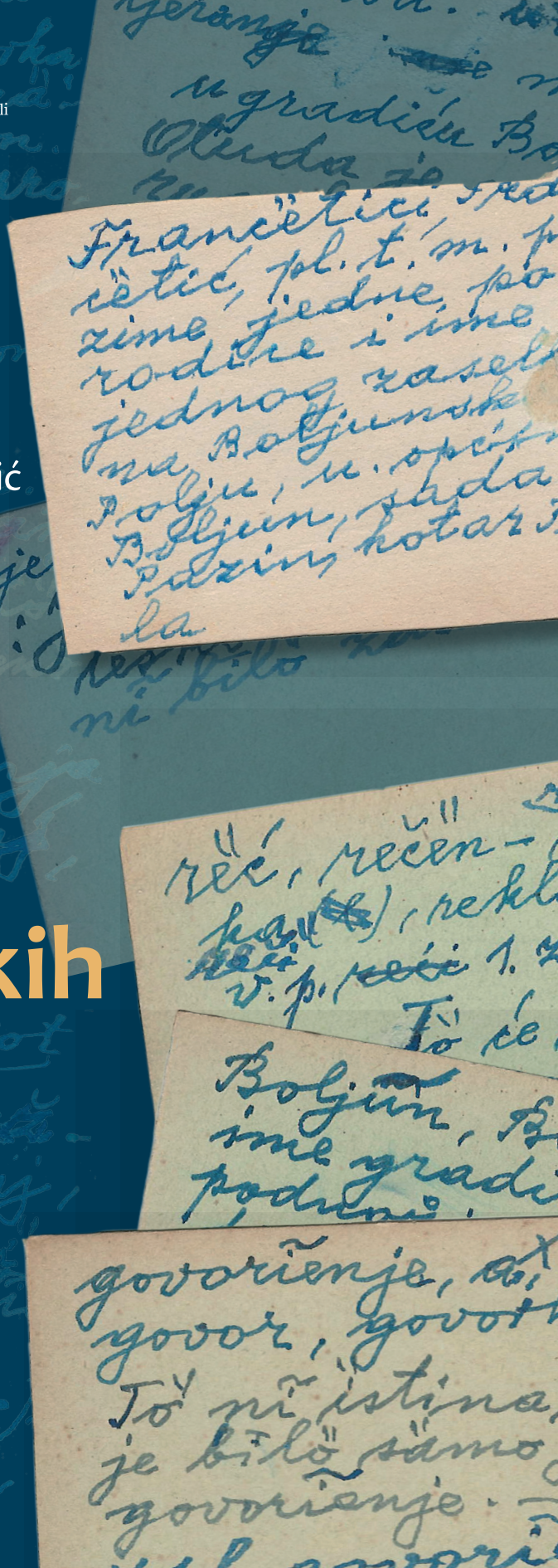

Ivan Francetić
RJEČNIK BOLJUNSKIH GOVORA

Izdavač
Sveučilište Jurja Dobrile u Puli
Zagrebačka 30, 52100 Pula, Hrvatska

Za izdavača
prof. dr. sc. Marinko Škare, rektor

Urednica
Sandra Tamaro Pogorilić

Elektronski upis rukopisne grade
Valter Milovan
Sandra Tamaro Pogorilić

Korektorica
Sandra Tamaro Pogorilić

Lektorica
Teodora Fonović Cvijanović

Recenzentice
prof. dr. sc. Lina Pliško
akademkinja, prof. dr. sc. Silvana Vranić

Grafički dizajn korica
David Ivić, IVIĆ DESIGN

Grafičko uređivanje teksta i računalnog sloga
Mladen Bačić

ISBN 978-953-377-103-8 (PDF-online)

Znanstveno referentno djelo objavljeno je na temelju Odluke Odbora za
izdavačku djelatnost Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli,
KLASA: 611-04/26-01/05, URBROJ: 143-01-15-26-1 od 18. ožujka 2026. godine.

Ivan Francetić

RJEČNIK BOLJUNSKIH GOVORA

izvorni rukopis uredila, priredila i popratila etimološkim komentarima

Sandra Tamaro Pogorilić

Pula, 2026.

I

Uvod

1. O rječniku, njegovu autoru i Boljunštini

Pred nama je osebujan i vrijedan dijalektni rječnik Boljuna i Boljunštine, nastao na temelju ostavštine pokojnoga Ivana Francetića (1884. – 1973.). *Rječnik boljunskih govora* pravo je iznenađenje u čakavskoj leksikografiji 21. stoljeća iz dvaju razloga. Prvo, riječ je o izvrsnome rukopisu iz pedesetih godina 20. stoljeća koji je čekao pola stoljeća da se digitalizira, uredi i konačno objavi. Drugo, o životu autora Ivana Francetića, Boljunca, rođenoga 1884. u Francetićima, na Boljunskome Polju, ne znamo mnogo[1], ali je rječnik napisao kao da je bio jezikoslovac, besprijekorno, po svim pravilima struke i čini se da je imao uvid u rječnike i leksikografsku metodologiju. Znamo da je 1919. s trideset pet godina napustio rodno mjesto otišavši u Ljubljanu te u Zagreb, gdje je na sudu bio viši sudski činovnik, te je u Zagrebu i preminuo, 14. studenoga 1973. godine.

Veoma privržen svome kraju, u nastojanju da boljunsku baštinu (običaje, priče[2] i govore) ovjekovječi i oplemeni, umirovljeni se Francetić vraćao rodnome kraju te neumorno, strpljivo i zanosno počeo prikupljati građu za svoj rječnik, bilježeći narodno usmeno blago Boljunštine.[3]

Rječnik boljunskih govora obuhvaća govore skupine zaselaka koji pripadaju mjesnome odboru Boljuna, u kojemu je Boljun centar, a zatim su tu i Boljunsko Polje (Buladi, Fabići, Martići, Polje, Čobci, Kirčija, Buretići, Mandići, Fracetići, Novljani, Kurelovići, Perići), Katun (Gržetići, Knjezi, Rogovići, Kovači, Katun, Opati, Komari, Šestani) i Ravno Brdo (Šerebija, Srednje Selo, Paškvalići, Paladini, Kurevčija, Čukovija, Komarija, Rakanati, Brus, Šupljini, Frlanići i Brnac).[4] Boljunština je smještena u sjeveroistočnome dijelu Istre u podnožju Učke. Na brežuljku 254 metra nadmorske visine nalazi se impresivni kaštel iz 11. st. i naselje Boljun, koje dominira zbog svoje bogate prošlosti i važnosti u gospodarskom, ekonomskom i društvenom životu Boljunštine nad Boljunskim Poljem, koje se nalazi u dolini. Od 13. st. uz kaštel se razvija naselje koje svoj procvat doživljava u 16. st. kao seoska komuna sa samoupravom. Latinski tekstovi iz sredine 15. st. nazivaju Boljun *Baniol, Bagnoli* ili *Balneolum*, a do kraja 18. st. u njemačkim tekstovima za Boljun pojavljuju se inačice *Vanol*, *Vinal, Vynal* i *Ad Fines*, a narod ga zove samo Finale, što je bio povod mišljenju

---

[1] U Državnome arhivu u Pazinu postoji matična knjiga rođenih u kojoj je upisano njegovo ime: Joannes Maria Frančetić, rođen 2. februara 1884., oženjen 7. 7. 1919. u Ljubljani.

[2] Sveučilišna i nacionalna knjižnica u Zagrebu otkupila je 1963. god. njegovu *Zbirku narodnih priča i poslovica Boljuna i Boljunske kotline.* Zbirka je sastavljena od 5 osminskih đačkih bilježnica i obuhvaća oko 360 pripovijedaka te nekoliko poslovica i prikaza običaja. Bošković-Stulli (1972: 128) ovim je riječima ocijenila njegov rad: «Autor je donio tekstove domaćim boljunskim govorom i ispod svakog teksta označio kazivača. Zbirka ostavlja dobar dojam po obilju svoje pripovjedačke građe, po jednostavnom stilu i domaćem jeziku. Ipak je zatamnjuje jedna sjena: pokazalo se, naime, da se autor dijelom služi već zapisanim pripovijetkama, prenijevši ih zatim u boljunski govor […]. Francetićevu zbirku držim usprkos tome vrijednom i čini se da je ipak najveći dio njegovih tekstova nastao kao plod izvorna autorova bilježenja». Vidi i Bošković-Stulli (1986: 23-24).

[3] Iz Zagreba se u Boljunsko Polje vraćao sa svojim sumještaninom Franom Novljanom, poznatim profesorom Pazinske gimnazije i narodnim prosvjetiteljem (1879. Novljani – Boljunsko Polje – Zagreb 1977.), čija je etnološka monografija izišla 2014. pod naslovom: *Boljun. Kmiecki život i užanci*, a priredila ju je Tanja Perić-Polonijo.

[4] Tu smo podjelu sastavili prema podatcima koje smo dobili od naših ispitanika, uzevši u obzir i službene podatke koje smo dobili od općine Lupoglav i one koje postoje o Boljunskome Polju i Boljunštini u Istarskoj enciklopediji (Matijašić, 2005a: 89-91 i 2005b: 91).

da mjesto odgovara krajnjoj granici Italije na istoku.[5] O etimologiji ojkonima Boljun mnogo se pisalo, a mišljenja se istaknutih etimologa u vezi s njegovim postankom ne podudaraju. Naime Skok i Šimunović[6] posvjedočuju da Boljun proizlazi iz latinskog participa *bulliens* < *bullire* "vreti, izvirati" (REW 1389, ERHSJ I/234-235), i da je toponim nastao odnoseći se na izvor blizu naselja. Talijanski etimolog Doria[7] tvrdi da je riječ o zabludi i donosi valjane argumente koji potvrđuju da je točna etimologija toponima u latinskoj riječi *balneolum* (**baneolum*) "kupeljica". Toponim je svakako vezan uz pojam *vode*, istoimena je rijeka *Boljunčica* koja onuda prolazi, pa možemo zaključiti da je vjerojatno bio motiviran *izvorom* i prihvatit ćemo Doriovu etimologiju koja bolje objašnjava fonetske promjene toponima[8].

Ivan Francetić sa svojom obitelji

Boljunština (Boljun i boljunska kotlina)[9] danas broji oko 87 ognjišta, a ponekad se jedan zaselak izjednačuje s jednom kućom i obitelji koja ondje živi.

Područje Boljuna graniči na istoku s Učkom, na zapadu s Pazom, na jugu sa Šušnjevicom i Letajem, na sjeveroistoku s Vranjom, a na sjeverozapadu s Lesišćinom, Dolenjom Vasi i Lupoglavom. Nekad je Boljun bio centar za sva okolna mjesta jer je imao mesnicu, policijsku postaju, poreznu upravu, gostionice, školu, liječnika, pekarnicu itd. Mjesto Boljun danas broji tek tridesetak starijih stanovnika i sve svoje funkcije sveo je samo na stanovanje. Jedino što ondje još unosi živost jest crkva sv. Jurja, koju nedjeljom cijela Boljunština redovito posjećuje, *Boljunska konoba* i tvornica kave, u kojoj je zaposleno nekoliko mještana. Glavna ulica vodi od ulaza u naselje uz crkvu sv. Kuzme i Damjana (13. – 17. st.) i uz rimski žrtvenik (1. st.) do glavnoga trga uz koji se nalazi seoska loža i kašća (skladište za žito) iz 16. st. U blizini je zvonik i župa sv. Jurja (16. st.) na čijim je zidovima sačuvan niz glagoljskih natpisa iz toga stoljeća.

Zbog prirodnih i klimatskih uvjeta stanovništvo Boljunštine i okolice oduvijek se bavilo stočarstvom i šumarstvom, a danas živi od stočarstva (pogotovo neke obitelji u Boljunskom Polju), a pojedinci se bave i berbom tartufa. Boljun ima zanimljivu arhitekturu, kaštel i crkve (sv. Jurja, sv.

---

[5] Štrk Snoj (1982: 104).

[6] Šimunović (1992: 48; 1976: 13)

[7] Doria (1980: 41-48)

[8] Više o toponimiji Boljunštine u Tamaro (2005: 135-144).

[9] Tu sintagmu upotrebljava Francetić u naslovu jednoga svog rukopisa koji se nalazi u Nacionalnoj sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu.

Baštijana i sv. Kuzme), jedina trgovina u Boljunu zatvorena je, djeca odlaze u Lupoglav u školu, a stanovnici gravitiraju prema Pazinu, Pićnu ili Rijeci zbog administrativno-zdravstvenih usluga.

U povijesti[10] Boljunština nije bila dijelom mletačke Istre već Pazinske grofovije, no tomu usprkos, istromletački dijalekt, kao svojevrsna koinê na istarskome prostoru, utječe na lokalne čakavske govore i mnogi mletacizmi prodiru u svakidašnji govor istarskih čakavaca. Padom Mletačke Republike 1797. prestala je postojati i Pazinska knežija te cijela Istra prelazi u sastav Habsburške Monarhije (sve do 1918.). Austrija nije uvela uredovni jezik, "ali je u nekodificiranom obliku priznavala pojam *Cultursprachen*, a to su bili njemački, talijanski, svakako francuski i latinski."[11] Za vrijeme austrougarske vladavine Boljun je pripadao kotaru Pazin. Od 1910. god. Boljun je bio veća mjesna općina pod koju su spadale porezne općine Vranja, Brest, Paz, Borut, Posert, Gradinje i Šušnjevica. Početkom XX. st. Boljun ima *posujilnicu* (1904.), *pučku knjižnicu* (1909.), *društvo za štednju i zajmove* (1904.) i *hrvatsku pučku školu.* U tome razdoblju te u razdoblju talijanske vladavine u Istri od 1918. do 1943., kada je Istarski poluotok došao pod upravu Kraljevine Italije, mnogi su mletacizmi ušli u čakavske mjesne govore Istre i zadržali se do danas, kako to i posvjedočuje *Rječnik boljunskih govora*.

Građu za svoj rječnik Francetić je prikupljao pedesetih godina prošloga stoljeća, a prema informacijama njegova nećaka Cvetka Francetića posljednji je put na Boljunštini bio 1966. godine. Uz literaturu i informacije dobivene od mještana doznali smo da je bio unuk Ivana Francetića (1820. – 1897.), čovjeka koji se izborio za otvaranje hrvatske škole u Boljunu 1879. godine.[12] Dugo smo tražili kada je umro i gdje je pokopan jer od uže rodbine u Hrvatskoj nismo ni s kim mogli stupiti u kontakt.

Od starijih mještana doznali smo da je snimao najstarije Boljunce, njihove spontane govore, tražio je da mu ispričaju priče i poslovice i sve ih bilježio. Od 1961. do 1968. objavio je desetak kraćih priloga u časopisu *Jurina i Franina*: "Poslovice i anagdote iz Boljuna" (1961.), "Zanimljivosti i anegdote iz Boljunske kotline" (1962.), "Mudre besedi s Boljunske vali" (1964.), "Narodne nošnje va Boljune" (1965.), "Štuorije z Boljuna i z Boljunske vali" (1966.; 1968.), "Domaće štorije z Boljuna i Boljunske vali" (1967.), "Domaće pesmice" (1968.), a je rukopisna građa za rječnik ostala neobjavljena i čuvala se u Sveučilišnoj knjižnici u Puli.

2. Građa

Nakon autorove smrti rukopisna građa za dijalektni rječnik[13] mjesnih govora Boljuna i Boljunštine povjerena je Sveučilišnoj knjižnici u Puli. Godine 2001. redoviti je profesor dr.sc. Goran Filipi, u jednom prijateljskom razgovoru s ondašnjim ravnateljem Sveučilišne knjižnice u Puli, gospodinom Brunom Dobrićem, doznao da postoji takav rječnik pa je u sklopu Znanstvene udruge Mediteran na ondašnjemu Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci (danas Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli) zatražio rukopis na posudbu, s namjerom da se djelo vjerno transkribira, digitalizira, uredi i tiska. U ožujku 2001. godine ja i kolega Valter Milovan, znanstveni novaci profesora Filipija, uputili smo se po rukopis u Sveučilišnu knjižnicu. Vratili smo se s ogromnom kartonskom kutijom, koja je sadržavala preko devet tisuća razbacanih kartonskih pravokutnih paginiranih listića, dimenzije 9 x 7,5 cm, ispisanih tamnoplavim nalivperom, relativno čitljiva rukopisa.

---

[10] O povijesti Boljuna pisali su Slaven Bertoša (2001; 2014) i Maja Štrk-Snoj (1982; 2001).

[11] Pederin (1996: 94).

[12] Više o tome u Jakovljević (1997: 211–213).

[13] Nigdje nije bilo naslova toga rječnika, samo građa s rječničkim natuknicama. U razgovoru o podrijetlu toga rukopisa s gospodinom Brunom Dobrićem, ispričao nam je da pretpostavlja da je rukopis dospio u Sveučilišnu knjižnicu s ostavštinom Tone Peruška.

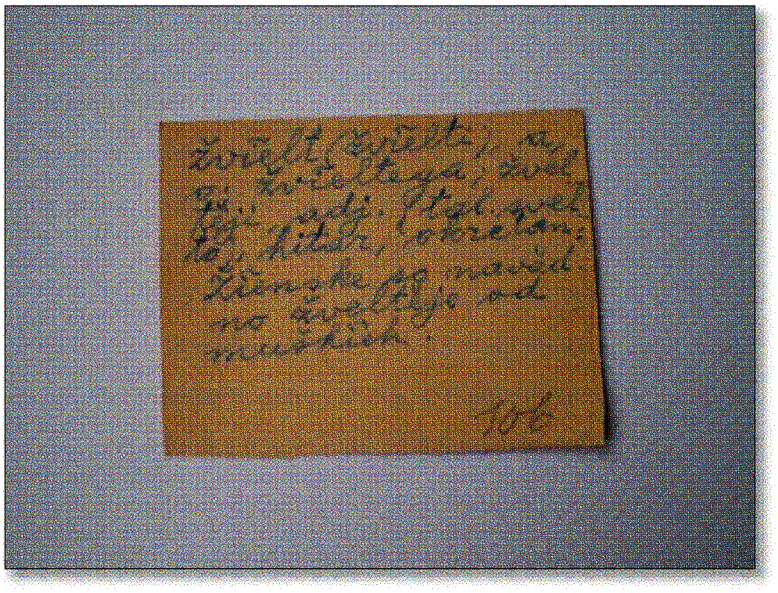

Primjer jedne rječničke kartice iz rukopisne građe Ivana Francetića

Slijedio je pravi leksikografski posao, s notom arhivističkoga i bibliotekarskoga duha, jer su plijesan i prašina bili već duboko prodrli u neke dijelove građe pa je pojedine ulomke bilo teško, a katkad i nemoguće pročitati. Najprije smo sav materijal poredali abecednim redom i sortirali u posebne kutije, pa smo podijelili posao: svatko je dobio po jedno slovo i tako do kraja abecede. Usto trebalo je građu provjeriti na terenu da bi se utvrdilo pripada li sav leksik zaista Boljunštini i taj je zadatak pripao meni. Odlazila sam na teren jednom tjedno, ovisno o informantima, od ljeta 2003. do ljeta 2004. godine, i razgovarala sam s izvornim govornicima Boljuna i Boljunskoga polja. Zahvaljujem mojim strpljivim ispitanicima bez kojih terensko istraživanje ne bi bilo moguće. To su Mario Giacich (1929.), Ecio Jačić (1920.), Marica Novljan (1925. – 2004.), Berta Novljan (1924.), Cvetko Francetić[14] (1939.) i Cvetka Francetić (1940.) i ostali Boljunci koji su nam pomogli i s nama porazgovarali.

3. Boljunski govori

Prema Brozovićevoj tradicionalnoj klasifikaciji čakavskoga narječja[15] boljunski govori pripadaju sjevernočakavskome ili ekavskočakavskome dijalektu. Ekavski čakavski dijalekt jedan je od dva autohtona čakavska dijalekta u Istri koja su postojala prije migracija izazvanih prodorom Turaka na Balkan, stoga je još dragocjeniji rukopisni rječnik koji imamo pred sobom jer predstavlja sinkronijsku fotografiju toga starog boljunskog idioma iz vremena koja su prošla, odnosno iz prve polovice 20. stoljeća. Dijalektologinja Silvana Vranić, proučavajući sustav i podsustave čakavskoga ekavskog dijalekta, dala je detaljan opis svih najvažnijih karakteristika ekavskih govora potkrjepljujući ih primjerima s terena ili iz već prikupljenoga dijalektološkog materijala te ubraja

[14] Cvetko Francetić pranećak je autora rječnika. Ivan Francetić bio je, dakle, njegov prastric (brat njegova djeda) i kad bi dolazio iz Zagreba prikupljati narodne priče i običaje, odsjeo bi kod njih.

[15] Brozović i Ivić (1988: 78-83).

govor Boljuna i Boljunskoga Polja u središnji istarski poddijalekt ekavskoga dijalekta.[16] Prijedlozima u ekavskome dijalektu bavila se dijalektologinja Irena Miloš, a u jednome svome članku opisala je osobitosti govora Boljuna na početku i u prvoj polovici 20. st. prema zapisu Frana Novljana.[17]

Ono što je odmah uočljivo u vokalizmu boljunskih govora jest ekavski ostvaraj praslavenskoga jata, a to se vidi u riječima kao što su npr.: *nedȅlja, pȅsma, mesȅc, vȅtar, detȅlina, besȅda, kolȅno, želȅzo.* Ta ekavska karakteristika vidljiva je i u morfološkim nastavcima D. jd. *manȅ*, L. jd. *selȅ*, G pl. *vsȇh*, i u komparativima *debelȅji, staréji, slabȅji*, što dokazuje najdosljedniji ostvaraj ě > e, u leksičkim i u gramatičkim morfemima.

Boljunski govori obiluju diftonzima *ie* (*debíel, míeso, míendula, píet, desíet, píeć, píerje*) i *uo* (*vúol, vúojska, rúot, rúoka, rúob, rúoža, zúop*). Na terenu imali smo prilike primijetiti da se diftonzi polako gube i da pokazuju tendenciju k pojednostavnjivanju, odnosno k dugosilaznom ostvaraju vokala *e*, *o* i *u*.

U konsonantizmu čuva se konsonantski skup *čr* na početku riječi, npr. *čȓn, črvȋf, črnȉlo.* Adrijatizam, odnosno prijelaz završnoga *m* > *n* prisutan je u gramatičkim morfemima u promjenljivim riječima, kao npr. u 1. l. jd. prezenta: *govorȋn*, i u imenicama, zamjenicama i pridjevima, te u leksičkim morfemima u nepromjenljivim riječima, npr. *sȅdan.* Nastao je u 17. st. zbog pojednostavnjivanja izgovora pojedinih konsonanata ili konsonantskih skupova: lakše je bilo izgovoriti *n* nego *m* jer je za izgovaranje toga posljednjeg potrebno zatvoriti usne, a to predstavlja veći napor. To je dovelo i do ispadanja *p* u konsonantskim skupovima *pt, pš*: *ptȉca* > *tȉca*, *pšenȉca* > *šenȉca.*

Praslavenski refleks **dj* dao je *j*: *sȗjenje, mȇja, mlâji, rojȇnje, tȉji*; praslavenski skup **tj* > *ć: nȏć*. U boljunskim govorima prisutni su refleksi prasl. skupa **stj* > *šć* na početku riječi: *šćȁp, šćaptȏn, šćȕcat* kao i u drugim pozicijama: *ognjȉšće, pušćȁt.* Skup *št* razvio se iz *čt*: *poštȅn* < *počten* i od skupa *st* u romanskim posuđenicama *štȉf, štramȁc, štúorija.* Tako se i skupovi *šk* < *sk* i *šp* < *sp* pojavljuju u romanizmima, npr. *škartȍc, špranjulȅta, šporkȁt.*

Krajnji se zatvorni suglasnici gube u konsonantskoj skupini *st*: *šȇs, žȁlos, mȉlos, pȁs, pȇs* jer slijede pravilo po kojem "ako iza posljednjeg ili jedinog vokala slijede dva završna konsonanta koji pripadaju istom stupnju napetosti, reducira se onaj konsonant koji je dalje od vokala"[18] (*st*, oba su bezvučna). Zato se i reduciraju početne suglasničke skupine koje imaju isti stupanj napetosti:*tk-, pč-, pš-, pt-.*

„Odraz je starine u govoru Boljuna i prijedlog *viz* kao relikt starojezičnoga prijedloga *vy*, *viz Riekȉ*, a temeljna je varijanta prijedloga *sъ (> sъə)* prijedlog *z/s*, npr. *z vrȅmenon, s kȍrenom…*"[19]

U čakavskom narječju, kao jedna od temeljnih osnova konsonantizma jest da se nisu razvile zvučne afrikate *đ* i *dž*, tj. da se prasl. **dj* reflektiralo kao *j*, a strano *dž* zamjenjivalo sa *ž* (*džep* > *žȅp*). U boljunskim govorima zabilježili smo nekoliko primjera riječi koje počinju sa *đ*: *đardȋn, đerâni, đȋr, đirȁt, đirlȃnda, đîta, đjogȁtul, đjordâna, đornâl(i), đurȁt,* mahom posuđenice iz (istro)mletačkoga dijalekta.

---

[16] Vranić (2005: 334).

[17] Miloš (2014: 521-532)

[18] Moguš (1977: 86).

[19] Miloš (2014: 530).

U boljunskim govorima bitno se razlikuju *č i ć*, gdje je posljednje veoma meko. Boljunska akcentuacija slijedi pravila osnovne čakavske akcentuacije čiji sustav čine tri akcenta: kratkosilazni ili brzi, dugosilazni ili silazni te akut ili zavinuti. Boljunski su govori veoma stari jer još čuvaju prednaglasnu duljinu: npr. *glāvà, mīēšàt, shlāpèt* itd. Terenskim smo istraživanjem primijetili da se opozicija akuta i dugosilaznog polako gubi tako što zavinuti akcent teži izjednačivanju s dugosilaznim.

4. Struktura rječnika

Rječnik boljunskih govora obuhvaća 28 slova i ukupno broji 9331 rječnički članak, svrstano kako slijedi: A (124); B (477); C (91); Č (154); Ć (28); D (398); E (33); F (233); G (233); H (79); I (137); J (165); K (857), L (221); LJ (7); M (457); N (481); NJ (15); O(412); P (1517); R (448); S (703); Š (512); T (349); U (223); V (284); Z (577); Ž (116). Nema natuknica s početnim slovima Đ i DŽ, jer fonemi /ʒ́/ i /ʃ́/ nisu dio primarnoga suglasničkog inventara čakavskih govora. Iz današnje perspektive, nakon više od pedeset godina od Francetićeva bilježenja, zatekli smo na terenu riječi (većinom mletacizme) koje počinju na đ, npr. *đîr, đirât, đornâl* i druge, ali ih nismo uvrstili u rječnik jer smo odlučili objaviti isključivo Francetićevu građu.

Poseban glas u rječniku predstavlja nazalni samoglasnik koji se izgovara kao poluglas šva i koji Francetić bilježi simbolom ɐ̃/ɐ̃, a redovito se pojavljuje ispred ili iza nekog nazala, npr. *dɐ̃n, nɐ̃gnût (se), samnjɐ̃r, sɐ̃n, mɐ̃li, bɐ̃nda.* Rječnik obiluje diftonzima ie i uo, npr. *debiêl, miêso, miêndula, piêt, desiêt, piêć, piêrje, vuôl, vuôjska, ruôb, ruôža, zuôp*, iako se oni u današnjem govoru Boljunaca polako gube i pokazuju tendenciju k pojednostavnjivanju. Usto Francetić uredno bilježi i prednaglasnu duljinu: *glāvà, rūōkà,* itd.

Rječnik boljunskih govora sinkronijska je fotografija stanja boljunskih govora iz pedesetih godina prošloga stoljeća, koja sadrži šaroliku i bogatu lepezu leksika boljunske starine pa neminovno, iz današnje perspektive, Francetićev rječnik obiluje arhaizmima, odnosno riječima koje su ili potpuno nestale iz uporabe ili su samo dio pasivnoga rječnika izvornih govornika, te inačicama koje nisu više u uporabi, npr. *človèk,* danas *čovèk*. Istraživanje koje smo proveli na terenu pokazalo je da je mnogo romanizama zamijenjeno domaćim ekvivalentima, a neki su termini potpuno nestali, kao npr. *kàna, velâda, imprežârij, apelacijuôn, inkvižît, kvietɐ̃nca, propožicijuôn, užufrût, arîênda, kotuôrna, īnženjuôš, žviêndula* i mnogi drugi.

Rječnik boljunskih govora sastavljen je po svim pravilima leksikografske struke: Ivan Francetić pedantno bilježi svaki rječnički članak na posebnome kartonskom listiću, uredno pridodajući glavi članka – lemi naglasnu dužinu, ključne padežne i glagolske oblike, morfološko obilježje, etimologiju (isključivo za talijanizme i germanizme, premda gdjegdje bilježi i francuzizme i bohemizme, te obvezno latinsko ime biljaka), značenje i frazeologiju. Valja napomenuti da Francetić donosi sve potrebne paradigmatske oblike koji su važni za utvrđivanje morfoloških i naglasnih vrijednosti boljunskih govora, uklonivši na taj način bilo kakvo nagađanje ili sumnju čitateljima.

Kod imenica navodi kanonski nominativni lik, zatim ili samo nastavak ili cijeli oblik genitiva jednine, nominativ i genitiv množine, gramatičku kategoriju danu kroz oznaku roda, ponekad i deminutiv, etimologiju (ako je riječ posuđenica), značenje i frazeologiju: **kosȁc,** koscà, *pl.* koscì, kosâc, *m.*, kosac, onaj koji kosi travu ili slamu: *Koscì ïmajō nɐ̃jtēže težãčko dèlo, ma zatò i nɐ̃jbòljo kòšto i plãćo.* Ili **afâr**, a, *pl.* afâri, afâri, *m.* (tal. affare), posao, djelo: *Kakuôf afâr ïmate vî to mèt sòbon.*

Značenje donosi ili standardno kao hrvatski ekvivalent ili kao objašnjenje koje služi kao definicija, što se može vidjeti u sljedećem primjeru imenice ženskoga roda: **prȁlica,** i, *pl.* prȁlice, prȁlic, *f.*, *dem.* prȁličica, preko 1 m dugačka gvozdena poluga na kraju malo zaoštrena za vađenje i dizanje kamenja iz zemlje i za pravljenje rupa za kolje: *Prȁlico ȉma mȁlo fali sȁka kmȇeska kȕća.* Ili **žena̍,** ženȉ, *pl.* ženȉ, žȇn, *f.*, žena uopće, supruga: *Danȁs san vȉde ovȕot pasȁt vȁšo ženȍ, kadȁ je hodȉla va crȇkvo.*

Na kraju rječničkih članaka u bogatu frazeologiju Francetić je uvrštavao i narodne poslovice, koje je naznačivao kraticama u zagradama, donosimo nekoliko primjera: *Sȉt lâčnemu ne vȅruje* (nar. poslovica). *Marȉja Kandalȕora, zȋma fȕora; al je prȋša Svêti Blâš pȁk je rȅka da je sȅ tô lâš* (nar. poslovica). *Nȉ va žȇnskēōe vȅri, kakȍ ni va mȕoru mȅri* (nar. poslovica).

Kod polisemičnih riječi razgraničuje denotativno od konotativnoga značenja te uvrštava i sintagme: **glāvȁ,** ȉ, *pl.* glāvȉ, glâf, *f.*, **1.** ljudska glava: *Sȁka glāvȁ svojȍ pȁmet. - Kȉ nȉma glāvȉ ȉma nȍgi* (nar. poslovica) **Svojȇ glāvȉ -** svojeglav, tvrdoglav: *ȕon je vȃjki svojȇ glāvȉ i dela sȁmo ča je njegȁ vȍlja.* **2.** biljna glava (kupusa, salate): *Mȋ smo stȁvili va maštȇl kȉsat glāvȉ ot kapûza.*

Homonime svrstava u posebne rječničke članke razgraničavajući njihovo pripadanje različitim gramatičkim kategorijama i semantičkim poljima, npr.:

pȍt, podȁ, *pl.* pôdi, pȕodi, *m.*, pod, tlo: *Na podȅ va konȍbe se držȇ kumpȋr i rȅpa.*

pȍt, a, *m.*, (lat. pottus), znoj: *Pȕno ljȗdi po lȅte trpȋ ȍt pȍta, ȁš se jâko potȇ.*

pȍt (d), *pr.*, **1.** pod, ispod: *Zīmȁ je; stȁvi čȃ pod nȍgi.* **2.** u: *Si vȉde, čȃ je dočȅka pot stȁros.*

Glagoli su u većini slučajeva zapisani u infinitivnom apokopiranom (krnjem) obliku: npr. **ubrnȗt (se), raspīlȉt**, a u suglasničkim skupovima na *-st*, zbog slabljenja napetosti na kraju riječi krajnje *-t* im otpada, npr. **pomȕs, ubȏs se**. Morfološke informacije koje autor daje o glagolima sljedeće su: 1. l. jd. i 3. l. mn. prezenta, glagolski pridjev radni za m., ž. i sr. rod; glagolski pridjev trpni ili particip perfekta za sva tri roda, imperativ, oznaku glagolskoga vida: perfektivnosti (*v.p.*), imperfektivnosti (*v.i.*) ili iterativnosti (*v.it.*). Npr. **anulȁt**, *anulȃn – anulâjo, anulã, anulȁla, lo; anulȃn, anulȁna, o; anulãj, v. p.*; (tal. annullare), poništiti, ukinuti: *Tribunȃl je anulã prvo sentȇnco i ordinã nȕovo.* Primjer nesvršenoga refleksivnoga glagola je: **spamećȅvat se,** se spamećȗjen – spamećûjo; spamećȅva, la, lo; spamećȗj se, *v. i.*, sjećati se: *Jâ se spamećûjen, kakȏ se je nȅkat dobrȏ žīvȅlo.*

Kod pridjeva autor bilježi neodređene oblike svih triju rodova, te G. jd. m. r., komparativ (ako je moguć) i morfološku oznaku *adj.*: npr. **kuntȅnat,** kuntȇnta, kuntȇnto, kuntȇntega, kuntentȅji, *adj.*, (tal. contento), zadovoljan, veseo: *Kuntȇntega čovȅka se vȅć po līcȅ poznȏ.* Kada navodi i određeni oblik pridjeva, stavlja ga odmah iza glave članka u zagradama, npr.: **štȍfas (štȍfasti),** štȍfasta, o; štȍfastega; štofastȅji, *adj.*, (njem. stoffen), tkaninast, suknen: *Kupȉ mi jenȍ štȍfasto stomȃnjo.*

Zamjenicama, uz nominativ jednine, pridodaje i cijelu paradigmu oblika u G, D, A, L i I; označuje ih morfološkom kraticom *pron.* te navodi radi li se o upitnoj, neodređenoj, osobnoj, pokaznoj, odnosnoj ili posvojnoj zamjenici, ne izostavljajući značenje i frazeologiju. Primjerice **čȃ**, *o(t) čegȁ i čȅsa, čemȕ, čȃ, na čȇn, s čȇn, pron. inter.*, što: *Pokāžȉ čȃ tȏ dȅlaš.* Za osobne zamjenice, osim spomenutih padeža, bilježi i množinske oblike N, G, D, A, L, I. Na primjer: **kâ,** (ot) kȇ, (h) kȇ, (za) kȕo, –, (na) kȇ, (s) kȕo(n); kȇ, (ot) kȇh, (h) kȇn, (za) kȇ, –, (na) kȇh, (s) kȇmi, *pron. pers.*, *f.*, koja: *S kȕo (n) kumpanȉjo(n) si hodī na Trsȁt? Na kȇ bȕnde je tvojȁ kȕća?*

Zbog različitih paradigmi, naglasaka i nastavaka autor izdvaja u posebne članke ženski i muški (srednji) rod zamjenica, tako npr. imamo pokaznu homonimnu zamjenicu: **tȁ,** o tȅ i tȇ; h tȅ i tȇ, tȍ, – na tȅ i tȇ, s tȕo(n), *pl.* tȅ, o tȅh, tȅn i tȇn, po tȅ, – na tȅh, s tȅmi, *pron. dem. f.*, ta: *Tȁ munȇda nī prâva. Dãj mi tȍ pȁlico.* A u drugom članku: **tâ (tȍ),** o tegȁ, h temȕ, za tegȁ (tȍ), – , na temȕ i tȇn,

s tī̋ēn, *pl.* tî (tè), o tèh, h tèn i tī̋ēn, za tî (tè), –, na tèh, s tèmi; *pron. dem. m.* i *n.*, taj i to: *Tâ pu͡ôt pèlje v Riekò. Tâ pũt je pasã lȉšo.*

Prilozi, kao nepromjenjiva vrsta riječi, imaju samo morfološku oznaku *adv.*, etimologiju, značenje i ilustrativnu egzemplifikaciju iz svakodnevnoga govora. Na primjer **Nɇ̄glò,** *adv.*, naglo, nenadano: *Mu͡ôj brȁt je prîša takò nɇ̄glò, da ga nȉsan vàlje ni vȉde.* Čestice nisu zastupljene u Francetićevu rječniku jer u ondašnjim gramatikama čestice nisu bile izdvojene u zasebnu vrstu riječi. Tako npr. čestice **mȉga** „valjda, ta“ i **jȁ** „da kao odgovor na pitanje“, tretirane su kao prilozi, oznakom *adv.*

Prijedlozi imaju nekad kraticu *pr.* a nekad *prep.*, te značenje i egzemplifikaciju: **od,** *prep. s gen.*; **na**, *prep.* na: *Jâ san cī̋èli dɲ̃n na nogàh.* **čȅs** i **čȅz**, *pr.*, kroz: *Čȅs cī̋èlo lèto sãn se mȕči da sprȁvin intrâdo pot kru͡ôf.* U zadnjem primjeru vidi se princip svrstavanja fonetskih i fonoloških varijanti pod istu natuknicu.

Za uzvike/usklike autor navodi radi li se o uzviku boli: **âj!**; čuđenja: **ȏštija**, **â!, aã!;** poticanja na rad: **ȁla**. Na primjer **ȁla šȕ,** uzvik za poticanje (na rad), hajde, ustaj: *Ȁla šȕ, hȍte jȅs.* **Âjbôh**, uzvik poricanja na upit, ne nipošto, nikako: *Sȉ tî tâ kî je stȍri škȍdo? – Âjbôh!* **Ȕf!** uzvik za izražavanje dosade, gnjeva ili boli: *Ȕf čâ me tȏ jãdi!*

Veznici su određeni katkad kraticom *vez.*, a katkad *conj.* Primjerice **mȁ,** *conj.*, **1.** ali, (tal. ma): *Mȁ čâ me tolȉko šekâš.* **2.** ta: *Mȁ i jâ ću pu͡ôć s tȏbom. Mȁ kakȏ si moglà pȃrtit prez mene.* **ȁč** i **ȁš**, *vez.*, jer, budući da: *Tečȉ, tečȉ, ȁč će te nu͡ôć (uhȉtit)!* **ni - ni,** *conj.*, ni, niti: *Ni jâ, ni tî, ni sȅmo, ni tȁmo. Tȏ nȅbin stȍri ni za nȉč.*

Brojevi su zastupljeni kraticom *num.* i *br.*, npr.: **jedanɲ̃js,** *num.*, jedanaest: *Poli nȁs ȉma jedɲ̃n kmȅt jedanɲ̃js ũlji čī̋ēl.* **dvãjset,** *num.*, dvadeset: *Nèki držī̋ē i vèć o(t) dvãjset kokȕôš.* Autor redne brojeve označava s *num. ord.* ili *red. num.* Primjerice **pī̋ēti,** a, o, pī̋ētega, *num. ord.*, peti: *u͡ôn je fini pī̋ēto klȁso. Mî se vȉdimo sȁko pī̋ēto nedȅljo.*

Rječnik boljunskih govora obiluje onomastičkom i toponomastičkom građom ne samo Boljunštine nego i šire okolice: antroponimima – imenima, prezimenima i nadimcima (*Feđī̋ēl, Mɲ̃te, Šupljȉna, Menȉć, Perȕč, Šȅreb, Tončȉnić, Trȕôšt* i drugi), toponimima (*Boljũn, Fabȉći, Galežɲ̃n, Labȋn, Medulȋn, Mȅrika, Rànobȑdo* i drugi) i mikrotoponimima – imenima šuma, livada, njiva, pašnjaka (*Trȕôštovica, Zvanȉšće, Sironjȉca, Petrànjevo, Matešȉja* i drugi), hidronimima (*Boljũnčica, Sâva*), etnicima (*Boljȕnac, Dalmatînka, Ebrī̋ēj, Inglī̋ēš, Šavrînka*) i kteticima (*Inglī̋ēški, Labȋnski, Učkarski*). Francetić je bilježio mnogo imena krava i ovaca: npr. *Čâde* (ime vola crne boje), *Rȕnja* (ime ovce crne boje s kovrčavom vunom), *Rušȅla* (ime krave bijele boje), *Šarîn* (ime vola šarene boje). Imena blagdana također su zastupljena u rječniku, npr.: *Mɲ̃rčenica* (svetkovina Majke Božje *25. marta mjeseca* na Boljunskome Polju), *Sī̋ēnsova* (Spasenje, četrdeset dana poslije Uskrsa), *Vazɲ̃n* (Uskrs), *Vêla Svetȉca* (Velika Gospa), *Marȉja Kandalȕôra* (Svijećnica, 2. veljače).

Leksički i semantički *Rječnik boljunskih govora* pokriva sva semantička polja: poljodjelstvo, floru i faunu, dom i posjed, zanate, odjeću i obuću, kulinarstvo, vremenske prilike i kalendar, geomorfologiju terena, sva područja međuljudskih odnosa i svakodnevne komunikacije, administrativni, sudski i porezni leksik, vojne i crkvene termine, stoga je dragocjen materijal za daljnja jezikoslovna i etnološka istraživanja. Francetićev *Rječnik boljunskih govora* zasigurno je vrijedan prinos hrvatskoj dijalektologiji i čakavskoj leksikografiji jer popunjava onu rupu na dijalektološkoj karti sjevernočakavskih ili ekavskočakavskih govora koji su dočekali svoje objavljivanje i tako odgovorili na poziv profesora Lisca[20], koji među dijalektnim rječnicima koji bi nam bili najpotrebniji uvrštava i boljunski.

[20] Lisac (2008: 208).

5. Urednički dio

Uređivanje rukopisne građe *Rječnika boljunskih govora* odvijalo se u nekoliko faza, s jednom većom stankom. Prva faza bila je transkripcija, druga faza obuhvaćala je terensku provjeru građe, treća faza nastala je kao posljedica rada na rukopisu i obuhvaćala je izradu doktorske disertacije pod naslovom "Leksičko-etimološka obradba romanizama u rukopisnom *Rječniku boljunskih govora* Ivana Francetića", koju sam izradila pod mentorstvom akademika Gorana Filipija i obranila na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu u siječnju 2009. godine. Četvrta, ujedno i završna faza obuhvaćala je uređivački/redaktorski posao. Jedan dio posla odnosio se na detaljne provjere svake rječničke natuknice, na uklanjanje zatipaka. Uredničke su itervencije izdvojene u uglatim zagradama. Minimalne su što se tiče sadržaja, jer nam je cilj bio objaviti originalan Francetićev rječnik. Učinjene su sitne pravopisne korekcije, uz minimalne formalne ispravke, koje zadiru u prilagodbu pojedinih riječi iz definicije standardnome hrvatskom jeziku, zatim ispravke morfoloških odrednica tamo gdje je to bilo krivo navedeno (najčešće autorovo krivo tretiranje priloga kao pridjeva), te smo dodali indeksne oznake [¹],[²],[³] homonimima, i to samo u onim slučajevima kada je naglasak bio potpuno isti, ne ako ih je razlikovala prednaglasna dužina.

Grafija i akcentuacija u potpunosti su autorske, kao i svi kosi oblici, značenje i frazeologija. Kada su kartice bile oštećene mrljama ulja ili nalivpera, nismo rekonstruirali tekst nego smo stavili uglate zagrade s točkicama i napomenom da se ne razabiru slova ili riječi.

Jedino u što smo zadirali jesu etimologije talijanizama, odnosno mletacizama, jer smo na toj temi i izradili doktorsku disertaciju pa smo smatrali korisnim dodati, tamo gdje je to bilo potrebno, podatak o posuđenici. Kod određivanja etimologije Francetić je često u zagradama navodio talijanski ekvivalent, od kojega, po njegovu sudu, potječe riječ, no najčešće je riječ o mletacizmima, a ne o talijanizmima. Ponegdje talijanska riječ nije točno napisana pa smo to ispravili i dodali u uglatim zagradama točan talijanski oblik, ili češće (istro)mletački ekvivalent, jer su talijanizmi u čakavskim govorima Istre zapravo posuđenice iz (istro)mletačkoga dijalekta. Francetić je u nekim slučajevima dobro uočio mletačke posuđenice, no ponekad su mu promaknule, ili je pak pojedinim riječima neprikladno pridodao talijansko podrijetlo, a zapravo su germanizmi ili se pak radi o riječima klasičnoga europskog naslijeđa: latinskoga/grčkoga podrijetla, koje su najvjerojatnije preko standardnoga hrvatskoga jezika dospjele u čakavski sustav, pa smo to i naznačili u uglatim zagradama. Sve što smo dodali potkrijepili smo rječničkim potvrdama: za talijanski jezik – VDLI (*Vocabolario della lingua italiana*), za mletački dijalekt – DDV (*Dizionario del dialetto veneziano*), VG (*Vocabolario giuliano*), rjeđe VDIP (*Vocabolario del dialetto istroveneto di Pola*) ili DDP (*Dizionario del dialetto di Pola*), ili pak OA (osobne ankete za riječi iz istromletačkoga koje poznajemo i koje se upotrebljavaju, ali nisu navedene u rječnicima). Kada se radilo o starijim romanizmima od dragocjene nam je pomoći bio Skok (ERHSJ – *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskog jezika*), a za riječi koje su istovjetne hrvatskome standardnome jeziku i Francetić ih navodi kao talijanizme, a one to nisu, poslužio nam je HER (*Hrvatski enciklopedijski rječnik*).

6. Kratice i znakovi

adj. – pridjev
adv. – prilog
arh. – arhaizam
augm. – uvećanica
br. – broj
col. n. /coll. n. – zbirna imenica srednjeg roda
conj. – veznik
češ. – češki

DELI - Manlio Cortelazzo, Paolo Zolli, *Il nuovo ETIMOLOGICO. Dizionario etimologico della lingua italiana*. Volume unico. Bologna: Zanichelli editore, 1999
dem. – umanjenica
DDP – Barbara Buršić-Giudici, Giuseppe Orbanich, *Dizionario del dialetto di Pola*, Rovigno, Fiume, Trieste, 2009.
DDV – Giuseppe Boerio, *Dizionario del dialetto veneziano*, Firenze, Giunti Editore, 1998².
ERHSJ – Petar Skok, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskog jezika*, I-IV, Zagreb 1971. – 1974.
f – ženski rod, imenica ženskog roda
franc. – francuski
HER – *Hrvatski enciklopedijski rječnik*, I-XII, Jutarnji list i Novi Liber, Zagreb, 2004.
kot. – kotar
lat. - latinski
m – muški rod, imenica muškog roda
n – srednji rod, imenica srednjeg roda
nar. – narodna
num. – broj
num. ord. – redni broj
nvnjem. – novovisokonjemački
njem. – njemački
mlet. – mletački
OA – osobne ankete
opć. – općina
p.o. – porezna općina
pl. – plural
pr. – prijedlog
prep. – prijedlog
pron. dem. – pokazna zamjenica
pron. inter. – upitna zamjenica
pron. pers. – osobna zamjenica
pron. poss. – posvojna zamjenica
red. num. – redni broj
REW - Wilhelm Meyer-Lübke, *Romanisches etymologisches Wörterbuch,* Heidelberg: Carl Winter- Universitätsverlag, 1992.³
srvnjem. – srednjovisokonjemački
tal. – talijanski
u. opć. – upravna općina
v. – vidi
v.i. – nesvršeni glagol
v.it. – iterativni glagol
v.p. – svršeni glagol
VDIP – Vera Glavinić, *Vocabolario del dialetto istroveneto di Pola.* Pula: Filozofski fakultet u Puli, Knjižnica Tabula, 2000.
VDLI – Nicola Zingarelli, *Vocabolario della lingua italiana*, Bologna, Zanichelli, 2003.
vez. – veznik
VG – Enrico Rosamani, *Vocabolario giuliano*, Bologna, Cappelli Editore, 1958.
vlat. – vulgarni latinski
želj. – željeznička
( ) – autorove napomene
[ ] – uredničine napomene

7. Literatura i izvori

Slaven Bertoša, 2001., Novi prilozi za poznavanje prošlosti Boljuna i Vranje od XVII. do XIX. stoljeća. *Zbornik općine Lupoglav* 2001, str. 131-147.

Slaven Bertoša, 2014., Kaštel Boljun i njegova okolica: kulturno-povijesne crtice. *Zbornik za narodni život i običaje, Boljun. Kmiecki život i už(a)nci*, Etnološka monografija (1898.-1899. i 1950.-1960.), knjiga 58, priredila Tanja Perić-Polonijo, HAZU, Zagreb, str. 533-570.

Maja Bošković-Stulli, 1972., O narodnim pripovijetkama u Istri, *Rad XVII kongresa Saveza udruženja folklorista Jugoslavije,* Poreč, Zagreb, str. 125–129.

Maja Bošković-Stulli (ur.), 1986., *Zakopano zlato. Hrvatske usmene pripovijetke, predaje i legende iz Istre*, Pula, Rijeka.

Dalibor Brozović; Pavao Ivić, 1988., Jezik, srpskohrvatski/ hrvatskosrpski, hrvatski ili srpski, Čakavsko narječje. *Enciklopedija Jugoslavije 6.* Zagreb: *Jugoslavenski leksikografski zavod "Miroslav Krleža"*, str. 78-83.

Mario Doria, 1980, Etimi e toponimi triestini e istriani: Bogliuno (e Bagnoli della Rosandra). *Pagine istriane*, num. 8-9, str. 41-48.

Ivan Francetić, *Rječnik boljunskih govora* (rukopis).

Božo Jakovljević, 1997., Nekoliko zaslužnih narodnjaka Boljunštine, *Zbornik općine Lupoglav* '97, Pazin: Josip Turčinović, str. 211-213.

Josip Lisac, 2008., Koji bi nam dijalekatni rječnici bili najpotrebniji, *Hrvatski dijalektološki zbornik,* 14, HAZU, Zagreb, str. 207-217.

Robert Matijašić a, 2005., "Boljunsko Polje", *Istarska enciklopedija*, Leksikografski zavod Miroslav Krleža, Zagreb, str. 91.

Robert Matijašić b, 2005., "Boljunština", *Istarska enciklopedija*, Leksikografski zavod Miroslav Krleža, Zagreb, str. 91.

Irena Miloš, 2014., Govor Boljuna prema zapisu Frana Novljana, *Zbornik za narodni život i običaje, Boljun. Kmiecki život i už(a)nci*, Etnološka monografija (1898.-1899. i 1950.-1960.), knjiga 58, priredila Tanja Perić-Polonijo, HAZU, Zagreb, str. 521-532.

Milan Moguš, 1977., *Čakavsko narječje. Fonologija*. Zagreb: Školska knjiga, Zagreb.

Fran Novljan, 2014., *Boljun. Kmiecki život i už(a)nci, Etnološka monografija (1898.-1899. i 1950.-1960.), Zbornik za narodni život i običaje,* knjiga 58, priredila Tanja Perić-Polonijo, HAZU, Zagreb.

Ivan Pederin, 1996., Austrijska jezična politika u Hrvatskoj i briga za standardizaciju hrvatskog jezika u Dalmaciji. *Jezik* XLIII, 3, str. 91-102.

Petar Šimunović, 1976., Toponimija Istarskog razvoda. *Onomastica jugoslavica*, 6. Zagreb, str. 3-34.

Petar Šimunović, 1992., Buzetska toponimija. *Buzetski zbornik*, 17, Buzet, str. 43-64.

Maja Štrk Snoj, 1982., Povijesni razvoj Boljuna. *Lupoglavština i Boljunština*. Pula: Istarska naklada.

Maja Štrk Snoj, 2001., Boljunska baština, *Zbornik općine Lupoglav, 2001*, Pazin: Josip Turčinović, str. 101-129.

Sandra Tamaro, 2005., Toponimija Boljunštine u rukopisnom Rječniku boljunskih govora, *Annales*, Series Historia et Sociologia, 15, 1, Koper, str. 135-144.

Sandra Tamaro, 2008., *Leksičko-etimološka obradba romanizama iz rukopisnoga Rječnika boljunskih govora Ivana Francetića*, doktorska disertacija, Zagreb.

Silvana Vranić, 2005., *Čakavski ekavski dijalekt: sustav i podsustavi.* Rijeka: Biblioteka časopisa *Fluminensia.*

Zahvale

Zahvaljujem akademiku Goranu Filipiju, idejnome začetniku ovoga projekta, bez čijega vodstva i dragocjenih savjeta *Rječnik boljunskih govora* ne bi ugledao svjetlo dana. Također zahvaljujem kolegi i prijatelju dr. sc. Valteru Milovanu koji je sudjelovao u prvoj fazi rada, odnosno u transkripciji rukopisne građe.

Moje zahvale idu naravno recenzenticama: red. prof. dr. sc. Silvani Vranić s Odsjeka za kroatistiku Filozofskog fakulteta u Rijeci i izv. prof. dr. sc. Lini Pliško s Odsjeka za kroatistiku Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli. Hvala kolegi doc. dr. sc. Davidu Mandiću na pomoći u rješavanju jezičnih nedoumica i kolegici dr. sc. Teodori Fonović-Cvijanović na lektoriranju.

Zahvaljujem Sveučilišnoj knjižnici u Puli i gospodinu Bruni Dobriću na ustupljenoj građi i Sveučilištu Jurja Dobrile u Puli na financijskim sredstvima za izdavanje i tiskanje rječnika, zatim svim mojim informantima s terena i Cvetku Francetiću na ustupljenim fotografijama pokojnoga Ivana Francetića. Hvala gospodinu Davidu Iviću za grafičko oblikovanje naslovnice i gospodinu Mladenu Bačiću za grafičko i tehničko uređivanje teksta.

Hvala i Ivanu Francetiću, autoru rječnika, koji je odradio ogroman dijalektološki, leksikološki i leksikografski posao i nadam se da se sa Susedgrada zadovoljno smiješi što je njegov rječnik konačno dobio korice i zasluženo mjesto u hrvatskoj leksikografiji.

Odsrca hvala i mojoj obitelji na razumijevanju i strpljenju i svim dragim kolegama i prijateljima na podršci.

U Puli 1. prosinca 2014. doc. dr. sc. Sandra Tamaro

.

Rječnik

boljunskih govora

A

a, 1. uzvik za pojačanje jedne rečenice: *A da uõn prīde (ča bi rèka). A čâ se mòre? A čâ si tò stòri? A kadè si bî takò dūgo?* 2. vez.: *Jâ sam šã na prâvo, a uõn na līevo.*

â, uzvik čuđenja kao odgovor na pričanje. *Da si vìde, kakò je bîlò līepò na samnjè.*

aã i **ъъ**, **1.** uzvik čuđenja prilikom slušanja pripovijedanja jednog događaja ili priče: *Aã takò je tò bîlò. Aã sadà znîmo, čâ će tò rèć.* **2.** potvrdno da kao odgovor na pitanje ili mišljenje, odnosno odobravanje: *Čâ nè, da san jâ imīe prâvo? - aã. Jīèli takò dobrò? - aã.*

abračàt, abračȉn - abračâjo; abračâ, abračàla, lo; abračȉn, abračàna, o, abračãj, *v. i.* i *p.* (tal. abbraciare) [mlet. *abrazzar* (DDV 21); *abraciar* (VG 3)], grliti, zagrliti: *Abračãj mànico!* **abračàt se** - (tal. abbraciarsi), grliti, zagrliti se.

abrīējj, abrèja, *pl.* abrèji, abrȉej, *m.*, (tal. ebreo) [mlet. *abreo* (DDV 21; VG 4)], židov, jevrej: *Abrèji žīvūo sàgdere po svîetu.*

abrīējka, i, *pl.* abrīējki, abrīējk, *f.*, (tal. ebrea) [v. **abrīējj**], židovka: *Abrīējki so kapâce za dèlat trgòvino.*

abrīējski, a, o, abrīējskega, *adj.*, (tal. ebreo) [v. **abrīējj**], židovski: *Abrīējsko pīsmò je tèško navàdit pīsât.*

àč i **àš,** *vez.* jer, budući da: *Tecì, tecì, àč će te nūóć (uhìtit)! Nîsan mòga prît na dòbo, àš san zàkasni na màkino.*

adatȉn, adatàna, o, adatànega, *adj.* (tal. adattato) [mlet. *adatà* (DDV 23; VG 5)], prilagođen: *uõn je temù vèć adatȉn, pàk mu je sè sējno.*

adatàt se, se adatȉn - adatâjo, adatâ, adatâla, lo; adatȉn, adatàna, o; adatãj se, *v. i.* i *p.* (tal. adattare) [mlet. *adatarse* (VG 6)], prilagođivati, prilagoditi se: *Čovèk se mūóra semù adatât. Kî se adatâ, bòlje pasâ.*

adotȉn, adotàna, o, adotànega, *adj.* (tal. adottato) [mlet. *adotà*], posinjen, posvojen: *uõn je adotȉn ot rödvini.*

adicijonȕl, adicijonȕlà, *pl.*adicijonūlì, adicijonȕli *m.*, (tal. addizionale), namet, dažbina: *Kmèti mūórajo plāćât frȁnjki i adicijonūlì. Adicijonūlì so màlnji ot frȁnjak.*

adotàt, adotȉn - adotâjō, adotã, adotàla, o, adotȉn, adotàna, o, adotãj, *v. p.* (tal. addotare) [mlet. *adotar* (DDV 24; VG 6)], posiniti, posvojiti nekoga: *Kî nīma dìci adotâ kīēga tūjega, àli od rödvini.*

adût, a, *pl.* adûti, adût, *m.* (franc. atout) [francuzizam koji je preko hrvatskoga standardnoga jezika ušao u čakavski; hrv. *àdūt* (HER I/24)], odlučna boja karte u igri na karte: *Ja nîsam danàs imīēni jenegà adûta.*

Advîênt (i **Advènat),** i, Advîênta, *m.*, Advent, to je vrijeme od 4 sedmice prije Božića: *Va Advîêntu ljûdi hödе na zornȉco i na spövet.*

afâr, a, *pl.* afâri, afâri, *m.* (tal. affare) [mlet. *afar* (DDV 24; VG 7)], posao, djelo: *Kakūóf afâr ȉmate vî tò met sòbon. Manè se parâ, da mu afâri grīedūó slàbo.*

afondàt, afondȉn - afondâjo; afondã, afondàla, lo; afondãj, *v.i.* i *p.* (tal. affondare) [mlet. *afondar* (OA)], potapati, potopiti. **afondàt se**, tonuti, potonuti: *Vapūór "Ika" se je nèkat afondã va pūórte od Rīēkī sa sèmi pasežīēri. Talijȁni so va Pūle bîlī afondàli austrîjsko koracâto "Vîribus Unîtis".*

Afrikȉn, a, *pl.* Afrikȉni, Afrikȉni, *m.* Afrikanac: *Afrikȉni žīvūó va Àfrike po bòškah i so dobrì lovcì.*

Afrikȉnka, i, *pl.* Afrikȉnki, Afrikȉnk, *f.*, Afrikânka: *Prâve Afrikȉnki so čīnè i napūól golè.*

afrikȉnski, a, o, afrikȉnskega, *adj.* afrikanski i afrički: *Afrikȉnski krâji so dȉvi i tèpli, a i pūni sàkakoveh dȉveh zvîeri.*

agencìja, i, *pl.* agencìji, *f.*, (tal. agenzia) [nije riječ o talijanizmu nego o učenoj riječi koja je ušla u čakavski preko hrvatskoga standardnoga jezika; *agèncija* (HER I/37)]; agencija, otpravnica: *Ku će se pūóć na vāpūór se mūóra pūóć po kãrto va agencìjo.*

agīēnt, a, *pl.* agīēnti, agīēnt, *m.* (tal. agente) [riječ je o učenoj riječi koja je ušla u čakavski preko hrvatskoga standardnog jezika; *àgent* (HER I/37)], otpravnik: *Vêle impriēži imajo vèć agīēnt za reklàmo.*

agitàt, agitȉn - agitâjo; agitã, agitàla, o; agitãj, *v.i.* (tal. agitare) [nije riječ o talijanizmu nego o učenoj riječi lat. podrijetla koja je ušla u čakavski preko hrvatskoga standardnoga jezika; *agitírati* (HER I/38)], raspravljati, praviti reklamu za koga: *Onì agitâjo za svojega kandidâta i za svūój partît*

agurȁt, agurī̑n - agurâjo; agurã, agurȁla, lo; agurãj, *v.p.* (tal. augurare) [mlet. *augurar* (VG 46); *agurar* (DDV 26)], čestitati: *Prīẽteli si vâjki augurâjo nūọvo lẽto, Božīć i Vazn̄.*

ahâ, uzvik zadovoljstva: *Ahâ sadȁ san te ćapã da lȁžeš. - Ahâ, čâ mīsliš da te nīsan vīde.*

âj! uzvik od boli prigodom nenadanog udarca ili ranjavanja: *Âj, čâ me nogâ bolī!*

ajã, uzvik potvrde na upit, da, da: *Se čâ dobrȍ vȁdiš va škūọle? - Ajã.*

âjbôh, uzvik poricanja na upit, ne nipošto, nikako: *Sȉ li tî tâ kî je stȍri škȍdo? - âjbôh.*

ãjda, i, *f.* (lat. fagopyrum sagittatum), heljda: *Nẽkat so i poli näs kmẽti ãjdo sijâli i od njīẽ dẽlali palīẽnto.*

âjer, a, *m.* (lat. aer) [mlet. *aier* (VG 11)] , zrak, uzduh, vis: *Sīn stȍrī jedīn tîr v âjer. Klabūk mu je valje odletīẽ v âjer, kadȁ je bȕra jäče zapūhȁla.*

ājmẽ, (tal. ahimè), uzvik prigodom kakve nesreće ili štete, jaoh, ajme: *Ajmẽ manẽ, čâ ću sad storīt!*

a jôh, uzvik od boli ili čuđenja, jao: *A jôh, kakȍ je tȍ fino storenȍ.*

ajūnt, a, *pl.* ajūnti, *m.* (njem. Adjunkt), kamerārīj, činovnik: *Ajūnt je bî kâpo ot kancelarījī.*

ajutn̄nt, a, *pl.* ajutn̄nti, ajutn̄nti, *m.* (njem. Adjutant), vojnički pomoćnik, adjutant: *Generãl je imīẽ svojegȁ ajutn̄nta.*

akâcija, i, *pl.* akâciji, akâcij, *f.* (tal. accacia) [zapravo učena riječ grčkoga postanja koja je preko hrvatskoga standardnoga jezika ušla u čakavski; *àkācija* (HER I/48)], bagrem: *Akâcijo ljûdi sãde za grãj. Onä līẽpo cvatẽ i dīšī.*

ȁks, a, *pl.* ȁksi, âks, *m.* (njem. Achse), osovina na kolima: *Vūọs ne mȍre peljȁt prez ȁksa. Kūọla se vrtīẽ na ȁkse.*

ȁku, i **ku,** *vez.* ako: *Prīdīte ȁku mȍrete na večẽro! Ku te ne nījden dȍma ću prīt va tūọj uficij.*

akūọnto, *adv.* (tal. a conto) [mlet. *aconto* (VG 5)], na račun: *tūọn je dâ trgūọvcu a kūọnto dûga pêt stûo fijurīni.*

akūọrt, akūọrda, *pl.*akūọrdi, akūọrt i akūọrdi, *m.*, (tal. accordo) [mlet. *acordo* (VG 5; DDV 23)], pogodba, ugovor: *Kî dẽla na akūọrt, ȁli na popriẽk dobī plãćo pȍlak dẽla i bȍlje pasâ.*

akvištn̄n, akvištn̄na, o, akvištn̄enega, *adj.* (tal. aquistato), stečen: *Tȍ je tẽško akvištn̄no i zatȍ i već veljâ.*

akvištȁt, akvištī̑n - akvištâjo; akvištã, akvištȁla, o, akvištī̑n, akvištȁna, o, akvištãj; *v. i.* i *p.*, (tal. aquistare), steći, dobiti, sticati: *Čūda san dẽla, a màlo akvištã.*

ȁla, 1. uzvik poticanja na rad (tal. alla) [mlet. *ala, ale* (VG 12; DDV 27)], ajde, deder: *Ȁla hȍte jẽs. Ȁla hȍmo dȍma. Ȁla čâ čẽkate! Ȁla va škūọlo, da ne zakäsnite!* 2. *adv.* (tal. alla) upravo, baš: *Ȁla ste pȁmetni. Ȁla je tȍ līẽpo od väs.*

ȁla šȕ, uzvik za poticanje na rad (tal. alla sù) [mlet. *ale su* (OA)], hajde, deder, ustaj: *Ȁla šȕ, hȍte jẽs. Ȁla šȕ hȍmo na dẽlo, dȍkle je vīẽt.*

alãrm, a, *m.* (tal. allarme), uzbuna: *Kadȁ prî do alãrma po nоćẽ ljûdi se vȁlje zbūde.*

alarmȁt, alamī̑n - alarmâjo; alarmn̄, alarmȁla, lo, alarmn̄j, *v.p.* (tal. allarmare) [mlet. *alarmar* (VG 12)], uzbuniti: *Kat prīẽti perîkul od ognjȁ, ȁli vodī ljudi alarmn̄jo policījo i pompîeri.*

ȁli, *vez.*, ili: *Hȍte sẽmo âli tãmo, a ne tùstãt! Kî će pūọć na dẽlo, jâ ȁli tî.*

almêno, *adv.* (tal. almeno), bar, barem: *Almêno mi recī kakȍ si tȍ stȍri, ȁli čâ si navȁdi.*

alôra, *adv.* (tal. allora) [mlet. *alora* (VG 16)], tada, onda: *Alôra ku tî ne mȍreš, ću pūọć jâ na dẽlo mẽsto tebẽ.*

altrokẽ, veznik poređenja, (tal. altrochè) [tal. *altro che* (VDLI 94)] uzvik zadovoljstva na upit, i te kako: *Jâ sam vẽć zaslūžī žurn̄do, altrokẽ tî. Nô sȉ li kuntẽnat z delon? - Altrokẽ.*

a mȁ, 1. uzvik nelagodnosti (tal. ma) [hibridna sintagma: hrv. *a* + tal. *ma*], ne znam, možda: *Ćẽš mi storīt tâ piaćīẽr? - A mȁ.*

ambicijūọn, a, *n.* (tal. ambizione) [mlet. *ambizion* (VG 19)], častohlepnost: *Tâ čovẽk nīma ambicijūọna, kadȁ hȍdi nẽsnažan.*

ambicijûọš, ambicijûọža, o, ambicijûọžega, *adj.* (tal. ambizioso) [mlet. *ambizioso* (OA)], častohlepan: *Nẽki ljũdi so jâko ambicijûọži i visȍko letīẽ.*

ambicijûọžan, ambicijûọžna, o, ambicijûọžnega, *adj.* (tal. ambizioso) [v. **ambicijûọš**], častohlepan: *Sämo ambicijûọžni ljûdi mȍro naprẽduvat, ȁli pūọć näprvo.*

ȁ mô, uzvik čuđenja (mlet. mo) [hibridna sintagma tvorena od hrv. *a* i mletačke čestice *mo* (DDV 419)], e da, e kad: *Ȁ mô, da bīmō imẽli bīẽći, bȉlō bī lȁhko sẽ.*

ñnci, potvrdni veznik (tal. anzi) [mlet. *anzi*

(DDV 38)], pače, dapače: *ȃnci donesȉ nam jȍš jenȍ pūȏrcijo pečènji! ȃnci ūon je pametnȅji nego smo mȉsleli.*

ȃndit, a, *pl.* ȃnditi, ȃndit, *m.* (tal. andito) [mlet. *andito* (VG 24)], hodnik: *Va ȃndite kmȅti držȉ brīȇnto za vȍdo i mànje ordīȇnje.*

ȃndre, ȃndreta, *m.* ime Andrija: *Od ȃndreta se zovȅ i selȍ Andrīȇvići na Pãze.*

ȃndretof, ȃndretova, o, ȃndretovega, *adj.* Andrijin: *ȃndretova kuća je nȃjlèplja i nȃjvèćа.*

Andrīȇjka, i, *f.* (tal. Andrea) [s domaćim dočetkom *-ka,* od muškog imena **Andrīȇj**], ime Andrejka: *Mojà šȃntula se je zvàlà Andrīȇjka.*

andrīȇjkin, a, o, andrīȇjkinega *adj.* andrejkin, koji pripada Andrejki*: Jâ san bȋ va Andrīȇjkine kūće.*

Andrīȇvići, Andrīȇvić, *m.* selo u p. o. Paz, na sedlu brijega općine Boljun, kotar Pazin (*sadà Pūla*).

anemìja, i, *f.* (tal. anemia) [prema naglasku mogao bi biti talijanizam u čakavskome sustavu, makar je to učena riječ grčkoga postanja prisutna u hrvatskome standardnome jeziku; *anèmija* (HER I/112)]: *Od anemìji se ljûdi tèško refâjo, i se mûorajo medigàt.*

angȍš, angȍšta, *m.* (tal. agosto) [mlet. *angosto* (VG 26); *agosto* (VG 26; DDV 26)], mjesec kolovoz: *Mȅseca angȍšta so vakȃnci, pak so škūȏli jȍš zàprte. Angȍšta meseca so smȏkvi vèć zrȅle.*

angûrija, i, *pl.* angûriji, angûrij, (tal. anguria) [mlet. *anguria* (VG 26; DDV 26)], lubenica: *Angûrija je slàtka i po lȅte jâko dobrà za žīvȇjo, a rāstȅ i poli nàs.*

Ànica, i, *f.* ime Ana, Anka, Ančica: tako zovu i odrasle žene; *dem.* od Àna.

ȃnka, *vez.* (tal. anche) [mlet. *anca* (VG 22; DDV 33)] također, i: *ȃnka mî ćēmo pūȏć s vàmi v Rīȇkȍ. Hȍte ȃnka vî s nàmi na samȃnj.*

ȃnke, *vez.*, (tal. anche) [mlet. *anche* (VG 22; DDV 33)], i, također: *ȃnke na Učke rastuȏ žȋri, ma tȓsi nȅni pomidūȏri, àš prevèć zīmà.*

Antūȏn, a, *m.* ime, Antun: *Antūȏneta poli nàs zovūȏ i Tūȏne. - dem. Tonȉć i Tūȏnčić.*

antūȏnšnjak, a, *m.*, mjesec siječanj: *Antūȏnšnjaka mȅseca so nȃjkrāći dnȅvi, a nȃjvèćа zīmà pak se nȃjmànje dèla.*

Antūȏnja, i, *f.* dan sv. Antuna 7/I; Antunovo: *Po Antūȏnje se zovȅ pȓvi mȅsec Antūȏnšnjak.*

anulȁt, anulȃn - anulâjo, anulã, anulàla, lo; anulȃn, anulàna, o; anulãj, *v.p.* (tal. annullare), poništiti, ukinuti: *Tribunȃl je anulã pȓvo šentīȇnco i ordinȃ nūȏvo.*

ȃnjel, a, *pl.* ȃnjeli, ȃnjeli, *m.* (tal. angelo) [nije talijanizam; riječ *ânđeo* rana je posuđenica grčkoga podrijetla (HER I/111)], anđeo, dem. *ȃnjelić*: *Za mȃli otrokȁ, kadà umrūȏ se poli nàs užâ rȅč, da so ȃnjeli.*

Anjelîna, i, *f.,* (tal. Angelina), ime Anđela, Anđelija.

ȃnjelo, a, *m.* (tal. Angelo), ime Anđeo, dem. ȃnjelić: *ȃnjelića poli nàs zovūȏ i mȃlega mrtvegà otrokà.*

ȃnjelof, ȃnjelova, o, ȃnjelovega, *adj.* Anđelov: *ȃnjelof vinȍgrat nȃjbȍlje rodȋ.*

ȃnjelski, a, o, ȃnjelskega, *adj.* anđeoski, koji pripada anđelima.

apelacijūȏn, a, *pl.* apelacijūȏni, apelacijūȏni, *m.* (tal. appelazione) [mlet. *apelazion* (DDV 38)], priziv, žalba na viši sud: *Kūȏntru šentīȇnci se dèla apelacijūȏn poli vokâta ali okâta.*

apelȁt, apelȃn - apelâjo, apelã, apelàla, lo, apelãj, *v.i.* i *p.* (tal. appelare) [kriva grafija: tal. *appellare* (VDLI 157)], prizvati se, praviti priziv na viši sud: *Kî nȋ kuntȅnat šentīȇncon mȍre apelȁt na tribunȃl.*

apêna, *adv.* (tal. appena) [mlet. *apena* (VG 29)], jedva, netom: *Apêna san prîša dȍma, već me čȅka drȕgo dȅlo.*

apȍštol, a, *pl.* apȍštoli, apoštȍl i apotūȏli, *m.* ȁpostol: *Hrȉs je imīȇ dvanȃjs apȍštol.*

apūnto, *adv.* (tal. appunto), baš, upravo: *Apūnto za tȍ s nȃ prîša dȍma, da van čâ pomȍren.*

Àrap, Àraba, *pl.* Àrabi, Àrap, *m.* Arapin: *Ärabi živūȏ v Arabije i sȅverne Äfrike.*

Arčȉć, a, *m.* naziv jednog pašnjaka na Boljunskom Polju, u opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

argumīȇnt, a, *pl.*argumīȇnti, argumīȇnt, *m.* (tal. argomento) [riječ je o učenoj lat. riječi koja je iz hrvatskoga standardnoga jezika prešla u čakavski; *argùment* (HER I/158)], dokaz, obrazloženje: *Ku nȋmaš drȕgeh argumīȇnt ćeš slàbo pasȁt.*

arīȇnda, i, *f.* (tal. arrenda), zakup, dobit: *Bogatāšȉ so dāvàli grūnt na arīȇndo.*

ârija, i, *pl.* âriji, ârij, *f.* (tal. aria) [u znač. br. 2 iz mlet. *aria* (DDV 42; VG 36)] **1.** napjev, popjevka, melodija: *Lìepà ârija se ràda poslūša, aš sàkega pīežâ.* **2.** zrak: *Hȍmo màla vȋn na ârijo, aš tū je pretèplo.*

arlekin, a, *pl.* arlekîni, arlekȋni, *m.,* (tal.

arlecchino) [mlet. *arlechin* (DDV 43; VG 37)], lakrdijaš: *Na selȅ nī arlekīni. Pòli nàs nī arlekīni.*

armadûra, i, *pl.* armadûri, armadûr, *f.*, (tal. armatura) [mlet. *armadura* (DDV 43)], skela: *Prez armadûri se ne mòre zīdât visòko kūćo, àli zvonīk.*

armȋn, armȁna, o, armȁnega *adj.* (tal. armato) [mlet. *armà* (DDV 43; VG 37)], naoružan: *Kât se grȋē na pūōt nȇjsigurnējše je, da je čovȅk armȋn, magȁri s pàlicon.*

armȋr, armīrȁ, *pl.* armīrì, *m.* (tal. armadio) [mlet. *armar, armer* (VG 37, 38)], ormar: *Va ormīrȅ se držī prāžjo ròbo i bijankarijo, a sȋm armȋr se držī va nȇjvēće kāmare.*

armȁt, armȋn - armȋjo; armȋ, armȁla, lo; armȋn, armȁna, o, armȋj, *v. i.* i *p.* (tal. armare) [mlet. *armar* (DDV 43; VG 37)], naoružavati, naoružati: *Soldâti se armȋjo pȑvo nēgo grīēdūō va vūōjsko.* **armȁt se** - (tal. armarsi), naoružavati, naoružati se

arogȋnt, a, o; arogȋntega, arogantēji, *adj.* drzak, bezobrazan, prost: *Kî je arogȋnt, ga nīēni ne trpī i nīma prīēteli.*

arsenȋl, arsenīlȁ, *pl.*arsenīlì, arsenȋli, *m.* (njem. Arsenal) [mlet. *arsenal* (DDV 44)], brodarska radionica, brodogradilište: *Va Pūle je bî i pȑvo vêli arsenīl.*

ārt, a, *pl.* ārti, ārt, *m.* (tal. arte) [mlet. *arte* (DDV 45)], **1.** zanimanje, vještina: *Tȍje njigūōf ārt. ūōn tȍ znȃ nȇjbȍlje, àš je od ārta.* **2.** zanat: *Sȁki ârt je līēp, kî ga sȁmo umīē. Tâ čovȅk nīma ārta ni pārta* - neznalica *(se užâ rēć).*

Artìć, a, *m.* naziv jedne šumice između dvije drage na zapadnom obronku Učke, u opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

artićȍk, a, *pl. artićȍki, artićūōk, m.* (tal. articiocco) [mlet. *articioco* (VG 40); *artichioco* (DDV 45)], artičok, to je visoka stabljika sa grančicama i lijepim žutim cvjetovima poput suncokreta te ima gomolje u zemlji koji služe svinjama za hranu: *Artićȍki se kūhajo za prāscȉ, kīēh onī z gūšton jidūō.*

artilerȉja, i, *f.* (tal. artiglieria) [mlet. *artiliaria* (VG 40); *artigliaria* (DDV 45)], topništvo: *Sȁka vūōjska īma i artilerijo.*

artìšt, a, *pl.* artištìšti, artȋšt, *m.* (tal. artista) [mlet. *artista* (DDV 45; VG 40)], umjetnik: *Artìšti so sȁgdere štimȁni i dobrȍ plāćeni.*

artìšta, i, *pl.* artìšti, artȋšt, *f.* (tal. artista) [v. **artȋšt**], umjetnica: *Od žīēnskeh je màlo artȋšt.*

artižȃn, a, *pl.* artižȃni, artižȃn, *m.* (tal. artigiano) [mlet. *artifan* (VG 40); *artesan* (DDV 45)], zanatlija, rukotvorac, obrtnik: *Artižȃni so potrīēbni i dȍsti ìšćeni, àš jih je màlo.*

artižȃnka, i, *pl.* artižȃnki, artižȃnk, *f.* (tal. artigiana) [v. **artižȃn**], zanatlijka, obrtnica: *Artižȃnki so šìlice frizīērki i pletìlice.*

artižȃnski, a, o, artižȃnskega, *adj.* (tal. d' artigiano) [v. **artižȃn**], zanatlijski, koji pripada zanatliji: *Po nēki kmētì ȉmajo i artižȃnsko ordīēnje.*

āš, a, *pl.* āši, *m.* (tal. asso) [vjerojatno preuzet u čakavski sustav iz standardnoga hrvatskoga jezika *āš*, germanizam latinskoga podrijetla (HER I/171)], igraća karta, koja u igri najviše vrijedi, a označena je sa br. 1.

āsi, *adv.*, oko, po prilici: *Bȉće vēć āsi jedanȃjs ûr.*

āš, i **āč,** *vez.* jer, budući da: *Pāšćite va škūōlo, āš ćete zakasnȉt.*

ašašȋn, a, *pl.* ašašȋni, ašašȋni, *m.* (tal. assassino) [mlet. *assassin* (DDV 47; VG 43)], ubojica, razbojnik: *Ašašȋni so se sūdȉli na smȑt na sȍhah*

ašašȋna, i, *pl.* ašašȋni, ašašȋn, *f.* (tal. assassina) [v. **ašašȋn**], ubojica, razbojnica: *Poli nàs se nī čȉllo za kakȍvo ašašȋno.*

ašašinȁt, ašašinȋn - ašašinȋjo; ašašinȋn, ašašinȁla, lo; ašašinȋn, ašašinȁna, o, ašašinȋj, *v. p.*, (tal. assassinare) [mlet. *assassinar* (DDV 47)], razbojnički iz zasjede ubiti nèkoga: *Nèkat so na Kurevčȉje ašašȋni jenegȁ kmētа okrȁli i ašašinȁli.*

atencijūōn, a, *m.* (tal. attenzione) [mlet. *atenzion* (DDV 49; VG 45)], pažnja, oprez: *Kadȁ se grȋē prīēk štrčki se mūōra ȉmet atencijūōn pred màkīno(n).*

ateštât, a, *pl.* ateštâti, ateštãti, *m.* (tal. attestato) [mlet. *atestato* (VG 45)], svjedodžba, dokaz: *Dȍbar školȃn, donesȅ dȍma i dȍbar ateštât.*

atīēnt, a, o, atīēntega, *adj.* (tal. attento) [mlet. *atento* (DDV 49)], pomnjiv, pažljiv, oprezan: *Va škūrīēn se mûora stât atīēnti, da se ne pâdne.*

atrȅsa, i, *f.* (njem. Adresse), adresa: *Njigūōv bārba ȉma svojȍ atreso v Rīēke.*

austrȋjski, a, o, austrȋjskega, *adj.* austrijski, koji pripada Austriji: *Austrȋjski glāvni grât se zovȅ Bīēč.*

avȃnc, a, *pl.* avȃnci, avȃnc, *m.* (tal. avvanzo) [mlet. avanzo (DDV 50); *avanso* (VG 47)], ostatak, otpadak: *Avȃnci s kūhinji se dajūō*

prāsc(ẽ)n i letũću.

avâr, a, o, avârega, *adj.* (tal. avaro) [mlet. *avaro* (DDV 50; VG 47)], škrt, oskudan: *Avâri človȅk nȉma pr(ẽ)teli i ga n(ẽ)ni ne trpȉ.*

aventũor, a, *pl.* aventũori, aventũori, *m.*, (tal. avventore) [mlet. *aventor* (DDV 51; VG 49)], mušterija: *Dȍbar trgȍvac ȉma dȍsti aventũori.*

avĩ(ẽ)rtit, avĩ(ẽ)rtin - avĩ(ẽ)rte i avĩ(ẽ)rtijo; avĩ(ẽ)rti, la, lo, avĩ(ẽ)rti, *v. p.* (tal. avvertire) [mlet. *avertir* (DDV 51)], upozoriti, obavijestiti koga: *Kadà bũodo pr ìšli furešti, gl ĩej, da me vàlje aviertiš.*

avîs, avîza, *pl.* avîzi, avîs, *m.* (tal. avviso) [mlet. *aviso* (DDV 51)], obavijest, oglas: *Mũoj sũsẽt je dȍbi avîs, da mũora pũoć va vũojsko.*

avizȁt, avizȃn - avizâjo; avizã, avizȁla, lo; avizȃn, avizȁna, o; avizãj, *v. p.* (tal. avvisare) [mlet. *avisar* (DDV 51)], obavijestiti, upozoriti koga: *Avizãjte pr(ẽ)teli, da pr ìdo jȕtre na pl(ẽ)s.*

avrĩl, avrȉla, *m.*, (njem. April), mjesec travanj: *Avrȉla mẽseca je va kampȁnje pȕno dẽla.*

ažȉl, a, ažȉla, ažȉli, ažîl, *m.* (tal. asilo), obdanište, ubožnica: *Va ažȉle bĩvajo siromȁhi i stãrci.*

âžula, i, *f.*, (tal. asola) [mlet. *asola* (DDV 46); *afola* (VG 42)], spona, kopča, kučica; *dem.* âžulica: *Nẽkat so moškî s âžulami zapũćȁli jakẽto, kapȍt i gȁći, sa danȁs zapũćajo z botũoni.*

B

bȁba, i, *pl.* bȁbi, bâp, *f.,* porugljivi naziv za prostiju staru ženu: *Stâre bȁbi nìso vȅć za nīẽno tȅžlje dȅlo.*

bâ, bâ, bâ, nъ̄ mînji nъ̄, glas za dozivanje jànjadi.

babarȉja, i, *pl.* babarȉji, babarȉj, *f.,*ženska brbljarija, trač: *Nemūój jin nȉč vȅruvat, tȍ so sīme babarȉji.*

bȁbica, i, *f.,* **1.** primalja: *Bȁbico po nȅkat zovūō i po noćȅ.* **2.** tucet: *Ku grīẽš na selȍ, kupi mi bȁbico jāj!* **3.** gvozdeni štapić za klepanje tupe kose: *Kosc ȉ nȍse sȍbon bȁbico za klepȁt kȍsō kadȁ se skābi.*

Bȁbišnjak, a, *m.,* naziv jednog izvora pokraj sela Šuplj ȉni u Boljūnskom Pȍlju, p. općina Boljun, kotar Pazin sada Pula.

bâblji, a, o, bâbljega, *adj.,* babski, koji pripada babi: *Tȍ so bâblje ćākuli, pak jin nī za vȅruvat.*

bȁc, a, *pl.* bȁci, bâc, *m.* sjemenjača od luka, zelena stabljika: *Bȁci se pomäste da žbūla dȅblja narāstȅ.*

bacilȁt, bacilъ̄n - bacilâjo; bacilā, bacilȁla, lo, bacilāj, *v. i.* (mlet. bazilar), mariti, praviti si brige: *ūōn dȅla čâ ga je vȍlja i ne bacilâ čâ ćе drügi rȅč. Hȍdi s nämi: čâ bacilâš.*

bacīlj, bacīljā, *m.,* rupa na gornjem mlinskom kamenu, u koju se sipa žito u mlinu: *Sȁki mälin ȉma i bacīlj.*

bȁčvica, i, *f.,* **1.** vrst korova koji raste u niskom busenu, sličnom običnoj travi. **2.** *dem.* od bȁčva: *Va bȁčvice se držī rakȉjo.*

badȁt, badъ̄n - badâjo, badā, badȁla, lo; badъ̄n, badȁna, o; badāj, *v. i.* (tal. abbadare) [mlet. *badar* (VG 53); *badar* (DDV 54)], hajati, paziti, osvrtati se na nekoga, mariti, brinuti se za nekoga: *Kadȁ brekȉ lâjo, nemūój ih badȁt. Nȅka govȍri, čâ ga badâš.*

badīlj, badīljā, *pl.* badīljȉ, badȉlji, *m.* (tal. badile) [mlet. *badil* (VG 54)], gvozdena šiljata lopata za kopanje, kopača, ašov: *Līẽhī va vȉte se kopâjo z badīljīẽn.*

bȁdnut, bâdnen - bâdno i bâdnejo; bȁdnu, bȁdnula, lo; bȁdnut, a, o; bȁdni, *v. p.,* bocnuti nekoga s nečim: *Ku te bâdnen z ȉglon ćeš vȁlje skočȉt.*

bȁfi, bâf, *pl. t. m.,* (tal. baffi) [mlet. *bafo* (VG 54); *bafi* (DDV 55)], brkovi: *Nȅki moškî brījūō i bȁfi, da būōdo lȅplji.*

bagâlj, bagȁlja, *m., pl.* bagȁlji, bagâlj, (tal. bagaglio) [mlet. *bagaio* (VG 54); *bagagio* (DDV 55)], putni kovčeg, prtljaga: *Kadȁ se grīẽ na dȁlji pūōt se mūōra sȍbon zīẽt i bagȁlji. Bijankarȉja je vȅć va bagȁlje. Na pūōte smo imȅli puno bagâlj za nosȉt.*

Bagatāj, Bagatāja, *m.* Wagātaj, prezime jedne plemićke porodice u selu Sùpaljica, u. općina Boljun, sada Pȁzin, kotar Pula.

bagatȅla, i, *pl.* bagatȅli, bagatīẽl, *f.* (tal. bagatella) [mlet. *bagatela* (VG 54; DDV 55)], sitan novac, sitnica: *Jâ san kūpi unȍ bȍško za bagatȅlo.*

bājla, i, *pl.* bājli, bājl, *f.* (tal. baila) [mlet. *baila* (DDV 56); *bàlia* (DDV 56); a u tal. *bàlia* (VDLI 243)], dojkinja, dadilja: *Mȋli otrokȉ, kî so pȍtle pūorȍda zgūbȉli mäter, mūōrajo imȅt bājlo.*

bȁk, a, *pl.* bȁki, bâk, *m.* (tal. bacco) [nije riječ o romanizmu već o hrvatskoj riječi *bȁk* (lokal.) iz staroslavenskog **bъkъ*, prasl. **bykъ* (HER I/224)], bik: *Bȁka mȁlo kî držī, äš je perikulūōš, pȁk se ga mūōra vezȕgami vīezȁt.*

bakalār, bakalārā, *pl.* bakalārȉ, bakalāri, *m.* [mlet. *bacalà* (VG 52; DDV 53); tal. *baccalà* (VDLI 237)], bakalar: *Bakalār je fīna sūha rȉba kūō se užâ parićȁt za vȉlijo būójžo; dem.* bakalārȉć.

bakȅta, i, *pl.* bakȅta, bakīẽt, *f.,* (tal. bacchetta) [mlet. *bacheta* (VG 53; DDV 53)], šiba, prut, šipka, tanki štap: *Za zlȍčesti otrokȉ rābi i bakȅta ku besȅda ne veljâ.*

bȁkul, a, *pl.* bȁkuli, bȁkul, *m.,* (tal. baccolo) [mlet. *bacolo, baculo* (VG 53)], žohar: *Kadȅ so bȁkuli, tämo nī čistoćȉ.*

bâl, a, *pl.* bâli, bāli, *m.,* (tal. ballo), svečani ples: *Va karnevālȅ sȅ divūōjki so na bâle. Po zīmȅ užâ bȉt vȅć bāli.*

bâla, i, *pl.* bâli, bâl, *f.,* (mlet. bala), lopta: *Z bâlon se otrokȉ nījrājȉ igrâjo*

bȁla, i, *pl.* bȁli, bāl, *f.,* (tal. balla) [mlet. *bala (de coton)* (VG 56; DDV 56)], zamotak tkanine: *Butigīẽr, dājte mi jenȍ bȁlo plātnā!*

balъ̄nca, i, *pl.* balъ̄nci, balъ̄nc, *f.,* (mlet. balanza), vaga, tezulja: *Sȁka butīēga mūōra*

imèt i balī̃nco za röbo pr̂ezat.

balancîn, a, *pl.* balancîni, balancī̃ni, *m.,* [mlet. *balanzin* (DDV 57), *balansin* (VG 57)], viseća gredica motka s obje strane ruda, za koju se veže špaga, kad se upregnu volovi u kola: *Sȁki vûōs möra imèt sämo dvâ balancîna, za volì, ȁli za konjì.*

balarîn, a, *pl.* balarîni, balarī̃ni, *m.,*(tal. ballerino) [mlet. *balarin* (VG 58; DDV 57)], plesač: *Prez balarī̃ni nī̃ ni pl̂ēsa.*

balarîna, i, *pl.* balarîni, balarîn, *f.,* (tal. ballerina) [mlet. *balarina* (VG 58)], po zvanju, zanimanju plesačica: *Nī̃ sȁka balarîna, kâ pl̂ēše.*

bȁlavac, balavca, *pl.* bȁlavci, bȁlavac, *m.,* **1.** kućni puž bez kućice: *Bȁlavci znîjo plazit va ïmidne konöbe.* **2.** deran, šmrkavac: *Unì otrokì se ponīšajo kakö bȁlavci.*

baldakîn, a, *pl.* baldakîn, baldakī̃ni, *m.,* (tal. baldachino) [mlet. *baldachin* (VG 58)], crkveno nebo, nebnica pod kojom se nösi sv. otajstvo: *Baldakîn se nösi va prošišijūōne, na T̂ēlovo.*

Baldètić, a, (od Bãldo), *m.,* nadimak jedne porodice na Ranom Brdu sjeverno od Boljuna: *Baldètić je za mojī̃ pameti peljūēva pošto z Lüpoglava va Boljūn.*

bȁleh, bȁlega, *pl.* bȁlegi, bȁleh, *m.,* balega, izmetina stoke: *Bȁlegi od ovâc so nîjbölji gnūōj.*

balidûōr, a, *pl.* balidûori, balidūōri, *m.,* (mlet. balidora) [mlet. *balidor* (VG 59), *balador* (VG 57)], ograđena kamena terasa s vanjskim stubištem pred ulazom u kuću na I. katu: *Va Boljūne ïma sȁka kūća balidûōr.*

balîn, a, *pl.* balîni, balī̃ni, *m.,* (mlet. balin), olovna kuglica, sačma za pušku: *Kadà lovȁc grī̃va lūōf stävi va püško nekoliko balī̃ni.*

balkûōn, a, *pl.* balkûoni, balkūōni, *m.,* (tal. balcone) [mlet. *balcon* (VG 58; DDV 58)], vanjski istureni prozor, *dem.* balkonȉć: *Balkūōn ïmajo lèh gospȍcke i grackī̃ kūći.*

balȍta, i, *pl.* balȍti, balûot, *f.,* (mlet. balotta) [mlet. *balota* (VG 60; DDV 59)], kuglica, krupno zrno: *Za ubȉt dī̃vega prāsca, ȁli medvèda mūōra lovȁc imèt balȍti.*

balotacijûōni, balotacijūōni, *pl. t. m.* (tal. votazioni), izbori: *Balotacijūōni se držī̃, kadà se zbȉrajo deputâti za parlamī̃nt, ȁli za kömun.*

balȍtas (balȍtasti), balotasta, o; balȍtastega, balotastẽji, *adj.* (tal. di ballota) [v. **balȍta** + hrv. suf. *-ast*], kuglast, loptast, sličan kugli, lopti: *Onì ïmajo balȍtas būćȁk za vödo.*

balotȁt, balotī̃n - balotâjo, balotã, balotà, la, lo, balotãj, *v. i.* (tal. votare), birati, glasovati: *Nèkat so moglì balotȁt sämo staršȅji od 24 lī̃t, kî so plāćȁli frī̃njki, drugãče nè.*

balūōn, a, *pl.* balûoni, balūōni, *m.* (mlet. ballon) [mlet. *balon* (VG 60; DDV 58)], zračna vreća, svilena lopta (ispunjena zrakom), *dem.* balūōnčić: *Z balūōnon se dica rädi igrâjo.*

balüška, i, *f.* (lat. colchicum autunnale), divlji luk, vrst poljskog korova; *dem.* balüškica: *Balüška rastè po pölje, kako prāl̈öh!*

bambūlj, bambuljà, *pl.* bambūljì, bambūlji, *m.,* grubi obli kamen ne veći od šake: *Slȁbe cèsti so pïne bambūlji.*

bȁnak, bī̃nka, *pl.* bī̃nki, bī̃nki, *m.* (tal. banco) [mlet. *banco* (VG 62; DDV 60)], **1.** klupa (školska, crkvena ili stolarska): *Va jardîne se sîedne na bȁnak;* **2.** tezga: *Va butīege se stävi röbo na bȁnak.*

bančȉć, a, *pl.* bančȉći, bančȉć, *m.,* niska škrinja, *dem.* od bȁnak: *Va bančȉće se držî prāžnja röba.*

bī̃nda, i, *pl.* bī̃ndi, bī̃nt, *f.,* (tal. banda) [mlet. *banda* (VG 63; DDV 61)], **1.** limena glazba: *Va grādè va nedèljo na plȁce sopè bī̃nda.* **2.** strana: *Nemūōjte püć ovūōt, vèć höte z drūge bī̃ndi, ali na bī̃ndo.*

bī̃ndenica, i, *pl.* bī̃ndenice, bī̃ndenic, *f.,* daska koja sa strane spaja oba dijela kreveta: *Sȁka kućèta ïma dvī̃ bī̃ndenice.*

bandîera, i, *pl.* bandîeri, bandîer, *f.,* (tal. bandiera) [mlet. *bandiera* (VG 63; DDV 61)], zastava, trobojnica: *Kadà je vêla fèšta se ubèsi bandîero na stōžer, ȁli na ūknō.*

bandonȁt, bandonī̃n - bandonī̃jo; bandonī̃, bandonàla, lo; bandonī̃n, bandonàna, o; bandonī̃j, *v. i.* i *p.* (tal. abbandonare) [mlet. *bandonar* (VG 63), *abandonar* (DDV 64)], zapustiti, ostaviti, napustiti: *Tà kampänja je zasī̃n bandonàna.*

bandonëvat, bandonûjen - bandonûjo; bandonëva, la, lo; bandonūj, *v. i.* (tal. abbandonare) [v. **bandonȁt**], puštati, ostavljati: *Nemūōj bandonëvat otrokì sīmì poli vodì.*

bī̃nka, i, *pl.* bī̃nki, bȁnak, *dem.* bī̃nčica, *f.,* (tal. banca), bânka, novčani zavod: *Bänki se nahājajo lèk va vèćeh mestīēh.*

banknȍta, i, *pl.* banknȍti, banknūōt, *f.,* (njem. Banknote) [mlet. *bancanota* (VG 62); tal. *banconota* (VDLI 248)], papirnata novčani-

ca: *Jâ dob ȋjan plãćo va bankǹotah.*

bankr̀ȍt, a, *pl.* bankr̀ȍti, bankrȗot, *m.* (njem. Bankrott), bankrot, trgovačka propast: *Onà impríẽža je dožívẽla bankr̀ȍt.*

bȁnji, bȁnj, *pl. t. f.* (tal. bagni termali) [mlet. *bagni* (DDV 56)], toplice, termalne kupke, izvor ljekovite tople vode: *Kî ȋma romatȉžan, mȗora púć̄ć va bȁnji ku žel ȋ ozdrávet.*

bȁnjski, a, o, bȁnjskega, *adj.*, topli̇čki: *Bȁnjski hotẽl ȋ so navádno lúšni.*

barȁba, i, *pl.* barȁbi, barâp, *m.*, lopov, zločinac: *Nemúć̄oj imẽt š njȋn poslà, tȍje vêli barȁba.*

barȁka, i, *pl.* barȁki, barâk, *f.*, (tal. baracca) [mlet. *baraca* (VG 65; DDV 62)], drvenjara, drvena koliba: *Dẽlavci, kî n ȋmajo mẽsta va kúće mȗorajo bívat va barȁkah.*

barȁt, a, *pl.* barȁti, barât, *m.* (tal. baratto) [u tal. i u mlet. ne nalazimo to značenje, već *barato* "razmjena" (DDV 62), tal. *baratto* (VDLI 251)], vjetrenjača, sprava za čišćenje žita i pasulja: *Nẽkat kî n ȋ imíẽ barȁt, je mȗora žȉto vijât na rešetȍ.*

baratȁt, baratȃn - baratâjo; baratã, baratȁla, lo; baratãj, *v. i.* (tal. barattare) [u tal. i u mlet. ne nalazimo navedena značenja, već samo *baratar* "razmjenjivati, trgovati" (DDV 62); tal. *barattare* (VDLI 251), dok je u hrv. standardnom jeziku talijanizam *baratati* "upravljati, rukovati čime" (HER I/244)], **1.** čistiti žito vjetrenjačom: *Jútre ć̄ẽmo žȉto baratȁt.* **2.** postupati, upravljati, barȁtati s nečim: *S túć̄on màkinon tríẽbe znȁt baratȁt.*

bȁrba, i, *pl.* bȃrbi, bȃrp, *m.*, (tal. barba) [mlet. *barba* (VG 66; DDV 62)], stric, ujak, *dem.* bȃrbić: *Mojȉ bȃrbi so žívẽli v Rīẽkẽ.*

Barbȃn, a, *m.* istar. mjesto Barban, u. opć. Barban, kotar Pula.

bȃrbarȗoža, i, *f.*, vrst ukrasne biljke: *Barbarȗoža līẽpȍ dȗš̄ȋ, pak jo divúć̄ojki rádesãde va vâžeh i škȁtulah.*

barberȉja, i, *pl.*barberȉji, barberȋj, *f.* (mlet. barberia) [mlet. *barberia/barbieria* (DDV 63)], brijačnica, brijačka radnja: *Kî se ne umíẽ sȃm brȉt gríẽva barberȉjo.*

barbíẽr, barīẽrà *pl.* barbierȉ, barbíẽri, *m.* (tal. barbiere) [mlet. *barbier* (DDV 63; VG 67)], brijač, brico, berber: *Barbīẽrȉ brījúć̄ līcẽ ī brâdo.*

barbȋn, a, *pl.* barbīni, barbȋn, *m.* (mlet. barbin) podbradak, bradica: *Njemu barbȋn líẽpo stojȋ.*

barbȕc, a, *pl.* barbȕci, barbûc, *m.* (tal. barbuzzo) [mlet. *barbuz* (VG 68), *barbuzzo* (DDV 64], podbradak, čuperak dlaka na donjoj usnici: *Barbȕc màlo kî moškî nòsi.*

barbȗon, a, *pl.* barbûoni, barbúć̄oni, *m.* (tal. barbone) [mlet. *barbon* (DDV 63; VG 67)], brkač (riba): *Barbȗoni so fȋne múć̄orske rȉbi.*

bardũn, bardūnà, *pl.* bardūnȉ, bardũni *m.* drveni zasun na ulaznim vratima: *Bardũn se rãbi va kmíẽckeh kúćah znúć̄otra.*

bȁret, bȁreda *pl.* bȁredi, bȁret, *m.*, (mlet. baredo), zapušteno, neobrađeno zemljište: *Tvúć̄oj vȉt je sâ va bȁrede. Šenȉco tríẽbe bȉzo oplẽt, àš je va bȁrede.*

barẽta, i, *pl.* barẽti, bāríẽt, *f.*, (tal. barretta) [mlet. *bareta* (DDV 64; VG 70)], *dem.* barẽtica, **1.** kapa: *Otrokȉ nòse po zīmẽ barẽto.* **2.** ime ovce bijele boje s crnom kapom na glavi.

barîl, barȉli, *pl.* barȉli, barîl, *f.*, (tal. barile) [mlet. *baril* (DDV 65; VG 70)], burence, plosnata bačvica od 20 do 40 l. za prijevoz vode na mazgi ili magarcu; *dem.* barȉlica: *Na Ùčko se vīnȍ va barȉlah gònі na mùlah.*

bārka, i, *pl.* bārki, bārk, *f.*, (tal. barca) [mlet. *barca* (DDV 64; VG 68)], čamac, lađa, *dem.* bārkica: *Va bārke smo hujīẽváli rȉbi lovȉt i kūopát se va mȗore.*

baronẽša, i, *pl.* baronẽši, baroníẽš, *f.*, (tal. baronessa), barunica, žena baruna: *Baronẽši so imīẽvále vêli lúš i pȕno dèkãl.*

Bārtul, a, *m.*, muško ime Bartol, Bariša.

Bārtulof, Bārtuleva, o, Bārtulovega, *adj.* koji pripada Bariši, Bartolu: *Tȍ je Bārtulova butíẽga.*

Bārtulova, i, *f.*, Bartulovo, Bartulov dan: *Na Bārtulovo je va nẽkeh mestíẽh prošćīẽnje.*

barùfa, i, *pl.* barùfi, barûf, *f.*,(tal. baruffa) [mlet. *barufa* (DDV 66; VG 71)], tučnjava, svađa: *Kadà so ljûdi nàpiti, làhko príde do barùfi.*

barufȃnt, a, *pl.* barufȃnti, barufȃnt, *m.*, (tal. baruffante) [mlet. *barufante* (DDV 66; VG 72)], svadljivac, koji se rado tuče: *Od barufȃnta se sàki ugȋba s púć̄ota.*

barufȁt se, se barufȃn - barufâjo; barufã, barufȁla, lo; barufãj se, *v. i.*, (tal. baruffarsi) [mlet. *barufar* (DDV 66), *barufarse* (VG 72)], tući, svađati se: *Pijȁni ljûdi se radi ofíẽnde i rádi barufâjo.*

barúć̄on, a, *pl.* barúć̄oni, barúć̄oni, *m.*, (njem. Baron) [mlet. *baron* (DDV 65; VG 71)], barun: *Nẽkat so i pȍli nàs vladàli i sūdȉli*

kuȏnti i barȕoni.

bašelȁk, bašelkȁ, *m.* (lat. acymum basilicum), bosiljak: *Bašelȁk jâko līepȍ dīšī, zatȍ ga žīȇnske rȁde sīȇjo i sȍbon va crīȇkvo nȍsijo.*

bȁšta, *adv.*, (tal. basta), dosta, dovoljno: *Sadȁje bȁšta pit, hȍmo dȍma.*

bȁšta, i, *pl.* bȁšti, bâšt, *f.*, (lat. clitellae), vrst sedla za magarca koje se sastoji od male slamarice, klupaca i podrepnjaka: *Bȁšto se stȁvi na tovȁra, kadȁ se grīȇ z brīȇntami po vȍdo, ȁli po drvȁ.*

baštīnca, *adv.*, (tal. abbastanza) [mlet. *bastanza* (DDV 62; VG 75)], dosta, dovoljno, prilično: *Čovȅk nīma nīkat baštīnca brīȇći. Sī se čâ divīȇrti na plīȇsu? - Baštīnca.*

baštārt, baštârda, o, baštârdega, baštardȅji, *adj.* (tal. bastardo) [mlet. *bastardo* (DDV 67; VG 75)], izrođen, križan, nezakonit: *Tâ tovār je baštārt.*

baštȁt, baštâ, bastā, baštȁla, lo; *v.i.* (tal. bastare) [mlet. *bastar* (DDV 67; VG 75)], dostajati, biti dosta, dovoljno: *Manȅ baštâ jenȁ fritȁlja za večȅro.*

Baštijȋn, a, *m.*, muško ime Sebastijan, *dem.* Baštijanīć: *Va Boljūne je jenȁ crīȇkvica Sv. Baštijȋna.*

bȁt, batȁ, *pl.* batī, bât, *m.*, malj, mlat s jedne strane tup, a s druge malko zašiljen, *dem.* batīć: *Z batȕon se razbȋja debȅlo kamīȇnje.*

batīca, i, *pl.* batīce, batîc, *f.*, kijača, kukasti štap: *Kî buȏ zlȍčes ćе dobīt z batīcon po rīte (tako se govȍri otrokuȏn).*

batīć, a, *pl.* batīći, batîć, *m.* čekić, *dem.* od bȁt: *Batīć rābe zidārī tīšljari i kovāčī.*

batimȅnat, batimīenta, *pl.* batimīenti, batimȅnat, *m.* (tal. dibattimento), sudska rasprava: *Čīȇra sīn imīȇ dvâ batimīenta.*

bȁtit, bȁtin - bȁte i bȁtijo; bȁti, la, lo; bȁti, *v.i.* i *p.*, (tal. battere) [mlet. *bater* (DDV 68; VG 78)], **1.** tvrdokorno, tvrdoglavo nešto tvrditi: *Kadȁ konšeljīmo; ûon vājki bȁti svojȅ.* **2.** izvješavati, izvjesiti zastavu: *Bandīȇro se bȁti, kadȁje vêla fȅšta.* **3.** tući: *Nemūoj tolīko bȁtit z batīćen; vȅć sun štūf.* **4.** puhati: *Čīȇra je cīȇli dȋn bȁti jūgo.*

batȍšta, i, *pl.* batȍšti, batȏšt, *f.*, (mlet. batosta), bitka, tučnjava: *Mȅt pijānemi ljūdi se vȅć pūti pripetī kakȍva batȍšta.*

batûda, i, *f.*, (mlet. batuda), kamen tučenac, tucanik: *Batûdo se pȅlje na cȅsti, kadȅjo rābi poprāvit.*

bȁtva, i, *pl.* bȁtvi, batāf, *f.*, batvo, stabljika, struk biljke: *Trukīnja īma visȍke bȁtvi, a kumpīr nīske.*

baūl, baūla, *pl.* baūlī, baūli, *m.* (tal. baule) [mlet. *baul* (DDV 71; VG 79)], kovčeg, putni sanduk: *Kadȁ grīȇn na pūot stāvin rȍbo va baūl.*

bâva, i, *pl.* bâvi, bāf, *f.*, (mlet. bava) [mlet. *bava* (VG 80)], **1.** slina, pjena: *Kadȁ si rīga, se bâvi so ti prīšle na ūsta.* **2.** povjetarac, ugodan vjetrić: *Po lȅte, kadȁ je vruć īna je ugȍdno, kadȁ mālo bâva pūše.*

bavarîn, a, *pl.* bavarîni, bavarīni, *m.*, (tal. bavaglio) [mlet. *bavarin* (VG 80); *bavariol* (DDV 71)], dječji podbradnjak, koji služi da se dijete ne uprlja kod jela: *Znamī otrokī bavarîn da ga opȅren!*

bȁvit se, se bȁvin - bȁve i bȁvijo, bȁvi, bȁvila, lo, bȁvi se, *v. i.* baviti, zanimati se nečim: *Sȁki se bȁvi svojīȇn poslūon.*

bāzgȍvina, i, *f.*, bazgovo drvo: *Bazgȍvina je mȅhko drīȇvo kuȏ rāstȅ ȍkole kūć.*

bedāk, bedākȁ, *pl.* bedākī, bedāki, *m.*, glupan, luđak: *Unegȁ čovȅka sī držīȇ za bedākȁ.*

bedarīja, i, *pl.* bedarīji, bedarîj, *f.*, ludorija, glupost: *Nemūoj govorīt takȍve, bedarīji, ȁšti nīȇće nīȇni vȅruvat.*

bȅdas, bȅdasta, o, bȅdastega, bedastȅji, *adj.* glup, luckast: *Bȅdastega sȁki lahko preslīȇpi, ȁli prevāri.*

bedastȍća, i, *pl.* bedastȍći, bedastūoć, *f.*, glupost, šala: *O pūste krabūlji dȅlajo sȁkakove bedastȍće za smejāt.*

befīȇl, befīȇlȁ, *pl.* befīȇlī, befīȇli, *m.*, (njem. Befehl), vojna zapovijed, nalog: *Kadȁ kumpanīja dobī befīȇl, mūora marćāt.*

bekār, bekārȁ, *pl.* bekārī, bekāri, *m.* (mlet. becher) [mlet. *becar* (VG 82); *becher* (DDV 73)], mesar: *Va samnjȅ je bīlȍ vȅć bekāri. Bekārī kupūjo blâgo i prodāvajo mīȇso.*

bekarīca, i, *pl.* bekarīce, bekarîc, *f.* (mlet. bechera) [v. **bekār**], mesareva žena: *Bekarīca pomȍre čâ va bekarīje.*

bekarīja, i, *pl.* bekarīji, bekarîj, *f.* (tal. beccaria) [mlet. *becaria* (VG 81; DDV 72)], klaonica, mesnica; *dem.* bekarījica: *Va bekarīje se sīȇčȅ i prodājȅ mīȇso.*

bekārīt, bekārin - bekāre i bekārijo, bekarī, bekarīla, lo; bekāren, a, o; bekārī; *v.i.*, klati, mesariti, baviti se mesarskim poslom: *Mūoj sūsēt bekāri vȅć pūno līēt.*

bȅkovac, bȅkovca, *m.*, vrst poljske trave:

Bȅkovac blâgo rädo jî.

bȅkva, i, *pl.* bȅkvi, bȅkaf, (lat. salix vitullina), žukva: *Z bȅkvon se vȉčžo tȓsi va brãjdah.*

bȅkvar, a, *m.*, vrbak (vrst vrbe); *dem.* bȅkvić: *Bȅkvar rastȅ blȉzu vodȉ.*

bȅkvarić, a, *m.*,vrst poljskog niskog korova.

Belãj, Belâja, *m.,* ime državnog dobra, općina Boljun, kotar Pazin, sada Pula, prije veleposjed kneza Ausperga i do g. 1860. sjedište kotara i velikog suda.

Belȉca, i, *f.,* ime ovce posve bijele boje.

belȉca, i, *f.,* vrst bijelog vina: *Donesȉ mi lȉtro belȉci, ku čâ veljâ.*

belȉčas, belȉčasta, o, belȉčastega, beličastẽji, *adj.* bjelkast: *tũon nȍsi belȉčasto stomãnjo.*

Belȕša, i, *f.,* ime ovce bijele boje; *dem.* Belȕšica.

belȕška, i, *f.,* jedna vrst poljskog korova.

Benčȉć, a, *m.,* nadimak jedne porodice u selu Komarȉja, općina Boljun, sada Pazin.

Benčȉja, i, *f.,* naziv jedne livade i oranice na Boljunskom Polju, općina Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

Benẽci, Benẽc, *pl. m.* (tal. Venezia), grad Mletci: *Benẽci so grât na mũoru va Tâlije.*

Benečȃn, Benečãna, *pl.* Benečãni, Benẽčan, *m.,* (tal. Veneziano) [mlet. *venezian* (DDV 785); *venesian* (VG 1211)], Mlečanin, stanovnik Venecije: *Benečãni so nẽkat vojskovãli z Austrijon i s Hrvãti.*

Benečȃnka, i, *pl.* Benečãnka, Benečãnk, *f.* (tal. Veneziana) [v. **Benečȃn**], Mlečanka, stanovnica Mletaka (Venecije).

benečȃnski, a, o, benečãnskega (tal. di Venezia) [v. **Benečȃn**], *adj.* mletački: *Benečãnski brȍdi so nẽkat trgovãli va Ȉstrije i Dalmãcije.*

benevrẽkar, a, *pl.* benevrẽkari, benevrẽkar, *m.* onaj koji nosi uske vunene bijele hlače: *Benevrẽkar ȉma jȍš va jũžne i va zahȍdne Ȉstrije.*

benevrẽki, benevrẽh, *pl. f.*, bijele uske hlače, koje se zakapčaju kod stopala a gore sa strane kao i mornarske hlače. One su se nekad nosile i na Učki, a danas samo još ponegdje u južnoj i zapadnoj Istri.

Bẽnigar, a, *m.* nadimak jedne porodice u selu Mandȉći na Boljunskom Polju.

bênj, *adv.* (tal. bene) [mlet. *ben* (VG 84; DDV 75)], **1.** već, ima vremena: *Tî čẽkaj dȍma, a jâ ću bênj prȉt. 2.* dobro (kao znak pristanka): *Čẽkaj me tũ! Bẽnj.*

Beram, Bȉerma, *m.,* Beram, ime jednog srednjovjekovnog istarskog gradića, u opć. Pazin, kotar Pula; *Va Bȉerme se nakãja jenã lȉepa star ȋnska crȉẽkvica.*

Bernȋrdo, Bernȋrdeta, *m.* (tal. Bernardo), ime Bernard; *dem.* Bernardić.

Bêrtetof, a, o, Bêrtetovega, *adj.* Albertov, koji pripada Albertu: *Tȍje Bêrtetova barẽta.*

Bẽrto, Bẽrteta, *dem.* Bertić, *m.*(tal. Alberto), ime Albert: *Ovȍ pãlico sȋn dȍbi od Bẽrteta.*

besẽda, i, *pl.*besẽdi, besȋet, *f.*, riječ, zagovor, govor; *dem.* besẽdica: *Ku grȉẽš na guvẽran, hȉti zȋme kakȍvo besẽdo. Dobrã besẽda zlâta veljâ.* (nar. posl.)

beštemijȁt, beštemijȃn - beštemijâjo; beštemijã, beštemijãla, lo; beštemijȃn, beštemijãna, o; beštemijãj; *v. i.,* (tal. bestemmiare) [mlet. *bestemiar* (DDV 77)], kleti, proklinjati, psovati: *Unegãkî beštemijâ je gȓdo čũt.*

bẽštija, i, *f.,* (tal. bestia) [mlet. *bestia* (VG 87; DDV 77)], životinja, živina, skot, upotrebljava se samo kao psovka: *Hodȉ ćã tî bẽštija jenã.*

Bẽta, i, *f.,* (tal. Elisabetta), žen. ime Jela, Jelena, *dem.* Bẽtica: *Danãs san bȉla poli Bẽti.*

betũon, a, *m.* (tal. bettone) [u talijanskom *beton* (VDLI 276) kao i u standardnom hrvatskom jeziku *bètōn* (HER I/289), je posuđenica iz francuskog *beton,* stoga je teško utvrditi iz kojeg je jezika ušla u čakavski, vjerojatno preko hrvatskoga], beton, smjesa cementa i pijeska: *Danãs se kũći dẽlajo i od betũona.*

bevȋnda, i, *f.,* (tal. bevanda) [mlet. *bevanda* (VG 88; DDV 77)], **1.** napitak od vode i vina, piće zgotovljeno od vode i koma: *Bevȋndo se pijẽ mẽsto vȋnā. 2.* porugljivo ime za pijanice: *Sȋ vȉde tãmo unȍ bevȋndo?*

Bẽzjak, a, *pl.* Bẽzjaki, Bẽzjak, *m.,* naziv za stanovnike Mošćenica.

bežãt i **bīežãt,** bežȋn - bežímõ - bežȋe i bežījũõ; bežã, la, lo; bežȉ, *v. i.* bježati: *Čâ bežȋš ćã od menẽ, se ti nȉću nȉč storȉt? - Bežãt kakȍ strīelã* - juriti.

bičȉšće, a, *pl.* bičȉšća, bičȋšć, *n.,* držalo biča: *Sȁki bȉč mũora imẽt i bičȉšće.*

bićerȋn, a, *pl.* bićerȋni, bićerȋni, *m.,* (tal. bicchierino) [mlet. *bicerin* (VG 90)], čašica za rakiju i likere: *Donesȉ mi jedȋn bićerȋn kònjaka.*

Bȉẽč, Bīẽčā, *m.,* Beč, glavni grad Austrije: *Va Bīẽčẽ so nẽkat študijȁli i nãši študȋenti, a i jã*

sîm.

bīȇčȉ, bíȇči, *pl. t. m.* (mlet. bezzi), novac uopće: *Jâ nȉman bíȇči. Prës bíȇči se ne mȍre ni va crȉēkvo.*

bíēh, bíēga, *m.*, bijeg, bijegstvo: *Va bíēgu, se čovȅk lȁhko strūdi.*

bíēl (bíēli), bīēlȁ, bīēlȍ, bíēlega i belegȁ, belȅji, *adj.* bijel: *Plātnȍ je bīēlȍ. Kupȉ mi bíēlega krùha!*

bíēla nedȅlja, i, *f.*, prva nedjelja mjeseca listopada: *Na bíēlo nedȅljo je prošćēnje va Borȁte.*

bíēli kapûs, bíēlega kapûza, *m.*, glavica kupusa: *Bíēli kapûs se poli kmëta kūha z mîson sämo za gödi.*

bīēlȉt, bíēlin - bíēle i bíēlijo; bīēlȉ, bīēlȉla, lo; bíēljen, a, o; bīēlȉ; *v. i.*, **1.** bijeliti uopće [bojiti, ličiti]: *Za Vazȋn mūoramo bīēlȉt kūćo.* **2.** začinjati hranu: *Sȁko hrīanȍ se mūora bīēlȉt ku će bȉt dobrȁ.*

Bíēlka, i, *f.*, ime ovce bjelkaste boje.

bíēlnjak, a, *pl.* bíēlnjaki, bíēlnjak, *m.*, bjelanjac: *Sȁko jâje ȉma i bíēlnjak: Ot bíēlnjaka kūharica dȅla snīēh za kolāčȉ.*

bíērdica, i, *f.*, naziv ruda na plugu: *Volȉ se upríēgno za bíērdico kȁd orūō.*

bíērma, i, *f.*, (njem. Firmung), krizma, sv. potvrda: *Bíērmo držíē bȉškupi va crȉēkve.*

bíērmat, bíērman - bíērmaji; bíērma, la, lo; bíērman, a, o; bíērmaj, *v. i.* i *p.*: **1.** krizmati: *Bȉškup bíērma otrokȉ sȁkeh pâr lītȅ.* **2.** ćušnuti u prenesenom smislu: *Ku būoš pöredan će te ćāća vȅć bíērmat šȉbon.*

bíērsa, i, *f.*, (lat. tartarus), vinska gljivica: *Po lȅte se vīno i kȉsela rȅpa lȁhko pokvāre od bíērsi, ȁli z bíērsi.*

bíērsif, bíērsiva, o, bíērsivega, bersivȅji, *adj.* pokvaren od vinske gljivice: *Tȍ vīnȍ nī za pȉt, äš je bíērsivo.*

bíērsivet, bīērsivíējen - bīērsivíējo; bíērsivíējo; bíērsive, la, lo, bíērsivej; *v. i.* kvariti se od vinske gljivice: *Ovȍ vīnȍ van vȅč bīērsivíēje.*

bīēžȁt, bīēžȋn - bīēžíē i biežījūō; bīēžā, bīēžȁla, lo; bīēžȉ, *v. i.*, **1.** bježati: *Bīēžíte ćȁ od ovūōt da vas kî ne vȉdi!* **2.** trčati: *Da vȉdimo, kî znȃ od Vȁs bȉže bīēžȁt.*

bîga, i, *pl.* bîgi, bîh, *f.*, (mlet. biga), vrst hljepčića bijelog kruha, sastavljen od dva dijela, sličnan žemlji: *Mî kupūjemo vājki bîgi, äš je tȍ nīžgušnējši krùh.*

bȉ ga Bôh, *adv.* kao odgovor (neizvjesnosti) na pitanje; neznam, tko bi znao: *Jíē li susëda ča donesläz Rūēkī? - Bȉ ga Bôh.*

bȉ ga vrâh, *adv.* kao neizvjestan odgovor na pitanje, neznam, tko bi znao (što je na stvari): *Jíē li hodȋ na vȉžito h míēdigu? - Bȉ ga vrâh.*

bîguli, bîgul, *pl. t. m.*, (mlet. bigoli), vrst tanke tjestenine za juhu: *Za näs so bîguli nȉjbölja pȁšta za jūho.*

bijankarȉja, i, *f.*, (tal. biancheria) [mlet. *biancaria* (VG 89; DDV 78)], bijelo rublje, bijela prtenina: *Bijankerȉjo se muora lūžȉt ku će zustȁt bíēla.*

Bijūōnda, i, *f* . (tal. bionda) [mlet. *bionda* (DDV 81)], **1.** ime ovce žućkaste vune; **2.** plavuša (žena): *Si vȉde onȍ bijūōndo?*

bijūōndo, a, o, bijūōndega, bijondȅji, *adj.* (tal. biondo) [mlet. *biondo* (VG 93; DDV 81)], plavokos: *Danäs so modíērne žíēnske, kíē ȉmajo lâsi bijūōndega kolūōra.*

bikȕlja, i, *pl.* bikȕlji, bikûlj, *f.*, željezni cilindar u glavini točka za osovinu kod kola: *Prës bikȕlji bi se glavȉna na kūōle bȉžo slīžȁla.*

bīljȅt, a, *pl.* biljȅti, biljíēt, *m.*, (tal. biglietto) [mlet. *biglieto* (DDV 80)], **1.** vozna karta: *Kupȉte i zȃme bīljȅt za mȁkino.* **2.** pisamce: *Odnesȉ mūōf biljȅt gospodarȉce.*

binȃrij, a, *pl.* binȃriji, binȃrij, *m.*, (tal. binario), kolosjek, kolotečina: *Vȅći stacijūōni od želȅznic ȉmajo vȅć binȃrij.*

bîra, i, *pl.* bîri, bîr, *f.*, (tal. birra) [mlet. *bira* (DDV 81)], čaša piva, pivo: *Bîra je dobrȁ za pȉt sämo ku je frëška, i tȍ po lȅte.*

birarȉja, i, *pl.* birȁriji, birarîj, *f.*, (tal. birreria) [mlet. *biraria* (DDV 81; VG 93)], pivnica, točionica piva: *Hȍmo va birarȉjo pȍpit jenȍ bîro!*

bîrica, i, *pl.* bîrice, bȋric, *f.* **1.** željezni prsten na sjekiri i motici. **2.** *dem.* od bîra.

birikîn, a, *pl.* birikîni, birikîn, *m.* (tal. biricchino) [mlet. *birichin* (DDV 81; VG 93)], deran, vragolan.

bisȁgi, bisâh, *pl. t. f.*, (mlet. bisaghi; tal. bisaci) [mlet. *bisaca* (VG 93); tal. *bisaccia, pl. bisacce* (VDLI 290, a ne kako navodi autor *bisaci*], seljačka dvostruka torba međusobno spojena za prebacivanje preko ramena, naramenica: *Kmëti nȍse va bisägah va kampänjo jës sëmen i sȅčā in je potríēbno, a zvȉn tegȁ kadȁ gríēduo va mësto nȍse na sebȅ i čā za prodȁt.*

bisȁžnica, i, *pl.* bisȁžnice, bisȁžnic, *f.*, torba, polovica naramenice: *Bisägi ȉmajo dvíē bisȁžnice.*

bȉsk, a, *m.,* (tal. vischio), lijepak, imela, biljka nametnica od čijeg ploda se pravi ljepilo za lovljenje ptice: *Z bȉskon se lovȉ žȉvi tȉči za držȁt va gȃjbe.*

bȉš, bȉža, *pl.* bȉži, bȉži, *m.,* (mlet. biso), grašak: *Bȉži se pȉmo sãde, àš so jâko dobrȉ za jȅs, mà rãbe pȉmo vodȉ.*

biškȍt, a, *pl.* biškȍti, biškȗot, *m.,* (tal. biscotto) [mlet. *biscoto* (VG 94; DDV 82)], dvopek, prepečeni kruh u obliku vjenčića: *Biškȍti so dobrȉ i dȕgo durâjo.*

bȉškup, a, *pl.* bȉškupi, bȉškup, *m.,* (njem. Bischof), biskup: *Bȉškup je kâpo od biškupȉji.*

biškupȉja, i, *pl.* biškupȉji, biškupîj, *f.* biškȕpija, područje kojim vjerski zapovijeda biskup: *Boljũnšćina spȁda pot Pàzinsko biškupȉjo.*

bȉškupof, bȉškupova, o, bȉškupovega, *adj.* biskupski, koji pripada biskupu: *Bȉškupova pàlica je dȕga i ot srebrȁ.*

bȉt, 1. sȋn, sȉ, je i jȇ, smo, ste, so i sȗo; bî, bȋlà, bȋlȍ; bȉn, bȉš, bȉ, bȉmo, bȉte, bȉ i bȋjo; bȗon, bȗoš, bȗo, bȗomo, bȗote, bȗodo i bȗoj i bȗden - bȗodejo; bȕdi, *v. i.* biti. **2. bȉt za kȗma** - kumovati; **3. bȉt žȃl** - žaliti; **4. bȉt za tȏ** - pristajati, slagati se: *Kupȉmo ku ste za tȏ!* **5. bȉt srȃn** - sramiti se: *Čȃ te nȉ srȃn takȍ govorȉt?* **6. bȉt na rȁzume** - razlikovati dobro od zla: *Vàš otrȏk je vȅć na rȁzume.* **7. bȉt za rȇda** - naslijediti. **8. bȉt zâse** - biti sebičan. **9. bȉt na nogȁh** - bdjeti. **10. bȉt spodȍban** - sličiti, nalikovati nekome: *Tȃ otrȏk je spodȍban svojȅ mȁme.* **11. bȉt nȁ tašće** - biti natašte, s praznim želudcem. **12. bȉt na gubītkȕ** - gubiti u trgovini. **13. bȉ(t) će da,** *adv.* valjda, vjerovatno: *Bȉ(t) će da je bȍlan kad nȉ prîša na samȃnj, kakȍ je bî obećã.* **14. bȉt škȍdan** - štetovati, trpjeti štetu.

Bȉtonjina, i, *f.,* naziv jedne drage i pašnjaka na Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

bȉvanje, a, *n.,* stanovanje, boravak: *Na mũoru je bȉvanje ugȍdno, ku je lȇpo vrȇme.*

bīvȁt, bȉvan - bȉvajo; bīvã, bīvȁla, lo; bȉvaj, *v. i.,* prebivati, boraviti, stanovati: *Pȉrvo smo bīvali na selȅ, a kašnjȇje va grādȅ.*

blāf (blãvi), blãva, o; blãvega, blavȅji; *adj.* (njem. blau), plav, modar: *Smrȅkvi rāstũo blãve i krvãve.*

blȁgdan, a, *pl.* blȁgdani, blagdȃn, *m.,* blagdan, crkveni praznik: *Na blȁgdani kmȅti ne dȇlajo tȅško dȇlo.*

blagdȃnjski, a, o, blagdȃnjskega, *adj.,* prazнički, svečan: *Na blȁgdan ljȗdi nȍse blagdȃnjsko rȍbo.*

blâgo, a, *n.,* **1.** stoka, marva: *Pres blâga nȉ prâvega kmȅta.* **2.** blâgo, *adv.,* blâgo, ugodno, lagodno: *Blâgo tebȅ da se ne mũoraš mȕčit.*

blagoslũovan, blagoslũovni, blagoslũovna, blagoslũovno, blagoslũovnega, *adj.* blagoslovljen: *Pȍtle mȁši kmȅti nȍse na grȍp v rũokȅ blagoslũovne vodȉ s crȇkvi.*

blagostȃnje, a, *n.,* imanje, napredan posjed, ugodan život (življenje): *Onȉ ȉmajo lȇpo blagostȃnje. Gȍspoda živũo va blagostȃnje.*

blâh (blãgi), blāgȁ, blāgȍ, blagegȁ, blȁži, *adj.,* blag, krotak, miran: *Tî si blāgȅ narȁvi.*

blȁnja, i, *pl.* blȁnji, blȃnj, *f.,* (lat. planula) [*blȁnja* je praslavenska riječ (HER II/37)], stolarska sprava za struganje dasaka: *Pres blȁnji nȉ tišljara; dem.* blȁnjica.

blanjȁt, blanjȃn - blanjȃjo; blanjȃ, blanjȁla, lo; blanjȃn, blanjȁna, o, blanjȃj, *v. i.* stolarskom spravom glatko strugati drvo: *Kadȁ se dȅla mobȉljo se mũora dȁski blanjȁt.*

Blâš, Blâža, *m.,* muško ime Blaž; *dem.* Blažȉć: *Mũoj bãrba se je zvâ Blâš.*

blāvȅt, blavȇjen - blavȇjo; blāvȇ, blāvȅla, lo; blavȇj, *v. i.* (njem. blauen), plaviti, modriti: *Čȅspi pȉrvo nȅgo dozrījũo blavȇjo.*

blavȉčas, blavȉčasta, o; blavȉčastega; blavičastȅji, *adj.* plavkast: *Onȁ frãjla ȉma blȗzo blavȉčastega kolũora.*

blavînka, i, *f.,* ime jestive gljive plave boje: *Blavînka rāste va grãjah i va štȉpedeh.*

blāznȉt, blãznin - blãzne i blãznijo; blaznȉ, blaznȉla, lo; blāznȉ, *v. i.,* maziti, kvariti, privikavati nekoga na dobro: *Pastīrȉ blãzne ũovci na sȗol.*

Blâžovo, a, *n.* dan sv. Blaža: *Na Blâžovo se hȍdi na prošćȇnje va Pićȃn.*

blebetȁt, blebȅćen - blebȅćo; blebetã, blebetȁla, lo; blebetãj, *v. i.,* brbljati: *Onȅ blebȅćo kuličȃ; ča jin prȉde va glâvo.*

blejāt, blīējȅn - blīējũo; blejã, blejȁla, lo; blīēlȉ, *v. i.,* blejati: *ũovci bliejũo, kadȁ so lȁčne, àli žȇjne.*

blencȅrit, blencȅrin - blencȅre i blencȅrijo; blencȅri, la, lo; blencȅri, *v. i.,* govoriti besmislice: *ũon vȅć pũti čã blencȅri za ljȗdi nasmejãt.*

blezgarȉja, i, *pl.* blezgarȉji, blezgarîj, *f.,* glupost, izmišljotina, brbljarija: *Od njegȁ se nȉkat ne čȗje čȃ pȁmetnega, vȅć sàmo takȍva blezgarȉja.*

blīẽšćẽt se, se blīẽšč ī, se je blīẽšćẽlo, blīẽšćī se; *v. i.,* bliještiti se: *Kadà je mìgalo, mi je sẽ blīẽšćẽlo pred očmȋ.*

blī̋et (blī̋edi), blīẽdà, blīẽdò, bledegà (blī̋edega), bledẽji, *adj.,* blijed: *Blīẽdī ljûdi ne užâjo bȉt zasī̋en zdrâvi,*

blȉsk, a, *pl.* blȉski, blȋsk, *m.,* bljeskanje, sijev, sijevanje (munje): *Kadà je po noćẽ škûro na pū̋ote blȉsk pīmo pomòre za vrī̋et.*

blȉskat se, se blȉska, se je blȉskalo, *v. i.,* sijevati, bljeskati: *Kadà čȕda gīmȋ se užâ i blȉskat.*

blȋzu, *adv.*, blizu, z blȋza - iz bliza, nedaleko: *Jâ san ga glẽda z blȋza, da bȍlje vȉdin ćȕ li ga poznàt.*

blȉžnji, a, o, blȉžnjega, *adj.*, blizak, susjedni: *Tȉ si manẽ nȇjblȉžnji.*

blokȃt, blokȋn - blokâjo; blokã, blokàla, lo; blokȋn, blokàna, o, blokãj, *v. p.*, zatvoriti prolaz, opkoliti, opasati nešto: *Čī̋era so soldâti blokàli cī̋elo kontrâdo.*

bljūšć, bljūšćà, *m.*, (lat. tamus communis), bljušt, jednogodišnja biljka penjačica, koja raste u živicama i koja je dobra za jelo poput šparoge: *Mlãdi bljūšt je dòbar z jãji frìgan na fritàljo.*

bobȉć, a, *m.*, komadić, malo; *dem.* od bȍp: *Donesȉmi bobȉć špehà za marī̋endo!*

bȍca, i, *f.*, *pl.* bȍci, bȗoc, [mlet. *boza* (VG 110); *bozza* (DDV 96)], boca, staklenka: *Jâ san prìje dvȇ bȍci terâna; od bràta.dem.bȍcica.*

bocū̋on, a, *pl.* bocū̋oni, bocu̯ō̋ni *m.* (tal. bozzone) [mlet. *bozon* (VG 111); *bozzon* (DDV 96)], velika slamom opletena staklenka od 2 do 10 l., demižon: *Va Pūle sȗn kūpi bocū̋on ùlja.*

bȍća, i, *pl.* bȍći, bûoć, *f.*, (mlet. boccia) [mlet. *bocia* (VG 99); tal. *boccia* (VDLI 298)], drvena kugla za kuglanje u kuglani: *Hòmo màlo igràt na bȍći!*

boćȃt, boćȋn - boćâjo; boćã, boćàla, lo; boćãj, *v. i.*, (mlet. bociar) [tal. *bocciare* 3. nel gioco delle bocce, lanciare a parabola una boccia per colpire e spostare quella avversaria o il boccino (VDLI 298)], igrati na kugle; **boćȃt se** - igrati se na kugle, kuglati se: *Mî se sàko nedẽljo boćȋmo za vȉnȍva oštarȉje.*

bodljīhāf, bodljīkȁva, bodljīkȁvo, bodljīkȁvega, *adj.*, bodljikav, trnovit: *Dirȁka je jâko bodljikȁva, pak mòrešūrȉt veštît.*

Bodulȉjā, i, *f.*, oblast kvarnerskih otoka: *Bodulȉja je lī̋epà i ȉma dòsti vȉnà i smòkaf.*

bogȃt, (bogâti), bogàta, o, bogàtega, bogatẽji, *adj.*, bogat: *Kî so bogàti ne mȉsle na siromàha ni na siromàšćino.*

bogatāš, bogatāšà, *pl.* bogatāšȉ, bogatãši, *m.*, bogàtaš: *Bogatāšȉ ȉmajo svojẽ vîli i žȉvūo lūšo.*

bogatȉjā, i, *f.*, bogatstvo: *Ljûdi so od vājkada želẽli bogatȉjo.*

Bôh, Bȍga, *pl.* Bȍgi, Bū̋ogi, *m.* Bog; *dem.* Božȉć: *Pȍgani so imẽli pȉmo Bū̋ogi i Božȉc.* Ta imenica se upotrebljava u raznim primjerima s posebnim značenjem; **1.** kod pozdrava na rastanku: *Z Bȍgon - Bôh* ili *Bôh, Bôh*, **2.** kod pozdrava na poljskom radu: *Bôg daj srẽćo - Bôg daj* ili *Bôg daj Bôh,* **3.** kod nazdravice: *Bôg daj zdrâvlje - Bôg daj i k lẽtu.* **4.** kod susreta: *Dȍbar dȃn - Bôg daj* ili *Hvâljen Bôh - Vãzda bùdi hvâljen*, **5.** kao pozdrav i odzdrav kod jela: *Bôh požẽgnaj - Bôg lȍnaj;* **6.** kad se sa žaljenjem spomene nekoga koji je tek umro: *Bôg ga pomȉluj!* i *Bôh mu dãj dūšẽ làhke.* **7.** želja roditelja djeci kod odlaska na put: *Bôh te blagoslovȉ!* **8.** kod čuđenja ili neslaganja s nekim činom: *Čâ govȍrite, Bôh s Vâmi! Bôh očū̋uvaj!* i *Ne dãj Bôh! Bùdi Bôh s tòbon! Bôh te dâ.* **9.** izraz želje kod kihanja: *Bȍže pomozi.* **10.** kod opomene u nekoj stvari: *Ne dãj Bôh, da tȍ storȉš! Bôh očū̋uvaj, da ne poslū̋ašȁš! Ne hodȉ tâmo, Bôh te dâ! Takȍ Bôh ne zapovī̋eda.* **11.** kad se nekoga kudi: *Bôh mu grī̋ehȉ prostȉ!* **12.** kad se želi da nešto uspije: *Dãj Bôh! Bī̋će segà, ku Bôg dâ dãš!* **13.** u odgovoru na pitanje, kad se u nešto sumnja: *Bôg znȃ; bȉ ga Bôh!* **14.** na početku nekog posla: *Va ȉme Bȍga.* **15.** kod pojačanja negacije, ne nikako, ni za živu glavu: *Nī̋će da čūje ni za Bȍga;* **16.** u kletvi: *Po Bȍga! Po Bȍga svī̋etega! Po svī̋etega Bȍga! Takȍ mi Bȍga! Da te Bôh ubȉje! Po rȃne Bȍga! Za pêt rȃn Bū̋ojžeh!* **17.** kod kakve bojazni: *Nèka te Bôh očū̋uva! Ne dâj Bôh kakȍve nesrẽći!* **18.** u slučaju nečijeg poniženja: *Tâ člověk ti pod Bȍgon nȉč ne znȃ.* **19.** kad se nekoga odbija s njegovim prijedlogom ili s molbom: *Hȍte z Bȍgon!* **20.** kao odgovor na pitanje "kakȍ si" ili kad je nešto dobroprošlo ili uspijelo: *Hvàla Bȍgu i tȍje pasàlo.* **21.** odgovor na pitanja, kad se s pouzdanjem nešto dobro očekuje: *Ku Bôg dã; čâ Bôg dã;* **22.** kad se govori da je netko teško fizički radio: *ū̋on se je mlât do Bȍga namùči.*

bohûn, bohūnà, *pl.* bohūnȉ, bohūni, *m.*, gramzljivac: *Bohūnȉ nȉ nȉkat dòsti.*

bojāt se, se bojȋn - bojȋmo - bojī̋e i bojījū̋o;

bojã, bojãla, lo; bȗōj se, *v. i.*, bojati se: *Mîrno stȗōj i nîčenega se ne bȗōj!*

bojažljȋf, bojažljȉva, o, bojažljȉvega; bojažljivčji, *adj.*, bojȁžljiv, plašljiv, koji se svakoga boji: *Bojažljȋf čovȅk nȋ za po svȋēte hodȉt.*

bojažljȉvac, bojažljȋvca, *m.*, plašljivac, kukavica, koji se svakoga boji: *Bojažljȋvci nȉso za kumpanȉjo ni za ȉgro.*

Bȍka, i, *f.*, ime ovce, koja ima bijelu krpu (mrlju) na bokovima.

bokîn, a, *pl.* bokîni, bokȋni, *m.*, (tal. bocchino) **1.** oponac na puški: *Pȉrvo nēgo se hȉti se stȁvi kȁpsulo na bokîn.* **2.** držak za cigarete: *Màlo ljūdi fumȋ cigarēti na bokîn.*

bokȗōn, a, *pl.* bokȗōni, bokȗōni, *m.*, (tal. boccone) [mlet. *bocon* (VG 99; DDV 86)], komad, zalogaj, *dem.* bokunȉć: *Kmēti dājūō pēkljaron bokȗōn krūha, àli manēštri.*

bȍlan, bȗōlni, bȗōlna, o, bȗōlnega, bolnēji, *adj.*, bolestan: *Bȍlan čovȅk se mȗōra medigȁt ku želȋ ozdrāvet. Zdrãf bȗōlnemu ne vēruje* (nar. poslovica).

bolečȉna, i, *f.*, stanovita bolest, boljetica: *Nāšo sūsēdo vãjki mūči nēka bolečȉna.*

bolȅt, bolȋ - bolȋe i bolījūō; bolȋe, bolȅla, lo; *v. i.* boljeti: *Nēke žȋēnske se tūōže, da ih vēč pūti glāvā bolȋ.*

boležljȋf, boležljȉva, o; boležljȉvega, boležljivčji, *adj.*, bolēžljiv, koji često pobolijeva: *Boležljȉvi ljūdi nȉso za tēško dēlat.*

bolnȋk, bolnīkā, *pl.* bolnīkȉ, bolnȋki, *m.*, bolesnik, onaj koji boluje od kakve teže bolesti: *Bolniki se mȗōrajo medigȁt i miruvãt.*

bolnikȗōf, bolnīkȍva, o; bolnikȍvega, *adj.*, bolesnikov, bolesnički, koji pripada bolesniku: *Va špitalā bolnikȍva pustēlja mȗōra bȉt vãjki čȉsta.*

boljīhãf, boljīhãva, o; boljīhãvega, *adj.*, bolēžljiv, koji često pobolijeva: *Boljīhãf čovȅk nȋ za dēlo dokle ne ozdrāvi.*

boljītȁk, boljītkā, *pl.* boljītki, boljītâk, *m.*, bolji život, veća korist: *Mî sȉ dēlamo za nāš boljītȁk.*

Boljūn, Boljȕna, *m.*, ime gradića na podnožju zapadnog dijela Učke, poznat kao sjedište stare općine i starodnevne tvrđave, na jednom 250 m. visokom brežuljku u boljunskoj kotlini, kotar Pazin, sada Pula.

Boljȕnac, Boljūnca, *pl.* Boljūnci, Boljȕnac, *m.*, stanovnik Boljuna: *Boljūnci so brūvni i dobrȉ gospodārȉ.*

Boljūnčan, a, *pl.* Boljūnčani, Boljūncan, *m.*, stanovnik por. opć. Boljun.

Boljūnčanka, i, stanovnica p.o. Boljūn: *Boljūnčanki so mȗōraste i srēdnje štatūri.*

Boljūnčica, i, *f.* ime potoka, koji protječe preko Boljunskog Polja u Čepićko jezero, sada u Plominski kanal (zaljev).

Boljūnka, i, *pl.* Boljūnki, Boljūnk, *f.*, stanovnica Boljuna.

boljūnski, a, o, boljūnskega, *adj.* boljunski: *Boljūnsko vīnō od muškāta i malvašȉji je fīno i dobrō.*

Boljūnšćica, i, *pl.* Boljūnšćice, Boljūšćic, *f.*, stanovnica p. o. Boljun.

Boljūnšćina, i, *f.*, područje p. o. Boljūn, općina Pazin, prije Boljūn, kotar Pazin, sada Pula.

bombardȁt, bombardȋn - bombardâjo; bombardã, bombardȁla, lo; bombardȋn, bombardȁna, o; bombardãj, *v. i.*, (tal. bombardare), bombardirati: *Neprīčetelj je va vȗōjske bombardã vēč grãdi.*

bȍme, bogme, uzvik za kategoričku tvrdnju ili negaciju: *Bȍme ćēte pūōć na dēlo - bȍme nīēću.*

bonȁca, i, *f.*, (mlet. bonazza), zatišje, morska tišina, povjetarac: *Danās je bȉlō līepo na mȗōru, àš je bȉlā bonȁca.*

bȍp, bobȁ, *pl.* bobȉ, bȗōbi, *m.*, (lat. vicia faba), bob, *dem.* bobȉć: *Bȍp se je nēkat pōli nās sādȋ, mȁ danās se vēč ne sādi. - Bobū̀ bȍp, a popū̀ pȍp.*

borȏ, ȉ, *pl.* borȉ, bȗōr, *f.*, (tal. borrò) [mlet. *borò* (VG 107; DDV 93); u tal. *bureau* (francuzizam) (VDLI 333)], poluormar sa 5 širokih ladica za žensko rublje: *Kadā se divūōjka ožēni dobȋ za dȍto i borȏ.*

bordunȗl, bordunȗlā, *pl.* bordunȗlȉ, bordunȗli, *m.*, (tal. bordonale) [mlet. *bordonal* (VG 105)], balvan, velika greda, debeli panj: *Nēkat so Boljūnčani bordunūlȉ peljālȉ na pȍrat i na Lūpoglaf.*

bordûra, i, *pl.* bordûri, bordûr, *f.*, (tal. bordura) [mlet. *bordura* (VG 106)], rub, obrub: *Šilice dēlajo na bohānu i bordûro.*

borûcki, a, o, borûckega, *adj.* bȍrutski, koji propada istar. selu Borut.

Borȕćan, a, *pl.* Borȕćani, Borȕćan, *m.*, stanovnik sela Borȕt, opć. Boljun, sada Pazin, kotar Pula.

Borȕćanka, i, *pl.* Borȕćanki, Borȕćank, *f.*, stanovnica sela Borut, opć. Boljun, sada Pazin, kotar Pula.

Borȕt, a, *m.*, Bȍrut, selo na želj. pruzi Divača -

Pula, u opć. Boljun, sada Pazin, kotar Pula.

bȍs, bodȅn - bodúō i bodȅjo, búō, bolà, bolȍ, bodȅn, a, o, bodȉ, *v. i.* bosti: *Krâvi znîjo kî pūt bȍs z rogȋ.*

bȍška, i, *pl.* bȍški, bȍšak, *f.* (tal. bosco) [mlet. *bosco* (VG 107; DDV 93)], šuma, gaj, *dem.* boškica: *Va bȍške je čūda drīeva, a màlo pâši.*

boškarîn, a, *m.*, ime istar. vola sa velikim rogovima.

boškarîna, i, *f.*, ime istar. krave s velikim rogovima: *Boškarîna dājē pūno mlīekà.*

bȍta, i, *pl.* bȍti, bûot, *f.*, ovčja koža u koju se zavija vuna i priveže na preslicu prije nego se počne presti: *Stare žīenske po zīmē prīedūō pȍli ognjà i vīežo bȍto ūni na prēslico.*

botiljūōn, a, *pl.* botiljūōni, botiljūōni, *m.* (tal. bottiglione) [mlet. *botilion* (VG 109)], velika slamom opletena staklenka, demižon: *Va botiljūōne se drží vīnō ali ūlje.*

botonīera, i, *pl.* botonīeri, botonīer, *f.* (tal. bottoniera) [mlet. *botoniera* (DDV 95)], zapučak na kaputu: *Mladīći užâjo va botonīere nosȉ rūōžico.*

bȍtra, i, *pl.* bȍtri, bȍtar, *f.*, vjenčana kuma: *Bȍtro si zberē sîma nevēstica, prvo nēgo se žēni.*

botūōn, a, *pl.* botūōni, botūōni, *m.*, (tal. bottone) [mlet. *boton* (VG 109; DDV 95)], puce, gumb, dugme: *Kapȍti i jakēti se zapū-ćajo z botūōni.*

Božȉć, a, *m.*, Bȍžić: *Božȉć, dȗn Krístovega rojīenja krstijànī držīe za vêli blàgdan.*

božȉćevat, božȉćujen - božȉćujo, božȉćeva, božićevàla, o, božȉćuj, *v. i.* i *p.*, slaviti Božić, provesti božićne praznike: *Mî smo božȉćevali pȍli rȍdbini.*

božȉćni, a, o, božȉćnega, *adj.* bȍžićni: *Na božȉćni blàgdani ljûdi hȍde va crīekvo, na màšo i večīernjo.*

božȉćnjak, a, *m.*, mjesec prosinac: *Božȉćnjaka mēseca so zarnȉce i Božȉć.*

božȉćnica, i, *pl.* božȉćnici, božȉćnic, *f.*, božićni dar: *Božȉćnico se dājē otrokūōn za Božȉć.*

bracīera, i, *pl.* bracīeri, bracīer, *f.*, (mlet. brazera), ribarski teretni brod s jednim jarbolom: *Z bracīeron Talijȃni lovīē rȉbo po mūōru.*

brackî, â, ô, brackîega, *adj.* bratski, kao braća, koji pripada bratu: *Mî smo se līepo naravnàli i brackî grūnt podīēlili.*

bračalēt, a, *pl.* bračalēti, bračalīet, *m.*, (tal. bracialetto) [mlet. *bracialeto* (VG 111), *brazzaleto* (DDV 98)], *dem.* bračalētić, narukvica: *Žīenske nȍse na rūōkē bračalēt, da je lēplje vīēt.*

brādà, brādȉ, *pl.* brādȉ, brât, *f.*, *dem.* bradȉca; **1.** brâda: *Nēki mušķî nȍse dūgo brādȍ.* **2.** čeljust: *Jâ vājki brījēn līcē i brādȍ.*

bradavȉca, i, *f.*, brȁdavica; *dem.* bradavȉčica: *Bradavȉca nîjrâja narāstē na līcù.*

brȁdva, i, *pl.* brȁdvi, bradāf, *f.*, široka tesarska sjekira s kratkim držalom: *Z brȁdvom tesārì tēšo grīedi.*

brâf, (brãvi), bravà, ò, brâvega, bravēji, *adj.*, (njem. braf) [mlet. *bravo* (VG 114; DDV 98)], vrijedan, vrstan, hrabar: *Tȍ so brâvi škol'ni, àš se dobrȍ vàde.*

bragēši, bragīeš, *pl. t. f.*, (mlet. braghesse), hlače; *dem.* bragēšice: *Moškî nȍse bragēši, a otrokì bragēšice.*

bragēšnica, i, *pl.* bragēšnice, bragēšnic, *f.*, nogavica: *Zakȉrpaj mi ovȍ bragēšnico, àš je raskȉnjena.*

bragȍc, a, *pl.* bragȍci, bragûoc, *m.*, (mlet. bragozo), vrst talij. ćozotske ribarske lađe s velikim jedrom straga, a s malim sprijeda: *Z bragȍcen se rȉbo lovȉ na otprten mūōru.*

brājda, i, *pl.* brājdi, brajāt, *f.*, (njem. breit), **1.** njiva zasađena redovima vinove loze, vinograd, *dem.* brājdica: *Va brājdah je pūno poslà, àš ih se mūōra okopēvat, obrežēvat, šunperàt i škrofìt.* **2. Brājda**, *f.* naziv jednog dijela Rijeke pred željeznicom.

brājdenica, i, *f.*, vrst slatkog žutog grožđa: *Zrēla brājdenica je līepà za vīēt i jâko dobrà za zobàt.*

brājdica, i, *f.*, **1.** *dem.* brājda, **2.** Brājdica, naziv za zasipanu obalu Sušaka s lijeve strane Rječine (Rečìne).

brancîn, a, *pl.* brancîni, brancȉni, *m.*, (tal. branzino) [mlet. *brancin* (DDV 97); *bransin* (VG 113)], jedna vrst dobre morske ribe: *Brancîni so jenà od nîjbȍljeh sūōrti mūōrskeh rîp.*

branȉca, i, *f.*, daska na plugu, koja brani trsje od oštećenja prigodom oranja.

brȓnda, i, *pl.*, brȓndi, brȓnt, *f.*, (tal. branda) [mlet. *branda* (DDV 97)], viseći krevet za sklapanje: *Brȉndo se rãbi, kàt se nīma dòsti pustīēlj.*

brȓnȉt, brȓnin - brȓne i brȓnijo, brȓnȉ, brȓnilà, lo, brȓnjen, a, o, brȓnȉ, *v. i.*, brāniti, štititi: *Ljûdi brȉne kapûs i brȍskvi od ūsēnic.* **brȓnit**

se - brâniti se: *Sȁki se brȗni ot perîkula ku mȋnj mȍre.*

brašnovȗnje, a, *pl.* brašnovȗnja, brašnovȗnj, *n.*, sv. pričest, pričešćenje: *Popȉ dȃvajo brašnovȗnje va crȋkve pȍtle mȁši.*

brašnovãt, brašnûjen - brašnûjo; brašnovã, brašnovȁla, lo; brašnovȗn, brašnovȁna, o; brašnovãj, *v. i.* i *p.* pričešćivati i pričestiti; **brašnovãt se -** pričešćivati, pričestiti se: *Nȅkat so se mûorali otrokȉ, pȑvo nȅgo je fȉnila škûola, spovȉćt i brašnovãt.*

brȁt[1], berȅn - berûo i berȅjo, brâ, brālā̀, lò; bȗn, brȗnā̀, ò, berȉ, *v. i.*, brȁti: *Žîri se berȅjo, kadȁ so zrȅli za jȅs. Od žîra se žgȅ i rakȉja.*

brȁt[2], a, *pl.* brȁti, brât, *m.*, brat: *Nas je bȉlo brât; o(d) tȅh so trî brȁti ȕmrli pak smo zustȁli jȍš sȁmo dvâ brȁti.*

bratȗn, bratȁna, *pl.* bratȁni, bratȗn, *m.*, bratučed, sinovac, bratov sin: *Bratȁni so si pȑvi rûot.*

brȁtana, i, *pl.* bratȁni, bratȗn, *f.*, bratova kćer, sinovica, bratučeda: *Bratȁni se ȉmajo rȁde i jenȁ drȕgo va potrȅbe pomȍro.*

brȁtof, brȁtova, o, brȁtovega, *adj.* brȁtov, koji pripada bratu: *Tȍje brȁtova kûća i kampȁnja.*

brȁtovšćina, i, *pl.* brȁtovšćini, brȁtovšćin, *f.*, dobrotvorno ili vjersko društvo, bratstvo: *Na Boljũnšćine so nȅkat bȉlē četȉri brȁtovšćini.*

braûra, i, *pl.* braûri, braûr, *f.*, (mlet. braura), srčanost, hrabrost, odvažnost, odvažan čin, smionost: *Soldâti, kî so va vûojske storȉli kakȍvo braûro so dobȉli medȁljo.*

brâvo, (tal. bravo), uzvik odobravanja ili pohvale, dobro, lijepo, fino: *Brâvo, sȁmo takȍ nàprvo!*

brāzdā̀, ȉ, *pl.* brāzdȉ, brãst, *f.*, brazda, plugom izorani jarak: *Kumpȋr se sãdi va brāzdȁh.*

brbotȁt, brbotȗn - brbotâjo, brbotã, brbotȁla, lo, brbotãj; *v. i.* (tal. borbottare) [mlet. *borbotar* (VG 105)], brbljati, nerazumljivo govoriti, mrmljati: *Stâri ljûdi užâjo rȁdi brbotȁt.*

brčkî, a, o, - brčkȋega, *adj.* onaj koji pripada istar. selu Brdo: *Brčkî plovȗn je prihājã mȁšit va Šušnjȅvico.*

Bȓdo, a, *n.* ime istar. rumunjskog sela, općine Kršȗn, kotar Pazin, sada Pula.

brečȉna, *pl.* brečini, brečȋn, *augm.* od brȅk, *m.*, veliki pas, psina: *Čȇra so na nàs lājali dvâ brečȉni pa pak smo pobȅgli ćà.*

brȅk, brekȁ, *pl.* brekȉ, brȇki, *m.* (tal. bracco), pas; *dem.* brečȉć: *Sȁki kmȅt držȋ brekȁ ku mȋnj mȍre, da mu po noćȅ kûćo čȗva.*

brȅka, i, *pl.* brȅki, brȇk, *f.*, kuja; *dem.* brečȉca: *Nȁšo brȅko smo dālȉ ćà, àš je bȉlā perikolûoža.*

brekȕlja, i, *f.*, vrst gorske breze: *Brȅkulja rastȅ sȁmo va Boljũnske Krȁse.*

brȅmen, a, *pl.* brȅmena, bremȇn, *n.*, breme, teret: *Prȇk Učki žȇnske nȍse brȅmen vãjki na hrtȅ.*

bremenȉta, *adj.* trudna, bređa: *uõvci i kozȉ so bremenȉte po zȋmē.*

bremȇnje, a, *coll. n.*, bremȅna: *Bremȇnje se va Ístrije nâjvēć gȍni na tovȁre*

brentȉć, a, *m.* mala brenta s jednim uhom: *Brentȉć se rãbi za držȁt vòdo i za tȓgat grũojze.*

brestȍvina, i, *f.*, drvo i lišće od bresta: *Brestȍvino se smȉče za prāscȉ.*

brestũovka, i, *pl.* brestũovki, brestũovk, *f.*, ime jestive bijele šuplje gljive koja raste na brestovom panju: *Brestũovki ufrȉgane s jãji so jâko dobrȅ za jȅs.*

Brȅšćan, a, *pl.* Brȅšćani, Brȅšćan, *m.*, stanovnik sela Brest pod Učkom: *Brȅšćani so dobrȉ pastīrȉ i trgũovci.*

Brȅšćanka, i, *pl.* Brȅšćanki, Brešćank, *f.*, *dem.* Brešćȉca, stanovnica sela Brest pod Učkom.

Brešćȉca, i, *pl.* Brešćȉce, Brešćȉc, *f.*, stanovnica sela Brest pod Učkom: *Brešćȉce pobȉrajo jãja po sȇlah, pak ih prodãvajo i nȍse v Rūčkȍ i va Opatȉjo.*

Breškî, â, ûo, - Breškȋega, *adj.* onaj koji propada Brestu, brešćanski: *Breškî ûovči sȋr je jedȗn od nȇjbȍljeh.*

brgȁt, brgȗn - brgâjo, brgã, brgȁla, o, brgãj, *v. i.*, čeprkati (po zemlji): *Letũće kadȁ je sȉto brgâ po pīcskȅ.*

brgȍnja, i, *f.*, vrst bijela grožđa i vina u Istri.

Bȓgot, Bȓgoda, *m.*, (tal. borgetto) **1.** naziv jednog kraškog pašnjaka pokraj Vrânjske Drâge, opć. Boljûn, kot. Pazin, sada Pula **2.** pašnjak iza grada ili sela.

Brgūodȁc, Brgūocȁ, *m.*, Brgudac, ime jednog istar. gorskog sela u opć. Buzet, kotar Pula.

brhȗn, brhȁna, *pl.* brhȁni, brhȗn, *m.*, (tal. bercano) [prema Skoku od tal. *berrecano* (13. st.) < srlat. *Barracanus* < ar. < perz. *barrakan* "panno grossolano di pelo di capra o di cammello", a preko njem. *Barchent* > *brkan, brhan* (Hrv. Primorje) (ERHSJ I/110)], ženska oprava bez rukava, *dem.* brhanȉć: *Žȇnske nȍse brhȗn po lȅte i kadȁ nȋ zīmȁ.*

brîȇčlji, a, e, brîȇčljega, *adj.* pasji, pseći: *Brîȇčlje lâjanje po noćȅ čovȅka štufâ i jâdi.*

brîȇh, brīȇgà i brîȇga, *pl.* brîȇgi, brîȇgi, *m.*, brijeg; *dem.* brešćȉć i brežȉć: *Gradȉć Boljũn se nahâje na mîlen brīȇgũ.*

Brîȇgi, Brîȇgi, *m.*, zaselak, u p. o. Paz, općina Boljun, sada Pazin, kotar Pula.

brîȇj, brȅja, e, brȅjega, *adj.*, bređi, bređa, bređe: *Kozȉ i ũôvci so brȅje pêt mesîȇci.*

brîȇnta, i, *pl.* brîȇnti, brȅnat, *f.* (tal. brenta) [mlet. *brenta* (VG 115)], brenta, badanj, posuda za nošenje vode, dolje uža, a gore šira, obla i s jedne strane plosnata, da se može nositi na leđima i na magarcu; *dem.* brentȉca, i, *f.*; manja brenta s jednim uhom: *Va brîȇntah se gȍni vȍdo na tovȁre.*

brîȇs, brȅsta, *pl.* brȅsti, brestȋ, *m.* (lat. ulmus scabra), drvo, brijest; *dem.* brestȉć: *Brîest rāstȁ ȍkolo kũć.*

Brîȇs, Brȅsta, *m.*, Brest, ime jednog gorskog istar. sela, u opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

brīȇžȁc, briešcȁ, *pl.* brīȇšćȉ, brežâc, *m.*, **1.** brežuljak, humak, **2.** jedan toponim u Boljũnskom Polju.

brîga, i, *pl.* brîgi, brîh, *f.* (tal. briga) [to je talijanizam u hrvatskom standardnom jeziku i moguće je da je riječ ušla iz standarda u čakavski sustav], skrb: *Tebȅ nȋ brîga za nȉč. - ȁ čâ me brîga.*

brîgat se, se brîgan, brîgajo, brîga, brîgala, lo, brîgaj se, *v. i.*, brinuti se, skrbiti se za nešto: *Čũda ljũdi se brîga sȁmo zâse.*

brȉnje, a, *n.*, (lat. juniperus oxicedrus i bacae juniperi), plod plave smreke, borovice: *Brȉnje se pobȉra, i dobrȍ prodâjȅ za smrȅkovico i za rakȉjo.*

brȉškula, i, *pl.* brȉškuli, brȉškul, *f.*, (tal. briscola) [mlet. *briscola* (DDV 100)], vrst talijanske igre na karte: *Brȉškula se čũda igrâ po oštarȉjah, a po nedȅljeh i po sîȇlah va hlādȅ.*

brȉt, brījȅn, brîjo i brījũô, brȋ, brȉla, lo, brȋj, *v. i.* brijati; **brȉt se** - brijati se: *Nȅki moškî se sāmȉ brijũô z brȉtvo, a drȕgi z žilȅton.*

brȉtva, i, *pl.* brȉtvi, brȉtaf, *f.*, (mlet. brittola); **1.** brijački nož, **2.** džepni nožić uopće, koji se dade otvoriti i zatvoriti: *Brȉtva je potrîȇbna sȁkemu čovȅku i dȍma i na pũôte.*

Brîza, i *f.,* ime ovce crne i bijele boje, koja ima crna leđa.

brȉzgat, brȉzgan - brȉzgajo, brȉzga, brȉzgala, lo, brȉzgaj, *v. i.*, štrcati, uštrcavati: *Kadȁ se mũzȅ, mlīȇkô brȉzga.*

brîžan, brîžna, o, brîžnega, *adj.* jadan, nevoljan, siromašan, pun briga: *Brîžni so unȉ, kî nȉmajo nîȇnega i nȉč. Brîžan vũôl kîȇga krȁva bodȅ* (nar. poslovica).

Bȓjan, a, *pl.* Bȓjani, Bȓjan, *m.*, Brđan, stanovnik sela Brdo, opć. Kršan, kot. Pazin, sada Pula: *Bȓjani govȍrijo i rumanjîȇški.*

Bȓjanka, i, *pl.* Bȓjanki, Bȓjank, *f.*, Brđanka, stanovnica sela Brdo, opć. Kršân, kotar Pazin, sada Pula: *Bȓjanki so čȉnkaste i līȇpȅ žîȇnske.*

bȓk, a, *pl.* bȓki, bȓk, *m.* brk: *Mũôj nũôno je brȋ i bȓki.*

Bȓka, i, *f.*, ime ovce s kovrčastom vunom.

bȓkas, bȓkasta, o, bȓkastega, *adj.*, kovrčast: *Nȅke ũôvci ȉmajo bȓkasto ũno.*

bȓknut, bȓknen - bȓkno i bȓknejo; bȓknu, bȓknula, lo; bȓkni, *v. p.*, dobaciti nekome sitnicu (mrvicu) kao milostinju: *Brekȕ se bȓkne kakȍvo kũôs.*

bīlȍh, bīlȍga, *pl.* bīlogi, brlûoh, zečji brlog: *Zîȇci spījũô va bīlȍge, kadȅ se i zlīȇgũô.*

brljȁt, brljȋn - brljâjo, brljã, brljȁla, lo, brljãj, *v. i.*, gađati nekoga kamenjem ili kojim drugim predmetom: *Nemũôj brljȁt ũôvci!* **brljȁt se** - gađati se: *Otrokȉ se brljâjo s kamîȇnjen.*

brmbȋlj, brmbīljȁ, *pl.* brmbīljȉ, brmbȋlji, *m.* vrst zelenog leptira, koji napada zrele trešnje: *Ku bȉzo ne poberȅte čerȅšnji će van ȉh sȅ brmbīljȉ pojȅs.*

Bȓnac (od Bȓne), Bȓnca, *m.*, nadimak jedne porodice u zaselcu Bȓnci na Boljunskom Polju.

bīnčȅt, bīnčȋn - bīnčîȇ i bīnčîȇjo, bīnčȅla, lo, bīnčȉ, *v. i.*, zujati (oko ušiju): *Kadȁ komȁrȉ bīmčîȇ, čovȅka stufâjo, âš ga i grīzũô.*

Bȓnja, i, *f.*, ime ovce s debelom gubicom.

brodȅt, a, *pl.* brōdȅti, brodîȇt, *m.* (tal. brodetto) [mlet. *brodeto* (VG 119)], riblji gulaš: *Najbȍlji brodȅt se dȅla o(d) tunȉni.*

brojȉt, brojȋn - brojīmȍ - brojîȇ i brojījũô; brojȋ, brojȉla, lo; brojȉ, *v. i.* **1.** brȍjiti uopće: *Otrokȉ va škũôle vâde brojȉt.* **2.** prigovarati, predbacivati: *Ženȁ je mũôžu, kadȁ je prîša kȁsno dȍma, segȁ brojȉla.*

broncîn, a, *m.* (mlet. bronzino) [mlet. *bronzin* (DDV 102); *bronʒin* (VG 120)], mjedena kuhinjska posuda: *Broncîn se rãbi va mȅsteh.*

brontulȁt, brontulȋn - brontulâjo, brontulã, brontulȁla, lo, brontulãj, *v. i.* (tal. brontolare)

[mlet. *brontolar* (VG 120; DDV 102)], mrmljati, gunđati, prigovarati: *Nèki ïmajo užînco da vâjki brontulâjo.*

brontulûon, a, *pl.* brontulûoni, brontulûoni, *m.* (tal. brontolone) [mlet. *brontolon* (DDV 102)], mrmljavac, nezadovoljna osoba: *Brontulûoni nìso nîkat kuntêenti.*

brontulûona, i, *pl.* brontulûon, **brontulûon**, *f.*, (tal. brontolona) [mlet. *brontolona* (OA)], mrmljavica: *Tô brontulûono nêeni ne trpî ni ne bada.*

brȍskva, i, *pl.* brȍskvi, brȍska, *f.* (lat. brassica napus), primorska vrst kelja koji ne pravi glave: *Brȍskvi se parićûju za vìllijo bûôjžo.*

broštulȋn, broštulànа, o; broštulànega, broštulanêji, *adj.* (tal. brostolato) [mlet. *brustolà* (DDV 104)], pržen, ispržen: *Kafè je vèć broštulànо pak ga mòreš pûôć mlèt.*

broštulât, broštulȋn - broštulâjo, broštulã, broštulàla, broštulȋn, broštulàna, o; broštulãj; *v. i.* i *p.* (tal. brostolare) [mlet. *brustolar* (DDV 104; VG 124); tal. *abbrustolire; brustolare* (VDLI 20; 325)], pržiti, sprženi kavu ili ječam: *Kùharica je broštulàla màlo kafà i jâčmika.*

broštulîn, a, *pl.* broštulîni, broštulȋni, *m.,* (tal. brustolino) [mlet. *brustolin* (DDV 104; VG 124); tal. *brostolino* (VDLI 325)], pržionik, sprava za prženje kave i ječma: *Va broštulîne se broštulâ kafè.*

bȓs, bȓsti, *f.*, grančica s lišćem, hrana za koze: *Bȓs se sprãvlja za kîmö za zîmo za kòzi i za jȋnjci.*

bȓstêt, bȓstin - bȓste i bȓstijo; bȓstȋ, brstêla, lo; bȓstȉ; *v. i.*, brstiti, kidati grančice s lišćem sa grmlja: *Kòzi i govèda bȓstijo mlãdo drȇvo i grãj.*

bȓš, i, *f.,* crvotočina, bršljivost: *Drȇvo pokvãreno od bȓši nȋ od valûora ni za grȇdi ni za mobîljo.*

Bršćìca, i, *pl.* Bršćìce, Bršćîc, *f.*, stanovnica sela Brdo, općina Pazin, kotar Pula.

Bȓšćina, i, *f.*, područje župe i p. općine Brdo, općina Pazin, kotar Pula.

Bršȇč, Bršȇčà, *m.*, Brseč, *m.*, ime jednog primorskog istar. gradića, u opć. Volosko, kotar Rijeka.

bršȋf, bršȉva, o, bršȉvega, bršivêji, *adj.,* bȓšljiv, crvotočan: *Bordunȋl, kî je bršȋf se ne mòre làhko prodât.*

bršȉvet, bršȉven - bršȉve i bršȉvejo; bršȉve, bršȉvela, lo; bršȉvej, *v. i.*, bȓšiviti, rastakati se od crvi: *Stâro drȇvo râdo bršȉve.*

bršljȃn, bršljȃna, *m.* (lat. hedera helix), bȓšljan, zimzelena drvena biljka penjačica.

brûfol, a, *pl.* brûfoli, brûfol, *m.,* (mlet. brufolo), čir, izraslina, buboljica; *dem.* brûfolić; *Nèki mlâdi ljûdi ïmajo pûno brûfol po lîcu.*

brûkvić, a, *pl.* brûkvići, brukvić, *m.* (tal. brocca) [hrvatska izvednica od mlet. *broca* (DDV 100; VG 118)], čavlić za cipele, mali želj. klinac s glavicom: *Kaligâr zabîja brûkvići va pîêtî i puntâlî.*

brûma, i, *f.*, marljivost, radinost: *Prez brûmi nȋ premožȇnja.*

brũman (brũmni), brũmna, o; brũmnega, brumnêji; *adj.* (tal. bravo) [nije talijanizam; prema Skoku izvodi se iz srvnjem. *frum*, nvnjem. *Fromm*, s našim pridjevskim nastavkom (ERHSJ I/220)], marljiv, vrijedan, valjan: *Kadà je štajûôn za dèlo nâši kmêti so brũmni.*

Brûmnjak, a, *m.* prezime više porodica na Maloj Ûčki i jedne porodice u selu Katûn na Boljunskom Polju, u. općina Boljun, sada Pazin.

Brûno, Brûneta, *m.,* (tal. Bruno), **1.** muško ime Brûno; **2.** ime vola smeđe boje.

brûôj, brȍja, *pl.* brȍji, brûôji, *m.,* broj: *Volêto je bilò tolìko mũh da in se ni brȍja ne znȃ.*

brûônc, a, *m.*, (tal. bronzo) [mlet. *bronz* (VG 120)], mjed, tuč: *Zvònі se dèlajo ot brûônca.*

brûôt, brȍda, *pl.* brȍdi, brûôdi i brodȋ, *m.*, brod, lađa: *Prȇek mûôra navigâjo sàmo vêli brȍdi. VRȇkê ïma vâjki pûno brûôdi.*

Brûs, a, *pl.*, brûsi, brũsi, *m.*, **1.** ime jednog zaselka na Boljunskom Polju, p. opć. Boljun, u općini Pazin, kotar Pula. **2.** brûs, a, *m.*, brusni kamen: *Z brûson se brũsi kosà i sè urȍje.*

brusâčki, a, o - brusačkega, *adj.* brusarski.

brusâr, brusârà, *pl.* brusârì, brusâri, *m.*, brusač: *Brusârì brũsijo nûožì, sakìri i drûgo urȍje.*

brusârski, a, o, brusârskega, *adj.,* brusački, koji pripada brusaču: *Brusârski ârt se làhko navàdi.*

brũsìt, brũsin - brũse i brũsijo, brũsȋ, brusìla, lo, brũšen, a, o, brũsȉ, *v. i.*, brusiti: *Ovô sekìro trȇbe brũsit, âš je skâbnà.*

brusnìca, i, *pl.* brusnìce, brusnîc, *f.*, drveno ili kamenito korito u kojem se vrti brusni kamen kad se nešto brusi: *Brûs i brusnìco ïma màlo fâli sâki kmêt za domȃćo potrêbo.*

Brušȏn, Brušȃna, *pl.* Brušȃni, Bruš̃ȏn, *m.*

stanovnik zaselka Brûs u Boljũnskom Pòlju, p. općina Boljun, kotar Pula: *Brušànī ìmajo dobrë zemljȉ.*

Bruššnka, i, *pl.* Bruššnki, Bruššnk, *f.*, stanovnica zaselka Brûs: *Bruššnki grīēduō blȉzu po vödo na vrūoćàk.*

bruškî, â, ûo, bruškīēga, *adj.*, što pripada selu Brûsi: *Tö so bruškīê šinuževeti.*

brȕškva, i, *pl.* brȕškvi, brȕškaf, *f.* (lat. assula), otpadak, kod klesanja kamena; *dem.* brȕškvica: *Kadà kresãr krëše mûora čuvãt glâvõ ot brȕškaf.*

brũvan i brũman (brũvni), brũvna, o, brũvnega, bruvnëji, *adj.* (tal. bravo), vrijedan, valjan, marljiv: *Vî ste bȉlī danàs na dèle jâko brũvni.*

bržûola, i, *pl.* bržûoli, bržûol, *f.*, (mlet. brisola) [mlet. *brisiola* (DDV 100); *brifiola* (VG 118)], prženo, pečeno meso; *dem.* bržûolica: *Kadà se špečë bržûola trīêbe prnës i màlo vīnà.*

brûža, i, *f.*, vrst dječje igre na dinare ili gumbe koje se od stanovite crte baca na kvadrat razdijeljen na 4 dijela narisan na zemlji.

brvnȏ, à, *pl.* brvnà, brvn, *n.*, široka greda, koja prebačena preko jarka ili potočića služi kao most.

būbȁt, bũban - bũbajo, būbã, būbàla, lo; bũban, a, o, bũbaj, *v. i.*, učiti na pamet iz knjige: *ûõn smȉeron bũba a malo navàdi.*

bûbat, bûba, je bûbala, lo, *v. i.*, boljeti (u dječjem govoru): *Zâč plâčeš, čâ te bûba?*

bȕbnut, bûbnen - bûbno i bûbnejo; bȕbnu, la, lo; bȕbni, *v. p.*, **1.** udariti, tresnuti o zemlju: *Kakö je pã je bȕbnu s kotlûõn na pöt.* **2.** izreći kakvu glupost ili besmislicu: *Tâ človèk nȉč ne mȉsli, vëč bûbne sàmo čâgöt mu prȉde va glâvo.*

bucîn, a, *pl.* bucȉni, bucîn, *m.*, mačić u dječjem govoru: *Dâj bucînu čâ za pȁpat.*

bucîna, i, *pl.* bucîni, bucîn, *f.*, mačka u dječjem govoru: *Nemûoj bucîno gnjāvȉt, da te ne ugrebë!*

bȕć! bȕć! bȕć! glas, kojim se vabi mačka.

būćàk, būćkà, *pl.* būćkà, bućâk, *m.* (tal. boccia), burence, ručna bačvica od 2 do 5 l. za donašanje pića poljodjelskim radnicima; *dem.* bujčȉć: *Po lëte se va būćkë nosi težakûõn vödo, àli vīnö.*

bȕćkat, bȕćkan - bȕćkajo; bȕćka, la, lo; bȕćkaj, *v. i.*, burkati, mućkati vodu: *Otrokȉ ràdi bȕćkajo, kadà se igrâjo va vodë.*

būčȁt, bũčen - bũčo i bũčejo; būčã, būčàla, lo; būčȉ, *v. i.*, bukati, mukati: *Poglëj čâ krȁve fàli da būčȉ.*

būdȉt, būdīn - bũde i bũdijo, būdȉ, būdȉla, lo; būdȉ, *v. i.*, bûditi: *Būdȉ ga, da ne zakâsni na dèlo.* **būdȉt se -** būditi se.

Bȕgar, a, *pl.* Bȕgari, Bûgar, *m.* Bugarin: *Bȕgari so nàši sūsëdi.*

Bȕgarka, i, *pl.* Bȕgarki, Bȕgark, *f.*, Bugarkinja: *Bugȁrki so navàdno čȓnkaste.*

bugȁrit, bugȁrin - bugȁre i bugȁrijo; bugȁri, bugȁrila, lo; bugȁri, *v. i.*, pjevati u dvoje narodne pjesme, jedan dubokim, a drugi visokim glasom: *Vëč pũti bugȁre jedȉn moškî i jenà žȉenska, i ššnka dvâ moškî.*

buhāč, buhāčà, *m.* **1.** gusjenica kupusar, **2.** bȕhač, vrst prometne biljke, čiji prašak služi za tamanjenje gamadi: *Buhāč rāstë i pȍli nàs va Dalmȉcije.*

buhššnci, buhššnc, *pl. t. m.* (mlet. buganza), ozeblina na nožnim prstima: *Po zīmë vëč ljūdi trpȉ ot buhššnc.*

bûj, bûj, bȕc, bȕc, glas kojim se vabi mačke.

bukāl, bukālà, *pl.* bukāli, bukãli, *m.* (tal. boccale) [mlet. *bocal* (DDV 85); *bucal* (VG 124)], **1.** vrč, kupa: *Donesȉ nam bukãl vīnà!* **2.** noćna posuda: *Po noćë nèke pršûoni ne mȍro bȉt prëz bukālà.*

bukalȅta, i, *pl.* bukalèti, bukalîet, *f.* (mlet. bucaleta), vȓč: *Oštãr, donesȉte nan jenö bukalȅto čȓnega terȁna!*

bukalȉć, a, *pl.* bukalȉći, bukalîć, *m.*, **1.** željezna kapica, kojom se pokrivaju krajevi osovine točka, **2.** *dem.* od bukãl.

bukovãt se, se bukûjen - bukûjo; bukovã, àla, àlo; bukovãj se, *v. i.*: *Otrokȉ se va ȉgre bukûjo, ki će bȉt jàči.*

bȕkvica, i, *f.*, vrst poljskog korova, koji po zemlji puže a ima široko lišće i plavi cvijet u sredini.

bȕkvić, a, *pl.* bȕkvići, bȕkvić, *m.*, **1.** mlada bukova šumica: *Va bȕkviće se ne smȉe blâgo pàs.* **2.** bukvin plod: *Bȕkvići prāscȉ ràdi jȉduō.*

bȕla, i, *pl.* bȕli, bûl, *f.*, (tal. bollo) [mlet. *bolo* (DDV 87; VG 102)], biljeg, taksena marka: *Na šȕpljiko se mûora nakolȁt bȕli, ku će valjȁt.*

Bulȁdi, Bulât, *f.*, naziv jednog izvora i pašnjaka na Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

bulȁt, bubššn - bulâjo, bulã, bulàla, bulššn, -àna, *v. i.* (tal. bollare) [mlet. *bolar* (DDV 88; VG

101)], biljegovati, pečatiti: *I rikūórši se mūórajo bulȁt.*

buletîn, a, *pl.* buletîni, buletīni, *m.*, (tal. bollettino) [mlet. *boletin* (DDV 89; VG 101)], **1.** cedulja, pisamce: *Odnesȉ ūóno buletîn gospīć!* **2.** vozna karta: *Kupȉ i zīme jedīn buletîn. Prës buletîna se ne mòre na màkine peljȁt.*

bulîn, a, *pl.* bulîni, bulīni, *m.*, cilj, nišan: *Kadà se igrâ na bòći, àli na pljòći se stàvi bulîn va jūóh.*

bumbāčni, a, o, bumbāčnega, *adj.*, pamučni: *Bumbāčna rōba je cenëja ot sūknā, mà īnka mànje veljâ.*

bumbāk, bumbākà, *m.*, (mlet. bombaso), pamuk: *Od bumbākà se kë̀ prtenȉna i pletūó škafonȉce.*

bûodalj (tovārski), bûodlja (tovārskega), *pl.* bûodlji, bûodlji (tovārskeh), *m.*, (lat. carduus acanthoides), stričak, bodljikavi visoki korov s ljubičastim ili žutim cvjetovima, koji raste po ledinama i smetlištima.

Bûoodul, a, *pl.* Bûoduli, Bûoduli, *m.*, naziv za stanovnika kvarnerskih otoka: *Bûoduli navigâjo po mūóre na brödeh i vāpöreh.*

Bûodulka, i, *pl.* Bûodulki, Bûodulk, *f.*, naziv stanovnice kvarnerskih otoka: *Bûodulki nösе prodavāt na plàc jāja, sȉr i smòkvi.*

bûodulski, a, o, bûodulskega, *adj.*, koji pripada stanovnicima kvarnerskih otoka: *Bûodulski sȉr (formajëli) i smòkvi so na glāsū.*

bûoja, i, *pl.* bûoji, bûoj, *f.*, (mlet. boia), ubojica, zlikovac, krvnik: *Nëkat so bûoji pòli nās na Belâje na sūdë ubešëvali na sȍhah.*

bûójži, a, o; bûójžega, *adj.*, božji, koji pripada Bogu: *Crīčkva je bûójža kūća. Bûójži čovëk, čâ tö dëlaš? Za völjo Bûójžo, nemûój tegà vëč storȉt. Hodȉ z Bögom va īme Bûójže!*

bûójži petešȉć, bûójžega petešȉća, *pl.* bûójži petešȉći, bûójžeh petešȉć, *m.*, ptica pupavac: *Bûójži petešȉć īma līčpo rūóžo na glāvë, ūón ne kantâ, vëč sàmo krīčȉ.*

bûójži volȉć, bûójžega volȉća, *pl.* bûójži volȉći, bûójžeh volȉć, *m.*, božja ovčica, vrst malog crvenog kukca, koji živi u polju.

bûok, bòka, *pl.* bòki, bûoki, *m.*, bôk, naziv za obronak brijega: *Ljūdi ležȉ̄ na bòke; dem.* bočȉć.

bûol, bòli, *pl.* bòli, bûoli, *f.*, bolest, koja prouzrokuje bolove: *Nèki bolnícki užâjo imèt jâke bòli.*

bûol Sv. Valentîna, bòli, *f.*, padavica: *Kî īma takövo bûol trpȉ i nìkat nȉ sigûr, da ne pâdne.*

bûómba, i, *pl.* bûómbi, bûómp, *f.*, (tal. bomba) [nije talijanizam nego učena riječ lat., odnosno grčkoga podrijetla (HER II/61) pa je vjerojatno ušla u čakavski sustav iz standardnoga hrvatskoga jezika], praskavica; *dem.* bûómbica: *Bûómbi so se hìtale za vrīême vūójski.*

bûór, borà, *pl.* bōrȉ, bûóri, *m.* bor, vrst crnogorice; *dem.* borȉć: *Borȉći so vājki zëleni i bîzo rāstūó.*

bûórša, i, *pl.* bûórši, bûórš, *f.*, (tal. borsa) [mlet. *borsa* (DDV 93)], ručna torba: *Bûórša slūžȉ za pūóć na plàc, àli na pūót.*

bûós, bòsa, o; bòsega; *adj.*, bosonog: *Kūós je vājki bûós. Otrokȉ va selë zvȉn zīmȉ hòde vājki bòsi. Kî visòko držȉ nūós, zustȉne bûós.* (nar. poslovica)

bûóva, i, *pl.* bûóvi, bûóf, *f.* plutača (tal. bova) [mlet. *bova* (VG 110); tal. *boa* (VDLI 296)]: *Za bûóvo se vrīčžo veli bröđi.*

bùra, i, *f.*, hladan, sjeveroistočni vjetar u primorju, bùra: *Po zīmë bùra vājki pūše, kadà je vëdro.*

Burāj, Burāja, *m.* Buraj, **1.** ime jednog predgrađa grada Pazina. **2.** ime jednog sela i želj. stanice u. opć. Buzet, kotar Pula.

Burètić, a, *m.* prezime jedne porodice u selu Mandići na Boljunskom Polju: *Burètić je pȉvo imīčе oštarȉjo i butīčgo od manjativi.*

bũrgo, bũrgeta, *m.*, vrst čvrste tkanine: *Bragëši od bũrgeta znȉjo bȉt takö krëpke, da se ne raskîno ni ku se šnjȉmi va grāj grīčе.*

bùrica, i, *pl.* bùrice, bùric, *f.*, (mlet. buretta) [nije mletacizam], okrugla drvena posuda od 2 do 4 l. sa 2 ručke i poklopcem na uzicu za donašanje jela poljskim radnicima: *Va bùrice se nösi težakūón fūži, makarūóni, ali manëštro i čâ mrsnegà.*

burlȁt, burlȉn - burlâjo; burlã, burlàla, lo; burlȉn, burlàna, o; burlāj, *v. i.* (tal. burlare) [mlet. *burlar* (VG 132); *burlà* (DDV 107)], ismjehivati nekoga, izrugivati se nekome: *Šegavèji bedastèjega burlâ.*

bûs, a, *pl.* bûsi, bũsi, *m.*, busen (trave): *Blâgo īma dobrö pāšo, kadë je pūno bûsi trāvi.*

bùsol, a, *m.*, šimšir - vrst najtvđe putuljaste crnogorice sa sitnim jajastim listićima, koja se sadi u vrtu i na groblju.

bùšac, bùšca, *pl.* bùšci, bùšac, *m.*, (tal. bacio) [čak. izvedenica od mlet. *bafo* (VG 74); *baso*

(DDV 66)], poljubac, cjelov: *Otrokȉ dāduō mäme vãjki kakuōv bȕšac.*

bušȁt, bušȋn - bušâjo, bušã, bušȁla, lo; busȋn, bušȁna, o; bušâj; *v. i.,* (tal. baciare) [mlet. *bafar* (VG 72); *basar* (DDV 66)], ljubiti, cjelivati: *Frȁnjari i prīēteli se i bušâjo.*

bušȇvat, bušûjen - bušûjo; buševã, busevȁla, lo; bušȇvan, a, o; bušūj, *v. it.*, (tal. baciare) [v. **bušȁt**], cjelivati, ljubiti: *Žīēnske bušûjo dȉco i rȍdbino.*

bušīēvȁt (se), bušíēvan - bušíēvajo; bušīēvã, bušīēvȁla, lo; bušíēvan, a, o, bušíēvaj (se), *v. it.*, (tal. baciare) [v. **bušȁt**], opetovano ljubiti, cjelivati: *Ljûdi so se od vãjkada bušīēvȁli.*

bušljȋf (bušljîvi), bušljȉvega; bušljivẽji, *adj.*, pun buha: *Tȁ slīēmnica je bušljȉva, pak se na njīēne mȍre spȁt.*

bȕšnut, bûšnen - bûšno i bûšnejo; bȕšnu, la, lo; bȕšnut, a, o; bȕšni, *v. p.* (tal. baciare) [v. **bušȁt**], poljubiti, cjelnuti: *Kadȁ je bãrba prîša z Mȅriki näs je sȅ bȕsnu.*

bȕšt, a, *pl.* bȕšti, bûšt, *m.*, (tal. busto) [mlet. *busto* (VG 135; DDV 110)], **1.** struk: *Tȁ divūōjka ȉma līēpi bȕšt,* **2.** steznik: *Nȅkat so gospīē nosȉle bȕšt,* **3.** poprsje: *Jâ san vȉde bȕšt od jenīē stâtui.*

bȕšta, i, *pl.* bȕšti, bûšt, *f.*, (tal. busta) [mlet. *busta* (VG 135; DDV 109)], korica, listovni omot: *Jâ san stȁvi sȉ dokumīēnti va jenȍ bȕšto.*

buštîn, a, *pl.* buštîni, buštȋni, *m.*, (tal. bustino), grudnjak, ženski pokrivač za grudi: *Danäs je užȋnca da žīēnske nȍse buštîni.*

butegîn, a, *pl.* butegîni, butegȋni, *m.* (tal. botteghino) [mlet. *buteghin* (VG 136); *boteghin* (DDV 95)], dućančić: *Mȋle stvãri se prodājūō i va butegîne.*

būtēt, būtȋn - butimȍ - butīē i butījūō; būtēla, o, butȉ, *v. i.,* viriti: *Čâ ti tȍ butȋ vi žepā?* **2.** nadimati grudi: *Kadȁ je hodȋ na brīēh sȅ so mu pȓsi būtēle.*

butīēga, i, *pl.* butīēgi, butīēh, *f.*, (tal. bottega) [mlet. *botega* (DDV 94; VG 109)], dućan, trgovačka radnja, prodavaonica; *dem.* butīēžica: *Va butīēge se prodājē sȁkakova rȍba.*

butigerȉca, i, *pl.* butigerȉci, butigerîc, *f.*, (mlet. botteghera) [izvedenica na –ica od romanizma **butigīēr**], trgovkinja, prodavačica robe: *Kadȁ nȋ butigīērȁ dājē rȍbo butigerȉca.*

butigīēr, butigīērȁ, *pl.* butigīerȉ, butigīēri, *m.* (mlet. botegher), dućandžija, trgovac, prodavač robe: *Ot butigīērȁ san kūpi vēć kȋl mūōkī.*

butȉlja, i, *pl.* butȉlji, butilj, *f.*, (tal. bottiglia) [mlet. *botiglia* (DDV 95)], staklenka, flaša sa desertnim vinom: *Va butȉljah se držȋ nȗjfinējе vīnȍ.*

bȕtorica, i, *pl.* bȕtorici, bȕtoric, *f.*, svežnjić nacijepanih drva: *Bȕtorici se v Rīēkē prodãvajo va butīēžicah za storȉt ugȓnj.*

Buzȅćan, a, *pl.* Buzȅćani, Buzȅćan, *m.*, Buzećanin, stanovnik gradića Buzȅt, kotar Kopar, sada Pula.

Buzȅćanka, i, *pl.* Buzȅćanki, Buzȅćank, *f.*, stanovnica p. o. Buzet, opć. Buzet, kotar Kopar, sada Pula.

Buzȅšćina, i, *f.*, okolica Buzȅta, područje upr. općine i župe Buzet, kotar Kopar, sada Pula: *Na Buzȅšćine je nȗjvēći Istrijȃnski vruoćȁk i bȃnji Sv. Stēpana.*

Buzȅt, a, *m.*, Buzet, ime jednog starog istar. gradića, istoimena u. opć., kotar Pula.

buzīēcki, a, o, buzīēckega, *adj.* buzetski, koji pripada gradiću Buzetu: *Buzīēcki krȁji ȉmajo briêgi i potūōk. Va Buzīēcken kȍmune se nahãjajo bȃnji Sv. Stēpana.*

C

câ, cegà i cẽsa, *pron. inter.* što (govori se samo u gradiću Boljunu i Pazu): *Câ ne grīš jöš doma? Câ si zâbi prīt h nīn?*

câgat, câgajo; câga, la lo; câgaj, *v.i.* (njem. Zagen) malaksati, vući se: *Nàši volì vèč câgajo âč so làčni. Àla pàšći, čâ câgaš.*

capa, i, *pl.* càpi, câp, *f.* (tal. zampa) [mlet. *zampa* (VG 1242; DDV 805); *zata* (DDV 807)], šapa, *dem.* càpica: *Brèk dã čovèku i càpo, ku se ga navädi.*

carlatīn, a, *pl.* carlatīni, carlatīni, *m.* (tal. ciarlatano) [mlet. *zarlatan* (VG 1245)], šeprtlja, blebetalo: *Carlatîn se ne smiê nìč vëruvat.*

cărza, i, *pl.* cărzi, cărs, *f.* (tal. sargia) [mlet. *sarza* (DDV 602); *sarʒa* (VG 81)], tanko sukno, tanka pređa za žensku robu: *Kâlci kuõ sūknö i cărzo.*

càtara, i, *pl.* càtari, càtar, *f.* (tal. zattera) [mlet. *zatara* (VG 1247; DDV 808)], splav: *Na càtarah se pèlje lĩês po vodè.*

cavàta, i, *pl.* cavàti, cavât, *f.* (mlet. zavata), **1.** papuča: *Žĩênske nöse cavàti po kūće i po vanè.* **2.** slabić (u prenesenom smislu): *Tâ mūõš je cavàta, àš mu žena komandîra.*

cedĩlnik, a *pl.* cedĩlniki, cedĩlnik, *m.* cjediljka, cjedilo, sprava za procjeđivanje: *Cedĩlnik se râbi i za konšĩervo ot pomidūõri dèlat i za mlīekö procīedìt.*

cẽjić, a, *pl.*cejìći, cejîć, *m.* cjedionik : *Cejìć se râbi za mīekö, a i za jûho procīedit.*

cekîn, a, *pl.* cekîni, *m.* (tal. zecchino) [mlet. *zechin* (VG 1248; DDV 808)], zlatnik, stari mletački zlatni novac: *Nèkat se je sè plāćàlo va cekĩneh.*

cemĩênt i **cimĩênt,** a, *m.* (tal. cemento) [nije talijanizam već je preuzet iz hrvatskoga standardnoga jezika *cèment* (HER II/146), kao germanizam], cement: *Jugoslâvija ìma vèč fàbrik cemĩênta.*

cenĩk, cenīkà, *pl.* senīkì, cenĩk *m.* cjenik: *Va lokĩndah držīê i cenĩk.*

cepìca, i, *pl.* cepìce, cepîc, *f.* držalo mlatače [mlatilice], mlatila (tanje i dulje): *Cīepcì se držĩ s cepìcon kadà se mlãti žìto.*

Cerūõvlje, a, *n.* Cerovlje, selo i željeznička stanica u Istri, opć. Pàzin.

cesar, cesàra, *pl.* cesàri, cesãri, *m.* car: *Stâra Âustrija je imèla cesàra.*

cesàrica, i, *pl.* cesàrice, cesàric, *f.,* carica: *Cesàrica je bìlà Cesàreva žena.*

cesàričin, a, o, cesàričinega, *adj.* càričino, koji pripada carici: *Cesàričina krūma je drugãča, nègo cesàreva.*

cesàrof, cesàrova, cesàrovo, cesàrevega, *adj.* carev, koji pripada caru: *Cesàrof truõn nĩ nìkada sigûr.*

cesârski, a, o, cesãrskoga, *adj.* cesarski: *Cesãr ìma cesârsko krūmo.*

cesārstvo, a, *pl.* cesārstva, cesārstaf, *n.* carevina: *Stâra Âustrija je bìlà cesārstvo.*

cìbura, i, *pl.* ciburi, cìbur, *f.* (tal. cibora) [moguće iz tal. *cipero* "vrsta biljke koja raste u vlažnim i toplim krajevima, među kojima nalazimo i papirus" (VDLI 460; ERHSJ I/259); *cibora* nije potvrđena u tal. rječnicima kojima raspolažemo], vrst sitne šljive, plod i stablo: *Cìburi dobrö rodîê i od njih se žgè rakìja.*

cìca, i, *pl.* cìce, cîc, *f.* sisa, dojka: *ĩnke j ĩnjčići cikâjo cìci. I žĩênsko blâgo ìma cìce.*

cìcanje, a, *n.,* sisanje: *Sàkemu blâgu je cìcanje potrîêbno, dòkle ne möre jes.*

cìcat, cìcan - cìcajo, cicã, cicàla, lo, cicaj, *v. i.,* sisati: *Mâli otrokì do jenegà lèta mūõrajo cìcat.*

cīedìt, cīêdin - cīêdijō, ciedî, ciedìla, lo, cīêdì, *v. i.* cijediti: *Kadà se storĩ skūto, se jo stàvi cīêdìt, a zatīên šūšit.*

cīêdulja, i, *pl.* cīêdulji, cīêdulj, *f.* (tal. cedola) [mlet. *zetola* (DDV 811); *cedola* (DDV 157)], listić: *Danàs san prìje ovö cīêduljo.*

cīêl, (cieli), cīêlà, cīêlò, celegà, celèji *adj.* **1.** cio: *Dìca se īgrâjo, vèč pūti, cīêli būõjži dîn.* **2.** pun: *Dökle sĩn bî mâli ćàća mi je znâ donīês cīêlo škàtulo bombūõni.*

cīên, cienà, cienò, cenegà, cenèji, *adj.* jeftin: *Va grādè je röba cenèja, nègo na selè.*

cīênìt, cīênin - cīênijo, cienĩ, cienila, lo, cienjen, a, o, cienĩ *v. i.* procjenjivati, držati vrijednim: *Kolìko cīêniš tegà volà?*

cīênt, a, *pl.* cīênti, cīênti, *m.* centa, mjera za težinu od 56 kg: *Ovö žìto pīêže pedesīêt*

cẽnti.

cẽntar, cẽntra, *pl.* cẽntri, cẽntar, *m.*, (tal. centro) [nije riječ o talijanizmu nego o učenoj riječi latinskoga podrijetla (internacionalizam) koja je preko hrvatskoga književnoga jezika ušla u čakavski leksik], centar, središte: *Boljũn se nahãja va cẽntru Boljũnske vãli.*

cẽpãc, cẽpcā, *pl.* cẽpci, cepâc, *m.* mlatača, mlatilo za žito i to kraći i deblji dio: *S cẽpci se mlãti žȉto i pažȕl.*

cẽpãt, cẽpan - cẽpajo, cẽpa, cẽpãla, lo; cẽpan, a, o, *v. i.* cijepati drva: *Hòmo cẽpât drẽvo za na pòrat!*

cẽpcȉ, cepâc, *pl. m.* mlatača [mlatilica], sprava za mlaćenje žita, koja se sastoji od debljeg i kraćeg dijela "ciepca" i od "cepice", tj. od dvostruko duljeg i tanjeg držala, koji su međusobno povezani tankim remenom: *Cẽpcȉ se držȋ ubẽšeni pod grẽdũō(n) va konòbe.*

cẽr, cerā, *pl.* cerȉ, cẽr, *m.*, cer, cedar: *Cẽr rāstẽ va Motovũnske bòške va Ístrije.*

cẽra, i, *f.* (tal. ciera) [mlet. *zera* (VG 1251); *ciera, cera* (DDV 169)], obličje, izgled, boja lica: *Vȉdi se da ste zdrãva, āš ȉmate lẽpò cẽro.*

cȉfrat se, se cifrân - cifrâjo, cȉfrā, cifrãla, cȉfrn, a, o, cifrâj se: *v. i.* (njem. sich ziffern), kititi se, uljepšavati se: *Žẽnske se od vãjkada rãde cifrâjo.*

cign, a, *pl.* cigni, cign, *m.*, *dem.* cignčić, cigan: *Cigȃni nȉmajo kȕći vẽć bȉvajo po(t) tẽndo(n) i trgũjo, āli pekljajo, āli kūjũō.*

ciganãt, cigann - ciganńjo, cignь, ciganãla, lo, ciganńj, *v. i.* moljakati poput cigana, iznuđivati: *Vẽć ste me dòsti ciganãli, pak hòte ćā.*

ciganȉca (i **ciganka),** i, *pl.* ciganȉce, ciganîc, *f.*, ciganka: *Ciganȉce štroligâjo z rūōkȉ i s karãt.*

cigâr, a, *pl.* cigâri, cigār, *m.* (tal. zigaro) [tal. *sigaro* (VDLI 2137), mlet. *zigaro/sigaro* (VG 1028; 1256); u hrv. knjiž. iz šp. *cigarro* (HER II/160)], smotka duhana: *Dȗn danās vẽć màlo kî fumȃ cigâri.*

Cȋgari, Cîgar, *pl. t. m.* prezime jedne porodice na Letaju u opć. Boljun, sada Pazin, kotar Pula.

Cigarȉšće, a, *n.*, ime sela u o. Letaj, u opć. Pazin (prvo Boljun), kot. Pula: *Va Cigarȉšću govore rumanjskẽški još sãmo starẽji ljûdi.*

cȉk, cikā, *pl.* cikȉ, cȉki, *m.* vrst male crnomanjaste ptice: *Po zȉmẽ otrokȉ lovȋ cẽ pod râbuljo i cikȉ.*

cikãt, cikn - cikâjo; cikã, cikãla, lo; cikãj, *v. i.*, sisati: *Jñnjčići i telčȉći cikâjo lẽk pâr mesȋeci.*

cikȗorija, i, *f.*, (tal. cicoria) [mlet. *cicoria* (VG 215)], nadomjestak kave: *Kafẽ se kūha s cikȗorijo(n).*

cȉla, i, *f.*, ime ovce bjelkaste boje.

cȉma, i, *pl.* cȉmi, cîm, *f.* (tal. cima) [mlet. *zima/sima* (VG 1257, 1030)], **1.** lišće stabljike povrća **2.** krumpirova stabljika: *Kumpȋr je zrẽl za skopãt, kadā mu se cȉma ošũši.*

cimãt, cimȋm, cimȋjo; cimȋ, cimãlqa, lo; cimȋn, cimãna, cimȋj, *v. i.* (tal. cimare) [mlet. *zimar/simar* (VG 1257, 1030)], obrezivati, prokraćivati vršak stabljike s lišćem: *Kadā žbȕla počne cvãs se jo mȗore cimãt.*

cȉmbalica, i, *pl.* cȉmbalice, cȉmbalic, *f.*, ljuljačka, njihaljka: *Cȉmbalico se dẽla otrokȗōn za vesẽlje.*

cȉmbat se, cȉnban se - cȉmbajō se, cȉmba, cȉmbala, lo, cȉmbaj se, *v. i.*, njihati se: *Otrokȉ se rādi cȉmbajo kadẽ mȋnj sãmo mòro.*

cimȉter, a, *pl.* cimȉteri, cimȉter, *m.* (tal. cimitero) [iz kasnolatinskog *cimiterium*], groblje: *Doli nās je cimȉter zîdon ogrãjen i nahãja se blȉzu crȋkvi, ali crȋkvici.*

cînija, i, *f.*, vrst ukrasne biljke sa cvjetovima raznih boja, slična ruži.

cȉnj, cȉnja, *m.* (njem Zink), kositar: *S cȉnjon se štanjȋjo loncȉ i padẽli.*

cinjãt, cinjn - cinjȋjo, cinjȋ, cinjãlo, cinjȋn, cinjãna, o; cinjȋj, *v. i.*i *p.* (njem. zinken), zavarivati, zavariti: *Štanjadȗori cinjȋjo loncȉ i padẽli kadā se razbȋjo.*

civîl[1], a, o, civîlega, *adj.* (tal. civile) [zapravo germanizam iz njem. *Zivil* (HER II/177), koji je i preko hrvatskoga standardnoga jezika mogao ući u čakavski sustav], građanski, suprotno od vojnički; *ūōn je vẽć sũka montȗro i sadā hòdi va civîle.*

civȋl[2], a, *pl.* civîli, civȋli, *m.* (tal. civile) [v. **civîl**], građanin suprotno od vojnika u uniformi: *Civîli ne nòse militãrsko montȗro.*

cȉziba, i, *f.* (tal. cibiba) [mlet. *zibiba/sibiba* (VG 1255, 1026)], grožđica: *Cizȉbo se stãvlja va krūh sãmo za kakȗōf gūōt āli va kolāčȉ.*

cmȉkanje, a, *n.*, tihi dječji plač: *Cmȉkanje je gȓdo čȕt.*

cmȉkat, cmȉkan - cmȉkajo - cmȉka, cmȉkala, lo, cmȉkaj, *v. i.* tiho plakati: *Vicijȁni otrokȉ rȁdi cmȉkajo ku jin čȃ nî po vȍlje.*

cȍk, cokȁ, *pl.* cokȉ, cȗoki, *m.*, (tal. zocco) [mlet. *zoco* (VG 1264)], **1.** debeli panj, klada, **2.** korijen s ostatkom u zemlji nakon posječenog stabla i **3.** željezna naprava sa jednom vodoravnom i 2 okomite letve na seoskom ognjištu, na koju se naslanjaju drva kad se zapali vatra **4.** badnjak: *Na Vȉlijo bȗožžo se zapãli cȍk na ugnjȉšće. dem.* cokić.

cȍpan, a, *pl.* cȍpani, cȍpan, *m.* motka koja spaja (veže) 2 gredice (lȋegnji) na seoskim kolima.

cȍprnjica, i, *pl.* cȍprnjice, cȍprnjic, *f.* vještica: *Nȅkat so ljȗdi vȅzuvali va cȍprnjice, ȁli štrȋgi.*

cȍta, i, *pl.* cȍti, cȗot, *f.*, grozd, kita (cvijeća), *dem.* cȍtica: *Žȉēnske nȍse cȍti rȗožic na cimȉter i va crȉēkvo.*

cȍtanje, a, *n.* (mlet. zotâr), šepanje, hramanje: *Cȍtanje je vêla falȋnga.*

cȍtas, cȍtasta, o, cȍtastega, cȍtastẽji, *adj.* (mlet. zotto) [treba pisati *zoto* (DDV 822; VG 1269)], šepav, hrom: *Cȍtaste peršȗōni so dižgracijȁne za vâjki.*

cȍtat, cȍtan - cȍtajē, cȍta, cȍtala, lo, cȍtaj, *v. i.* (mlet. zotar), šepati, hramati: *Kî ȉma jenȍ nȍgo krȁčo mȗōra cȍtat i si ne mȍre drugãče pomȍč.*

cȍto, a, *pl.* cȍti, cȗot, *m.* (tal. zotto) [mlet. *zoto* (VG 1269; DDV 822)], šepavac: *Nȅki cȍti mȗōrajo nosȉt pãlico.*

crekvȅni, a, o, crekvenega *adj.* crkveni: *Plovãn se brȋga lȅh za crekvȅne stvãri a nȅki i za svetȗōvne.*

crȉēkva, i *pl.* crȉēkvi, crȉēkaf, *f.* crkva; *dem.* crȉēkvica i crēkvica: *Sȁka plovanȉja ȉma vȅčo plovȃnjsko crȉēkvo.*

cȕcat, cȕcan - cȕcaji, cȕca, cȕcala, lo, cucaj, *v. i.*, (mlet. ciuciar), sisati slatkiše: *Kadȁ otrokȉ dobȉē bombȗōni vȁlje ih pȍčno cȕcat.*

cûh, cûga, *pl.* cûgi, cũgi, *m.* (njem. Zug), vlak: *Mî čȅkamo na zûh.Zûh ne mȍre hodȉt prez lokomotîvi.*

cȕk[1], a, *m.* (tal. zucca) [mlet. *zuca* (VG 1270)], bundeva: *Cȕki se kȕha za prāscȉ.*

cȕk[2], *m.* glas kojim se oponaša udarac ili pad na tvrdi predmet.

cukarȉēra, i, *pl.* cukarȉēri, cukarȉēr, *f.* (tal. zuccheriera) [mlet. *zucariera* (VG 1271)], posuda za šećer: *Va cȕkarîere se držȉ cȕker.*

cȕkat, cȕkan - cȕkajo, cȕka, cȕkala, lo, cȕkaj *v. i.* (njem. Zucken) potezati, probadati bol, trzati: *Va bȍko me nȅšto cȕka; bi(t) će da san se prehlādȉ.*

cukarȋn, a, o, *adj.* (tal. zuccherino) [mlet. *zucarin* (VG 1271)], zaslađen, zašećeren: *Za jenȍ fȉno sūōrto bȉži i radȉća se govȍri: tȍ se bȋži cukarȋni.*

cȕker, a, *m.* (njem. Zucker) šećer: *Kafȅ pres cȕkera nȉma gȕšta.*

cȕknut, cuknen - cũkno i cûknejo, cȕknu, la, lo, cȕkni, *v. p.* udariti čašom o stol ili čašom o čašu kod nazdravljanja; **cȕknut se -** kucnuti se: *Prīȅteli kadȁ pījūō sȁko tolȉko se i cûknejo.*

cũntat, cuntan - cũntajo, cũnta, cũntala, lo, cũntaj, *v. i.*, polagano se vući za nekim bez cilja i bez volje (u dječjem govoru): *Tecȉ tecȉ, a ne cũntaj kakȍ i pũš!*

cȕnja, i, *pl.* cȕnji, cûnj, *f.* žena raščupane, raščešljane kose: *Jȍš se nȉsi ni umȉla pak zglēdaš kakȍ cȕnja.*

cȕnjaf, cȕnjava, cȕnjavo, cȕnjavega, *adj.* raščešljane, raščupane, razbarušene kose: *Žȉēnske krȇ pekljâjo i se okūōla klāte znȉjo bȉt cȕnjave.*

cũr, cũrā, *m.*, pišalina, mokraća: *Nȅke bȍli se i po cũrȅ poznȋjo!*

cȕra, i, *pl.* cȕri, cûr, *f.*, tava, *dem.* cȕrica: *Na cȕre se frȉga fritalja, ȁli rȉba.*

cūrȁt, cũran - cũrajo, curã, cūrȁla, lo, cũraj, *v. i.*, mokriti (kod male djece): *Mȕli otrokȉ vȅč pũti cũrajo va pustȅlje.*

cūrȅt, cũrin - cũre i cũrijo, cūrȉ, cūrȉla, lo, cūri, *v. i.* curiti, propuštati vodu: *Čȅs krūōf cūri vodȁ pak se ga mūōra guvernȁt.*

cvȃncika, i, *pl.* cvȃnciki, cvȃncik, *f.*, (njem. Zwanzike) [njem. *Zwanzig* (HER II/200)], stari austr. srebrni novac od 20 austrijskih novčića: *Za cvȃnciko se je nȅkat moglȍ dòsti tegȁ kupȉt. Za cvȃnciko se je hodȉlo i na žurnȋdo.*

cvȁs, cvatȅn - cvatūō i cvatȅjō, cvā(l), cvȁla, lo, cvatȉ, *v. i.* cvasti: *Avrȉla i mājа mēseca va pȍlje i va bȍške sȅ cvatȅ.*

cvȅk, cvekȉ, *pl.* cvekȉ, cvȉēki, *m.* čavao, željezni klinac za cipele, *dem.* čvečȉć: *S cvȉēki se zabȋjajo dȁski i grīēdȉ.*

cvȋet, a, *pl.* cvȋeti, cvȋeti, *m.* **1.** cvijet, cvijeće ali samo kod voćaka, **2.** fino pšenično brašno: *Ot cvȋeta se dȅlajo pūpice i kolāčȉ.*

cvīētȁk, cvīētkȁ, *pl.* cvīētkȉ, cvetâh, *m.*, prvi krupni plod smokvi mjeseca srpnja: *Cvīētkȉ so po lȅte nȇjbȍlji žȋr.*

cvĩnkal, cvĩnkan - cvĩnkajo, cvĩnka, la, lo, cvĩnkaj, *v. i.*, plakati (u dječjem jeziku): *Nȅki otrokȉ cvînkajo za sȁko nȉč, a mȁmi se jãdijo.*

cvrĩēt, cvrȅn - cvrȅjō, cvrĩē - cvrȅla, cvrȅlo, cvrȉ, *v. i.*, topiti slaninu, loj ili maslac: *Frȅški špȅk se cvrȅ za ȍbel.*

cvokotȁt, cvokotȃn - cvokotâjo, cvokotã, cvokotȁla, ȁlo, cvokotãj, *v. i.*, tresti se, drhtati od studeni, zime: *Kadȁ je vêla zīmȁ cvokotâjo kî nȉso dobrȍ obȕčeni.*

Č

čâ, o(t) čegà i čësa, čemù, čâ, na čīën, s čīën, pron. inter. što?: *Pokāžī čâ tö dëlaš. Rečī mi čësa se bojīš?*

Čade, Čâdeta, *m.*, ime vola crne boje: *Peljī Čâdeta na vödo!*

čāgödar, *adv.*, štogod: *Čāgödar san pöče, së je propâlo i šlö po zlù.*

čāgöt, *adv.*, štogod: *Čāgöt si mi rëka së je lâš. Čāgöt navädiš će ti bīt za korīs.*

čâ mu drâgo, *adv.*, bilo što, što ga volja, što mu se svidi: *Nëka storī čâ mu drâgo kadà je gospodār.*

čarlatȋn, a, *pl.* čarlatȋni, čarlatȋni, *m.*, (tal. ciarlatano) [mlet. *zarlatano/ sarlatano* (VG 1245; 934)], čarobnjak, blebetalo, brbljavac: *Čarlatȋni nīmajo drügega ārta.*

čarlatȋnka, i, *pl.* čarlatȋnki, čarlatȋnk, *f.*, (tal. ciarlatana) [izvedenica na *–ka* od **čarlatȋn**], čarobnica, blebetuša, brbljavica: *Čarlatȋnki se bojīē poštenegà dëla.*

čarlatȋnski, a, o, čarlatȋnskega, *adj.* čarobnjački, koji pripada čarobnjaku ili brbljavcu: *Tö so čarlatȋnski poslī.*

čarlatȁt, čarlatȋn - čarlatâjo; čarlatā, čarlatȁla, lo; čarlatāj, *v. i.* (tal. ciarlatare), čarati, brbljati, blebetati: *Onī kī pïno čarlatâjo, mälo veljâjo.*

čȁs, a, *pl.* čȁsi, čâs, *m.*, časak, minuta: *Hodī mälo sëmo jedȋn čȁs da poćakulȋmo!*

čâs, čâsti, *pl.* čâsti, čâst, *f.*, **1.** čast, štovanje: *Tö mu služi na čâs.* **2.** javni položaj, dostojanstvo: *ūön užîva va svojīēn krâje vêlo čâs.*

čâsan, čâsna, čâsno, časnëji, čâsnega, *adj.* častan, poštovan: *Čâsnen ljûden so va sàke kūće vrâta ötprta.*

čāstȉt, čāstin - čāste i čāstijo, čāstī, la, lo, čâšćen, a, o, *v. i.*, častiti, gostiti nekoga jelom i pićem kao prijatelja ili znanca: *Brât me je cīēli dȋn čāstī.*

čȁša, i, *pl.* čȁši, čâš, *f.*, drvena zdjelica; *dem.* čȁšica: *Mūōj otäc je va čȁšice držā brūkvići.*

čâ tūō, *adj.* [*pron.*], bilo što: *Vëro nīmamo nīč za večëro, ma ćëmo nīć čâ tūō.*

čȁval, čāvla, *pl.* čāvli, čavāl, *m.*, čavao: *Prës čavāl ne möre bīt nīēna kūća.*

čâ za jedȋn, čâ za jenegà, *adj.* [*pron.*], kakav, tko to: *Čâ za jedȋn čovëk je tö prïša h tebë?*

čëdit, čëdin - čëdijo, čëdi, čëdila, lo, čëdi *v. i.* i *p.*, ustupati , popuštati (tal. cedere) [mlet. *zeder /seder* (VG 1248; 995)], ustupati, popuštati; ustupiti, popustiti, prepustiti: *Nàš butigīēr je jâko tīt äš nīēće nīč da čëdi na prīēcije.*

Čëhi, Čīēh, *m.*, zaselak u p.o. Paz, općina Boljun, kotar Pula.

čëla, i, *pl.* čëli, čīēl, *f.* pčela; *dem.* čëlica: *Čëli bīvajo va ūljëh i dëlajo mīēt, zatö hödijo sàki dȋn na päšo.*

čelār, čelārà, *pl.* čelārī, čelār, *m.*, pčelar: *Čelārī ïmajo poli čīēl dösti poslà.*

čelārski, a, o, čelārskega, *adj.* pčelarski: *Čelārsko ordīēnje rābe lëh čelārī.*

čelārstvo, a, *m.*, pčelarstvo: *Čelārstvo je līēp i korïsan ārt.*

cëlere, a, *pl.* cëler i cëler, *m.* (tal. celere) brzi vlak: *Va cëlere viajâjo onī bogatëji i onī kīēn je sïla ali prëša.*

čelò, čelà *pl.* čīēla, čīēl, *n.* **1.** čelo, **2.** pročelje kuće: *Sūsèt je störi ūknö na čelë kūći.*

čenȉca i **šenica,** i, *f.* pšenica: *Čenȉca je nājbölje žïto pàk se ga pïno i sīēje.*

čenȉčni, a, o, čenȉčnega, *adj.* pšenični: *Donesī mi mälo čenȉčnega krūha!*

čëp, čepà, *pl.*, čepì, čīēpi, *m.*, čep *dem.* čepȉć: *Sàka böca mūōra imët i čëp.*

čepāljski, a, o, čepāljskega, *adj.* čepićki: *Čepāljsko pölje se nahāja poli Čëpića va Istrije, kadë je pïvo bīlö jëzero.*

Čepāljšćina, i, *f.*, područje por. općine i župe Čepić, kotar Pula.

Čëpić, a, *m.*, ime sela u općini Kršan, kotar Pula.

Čepljȃnin, Čepljȃna, *pl.* Čepljȃni, Čepljȋn, *m.*, stanovnik sela Čepić: *Čepljȃni so dobrī kmëti.*

Čepljȋnka, i, Čepljȋnki, Čepljȋnk, *f.*, stanovnica sela Čepić: *Stâre Čepljȋnki nöse jöš starïnsko nöšnjo.*

čerȋnji, a, o, čerȋnjega, *adj.* jučerašnji: *Čerȋnji dȋn je bīlö grîdo vrīēme.*

čerëšnja, i, *pl.* čerëšnji, čerësanj, *f.* trešnja, *dem.* čerëšnjica: *Čerëšnji so döbar žîr i sàko*

lẽto rodíẽ. Jâ čerẽšnji rãt jĩm.

čerẽšnjef, a, o, čerẽšnjevega, *adj.* trešnjev: *Čerẽšnjevo drívẽvo se rãbi i za mob'íljo dẽlat.*

čerẽšnjevac, čerẽšnjevca, *m.* vrst graha: *Ljûdi držíẽ čerẽšnjẽvac za nîjbôlji pažũl, pak za tồ ga i nîjvẽč sãdijo.*

čerešnjẽvina, i, *f.* trešnjevo drvo: *Čerešnjẽvino se rãbi sàmo za mob'íljo dẽlat.*

čertifikât, a, *pl.* čertifikâti, čertifikãti, *m.*, (tal. certificato) svjedodžba, potvrda o zdravstvenom stanju, vjerodajnica: *Kî želĩ púóć va slúžbo múóra imẽt čertifikât, da je zdrâf.*

čertifikât, čertifikîn - čertifikâjo; čertifikã, čertifikàla, lo, čertifikîn, čertifikàna, o; čertifikãj, *v. i.* i *p.* (tal. certificare), potvrđivati, potvrditi, svjedočiti, posvjedočiti: *Tồmồro lẽh svedồki čertifikât, kî so tãmo bílĩ.*

čẽs, i, čez, *pr.* kroz: *Čẽs cíẽlo lẽto sĩn se mũči da sprãvin intrâdo pot krúóf.*

česîn, česnà, *m.*, luk češnjak: *Česîn je jâko zdrãf i sàka ga kùharica rãbi va kùhinje.*

češãlj, češljà *pl.* češljì, češâlj, *m.*, **1.** čẽšalj: *Češãlj sàkemu rãbi kî ĩma lãsi.* **2.** stonoga, **3.** zupci na grabljama, *dem.* češljíć.

češât, čẽšen - čẽšo i čẽšejo; češã, češàla, lo; češĩ i češãj, *v. i.*, čẽšati, grepsti: *Češĩ ga, kadẽ ga srbĩ.* **češât se -** čẽsati se: *Ne češi se, kade ne srbĩ!*

Čẽškinja, i, *pl.* Číẽškinji, Číẽškinj, *f.*, Čehinja: *Číẽškinji so žívegà i vẽselega temperamẽnta.*

češljât, češljîn - češljâjo i češljã, češljàla, lo; češljîn, češljàna, o, češljãj, *v. i.* češljati: *Otrokĩ se múóra prãt i češljât.* **Češljât se -** češljati se.

čẽšpa, i, *pl.* čẽšpi, číẽš, *f.*, plava šljiva: *Volẽto je bílồ na Pàzinšćine púno číẽš.*

četà, i, *pl.* četì, číẽt, *f.*, smjena, red: *Hồte na dẽlo po četẽ. Jồš nĩ príšla na nàs četà. Danàs ni mojà četà.*

četîri, četirẽh, *br.* četiri: *Blâgo hồdi po četirẽh nogàh.*

četirồji, a, o, četirồjeh, *adj.* četverostruki: *Kupĩ četirồji stomãnji za cíẽlo famílijo.*

četît se, se četĩn - četímồ - četíẽ i četíjúó; četĩ, četìla, o, četì se *v. i.* smjenjivati, redati se: *Onĩ se četíẽ na dẽlu dồkle ga ne fĩne.*

četrdesẽtnica, i, *pl.*, četrdesẽtnice, četrdesẽtnic, *f.* **1.** zadušnica prigodom 40 dnevne smrti; **2.** korizma: *Va četrdesẽtnice pobồžni krstjãni ne mĩse.*

četrdesíẽt, *br.*, četrdeset: *Četrdesíẽt fijurĩni je nẽkat bílà vel'íka sũma.*

četrdesẽtàk, *br.*, oko četrdeset: *Nẽkat je sàki kmẽt na Boljũnšćine imíẽ nîjmãnje četrdsẽtàk ovâc.*

četrnîjs, *br.*, četrnaest: *Četrnîjs pãri kúónji mồre vẽč oprãvit nẽgo četrnîjs pãr vúóli.*

četrnîjsti, a, o, četrnîjstega, *red. num.*, četrnaesti: *Četrnîjsti dîn smo príšli na ríẽt za ežãmi.*

čẽtrt, i, *pl.* čẽtrti, čẽtrt, *f.* četvrtina, četvrt kg: *Donesì mi jenồ čẽtrt míẽsa!*

četrtàk, četrtkà, *m.*, četvrtak: *Četrtàk múóramo púóć v Ríẽkồ po rồbo.*

četrtì, četrtega, *red. num.*, četvrti: *Sàki četrtì dîn va šetimîne smo frãj.*

četrtìca, i, *pl.* četrtìci, četrtîc, *f.* četvorka, karta u igri označena brojem četiri: *Četrtìca va ìgre nĩma vêlega valúóra.*

četrtìna, i, *pl.* četrtìni, četrtîn, *f.*, četvrtina: *Voleto nĩsan pripràvi ni četrtìno bĩnjske intrâdi.*

četvúór, četvúórà, *pl.* četvúórì, četvúóri, *m.*, kukasta gredica (ključ) za upregnuće drugog para volova: *Za peljât na Účko so skãsi pak múóramo zaprĩẽgnũt jedĩn četvúór.*

čĩč, čĩčà, *m.*, (tal. il cece, lat. lathyrio sativus), slanutak: *Dĩndanàs se poli nàs mẽsto čičà sãdi sàmo gràh.*

čĩčit, čĩčin - čĩčijo, čĩči, čĩčila, lo, čĩči, *v. i.* čučati, sjediti na zemlji u dječjem govoru: *Čĩči uodẽ pồli menẽ.*

čĩčnut, čĩčnen, čĩčnejo, čĩčni, čĩčnula, lo, čĩčni *v. p.*, čučnuti na zemlju, malo sjesti u dječjem govoru: *Čĩčni tamo va kantúónẽ i mîrno päpaj!*

číẽn, *adv.*, čim, odmah kako: *Číẽn fĩniš svojẽ dẽlo príđĩ dồma!*

číẽn tíẽn, *adv.* [*pron.*], bilo čime: *Nẽki se bàve číẽn tíẽn, sàmo da prežívẽ.*

čĩepẽt, čĩepĩn - čĩepíẽ i čĩepĩjuo, čĩepíẽ, čĩepẽla, lo, čĩepì, *v. i.*, čučati, sjediti na zemlji: *Po zĩmẽ pastirì čĩepĩjúó poli ognjà.*

číẽra, *adv.*, jučer: *Číẽra je poli nàs bî sanĩnj i fẽšta.*

Číẽška, i, *f.*, Češka: *Va Číẽške žívúó Čẽhi.*

číẽški, a, o, číẽškega, *adj.*, češki: *Číẽški knẽdliki so fĩni za jẽs.*

čigúóf, čigồva, čigồvo, čigồvega, *adj.* [*pron.*], čiji: *Čigồva je tà kúća? Va čigồve kúće bívaš?*

čìmiš, čìmiža, *pl.* čìmiži, čìmiš, *m.*, (mlet. cimize) [mlet. *cimi3e / simiſe* (VG 216;

1030), *cimese* (DDV 171)], stjenice: *Kadȅ so čȉmiži va pustȅlje, tȁmo se ne mȍre spȁt.*

činkvantîn, a, *m.*, (tal. cinquantino) [mlet. *cinquantin* (DDV 172); *zinquantin / sinquantin* (VG 1259; 1031], kasni žuti kukuruz s malim klipovima: *Ot činkvantîna je nājbȍlja palīenta.*

čintûra, i, *pl.* čintûri, čintûr, *f.*, (tal. cintura) [mlet. *zintura / sintura* (VG 1259; 1032)], ženski pojas, pas, remen,: *Žīenske nose čintûro lȅh va nedȅljo i blāgdan.*

činturîn, a, *pl.* činturîni, činturīni, *m.*, (tal. cinturino) [mlet. *zinturin / sinturin* (VG 1259; 1032)], pojas, pas, kožnati remen: *Muškî nȍse činturîn na bregȅšah.*

čînženica, i, *f.*, vrst jestive gljive: *Kadȁ se čînženico dobrȍ parićâ je jâko dobrȁ za jȅs.*

čȉralj, a, *pl.* čȉralji, čȉralj, *m.*, čir: *Mūoj otȁc je imīe čȉralj va štȍmige.*

Čiribȉrac, Čiribīrca, *pl.* Čiribīrci, Čiribȉrac, *m.*, pogrdni naziv za istarske Rumunje [danas se naziv više ne osjeća kao pogrdan]; *dem.* Čiribīrčić: *Čiribīrci se bȁve trgȍvinon blâga.*

Čiribīrka, i, *pl.* Čiribīrki, Čiribīrk, *f.*, podrugljivi naziv za istarske Rumunjke [danas naziv nije više podrugljiv]; *dem.* Čiribīrčica

čirišpȁnja, i, *f.*, (tal. cera di Spagna) [mlet. *ceraspagna* (DDV 159); *zeraspagna / seraspagna* (VG 1251; 1005)], pečatni vosak: *Pakȅti na pȍšte se mūorajo zapečātit š čirišpȁnjo.*

čîrka, adv. (tal. circa) [mlet. *circa* (DDV 172)], oko, po prilici: *Otū do dȍmi ȕma čîrka pūol ūri.*

čȉs, čȉsta, čȉsto, čistȅji, *adj.*, čist, protivno od uprljan: *Kūća mūora bȉt vâjki čȉsta.*

Čȉsta sriedȁ, *pl.* Čȉste srīedȉ, *f.*, Pepelnica: *Na Čȉsto srīedȍ počȉnje korȉzma.*

čistȁc, a, *pl.* čistȁci, čistâc, *m.*, čȉstac, proplanak, ravnica u šumi bez drveća: *Zīeci hȍde na pȁšo po čistȁce.*

čistīna, i, *f.*, dio pregledne ravnice na pašnjaku ili u šumi: *Kadȁ prīdete na čistīno malo pučȉnite i zamȕte čâ s krȕhon.*

čistoćȁ, čistoćȉ, *f.*, čistoća: *Čistoćȁ je pūol zdrâvlja.* (nar. posl.)

čitālnica, i, *pl.*, čitālnice, čitālnic, *f.*, čitaonica: *Va čitālnice ȕma sȁke sūorti fūoji.*

čituvȁt, a, o, čituvȁtega, *adj.*, čitav, neozlijeđen: *Va dižgrâcije, kâ se je pripetȉla va kâve mî smo zustȁli čituvȁti.*

čivȅta, i, *pl.* čivȅti, čivīet, *f.* (tal. civetta) [mlet. *civeta* (DDV 173); *ziveta / siveta* (VG 1262, 1036); lat. strix], sova: *Nȅki lovcȉ lovīe tȉći i š čivȅton.*

čivetȁt, čivetȋn - čivetûjo, čivetā, čivetȁla, o, čivetāj, *v. i.*, (tal. civettare) [mlet. *zivetar* (VG 1262)] očijukati, namigivati: *Mladīćȉ rādî čivetâjo z līepėmi divūojkami.*

čivetūon, a, *pl.* čivetūoni, čivetūoni, *m.*, (tal. civettone) [mlet. *siveton / ziveton* (VG 1036; 1262)], namigivač, onaj koji očijuka s nekim: *Nemūoj badȁt tega čivetūona.*

čivīera, i, *pl.* čivīeri, čivīer, nosiljka sa 4 ručke za 2 osobe za teret (kod građe): *Donesȉte na čivīere mȁlo kamīenja i opūk.*

čīvla, i, *pl.* čīvli, čȉval, *f.*, vrst duguljaste zelene smokve, koja se ne otpada: *Čīvli zorīe kašnėje nėgo drūge smȍkvi.*

člīen, a, *pl.* člīeni, člīeni, *m.*, član: *Va nâše famîlije nās je pêt člīeni.*

človȅk [*zastarjelo*, danas **čovȅk**], a, *pl.* ljûdi, ljūdi, *m.*, čovjek: *Sȁki človȅk se rodī za umrīet.*

človīečći, a, e [*zastarjelo*, danas **čovīečći**], človīečega, *adj.*, čovječji, ljudski: *Človīečći žīvōt je krātāk.*

čmīr, čmīrā, *m.*, (njem. Schmarn) [prema Skoku možda srodno s njemačkim *Schmerbauch* (ERHSJ I/332)], debelo crijevo kod životinja: *Kadȁ se prāscȁ ubȋje se čmīr nadėne z mīeson i stȁvi šūšȉt.*

čmīr, čmīrā, *m.*, kolomaz: *Čmīrūon se mȋžo ȁks i vīnta na vȍze.*

Čobȉšće, a, *n.*, zaselak u p. o. Pâz u općini Pazin (prije Boljun), kotar Pula: *Čobȉšće se nahâja na brīegu.*

Čohīlj, Čohīljā, *m.*, ime jedne porodice u Boljunskom Polju.

čovečīnski, a, o, čovečīnskega, *adj.* [i *adv.*], čovječno, humano: *Blâgo se ne smīe mlātȉt; tȍnī čovečīnski.*

čovȅk, a, *pl.* ljûdi, ljūdi, *m.*, čovjek: *Čovȅk gospodāri svīeton.*

čovīečći, a, e, čovīečega, *adj.*, čovječji: *Čovīečća pāmet nīkjvēč veljâ.*

črčȁk, črčkā, *pl.*, črčkȉ, črčki, *m.*, cvrčak: *Črčkȉ sāmo po lėte kantâjo.*

črčȅt, črčīn – črčij[…ne razabiru se slova…], črčīe, črčėla, o, črči, *v. i.* cvrčati: *Črčȁk črči i nīenega se ne bojī.*

čŕčkat, čŕčkan - čŕčkajo, čŕčka, čŕkala, lo; čŕčkan, a, o, čŕčkaj, *v. i.*, šarati, mazati:

Nemûójte čȓčkat po zîdu!

črȅpnja, i, *pl.* črȅpnji, črȅpanj, *f.*, okrugli limeni ili željezni poklopac 6 prsta visok za pečenje kruha na seljačkom ognjištu: *Kmȅti užâjo krûh pȅć pod črȅpnjon pokrîvenon žȅravicon.*

čȓf, črva, *pl.* čȓvi, čȓvi, *m.*, crv, *dem.* črvȉć: *Va gnjilȅn mûesu àli drûevu se vàlje zlûežûó čȓvi.*

črīedȍ, črīedà, *pl.* črīedà, črȋēt, *n.*, krdo, stado: *Mî smo nèkat imȅli cīȅlo črīedȍ ovâc.*

Črīetȅš, Črīetèža, *m.* naziv jedne sjenokoše u zaselku Perici, općina Boljûn, kotar Pula.

črȋēvo, a, *pl.* črȋēva, črȋēf, *n.*, crijevo: *Va črȋēva se nadȋēvajo klobasȉce.*

čȓkinja, i, *pl.*čȓknji, čȓkanj, *f.*, črknja, zarez: *Kadà pȉšete pȉsmȍ stàvite čȓknji i pȕknji.*

črlenȅt se, se črlenȋn - črleníējo i črleníē, čerleníē, črlenȅla, lo, črlènі se, *v. i.*, crveniti se: *Bandȋēra se vèć z lãrga črlenȋ.*

črljȋēn (črljȋēni), črljenà, ȍ, črljenegà, črljenȅji, *adj.* crven: *Pomidûóri so zasȋēn zrȅli sàmo kadà postȗno črljenȉ.*

čȗm, a, *pl.* čȗmi, čȗmi, *m.*, rijetka magla: *Čûm se vȉdi po brȋēgeh àli va vàle.*

črmȋēljj, črmīeljà, *m.* (lat. heridonium majus), vrst poljskog korova: *Va šenȉce je pûno črmīeljà, pàk se jo mûóra plȅt.*

čȓn (čȓni), čȓnà, čȓnȍ, črnegà, črnȅji, *adj.* crn: *Va Ìstrije starȅje žȋēnske nȍse čȓno rȍbo.*

Čȓna, i, *f.*, ime crne ovce s bijelom mrljom među rogovima.

črnàc, čȓncà, *m.*, vrst crnog grožđa s nabijenim jagodama.

čȓna škûóla, čȓne škûóli, *f.*, sjemenište, bogoslovija: *Va čȓno škûólo hȍde školȗni kî se vàdijo za popà.*

čȓna vûójska, čȓne vûójski, *f.*, pučki ustanak: *Va pȓve svȋēcke vûójske, je bȋlà pȍzvana pot pûško i čȓna vûójska.*

čȓnȅt, čȓnin, čȓne, i, čȓnijo, črnȉ, čȓnèla, lo, črnȉ[...ne razabiru se slova], *v. i.*, crniti: *Učkari so čȓnèli sûkno z gȓnȍvon kȍron.* **čȓnȅt se -** crniti se: *Sȅ se čȓnȉ ot dȉma.*

čȓni kapûs, čȓnega kapûza, *m.*, kiseli kupus samo od lišća bez glavica: *Čȓni kapûs kmȅti kȉsajo lȅh za domȁćo potrȅbo.*

Črnȉca, i, *pl.*, črnȉce, črnîc, *f.*, **1.** ime ovce crne boje; **2.** modrica: *Tegà otrokà je šigûro nèki natûka àč je pûn črnîc*; **3.** vrst crvene smokve: *Črnȉce so poli nàs nȗjbolje smȍkvi.*

črnȉlo, a, *n.*, crnilo: *Črnȉlo rãbi sàmo za pȓsàt.*

črnȉna, i, *f.*, **1.** crnina, crna roba, korota: *Črnȉno se nȍsi kadà kî ùmre dȍkle žȁlos durâ.* **2.** vrst crnog grožđa: *Črnȉna je nȗjškartȅje grȏjze.*

čȓnkas (čȓnkasti), čȓnkasta, o, čȓnkastega, *adj.* crnomanjast: *Ljûdi ȉmajo rȁdi čȓnkasti koluór.*

Črnogȏrac, Črnogûórca, *pl.* Črnogûórci, Črnogȏrac, *m.*, Crnȏgorac: *Črnogûórci ȉmajo posȋēbno nȍšnjo.*

Črnogûórka, i, *pl* .Črnogûórki, Črnogûork, *f.*, Crnogorka: *Črnogûórki živûóva Čȓne Gȍre i nȍsijo nȃrodno nȍšnjo.*

črnogûórski, a, o, črnogûórskega, *adj.*, crnȏgorski: *Črnogûórski prȉmûórski krâji so jâko lȋēpi.*

čȓtalo, a, *pl.* čȓtala, čȓtal, *n.*, ralo, ralnik, željezni nož na plugu koji reže zemlju: *Plûh pres čȓtala ne veljâ pûno.*

črvȉć, a, *pl.* črvȉći, črvȉć, *m.*, **1.** krijesnica, kukac koji po noći svijetli: *Črvȉći svȋētle sàmo po lȅte.* **2.** *dem.* od čȓf.

črvȋf (črvȋvi), črvȉva, o, črvȉvega, črvivȅji, *adj.*, crvljiv, truo: *Črvȋf žȋr nȉč ne veljâ.*

črvȉvet, črvȋējen - črvȋējo, črvȉve, črvȉvela, lo, črvȉvej, *v. i.*, biti crvljiv, pun crvi: *Čerȅšnji jâko rȁde črvȉvejo.*

Čûba, i, *f.*, ime ovce, koja ima čuperak vune na glavi, *dem.* Čûbica.

čûčȅt, čûčȋn, čučímȍ - čûčīē i čučījûó, čûčã, la, [...ne razabiru se slova], čûčȉ, *v. i.*, sjediti na zemlji, čučati: *Čûčȅt mòre sàmo ûn, kî je navȁdan.*

čûčnut, čûčnen - čûčno i čûčnejo; čûčnu, čûčnula, lo; čûčnut, a, o, čûčni; *v. p.*, sjesti na noge ili na zemlju: *Čûčni tù na pȍt.*

čûda, *adv.*, mnogo, vrlo, veoma: *Poli kmȅta je vãjki čûda dȅla.*

čudāk, čudākà, *pl.*, čudākȉ, čudāki, *m.*, čudak, osoba neobične ćudi: *ûón je bî vêli čudāk.*

čûf, a, *pl.*, čûfi, čûf, *m.*, (tal. ciuffolo) [tal. *ciuffo* (VDLI 467); mlet. *zufo* (VG 1272; DDV 824)] čuperak kose, prednji dio dulje kose ili vune: *Mlãde divûójki rȁde nȍse čûf na glȃvȅ.*

Čûk, a, *m.*, nadimak jedne porodice u Boljunu.

čūkljȁt, čūkljȋn - čukljȋjo, čukljã, čukljà, la, lo; čukljȋn, čukljàna, o, čukljȃj, *v. i.*, okopavati povrće: *Kump ȋr i truk ȉnjo se pûóra sàko lȅto čukljȁt ku nȅ, ne rodȋ.*

Čûkovica, i, *f.*, naziv jedne oranice u Boljunskom Polju, u. općina Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

Čukovìja, i, *f.*, ime jednog zaselka u Boljunskom Polju, u opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

čumèrit se, se čumèrin - čumere i čumèrijo; čumèri, la, lo; čumèri se, *v. i.*, mrgoditi, mrštiti se: *uõn se vãjki čumèri kàt je zlȇ volji.*

čûm, a, *pl.*, čûmi, čũmi, *m.*, cestovni zaštitni kameni stup, kolobran: *Čûmi se nahãjajo sämo na glãvneh cëstah.*

čût, čũjen - čûjo, čũ, čûla, lo, čũj *v. p.*, čuti: *Bìt ćete čût li da je mëštar šã ćà.*

čuvār, čuvārà, *pl.* čuvārÌ, čuvãri, *m.*, čûvar, onaj koji nešto čuva: *Jardîni ìmajo svojegà čuvārà.*

čuvât, čũvan - čũvajo, čuvã, čuvãla, lo, čũvan, a, o, čũvaj, *v. i.*, čuvati. **čuvāt se** - čuvati se: *Čũvaj se, da čâ ne fàliš. Kî se čũva i Bôh ga čũva. Kî se ne čũva làhko se ponesrëći.*

čuvīevât, čuvíēvan - čuvíēvajo, čuvievã, la, lo, čuvíēvaj, *v. i.* i *it.*, čuvati (opetovano): *Nèkat so pastirÌ pòli nàs uõvci čuvīevàli i blâgo päsli.*

čvr̀knut, čvr̂knen - čvr̂kno i čvr̂knejo; čvr̀knu [...ne razabiru se slova], la, lo, čvr̀knut, čvr̀kni *v. p.*, palcem odbaciti špekule ili u dječjoj igri udariti: *Ku ti ne dã mîra čvr̀kni ga po nösu!*

čvr̀knut, a, o, čvr̀knutega, *adj.*, pripit, udaren u mozak: *Nemũoj ga badàt, ča ne vìdiš da je màlo čvr̀knut.*

Ć

ća, *adv.* **1.** uzvik za tjeranje, proć odavde, dalje: *Hȍte ća̍ od uvdȅ;* **2.** uzvik rezignacije: *Sȋn štȕf grȋēn ća̍.* **3.** odsutan: *Sȋn bȋ ća̍. ūōn je vȅč dȗgo ća̍.*

ćàća, i *pl.* ćàći, ćâć, *m.*, tata, otac: *Ćàća je šȃ v Rīēkȍ, a mȁma h sūsȅdon.*

ćàćef, ćàćeva, o, ćàćevega, *adj.* tatin, očev: *Tȍ so ćàćeve bragȅši i stomȁnji.*

ćàćin, a, o, ćàćinega, *adv.*, tatin, očev, koji pripada ocu: *Ćàćina pȕška je nȋjlēplja.*

ćàkula, i, *pl.* ćàkuli, ćàkul, *f.* (mlet. ciacola) brbljanje, trica, brbljarija: *Ćàkuli mȁlo veljȃjo, a pūno zlegȁ storīē.*

ćakulȁt, ćakulȗn, ćakulâjo, ćakulȗ, ćakulala, lo; ćakulãj, *v. i.*, (mlet. ciacolar), brbljati, čavrljati: *Žīēnske navȁdno rȁde pūno ćakulâjo.*

ćakulȗon, a, *pl.* ćakulȗoni, ćakulūōni, *m.*, (mlet. ciacolon) brbljavac: *Ćakulūōni so mȁlo štimȁni.*

ćakulȗona, i, *pl.* ćakulȗoni, ćakulȗon, *f.*, (mlet. cicacolona), brbljavica: *Ćakulȗoni so žīēnske, kīē nȋmajo drȕgega dȅla.*

ćȁp, a, *pl.* ćàpi, ćâp, *m.*, **1.** stado, krdo: *Sȋn vȉde ćȁp ovâc.* **2.** jato: *Ovȅ zīmȉ je doletīē ćȁp gūōsi.* **3.** čopor: *Vȗki grīēdūō va lūōf po cīēli ćȁp.*

ćapȁt, ćapȗn - ćapâjo; ćapȗ, ćapàla, lo, ćapãn, ćapàna, o, ćapãj *v. p.* (mlet. ciapar), **1.** uhvatiti, uloviti: *Čīēra smȍ ćapàli nekolȉko zīēci.* **2.** stignuti, dostići: *Ćapãj ga, da ti ne pobīēgne! Mūōran pȁšćit, da me nūōć ne ćapâ.*

ćapȅvat, ćapûjen - ćapûjo; ćapȅva, la, lo, ćapũj, *v. i.*, (mlet. ciapar) **1.** hvatati, loviti: *Onȉ so ćapȅvali nȋjveć kotȍran.* **2.** stizati: *Mî ga ne mȍremo ćapȅvat.*

ćâr (ćār), ćâra i ćarà, ò, ćârega, ćareji, *adj.* (tal. chiaro) [mlet. *ciaro* (VG 212)] svijetao: *Ćȁća mi je va samnjȅ kūpi jedȗn ćâri veštît* **2.** bistar, oštrouman: *Uōv otrȍk je jȍš mȗli, ma je ćâr.*

Ćarȋn, a, *m.*, ime vola svijetle boje.

ćārīt se, se ćãri, se je ćarȉlo (tal. chiarirsi) [mlet. *sciarir* (VG 971); *schiarirse* (DDV 625)] *v. i.* daniti se, vedriti se: *Vȅč se ćãri (ćarîeje) brzo, će bȉ(t) dȗn. Kadà se ćãri ne būō dažljà.*

ćâro, *adv.* (tal. chiaro) [mlet. *ciaro* (VG 212)] svjetlo, očito, bjelodano: *Tȍ je ćâro kakȍ sūnce. Grīēn dȍma, dȍkle je još ćâro (za dana). Tūnī dȍsti ćâro.*

ćȅlaf, ćȅlava, o, ćȅlavega, *adj.*, ćelav, čovjek koji ima malo ili ništa kose na glavi: *Nȅki moškî so jȍš mlâdi i vȅč so ćȅlavi.*

ćȅlavac, ćȅlavca, *pl.* ćȅlavci, ćȅlavac, *m.* čovjek bez kose ili s malo kose na glavi.

ćȅrin, a, o, ćèrinega, *adv.* kćerin: *Tetà je šlà va ćèrino kūćo bīvàt ȁš je nȍva i lēplja.*

Ćȉć, a, *pl.* Ćȉći, Ćîć, *m.*, stanovnik Ćićarije u sjeveroroistočnoj Istri: *Ćȉći pãle ugljīēvlje i ga pēljo i prodãvajo v Rīēkē i va Tīstē.*

Ćićarȉja, i, *f.*, naziv sjeveroistočnog kamenitog dijela Istre: *Va Ćićarȉje žīvūō Ćȉći i pasūō nȋjvēč ūōvci.*

Ćȉćef, a, o, ćȉćevega, *adj.* koji pripada stanovniku Ćićarȉje.

Ćîćka, i, *pl.* Ćîćki, Ćîćk, stanovnica Ćićarije: *Ćȉćki prīēdūō i kâjo ūno.*

ćîćki, a, o, ćîćkega *adj.*, koji pripada Ćićariji: *Tȍ je Ćîćko ugljīēvlje.*

Ćîćkin, a, o, Ćîćkinega, *adj.*, koji pripada stanovnici Ćićarȉje.

ćȉka, i, *pl.* ćȉki, ćîk, *f.*, (mlet. cica), otpadak cigarete: *Pēkljari pobȉrajo i ćȉki po cēste za mȍć fumȁt.*

ćikȁt, ćikȗn - ćikâjo; ćikã, ćikàla, lo, ćikȗn, ćikàna, o, ćikãj, *v. i.*, (mlet. cicar) **1.** zavidjeti nekome, gristi se: *Nemūōj ćikȁt ku je ūōn pametnēji i bogatēji !* **2.** žvakati duhan: *Dȗndanàs vȅč ljūdi ćikâ (tabak).*

Ćirȋl, Ćirîla, *m.*, ime Ćiril: *Poli nàs se slȁvijo dvâ svīēca Ćirȋl i Metūōt.*

Ćirȋlof, Ćirîlova, o, Ćirîlovega, *adj.*, koji pripada Ćirilu: *Tȍ nī Ćirîlova kūća.*

ćô!, poziv: ti, slušaj (mlet. cio) [mlet. *ciò* (VG 216)]: *Ćȍ kadȅ si tȍ bî? Ćȍ čȃ me ne vȉdiš?*

ćolȋn, a, *pl.* ćolîni, ćolȋni, *m.*, (lat. pyrkocora alpinus) vrst crne ptice veličine vrane: *Ćolîni so dobrȉ i za jēs kujih se znȗ parićȁt.*

ćȍraf, ćȍrava, ćȍravega, *adj.*, poluslijep, slijep na jedno oko: *Ćȍravemu čovȅku trīēbe pomȍć kadà ne vȉdi hodȉt da ne padne.*

Ćozȍt, a, *pl.* Ćozȍti, Ćozȗot, *m.*, (tal. Chiosotto) [mlet. *ciosoto* (VG 218)], talijanski ribar iz Chioggie: *Ćozȍti lovȋ rȉbo na debȅlen mȗoru.*

ćȗk, ćūkȁ *pl.* ćūkȉ, ćūki, *m.*, **1.** ptica ćuk: *Ćȗk kantȃ po noćȅ.* **2.** neiskren čovjek

ćȕk! ćȕk! ćȕk! glas za vabljenje kokošiju kad ih se hrani.

ćūkȉ, ćūki, *pl. t. m.*, zumbul sa žutim cvijetom koji cvate dva puta godišnje.

ćȕš, a, *pl.* ćȕši, ćūš, *m.*, glupan, bena: *Tȍ mȗora da je nȅki ćȕš, àš pod Bȏgon nȉš ne razumȋ.*

ćût, ćûdi *pl.* ćûdi, ćûdi, *f.*, ćud: *Tȃ človȅk me ne pȋčžȃ àč ima slȁbo ćût. Kolȉko ljȗdi tolȉko ćûdi.*

ćūtȅt, ćūtin - ćūte i ćūtijo, ćūtī, ćutȅla, lo, ćutȉ, *v. i.*, osjećati, slutiti: *Uon ćūti, da će bȉt dȃš.* **ćūtȅt se** - osjećati, smatrati se: *Kakȍ se ćūtite?* **ćūtȉt se obligȃn** - smatrati se obvezanim.

D

da, 1. conj., da: Sȁki vȁdi, da čâ navȁdi. **2.** s prezentom umjesto infinitiva: *Hȍmo, da čâ popijȅmo!* **3.** kao izraz želje: *Da vȉdimo čâ je nūōtre* **4.** da, kao zapovijed: *Govorȉ ȉstino; da mi nȉsi čâ zlagã.*

da čâ, *adv.*, nego što: *Dâ čâ tî mȉsliš, da će tȍ lȉšo pasȁt.*

dacī̃erski, a, o, dacī̃erskega, *adj.*, (tal. daziario) [zapravo hrvatska pridjevska izvedenica od mletacizma **dacī̃er**], carinski: *Tȍ je dacī̃erskega rȍba za dacijȁt.*

dȁcija, i, *pl.* dȁciji, dȁcij, *f.*, (tal. dazio) [mlet. *dazio* (DDV 220; VG 291)], trošarina, gradska ili carinska pristojba: *Na nȅko rȍbo se mūōra plāćȁt dȁcijo, osobȉto na vȉnȍ i rakȉjo.*

dacī̃er, dacīerȁ *pl.* dacīerȉ, dacī̃er, *m.*, (tal. daziere) [mlet. *dazier* (DDV 220; VG 291)], mitničar, carinski činovnik: *Na sȁke dugȏne slūže dacīerȉ.*

dacijȁt, dacijȁn - dacijâjo; dacijã, dacijàla, o; dacijȋn, dacijàna, o; dacijãj, *v. i.* i *p.* (tal. daziare) [mlet. *daziar* (DDV 220)], cariniti, ocariniti, plaćati trošarinu ili gradsku ili carinsku pristojbu: *Vinȍ i rakijo kūō se prodājē, se mūōra dacijȁt.*

dâj! dâj!, 1. uzvik neslaganja: *Dâj! dâj! ne mūōj takȍ govorȉt!* **2.** uzvik poticanja: *Dâj, dâj, dȉgni se, da ne zakāsniš va škūōlo!*

dahnūt, dàhnen - dàhno i dàhnejo, dahnū, dahnūl, dahnȕ, *v. p.*, dàhnuti: *Dahnȕ mȁlo, kȗ ti je zīmȁ.*

dājāt, dājȅn - dājúo, dājã, dājãla, lo, dãj, *v. i.*, davati: *Dâj mi mȁlo bī̃ći da si čâ kūpin! Ne dãjte se tolȉko prosȉt!*

Dājčićі, Dãjčić, *m.*, zaselak, p. opć. Boljun u opć. Pazin, kotar Pula.

dakūōrdo, *adv.*, (tal. d' accordo) [mlet. *dacordo* (VG 286)], sporazumno, složno. **bȉt dakūōrdo,** slagati se: *Mî smo bȉlȉ vãjki dakūōrdo, kadȁ je bȉlō čâ za prodȁt, ȁli za kupȉt.*

daleč̄īna, i, *f.*, daljina, udaljenost: *Jã ne mȍren trẽ̄fit bulȉn s tolȉke daleč̄ini.*

Dalmatȋn, Dalmatȋna, *pl.* Dalmatȋni, Dalmatī̃ni, *m.*, Dalmatinac: *Dalmatȋni so poznȋti kakȍ trgūōvci i mornārȉ. Va Mẽ̄rike se nahãja dȍsti Dalmatī̃ni.*

Dalmatȋnka, Dalmatȋnki, *pl.* Dalmatȋnki, Dalmatȋnk, *f.*, Dalmȁtinka: *Dalmatȋnki so mūōre i līepẽ̄ žīvī̃nske.*

dalmatȋnski, a, dalmatȋnskega, *adj.* dalmȁtinski: *Nāše nȋjbȍlje vīnȍ i ūlje je dalmatȋnsko.*

damižȃna, i, *pl.* damižȃni, damižȃn, *f.*, (tal. damigiana) [mlet. *damigiana* (VG 287); *damegiana* (DDV 217)], slamom opletena velika staklenka od 3 do 20 litara: *Damižȃna slūži nȋjvẽ̄ć za držȁt vīnȍ i ūlje.*

danȁs i **danȁska,** *adv.* dànas, na dànašnji dan: *Danȁs grīēmo va Pāzin na samī̃nj od blâga.* **po vȁs dân** - po cijeli dan.

dȃn, dȃna i dnèva; *pl.* dnȉ i dnèvi, dȃn, dnȉ i dnèvi, *m.*, dan: *Dȍbar dȃn. Jâ dèlan sȁki dȃn. Onȉ so bȉli dvâ dnî ćā.* Tâ imenica ima s prijedlozima kao prilog razna značenja kao: **1. do dnèva** - do dana, do zore; **2. po dnèvu** - danju, obdan; **3. za dneva** - do noći, dok se ne smrkne; **4. dȃn na dān** - svaki dan ili čas, neprestano, iz dana u dan; **5. dān danȁs** - u današnje vrijeme, doba; **6. odnèva do dnèva**- iz dana u dan, svaki dan; **7. tâ pȓvi dȃn** - prekjučer; **8. tâ drȕgi dȃn** - preko sutra; **9. kȋ tâ dȃn** - za koji dan skoro.

dȃn danȁs, *adv.* dân dànas: *Dȃn danȁs se človȅk mūōra pȉmo mūčit ku će čâ imȅt.*

dȃn danȁšnji, *adv.*, dan danas: *Dȃn danȁšnji, kȋ nȋ čâ zūči tẽ̄ško živȅ. Dȃn danȁšnji užâjo bȉt po lẽ̄te vêle šūši.*

dȃn na dȃn, [*adv.*] svaki dan ili čas, neprestano iz dana u dan

Danȉca, i, *f.*, **1.** žensko ime Dànica, **2.** zvijezda Danica: *Danȉca jȍš nȋ vilẽ̄zla.* **3.** koledar Danica: *Danȉca se štampâ sȁko lẽ̄to.*

dȃnȉt se, se dȃni, se je dȃnȉlo, *v. i.*, svitati dan: *Mūōramo se stȁt za na dẽ̄lo; vẽ̄ć se dȃni.*

dâr, dārȁ, *pl.* dārȉ, dāri, *m.*, dar: *Jâ san dȍbi za Nūōvo lẽ̄to līēpi dâr, lẽ̄plji lẽ̄go tî.*

darežljȋf, darežljȉva, darežljȉvo, darežljȉvega, *adj.* darežljiv, koji rado dariva: *Mūōj bãrba je jâko darežlj ȋf dobrīēn otrokūōn.*

darežljȉvos, darežljȉvosti, *f.*, darẽ̄žljivost: *Darežljȉvos je liepā̃ stvâr mā̀nī za sȁkega.*

Dârij, a, *m.*, muško ime Darko.

Dârija, i, *f.*, žensko ime Darinka.

darũovni, a, o, darũvnega, *adj.*, darovani (novac i stvar): *Tȍ čâ nȍsin na sebȅ je sȅ darũovno od mojegȁ bãrbi.*

daruvãt, darûjen - darũjo, darûjajo, daruvã, daruvãla, lo, daruvȋn, daruvàna, o; darũj; *v. i.*, darovati: *Màma mi je daruvãla kolãč čâ ga je kupȉla va samnjȅ.*

dãska, i, *pl.* dãski, dasãk, *f.*, daska: *Dopeljȉmi nekolȉko dasãk za nûovi pȍt!*

dãš, dažljȁ, *pl.* dažljȉ, dâžlji, *m.*, kiša: *Na pozȉmak i na mlât vêli dažljȉ.*

dašćȉca, i, *pl.* dašćȉce, dašćîc, *f.*, dãščica; *dem.* od daska: *Štȕkadûra se prȁvi o(t) dašćîc.*

dãt, dân, dãmò, datȅ - dãgũ, dâ[... ne razabire se tekst], dãlà, ò, dãj - dãjte, *v. p.*, dati: *Mȁ dãj mi màlo mrȇsa i sȉra.* **1. dãt račũn -** polagati račun: *Dãj račũn čâ si špendȁ.*; **2. dãt besȅdo** - dati riječ, obvezati se: *Jȁ san dâ besȅdo, da ću prȉt na samȏnj.* **3. dãt znãt** - *v. p.* dati do znanja, najaviti: *ûon mi je dâ znãt da će me za vazȏn prȉt obiskãt.* **4. dãt si kuraja** - odvažiti, ohrabriti se.

dãvãt, dãjȅn i dãvan, dãvajo i dajuo, davã, dãvàla, lo, dãvan, a, o; dãvaj, o, *v. i.* dâvati: *Lãglje je zrȇt nȅgo dãvãt. Kî dãva rȍbo na pũčȅk se mûora osigurãt, ku ne mȍre se zgũbȉt.*

dãvȉt, dãvin - dãve, dâvijõ, dãvȉ, dãvȉla, lo, dãvȉ, *v. i.*, dâviti nekoga: *Nemũoj ga dãvȉt!* **dâvȉt se** - dâviti se.

dažȉevan (dažȉevni), dažȉevna, o, dažȉevnega, *adj.* kišovit: *Danãs je dažȉevan dȏn. Dažȉevno vrȇme nȉ za orãt ni kopãt.*

dažȉevãt, dažȉeva, dažȉevãlo, *v. i.*, neprestano kišiti: *Na pozȉmak je crȇlo vrȇme dožȉevãlo da nȉsmo moglȉ va kampànje nȉš dȅlat.*

dažȉt i **dãžit,** dâži i dažȉ, dãžilo i dažȉlo, *v. i.*, daždjeti, kišiti, padati kiša: *Lȗne je crȇlo pomlât dažȉlo i vȅč pũti gȋmȅlo.*

debelȅt, debelȉn, debelīmò, debelȉe i debelíêj i debelíjũ, debelȉ, debelȅla, lo, debelȉ, *v. i.*, debljati, gojiti: *Prāscȉ debelīmò za klãt i za prodãt.* **debelȅt se** - dèbljati se.

debelȉca, i, *f.*, **1.** vrsta dobre krupne trešnje **2.** debela zmija: *Va Ìstrije ȉma dòsti debelȉci.*

debeljũh, debeljūhà, *m.*, **1.** suncokret, sunčanica: *Debeljũh ima velȉke i žũte rûožice.* **2.** debeljko: *Tâ debeljũh mȍre kòmoć hodȉt.*

debeljùšas, debeljùšasta, debeljùšasto, debeljušastega, *adj.*, prilično debeo: *Debeljùšasti ljûdi tȅžlje hòdijo nȅgo mȉršavi, kî so pùno lãglji.*

debȋel, debíêli, debȅla, lo; debȅlega, debelȅji, *adj.*, debeo: *Pòli nãs se kòljejo sãmo debȅli prāscȉ za ȍbel i za mȋs.*

dȅbol, dȅbola, o, dȅbolega, debolȅji, *adj.* (tal. debole) [mlet. *debole* (DDV 220; VG 292)], slab, nemoćan, oslabljen od bolesti: *Bolnȉkī so nãvadno dȅboli. Dȅboli ne smíêjo dȅlat tȅško dȅlo.*

debolȅca, i, *f.*, (tal. debolezza) [mlet. *debolezza* (DDV 220); *debolesa* (VG 292)], slabost, nemoć, oslabljenost od bolesti: *Kȁd čovȅka čapâ debolȅca mûora čâ popȉt, ali zagrȉs.*

debòto, *adv.*, (tal. debotto) [ne postoji u talijanskom, ali zato u mlet. *deboto* (DDV 221); *debot/deboto* (VG 292)], skoro, odmah, malne: *Tî si debòto zâbi púóć va škũolo.*

decipȋn (decipȋni), decipȁna, o; decipȁnega, decipanȅji, *adj.*, (lat. decipare) [mlet. *decipar* (DDV 221)], pokvaren (predmet): *Tȁ sekȉra je decipȁna pak jo mûoraš poprãvit i nabrūsȉt.*

decipãt, decipȋn - decipâjo, decipã, -ãla, ãlo, decipȋn, decipȁna, [... ne razabiru se slova], decipȋj, *v. p.*, [mlet. *decipar* (DDV 221)], pokvariti jednu stvar; **decipãt se** - pokvariti se: *Vīnȍse lȁhko decipâ, ku konȍba nȉ frȅška.*

dečlȉna, i, *pl.* dečlȉni, dečlîn, *f.*, odrasla djevojka: *Tȅ dečlȉni bi vȅč moglȅ dȅlat i tȅžlje dȅlo a nȅgālȉt.*

dedovȉna, i, *f.*, djedovina, djedov posjed, nasljedstvo po djedu: *Tȍ sȅ čâ vȉdite je mojȁ dedovȉna.*

degradãt, degradȋn - degradâjo; degradã, degradãla, o, degradȋn, degradȁna, o, degradãj *v. p.*, (tal. degradare) [mlet. *de(s)gradar* (DDV 222)] skinuti s časti: *ũon je bi kapitȋn, ma je va vũojske bî degradȋn.*

dekȋn, dekȋna, *m.*, (tal. decano) [učena riječ koja je vjerojatno ušla u čakavski sustav preko hrvatskoga književnoga jezika, a podrijetlo vuče iz lat. *decanus* (HER II/282)], dȅkan, nadležnik, svećenički starješina: *Sãka dekanȉja ȉma svojegȁ dekȋna za kâpeta.*

dekanȉja, i, *f.*, (tal. decanato) [tal. hist. *decània* iz srednjovjekovnog lat. *decania(m)* (VDLI 623)], dekànija, područje dekanove vlasti: *Sãka dekanȉja ȉma nekolȉko plovanîj pot sȍbon.*

dȅkla, i, *pl.* dȅkli, dȅkal, *f.*, služavka, sluškinja, kućna pomoćnica; *dem.* dȅklica i deklȉca:

Dȅkla mȕora dȅlat sȁko dȅlo, kȕo jon gospodaräca ordinȋ.

dekoracijȗon, a, *pl.* dekoracijȗoni, dekoracijȕoni, *m.*, (tal. decorazione), **1.** odlikovanje: *ȕon je do sadȁ ćapã nekolȉko dekoracijȗoni* **2.** ures, ukras: *Na plīše je sālȁ bīlȁ pīna dekoracijȕoni.*

dekorȁt, dekorȋn - dekorâjo; dekorã, dekorȁla, lo; dekorȋn, dekorȁna, o, dekorãj, *v. p.* (tal. decorare) **1.** odlikovati: *ȕon je va slȕžbî vȅč pȗti dekorȋn.* **2.** uresiti: *Kadȁ je vêla fêšta se salȁ za plîes čâ lȅplje dekorâ.*

dekorȅvat, dekorûjen - dekorûko, dekorȅva, la, lo; dekorũj, *v. i.*, (tal. decorare), više puta odlikovati, urešivati: *Kadgȍt je bî vêli plīēs, mî smo sālȍ dekorȅvali čâ smo lȅplje moglȉ.*

dekrêt, a, *pl.* dekrêti, dekrīēt, *m.*, (njem. Dekret), dekret, odluka vlasti: *Kadȁ impīēgât prīde pȑvi pût va slȕžbo, ȁli bȋva premèšćen dobȋ dekrêt.*

dekȗor, dekȕora, *m.*, (tal. decoro), odlika, ugled, dostojanstvo: *Takȍvo ponīžanje nīzȁ njega nikakȕof dekȗor.*

dȅlat, delan - dȅlajo, dȅla, dȅlala, lo; dȅlan, a, o; dȅlaj, *v. i.* raditi: *Līēni ljûdi rȁdi ne dȅlajo, već sȁmo kû mȕorajo. Dȅlaj ča, a ne gālȉ. Kî ča dȅla, za sebȅ dȅla. (nar. poslovica).*

dȅlavac, dȅlavca, *pl.* dȅlavci, dȅlavac, *m.*, radnik, trudbenik: *Dȅlavci dȅlajo sȁko delo, kȕo jin se ordinȋ.*

delāvan (delāvni), delãvna, delãvno, delãvnega, *adj.*, radni, djelatni: *Danäs je delãvan dȋn pak se mȕora pȕoć na dȅlo.*

deliberȁt (se), deliberȋn - deliberâjo, deliberã, deliberȁla, o, deliberȋn, -ȁna, o, deliberaj, *v. p.* (tal. deliberare) [mlet. *deliberar* (DDV 222; VG 294)] osloboditi nekoga: *Deliberãj me o(d) tȅ mižīērīji!* **deliberat se** - riješiti se nekoga: *Sȁki dȋn mi je na vrãtah, nȉkakȕor se ga ne moren deliberȁt.*

deliberȅvat, deliberûjen - deliberûjo; deliberȅva, la, lo, deliberũj *v. i.*, (tal. deliberare) [v. **deliberȁt (se)**], oslobađati: *Kat so kȍkoši pȁle va blȁto gospodaräca jih deliberȅvala jenȍza drȕgon.*

delīēvȁt, delīēvan - delīēvajo; delīēvã, delīēvȁla, o, *v. it.*, opetovano raditi, biti zaposlen: *Mȕoj kujîn je delīēva vȅč līēt v Rīēkȅ i va Pȗle.*

delijīēnca, i, *pl.* deljīēnci, delijīēnc, *f.*, (tal. diligenza) [mlet. *diligenza* (VG 309)], stara poštanska kola: *Nȅkat ni bȋlȍ ni màkini ni tomobȋla, pȁk so ljûdi vijajȁli va delijīēnce.*

delikât, delikâti, delikâta, o, delikatega, *adj.* (tal. delicato) [mlet. *delicato* (DDV 222; VG 294)], nježan, delikatan, izbirljiv: *Mȕoj otrȍk je jâko delikât pȁk nīēće sȅ jēs, čâ mu se dã.*

dȅlo, dȅla, *n.*, djelo, posao, rad: *Takȍvo dȅlo, takȍva plãća.(nar. posl.) Prâvi člověk ne mȍre stãt prēz dȅla. Prez dȅla nî jȅla. (nar. posl.) Človȅka se sũdi po dȅle, a ne po besēde.*

dȅloma, *adv.*, djelomice: *Mî smo nãšo kȕćo dȅloma fȉnili i klȁli pot krȕof.*

denīēvȁt, denīēvan - denīēvajo; denīēvã, denīēvȁla, lo; denīēvaj, *v. i.*, postavljati: *Onȁ je denīēvȁla kȉkarice i lončȉći na sējno mēsto.*

dȅnut, dīēnen, dīēno i dīēnejo; dȅnu, la, lo, dȅni, *v. p.*, metnuti, postaviti: *Kȁmo si dȅnu mojȍ tȕorbo i bisägi, da grīēn za prāscȉ nabrȁt màlo slâka.*

denjȁt se, se denjȋn - denjȋjo, denjȋ, denjȁla, lo, denjȋj se, *v. i.* (tal. degnarsi) [mlet. *degnarse* (DDV 222; VG 293)], ponizivati se, udostojati se: *Nȅki ljûdi se ne denjȋjo ni odgovorȉt, a jȍš mänje konšeljȁt.*

denjȅvat se, se denjûjen - denjûjo; denjȅva, la, lo; denjũj se, *v. it.*, (mlet. denjarse) [kriva grafija; mlet. *degnarse* (DDV 222; VG 293)], udostojavati se: *Mȕoj mēštar se je vãjki denjȅva saken govorȉt.*

denjȗoš, denjȕoža, o, denjȕožega, *adj.*, (tal. degnoso), dostojan, koji se udostoji, pristupačan: *Tȁ gospã je jâko denjȕoža, äš sȁken rȁda konšeljâ.*

depijȕ, *adv.* (tal. di più), k tome, povrh, osim toga: *Jâ san mu plâti pȉt i depijȕ san ga dopeljã dȍma.*

deponȅvat, deponûjen - deponûju, diponȅva, la, lo; deponũj, *v. i.*, (tal. deporre) [mlet. *deponer* (DDV 225; VG 296)], pohranjivati, polagati: *ȕon je vãjk kȁd je rȍbo dopeljã jo deponȅva va nȁš magazîn.*

depȍnit, depȍnin - depȍne i depȍnijō, depȍni, depȍnila, o, depȍnjen, depȍnjena, depȍni, *v. i.* (tal. deporre) [v. **depȍnit**], položiti, uložiti: *ȕon je sȉ bīēčȉ depȍni va bȁnko da mi nȍse interēsi.*

depȍžit, a, *pl.* depȍžiti i depȍžit, *m.*, (tal. deposito) [mlet. *deposito* (DDV 225); *depofito* (VG 297)], skladište, spremište: *Rȍba se držȋ va depȍžite, da bũo sigurnēja i da se ne pokvãri.*

depožitȁt, depožitȋn - depožitâjo, depožitã, depožitȁla, o, depožitȋn, -ȁna, depožitãj, *v. i.*

(tal. depositare) [mlet. *depositar* (DDV 225); *depoſitar* (VG 297)], pohraniti, uskladištiti jednu stvar: *Depožitājte ordīēnje va konȍbe do jȕtre.*

deputacijȗon, a, *pl.* deputacijȗoni, -ȗoni, *m.*, (tal. deputazione) [mlet. *deputazion* (VG 297)], deputacija, izaslanstvo: *Kmètі so poslȁli deputacijȗon minìstru va Bīēč sporȁdi želèznici.*

deputât, deputâta, *pl.* deputâti, deputãti, *m.*, (tal. deputato) [mlet. *deputato* (VG 297)], narodni poslanik: *Nȁš kapitanȋt je zbrâ hrvãckega deputâta va parlamīēnt va Bīēčē.*

deravìna, i, *f.*, žgaravica: *Menè vȅč pȗti pečè gŕlo ot derȁvini pak mȕoran zīēt kakȍvo medižȋjo.*

desetìca, i, *f.*, **1.** stari austrijski srebrni novac od 10 novčića: *Posūodì mi jenȍ desetìco.* **2.** igraća karta označena brojem deset.

desetìna, i, *f.*, kmetski danak, podavanje u naravi za vrijeme feudalizma: *Kmètі so mȕorali davãt kȕontu desetìno na pomlât i na pozȉmak od blâga i od jintrâdi.*

desīētȁk, desīētkȁ, *pl.* desīētkì, desetâk, *m.*, desetak, oko deset jedinica: *Poli nȁs ȉma sȁki bȍlji gospodār po desīētȁk govīēt.*

desīēti, a, o, desīētega, *red. num.*, deseti: *Od nášega dobȋtkȁ manè je tokã kȍmoć desīēti dīēl.*

dešperacjȗon, a, *m.*, (tal. disperazione) [mlet. *desperazion* (DDV 232); *disperazion* (VG 319)], očajanje, očajavanje, zdvajanje: *Nèki ljȗdi se i ubȋjejo o dešperacijȗona.*

dešperȃn (dešperȃni), dešperȁna, o; dešperanega; dešperanềji, *adj.* (tal. disperato) [mlet. *desperà/ disperà* (VG 392; 319)], očajan, zdvojan: *Mȕoj prīētel je sâ dešperȃn, čâ mu je tȍča brãjdi potūkla.*

dešperȁt se, se dešperȃn - dešperâjo, dešperã, dešperȁla, lo, dešperȃj se, *v. i.*, (tal. disperare) [mlet. *desperar* (DDV 232)], očajavati, zdvajati: *Nemȕojte se dešperȁt bȕol će vȅč pasȁt.*

dešperevat se, se dešperȗjem, dešperȗjo; dešperata[…ne razabiru se slova], la, lo; dešperuj se, *v. it.* (tal. disperarsi) [mlet. *desperar* (DDV 232)], očajavati, zdvajati: *uōn se je vãjki dešperềva ku mu je čâ šlȍ po zlù.*

dešperȉja, i, *f.*, (tal. disperazione) [mlet. *desperazion* (DDV 232); *disperazion* (VG 319) s promjenom sufiksa], očaj, očajanje: *Nèki trgȍvac se je o(d) dešperȉji ubèsi va kȁmare. O(d) dešperȉji čovèk vȅč pūti se ne znȋ čâ bi pȍče.*

dešpȅt, a, *pl.* dešpètі, dešpīēt, *m.*, (tal. dispetto) [mlet. *despeto* (DDV 232); *dispeto* (VG 319)], prkos; pakost: *Tȍmu je stȍri na dešpȅt. Sȁmo pȍredni ljȗdi dèlajo dešpètі.*

dešpetljȋf, dešpetljȉva, o, dešpetljivega, dešpetljivềji, *adj.*, (tal. dispettoso) [mlet. *despetoso* (DDV 232) s promjenom sufiksa], prkosan, pakostan: *Dešpetljȉvo pršūono nīēni ne trpȋva kumpanije.*

dȅštar, dȅštre, o, dȅštrega, deštreji, *adj.*, (tal. destro) [mlet. *destro* (VG 304)], brz, okretan: *Va sȁken dèle težȃk mȕora bȉt dȅštar ku želȋ naprȅduvat.*

deštin, a, *m.*, (tal. destino) [mlet. *destin* (DDV 234; VG 304)], sudbina, udes: *Nīēdan ne mȍre pobȅč ot svojegȁ deštîna. Valjâ je tȍ bî njigȕof deštîn.*

deštinacijȗon, a, *m.*, (tal. destinazione), odredište, određeno mjesto, namjena: *Bȁšta da je prîša na dȍbo na deštinacijȗon.*

deštinȁt, deštinȃn - deštinȃjo; deštinȃ, -ȁla, o, deštinȃn, deštinȁna, deštinãj, *v. p.* odlučiti, odrediti (tal. destinare) [mlet. *destinar* (VG 304)]: *Takȍ je bȋlo deštinȁno, pȁk nan mȍga storȉt drugāče. Deštinȃj tî kȁmo ȉmamo pūōć!*

deštrȁt, deštrȃn - deštrȃjo; deštrã, deštrȁla, lo; deštrȃn, deštrȁna, o, deštrãj, *v. i.* (tal. destrare) [tal. *addestrare* (VDLI 48)], vježbati: *Soldâti mȕorajo sȁki dȃn deštrȁt.* **deštrȁt se** - (tal. destrarsi) [tal. *addestrarsi* (VDLI 48)], vježbati se.

deštreca, i, *f.*, (tal. destrezza), brzina, okretnost: *Nèki težȃkȉ so na dèlu pokāzȁli vêlo deštrȅco.*

deštrigȃn, deštrigȁna, o, deštrigȁnega, *adj.*, (mlet. distrigato) [s promjenom sufiksa], uređen, obavljen (posao): *Va kūće je sȅ deštrigȁno, pȁk mȍremo pūōć na dèlo.*

deštrigȁt, deštrigȃn - deštrigâjo; deštrigã, deštrigȁla, lo; deštrigȃn, deštrigãj, *v. i.* i *p.* (mlet. distrigar) obaviti, dovršiti posao, urediti, raspremiti (stan): *Mî smo vȅč sȅ deštrigȁli.* **deštrigȁt se** - spremiti, maknuti se: *Ȁla deštrigãjte se, da grīēmȍ na pūōt.*

deštrigȅvat, deštrigûjen, deštrigûjo; deštrigeva, la, lo; deštrigūj, *v. i.* (mlet. destrigar), uređivati, pospremati: *Onȁ je nȁš kvartier cīēli dȃn deštrigȅvala i ga dobro usnīēžīla.*

deštrȕžit, deštrȕžin, deštrȕžijo, deštrȕži, deštružila, deštrȕžen, deštrȕžena, o, deštrȕži (tal. distruggere) [mlet. *destruzer* (DDV

235); *distruẓer* (VG 321)], *v. p.* uništiti, razoriti, razvaliti: *Neprîtel je va vũojske na Ǔčke sẽ kùći deštrùži.*

dešturbȁt, dešturbȋn - dešturbâjo, dešturbã, dešturbȁla, o, dešturbãn, dešturb[...ne razabire se] *v. i.*, (tal. disturbar) [mlet. *disturbar* (VG 322)] uznemirivati, uznemiriti, ometati: *Ne mũojte nas dešturbat, kât grîemö spât.*

dešturbīēvȁt, dešturbīēvan - dešturbīēvajō, dešturbīēvã, dešturbīēvȁla, lo, dišturbīēvan, a, o, dišturbīēvaj *v. it.* (tal. disturbare) [mlet. *disturbar* (VG 322)], opetovano uznemirivati, smetati: *Vãjki nas dešturbīēvate va nãšen dẽle kadâ študijȋmo.*

deštũrp, deštũrba, *pl.* deštũrbi, deštũrp, *m.*, (tal. disturbo) [mlet. *disturbo* (VG 322), *desturbo* (DDV 235)], smetnja, uznemiravanje: *Mȍrete slȍbodno pasât tȍ za nãs ni nìkakũof dešturp.*

dẽt, dīẽn i dīẽnen - dīẽjo i dīẽnejo, dīẽ, dẽla, lo; dīẽj *v. p.*, metnuti, postaviti: *Kãmo si dīẽ tvojȉ lîbri?*

dẽtelina, i, *f.*, (lat. trifolium), djetelina: *Dẽtelina je za blâgo nȗjbȍlja kȑmā, zatȍjo kmẽti i pũno sīẽjo.*

detȋnski, a, o, djetȋnskega, *adj.*, djẽtinjski, dječji: *Otrokȉ se igrãjo po detȋnski.*

detȋnstvo, a, *n.*, djẽtinjstvo: *Detȋnstvo je za pũno ljũdi nȗjlẽplja dobȁ, kũo se nìkat ne zãbi.*

devedesīẽt, *num.*, devedeset: *Mũoj nũono je imīẽ ȍkolo devedesīẽt glâf ovâc.*

devedesīẽti, a, o, devedesīẽtega, *red. num.*, devedeseti: *Tȍje devedesīẽti po rīẽdu.*

dẽver, a, *pl.* dẽveri, devīẽr, *m.*, djever: *Sȁki ožẽnja ȉma va svȁteh dẽvera za svedȍka.*

dẽverof, dẽverova, o, dẽverovega, *adj.*, onaj koji pripada djeveru: *Dẽverova dužnȍs je, da divīẽrti svȁćo.*

devetnȗjs, *num.* devetnaest: *Tâ mladîć ȉma vẽć devetnȗjs līẽt, jȍš mȁlo pak će pũoć na lẽvo.*

devẽtina, i, *pl.* devẽtnice, devẽtnic, *f.,* molitva kroz 9 dana: *Devẽtnico mȍle sȁmo pobȍžne žīẽnske.*

devȉca, i, *pl.* devȉci, devîc, *f.*, **1.** Majka Božja, Djevica, **2.** nevina djevojka, **3.** kućna pomoćnica.

devīẽti, a, o, devīẽtega, *red. num.*, deveti: *Va devīẽtem mẽsecu se poli näs tȓga grũojze.*

dibatimẽnat, dibatimīẽnta, *pl.* dibatimīẽnti, dibatimẽnat, *m.*, (tal. dibattimento) [mlet. *dibatimento* (DDV 237)], sudska rasprava, ročište: *Sudâc držȋ dibatimẽnat pȓvo nẽgo donesẽ šentīẽnco.*

dibatimīẽnt, a, *pl.* dibatimienti, dibatimẽnat, *m.*, (tal. dibattimento) [mlet. *dibatimento* (DDV 237)], sudska rasprava, ročište: *Na dibatimīẽnt grīẽsȁmo ũn, kî dobȋ mandât.*

dȉca, dîc i dȉci, *pl. t. n.*, mala djeca: *Va nãšo škuôlo hȍdi pũno dȉci.*

dicionȃl, dicionālȁ, *pl.* dicionālȉ, dicionȃli, *m.*, (tal. addizionale), prirez, namet: *Kmẽti mũorajō plāćât nẽ sȁmo frȃnjki nẽgo i dicionȃl i dicionȃl za kȍmun.*

dičȉna, i, dičîn, *augm.* od **dȉca**, *pl. t. n.* zla djeca: *Nẽka dičȉna sȁmo krâdo žȋri i dẽlajo škȍdo.*

dīčȉt se, se dīčin - dīče i dîčijo, dīčȋ, -ȉla, -ȉlo, dičȋ se, *v. i.*, ponositi se, biti ponosan na nekoga ili na nešto: *Sȁka mât se dīči z dobrẽmi otrũoki.*

dīēblȍ, ȁ, *pl.* dīēblȁ, dīēbal, *n.*, deblo, debelo stablo: *O dīēblȁ se pȋlijo grīēdȉ i dȁski.Va nãše bȍske je mȁlo dīēbal.*

dīēl, dīēlȁ, *pl.* dīēlȉ, dīēli, *m.* dio, *dem.* delȉć: *Jelitimȋr ȉ dobîjo sȁki svũoj dīēl. Dãj mi delȉć krȕha!*

dīēlba, i, *pl.* dīēlbi, dīēlo, *f.*, dioba: *Va dīēlbe se kmẽti vẽć pũti posvãde i porẽčkajo.*

dīēlȉt, dīēlīn - dīēle i dīēlijō; dielȋ, dielȉla, o, dīēljen, a, o, dielȉ *v. i.*, dijeliti, **dīēlȉt se -** dijeliti se: *Kâd otâc ũmre, prẽs teštamīēnta, otrokȉ dīēlijo kmẽštino mẽt sȍbon.*

dīēlta, i, *f.*, dīēlti, dīēlt, *f.*, **1.** delta; ušće: *Sȁki potȍk ȉma i svojȍ dīēlto.* **2.** naziv jednog dijela Riječke luke: *Na Dīēlte so magazîni o(t) dasãk.*

dīēsni, a, o, dīēsnega, *adj.*, desni: *Ljûdi navȁdno dẽlajo sȁmo z dīēsno(n) rũokũo(n).*

dîf (dȋvi), dīvȁ, dīvȍ, divegȁ, divẽji, *adj.*, divlji: *Zīẽc je vãjki dîf, pȁk se ga ne mȍre pripitomȉt.*

difalkȃt, difalkȋn - difalkâjo; difalkã, difalkȁla, lo, difalkȋn, difalkȁna, o; difalkãj; *v. i.* i *p.*, (tal. diffalcare) [mlet. *difalcar* (VG 308); *defalcar* (DDV 221)], odbijati, odbiti, oduzimati, oduzeti (kod računanja): *Pȍli čȉstega dobȋtka se ne smīējo difalkȃt špīēži.*

diferīēnca, i, *pl.* deferīēnci, diferīēnc, *f.* (tal. differenza) [mlet. *diferenza* (VG 308); *deferenza* (DDV 221)], razlika: *Med vãmi je vêla diferīēnca va lẽtah.*

diferīēnt, a, o, diferientega, *adj.* (tal. differen-

te), različit, razan: *Mî smo va butîege ordinâli diferîento rôbo.*

difêt, a, *pl.* difêti, difîet, *m.* (tal. difetto) [mlet. *difeto* (VG 308; DDV 238)], pogreška, nedostatak: *Tâ čovêk ìma vêć difîet. Nâša ùra se fermîeva; mûora imêt nêki difêt.*

difîendit, difîendin, difîende i difîendijo, difîendi, difîendila, lo, difîendi, *v. i.*, (tal. difendere) [mlet. *difender* (VG 308); *defender* (DDV 238)], braniti, štititi, **defîendit se -** braniti se: *Sâki čovêk se od neprîetela difîendi, kakògòd mòre.*

difîežā, i, *pl.* difîeži, difîeš, *f.* (tal. difesa) [mlet. *difeſa* (VG 308)], obrana, zaštita: *Dòbar brêk je za gospodārā nâjbòlja difîeža.*

dîga, i, *pl.*dîgi, dîh, *f.* (mlet. diga) [tal. *diga* (VDLI 672)], lukobran, nasip: *Dîga čûva bròdi va pûorte od grđegâ vrêmena na mûoru. Dîga difîendi šinužêti ot pòvodnja.*

dìgnut, dîgnen - dìgno i dȉgnejō, dȉgnū, la, lo, dȉgnjen, a, o, dȉgni, *v. p.*, dignuti, podići nešto: *Kî bi mòga dìgnut tâ kâmik?* **dìgnut se -** dići se, ustati: *Dìgnite se, âš mûoramo pûoć ćâ.*

dîh, a, *m.*, zadah, miris, vonj: *Jâ nìsan ońutî ni dîha, kât san prîša va konòbo.*

dīhât, dîšen - dīšo i dîšejō, dihã, dihàla, lo, dīšȉ, *v. i.*, disati: *Frêško ârijo sâki rât dîše, âš je zdrâva i ugòdna.*

dijalêkt, a, *pl.* dijalekti, dijalîekt, *m.*, (tal. dialetto) [nije riječ o talijanizmu već o učenoj riječi grčkoga podrijetla preuzetoj iz hrvatskoga standardnoga jezika *dijàlekt* (HER II/334)], narječje, govor: *Poli nâs se govòri sâmo boljûnski dijalêkt.*

dijarêja, i, *f.*, (tal. diarrea) [moguće je i da je ta učena riječ grčkoga podrijetla preuzeta iz hrvatskoga standardnoga jezika *dijaréja* (HER II/336)], proljev, lijavica: *Mîli otrokî užâjo imêt vêć pûti dijarêjo.*

dijàval, dijãvla, *pl.* dijãvli, dijàval, (tal. diavolo) [starija riječ prisutna još u starocrkveno slavenskom], *m.*, đavo, sotona, vrag: *Pustîte me na mîru i hôte do dijãvla!*

dimbȋna, i, *pl.* dimbȋni, dimbȋn, *f.*, dubina, dubljina: *Pûći va Boljûnčice so dòsta velîki za kûopât se, ma nȋmajo velîke dimbȋni.*

dīmbočȋna, i, *pl.* dimbočȋni, dimbočȋn *f.*, dubljina, dubina: *Nêke jâmi va Boljûnske Krâse ìmajo velîko dimbočȋno.*

dimbòk, a, o, dimbòkega, dȉmblji, *adj.*, dubok: *Za posâdît tȓsi se mûora skopât dimbòko fòšo.*

dindijȃna, i, *f.*, vrst grube pamučne robe: *Žîenske kupûjo dindijȃno za dêlat brhâni i kotuli.*

dirâka, i, *f.*, trn, kupina; *pl.* dirâki, dirâk - trnje, šikara: *Pôli nâs ìma òkole kûć i po drâgah pìno dirâk.*

direcijûon, a, *pl.* direcijûoni, direcijûoni, *m.* (tal. direzione), **1.** smjer, pravac: *Hôte va unîen direcijûone!* **2.** direkcija, ravnateljstvo, uprava: *Nâš direcijûon od želêznic je va Ljubljâne.*

dīrît, a, *pl.* dirîti, dirît, *m.*, (tal. diritto) [mlet. *dirito* (VG 312)], pravo, pravica: *Sâki ìma dirît na unò čâ je njegôvo. Sâki difîendi svûoj dirît.*

dispònit, dispònin - dispòne i dispanijo; dispòni; dispònila, lo; dispòni, *v. i.*, (tal. disporre) [mlet. *disponer* (VG 320; DDV 241)], raspolagati: *Onȉ ne mòro s tîen dispònit, âč nȉnjìhovo.*

dišenjadûor, a, *pl.* dišenjadûori, dišenjadûori, *m.*, (tal. disegnatore), risač, crtač, slikar: *Dišenjadûori dêlajo dišênji za kûći zidât.*

dišenjȃn, dišenjâna, o, disenjânega, *adj.*, (tal. dissegnato) [tal. *disegnato* (VDLI 697)], narisan, nacrtan: *Jâ ìman nekolîko dišenjâneh kvãdri od mojîe kćerî.*

dišenjât, dišenjȃn - dišenjȃjo; dišenjȃ, dišenjâla, lo; dišenjȃn, dišenjâna, o; dišenjȃj; *v. i.* i *p.* (tal. dissegnare [mlet. *disegnar* (VG 315); tal. *disegnare* (VDLI 697)], risati, narisati, crtati, nacrtati: *Mojâ kći znȃ jâko lîepo dišenjât.*

dīšêt, dišȋn - dišîe i dišijûo, dīšîe, dišêla, o, dīšȉ, *v. i.*, **1.** disâti: *Dīšȉ dimbòko!* **2.** mirisati: *Šćapûoni jâko lîepò dīšîe.* **3.** smrdjeti: *Tò mîeso mûora bît stâro, âč vêć dīšȉ.*

dišfât, dišfȃn - dišfâjo, dišfã - dišfâla - dišfâlo, dišfȃn, âna, âno, dišfãj, *v. i.*, (tal. disfare) [mlet. *disfar* (VG 315)], razvrći, razmetnuti, rastaviti, razvaliti: *Veštît, kî je slâbo storîen se ga mûora dišfât i znòva šît.*

dišfigurât, dišfigurȃn - dišfigurâjo, dišfigurã, dišfigurâla, disfigurȃn, dišfigurâna, dišfigurã, *v. i.*, (tal. disfigurare) [mlet. *disfigurar* (VG 315)], nagrđivati, nagrditi, nakaziti nekoga: *Jedîan poznîti je prîša dòma z vûojski sâ dišfigurȃn.*

dišîenj, dišênja *pl.* dišênji, dišîenj, *m.*, (tal. disegno) [mlet. *disegno* (VG 315)], nacrt, osnova: *Za storît kûćo se mûora nâjprvo naprâvit dišîenj.*

diškomodât se, se diškomodȃn - diškomodâjo,

diškomodã, diskomodȁla, lo, diškomodȓn, diškomodȁna, o, *v. i.*, (tal. discommodarsi) [mlet. *discomodar* (VG 314)], dati se smetati: *Sȁmo vî mîrno sedȉte; ne mȉējte se sporȁdi mene nȉč diškomodȁt.*

diškȍmodo, *adv.* (tal. discomodo) [mlet. *discomodo* (VG 314)], nezgodno, nelagodno, neprilično: *Manȅ je jâko diškȍmodo za pūćć va màlin, âš je blȁto i grȑdi pūćt.*

diškȍrit, diškȍrin - diškȍre i diškȍrijō, diškȍri, diškȍrila, lo, diškȍri, *v. i.*, (tal. discorrere) [mlet. *discorer* (VG 314; DDV 240)], govoriti, razgovarati: *Diškȍrimo màlo čâ ćemo jūtre počīē(t) dȅlat.*

diškūȏrš, diškūȏrša, *pl.* diškūȏrši, diškūȏrš, *m.*, (tal. discorso) [mlet. *discorso* (VG 314; DDV 240)], govor, razgovor: *Pàmetan diškûorš ljûdi rȁdi poslūšajo.*

dȉšpar, a, o, dȉšparega, *adj.*, (mlet. dispar), neparni, nejednaki: *Lȕmeri so pâri, àli dȉšpari.*

dišpīēns, a, *pl.* dišpīēnsi, dišpīēns, *m.*, (tal. dispensa) [mlet. *dispensa* (VG 318; DDV 241)], oprost, dozvola vjenčanja kod rođaka: *Kujîni se ne mȍro ženȉt pres dišpīēnsa.*

dišpīēžât, me dišpīēžâ - dišpīēžâjo, dišpīēžã, dišpīēžȁla, lo, *v. i.* (tal. dispiacere) [mlet. *dispiàfer* (VG 319)], biti žao, negodovati: *Jâko me dišpīēža, da van ne mȍren pomȍć.*

dišpijačīēr, a, *pl.* dispiačīēri, dispiačīēri, *m.*, (tal. dispiacere) [mlet. *dispiazer* (VG 319)], nezadovoljstvo, žalost, neprilika: *Màlo je ljûdi kīē nī tokã pȑvo, àli pȍtle kakūȏf dispijačīēr.*

dišpozicijūȏn, a, *pl.* dišpozicijūȏni, -ūȏni, *m.*, (tal. disposizione) [mlet. *dispofizion* (VG 319)], **1.** raspoloženje: *Danȁs nȉsan o(d) dišpozicijūȏna.* **2.** raspolaganje: *Kū ti čâ trīēbe jâ ti stojȉn mūēron na dišpozicijūȏn.* **3.** raspored.

dištȓnca, i, *pl.* dištȓnci, dištȓnc, *f.* (tal. distanca) [u tal. *distanza* (VDLI 714), ali je vjerojatno preuzeta iz mlet. *dispostanza /distansa* (VG 320)], udaljenost, razdaljina: *Med nȁmi nī vêla dištȓnci.*

dȋva kozȁ, dȋve kozȉ, *pl.* dȋve kozȉ, dȋveh kūȏs, *f.*, divokoza: *I na Ūčke ȉma dȋveh kūȏs màso rīētkē.*

divertimīēnt, divertimènat i -a, *pl.* divertimīēnti, divertimīēnti, *m.*, (tal. divertimento) [mlet. *divertimento* (DDV 242)], zabava, veselje: *Vèseli ljûdi ȉmajo rȁdi sȁki divertimīēnt.*

dȋvi, dȋva, o, dȋvega, divèji, *adj.*, divlji: *Dȋvo blâgo se sȁkega bojȋ i bīēžȋ ćā.*

dȋvi prāsac, dȋvega prāscȁ, *pl.* dȋvi prāscȉ, dȋveh prasâc, *m.*, vepar, divlja svinja: *Nâši lovcȉ so va nâše Krâse ubȉli i pâr dȋveh prasâc.*

divīērtit, divīērtin - divīērte i divīērtijo; divīērti, divīērtila, o, divīērti *v. i.* (tal. divertire) [mlet. *divertir* (VG 322; DDV 242)], zabavljati, veseliti nekoga: *Sopȁc divīērti cīēlo kumpanȉjo.* **divīērtit se** [mlet. *divertirse* (VG 322; DDV 242)] - zabavljati, veseliti se: *Mlâdi ljûdi se rȁdi divīērtijo kantȁjuć.*

divižijūȏn, a, *pl.* divižijūȏni, -ūȏni, *m.*, (tal. divisione) [mlet. *divifion* (VG 323)], **1.** odjel, odjeljenje (bolnice): *Sȁki špitȃl ȉma pâr divižijūȏni.* **2.** divizija: *Vūójska se dīēli na divižijūȏni.*

divljȁčina, i, *f.*, divljač: *Lovcȉ grīēdūó va lūóf sȁmo na divljȁčino.*

divljȃk, divljākȁ, *pl.* divljākȉ, divljȃki, *m.*, divlji, grub čovjek: *ūȏn se ponȓša kakȍ kakūȏf divljȃk.*

divljȁka, i, *pl.* divljȁki, divljâk, *f.*, divlja samonikla voćka: *Va nâšeh bȍškah ȉma màlo divljâk.*

divojčȉna, i, *pl.* divojčini, divojčîn, *augm.*od divojka, *f.*, odrasla djevojka: *Njegȍva kćî je vȅć vêla divojčȉna.*

divūójka, i, *pl.* divūójki, divȍjak, *f.*, djevojka, *dem.* divūójčica i divojčȉca: *Poli nâs ȉma vȅć divȍjak nȅgo mladȉći. Nâše divūójki nȍse šãro rȍbo.*

divūójkin, a, o, divūójkinega, *adj.*, djevojčin, djevojački: *Divūójkina rȍba je šãra i sȁkakega kolūóra.*

dȉžā, ȉ, *pl.* dȉžȉ, dȉš, *f.*, (njem. Döse), okrugla drvena vedrica s jednom uškom za uzimanje vode, muzlica; *dem.* dȉžȉca; *Dȉžā slūži na vrūóćkē za zajȉmat vȍdo.*

dižarmȁt, dižarmȗn - dižarmȗjo, dižarmȗ, àla, àlo, dižarmȗn; dižarmȁna, o, dižarmȗj, *v. p.*, (tal. disarmare) [mlet. *difarmar* (VG 312)], razoružati koga: *Kȁd mi vūójska rišīērvo dižarmȗjo.*

diženterȉja, i, *f.*, (tal. disenteria) [nije riječ o talijanizmu *dissenteria*, ta učena riječ latinskoga, odnosno grčkoga podrijetla (HER II/368) je mogla ući u čakavski sustav preko hrvatskoga standardnoga jezika *dizentèrija*], proljev, griža, srdobolja: *Diženterȉja je jâko perikolūóza būól: od njīē se more i umrīēt.*

dižertȁt, dižertȗn - dižertâjo, dižertã, dižertàla,

o, dižertãj, *v. p.*, (tal. disertare) [kriva grafija: tal. *dissertare* (VDLI 712); mlet. *difertar* (VG 312)], dezertirati, pobjeći s vojne dužnosti: *Kȁd je vȕojska kî tâ dižirtâ da ne mȕora slȕžit.*

dižertȕor, a, *pl.* dižertȕori, dižertȕori, *m.*, (tal. disertore) [tal. *dissertatore* (VDLI 712)], dezerter, vojni bjegunac: *Dižertȕor bȉva kaštigȁn, kȁt pobȉegne z vȕojski, ku ga ćapâjo.*

dižgrâcija, i, *f.*, (tal. disgrazia) [mlet. *difgrazia* (VG 316; DDV 241)], nesreća, zao udes: *Dižgrâcija človȅka lȁhko tokâ.* **2.** nemilost: *ȕon je pȍli gospodȁrjā va dižgrâcijo.*

dižgracijȁn, dižgracijȁna, dižgracijȁno, dižgracijȁnega, *adj.*[mlet. *difgrazià, -ado, -asià* (VG 316)], nesretan, unesrećen: *Kȁt človȅka va dȅle tokâ kakȍva dižgrâcija da vȅč ne mȍre dȅlat se rečȅ, da je dižgracijȁn.*

dižgȕšt, dižgȕšta, *pl.* dižgušti, dižgȗšt, *m.*, (tal. disgusto), gađenje, neugodnost, mrzovolja: *Kȁd nȅkega jenȁstvār vȅč ne pȉežâ se rečȅ da je provã dižgȕšt.*

dižguštȁt, dižguštâjo; dižguštã, dižguštàla, lo; dižguštȁn, dižguštàna, o; dižguštãj, *v. i.* [tal. *disgustare* (VDLI 700), ali vjerojatno preuzet iz mlet. *difgustar* (VG 316)], omrznuti kome što, ogaditi: *Onȍ čâ san väde me je jâko dižguštȁlo.*

dižguštȅvat (se), (se) dižguštȗjen - dižguštȗjo; dižguštȅva, la, lo; dižguštȗj, *v. i.*, (tal. dizgustare) [kriva tal. grafija; v. **dižguštȁt**], ozlovoljavati, dosađivati: *Kadgȍt je bî va nàše kumpanȉje nas je dižguštȅva svojȉēn ponȁšanjen.*

dižinfetȁt, dižinfetȁn - dižinfetâjo, dižinfetã, dižinfetàla, -ȁlo, dižinfetȁn, dižinfetàna, o; dižinfetãj, *v. p.* (tal. disinfetare) [tal. *disinfettare,* ali vjerojatno preuzet iz mlet. *difinfetar* (VG 316)], raskužiti: *Kämero va kȉē so čȉmiži, ali va kȉē je nȅki ȕmr. od jȅtiki se mȕora dižinfetȁt.*

dižȕordin, a, *pl.* dižȕordini, dižȕordin, *m.*, (tal. disordine) [mlet. *difordine* (VG 316)], nered, nemir: *Pijȁnci dȅlajo sämo dižȕordin kat se napijȕo.*

do, *pr.* **1.** do: *Ot kȕći do kȕći.* **2.** kod: *Stȕoj tämo do zîda ku ćēš da te fotografȉn.*

dobȁ, i, *pl.* dobȉ, dȕop, *f.*, doba, vrijeme: *Vȅč je dobȁ stȁt se. Jâ se stȋnen sȁko dobȍ noćȉ.* **po dobȅ -** rano: *Jütre mȕoramo stȁt po dobȅ.* **na dȍbo -** na vrijeme: *Mî smo prišli dȍma na dȍbo.*

dȍbar (dȕobri), dobrȁ, dobrȍ, dobregȁ, bȍlji, *adj.*, dobar: *ȕov oštār ȉma i rakȉjo i cȉēno. Dȍbar, kȁko krȕh kî se jȋ* (nar. poslovica).

dobīežȁt i **dobežȁt,** dobīežȉn - dobiežȉē i dobežījȕō, dobīežã, dobīežàla, lo, dobīežȉ, *v. p.*, dotrčati: *Tâ tovār je dobīežã z drȕgega selȁ pak se ga mȕoru vrnȕt.*

dobȉt, dobȉn, dobȉē i dobījo, dȍbi, dobȉla, lo, dobȉjen, a, o; dobȉ, *v. p.* dobiti, steći: *Mȕoj sūsēd je na luȏt dȍbi čȕda sȍldi pak si je i kȕćo kȗpi.*

dobītȁk, dobītkȁ, *pl.* dobītkȉ, dobītki, *m.*, dobit, privreda koja se stječe radom: *Trgȍvina nösi vêli dobītȁk kî se vȉnjo razumȉē.*

dobīvȁt, dobȉvan - dobȉvajō, dobīvã, dobīvàla, dobȉvaj, *v. i.*, dobivati: **1.** primati: *Nȅkada so nȁši težāki dobīvāli za žurnȗdo kȍšto i jenȍ cvȉnciko.* **2.** dobivati: *ȕon vājki dobȉva va ȉgre.*

dobrȁhno, *adv.*, dobrano, prilično, mnogo: *Mî smo dobrȁhno tegȁ već skopȁli i posādȉli.*

dobrȁ rūōkȁ, i, *pl.* dobrȅ rūōkȉ, *f.*, novogodišnji dar: *Na mlãdo lȅto dȉca hödijo ot kȕći pobȉrat dobrȍ rūōkȍ.*

dobrȉē vȍlji, *adv.*, dobrovoljno, besplatno, rado: *Danȁska nȉsmo dobrȉē vȍlji. Kȁd se kȉēmu pripetȋ kakȍva dižgrâcija ljûdi mu pomȍro dobrȉē vȍlji.*

dobrȍ dȅlo, dobregȁ dȅla, *pl.* dobrȁ dȅla, *n.*, dobročinstvo: *Ljûdi nȉso vājki zahvālni za storenȍ dobrȍ dȅlo.*

dobrȍstojȉēći, a, o, dobrostojȉēćega, *adj.*, imućan, bogat: *Nȁše sēlȍ je dobröstojȉēće.*

dobrotȁ, ȉ, *f.*, dobrȍta: *Dobrotȍ se rīētkȍ kadȅ nȋjde.*

do čȉēra, *adv.*, do juče: *Do čȉēra smo te čȅkali pak smo šlȉ ćā.*

doćuhȁt, doćũhan - doćũhajō, doćūhã, doćuhàla, -ȁlo, doćũhaj, *v. p.*, doušiti, doznati, dočuti: *Jedȉn sūsēd je doćūhȁ, da će po zimȅ bȉt lȉcit o(t) drȉēva.*

dodȁt, dodȉn i dodājȅn - dodȉmō, dodadȕō, dodã, dodâla, ō, dodãj, *v. p.*, dȍdati: *Premȁlo si mi dâ mȕoraš mi jȍš malo dodȁt.*

dodāvȁt, dodãvan, dodãvajo, dodāvã, dodāvàla, o, dodãvan, a, o, dodãvaj, *v. i.*, dodavati: *Dȍsti san ti dodāvã, ne mȍren vȅč, äš san ti sȅ dâ.*

do dnȅva, *adv.* do dana, do sutra ujutro, do zore: *Do dnȅva mȕoramo bȉt vȅč v Rīēkȅ. Jȍš je mȁlo do dnȅva.*

dȍga, i, *pl.* dȍgi, dȕoh, *f.*, duga od bačve, *dem.*

dȍžica: *Maštíčl je storíčn òt gīmòveh dȗoh.*

dogȁnjat, dogȁnjan, - dogȁnjajo, dogȁnja, la, lo; dogȁnjan, a, o; dogȁnjaj, *v. i.*, dogoniti: *Pastīr̀ na vȅčer dogȁnjajo ȕovci va dȕor.*

dognȁt, dorenȅn - dorenȕo i dorenȅjo, dognȓ, dognȁla, dognȁlo, dorenȉ, *v. p.*, dognati, dotjerati: *Doreníte ȕovci dȍma na vȍdo.*

dogorȅt, dogorȋn, - dogorīmò - dogorȋe i dogorīejȕo, dogorȋe, dogorȅla, dogorȅlo, dogoren, a, o, dogorȉ, *v. p.*, dogorjeti, svršiti gorjeti do kraja: *Ugȋnj je vȅč zasȋčn dogorȋe.*

dogȍt, *adv.*, dokgod, doklegod: *Mȕorate dȅlat dogȍt je vȋet se do noćȉ.*

dogovārȁt se, se dogovãran - dogovãrajo, dogovārã, dogovarȁla, o, dogovãran, a, o, dogovȓraj se, *v. i.*, dogovarati, pogađati se: *Onȉ so se dogovārȁli kadȁ će púoć prȋek gorȉ na kȕop i na kȍšnjo.*

dogovorȉt se, se dogovorȋn - dogovorīmò, dogovorījȋe i dogovorījȕo, dogovorȋ, dogovorȉla, lo, dogovòren, a, o, dogovorȉ se, *v. p.*, dogovoriti se, pogoditi se: *Mî smo se dogovorȉli da ćȅmo za Božíć kupȉt jenegȁ prāsca, àli prasȉco.*

dogrȕostȅt, dogrȕosti, dogrȕostīe, dogruostèla, dogrustèlo, *v. p.* , dosaditi, dodijati nekome nešto: *Njemȕ je vȅč dogrȕostèlo tolȉko čȅkat pȁk je šã ćā.*

dohājȁt, dohãjan - dohãjajo, dohājã, dohājȁla, àlo, dohâjaj, *v. i.*, dolaziti: *Mlādi pȓvo nȅgo se žȅni dohãja divȕojke na frãj va kȕćo.*

dohićȅvat, dohićûjen - dokićûjo, dohićeva, dohićȅva, lo, dohićȅvaj, *v. i.*, dobacivati jedan predmet: *Ȉman pûno kȍfo, nemȕoj mi vȅč dohićȅvat klãsi.*

dohićīēvȁt, dohićīēvan - dohićīēvajo; dohićīēvã, dohićevȁla, lo; dohićīēvan, a, o, dohićīēvaj, *v. it.*, stalno dobacivati jedan predmet: *Otrokȉ si užâjo dohićīēvat bâlo, àli kakȕov žȋr (jabuki àli urȅki).*

dohȉtit, dohȉtin - dohȉte i dohȉtijo, dohȉti, dohitȉla, lo, dohȉti, *v. p.*, **1.** doseći: *Krȕof se ne mȍre z rūokȕo dohȉtit.* **2.** dobaciti: *Dohȉti mi to pȁlico!*

dȍktorica, i, *pl.* dȍktorice, dȍktoric, *f.*, doktorica, liječnica: *Dȋndanȁs služe i dȍktorice kakȍ mīedigi va špitãleh i ambulȃntah.*

doktȕor, a, *pl.* dȍktori, doktȕori, *m.*, (njem. Doktor) [prije iz hrvatskoga standarda *dȍktor* (HER III/8)], doktor, liječnik: *Doktȕora se zovȅ kadȁ je kî jâko bȍlan va kȕće.*

dojedȓn, dojenȁ, dojenȍ, dojenegȁ, *adj.*, svi do jednoga, do posljednjega: *Kadȁ je dȅlo grīedȕo va kampȁnjo sȉ do jenegȁ.*

dojȉlica, i, *pl.* dojȉlice, dojȉlic, *f.*, dojkinja: *Dojȉlice dojīe tüđi otrokȉ.*

dojȉt, dojȋn - dojīmò, dojīe i dojījȕo, dȍji, dojȉla, -ȉlo, dojen, a, o, dojȉ, *v. i.*, dojiti: *Ovcȁ dojȋ pâr mesīēci, ki se jȃnjca odlȕoći.*

do kadȁ i **do kȁt,** *adv.*, dokad: *Do kadȁ ćȅte zustȁt v Rīēkȅ? Do kadȁ vas mȕoramo čȅkat? Do kadȁ će bȉt mojā jakȅta finjena?*

dokāzȁt, dokãžen - dokãžo i dokãžejo, dokāzã, dokāzȁla, o, dokãzan, a, o, dokāžȉ, *v. p.*, dokazati: *Krȉvȉco se mȕora dokāzȁt, kūnȅ se zgȕbi prãvdo i plãti špīēzi.*

dokažīēvȁt, dokažīēvan, dokažīēvajo, dokažīēvã, dokažīēvȁla, lo, dokažīēvan, a, o, dokažīēvaj, *v. i.*, dokazivati: *Na sūdȅ se dokažīēva krivȉco, àli pravȉco.*

doklȁpat, doklȁpan, doklȁpajo, doklȁpa, doklȁpala, o, doklȁpaj, *v. p.*, doteturati, dovući se: *Sȁko tolȉko kî doklȁpa va selȍ, kīēga ljûdi ne poznȋjo.*

doklātȉt se, doklãtin - doklãte i doklãtijo; doklatî, diklatȉla, lo; doklãćen, a, o; doklatȉ, *v. p.*, doklâtiti, dotepsti se: *Potepūhȉ rȁdi doklãte tȁmo kadȅ ih nȗjmanje trȅbajo.*

doklȅ, *adv.*, dokuda: *Doklȅ grīēte?*

dȍkle, *adv.*, dok: *Prȉčekajte nas uvdȅ, dȍkle se ne vȓnemo!*

doklegȍt, *adv.*, dokgod: *Doklegȍt búo vêla mȍča se ne búo moglȍ orȁt i kopȁt.*

dokončȁt, dokončȓn - dokončājo, dokončã, dokončȁla, -ȁlo, dokončȓn, -ana, -ano, dokončāj, *v. p.* (tal. conciare) [prije iz hrvatskoga standarda *dokònčati* (HER III/8), jer u tal. ima potpuno drukčije značenje], dovršiti, svršiti jedan posao, dokrajčiti: *Mî smo vȅč dokončȁli nȁš posãl z okâton.*

dokončīēvȁt, dokočīēvan - dokončīēvājo, dokončīēvȁla, lo, dokončīēvaj, *v. i.*, (tal. conciare) [v. **dokončȁt**], dovršavati, svršavati neki posao: *Mî dokončīēvamo zīdȁt kȕće i štȁlo.*

dokrāj, *adv.*, dokraja, do svršetka: *Dokrãj ovegȁ mȅseca će fȉnit štajȕon za kȍšnjo i za žȅtvo.*

dokumȅnat i **dokumīēnt,** dokumīēnta, *pl.* dokumīēnti, dokumīēnt, *m.*, (njem. Dokument) [prije iz hrvatskoga standarda *dokùment* (HER III/10), učena riječ latinskoga podrijetla], dokument, isprava: *Sȁki človȅk mȕora sȍbon imȅt kakȕof dokumīēnt za moć*

se legitimât.

dolâc, dolcà, *pl.* dolcî, dolâc, *m.*, **1.** dolac, zdjelasta dolina u naplavljenoj udubini nalik vrtači, **2.** naziv jednog vrta ispod Učke, *dem.* dolčić: *Va dolcè se sădi kumpîr i zelênje.*

dòle i **dòleka,** *adv.*, dolje: *Tàmo dòleka va ravnìce pâsè blâgo.*

Dolènja Vâs, Dol. Vâsi, *f.*, ime jednog sela, opć. Boljun, kot. Pazin (sada Pula): *Va Dolènje Vasè je sàmo plovanîja.*

Dolènjac, Dolênjca, *pl.* Dolênjci, Dolènjac, *m.*, stanovnik južne Istre, južnjak: *Dolênjci so vèselega temperamênta i znâjo lêpo kantât.*

dolènji i **dolênji,** a, o, dolènjega i dolênjega, *adj.*, donji: *Na dolênjen podè kmèti ìmajo kùhinjo i konòbo (na tlêh).*

doletèt, doletîn - doleti - doletênjûo, doletênjê, doletèla, lo, doletî, *v. p.*, doljetjeti: *Po zìmè h nîn doletî pùno dîšć i škljèkavac, pàk ih otrokî lovênjena râbuljo.*

Dõlfo, Dõlfeta, *m.*, (tal. Rodolfo i Adolfo), muško ime Rudolf i Adolf: *Mî smo dòma imèli jenegà hlâpca, kî se je zvâ Dõlfo.*

Dolênjka, i, *pl.* Dolênjki, Dolênjk, *f.*, **1.** žena iz južne Istre: *Dolênjki jòš nòse stâro nârodno nòšnjo.* **2.** donja šipka pod *râbuljom* (klopka za ptice).

dolênjki, dolênjk, *pl.t. f.*, donje dvije šipke na kamenoj stupici za ptice: *Kadà tìć prîde pod râbuljo i tàkne dolênjki, škrûl pâdne nà njega pak ga vàlje ubîje.*

Dolînka, i, *f.*, naziv jednog pašnjaka u Boljunskom Polju, u opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

dòma, *adv.* **1.** kod kuće: *Popûolne san dòma.* **2.** kući: *Grêm dòma. Sîn šă odòmi. Jòš je dûgo do dòmi. Pèhljar hòdi odòmi dò dòmi.*

domâći, domâća, e, domâćega, *adj.*, domaći: *Domâći pršût je nâjgušnèjši za jès.*

domàla, *adv.*, doskora: *Domàla će bît škûro i nûoć pak mûoramo pàšćit dòma.*

domicîl, domicìla, *m.*, (tal. domicilio) [prije iz hrvatskoga standarda *domìcīl* (HER III/15), učena riječ latinskoga podrijetla], stalno boravište: *Mojî ìmajo domicîl na Boljûnšćine.*

domìslet se, se domìslin, domìsle i domìslijõ; domìsli, domìslila, lo, domìsli se, *v. p.*, sjetiti, dosjetiti se: *Domìsli se màlo kadè si zâbi svojò lumbrèlo!*

domišljât, domisljàta, o, domišljàtega, *adj.* dosjetljiv, duhovit: *Nèki ljûdi znîjo bît jâko domišljâti.*

domîšljat se, se domîšljan - domîšljajo; domîšljã, domîšljàla, lo; domîšljaj se, *v. i.*, dolaziti na pamet, sjećati se: *Sadà se domîšljan da smo bîlî skùpa v Rîčke.*

domišljâtos, domišljàtosti, *f.*, duhovitost, dosjetljivost: *Domišljâtos se sâgdere štimâ.*

donîšât, donîšan - donîšajõ, donîšã, donîšàla, o, donîšaj, *v. i.*, donâšati nekome nešto: *Bolnikù se mûora vâjki čâ donîšât za jès.*

donès i **donêss,** donesèn - donesûo i donesèjo; donèsa, doneslà, ò, donèšen, a, o, donesi, *v. p.*, donijeti: *Màma mi je obećàla donêss lêpi regâl. Kî znîš jê li mi ćàća čâ donèsa vi(s) samnjà?*

donešênevât, donešênevan - donesênevajo; donešênevã, donešênevàla, lo; donešênevaj, *v. i.*, donašati: *Nàš bărba kad gòd bi prîša z Rîčkî sàki pût bi nam donešênevã bombûoni.*

dopàdat se, se dopàdan - dopàdajo; dopàda, la, lo; dopàdaj se, *v. i.*, sviđati se: *Ku mòre, sàki kûpi čâ mu se dopàda. Kêmu si se rûgàla temù si dopàla.*

dopeljât, dopeljîn i dopèljen - dopèljo i dopeljâjo; dopèljen, a, o i dopeljîn, dopeljàna, o; dopeljî i dopeljãj; *v. p.*, dovesti: *Kad požârnjete žîto zamîte vûos i dopeljîte ga dòma!* **dopeljât se -** dovesti se: *Mî smo se čêra dopeljâli s pûota.*

doplàvat, doplàvan - dopàvajo; doplàva, la, lo; doplàvan, a, o, doplàvaj, *v. p.*, doplivati: *ûon je doplàva do bròda i do bûovi.*

dopûolne, *adv.*, dopodne: *Dopûolne se mûora sàki dîn dèlat âli vàdit va škûole.*

dopûšćât, dopûšćan - dopûšćajo; dopûšćã, dopušćàla, lo; dopûšćaj; *v. i.*, dopuštati, dozvoljavati: *Otrokûon se ne smê dopûšćât, da dèlajo sè čâ ćèjo.*

dopušćênje, a, *n.*, dozvola: *Z dopušćênjen mî grêmò ćâ.*

dorãs, dorãstèn - dorãstûo i dorãstèjo; dorãsa, dorãsla, lo; dorãstî, *v. p.*, dorasti: *Tâ otròk mi je vèć dorãsa do pâsa.*

dorenût, dorenèn - dorenûo i dorenèjo, dognît, dognàla, dognàlo, dorenî, *v. p.*, dognati: *Dorenîte ûovci dòma va dvûor!*

Dôro, Dûoreta, *m.*, (tal. Teodoro), muško ime Teodor, Božidar i Izidor; *dem.* Dorìć: *Jedîn mûoj kumpîrnj va škûole se je zvâ Dôro.*

dosadà i **dosât,** *adv.*, dosada: *Dosadà je sè pasàlo dobrò za vàs i za nàs.*

dosadãšnji, a, e, dosadãšnjega, *adj.*, dosadašnji: *Dosadãšnja šũša je va Ìstrije volẽto stor ìla pȉmo škȍdi*

dosīẽć, dosīežẽn - dosīežũo i dosīežẽjo, dosīẽga, dosīẽgla, dosīẽglo, dosiegnȉ, *v. p.*, doseći, dosegnuti: *Krũof strẽšnici àli dvūorà se mȍre pȍli näs màlo fàli z ruokũo dosīẽć.*

dȍsti, *adv.*, dosta, dovoljno: *Kadà čũjen pȉmo plȁkat manẽje vẽć segà dȍsti.*

dostȉgnut, dostȋgnen - dostȋgnō i dostȋgnejō, dostȉgnu, dostȉgnula, lo, dostȉgni, *v. p.*, dostići: *Nẽki takȍ bȉžo hòdijo, da jih säki ne mȍre dostȉgnut.*

došẽpat, došẽpan - došẽpajo, došẽpa, došẽpala, o, došẽpaj, *v. i.*, otići šepajući: *Näš brẽk si je zlomȉ nȍgo, mäje pũr po màlo došẽpa dȍma.*

doštufȁt se, se doštufī̃n - doštufajō, doštufã, doštufàla, o, *v. i.*, (tal. stufarsi), zasititi se čega [zapravo denotativno značenje preuzeto iz talijanskog je pirjati, zagrijati]: *Tä palienta mi se je već doštufàla.*

dȍta, i, *pl.* dȍti, dũot, (tal. dote) [mlet. *dota/dote* (VG 329; DDV 246)], miraz, ženska oprema: *Pȍli näs se žẽni dobȉ dȍto.*

dotaknũt, dotàknen - dotàkno i dotàknejō, dotaknũ, dotaknũla, lo, dotaknȉ, *v. p.*, dotaći, dodirnuti: *ũon je šã spàt, a da nȉ večẽra ni dotaknũ.*

dotȁt, dotī̃n - dotâjo, dotã, dotàla, lo, dotī̃n, dotàna, o, dotãj, *v. p.*, (tal. dotare) [mlet. *(in)dotar* (DDV 246)], dati miraz, opskrbiti: *Säki otȁc i màt dotâjo svojȍ kćȅr, kâ se žẽni kũ mȋnj mȍro.*

dotẽć, dotečẽn - dotekuo i dotečẽjō, dotẽka, doteklà, lo, dotecȉ, *v. p.*, **1.** dostajati: *Tȍ lẽto ȉmamo màlo vȉnā, jâ neznī̃n ćẽ li dotẽć do mlãdega.* **2.** dotrčati: *Jedȉn otrȍk je ot strâha dotẽka dȍma kàd ga je jedī̃n kum pȉnj tȇ udrȉt.* **3.** dostići: *Hodȉ tî nàprvo, jâ ću te vẽć dotẽć.*

dotepũh, dotepūhā̀, *pl.* dotepūhȉ, dotepũhi, *m.*, dotepenac, siromašni došljak: *H nī̃n prîde màlo kadà kakũof potepũh i tȍ vãjki s tȉjega krȁja.*

dotīkȁt, dotīhan i dotȉčen, dotȉčo i dotīkajo, dotikã, dotikàla, àlo, dotīčȉ, *v. i.*, doticati, dodirivati: *Tȍ je otrũovna stvãr, pak jo ne smī̃ete dotīkàt.* **dotīkȁt se -** doticati, dodirivati se.

doũć, doūčẽn - doūkũo, doũka, doũkla, lo, doūćȉ, *v. p.*, dovući: *Kàt se zīda kùća se mũora kamī̃nje i grīẽdȉ doũć ali dopeljȁt.*

doundȅ i **doundȅka,** *adv.*, donde, do tamo: *Doundȅ ćẽmo se peljȁt, a dàlje ćẽmo pṹć na nȍgi.*

doũnput i **doũmputa,** *adv.*, do onda, do tada: *Doũmput će bȉt kùća gotȍva, pak ćẽmo se mȍć presȉt.*

douvdȅ i **douvdȅka,** *adv.*, dovde, do tuda: *Douvdȅ smȍ pasȁli dobrȍ, a za dàlje ćemo vȉet.*

dovābȉt, dovãbin - dovãbe i dovãbijo; dovabȉ, dovābȉla, lo; dovãbljen, a, o, dovābȉ, *v. p.*, domamiti, dozvati: *Dovābȉ brekà va kùćo, da kîega ne ujî.*

dovȁc, dovcȁ, *pl.*, dovcȉ, dovâc, *m.*, udovac: *Dovȁc, kî ȉma otrṹok je prisȗljen da se ȍpet ožẽni.*

dovāljȁt, dovãljan - dovãljajo, dovāljã, dovāljȁ, la, lo, dovãljan, a, o, dovãljaj, *v. p.*, dokotrljati: *Dovãljaj tȍ bȁčvo do konȍbi!*

dovȉca, i, *pl.* dovȉci, dovîc, *f.*, udovica: *Za dovȉce, kī̃ nȉč nȉmajo, je tẽško življī̃nje, a jȍš težlje ku ȉmajo mȗleh otrṹok.*

dovoljīẽnje, a, *n.*, dozvola: *ũon nȉ dȍbi dovoljī̃nja za Mẽriko.*

do zîda, *adv.*, kod, pokraj zida: *Stũój do zîda, da te fotograt îm.*

doznȁt, doznī̃n - doznī̃jō, doznȋ̃, doznȁla, o, doznī̃j, *v. p.*, doznati: *Doznȁli smo, da ćemo za vazī̃n dobȉt gȍsti.*

dozorȅt, dozorī̃n, dozorîe i dozorījũo, dozorī̃e, dozorẽla, ẽlo, dozorȉ, *v. p.*, dȍzreti, dozȍriti: *Šenȉca i jãčmik dozorī̃e mẽseca pomājića.*

dozorījēvȁt, dozorī̃evan - dozorī̃evajo, dozorījēvã, dozorījēvàla, lo, dozorī̃evaj, *v. i.*, dozrijevati: *Žȉto dozorī̃eva pomājića mẽseca.*

drāga, e, *f.*, ljubimica, vjerenica: *Drãga dobȉva regãli od rȍdvini.*

drȁga, i, *pl.* drȁgi, drâh, *f.*, draga, uvala, duboki gorski potok, kojim voda protiče samo za vrijeme velikih kiša, provalija. *dem.* drȁžica: *Pod Učkon ȉma vẽć dimbȍkeh drâh.*

drāgȁt, drãgan - drãgajo, drāgã, drāgãla, àlo, drãgaj, *v. i.*, milovati rukom, gladiti lice: *Otrokȉ pīẽžâ, kàd ih kî drãga. Mīčkȉ prīẽdũo kuntī̃enti, ku jih se drãga.*

dragȉnja, i, *pl.* dragȉnji, dragînj, *f.*, skupoća, nestašica robe: *Za vrī̃eme vũójski je poli näs bilà vêla dragȉnja.*

drâgo, drȁže, *adv.*, **1.** po volji: *ũon vãjki dẽla čâ mu drâgo! Hodȉ kàmo ti drâgo!* **2.** skupo: *Čâgȍt kũpiš sẽje drâgo!* **3.** milo: *Drâgo mi je da si prîša dȍma.*

dragovòljan, dragovȕ̄ljna, o, dragovȕ̄ljnega, *adj.*, dobrovoljan: *Màlo kî dèla rât dragovȕ̄ljno.*

Dragȕć, Dragȕća, *m.*, ime starog istarskog gradića u opć. Buzet; kotar Pula: *Va Dragȕć se nahãja màlin od ȕlik.*

Dragȕćan, a, *pl.* Dragȕćani, Dragȕćan, *m.*, stanovnik sela Draguć, općina Buzet, kotar Pazin (sada Pula): *Dragȕćani ȉmajo dòsti vînâ i ȕlja.*

Dragȕćanka, i, *pl.* Dragućanki, Dragȕćank, *f.*, stanovnica gradića Dragȕća, općina Buzet, kotar Pazin (sada Pula).

dragûćski, a, o, dragûćskega, *adj.*, dragȕćski, koji pripada Draguću: *Dragûćsko vînò je na glâse.*

drâh (drâgi), drāgā, drāgò, drāgegā; drȁži, *adj.* **1.** skup: *Tȁ ròba je jâko drāgā, ma moglà bi bȉt cenèja.* **2.** mio: *Nâš krãj nan je vãjki nȋjdrȁži.*

drājs, a, *pl.* drājsi, drājs, *m.*, (njem. Dreiss), naziv jednog dijela prednjeg dijela kola.

drȁpat, drȁpan, drȁpajo, drȁpa, drȁpala, lo, drȁpan, a, o, drȁpaj, *v. i.*, kidati, trgati: *Ròbo se mȕ̄ora čuvât, a nè drȁpat.*

drāžȉt, drāžin - drāže i drāžijō, drāžȋ, drāžȉla, lo, drāžȉ, *v. i.*, dražiti nekoga: *Brekȁ se ne smîe drāžȉt, da ne uj ȋ.*

drȅk, drekȁ, *pl.* drekȉ, drȉēk, *m.*, (njem. Dreck), izmetina, ljudsko blato: *Kinȋēzi gnojȋē zèmljo z drekȕ̄on.*

drenȉć, a, *m.*, vrsta loše drvenaste livadne trave: *Drenȉć je drvènasta i bodljȉkava trāva s krvȍvastemi rȕ̄ožicami, kâ rastè na šinokòšah va vâlah ma blâgo ga nȉēće jès.*

drenòvina, i, *f.*, drenovo drvo: *O(d) drenȍvini se prâvi bičȉšće za bȉč i cȋēpcȉ za mlātȉt.*

drenjgārȉt, drenjgārin - drenjgāre i drenjgarijo, drenjgari[... ne razabire se], drenjgarȉla, ȉlo, drenjgārȉ, *v.i.*, svađati se (u dječjem govoru): *Otrokȉ rādi drenjgārijo.*

drenjȕla, i, *pl.* drenjȕli, drenjûl, *f.* (lat. prunus spinosa), drenovo stablo i plod, drijenka, drenjina: *Drenjȕla je slàdak žȋr ot kiega se užâ dèlat marmelāda.*

drȅtva, i, *pl.* drètvi, dretaf, *f.*, (njem. Draht) [prije iz hrvatskoga standarda *drètva* (HER III/42)], postolarski debeli konac (namazan smolom) za šivanje obuće: *Près deètvi kaligār ne mòre storȉt postolȉ.*

drȅven (drevȋēni), drevèna, drevèno, drevènega, drevenèji, *adj.*, drven: *Va Ìstrije nȋ drevȅneh kûć, pòli kmèta, već sàmo ot kàmika.*

dricadȗ̄or, a, *pl.* dricadȗ̄ori, dricadȗ̄ori, *m.* (mlet. drizador), strug, velika stolarska strugača: *Sàki tȉšljar mȕ̄ora imèt dricadȗ̄or pres kȋēga ne mòre bȉt.*

dricȁt, dricȋn - dricãjo, dricã, -àla, lo, dricãj, *v. p.*, [mlet. *drizar* (VG 333), *drezzar/drizzar* (DDV 248)], naravnati, izravnati, ispraviti: *Kàd se sãdi mlâdi žȋri ih se mȕ̄ora dricàt i za kolȁc vȋēzât.*

drīēčȅt, drīēčȋn - drīēčȋē i drečījȕ̄ō, drīēčȋē, drīēčȅla, lo, drīēčȅ, *v. i.*, drečati, derati se: *Mȋli otrokȉ vèć pȕ̄ti drīēčȋē, kȕ jih čã bolȉ, àli ku so làčni.*

drȋēn, drèna, *pl.* drèni, drȋēni, *m.*, (lat. cornus mas), drijen; *dem.* drenȉć: *Drȋēn je tȓdo drȋēvo, kȕ̄o nȋjvèć rastè òkole kûć.*

drȋēt, derèn - deruō i derȅjo; drȋē i dȓ, drlà, drlò, dèren, a, o; derȉ, *v. i.*, derati: *Od volà i od ovcȉ se kòžo derè.*

drȋēvo, a, *col. n.*, drvo, drveće: *Va Ìstrije ȉma va bȍškah dòsti drȋēva za ugãnj.*

drȉskaf, drȉskava, o, drȉskavega, *adj*, sličan sračkoj, poprskan sračkom: *Sâ kokošãr je drȉskav ot kokȕ̄oš.*

drȉskat, drȉskan, drȉskajō, drȉska, drȉskala, lo, drȉkaj, *v. i.*, praviti veliku nuždu eksplozivno, osobito kod proljeva, to se kaže najviše za ptice i živad.

drȉskavica, i, *f.*, sračka, eksplozivna velika nužda, sranje kod ptica i živadi.

drȉt, drȉta, o, drȉtega, dritèji, *adj.* (tal. diritto) [mlet. *drito* (VG 332), *drito/dreto* (DDV 248)], ravan, uspravan: *Hòte drȉto nàprvo pàk ćete prȉt na mèsto.*

dȓknut, dȓknen - dȓkno i dȓknejo; dȓknu, dȓknula, lo, dȓkni, *v. p.*, dirnuti, dotaći: *Čȋēn ga dȓkneš pâdne na tlà.*

dȓndat, dȓndan - dȓndajo; dȓnda, dȓndala, lo; dȓndaj, *v. i.*, zibati se s bukom, poskakivati: *Kadà smo se peljàli màkinon cȋēlo vrȋēme je vagȕ̄on dȓnda.*

drȍban, drȍbna, o, drȍbnega, drobnèji, *adj.*, droban, sitan, malen: *Kàt je otàc ȕmr so zustàla lèh drȍbna dȉca. Segà lèta je žȋr zustã drȍban zarādi vêle šȕ̄ši.*

drobȋš, drobīžà, *m.*, sitniš, sitan novac: *Gambijãj mi ovȍ banknòto, aš nȋman drobīžà.*

drobȉt, drobȋn - drobȋē i drobījȕ̄ō, drobȋ, drobȉla, lo, drobȉ, drobȉte, *v. i.*, drobiti,

mrviti: *Otrokȉ drobȉjúō krȉh va mlīčkȍ àli kafȅ.*

drobnȉna, i, *f.*, drob, unutarnji dijelovi, utroba: *O(d) drobnȉni se dȅlajo volȉta i krnàti, a dȅla se i tȉčnfanje.*

drozgȉć, a, *pl.* drozgȉći, drozgȉć, *m.*, mala pepeljasta ptica s dugačkim repom, odozdo žućkasta.

drsāč, drsāčà, *pl.* drsāčȉ, drsãči, *m.*, klizač, klizalac: *Drsāčȉ se po zīmȅ dȉšo na lȅdu.*

dȉršat se, se dȉršen - dȉršo i dȉršejō, drsã, -àla, -alo, dršȉ se, *v. i.*, klizati se na ledu ili na laporu, sanjkati se (na ledu): *Otrokȉ se ràdi dȉšo na lȅdu, dȍkle ga jȉē.*

dȉršć, dȉršćà, *pl.* dršćȉ, dȉršći, *m.*, drozd: *Dršćȉ prihãjajo va nàši krȁju sàmo po zīmȅ i dȉca jih lovȉē pod râbuljo.*

drugāče, *adv.*, drukčije, inače: *Tȍ dȅlo se mȕ̄ora dȅlat ovakȍ, a nȉkako drugāče.*

drugāči, a, e, drugãčega, drugãčiji , *adj.*, drukčiji: *Nàša kùća je čùda drugãča, nȅgo susȉčka.*

drugƄmo, *adv.*, drùgamo, na drugo mjesto: *Tù ne smȉēte peklját; hȍte drugƄmo. Volȅto ćemo pȕ̄ć drugƄmo na mȕ̄ore.*

drūgdà, *adv.*, svojedobno, u drugo doba: *Drūgdà smo hodȉli kupovât rȍbo va Tȉs a nȅ v Rīčkȍ.*

drugderȅ i **drūgdȉēr,** *adv.*, drugdje: *Drugdȉēr se je vīnȍ dràže plāćàlo nȅgo pȍli nàs.*

drugerȉja, i, *pl.* drugerȉji, drugerȋj, *f.* (tal. drogheria), trgovina mirodija: *Va drugerȉje se mȍre kūpȉt već stvãri kȉē so va kùće potrȉēbne.*

drugȕ̄ot i **drugȕ̄odar,** *adv.*, drugdje, druguda, drugim putem: *Vȋ mȕ̄orate pasàt ovȕ̄ot, àš drugȕ̄ot se ne mȍre.*

druȕ̄op, drobà, *m.*, drob, utroba: *Kàt se zakȍlje prāscà, ali ovcȍ nȋprvo se zvàdi druȕ̄op.*

drupȉni, drupȋn, *pl. t. f.*, drop (od grožđa), kom: *Drupȉni se torkulâjo pàk se od njȉh dȅla slabȅje vīnȍ za težāčkȉ.*

družȉna, i, *f.*, **1.** kućni članovi porodice, ukućani, čeljad: *Mȋ imamo va kùće vêlo družȉno ot dȅset dȕš.* **2.** društvo: *Nàša družȉna dȅla va kâve ot kamȉēnja.*

drvȉēn (drvȉēni), drvèna, drvèno, drvènega, *adj.*, drven, od drva: *Drvèna rȍba je drâga.*

drvȉšće, a, *pl.* drvȉšća, drvȉšć, *n.*, drvarnica, mjesto za držanje i cijepanje drva pred ili pokraj kuće: *Sàka kmȉēčka kùća ȉma svojȅ drvȉšće.*

drvȍ, drvà, *pl.* drvà, dȉf, *n.*, drvo: *Presīčci kakȍvo drvȍ za na ugȋnj!*

držàlica, i, *pl.* držàlice, držàlic, *f.*, držak, držalo: *Kmȅti dȅlajo sȋmi držàlice za svojȍ ordȉēnje.*

držȁt, držȋn - držīmȍ - držȉē i držījȕ̄o, držã, držàla, lo; držȓn, držàna, o; držȉ, *v. i.*, **1.** držati: *Držȉ ga, da ne pâdne. Mȋlega otrokà se na rokàh držȉ.* **2.** smatrati, misliti: *Sàki držȋ da je pàmetan. Jâ držȋn, da nȋ takȍ slàbo, kakȍ se govȍri. Nȅki držȉē da volȅto ne bȕ̄o vêle zīmȉ.* **3.** posjedovati: *Mȕ̄oj sūset držȋ jenegà tovàra i pâr govȉēt.* **4.** pristajati uz nekoga: *S kȉēn pîjȅ s tȉēn i držȋ.* **5.** sadržavati: *Tà brȉēnta držȋ pȕ̄no vodȉ.* **6.** kumovati pri krštenju: *Sȗntulo me je držã na krstȅ.* **7.** kumovati pri sv. potvrdi: *Kî te je držã na bȉērme.*

držȁt se, se držȋn - držīmȍ - držȉē i držījȕ̄o, držã, držàla, lo, držȉ se, *v. i.*, **1.** držati, ponašati se: *Va crȉēkve i na sūdȅ se mȕ̄ora sàki prȉstojno držȁt. Držȉ se dobrȍ.* **2.** ponositi, oholiti se: *Tâ impiegât se jâko velȉk držȋ.* **3.** smatrati se: *Sàki človȅk se za pàmetnega držȋ ùōn se držȋ kàko gospodȋn.* **4.** biti zdrav ili slab: *Kî bi rȅka da se tâ stàrac jȍš dobrȍ držȋ. Nȅki se ne mȍre ni na nogàh držȁt.*

dugƄna, i, *pl.* dugƄni, dugƄn, *f.* (tal. dogana) [mlet. dogana (VG 324)], carinarnica: *DugƄni se nahãjajo na kunfȋne i va vȅčeh mestȅh.*

dȕ̄go, *adv.*, daleko: *Onȉ so pãrtili jâko dȕ̄go, pȁk se jȍš nȉēćo vrnȕ̄t.*

dugočȁsan, dugočàsna, o, dugočàsnega, *adj.*, dosadan: *Manȅ je tù vȅć dugočàsno čȅkat.*

dugočȁsnos, dugočàsnosti, *f.*, dosada.

dȗh[1], dȗha, *pl.* dȗhi, dȗhi, *m.*, **1.** sablast, duša, prikaza, utvara: *Nȅki ljȗdi prȁvijo, da po noćȅ vȉde dȗha.*

dȗh[2], dȗga, *pl.* dȗgi, dȗgi, *m.*, dug: *Sàki kmȅt se dȗga bojȋ, àš se ga tȅško plãti. Dȗh je zãli drȗh.*

dȕ̄h, dȕ̄ga, o; dȕ̄gega, dȁlji, *adj.*, dugačak: *Tâ pȕ̄ot je za menȅ jâko dȕ̄h i strman.*

duȋēl, duèla, *pl.* duèli, *m.* (tal. duello) [mlet. *duelo* (VG 333)], dvoboj, megdan: *Nȅkat so se ofìcīrȉ tȕ̄kli na duèlu.*

dȕ̄nke, *adv.*, (tal. dunque) [mlet. *dunque* (VG 334)], dakle, onda: *Dȕ̄nke, kakȍ si čȉēra pasã va samnjȅ?*

dȕ̄ol, dòla, *pl.* dòli, dȕ̄oli, *m.*, dô, dolina,

zdjelasta kotlina; *dem.* dolčìć: *Va nàšen dȍlu je zasãjeno pȕno smȍkaf i líčnjak.*

dȗolnji, a, o, dȗolnjega, *adj.*, donji: *Dȗolnji kràji va Ìstrije so siromàšni z vodȍ.*

dûp, dûba, *pl.* dûbi, dũbi, *m.*, debeli hrast: *Va nèkeh bȍškah ȉma i dũbi.*

dûpal (dûpli), dũplà, dũplȅ, dũplegà, *adj.*, (tal. doppio) [prije iz hrvatskoga standarda *dùplī* (HER III/66), učena riječ latinskoga podrijetla], dvostruk: *Pitúovni šćapȗon i rumanȉja ȉmajo dûple rûožice.*

duperȁt, duperȃn, duperâjo, duperã, duperàla, àlo, duperȃn, duperàna, o, duperãj, *v. i.*, (tal. adoperare) [mlet. *doperar* (VG 327; DDV 245)], upotrebljavati, rabiti, služiti se čim: *Kmȅti duperâjo domȁćo žãjfo.*

duplȉca, i, *pl.* duplȉce, duplîc, *f.*, dvocjevka puška: *Duplȉce rãbe za lûof lovcȉ.*

duplī̋r, à, *pl.* duplierȉ, duplī̋ri, *m.*, (tal. doppiere) [mlet. *dupier/ dubler/ duplir* (VG 333-334)], dugački crkveni svijećnjak od četiri svijeće: *Duplī̋rȉ se užgúo sàmo kadȁ je kakȍva vêla crkvȅna fȅšta.*

duplikât, duplikâta, *pl.* duplikâti, duplikãti, *m.*, (njem. Duplikat), [prije iz hrvatskoga standarda *duplikāt* (HER III/66), učena riječ latinskoga podrijetla], prepis isprave: *Duplikât slúži mèsto priginālà, kȗ se tãjsti zgũbi.*

dupljāk, dupljākà, *pl.* dupljākȉ, dupljãki, *m.*, (tal. doppio) [prije iz hrvatskoga standarda *dùpljāk* (HER III/66)], staklenka od dvije litre: *Dupljãk vȉnā se narúoči kȁt se je va kumpanȉje va oštarȉje.*

durâda, i, *f.*, (tal. durata) [mlet. *durada* (VG 335; DDV 249)], trajanje, trajnost: *Tȍ nȉ röba o(t) durâdi.*

dȕrak, a, *m.*, vrsta igre na karte.

durȃncija, i, *pl.* durȃnciji, durȃncij, *f.*, vrst breskve kod čijeg ploda se koštica ne odlijepi: *Nèki nȉmajo rȁdi durȃnciji.*

durȁt, durȃn - durâjō; durã, durȁla, lo, durâj, *v. i.*, (tal. durare) [mlet. *durar* (VG 335; DDV 249)], trajati: *Slȁba röba dũgo ne durâ.*

dûre, dûreta, *pl.* dûreti, dũret, *m.*, (tal. duro) [mlet. *duro* (VG 335; DDV 249)], glupi čovjek: *Tâ člověk je prâvi dûre.*

dūrȉt, dũrin - dũre i dũrijō, dūrȉ, -ȉla, ȉlo, dūrȉ, *v. i.*, (tal. durare) [netočna etimologija, nema veze s talijanskim], stajati lijeno, besposlen; **dūrȉt se,** *v. i.* [preuzeto iz hrvatskoga standarda *dúriti se* (HER III/68), praslavenskoga podrijetla] - srditi se: *Maknȉ se; čâ se takȍ dũriš.*

dūšȁ, dūšȉ, *f.*, **1.** dúša: *Sȁki člověk ȉma jenȍ dūšȍ.* **2.** savjest, istina: *Rečȉ mi po dūšȅ, kolȉko si mu plâti. Rečȉ mi po dūšȅ kolȉko si da za tegȁ volȁ.* **3.** srce: *Tâ člověk je prèz dūšȉ.* **4.** osoba: *Kolȉko dūš ȉma tȍ selȍ?* **5.** dobar čovjek: *Tȍ je dūšȕ ot čovȅka.* **6.** kad se kaže da nema nikoga: *Nȉsan dȍma nȉša ni žȉvē dūšȉ.*

dušȉca, i, *f.*, **1.** *dem.* od dūšȁ, **2.** žižak: *Dušȉco se užgȅ pret figûron Mȋjke Búójže, ali kȁt kî ot kȕći umrȅ.* **3.** majčina dušica (lat. dymus seryltum): *Va nàše Kràse ȉma pȕno dušȉci, kâ jâko līpȍ dišȋ.*

dūšȉt, dũšin - dũše i dũšijō, dūšȉ, dūšȉla, lo, dūšȉ, *v. i.*, gušiti, daviti. **dūšȉt se -** daviti se, gušiti se: *Kȁt se grȋē spȁt se užâ ugȋnj dūšȉt. Nèki kmȅti jȍš vȋjki dũšijo čelice kȅt znîmljo mȋēt z ūljȁ.*

duzîna, i, *pl.* duzîni, duzîn, *f.*, (tal. dozzina), tucet, paket od 12 komada: *Òbe sūsȅdi so va butȋēge kūpȉle po jenȍ duzîno botúoni.*

dûžan, dũžni, dužnȁ, dužnȏ, dužnegà, dužnȅji, *adj.*, dužan: *Pȍli nàs se užâ reći kî je dûžan je pȕno tûžan, àli sûžanj.*

dužnȋk, dužnīkà, *pl.* dužnīkȉ, dužnīki, *m.*, dužnik, čovjek koji nekome nešto duguje: *Nȋjlȅpše je, kȁt člověk nȉ nîcigúof dužnȋk.*

dvȃ, dvȋe, dvȅh, *num.*, dva, dvije: *Sȁke dvȋe ȕri. Za nàs dvȅh nȉ bȋlȍ vȅć mèsta.*

dvãjset, *num.*, dvadeset: *Nèki držȋē i vȅć o(t) dvãjset kokúoš.*

dvajsīẽtȁk, dvajsīẽtkà, *m.*, dvadesetak, oko dvadeset: *Vȉde sȋn dvajsīẽtȁk glãv ovâc va škȍde.*

dvajsȋẽti, a, o, dvadesȋẽtega, *red. num.*, dvadeseti: *Danȁs je dvajsȋẽti od mèseca.*

dvanȃjs, *num.*, dvanaest: *Sȁko lȅto ȉma dvanȃjs mesȋēci.*

dvâ - trî, *adv.*, vrlo malo: *Na lutrîne nas je bȋlȍ sàmo dvâ-trî.*

dvȅčit, dvȅčin - dvȅće i dvȅčijō, dvȅči, -la, lo, dveči, *v. i.*, žvakati, razmekšati hranu za dijete u ustima: *Mȋlom otrokȕ se múora hrȃnȁ dvȅčit va ũsteh, dȍkle mu zobȉći ne narastúo.*

dvȉca, i, *f.*, igraća karta označena s br. 2: *Dvȉca nima va ȉgre nȉkakovega valúora.*

dvȋēstúo, *num.*, dvjesto, dvije stotine.

dvȍji, dvȍja, dvȍje, dvȍjega, *num.* [*adj.*], dvostruki: *Màlo kî ȉma dvȍjo plȉćo.*

dvojkȉ, dvojâk, *pl. t. m.*, blizanci: *Dvojkȉ so pȍli nȁs jâko rīetkȉ.*

dvojkȉnji, dvojkînj, *f.*, blizanke: *Nȉ se čȕlo da bi se poli nȁs rodȉle dvojkȉnji.*

dvorȉna, i, *pl.* dvorȉni, dvorîn, *augm. f.* **1.** velika staja, **2.** naziv jednog kraškog pašnjaka: *Dvorȉna je ogrãjena zîdon.*

dvorȉšće, a, *pl.* dvorȉšća, dvorîšć, *n.*, dvorište: *Dvorȉšće poli nȁs ȉma mȁlo kâ kȕća.*

dvūōr, dvūōrȁ, *pl.* dvūōrȉ, dvūōri, *m.*, staja: *Va dvūōrȅ se držȉ blâgo.*

E

Ebrȋēj, Ebrȅja, Ebrȋēj, *m.* (tal. Ebreo) [mlet. *ebreo* (DDV 250; VG 337)], Židov, Jevrej: *Na svȉētu ȉma pȕno bogȁteh Ebrȋēj.*

Ebrȋējka, i, *pl.* Ebrȋējki, Ebrȋējk, *f.*, (tal. Ebrea) [v. **Ebrȋēj**], Jevrejka, Židovka: *Ebrȋējki so navȁdno mȕoraste i līepē.*

Êdo, Êdeta, *m.*, muško hipokorističko ime - Eduard; *dem.* Edić: *Êdo se je zvâ nâš pȑvi mȅštar va škȕole.*

Êdetof, Êdetova, Êdetovega, *adj.*, koji pripada Eduardu, Eduardov: *Êdova kȕća je bȉlā nījlēplja va nâšen selȅ.*

ēhêj, uzvik čuđenja: *Ehêj, kȁt bin jâ tȍ mȍga, nèbin nīēnega pītā čā ču storȉt.*

êj! uzvik, kad se nekoga zove: *Êj tî, kàmo grīēš? Êj vî, počȅkajte màlo!*

ȅko, *adv.* (tal. ecco) [mlet. *eco!* (VG 337)], evo, eto, eno: *Ȅko zamȉ si pâr hrȕšaf, kȗ te pīēžájo!*

eksplozijȗon, a, *pl.* eksplozijȗoni, eksplozijȗoni, *m.*, (tal. esplosione) [mlet. *esplofion* (VG 344), s umetnutim glasom /k/ zbog utjecaja hrvatske riječi *eksplózija* (HER III/119)], rasprsnuće, eksplozija: *Va nâše kâve se sàki dȋn čuje kakȕov eksplozijȕon.*

ekspropijacijȗon, a, *pl.* ekspropijacijȗoni, ekspropijacijȗoni, *m.*, (tal. espropriazione) [mlet. *espoprazion* (VG 345), s umetnutim glasom /k/ zbog utjecaja hrvatske riječi *ekspoprijácija* (HER III/121)], izvlaštenje: *Ekspropijacijȕon se vȓši nȋjvēč kȁt se dȅla kakȍva štrȅka àli cesta.*

ekspropijȁt, ekspropijȋn - ekspropijâjo, ekspropijã, ekspropijȁla, lo, ekspropijȋn, ekspropijȁna, o; ekspropijãj, *v. p.*, (tal. espropiare) [mlet. *espropriar* (VG 345), s umetnutim glasom /k/ zbog utjecaja hrvatske riječi *ekspoprírati* (HER III/121)], izvlastiti, razvlastiti: *Ovà kampànja je ekspropijȁna ot kòmuna za cȅsto.*

ȅkstra, *adv.* (njem. ekstra), posebice, osobito: *Ljûdi ȉmajo kî pȗt i ȅkstra poslȉ.*

elefȋnt, elefȋnta, *pl.* elefȋnti, elefȋnti, *m.* (tal. elefante) [mlet. *elefante* (DDV 251; VG 339)], slon: *Elefȋnti živȕov Azije i va Äfrike i so nȁjvēći zvīēri.*

elegȋnt, elegȋntna, o, elegȋntega, *adj.* (tal. elegante) [teško je ustvrdili je li taj poznati francuzizam dopro u čakavske govore preko tal./mlet. *elegante* (DDV 251; VG 339), ili pak preko standardnoga hrvatskoga jezika *elegantan*], elegantan, kićen, gizdav: *Gracȋē divȕoki nȋstojo, da bȕodo elegȋntne.*

Elizabȅta i Elza, i, *f.*, žen. ime, (tal. Elisabetta) [ne mora biti iz talijanskoga, možda je preuzeto iz njemačkoga *Elisabeth* ili preko hrvatskoga standarda *Elizabeta* (HER III/143)], Jela i Jelena: *Elizabȅta se je zvȃlā i jenà Austrȋjska cesȁrica.*

emigrȋnt, a, *pl.* emigrȋnti, emigrȋnt, *m.* (tal. emigrante) [prije iz hrvatskoga standarda *emìgrant* (HER III/143)], iseljenik: *Kat san jã hodȋva škȕolo se je pȕno emigrȋnt z Rūēkȉ z vāpȍron otpeljȁlo va Mēriko.*

erâr, a, *pl.* erâri, erâr, *m.* (tal. erario) [vjerojatno je ova učena riječ latinskoga podrijetla doprijela u čakavski sustav preko hrvatskoga standarda *èrār* (HER III/163)], državna blagajna, fiskus: *Erâr pobȉra frȋnjki i ȉma svojȍ kȁso.*

ērba kanȅlla, i, *f.*, (tal. erba canella) [mlet. *erba canela* (VG 341; DDV 252)], vrst ukrasne veoma miomirisne biljke s vrlo narovašenim lišćem i ljubičastim cvijetom.

ērbarȕožа, i, *f.* (tal. erba rosa) [mlet. *erba rofa* (VG 342), *erba rosa* (DDV 253)], pelargonija, vrst vrtne biljke sa mirisavim lišćem i crvenim metličastim cvjetovima: *Ērbarȕožo žīēnske sãde i držie va stâreh loncīēh.*

erbošpȁnja, i, *f.*, (tal. erbaspagna) [mlet. *erba spagna* (VG 342; DDV 253)], djetelina: *Erbošpànja se sīēje i kosȉ za blâgo kȕo jo nȁjrāje jȋ.*

ermȋnj, ermīnjȁ, *m.*, vrsta trave oko 1 m visoke s narovašenim lišćem i bijelim cvijetom.

ešekucijȗon, a, *pl.* ešekucijȗoni, ešekucijȗoni, *m.*, (tal. esecuzione), ovrha: *Ešekucijȕon dȅla sȗt kȁt dužnȋk ne mȍre plātȉt dȗh.*

ešekûtor, a, *pl.* ešekûtori, ešekûtor, *m.*, (tal. esecutore), ovrhovoditelj: *Ešekûtor je suckî impiegât kî pȅlje ešekucijȕon.*

ȅška, i, *pl.* ȅški, īēšk, *f.*, (tal. esca) [mlet. *esca* (VG 343; DDV 254)], mamac, meka za ribe:

Za ćapàt rȉbo se mȕora stàvit čȅško na ùdico.

ȅtar, a, *pl.* ètari, ètar, *m.*, (tal. ettaro), hektar, mjera za površinu: *Va boljũnske vȁle nèki kmèti ȉmajo do 15 ètari ornȉve zemljȉ.*

Evrȍpa, i, *f.*, Europa: *Ístrija je va Jugoslâvije i va Evrȍpe.*

Evropȅjac, Evropíjca, *pl.* Evropíjci, Evropȅjac, *m.*, Europljanin, stanovnik Europe: *Mî smo Evropíjci.*

Evropíjka, i, *pl.* Evropíjki, Evropȅjak, *f.* Europljanka, stanovnica Europe: *Istrijȃnki so ãnka Evropíjki.*

evropíjski, a, o, evropíjskega, *adj.*, europski: *Ovȍje evropíjski pȃjes.*

ežâmi, ežȋm, *pl. t. f.*, (tal. esame) [mlet. *efame* (VG 343)], ispit: *Nèki školȃni so volȅto propàli na ežàmah.*

ežaminacijũõn, a, *pl.* ežaminacijȗni, ežaminacijũõni, *m.* (tal. esaminazione) [mlet. *esaminazion* (DDV 254)], sudsko preslušavanje, ispitivanje: *Mũõj sũsèt je dȍbi danàs mandât za ežaminacijũõn.*

ežaminȁt, ežaminȃn - ežaminȃjo; ežaminȃ, ežaminàla, lo; ežaminȃn, ežaminàna, o; ežaminȃj; *v. p.*, (tal. esaminare) [mlet. *esaminar* (DDV 254), *efaminar* (VG 343)], preslušati, ispitivati na sudu: *Danàs ćе bȉt ežaminàni svedȍki.*

ežaminȇvat, ežaminȗjen, ežaminȗjo; ežaminȇva, la, lo, ežaminũj, *v. i.* (tal. esaminare) [v. **ežaminȁt**], preslušavati, ispitivati: *Va dibatimẽnte sudàc ežaminũje tũõženega i svedȍki.*

ežȋẽmpij, a, *pl.* ežȋẽmpiji, ežȋẽmpij, *m.*, (tal. esempio) [mlet. *esempio* (DDV 254), *efempio* (VG 343)], primjer: *Pokãžȉmi jedȃn ežȋẽmpij, bȍlji o(d) tegà.*

F

Fabìći, Fabîć, *pl. m.,* ime jednog zaselka u Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula: *Poli Fabîć se nahâja jenä strëšnica.*

fâbrički, a, o, fâbričkega, *adj.* (tal. fabrica) [hrvatska pridjevska izvedenica od mletacizma **fâbrika**], tvornički, građevinski: *Töje fâbrička röba, pak nï takö dobrä kakö domäćа.*

fâbrika, i, *pl.* fâbriki, fâbrik, *f.*, (tal. fabrica) [kriva grafija: tal. *fabbrica* (VDLI 838), mlet. *fabrica* (DDV 257; VG 350)], tvornica, novogradnja, građevina: *Na Boljunšćine nïma jöš nïkakove fâbriki.*

fabrikɫnt, a, *pl.* fabrikɫnti, fabrikɫnt, *m.*, (tal. fabricante) [kriva grafija: tal. *fabbricante* (VDLI 838)], tvorničar, vlasnik tvornice: *Danäs pöli näs nïma vëć fabrikɫnti.*

fabrikât, fabrikɫn - fabrikâjo; fabrikã, fabrikäla, lo; fabrikɫn, fabrikäna, o, fabrikãj, *v. i.*, (tal. fabricare) [kriva grafija: tal. *fabbricare* (VDLI 838), mlet. *fabricar* (DDV 257; VG 350)], graditi, zidati: *Poli näs se je fabrikäla štrëka Lüpoglav - Štâlije.*

fabrikövat, fabrikûjen - fabrikûjo, fabrikëva, la, lo; fabrikũj, *v. it.*, [v. **fabrikât**], izrađivati, izgrađivati: *Dïndanäs se fabrikûje säkakovo urödje.*

fačũol, a, *pl.* fačũoli, fačũoli, *m.* (mlet. fazoletto) [mlet. *fazzol* (DDV 264), *fazolo* (VG 364)], rubac za glavu, marama; *dem.* fačolić, a, *m.* džepni rupčić; maramica: *Žïćenske nöse fačũola, moški fačolić za nũos.*

fadîga, i, *f.* (tal. fatica) [mlet. *fadiga* (DDV 258; VG 351)], muka, trud, teškoća, tjelesni napor: *Kosït i makinät je poli kmëta nɫjvëća fadîga.*

fadigât, fadigɫn - fadigâjo; fadigã, fadigäla, lo; fadigãj, *v. i.*, mučiti, truditi, naprezati se (mlet. fadigar): *Nëki ljûdi pünno fadigâjo, a mälo zaslužijo.*

fagöt, a, *pl.* fagöti, fagûot, *m.* (mlet. fagoto), zavežljaj, svežanj, zamotak, *dem.* fagötić: *Pokäži čâ si prnësa va tïen fagötje!*

fâjer, a, *m.*, (njem. Feuer), vatra! Tako se viče kad se pale mine i plotun: *Va säke kâve kät se minî, kâpo krïčî "Fâjer", da ljũdi opomïene na perîkul ot kamïenja.*

Fājmani, Fājman, *pl. m.*, zaselak, opć. Boljun, kot. Pazin (sada Pula).

fâjn, *adv.* (njem. fein), jako, dobro: *ũon se je na dële fâjn spöti.*

fakîn, a, *pl.* fakîni, fakɫni, *m.* (tal. fachino) [tal. *facchino* (VDLI 839), mlet. *fachino* (DDV 257; VG 350)], *dem.* fakînčić, **1.** nosač prtljage: *Fakîni nöse pakëti i kasũoni.* **2.** deran: *Otrokï kî dëlajo dešpëti so prâvi fakîni.*

fāl, a, *m.* (tal. falo) [tal. *fallo* (VDLI 845), mlet. *falo* (DDV 259; VG 353)], pogreška: *Säki invalît ünma nëki fâl.*

fâlas, fālsa, o, fālsega, falsëji, *adj.* (tal. falso) [mlet. *falso* (DDV 259; VG 353)], neiskren, podmukao: *Fālsega človëka nïćeni ne trpï.*

fâlešan, fâlešna, lo, fâlešnega, falešnëji, *adj.* (njem. falsch) **1.** neiskren, podmukao: *Nemũoj mu vëruvat, äš je fâlešan.* **2.** lažan, krivotvoren: *Tï sõldi so fâlešni.*

fâlešnos, fâlešnosti, *f.*, (tal. falsità) [prije izvedenica od germanizma **fâlešan**], neiskrenost, podmuklost: *Poštenï ljûdi fâlešnos ne trpïe mët sobon.*

falimënat i **falimïent,** falimïenta, *pl.* falimïenti, falimïent, *m.*, (tal. falimento) [tal. *fallimento* (VDLI 844), mlet. *falimento* (DDV 259)], stečaj: *Vëć trgövac je propâlo sporädi falimïenta.*

falīnga, i, *pl.* falīngi, falīnk, *f.* (tal. fallo) [hrvatska izvedenica od mletacizma **fāl**], porgeška, tjelesna mana, nedostatak: *Mälo kî nïma kakövo mänjo, ali vëćo falīngo.*

fâlit, fâlin - fâle i fâlijo; fâli, la, lo; fâli, *v. p.*,(tal. fallare) [mlet. *falar* (DDV 258; VG 352)], **1.** pogriješiti: *Tî si pünno fâli čâ nïsi prïvo prîša.* **2.** manjkati, nedostajati [ovo značenje nije povezano s prethodnim, stoga bi ga se moglo uvrstiti kao homonimnu natuknicu **fâlit**, koja potječe od njem. *Fehlen* (HER III/198)]: *Mani fâli pünno röbi.*

falöpa, i, *pl.* falöpi, falûop, *f.* (mlet. falopa), pogreška: *ũon je storï vêlo falöpo, čâ je šã va kumpanïjo šnjïn.*

falsifikacjũon, a, *pl.* falsifikacijũoni, *m.* (tal. falsificazione), krivotvorenje: *Falsifikaci-*

jȗõn se na sūdë öštro kaštigâ.

falsifikȁt, falsifikȏn - falsȉfikajo, falsifikã, falsifikȁla, lo; falsifikȏn, falsifikȁna, o; falsifikãj, *v. i.* i *p.* (tal. falsificare), krivotvoriti: *Tȉ sõldi ne veljâjo äč so falsifikȁni.*

falsifikât, a, *pl.* falsifikâti, falsifikãti, *m.* (tal. falsificato) [moguće iz njem. *Falsifikat*, ili preko hrvatskoga standardnoga jezika *falsifikāt* (HER III/199)], krivotvorevina, krivotvorena isprava: *S falsifikâton se ne mȍre dobȉt prãvdo.*

famîlija, i, *pl.* famîliji, famîlij, *f.* (njem. Familie) [u hrvatskom je to učena riječ latinskoga podrijetla (HER III/200)], obitelj: *Ljubãf i slȍšćina va famîlije so nājlẽplja stvãr na svȉētu.*

familijâran, familijârna, familijârnega, *adj.* (tal. famigliare) [prije iz hrvatskoga standardnoga jezika *fàmilijāran* (HER III/200)], **1.** učtiv, prijazan, prijateljski: *Familijârnega človẽka ljûdi ȉmajo rȁdi.* **2.** onaj koji ima obitelj: *Jȋē li tâ mladȉć već familijâran?*

fȁnat i **fȃnt,** fȃnta, *pl.* fȃnti, fȁnat, *m.* (tal. fante) [mlet. *fante* (DDV 260; VG 355)], **1.** mladić, momak: *Nȁši fȃnti so šlȉ na plȋēs.* **2.** državni i općinski sluga, dostavljač: *Danȁs ti je fȁnat donẽsa mandât ot sūdā.*

Fanganẽla, i, *f.* (tal. fanganella), ime krave žuto-smeđe boje: *Mojȉ dȍma ȉmajo jenȍ krȁvo, kâ se zovẽ Fanganẽla.*

fānterȉja, i, *f.* (tal. fanteria), pješadija, pješaštvo: *Mūój bãrba je slūžȉ pȍli fanterȉji va Trstẽ.*

fanterȉšt, a, fanterȉšti, fanterîšt, *m.*, (tal. fanterista), pješak: *Va vūójske so slūžili fanterȉšti i artilerȉšti.*

fantȉna, i, *pl.* fantȉni, fantîn, *augm.* od **fȃnt**, *m.*, velik, odrastao mladić: *Ô väš sîn je vẽč vêli fantȉna narãsa.*

fȃnj, *adj.* i *adv.*,(njem. fein) **1.** odličan, izvrstan, vrlo dobar, fin: *Tȍ je bȉlā fȃnj rȍba.* **2.** mnogo, prilično: *Kȁt smo prȉšli va magazȋn, tegȁ je tamo bȉlo fȃnj.*

fȃnjski, a, o, fȃnjskega, *adj.* (njem. fein), prilično jak, razvijen, snažan: *Väši otrokȉ so vȏć fȃnjski; vẽč van mȍro pomȍć va dẽle.*

farabȕt, a, *pl.* farabȕti, farabũt, *m.* (tal. farabutto) [mlet. *farabuto* (DDV 262; VG 358)], obješenjak, varalica, propalica: *Farabût se nājde mȁlo fȁli va sȁken vẽčem mẽste.*

fȁruš, fȁruža, *pl.* fȁruži, fȁruš, *m.* (njem. Pfarrhaus), župni dvor: *Va sȁke plovanȉje plovȃn bȉva va fȁruže.*

fȃš, a, *pl.* fȃši, fȃš, *m.* (tal. fascio), naramak, svežanj: *ūón je z brajã(d) dȍma dopeljã fȃši rūóža; dem.* fašȉć.

fȃša, i, *pl.* fȃši, fȃš, *f.* (tal. fascia) [mlet. *fassa* (DDV 262; VG 360)], ovoj, povoj; *dem.* fȃšica: *Mȁli otrokvȉ va zȉkve se povȋja va fȃši.*

fašȁt, fašȏn - fašãjo; fašã, fašȁla, o; fašȏn, fašȁna, fašãj, *v. i.* i *p.* (tal. infasciare) [mlet. *fassar* (DDV 262; VG 361)], povijati, poviti: *Rȁni se mūórajo oprȁt i fašȁt.*

fašȉn, a, *pl.* fašȉni, fašȉni, *m.*, (tal. fascio) [tal. *fascina* (VDLI 853), mlet. *fassina* (DDV 262; VG 361)], naramak, svežanj tankih drva 40 cm dug (4 kvarti): *Od grȏnja kmẽti dẽlajo na pozȉmak i po zīmẽ, fašȉni, pȁk ih pẽljo va grât prodȁt.*

faštîdij, a, *pl.* faštîdiji, faštîdij, *m.*, (tal. fastidio) [mlet. *fastidio* (DDV 263; VG 361)], dosada, mrskost, smetnja: *Kȁt nẽki grȋdo kantâ, ali dẽla vêli šušũr, tȍ manẽ dẽla vêli faštîdij.*

faštidijȁt, faštidijȏn - faštidijâjo, faštidijã(t), - ȁla, o, faštidijȏn, faštidijȁna, o, faštidijãj, *v. i.* (tal. fastidiare), dosađivati, smetati: *Ne mūój tūlȉt, ač tȍme jâko faštidijâ.*

faštidijūóš, faštidijūóža, o; faštidijūóžega, faštidijožẽji, *adj.* (tal. fastidioso) [mlet. *fastidiofo* (DDV 263; VG 361)], mrzovoljan, dosadljiv: *Faštidijūóži človek nȉ za kumpanȉjo, aš ga saka mȋla stvãr šekâ.*

fȁtapȍšta, *adv.* (tal. fatto a posta), za prkos: *ūón je tȍ stȍri fȁtapȍšta, da me razjãdi.*

fȁto da, *adv.* (tal. fatto), vjerojatno, bi(t) će: *Tã čovẽk fȁto da je pijȃn, kadȁ takȍ govȍri i nesigûro hȍdi.*

fatūór, a, *pl.* fatūóri, fatūóri, *m.* (tal. fattore) [mlet. *fator* (DDV 263; VG 363)], poslovođa, upravitelj imanja: *Gospȍcki fatūór na Belâje je imȋē lepegȁ brekȁ i vâjki je hodȉ va lûof.*

faturȁt, faturȏn - faturâjo; faturã, faturȁla, lo; faturȏn, faturȁna, o; faturãj, *v. i.* (tal. fatturare) [mlet. *faturar* (DDV 263; VG 362)], patvoriti: *Tȍ vīnȍ ne veljâ, âš je faturȁno.*

faturẽvat, faturûjen - faturûjo; faturẽva, la, lo; faturẽvaj, *v. it.* (tal. fatturare) [v. **faturȁt**], patvoriti: *Nẽki oštārȉ so faturẽvali vinȍ pak so bȉlȉ kaštigȁni.*

fažȋn, a, *pl.* fažȋni, fažȋni, *m.*, (mlet. fasan) [iako može biti i iz hrvatskoga standardnoga jezika *fàzān,* germanizam latinskoga, odnosno grčkoga podrijetla (HER III/209)], fazan, gnjetao: *Nèkat je bȉlō pūno fažȋni va vlāšken luōgē pȍli Čapāljskega jèzera.*

fažȗōl, a, *pl.* fažȗōli, fažȗōli, *m.* (tal. fagiuolo) [mlet. *faſol* (VG 360), *fasolo* (DDV 262)], grah, *dem.* fažolȉć: *Fažȗōl se sādi na mlât met kumpȋr, ali trukȉnje, a sāde ga žȋēnske i tô na spȋnj.*

Fedȋēl, a, *m.* (tal. Fedele) **1.** muško ime Vjeran **2.** nadimak jedne boljunske porodice: *Va Boljūne je bīvā jedȋn kmet kîega so zvālȉ "Fedȋēl".*

Fedȋēlof, Fedȋēlova, o, *adj.* (tal. di Fedele), Vjeranov, što pripada Vjeranu: *Tȍ je Fedȋēlov mālin.*

Felȉče, Felȉčeta, *m.* (tal. Felice), muško ime Srećko: *Tȍ je šinužȅt od Felȉceta.*

Fêmija, i, *f.*, (tal. Eufemija) [u tal. bez j, dakle *Eufemia*, iako može biti i iz hrvatskoga standardnoga jezika *Eufemija,* iz lat. Euphemia, grčkoga podrijetla (HER III/180)], žensko ime Fuma, Eufemija; *dem.* Femijica.

ferāl, ferālà, *pl.* ferālī, ferāli, *m.* (tal. ferale) [mlet. *feral* (DDV 265; VG 367)], *dem.* feralȉć, fenjer, zatvorena petrolejska svjetiljka u staklu: *Po nocȅ se ne mȍre pūōć k blâgu va dvūōr, àli va štàlo prēs ferālà.*

ferijâda, i, *pl.* ferijâdi, ferijāt, *f.* (tal. inferriata) [mlet. *feriada* (DDV 265; VG 368)], gvozdena rešetka, plot: *Poli nàs ȉmajo kmèti na tlȋēh na ūknah ferijâdo, a va Boljūne jo nèki ȉmajo i na balidūōre da kakūōv tāt ne prȉde va kūćo.*

fermàt i **frmàt,** fermȋn - fermȋjō, fermȋ, frmàla, lo; fermān, fermàna, o, fermȋj, *v. p.*, (tal. fermare) [mlet. *fermar* (DDV 266; VG 368)], **1.** zaustaviti nekoga: *Fermȋj vūōs, da ne pasā ovūōt.* **2.** pripraviti, prirediti: *Fermājte nan čâ za ubȅt, alȉ za večȅro, kàt se vrnemo z dȅla.*

fermèvat, fermûjen - fermûjo, fermèva, la, lo; fermèvaj, *v. i.* (tal. fermare) [mlet. *fermar* (DDV 266; VG 368)] **1.** pripremati: *Onȉ so fermèvali drvà za zîmo.* **2.** opetovano zaustavljati: *Màkina se fermûje na sàken štacijūōne.*

fermīēvāt, fermīēvan - fermīēvajō, fermīēvā, [...ne razabire se] - àla, àlo, fermīēvan, a, o, ferm[...ne razabire se], *v. i. it.*, (tal. fermare), **1.** pripremati: *Fermīēvajte tàpari za na pȍrat. Dȍkle ne prȉdemo ne mūōjte nȉč fermīēvāt za večȅro!* **2.** zaustavljati: *Kî se od nàs pèlje z bičiklȅton va Pàzin, àli v Rīēkō se mūōra sporàdi skàsa vèč pūti fermīēvāt.*

Ferȋnda, i, *m.*, prezime bivšeg glavnog trgovca u Boljunu.

fešta, i, *pl.* fèšti, fīēšti, *f.*, (tal. festa) [mlet. *festa* (DDV 266; VG 369)], **1.** svečanost: *Nedȅljo je bilà poli nàs vêla fèšta s plīēson.* **2.** praznik: *Danàs se ne dȅla, zač je fèšta.*

fèštar, fèštra, *pl.* fèštri, fèštar, *m.*, (njem. Förster), **1.** šumar **2.** lugar: *Kīēmu fèštar va Krāše ćapâ blâgo va prōsēku plāti mūnto.*

fèta, i, *pl.* fèti, fīēt, *f.* (mlet. feta), odrezak, kriška; *dem.* fètica: *Kat so otrokȉ làčni, jin dobrō prȉde i fèta krūha, ku nȉ čâ bȍljega.*

fȉbija, i, *pl.* fȉbiji, fȉbij, *f.* (tal. fibbia) [mlet. *fibia* (VG 373)], kopča, spona: *Fȉbijo nōsijo žȋēnske na čintūre i na postūōleh.*

fićfȋrić, a, *pl.* fićfirȉći, fićfirȉć, *m.*, lakouman mladić, kicoš: *Fićfirȉć se nȋjde sāmo va vēčeh grādeh.*

fidȋn, fidàna, o, fidànega, fidèji, *adj.*, (tal. fidato) [hrvatska pridjevska izvedenica na *–an* od boljunskog mletacizma **fidàt se**], pouzdan, vjeran: *Kî nȉ fidȋn mu se ne vèruje ni ne zȉmlje se ga va slūžbo.*

fidàt se, se fidȋn - fidâjō, fidā, fidàla, fidȋn, fidàna, o; *v. i.* i *p.*, (tal. fidarsi) [mlet. *fidarse* (VG 373)], pouzdavati se, pouzdati se, vjerovati, povjerovati kome: *Človȅk se ne smīē va sàkega fidàt.*

fiducijār, fiducijārà, *pl.* fiducijārī, fiducijāri, *m.*, (tal. fiduciario), pouzdanik, birana povjerljiva osoba: *Nèkat pȍd Aûstrijo(n) sō se va balotacijūōneh nȋjpȉvo zbȉrali fiducijārȉ.*

fīēbra, i, *f.*, (tal. febbre) [mlet. *febre* (VG 373)], groznica, ognjica, vrućica: *Kàt človȅk dobȉ fīēbro mūōra vàlje zvàt mīēdiga, zāč fīēbra je perikulūōža za sàkega.*

fīēltra, i, *pl.* fīēltri, fīēltar, *f.*, (tal. feltro), pustenina, katramizirani karton za pokrivanje krovova: *Njegȍva kūća je pokrivenà s fīēltro.*

fīērmo, *adv.*, (tal. fermo) [mlet. *fermo* (VG 368)], nepomično, mirno: *Stūōj fīērmo kad jȉš!* **fīērmo,** fīērma, o, fīērmega, *adj.*, miran, nepomičan: *Zdrāvi otrokȉ ne mȍro nȉkat stāt fīērmi.*

figûra, i, *pl.* figûri, figûr, *f.*, (tal. figura) [mlet. *figura* (VG 376; DDV 270)], slika; *dem.* figurica - sličica: *Kmèti držīē va kūće nȋjvēč svīēte figûri.*

figurȁt si, figurȓn - figurâjo, figurã, figurȁla, o, figurãj si, *v. i.* i *p.*, (tal. figurarsi) [mlet. *figurar(se)* (VG 376; DDV 270)], predstavljati, predstaviti, zamišljati, zamisliti si: *Kî pût si človȅk ne mòre figurȁt mižierijo va krȇ nȅki ljûdi žīvūō.*

figurîn, a, *pl.* figurîni, figurȋni, *m.*, (tal. figurino) [mlet. *figurin* (VG 376; DDV 270)], sličica: *Otrokȉ so kuntfȇnti ku jin kî regalâ kakvūōv lȇp figurîn.*

figurûōš, figurûōža, o, figurûōžega, *adj.*, (tal. figuroso) [mlet. *figurofo* (VG 376)], slikovit, ljepuškast: *Tâ veštît ti lȇpo stojȋ i jâko je figurûōš.*

fijȁka, i, *f.* (mlet. fiacca) [mlet. *fiaca* (VG 371; DDV 268)], mlitavost, mlohavost: *Danȁs nȉsan od vȍlji, ȉman nekakȍvo fijȁko.*

fijȍca, i, *pl.* fijȍci, fijûōc, *f.* (tal. figlioccia) [mlet. *fiosa/fioza* (VG 382), *fiozza* (DDV 275)], žensko krizmeno kumče, *dem.* fijȍcica: *Vȅć nȉsan dȕgo vȉde svojȍ fijȍco.*

fijȍco, a, *pl.* fijȍci, fijûōc, *m.* (tal. figlioccio) [mlet. *fioso/fiozo* (VG 382), *fiozzo* (DDV 275)], krizmeno kumče, *dem.* fijȍcić: *Fijȍco dobȋ od sȋntuli na bȋȇrme po užȋnce vêli kolãč i ȕro.*

fijȍk, a, *pl.* fjȍki, fijûōk, *m.*, (tal. fiocco) [mlet. *fioco* (VG 380; DDV 273)], ukrasna vrpca za kosu kod djevojčica: *Otročȉce rȁde nȍse fijȍk na glāvȅ.*

fijorȅt, a, *m.*, (fioretto) [mlet. *fioreto* (VG 381; DDV 274)], najfinije pšenično brašno: *Kolāčȉ i pogāči se pečūō od fijorȅta.*

Fijumīȇra, i, *f.* (tal. fiumara), Rječina, Riječki mrtvi kanal: *Nȅkad je bî Hrvatski ginȋzij v Rīčkȅ na Fijumīȇre.*

fijurîn, a, *pl.* fijurîni, fijurȋni, *m.* (tal. fiorino) [mlet. *fiorin* (VG 381; DDV 274)], fiorinta, stari austr. srebrni novac od 2 krune (dinara), do god. 1892: *Nȅkat se je moglȍ za dvâ fijurîna kupȉt vêlega zīȇca i jȗnjca.*

Fijurȋn, a, *m.*, nadimak jednog bivšeg baruna (Tonetti) i veletrgovca u luci Plomin u Istri.

fikȁt, fikȓn - fikâjō, fikã, fikȁla, ȁlo, fikãj, *v. i.* i *p.*, (mlet. ficcare i ficcarse) [mlet. *ficar(se)* (VG 373; DDV 269)], turnuti, zabosti nos, zabiti se. **fikȁt se** – miješati se, plesti se, zabiti se u tuđu stvar, ugurati se: *Nemūōjte sȁkamo fikȁt svūōj nūōs!*

fîla, i, *pl.* fîli, fȋl, *f.*, (tal. fila) [mlet. *fila* (VG 376; DDV 270)], **1.** vrst, red, poredak: *Onȁ ȉma na veštîte dvȋe fîli botūōni.* **2.** povorka: *Na pročišijūōne san vȉde dûgo fîlo ljûdi.*

fîlâda, i, *pl.* fîlâdi, fîlât, *f.* (mlet. filada), ukor, prigovor: *Otrokȉ vȅć pūti ćapâjo dȍma fîlado, kadȁ prīdo kȁsno vi škūōli.*

fîlȁt, fîlȓn - fîlâjo, fîlã, fîlȁla, lo; fîlãj, *v. i.* (tal. filare) [mlet. *filar* (VG 377; DDV 271)], trčati, žuriti se, bježati: *Fîlājte, da vas vȅć ne vîdimo va škȍde.*

Fîle, Fîleta, *m.*, hipokorističko muško ime, Filip; *dem.* Filić.

Fîletof, Fîletova, o, Fîletovega, *adj.* koji pripada Filipu: *Onȍje Fîletova kampȁnja.*

Filicȉni, Filicîn, *m.*, Filicini, ime jednog sela u Boljunskom Polju, opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula: *Poli Filicîn se je nȅkat tkīēvȁlo na krūōsnah.*

filijâla, i, *pl.* filijâli, filijâl, *f.*, (tal. filiale) [prije iz standardnoga hrvatskoga jezika *filijála* (HER III/229), učena riječ latinskoga podrijetla koja je u hrv. dospijela preko francuskog], filijala, podružnica: *Nâša bȋnka ȉma filijâlo va sȁken vȅćen mȅste.*

Filȉnići, Filȉnić, *pl. t. m.*, ime jednog zaselka u p. o. Nešȉšćina, upr. općina Boljun, sada Pȁzin.

filozȍf, a, *pl.* filȍzofi, filozûōf, *m.*, (njem. Filosof) [u njem. se piše *Philosoph*, učena riječ latinskoga, odnosno grčkoga podrijetla], mudrac: *Filozȍfi so študijȁni ljûdi.*

filtrȁt, filtrȓn - filtrâjo, filtrã, filtrȁla, ȁlo, filtrȓn, filtrȁna, o, filtrãj, *v. i.* i *p.*, (tal. filtrare) [mlet. *filtrar* (VG 378)], procijeđivati, procijediti: *Vȅć pūti se mūōrajo vinȍ i ȕlje i vȍdo filtrȁt pȑvo nȅgo se duperã.*

filtrȅvat, filtrûjen - filtrûjo, filtrȅva, la, lo; filtrȅvaj, *v. it.* (tal. filtrare) [v. **filtrȁt**], procijeđivati: *Va fâbrikah se i ȕlje filtrûje.*

fȋn, f[…ne razabire se]i, fȋnā, ò, fȋnega, finȅji, *adj.* (tal. fino) [mlet. *fin* (VG 378; DDV 272); tal. *fine/fino* (VDLI 884)], **1.** pristojan, fin, uglađen, dobro odgojen: *Tâ mladȉć je vãjki fȋn;* **2.** tanak: *Na ovȅ hãrte se ne mòre pīsȁt, zãč je prevȅć fīnā;* **3.** sitničav, škrt: *S tȉēn trgūōvcen se ne mòre, zãč na krãj, zãč je va pogȍdve prevȅć fȋn.*

finalmīȇnte, *adv.*, (tal. finalmente) [mlet. *finalmente* (VG 378)], napokon, konačno: *Finalmīȇnte ste pūr prȉšlī dȍma.*

finȓnc, a, *pl.* finȓnci, finȓnc, *m.*, financijski stražar: *Na kunfîne ot štâta strãžijo i finȓnci prȍti kontra bȋndu.*

financȋēr, financīērā, *pl.* financīērȉ, financȋēri, *m.* (tal. finanziere) [mlet. *finanzier* (VG 378),

iako ne mora biti mletačkoga (talijanskoga) podrijetla, jer riječ nalazimo i u hrvatskome standardnome jeziku *financijēr*], financijski stražar: *Financīerì so služìli v Rīečkë i na pūnto frīnke.*

fìnit, fìnin, fìne i fìnijō, fìni, fìnila, lo, fìnjen, fìnjena, o; *v. p.*, (tal. finire) [mlet. *finir* (DDV 273; VG 379)], dovršiti, svršiti posao: *Čâ jōš nìste fìnili pokosìt.*

fìnta, i, *pl.* fìnti, fìnt, *f.* (tal. finta) [mlet. *finta* (DDV 273; VG 379)], pretvaranje, varka, izlika: *Jâ in ne vërujen, tò čâ so obećëvali je bìlà sämo fìnta.*

fìnjen, a, o - fìnjenega, *adj.* (tal. finito) [glagolski pridjev trpni od **fìnit**], svršen, gotov, dogotovljen: *Susīečka kūća je pōčeta, ma nī jōš fìnjena.*

finjëvat, finjûjen - finjûjo, finjëva, la, lo; finjūj, *v. i.* (tal. finire) [mlet. *finir* (DDV 273; VG 379)], svršavati, zgotovljivati: *Jūšto finjûjemo pìrvo partîdo ìgri.*

finjīētàk, finjīētkà, *m.* (tal. fine) [hrvatska imenska izvedenica od **finjīēvàt**], svršetak: *Na finjīētkū je së dobrò pasàlo. Të štūorije nī nìkat finjīētkà. Sàki počīētàk ìma i svūoj finjīētàk.* (nar. posl.)

finjīēvàt, finjīēvan - finjīēvajo, finjīēvā, - àla, - àlo; finjīēvaj, *v. i.* i *it.* (mlet. finire) [v. **finjëvat**], svršavati: *Pomlât finjīēva pomäjića mëseca.*

fìrma, i, *pl.* fìrmi, fìrm, *f.* (tal. firma) [za značenje br. 1 - talijanizim koji je preuzet u hrvatskom standardnom jeziku *firma* (HER III/236), pa je lako moguće da je dospio u čakavski sustav preko hrvatskoga standarda], **1.** tvrtka, poduzeće: *Jâ san kūpi ròbo od jenë strānjske fìrmi.* **2.** potpis: *Sàki dokumēnt mūora imët i fìrmo.*

firmàt, firmȉm - firmȉjo, firmȅ, firmàla, o; firmȅn, àna, firmāj, (tal. firmare) [mlet. *firmar* (OA)], *v. p.*, potpisati: *Firmȉjte ovò pìsmò.*

fišacijūon, a, *m.*, (tal. fissazione) [mlet. *fissazion* (DDV 275)], umišljenost, pretpostavka: *Ne mūójte mu vëruvat, tò je sämo njigȉf fišacijūon.*

fišàt, fišȉn - fišâjo; fišā, fišàla, lo; fišȉn, fišàna, fišāj, *v. p.* (tal. fissare) [mlet. *fissar* (DDV 275; VG 382)], **1.** upiljiti oči u nekoga ili u nešto: *ūon me je takò fišā, kakò da me želî z očmī probös;* **2.** uobraziti si nešto: *ūon si je fišā va glâve da je pametnëji od drügeh;* **3.** odrediti, urećiti datum ili rok: *Mî smo fišàli tīermin kadà ćemo se òpet vìdet.*

fìšć, a, *pl.* fìšći, fìšć, *m.* (tal. fischio) [mlet. *fis'cio* (VG 282)], zvižduk: *Pãrtite, kàt būote čūli fìšć, da vāpūor prihãja.*

fišćàt, fišćȉn - fišćâjo, fišćā, fišćàla, o, fišćȅn, fišćāna, o, fišćāj, *v. i.* (tal. fischiare) [mlet. *fis'ciar* (VG 282)], ficukati, zviždati: *Nëki pastīrì znîjo takò jâko fišćàt, da ih drügi mòro čūt vëć z lãrga.*

Fìštar, Fìštra, *m.* (njem. Förster), nadimak jedne porodice u selu Mandići na Boljunskom Polju.

Fištrovìja, i, *f.*, naziv jedne šumice u Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

fìt, a, *pl.* fìti, fìt, *m.*, (tal. affitto) [mlet. *fito* ili *afito* (DDV 275; 24)], stanarina, najamnina, zakup: *Kî bȉva va tūje kūće mūora plāćàt fìt.*

fitalëti, fitalīēt, *pl. m.* (tal. affitaletto) [u tal. imamo *affittacamere* (VDLI 61), a ne *affittaletto*, dakle riječ je preuzeta iz mlet. *fitaleti* (DDV 275; VG 383)], prenoćište, [...ne razabiru se slova], iznajmljivanje kreveta: *Fitalëti so sīēmpliči, pàk ih rãbijo sämo siromašnëje pršūoni.*

fitàt, fitȉn - fitâjo, fitā, fitàla, o, fitȉn, fitàna, o; fitāj, *v. p.* (tal. affitare) [mlet. *fitar/afitar* (DDV 275; VG 383, 8), u tal. se piše *affittare* (VDLI 61)], unajmiti, iznajmiti, dati u zakup: *Va grâde danàs mälo kâ kūća ni fitàna. Onì fitâjo jenò kämaro.*

fitëvat, fitûjen - fitûjo, fitëva, la, lo; fitūj, *v. i.* (tal. fitare) [kriva grafija; tal. (raro) *fittare* (VDLI 892); za etimologiju v. **fitàt**], iznajmljivati, davati u najam: *Mî smo pìrvo dòkle smo bìlì va potrëbe fitevali jenò kämaro.*

fituvāl, à, fituvālà, *pl.* fituvālà, o, fituvāli, *m.* (tal. affittuale) [mlet. *fitual* (DDV 275; VG 383)], stanar, najmoprimac: *Fituvālì mūorajo gospodarù plāćàt fìt.*

fituvālà, ì, *f.* (tal. affittuale) [hrvatska izvedenica na –a od mletacizma **fituvāl**], *pl.* fituvāli, fituvâl, stanarka, najmoprimka: *Nàša fituvālà nȉma čīēn plātìt fìt.*

flājda, i, *pl.* flājdi, flājt, *dem.* flājdica, *f.* (mlet. flaida), žaket, frak: *Nëkat so gòspoda nosìli flājdo i kämo.*

flàška, i, *pl.* flàški, flâšk, *f.* (tal. fiasca) [mlet. *fiasca* (DDV 268; VG 373)], plosnata drvena čutura od 2 do 3 litre za poljodj. radnike: *Va flàške nòse sòbon na dëlo vödo ali vȉnò.*

flàštar, flàštra, *pl.* flàštri, flàštar, *m.*, (njem.

Pflaster), melem, oblog: *Flàštar se stãvlja bolnikũon na rãno àli kadè ga bolĩ.*

flȉs, glas kojim se oponaša udarac ćuške: *Màt je otročȉci udarȉla "flȉs", takö da je sȅ zazvonȉlo.*

flȉskat, flȉskan - flȉskajo, flȉska, la, lo, flȉskan, a, o, flȉskaj, *v. i.,* čuškati: *Sämo pöredni otrokȉ se flȉska.*

flȉsnut, flîsnen - flîsn[...ne razabiru se slova] i flîsnejo, flȉsnu, la, lo; flàsni, *v. p.*, čušnuti: *Povrȉ̃ej màlo zãč te je ćãča flàsnu!*

flȍća, i, *pl.* flȍći, flũoć, *f.*, (mlet. flocia), laž, brbljarija: *Nemũoj mu vërȕvat; tȍ so sämo flȍći.*

floćȁt, floćȃn, floćã, floćàla, floćâj, *v. i.,* (mlet. flociar), lagati, brbljati tričarije: *Pustȉ ga nëka sämo floćâ, dökle se ne štufâ.*

floćũon, a, *pl.* floćũoni, floćũoni, *m.*, (mlet. flocion), lažljivac, brbljavac: *Vîš tȍ ti je jedȃn prâvi floćũon.*

floćũona, i, *pl.* floćũoni, floćũon, *f.* (mlet. flociona), lažljivica, brbljavica: *Nemũojte te floćũone nȉč veruvat!*

flȍta, i, *pl.* flȍti, flũot, *f.* (tal. flotta), ratna mornarica, ratno brodovlje: *Nëkat je Inglrȇš imrȇ nȃjvëćo flȍto na svrȇtu.*

flurĩẽnca, i, *f.* (tal. influenza) [mlet. *influenza* (VG 497)], **1.** prehlada: *Po zimȅ se florĩẽnco làhko ćapâ.* **2.** upliv, djelovanje: *Tâ kâpo nȋma pöli svojȅh težãki nȉkakove flurĩẽnci.*

fogȉšt, fogȉšta, *pl.* fogȉšti, fogîšt, *m.* (mlet. fogista), ložač: *Kî je bie za fogȉšta na vãpũor, àli na màkino, se užâ rȅč da je tȍ nȃjzàdnji ãrt.*

fōrmulār, formulārà, *pl.* formulārȉ, formulāri, *m.* (tal. formulare) [u tal. *formulario* (VDLI 729), no ova učena riječ latinskoga podrijetla vjerojatno je u čakavske govore doprla preko hrvatskoga standardnoga jezika *formùlār* (HER III/258)], tiskanica: *Za šũpljiko storȉt si kupȉ jedȃn formulãr!*

fortȉca, i, *pl.* fortȉci, fortîc, *f.,* (tal. fortezza) [mlet. *forteza* (VG 396), *fortezza* (DDV 283)], kula, tvrđava: *Sàki kaštrȇl je užã imët i fortȉco.*

fortifikȁt, fortifikȃn - fortifikâjo, fortifikã, fortifikàla, lo; fortifikȃn, fortifikàna, o; fortifikãj; *v.i.* i *p.* (tal. fortificare) [mlet. *fortificar* (DDV 284)], utvrđivati, utvrditi: *Nëkat so se kaštëli fortifikàli za difrȇžo od neprrȇtela.*

fortunȃl, fortunȃlà, *m.* (tal. fortunale) [mlet. *fortunal* (DDV 284; VG 397)], velika snaga bure: *Kadà prȉde fortunȃl so i bröđi va perȋkule.*

fȍša, i, *pl.* fȍši, fũoš, *f.* (tal. fossa) [mlet. *fossa* (DDV 284; VG 397)], jama, rupa, jarak; *dem.* fȍšica.: *Fȍši se skopâ za sadȉt trȉsi ali žȋri.*

fraćȁt, fraćȃn - fraćâjo, fraćã, fraćàla, o, fraćãj, *v. i.*, teći, žuriti se, bježati da ga noge nose: *Ma je fraćã kàd je vȉde, da će ga gospodã ćapȁt va škȍde.*

frâgula, i, *pl.* frâguli, frâgul, *f.* (tal. fragola) [mlet. *fragola* (DDV 285; VG 400)], **1.** jagoda, biljka i plod; **2.** vrsta američkoga grožđa: *Čũda kmrȇt ȉma prët kũćon rũzo od frâguli, da mu po lëte dëla hlât.*

frãj[1], frȁja, *pl.* frȁji, frãj, *m.* (njem. frei), ljubavni sastanak, ašikovanje [udvaranje]: *Grȇš li večerȁska na frãj?*

frãj[2], *adj.* (njem. frei), slobodan: *Kât fȉnijō dëlo ũmpute so frãj. Impiegâti so va nedëljo frãj.*

frȁjar, a, frȁjari, frãjar, *m.* (njem. Freier), zaručnik, ljubavnik, mladić koji prosi djevojku: *Frȁjar prihãja vëć pũti h frȁjarice va kũćo.*

frȁjarica, i, *pl.* frȁjarice, frȁjaric, *f.,* (njem. Freierin), zaručnica, ljubavnica: *Frȁjarica se lrȇpo nösi, da se frȁjara dopâdne.*

frajȁt, frajȃn - frajãjo, frajã, - àla, - lo, frajãj, (mlet. fraiar) [prije iz njem. *freien* (HER III/267)], *v. i.*, **1.** zabančiti, zabavljati se, veseliti se, raskošno, raspušteno živjeti, **2.** ašikovati: *Mladȉ̃ ȉ va nedëljo frajãjo.*

frãjla, i, *pl.* frãjli, frãjl, *f.*, (njem. Fräulein), gospođica: *Frãjli živũo va mëšteh, a takȍjih zovũo, ku so bogãte.*

frãjtar, a, *pl.* frãjteri, frãjtar, *m.* (njem. Gefreiter), slobodnjak, onaj koji je otpušten iz vojne službe: *Tâ človȅk je va vũojske bî frãjter.*

frakȁt, frakȃn - frakâjō, frakã, - àla, - àlo, frakȃn, frakàna, o, frakãj, *v. i.* (mlet. fracar), stiskati, gurati se: *Ne mũojte jãja frakȁt, da ne pũknejo.* **frakȁt se** (mlet. fracarse) - gurati se.

francezljȉf, francezljȉva, o, francezljȉvega, *adj.* spolno bolestan od francuske bolesti.

Frȃnac, Frȃnca, *m.*, nadimak jedne porodice (Tončȉnić) u selu Kirčȉja, na Boljunskom Polju: *Frȃncu je bȉlā pret pâr lrȇt kũća zgorȅla.*

Francètići, Francètić, *pl. t. m.* prezime jedne

porodice i ime jednog zaselka na Boljunskom Polju, u. općina Boljun, sada Pazin, kotar Pula.

Francȋs, Francȋza, *pl.* Francȋzi, Francȋzi, *m.* (tal. francese), Francuz: *Francȋzi so vẽseli ljȗdi, a govȍre francȋski.*

Francȋska, i, *f.* (tal. Francia) [hibrid od talijanizma i hrvatske riječi *Fràncūskā* (HER III/269)], Francuska: *Francȋska ȉma čȕda dobrega vȋna, i vêleh grãdi.*

francȋski, a, o, francȋskega, *adj.*, (tal. francese) [hibrid od talijanskoga oblika i hrvatskoga pridjeva *fràncūski* (HER III/269)], francuski, koji pripada Francuskoj: *Francȋski zajȉk se pȉmo rãbi va diplomacȉje.*

Francȋskinja, i, *pl.* Francȋskinji, Francȋskinj, *f.* (tal. Francese) [izvedenica na *–kinja* od boljunskog etnika **Francȋs**], Francuskinja: *Francȋskinji so poznȋte, kakȍ nȇjlèplje žȇnske.*

Frȃncika, i, *pl.* Frȃnciki, Frȃncik, *f.* (njem. Franziska), žen. ime Franjica: *Mojȁ tetà se je zvȃlà Frȃncika.*

frančiskȃn, frančiskȃna, *pl.* frančiškȃni, frančiškȃni, *m.* (tal. francescano), franjevac, fratar: *Frančiškȃni živȗ sȉ zãjno va klȍštre.*

Frȃne, Frȃneta, *m.*, muško ime Franjo; *dem.* Franȉć: *Jȃ san dȍbi pȋsmȍ ot brȃta Frȃneta.*

Frȃnetof, Frȃnetova, o, Frȃnetovega, *adj.*, Franjin: *Tȍ je Frȃnetova kȕća i kmẽšćina.*

Frȃnetovi, Frȃntoveh, *pl. m.*, Franjina porodica: *Lȃne smo bȉli na pîru poli Frȃnetoveh.*

Frȃnica, i, *f.*, žensko ime, Franjica: *Za Božȉć smo bȉli na ubẽde pȍli sestrȉ Frȃnici.*

Franȉna, i, *augm.* od Frȃne, *m.*, veliki Franjo: *Franȉna je jȃk i vẽći ot sẽh kumpȃnj.*

Franȉnovica, i, *f.*, naziv jedne oranice i livade na Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

frȃnjki, frànjak[…ne razabiru se slova], *pl. m.*, (njem. Franken), državni porez: *Kî ȉma kȕća, àli kakȗf pošẽs mȗra plȃćàt i frȃnjki.*

frȃnjko, *adv.*, (tal. franco) [mlet. *franco* (DDV 284; VG 401)], otvoreno, iskreno, prostodušno, slobodno, glatko, nesmetano: *Onȉ so pasàli frȃnjko, pres da jih je finȃnc vižitã.*

frâs, frâza, *m.*, (njem. Freis), vrst dječje bolesti: *Nẽki otrȍk je ȕmr od frâza.*

frȁška, i, *pl.* frȁški, frâšk, *f.* (tal. frasca) [mlet. *frasca* (DDV 286; VG 401)], grana s lišćem: *Donesȉte màlo frâšk za na ugȃnj.*

frâtar, frâtra, *pl.* frâtri, frãtri, *m.* (lat. frater), franjevac: *Frâtri živȗ va kumpanȉje va klȍštreh. Za kumpanȉjo se i frâtar ožẽni (se užâ rẽć).*

fratārski, fratārskega, a, o, *adj.*, franjevački: *Onȍ so sẽ fratārski vȉti i njȉvi.*

fratnjȃk, fratnjȃka, *m.*, vrsta crnog grožđa: *Dȃn danȁs se fratnjȃk poli nȁs vẽć ne sãdi.*

fratrȉć, a, *pl.* fratrîći, fratrîć, *m.*, najobičniji ženski džepni nožić s drvenim crvenim koricama za guljenje krumpira a stajao je jedan *patakuon* = 4 novčića; može se otvoriti i zatvoriti: *Žȇnske rãbe fratrȉć za strgȁt kumpȋr i rẽpo.*

frčẽt, frčȋn, frčīmȍ, frčīẽ, frčijȗ, frčȉ, *v. i.*, **1.** frkati (brkove), **2.** frcati iskre: *Kàd se z batȕn tūčẽ po kàmike ali po želèze se ȉskri frčīẽ.*

fredolȗš (ž), fredolȗža, o, fredolȗžega, *adj.* (tal. freddoloso) [mlet. *fredolofo* (VG 403)], osjetljiv na zimu (studen), zimomoran [zimogrozan]: *Nẽki ljȗdi so jȁko fredolȗži i nȍse majo.*

fregȁt, fregȃn - fregâjo, fregã, fregȁla, o, fregȃn, fregȁna, fregãj, *v. i.* (ven. fregar), ribati: *Va grãdeh sȁko sabȍto žȇnske fregâjo škâli.*

fregẽvat, fregûjen - fregûjo; fregẽva, la, lo; fregũj, *v. it.* (mlet. fregar), ribati (opetovano): *Poli nas so gospodarȉce fregẽvale pȍt sȁko sabȍto.*

freškȋna, i, *f.*, (tal. fresco) [hrvatska izvedenica na *–ina* od mlet. *fresco* (DDV 288; VG 404)], hladovina, svježi zrak: *Tȕje tẽplo hȍmo màlo vȋn na freškȋno.*

frẽžak, frẽška, frẽškega, freškẽji, *adj.*, (tal. fresco) [mlet. *fresco* (DDV 288; VG 404)], svjež, hladan: *Dãjte mi màlo frẽško vodȉ za pȉt!*

frfljȁt, frfljȃn - frfljâjo; frfljã, frfljȁla, lo, frfljãj, *v. i.*, nejasno, isprekidano, nerazumljivo govoriti: *ũōn ne znȃ lȋpo govorȉt vẽć vãjki sȁmo frfljâ.*

frȋegula, i, *pl.* frȋeguli, frȋegul, *f.* (mlet. fregolo) [mlet. *fregola* (DDV 287; VG 404)], mrvica: *Kȍkoši i pulâštri poberȗ sẽ frȋeguli čân ȋjdo na tlȋẽh.*

frȉgat, frȉgan - frȉgajo, frȉga, ȁlo, lo, frẽgan, frȉgana, frȉgaj, *v. i.*, (tal. friggere) [prema očuvanom velarnom izgovoru /*g*/ ispred /e/ radi se o starijem romanizmu, iz lat. *frīgere* (ERHSJ I/530)], peći na tavi, pržiti: *Rȉbi, kȋe si danȁs kȗpi so vẽć frȉgane i na stolẽ fermȁne. Tȍ mȋeso sen kȗpi za frȉgat.*

fritâlja, i, *pl.* fritâlji, fritâlj, *f.*, (tal. frittaglia) [mlet. *fritaia/fritada/fritata* (VG 406)], kajgana, pržena jaja: *Stor ̀i mi jenò fritâljo za večẽro!*

fr ̀ìtula, i, *pl.* fr ̀ìtuli, fr ̀ìtul, *f.* (mlet. frittola) [mlet. *fritola* (VG 406; DDV 288)], vrst okruglih kolača, uštipaka; *dem.* fr ̀ìtulica: *Fr ̀ituli se užâ fr ̀igat za v ̀ìlijo buõjžo i o pũste.*

frkẽta, i, *pl.* frkẽti, frkĩet, *f.*, (tal. forchetta) [mlet. *forcheta* (VG 394; DDV 281)], igla za kosu, ukosnica: *Žĩẽnske nòse frkẽti zabodenẽ va lâsi.*

frklj ̀ìći, frkljîć, *pl. t. m.*, kašica od bijelog brašna (za djecu): *Otrok ̀i rãdi jũduõ frklj ̀ići z mlẽkuõn.*

fr ̀knut, frknen - frkno i frknejo, fr ̀knū, la, lo; frkn ̀ì, *v. p.* **1.** odletjeti, izletjeti: *Ku ne buõš döbar ćeš fr ̀knut s kũći.* **2.** pobjeći: *Kât san tũẽ t ̀ića stâvit va gãjbo mi je fr ̀knu z ruõk ̀i.*

frkolàs, a, *pl.* frkolàsi, frkolâs, *m.*, vjetrenjast, vragoljast mladić, vjetrogonja, odrastao dječak: *Tâ mladĩć je prâvi frkolàs.*

frkolàs, frkolàsta, o, frkolàstega, *adj.*, vjetrenjast, vragoljast: *Nẽke divuõjki so mâlo frkolàste.*

Frkovîja, i, *f.* ime jednog zaselka u p.o. Leš ̀išćina, u. opć. Boljun, sada Pãzin.

Frlẽnići, Frlẽnić, *pl. m.*, Furlanići, ime jednog sela u Boljunskom Polju, u opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula: *Poli Frlẽnić je bĩvã jedẽn žnjîdar.*

frnẽža, i, *pl.* frnẽži, frnẽš, *f.* (tal. fornace) [mlet. *fornafa* (VG 395), *fornasa* (DDV 282)], seoska ciglana: *Va boljũnske vâle so nẽkat bĩlẽ čet ̀iri frnẽži.*

frnẽžar, a, *pl.* fenẽžari, frnẽžar, *m.* (tal. fornaciaio) [mlet. *fornafer* (VG 396), *fornasier* (DDV 282)], opekar, ciglar.

frulàt, frulâ; frulàlo, *v. i.* (tal. frullare) [mlet. *frular* (VG 407; DDV 289)], vrtjeti se; vrsti se po glavi: *Nàša mlãda sũsẽda je pobẽgla va grât, kî znẽ čâ jon frulâ va glãvẽ.*

frùlji, frũlj, *pl. t. f.*, jesenovo i topolovo granje kao zimska krma za janjad: *Na poz ̀ìmak se sẽkuõ frùlji za krmò, za zimò za uõvci i jũnjci.*

fruõnta, i, *f.* (tal. fronte) [taj je germanizam preuzet u hrvatskom standardnom jeziku kao *front/fronta* pa je najvjerojatnije iz hrvatskoga standarda ušao u čakavske govore], ratište: *Va p ̀ìve vuõjske je pũno nàšeh ljũdi bĩlò na fruõnte.*

frùšta, i, (mlet. frusta), *f.* šiba za isprašivanje: *Gospodar ̀ica rãbi frušto da ròbo sprãši.*

fruštẽnj, fruštànja, *m.* (tal. frustagno) [mlet. *frustagno/fustagno* (VG 408; DDV 292)], vrst pamučne tkanine: *Žĩẽnske kupũjo frũštẽnj nẽjvẽć za vešìti.*

fruštât, fruštẽn - fruštâjo, fruštã, fruštàla, àlo, fruštãj, *v. i.* (tal. frustare) [mlet. *frustar* (VG 408; DDV 290)], udariti bičem, šibati: *Konjà, fruštâjo sàmo on ̀ì, kî so pr ̀ìs dũš ̀i.*

frùštik, a, *pl.* frùštiki, frùštik, *m.* (njem. Frùstück), doručak, prvo jelo prije podne, zajutrak: *P ̀ìvo nẽgo grẽduõ na dẽlo težãk ̀i dobijuõ frùštik. Pres frùštika se ne grĩẽ n ̀ikamuõr.*

frùštikat, frùštikan - frùštikajõ, frùštikàla, lo, fruštikaj, *v. i.* (njem. frùstücken), doručkovati, zajutrkovati: *Frùštikajte pàk hòte z blâgon na pàšo. Kadẽ lâš večẽra ne frùštika* (nar. poslovica).

fùć, glas, kojim se označuje, da je nekome nešto umaklo ili propalo: *Nàš oštãr je bĩ jedẽn pũt bogât, ma kàd je põče frajât je šlòsẽ njegòvo fùć.*

fùć - fùć, *adv.*[*adj.*] površan, nastalan: *Nemuõj se v ̀ìnjo fidât; onà ti je fùć - fùć, pak ti nĩẽće veštâljo dobrò na muõt ušìt.*

fùćkat, fùćkan - fùćkajõ, fùćka, fùćkala, lo, fùćkaj, *v. i.*, (tal. fischiare) [nije iz talijanskog, vidi hrvatski standardni jezik *fućkati* (HER III/181); onomatopejskoga postanja (ERHSJ I/514)], zviždati, fićukati: *Pastĩr ̀i, kàd napãjajo blâgo vãjki fùćkajo, da r ̀àje pĩjẽ.*

fudràt, fudrẽn - fudrâjo; fudrã, fudràla, lo; fudrãj, *v. i.* i *p.* (mlet. fodrar), metnuti postavu, podstaviti odijela: *Kad žnjîdar šije veštit àli kapòt muõra ga i fudràt.*

fùkat, fùkan - fùkajõ, fùka, fùkala, lo, fùkaj, *v.i.*, (njem. fücken), spolno općiti.

fumaduõr, a, *pl.* fumaduõri, fumaduõri, *m.* (tal. fumatore) [mlet. *fumador* (VG 410; DDV 291)], pušač duhana: *Moški so nẽjvẽći fumaduõri.*

fumàt, fumẽn - fumẽjo, fumẽ, fumàla, lo, fumẽj, *v. i.* (tal. fumare) [mlet. *fumar* (VG 410; DDV 291)], pušiti: *Stâri ljũdi nẽjràđi fumẽjo p ̀ìpo.*

Fùmica, i, *f.*, žensko ime Eufemija, *dem.* od Fuma: *O tet ̀i Fùmici do nàs je fĩnj dũgo za hodìt.*

fundàći, fundâć, *pl. t. m.*, (tal. fondaccio) [mlet.

fundacio/fondacio (VG 411), *fondachio* (DDV 278)], talog, sok [ostatak]od kave: *Fundâči gospodar'ice h'itajo vãjki ćâ.*

fundamẽnat i **fundamîẽnt,** fundamîẽnta, *pl.* fundamîẽnti, fundamîẽnt, *m.* (tal. fondamento), temelj, osnova: *Kùća prẽs fundamîẽnta ne veljâ, zãč n'î sigûra za b'ivât.*

fûnta, i, *pl.* fũnti, fũnti, *f.* (njem. Pfund), funta, mjera za težinu: *Zîẽc užâ pîẽzat do pêt fũnti.*

funtȃna, i, *pl.* funtȃni, funtȃn, *f.* (tal fontana) [mlet. *fontana* (VG 391; DDV 279)], zdenac, česma, izvor tekuće žive vode lijepo izgrađen: *Do pr'ive vũojski so va Pãzine imẽli sãmo funtȃno. Na Vêle Učke je na cẽste jenâ stâra funtȃna, kadẽ je vodâ jâko m'izla.*

fùnja, i, *pl.* fùnji, fûnj, *f.* dunja: *Na fùnje se cîẽpijo hrùški. Fùnja ìma žũti debîẽli žîr, kî lîẽpo unj'ȕ.*

fũodra, i, *pl.* fũodri, fũodar, *f.* (tal. fodera) [mlet. *fodra* (VG 386; DDV 276)], podstava: *Fũodro se rãbi za veštît i za kapòt.*

fũolj, fòlja, *pl.* fòlji, fũolji, *m.* (tal. foglio), **1.** novine: *ũon štẽ pũno fũolji.* **2.** arak papira: *Kup'i mi dvâ fòlja za pîsât lîs!*

fũondo, a, *pl.* fũondi, fũondi, *m.* (tal. fondo) [mlet. *fondo* (VG 391; DDV 279)], zemljište, gradilište: *Va grãde so fũondi drâgi.*

fũorca, i, *f.* (tal. forza) [mlet. *forza* (VG 397; DDV 284)], moć, sila, jakost, snaga: *Istrijãnski vol'i ìmajo vêli r'ogi i vêlo fũorco za peljât.* **na fũorco** [*adv.*] - silom, nasilno, protiv volje: *Na fũorco nîẽna stvãr ne veljâ.*

fũorka, i, *pl.* fũorki, fòrak, *f.* (tal. forca) [mlet. *forca* (VG 393; DDV 280)], drveni podupirač kod krcanja tereta, rogulje: *Zam'i dvîẽ fũorki, da vũos l'âglje nakrgâš.*

fũorma, i, *pl.* fũormi, fòram, *f.* (tal. forma) [mlet. *forma* (VG 394; DDV 282)], **1.** forma, kalup: *Žnjîdari držîẽ fũormo.* **2.** struk, oblik, obličje: *Ona divũojka ìma lîẽpo fũormo.*

fũorši, *adv.* (tal. forse) [mlet. *forsi* (VG 397), *forse* (DDV 283)], možda, moguće: *Fũorši ću pũoć na sam'inj, a fũorši nẽ.*

fũoza, i, *pl.* fũozi, fũos, *f.*, vrst: *Va butîẽge ìma sâke fũozi r'ôbi.*

fũrbas, fũrbasta, o, fũrbastega, furbastẽji, *adj.* (tal. furbo) [hrvatska izvedenica od mlet. *furbo* (VG 412; DDV 291)], lukav, domišljat: *Fũrbasti ljûdi pasîẽvajo dobrȍ.*

furber'ija, i, *pl.* furber'iji, furberîj, *f.* (tal. furberia) [mlet. *furbaria* (VG 412; DDV 291)], lukavstvo: *Furber'ija n'î sâgdere na mẽste.*

furẽšt[1], furẽšta, *pl.* furẽšti, furîẽšt, *m.* (tal. forestiere) [mlet. *forestier/foresto* (DDV 281; VG 394)], stranac, turist, tuđinac, došljak: *Po lẽte pr'îde na mũore dȍsti furîẽšt.*

furẽšt[2] (furîẽšti), a, o, furẽštega, *adj.* (tal. foresto) [mlet. *foresto* (DDV 281; VG 394)], tuđi, strani: *Tȍ je n'îjb'îže furẽšta rȍba, âš je fîna.*

Furij'ȃnka, i, *f.*, naziv jednog pašnjaka na Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

furijũošš, furijũoža, o, furijũožega, *adj.*, (tal. furioso) [mlet. *furios/furioso* (VG 413)], vatren, silovit, goropadan: *Nẽki mlâdi ljûdi zn'îjo b'ît jâko furijũoži.*

fùrit, fùrin - fùre i fùrijo, fùri, fũrila, lo; fùren, a, o; fùri; *v. i.*, pariti: *Kât se l'îži se mũora bijankar'ijo fùrit.*

fũrman, a, *pl.* fũrmani, fũrman, *m.* (njem. Fuhrmann), vozar, koji tjera konje: *Fũrmani so peljîẽvâli s kũonji materijâl, ka dâ se je dẽlala štrẽka za Pũlo.*

furminȃnt, a, *pl.* furminȃnt, furminȃnt, *m.* (mlet. fulminante), žigica, šibica: *Furminȃnti potrbuje i rãbi sâka kùća.*

Fùruli, Fùrul, *pl. t. m.*, ime jednog zaselka na Pazu, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula: *Fùruli se nehãjo na br'îẽgu poli cẽsto.*

fùšman, a, *pl.* fùšmani, fùšman, *m.* (njem. Fussman), pješak. Dok nije bilo istarske željez. pruge cijeli se je promet iz srednje Istre odvijao preko Boljunštine i Učke. Tako su zvali one, koji su sa 1 ili 2 para goveda pomagali prijevoz tereta do Učke: *Trgũovci kî so peljâli vînȍ priek Učki se poli Mandîć na Boljunsken Pȍlje z'ìmeli fùšmani kakȍ pȍmoć.*

fužîna, i, *pl.* fužîni, fužîn, *f.* (tal officina) [mlet. *fusina* (DDV 292) *fuſina* (VG 414)], kovačko ognjište; *Sâka kovač'ija ìma i fužîno, va kîẽ se želẽzo pâli.*

fûži, fũži, *pl. t. m.* (mlet. fusi), vrst tjestenine u formi četverokutića sa 2 previjena ugla: *Fûži se kùhajo va sâke kmîẽcke kùće, kadâ je kakũof gũot, ali vêlo dẽlo.*

G

gâbrla, i, *pl.* gâbrli, gâbrl, *f.* (tal. gabella) [nejasna etimologija: nije ni iz talijanskoga ni iz mletačkoga, jer *gabella* imam potpuno različito značenje i označava porez, trošarinu], ukosnica, zavinuta žica za žensku kosu: *Gâbrli nöse na glāvë sämo žîënske .*

gājba, i, *pl.* gājbi, gājp, *f.* (tal. gabbia) [metateza od mlet. *gabia* (DDV 294)], krletka, kavez, *dem.* gajbica: *Tïći ljùdi držîë döma va gājbah.*

galerÌja, i, *pl.* galerÌji, galerîj, *f.* (tal. galleria), tunel, rudarski rov: *Na štrëke Lüpoglaf - Stâlije se nahājajo čet ïri galer ïji, a na štrëke Lüpoglaf - Pūla sämo jenä.*

galèta, i, *pl.* galèti, galîet, *f.* (tal. galetta) [mlet. *galeta* (DDV 296; VG 418)], **1.** svilac, svilena buba: *JedÑnpūt so kmëti na BoljÑnšćine gojÏli galèti i sādÏti i sādÏli mūrvi.* **2.** keks: *Galèti so dobrë za va të i kafë.*

GaležÑn, a, *m.* ime jednog istar. sela, u. opć. Vodnjan, kotar Pula: *Va GaližÑne so žÏvëli TalijÑni.*

gālÌt, gālin - gālijō, gālÌ, galÌla, lo, gâlÌ, *v. i.*, lijenčariti, dangubiti: *Nemūój gālÌt, vëč hodÌ čâ dëlat za korÏs!*

gālka, i, *pl.* gālki, gālk, *f.* (lat. galla), sitna hrastova babuška, šišarica: *Na nëkeh gÑmeh va Krāse ïma pÙno gālk. Od gālk se dëla tÑnta.*

galÒp, a, *m.* (tal. galoppo) [mlet. *galopo* (DDV 297; VG 420)], jurnjava, propanj na konju: *uōn je prÏša döma va galÒpe.*

galopÀt, galopÑn - galopâjo, galopā, ÀlaÌ, -lo, galopāj, *v. i.*, (tal. galloppare) [mlet. *galopar* (DDV 297), u tal. *galoppare* (VDLI 951)], juriti na konju, [...ne razabiru se slova]: *KonjÏ kÀt se splÀše galopâjo kakÒ mÑnjeni.*

Galjārdo, Galjārdeta, *m.* (tal. Gagliardo), ime snažnog vola s velikim rogovima.

GamberÌja, i, *f.*, ime jednog istar. zaselka, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

gambijÀt, gambijÑn - gambijâjo; gambijā, gambijÀla, lo, gambijāj, *v. i.*, [mlet. *gambiar* (VG 420)], promijeniti, razmijeniti, mijenjati: *BÏëčÌ se gambijâjo va bÑnke i va butîege.*

gamëla, i, *pl.* gamëli, gamîel, *f.* (tal. gamella) [mlet. *gamela* (VG 421)], limena vojnička zdjelica za prijenos hrane (jela): *Kî ne möre kÙhat döma nösi va gamële jës z oštarÏji.*

gànac, gÑnca, *pl.* gÑnci, ganÑc, *m.* (tal. gancio) [mlet. *ganzo* (DDV299), *ganso* (VG 422)], kuka, klin: *PršÙti i špëh se ubëse na gànac, da se lāglje šūšijo.*

ganūt, gànen - gàno i gànejo; ganū, ganūla, lo, ganÌ, *v. p.*, maknuti: *GanÏ tÒ bāčvo, ku mörеš!* **ganūt se** - maknuti se: *Me bolÑ nogā, da se ne mören ni ganūt.*

gànjak, gÑnjka, *pl.* gÑnjki, gÑnjk, *m.* (njem. Gunk), trijem, hodnik: *Nëki kvartīërÏ ïmajo i svūój gànjak.*

gànjat, gànjan - gànja - gànjajō, gànja(l), gànjala, lo, gànjan, a, o, gànjaj, *v. i.*, goniti, tjerati (marvu): *Ne mūójte gànjat uōvci na šinužëta, nëgo va krāso.*

garancÌja, i, *f.* (tal. garanzia), garancija, osiguranje: *Kî posūódi kîemu vëč bÏëči ÏšćeÌ sÏgurno garancÏjo.*

garÑnt, garÑnta, *pl.* garÑnti, garÑnti, *m.* (tal. garante), jamac: *BÑnka ÏšćeÌ za posojÏlo dvâ garÑnta.*

garÑntit, garÑntin - garÑntijo, garÑnti, garÑntila, lo, grÑnti, *v. i.* (tal. garantire) [mlet. *garantir* (VG 422; DDV 299)], jamčiti: *NÏëdan ne möre garÑntit, čâ će jÙtre bÏt.*

garnizūon, a, *pl.* garnizūoni, garnizūoni, *m.* (njem. Garnison), garnizon, posada: *Va nëkeh grâdeh nÏ garnizūóna.*

garÒful, a, *pl.* garÒfuli, garÒful, *m.* (tal. garofano i garofolo) [mlet. *garofolo* (VG 427; DDV 300)], klinčić, karanfil: *GarÒful je lîepa rūožica, kâ fino dÙšÏ.*

garzūon, a, *pl.* garzūoni, garzūoni, *m.* (tal. garzone) [mlet. *garzon* (DDV 300), *garfon* (VG 424)], kalfa, šegrt, naučnik: *ArtižÑni držîëva slÙžbe garzūóni, da jin pomÒro dëlat.*

gâs[¹], gâza, *pl.* gâzi, gāzi, *m.* (mlet. gaso), pošavica, šav: *ŽnjÏdar šÏje po gâzu.*

gâs[²], a, *pl.* gâsi, gāsi, *m.* (njem. Gas), plin: *Va grâde se kÙha i na gâse.*

gāsÌt, gāsin - gāse i gāsijo, gasÌ, gasÌla, lo, gāšen, a, o, gāsÌ, *v. i.*, gasiti: *UgÑnj se gāsi z vodūó.*

gàt, gàda, *pl.* gàdi, gât, *m.*, **1.** zmija uopće, **2.**

mrcina: *Jâ ga ne trpĩn, tò je prâvi gât.*

gazèta, i, *pl.* gazèti, gazîet, *f.* (tal. gazzetta) [mlet. *gazeta* (DDV 302), *gazeta* (VG 428)], novine: *Jâ san tò štuôrijo proštîe va gazète.*

gãzit, gãzin - gãze i gãzijō, gãzi, gãzila, lo, gãžen, -a, -o, gãzi, *v. i.*, gaziti, hodati po vodi: *Nemuôj gãzit po vodè i po blâte!*

geolòh, geològa, *pl.* geològi, geolúôh, *m.* geòlog, stručnjak za istraživanje zemlje, zemljoslovac: *Geològi so jâko potrîebni za iskât vòdo, nâfto i drùgi minerâlȉ.*

Gêzo, Gêzeta, *m.*, jedno muško ime: *Takò se je zvâ va jedĩn trgòvac va gradîće Boljũne.*

gladĩš, gladīšà, *m.* (lat. ononis spinosa), višegodišnja drvenasta i bodljikava biljka, koja raste na livadama u ravnici kao korov: *Gladĩš bodè i nîêno blâgo nîêće da ga jȋ.*

glasovãt, glasûjen - glasûjo, glasovã, glasovàla, o, glasũj, *v. i.*, glasovati: *Va šedûte se mûora kî pũt i glasovãt za nèko stvãr.*

glãvā, ì, *pl.* glāvȉ, glãf, *f.*, **1.** ljudska glava: *Sàka glāvā svojò pâmet. - Kî n ĩma glāvȉ ĩma nògi.* (nar. poslovica) **Svojîê glāvȉ -** svojeglav, tvrdoglav: *uôn je vâjki svojîê glāvȉ i dela sâmo ča je njegâ vòlja.* **2.** biljna glava (kupusa, salate): *Mî smo stâvili va maštîêl kȉsat glāvȉ ot kapûza.*

glavȉca, i, *pl.* glavȉce, glavîc, *f. dem.* od glavà, **1.** glava kupusa: *Mî smo stâvili kȉsat va maštîêl pedesîêt glavîc kapûza.* **2.** vrh čunjastog brežuljka, zaravanak: *Hòte tâmo na glavȉco, pâk poglîêjte va ravnȉco!*

glavȉna, i, *pl.* glavȉni, glavîn, *f.* **1.** augm. od glava; **2.** debeli dio točka kroz koji prolazi osovina: *Sàka kuôla mûora imèt glavȉno i pãlci.*

glъ̃vnja, i, *pl.* glъ̃vnji, glъ̃vnj, *f.* ugarak, raspaljeno drvo; *dem.* glavnjȉca: *Kâd ugĩnj slâbo gorȋ se mûorajo glъ̃vnji mâlo poravnât.*

glèdan, glèdana, o, glèdanega, *adj.*, ugledan: *Nâš podeštât je met ljũdi jâko dobrò glèdan.*

glèdat, glèdan - glèdajo, glèda, glèdala, - lo, glèdan, a, o, glèdaj, *v. i.*, **1.** gledati: *Glèdaj râvno predâse!* **2.** nastojati, paziti: *Glèdaj da bûoš dòbar. Glèdaj na uôvci.* **glèdat se -** gledati, paziti se.

glîêt, glīējèn - glīējúô, glîê i glèda, glèdala, lo, glîêj, glîêjte, *v. i.*, **1.** gledati: *Glîêjte kakò dãš vanè pâda !* **2.** nastojati, paziti: *Glîêjte da bûote bruôni.*

glîêžanj, glîêžnja, *m.*, gležanj, nožna jabučica: *Kadâ je kopã se je z matȉko rãni na glȉežnju.*

glîsta, i, *pl.* glîsti, glȉst, *f.* (lat. lumbricus), **1.** gnjavica: *Kât se va vȑte kopâ se nĩjde glîsti. Glîsti kosȉći jâko ràdi jũduô.* **2.** dječja glista: *Mâli otrokȉ dobĩvajo glîsti.*

glōdât, glòjen - glòjo, glòda, glòdâla, lo, glòjen, glòjena, o, glòdaj, *v. i.*, glòdati: *Zîêci glòjo kòro od žĩri i takò dèlajo škòdo.*

glòh, glogà, *pl.* glogȉ, glúôgi, *m.* (lat. crataegus eryacantha i monogyna), glog bijeli i crni, trnina: *Na glòh se mòre cȑêpȉt hrùšvi i čèšpi. Človȅk se mòre nabòs i na glòh.*

glûh, glũhi, gluhà, ò, gluhegà, *adj.*, gluh: *Glũhi ljûdi so dòsta dižgracijãni.*

gnàt, gònin - gònijo, gnȑ̃, gnàla, lo, gonȉ, gnȑ̃j, *v. i.*, gnati, goniti: *Gonȉte vâlje uôvci na pâšo.* **gnàt na lȉcit -** tjerati na dražbu: *Nèki trgòvac je za dûh gnȑ̃ susîêcko kmèšćino na lȉcit.*

Gnojȉni, Gnojîn, *pl. t. n.*, naziv jednog pašnjaka na Boljunskom Polju; u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

gnojȉšće, a, *m.*, gnojište, đubrište, smetlište: *Sàka kmîêcka kûća ĩma i gnojȉšće, kâmo se hȉta gnûoj na kûp viz dvuôrâ.*

gnojȉt, gnojȋn - gnojīmò - gnojîê i gnojījúô; gnojȋ, gnojȉla, lo; gnojȉ, *v. i.*, gnojiti, đubriti zemlju: *Zèmljo se gnojȋ na pozȉmak i na mlât.* **Gnojȉt se -** gnojiti se: *Čiralj mi se jâko gnojȋ.*

gnojnȉca, i, *f.*, gnojnica, tekućina od đubreta: *Gnojnȉcon se gnojîê šinokòši i vȑti.*

gnûoj, gnòja, *m.*, đubre, gnojivo, trulež: *Najbòlji gnûoj je ot blãga i tò od ovâc, pogotòvo za šenȉco.*

gnjȃt, a, *m.*, debelo meso: *Dâjte mi kûs mîêsa, mà od gnjȃta.*

gnjès, gnjetèn - gnjetúô i gnjetèjo, gnjîê, gnjelà, gnjetîên, gnjetenà, o, gnjetȉ, *v. i.*, gurati, ugnjetavati: *Jàči gnjetè slabèjega.* **gnjès se -** gurati se, mješati se u nešto: *Mà kâmo se tolȉko gnjetèš?*

gnjȋl (gnjȋli), gnjīlò, gnjȋlega i gnjȉlega, gnjilèji, *adj.*, gnjio, truo: *Gnjilò jâbuko se ne mòre jès pak se jo ćà hȉtit.*

gnjīlèt, gnjīlîejen - gnjīlîejo, gnjīlîê, gnjīlèla, gnjīlèlo, gnjilîêj, *v. i.*, gnjiliti, trunuti: *Va ùmide konòbe kump ĩr bȉzo gnjilîêje.*

gnjȋt, gnjȋn - gnjīmò - gnjījúô, gnjȋ, gnjīlà, gnjīlò, gnjȋj, *v. i.*, gnjiti, trunuti: *Čâ nȋ bòlje tò ròbo prodât nègo da tù gnjījȅ?*

gnjīzlò i **njīzlò,** gnjizlà, *pl.* gnjizlà, gnjȉzle, *n.*, gnijezdo: *Slavīćȉ dèlajo gnjīzlò na tlîê va štȑpede me(d) trèmi mljâvicami.*

gnjûs, a, *pl.* gnjûsi, gnjũsi, *m.*, uprljana, umazana osoba, smrad, *dem.* gnjusìć: *Jâ ne grīẽn h njemù, âš tò je prâvi gnjûs. Nemũoj tegà gnjûsa zrĕt sòbon va kumpanìjo.*

gnjusȕn (gnjûsni), gnjusnà, ò, gnjusnegà, gnjusȕn, *adj.*, prljav, umazan, smradan, nečist: *Va gnjusnò kùćo nīẽdan ne grīẽrât, ku nī jùšto prisīljen.*

gnjusĕt se, mi se gnjusî - gnjusīẽ, gnjusàla, lo, *v. i.*, gaditi se: *Tà jãja mi se gnjusīẽ; jâ ih ne mòren jẽs, âš so stâre.*

gòba, i, *pl.* gòbi, gũop, *f.*, gljiva, *dem.* gòbica: *Ufrìgane gòbi so jâko dobrè s palīẽnton i s kumpirũõn.*

godišnjȗk, godišnjȗkà, *pl.* godišnjȗkì, godišnjȗk, *m.*, vršnjak, istih godina: *Tĩ i tvũoj kujîn stè godišnjȗkì.*

godũõvni, godũõvna, o, godũõvnega, *adj.*, praznički, svečani: *Petròva na Vrȗnje godũõvni je dȋn.*

gojìt, gojìn - gojīmò - gojīẽ i gojījũõ, gojì, gojìla, lo, gojẽn, gojenà, ò, gojì, *v. i.*, gojiti: *Sàka prâva gospodarìca na selè gojī kòkoši i prāscì.* **gojìt se -** gojiti se: *Pulàštri se gojīẽ va sàken selè.*

golčìć, a, *pl.* golčìći, golčîć, *m.*, skuša (riba): *Rìbari se najīdũõ i golčîć.*

golìčas, golìčasti, golìčasta, o, *adj.*, golišav, bez perja: *Va tīẽn gnjīzlè so kosìći jõš golìčasti, pa ne mòro proletĕt.*

golìda, i, *pl.* golìdi, golît, *f.*, valov, korito za svinje; *dem.* golìdica: *Prāscì jīdũõ z golìdi, màku je čâ dobregà in pomòro i kòkoši.*

golīš, golīšà, *pl.* golīšì, golìši, *m.*, golet, golo zemljište bez drveta: *Hodì gòre na golīš, a tàmo ćeš nâjbòlje vīẽt cīẽli okolīš.*

golīšāf, (golīšâvi), golīšàva, golīšāf, golīšàvega, *adj.*, gôl, bez perja: *Mlãdi tìči va njīzlè so jõš golīšàvi dòkle ne proletījũõ.*

gologlāf, (gologlâvi), gologlàva, gologlàvo, gologlàvega, *adj.* gologlav, otkrite glave: *Moškî smīẽjo pũõć va crīẽkvo sàmo gologlàvi.*

Gologorìca, i, *f.*, selo Gologorica, u. općina Pazin, kotar Pula: *Va Gologorìce se govòri sàmo îkavski.*

Gologŕčan, a, *pl.* Gologŕčani, Gologŕčan, *m.*, stanovnik sela Gologorice: *Gologrčàni ìmajo dòsti vīnà i čīẽš.*

Gologŕčanka, i, *pl.* Gologŕčanki, Gologŕčank, *f.*, stanovnica sela Gologorica: *Gologŕčanki so līẽpè i brȗvne divũõjki.*

gologŕčki, a, o, gologŕčkega, *adj.*, gologrčki: *Gologŕčki krãj je pũn rũõvi i brīẽgi.*

Gologŕšćina, i, *f.*, okolica Gologorice i por. općina Gologorica: *Gologŕšćina je blīzu cèsti i strèki za pũõć va Pâzin i Pũlo.*

gòlop, gòloba, *pl.* gòlobi, gòlop, *m.*, golub: *Va nâšeh umòlah ìma i dȋveh gòlop.*

golotà, golotì, *f.* golotinja, nagost: *Golotò se glèda pokrìt ku mînj se mòre.*

goložìja, i, *f.*, (mlet. golosia), proždrljivost, lakomost, pohlepa: *Goložìja je grîdi difèt poli člověka.*

golũõž, (golũõži), golúõža, o, golũõžega, *adj.* (tal. goloso) [mlet. *goloso* (DDV 311), *golofo* (VG 445)], lakom, pohlepan, sladokusan: *Gŕdo je kàd je člověk jâko golũõš.*

goljũf, goljùfa, *pl.* goljùfi, goljũfi, *m.*, varalica: *Goljùfa pošten ìljûdi ne trpīẽ.*

goljufât, goljufȁn - goljufâjo, goljufã, goljufàla, lo; goljufãj, *v. i.*, varati: *Cigâni goljufâjo kadè mînj mòro.*

gomìla, i, *pl.* gomìli, gomîl, *f.*, velika hrpa kamenja, kup: *V Rīẽkè zovũõ onè stâre kùći va srīẽt grâda Gomìla.*

gonìt, gònin - gòne i gònijo, gonī, gonìla, lo, gònjen, a, o, gonì, *v. i.* goniti: *Pastìr gòne krâvi na pâšo.* **gonìt na licit -** dražbovati; **gonìt se -** tjerati se spolno: *Uovci se gòne na pozìmak.*

gorà, gorì, *pl.* gorì, gũor, *f.* gora, gorski kraj, predio: *Va Ìstrije je nâjvèća gorà Ũčka.*

Gorènja Vâs, Gorènje Vâsi, *f.* selo, opć. Boljun, kot. Pazin (sada Pula): *Na Gorènje Vasè je līẽpa škũõla.*

gorènі i **gorīẽnji**, gorènjega i gorīẽnjega, *adj.*, gornji: *Z gorīẽnjega podà se bòlje vìdi nègo z dolīẽnjega.*

gorèt, gorîn - gorimò - gorīẽ i gorijũõ, gorīẽ, gorèla, lo, gorīẽn, gorenà, ò, gorì, *v. i.*, gorjeti: *Potaknì màlo ugīnj, da bòlje gorī.*

gorīẽnji, a, o, gorīẽnjega, *adj.*, gornji: *ũõn bīva na gorīẽnjen podè.*

Gorīẽnjka, i, *pl.* Gorīẽnjki, Gorīẽnjk, *f.* **1.** naziv za okomitu deblju šipku na klopki za ptice; **2.** žena iz sjevernih krajeva Istre: *Tò Gorīẽnjko uvdè nīẽni ne poznȏ.*

gorùpica, i, *f.*, vrst male jestive crvene gljive: *Gorùpica rastè va bòške na golīẽh mèsteh.*

gospã, gospīẽ, *pl.* gospīẽ, gũõsp, *f.*, gospođa: *Nī sàka gospã kâ se za takòvo držī; dem.* gospìca.

gospòcki, gospũõcki, a, o, gospòckega, *adj.*, gospodski: *Tâ čověk nī gospodȋn, ma se držī*

po gospȍcki. Tȍ je gospȍcki palȃc.

gospodār, gospodārā̀, *pl.* gospodārȉ, gospodãri, *m.* gospodar, vlasnik, upravitelj posjeda; *dem.* gospodarȉć: *Sȁki je nȇjrâđi gospodār na svojȋm.*

gospodarȉca, i, *pl.* gospodarȉce, gospodarȉc, *f.* gospodarica, žena koja vodi domaćinstvo: *Poli kmẽta gospodarȉca mȗora tȉndit kȕćo i letȗće.*

gospodārīēf, gospodārȅva, gospodārȅvo, gospodarȅvega, *adj.*, gospodārev: *Gospodarȅva besẽda va kȕće nȇjvẽć veljâ.*

gospodārski, a, o, gospodārskega, *adj.* gospodarski: *Sȁki kmẽt mȗora imẽt gospodārsko ordīnje za dẽlat kampânjo.*

gospodȉčić, a, *pl.* gospodȉčići, gospodȉčić, *m.*, **1.** *dem.* od gospodȋn, **2.** zumbul (lat. hyocinthus orientalis): *Gospodȉčići se sãde va vȉrte.*

gospodîn, gospodȉna, *pl.* gòspoda, i, *m.* gospòdin; *dem.* gospodȉčić: *Pobȍžni ljȗdi se va sȁke vêle potrẽbe mȍle gospodȉnu Bȍgu.*

gospodȉnof, gospodȉnova, o, gospodȉnovega, *adj.*, ono što pripada gospodinu: *Gospodȉnova vêla se nahãja na krãj selȁ.*

gospodînja, i, *pl.* gospodînji, gospodînj, *f.*, gospođa, supruga gospodina, gazdarica: *Danȁs gospodînji nȉ dȍma, âš je šlȁ va grât.*

gospȍšćina, i, *pl.* gospȍšćini, gospȍšćin, *f.*, gospodski posjed, vlastelinstvo: *Va boljũnske vȁle je bȉlā sȁmo jenā gospȍšćina i tȍ na Belâje.*

gȍs, gȍsta, *pl.* gȍsti, gȍsti i gȗsos i gostȉ, *m.*, gȍst: *Volẽto smo imẽli pȕno gȍstī.*

gȍšća, i, *pl.* gȍšći, gȗošć, *f.* ženska osoba kao gost: *Za Vazȗn smȍ imẽli jenȍ gȍšćo.*

gotȗof, gotȍva, o, gotȍvega, *adj.*, gotov, pripravan: *Ȁla hȍte, mî smo gotȍvi za pȗšć na dẽlo.*

govẽji, a, o, govẽjega, *adj.*, goveđi: *Govẽje mȉšso je nâj gušnẽje za jȗho i za zvacẽt.*

govẽran, govȉẽrna, *pl.* govȉẽrni, govẽran, *m.*(tal. governo) [mlet. *governo* (DDV 312)], vlada, državna vlast: *Sȁki štât ȉma svȍj govẽran.*

governȁt, governȗn - governȗjō, governȗ, governȁla, lo, governȗn, governȁna, o, governȗj, *v. i.*(tal. governare) [mlet. *governar* (DDV 312; VG 447)], **1.** vladati, **2.** popraviti: *Governȗj mi ovȍ posȍdo za pȉt!*

governatȗor, a, *pl.* governatȗori, governatȗori, *m.* (tal. governatore) [mlet. *governator* (DDV 312)], pokrajinski namjestenik: *Governatȗor Istrije je imȋe svȍj ofícij va Trstȇ.*

governatȗorski, o, governatȗorskega, *adj.* namjesteнički, što pripada namjesteniku: *V Rīẽkẽ je governatȗor bȉvā va nȗoven governatȗorsken palȃce.*

govȋẽcki, a, o, govȋẽckega, *adj.*, goveđi: *Govȋẽcka jūhā se storȉ ot volȍvini.*

govorȋẽnje, a, *pl.* govorȋẽnja, govorȋẽnj, *n.*, govor, govorkanje: *Tȍ nȉ istina, tȍ je bȉlȍ sȁmo jenȍ govorȋẽnje.*

govorȉt, govorȉn - govorimȍ, govorȋẽ i govorijȗo, govorȉ, govorȉla, lo, govori, *v. i.*, govoriti: *Lȁhko je govorȉt mȁ tẽško nẽšto storȉt.*

grȁbar, grȁbra, *pl.* grȁbri, grabâr, *m.* (lat. carpinus orientalis), grab; *dem.* grabrȉć: *Grȁbar je nȇjbȍlje drȋẽvo za ugãnj.*

grabljȁt, grȁbljen, grȁbljaj, grȁblje, grȁbljala, lo, grȁbljan, a, o, grȁbljaj, *v. i.*, grabiti, kupiti grabljama: *Hȍte grabljȁt sȋẽno na šinokȍše!*

grȁblji, grabã, *pl. t. f.*, **1.** grablje za sijeno; **2.** grablje s kratkim držalom i s tri duga željezna zupca (klina) za pokrivanje slamnatog krova: *Prâve grȁblji slȕže za grȁbit sȋẽno i slȁmo.*

grabljȉšće, a, *pl.* grabljȉšća, grabljȉšć, *n.*, držalo od grablja: *Grȁblji so nasãjene na dȗgen grabljȉšću.*

grābrȍvina, i, *f.*, grabovo drvo, grabova građa: *Grabrȍvina je trdȍ drȋẽvo, ȁli lȁhko se kãla.*

Grȁbrovo, a, *n.*, ime jednog brežuljka (između sela Kurelovići i zaselka Francetići), p. općina Boljun, kotar Pazin (sada Pula).

grâcija, i, *f.*, (tal. grazia) [mlet. *grazia* (DDV 316; VG 455)], milost, pomilovanje: *Ašašîni ne meritâjo grâcijo*

gracijȁt, gracijȗn - gracijâjo, gracijã, gracijȁla, lo, gracijȗn, gracijȁna, o, gracijâj, *v. p.* (tal. graziare) [mlet. *graziar* (DDV 316)], pomilovati: *Kî je osũđen na smȑt, mȍre bȉt gracijȗn.*

grackî, grackâ, úo, grackȋẽga, *adj.*, gradski, koji pripada gradu: *Grackȋẽ kontrâdi so nȇjvẽć pošaližȁne, ȁli katramȁne.*

Grȁčišće, a, *n.*, ime starinskog istar. mjesta, u. općina Pazin, kotar Pula.

gradȅla, i, *pl.* gradȅli, gradȋẽl, *f.* (tal. gratella) [mlet. *gradela* (VG 448)], roštilj, željezna rešetka (za žeravicu) za prženje: *Na gradȅlah se pečȕ rȉbi i mȉšso.*

gradîn, a, *m.* (tal. gradino), stupanj (toplomjera), stepen: *úon je va lẽto dȗn vancã za dvâ*

gradîni.

gradîna, i, *augm. f.*, **1.** velika građevina, **2.** ruševine grada odnosno kule: *Pâška gradîna je sâ z debêlen bršljânon zarašćenâ pâk mûore bît jâko stâra.*

Grâdinjac, Grâdinjca, *pl.* Grâdinjci, Grâdinjac, *m.*, stanovnik sela Gradinja, u. općina Boljun, kotar Pazin (sada Pula): *Grâdinjci so nêkat bilî Rumanjîežî, ma so rumanjîeški vêč pozâbîli govorît.*

Grâdinje, a, *n.*, ime ist. sela i p.o. Gradinje, općina Boljun, kotar Pazin, sada Pula: *Grâdinje je nêkat bîlo rumanjîeško selo.*

Grâdinjka, i, *pl.* Grâdinjki, Grâdinjk, *f.*, stanovnica sela Gradinje: *Grâdinjki so okolo služîle kakô težakînji.*

grâdît, grãdin - grãde i grãdijō, gradî, gradîla, lo, grajena, gradî, *v. i.*, ograđivati zemljište, praviti plot: *Dvuôr se grãdi za blâgo, a kûća za ljûdi.*

graduân, graduâna, o, graduanega, *adj.*, (tal. graduato) [mlet. *graduato* (VG 313)], osoba sa građan. ili vojn. činom: *Oficîrî so graduâni.*

grâh, a, *m.* (lat. pisum sativum), grašak: *Grâh dêla môšnji i jâko je dobar za jês.*

grãj, i, *pl.* grãji, grãj, *f.* (mlet. graia) [riječ praslavenskoga podrijetla (ERHSJ I/603)], živica, plot, živa ograda: *Nêka pâšišća i šinokôši îmajo naôkolo grâj.*

grajân, grajâna, *pl.* grajâni, grajân, *m.*, građanin: *Onêh ki bîvajo va grâdeh i va mêste Boljûne poli nâs zovuô grajâni.*

grajânka, i, *pl.* grajânki, grajânk, *f.*, stanovnica gradića Boljuna: *Grajânki ne užâjo hodît na dêlo va kampânjo ni na zurnûdi.*

grajânski, a, o, grajânskega, *adj.*, građanski: *Grajânske kûći so vêče i lêplje ot kmêčkeh.*

grajât, grajân - grajâjo, grajã, grajâla, lo, grajãj, *v.i.*, kuditi nekoga: *Otâc i mât vêč pût dîco grajâjo kât so zlôčesti.*

gramatikāl, gramatikāla, *m.* (tal. gramaticale) [kriva grafija: tal. *grammaticale* (VDLI 1011) i pomaknuto značenje u odnosu na izvornik], književni jezik: *Poli nâs ne znîjo govorît gramatikāl.*

grâmpa, i, *f.* (lat. crusta vinacea), vinski kamen: *Grâmpo se sâkeh pâr lêt strîže z bâčvi i prodâjê.*

grampât se, se grampân - grampâjo, grampã, grampâla, lo, grampãj se; (mlet. gramparse), primiti, uhvatiti se za nešto: *Kî se utâplja se i za slâmo grampâ.*

grancljîf, grancljîva, o, grancljivega, *adj.* (tal. rancido), upaljen, pokvaren: *Grancljîf špêh nîma nikakovega gûšta.*

grancljîvos, grancljîvost, *f.* (tal. ranciditâ), ranketljivost, pokvarenost mesa od žege: *Grancljîvos užâ prî na mîs, kî se ne držî va klâdnîên.*

grândālj, grândāljā, *pl.* grândaljî, grândālji, *m.* (tal. grondale) [mlet. *grondal* (DDV 318)], potkrovlje, kamene ploče od pola metra, koje sačinjavaju potkrovlje, krovni vijenac: *Sâka bôlja kûća îma grândālji.*

grânica, i, *pl.* grânice, grânic, *f.* grančicâ, *dem.* od grâna: *Kozî nâjrâje bîste mlâde grânice i zatô dêlajo vêlo škôdo va bôške.*

grânje, a, *coll. n.*, grânje: *Jêsenovo i topôlovo grânje je dobrô za kîmô za blâgo po zîmê.*

grašćîca, i, *pl.* grašćîce, grašćîc, *f.*, građanka uopće, stanovnica grada: *Grašćîce grêduô rêtkô va kampânjo dêlat.*

grâšica, i, *f.*, sitna okrugla tuča, led: *Va nêkeh Istrijânskeh krâjeh grâšica storî pûno škôdi na tîseh i na jintrâde.*

grâška, i, *f.*, vrst žitnog korova sličnog grašku: *Grâško se plêvê va žîte.*

grât, grâda, *m.*, tuča, led: *Kampânjo grât vêč pût potûčê i storî pûno škôdi.*

grât, grâda, *pl.* grâdi, grãdi, *m.* **1.** grâd, *dem.* gradîć: *Jugoslâvija nîma vêleh grãdi*; **2.** (tal. grado), stupanj: *Volêto je bilô têplo i do četrdesîêt grãdi;* **3.** čin; *dem.* gradîn: *Tâ impiegât mûora imêt visûôki grât.*

gratulât, gratulân, gratulâjo, gratulã, gratulâla, lo; gratulãj, *v. i.* (tal. congratulare), čestitati nekome: *Za Božîć i za Vazân si rôdvina i prîêteli užâjo gratulât.*

grbas, grbasta, o, gôbastega, gobastêji, *adj.*, grbav, neravan: *Nêke pršûôni čîên so starêje postâjo sê grbastêje.*

grča, i, *pl.* grči, grč, *f.* kvrga, čvor na drvetu, *dem.* grčica: *Drîêvo kûô îma vêč grč mânje veljâ.*

grčas, grčasta, o, grčastega, grčastêji, *adj.*, kvrgav: *Grčasto drîêvo se duperâ za ugânj.*

grdelîn, a, *pl.* grdelîni, grdelîni, *m.* (tal. gardellino) [mlet. *gardelin* (VG 423)], češljugar: *Grdelîni se loviê i držiê dôma va gâjbe, âš lêpo kantâjo.*

grebenât, grebenân - grebenâjo, grebenâ, grebenâla, lo, grebenân, ana, grebenâj, *v. i.*, čihati [razvlačiti] vunu na grebenima: *Kî*

ȉmajo ovâc ȉmo grebenȋjo, a nèkat so kmèti grebenàli i kònopljo.

grebenȉca, i, *f.*, naziv jednog dijela pluga: *Grebenȉco zovȕ jedȃn drevèni kȗs plȕga.*

grȅs, grebȅn - grebȕo i grebȅjō, grèba, greblà, lo, grebȉ, *v. i.*, grepsti: *Mâčka rãda grebȅ kàd se igrâ àli kàt se razjâdi.*

grȅš, u infinitivu se ne upotrebljava, grȉen - grīedȕo, šã, šlà, šlò, hodȉ, *v. i.*, ići, hodati: *Jȉeš prȅz bragȉeš, kàmo grȉeš?*

grȅšpa, i, *pl.* grèšpi, grȉešp, *f.* (mlet. grespa), bora: *Stâre žȉenske užâjo imȅt grèšpi po lȉcu.*

grȅt, grīejȅn - grīejȕo i grȉejo, grȉe, grèla, grẽlo, grȉes, *v. i.*, grijati; **grȅt se -** grijati se: *Kàt je zīmà se ljûdi grȉejo pol' ognjà.*

Gȓgo, Gcgeta, *m.*, muško ime Grgur, Grga: *Sȅlo Gržȅtići je dobȉlo ȉme ot Gȓgeta.*

Grgȗor, Grgȗora, *m.*, ime Grgur, Grga: *Ovȍ pàlico san prȉje od Grgȗora.*

grīedȃ, grīedȉ, grȉet, *f.*, greda, neožbukani strop, tavanica, *dem.* gredȉca: *Grīedȉ poli kȕći rãbe za vȅć stvãri. Pršȕti i mȋs se stȁvi šȕšit pod grīedi.*

grīedãlj, grīedljà, *pl.* grīedljȉ, griedãlj, *m.*, grbavi dio pluga na kome su pričvršćeni svi željezni dijelovi (čȓtalo i lemȅš): *Prȅs grīedljà nȋ ni plȕga.*

grȉeh, grīehà, *pl.* grīehȉ, grȉehi, *m.*, grijeh, pogreška: *Se užâ rȅč: Nȋ človȅka prez grīehà ni jȃnjca prez rȉepà.*

grīešȃn, (griešni), grīešnà, grīešnò, grešnegà, grešnèji, *adj.*, grešan: *Grīešnà dȕšà nȋ nȋšla mira.*

grȋntaf, grȋntava, o, grȋntavoga, *adj.*, mrzovoljan, namršten, zagrižljiv: *Nèki ljûdi znȃjo bȉt jâko grȋntavi; sàka mȃla stvãr jih šekâ.*

grȋntavos, grîntavosti, *f.*, mrzovolja, namrštenost: *Grȋntavos nȋ nȇnemu simpàtična.*

grȉs, grīzȅn - grīzȕo i grīzȅjo, grȉza, grȉzla, lo, grīzȉ, *v. i.*, gristi: *Brekà, kî grīzȅ se ne smȇ tokàt.*

grȉža, i, *f.*, *dem.* grȉžica, (njem. Griess), **1.** oštro kamenje: *Va grȉže ni trávà ne rāstȅ.* **2.** crijevna bolest, dizenterija: *Grȉžo se làhko dobȉ od zēlȅnega àli pokvãrenega žîra.*

Gȓk, a, *pl.* Gȓki, Gȓk, *m.*, Grk: *Poli nàs ȉma jedȃn kmȅt prīdèvak Gȓk, a i Perũoj poli Pũli poli nàs zovȕ Gȓki.*

grkljȃn, grkljàna, *pl.* grkljàni, grkljȃn, *m.*, gȓkljan, grlo: *Kàd se kokošȍ zakòlje jon se prerīȇže grkljȃn.*

grlàt, a, o, grlatega, grlatèji, *adj.*, bučan, glasan, onaj koji viče i glasno govori: *Onȉ kî so grlatèji so màȉnje štimanẽji.*

gȓm, gȓmà, *pl.* grmȉ, gȓmi, *m.*, grmȉć, *dem.* grmȉć: *Na gȓmȅ rastȕ bȉsk, gâlki i šȉški, a i mȗh.*

grmȅt, grmȉn - grmȉe i grmȉjȕo, grmȉe, grmèla, lo, grmȉ, *v. i.*, grmjeti, tutnjiti: *Na mlât i po lete kà(d) dažȋ vȅč pũti blȉska i grmȉ.*

grmȍvina, i, *f.*, hrastovina, hrastovo drvo: *Grmȍvina je nȁjtȉje drȇvo; zatȍ se od njegà dèlajo grīedȉ, brȍdi i kȕći, a bȍme i mobȉljo.*

grmȕovka, i, *pl.* grmȕovki, grmȕovk, *f.*, bijela jestiva gljiva, koja raste na hrastovu panju: *Grmȕovki so dobrȅ za jȅs, a rastȕ na pozȉmak na cokȅ od grmà.*

grhotȁt, grohotȉn - grohotâjo, grohotã, grohotàla, lo, grohotãj, *v. i.*, grohotom se smijati: *Kàd se prȁvi čâ smešnegà nèki se znȃjo takȍ grohotȁt, da se sȉ trēsȅjo ot smīehà.*

gromȁča, i, *pl.* gromàči, gromȃč, *f.*, gomila, hrpa naslaganog kamenja; *dem.* gromàčica: *Nȉgdere pȍli nàs nȉsan vȉde tolȉko i takȍ velȉkeh gromȃč kakȍva Kostrẽne.*

grȍp[1], grobà, *pl.* grobȉ, grȗop, *m.*, grob: *Sàkega kî umrȅ zakopâjo va grȍp, àli va rȁkvo.*

grȍp[2], a, *pl.* grȍpi, grȗop, *m.* (tal. groppo) [mlet. *gropo* (DDV 318; VG 460)], uzao, čvor: *ũof špãk ȉma pȕno grȗop.*

grȍs, grozdà, *pl.* grozdȉ, grȗos i grozdȋ, *m.*, grozd; *dem.* grozdȉć: *Nèki tȓsi radȇ velȉki grozdȉ.*

grȍt, a, *pl.* groti, grȗot, *m.*, mlinska posuda za žito: *Grȍt rãbe sàmo màlinari va màline na vȍdo.*

grȍta, i, *pl.* grȍti, grȗot, *f.* (tal. grotta) [mlet. *grota* (VG 461)], veliki kamen, stijena, klisura; *dem.* grȍtica: *Poli nàs va Kràse spod Učki so vêle grȍti.*

Grožnjȃn, Grožnjȃna, *m.*, Grožnjan, ime jednog gradića, u. opć. Motovũn, kotar Pula.

gȓt, (grdi), gȓdà, gȓdò, gȓji, *adj.*, ružan, ogavan, oduran: *Grdegà človȅka ljûdi nȉmajo rãdi, a žȉensko jȍš màȉnje.* **Po grdȉen** [*adv.*] **-** po ružnom vremenu ili terenu: *Po gȓdȉen se tẽško hȍdi.*

grȗh, grūhà, *m.*, sitni kamen, kamen tučenac: *Grȗh se rãbi za pũoti popravljãt.*

grȕnat i **grȗnt,** grũnta, *pl.* grũnti, grũnt, *m.* (njem. Grund), zemljište, *dem.* gruntȉć: *Kmȅti kî se podȉele ȉmajo navàdno premàlo*

grȗnta.

grȕojze, a, *n.*, grožđe: *Grȕojze je nâjštimanëji žîr. Od grȕojza se dëla vînò. Kadë je grȕojza je i vînâ.* (nar. poslovica)

grūostȓn, grūstnȁ, grūosnò, grosnegȁ, grosnëji, *adj.*, lijen, trom, nepokretan: *Za grūosnî otrokȉ vëć pūti mȕore i šȉbe rābȉt.*

grūostȅt se, se grȕosti, se je gruostèlo, *v. i.*, biti lijen, dosađivati se: *Nèken otrokȕon se grȕosti vàdit i pȕoć va škȕolo.*

grȕva, i, *pl.* grȕvi, grûf, *f.* (mlet. grua), dizalica: *Va nèkeh pȕorteh nî nîčne grȕvi.*

Gržȅtići, Gržètić, *m.*, ime jednog zaselka u Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

Gržîn, a, *m.*, **1.** nadimak jedne porodice u selu Katun na Boljunskom Polju. **2.** ime jednog istar. zaselka u p. o. Paz.

Gržulîn, a, *m.*, nadimak jedne porodice u p. o. Vranje, općina Boljun, sada Pazin.

Gržȕon, a, *m.*, nadimak jedne porodice u selu Rumanija na Boljunskom Polju.

gubīēvȁt, gubíēvan - gubíēvajō, gubīēvā, gubievàla, lo, gubíēvaj, *v. it.*, trajno gubiti: *Kàt san igrȃ na bȍći san vëć pūti i gubīēvā.*

gūbȉt, gūbin - gūbe i gūbijō, gūbī, gūbȉla, lo, gūbȉ, *v. i.*, gûbiti: *Kî igrâ po nèkat i gūbi.* **gubȉt se -** tratiti vrijeme, nestati: *Gūbȉ mi se spred očі da te ne vȉdim.*

gubītȁk, gubītkȁ, *pl.* gubītkȉ, gubȉtki, *m.*, gubitak, promašeni dobitak: *Kadȁ je dobîtkȁ ïma po nèkat i gubītkȁ.*

gumȍljі, gumȕolj, *pl. t. f.*, rezanci, vrsta tjestenine: *Kmëti pripräve gumȍljі z mlīēkȕon, àli sprežgȋno(n) juhȕon za ubët àli za večër̈o.*

gumȕoljnarica, i, *pl.* gumȕoljnarice, gomȕoljnaric, *f.*, drveni valjak za razvlačenje tijesta: *Prëz gumȕoljnarici ne mòre bȉt nîčna kùhinja.*

gȕo! gȕo! gȕo! povik na kopca ili jastreba da se ga uplaši, kad hoće da napadne pilиće ili puriće: *Čîčn kokošȁ ali pȕra zdîgne glâvo v âjer i dâ od sëbe glâs, da se bojȋ, gospodarica vàlje pöčne kričàt: Gȕo! Gȕo! Gȕo!*

gȕoba, i, *pl.* gȕobi, gȕop, *f.*, (tal. gobba) [mlet. *goba* (DDV 310; VG 444)], grba, grbača: *Nèki dižgracijȁni ljûdi nöse na hrtȇ vëćo àli mänjo gȕobo.*

gȕobas, gúobasta, o, gȕobastega, gobasteji, *adj.* (tal. gobbo) [čakavska izvedenica na *–as(t)* od mletacizma **gȕobo**], grbav, gurav, kriv, neravan: *Od gȕobastega drîčva se ne mòro dëlat grīēdȉni toporȉšća.*

gȕobo, gȕobeta, *pl.* gȕobeti, gȕobet, *m.*, (tal. gobbo) [mlet. *gobo* (DDV 310; VG 444)], grbavac: *Gȕobo nebôh ne mòre bȉt nîkat prâvo kuntënat.*

guodȉt, gúodin - gȕode i gȕodijo; gūodî, gūodȉla, lo, gūodȉ, *v. i.* (tal. godere) [za značenje br. 1 iz tal., a za značenja br. 2 i 3 iz hrvatskoga standardnoga jezika *gòditi,* praslavenskoga podrijetla (HER III/356)], **1.** uživati: *Jâ gȕodin na mȕoru kadȁ je lîēp štajȕon.* **2.** goditi, prijati: *Teplȋna mi vâjki gȕodi.* **3.** ugađati nekome: *Otrokȕ je gȕodëlo kadȁ je dȍbī bombȕoni.*

gȕol, gȕoli, golȁ, golò, golegȁ, golëji, *adj.* gôl, neobučen: *Žîčnske se kȕopajo na pȕol golë. Sȁki človëk prîde gȕol na svîēt.*

gūolȁc, gūolcȁ, *pl.* gūolcȉ, golâc, *m.*, vrsta bijele jestive biljke: *Guolȁc rastë va Krȁse.*

gȕorla, i, *pl.* gȕorli, gȕorl, *f.*, (tal. gorna) [mlet. *gorna* (DDV 312; VG 446)], krovni žlijeb, odvod kišnice: *Z gȕorli tečë vodȁ va štîčrno.*

gȕornji, a, o, gȕornjega, *adj.*, gornji: *Va gȕornjeh krâjeh je vëć bȍšak nëgo va nâše Istrije.*

gȕos[1], a, *pl.* gȕosi, gȕosi, *m.*, divlja guska: *Gȕosi prihãjajo sãmo po vêle zīmë i letîē visȍko va ćãpeh.*

gȕos[2], (gȕosti), gūostȁ, gūostò, gostegâ, gȍšći, *adj.*, gust: *Čâ je mlīēkȍ gȍšće tîčn je bȍlje. Tȁ mrëža je gūostȁ.*

gȕosto, *adv.*, često puta: *Mȕoj brȁt bȋva va grâde ma sêjno prihâja gȕosto dȍma.*

gȕošć, gūošćȁ, *m.*, gustoća, umak: *Palîčnta ne veljâ ku nî mȁlo gūošćȁ od mîčsa, àli sîra.*

gȕot, gȍda, *pl.* gȍdi, godȉ, *m.*, **1.** crkveni god, svetkovina: *O godîčh se pȍli kmëta bȍlje jȋ;* **2.** imendan: *Kadȁ bȕo prîša tvȕoj gȕot ȕmputa će ti nȕono prbës kakȕof regâl.*

gȕovno, a, *pl.* gȕovna, gȍvan, *n.*, (lat. stercus), govno, izmetina, ljudsko blato. Upotrebljava se i u kletvi za omalovažavanje nekoga: *Tâ človëk je jenȍ vêliko gȕovno.*

gūsènica i **usènica,** *pl.* gūsènice, gusènic, *f.*, gusjenica: *Poli näs je na sȁken gīmë pȕno gūsënic. Kî lîēgne pod grmȕon va hlât ne mòre spät, äš ga od gūsënic së srbȋ.*

gȕskica, i, *pl.* gȕskice, gȕskic, *f.*, *dem.* od guska, guskica: *Gȕskice grîēdȕo vàlje ràde na vȍdo.*

gȕš, gȕšta, *pl.* gȕšti, gûšt, *m.*, (tal. gusto) [mlet.

gusto (VG 466)], ukus, slast: *Tä jūhä nīma nìkakovega güšta.Kadä uõn kantâ ga je jedĩn güš poslūšät.*

gùšan, gȕšna, gȕšnega, gušnĕji, *adj.*, (tal. gustoso) [čakavska izvedenica na *-an* od imenice **gùš**], slastan, ukusan, tečan: *Tä pečènja je pȉno gušnĕja od rȉbi.*

gùšća, i, *pl.* gȕšći, gûšć, *f.*, **1.** guštara, gusta šuma; **2.** naziv jedne gorske šume ispod Ûčke: *Slavīć ï n îjrājï kantâjo va gušće.*

guštàt, guštȃn - guštãjo, guštã, guštàla, guštàlo, guštãj, *v. i.* i *p.*, (tal. gustare) [mlet. *gustar* (DDV 321; VG 465)], kušati, okusiti: *Guštãj mälo ovö vīnö jīẽ li čâ veljâ.*

Gùšte, Gûšteta, *m.*, ime August; *dem.* Guštìć: *I mūõj bãrba se je zvâ Gûšte; uõn je na līẽven ūhẽ nosĩ zlâtni rećîn.*

Gûštetof, Gûštetova, o, Gûštetovega, *adj.*, koji pripada Augustu: *Tö je Gûštetova sinužẽt.*

guštīẽvàt, guštīẽvan - guštīẽvajo, guštievã, guštievàla, guštīẽvaj, *v. it.* (tal. gustare) [mlet. *gustar* (DDV 321; VG 465)], ponovno kušati: *Näš oštär sägdere je vīnö guštevã pr̈vo nẽgo ga je kūpi.*

gût, a, *pl.* gûti, gũti, *m.*, grlo, grkljan: *Jedĩn pūt san va samnjẽ vïde kakö so se dvâ mladíća potūkli i kakö je jedĩn drügega pr̈je za gût, dökle nìso drügi skòčili i tegä liberàla.*

guvernĩnta, i, *pl.* guvernĩnti, guvernĩnt, *f.*, (tal. governante) [mlet. *governante* (VG 447)], odgojiteljica: *Gòspoda so otrokï držali guvernĩnti.*

gūvnȍ, gūvnä, *pl.* gūvnä, gȕvan, *n.*, gumno: *Na gūvnẽ se mlãti žïto i pažūl.*

guzìca, i, *pl.* guzìce, guzîc, *f.*, stražnjica; *dem.* gȕzičica: *Na guzìce se sedĩ.*

gvantîera, i, *pl.* gvantîeri, gvantîer, *f.*, (tal. guantiera) [mlet. *guantiera* (DDV 320; VG 463)], tacna, pladanj: *Gvantîera rãbi za nosìt bȍci i mižūõli na stūõl.*

gvārdija, i, *pl.* gvārdiji, gvārdij, *m.*, (tal. guardia) [mlet. *guardia* (DDV 320; VG 463)], redarstveni stražar, milicajac: *Va grãdeh se sàko tolìko vidi gvādijo.*

gvardijȋn, a, *pl.* gvardijȋni, gvardijȋni, *m.*, (tal. guardiano) [mlet. *guardian* (DDV 320; VG 463)], **1.** samostanski starješina, glavar: *Sàki klȍštar ïma svojegä gvardijȋna za kâpeta.* **2.** čuvari: *Gvardijȋn va kampänje čīva bȍški a va grãdeh jardîni.*

gvèra, i, *pl.* gvèri, gvîer, *f.* (tal. guerra) [mlet. *guera* (DDV 321)], vojna, rat: *Va zädnje gvère je bȋlö pïno mrtvẽh i rànjeneh.*

H

h, *pr.*, k: *Grîẽ h njemü da vïdin, čâ me zovẽ. Zãč ne pr ïdeš h manẽ.*

hâban, hâbni, hãbnȁ, habnȍ, habnegȁ, habnẽji, *adj.*, poderan: *Pẽkljari nòsijo hâban kapòt i bragẽši.*

habȁt, habȁta, (lat. sambucus ebulucus), *m.*, abdovina: *Habȁt rãstẽ blïzu kûć i na vrhẽ nòsi metlïco semïẽnja.*

Hȁdrovica, i, *f.*, ime jednog pašnjaka i oranice na Boljunskom Polju u opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

hȁjat, hâjen - hâjo, hȁja, hȁjala, lo, hȁj, aj, *v. i.*, mariti, brinuti se: *ûõn nïč ne hâje, čâ mu se govòri, vẽć dẽla čâ mu pr ïde na pàmet.*

hãjda, i, *f.*, heljda: *Hãjda se žãnje božïćnjaka mẽseca i od njïẽ se dẽla palïẽnto.*

halabȕra, i, *pl.* halabȕri, halabûr, *m.*, vjetrogonja, onaj koji brzo govori: *Halabura nïč ne p ïta, vẽć sãmo govòri kakȍ vẽtar.*

hâlt!, poziv (njem. halten) stoj!, stojte! ili stani! stanite!: *Kî to šüška? Hâlt!*

hãpẽt, hãpīn - hapīmȍ, hapẽjō, hãpïẽ, hapẽla, lo, hãpī, *v. i.*, čeznuti, hlepiti za nečim: *Nàš butigïẽr hãp ī sãmo za bogat ijo.*

hãrta, i, *pl.* hãrti, harãt, (tal. carta) [mlet. *carta* (DDV 141; VG 180)], papir: *Na Šūšakẽ se nahãja vẽć pùno lïẽt fàbrika ot hãrti. Od hãrti se dẽlajo lîbrī.*

hartũn, hartūnȁ, *m.*, (tal. cartone) [mlet. *carton* (DDV 142; VG 181)]; debeli papir, ljepenka: *Hartũn rãbi za lîbri, pakẽti i za čüda drügeh stvãri.*

hćî i **hćïẽr,** ot hćèri, hćerẽ, hćïẽr, hćïẽr, na hćerẽ, s hćerûo, *pl.* hćèri, hćïẽr, hćerȓn, hćèri, hćèri, na hćerȁh, s hćerȁmi, *f.*, kći: *Sȁka màt svojẽ hćerẽ dobrò žel ī i jo ùma rãda.*

hèri! hèri!, uzvik za tjeranje magarca u gradiću Boljunu. Otuda je nastala rugalica: *Hèri, hèri, kî te gòni temü sèri.*

hfȁt, hfẽn - hvemo[…ne razabiru se slova], hfẽjo; hfã, hvãla, lo; hvãj, *v. i.*, tući ječam, praviti ječmenu kašu: *Jütre za manẽštro mûoramo hvãt jãčmik va muntārẽ, ali va stǫpe.*

hïẽ, hïẽ!, uzvik kod jahanja za tjeranje konja ili mazge, naprijed.

hĩlj, hīljȁ, *m.*, vrst žita kratkog klasa za živad i svinje: *Nẽkat se je mẽsto hīljȁ sijâ sīrȁk.*

hiljãča, i, *f.*, vrsta žita kratkog klasa koje se sije za hranu svinjama i živadi: *Hïtite kokošĩn màlo hiljãči, ãš so lãčne!*

hĩncat, hĩncan - hĩncajō, hĩnca, hĩncala, lo, hĩncaj, *v. i.*, (njem. hinken) poskakivati: *Vẽseli ljûdi užâjo rãdi h ĩncati va plïẽse.*

hīnȉt, hĩnin - hĩne i hĩnijō, hinī, -ìla, -lo, hīnȉ, *v. i.*, pretvarati se, tajiti nešto: *Ũn mladïć h ĩni da je bȍlan sãmo da ne mûora püõć dẽlat.*

hĩp, hīpȁ, *pl.* hīpȉ, hĩpi, *m.*, čas, trenutak: *Počẽkajte màlo jâ ću va h ĩp prît n ẽzda!*

hȉtat, hȉtan - hȉtajo, hȉta, hȉtala, lo; hȉtaj; *v. i.*, **1.** pucati: *Na Tïẽlovo se pod mãšon hȉta s püški.* **2.** bacati: *Kât se sïẽno ošũši se ga z vïlami hȉta na vûos i pẽlje dòma.* **3.** gaziti, ponižavati: *Jâ se ne dĩn ov nïẽnega hȉtat pod nògi. Jĩ, kakȍ da va jãmo hȉta.* (nar. poslovica)

hȉtit, hȉtin - hȉte i hȉtijō, hȉtī, hȉtila, lo, hȉti, *v. i.*: **1.** baciti: *Hȉti tȍ čã, tȍ nĩ za nïč.* **2.** puknuti: *Sât san čũ da je nẽšto hȉtilo. Hȉti vâjer.* **hȉtit pod nògi -** zlostaviti, poniziti nekoga: *ûõn nĩ kuntẽnat, dòkle tegȁ člověka ne hȉti pod nògi.*

hlãča, hlãči, *pl.* hlãči, hlâč, *f.*, ženska čarapa: *Po lẽte žïẽnske ne nose hlãči.*

hlâdan (hlâdni), hladnȁ, ȍ, hlâdegȁ, hladnẽji, *adj.*, studen, mrzao: *Jühã ne smïẽ b ït hlādnȁ.*

hlādȉt, hlãdin - hlãde i hlãdijo, hlãde i hlãdijo, hlādī, hladȉla, lo, hlādȉ, *v. i.*, hladiti, osvježavati: *Hȍte jẽs; ubẽt van se hlãdi.* **hlādȉt se -** hlâditi se, osvježavati se.

Hlāj, Hlājȁ, *m.*, nadimak jedne porodice u gradȉću Boljùnu.

hlâpac, hlâpca, *pl.* hlāpcȉ, hlapâc, *m.*, sluga, ovčar, *dem.* hlapčić: *Hlâpca držïẽ za blâgo sãmo bogâti kmẽti.*

hlãpat, hlãpan - hlãpajō, hlãpa, hlãpala, lo, hlãpaj, *v. i.*, požudno jesti: *Tâ brẽk hlãpa kakȍ da nĩ mesec dĩn jïẽ.*

hlāpčïẽf, hlāpčẽva, hlapčẽvo, hlapčẽvega, *adj.*, slugin: *Hlāpčẽva pustẽlja je na dvūorẽ ãli na štãle.*

hlāpẽt, hlãpin - hlãpe i hlapījûõ, hlapïẽ, hlapẽla,

lo, hlāp'ì, *v. i.*, hlapiti: *Tëpla vodà hlãpi.*

hlàstat se, hlàstan - hlàstajō, hlàsta, hlàstala, lo, hlàstaj se, *v. i.*, hvastati, hvaliti se: *Nèki ljûdi se rädi hlàstajo da so pïmo svïeta v ïdeli i segà proväli.*

hlât, hlâda, *pl.* hlâdi, hlãdi, *m.*, **1.** hladovina: *Težākï po lëte jidūō i pučïvajo va hlâde. Čâ van nï tëplo, höte mällo va hlât.* **2.** sjena, sjenica: *Na meseč'ine sàki v'idi svūōj hlât.*

hlèp, hlèba, *pl.* hlèbi, hlīēp, *m.*, **1.** hljeb, okrugli kruh: *Donesï mi hlëp krûha!* **2.** komad drva, koji se meće u toš prigodom ožimanja kome za pravljenje vina, *dem.* hlepč'ìć.

hlīēf, hlīēvà, *pl.* hlīēvì, hlīēvi, *m.*, staja za svinje: *Prāscï se držīē va hlīēvë, da ne dèlajo šköde.*

hlīēpèt, hlīēpîn - hlīēpíē i hliepījūō, hlīēpíē, hliepèla, -lo, hlīēpì, *v. i.*, hlepiti, čeznuti za nečin: *Mlâdi ljûdi hlīēpíē za bogatïjon i za lüšon.*

hlūōt, hlūōdà, hlūōdè, hlūōdi, *m.*, obla greda; oblica, koja se pričvrsti na vrh kola, kad se vozi sijeno, te ga čvrsto drži da se ne rastrese, *dem.* hlodì'ić: *Hlūōdï dösti rãbe poli kūći.*

hmīēlj, hmīēljà *m.*, hmelj: *Ot hmīēljà se dèla bîra, ali uōn se pöli nàs ne gojï, već na Slovīēnsken.*

hodìt, hödin - höde i hödijō, hodï, -ìla, ìlo, hôj, hodì, hömo, höte, hödeć, *v. i.*, **1.** hodati, ići: *Hömo jütre na samïnj.* **hodit škūōlo** - pohađati školu: *Jâ san hodï škūōlo va Boljūn i v Riekë.* **2.** u prenesenom smislu pripadati: *Njegà bi hodï vëći dïel grünte nëgo je döbi.* **3. hodìt po glāvë** - imati briga: *Manë hödi po glāvë kakö ću dûgi poplatït.* **4. hodìt dobrò** - imati uspjeha: *Njemü grīē dobrö kakö će sïm.* **5. hodìt kako mùha prez glāvi** - hodati bezglavo **6. hodëć** - pješke: *Mî smo šlï höđeć va Pàzin.* **7. hodìt kakò strīēlà** - juriti **8. hodìt od rūōkì** - uspijevati: *Čâgöt pöčne së mu grīē od rūōkï.*

hohotàt, hohotîn - hohotâjō, hohotã, hohotàla, lo, hohotâj, *v. i.*, glasno, grohotom se smijati: *Kät je hohotã se je sâ trīēsa ot smīēhà.*

hôj, drugo lice sing. imper. od gl. **hodìt,** hajde odi: *Höj h vrâgu!*

hòp! poziv psetu ili djeci na skakanje: *Àla d'ica hòp - kî će dàlje skočït?*

hòpat, hòpan - hòpajō, hòpa, hòpala, lo, hòpaj, *v. i.*, poskakivati u dječjem govoru: *Höpaj, höpaj, nïč ne köpaj!*

hòpnut, hòpnen - hopno i hòpnejō, hòpnu, hòpnula, lo, hopni, *v. p.*, u dječjem govoru poskočiti: *Kî höpne visöko làhko pâdne dimböko.*

hòpsat, hòpsan - hòpsajo, hòpsa, hòpsala, lo, hòpsaj, *v. i.*, poskakivati: *Kî rät plïēše rät i höpsa.*

hòteć, *adv.*, hotimice, navlaš: *uōn je höteć pûsti blâgo va tüjo šködo.*

hrъnà, hrъnì, *f.*, hrana, živež. namirnice: *Kî nïma dösti hrъnï'jo mūōra kūpït àli zaslūžït.*

hrъnìt, (se) hranin - hrъne i hrъnijo, hrъnï, hrъnìla, lo, hrъnjen, a, o, hrъnì, *v. i.*, hraniti, davati hranu, uzdržavati nekoga: *Prāscï se mūōra dobrö hrъnït, da odebèle. uōn se vëć sïm hrъni.*

hràsta, i, *pl.* hràsti, hrâst, *f.*, krasta, *dem.* hràstica: *Od nečistöći se làhko storīē hrästi po rokàh i po životë.*

hràstaf, hràstava, hràstavo, hràstavega, *adj.*, krastav: *Sàki se držï dàlje ot hràstavega človëka.*

kràstavac, krastavca, *pl.* hràstavci, hràstavac, *m.*, **1.** krastavac, ugorah **2.** vrst biljke sa lijepim modrim cvijetom: *Hràstavci se gojīē va vïteh.*

hrbàt, hrtà, *pl.* hrbàt, hrbât, *m.*, leđa: *Na Leprïnašćine i Lovrъnšćine žïēnske mūōrajō sàko brëmen nosït na hrъtë. Za obećät ne bolï hrbät. (nar. poslovica)*

hrepećàt, hrepëćen - hrepëćo i hrepëćajo; hrepećã, hrepećàla, lo, hrepećì, *v. i.*, grohotom se smijati: *Nèki hrepëćajo, kadà vïde ali čūjo ča smešnegà.*

hrīēn, hrèna, *pl.* hrèni, hrīēni, *m.*, (lat. armoracia rusticana), hren: *Hrīēn se rîblje i jî z mīēson.*

hrīpāf, hrīpàva - hripàvega, hripavèji, *adj.* promukao, prehlađen: *Jâ san prehlãjen i vëć sâ hrīpãf.*

hrīpàvica, i, *f.*, promuklost, prehlada: *Po zïmë se làhko dobï hrīpàvico.*

hröstat, hröstan - hröstajo, hröštã, hroštàla, lo, hröštaj, *v. i.*, hrskati, hrstati, grickati: *Jâ rät hröstan köro ot krüha.*

hīskàvica, i, *f.*, hïskavica, tanka mekana kost: *Ûši so storenë od hīskàvici.*

hît, a, *pl.* hîti, hĩti, *m.*, krtica: *Kadà hîti rûjo na šinužëtah püno šködi storīē.*

hrüšfa, i, *pl.* hrüšfi, hrüšaf, *f.*, (lat. pyrus comunis), kruška: *Hrüšfî se poli nàs sãde va vïte a cīēpijo na fünje i na bīēlen glogë.*

hrüšfić, a, *pl.* hrüšfići, hrüšfić, *m.*, divlja kruška: *Hrüšfići rastūō po šinužëtah blïzu*

vodì.

Hrvãcka, i, *f.*, Hrvatska: *Nèkat je va Hrvãcke nîjvèća glavà bî bȋn. Hrvâcka je nèkat bȋlà kraljȋestvo.*

hrvãcki[1], hrvãcka, o, hrvãckega, *adj.*, hrvatski: *Mî govòrimo hrvãcki.*

hrvãcki[2], hrvãckega, *m.*, hrvatski ples, vrsta vrlo omiljenog istarskog narodnog plesa: *Hrvãcki se plȋše vãjki potkrãj plȋsa kakò završȋtàk.*

hrvãšćinā, i, *f.*, hrvatski govor: *Hrvãšćino Talijȃni ne razumȋjo.*

Hrvãt, Hrvātà, Hrvātì, Hrvãti, *m.*, Hrvat, *dem.* Hrvatìć: *Hrvātì so nèkat prìšli i va Ìstrijo i na mûore.*

Hrvatìca, i, *pl.* Hrvatìce, Hrvatîc, *f.*, Hrvàtica, stanovnica Hrvatske ili žena hrvatske narodnosti.

htẽt i **tẽt,** ću, ćeš, će, ćemo, ćete, ću i ćejo, htîo i tîo, htèla i tèla, o, *v. i.*, htjeti, hotjeti: *Làhko je htẽt ma je tèško imẽt. uõn nȋ tîo pûoć va škuõlo.*

hùckat, hùckan - hùckajo, hùcka, huckala, lo, hùckaj, *v. i.*, dražiti, huškati nekoga: *Nemûoj brekà hùckat, da kȋga ne ujȋ.*

hùdoba, i, *f.*, vrag, đavo u ljud. spodobi, zao čovjek: *Tâ človèk je prâva hùdoba.*

hujīẽvāt, hujīẽvan - hujīẽvajō, hujievã, hujievàla - hujievàlo, hujīẽvaj, *v. iter.*, hodati, ići: *Jâ san hujīẽvã va Boljũn va škuõlo i na lutrîno.*

hūkãt, hũčen - hũčo, hũčejo, hūkã, hukàla, lo, hūčì, *v. i.*, puhati paru u ruke kad zebu, da se ugriju: *Danàs je bȋlà jâka zīmà, da san mûora v ruõki hūkãt.*

Hûm, a, *m.*, ime mjesta i želj. stanice u opć. Roč, kotar Pula u Istri.

Humljȃn, Humljȃna, *pl.* Humljȃni, Humljȃn, *m.*, stanovnik mjesta Hum: *Humljȃni ȉmajo lȋepo star ȋnsko crȋkvo.*

Humljȃnka, i, *pl.* Humljȃnki, Humljȃnk, *f.*, stanovnica mjesta Hum u Istri: *Humljȃnki govore ȋkavsko-kãjkavski dijalèkt.*

Humšćìna, i, *f.*, okolica, por. općina Hum, općina Roč, kotar Pula: *Humšćìna je pȕna brȋegi i vâl.*

hũncut, a, *m.*, (njem. Hundsfott), hulja, nitkov, nevaljalac, ništarija, *dem.* hũncutić: *Hȕncuti dèlajo sämo dešpèti i šködo.*

hūncutarȋja, i, *pl.* huncutarȋji, huncutarîj, *f.*, (njem. Hunds fotterei), glupost, nepodopština, psina: *Otrokȉ dèlajo ràdi huncutarȋji.*

hûot, hòda, *m.*, držanje, hodanje: *Njegà se po hòde pōznȃ. Do tämo je jõš dobrà ȕra hòda.*

hût (hũdi), hūdà, ò, hudegà, hȕji, *adj.*, **1.** poderan, probušen: *Ne mûoj stävit soldi vā mûoj žẽp, pàk ćeš sè zgūbȉt, äš je hût.* **2.** zao, goropadan: *Ne hodȉ blȋzu tegà brekà, äš je jâko hût, pàk bi te mȍga ujẽs.*

hvàt, hvèn - hvûo i hvẽjo, hvâ, hvàla, lo, hvì, *v. i.*, praviti ječmenu kašu tučenjem nakvašenog ječma u stapi ili u drvenoj posudi držalom *macûole*, ljuštiti: *Poli näs kmẽti hvàjo jàčmik va muntārè ali va stȍpe.*

I

î - î - î!, uzvik, kojim se djeca dozivaju i odazivaju iz daleka (kad idu u školu u Boljunskom Polju).

igdār, *adv.*, ikada: *Kî bi rèka da smo ga igdār vìdeli takò vèselega.*

ìgla i **jȉgla,** ìgli, *pl.* ìgli, igāl, *f.*, igla, *dem.* iglica: *Z vêlo(n) ȉglo(n) se šîje obùća.*

ìglica i **jȉglica,** i, *pl.* ìglice, ìglic, *f.*, **1.** šipka kojom se *kamba (kuha)* zatvara u jaram prigodom ujarmljivanja volova, **2.** iglica od crnogorice, **3.** *dem.* od igla: *Pod jȇlvami i borìći je pȕno ȉglic.*

ìgra, i, *pl.* ìgri, igār, *f.*, igra: *Ȉgro ȉmajo ràdi i vêli, a ne sàmo otrokȉ.*

igrāč, igrāčà, *pl.* igrāčȉ, igrāči, *m.*, ìgrač, onaj koji igra: *Igrāčȉ na bȍći igrâjo sàmo za vȉnȍ.*

igrȁt, igrȁn - igrâjo, igrā, igrȁla, igrȁlo, igrāj, *v. i.*, igrati: *Igrājmo jenȍ brȉškulo!*

igrīēvàt, igrīēvan - igrīēvajo, igrīēvā, igrīēvàla, lo; igrīēvaj, *v.it.*, opetovano igrati: *Mî smo kakȍ škol̂ni va vakȃncah igrīēvàli brȉškulo, dȕrak i na pljočki.*

ihuhȁt, ihuhȁn - ihuhâjo; ihuhā, ihuhàla. lo; ihuhāj, *v. i.*, ijukati, obijesno uzvikivati "ihuhu" na zabavi ili u svatovima u znak veselja: *Mlâdi ljûdi ihuhâjo kat se napījȗō.*

ìhuhū, uzvik od obijesti u veselom seljačkom raspoloženju, na plesu ili piru.

ȉlj i **ȉlje,** ȉlja, *m.* i *n.*, ilovača (zemlja): *Va Kràše nȉ ȉljā. Ȉlj se rābi za mrēsìt i pēč žlīēpcȉ.*

imȃnje, a, *pl.* imȃnja, imȃnj, *m.*, posjed: *Kmèt poli nàs nȉma vêlo imȃnje.*

īmbarȁc, a, *pl.* imbarȁci, imbarâc, *m.*, (tal. imbarazzo), neprilika, smetnja, zbunjenost: *Čovȅk se kî pūt nȃjde va imbarȁce, da sȃm ne znȃ čâ bi pȍče.*

īmbaracȃn, ȁna, ȁno, imbaracȁnega, *adj.* (tal. imbarazzato) [hrvatska pridjevska izvedenica, odnosno gl. pridjev trpni od romanizma **imbaracȁt se**], u neprilici, u škripcu, smeten, zbunjen, zamršen: *Kadà je škol̂n imbaracȃn ne mȍre nìš pàmetnega odgovorìt.*

imbaracȁt se, imbaracȃn - imbaracâjo; imbaracā, imbaracàla, lo; imbaracȃn, imbaracàna, o, imbaracāj se, *v. i.* i *p.*, (tal. imbarazzare) smetati, priječiti, smesti, zabuniti se, biti u škripcu: *Kî pȕno govȍri se làhko imbaracâ.*

īmbarkȁt, imbarkȃn - imbarkâjo, imbarkā, imbarkàla, lo, imbarkȃn, imbarkàna, o, imbarkāj, *v. i.* i *p.*, (tal. imbarcare) [mlet. *imbarcar* (DDV 323; VG 472)], ukrcati, ukrcavati, utovariti: *Imbarkājte tȅ vrȅći za Trȉs!* **imbarkȁt se** (tal. imbarcarsi), ukrcati se: *Mūōj prīētel se je imbarkā za Mèriko.*

imbarkȅvat, imbarkȗjen - imbarkȗjo, imbarkȅva, -la, -lo, imbarkevan, a, o; imbarkȅvaj, *v. i.*, (tal. imbarcare) [mlet. *imbarcar* (DDV 323; VG 472)], ukrcavati na brod: *Vapȍri so imbarkȅvali kàrih za Trȉs.* **imbarkȅvat se** (tal. imbarcarsi) - ukrcavati se.

imbaštȁt, imbaštȃn - imbaštâjo; imbaštā, imbaštàla, lo; imbaštàla, lo; imbaštȃn, imbaštàna, o; imbaštāj, *v. p.*, (tal. imbastire) [mlet. *imbastir* (DDV 323; VG 473)], privremeno nešto prišiti sa bodovima u širokim razmacima: *Kapȍt pȓvo nègo se ga fȉni se ga mūōra imbaštȁt.*

imbȁtit se, se imbȁtin - imbate i imbȁtijō, imbȁti, imbȁtila, lo, imbȁti se, *v. p.*, (tal. imbattersi) [mlet. *imbaterse* (DDV 323; VG 473)], sudariti, sresti se, namjeriti se na nekoga: *Va škurīēn se làhko na kīēga imbȁti.*

imbrojȁt, imbrjȃn - imbrojâjō, imbrojā, imbrojàla, lo, imbrojȃn, àna, o, imbrojāj, *v. i.* i *p.*, (mlet. imbroiar), varati, prevariti, zbuniti nekoga; **imbrojȁt se** (mlet. imbroiarse) - prevariti se: *Kàd se brojȉ brȅčȉ človȅk se làhko imbrojâ.*

imbrojȅvat, imbrojûjen - imbrojûjo; imbrojȅva, la, lo; imbrojȅvan, a, o, *v. i.*, (mlet. imbroiar), varati nekoga: *Nèki trgūōvci imbrojûjo na pīēze.* **imbrojȅvat se** (mlet. imbroiarse) -zbunjivati se.

imenovȁt se, se imenûjen - imenûjō, imenovā, -àla, àlo, imenovāj, *v. i.*, zvati se: *Kakȍ se imenûje tâ škol̂n kî grīē s tȍbon va škūōlo?*

imȅt, ìman - ìmajo, imīē, imèla, e, imīēj, imīējte, *v. i.*, imati; **imȅt nȁ misle -** misliti na nešto, kaniti: *Jâ ìman nȁ misle, storȉt jȍš jenȍ kūćo.* **imȅt na glāvȇ -** brinuti, sjećati se: *Kî bi tȍ sȅ imīēna glāvȅčâ san čūī i vȉde.* **imȅt rȁt -** ljubiti, voliti nekoga; **imȅt fina -** svršiti: *Tȁ štuorija nȉma nìkat fina.*

imīēvàt, imīēvan - imīēvajō; imīevã, imīēvala, -àlo, *v. it.* imati (opetovano): *Nèkat so kmèti pòli näs imīēvàli pùno ovâc.*

impakȁt, impakȏn - impakâjo, impakã, impakȁla, lo, impakȏn, impakȁna, o, impakãj, *v. p.*, (tal. impaccare) [mlet. *impacar/ impachetar* (DDV 326; VG 477)], zamotati, načiniti paket: *Impakãj tȍ rȍbo ča je za poslàt ćà.*

impakȅvat, impakûjen - impakûjo; impakȅva, la, lo; impakȅvan, a, o, impakȅvaj, *v. i.*, (tal. impaccare) [v. **impakȁt**], zamotavati, slagati (robu): *uõn je rȍbo impakȅva dvȋ üri i pȑvo nëgo je pãrti.*

impaštȁt, impašrtȏn - impaštâjo, impaštã, impaštȁla, lo, impaštȏn, a, o, impaštãj, *v. p.*, (tal. impastare) [mlet. *impastar* (DDV 327; VG 478)], zamijesiti brašno: *Pȑvo nëgo se umȋesi krüh se mũora mũokȍ impaštàt.*

impaštȅvat, impaštûjen - impaštûjo, impastȅva, la, lo, impastȅvan, a, o; impaštũj, *v. i.*, (tal. impastare) [v. **impaštȁt**], zamijesivati kruh: *Gospodarìce so impaštȅvale krüh pȑvo l'ègo so šlë na delo.*

impenjȁt, impenjȏn - impenjȏjo, impenjȏ, impenjȁla, lo, impenjȏn, impenjȁna, o, impenjȏj, *v. i.* i *p.*, (tal. impegnare) [mlet. *impegnar* (DDV 328; VG 479)], zalagati, založiti: *Impenjȏj svojȍ ürо!* **impenjȁt se -** založiti, angažirati se za koga.

impenjȅvat, impenjûjen - impenjûjo, impenjȅva, la, lo; impenjȅvan, a, o, impenjȅvaj, *v. i.*, (tal. impegnare) [v. **impenjȁt**], zalagati nešto: *Va dûge san vëč pũti impenjȅva svojȍ zlatnȋno.* **impenjȁt se** (tal. impegnarsi) - zalagati, angažirati se za nešto.

impeštȁt, impeštȏn - impeštâjo, impeštã, impeštȁla, lo, impeštȏn, -àna, -àno, impeštãj, *v. p.*, zaraziti spolno [mlet. *impestar* (DDV 328; VG 479)]; **impeštȁt se -** zaraziti se: *uõn je bȍlan, àš je impeštȏn.*

impīēgât, a, *pl.* impiegâti, impiegât, *m.*, (tal. impiegato) [mlet. *impiegato* (VG 481)], činovnik, službenik: *Kmèti držȋe impiegâti za gȍspodo.*

impiegâta, i, *pl.* impiegâte, impiegât, *f.*, (tal. impiegata), činovnica, službenica: *Danäs so žȋenske impiegâte va sàke slüžbe.*

impīēh, impīēga, *pl.* impīēgi, impīēgi, *m.*, (tal. impiego), služba, zanat, zanimanje: *Unï, kî fïne vëče škuõli grīēduõ va kakuõv impīēh.*

impijantȁt, impijantȏn - impijantâjo; īmpijantã, īmpijantȁla, àlo, impiantãj, *v. p.*, (tal. impiantare) [mlet. *impiantar/piantar* (DDV 329)], ostaviti na cjedilu nekoga, ostaviti uopće: *Kî pũte mošk̂i se štufâ i frȁjarico impjantâ. Težȁkï so impijantȁli dëlo i šlï va oštarïjo pït.*

impònit, impònin - impòne i impònijo, impòni, impònila, lo, impòni, *v. i.*, (tal. imporre) [mlet. *imponer* (DDV 330; VG 483)], držati se važnim, uglednim, dostojanstvenim, ulijevati poštovanje: *Dòbar mīēdih ljûden impòni.*

importȏnca, i, *f.*, (tal. importanza), važnost: *Za mene tâ dokumīēnt nïma nïkakove importȏnci.*

īmpošešȁt se, se īmpošešȏn - īmpošešâjo, īmpošešã, impošešȁla, īmpošešȁlo, impošešȏn, impošešȁna, o, impošešãj se, *v. p.*, (tal. impossessarsi), prisvojiti, zaposjesti nešto: *Kî se čâ sȋm impošešâ ima làhko sudũon poslà.*

impošešȅvat se - se impošešûjen - impošešûjo; impošešȅva, la, lo; impošešȅvan, a, o; impošešȅvaj, *v. i.*, (tal. impossessarsi), osvajati, prisvajati nešto: *uõn se je impošešȅva o tüje rȍbi.*

impoštȁt, impoštȏn - impoštâjo, impoštã, impoštȁla, lo, impoštȏn, impoštȁna, o, impoštãj, *v. p.*, (tal. impostare) [mlet. *impostar* (DDV 330; VG 483)], predati, baciti na poštu: *Kadà se lîs impoštâ mũora se stàvit mȋrko.*

impoštȅvat, impoštûjen - impoštûjo; impoštȅva, la, lo; impoštȅvan, a, o; impoštȅvaj; *v. i.*, (tal. impostare) [v. **impoštȁt**], predavati na poštu: *Va Rīēkë smo impoštȅvali lîsti na Brãjde.*

imprežârij, a, *pl.* imprežâriji, imprežârij, *m.*, (tal. impresario) [mlet. *imprefario* (VG 483)], poduzetnik, poslodavac: *Sȁki imprežârij ima kakàvo impríēžo, àli fȋrmo.*

imprȋēža, i, *pl.* imprîeži, imprȋēš, *f.*, (tal. impresa) [mlet. *impresa* (DDV 331)], poduzeće: *V Rīēkë ïma vëč vêleh imprȋēš.*

īmprovîžo, *adv.*, (tal. improviso) [tal. *improvviso* (VDLI 1083)], nenadano, naglo, neočekivano: *Dižgrâcija prïde vëč pũti improvîžo.*

inčerâda, i, *pl.* inčerâdi, inčerât, *f.*, (mlet. incerada) [mlet. *inzerada* (VG 512)], cerada, povoštено platno, kišna kabanica od voštanog platna: *Inčerâda slũži pröti dažljù.*

īndiferȋēnt, a, o, indiferȋēntega, *adj.*, (tal. indiferente) [tal. *indifferente* (VDLI 1111)], ravnodušan: *Kadà se vïdi kakòvo dižgrâcijo se ne mòre zustàt indiferȋēnti.*

indijavolȉn, indijavolàna, o, indijavolànega, *adj.*, (tal. indiavolato) [mlet. *indiavolà* (VG 492)], neobuzdan, vražji: *O pûste krabùlji znȉjo bȉt indijavolàne.*

indirȉc, a, *pl.* indirȉci, indirîc, *m.*, (tal. indirizzo) [mlet. *indirizo* (VG 492)], naslov, adresa: *Nȉsan ti mögа pīsàt, âš nȉsan imī tvojegà indirîca.*

indiricȁt, indiricȉn - indiricâjo, indiricã, indiricàla, lo, indiricȉn, àna, o, indiricãj, *v. p.*, (tal. indirizzare), nasloviti, adresirati: *Indiricãjte pismȍ na njegȏvo ȉme.*

indiricȅvat, indiricûjen - indiricûjo; indiricèva, la, lo, indiricũj, *v. i.*, (tal. indirizzare), naslovljivati: *Jâ san mu vãjki pīsmà indiricèva na stâri indirȉc.*

īndovinȁt, īndovinȉn - īndovinȉjo, īndovinȉ, indovinàla, lo, indovinȉj, *v. p.*, (tal. indovinare) [mlet. *indovinar* (DDV 339; VG 493)], odgonetnuti, pogoditi: *Indovinȉjte, kolȉko mu je lȉt!*

indovinȅvat, indovinûjen - indovinûjo, indovinèva, la, lo; indovinèvaj, *v. i.*, (tal. indovinare) [v. **īndovinȁt**], pogađati, odgonetati: *Kàtgòt so ga čâ pītàli ũõn je vãjki indovinèva.*

infašȁt, infašȉn - infašâjo; infašã, infašàla, lo, infašân, infašàna, o, infašãj, *v. i.*, (tal. infasciare) [mlet. *infassar* (DDV 340; VG 496)], povijati, povezati, poviti: *Infermȋ̄era infašâ rȁno da pȓvo zarāstè.*

īnfermīȅr, infermīērà, *pl.* infermīērȉ, infermȋ̄eri, *m.*, (tal. infermiere), bolničar: *Infermīērȉ slũže va špitālè.*

infermȋ̄era, i, *pl.* infermîeri, infermȋ̄er, *f.*, (tal. infermiera), bolničarka: *Infermîeri pomȍrejo mȋ̄digon va službe.*

īnfȅtat, īnfȅtan - īnfetâjo, īnfetã, īnfetàla, infetàlo, infetȉn, infetàna, o, infetãj, *v. p.*, (tal. infettare) [mlet. *infetar* (DDV 340)], zaraziti: *Kî bolũje ot šũšici làhko drũgega infetâ.* **infetȁt se** (tal. infettarsi) - zaraziti se: *Človȅk se làhko infetâ ku se ne čũva.*

informacijũõn, a, *pl.* informacijũõni, informacijũõni, *f.*, (tal. informazione), obavijest: *Čâ se mȍre; ũõn je dȍbi takȍve informacijũõni. Jȍš nȉsan dȍbi nikakȍvega informacijũõna ȍt sîna.*

īnformȁt, informȉn - īnformȉjo, īnformȉ, informàla, -lo, informȉn, informàna, o, informãj, *v. i.*i *p.*, (tal. informare) [mlet. *informar* (DDV 341)], obavještavati, obavijestiti: *Informȉj ga kadȅ bi mȍga tȍ rȍbo dobȉt.* **informȁt se** (tal. informarsi) – informirati se o nečemu: *Informȉj se kadà pãrti vāpũõr za Pũlo.*

Inglȋ̄eš, Inglȋ̄eža, *pl.* Inglȋ̄eži, Inglȋ̄eži, *m.*, (tal. Inglese), Englez: *Inglȋ̄ezi navigâjo po sȅh mũõreh.*

Inglȋ̄eška, i, *f.*, Engleska: *Inglȋ̄eška ȉma vêlo flȍto.*

inglȋ̄eški, a, o, inglȋ̄eškega, *adj.*, (tal. inglese), engleski: *Dobrȍ je znȁt inglȋ̄eški govorȉt. Inglȋ̄eška rȍba je na glāsù.*

ingrešpȉn, ingrešpàna, o, ingrešpànega, *adj.*, (mlet. ingrespado), naboran: *Stâre žȋ̄enske ȉmajo līcè ingrešpàno.*

ingrešpȁt, ingrešpȉn - ingrespâjō, ingrešpã, ingrešpàla, lo, ingrešpȉn, ingrešpàna, o, ingrešpãj, *v. p.*, (mlet. ingrespar), naborati: *Žȋ̄enske užâjo nagrešpȁt stomȁnjo i kȍtulo.*

ingũõrt, ingrũõrda, o, inguordega, *adj.*, (mlet. ingordo), lakom, pohlepan: *Grȅdo je bȉt ingũõrdi. Otrokȉ so ingũõrdi za bombũõni.*

inkantȉn, inkantàna, o, inkantànega, *adj.*, (tal. incantato) [glagolski pridjev trpni od **inkantȁt se**], očaran, začuđen, zablenut: *Kàt jo je vȉde ũõn je zustã sâ inkantȉn.*

inkantȁt se, se inkantȉn - inkantâjō, inkantã, inkantàla, lo, inkantãj se, *v. p.*, (tal. incantarsi) [mlet. *incantar(se)* (DDV 333; VG 487)], zablenuti se, začuditi se: *Mî smo se sȉ inkantàli kadà smo dobȉli takȍ velȉki račũn.*

inkantīēvȁt se, se inkantȋ̄evan - inkantȋ̄evajo, inkantīēvã, inkantīēvàla, lo; inkantȋ̄evan, a, o; inkantȋ̄evaj, *v. i.*, (tal. incantarsi) [v. **inkantȁt se**], očaravati, bivati opčinjen, zablenut nečim: *ũõn se je inkantīēvã, kadà je vȉde kakȍvo lȋ̄epo divũõjko.*

īnkarigȁt, īnkarigȉn - īnkarigâjo, īnkarigâ, inkarigàla, lo, inkarigãj, *v. p.*, (tal. incaricare) [mlet. *incarigar* (VG 488)], narediti, naložiti nekomu nešto: *Kàt pȍje v Rīēkȍ inkarigãj mu, da ti kũpi, čâ ti je potrȅba.*

inkarigȅvat, inkarigûjen - inkarigûjo; inkarigèva, la, lo; inkarigèvan, a, o; inkarigevãj, *v. i.*, (tal. incaricare) [v. **īnkarigȁt**], **1.** nalagati, naručivati nekome nešto: *ũõn me je inkarigèva, da mu v Rīēkȅ ča kũpin.* **2.** natovarivati (kola): *Katgòt san hodȉ na samȉnj san vũõs inkarigèva sȋ̄enon.*

inkartȁt, inkartȉn - inkartâjo, inkartâ, inkartàla, lo, inkatrãj, *v. p.*, (tal. incartare) [mlet. *incartar* (VG 488)], zamotati, umotati u papir nešto: *Inkartãj tȍ rȍbo za na pȍšto.*

inkartȅvat, inkartûjen - inkartûjo; inkartèva, la,

lo, inkartȅvan, a, o; inkartȅvaj, *v. i.*, (tal. incartare) [v. **inkartȁt**], umotavati, zamotavati što u papir: *Sȁki pȗt, kȁd san čȃ kȗpi mi je butigȇr röbo inkartȅva va hãrto.*

īnkasȁt, īnkasȓn - īnkasâjo, īnkasã, inkasȁla, inkasȁlo, inkasȓn, inkasȁna, o, inkasaj, *v. p.*, (tal. incassare) [mlet. *incassar* (VG 488; DDV 334)], ubrati, utjerati novac: *Za volȅto so sȉ frȃnjki inkasȁni. ūōv mȅsec san mȁlo šõldi inkasã.*

inkasatȗōr, a, *pl.* inkasatȗōri, inkasatūōri, *m.*, (tal. incassatore), inkasator, sabirač, utjerivač: *Vêle fȉrmi ȉmajo svojegȁ inkasatȗōra.*

inkasīēvȁt, inkasīēvan - inkasīēvajo; inkasīēvã, inkasīēvȁla, lo; inkasīēvan, a, o, inkasīēvaj, *v. i.*, (tal. incassare) [v. **īnkasȁt**], ubirati, naplaćivati, utjerivati novac: *ūōn inkasīēva frȃnjki.*

inkolȁt, inkolȓn - inkolâjō, inkolã, inkolȁla, lo, inkolȓn, a, o, inkolãj, *v. p.*, (tal. incollare) [mlet. *incolar* (VG 489; DDV 336)], zalijepiti, prilijepiti: *Vȅć stvãri, kat se razbȋjo ȁli raskȉno ih se mūōra inkolȁt.*

īnkontrȁt, īnkontrȓn - inkontrâjo, inkontrã, la, lo, inkontrãj, *v. p.*, (tal. incontrare) [mlet. *incontrar* (VG 490; DDV 336)], sresti, susresti nekoga: *Jâ n ȉsan mojegȁ prīētela vȅć dȕgo inkontrã.* **inkontrȁt se** (tal. incontrarsi) [mlet. *incontrarse* (VG 490; DDV 336)] - sresti se.

inkontrīēvȁt, inkontrīēvan - inkontrīēvajo; inkontrīēvã, inkontrīēvȁla, lo, inkontrīēvan, a, o; inkontrīēvaj, *v. it.*, (tal. incontrare) [v. **īnkontrȁt**], stalno sretati, susretati: *Kadȁ san hujievã va škūōlo san ga vȅć pūti inkontrīēvã.* **inkontrīēvȁt se** (tal. incontrarsi), sretati, susretati se.

inkvižicijūōn, a, *pl.* inkvižicijūōni, inkvižicijūōni, *m.*, (tal. inquisizione), sudska istraga, preslušavanje: *Tâ rešt̃nt još nȉ pasã inkvižicijūōn.*

inkvižȉt, a, *pl.* inkvižȉti, inkvižȉti, *m.*, sudski istraženik, koji se nalazi pod sudskom istragom (tal. inquisito): *Tèški inkvižȉti so zȁprti va rȅšte.*

inpûnto, *adv.*, (tal. inpunto) [mlet. *in punto* (VG 838)], točno: *Ubȅt će bȉt gotūōf inpûnto o pūōlne*

inšempijȁt, inšempijȓn - inšempijâjo, inšempijã, inšempijȁla, lo, inšempijȓn, inšempijȁna, o, inšempijãj, *v. p.*, (mlet. insempiar), zaluditi, omamiti nekoga: *ūōn je sâ inšempijȓn va nȅko frãjlo.* **inšempijȁt se** (mlet. insempiarse) - zaluditi, zaljubiti se u koga.

inšempijȅvat, inšempijûjen - inšempijûjo, inšempijȅva, la, lo, inšempijȅvan, a, o, inšempijûj, *v. i.*, (mlet. insempiar), zaluđivati, omamljivati nekoga: *ūōn je onȍ divūōjko dȕgo inšempijȅva.* **inšempijȅvat se** (mlet. insempiarse) - zaluđivati, omamljivati se.

inštȓnca, i, *pl.* inštȓnci, inštȓnc, *f.*, (tal. instanza) [učena riječ latinskoga podrijetla, u hrvatskome standardnome jeziku *instànca* (HER IV/216), moguće da je preuzeta u čakavski sustav upravo iz hrvatskoga standarda, a ne iz talijanskoga *istanza* (VDLI 1199)], viši sud, viša molba: *Rikūōrš se dȅla na vȅćo inštȓnco.*

inštrumȅnat i **inštrumīēnt,** inštrumīēnta, *pl.* inštrumīēnti, inštrumīēnt, *m.*, sprava, oruđe: *Inžinjīēr ȉ rãbe vȅć instrumīēnt.*

intȓnto, *adv.*, (tal. intanto) [mlet. *intanto* (VG 507)], međutim, ipak: *Intȓnto kî bȍlje dȅla, bȍlje i žīvȅ.*

īntencijūōn, a, *pl.* intencijūōni, intencijūōni, *m.*, (tal. intenzione), nakana, namjera: *Mūōj bãrba je imīē intencijūōn za pūōć va Mȅriko.*

interȅs, a, *pl.* interȅsi, interīēs, *m.*, (tal. interesse) [mlet. *interesse* (DDV 349)], **1.** korist, dobitak, kamata: *ūōn dobȋja na svūōj kavidãl mȗli interȅs.* **2.** zanimanje za nešto: *Jâ n ȉman interȅsa za tȍröbo.*

interesȓn, interesȁna, o, interesanega, interesanȅji, *adj.*, (tal. interessato) [mlet. *interessà(do)* (VG 508; DDV 349)], koristohlepan, pohlepan za dobitkom: *Sȁki kmȅt je interesȓn, da mu intrâda dobrȍ napredȗje.*

interesȓnte, *adv.*, (tal. interesante) [mlet. *interessante* (DDV 349); tal. *interessante* (VDLI 1158)], interesantno, zanimljivo.

interesȁt, interesȓn - interesâjo; interesã, interesȁla, lo; interesȓn, interesȁna, o, interesãj; *v. i.*, (tal. interessare) [mlet. *interessar* (VG 508; DDV 349)], zanimati: *Tȍme nȉ ne interesâ.* **interesȁt se** (tal. interessarsi) [mlet. *interessarse* (DDV 349)] – brinuti se, zauzimati se za nešto: *Nȅki ljūdi se za sȁko stvãr interesâjo.*

interesīēvat se, se interesīēvan - interesīēvajo, interesīēvã, interesīēvȁla, lo; interesīēvan, a, o; interesīēvaj se, *v. it.*, (tal. interessarsi) [v. **interesȁt se**], interesirati, zanimati, brinuti se za nešto: *Ljūdi so se vãjki interesīēvȁli, kakȍ se žīvȅva drūgeh krȁjeh.*

intī̋ndit, intī̋ndin - intī̋nde i intī̋ndijo; intī̋ndi, la, lo; intī̋ndi, *v. i.*, (tal. intendere) [mlet. *intender* (DDV 348)], namjeravati, kaniti: *Kî ȉma sȍldi intī̋ndi otprī̋ēt kakȍvo butī̋ēgo.* **intī̋ndit se** (tal. intendersi) - razumjeti se u svoj posao: *Človȅk se mȕ̄ora intī̋ndit va svȕ̄oj posȃl, ku ne mȍre làhko propȁs!*

intimȁt, intimī̀n - intimī̀jo, intimī̃, intimȁla, intimȁlo, intimī̀n, intimȁna, o, intimȃj, *v. i.* i *p.*, (tal. intimare), dostaviti, dostavljati (poziv, opomenu): *Sȗt mu je intimī̃ šentiī̋ēnco po fī̀ntu.*

intimȅlā, i, *pl.* intimȅli, intimī̋ēl, *f.*, (tal. intimela) [mlet. *intimela* (DDV 350; VG 508)], jastučnica; *Sȁki kušȉn mȕ̄ora imȅt i intimȅlo.*

īntivȁt, intivī̀n - īntivȃjo, īntivā, intivȁla, ȁlo, intivȃj, *v. p.*, (tal. intivare) [mlet. *intivar* (DDV 350; VG 508)], pogoditi se: *Danȁs san intivā prī̃t na dȍbo na mȁšo. Prȍpinjo smo intivȁli lī̋ēpo vrī̋ēme.*

intrâda i **jintrâda,** i, *pl.* intrâdi, intrât, *f.*, (mlet. intrada), usjev, prirod od zemlje, ljetina: *Volȅto je bilȁ slȁba intrâda, ȁč jo je tȍča potȕ̄kla.*

īntrī̂ga, i, *pl.* intrī̂gi, intrī̂h, *f.*, (tal. intrigo) [mlet. *intriga* (VG 510); *intrigo* (DDV 351)], smetnja, zapreka, spletka: *Nȅke žī̋ēnske dȅlajo sȁmo intrī̂gi.*

intrigī̃n, intrigȁna, intrigȁnega, *adj.*, (tal. intrigato) [glagolski pridjev trpni od **intrigȁt**], zamotan, zapleten, zatrpan, u neprilici: *Jâ san intrigī̃n s tol'kon rȍbon.*

intrigȁt, intrigī̀n - intigrâjo; intrigā, intrigȁla, lo; intrigī̃n, intrigȁna, o; intrigȃj, *v. i.*, (tal. intrigare) [mlet. *intrigar* (DDV 351; VG 510)], spletkariti, smetati nekoga: *Ne mȕ̄ojte vȅč intrigȁt prȍti nī̃n.* **intrigȁt se** [...ne razabire se tekst], pačati se u tuđe poslove: *Onȉ se vâjki intrigâjo va nȁši poslȉ.*

intrigȅvat, intrigȗjen - intrigȗjo, intrigȅva, la, lo; intrigȅvan, a, o, intrigȅvaj i intrigȕj, *v. it.*, (tal. intrigare) [v. **intrigȁt**], opetovano smetati, zanovijetati: *ūō̃n je mad nȁmi vâjki intrigȅva.* **intrigȅvat se -** (tal. intrigarsi) [mlet. *intrigarse* (DDV 351; VG 510)], miješati, pačati se u nečije poslove.

inȕ̀tile, *adv.*, (tal. inutile) [mlet. *inutile* (VG 511)], uzalud, badava: *Jâ ne vȅrujen; inȕ̀tile da mi tȍ govȍrite.*

invencijūō̃n, a, *pl.* invencijūō̃ni, invencijūō̃ni, *m.*, (tal. invenzione), izum: *Nȅki invencijūō̃ni so jâko korȉsni.*

inventârij i **ventârij,** a, *pl.* inventâriji, inventârij, *m.*, (tal. inventario) [mlet. *inventario* (DDV 352)], popis robe, imovine: *Va butī̋ēge se na krȃj lȅta dȅla inventârij.*

inventȁt, inventī̀n - inventâjo, inventā, inventȁla, lo, inventī̃n, inventȁna, inventȃj, *v. p.*, (tal. inventare) [mlet. *inventar* (VG 512)], izumiti: *Nȅki, kî so čâ inventȁli so se zabogȁteli.* **inventȁt se,** *v. p.*, (tal. inventarsi) - izmisliti: *Lâži se làhko inventâjo.*

invît, a, *pl.* invîti, invī̃ti, *m.*, (tal. invito), poziv: *Gȍsti dobī̋ē invît za na pîr.*

īnvitȁt, īnvitī̀n - īnvitâjō, īnvitā, īnvitȁla, lo, īnvitī̃n, invitȁna, o, invitȃj, *v. i.* i *p.*, (tal. invitare) [mlet. *invitar* (VG 512)], pozivati i pozvati: *Kȗme bȕ̄ote invitȁli ću prī̃t h vī̃n na vȁš gȕ̄ot.*

inžȁmi, inžī̀m, *pl. t. m.* (tal. esami) [mlet. *efame* (VG 343)], ispit: *Sȉ li pasā dobrȍ inžȁmi.*

inžaminacijūō̃n, a, *pl.* inžaminacijūō̃ni, inžaminacijūō̃ni, *m.*, (tal. esaminazione) [mlet. *esaminazion* (DDV 254)], ispitivanje, preslušavanje: *Čī̋ēra san bî na inžaminacijūō̃ne.*

inžaminȁt, inžaminī̀n - inžaminī̀jo, inžaminī̃, inžaminȁla, lo; inžaminȁna, o; inžaminī̃j, *v. p.*, (tal. esaminare) [mlet. *efaminar* (VG 343), *esaminar* (DDV 254)], ispitati, preslušati nekoga: *Školȉni so vȅč zdȃvni inžaminȁni.*

inžaminȅvat, inzaminȗjo; inžaminȅva, la, lo; inzaminȅvan, a, o, inzaminȅvaj, *v. i.*, (tal. esaminare) [v. **inžaminȁt**], ispitivati: *Profesūō̃r nȁs je vȅč pū̃ti inžaminȅva pȉvo nȅgo nasn je da ateštȃt.*

īnženjȁt se, se īnženjī̀n - īnženjā, īnženjȁla, lo, inženjī̃n, inženjȁna, o, *v. p.*, (tal. ingegnarsi) [mlet. *inʒegnarse* (VG 513), *inzegnarse* (DDV 354)], snaći se, pomoći si: *Kî se znȋ va potrȅbe sȋm inženjȁt, nâjbȍlje pasâ.*

inženjêvat se, se inženjȗjen - inženjȗjo, inženjȅva, la, lo; inženjū̃j se, *v. i.*, (tal. ingegnarsi) [v. **īnženjȁt se**], snalaziti se, pomagati si kako se znade.

inženjī̋ēr, inženjīērȁ, *pl.* inženjīērȉ, inženjī̋ēri, *m.*, (tal. ingegnere) [ne mora nužno biti talijanizam, u hrvatskome standardnome jeziku je *inžènjēr* francuzizam (HER IV/234), pa je možda u čakavski sustav ušao preko hrvatskoga standarda], inženjer: *Prȅž inženjī̋ēri se ne mȍrejo dȅlat fȁbriki ni štrȅki.*

inženjūō̃š, inženjūō̃ža, o, inženjūō̃žega, *adj.*, (tal. ingegnoso), spretan, snalažljiv, okretan, dosjetljiv: *Kî je inženjūō̃s bȍlje pasâ o(d)*

drügeh.

is, *pr.*, iz; upotrebljava se samo pred riječima, koje počinju sa c, č, f, h, k, p i t: *Kàt smo šlȉ vȗn is kȕći je bȉlo lȇpo vrȇme.*

ishȍt, ishȍda, *m.*, istok, izlaz sunca: *Od ishȍda sȗnce vilȇza.*

iskȁt, ȉšćen - ȉšćo i ȉšćejō, iskã, iskàla, lo, iskȓn, iskàna, o, ȉšćī, *v. i.*, **1.** tražiti: *Kî ȉšće, tâ nȇjde. Mî smo ga sàgdere iskàli, ma ga nȉsmo moglȉ nȇć.* **2.** zahtijevati: *Kolȉko ȉšćeš za tegà prāscà?*

iskīēvāt, iskȋēvan - iskȋēvajo; iskīēvã, iskīēvàla, lo, iskȋēvan, a, o; iskȋēvaj, *v. it.*, tražiti opetovano: *Sūsèdi so pȍtle vūȏjski iskīēvàli svojegà sȋna mà ga nȉkat nȉso moglȉ nȇć.*

ȉskrnji, a, o, ȉskrnjega, *adj.*, bližnji: *Svojegà ȉskrnjega se mūȏra ljūbȉt.*

ispunjèvat i **ispunjīēvāt,** ispunjûjen i ispunjȋēvan - ispunjûjo i ispunjȋēvajo, ispunjèva, la, lo i ispunjīēvã, ispunjīēvàla, lo, ispunjūj i ispunjȋēvaj, *v. i.* i *it.*, ispunjavati: *Poštȇn člověk mūȏra ispunjȋēvât svojȍ dūžnȍs.*

ȉstinā, *adv.*, zaista, doista, uistinu: *Ȉstina takȍ je bilȍ i nȉkako drugãče.*

istinȋt, a, o, istinȋtega, *adj.*, istinit: *Ta štūȏrija, kūȏ san čū je istinȋta.*

Ȉstrija, i, *f.*, (tal. Istria) [mlet. *Istria* (VG 517)], Istra: *Va Ȉstrije ȉmamo trî kâvi krbȕna.*

Istrijȃn, Istrijàna, *pl.* Istrijàni, Istrijȃn, *m.*, (tal. Istriano) [mlet. *istrian* (VG 518)], Istranin: *Prâvi Istrijàni govȍre hrvãcki.*

Istrijȃnka, i, *pl.* Istrijȃnki, Istrijȃnk, *f.*, (tal. Istriana) [hrv. izvedenica od **Istrijȃn**], Istranka: *Istrijȃnki nȍsijo màlo nȃrodno nȍšnjo.*

istrijȃnski, a, o, istrijȃnskega, *adj.*, (tal. istriano) [izvedenica od **Istrijȃn**]: *Istrijȃnska vīnārefȍsko, malvasȉja i terȃn so jâko dobrȁ.*

ȉš, ȉš!, glas, kojim se tjera živad.

šša, uzvik (mlet. issa), u dječjem jeziku, ustani, digni se!

iščȅsa, *adv.*, iz čega: *Išćȅsa je tȍ storenȍ?*

ȋšpetorât, a, *pl.* išpetorâti, išpetorãti, *m.*, (tal. ispettorato) [mlet. *ispetorato* (DDV 355)], nadzorništvo: *Finȃnca je imȅla vȅć išpetorãti.*

ȋšpetūȏr, a, *pl.* išpetūȏri, išpetūȏri, *m.*, (tal. ispettore) [mlet. *ispetor* (DDV 355)], nadzornik, nadglednik: *Išpetūȏr je kâpo ot finȃnci.*

îva, i, *f.*, (lat. ajuga iva), vrsta trave puzavice sivkaste boje sa žutim ljevkastim cvijetom.

Ivȃn, Ivàna, *m.*, muško ime Ivan.

Ivànja, i, *f.*, Ivanje: *Za Ivànjo pȍli nàs je užȃnca pālȉt krȇsi.*

ivȃnjski, a, o, ivȃnjskega, *adj.*, ivanjski, rani: *Ivȃnjski kumpȉr se kopâ za Ivànjo; toje pȑvi i nȇjbȍlji kumpȉr.*

ivȃnjsko grūȏjze, ivȃnjskega gruojza, *n.*, (lat. ribes grossularia), ogrozd, vrst vrtnog bodljikavog grma sa žućkastim slatkim bobicama.

ȉzba, i, *pl.* ȉzbi, îzp., *f.*, peć: *Na Boljūnšćine ȉma màlo kî ȉzbo va kàmare.*

J

jâ, *pron. pers.*, ja, (od) menë, (h) menë, manë - mi, (h) menë, (za, po, poli) manë (me), (na) menë (manë), s mànon, *pl.* mî, (od) nàs, (h) nȁn, za nàs, na nàmi, s nàmi: *Mî nȇćemo takö. Prîdite do nàs! Plãti nȁn dûh. Nàs nȇće nîć. Hodî s nàmi!*

jȁ, *adv.*, da kao odgovor na pitanje: *Si bî va samnjê? - Jȁ.*

jàbučić, a, *pl.* jàbučići, jàbučić, *m.*, divlja jabuka: *Jàbučići rāstu ö blîzu vodî.*

jàbučnica, i, *f.*, piće od jabučnog soka: *Jàbučnica se dëla od jàbuk ma nî takö dobrà kakö vinö.*

jacȇra, i, *pl.* jacȇri, jacȇr, *f.*, (mlet. jaziera) [mlet. *iazera* (VG 469); *giazzera* (DDV 305)], ledana [ledenica, hladnjača]: *Jacȇra dëla lȇt va grãdeh za hotȇli.*

jacȋnt, a, *pl.* jacȋnti, jacȋnt, *m.*, (lat. hyacinthus orientalis) [mlet. *iazinto* (VG 469); *giacinto* (DDV 304)], zumbul: *Jacȋnt gojȇ divūojki va vȑte i va loncȅ.*

Jȁčić, a, *m.*, prezime jedne porodice u Boljunu: *Jȁčić ȉma nȧjlëplje kūći va Boljȕne.*

jȁčmen (jačmȅni), jačmȅna, o, jačmȅnega, *adj.*, jȅčmeni: *Jȁčmeni krûh je sûh i màlo veljâ, àš se mȑvi.*

jȁčmik, a, *m.*, **1.** ječam: *Od jačmika se dëla bîra i manëštra.* **2.** ječmenac: *Jȁčmik je brȕjfol kî se storî pö li ȍka.*

jȁčmikūof, jačmikova, jačmikovo, jačmikovega, *adj.*, ječmeni: *Jȁčmikova mūōkà se màlo rãbi.*

jâdan, jâdna, o, jâdnega, *adj.* **1.** siromašan, bijedan, nemoćan: *Vãjki je bîlö pûno jâdneh ljūdi.* **2.** ljut, srdit na nekoga: *Nemūōj bȉt jâdan nȁnjega, ka(t) ti nî nîč slàbega stȍri.*

jādȉt, jādin - jâde i jādijō, jādī, jādȉla, jādȉlo, jādȉ, *v. i.*, ljutiti, jediti, srditi nekoga: *Ne mūōjte otrokȉ jādȉt.* **jādȉt se** - ljutiti, srditi se: *Nëki ljûdi se rādi jãde.*

Jȁgar, a, *m.*, (njem. Jäger), nadimak jedne seoske obitelji u Boljunskom Polju, opć. Boljun, kotar Pazin (sada Pula).

jāglȉ, jagȁl, *pl. t. m.*, prosena kaša: *Jāglȉ so ot prösa kakö i palȇnta.*

jȁgoda, i, *pl.* jàgodi, jàgot, *f.*, **1.** šumska jagoda, biljka i plod: *Donesȉ mi mâlo jȁgot s plȁca.*; **2.** bobica od grožđa, *dem.* jàgodica: *Sàki grozdȉć ȉma pȕno jȁgot.*

jàgodica, i, *pl.* jàgodice, jàgodic, *f.*, šumska jagoda i *dem.* od jàgoda: *Jàgodice se nîjdo i berūō poli nàs sàmo va Kràse.*

jâj, jâj, jâj!, uzvik od boli kod djece kad plaču uslijed udarca kad padnu ili kad dobiju batina.

jȁjarica, i, *pl.* jàjarice, jàjaric, *f.*, žena koja trguje s jajima, t.j. koja sabire i preprodaje jaja: *Jȁjarice so sàmo Vrȗnjšćice i Brešćȉce.*

jājca, jājc, *pl. t. n.*, muda: *Jājca ȉmajo sàmo moškî.*

jâje, jâja, *pl.* jājа, jāj, *m.*, jaje; *dem.* jâjce: *Kȍkoši nësūō vëć jāj nego pȕri.*

jâk (jâki), jākȁ, jakȍ, jâkega, jȁči, *adj.*, jak, silan, krepak, moćan: *Kî je jâk je i vëć štimȗn.*

jakȅta, i, *pl.* jakȅti, jakȋet, (tal. giacchetta) [mlet. *iacheta* (VG 469), *giacheta* (DDV 304)], kratki kaput odijela, *dem.* jakȅtica: *Jakȅto nosijo sàmo moškî.*

jâko, *adv.*, vrlo, veoma: *Volëto nî bilȍ jâko tëplo, kakö drūge lëta.*

Jakovâla, i, *m.*, (od Jakol), nadimak jedne porodice u Boljunu.

jakovi[...ne razabire se], jȁkof, *pl. t. m.*, vrsta ukrasne biljke s malim bijelim cvjetovima.

jâli, *adv.*, da li: *Jâli te piežâ tâ veštît. Jâli te čâ bolȋ?*

jȁlof, jȁlova, o, jalovega, *adj.*, jalov, neplodan: *Ȉma jȁloveh ovâc a i jȁlovega grȗnta kādë nîč ne rodȋ.*

jȁlovica, i, *pl.* jàlovice, jàlovic, *f.*, nerotkinja (krava ili ovca): *Jȁlovico nîedan ne držȋ vëć jo prodȃ bekārū.*

jàma, i, *f.*, *dem.* jàmica; **1.** iskopana rupa: *Va jàmi se sãdi tȑsi i žîr.* **2.** špilja, ponor, bezdan: *Va nàše Kràse ȉma vëć jȗm.* **3.** četiri čokota sa četiri kolčića i s klenom u sredini na njivi sačinjavaju jednu jamu: *Na jenȋe jàme se mȍre natȑgat i brentȉć grūōjza.*

jàmica, i, *pl.* jàmice, jàmic, *f.*, **1.** *dem.* od jama, **2.** rupica na licu: *Onȁ žȋenska ȉma pȕno jàmic po lȋcū.*

jamȕrina, i, *pl.* jamȕrini, jamȕrin, *augm.* od

jama, uska duboka jama, pukotina između kamenja: *Jamȕrini so perikoluȏže za blâgo, sporȁdi tegȁ ih kmêti pokrîjo z grȗnjen i kamȇnjen.*

jȁnjac, jȁnjca, *pl.* jȁnjci, janjȃc i janjȃc, *m.*, muško janje do jedne godine; *dem.* janjčić: *Jȁnjci se pāsuȏ pȍsebe, a ne z ovcȁmi po umȇjkeh.*

janjčȅvina, i, *f.*, janjetina, janjeće meso: *Janjčȅvina se pečȅna rāžnjȅ.*

jȁnjči, a, e, jȁnjčega, *adj.*, janjeći: *Jȁnjče mȇso je gȕšno mȁje drâgo.*

jȁnjči zȗop, jȁnjčega zȗoba, *m.*, (lat. bellis perennis), tratinčica (trava): *Jȁnjči zȗop je pȑva trâva, kȗo uȏvci i jȁnjci jâko rȁdi jȕduȏ.*

jȁnjica, i, *pl.* jȁnjice i jȁnjic, *f.*, žensko janje: *Jȁnjice se ne kȍljo vȅč jih se pûšti da odrāstuo uȏvci.*

jāpȅt, jāpȋn - japȇ i japȗjuȏ, jāpȇ, japȅla, lo, jāpȉ, *v. i.*, vapiti, zapomagati: *Navȁdno jāpȋ ȋn kî je va perîkule, ȁli ku mu se pripetȋ kakȍva dižgrâcija.*

jāplènica, i, *f.*, krečana, vapnenica: *Japlènico se uzȋda pȑvo nȅgo se pãli jāpnȍ, i tȍ navȁdno va kräse kade ȉma smrȅkaf i drȇva.*

japlèničar, a, *pl.* jāplèničari, jāplèničar, *m.*, radnik koji pravi vapnenicu: *Japlèničar je zidãr kî dȅla jāplènici i pãli jāpnȍ.*

jāpnȍ, jāpnà, *n.*, vapno, kreč: *Od jāpnȁ i pȇskȁ se dȅla mȗlta za čȁzīdȁt.*

jārȓn, jārmà, *pl.* jārmȉ, jārȓn, *m.*, jaram za dva goveda, *dem.* jarmȉć: *Volȉ se klenȗo na jārmȅ za peljȁt ȁli orȁt.*

jārbul, a, *pl.* jārbuli, jārbul, *m.*, (tal. albero) [veljotski *iarbul* (VG 468); mlet. *albero* (VG 13)], jarbol, *dem.* jārbulić: *Sȁki trabȁkul ȉma i jārbul za jȅdra.*

jardȋn, a, *pl.* jardȋni, jardȋni, *m.*, (tal. giardino) [mlet. *giardino* (DDV 305; VG 434)], **1.** vrt, bašča **2.** nasad, perivoj: *Hȍmo mȁlo sȅs va nȁš jardȋn!*

jāri, a, o, jārega, *adj.*, proljetni, rani (veli se za usjeve): *Na pomlât se sȇje jāra šenȉca.*

jȁrica i **jarȉca,** i, *pl.* jȁrice, jȁric, *f.*, jednogodišnja mlada kokoš: *Jȁrice pȍčno kȍmoć nȇs jāja.*

Jarȉšće, a, *n.*, naziv jedne ogradene sjenokoše u Boljunskom Polju u selu Kurelovići, p. o. Boljun, kotar Pula.

jārȉt se, se jâri - jāre i jārijo, jārȉla, jārì se, *v. i.*, tjerati se spolno, pariti se kod živadi i kod koza: *Letȗće i tȉći se jāre na mlât.*

jârka, i, *f.*, (lat. zea mais aestiva), ljeti gusto zasijani kukuruz za krmu za marvu: *Jârka je za krȁvi i za prāsci nȇjbolja frèška krmȁ.*

jārmȅni i **jarmȇn,** a, o, jarmènega, *adj.*, dorasao za jaram: *Tâ vuȏl je vȅč jārmȇn.*

jārmȉć, jarmȉća, *pl.* jarmȉći, jarmȋć, *m.*, *dem.* od jārān, jaram posebne vrste samo za jednog vola.

jȁruga, i, *pl.* jȁrugi, jȁruh, *f.*, rov, jarak: *Glȇjte, da ne pâdete va kakȍvo jȁrugo.*

Jasenovȋk, Jasenovīkà, *m.*, ime jednog sela ispod Učke, u opć. Labin, kotar Pula: *Jasenovȋk je pod gȍro blȋzu Čepãljskog pȍlja (pȑvo jȅzera).*

jȁsli, jasāl, *pl. t. f.*, jasle, korito od dasaka ili pletera za davanja krme govedu i konjima u staji: *Sȇno se hȉta vi(s) štȁli va jȁsli čȅs kotorȁto.*

jât, jâda, *pl.* jâdi, jādi, *m.*, srdžba, duševna bol, ljutnja: *Tèški bolnȋk je pūn jâda nȗse i na drȕge.*

jàta, i, *pl.* jàti, jât, *f.*, zavjetrina, zatišje, zaklon od vjetra: *Hodȉ va jàto kât vȅtar jâko pūše!*

jàtit se, se jàtin - jàte i jàtijo, jàti, jātȉla, jātìlo, jàti se, *v. i.*, skupljati se u jato: *Lëstavice se jàte na pozȉmak pȑvo nȅgo odletȇ va tëpli krâji.*

jāvȉt, jāvin - jāve i jāvijō, jāvī, javȉla, lo, jāvī, *v. p.*, jâviti, priopćiti: *Kadȁkî želȋ prodȁt volȁ ali krȁvo muȏra jāvȉt kȍmunu.* **jāvȉt se -** jāviti se komu: *Kat prîdeš dȍma mi se jāvi z jenuȏ(n) kàrto(n).*

jāvljȁt, jāvljan - jāvljajō, jāvljā, jāvljàla, o, jāvljaj, *v. i.*, javljati: *Jāvljaj mi kakȍ napredȕjo tvojȅ brājdi.* **javljȁt se -** javljati se: *Muȏj brȁt s Pûli mi se vȅč dȕgo ne jāvlja.*

jȁzbina, i, *pl.* jȁzbini, jȁzbin, *f.*, **1.** jama, rupa u kojoj živi jazavac; **2.** zapuštena tamna prostorija u kojoj je živio čovjek: *Jȁzvaci žīvuȏ va jȁzbine kakȍ i lesȉca.*

jȁzvac, jȁzvaca, *pl.* jȁzvaci, jȁzavac, *m.*, jazavac: *Jȁzvaca je tèško uhȉtit prez brekȁ.*

jāžula i **âžula,** i, *pl.* jâžuli, jâžul, *f.*, (tal. asola) [mlet. *afola* (VG 42), *asola* (DDV 46)], kopča, kučica; *dem.* jâžulica: *Nȅka so kmȅti na jakète nosȉli jâžuli mȅsto botuȏni.*

jedȓn, jenà, jeno, *br. m.*, (ot) jenegà, (h) jenemù, jenegà (jedȓn), (na) jenȇn, (z) jenȇn, *pl.* jenȉ, (ot) jenȇh, (h) jenȇn, jenȉ, na jenȅh i jenȇh, z jenȅmi i jenȇmi, **1.** jedan; **2.** neki [*pron.*]: *Jedȓn čovȅk je prîša, mȁ jâ ga ne poznȋn.*

jedanȓjs, *num.*, jedanaest: *Poli nàs ïma jedȓn kmèt jedanȓjs ûlji čȇl.*

jedanȓjsti, a, o, jedanȓjstega, *red. br.*, jedanaesti: *ûōn je jedanȓjsti po rȇdu za na lèvo.*

jedȓnpūt, *adv.*, nekoć, nekada, jednom: *Jedȓnpūt se je tèško žīvèlo äš nī bilò zāslūška.*

jedȉni, a, o, jedȉnega, *adj.*, **1.** jèdini: *ûōn je jedȉni škûōlo pasã z òdliko.* **2.** s negacijom znači nitko: *Jâ nïsan vïde jedȉnega od vàšeh va samnjȅ.*

jelȓnt, jelȓnta, *m.*, vrst drveta sa smrdljivim lišćem, koje se silno množi i raste blizu kuća: *Jelȓnt blâgo ne bȑsti.*

jèlen, a, *pl.* jèleni, jèlen, *m.*, **1.** jelen **2.** štipavac (vrst leptira), jelenak.

jelȉtima, i, *pl.* jelȉtimi, jelȉtim, *f.*, (tal. legittima) [mlet. *legitima/ielitima* (VG 533; 469)], zakonski dio nasljedstva, miraz: *Brâti i sestrȉ kât se ožènе ali greduō ća ot kûći dobîjo jelȉtimo.*

jelitimȓr, jelitimȓrā, *pl.* jelitimȓrī, jelitimȓri, *m.*, (tal. legittimario) nasljednik zakonskog dijela ostavštine: *Jelitimȓrȉ se znȓjo met sòbon i posvàdit.*

jelitimȁt, jelitimȓn - jelitimȓjo; jelitimȓ, jelitimäla, lo, jelitimȓn, jelitimäna, o; jelitimȓj, *v. i.* i *p.*, (tal. legittimare), **1.** legitimirati nekoga, ustanoviti nečiji identitet: *Jendarmerïja jelitimȓ unegȁ, kî je šušpȅt.* **2.** pozakoniti, posiniti, vjenčati nekoga: *ûōn je jelitimȓ svojȉ otrokȉ.* **jelitimȁt se -** (tal. legittimarsi) dokazati vlastiti identitet, istovjetnost, legitimirati se.

jelòvina, i, *f.*, jelovo drvo, jelova građa: *Jelòvina je mèhko drȇvo, kûō se pïmo rãbi za dȁski.*

jeložȉja, i, *f.*, (tal. gelosia) [mlet. *gelofia* (DDV 302; VG 428)], ljubomora: *Jeložȉja je grda bûōl za kûō nïma medžȉji.*

jelûōf, jelòva, o, jelòvega, *adj.*, jelov: *Jelòvo drȇvo se nâjvèć rãbi za pòt i za krûōf.*

jelûōš, jelûōža, o, jelûōžega, *adj.*, (tal. geloso) [mlet. *gelofo* (DDV 302; VG 428)], ljubomoran: *Kî je jelûōš je i nervûōš. Njigòva žènä je prevèć jelûōža.*

jenȁ, i, jenȅ i jenȇ, (h) jenȅ i jenȇ, jenò - na jene i jenȇ, (z)jenûō(n), *pl.* jenȅ, ot jenȇh, (h) jenȇn - jenȅ, (na) jenȅh i jenȇh, (z) jenȅmi, *num.*, *f.*, **1.** jedna, **2.** neka [*pron.*]: *Vïde san jenò divûōjko, kâ je pasȁla po pûōte za Boljȕn.*

jènak, (jènaki), jènaka, o, jènakega, *adj.*, jednak: *Ljûdi nïso bilȉ nïkat sȉ jènaki ni nȇćo bȉt.*

jènako, *adv.*, jednako, isto tako: *Tò štûōrijo so mi jènako i drûgi prävili.*

jendârm, a, *pl.* jendãrmi, jendãrm, *m.*, (tal. gendarme) [mlet. *iendarmo/gendarmo* (VG 469; 429)], žandar, oružnik, milicijoner: *Jendãrmi so dèlali slûžbo sämo va kampänjepo sȇlah.*

jendarmerȉja, i, *pl.* jendarmerȉji, jendarmerîj, *f.*, (tal. gendarmeria), žandarmerija, oružništvo, milicija: *Jendarmerȉja se je nahājȁla sämo po vȅćeh sȇlah.*

jenò[1], jenegȁ, *num.*, *n.*, jedno: *Donesȉ mi jenò lȇtò za kämik kresȁt.*

jenò[2], *adv.*, oko, po prilici: *Bȉće jenò dvȇ ûri do tämo. Bȉće jenò pâr lȇt da ga nïsan vïde. Bȉt će jòš dvȇ ûri sûnca do nocȉ.*

jenò mȉvo, *adv.*, malo: *Dâj mi jenò mȉvo sïra äli skûti za marȇndo.*

jerebȉca, i, *pl.* jerebȉci, jerebîc, *f.*, jarebica: *Mȇso od jerebȉci je fïno za jȅs. Jerebȉce žīvûō na pòlju va žȉte.*

Jerebȉčar, a, *m.*, ime jednog gorskog pašnjaka na Krâse pod Učkom, p. o. Boljun, kotar Pazin (sada Pula).

jerūh, jerūhä, *pl.* jerūhī, jerūhī, *m.*, mladi ovan od 2 do 3 g., *dem.* jerušȉć: *Jerūhȉ se dömа pāsûō a potȇn prodāduō bekārü za mȇso.*

Jerusòlin, a, *m.*, Jeruzalem: *Jerusòlin je svȇto mèsto va Palestîne (sadȁ Izrael).*

jerušȉca, i, *f.*, mlada ovca od 2 do 3 godine: *Kadȁ je kakûōf vêli gûōt, kî ïma oderȅ i jerušȉco.*

jȅs, jîn - jīduō, jȇ, jèla, jèlo; jȇj, *v. i.*, **1.** jesti: *Vèć je dobȁ, hòte jȅs!* **2.** *m.*, jelo: *Jȅs se parićûje sȁki dȃn za ubȅt i za večȅro.*

jèsen, a, *pl.* jèseni, jesȇn, *m.*, (lat. fraxinus), jasen: *Jèsen rāstè po ugrädah i òkole kûć.*

jesenòvina, i, *f.*, jäsenovina, jasenovo drvo: *Jesenòvina je fïno drȇvo i za mobȉljo.*

jesȉka, i, *pl.* jesȉki, jesîk, *f.*, (lat. populus tremula), jasika: *Lȉšće od jesȉki blâgo rädo jȇ, pak se ga šûši i sprãvlja za zȉmo.*

jèška i **èška,** i, *pl.* jèški, jȇšk, *f.*, (tal. esca) [mlet. *esca* (DDV 254; VG 343)], mamac, meka: *Rȉbi se uhićûje na jèško.*

jètika, i, *f.*, (tal. etica), sušica, srdobolja: *Od jètiki obolȉ pïmo ljûdi. Jètika je perikolûōza bûōl i najžmna.*

jètikaf, jètikava, o, jetikavega, *adj.* (tal. etico)

[mlet. *ietico* (VG 470)], sušičav: *Kî je jètikav se mûora dùgo medigât.*

ježuvît, a, *pl.* ježuvîti, ježuvît, *m.*, (tal. gesuita) [ne mora biti iz talijanskoga, jer u hrvatskome standardnome jeziku imamo *jezùīt* (HER IV/360), riječ latinskoga podrijetla], isusovac, jezuit: *I jezuvîti ïmajo svoj ï klòštri i crîkvi.*

jȉdak, a, *m.*, vrst dobrog bijelog krumpira: *Kump ȓ jȉdak dobr ö rod ī pak se zat ö poli nâs i sãdi.*

jȉe! jȉe! i **ȉe!** glas za tjeranje konja.

Jîele, Jîeleti, *f.*, žensko ime Jela, Jelka, Jelena, *dem.* Jîelica: *Hod ï Jîele sèmo; ću ti nèšto povîet.*

jîeli, *adv.*, je li i da li je: *Jîeli t ö dobr ö i kor ïsno za vâs?*

Jîelmo, Jîelmeta, *m.*, (tal. Guglielmo), muško ime Vilim: *Poli nâs se sâmo jedȓn Boljùmac tak ö zovè.*

jîelva, i, *pl.* jîelvi, jîelf, *f.*, jela; *dem.* jîelvica: *Jîelva je vis ö ko drîevo i vãjki zèleno.*

jīenjât, jīenja - jīenjaj, jienjȓ, jenjàla, àlo, jīenjaj, *v. i.*, jenjati, popuštati: *Bûra je màlo jīenjàla pak nîeće stor ït škòdi.*

jīeš, jīeža, *pl.* jīeži, jīeži, *m.*, jež, *dem.* ježìć: *Jîeš j ī želòt i dòbar je za jès kak ö i prašćèvina. Jîeš jīeš prez bragîeš, kâmo grîeš? (se užâ rèć).*

jīet, jīeda, *m.*, jed, srdžba: *Od jīeda se mòre i umrīet, pogot ö vo kî je bòlan na sȓcu.*

jīetra, jīetar, *pl. t. n.*, jetra, *dem.* jètrica: *Jîetra kât se ufr ïgajo so fȉne za jès s pâšto, àli s krùhon.*

jinȓžij, a, *pl.* jinȓžiji, jinȓžij, *m.*, (tal. ginnasio) [mlet. *ginasîo* (VG 436)], gimnazija: *Va Pàzine hòdi pûno škol ī ni. Jâ san hod ī va jinȓžij na Šušâkè.*

jîr, jîra, *m.*, (tal. giro) [mlet. *giro* (VG 439; DDV 307)], **1.** krug, kružna šetnja: *Hòmo stor ït jòš jedȓn jîr do večèri.* **2.** gvozdeni, željezni zavoj na kolima po kojoj se okreće gornji željezni okretač.

jirȓndola, i, *f.*, (tal. girandola) [mlet. *girandola* (VG 438)], vijak, okretač, *dem.* jirȓndolica: *Jirȓndolo se rȓbi za zaprîet vrâta àli ūkn ö znûotra.*

jirât, jirȓn - jirâjō, jirã, jiràla, lo, jirãj, *v. i.*, (tal. girare) [mlet. *girar* (VG 438; DDV 307)], **1.** okretati, **2.** obilaziti oko nečega, putovati, klatiti: *Pèkljar jirâ ot selà do selà.* **jirât se -** okretati, vrtjeti se.

jirlȓnda, i, *pl.* jirlȓndi, jirlȓnt, *f.*, (tal. girlanda) [mlet. *girlanda* (VG 439; DDV 307)], posmrtni vijenac: *Kât kî umrè se užâ odrinât jirlȓdo za na grop.*

jîta, i, *pl.* jīti, jît, *f.*, (tal. gita) [mlet. *gita* (VG 439)], izlet, kratko putovanje: *Jîto se dèla va nedèljo i blàgdan kadà je lîepo vrîeme.*

jogàtul, a, *pl.* jogàtuli, jogàtul, *m.*, (tal. giocatolo) [mlet. *giogatolo* (VG 436); *zogatolo* (DDV 819)], igračka: *Otrok ï ïmajo ràdi jogàtuli za jigrât se.*

jôh, a, *m.*, **1.** bijeda, nevolja: *Kadè je siromâšćina je vêli jôh.* **2.** uzvik boli: *Jôh manè. Kîemu srèća temu i bôh, a kîemu nesrèća temù i jôh (nar. poslovica).*

jòpet i **ȍpet,** *adv.*, opet: *J ö pet je bìla tòča. I j ö pet si prîša sèmo.*

jordȓna, i, *pl.*, jordȓni, jordȓn, *f.*, (lat. primule veris), jagorčika [jaglac], vrst jednogodišnje biljke sa šiljastim i narovašenim listovima i sa kitom žutih cvjetova.

jòta, i, *f.*, (mlet. iota), vrst juhe od kupusa i graha: *J ö to se j ī po zìmè za manèštro.*

Jovanîn, a, *m.*, (tal. Giovannino) [mlet. *Giovanin* (VG 438)], Ivanić, *dem.* od Ivan: *Jovanîn se je zvâ jedȓn trg ö vac na Paze (Fabijan).*

Jovanîna, i, *f.*, (tal. Giovannina) [mlet. *Giovanina* (VG 438)], ime Ivana, Ivanka: *Župànova žena se zovè Jovanîna.*

jučerȓnji, jučerȓnja, o, jučerȓnjega, *adj.*, jučerašnji: *Jučerȓnji dȓn je bìla vêla fèšta na Vrȓnje.*

judîcij, judîcija, *pl.* judîciji, judîcij, *m.*, (tal. giudizio) [mlet. *iudizio/giudizio* (VG 519)], **1.** pamet, razbor: *Mûli otrok ï nīmajo j ö š prâvega judîcija.* **2.** sud.

judicijûoš, judicijûoža, o, judicijûožega, *adj.*, (tal. giudizioso), pametan, razborit: *Kî grîe po svîetu mûora bît judicijûoš ku želī dobr ö pasât.*

jùgo, a, *m.*, južni vjetar, koji donosi kišu: *Kât pûše jùgo nòsi dãš.*

jùgovina, i, *f.*, kišovito južno vrijeme: *Dòkle durâ jùgovina ne mòremo pûoć na pûot.*

jūhà, jūhȉ, *pl.* jūhȉ, jūh, *f.*, juha, čorba: *Bolnîkûon se dājè kokûojša jūhà.*

juhuhât, juhuhȓn - juhuhâjō, juhuhã, juhuhàla, lo, juhuhãj, *v. i.*, uzvikivati od veselja juhuhu: *Kât se mladîći ï napījûō kî pût i juhuhâjo.*

Jûlijo, a, *m.*, (tal. Giulio), muško ime Julije, *dem.* Jûlijić.

Jûlijevi, Jûlijeveh, *pl. t. m.*, Julijeva porodica: *Jûlijevi se vêč potȉgali brãjdi i storȉli vīnò.*

jūnȁc, jūncȕ, *pl.* jūncȉ, junčȃc i junčȃc, *m.*, mladi vol do 3 godine, *dem.* jūnčȉć: *Jūncȉ rȁdi štrkljâjo i skãčo.*

junačȉna, i, *pl.* junačȉni, junačîn, *m.*, *augm.* od junak, veliki junak: *Tâ mladȉć je prâvi junačȉna.*

junȃk, junȃkā, *pl.* junȃkī, junȃki, *m.*, junak: *Va zādnje vrȇmenah bilo dòsti junȃki.*

junȉca, i, *pl.* junȉci, junîc, *f.*, mlada krava, koja se još nije telila: *Na junȉcah mȁlo kî orȅ ni pȅlje.*

jūnta, i, *f.*, (tal. giunta), **1.** pokrajinsko vijeće, pokrajinski zemaljski odbor: *Istrijȃnska jūnta je bȉlā va Porēčȅ.* **2.** dodatak, privaga: *Jâ san dòbi mȉeso prȅz jūnti.*

jūntat, jūntȃn - jūntâjo, jūntã, ȁla, lo, juntȃn, juntȁna, o, juntãj, *v. p.*, (tal. giuntare), nadodati, nadovezati: *Tȁ stomȁnja ti je prekrātkā pȁk se jo mȕora juntȁt.*

jȗoh, jȗoga, *pl.* jȗogi, jȗogi, *m.*, (tal. giuoco) [mlet. *giogo* (VG 436)], **1.** igra uopće, **2.** kuglana: *Na jȗogu se igrâ na bòći za vīnò.*

jȗokanje, a, *m.*, jaukanje: *Jâ san negdȅ čȗ jȗokanje jenegā otrokā.*

jūokȁt, jȗočen - jȗočo i jȗočejo, jūokã, jūokȁla, lo, jūočȉ, *v. i.*, jaukati: *Kî jȗoče nȉma vòlji kantȁt ni plīesȁt.*

Jȗože, Jȗožeta, *m.*, ime Josip; *dem.* Jožȉć: *Mȕoj bãrba se je zvā Jȗože.*

Jȗožetof, Jȗožetova, o, Jȗožetovega, *adj.*, Josipov, koji pripada Josipu: *Tȍ so Jȗožetove brãjdi.*

Jȗožetovi, Jȗožetoveh, *pl. t. m.*, Josipova porodica: *Jȗožetovi so šlȉ va Krȁso po drvā.*

jȗr, *adv.*, 1. barem: *Jȗr si nȉn mȍga čā pīsȁt, pȓvo nȅgo si prîša.* **2.** već: *Čā si jȗr prîša?*

jurât, a, *pl.* jurâti, jurãti, *m.*, (tal. giurato), sudski prisežnik: *Jurâti so hodȉli na šedûto na tribunȃl va Rovȉnj.*

jurȁt, jurȃn - jurâjo, jurã, jurȁla, lo, jurãj, *v. p.*, (tal. giurare) [mlet. *giurar* (VG 440)], priseći, prisegnuti: *Svedȍki mȕorajo na sūdȅ kî pȗt i jurȁti.*

Jȗre, Jȗreta, *m.*, **1.** Đuro, Juraj; **2.** glupan, *dem.* Jurȉć: *Tâ mladȉć pot Bȍgon nȉč ne razumȉe, tȍje prâvi Jȗre.*

jȗreti, jūreti, *pl. t. m.*, niska i široka jestiva gljiva posebnog ugodnog mirisa, odozgo tamnosmeđe, a odozdo bijeložućkaste boje, raste po živicama pokraj hrastove šume.

Jȗretovi, Jȗretoveh, *pl. t. m.*, Đurina, Jurjeva porodica: *Jȗretoveh danȁs nī dȍma ȁč so šlȉ va bȍško z vȍzon i z vȕoli.*

Jurîesovica, i, *f.*, naziv jedne ograđene sjenokoše u Boljunskom Polju, p. o. Boljun, u opć. Pazin, kotar Pula.

Jurîn, a, *m.*, nadimak jedne porodice u Boljunskom Polju, općina Boljun kotar Pazin (sada Pula).

Jurînka, i, *f.*, naziv jedne oranice na Boljunskom Polju u opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

Jũrjeva, i, *f.*, Đurđevo, Đurđevdan: *Jȗrjeva je prȉvi dȗn pomlâdi. Za Jũrjevo je poli nȁs gȕot i se kȍljo jũnjci.*

jūšān, jūšnȁ, jūšnò, jušnegā, *adj.*, pun juhe, pun tekućine: *Tȁ manēštra je prevȅč jūšnā, ma sẽjno je dobrā.*

jȕšt, a, o, juštegā, juštȅji, *adj.*, (tal. giusto) [mlet. *giusto* (VG 440; DDV 309)], pravedan, pravilan: *Tvojā stvãr je jȕšta i poštenā. Tî bi mȕora bȉt š njȗn mȁlo juštȅji.*

juštȁt, juštȃn - juštâjo, juštã, juštȁla, lo; juštãn, juštȁna, o, juštãj, *v. i.* i *p.*, (tal. aggiustare) [mlet. *giustar* (VG 440)], popravljati, popraviti, uređivati, urediti: *Juštâjte vâš vȕos!* **juštȁt se** (tal. aggiustarsi) - nagoditi, narediti, sporazumjeti se: *Onȉ so se juštȁli za ũn dȗh.*

juštȅvat (se), juštûjen - juštûjo; juštȅva, la, lo; juštȅvaj (se), *v. i.*, (tal. aggiustarsi) [v. **juštȁt**], **1.** nagađati se: *Onȉ dvâ so se dūgo juštevali ma se nȉso moglȉ juštȁt.* **2.** popravljati: *ũon je dvâ dnî juštȅva vȕos dokle ga nȉ zasȉen juštã.*

Juštîn, a, *m.*, (tal. Giustino), ime Jušt, *dem.* Juštȉć.

jȕšto, *adv.* (tal. giusto) [mlet. *giusto* (VG 440; DDV 309)], **1.** točno, baš upravo: *Jȕšto san te čȅka. Jȕšto smo prȉšli na ubȅt.* **2.** pravo: *Tȍ nȉ jȕšto storenò.*

jût, jūtā, jūtò, jutegā, jùći, *adj.*, ljut (Tako se govori na Vranji): *Vāš ocȁt je jâko jût.*

jùta, i, *f.*, kudjelja: *Od jùti se dȅlajo špāgȉ i vrȅći.*

jùtrašnji, a, o, jùtrašnjega, *adj.*, sutrašnji: *Jùtrašnji dȗn ćēmo pūći na Učko na jîto, ku buô dažljā.*

jùtre, *adv.*, sutra, sutradan: *Jùtre se nēće orȁt, āš je nedȅlja.*

jùtrenja, i, *f.*, jutarnje zvono, zvonjenje u zoru: *Zvonȋr sȁko jùtro zvonȉ jùtrenjo.*

jùtrodȗn, *adv.*, sutradan: *Jùtrodȗn se mȕoramo*

rä̏no stä̀t.

jȕžina i **ȕžina,** i, *f.,* obrok, jelo koje se jede između 2 i 3 sata popodne, doručak: *Donesȉte mi danȁs jȕžino na pȍlje.*

jȕžinat, jȕžinan - jȕžinajō, jȕžina, jȕžinala, lo, jȕžinaj, *v. i.*, doručkovati: *Danȁs ćemo prȉvo jȕžinat, äš mȗoramo pȗ̄ć trukȉnjo čuklja̍t.*

K

kâ?, (ot) kȋ̂, (h) kȋ̂, (za) kȗ̂o, - , (na) kȋ̂, (s) kȗ̂o(n); kȋ̂, (ot) kȋ̂eh, (h) kȋ̂en, (za) kȋ̂, - , (na) kȋ̂eh, (s) kȋ̂emi, *pron. pers., f.*, koja?: *S kȗ̂o(n) kumpanïjo(n) si hodȋ̃ na Trsȁt? Na kȋ̂ bȋ̃nde je tvojȁ kȕća?*

kabȃl, kablȁ, *pl.* kablȉ, kabȃl, *m.*, (njem. Kübel), čabar, drveni sud gore širi s 2 uha, *dem.* kablić: *Dȃš je pȁda, kakȍ s kablȁ. Žȉênske nȍse kabȃl na glȃvē.*

kacavîda, ì, *pl.* kacavîdi, kacavît, *f.*, (mlet. cazzavide), izvijač: *S kacavîdo(n) se stȃvljajo i znîmljo vîdi.*

kacȍt, a, *pl.* kacȍti, kacȗot, *m.*, (mlet. cazoto), udarac šakom: *Mȁlo kâ barȕfa pasâ prēs kacȗot.*

kȁčka, i, *pl.* kȁčki, kačȃk, *f.*, zmija uopće, guja: *Va grȉžah i grȍtah je nâjvēć kačȃk. Kȁčka kȗ̂o se najdrȃži rȁda ujȋ̃. Kȋ̂ega kȁčka ujȋ̃ se i kȕšćerici bojî.* (nar. poslovica)

kȁčkin, a, o, kȁčkinega, *adj.*, zmijin, zmijski, gujin: *Kȁčkin rȉēp je dȕh.*

kȁčkino grȗ̃ojze, kȁčkinog grȗ̃ojza, *n.*, vrst biljke penjačice u živici sa širokim lišćem i crvenim bobicama.

kȁda, i, *pl.* kȁdi, kât, *f.*, kaca, drvena posuda dolje mnogo šira, a gore uža s poklopcem za soljenje mesa.

kadȁ, *adv.*, kȁda: *Kadȁ nȍsin ocāl ì bȍlje vȉdin. Kadȁ prȉdeš dȍma jāvì se poli nās.*

kadȅ?, *adv.*, gdje?: *Kadȅ je dobrȍ o(t) tȁmo se ne bȉežȋ̃. Kadȅ ste čȇra bȋlì?*

kadȅ tȏ, *adv.*, gdje to: *Kadȅ tȏ dȅlate?*

kadȅgȍt, *adv.*, gdjegod: *Kadegȍt smo bȋlì na mȗ̃oru, bȋlȍje lȉēpō.*

kadenȁc, kadencȁ, *pl.* kadencȉ, kadenȃc, *m.*, (tal. catenaccio) [mlet. *cadenazo* (VG 139)], donji debeli dio ognjišnog lanca o koji se vješa kotao: *Na kadenȁc se ubȅsi kotȃl kadȁ se kȕha palȉênta ȁliča drȕgo.*

kadenȁča, i, *pl.*, kadenȁči, kadenȃč, *f.*, riđovka (zmija): *Kadenȁča ni dȕga, ma je jȃko otrȗ̃ovna kȁčka.*

kadenȅla, i, *pl.* kadenȅli, kadenȉel, *f.*, (tal. catenella) [mlet. *cadenela* (VG 139)], lančić, ogrlica: *Žȉênske nȍse ȍko vrâta kadenȅlo ut zlâta.*

kadȉēna, i, *pl.* kadȉēni, kadȉēn, *f.*, (tal. catena) [mlet. *cadena* (VG 139; DDV 113)], **1.** verige, gvozdeni lanac: *Ȍštrega brekȁ se po dnēvu držȉ na kadȉēne.* **2.** lančić kao nakit: *Nȅki nȍsijo ùro na kadȉēne.*

kadȋlnica, i, *pl.* kadȋlnice, kadȋlnic, *f.*, kadionica: *Kadȋlnico rãbi pȍp va crȉēkve na večȉērnje i pod mȁšo.*

kadîn, a, *pl.* kadîni, kadȋni, *m.*, (mlet. cadin), umivaonik: *Rȗ̃oki se perȗ̃o va kadîne.*

kadîni, kadȋni, *pl. t. m.*, (tal. cattene) [tal. *catena* (VDLI 406); pretpostavlja se da je preuzeta iz mlet. *cadena* (VG 139)], gvozdeni lanac za kotao nad seljačkim ognjištem: *Kadîni vȉse nad ugnjȉšćen i rȁbe za kotȃl kadȁ se čâ kȕha.*

kādȉt se - se kãdi - kãde i kãdijo; se je kādȉlo, *v. i.*, dimiti, pušiti se: *Kȕhinja se kãdi kadȁ se lȍži smrȅkvo.*

kadȅ tadȅ, *adv.*, negdje, bilo gdje: *Ku prȉdemo pod nȗ̃oć va grât jâ se nȉdijan, dȁ ćemo kadȅ tadȅ nȉć za prespȁt.*

kafȇ, kafelȁ, *n.*, (tal. caffè) [mlet. *cafè* (DDV 114; VG 141)], **1.** kava: *Kafȇ rāstȅ sämo va trȍpskeh krȁjeh i mȁlo fȁli sȁkega pūžȃ.* **2.** kavana: *Čȇra smo bȋlì va kafȇ.*

kafetarȉja, i, *pl.* kafetarȉji, kafetarîj, *f.*, (mlet. caffetteria) [mlet. *cafetaria* (DDV 114; VG 140)], kavana: *Kafetarȉjo nȉjdete va sȁken vēćen mēste.*

kafetīȇr, kafetīērȁ, *pl.* kafetīērȉ, kafetīêri, *m.*, (tal. caffettiere) [mlet. *cafetier* (DDV 114; VG 140)], kavanar, kavedžija: *Kafetīêrȉ ȉmajo pȕno poslȁ.*

kajȉć, a, *pl.* kajȉći, kajîć, *m.*, (tal. caicco) [nije iz tal. *caicco* već je to turcizam koji je ušao u hrvatski jezik: *kāīk, kàić* od tur. *kayik* (HER V/12)], čamac: *Kadȁ smo prȉšli vi(s) škȗ̃oli smȍ hodȉli va kajȉće rȉbi lovȉt.*

kȁkat, kȁkan - kȁkajo, kȁka, kakȁla, lo, kakan, a, o, kȁkaj, *v. i.*, (tal. cacare) [nije talijanizam jer riječ postoji u nekoliko slavenskih jezika i vuče praslavensko podrijetlo, odnosno potječe od ie. osnove ***kak-*** koju nalazimo i u grčkom i u lat. (HER V/15)], ići na *stran*, obavljati veliku nuždu (u dječjem govoru).

kakȍ, *adv.*, **1.** kako: *Kakȍ si pasã Božȉć?* **2.** kao

[*prep.*]: *Onȁ je līepȁ kakȍ rūžica.*

kakogȍt, *adv.*, kȁkogod: *Kakogȍt stor īš bȉće nīkȃ prȁvo.*

kakȍ jȋē, jȋē, *adv.*, bilo kako, površno: *Ne mūōj dȅlat sȁmo, kakȍ jȋē jȋē, vȅć onakȍ, kakȍ, Bôh zapovȋēda.*

kakȍ kadȅ, *adv.*, kako gdje, prema tome: *Mî dȅlamo zapūōlne, kakȍ kadȅ prȉde na nās četȁ.*

kakokȁt, *adv.*, kako kada: *Jâ prihȃjan v Rīēkȍ kakȍkȁt, kadȁ ȉman opravȉla.*

kakȍ takȍ, *adv.*, nekako: *Jâ ću pūōć prīēk i držȋm, da ću pasȁt kakȍ takȍ.*

kakūōf, kakȍva, kakȍvo, kakȍvega, *adj.* i *pron.*, kȁkav: *Povīē̃jte mi, kakūōf je tâ človȅk!*

kakūōvgȍt, kakȍvagot, kakȍvogōt, kakȍvega-gȍt, *adj.*, kakavgod, bilo kakav, svakakav: *Kakūōvgȍt ordīēnj je bȍlji nego nikakūōf.*

kakȗof - takȗof, kakȍva - takȍva, o, kakȍvega takȍvega, *adj.*, kȁkav tȁkav, bilo kakav: *Ku dažȋ zamȉsȍbon kakȍvo - takȍvo lumbrȅlo!*

kâl[1], a, *pl.* kâli, kȃli, *m.*, **1.** kal, dosta plitko sabiralište vode kišnice blizu sela, koje služi samo za napajanje stoke, a budući da je blatna od mokraće i nanosa, mora se svake godine čistiti od blata; napajalište, *dem.* kālȉć: *Blâgo se napȃja na kâle.*

kâl[2], 1. (tal. callo) [mlet. *calo* (DDV 118; VG 148)], kurje oko, nožni žulj: *Kî ȉma kâli tēško hȍdi.*

kȁlac, kȃlca, *pl.* kȃlci, kȃlci, *m.*, **1.** tkalac, tko tka platno: *Kȁlac kȅplātnȍot lȁna.* **2.** prezime jedne obitelji u Pazinu.

kalamȗr[1], kalamȗrā, *pl.* kalamȗrī, kalamȗri, *m.*, (tal. calamaio), **1.** tintarnica: *Škōlȗni so nȅkat nosȉli va škūōlo tȋnto va škūōlo tȋnto va kalamȗrē.*

kalamȗr[2], kalamȗrā, *pl.* kalamȗrī, kalamȗri, *m.*, (tal. calamaio) [nije iz tal. već iz mlet. *calamar/caramal* (DDV 117; VG 143)], **1.** lignja: *Ufrȉgani kalamȗrī so fȋni za jēs.*

kalamîta, i, *pl.* kalmîti, kalamît, *f.*, (tal. calamita), **1.** magnet, **2.** munjovod, gromobran: *Kalamîta je navȁdno na sȁken zvonȉkē.*

kālan, a, o, kālanega, *adj.*, cijepan: *Jâ kupȗjen lȅh kālana drvā.*

kālanica, i, *pl.* kālanice, kālanic, *f.*, cijepanica: *Kmȅti dȅlajo kālanice za prodâjū.*

kālanje, a, *pl.* kālanja, kālanj, *n.*, cijepanje (drva i kamenja): *Kālanje kamēnja se dȅla za vrātnjaki i za ūknjaki.*

kālȁt, kālan - kālajo; kālā, kālȁla, lo; kālan, a, o, kālaj, *v. i.*, cijepati: *Drīēvo se kāla za ugȋnj i za prodâjo.*

kalȁt, kalȗn - kalâjo, kalā, kalȁla, lo, kalȗn, kalȁna, o, kalāj, *v. i.* i *p.*, (tal. calare) [mlet. *calar* (DDV 117; VG 144)], **1.** spustiti, opasti: *Kalāj sȉć za vȍdo! Vodȁ je vȅć kalȁla.* **2.** obaliti cijenu, gubiti na težini: *Danās so kalȁli prīēciji. Volēto san kalā na pīēže.* **kalȁt se -** (tal. calarsi) [mlet. *calarse* (DDV 117; VG 144)], sići, spustiti se: *Kalāj se va jāmo.*

kalcȅta, i, *pl.* kalcēti, kalcīēt, *f.*, (tal. calzetta) [mlet. *calzeta* (DDV 120)], sokna, kratka čarapa: *Poli kmēta žīēnske i otrokȉ nȍse kalcēti sȁmo po zīmē.*

kaldȁja, i, *pl.* kaldȁji, kaldâj, *f.*, (tal. caldaia), parni kotao: *Kaldȁjo ȉma sȁki vāpūōr i mȁkina.*

Kaldīr, Kaldīrā, *m.*, Kaldir, ime jednog istarskog sela, u opć. Motovun, kotar Pula.

kalendār, kalendārā, *pl.* kalendārī, kalendāri, *m.*, (njem. Kalender), koledar [kalendar]: *Kalendār je potrīēban va sȁke kūće, a najvēć poli kmēta.*

kalendārski, a, o, kalendārskega, *adj.*, koledarski [kalendarski].

kalēs, a, *pl.* kalēsi, kalīēs, *m.*, (tal. calesse) [mlet. *calesse/-o* (DDV 119); *caless* (VG 147)], vrst lagane kočije s dva sjedala: *Nȅkat se je kalēs pīēmo rābȋ, āš je bî lāgak, da ga je peljā sȁmo jedȋn kūōnj.*

kȁleš, kāleža, *pl.* kȁleži, kȁleš, *m.*, (tal. calice) [mlet. *calese* (DDV 119); *calefe* (VG 147)], kalež, *dem.* kȁležić: *Popȉ rābe kȁleš za dȅlat mȁšo i za pričešćīēnje.*

kalēvat (se), kalûjen - kalûjo; kalēva, la, lo; kalēvaj i kalūj, *v. i.*, (tal. calare) [mlet. *calar(se)* (DDV 117; VG 144)], **1.** spuštati: *ūōn je kalēva špāh.* **2.** snizivati cijenu: *Sadȁ na mlât prieciji već kalûjo.* **3.** opadati: *Va vrūōćkē vodȁ pomȁlo kalûje, āš je šūša.*

kalīēvȁt (se), kalīēvan, kalīēvajo; kalīēvā, kalīēvāla, lo; kalīēvaj, *v. it.*, (tal. calare) [v. mlet. **kalēvat (se)**], **1.** spuštati (se): *Onȉ so kalīēvāli kārih z vāpȍra.* **2.** snizivati: *Prīēciji pomȁlo kalīēvajo.* **3.** opadati: *Vodȁ va potoke vȅć kalīēva.*

kaligār, i, kaligīēr, kaligārā, *pl.* kaligārī, kaligāri, *m.*, (mlet. caligher), postolar, *dem.* kaligarȉć: *Dobrȉ kaligārī ȉmajo vājki dȍsti poslā.*

kaligarȉca, i, *pl.* kaligarȉce, kaligarîc, *f.*, (mlet. calighera) [izvedenica na *–ica* od mletacizma **kaligār**], postolareva žena: *Kaligarȉci dȅlajo*

sämo natikäči i cavälti.

kaligārīēf, kaligārèva, o, kaligarèvega, *adj.*, postolarov: *Kaligārīēf ārt nī slāp ni tèžak.*

kaligarīja, i, *pl.* kaligarīji, kaligarîj, *f.*, (tal. caligheria) [iz istromletačkog govora (OA)], postolarski posao, postolarska radionica: *Za kaligarījo se računî, da je dobar ārt.*

kaligārīt, kaligārin - kaligārijo, kaligārī, kaligārīla, kaligārīlo, kaligārī, *v. i.*, (mlet. far da caligher), baviti se postolarskim poslom: *Nèki kaligārijo cīēli svūój živòt dokleg òt mòro!*

kaligrafīja, i, *f.*, (tal. caligrafia) [tal. *calligrafia* (VDLI 348)], kaligrāfija, krasopis: *Kaligrafījo se vàdi va škūole.*

kālīt, kālin - kālijō, kālī, kālīla, kālīlo, kālī, *v. i.*, (njem. kühlen), hladiti skovano željezo u vodi da otvrdne: *Sàki bät, sekīro i nūóš se mūóra kālit drugāče ne veljâ.*

kalkulät, kalkulîn - kalkulâjo, kalkulã, kalkulàla, o, kalkulān, kalkulàna, o, kalkulāj, *v. i.*, (tal. calcolare), **1.** računati, proračunavati: *Sūsèt je slàbo kalkulã kadà je kūćo zīdã.* **2.** smatrati, držati: *Jâ kalkulîn, da me tà kūća nīēće koštät vèć o(t) toliko.*

kalkūn, kalkūnā, *pl.* kalkūnī, kalkūni, *m.*, (lat. obluramentum), široki drveni čep, kojim se zatvara široka rupa na bačvi u koju se prelijeva vino: *Prēs kalkūnā vīnò va bāčve zvišīē.*

kâlo, a, *m.*, (tal. calo) [mlet. *calo* (DDV 119)], opadanje (vode), gubitak na težini, padanje cijene: *Pòli prodājti kumpīrā smo imèli vêli kâlo.*

kalūn, kalūnā, *pl.* kalūnī, kalūni, *m.*, (tal. cannone) [mlet. *canon* (DDV 129; VG 161)], top: *Va vūójske se rābe i kalūnī.*

kàljaf, kàljava, o, kàljavega, *adj.*, prljav od blata, blatan: *Prāscī, kadà vanè pāsūó so màlo fàli vājki kàljavi.*

kāljät, kãljan - kãljajo, kāljã, kāljàla, kaljàla, kãljan, kãljana, o, kãljaj, *v. i.*, mutiti, prljati vodu, **kāljät se -** prljati se u blatnoj vodi: *Otrokī i prāscī se ràdi kãljajo va vodè.*

kaljùža, i, *pl.* kaljùži, kaljûš, *f.*, kàljuža, blatna voda stajačica manje količine. *dem.* kaljùžica: *Poli kmèta držīēe kaljùžo za prāscī.*

kaljùžnica, i, *f.*, stajaća blatna voda: *Va kaljùžnice se prāscī kūópajo.*

kamamīla, i, *f.*, (tal. camomilla, lat. matricaria chamomilla), kamilica, titrica, *dem.* kamamīlica: *Kamamīlo se pobīra za medižījo, a rãbi se kadà človèka trbūh bolī.*

kàmara, i, *pl.* kàmari, kamîr, *f.*, (tal. camera) [mlet. *camara* (DDV 120; VG 150)], soba, komora, odaja, *dem.* kàmarica: *Kmèti īmajo va kūće navädno dvīē kàmari, kàmarico i sālò.*

kamarīēr, kamarīērā, *pl.* kamarīērī, kamarīēri, *m.*, (tal. cameriere) [mlet. *camarier* (DDV 121; VG 151)], konobar, sobar: *Kamarīērī slūže va lokîndah, oštarījah i va hotīēleh.*

kamarīēra, i, *pl.* kamarīēri, kamarīēr, *f.*, (tal. cameriera) [mlet. *camariera* (DDV 121; VG 151)], **1.** sobarica, **2.** konobarica, *dem.* kamarīērica: *Kamerīēri slūže nājvèć va hotīēleh i va kafetarījah.*

kamarîn, a, *pl.* kamarîni, kamarīni, (tal. camerino) [mlet. *camarin* (DDV 121; VG 151)], *m.*, posve mala sobica, komorica: *Poli kmèta va kamarîna spījtúó otrokī, àli otročīce.*

kāmba, i, *pl.* kāmbi, kāmp, *f.*, od koprivića savita kuka, drvena ogrlica, svinuti štap, za jaram, koji se volu meće oko vrata, kad se ujarmljuje: *Prēs kāmbi se volà ne mòre klīēnūt.*

kāmbij, a, *pl.* kāmbiji, kāmbij, *m.*, (tal. cambio) [mlet. *cambio* (DDV 121; VG 151)], zamjena, mjenjačnica: *Nèki dèlajo kāmbij z blâgon, a drūgi i z grūnton.*

kambijāl, kambijālā, *pl.* kambijālī, kambijāli, *m.*, (tal. cambiale) [mlet. *cambial* (DDV 121)], mjenica: *tūón je zīē dūh na kambijāl.*

kambijamīēnt, a, *pl.* kambijamīēnti, kambijamīēnt, *m.*, (tal. cambiamento) [mlet. *cambiamento* (DDV 121)], promjena: *Pòtle pīve vūójski so nastàli vêli kambijamīēnti.*

kambijät, kambijîn - kambijâjo, kambijã, kambijàla, o, kambijān, kambijàna, o, kambijāj, *v. i.* i *p.*, (tal. cambiare) [mlet. *cambiar* (DDV 121; VG 151)], mijenjati, promijeniti: *Perîn da će mi bīnka sōldi kambijät.* **kambijät se -** (tal. cambarsi) [mlet. *cambiarse* (DDV 121; VG 151)], promijeniti se: *Z lètami se človèk jâko kambijâ. Vremīēna so se kambijàla.*

kambijèvat, kambijûjen - kambijûjo; kambijèva, la, lo, kambijūj, *v. i.*, (tal. cambiare) [v. **kambijät**], mijenjati: *tūón je sàko šetimīno kambijeva čīsto bijankarījo.*

kamečljīf (kamečljīvi), kamečljīva, o, kamečljivèga, kamečljivèji, *adj.*, kameni, pjeskovit: *Poli nās je zemljà dòsti kamečljīva.*

kamîela, i, *pl.* kamîeli, kamîel, *f.*, (tal. camelo) [Francetić navodi i grčku etimologiju koja se izbrisala, pretpostavljamo da je pisalo *kamelos* u tal. *cammello* (VDLI 355)], deva, *dem.* kamîelica: *Kamîeli so visòke a žîvūō v Arâbije i va Äfrike.*

kamīenje, a, *coll. n.*, kamenje: *Poli näs pòli mūora ïma vèć kamīenja nègo zemljȉ.*

kàmik, a, *pl.* kàmiki, kàmik, *m.*, kamen; *dem.* kamičìć: *Va nèkeh krâjeh, - kakò va Likè - je nîjvèć sîm kàmik.*

kamižūola, i, *pl.* kamižúoli, kamižúol, (mlet. camisiola), *f.*, kratki kaput odijela, haljetak, *dem.* kamižūolica: *Kamižūolo nòse sàmo mošķî.*

kàmogòt, *adv.*, kamogod, bilo kamo: *Kàmogòt grīemò nîjlèplje je poli mūora, àli dòma.*

kàmokî, *adv.*, kudikoji, bilo kamo: *Sȉ so se razbrīežàli kàmokî. Kàmokî grīẽ, tàmo i zūstȓne.*

kàmo - tàmo, *adv.*, bilo kamo: *Hȉti tò mȓcino kàmo - tàmo. Vèć je nūóć, mūoramo pūóć kàmo - tàmo.*

kampanàt, kampanȓn - kampanȓjō, kampanȓ, àla, àlo, kampanȓj, (tal. campanare) [mlet. *campanar/scampanar* (DDV 617; VG 154;957); tal. *scampanare* (VDLI 2035)], *v. i.*, zvoniti istodobno sa svim zvonima: *Sàko sabòto zapūólne nȉ kampanȓjo.*

kampànja, i, *pl.* kampànji, kampȓnj, *f.*, (tal. campagna) [mlet. *campagna* (DDV 123; VG 154)], **1.** izvangradski predio, ladanje; *dem.* kampànjica: *Kât so vakīnci se grīẽ va kampànjo.* **2.** njiva, polje: *Va kampànje je vâjki dòsti poslà.*

kampanjūol, a, *pl.* kampanjūoli, kampanjūóli, *m.*, (tal. campagnuolo) [mlet. *campagnol* (VG 154), *campagnolo* (DDV 123)], poljodjelac, poljski radnik, seljak: *Kampanjūóli dèlajo va kampànje.*

kampanjūola, i, *pl.* kampanjūoli, kampanjūol, *f.*, (tal. campagnuola), poljodjelska radnica, seljàkinja: *Kampanjūóli mūorajo dèlat va kūće i va kampànje.*

kampelàt, kampelȓn - kampelâjo, kampelã, kampelàla, kampelàlo, kampelãj, (tal. campannelare) [tal. *scampanellare* (VDLI 2035)], *v. i.*, svečano zvoniti uoči veće crkvene svetkovine: Božića, Uskrsa, Tijelova, itd. Zvoni se tako, da se zvonar popne na toranj i svakom rukom jednim kladivom udara o zvono s pauzama poput melodije, a gdje su 4 zvona udaraju dvojica: *Kampelàt je līepo čūt, a kampelâ se na vȉlijo vêleh gūódi.*

kampijūon, a, *pl.* kampijūoni, kampijúoni, *m.*, (tal. campione) [mlet. *campion* (DDV 124; VG 155)], uzorak: *Vinò i ròba se ne kupūjo prèz kampijūona.*

kàna, i, *pl.* kàni, kân, *f.*, (tal. canna) [mlet. *cana* (DDV 126; VG 156)], **1.** tvrdi šešir: *Do prve vūojski so nèki grajànі nosȉli kàno.* **2.** puščana cijev: *Kàna ot pūški je od ocàlà.*

kanȓl, kanȓlà, *pl.* kanȓlà, kanȓli, *m.*, (tal. canale) [mlet. *canal* (DDV 126; VG 157)], rov, jarak, prokop, kanal; *dem.* kanalìć: *Na cèste vodà teče va kanȓl.*

kanàja, i, *pl.* kanàji, kanȓj, *m.*, (tal. canaglia) [mlet. *canaia* (VG 157)], klatež, skitnica, bekrija, varalica: *Ot kanàji se čovèk mūora čuvãt.*

kanalizacijūon, a, *pl.* kanalizacijūoni, kanalizacijúoni, *m.*, (tal. canalisazione) [kriva grafija: tal. *canalizzazione* (VDLI 360)], kanalizacija: *Kanalizacijūon se dèla sàmo va grãdeh i va povòdneh kampànjah.*

kanapè, a, *m.*, (mlet. canapé), divan [kauč], mekano sjedalo sa naslonjačem: *Gòspoda ïmajo va kvartīēr kanapè i poltrūoni.*

kanarîn, a, *pl.* kanarîni, kanarȉni, *m.*, (tal. canarino) [mlet. *canarin* (DDV 126; VG 157)], kanarinac: *Kanarîni līepo kantâjo; zatò so i drâgi.*

kànat, kȓnta, *pl.* kȓnti, kȓnti, *m.*, [mlet. *canto* (DDV 130; VG 163)], **1.** pjevanje, napjev: *Va kīnte se čūje i līepèh ârij.* **2.** oglas zaruka u crkvi.

kancelarìja, i, *pl.* kancelarìji, kancelarîj, *f.*, (tal. cancelleria), ured, pismara [pisarnica], [...ne razabire se tekst]: *Sàki oficij ima i svojò kancelarìjo.*

kanconèta, i, *pl.* kanconèti, kanconîet, *f.*, (tal. canzonetta) [mlet. *canzoneta* (DDV 131)], pjesma koja se pjeva, pjesmica: *Kanconèti se kantâjo, kadà je kakūóf divertimīent, àli kadà mladìć ȉ grieduō na lèvo.*

kandelîēr, kandelīerà, *pl.* kandelīerȉ, kandelîēri, *m.*, (tal. candeliere) [mlet. *candelier* (DDV 127; VG 158)], svijećnjak: *Kandelierȉ se rãbe va crīēkve, za stavljât svīēći na oltār.*

kanèla, i, *pl.* kanèli, kanîel, *f.*, (tal. cannella) [mlet. *canela* (DDV 127; VG 159)], **1.** žlijeb, odvodna cijev: *Kanèla pūšća vòdo, trîebe jo governât.* **2.** drvena pipa na bačvi: *Utočȉ mi màlo vīnà na kanèlo!* **3.** vrst mirodije, cimet: *Kanèla se prodâjè va butîege od manjatîvi, a*

rãbi se za dèlat kolãčȉ.

Kanfanȋr, Kanfanȋrā, *m.*, mjesto i želj. stanica, Kanfanar, u opć. Rovinj, kot. Pula.

kanoćãl, kanoćãlā, *pl.* kanoćãlī, kanoćãli, *m.*, (mlet. canocial), dalekozor, *dem.* kanoćalȉć: *Kanoćãl se rãbi va treâtre i na dûgen pûte.*

kantadûor, a, *pl.* kantadûori, kantadúori, *m.*, (tal. cantore) [mlet. *cantador* (DDV 129)], pjevač: *Prâvi kantadûori znîjo lîepo kantât.*

kantadûora, i, *pl.* kantadúori, kantadúor, *f.*, (tal. cantatrice) [izvedenica na –a od mletacizma **kantadûor**], pjevačica: *Poli nàs kantadúori kantâjo va crîekve.*

kantât, kantȋn - kantâjo, kantã, kantàla, o, kantȋn, kantȋna, o, kantan[…ne razabire se], o, kantâjuć, kantãj, *v. i.*, (tal. cantare) [mlet. *cantar* (DDV 129; VG 162)], pjevati: *Kolejãni kantâjo na vîlijo trêh krãlji božȉćne pësmi.*

kantîer, kantīerā, *pl.* kantīerī, kantîeri, *m.*, (tal. cantiere) [mlet. *cantier* (DDV 130; VG 162)], brodogradilište, brodarnica, škver: *Va kantīerë se dèlajo vāpòri i trabàkuli.*

kantīevât, kantîevan - kantîevajō, kantīevã, kantievàla, lo, kantîevaj, *v. it.*, (tal. cantare) [v. **kantât**], opetovano pjevati: *Nèkat se je užàlo kantīevât čüda vëć nègo danàs.*

kantina, i, *pl.* kantîni, kantîn, *f.*, (tal. cantina) [mlet. *cantina* (DDV 130; VG 162)], vojnički ili radnički podrum, prodavaonica: *Va kantîne se mòre kupìt sàko jës kakò i va butîege.*

kantrîega, i, *pl.* kantrîegi, kantrîeh, *f.*, (mlet. carega), stolica, sjedalica; *dem.* kantrîežica: *Kmëti sedîe na kantrîege sämo va kämare, a ne va küĥinje.*

kantunîer, kantunīerā, *pl.* kantunīerī, kantunîeri, *m.*, (tal. cantoniere) [mlet. *cantonier* (VG 163)], cestar: *Kantunīerī poprãvljajo cësti i čïste kanālī.*

kantunerȉja, i, *pl.* kantunerȉji, kantunerîj, *f.*, (tal. cantoneria), cestarija, cestovni ured: *Kantunerȉja tîendi poprãvljanje crês(t).*

kantunjȃk, kantuonjȃkā, *pl.* kantunjȃkī, kantunjȃki, *m.*, ugaoni kamen u zidu: *Kantuonjȃk ïmajo sämo vëće küći.*

kantûon, a, *pl.* kantûoni, kantúoni, *m.*, (tal. cantone) [mlet. *canton* (DDV 130; VG 163)], ugao, ćošak, kut: *Sàka küća ima četïri kantûoni. Žena držî trî kantûoni ot küći, a mûoš sämo jedȃn. Zamï si kantrîego tämo va kantûone.*

kanjûolić, a, *m.*, željezna kučica na prozorskom vanjskom okviru ili na vratnicama na kojima se objese i vrte kapci i vrata. Oni su u kamen (po dva) zaliveni sumporom i olovom: *Kanjûolići ïmajo së üknа i vrãta.*

kâp, kâpa i kâpi, *pl.* kâpi, kãpi, *m.* i *f.*, kap, kaplja: *dem.* kapȉć: *Danàs nismo popîli ni kâpi vînā. Va bukālë je zustã lèh jòš kapȉć vînā.*

kapâc, a, o, kapâcega, *adj.*, (tal. capace) [mlet. *capase/-aze* (VG 165)], kadar, sposoban, vrijedan, u stanju: *Dòbar gospodãr je kapâc storìt së čâ mu je poli küći potrîebno.*

kapàra, i, *pl.* kapàri, kapâr, *f.*, (tal. caparra), kapara, jamstvo: *Kadà se čâ kûpi na pûočëk se mûora dât kapäro.*

kaparât, kaparȋn - kaparâjo, kaparã, kaparàla, lo, kaparȋn, kaparàna, o, kaparãj, *v. i.* i *p.*, (tal. caparrare) [mlet. *caparar* (VG 165)], kaparirati, kapariti, zakapariti: *Jâ san kaparã dvâ volà.*

Kaparîn, a, *m.*, ime vola bijeložute boje.

kapèla, i, *pl.* kapèli, kapîel, *f.*, (tal. cappella) [mlet. *capela* (DDV 133; VG 165)], **1.** crkvica; *dem.* kapèlica; **2.** limena glazba: *Kapèli so va crîekve, a kapèlice na križïšćeh va kampänje.*

kapelȋn, kapelȋna, *pl.* kapelȋni, kapelȋni, *m.*, (tal. capellano) [tal. *cappellano* (VDLI 376)], svećenički pripravnik, kapelan: *Sàki plovȋn mûora bït nîjpïvo kapelȋn.*

kapelîn, a, *pl.* kapelîni, kapelīni, *m.*, (tal. cappellino) [mlet. *capelin* (DDV 133; VG 165)], ženski šešir: *Kapelîn nòsijo gospîe i frãjlice.*

kapȉć, a, *pl.* kapȉći, kapîć, *m.*, *dem.* od kâp, malo: *Nîman ni kapȉć vînā dòma, da Van ponüdin.*

kapitȃn, a, *pl.* kapitȃni, kapitȃni, *m.*, (tal. capitano), **1.** kapetan: *Kapitȃni zapovîedajo na bròdeh i vāpòreh.* **2.** kotar. predstojnik **3.** vojni kapetan.

kapitanȃt, a, *pl.* kapitanȃti, kapitanȃti, *m.*, (tal. capitanato), **1.** kotarsko poglavarstvo, kotarski narodni odbor **2.** pomorski ured: *Nèkat je va Ïstrije pres škúölji bïlò pêt kapitanȃti.*

kapitanȉca, i, *pl.* kapitanȉce, kapitanîc, *f.*, kapetanova žena: *Dòkle kapitȃn navigâ, kapitanȉca tîendi küćo.*

kapitât, kapiȃn - kapitâjō, kapitã, kapitàla, lo, kapitãj, *v. p.*, (tal. capitare) [mlet. *capitar* (DDV 134; VG 166)], nadoći, prispjeti: *Gòsti*

so mi kapitȁli prȍpinjo va nȋjvȅćem dȅle. uō̤n nan kapitȃ vȅć pūti.

kȁpnut, kâpnen - kâpno i kâpnejo, kȁpnu, kȁpnula, lo, kȁpni, *v. p.*, kapnuti: *Kadȁje pīsā mu je tȋnta kȁpnula na hārto.*

kâpo, i, *pl.* kâpi, kāpi, *m.*, (mlet. capo), poglavica, starješina, poslovođa, nadglednik: *Ku ga kâpo pūsti će prȋt dȍma na promēš.*

kâpobā̤nda, i, *pl.* kâpobā̤ndi, kapobā̤ndi, *m.*, (tal. capobanda), kapelnik: *Kâpobā̤nda marćâ prȅt mūziko(n).*

kapȍt, a, *pl.* kapȍti, kapūot, *m.*, (tal. capotto) [mlet. *capoto* (DDV 135; VG 169); tal. *cappotto* (VDLI 377)], kaput: *Kapȍt se nȍsi sāmo po zīmē.*

kaprîc, a, *pl.* kaprîci, kaprîc, *m.*, (tal. capriccio) [mlet. *capricio/-zio* (DDV 134; VG 166)], hir, mušica: *Kî je vicijā̤n ȉma i kaprîc.*

kapričā̤t se, se kapričā̤n - kapričājo, kapricā, kapričā̤la, kapričā̤lo, kapričāj se, *v. p.*, (tal. incapriciarsi) [mlet. *incapriciarse* (DDV 334); tal. *incapricciarsi* (VDLI 1091)], utuviti si nešto u glavu, postati tvrdoglav: *uō̤n se je kapričā da će pūćć navigā̤t na mūōre.*

kapričūōs, kapričūōza, o, kapricūōžega, *adj.*, (tal. capricioso) [mlet. *caprizios* (VG 169; DDV 334); tal. *capriccioso* (VDLI 378)], mušičav, svojeglav, hirovit: *Tovār i mūlli znājo bȉt jâko kapričijūōži i nīććo da grīēdūō nā̤prvo.*

kȁpsula, i, *pl.* kȁpsuli, kȁpsul, *f.*, (tal. capsula) [ne mora biti talijanizam; radi se o učenoj riječi latinskoga podrijetla koja je mogla preko hrvatskoga standardnoga jezika *kàpsula* (HER V/43) doprijeti u čakavski sustav], čahura, naboj, metak: *Kȁ̤psuli se rāābe za pūško i za pištūōlo.*

kapȕč, a, *pl.* kapȕči, kapûč, *m.*, (tal. cappuccio) [mlet. *capuzzo* (DDV 169); *capuso/-uzo* (VG 169)], kukuljica (kišne kabanice): *Kapȍti za dāš ȉmajo i kapȕč. Frâtri vājki nȍse kapȕč.*

kapunîēra, i, *pl.* kapunîērim kapunîēr, *f.*, (tal. capponiera) [mlet. *caponera* (DDV 135; VG 168)], kokošinjac, krletka za kokoši: *Va kapunîēre se držīē kȍkoši i gȍlobi.*

kapūn, kapūnā, *pl.* kapūnī, kapūni, *m.*, (tal. cappone) [mlet. *capon* (DDV 135; VG 168)], kopun, pijetao s odrezanom ružom, *dem.* kapunī̤ć: *Kapūnā̤ mȁlo kî držī, ma njigȍvo mīēso je gušnējje nēgo ot petehā̤.*

kapurāl, kapurālā̤, *pl.* kapurālī, kapurāli, *m.* [mlet. *caporal* (DDV 135; VG 168)], kapral, vodnik, desetnik: *Sȁki soldât mȍre postā̤t kapurāl.*

kapûs, kapûza, *m.*, (tal. cappuccio) [mlet. *capuzzo* (DDV 169); *capuso/-uzo* (VG 169)], kupus, zelje: *Kapûs se pūno sādi i po zīmē pūno rābi.* **bīēli kapûs -** glavice kupusa; **čr̄ni kapûs -** kupusovo lišće od nedozrele glavice.

kapûžnjak, a, *pl.* kapûžnjaki, kapûžnjak, *m.*, **1.** kupusnjak, njiva zasađena kupusom **2.** naziv jedne oranice na Boljun. Polju: *Na kapûžnjake se sādi sāmo kapûs.*

karȁkter, a, *m.*, (njem. karakter), značaj: *Peršūōno prēs karȁktera nīēni ne štimā̤ ni ne trpî.*

kārā̤t, kāran - kārajō, karā, kārȁla, karȁlo, kāran, a, o, kâraj, *v. i.*, opominjati, psovati, kârati, koriti, grditi, ružiti, kuditi; **kārā̤t se -** svađati se: *Mā̤t užâ otrokā̤ kārā̤t kā̤t jon čâ skrȋvi.*

karatīēl, karatȅla, *pl.* karatȅli, karatīēl, *m.*, (mlet. caratel), bačvica, lagvić: *Kmēti držīē karatȅli va konȍbe za vīnō.*

karbūn, karbȕna, *m.*, (tal. carbone) [mlet. *carbon* (DDV 137; VG 171)], ugljen: *Karbūn rābe vapȍri, mȁkini i fȁbriki.*

karbūn fošine, karbȕna fȍšieh, *m*, (tal. carbone fossile) [mlet. *carbon fossine* (VG 171, 398)], kameni ugljen: *Karbūn fōšine se va Ĺstrije kopâ na trèh mēsteh ālli mestīēh.*

karešt̄ȉja, i, *f.*, (tal. carestia) [mlet. *carestia* (DDV 138; VG 173)], nestašica, skupoća: *Nȋjvēćo karešt̄ȉjo ljûdi ćūte za vrīēme vūōjski.*

karȅta, i, *pl.* karȅti, karīēt, *f.*, (tal. carretta) [mlet. *careta* (DDV 138; VG 173)], kola bez krova za vožnju ljudi i manjeg tereta, kolica, taljige: *Karȅta se poli kmēta mȁlo rābi.*

karfijūōl, a, *pl.* karfijūōli, karfijūōli, *m.*, (tal. cavolfiore), cvjetača (vrst povrća): *Karfijūōl se gojī va Dalmā̤cije i po zīmē.*

karîēra, i, *pl.* karîēri, karîēr, *f.*, (tal. carriera) [mlet. *cariera* (DDV 139; VG 174)], napredovanje, visok položaj u službi: *Nȅki ljûdi so storȉli va slūžbe vêlo karîēro.*

kārih, kāriga, *pl.* kārigi, kārih, *m.*, (mlet. carigo), **1.** igraća karta, koja ima najveću vrijednost u igri (âs i trîca), **2.** teret: *Mȁkina pȅlje velȉki kārigi.*

karijūōla, i, *pl.* karijūōli, karijūōl, *f.*, (tal. carriola) [mlet. *cariola* (DDV 139; VG 174)], ručna kolica, tačke: *S karijūōlon se pȅlje kamīēnje, opūōki i sabljūōn.*

Kârlo, Kârleta, *m.*, (tal. Carlo), ime Dragutin.

karnevâl, karnevâlà, *pl.* karnevâlȉ, karnevãli, *m.*, (tal. carnevale) [mlet. *carneval* (DDV 140; VG 176)], poklade: *Va karnevalȅ je pȕno divertimiẽnt.*

karȍca, i, *pl.* karȍci, karúoc, *f.*, (tal. carrozza) [mlet. *carozza* (DDV 141); *caroza* (VG 178)], kočija: *Va pasȋnen šćekule so se gȍspoda peljȁli sȁmo va karȍce.*

Karolîna, i, *f.*, (tal. Carolina), žensko ime Dragica.

karȍnja, i, *pl.* karȍnji, karúonj, *f.*, (tal. carogna) [mlet. *carogna* (DDV 140; VG 178)], **1.** mrcina, crkotina, strvina: *Kamo ćemo tȍ karȍnjo hȉtit.* **2.** nevaljali čovjek, vrst psovke: *úon je vêla karȍnja.*

kārta fîna, i, *f.*, (tal. cartafina) [mlet. *carta fina* (VG 178)], cigaretni papir: *Kî želȉ sȋm dȅlat cigarȅti múora kupȉt i kãrta fîno.*

kārtat, kãrtan - kãrtajo, kãrta, kãrtala, lo, kãrtaj, *v. i.*, igrati na karte; **kārtat se -** igrati se na karte: *Moškî se rädi kãrtajo i va oštarȉje i va kumpanȉje.*

kartȅla, i, *pl.* kartȅli, kartíel, (tal. cartella) [mlet. *cartela* (DDV 142; VG 181)], srećka: *Kî kȕpi kartȅlo se nȋdija, da ćе čâ i dobȉt.*

kartoleȑja, i, *pl.* kartoleȑji, kartoleȑj, *f.*, (tal. cartoleria), papirnica, papirska radnja: *Va kartoleȑje se mȍre dobȉt so rȍbo kúo se rãbi va škúole.*

kartolîna, i, *pl.* kartolîni, kartolîn, *f.*, (tal. cartolina), razglednica: *Kupȉ mi va kartoleȑje dvíe kartolîni.*

kâsa, a, *pl.* kâsi, kâs, *m.*, **1.** naziv za drvenu gredicu osovine kola, donji opljen **2.** drveni dio puške: *Pȕško se ćapâ za kâs.* **3.** ženski prsluk: *Kâs nȍsijo sȁmo žíenske.*

kȁsa, i, *f.*, (tal. cassa) [mlet. *cassa* (DDV 145; VG 186)], **1.** blagajna: *Sȁka bȗnka ima i kȁso.* **2.** mrtvački sanduk: *Sȁkega mrtvȁca se stavi va kȁpe.*

kasȅla, i, *pl.* kasȅli, kasíel, *f.*, (tal. cassella) [mlet. *cassela* (DDV 145; VG 186)], **1.** nevjestina škrinja: *Nevȅstica dopȅlje va núovo famîlijo kućȅto i kasȅlo.*

kasíer, kasíerà, *pl.* kasíerȉ, kasíeri, *m.*, (tal. cassiere) [mlet. *cassier* (VG 186)], blagajnik: *Kasíer inkasíeva i brojȉ sȏldi.*

kasíera, i, *pl.* kasíeri, kasíer, *f.*, blagajnica: *Màlo fȁli sȁka butíega držȉ i kasíero.*

kasnî, a, úo, kasníega, kašjnȅji, *adj.*, kâsan: *Kasníe čerȅšnji so nájdrãže.*

kastāfka, i, *pl.* kastãfki, kastãfk, *f.*, (lat. pelgonium zonale), pelargonija, vrtna ukrasna biljka sa mirisavim narovašenim lišćem i crvenim cvijetom: *Kastâfki se čȕda gojíe va vȑteh i na cimȉtereh.*

kasúon, a, *pl.* kasúoni, kasúoni, *m.*, (tal. cassone) [mlet. *casson* (DDV 146; VG 186)], drveni sanduk, *dem.* kasunȉć: *Kasúoni slúže za pȕno stvãri va kȕće i za transpúort.*

kašȅta, i, *pl.* kašȅti, kašíet, *f.*, (tal. cassetta) [mlet. *casseta* (DDV 146; VG 186)], škrinjica, ladica: *Lîsti se hȉtajo va pȍštansko kašȅto.*

kašetîn, a, *pl.* kašetîni, kašetȋni, *m.*, (tal. cassettino) [mlet. *cassetin* (DDV 146; VG 186)], ladica, škrabica: *Sȁki stúol kȕhinje ȉma kašetîn.*

kâška, i, *f.*, naziv boljunske feudalne žitnice od desetine, loža (još i danas sačuvana): *Kà dažȉ ljûdi se sklȍnijo i va kâško.*

kaštālt, kaštãlda, *pl.* kaštãldi, kaštãlt, *m.*, (tal. castaldo), upravitelj, nadstojnik crkvenog i feudalnog imanja: *Gospȍšćina na Belȁje je imȅla svojegȁ kaštãlda.*

kaštelȃn, a, *pl.* kaštelȃni, kaštelȃni, *m.*, (tal. castellano) [mlet. *castelan* (DDV 147; VG 188)], gospodar grada, kule: *Vȅć nȋ kaštelȃni, àš so propȁli.*

kaštelȃna, i, *pl.* kaštelȃni, kaštelȃn, *f.*, (tal. castellana) [mlet. *castelana* (VG 188)], duguljasta bačva sa četverouglatim otvorom odozgo, koja služi za dovoz vode i grožđa: *I múoj núono je imíe jenȍ kaštelȃno.*

Kaštelȋr, Kaštelīrà, *m.*, Kaštelir, ime jednog istarskog sela, u opć. Poreč, kotar Pula.

kaštíel, kaštȅla, *pl.* kaštȅli, kaštíeli, *m.*, (tal. castello) [mlet. *castel* (VG 187)], srednjovječna kula, dvorac, zamak, obzidano mjesto: *Nȅkat je i va Boljȕne bî vêli kaštíel ot kíega so zustȁle jȍš sȁmo ȍzidini.*

kaštigȁt, kaštigȃn - kaštigâjō, kaštigã, kaštigȁla, kaštigȁlo, kaštigȃn, kaštigȁna, o, kaštigãj, *v. i.* i *p.*, (mlet. castigar), kazniti, kažnjavati: *Kî je krîf da je stȍri kakȍvo škȍdo se múora kaštigȁt.*

kaštigīevȁt, kaštigíevan - kaštigíevajo, kaštigīevã, kaštigīevȁla, lo, kaštigīevaj, *v. i.*, (tal. castigare) [mlet. *castigar* (VG 188)], kažnjavati: *Kaštigīevȁt se múora unegȁ kî meritȁ.*

kaštîh, kaštîga, *pl.* kaštîgi, kaštȋgi, *m.*, (tal. castigo) [mlet. *castigo* (DDV 147; VG 188)], kazna: *Prȅs grīeha nȋ kaštîga.*

kȁt, *adv.*, kad: *Škúola pȍčne kat fȋne vakȃnci.*

Jâ san ga v ïde kòmoć, kât san prîša bl ïže.

Katâčićі, Katâčić, *pl. t. m.*, ime jednog zaselka u p. o. Lešïšćina, u. općina Boljun, sada Pazin.

katafãlk, a, *m.*, (tal. catafalco) [mlet. *catafalco* (DDV 148; VG 189)], mrtvački odar: *P ïvo nëgo se mrtvăca zakopâ se ga stâvi va crĩëkve na katafãlk.*

katafĩć, a, *pl.* katafĩći, katafĩć, *m.*, butura, porugljivi naziv za zatvor: *Ku te ulovíẽ da čâ ukrâdeš ćeš f ïnit va katafĩće.*

katakũ̃omba, i, *pl.* katakũ̃ombi, katakũ̃omp, *f.*, (tal. catacomba) [to je učena riječ latinskoga podrijetla koja je mogla ući u čakavski sustav preko hrvatskoga standardnoga jezika], podzemna grobnica: *Katakũ̃ombi so va R ïme.*

katalòh, katalòga, *pl.* katalògo, katalṹoh, *m.*, (tal. catalogo) [u hrvatskom književnom jeziku je to germanizam grčkoga podrijetla (HER V/65), pa ne možemo tvrditi sa sigurnošću iz kojeg je jezika preuzeta jer je čest slučaj da je ista riječ u Istri preuzeta iz talijanskoga ili mletačkoga, a u sjevernoj Hrvatskoj iz njemačkoga], imenik, popis: *Sâka škũ̃ola ïma svũ̃oj katalòh. Zâ siromâha je vãjki jôh i katalòh. (narodna poslovica)*

katarînčica, i, *pl.* katarînčice, katarînčic, *f.*, vrst vrtne ukrasne biljke sa žutim cvijetom, koja cvate između 11. i 25. listopada.

Katarînjina, i, *f.*, dan Sv. Katarine: *Katarînjino slâvijo sẽ Katarîni.*

katastròfa, i, *pl.* katastròfi, katastrũ̃of, *f.*, (tal. catastrofe) [nije talijanizam već učena riječ grčkoga podrijetla u hrvatskome standardnome jeziku (HER V/68), pa je vjerojatno iz standarda preuzeta u čakavski leksik], katàstrofa, kobni događaj, velika nesreća: *Katastròfa se làhko pripet ĩ.*

katâštar, katâštra, *pl.* katâštri, katâštar, (tal. catastro) [u hrvatskom standardnom jeziku *katàstar* je germanizam latinskoga podrijetla (HER V/67)], *m.*, zemljišnik [zemljišni ured], katastar: *Va katâštre so zap ĩsane se particẽli ot gr ïnta.*

Kâte, Kâteti, *f.*, hipokorističko žensko ime Kata, Katarina: *Ôj tî Kâte, naber ï selâte (narodna pjesma).*

kategor ïja, i, *pl.* kategor ïji, kategorîj, *f.*, (tal. categoria) [po mjestu naglaska bi moglo biti iz talijanskoga, iako ta učena riječ latinskoga, odnosno grčkoga podrijetla postoji u većini europskih jezika: u hrvatskom književnom jeziku *kategòrija* (HER V/69)], kategorija, red, vrst, razred: *Ovõ se spâda va tõ kategor ïjo.*

katehïzan, katehïzma, katehïzmi, katehïzan, *m.*, (tal. catechismo) [*katekìzam* učena riječ grčkoga podrijetla (HER V/69) koja je najvjerojatnije iz hrvatskoga standardnoga jezika ušla u dijalekt], vjeronauk: *Katehïzan se vâdi na lutrîne.*

kâtgõt, *adv.*, kadgot, katkada, u svako doba, svaki put: *Kâtgõt se človẽk strũ̃di mũ̃ora pučïnut.*

Katîna, i, *f.*, (tal. Catterina), hipokorističko žensko ime Kata, Katarina: *Ôj Katîna utočï nan l ïtro vïnâ. (nar. pjesma)*

kativíẽrija, i, *pl.* kativíẽriji, kativíẽrij, *f.*, (tal. cattiveria) [mlet. *cativeria* (DDV 149; VG 191)], zloba, zloća, pakost: *Nẽke žíẽnske so pïne kativíẽriji.*

katrãn, katrâma, *m.*, (tal. catrame) [moguće iz hrvatskoga standarda *kàtran*, gdje je to turcizam arapskoga podrijetla (HER V/71)], katran, asfalt: *Katrãn se rãbi zabröđi, krovï i cẽsti.*

katramât, katramân - katramâjo, katramâ, katramâla, lo, katramãn, katramâna, *v. p.*, katramãj, [mlet. *catramar* (VG 191)], *v. i.* i *p.*, mazati katranom, katrâniti: *Cẽsto se mũ̃ora katramât, kũ̃će bït trdâ.*

kâtr kât, *adv.*, katkada: *ũ̃on pr ïde va grât sâmo kâtr kât.*

Katûn, Katũ̃nâ, *m.*, (tal. cantone), *m.*, ime jednog sela na Boljunskom Polju (po pastirskom zimskom taboru), opć. Boljun, kot. Pazin (sada Pula): *Va Katũ̃nẽ ïma šẽjs kũ̃ć.*

katũ̃nski, a, o, katũ̃nskega, *adj.*, onaj koji pripada selu Katũ̃n: *Katũ̃nske brãjdi ïmajo krvãvo zẽmljo.*

Katunjãn, Katunjâna, *pl.* Katunjâni, Katunjãn, *m.*, stanovnik sela Katun: *Katunjâni ïmajo líẽpe brãjdi.*

Katunjãnka, i, *pl.* Katunjãnki, Katunjãnk, *f.*, stanovnica sela Katun: *Katunjãnki hõde po võdo na Opâtov vrũ̃oćâk va Opatïjo.*

kaucijũ̃on, a, *pl.* kaucijũ̃oni, kaucijũ̃oni, *m.*, (tal. cauzione), zalog, kaucija, jamčevina: *Va kontrâte se osigurâ i kaucijũ̃on.*

kâva, i, *pl.* kâvi, kâf, (tal. cava) [mlet. *cava* (DDV 149; VG 191)] *f.*, **1.** kamenolom: *Va kâve dẽlavci kopâjo kamíẽnje âli karbũ̃n i boksît.* **2.** rudnik, rudarski rov, okno: *Va*

Ȅstrije ïma kâf kamíēnja i boksîta.

kavadûor, a, *pl.* kavadûori, kavadûori, *m.*, (mlet. cavador), radnik u kamenolomu: *Kavadûori i minȇjo, pȁk ïmajo vēć pûti perikulȏzn živòt.*

kavalèti, kavalíēt, *pl. t. f.*, (tal. cavalletti) [mlet. *cavaleto* (DDV 150; VG 193)], krevet načinjen tako da se na dva dvonožna prečnika polože dvije ili tri daske, a na ove slamnjača; rožnik; kozlić: *Kî ne premòre kupȉt kućēto stor ȋ kavalèti.*

kavalerȉja, i, *pl.* kavalerȉji, kavalerîj, *f.*, [tal. *cavalleria* (VDLI 411)], konjica, konjaništvo: *Va vuȍjske se je rābilla i kavalerȉja.*

kâvarica, i, *pl.* kâvarice, kâvaric, *f.*, (tal. cava) [hrvatska izvedenica na –ica od mletacizma **kâva**], autobus za prijevoz rudarskih radnika: *S Podlabīnā pèlje kâvarica va Pàzin i va drūge sīēla.*

kavȁt, kavȃn - kavâjo, kavã, kavàla, lo, kavãn, kavàna, kavãj, *v. i.* i *p.*, (tal. cavare) [mlet. *cavar* (DDV 152; VG 194)], izvaditi iz zemlje, vaditi: *Va kâve se kamíēnje kavã sàki dȃn.*

kavēča, i, *pl.* kavēči, kavíēč, *f.*, (tal. cavezza) [mlet. *caveza/-esa* (VG 196), *cavezza* (DDV 154)], ulaz, žvale: *Kavēčo se rãbi za ulãr.*

kavidāl, kavidālā, *pl.* kavidālī, kavidãli, *m.*, (njem. Kapital), glavnica, kapital, novac, gotovina; *dem.* kavidalčić: *Prēs kavidālā se ne mòre otpríēt butíēga ni drūga impríēža.*

kâvra, i, *pl.* kâvri, kâvr, (mlet. cavra), koza (obična), pogrdna riječ za ništarije: *Tâ kâvra nȋ za nȉč na svíētu.*

kâvran, a, *pl.* kâvrani, kãvran, *m.*, gavran: *Kâvrani so čūdnega koluȏra i ne umíējo kantàt.*

kâvul, a, *pl.* kâvuli, kâvul, *m.* [mlet. *cavolo* (VG 197)], cvjetača: *Kâvuli sãde òkole Pūli i so bòlji za jēs nēgo bròskvi.*

kažíērma, i, *pl.* kažíērmi, kažèram, *f.*, (tal. caserma) [mlet. *caserma* (DDV 144)], kasarna, vojarna: *Soldâti bȋvajo va kažíērme.*

kažîn, a, *pl.* kažîni, kažīni, *m.*, (tal. casino) [mlet. *cafin* (VG 184), *casin* (DDV 145)], bludilište, javna kuća: *Va Jugoslâvije vēć ni kažīni.*

kažòt, a, *pl.* kažòti, kažȏot, (mlet. casotto) [mlet. *cafot(o)* (VG 185), *casoto* (DDV 145)], kiosk, daščara, šator: *Va kažòteh se prodãvajo fòlji, furminȗnti i drūge prčkarȉji.*

kî, (ot) kíēga, (h) kíēmu, (za) kî (kíēga), kî, (na) kíēmu (kíēn), s kíēn, *pl.* kî, (ot) kíēh, (h) kíēn, (za) kíēh, (na) kíēh, (s) kíēmi, *pron. int.*, *m.*, (tal. chi?) [nije talijanizam već se radi o riječi praslavenskoga podrijetla], tko, koji: *S kíēn si jȍš príša dòma? S kíēn spȉs tíēn i držȉ.* (nar. posl.) *Kî ni zâse nȋ ni za drūgega (se užâ rēć za bolnīkā, àlli stārca).*

kìčica, i, *pl.* kìčice, kìčic, *f.*, kuglica od kosti između noge i stopala: *Jūšto san se udrȋ na kìčico.*

kíēbar, kíēbra, *pl.* kíēbri, kíēbri, *m.*, (njem. Maikäfer), hrušt, kukac: *Màja mēseca je po drívu sē pūno kíēbri.*

kîgōt, kâgōt, kûogōt, kíēgagōt, kûogōt, kíēgagōt, *adj.*, (tal. chi) [nije talijanizam već se radi o riječi praslavenskoga podrijetla], tkogod, bilo tko: *Kîgōt príde, rečȉmu, da me nȋ dòma.*

kīhât, kȉšen - kȉšō i kȉšejo, kīhã, kihàla, lo, kȉhaj i kiši, *v. i.*, kîhati: *Kât se člověk prehlãt i kȉše.*

kīhàvica, i, *f.*, kîhanje, hunjavica: *Po zīmē člověk làhko dobȋ kīhàvico.*

kīhnût, kȉhnen - kȉhno i kȉhnejo, kihnû, kīhnûla, lo, kīhnȉ, *v. p.*, kîhnuti: *Kî kȉhne se sâ strīēsē.*

Kȉk, a, *m.*, prezime jedne porodice na Vranji u opć. Boljun, sada Pazin.

kȉkara, i, *pl.* kȉkari, kȉkar, *f.*, (tal. chicchera) [mlet. *cicara* (VG 214), *chicara* (DDV 166)], šalica, zdjelica; *dem.* kȉkarica: *Kafē i mlīēkō se pījē s kȉkari, àlli s kȉkarici.*

kȉla, i, *pl.* kȉli, kîl, *f.*, (tal. chilo) [nije talijanizam, u hrv. jeziku je to učena riječ grčkoga podrijetla (HER V/91)] **1.** kilogram: *Kupȉmi kȉlo krūha i dvíē kȉliu mīēsa.* **2.** kila, crijevo [nije talijanizam, već se radi o praslavenskoj riječi (HER V/91)]: *ūōn je šã na operacijūōn sporādi kȉli.*

kīljâc, kīljcā, *pl.* kīljcȉ, kiljâc, *m.*, kijača, grbavi štap: *S kīljcíēn se blâgo ne smíē tūć.*

kȉmel, a, *m.*, (njem. Kimel, lat. carum carvi) [njem. Kümmel (HER V/92)], kumin: *Kȉmel líēpo unjȋ pȁk se ga užâ stàvit va krūh i va kȉseli kapûs.*

Kinīēs, Kinīēza, *pl.*, Kinīēzi, Kinīēzi, *m.*, Kinez, Kitajac [*arh.*]: *Kinīēzi ïma nȇjvēć na svíētu.*

Kinīēska, i, *f.*, Kina, Kitaj [*arh.*]: *Mūōj bārba je navigīēvã, pȁk je bî i va Kinīēske.*

kinīēski, a, o, kinīēskega, *adj.*, kineski, kitajski [*arh.*]: *Poli nās ljūdi ne znȇjo Kinīēski (govorit).*

Kinîêskinja, i, *pl.* Kinîêskinji, Kinîêskinj, *f.*, Kineskinja, Kitajka [*arh.*]: *Kinîêskinji so žūtega kolūora.*

kinîn, a, *m.*, vrsta lijeka, kȉnin: *Kinîn se rãbi kakȍ medižȉja prȍti fîêbri.*

kȉnut, kînen - kîno i kînejo, kȉnu, kȉnula, lo, kȉni, *v. i.*, kidati, trgati, derati: *Otrokȉ kîno pūno rȍbi, a nẽvêč bragẽši.*

kīpẽt, kīpĩn - kīpĩjo, kīpîẽ, kīpẽla, -ẽlo, kīpȉ, *v. i.*, kipiti, kipjeti: *Kadȁ vodȁ kīpĩ se mūora lonȁc odmaknūt od ugnjȁ.*

kî pūt, *adv.*, koji put, katkada: *Čovẽk kî pūt lȁhko i pozãbi ku ïma drūgega poslȁ.*

Kīrȁc, Kircȁ, *pl.* Kīrcȉ, Kirâc, *m.*, nadimak za stanovnika Hrv. Primorja: *Kīrcȉ so dobrȉ zidārȉ i mornārȉ.*

Kīrčȁn, Kirčȁna, *pl.* Kirčȁni, Kirčȁn, *m.*, stanovnik sela Kirčȉja na Boljunskom Polju, općina Boljun, sada Pazin, kotar Pula.

Kirčȉja, i, *f.*, ime jednog istar. sela u Boljunskome Polju, u. opć. Pazin, kotar Pula: *Va Kirčȉje je sẽdan kmîet.*

Kīrčȁnka, i, *pl.* Kīrčȁnki, Kīrčȁnk, *f.*, stanovnica sela Kirčȉja u Boljunskom Polju, opć.Boljun, sada Pazin.

kîrski, a, o, kîrskega, *adj.*, onaj koji pripada selu Kirčija: *Kirčȁni gòne blâgo va Kîrsko Krȁso.*

kȉsat, kȉsan - kȉsajo, kȉsa, kȉsala, -lo, kȉsan, a, o, kȉsaj, *v. i.*, **1.** kiseliti: *Mî smo stȁvili kȉsat kapūs i rẽpo za zîmo.* **2.** zamijesiti kruh: *Krūh se mūora kȉsat pȉvo nẽgo se stȁvi pẽč.*

kȉsel, a, o, kȉselega, kiselẽji, *adj.*, kiseo: *Kapûs je vẽč kȉsel pȁk se ga mòre kūhat.*

kȉselas, kȉselasta, o, kȉselastega, kiselastẽji, *adj.*, kiselkast, ljut: *Vâše vīnò nĩ za prodâjo, ȁš je mȁlo kȉselasto.*

kî sèmo, kî tàmo, *adv.*, kojekuda, posvuda: *Va vūojske, kadȁ so būombi pȁdale mî smo se razbīẽžȁli i poskrivȁli, kî sèmo, kî tàmo.*

kȉta, i, *pl.* kȉti, kît, *f.*, ženska pletenica kose; *dem.* kȉtica: *Va Ïstrije kmetȉce pletūo kȉti na glāvẽ.*

kî tâ, kîega tîega, *pron.*, (tal. chi) [nije talijanizam već se radi o riječi praslavenskoga podrijetla], bilo koji, bilo tko: *Jâ se nẽdijan, da će ot prîẽteli kî tâ prĩt na samĩnj.*

kî - tò, kîega tò, *pron.*, tko to?: *Hòmo vîet kî je tò prîša! Kîega tò ïšćeš?*

kî tr kî, kâ tr kâ, kūo tr kūo, kîega tr kîega, *adj.*, gdje koji: *Ot sẽh žĩri čâ san jih posādĩ, so se ćapȁli sȁmo kî tr kî.*

klabučār, klabučārā, *pl.* klabučārȉ, klabučāri, *m.*, klobučar, klobučarski obrtnik, *dem.* klabučarȉć : *Klabučār dẽla klabūkȉ i barẽti.*

klabučārski, a, o, kalbučārskega, *adj.*, klȍbučarski: *Klabučārski ārt je štimĩn i rîẽndi.*

klabūk, klabūkā, *pl.* klabūkȉ, klabūki, *m.*, šešir, klobuk, *dem.* klabučȉć: *Ne hodȉ prẽs klabūkā, âš je zīmā.*

klȁć, a, *pl.* klȁći, klâć, *m.*, drveni poklopac na posudi za maslo.

klādȁt, klãdan - klãdajē, klādã, klādala, lo, klȁdaj, *v. i.*, stavljati, metati: *Klãdaj grĩnje na ugĩnj, da sa ne zamòri.*

klȁftar, klȁftra, *pl.*, klȁftri, klȁftar, *m.*, (njem. Klafter), hvat (zemljišta ili drva), mjera za površinu i obujam: *Jâ san kūpi dvâ klȁftra dȉf i sedavnȉjs klȁftār grūnta.*

klȁftat, klȁftan - klȁftajo, klȁfta, klȁftala, lo, klȁftaj, *v. i.*, brbljati gluposti, blebetati: *Kadȁ bȁbi klȁftajo, nȉkat ne fînijo.*

klĩnfa, i, *pl.* klĩnfi, klĩnf, *f.*, (mlet. clanfa), komad željeza s obje strane zavinut i zašiljen za pričvršćenje dasaka i greda: *Kât se dẽla kakȍva armadûra ȁli barȁka klĩnfi pūno râbe.*

klȁpa, i, *pl.* klȁpi, klâp, *f.*, (mlet. clapa), skup djece ili mladića: *Kadȁ je kadẽ kakūof plîẽs vãjki pasâ kakȍva klȁpa mladȉći.*

klȁpat, klȁpan - klȁpajo, klȁpa, klȁpala, lo, klȁpaj, *v. i.*, slagati, podudarati se: *Do sadȁ klȁpa, kakȍ smo se dogovorȉli.*

klȁs, klâden - klâdo i klâdejo, klã, klȁla, klȁlo, klȁdi, (lat. ponere), *v. p.*, metnuti, postaviti: *Kât se grîẽ orât se klâde poūh i sȍordīẽnje na vūos. Klȁdi drvȍ na ugĩnj da se ne zamòri.*

klâs, a, *pl.* kâsi, klãsi, *m.*, **1.** klâs, **2.** klip: *Klâsi ot šenȉci se mlãte, a klâsi o(t) trukȉnji se lūpe i mūle.*

klȁsa, i, *pl.* klȁsi, klâs, (tal. classe) [mlet. *classe* (VG 222)], **1.** razred: *Tâ škol'n grîẽ kòmoć va pȉvo klȁso jinîžija. Va kūo klȁso grîẽš?* **2.** školska ocjena: *Kūo klȁso si dòbi va škūolo.*

klasȕlja, i, *f.*, vrst visoke trave, koja imade klas poput žita: *Klasȕlja rāstẽ sȁmo na šinužẽtah va vȁle i visȍka narāstẽ.*

klasūnȁc, klasūncȁ, *pl.* klasūncȉ, klasunȃc, *m.*, drvenasti dio kukuruznog klipa bez zrnja, okomak: *Klasūnci se mẽljo za kīmȍza blâgo.*

klȁštrit, klȁštrin - klaštre i klȁštrijō, klȁštri, klȁštrala, lo, kljàštri, *v. i.*, obrezivati,

podsijecati, kresati (granje): *Smrȅkvi se klȁštrijo za stȅljo za pod blâgo.*

klātȉt, klātin - klâte i klātijo, klātī, klatȉla, klatȉlo, klātī, *v. i.*, tresti orahe štapom sa stabla: *Urȅhi i želȍt se mûorajo klâtȉt ku se ih želī pobrȋt na dȍbo.* **klatit se -** skitati se, lutati: *Kî ȍkole klâti, malo namlâti.*

klātȍ, klātā, *pl.* klātā, klāt, *n.*, kladivo: *Kȁt se kampelâ se klātuȏn tūčȅ po zvȍne.*

klečȉlo, a, *pl.* klečȉla, klečȋl, *n.*, klecalo, klupa za klečanje: *Va crîekve sȁki bȁnak ȉma i klečȉlo, a i škalîni slūže za klečȉlo.*

klèknut, klîeknen - klîekno i klîeknejo, klèknu, klèknula, lo, klèknut, klèkni, *v. p.*, klèknuti: *Kȁt je pozdiguvȉnje i pričešćîenje va crîekve ljūdi klîekno.*

klempetȁt, klempetȋn - klempetâjo, klempetã, klempetàla, klempetàlo, klempetâj, *v. i.*, blebetati, čavrljati: *Unȉ, kî nȉmajo dȅla, nȉjvēć vrȅmena klempetâjo kakȏ prâzan màlin (se užâ rēć).*

Klemîento, Klemîenteta, *m.*, ime Klement.

Klēnȍvica, i, *f.*, naziv jedne jame vrtače (ispod sela Kirčije) u Boljunskom Polju, općina Boljun, sada Pazin: *Klenȍvica je rotuȏnda i sedandesȉet mȅtar dimbȏka.*

klēnȍvina, i, *f.*, klenovo drvo, klenova građa: *Ot klenȍvini se dȅla i lîepa mobȉlja.*

klèpat, klèpan - klèpajo, klèpa, klepala, -lo, klèpaj, *v. i.*, tući čekićem i oštriti tupu kosu na željeznoj babici prije brušenja brusom: *Koscȉ mûorajo klèpat kȍso, kadȁ je jâko skābnā.*

klepetâlnica, i, *f.*, **1.** mala vjetrenjača poput križa pričvršćena na vrhu drveta blizu vinograda ili voćnjaka, koja se na svaki povjetarac vrti i pritom udara u jednu poprečnu šipku i time pravi buku te straši ptice, da ne prave štetu na voću. **2.** čegrtaljka: *S mȃlo(n) klepetâlnico(n) se igrâjo otrokȉna vêlo šetimȇno.*

klepetȁt, klepetȋn i klepećen - klepećo i klepetâjo, klepetã, klepetàla, klepetàlo, klepetaj i klepȅći, *v. i.*, **1.** brbljati, čavrljati, ogovarati, mlatiti praznu slamu: *Bȁbi ne znȋjo drūgo lȅgo klepetȁt kakȏ prâzan màlin.* **2.** čegrtati.

k-lètu, *adv.* **1.** dogodine: *K lètu ćēmo zūdȁt kūćo.* **2.** upotrebljava se i kao odgovor na nazdravicu za rođendan ili imendan: *I k lètu.*

klȉcat, klȉcan - klȉčo i klȉcajo; klȉca, klȉcala, lo, klȉcan, a, o; klȉcaj, *v. i.* i *p.*, zvati, javljati, javiti, navijestiti crkveno vjenčanje: *Plovȋn ih je nedȅljo prȉvi pūt klȉca.* **klȉcat se -** zvati se.

klīečȅt, klīečȉn - klīečîe, klečîjuo, klīečîe, kliečȅla, kliečȅlo, klīečȉ, klīečîeć, *v. i.*, klečati: *Pod màšon nèki ljûdi mȍle i klīečîe.*

klîen, klèna, *pl.* klèni, klîeni, *m.*, (lat. acer campestre), klen, vrst drveta; *dem.* klenȉć: *Klîen se sãdi va brãjdah me(t) trȓsi.*

klīenūt, klīenèn - klîeno i klîenejō, klīenū, klienūla, - ūlo, klîenîen, a, o, klīenȉ *v. p.*, upregnuti, zapregnuti, ujarmiti goveda: *Klīenȉ volȉ, äč grīemȍ po sîeno na šinužȅta.*

klīepȁt, klîepan i klîepljen - klîepajo i klîepljejo; klīepã, klīepàla, lo; klîepan, a, o, klîepaj i klīepljȉ, *v. i.*, ujarmljivati volove: *Vȁši jūncȉ so vȅć za klīepȁt.*

klîešća, klîešć, *pl. t. n.*, **1.** kliješta: *Nȋ artižȋna pres klîešć.* **2.** stupica, gvožđe za lov: *Kunȉca i làsice se lovîe na klîešća.*

klîet, klīenèn - klīenuȏ i klîe, klīelȁ, klīelȍ, klîenȉ, *v. i.*, (lat. clamare) [*klêtī* praslavenskog je postanja (HER V/110)], kleti, psovati, proklinjati: *Klîet je gîdo i prûosto čūt.*

klîetva, i, *pl.* klīetvi, klîetaf, *f.*, kletva: *Klîetvi se čūjo nȉjvēć va oštarȉjah mèt pijȋnci.*

klȉmat, klȉman - klȉmajō, klȉma, klȉmala, lo; klȉmaj, *v. i.*, **1.** drijemati, **2.** povlađivati nekome glavom: *Kȁd je govorȋ i predlāgã, ljûdi so mu sȁmo klȉmali.*

klȋn, klȉna, *pl.*, klȉni, klȋni, *m.*, klin, dugački čavao, vješalica; *dem.* klȋnčić: *Zabȋj klȉni va zît, àli va grîedo.*

klȉnac, klȋnca, *pl.* klȋnci, klinȃc, *m.*, drveni čavlići za cipele: *Kaligārȉne mȍro bȉt prēs klinȃc.*

Klȉs, a, *m.*, ime jednog sela u p. o. Pâz, općina Boljun, sada Pazin: *Klȉs je na brîegu na prâvo krãj potȏka Boljūnčici i ima trî kući.*

Klȉšan, a, *pl.*, Klȉšani, Klȉšan, *m.*, stanovnik sela Klȉs.

Klȉšanka, i, *pl.* Klȉšanki, Klȉšank, *f.*, stanovnica sela Klȉs.

klȉški, a, o, klȉškega, *adj.*, koji pripada selu Klȉs: *Tȍ čâ vȉdiš so Klȉške bȍški.*

klobasȉca, i, *pl.* klobasȉci, klobasîc, *f.*, kobasica: *Klobasȉce kmèti dȅlajo sȁmo ot prāšćèvini.*

klȍfat, klȍfat - klȍfajo; klȍpa, la, lo, klȍpan, a, o, klȍfaj, *v. i.*, (njem. klopfen), klȍpati, isprašivati sa štapom: *Tapîeti se mûorajo sȁko tolȉko klȍfat.*

klòpak, klòpka, *pl.* klòpki, klòpak, *m.*, klupko konca ili pređe, *dem.* klopčȉć: *Žȇnske kȇ ȉmo prȇđuō dȅlajo klòpki.*

klopotȁt, klopòćen - klopòćo, klopotā, klopotàla, lo, klopoćȉ, *v. i.*, žuboriti, ključati: *Lȇpo je čȕt, kȁt vodȁ klopòće met kamȇnjen.*

klòštar, klòštra, *pl.* klòštri, klòštar, *m.*, (njem. Kloster), samostan: *Va klòštreh bȉvajo frâtri, kapucȉni, ježuvîti i kolȕdrice.*

klūpcȉ, klupâc, *pl. t. m.*, drveni dio magarećeg sedla, koji se sastoji od 2 na vrhu prekrižene letve spojene sa 2 poprečne daščice: *Kȁt se grȇ s tovȁron po vòdo ali po brȅmen se mūora nȁ njega stȁvit bȁšto i klūpcȉ.*

kljȁkaf, kljȁkava, o, kljȁkavega; *adj.*, kljast, bez ruke ili koji ne može micati rukom: *Kljȁkavega ne zȁmo va vūojsko.*

kljūč, kljūčā, *pl.* kljūčȉ, kljūči, *m.* **1.** obični ključ, **2.** željezna kukica nasađena na štapu za skubljenje sijena iz stoga, **3.** dugačka kuka za upregnuće drugog para goveda; *dem.* ključȉć: *Donesȉ mi ključ̑ za drūgi pâr govȇt!*

ključȁnica, i, *pl.* ključȁnice, ključȁnic, *f.*, ključanica, brava: *Prâva vrāta mūorajo imȅt ključȁnico, drugāče nȉso sigûra.*

kljùka, i, *pl.* kljùki, kljûk, *f.*, kvaka na vratima: *Za otprȉt vrāta se mūora pritȉsnut kljùko.*

kljunȁča, i, *pl.* kljunȁči, kljunȋč, *f.*, šljuka: *Kljunȁči se lovȇ blȉzu vodȉ.*

kmẽšćina, i, *pl.* kmẽšćini, kmẽšćin, *f.*, seljački, kmetski posjed; *dem.* kmẽšćinica: *Kmẽšćino se mūora dobrȍ nȉstuvat, ku će rȇndit.*

kmẽt, a, *pl.* kmẽti, kmȉet, *m.*, seljak, *dem.* kmẽtić: *Kmẽti dȅlajo zȅmljo i žȉvūo na selȅ.*

kmetȉca, i, *pl.* kmetȉce, kmetȉc, *f.*, seljanka, seljakinja: *Nẽke kmetȉce nȍse jȍš nȇrodno nȍšnjo.*

kmȉecki, a, o, kmȉeckega, *adj.*, kmetski, seljački: *Kmȉecko dȅlo je tẽško i mȁlo nȍsi.*

Knjȉes, Knjȉeza, *m.*, nadimak jedne porodice u Boljunskom Polju, općina Boljun, sada Pazin.

kobȉla, i, *pl.* kobȉli, kobîl, *f.*, kòbila, *dem.* kobȉlica: *Karẽto se pẽlje i na kobȉle.*

Kobȉljak, a, *m.*, ime južnog dijela boljunskog Krasa, koji graniči sa Šušnjevicom, općina Boljun, sada Pazin.

kòcat, kòcan - kòcajo, kòcala, kòcaj, *v. i.*, kvocati: *Kòkoši vẽć pūti kòcajo. Kadȁ kokošȁ kòca se jo nasādi, da ležȉ na jâjah.*

Kocijȁnovica, i, *f.*, ime jedne livade i oranice na Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula: *Na Kocijȁnovice se nahāja jena jȁma.*

Kočevȉja, i, *f.*, ime jednog izumrlog istar. zaselka na Pazu, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

kòčka, i, *pl.* kòčki, kúočk, *f.*, kvočka: *Kòčka kòca, ali ležȉ na jājah, dòkle se zlīegúo pulȁštrići.*

kòfa, i, *pl.* kòfi, kúof, *f.*, (tal. coffa) [mlet. *cofa* (DDV 176; VG 226)], vrsta visoke košare sa jednom plosnatom stranom, koja se nosi na leđima kao naprtnjača, kotarica, *dem.* kòfica: *Priek gorȉ (Učki) žȇnske sẽ nȍse va kòfe i na hrtȅ.*

kògoma, i, *pl.* kògomi, kògom, *f.*, (tal. cocoma) [mlet. *cogoma* (DDV 177; VG 227)], poseban trbušasti lončić s poklopcem za kuhanje kave, kavenik: *Va kògome se kūha sȁmo kafȅ.*

kojenȁt, kojenȋn - kojenȋjo; kojenȗ, kojenȁla, lo, kojenȋn, kojenȁna, o, kojenȋj, *v. p.*, (mlet. coionar), povući nekoga za nos, nasamariti: *Ne mūoj se dȁt kojenȁt od unegȁ štūpidega.*

kojenẽvat, kojenâjen - kojenûjo, kojenẽva, la, lo; kojenẽvan, a, o, kojenẽvaj, *v. i.*, (mlet. coionar), zavaravati nekoga, vući za nos nekoga: *Ne mūoj mu vẽruvat čā na vȉdiš da te kojenûje.*

kojenīevȁt, kojenīevan - kojenīevajo, kojenīevā, kojenīevàla, lo, kojenīevan, a, o; kojenīevaj, *v. it.*, (mlet. coionar), nekoga stalno zavaravati ili vući za nos: *ūon jo je vẽć pūti kojenīevā.*

kokodākȁt, kokodāčen - kokodačo i kokodačejo, kokodākā, kokodākàla, àlo, kokodāčȉ, *v. i.*, kokodâkati: *Kokošȁ kokodāče, kadȁ znesẽ jâje, nẽka tò sȉ znȗjo.*

kokolȁt, kokolȋn - kokolâjo, kokolā, kokolàla, o; kokolāj, *v. i.*, (tal. coccolare) [mlet. *cocolar* (DDV 175; VG 224)], tetošiti, maziti: *Màmi pȉvi otrokȉ kokolâjo.*

kokošȁ, kokošȉ i kòkoš, *pl.* kokošȉ, kokūoši i kòkoši, kokúoš, *f.*, kokoš, kokoška, *dem.* kokošȉca: *Kokošȉ gojȉ na selȅ sȁka gospodarȉca.*

kokošār, kokošārā, *pl.* kokošārȉ, kokošāri, *m.*, kokošinjac, staja za kokoši, *dem.* kokošarȉć: *Kokošār je pregrâjen va jenẽn kantūone o(t) dvūorā.*

kokošȉca, kokošȉci, *pl.* kokošȉce, kokošȉc, *f.*, **1.** kuhani i oljušteni kestenov plod, jezgra: *Lovrẽnci prodāvajo kokošȉce i va samnjȅna Boljūnsken Pòlje.* **2.** prženo kukuruzno zrno

3. mlada kokoš.

kokošòvina, i, *f.*, kokošje meso: *Kokošòvina je za bolnîka nâjzdravèja stâra kokoša. Stâra kokoša dobra jûha.* (nar. poslovica)

kokûšlji, a, o, kokûšljega, *adj.*, kokošji: *Kokûšljo pîrje nî štimâno pâk se ga ni ne rãbi. Bolnik ûon se dâjē kokûšlja jûha.*

kolàc, kolcà, *pl.* kolcî, kolâc, *m.*, kòlac, *dem.* kolčìć: *Za brãjdi se kolcî dajo ot smrčkvi, a drugãče od grmà.*

kolãc, kolãčà, *pl.* kolãčî, kolãči, *dem.* kolačìć, *m.*, lijepo nar[...ne razabire se] vijenac od najfinijeg bijelog brašna. Ima malih i velikih. Velikim dariva svaki kum svoje kumče prigodom krizme (po običaju): *Kolãčî se prodãvajo va samnjē. Na bûorme šîntulo navàdno regalâ fijòcu vêli kolãč.*

kolājna, i, *pl.* kolãjni, kolãjn, *f.*, (tal. collana) [mlet. *colana* (DDV 175)], **1.** zlatni lančić, kao ogrlica s više debljih oblika na njemu, đerdan: *Divûojki nòse kolãjno sàmo va nedèljo i blâgdani;* **2.** spomenica za zasluge: *ûon je va vûojske dòbi kolãjno za svojē bravûri.*

kolār, kolārà, *pl.* kolārî, kolāri, *m.*, **1.** kòlar, onaj koji pravi seljačka kola, kolarski zanatlija : *Kolārî dèlajo vûos, plûh i kûola.* **2.** (tal. collaro) [mlet. *colaro* (DDV 178); *colar* (VG 228)], ovratnik, ogrlica, *dem.* kolarìć: *Nèkat so soldâti nosîli trdi i visòki kolãr.*

kolarîn, a, *pl.* kolarîni, kolarîni, *m.*, (tal. collarino) [mlet. *colarin* (DDV 178)], **1.** ženski ovratnik, **2.** svećenički ovratnik, *dem.* kolarînčić: *Popî nòse vãjki kolarîn i čîni veštît.*

kolât, kolîn - kolâjo, kolã, kolàla, lo; kolãj; *v. i.* i *p.*, (tal. incollare) [mlet. *incolar* (DDV 336; VG 489)], lijepiti, priljepljivati: *Kolãjte mi ovò hãrto.*

kolèdvanje, a, *pl.* kolèdvanja, kolèdvanj, *n.*, pjevanje božićnih pjesama: *Kolèdvanje durâ lèh od nûovega lèta do trèh krãlji.*

kolèdvat, kolèdvan - kolèdvajo, kolèdva, kolèdvala, -lo, kolèdvaj, *v. i.*, pjevati uoči 3 kralja božićne pjesme: *Nèkat se je i na Boljûnšćine kolèdvalo, ma pòtle prîve vûojski se je tâ užînca zapûstîla, àli zatrîla.*

kolejàni, kolejîn, *pl. t. m.*, koledari. To su seoski mladići, koji idu od kuće do kuće, po selima pjevajući božićne pjesme: *Kolejàni so lîepo kantievàli i regâli pobîrali, a zatîm plîs storîli.*

kolèno, a, *pl.* kolèna, kolîen, *n.*, koljeno, *dem.* kolîence: *Otàc i màt držîē ràdi otrokì na kolènah. Pobòžni kršćànи mòle va crîekve na kolènah. Va nèkeh krâjeh znî bît blâto do kolîen.*

kòlera, i, *f.*, (tal. collera) [nije talijanizam već učena riječ latinskoga, odnosno grčkoga podrijetla prisutna u hrvatskome standardnome jeziku *kòlera* (HER V/139)], kuga, srdobolja: *Nèkat je va Ìstrije bilà vèć pûti kòlera ot kîē je pogìnulo čûda ljûdi.*

kolèt, a, *pl.* kolèti, kolîet, *m.*, (tal. colletto) [mlet. *colet* (VG 230), *coleto* (DDV 179)], muški tvrdi ovratnik, *dem.* kolètić: *Do prîve vûojski so moškî nosîli trdi kolèti.*

kolèta, i, *pl.* kolèti, kolîet, *f.*, (tal. colletta) [mlet. *coleta* (VG 230; DDV 179)], sabiranje pomoći: *Kadà siromàhu kuća zgorî, kmèti mu storîē kolèto.*

kolîenčić, a, *pl.* kolîenčići, kolîenčić, *m.*, **1.** koljence kod biljke: *Žîto îma nekolîko kolîenčić.* **2.** dijete, koje nevjestica uzme na koljena, kad dođe prvi put u kuću svoga muža.

kolîenka, i, *f.*, kòljenka, vrst poljskog korova koji raste u žitu: *Kolîenko se mûora plèt z drûgen prâlògon.*

kolìk, a, o, kolìkega, *adj.*, kòlik: *Kolìki ljûdi pogîno o(t) dižgrâciji.*

kolìko, *adv.*, kòliko: *Kolìko ljûdi tolìko ćûdi (nar. poslovica). Kolìko si tokã za tegà volà.*

kolìko - tolìko, *adv.*, koliko - toliko, barem nešto malo: *Ku nûjdeš kupî i za nàs mèđa, kolìko - tolìko, da nìsmo prèž njegà.*

kolombār, kolombārà, *pl.* kolombārî, kolombāri, *m.*, *dem.* kolombarìć, **1.** kružnica, kolut, krug, koji se širi od valova kad se baci kamen u stajaću vodu **2.** željezni prsten na seljačkim kolima: *Sàka kûola od vòza mûora imèt kolombār od želèza.*

Kolombîna, i, *f.*, (tal. colombina) [mlet. *Colombina* (VG 230)], ime ovce bijele boje kao golub.

kolòno, a, *pl.* kolòni, kolûoni, *m.*, (tal. colonno) [mlet. *colono* (VG 232); tal. *colono* (VDLI 490)], napoličar, nadničar: *Kolòni so dèlali zèmljo na gospòšćine va jûžne i zahòdne Ìstrije.*

kolorât, kolorîn - kolorâjo, kolorã, koloràla, koloràlo, kolorîn, kolorâna, o, kolorãj, *v. i.*, (tal. colorare) [mlet. *colorar* (OA)], bojati, slikati, ličiti: *Žîenske užâjo kolorât jâja za Vazîn za regālât.*

kolorâva, i, *f.*, koraba, vrst povrća: *Kolorâvo se*

kùha za jûho i za manèštro.

kolotûra, i, *f.*, tako se zove drveni valjak na stražnjem dijelu kola koji služi za stezanje ili stiskanje kad se kola nakrcaju sijenom ili slamom - da se putem ne rastruse, *dem.* kolotûrica: *Kolotûra je šaldâna na tràljah sàmo kadà se pèlje sîjeno, žîto, àli slàmo.*

kolovòznik, a, *pl.* kolovòzniki, kolovòznik, *m.*, kolni put, kolnik: *Vuôs se ne mòre peljât po stazè već sàmo po kolovòznike, àli po cèste.*

koltrîna, i, *pl.* koltrîni, koltrîn, *f.*, (tal. coltrina) [mlet. *coltrina* (VG 233; DDV 182)], zastor, zavjesa: *Grajînki stãvljajo koltrîni na làstro od ũkni.*

koltûri, i, *f.*, (tal. coltura) [nije talijanizam već učena riječ latinskoga podrijetla koja je vjerojatno iz hrvatskoga standardnoga jezika dospjela u čakavski sustav (HER V/286)], kultura, prosvjeta, obrazovanost: *Pre(s) škuôli nî ni prâve koltûri.*

koltûran, koltûrna, o, koltûrnega, kolturnèji, (tal. di coltura) [nije talijanizam već hrvatska izvedenica na –an od imenice **koltûri**], kùlturan: *Poli nàs ìma disti koltûrneh ljũdi.*

kolùbica, i, *pl.* kolùbice, kolùbic, *f.*, uskrsna pletenica od bijelog brašna za djecu: *Poli nàs je užînca, dà se za Vazîn otrokuôn regelâ kolùbico z jâjen.*

kolùdrica, i, *pl.* kolùdrice, kolùdric, *f.*, [grč…ne razabiru se slova], opatica, redovnica, milosrdna sestra: *Kolùdrice žîvuõ va klòštre.*

kolùdrički, a, o, kolùdričkega, *adj.*, opatički, koji pripada milosrdnim sestrama: *Kolùdrički klòštar se nahãja v Rîčkè i va Zãgrebe.*

kolûona, i, *pl.* kolûoni, kolûon, *f.*, (tal. colonna), kameni ili zidani stup: *Kolûoni se nahãjajo nâjvèč va crîekvah i va lâdvijah.*

kolûor, a, *pl.* kolûori, kolûori, *m.*, (tal. colore) [mlet. *color* (VG 232; DDV 182)], **1.** boja, **2.** pūt, mast: *Divûojki ìmajo lîep kolûor kakò i jàbuki.*

kòmać i **kòmoć,** *adv.*, (njem. kaum), netom, jedva: *Kòmać san dòma prîša i vèč ma tokâ pûôć na dèlo.*

komãnda, i, *pl.* komãndi, komãnt, *f.*, (tal. commando) [u hrvatskome standardnome jeziku nije talijanizam već germanizam (HER V/148), no u Istri moguće da je ipak iz tal.], vojničko zapovjedništvo, zapovijed, naredba, nalog: *Soldâti dèlajo pot komãndo.*

komandãnt, a, *pl.*, komandãnti, komandãnt, *m.*, (njem. Komandant), vojni zapovjednik: *Komandãnt je ũn kî zapovîeda va vuôjske.*

komãr, komãrà, *pl.* komãrì, komãri, *m.*, **1.** komarac: *Va Pũle se ne mòre po noćè spàt prèt komãri.* **2.** stanovnik sela Komarija, *dem.* Komarìć, **3.** nadimak jedne porodice u selu Križmanìja, općina Boljun, sada Pazin.

Komarìca, i, *pl.* Komarìce, Komarîc, *f.*, stanovnica sela Komarija, općina Boljun, sada Pazin.

Komarìja, i, *f.*, Komarija, ime jednog sela u Boljunskom Polju u opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula: *Komarìja ìma pêt kmîet a nahãja se poli potòk Boljũnčico.*

kombàtit, kombàtin, kombate i kombàtijo, kombàti, la, lo, kombàti, *v. i.*, (tal. combattere), boriti se: *Soldâti so kombàtili va vuôjske.*

kombinacijûon, a, *pl.* kombinacijûoni, kombînacijûona, *m.*, (tal. combinazione) [mlet. *combinazion* (VG 234; DDV 182)], sastav, slučaj, zgoda, prilika: *Tò je bî pròpinjo kombinacijûon da smo se inkontrãli.*

kombinãt, kombinãn - kombinãjo; kombinãt, kombinãla, lo; kombinãn, kombinãna, o; kombinãj, *v. p.*, (tal combinare) [mlet. *combinar* (VG 234; DDV 182)], udesiti, uglaviti, ugovoriti: *Mî smo kombinãli da ćemo kupìt jenò màkino za makinàt.*

komedijãnt, a, *pl.*, komedijãnti, komedijãnt, *m.*, (tal. commediante) [teško je utvrditi odakle smo ga preuzeli jer riječ postoji i u mlet. *comediante* (VG 234) i u hrvatskom *komedijânt* (HER V/150), kao izvedenica učene riječi lat., odnosno grčkoga podrijetla], komedijaš, glumac, *dem.* komedijãntić: *Komedijãnti vìdimo o pûste met krabùljami.*

komedijàt, komedijãn - komedijâjō, komedijâ, komedijàla, àlo, komedijãj, *v. i.*, (tal. commediare) [nije talijanizam već hrvatska glagolska izvedenica od *kòmēdija* (HER V/150), učena riječ latinskoga, odnosno grčkoga podrijetla], zbijati šale, glumiti veselu igru: *Otrokì i mladićì kât so vèseli rãdi komedijajo i kantâjo.*

komesâr, komesārà, komesarì, komesãri, *m.*, (tal. commessario) [nije talijanizam već rusizam, odnosno germanizam u hrvatskome jeziku (HER V/151)], komèsar, povjerenik; *dem.* komesarìć: *Komesārì so služìli poli kòmuna i poli policijì.*

komesāruôf, komesāròva, o, komesaròvega,

adj., komȅsarski, koji pripada komȅsaru: *Tȍ je komesārȍva montûra.*

komȉedija, i, *pl.* komȉediji, komȉedij, *f.*, (tal. commedia) [u hrvatskome književnome jeziku *kòmēdija* (HER V/150) nije talijanizam već učena riječ latinskoga, odnosno grčkoga podrijetla, no u značenju šala je mletacizam iz mlet. *comedia* (DDV 182; VG 234)], komedija, šala, veseli igrokaz: *Komȉediji dȅlajo unȉ, kȉeh nȉ vȍlja delat àli nīmajo drȕgega poslà.*

komišijȗon, a, *pl.* komišijȗoni, komišijȗoni, *m.*, (tal. commissione) [mlet. *comission* (VG 235; DDV 183)], povjerenstvo, komisija: *Kàt se dvâ susȅda poprāvdajo spȏrādi meji àli kunfȋna sȗt pošâlje vȋn komišijȗon.*

komȍ, komà, *m.*, ženski niski ormar sa četiri ladice za rublje, (mlet. comò): *Kadà se divȕojka ožȅni dobȉ za dȍto zvȋn drȕgega kućȅto i komȍ.*

kòmoć i **kòmać,** *adv.*, (njem. kaum), jedva: *Danàs san takȍ trûdan, da san kòmoć dȍma prȉša.*

kòmodan, kòmodna, o, kòmodnega; komodnȅji, *adj.*, (tal. comodo) [u hrv. standardnome jeziku *kòmōtan* je germanizam (HER V/154)], udoban, prostran, zgodan: *Vàš kvartȉr je jâko kòmodan.*

komodȁt se, se komodȉn - komodâjo; komodã, komodàla, lo; komodãj se, *v. i.* i *p.*, (tal. accomodarsi) [mlet. *comodar(se)* (VG 236; DDV 183)], **1.** zauzeti mjesto, smjestiti se, izvoljeti: *Sämo se komodâjte; jâ ću se vàlje vrnȕt.* **2.** sviđati se, goditi, prijati, biti po ćudi: *Zamȉte jȅs ku vàs komodâ. Pridȉte, katgòt vàs komodâ.*

komodȋn, a, *pl.* komodîni, komodȋni, *m.*, (tal. comodino) [mlet. *comodin* (VG 236; DDV 183)], noćni ormarić: *Kî ȉma bȍljo mobȉljo va kȋmare držȉ i komodȋn.*

komoditât, komoditâdi, i, *f.*, (tal. comodità), udobnost, prostranost: *Vî ȉmate tù sȍ komoditât.*

komȍštr i **komȍštar,** *pl. t. f.*, verige, lanac na ognjišću: *Na komȍštri se ubȅsi kotãl nad ugnjīšćn.*

kompȁtit, kompȁtin - kompȁte i kompȁtijō, kompȁti, kompȁtila, lo, kompȁti, *v. i.*, (tal. compatire) [mlet. *compatir* (VG 236)], podnašati, sažaljevati, trpjeti: *Kî je jâko bȍlan mu se ne mȍre pomȍć pak se ga mûora kompȁtit.*

kompetȋēnt, a, o, kompetȋēntega, kompetentȅji, *adj.*, (tal. competente) [mlet. *competente* (VG 237)], nadležan: *Tâ sȗt nȉ kompetȋēnt za nâšo prāvdo.*

kompȅtit, kompȅte i kompȅtin - kompȅtijo, kompȅti, kompȅtila, lo, kompȅti, (tal. competere) [mlet. *competer* (VG 237)], *v. i.*, **1.** pripadati nekome nešto: *Tȍ mȅsto mu sȁkako i kompȅti.* **2.** natjecati se za nešto: *ûon je kompȅti na jenȍ mȅsto, mȁga nȉ dȍbi.*

koplȋēt (komplȋēti), a, o, komplȋētega, kompletȅji, *adj.*, (tal. completo) [mlet. *completo* (VG 238; DDV 185), iako je u hrvatskome standardnome jeziku to germanizam (HER V/158) pa je teško sa sigurnošću ustvrditi odakle je riječ preuzeta], potpun, savršen: *Mojemȕ brȁtu je ćāća kûpi komplȋēti veštît.*

komplikacijȗon, a, *pl.* komplikacijȗoni, komplikacijȗoni, *m.*, (tal. complicazione), zamršenost, zaplet: *Nȅki afâri se ne mȍro regulȁt lȉšo prȅs komplikacijȗona.*

komplikât, a, o, komplikâtega, komplikatȅji, *adj.*, (tal. complicato), zamršen, zapleten, kompliciran: *Tȅ stvāri so jâko komplikâte.*

komplȍt, a, *pl.* komplȍti, komplȗot, *m.*, (njem. Komplot), urota: *Tȍ dȅlo nȉ prez vrâga, tù je mûora bȉt nȅki komplȍt.*

komportamȋēnt, a, *pl.* komportamȋēnti, komportamȋēnt, *m.*, (tal. comportamento) [mlet. *comportamento* (VG 238)], ponašanje, postupak: *Tâ človȅk nȉ na sūdȅ imȋē nȉkakovega komportamȋēnta.*

kompromȅš, a, *pl.* kompromȅši, kompromȋēš, *m.*, (tal. compromesso) [mlet. *compromesso* (VG 238; DDV 186)], nagodba, pristanak: *Onȉ so na sūdȅ storȉli kompromȅš.*

kompromȅtit, kompromȅtin - kompromȅte i kompromȅtijo; kompromȅti, kompromȅtila, lo; kompromȅti, *v. p.*, (tal. compromettere) [mlet. *comprometer* (VG 238)], osramotiti, obrukati, izdati, iznevjeriti nekoga: *ûon je svojȋēn komportamȋēnton jako kompromȅti svojȉ kumpânji.* **kompromȅtit se -** (tal. compromettersi) [mlet. *comprometerse* (VG 238)], osramotiti se, obrukati se, iznevjeriti, izdati se: *Onȉ so se kompromȅtili svojȗō(n) trgovȉno(n).*

kòmun, a, *pl.* kòmuni, komūni, *m.*, upravna i porezna općina, (tal. comune) [mlet. *comun* (VG 238; DDV 186)]: *Va nàšen kòmune (na Boljūnšćine) znȋjo sȉ štȅt i pīsât. Sàki kòmun ȉma navādno i plovanȉjo.*

komunȗl, komunūlà, komunūlȉ, komunȗli, *m.*,

(tal. comunale) [mlet. *comunal* (VG 239)], općinsko zemljište, dobro.

komunȅla, i, *pl.* komunȅli, komunȋel, *f.*, (tal. comunella) [mlet. *comunela* (VG 239; DDV 186)], općinsko, zajedničko dobro: *Na komunȅle se mūora pâšo plāćât.*

komūnšćina, i, *pl.* komūnšćini, komūnšćin, *f.*, (tal. comune) [hrvatska izvedenica od romanizma **kòmun**], općinsko dobro, područje: *Na Boljūšćine je vêla komūšćina.*

komūnski, a, o, komūnskega, *adj.*, (tal. comune) [hrvatska izvedenica od **kòmun**], općinski, zajednički: *Čâ je komūnsko je sàčigovo, a čâ je sàčigovo nī ničigovo (se užâ rèč).*

komūot, komūodna, o, komūodnega, komodneji, *adj.*, (tal. commodo) [u tal. i mlet. je *comodo* (VG 236; VDLI 501), no vjerojatno preko hrvatskoga standardnoga jezika *kòmōtan* (HER V/154)], udoban, prostran, slobodan: *Sàmo bùdite komūodni kakȍ da ste dòma.*

konȁc, koncȁ, *pl.* koncȉ, konȃc, *m.*, **1.** konac: *Pres koncȁ se ne mȍre šȉt.* **2.** svršetak: *Na kūoncu je sȅ dobrȍ pasȁlo.*

koncȋert, a, *pl.* koncȋerti, koncȅrat, *m.*, (tal. concerto), koncert, glazbena zabava: *Snūoća smo bȉlī na koncȋerte.*

končâr, končārā, *pl.* končārī, končāri, *m.*, končar, čovjek koji štroji goveda i svinje: *Va nàš kòmun končarī prihājajo z Dolȋenšćini.*

končȁt, končȃn - končājo, končā, končȁla, -àlo, končȃn, končana, o, končāj, *v. p.*, (tal. conciare) [nije talijanizam već riječ praslavenskog podrijetla], svršiti, urediti: *Jâ san končā sȉ svojī poslȉ.*

kȍnčime, a, *pl.* končîmi, končîm, *m.*, (tal. concime) [mlet. *concime* (VG 239)], umjetno gnojivo: *Kȍnčime se poli näs pūno rãbi i duperâ va kampānje.*

kondicijūon, a, *pl.* kondicijūoni, kondicijūoni, *m.*, (tal. condizione) [mlet. *condizion* (VG 240; DDV 187)], **1.** prilika, okolnost: *Va onakȍven kondicijūone se teško žívē.* **2.** uvjet: *Po(t) tīen kondicijūonon se ne mȍremo juštât.*

kondȍt, a, *pl.* kondȍti, kondūot, *m.*, (tal. condotto), zahod: *Sàki kvartīer i sàka oštarȉja mūorajo imēt i kondȍt.*

kondotûra, i, *pl.* kondotûri, kondotûr, *f.*, (tal. condottura) [tal. *conduttura* (VDLI 523)], električni i vodni vod, naplavnica: *Mȋle sīela nīmajo kondotûri.*

konduktīer, kondutīerā, *pl.* konduktīerī, konduktīeri, *m.*, (tal. conduttore) [nije talijanizam već germanizam u hrvatskome standardnome jeziku (HER V/168)], kondukter, vlakovođa: *Sàka màkina za pasežīerī ȉma svojega konduktīerā.*

koněštra, i, *pl.* koněštri, koněštar, *f.*, (tal. canestra) [mlet. *canestra* (VG 160), *canestro* (DDV 128)], košarica s dvije uške, pletenica: *Koněštro žīenke nȍse na glāvē.*

konferīenca, i, *pl.* konferīenci, konferīenc, *f.*, (tal. conferenza), konferenca, vijećanje: *Konferīenca je snūoća dūgo durâla.*

konfȅt, a, *pl.* konfȅti, konfīet, *pl. t. m.*, (tal. confetto), vrsta slatkiša, bombona koji se bacaju za vrijeme poklada i svadbe publici: *Kadà pasâjo svàti nevȅstica hȉta konfȅti.*

konfidīenca, i, *pl.* konfidīenci, konfidīenc, *f.*, (tal. confidenza) [mlet. *confidenza* (VG 241, DDV 188)], pouzdanje, usko prijateljstvo, povjerenje: *Tȍ mi je ūon povȅda sàmo va konfidīence.*

konfidȁt, konfidȃn - konfidājo; konfidā, konfidȁla, lo; konfidȃn, konfidàna, o; konfidāj, *v. p.*, (tal. confidare) [mlet. *confidar* (VG 241; DDV 188)], povjeriti nekome nešto: *ūon mi je konfidā svoji šegrêti.* **konfidȁt se -** (tal. confidarsi) [mlet. *confidarse* (VG 241, DDV 188)], povjeriti, pouzdati se u nekoga.

konfidȅvat (se), (se) konfidûjen - konfidûjo, konfidȅva, la, lo; konfidūj (se), *v. i.*, (tal. confidare i confidarsi) [v. **konfidȁt se**], povjeravati (se): *ūon mu se je vājki prevȅć konfidȅva pak mu se je to kašnjȅje osvrētilo.*

konfidīent, a, *pl.* kondīenti, konfidīent, *m*, (tal. confidente) [mlet. *confidente* (DDV 188)], pouzdanik, pouzdana osoba: *Policȉja je imrēvȁla svojī konfidīenti.*

konfīškacijūon, a, *pl.* konfīškacijūoni, konfīškacijūoni, *m.*, (tal. confisca), sudska zapljena: *Konfīškacijūon sūsēda zasīen rovinȋ.*

konflīt, a, *pl.* konfliti, konflît, *m.*, (tal. conflitto) [u hrvatskom je *kònflikt* germanizam (HER V/170)], sukob, razmirica, borba: *Boljûnci so imrēvȁli dūgo līet konflīt z Šušnjīevčani sporādi mȇji i pȍšišća.*

konfondȅvat (se), konfondûjen - konfondûjo; kofondȅva, la, lo, konfondūj (se), *v. i.*, (tal. confonder(si)) [mlet. *confonder(se)* (VG 241)], **1.** zbunjivati, smetati: *Nemūoj konfondȅvat kad jūšto računȋ.* **2.**

zamjenjivati jednoga za drugoga: *uõn je konfondëva sucà za okâta. Jâ san se vëč püti konfondëva kàd san dëla račũnì.*

konfrontàt, konfrontȃn - konfrontâjo; konfrontã, konfrontàla, lo; konfrontȃn, konfrontàna, o, konfrontãj, *v. p.*, (tal. confrontare) [mlet. *confrontar* (VG 241)]: **1.** usporediti: *Konfrontãjte jih, pak ćëte vàlje vīet, kã je lèplja.* **2.** suočiti koga s kim: *Ku krivàc na sūdè tâji se ga mũora konfrontàt z svedòki.*

konfrontèvat, konfrontûjen - konfrontûjo; konfrontëva, la, lo; konfrontũj: *v. i.*, (tal. confrontare) [v. **konfrontàt**], **1.** uspoređivati: *Mî smo konfrontëvali njìhovi veštîti, kî je finẽji.* **2.** suočavati: *Sūdàc je svedòki konfrontëva za vìdet, kî govòri ìstino.*

konfrũont, a, *pl.* konfrũonti, konfrũont, *m.*, (tal. confronto) [mlet. *confronto* (VG 241)], suočavanje, usporedba, sravnjenje: *Konfrũont se dèla z svedòki i met svedòki.*

konfrũontu, *adv.*, (tal. confronto) [mlet. *in confronto* (VG 241)], nasuprot, usporedivši, prema: *Röba od ùni je konfrũontu fruštânju pũno bòlja.*

konfũondit, konfũondin - konfũonde; konfũondi, la, lo; konfũondi, *v. p.*, (tal. confondere) [mlet. *confonder* (VG 241)], zamijeniti, smesti, zbuniti: *Nemũoj otrokà konfũondit dòkle računȋ.* **konfũondit se** [mlet. *confonder(se)* (VG 241)], zabuniti se: *uõn se je va račũnè màlo konfũondi.*

konfũorme, *adv.*, (tal. conforme) [mlet. *conforme* (VG 241; DDV 188)], prema tome, shodno: *Tâ veštît je lîep konfũorme, kakò kîega pîežâ.*

konfũort, a, *pl.* konfũort, konfũort, *m.*, (tal. conforto) [mlet. *conforto* (VG 241; DDV 188)], utjeha, ohrabrenje: *Va žàlošće je čovẽku potrîebno màlo konfũorta.*

konfûš, konfûža, o, konfûžega, *adj.*, (tal. confuso) [mlet. *confuso* (DDV 188)], smeten, zbunjen, nejasan: *Kadà je čovẽk konfûš ne mòre nìš pàmetnega rẽč.*

konfužijũon, a, *pl.* konfužijũoni, konfužijũon, *m.*, (tal. confusione) [mlet. *confusion* (DDV 188; VG 241)], zbrka, nered, metež, buka: *Kadà so prāsc ì làčni, dèlajo cîeli kofužijũon. Va konfužijũone se nìč ne razumîe.*

konkurîênca, i, *pl.* konkurîênci, konkurîênc, *f.*, (tal. concorrenza) [mlet. *concorenza* (DDV 187; VG 240)], konkurencija, trgovačko takmičenje, natjecanje: *Impriẽži i trgũovci dèlajo vẽč püti met sòbon konkurîênco.*

konkurîênt, a, *pl.* konkurîênti, konkurîênt, *m.*, (tal. concorrente), **1.** natjecatelj **2.** takmac: *Za onò mèsto ní bilò níenega konkurîênta.*

konkvìšta, i, *f.*, *pl.* konkvìšti, konkvîšt, (tal. conquista), osvajanje, dobit.

konkvištàt, konkvištȃn - konkvištâjo, konkvištã, konkvištàla, konkvištàlo, konkvištȃn, konkvištàna, o, konkvištãj, (tal. conquistare), *v. p.*, zauzeti, osvojiti, dobiti: *Va vũojske so trũpi konkvištàle vẽč grãdi.*

konòba, i, *pl.* konòbi, konũop, *f.*, (lat. canaba), vinski podrum, pivnica, *dem.* konòbica: *Kmẽti va konòbe držîe vīnò, kapûs, rẽpo, bäčvi i drũge posòdi.*

konòp, konopà, *pl.* konopì, konũopi, *m.*, špaga, uže od konoplje, (lat. canabus) [iz praslavenskog **konoplь*, usp. vulg. lat. **canapis* (HER V/176)]: *Konopì kmẽton pũno rãbe za čâgòt triebe vīezàt. Jâ san se dòle kalã po konopè.*

konopljãr, konopljārà, *pl.* konopljārì, konopljãri, *m.*, **1.** njiva zasijana konopljom; **2.** mjesto gdje se konoplja kiseli u vodi: *Danàs poli nàs ni vẽč konopljãri, àš se konòplja vẽč ne sîeje.* **3.** ime jedne sjenokoše u selu Kurèlovići u Boljũnskom Polju, općina Boljun, sada Pazin.

konšeljàt, konšeljȃn - konšeljâjo, konšeljã, konšeljàla, konšeljàlo, komšeljãj, (tal. consigliare), *v. i.*, razgovarati, čavrljati, savjetovati: *Žîenske vãjki räde konšeljâjo, čagòt mòro.*

konšẽnja, i, *pl.* konšẽnji, konšîenj, *f.*, (tal. consegna) [mlet. *consegna* (DDV 189)], predaja, uručivanje: *Konšẽnjo od röbi smo storìli v Rīekè.*

konšenjàt, komšenjȃn - konšenjâjo, konšenjъ, konšenjàla, konšenjàlo, konšenjȃn, -àna, o, konšenjъj, *v. p.*, (tal. consegnare) [mlet. *consegnar* (DDV 189)], predati, uručiti nekome nešto: *Konšenjȋjte ovò šũpljiko va kancelarìje na sūdè.*

konšenjẽvat, konšenjûjen - konšenjûjo; konšenjëva, la, lo; konšenjũj, *v. i.*, (tal. consegnare) [v. **konšenjàt**], predavati, uručivati: *Jâ san va oficije konšenjëva vãjki sì sõldi, kî san bî inkasã.*

konšervàt, konšervȃn - konšervâjō, konšervã, konšervàla, lo, konšervȃn - konšervàna, konšervãj, *v. p.*, (tal. conservare), sačuvati, održati: *Mîeso se konšervâ va lẽdu.* **konšervàt se -** (tal. conservarsi), održati se: *Nàše jàbuki so se po zīmè dobrò konšervàle.*

konšervȅvat, konšervûjen - konšervûjo; konšervȅva, la, lo; konšervũj, *v. i.*, (tal. conservare), čuvati, održavati u prvobitnom stanju: *ũōn je konšervȅva mȋs va ȍbele, da se ne rovinȋ.*

konšīẽlj, konšīẽljȁ, *pl.* konšielj ȉ, konšīẽlj, *m.*, (tal. consiglio), razgovor, savjet, mišljenje: *Ljûdi ȉšćo konšīẽlj poli sūcā̀li poli (v)okâta.*

konšīẽrva, i, *pl.* konšīẽrvi, konšīẽrf, *f.*, (njem. Konserve) [imamo i u mlet. *conserva* (DDV 189)], konzerva, pekmez: *Gospodar ȉce rȁde dȅlajo i kupũjo konšīẽrvi za zîmo ku n ȉso drāgȅ.*

konštatȁt, konštatъn - konštatâjo; konštatã, konštatȁla, lo; konštatъn, konštatȁna, o; konštatãj, *v. i.* i *p.*, (tal. constatare), ustanoviti, dokazati: *Mî smo konštatȁli, da je rȍba decipȁna. Na sūdȅ je konštatȁno, da ũōn n ȉ krîf.*

konštatȅvat, konštatûjen - konštatûjo; konštatȅva, la, lo; konštatũj, *v. i.*, (tal. constatare), ustanovljivati: *Doktũōri so mu va špitâle konštatȅvali, da ȉma č ȉralj na štȍmige i da bi mũōra pũōć na operacijũōn.*

konštitucijũōn, a, *pl.* konštitucijũōni, konšticijũōni, *m.*, (tal. constituzione) [mlet. *costituzion* (VG 258; DDV 204), tal. *costituzione* (VDLI 583)], ustav: *Pȍlak konstitucijũōna stâra Âustrija je bȉlā cesārstvo.*

konšûm, a, *pl.* konšûmi, konšũmi, *m.*, **1.** potrošačka zadruga **2.** potrošnja [mlet. *consumo* (VG 243; DDV 190)]: *Poli nās je vêli konšûm kumpīrā̀ i pažȕla.*

konšumȁt, konšumъn - konšumâjo, konšumъ, konšumȁla, lo, konšumъn, konšumȁna, o, konšumãj, *v. p.*, (tal. consumare) [mlet. *consumar* (VG 243; DDV 190)], potrošiti, iscrpsti, upotrijebiti: *Ovȅzīm ȉsmo konšumȁli pȕno zàbeli.* **konšumȁt se -** (tal. consumarsi) [mlet. *consumarse* (VG 243; DDV 190)] – istrošiti se, osušiti se.

konšumȅvat (se), (se) konšumûjen - konšumûjo; konšumȅva, la, lo; konšumũj, *v. i.*, (tal. consumare) [v. **konšumȁt (se)**], trošiti, iscrpljivati se: *Onȉ so sȁki mȅsec konšumȅvali pȕno krȕha i mīẽsa. Onā se je sȁki mȅsec sȅvećkonšumȅvala ot šūšici dȍkle n ȉ ūmrla.*

konšũōrcij, a, *pl.* konšũōrciji, konšũōrcij, *m.*, (tal. consorzio) [mlet. *consorzio* (DDV 190)], zadruga, privredno poduzeće: *Va nāšen konšũōrcije je bȉlo sȅdandesīẽt člīẽni.*

kontȁkt, a, *pl.* kontȁkti, kontâkt, *m.*, (tal. contatto) [nije talijanizam već germanizam u hrvatskome standardnome jeziku (HER V/181)], dodir, odnos: *Mî n ȉmamo s njȉn nȉkakovega kontȁkta.*

kontȅja, i, *pl.* kontȅji, kontīẽj, *f.*, (tal. contea), grofovija, grofovsko imanje: *Poli nās je bȉlā lȅh jenā kontȅja na Belājе, ma je vȅč n ȉ.*

kontȅša, i, *pl.* kontȅši, kontīẽš, *f.*, grofica, (tal. contessa): *Kontȅši so bilȅ nȅkat, ma danāska so poli nās propā̀le.*

kontiniẽnt, a, *pl.* kontiniẽnti, kontiniẽnt, *m.*, (tal. continente) [u hrvatskome standardnome jeziku je to germanizam (HER V/183)], kopno, kontinent: *Mî ȉmamo pêt kontiniẽnt.*

kontrabandīẽr, kontrabandīẽrȁ, *pl.* kontrabandīẽrȉ, kontrabandīẽri, *m.*, (tal. contrabbandiere), krijumčar: *Kontrabandīẽrȉ so se skrȉvȁli prȅt finânco.*

kontrabъ̃nt, kontrabъ̃nda, *pl.* kontrabъ̃ndi, kontrabъ̃nt, *m.*, (tal. contrabbando) [mlet. *contrabando* (DDV 192)], krijumčarenje: *Poli nās so po(d) Tâlijon nȅke kmetȉce po noćȅ dȅlale kontrabъ̃nt i sprīẽk Ùčki nosȉle kafȅ i cȕker.*

kontrâda, i, *pl.* kotrâdi, kontrât, *f.*, (tal. contrada) [mlet. *contrada* (VG 245; DDV 192)], **1.** ulica **2.** gradski predio: *Mũōj prīẽtel bȉva va drȕge kontrâde.*

kontradicijũōn, a, *pl.* kontradicijũōni, kontradicijũōni, *m.*, (tal. contradizione) [mlet. *contradizion* (VG 245; DDV 192); tal. *contraddizione* (VDLI 547)], prigovor, protuslovlje: *Kî govȍri ȉstino ne smīẽ pr ȉt va kontradicijũōn.*

kontrȁdit, kontrȁdin - kontrȁde i kontrȁdijo; kontrȁdi, kontrȁdila, lo; kontrȁdi, *v. i.* i *p.*, (tal. contradire) [mlet. *contradir* (VG 245)], prigovarati, prigovoriti, protusloviti: *Mũnjenemu človȅku se ne smīẽ nȉkat kontrȁdit.*

kontrakъ̃mbij, a, *pl.* kontrakъ̃mbiji, kontrakъ̃mbij, *m.*, (tal. contracambio) [mlet. *contracambio* (VG 245)], uzvrat, uzvraćanje (usluge, pozdrava, posjeta, ljubavi i t. d.): *Kadā bũōmo imȅli vrȅmena ćemo mu storȉt kontrakъ̃bij.*

kontrakambijȁt, kontrakambijъn - kontrakambijâjo; kontrakambijȁla, lo, kontrakambijъn, kontrakambijȁna, o; kontrakambijãj, *v. p.*, (tal. contracambiare) [tal. *contraccambiare* (VDLI 546)], uzvratiti (pozdrav, uslugu, posjet, ljubav): *Nāšemu prīẽtelu mũōramo kontrakambijȁt vȉžito.*

kontrapȇza, i, *f.*, (tal. contrapeso) [tal. *contrappeso* (VDLI 547)], protuteža, ravnoteža: *Sȁka jȕšta balȃnca mȕora imȅt kontrapȇžo.*

kontrârij, a, o, kontrârijega, *adj.*, (tal. contrario) [mlet. *contrario* (VG 246)], protivan, suprotan: *Mȕoj sūsȅt je bî kontrârij, da mu se hćî ožènì za siromȁha.*

kontrȁšt, a, *pl.* kontrȁšti, kontrȁšt, *m.*, (tal. contrasto) [mlet. *contrasto* (VG 246)], prepirka, razmirica, opreka, rasprava: *Met sūsȅdi prȉde kî pūt do kontrȁšta sporȁdi blâga, ali kunfȋna.*

kontraštȋn, kontraštȁna, o; kontraštȁnega, *adj.*, (tal. contrastato), prijeporan: *Tâ grūnt je kontrastȋn, pȁk se jȍš ne znȇ čigȕof ćе bȉt.*

kontraštȁt, kontraštȋn - kontraštâjo, kontraštã, kontraštàla, kontraštàlo, kontraštãj, *v. i.*, (tal. contrastare) [mlet. *contrastar* (VG 246)], prepirati, svađati, opirati, protiviti se, proturječiti, osporavati nešto: *Onȉ so kontraštàli, dȍkle se nȉso naravnàli.*

kontrȁt, a, *pl.* kontrȁti, kontrât, *m.*, (tal. contratto) [mlet. *contrato* (VG 246; DDV 193)], ugovor, nagodba, ugovor o nasljedstvu: *Otȁc je stȍri nȇjstarȅjemu sînu kontrȁt za rȉeda.*

kontratȁt, kontratȋn - kontratâjo, kontratã, kontratàla, kontratàlo, kontratȋn, kontratàna, o, kontratãj, *v. i.*, (tal. contrattare) [mlet. *contratar* (VG 246)], pogađati, nagađati se: *Mî smo dūgo kontratàli ma se nȉsmo moglȉ juštȁt.*

kōntravencijȗon, a, *pl.* kontravencijȗoni, kontravencijȗoni, *m.*, (tal. contravenzione) [mlet. *contravenzion* (VG 246)], prekršaj: *Kadȁ grȉeš na dȅlo ne smȉeš pūćе va kakȗof kontravencijȗon!*

kōntrolȁt, kontrolȋn - kontrolâjo, kontrolã, kontrolàla, kontrolàlo, kontrolȋn, kontrolàna, o, kontrolãj, *v. i.*, (tal. controllare) [mlet. *controlar* (VG 246; DDV 193)], nadzirati, pregledavati, kontrolirati nešto: *Kadȁ se grȉe na pūōt čovȅk mȕora sȅ kontrolȁt da čâ ne pozãbi.*

kontrolȗor, a, *pl.* kontrolȗori, kontrolūori, *m.*, [moguće ili preko mlet. *controlor* (VG 247; DDV 193), tal. *controllore* (VDLI 552), ili preko njemačkoga, kako je to slučaj u hrvatskome standardnome jeziku (HER V/188)], nadzornik, nadglednik: *Kontrolȗor kontrolâ račūnȉ i hãrti.*

kontrȗola, i, *pl.* kontrȗoli, kontrȗol, *f.*, (tal. controllo) [vjerojatno germanizam (HER V/188)], nadzor, pregled: *Va oštarȉji i kafetarȉji prȉde kontrȗola sȁko tolȉko.*

kontumacijȗon, a, *pl.* kontumacijȗoni, kontumacijūoni, *m.*, (tal. contumazione) [mlet./tal. *contumacia* (DDV 194; VDLI 555)], odsustvo i promašivanje roka za dolazak na sudsku raspravu radi izricanja presude; ogluha: *Ku tȕoženi ne prȉde na sūt, ka(d) dobȉ mandât bȉva osūđen va kontumacijȗone.*

konvȇnt, a, *pl.* konvȇnti, konvȇnt, *m.*, (tal. convento) [mlet. *convento* (VG 247; DDV 194)], samostan, manastir: *Frâtri i kolȕdrice žīvūō va konvȇntu. V Rīēkȅ so dvâ konvȇnta.*

konvît, a, *pl.* konvîti, konvît, *m.* [tal. *convitto* (VDLI 558)], đački dom, sjemenište, *pitomište*, hranilište: *Siromašnȅji školȃni žīvūō va konvîte.*

kōnžiljȁt, konžiljȋn - konžiljâjo, konžiljã, konžiljàla, konžiljàlo, konžiljȋn, konžiljàna, o, konžiljãj, *v. i.*, (tal. consigliare), savjetovati, upućivati nekoga: *Mî smo ga konžiljali da ne grȉe navigȁt.* **konžiljȁt se -** (tal. consigliarsi) savjetovati, posavjetovati se: *Pȓvo nȅgo čâ kūpite mȕorate se màlo konžiljȁt.*

konžiljȇr, konžiljērà, *pl.* konžiljērȉ, konžiljȇri, *m.*, (tal. consigliere), savjetnik: *Mȕoj bãrba je bî konžiljȇr otfinȃnci.*

konjȉć, a, *pl.* konjȉći, konjîć, *m.*, **1.** dvije grede naslonjene na šljeme koje drže krov, rožnik: *Konjȉći so o(d) drȉeva i držȉe cȇli krȗof.* **2.** *dem.* od **kūonj**.

kȍpa, i, *pl.* kȍpi, kûop, *f.*, (tal. coppa) [za značenje br. 2 iz talijanskog; dok je 1. značenje povezano s hrvatskom riječi *kòpa*, za koju Skok piše da je baltoslavenski, sveslavenski i praslavenski poljoprivredni termin (ERHSJ II/144)], **1.** stog sijena ili slame (naslagan oko drvenog stupa): *Kmȅti, kî nȃmajo štȁli, àli premàlo mèsta na dvūōrȅ, mȕorajo sȉeno, àli slàmo zdèt va kȍpo.* **2.** vrst talijanskih igraćih karata; *dem.* kopȉca.

kopāč, kopāčā, *pl.* kopāčī, kopāči, *m.*, kȍpač, onaj koji kopa zemlju: *Kopačȉ dȅlajo va kampànje tȅško dȅlo.*

kopȁt, kopȋn - kopâjo, kopã, kopàla, lo, kopȋn, kopàna, o, kopãj, *v. i.*, kȍpati, vaditi iz zemlje: *Hȍmo va kampànjo kopȁt kumpȉr.*

kopȉca, i, *pl.* kopȉce, kopîc, *f.*, **1.** kućica od žita i to kod ječma i pšenice u obliku kubičnog metra, a kod raži u obliku čunja ili šatora. **2.**

dem. od kȍpa.

kopīēvȁt, kopíēvan - kopíēvajo, kopīēvã, kopīēvàla, lo, kopíēvan, a, o, kopíēvaj, *v. it.*, opetovano kopati: *Nèkat so težāk ï kopievàli brãjdi i na Podvežï̏ce.*

kopijȁt, kopijȃn - kopijâjo, kopijã, kopijàla, kopijàlo, kopijȃn, kopijàna, o, kopijãj, *v. i.* i *p.*, (tal. coppiare) [mlet. *copiar* (VG 248); tal. *copiare* (VDLI 561)], prepisivati, prepisati: *Kopijãjte ovï dokumíẽnti na màkine!*

kopïšće, a, *pl.* kopïšća, kopíšć, *n.*, ograđeno zemljište gdje stoje složeni stogovi sijena i slame: *Kmẽti kî nïmajo štâli, ïmajo kopïšće. Va kopïšće se zdíēvajo kȍpi.*

kopȉta, kopȉti, *pl.* kopȉti, kopît, *f.*, *dem.* kopȉtica: **1.** konjsko kȍpito, **2.** postolarsko kopito, kalup za cipele, *dem.* kopȉtica: *Pres kopȉti kaligãr ne mȍre dȅlat postolï.*

koprȉva, i, *pl.* koprȉvi, koprîf, *f.*, (lat. urtica dioica), kópriva, vrst trave koja peče, *dem.* koprȉvica: *Koprȉva rāstè okole kũć i poli grãji. Kî koprȉvo tȁkne bȉzo rūkȍ zmȁkne.*

kȍrak, a, *pl.* kȍraki, korãk, *m.*, korak; *dem.* koračȉć: *Sūsèt bȉva dvãjset korãk od nâše kũći.*

korāl, korālà, *pl.* korālï, korãli, *m.*, (tal. corallo) [mlet. *coral* (DDV 196), mada je u hrvatskome standardnome jeziku *kòrālj* riječ latinskoga podrijetla (HER V/203)], koralj, *dem.* koralȉc: *Divūõjki ràde nȍsijo korālï ȍkole vrâta.*

kordȅla, i, *pl.* kordèli, kordíēl, *f.*, (tal. cordella) [mlet. *cordela* (VG 250; DDV 197)], vrpca, traka, *dem.* kordȅlica: *Žíēnske rãbe kordèli sȁmo za bijankarïjo.*

kordũõn, a, *pl.* kordũõni, kordũõni, *m.*, *dem.* kordončȉć, (tal. cordone) [mlet. *cordon* (VG 250; DDV 197)] **1.** široka traka, vrpca, vrst ukrasnog konopca, verižica: *Kordũõn se rãbi za kanapè i za poltrũõni. Kordũõn nȍse frâtri ȍkole pâsa.* **2.** krug, pojas opkoljen milicijom ili vojskom: *Kadà je rȁcija príēk kordũõna ne smíē níēdan pasȁt ni sȅmo ni tȁmo.*

kȍren, a, *pl.* korífnje i kȍreni, kȍren, *m.*, **1.** korijen: *Sȅ čâ rāstè vi(z) zemljï mũõra imèt kȍren.* **2.** porijeklo: *Tȁ famîlija ïma stâri kȍren.*

korešpondíēnca, i, *pl.* korešpondíēnci, korešpondíēnc, *f.*, (tal. corrispondenza) [mlet. *corispondenza* (VG 252)], **1.** dopisnica: *Kupï mi jenȍ korišpondíēnco!* **2.** prepiska, dopisivanje: *Príēteli stojíē vãjki va korešpondíēnce.*

koridũõr, a, *pl.* koridũõri, koridũõri, *m.*, (tal. corridoio) [mlet. *coridor* (VG 252; DDV 198)], hodnik: *Va nèkeh kũćah za pũõć va kuhinjo se mũõra pasȁt čȅs koridũõr.*

korífra, i, *pl.* korífri, korífr, (tal. corriera) [mlet. *coriera* (DDV 198)], putnički autobus: *Prïvo je kujīēvàla korífra príēk Učki dva pũt na dȃn.*

korijȃndol, a, *pl.* korijȃndol, korijȃndol, *m.*, (tal. coriandolo), papirnata vrpca i okrugli sitni papirić koji se bacaju na pokladnim zabavama.

korȉs, korȉsti, *f.*, kȍrist, dobitak: *Tȍ će bȉt od vêle korȉsti. O tegà čovèka nï níēne korȉsti.* **za korȉs** - *adv.*, uzalud, badava: *Za korȉs njemù govorȉt.*

korȉsan, korȉsna, o, korisnega, korisnèji, *adj.*, kȍristan: *Blâgo je korisnèje nègo letũće. Vèć pũti človèk sȃm ne znȃ čâ bi bȉlo korisnèje.*

korȉta, i, *pl.* korȉti, korît, *f.*, kȍrito: *Prāscï jīdũõ s korȉti i z golȉdi.*

korȉtar, a, *pl.* korȉtari, korȉtar, *m.*, kȍritar, onaj koji pravi korita: *Cigȃni korȉtari hȍde okũõle i dèlajo korȉti o(t) topolȍvini.*

korȉtas, korȉtasta, o, korȉtastega, *adj.*, poput korita, sličan koritu: *Nàčvi i žlīēpcï so korītásti.*

kornȅt, a, *pl.* kornèti, kornîet, *m.*, (tal. cornetto), pecivo u obliku roščića: *Kadà pȍješ va grât kupï mi dvâ kornèta!*

kornîš, a, *pl.* kornîža, kornîži, kornïži, *m.*, (tal. cornice) [mlet. *cornis* (VG 253); *cornise* (DDV 199)], okvir: *Líēpe figũri se stãvljajo va kornîš.*

koromȁč, a, *m.*, (lat. foeniculum vulgare), komorač: *Koromȁč je dȍbar, kât se ga skùha i dobrȍ parićâ.*

kortejȁt, kortejȃn - kortejâjo, kortejã, kortejàla, kortejȃn, kortejàna, o, kortejãj, *v. i.*, (tal. corteggiare), laskati, udvarati se kome: *Mladíć ï kortejâjo divũõjki, kíē ih piežâjo.*

kortejatũõr, a, *pl.* kortejatũõri, kortejatũõri, *m.*, (tal. corteggiatore), udvarač, laskavac: *Tȍ je kortejatũõr od unè divũõjki.*

korũõna, i, *pl.* korũõni, korũõn, *f.*, (tal. coronna) [kriva grafija, u tal. i mlet. *corona* (VDLI 570; VG 253), ali nije talijanizam jer je riječ prisutna i u drugim slavenskim jezicima i indoeuropskoga je podrijetla (ERHSJ II/157)], koso zemljište između dviju njiva i uska sjenokoša na kraju njiva, *dem.* korũõnica: *Korũõno mèt ríēdi i na krãj*

rȇdi se mȍre kosȉt.

Korȗška, i, *f.*, Koruška: *Korȗška je jenȁ provȉncija od Austriji. Va Korȗške živȕ Slovȇnci i Nȇmcȉ.*

kosȁ, kosȉ, *pl.* kosȉ, kȗos, *f.*, kȍsa (za košnju trave), *dem.* kosȉca: *Kadȁ se kosȋ se mȕora kosȍ naklepȁt i nabrȕsȉt.*

kosȁc, koscȁ, *pl.* koscȉ, kosâc, *m.*, kosac, onaj koji kosi travu ili slamu: *Koscȉ ȉmajo nȇjtēže težȁčko dȅlo, ma zatȍ i nȇjbȍljo kȍšto i plāćo.*

kosāčki, a, o, kosāčkega, *adj.*, kȍsački koji pripada koscu: *Tȍ je kosāčki tūlȁc močȉlo i bȁbica.*

koserȉca, i, *pl.* koserȉci, koserȉc, *f.*, zavinuti džepni nožić na pero s koštanim koricama koji se dade otvoriti i zatvoriti: *Koserȉco kmȅt rãbi mȅsto temperîna; onȁ mu pȕno slȕži za obrežȅvat brãjdi i žȉri.*

kosȉca, i, *pl.* kosȉci, kosîc, *f.*, **1.** ženka kosa (ptica): *Kosȉca znesȅ zelȇnkasta jãja.* **2.** *dem.* od kosȁ.

kosȉć, a, *pl.* kosȉći, kosîć, *m.*, *dem.* od kos, ali se većinom upotrebljava mjesto imenice kos: *Kosȉći proletȉ z gnjȋzlā kȍmoć, kadȁ jin narāstȕ krȋelja.*

kosȉer, kosīerȁ, *pl.* kosīerȉ, kosīeri, *m.*, široki zavinuti nož poput srpa za odsjecanje granja; *dem.* koserȉć: *Kȁt kmȅt grȉe na dȅlo nȍsi kosȉer za pâson ubȅšen na jenȇn rampîne.*

kosȉt, kosȋn, kosīmȍ - kosȋe i kosijȕ, kosȋ, kosȉla, lo, kȍšen, kȍšena, kȍšeno, kosȉ, *v. i.*, kositi: *Travȍ se kosȋ mȁja i pomȁjića mȅseca, kadȁ je dobȁ kȍšnji.*

kosmȋč, kosmīčȁ, *pl.* kosmīčȉ, kosmȋč, *m.*, **1.** dlakav čovjek **2.** vrst sitnog korova koji se vuče po zemlji, sličan mreži: *Kosmȋč se plīēvȅ kakȍ i drȕgi prālȍh.*

kosmȁt (kosmȋti), kosmȁta, o, kosmȁtega, kosmatēji, *adj.*, kȍsmat, dlakav: *Brekȉ so kosmatēji nēgo mȁčki ȁli mīčkȉ.*

Kosovȉja, i, *f.*, ime jednog istar. zaselka u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

Kostantȋn, Kostantîna, *m.*, ime Konstȁntin, Kosta.

kostȋnj, kostȁnja, *pl.* kostȁnji, kostȋnj, *m.*, (tal. castagna) [mlet. *castagna* (VG 187; DDV 146)], kesten: *Pitȕovni kostȋnj je kȕhan i pȅčen jâko dȍbar za jȅs. Kostȋnj gonȉ svȁti s kȕći vȋn.*

kȍsturica, i, *pl.* kȍsturici, kȍsturic, *f.*, koštani držak noža: *Sȁka koserȉca ȉma i kȍsturico.*

kȍš, košȁ, *pl.* košȉ, kȗoši, *m.*, *dem.* košȉć: **1.** duguljasti pleteni koš za vožnju đubreta i povrća na kolima **2.** okrugli ili poluokrugli 1m visoki koš od 10 šipki za nošenje krme stoci: *Zamȉ kȍš i naskūbȉ sīēna za blâgo.* **3.** okrugli okovani koš, dužica za ožimanje dropa (koma) kad se pravi drugorazredno vino za domaću uporabu.

košćȁt (košćâti), a, o, košćȁtega, košćatēji, *adj.*, koštunjav: *Košćȁti težākȉ so jȁči o(t) drȕgeh.*

košćȉca, i, *pl.* košćȉci, košćîc, *f.*, *dem.* od kost, mala kost, koštica: *Brekȕ dobrȍ prȋde ku mu se hȉti i kakȍvo košćȉco.*

košćȇn, košćenȁ, košćenȍ; košćenegȁ, košćenēji, *adj.*, koštunjav.

košȉć, a, *pl.* košȉći, košȋć, *m.*, četverouglasta košarica, koja se nosi na ruci; *dem.* od kȍš: *Va košȉće jȁjarice pobȉrajo jãja poli kūć. Va košȉće nȍse gospodarȉce na Vazȋn mȉs i jãja va crȇkvo blagoslovȉt.*

košȋenca, i, *f.*, (tal. coscienza), duša, savjest: *Tȍ nȅka bȕode na tvojȍ košȋenco.*

košīēvȁt, košīēvan - košīēvajo; košīevã, košīevȁla, lo; košīēvaj, *v. it.*, opetovano kositi: *Boljūnci so košīēvali na žurnȋdo va Sopāćice zgorȁ Učki.*

kȍšta, i, *pl.* kȍšti, kȗošt, *f.*, (tal. costo) [nije talijanizam jer im se semantički ne podudaraju značenja, već germanizam kako to svjedoči hrvatski regionalizam *kȍšta* (HER V/220)], hrana, prehrana: *Dȅlavci se tȕože da ȉmajo slȁbo kȍšto.*

koštȁt[1], koštȋn - koštâjo; koštā, koštȁla, lo, koštāj, *v. i.*, (tal. costare) [mlet. *costar* (VG 257, DDV 203)], kȍštati, stajati (novaca): *Tȁ rȍba je drāgā ȁš pȕno koštâ.*

koštȁt[2], koštȋn - koštâjo, koštā, koštȁla, koštȁlo, koštȋn, koštȁna, o, koštāj, *v. p.*, (tal. accostare) [mlet. *costar/acostar* (VG 257, 5)], **1.** pristajati uz obalu: *Kȁt prȋde vāpūor uȏn će koštȁt na rîve.* **2.** ciljati na nišan, nanišaniti: *Koštāj bâlo bliže bulînu.*

koštīēš, koštīēšā, *pl.* koštīēšī, koštīēš, *m.*, koštunjava vrst tvrdog oraha koji se teško razbija i iz kojeg se teško vadi jezgra: *Koštīēš ljûdi nȇmajo rādi pak ga ni ne sãde.*

koštīēvȁt, koštīēvan - koštīēvajo, koštievã, koštievȁla, ȁlo, koštīēvaj, *v. it.*, (tal. accostare) [v. **koštȁt**], **1.** ciljati u igri na kugle: *Jâ san va jūoge nȇjbȍlje koštīēvā.* **2.** pristajati uz obalu: *Prȉvo je vāpūor koštīēvā na drȕge rîve.*

koštȕme, a, *pl.* koštȕmi, koštûm, *m.*, (tal.

costume), običaj, navada, nošnja: *Va sàken krâje so drùgi koštùmi.*

kotāl, kotlà, *pl.* kotlì, kotāl, *m.*, kotao; *dem.* kotlìć: *Va kotlè se kùha jês za prāscì a va kotlìće se kùha palíênta, zavrè mlíêkò i dèla sîr.*

kòti, *adv.*, kao i, poput: *Nemúôj bìt takò zlòčes kòti tvúôj kujîn.*

kotìt se, se kotîn - kotimò, kotîê i kotijúô, kotî, kotila, koti se, *v. i.*, rađati, množiti se: *Kunèlići se čùda kotîê i tò sàki mèsec.*

kotlār, kotlārà, *pl.* kotlārì, kotlāri, *m.*, kotlar: *Kotlārì governíêvajo kotlì, loncì i padèli.*

kotolíêr, kotolīērà, *pl.* kotolīērì, kotolíêri, *m.*, (mlet. cotolier), ženskar, onaj koji trči za ženama: *Kotolīērì nìso rešpetàni.*

kotonìna, i, *f.*, (tal. cotonina) [mlet. *cotonina* (VG 205)], pamučno platno, žutica: *Kmèti nòse ròbo i bijankarìjo nújvêč ot kotonìni.*

kotoràta, i, *pl.* kotoràti, kotorât, *f.*, poklopnica vrata na podu (prvoga kata) za silaz u podrum ili u staju (za bacanje krme stoci u jasle) [mlet. *cotorata* (VG 259)], (grč. [...ne razabire se tekst]): *Sàka štàla i dvúôr ìma kotoràto, da se mòre po zīmè od zgorà hìtat blâgu krmò va jàsli.*

kòtula, i, *pl.* kòtuli, kòtul, *f.*, (mlet. cottola) [mlet. *cotola* (VG 259; DDV 205)], donja ženska suknja: *Žíênske nòse vãjki kòtuli pod brhànon.*

kotúôn, a, *m.*, (tal. cotone) [mlet. *coton* (VG 259; DDV 205)], pamuk: *Kotúôn rāstè sàmo va tèpleh krâjeh. O(t) kotúôna se dèla konàc i ròba.*

kotúôrna, i, *pl.* kotúôrni, kotúôrn, *f.*, (tal. cotorno) [mlet. *cotorno* (VG 259; DDV 205)], šumska grivasta jarebica, lještarka, kamenjarka: *Kotúôrni lovcì ràdi lovíê àš ìmajo fîno míêso.*

kovāč, kovāčà, *pl.*, kovāčì, kovāči, *m.*, kovač, *dem.* kovačìć: *Kovāčì ìmajo vãjki dòsti poslà, màzatò so zamàzani.*

Kovāčì, Kovãči, *m.* ime jednog istar. zaselka na Pazu u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

kovāčíêf, kovāčèva, o, kovāčèvoga, *adj.*, kòvačev, koji pripada kovaču: *Tò je kovāčèva kampànja i brãjda.*

kovačìja, i, *pl.* kovačìji, kovačíj, *f.*, kovačnica, kovačka radiona: *Va kovačìje se poprãvljajo i okíêvajo vòzi, a potkíêvajo se i konjì i mùli.*

kovāt, kūjèn, kūjúô i kūjèjo, kovã, kovãla, lo, kovȁn, kovàna, o, kũj, *v. i.*, kovati: *Kovačì kūjúô kosīērì, sekìri i drùgo ordíênje.*

kovīlj, kovīljà, *m.*, kòvilje, vrsta trave: *Kovīlj je líêpo víêt, àš je spodòban bíêlemu píêrlju.*

kozà, kozì, *pl.* kòzi, kúôs, *f.*, koza, *dem.* kozìca: *Kozì se držíê sporàdi mlíêkà, ma dèlajo škòdo, àš bîste mlãdo drívo.*

kozàra, i, *pl.* kozàri, kozar, *f.*, **1.** staja za koze, ograđeni oba[...ne razabiru se slova], tor za koze, *dem.* kozàrica: *Nèkat so se kozì držàle va kozàre ma danàs nî vêč kozâri ni kúôs.* **2.** naziv jedne sjenokoše na Boljunskom Polju.

kozìce, kozîc, *pl. t. f.*, boginje, ospice, osip: *Kozìce dobíê navàdno mâli otrokì.*

kozlìć, a, *pl.* kozlìći, kozlîć, *m.*, **1.** jare: *Kozlìći pāsúô va ugràde.* **2.** koljeno za piljenje drva: *Príêk kozlìća je tèško skočìt.*

kožār, kožārà, *pl.* kožārì, kožāri, *m.*, kòžar, onaj koji štavi kože: *Poli nàs nî kožāri.*

krabùlja, i, *pl.* krabùlji, krabûlj, *f.*, krinka, maska, maskirana osoba: *Krabùlji o pûste plíêšo, škercâjo i dèlajo vêle komíêdiji.*

krabuljàt se, se krabuljȁn - krabuljâjo; krabuljȁ, krabuljàla, o, krabuljȁn, krabuljàna, o; krabuljãj se, *v. i.*, krinkati, skrivati, nositi krinku, obrazinu: *O pûste se poli nas krabuljâjo otrokì i mladići i dèlajo komíêdiji.*

kračàt, kračȁn, kračâjo; kračã, kračàla, lo; kračãj, *v. i.*, na široko koracati, hodati: *Kakò tò kračâš príêk blàta i kamíênja?*

kračũlj, kračūljà, *pl.* kračūljì, kračũlji, *m.*, vrsta široke bijele jestive gljive s karakterističnim ugodnim mirisom, odozdo crno-crvene boje. Dok je mlada zatvorena je, bijela i pokrivena velom, a raste na otvorenoj livadi: *Kračũlji je màlo ma to je jenà od nîjboljeh gúôp.*

kračũn, kračūnà, *pl.* kračūnì, kračũni, *m.*, *dem.* kračunìć, (mlet. crazon) [riječ je o puno starijem romanizmu iz predmletačkoga sloja, kako to svjedoči Skok krčko-romanskim *carassaun* (ERHSJ II/175)], željezni zavor, zasun, kojim se iznutra zatvara jedno krilo vratiju: *S kračūnúôn so vrãta sigurnèja.*

kragũlj, kragūljà, *pl.* kragūljì, kragũlji, *m.*, jastreb, kokošar, kobac: *Kragũlj je perikolúôš, àš ku mîšnj mòre napàda pulàštrići.*

krāj[1], *pr.*, kod, pored, pokraj: *Sèdni tù krãj menè, a jâ ću krãj tebè.*

krāj[2], krâja, *pl.*, krâji, krâj, *m.*, **1.** prijedio, područje: *Jâ san rojíên va tíên krâje.* **2.** konac, svršetak: *Sadà će bìt semù krãj.* **3.** obala, žal, kopno: *Kadà smo prìšli na krãj bìlò je vêč líêpo vríême.*

krājcar, a, *pl.* krãjcari, krãjcar, *m.*, (njem. Kreuzer), **1.** vrsta starog austrijskog bakrenog novca u vrijednosti 2 pare, novčić.

Krājcar, a, *m.*, (njem. Kreuzer), prezime jedne porodice u Gorènjoj Vasì, općina Boljun, sada Pazin, kotar Pula.

krālj, krãljà, *pl.* krãljì, krãlji, *m.*, krālj, *dem.* kraljìć: *Nèkat so se krãljì vojskovãli i sîmì zapovīedàli.*

kraljìca, i, *pl.* kraljìce, kraljîc, *f.*, krãljica, kraljeva žena: *Nèke kraljìce so imële mūóć kakö i krãlj. Inglīeška kraljìca kraljûje mësto krãljà.*

kraljìć, a, *m.*, **1.** *dem.* od krālj; **2.** pâlčić (vrsta ptice): *Kraljìć je jedīn od nîjmànjeh tîć a žīvë i pöli nàs.* **3.** prezime jedne poznate porodice.

krāljīef, krāljëva, krāljëvo, krāljëvega, *adj.*, krāljev, kraljevski, koji pripada kralju: *Kraljīef palàc je nîjvëći i nîjlëplji.*

kraljīestvo, a, *pl.* kraljīestva, kraljīestaf, *n.*, krâljevstvo, kraljevina: *Būójže kraljīestvo je nîjvëće. Švīecka je kraljīestvo.*

kraljīevski, a, o, kraljīevskega, *adj.* i *adv.*, **1.** kraljevski, **2.** kao bubreg u loju (u prenesenom smislu): *ūón žīvë kraljīevski.*

krȓmar, krãmāra, *pl.* krȓmari, krȓmar, *m.*, (njem. Krämer), staretinar, trgovac starom robom, *dem.* krȓmarić: *Krȓmari trgûjo sãčen, čâ in prîde pod rūóko.*

kramarìja, i, *pl.* kramarìji, kramarîj, *f.*, (njem. Kramerei), staretinarnica, trgovačka radnja, starom robom, stare stvari uopće: *Va të kramarìje mörešnīć čâ göt te je völja.*

krȓmp, a, *pl.* krȓmpi, krȓmpi, *m.*, (njem. Kramp), budak, sprava koja se sastoji od jednog željez. šiljastog i jednog teslastog dijela, *dem.* krȓmpić: *S krȓmpon se kopâ kamīenje i kamečljìva zemljà.*

krȓn, krānà, *pl.* krȓnì, krȓni, *m.*, gvozdena sprava kojom se podiže gornji mlinski kamen u mlinu.

Krȓnjàc, Krȓnjcà, *pl.* Krȓnjcì, Krȓnjȃc, *m.*, stanovnik Kranjske, Slovenac, *dem.* Kranjčìć: *Krȓnjcì prodãvajo po samnjèh sîta i rešīeta.*

kranjčìć, a, *m.*, **1.** jedna vrst krumpira: *Va Boljūnske vàle se sādi nîjvëć kranjčìć.* **2.** *dem.* od Krȓnjàc.

Krȓnjčīef, Krȓnjčëva, o, Krȓnjčëvega, *adj.*, koji pripada stanovniku Kranjske ili Slovencu uopće: *Krȓnjčīef pâjes je līep i zdrãf.*

Kranjìca, i, *pl.* Kranjìce, Kranjîc, *f.*, stanovnica Kranjske, Slovenka uopće: *Kranjìce slūže po sèh nàšeh krãjeh.*

Krȓnjska, i, *f.*, pokrajina Krânjska: *Krȓnjska se nahãja na Slovīensken.*

krȁs, krâden - krâdo i krâdejo, (i krādèn - krādūó), krã, krȁla, krȁlo, krȁdi, *v. i.*, krasti: *Tâti krâdo, čâgöt möro i kadëgöt möro.*

Krȁs, Krȁsa i Krȁsi, *m.* i *f.*, zapadni obronci Učke gore koji se sastoje od pašnjaka i šumica: *Grīen s Krȁsa ali s Krȁsi. Zarenì ūóvci va Krȁs ȁli va Krȁso.*

krâški, a, o, krâškega, *adj.*, od Krasa, koji pripada Krasu: *Va krâškeh vrīeh rodīe nîjböljikumpȓ i kapûs.*

krātȁk, krãtki, krātkà, krātkò, kratkegà, krȁći, *adj.*, krâtak, protivno od dug: *Kozà ìma krātȁk rīep, kakö i zīec.*

krātȉt, krãtin - krãte i krãtijō, kratî, krātȉla, kratȉlo, krātȉ, *v. i.*, **1.** uskraćivati nekome nešto: *Zãč mi krãtiš pūóć na plīes.* **2.** skraćivati nešto što je dugačko, praviti kraće: *Nemūój vëć krātȉt tö toporìšće.*

krâvljak, krâvljaka, *pl.* krâvljaki, krâvljak, *m.*, staja za goveda: *Hodì skītat gnūój s krâvlja ke spijūó i kökoši.*

Krbȁvac, Krbãvca, *m.*, stanovnik sela Krbavčija, opć. Boljun, sada Pazin.

Krbāvčef, Krbãvčeva, o; Krbãvčevega, *adj.*, koji pripada stanovniku sela Krbavčìja.

Krbavčìja, i, *f.*, ime jednog napuštenog istar. zaselka na Pazu, u opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

Krbāvka, i, *pl.* Krbãvki, Krbãvk, *f.*, stanovnica sela Krbavčìja.

krbūn, krbūna, *m.*, (tal. carbone) [mlet. *carbon* (VG 171; DDV 137)], ugljen: *V Ìstrije krbūn se kopâ va Rāše, Podlabūnë i Potpīćnë.*

Krbȕnac, Krbũnca, *pl.* Krbũnci, Krbȕnac, *m.*, stanovnik sela Krbȕne: *Krbũnci žīvūó va vàle i ȉmajo čȕda žîra.*

Krbȕni, Krbûn, *f.*, Krbune, ime jednog istar. sela, u. općina Pazin, kotar Pula.

krbunīēr, krbunīērà, *pl.* krbunīērì, krbunīēri, *m.*, (tal. carboniere), ugljenar: *Krbunīērì pâle ugljīevlje va bȍške va Ćićarìje.*

Krbũnka, i, *pl.* Krbũnki, Krbũnk, *f.*, stanovnica sela Krbuna: *Krbũnki ne nöse upȓnki vëć natikàči.*

krbũnski, a, o, krbũnskega, *adj.*, koji pripada selu Krbuni: *Krbũnska vàla je pȕna rūóvi i*

žîri.

kȓč, a, *pl.* kȓči, krč, *m.*, grč: *Kadà čovȅk ležȋ, ga làhko ćapâ kȓč va nogàh.*

krčȅvina, i, *pl.* krčȅvini, krčȅvin, *f.*, kȓčevina, iskrčena šuma ili iskrčeno zemljište: *Kadà kmȅti ȉmajo premàlo ornȉ zemljȉ, storȉ krčȅvino.*

kredȋnca, i, *pl.* kredȋnci, kredȋnc, *f.*, (tal. credenza) [mlet. *credenza* (VG 262; DDV 206)], kuhinjski ormar, spremište: *Va kredȋnce gospodînja držȋ loncȉ, pijàti i drügo.*

kredît, krèdit, a, *m.*, (njem. Kredit), veresija, vjera, dobar glas: *Bekãr mi dâjȅ mȉso na kredît. ũčn je pòli menȅ zgûbi sâ kredît.*

kreditũor, a, *pl.* kreditũori, kreditũori, *m.*, (tal. creditore), vjerovnik: *Kreditũori dãvajo kredît lèh do nèkega tȅrmina.*

krèka, i, *pl.* krèki, krȋek, *f.*, plava šljiva (tako se govori u p. o. Paz i u srednjoj Istri): *Ot krȋeh se pečȅ rakȉja.*

kreketàt, krekȅćen - krekȅćo i kreketȁjo, kreketã, kreketàla, kreketàlo, krekećȉ, *v. i.*, graktati: *Žàbi krekȅćo po cȉelo nũóć.*

kreljȍ, ȁ, *pl.* krȋelja, krȋelj, *n.*, krilo u ptica i u živadi: *Pȕri ȉmajo širȍke krȋelja, ma štèši ne mȍro letȅt.*

krèljut, i, *pl.* krèljuti, krèljut, *f.*, krilo (živadi i ptica): *Letũće s krȋeljuti plehutâ.*

krèpak, krèpka, o, krèpkega, krèpči i krèplji, *adj.*, jak, snažan, žilav: *Vàši otrokȉ so vȅč krèpki, pak van mȍro čâ pomȍć.*

krepalȋna, i, *pl.* krepalȋni, krepalîn, *f.*, (tal. crepare) [mlet. *crepalina* (VG 264)], **1.** bespomoćna, slaba osoba: *Tî si prâva krepalȋna.* **2.** strvina: *Tȍ krepalȋno mũóramo nèkamo zakopàt, da nan se ne usmȓdȉ.*

krepàt, krepȋn - krepâjo; krepã, krepàla, lo; krepȋn, krepàna, o; krepãj, *v. p.*, (tal. crepare) [mlet. *crepar* (VG 264; DDV 207)], uginuti, poginuti, crknuti (veli se samo za životinje): *Lȋne nan je jenà ovcà obolèla od metũljà i krepàla.*

krepīevàt, krepȋevan - krepȋevajo, krepīevã, krepievàla, lo, krepȋevaj, *v. i.*, (tal. crepare) [v. **krepàt**], crkavati, ugibati: *Nàše ũovci so bȋlȅ metuljȉve pak so pâr lȋet krepīevàle. Blâgo krepīeva od žȇjȉ.*

krès, glas za udarac po glavi tvrdim predmetom: *Ku bũóš zlòčes jâ ću te krès po glâvȅ.*

kresār, kresārà, *pl.* kresārȉ, kresāri, *m.*, klesar: *Kresarȉ skrèšo lȋepeh monumȋenti.*

kresarȉja, i, *pl.* kresarȉji, kresarîj, *f.*, klesaonioca, klesarska radiona: *Kresarȉja se navädno nahãja blȉzu cimȉtera.*

kresàt, krèšen - krèšo i krȅšejo, kresã, kresàla, kresàlo, krèsan, a, o, krèši, *v. i.*, klesati: *Kresàt je lȋepi ãrt, mȁ je perikoluũóš za öči.*

krèsnut, krèsnen - krèsnejō, krèsnu, krèsnula, lo, krèsni, *v. p.*, udariti nekoga tvrdim predmetom: *Ku ne bũóš poslũša ću te krèsnut, da ćeš se zvȋezdȉ vìdet.*

krešīevàt, krešȋevan - krešȋevajo, krešīevã, krešīevàla, lo, krešȋevaj, *v. i.*, (tal. crescere) [mlet. *cresser* (VG 265; DDV 207)], **1.** povećavati, porasti (voda), **2.** poskupljivati, dizati (cijene): *Prȋeciji so krešīevàli, mȁ plãćі nȉso.*

krèšit, krèšin - krèšijo, krèši, krèšila, lo, krèši, *v. p.*, (tal. crescere) [mlet. *cresser* (VG 265; DDV 207)], **1.** povećati, povećavati, poskupjeti: *Va bekarȉje je mȉeso krèšilo.* **2.** narasti, porasti: *Va potȍke je noćàs vodà krèšila.*

kȋf, kȓvi, *f.*, kȓv, narav: *Kȋf nȉ vodà. Vrâjža kȋf (kletva)!*

kȓga, i, *pl.* kȓgi, kȋh, *f.*, kvrga, čvor, *dem.* kȓgica: *Drȋevo, kũó ȉma kȓgi se tèško pȕli i tèško kãla.*

krgadũor, a, *pl.* krgadũori, krgadũori, *m.*, (tal. caricatore) [mlet. *carigador* (VG 175)], krgač, šuplje ravno svrdlo za punjenje eksplozivom: *Krgadũor se rãbi za mȉni hȉtat.*

kȓgas, kȓgasta, o, kȓgastega, krgastȅji, *adj.*, kvrgav, čvorast: *Kȓgasto drȋevo nȉ štimȁno, àš se ga ne mȍre duperȁt ku ne za ugãnj.*

krgàt, krgȋn - krgâjo, krgã, krgàla, krgàlo, krgȋn, krgàna, o, krgãj, *v. i.*, (mlet. carigar, tal. caricare), krcati, tovariti: *Težȁkȉ krgâjo sȋeno i slàmo z vȉlami. Danàs mũóramo krgàt sȋeno na vũós.*

krgīevàt, krgȋevan - krgȋevajo, krgievã, krgievàla, lo, krgȋevan, a, o, krgievaj, *v. it.*, (mlet. carigar, tal. caricare), ukrcavati, utovarivati: *Kmȅti krgȋevajo sȋeno na štàlo, àli na dvũór.*

kȓič, krīčà, *pl.* kȓičȉ, kȓiči, *m.*, krȋk: *Kadà smo pasàli poli bȍško smo čȕli nèki kȓičȉ.*

kȓīčat, kȓičȉn - kriče i kričȉjo, kričã, kričàla, kričàlo, kričȉ, *v. p.*, vikati: *Kî dobrȍ ne čȕje mu se mũóra kȓīčat. Na blâgo se mũóra vãjki kȓīčat kadà bi tȅlo skočȉt va škȍdo, ali na ljučkũó.*

krīēćât se, se krîēćen - krîēćo i krîēćejo, krīēćā, krīēćâla, krīēćâlo, krīēćî se, *v. i.*, kretati se, micati se: *Čovȅk je tȍ zdravȅji, čâ se vȅč krîēće na ârije.*

krīēdà, i, *pl.* krīēdî, krîēt, *f.*, kreda, glina, (tal. creta) [nije talijanizam, hrv. *kréda* potječe iz lat. *creta* (HER V/240)]: *S krīēdúō se va škúōle pīše na tabȅle.*

krīēnūt, krîēnen - krîēno i krîēnejō, krīēnū, krīēnūla, krīēnūlo, krīēnî, *v. p.*, krenuti na put, maknuti se s mjesta: *Vȅč je dobà, da krîēnemo na màkino.*

krīēpît, krîēpin - krîēpe i krîēpijo, krīēpī, îla, lo; krīēpî, *v. i.*, krijepiti: *Vīnȍ krîēpi čovȅka.* **krīēpît se -** krijepiti se.

krîēs, a, *pl.* krîēsi, krîēsi, *m.*, krijes, vatra koja se pali uoči Ivanja i Petrove: *Poli nàs se krîēsi pâle po brîēgeh na vîlijo Ivànji i Petròvi.*

krîf (krīvi), krīvà, krīvò, krivegà, krīvēji, *adj.*, **1.** kriv, odgovoran za nešto: *Jâ nîsan krîf, ku je úōn kàsno prîša.* **2.** neravan, grbav, zavinut: *Tȍ mljàvica je krîva.* **3.** krivotvoren: *Jâ sumnjȋn da so tî sôldi krîvi.*

Krîja, i, *f.*, ime ovce sa čuperkom vune na glavi.

krijȋncija, i, *f.*, (tal. credenza) [netočno; potječe iz mlet. *crianza/creanza* (VG 263/265)], pristojnost, pristojno ponašanje, dobar odgoj, obzir, uljudnost: *Otrokî múōrajo imȅt krijȋncijo prȅt starȅjemi. Gîdo je vîēt čovȅka prës krijȋnciji.*

krīlò[1], krīlà, *pl.* krîla, krīl, *n.*, žensko krilo: *Màt držî màlega otrokà na krīlè.*

krīlò[2], krīlà, *pl.* krîelja, krîelj, *n.*, krilo ptica i peradi.

krîpa, i, *pl.* krîpi, krîp, *f.*, laka kočija (s jednim sjedalom) za jednoga konja, *dem.* krîpica: *Od štacijúōna smo se dopeljàli dòma va krîpe. Krîpa je lȅh za jenegà konjà.*

krîš, križà, *pl.* križî, krîži, *m.*, križ, krst, *dem.* križîć: *Sàka pršúōna îma svúōj krîš. Kadà se prîde va crîēkvo se storî krîš.*

krištât, krištȋn - krištâjo, krištâ, krštàla, krištàlo, krštâj, *v. i.*, mahati rogovima amo tamo kod goveda, kad se razigraju, mahnitati: *Kràva je perikolúōza, kadà pòčne rogȋmi krištât.*

krît, krījȅn - krījúō, krî, krîla, lo, krîjen, a, o; krîj, *v. i.*, **1.** kriti, pokrivati: *Kadà ćemo dvúōr krît?* **2.** skrivati: *Čâ tȍva žepȅ krījȅš?* **krît se -** skrivat se.

kritikât, kritikȋn - kritikâjo, kritikâ, kritikàla, kritikàlo, kritikȋn, kritikàna, o, kritikâj, *v. i.*, (tal. criticare) [mlet. *criticar* (VG 268)], kritizirati, negodovati: *Tî vâjki nȅkega kritikâš.*

krīvâc, krīvcà, *pl.* krīvcî, krivâc, *m.*, onaj koji je neko zlo skrivio svojim postupkom: *Pravîca vâjki îšće krīvcà.*

krivîca, i, *pl.* krivîce, krivîc, *f.*, **1.** krivnja: *To nî nàša krivîca.* **2.** nepravda, grijeh: *Nîēnemu se ne smîē storît krivîco.*

krīvît, krîvin - krive i krîvijō, krivî, krivîla, îlo, krîvî, *v. i.*, krîviti, tužiti nekoga, bacati krivnju na nekoga: *Ku si čâ zgûbi, krīvî sebȅ, a nȅ drȕgeh.*

krivovȅrac, krivovîērca, *pl.* krivovîērci, krivovȅrac, *m.*, krivovjerac, poganin: *Krivovîērci ne vȅrujo va Bȍga.*

krīžà, krīži, *pl. t. n.*, leđa, križa: *Danàs me krīžà nȅšto bolîē.*

krīžât se, se krîžan - krîžajo, krīžã, krīžàla, lo, krîžaj se, *v. i.*, prekriživati, krížati se: *Pobȍžni ljûdi se krîžajo, kàd mȍlijo i kàt so va crîēkve.*

krīžî, krîži, *pl. t. m.*, prozorska rešetka od gvozdenih šipki: *Sàka uknà na kàmare ali kùhinje na tlîēh îma navàdno krīžî da búō kùća sigurnèja.*

križîšće, a, *pl.* križîšća, križîšć, *n.*, raskrsnica, raskršće puteva: *Na križîšće so nàši starȅji navàdno storîli krîš, ali kapȅlico.*

Križmanîja, i, *f.*, ime jednog istar. sela u Boljunskom Polju, u opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

krîk, glas kojim se oponaša lom ili pucanje kakvog krhkog predmeta (kao stakla): *Kàt san stàvi bȍco na tȅpal špârhet sàmo je storîla "krîk".*

krkljât, krkljȋn - krkljâjo, krkljâ, krkljàla, -àlo, krkljâj, *v. i.*, grgljati, ispirati grlo: *Jâko je zdràvo sàko jûtro grîlo krkljât.*

krīmà, krīmî, *f.*, **1.** krma, stočna hrana: *Krmȍ kmȅti sprãvljajo za zīmȍ.* **2.** paluba na brodu: *Pasežîēri sedîē na brodu na krīmè.*

krîmelj, a, *pl.* krîmelji, krîmelj, *m.*, očni katar: *Krîmelj se múōra čîstit i medigât.*

krmežljîf (krmažljîvi), krmežljîva, o; krmežljîvega, krmežljivèji, *adj.*, krmežljiv, zaražen očnim katarom: *Otrokî, kî se ne peruō znîjo bit vȅč pûti krmežljîvi.*

krmît, krmin - krme i krmijo, krmî, krmîla, krmîlo, krmî, *v. i.*, krmiti, hraniti stoku: *Kî kràvi bȍlje krmi mu dajúō i vȅč mlîēkà.*

krnȁta, i, *pl.* krnȁti, krnȃt, *f.*, (mlet. carnata) [nije iz mletačkoga, nego iz predmletačkoga sloja: iz lat. *carnatus, *carnata* (ERHSJ II/53)], na dimu sušena krvavica (pravi se tako da se debelo crijevo napuni krvlju i drobom te metne da se malo prokuha i zatim metne sušiti na dimu): *Po lẽte so krnȁti dobrẽ mȁlo fȁli, kȁko i klobasȉce.*

Krnȉčar, a, *pl.* Krnȉčari, Krnȉčar, *m.*, **1.** stanovnik sela Krnica, općina Barban, kotar Pula, **2.** nadimak jedne porodice u Boljunu.

Krnȉčarka, i, *pl.* Krnȉčarki, Krnȉčark, *f.*, **1.** stanovnica sela Krnica, opć. Barban, kotar Pula **2.** nadimak jedne porodice u Boljunu.

Kr̀njа, i, *f.*, ime ovce kratkih rogova.

kr̀njas, kr̀njasta, o, kr̀njastega, *adj.*, okrnjen, krnj, okrnjenih rogova: *Nẽke ūovci ïmajo kr̀njasti rȍgi.*

Krnjȇl, Krnjȅla, *pl.* Krnjȅli, Krnjȇl, *m.*, pogrdni naziv za istarske Talijane za vrijeme predratne političke borbe kao ustuk na pogrdni izazov šćavi (roblje); talijanaš: *Krnjȅli so nȁši ljȗdi držȁli za renegâti.*

krȍcula, i, *pl.* krȍculi, krȍcul, *f.*, (mlet. crozola), štaka: *Dižgracijȁni ljȗdi kî so zustȁli prez nogȉ mūorajo nosȉt krȍculi.*

krojȉt, krojȋn - krojimȍ, krojȇ i krojījūo, krojȋ, krojȉla, ȉlo, krojȇn, a, o, krojȉ, *v. i.*, krȍjiti haljine, krojiti pravdu: *Kî znȃ krojȉt, znȃ i šȉt.*

krolȁt, krolȃn - krolâjo, krolã, krolȁla, krolȁlo, krolãj, *v. p.*, (tal. crollare) [mlet. *crolar* (VG 269; DDV 209)], propasti u zemlju, srušiti se: *Zît, ȁli kūća prẽs fundamẽnta mȍre lȁhko krolȁt.*

krovār, krovārȁ, *pl.* krovarȉ, krovār, *m.*, pokrivač krovova: *Krovārȉ pokrȋvajo krovȉ na kūćah i štȁlah.*

krožȇra, i, *pl.* krožȇri, krožȇr, *f.*, (tal. crociera) [mlet. *crofera* (VG 270); *crosera* (DDV 210)], raskršće, raskrsnica putova, *dem.* krožȇrica: *Jâ bȉvan tȁmo na krožȇre.*

kr̀pa, i, *pl.* kr̀pi, krp, *f.*, krpa: *Pūpice se dȅlajo ot krp.*

Kr̀pa, i, *f.*, ime crne ovce s bijelim krpama, pjegama na bokovima.

kr̀peš, kr̀peža, *pl.* kr̀peži, kr̀peš, *m.*, onaj koji krpa i zakrpa staru robu.

krpetūor, krpetūorȁ, *pl.* krpetuorȉ, krpetūori, *m.*, (mlet. covertor) [hibridna složenica nastala križanjem mlet. *covertor* i hrvatske (čakavske) riječi *kr̀pa*], poplun, pokrivač za krevet: *Po zīmẽ se na pustẽljo stãvlja i krpetūor.*

krpȇlj, krpīeljȁ, *pl.* krpīeljȉ, krpȇlji, *m.*, ovčja uš, kr̀pelj: *Krpȇlj dobȇ ūovci, kȇ ležȇ va dvūorẽ va blȁte.*

kr̀s, krstȁ, *m.*, krštenje: *Bȁbica držȉ otrokȉ na krstẽ. Otrokȉ dobȇ ïme na krstẽ.*

krsnî, â, ûo, krsnȇga, *adj.*, kr̀stni: *Na krsnî dȃn se ne dẽla, ȁš je gūot.*

krsnȉca, i, *pl.* krsnȉce, krsnȋc, *f.*, imendan, kr̀stnica, obljetnica krštenja: *Mojȁ krsnȉca je na Ivȁnjo.*

krsnîk, krsnīkȁ, *pl.* krsnīkȉ, krsnȋki, *m.*, vidovnjak, čovjek koji se je navodno rodio s košuljicom i liječi blagoslovom bez posebnih lijekova te pomaže protiv čarolija i sprečava grȁd (tuču), jer ima navodno natprirodnu moć: *Krsnikȁ poli nȁs kmẽti jȍš dȃndanȁs štimȗjo i zovūo, kad jin blâgo obolȇje.*

krstijȃn, krstijȁna, *pl.* krstijȁni, krstijȃn, *m.* [mlet. *cristian* (VG 267; DDV 209)], kršćanin: *Krstijȁni se mȍle i hȍdijo va crīẽkvo.*

krstijȃnka, i, *pl.* krstijȃnki, krstijȃnk, *f.*, kršćanka: *Krstijȃnki hȍde h mȁše i h spȍvede.*

krstijȃnski, a, o, krstijȃnskega, *adj.*, kr̀šćanski: *Otrokȉ plovȃn vȁdi va crīẽkve krstijȃnski nāūk, ali lutrîno.*

krstȉt, kr̀stin - kr̀ste i kr̀stijo, krstȋ, krstȉla, lo; kr̀šćen, a, o; krstȉ, *v. i.*, **1.** kr̀stiti: *Tâ čovȅk je takȍ trdoglãf da se ne dã krstȉt.* **2.** nalemati samo u prenesenom smislu: *Ku te jâ kr̀stin ćeš dobrȍ zapoštât.*

krstȉtki, krstîtk, *pl. t. f.*, krstitke, gozba prigodom krštenja: *Poli nȁs se jȍš užâjo držȁt krstȉtki pȍtle kršćẽnja.*

Kršȃn, Kršȁna, *m.*, mjesto i općina Kršan, kotar Pula.

Kršȁnac, Kršȃnca, *pl.* Kršȃnci, Kršȁnac, *m.*, stanovnik Kršana.

Kršȃnka, i, *pl.* Kršȃnki, Kršȃnk, *f.*, žena iz Kršana, stanovnica sela Kršan.

kršȃnski, a, o, kršȃnskega, *adj.*, koji pripada mjestu Kršan: *Kršȃnska ladȍnja je jenȁ od nâjdẽbljeh va Ìstrije, a kršȃnski kaštiel je jȍš dobrȍ očūvan.*

kršćȃn, kršćȁna, *pl.* kršćȁni, kršćȃn, *m.*, kršćanin: *Va Ìstrije so sȉ kmẽti kršćȁni.*

Kršȃnšćina, i, *f.*, područje por. općine Kršan: *Kršȃnšćina se nahãja va jūžne Ìstrije.*

kršćȃnka, i, *pl.* kršćȃnki, kršćȃnk, *f.*, kr̀šćanka: *Kršćȃnki nìso nìč bȍlje od žȇnskeh drūge*

vȅri.

kršćȃnski, a, o, kršćȃnskega, *adj.*, kr̀šćanski: *Kršćȃnske pȅsmi se kantâjo va crȋkve.*

kršćīênje, a, *pl.* kršćīênja, kršćīênj, *n.*, krštenje, krstni čin: *Menȅ je šȋntula držȁla na kršćīênje.*

kršîn, a, *m.*, (lat. milium epusum), dipovina, najviša i najbolja vrsta livadne trave: *Ot kršîna se dobī nājvèč sīêna. Kršîn blâgo nȗjrājе pāsē.*

kr̀šit, kr̀šin - kr̀še i kr̀šijo, kr̀ši, kr̀šila, lo, kr̀ši, *v. i.*, kr̀šiti, lomiti (granje): *Jȃki vȅtar kr̀ši grȁni i stor ī čùda škȍdi mȅt žȋri.*

kȓt, a, *pl.* kȓti, kȓti, *m.*, krtica: *Kȓti rȗjo zȅmljo i dȅlajo na šinužȅtah vêlo škȍdo.*

krūlì̀t, krũli - krũlijō, krūlī, krul̀ìla, ì̀lo, krūlì̀, *v. i.*, (tal. crollare) [nije talijanizam već riječ ekspresivnoga postanja (HER V/268)], zavijati u trbuhu: *Kadà je čovȅk làčan mu užâ krūlì̀t va trbȕhe.*

krùljas, krùljasta, o, krùljastega, kruljastȅji, *adj.*, sakat, kljast: *Krùljaste pršūôni so dižgracijȁne.*

krùna, i, *pl.* krùni, krûn, *f.*, **1.** obična kruna: *S krùno se krùni krãlj àli kraljȉca.* **2.** vijenac; *dem.* krùnica: *Krùno se stâvi na grȍp, kadà kî umrȅ.*

krùnica, i, *pl.* krùnice, krùnic, *f.*, **1.** *dem.* od kruna, **2.** čislo, brojanica, očenaš: *Pobožne žȋênske mȍle krùnico va kor ìzme i poli màši.*

kruǹìdba, i, *pl.* kruǹìdbi, kruǹìtp, *f.*, krunidba: *Pas ȁno lȅto je bȉlā kruǹìdba Inglīêške kraljȉci.*

krùnit, krùnin - krùne i krùnijo; krùni, krùnila, lo, krùnjen, a, o; krùni; *v. i.*, **1.** obično kruniti krunom (kralja); **2.** kititi vijencem: *Sàko divūôjko, ka mlâda umrȅ krùnijo rūôžicami.*

krūôf, krovì, *pl.* krovì, krūôvi, *m.*, krov, *dem.* krovìć: *Sàka kūća i štȁla mūôra imȅt krūôf.*

krūôh, krūôga, *pl.* krūôgi, krūôgi, *m.*, pećina, klisura, stijena, hridina, blok kamenja: *Na krȁše, na Vr ȋnje u pod Brȅston ȉma dȍsti krūôga.*

krūôj, krȍja, *pl.* krȍji, krūôji, *m.*, kroj, krojenje: *Krūôj znȃ dȅlat sàki žnjîdar.*

krūôsna, krūôsan, *pl. t. n.*, razboj, tkalački stan: *Va Boljūnske vàle nȉ vȅč kãl* [... ne razabiru se slova] *ni krūôsan.*

Kružìla, i, *m.*, (tal. Crosilla), prezime jedne porodice u Boljunu: *Tà famîlija je pūno lī̀êt imievȁla pȍšto va Boljūne.*

kružȋlčef, a, o, kružȋlčevega; *adj.*, što pripada obitelji Kružila: *Kružȋlče(v) vrt je pūn žȋra.*

Kružȋlka, i, *f.*, **1.** ime jedne oranice na Boljunskom Polju u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula; **2.** naziv žene, koja ima prezime Kružìla.

krvāf (krvāvi), krvãva, o, krvãvega, krvavêji, *adj.*, **1.** crven: *Priek Ùčki poli mūôra je lȅh krvãva zemljȁ. Bekārī ȉmajo krvãve rūôki. S ȉ smo pot kȍžo krvãvi (se užâ rȅč).* **2.** teško, mučno [*adv.*]: *Tâ grūnt smȍ mî krvãvo stekl ì.*

krvārȅt, krvãrin - krvãre i krvãrijo, krvārī, krvãr ìla, krvār ìlo, krvārī, *v. i.*, krvariti, gubiti krv: *Kadà rȁna krvãri se jo mūôra vīêzȁt.*

krvȁvas, krvȁvasta, o, krvȁvastega, *adj.*, crvenkast: *Krvȁvaste rūôži i rūôžice so līêpē.*

krvȁvica, i, *pl.* krvȁvice, krvȁvic, *f.*, kr̀vavica, djevenica, crijevo napunjeno krvlju i brašnom: *Krvȁvice se dȅlajo kȁt se ubījȅ prāscȁ.*

krvavȉčas. krvavȉčasta, krvavȉčasto, krvavȉčestega, krvavičestȅji, *adj.*, crvenkast: *Nȅke gȍbi so krvavȉčaste, ma nìso dobrȅ za jȅs.*

krvavînka, i, *pl.* krvavînki, krvavînk, *f.*, ime jedne crvenkaste jestive gljive: *Krvavînki se berūô i parićūjo kakȍ i drūge gȍbi.*

kû, *conj.*, ako: *Ku ne prȋdeš na dȍbo jâ ću pãrtiti ćȁ pres tebȅ.*

kûbica, i, *pl.* kûbice, kûbic, *f.*, muzlica, posudica za mlijeko: *ūôvci se mūzūô va kûbico.*

kūcālj, kucljȁ, *pl.* kūclj ì, kucâlj, *m.*, (lat. caulis), drvenasti dio (srčika) glave kupusa i kelja: *Kadà se kapûs stâvi kìsat se kūcālj virīêže i kìti ćȁ za prâsc ì.*

kùčas, kùčasta, o, kùčastega, kučastȅji, *adj.*, kukast: *Kljūč s kīên se skūbȅ sīêno vis kȍpi je kùčas, kakȍ i ùdica.*

kùčka, i, *pl.* kùčki, kûčk, *f.*, kuja, *dem.* kùčkica: *Kùčka čūva gospodārā, kakȍ i brȅk. Nȅki ȉmajo rājі kùčko, àš jin okot ȋ brečȉći.*

kùćan, a, *pl.* kùćani, kùćan, *m.*, ukućan, koji stanuje u kući: *Kùćani līêpo žȉvūô sàmo, kadà so slȍžni.*

kûćar, kûćara, *pl.* kûćari, kûćar, *m.*, (njem. Kutscher), kočijaš: *Nȅkat so bȉlē karȍci i na sàke je bî kûćar, a danàs tegà nȉ vȅč.*

kućarîn, a, *pl.* kućarîni, kućarȋni, *m.*, (mlet. cuciarin), kavina žličica: *S kućarînon se pijȅ kafȅ i tȅ.*

kućȅta, i, *pl.* kućȅti, kućīêt, *f.*, (mlet. cuceta),

željezni ili drveni krevet bez posteljine: *Kî ne mòre kupìt kućèto mûora spàt na slȃmnice na tlȉch.*

kùćišće, a, *pl.* kùćišća, kùćišć, *n.*, mjesto, gdje se nalazi kuća, gradilište: *Kî želȉ zȉdat kùćo mûora prìvo imèt kùćišće.*

kućnî, â, ûo, kućnîega, *adj.*, kûćni, domaći: *Kućnî poslȉ dèlajo žȇnske.*

kudèlja, i, *f.*, zavijeni plašt vune, koji se veže na preslicu zbog predenja, kùdelja: *Ot kudèlji se prȇdè konàc.*

kùgluf, a, *pl.* kùglufi, kùgluf, *m.*, (njem. Kugluf), vrst kolača u obliku okruglog hljepca: *Kùgluf se peče kadà je kakûf vèći gûot.*

kuhãrnica, i, *pl.* kuhãrnice, kuhãrnic, *f.*, kuhača, dugačka drvena žlica za miješanje hrane prigodom kuhanja: *Kùharica ne mòre bȉt prȅs kuhãrnici.*

kû jȇ - kû nȉ, *adv.*, kako mu drago, svejedno: *Hodȉ pò njega ku jȇ - ku nȉ!*

kujīevȁt, kujīevan, kujīevajo, kujīevã, kujīevàla, lo, kujīevaj, *v. it.*, opetovano kovati: *Nèkat so kovāčȉ na selȅ vèć kujīevàli, àč nȉ bilȍ fàbričke ròbi.*

kujîn, a, *pl.* kujîni, kujȉni, *m.*, (tal. cugino) [usp. veljotski *cuin* (VG 276)], bratučed, bratić: *Onȉ dvâ so si kujîni.*

kujîna, i, *pl.* kujîni, kujîn, *f.*, (tal. cugina), bratučeda, sestrična: *Ovazmè ȉmajo prȉt dòma i mojȅ kujîni.*

kūkȁc, kūkcȁ, *pl.* kūkcȉ, kukâc, *m.*, kūkac, leptir: *Kūkcȉ dèlajo na žȉru vêlo škòdo.*

kùkavica, i, *f.*, **1.** kùkavica (ptica): *Kùkavica živȅ poli nâs va bòške i znesȅ jâje va tùjen gnjȉzlè.* **2.** vrsat biljke sa lijepim ružičastim cvijetom na vrhu stabljike, kukavičica (lat. cathyrus vernus).

kūkȋer, kukīerȁ, *pl.* kukīerȉ, kukȋeri, *m.*, prema gore zavinuta kuka na *vagȋeru* na prednjem dijelu kola.

kù - kū!, (njem. gucken) **1.** poziv: gledaj, nađi me! (u igri skrivača kod djece) **2.** pjev ptice kukavice.

kukùmar, a, *pl.* kukùmari, kukùmar, *m.*, (mlet. cucumero), krastavac: *Kukùmari se prodājū na plȁce i sprâvljajo za zîmo.*

kūkūolj, kūkòlja, *m.*, (lat. agrostema githago), kūkolj, jedna vrsta žitnog korova čiji je crni plod dosta otrovan: *Kūkūolj je škodljȉf pralòh, pak se mûora žȉto plèt.*

kukurīkȁt, kukurȉčen - kukurȉčo i kukurȉčejo, kukurikã, kukurikȁla, àlo, kukurīčȉ, *v. i.*, kukurikati: *Petehȉ pòčno ràno jùtro kukurīkȁt.*

kùličâ, *adv.* [*pron.*], koješta, bilo šta: *Mûnjeni i prȅs pàmeti govòre kùličâ.*

kùlizâč, *adv.* [*pron.*], bilo zašto: *Pijȗnci se svàdijo za kùlizāč.*

kuljâda, i, *pl.*, kuljâdi, kuljât, *f.*, mlijeko, koje se prvi put pomuze: *Kuljâda nȉ takò gûšna, kakò drûgo mlīekò.*

kūmȉt se, se kũmin - kũme i kũmijo; kūmȉ, kūmȉla, lo; kūmȉ se, *v. i.*, kumovati nekome, uzeti nekoga za kuma: *Čâ blȉže se ženȉ, a čâ dàlje se kūmȉ.* (nar. poslovica)

kumpanȉja, i, *pl.* kumpanȉji, kumpanîj, *f.*, (tal. compagnia) [mlet. *compagnia* (VG 236; DDV 184)], **1.** društvo, pratnja: *Kumpanȉjo ȉma sàki ràt sporàdi divertimīenta i sporàdi sikurtâdi.* **2.** četa: *Ovūot so pasȁle dvȉ kumpanȉji soldãti.*

kumpȋnj, kumpànja, *pl.* kumpànji, kumpȋnj, *m.*, (tal. compagno) [mlet. *compagno* (VG 236; DDV 184)], drug, pratilac: *Dòbar kumpȋnj čùda veljâ.*

kumpanjàt, kumpanjȋn - kumpanjâjo, kumpanjî, kumpanjàla, kumpanjàlo, kumpanjȋn, kumpanjàna, kumpanjȋj, *v. i.* i *p.*, (tal. accompagnare) [mlet. *acompagnar/ compagnar* (VG 4, 236; DDV 22)], pratiti, otpratiti: *Kumpanjȋjte me kûs pûota do dòmi!*

kumpanjȉca, i, *pl.* kumpanjȉce, kumpanjîc, *f.*, (tal. compagna) [čakavska izvedenica na –ica od **kumpȋnj**], družica, drugarica, pratilica: *Kadà je onà hodȉla na zāvèt na Trsàt je imèla dvȉ kumpanjȉce.*

kumpanjûon, a, *pl.* kumpanjûoni, kumpanjūoni, *m.*, (tal. compagnone) [mlet. *compagnon* (VG 237; DDV 185)], ortak, poslovni drug, sudionik: *Kumpanjûoni, kadà ne grīedūo dakūordo se raspȃrte.*

kumpâr, a, *pl.* kumpâri, kumpãri, *m.*, (tal. compare) [mlet. *compare* (VG 237; DDV 184)], vjenčani kum: *Kīega si zȉ za kumpâra, kadà si se ženȉ?*

kumpàrit, kumpàrin - kumpàre i kumpàrijo, kumpàri, kumpàrila, lo, kumpàri, *v. i.*, (tal. comparare), slagati se, odgovarati nekome nešto, biti ravan nekome: *Tà dvâ volà ne mòro skùpa kumpàrit àš je jedȗn vèći i jàči.*

kumpàtit, kumpàtin - kumpàtijo, kumpàti, kumpàtila, lo, kumpàti, (tal. compatire) [mlet. *compatir* (VG 237)], *v. i.*, trpjeti, podnašati nekoga: *ūon je takò nervūoš, da ga*

vȅć ne mȍremo kumpȁtit.

kumpȋr, kumpȋrā, *pl.* kumpȋrī, kumpȋrā, *m.*, krumpir: *Kumpȋrā se pȉmo sādi, a nȋjbōlji kumpȋr va Ístrije je na Učke.*

kumpirȉšće, a, *m.*, naziv njive zasađene krumpirom ili gdje je iskopan krumpir: *Kadȁ se na kumpir skopâ se na kumpirȉšću pāsuō govȅda.*

ku nȅ, *adv.* [i *conj.*], ako ne, inače: *Donesȉ màlo vȉnā, ku nȅ grīēmō ćā.*

kunȅlić, a, *pl.* kunȅlići, kunȅlić, *m.*, (tal. coniglio) [lat. *cuniculus* (HER V/289)], kunić, pitomi zec: *Kunȅlići se pȉmo kotȉ, a màlo koštâjo.*

kunfȋn, kunfȋna, *pl.* kunfȋni, kunfȋni, *m.*, (tal. confine) [mlet. *confin* (VG 240; DDV 188)], međa, međaš, granica: *Sākī susȉēcki grūnt mūora imȅt kunfȋn. Na kunfȋne stojȋ strāža.*

kunfinȗnt, a, *pl.* kunfinȗnti, kunfinȗnt, *m.*, (tal. confinante), susjed, međašnik: *Mȅt kunfinȗnti prȋde làhko do svājī, a i do öštreh (besȉēt).*

kunfinȁt, kunfinȗn - kunfinȗjo, kunfinȗ, kunfinȁla, lo, kunfinȗn, kunfinȁna, o, kunfinȗj, *v. i.*, (tal. confinare) [mlet. *confinar* (VG 241; DDV 188)], međašiti, graničiti s nekim: *Nāši sūsȅdi kunfinȗjo na vȅć mestȉēh.*

kunfinjȅvat, kunfinjûjen - kunfinjûjo; kunfinjȅva, kunfinjȅvala, lo; kunfinjûj; *v. it.*, (tal. confinare) [v. **kunfinȁt**], međašiti: *Mȋ kunfinjûjemo s vȅć susȉet.*

kunȉca, i, *pl.* kunȉce, kunȉc, *f.*, kuna: *Kunȉco se lovȋ na želȅza.*

kuntȅnat i **kuntīēnt,** kuntīēnta, kuntīēnto, kuntīēntega, kuntenȅji, *adj.*, (tal. contento) [mlet. *contento* (VG 244; DDV 191)], zadovoljan, veseo: *Kuntīēntega čovȅka se vȅć po lȉcē poznȃ.*

kuntenȁt, kuntnȗn, kuntenȗjo; kuntenȗ, kuntenȁla, lo; kuntenȗn, kuntenȁna, o, kuntenȗj; *v. p.*, (tal. accontentare) [mlet. *contentar* (VG 244; DDV 191)], zadovoljiti, privoliti nekoga: *Kî bi sȁkega kuntenȗ. Tēško je gospodārā kuntenȁt.* **kuntenȁt se -** (tal. accontentarsi) [mlet. *contentarse* (VG 244; DDV 191)], zadovoljiti se: *Čovȅk se mūora i s mȃlen kuntenȁt.*

kuntenȅvat, kuntenûjen - kuntenûjo; kuntenȅva, kuntenȅvala, lo; kuntenûj, *v. it.*, (tal. accontentare) [v. **kuntenȁt**]: *Otrokȉ se ne smīē vājki kuntenȅvat, àš se làhko vicijâjo.* **kuntenȅvat se -** (tal. accontentarsi) [v. **kuntenȁt se**], zadovoljavati se.

kuntentȁt, kuntentȗn - kuntentâjo; kuntentā, kuntentȁla, lo; kuntentȗn, kuntentȁna, o; kuntentāj, *v. i.* i *p.*, (tal. accontentare) [v. **kuntenȁt**], zadovoljavati, zadovoljiti nekoga: *Čovȅk ne mȍre sakega kuntentȁt.* **kuntentȁt se -** (tal. accontentarsi) [v. **kuntenȁt se**], zadovoljiti se: *Mȋ se mūoramo kuntentȁt z onīēn čā ȉmamo.*

kuntentȅca, i, *f.*, (tal. contentezza) [mlet. *contentezza* (DDV 191)], zadovoljstvo: *Kadȁ se nēšto mūora dȅlat po svȉle se nȉma nȉkakōve kuntentȅci.*

kunjȗda, i, *pl.* kunjȗdi, kunjȗt, *f.*, (tal. cognata) [mlet. *cugnada* (VG 276; DDV 211)], šurjakinja, bratova žena, *dem.* kunjȗdica: *Nāše kunjȗdi so se imȅle rāde.*

kunjȗdo, a, *pl.* kunjȗdi, kunjȗt, *m.*, (tal. cognato) [mlet. *cugnà/ado* (VG 276; DDV 211)], šurjak, svak, ženin brat: *Mūōj kunjȗdo žīvē va Mȅrike.*

kunjīēra, i, *pl.* kunjīēri, kunjīēr, *f.*, (tal. cuneo), klin, komad drveta u blanji: *Prēs kunjīēri se ne mȍre blanjȁt, kakȍ bi se tȅlo.*

kūō, (ot) kīēga, (h) kīēmu, za kūō, - , na kīēn, (s) kūōn, *pl.* kī, (ot) kīēh, (h) kīēn, - , kīēh i kī, (na) kīēh, (s) kīēmi, *pron. inter. n.*, koje?: *Kūō lȅto (i kīēga lȅta) ste šlȉva škūōlo?*

kūōda?, *adv.*, kuda?: *Kūōda ćȅte pūōć na samȗnj?*

kūōga, i, *pl.* kūōgi, kūōh, *f.*, (tal. cuoca) [mlet. *coga* (VG 227; DDV 177)], kuharica: *Kūōgi so slūžȉle va grādeh va oštarȉjah i lokȗndah.*

kūōgo, a, *pl.*, kūōgi, kūōgi, *m.*, (tal. cuoco) [mlet. *cogo* (VG 227; DDV 177)], kuhar: *Kūōgi slūže na vāpȍreh i va finējeh lokāleh.*

Kūōla, i, *f.*, ime ovce, koja ima oko očiju crni kolut (krug).

kūōla, i, *f.*, (tal. cola) [tal. *colla* (VDLI 483), mlet. *cola* (VG 228; DDV 178)], škrob, štirka, ljepilo: *Kūōlo rābe kaligārī, tȉšljari i unȉ kî vȉēžo lȉbri.*

kūōla, i, *f.*, točak, kolo, *dem.* kūōlce: *Vūōs se pȅlje na četirȅh kūōlah.*

kūōlas, kūōlasta, o, kūōlastega, *adj.*, obao, poput točka, sličan točku: *Na nȅkeh kūćah se vȉde i kūōlaste uknȉce.*

kūōlca, kūōlac, *pl. t. n.*, kolica, točkovi na plugu: *Kàt se orȅ plūh se pȅlje na kūōlcah.*

kūōlp, a, *pl.* kūōlpi, kūōlp, *m.*, (tal. colpo) [mlet. *colpo* (VG 232; DDV 181)], kap, udarac: *Njigūōf brȁt je ùmra ot kūōlpa.*

kūōltra, i, *pl.* kūōltri, kūōltar, *f.*, (tal. coltre)

[mlet. *coltra* (VG 233; DDV 182)], tanki pokrivač za krevet: *Žȉnske pokrȉvavajo pustèljo s kȗoltro(n) da bȗo lèplje vȉet.*

kȗonte, a, *pl.* kȗonti, kȗonti, *m.*, (tal. conte) [mlet. *conte* (VG 244; DDV 191)], *dem.* kȗontić, grof: *Nèkat so kȗonti imèli kaštèli i cȓkve kontèji.*

kȗontru, *pr.*, (tal. contro) [mlet. *contro* (VG 246)], protiv, naprama: *Ne mȗoj pȗoć prȅs pàlici kȗontru tȕjega brekà.*

Kȗontuši, Kȗontuš, *m.*, Kontuši, ime jednog zaselka istar. Rumunja, u opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

kȗonj, konjà, *pl.* konjȉ, kȗonji, *m.*, konj: *Na kȗonjeh se jâše i pèlje tèški kȁrigi.*

kȗonjska gȍba, i, *pl.* kȗonjske gȍbi, kȗonjskeh gȗop, *f.*, vrst široke odozgo smeđožute gljive neugodnog mirisa; odozdo kad se prelomi mijenja se u plavu boju: *Kȗonjske gȍbi rāstu posȗot màih ni blâgo nȓće, da jȉ.*

kȗonjski radȉć, kȗonjskega radȉća, *m.*, (lat. caracacum officinale), maslačak: *Kȗonjski radȉć ȉma na sredȉne žȕto rȗožico, a na pomlât se pobȉra i za jȅs na selâto.*

kȗop, kȗopa, *m.*, kopanje: *Nèkat so nàši kmȓecki mladȉći sàko lȅto hujȓevàli na kȗop va Podvežȉco pòli Šušȁkà.*

kȗopanje, a, *n.*, kȗpanje: *Ot kȗopanja čovȅk postȃne zdravèji, zatȍnèki hȍdijo i na mȗore, unȉ, kȋ mȍro.*

kȗopȁt, kȗopan i kȗopljen - kȗopajo i kȗopljejo, kuopȁ, kuopàla, kuopàlo, kȗopan, kȗopana, o, kȗopaj, *v. i.*, kupati: *Mȉli otrokȉ se mȗora sàki dȋn kuōpàt.* **kuopȁt se -** kupati se: *Po lȅte se grȉmō kuōpat, va potȍk àli va mȗore.*

kȗopija, i, *pl.* kȗopiji, kȗopij, *f.*, (tal. copia) [srlat. *copia* (HER V/198)], prijepis, otisak: *Vȃjki je dobrȍ imèt kȗopijo o(t) dokumȅnta.*

kvȉt, *adv.*, (njem. quitt), izravnani, obračunati račun: *Vȅć nȉmaš čȃ od menȅ jiskȁt; sadȁ smo kvȉt.*

kȗor, kȗora, *pl.* kȗori, kȗori, *m.*, (tal. coro) [mlet. *coro* (VG 253)], **1.** crkvena klupa: *Va Boljȕne imajo sàka dva kmȅta po jedȋn kȗor.* **2.** mjesto za pjevače na crkvenoj galeriji: *Va cȓkve kantadȗori kantâjo na kȗore.* **3.** zbor pjevača.

kȗorš, a, *pl.* kȗorši, kȗorši, *m.*, (tal. corso) [mlet. *corso* (VG 254; DDV 200)], **1.** korzo, široka glavna ulica, šetalište: *Mladȉći i divȕojki špašižȃjo po kȗorše. V Riekȅ je vêli kȗorš.* **2.** tečaj: *Onȉ so pohājȁli kȗorš trî mȅseci.*

kȗorša, i, *pl.* kȗorši, kȗorš, *f.*, (tal. corsa) [mlet. *corsa* (VG 254; DDV 200)], trk, trčanje: *Nàši konjȉ so danȁs storȉli dvȉe kȗorši.*

kȗort, a, *pl.* kȗorti, kȗorti, *m.*, (tal. corte) [mlet. *corte* (VG 254; DDV 200)], dvorište, *dem.* kortȉć: *Va kȗorte se držȉ vȗos i drȕgo kmȓecko ordȓenje, kakȍ vȗos i plȕh.*

kȗos[¹], a, *pl.* kȗosi, kȗosi, *m.*, ptica kos; *dem.* kosȉć: *Kȗosi lȋepo kantâjo cȓelo pomlât.*

kȗos[²], kȍsti, *pl.* kȍsti, kostȋ, *f.*, kost, *dem.* koščȉca: *Ot kȍsti se dèla gnȕoj i pȕno drȕgeh potrȉebneh stvȃri.*

kȗot, kūotà, *pl.* kūotȉ, kȗoti, *m.*, kut, ugao, *dem.* kutȉć: *Va kūotè ot kȕhinji kmèti držȉe kasȗon za drȉevo i mūokȍ, nàčvi, mètlo i drȕge stvȃri.*

kȗotgȍt i **kȗotgȍdar,** *adv.*, kudgod, kuda mu drago, kamogod: *Na pomlât kȗotgȍt se grȉe sȁgdere je lȋepȍ i zelȅno.*

kȗozji, a, o, kȗozjega, *adj.*, kȍzji, koji pripada kozi: *Kȗozje mlīekȍ nȋ takȍ gȕšno kakȍ onȍ od ovcȉ.*

kȕp, a, *pl.* kȕpi, kûp, *m.*, kȕp, hrpa, gomila; *dem.* kupčȉć: *Kȁt se drȉevo posīečȅ se ga znasȅ na kȕp, a zatȋm se nakrgâ na vȗos i pèlje dȍma.*

kūpȁc, kūpcà, *pl.* kūpcȉ, kupâc, *m.*, kûpac, onaj koji kupuje: *Kūpcȉ zbȉrajo rȍbo i blâgo pȓvo nègo ga kūpe.*

kupīevȁt, kupȉevan - kupȉevajō, kupīevã, kupievàla, àlo, kupȉevaj, *v. it.*, kupovati: *Kmèti i trgȕovci kupȉevajo blâgo va sāmnjȅ.*

kupȉt, kūpin - kūpe i kūpijō, kûpi, kupȉla, lo, kūpljen, kūpljena, kūpi[…ne razabiru se slova], *v. p.*, kupiti: *Mojȁ tetȁja je kupȉla kȕćo i kampānjo.*

kupovȁt, kupûjen - kupûjo, kupovã, kupovàla, lo, kupūj, *v. i.*, kupovati: *Mȉeso i žȉri kupûjemo na merkâte, a kafȅ i mūokȍ va butȉege.*

kupūovni, a, o, kupuovnega, *adj.*, kupljen, ono što se može kupiti (a ne što je kod kuće prirađeno): *Dȃndanȁs žȉenske vȅć ne nòsijo domȁćo rȍbo nègo sàmo kupūovno z fàbriki.*

kurāj, kurȁja, *pl.* kurȁji, kurāj, *m.*, (tal. corraggio) [kriva grafija: tal. *coraggio* (VDLI 564); mlet. *coraio/ coragio* (VG 249; DDV 196)], odvažnost, smionost, srčanost, hrabrost: *Za pūoć na operacijūon, trȉebe imȅt kurȁja.*

kurȁjan (kurâjni), kurâjna, kurâjno, kurâjnega, kurajnèji, *adj.*, (tal. corraggioso)

[hrvatska izvedenica od romanizma **kurāj**], srčan, odvažan, neustrašiv: *Kurajnẽje pršũôni bȍlje pasâjo nẽgo plašljȉve.*

kūrājo!, (tal. corraggio) [kriva grafija: tal. *coraggio* (VDLI 564); mlet. *coraio/ coragio* (VG 249; DDV 196)], uzvik za poticaj na odvažnost, bez straha, samo odvažno: *Kurājo kũme sämo nàprvo pàk ćе bȕt sẽ dobrȍ.*

kuratȅla, i, *pl.* kuratȅli, kuratī̃el, *f.*, (tal. curatella) [mlet. *curatela* (DDV 214)], skrbništvo: *Otrokȉ, kî n ĩmajo ocä̀ni mäteri i mũnjeni stojī̃ pot kuratȅlon.*

kuratũôr, a, *pl.* kuratũôri, kuratũôri, *m.*, (tal. curatore), skrbnik: *Kuratũôra za malodȍbniki imenũje sũt.*

kurâžan (kurâžni), kurâžna, o, kurâžnega, kuražnèji, *adj.*, (tal. corraggioso) [hrvatska izvedenica od romanizma **kurāj**], odvažan, srčan, neustrašiv, junačan, hrabar: *Kurâžan čovȅk sägdere dobrȍ pasâ.*

kũrba, i, *pl.* kũrbi, kũrp, *f.*, kurva, bludnica, *dem.* kũrbica: *Kũrbi mèt poštẽnemi ljũdi nī̃edan ne štimȋ.*

Kurȅlovići, Kurȅlović, *m.*, ime jednog istar. sela u Boljunskom Polju, u opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

kũrenje, a, *pl.* kũrenja, kũrenj, *n.*, loženjem dimljenje: *Po zĩmẽje kũrenje potrī̃ebno.*

kurȅt, a, *pl.* kurȁti, kuriet, *m.*, muški prsluk: *Poli näs kmèti nöse kurȅt lèh po zĩmẽ i kadä̀ je hlādnȍ. Kurȅt nĩma rukȃvi.*

Kurečȉja, i, *f.*, ime jednog zaselka sjeverno od Boljuna, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

Kurī̃evčić, a, *m.*, nadimak jedne porodice u zaselku Kurevčija sjeverno od Boljuna, u. općina Boljun, sada Pazin.

kurijũôš, kurijũôža, kurijũôžo, kurijũôžega, *adj.*, (tal. curioso) [mlet. *curioso* (DDV 214); *curioso* (VG 282)], znatiželjan, radoznao: *Žī̃enske so navädno jâko kurijũôže; sẽ bi tẽle znȁt.*

kūrȉt, kũrin - kũre i kũrijo; kūrī̃, kūrȉla, lo; kūrȉ, *v. i.*, paliti, ložiti vatru, dimiti: *Kadä̀ je zĩmä̀ se mũôra i pī̃eć kūrȉt.*

kùrit, kùrin - kùre i kùrijo, kùri, la, lo; kùri, *v. i.*, (tal. correre) [mlet. *corer* (DDV 198; VG 251)], teći (plaća): *Kî je bȍlan, njemù sẽjno plāća kùri.*

kurûžnjak, a, *pl.* kurûžnjaki, kurûžnjak, *m.*, kukuruzište, njiva zasijana kukuruzom: *Kadä̀ se kurûžnjak zorȅ, se posī̃eje žȉto.*

kûs, a, *pl.* kûši, kũši, *m.*, **1.** komad, zalogaj, *dem.* kušćȉć: *Bî san na plī̃esu kûs nòći. Kumanjȉj me kûs pũôta.* **2.** zalogaj: *Zamȉ sobon na pũôt kûs krùha i čâ s krùhon.*

kùš, a, *f.*, (lat. salvia officinalis), kadulja, žalfija: *Kùš rāstȅ dȉvi poli mũôra, a rãbi se za medižȉjo.*

kùšćer, a, *pl.* kùšćeri, kùšćer, *m.*, gušter: *Kùšćeri so korȉsni, a žīvũô po grãjah.*

kùšćerica, i, *pl.* kùšćerice, kùšćeric, *f.*, **1.** gušterica: *Kùšćerica se rädа sũnča na sũncu.* **2.** ime ovce zelenkaste boje: *Kī̃ega kȁčka ujî se i kùšćerici bojȋ.* (nar. posl.)

kušȅt, a, *pl.* kušȅti, kušī̃et, *m.*, (tal. coscia) [mlet. *cosseto* (VG 257)], but, debelo meso: *Najfinẽje mī̃eso je ot kušȅta.*

kušī̃enca, i, *f.*, (tal. coscienza) [mlet. *cossienza* (VG 257)], savjest, duša: *Čovȅk kî za nȉč blâgo tūčȅ je prẽs kušī̃enci.*

kušīevȁt, kušī̃evan - kušī̃evajō, kušīevã, kušievȁla, ȁlo, kušī̃evaj, *v. it.*, opetovano kušati nešto: *I jâ san kušīevã njigòvo jūhȍ, ma me nĩ piežȁla. Vinȍ se kušī̃eva pȉvo nẽgo se kũpi.*

kušîn, a, *pl.* kušîni, kušȉni, *m.*, (tal. cuscino) [mlet. *cussin* (VG 284)], jastuk, *vanjkuš*, *dem.* kušinȉć: *Kušîni se rãbe na pustȅlje za pòd glâvo.*

kuštũôde, a, *pl.* koštũôdi, koštũôt, *m.*, (tal. custode) [mlet. *custode* (DDV 215)], čuvar, vratar: *Fȁbriki i magazîni držī̃e kuštũôdi, da in kî čâ ne ukrādȅ, ȁli da in čâ ne pofȁli.*

kuvī̃erta, i, *pl.* kuvī̃erti, kuvī̃ert i kuvȅrat, *f.*, (mlet. coverta) [možda iz hrvatskoga jezika *kùvērta*, gdje je to francuzizam (HER V/301), jer u mlet. *coverta* je pokrivač, deka (VG 260; DDV 205)], omotnica: *Kadä̀ se lîs dã na pòšto se ga mũôra stȁvit va kuvī̃erto.*

Kûzme, Kûzmeta, *pl.* Kûzmeti, Kûzmet, *dem.* Kuzmȉć, *m.*, ime Kuzma.

kvâ, kvâ, kvâ!, povik protiv lisice da se prestraši kad želi napasti živad.

kvāčȅt, kvāčȋn - kvāčī̃e, kvāčī̃e, kvačiȅla, ȅlo, kvāčȉ, *v. i.*, glasno vikati kod kokoši kad se nalaze u smrtnoj pogibelji: *Poglī̃ej mälo ča fȁli tẽn kokošȋn, da kvāčī̃e.*

kvâdar, kvâdra, *pl.* kvâdri, kvãdri, *dem.* kvadrȉć, *m.*, (tal. quadro) [mlet. *quadro* (VG 845; DDV 542)], uokvirena slika: *Kvâdri se držī̃e va kämarah ubẽšeni na zîdu.*

kvadī̃erna, i, *pl.* kvadī̃erni, kvadȅran, *f.*, (tal. quaderno), teka, pisanka: *Školȉni mũôrajo va*

škûolo nosìt i kvadrȇrni.

kvadrât, a, *pl.* kvadrâti, kvadrãti, *m.*, (tal. quadrato) [hrv. *kvàdrāt*, učena riječ latinskoga podrijetla (HER V/302)], četverokut, četvorni metar: *Tȁ līcha ìma stûo kvadrãti.*

kvadrȉć, a, *pl.* kvadrȉći, kvadrȋć, *m.*, (tal. quadretto) [hrvatska umanjenica od **kvâdar**], **1.** *dem.* od kvadar, uokvirena sličica, **2.** kocka šećera: *Donesì mi pâr kvadrȋć za kafȅ.*

kvalitât, kvalitâdi, *pl.* kvalitâdi, kvalitât, *f.*, (tal. qualità) [mlet. *qualità* (VG 845; DDV 544)], kakvoća, svojstvo, vrst, struka: *Tȍ röbo ne mȍren kupìt, âš je slàbe kvalitâdi.*

kvâr, kvâra, *pl.* kvâri, kvãri, *m.*, šteta, kvar, oštećenje: *Bùra po zīmȅ stor ĩ pùno kvâra.*

kvārȓn (kvârni), kvārnȁ, kvārnȍ, kvārnegȁ, *adj.*, oštećen, kome je nanesena šteta: *Kadà prȉde tȍča kmȅti so dȍsti kvārnī.*

kvȁrat, kvãrta, *pl.* kvãrti, kvãrti, *dem.* kvartȉć, *m.*, (tal. quarto) [mlet. *quarto* (VG 847; DDV 545)], četvrt: *Kupì mi va butȉege kvȁrat kafelà i kvartȉć cūkera!*

kvārȉt, kvãrin - kvãre i kvãrijo, kvarȋ, kvarȉla, lo, kvārȉ, *v. i.*, kvariti, oštećivati: *ûon je poštȇn pak ga ne mûoj kvārit.* **kvarȉt se -** kvâriti se: *Vīnȍ se po lȅte làhko kvãri.*

kvarnȓr, kvarnȓrā, *pl.* kvarnȓrī, kvarnȓri, *m.*, (tal. quaranta) [istroromanski leksički ostatak od lat. *quadragenarium* «što se sastoji od 40» (ERHSJ II/251–252)], broj četrdeset, koji se upotrebljava samo za brojenje ovaca i novca: *Mûoj nûono je imȇ dvâ kvarnȓrā ovâc. Jâ san za žȋr tokã kvarnȓr fijurīni.*

kvarnarȉć, a, *pl.* kvarnarȉći, kvarnarȋć, *m.*, seljački sukneni šešir bez oboda: *Nȅkat so i poli nās kmȅti nosȉli kvarnarȉć a danās ga nösijo starȅji ljûdi jȍš sämo va srȅdnje i jûžne Ístrije.*

Kvarnȇr, Kvarnērā, *m.*, područje Kvarnerskog zaljeva: *Na Kvarnērȅ po zīmȅ vȅć pūti bùra pūše.*

kvārta, i, *pl.* kvãrti, kvarãt, *f.*, (tal. quarta) [mlet. *quarta* (VG 847; DDV 545)], mjera za dužinu, dužina između raširenog palca i kažiprsta, pedalj: *Kãlanice so debȅle jenȍ do dvȇ kvãrti.*

kvartȇr, kvartērā, *pl.* kvartērī, kvartȇri, *m.*, (tal. quartiere) [mlet. *quartier* (VG 847; DDV 545)], stan, obitavalište: *Danās je čūda famîlij prȅs kvartērā i fàli pūno kvartȇri.*

kvartîn, a, *pl.* kvartîni, kvartīni, *m.*, (tal. quartino) [mlet. *quartin* (VG 847; DDV 545)], četvrt litre: *Donesì mi kvartîn vīnā i polȉć vodī.*

kvâs, kvâsa, *m.*, kvasac: *Kvâs se rãbi, kadà se mȇsi krūh.*

kvȁternica, i, *f.*, dan dvadesetog rujna kad se pravi mlado vino: *Po stâre užȋnce za kvȁternico se stor ĩ mlãdo vīnȍ.*

kvȁtri, kvȁtar, *pl. t. m.*, (lat. quattor tempora), četiri glavna godišnja posta prema godišnjim dobama: *Kmetȉce o kvȁtreh vãjki pȍste.*

kvīētȓnca, i, *pl.* kvīētȓnci, kvīētȓnc, *f.*, (tal. quietanza) [mlet. *quietanza* (VG 849)], namira, priznanica, pismena potvrda o naplati novca: *Kadà se plãti dūh se mûora dobȉt i kvīētȓnco.*

kvīlȉt, kvȋlin - kvȋle i kvȋlijo, kvīlȉ, kvilȉla, ȉlo, kvīlȉ, *v. i.*, cviliti: *Prascì vãjki kvȋlijo ku so läčni, älī ku jin nēšto fȁli.*

kvintāl, kvintālā, *pl.* kvintālī, kvintãli, *m.*, (tal. quintale) [riječ latinskoga podrijetla koja je u hrvatski standardni jezik ušla iz njemačkog (HER V/308), no u čakavske govore Istre moguće iz mletačkog/talijanskog], cent, mjera za težinu od 100 kg: *Mûoj brȁt pripràvi va kampänje po pedesȇt kvintãli šenȉci. Težākī so dopeljȁli nekolȉko kvintãli kumpīrā.*

L

Labĩn, Labīnȁ, *m.*, ime jednog istar. gradića, istoimena u. općina, kotar Pūla: *Z Labīnȁ se vȉdi mûōre i Crȅs.*

labĩnski, a, o, labĩnskega, *adj.*, koji pripada mjestu Labin: *Labĩnski trgūōvci so hodȉli po sȅh samnjȅh prodavãt rȍbo.*

Labinjȃn, Labīnjȁna, *pl.* Labīnjȁni, Labinjȃni, *m.*, stanovnik gradića Labina: *Labīnjȁni so se držali kako Talijȃni.*

Labĩnci, Labĩnc, *pl. t. m.*, Labinci, ime jednog istar. sela u opć. Poreč, kotar Pula: *Tȃ človȅk je rojȋēn va Labĩnceh.*

Labinjȃnka, i, *pl.* Labinjȃnki, Labinjȃnk, *f.*, stanovnica mjesta Labin: *Labinjȃnki znȃjo lȋēpo kantȁt i plīēsȁt.*

làčan, làčna, làčno, làčnega, lačnĕji, *adj.*, gladan: *Kȁt so otrokȉ làčni ūmputa plâčo i zovūō mȁma. Sȉt làčnemu ne vȅruje.* (nar. poslovica)

ladȍnja, i, *pl.* ladȍnji, ladûonj, *f.* (mlet. ladogna) [mlet. *ladogno* (DDP 145; VG 521), *lodogno* (VG 548)], koprivik, vrst drveta, *dem.* ladȍnjica: *Ladȍnja rāstȅ blȕzu kûć.*

lâdrija, i, *pl.* lâdriji, lâdrij, *f.* (tal. l'atrio), natkriveno crkveno predvorje, *lȍpa*, trijem; *dem.* lâdrijica: *Kȁ(d) dažȉ ljûdi se sklȍnejo pȍt lâdrijo va sūhoto.*

ladrûōn, a, *pl.* ladrûōni, ladrūōni, *m.* (lat. rhychites betuleti), vrst zelenog leptira koji napada cvijet vinove loze: *Ladrūōni jūdūō lȉšće o(t) tȓsa pȁkjih kmȅti lovȋē.*

ladvȉca, i, *pl.* ladvȉci, ladvîc, *f.*, ptica ševa: *Ladvȉca va kampȁnje letȉ v âjer, gòre - dȍle.*

lâf, lâva, *pl.* lâvi, lãvi, *m.*, lav, *dem.* lavȉć: *Lâf živȅ va Äfrike; ūōn je krãlj sȅh zvȋēri.*

làgaf, làgva, *pl.* làgvi, lagãf, *m.*, *dem.* lagvȉć, bure: *Va làgve se držȉ vīnȍ i bevȉndo.*

làgak, làhka, làhko [i *adv.*] , làhkega, làglji, *adj.*, lagan, lak: *Làglje je govorȉt nĕgo dȅlat. Sȁko dȅlo nȉ làhko.*

Làglje je rȅć nĕgo storȉt. (nar. poslovica)

lagamȃn, a, *pl.* lagamȃni, lagamȃni, *m.*, (tal. lavamano) [mlet. *lavaman* (DDV 363; VG 526)], umivaonik: *Dȉndanās se i kmȅti umȉvajo va lavamȃne.*

lagȁt, làžen - làžo i làžejo, lagã, lagàla, lo, làži, *v. i.*, làgati: *Kî làže je lažnjȉvac i nīēni mu ne vȅruje.*

lâger, a, *pl.* lâgeri, lâger, *m.* (njem. Lager), logor: *Za vrîeme vūōjski je čūda ljūdi žīvȅlo va lâgereh.*

lagȉnja, i, *pl.* lagȉnji, lagînj, *f.* lakoća, lagani način života, lijenost: *Nȅki ljûdi bi otȅli na lagȉnjo žīvȅt.*

lãjtnant, a, *pl.* lãjtnanti, lãjtnant, *m.* (njem. Lieutnant), poručnik: *Lãjtnant komandîra soldâton.*

làhko da jīē, *adv.*, po svojoj prilici, vjerojatno, može biti da: *Làhko da jīē ȉstina onȍ čâ je propovīēdã, ȁli čâ san čū.*

làjaf, làjava, o, làjavega, *adj.*, brbljav, na glasu po zlu jeziku: *Làjavemu človȅku se ne smīē sȁko stvār prȁvit, ȁš ne mȍre mūčȁt.*

làjavac, làjavca, *pl.* làjavci, làjavac, *m.*, brbljavac, klevetnik: *Làjavca nīēni ne trpȉ ni ne štimȗ.*

làjavica, i, *pl.* làjavice, làjavic, *f.*, brbljavica: *Làjavico ni žīēnske ne štimȗjo.*

làkat, làkta, *pl.* làkti, lakãt, *m.*, **1.** lakat; **2.** stara mjera za dužinu od oko pô metra: *Nȅkat se je kotonȉna i drūga rȍba mȅrila na làkti.*

làkomac, làkomca, *pl.* làkomci, lakomȃc, *m.*, lakom čovjek: *Làkomac je kapâc i ukrās.*

làkoman, làkomna, làkomnega, lakomnĕjo, *adj.*, lakom, pohlepan: *Làkomni ljûdi ne pasūju dobrȍ.*

lakomȉja, i, *pl.* lakomȉji, lakomîj, *f.*, lakomost: *Lakomȉja i oholȉja so vēli difēti.*

làloka, i, *pl.* làloki, làlok, *f.*, životinjska čeljust, vilica: *Zūōbi se nahãjajo i na làloke.*

làma, i, *pl.* làmi, lȃm, *f.*, (tal. lama) [mlet. *lama* (DDV 358; VG 522)], **1.** gvozdena oštrica noža, rez, *dem.* làmica: *Nabrūsi làmo!* **2.** tanka gvozdena ploča na točku: *Sȁka kūōla od vȍza mûōra imȅt i làmo.*

lambȉk, lambīkȁ, *pl.* lambīkȉ, lambîk, *m.*, (tal. lambicco) [mlet. *lambico* (DDV 358; VG 523)], kotao za pečenje rakije: *Va lambȉkȅ se pečȅ rakȉja o drupîn.*

lamentȁt se, se lamentȃn - lamentâjo, lamentã, lamentàla, -àlo, lamentãj se, *v. i.* (tal. lamentarsi) [mlet. *lamentarse* (DDV 358;

VG 523)], jadikovati, tužiti se nekome na nešto: *Ne lamentîj se ka te nîč ne bolî!*

lȃmpa, i, *pl.* lȃmpi, lȃmp, *f.*, (tal. lampa) [mlet. *lampa* (VG 523); *lampada* (DDV 358), iako je u hrvatskom standardnom jeziku to germanizam (HER V/324)], petrolejska svjetiljka, lampa, *dem.* lȃmpica: *Lȃmpo ïma sȃka kûća kadȅ ni lȅtriki.*

lamurînka, i, *pl.* lamurînki, lamurînk, *f.*, (tal. armelino) [mlet. *l'armelin* (DDV 44; VG 38)], *dem.* lamurînčica, kajsija: *Lamurînki so nîjfinẽji žîr, kî sȃko lȅto rodî; od njih se dȅla marmelâda.*

lȃncman, a, *pl.* lȃncmani, lȃncman, *m.* (njem. Landsmann), zemljak; *dem.* lȃncmanić: *Nâši lȃncmani živûć po râzneh krâjeh svîêta.*

lancũn, lancūnȁ, *pl.* lancūnȉ, lancũni, *m.*, (tal. lenzuolo) [mlet. *lanziol* (VG 525); *linsiol* (VG 544)], plahta, *dem.* lancunȉć: *Sȃka pustȅlja ïma dvâ lancūnȁ.*

lȃne, *adv.*, lani, prošle godine: *Lȃne je bîlô slȃbo lȅto za intrâdo i za žîri.*

Lanïšće, a, *n.*: Lanišće, ime jednog ist. sela u Ćićariji, u. opć. Buzet, kotar Pula: *Va Lanïšće kmȅti ïmajo pūno ovac.*

lantîêrna, i, *pl.* lantîêrni, lantȅran, *f.*, (tal. lanterna) [mlet. *lanterna* (DDV 359; VG 525)], svjetiljka, svjetionik, *dem.* lantîêrnica: *Lantîêrni so sȃmo va grãdeh.*

lȃnjski, a, o, lȃnjskega, *adj.* lānjski, prošlogodišnji: *Lȃnjska zīmȁ je bîlȁ jâko ôštra.*

lâpeš, a, *pl.* lâpeši, lâpeš, *m.*, (mlet. l'apis) [mlet. *lapis* (DDV 360; VG 526)], olovka; *dem.* lâpešić: *Otrokï s počīętkȁ pîšo sȃmo z lâpešon.*

lārgo, *adv.*, (tal. largo) [mlet. *largo* (DDV 361; VG 526)], daleko: *ūôn je prîša dȍma jâko z lārga.*

lâs, a, *pl.* lâsi, lãsi, *m.*, vlas, kosa; *dem.* lasić: *Lâsi lȁnko posîêjo.* **Na lâs** - *adv.*, baš, upravo, točno: *Sȅ se je pripetïlo na lâs, takȍ, kakȍ san jâ rȅka.Dûgi lâsi krãtkȁ pämet.* (nar. poslovica).

lȃs, lȁza, *pl.* lȁzi, lãs, *dem.* lazȉć, *m.*, ograđeno zemljište pokraj potoka, proplanak (sjemenokoša): *Na Boljũnsken Pôlje ïma nekolïko lãs, kakȍ šinužȅta.*

lȁskat, lȁskan - lȁskajō, lȁska, lȁskala, lo, lȁskaj, *v. i.*, laskati nekome, ulagivati se nekome: *Onîên kî rȁdi lȁskajo se ne smîê pūno vȅruvat.*

lȁstičan, lȁstična, o, lȁstičnega, *adj.* (tal. elastico) [prije iz hrvatskoga standardnoga jezika *elastičan*], rastezljiv, gibak, elastičan: *Kî će čâ preskakȅvat mûôra bȉt lȁstičan.*

lâš, lâži, *pl.* lâži, lãži, *f.*, laž: *Kadȅ lâš rūča, ne večȅra. Tȍ do sȋme lâži.*

lašćȅt se, se lašćȋn, lašćîê i lašćijūô, lašćîê, lašćȅla, lo, lašćȉ se, *v. i.*, laštiti, sjati se, svjetliti: *Njigȍvi postolï se lašćîê kakȍ špȅgalj. Nî sȅ zlâto čâ se lašćî.*(nar. poslovica)

lašćîên, lašćîêni, lašćenȁ, -ò, lašćenegȁ, *adj.*, svijetao, sjajan: *Mojȅ škûôrnji so lašćenȅ s pâtino.*

laškȁt, laškȋn - laškãjo, laškã, -ȁla, -ȁlo, laškȋn, laškȁna, o, laškãj, *v. p.*, (mlet. lascar; tal. lascare), spuštati, popuštati, spustiti i popustiti (konop): *Laškãjte sȉć, da ga napūnimo z vodûô(n).*

lȁštik, a, *m.*, (tal. l'astico) [u čakavskom je iz mlet. *lastico, l'astico* (VG 528); dok je u hrvatskome književnome jeziku *làstik* francuzizam (HER V/331)], rastezalo, opruga: *Lȁštik rãbe nîjvȅč žîênske.*

lȁštra, i, *pl.* lȁštri, laštãr, *f.*, (tal. lastra), prozorsko staklo, staklena ploča, *dem.* lȁštrica: *Vȅtar je razbȋ lȁštri na nâšen uknȅ.*

lȁta, i, *pl.* lȁti, lât, *f.*, (mlet. latta) [mlet. *lata* (DDV 362; VG 528)], lim, limena posuda, *dem.* lȁtica: *Posȍdi se dȅlajo i od lȁti.*

laterȉja, i, *pl.* laterȉji, laterîj, *f.*, (tal. latteria), mljekarna, *dem.* laterȉjica: *Va laterȉje se prodãva mlīękȍ, sȋr i kãjzerica.*

latȋnski, a, o, lātȋnskega, *adj.*, latinski, latinski jezik: *Va crîêkve se jȏš mȁši latȋnski. Latȋnski vȁde nîjvȅč popȉ.*

lavamȋn, a, *pl.* lavamȋni, lavamȋni, *m.*, (mlet. lavaman), umivaonik, umivaonica: *Va kûće lavamȋn pūno rãbi.*

lavandîêra, i, *pl.* lavandîêri, lavandîêr, *f.*, (mlet. lavandera), *dem.* lavandierica, pralja: *Lavandîêri so bȍlje plaćenȅ nẽgo dȑuge žîênske kîê grīędûô po žurnȃdah.*

lavȅč, a, *pl.* lavȅči, lavîêč, *m.*, (tal. lavaggio) [zapravo iz mlet. *lavezo* (DDV 363); *lavefo/lavezo* (VG 530), u tal. je *laveggio* (VDLI 1234)], željezni kotao, željezni lonac, *dem.* lovȅčić: *Va lavȅče se kūha palîênta i škrȍp.*

lavȉca, i, *pl.* lavȉci, lavîc, *f.*, lȁvica: *Lavȉca je mänja od lâva i nî takȍ lîêpā.*

lâvlja ùsta, lâvljeh ũs, *f.* vrsta gorske trave:

Lâvlja ȕsta ūȍvci rȁde jȉdūȏ.

lâvrika, i, *pl.* lâvriki, lâvrik, *f.*, (mlet. lavarno) [hrvatska izvedenica od mlet. *laverno* (VG 530)], lovor, lovorika: *L ĩšće od lâvoriki līȇpō dȕšī.*

lâvrikin, a, o, lâvorikinega, *adj.*, lovoričin: *Lâvrikino lĩšće līȇpo dȕšī, pȁk ga gospodar ïce duperâjo za zvacȅt.*

lāzȁ, lāzȉ, *pl.* lāzȉ, lâs, *f.*, otvor, prolaz u ogradi, živici (ne vrata): *Mî grïemȍ va brâjdi čëz lāzȏ.*

lâzar, a, *pl.* lâzari, lazār, *m.*, (tal. lazzarone) [mlet. *lazaro* (VG 531); *lazaro/-on* (DDV 364)], bogalj, čovjek bez nogu ili ruku: *Lâzari pekljâjo ȍkole po sīȇlah.*

lazarȅt, a, *pl.* lazarèti, lazarīȇt, *m.* [mlet. *lazareto* (DDV 364); *lazareto* (VG 531)], bolnica za priljepčive bolesti: *Nȅkat je va Martĩnšćice bî lazarȅt za brȍdi, kî so prihājâli z Indiji.*

làzit, làzin - làze i làzijo, làzi, làzila, lo, làzi, *v. i.*, laziti, gmizati, ići četveronoške, šuljati se: *Mrâvi làze na sȁko drīȇvo.*

lāzno, *adv.*, slobodno vrijeme: *Ȉman lāzno; nĩman lāzno; nĩ mi lāzno; ću pĩrit kū būȏn imīȇ lāzno.*

làznūt, làznen - làznejō, làznu, làznula, lo, làzni, *v. p.*, lupiti, udariti (nekoga): *ūȏn ga je takȍ làznu, da je vàlje pã na tlȁ.*

lažnjȉf, (lažnjîvi), lažnjîva, lažnjîvo, lažnjivȅji, *adj.*, lažljiv, onaj koji često i rado laže: *Kî je lažnjȉf ga kumpānji ne trpīȇ.*

lažnjȉvac, lažnjȉvca, *pl.* lažnjȉvci, lažnjȉvac, *dem.* lažnjȉvčić, *m.*, lažac, làžljivac: *Lažnjȉvcen ljūdi zovūȏ unegȁ, kî rȁt làže.*

lažnjȉvka, i, *pl.* lažnjȉvki, lažnjȉvk, *dem.* lažnjȉvica, *f.*, lažljivica, žena koja rado laže: *Lažnjȉvka nĩ prâva ženȁ.*

lȅ, *adv.*, ipak, dakle: *Dãnke si lȅ prîša na dobȏ.*

lecijūȏn, a, *pl.* lecijūȏni, lecijūȏni, *m.*, (tal. lezione) [mlet. *lezion* (DDV 368; VG 539)], zadaća, lekcija: *Navàdi svūȏj lecijūȏn za jūtre.*

lȅć, līȇgnen - liegno i legnejo, lèga, leglà, leglò, legni, *v. p.*, **1.** leći, legnuti: *San jâko trūdan, grīȇn mâlo lȅć.* **2.** ići spavati: *Vȅć je jâko kàsno, hòmo lȅć.*

ledīȇn, ledīȇni, ledenà, ò, ledenegà, ledenèji, *adj.*, lèden, smrznut: *Ledenà vodà nĩ zdrāva za pȉt.*

lègo, *vez.*, nego, već: *Nȅjâ, lègo ūȏn je rȅka da će prȉt. Bȉće bolje da grīȇš tî lègo ūȏn.*

lȅh, *adv.*, samo, barem: *Da mi ga je lȅh vȉdet, àli čȗt, kakȍ mu jīȇ va fàbrike.*

lȅja, i, *pl.* lèji, līȇj, *f.*, (tal. legge) [istroromanski *leie* (VG 539); mlet. *lege* (DDV 364; VG 532)], zakon: *Sȁko lȅjo se mūȏra rešpetȁt.*

lejȉć, a, *m.*, vrsta ukrasne miomirisne biljke s velikim bjelkastim listovima i sa širokim crvenim i bijelim cvjetovima.

lekarȉja, i, *pl.* lekarȉji, lekarîj, *f.*, lijek, zdravstveno sredstvo: *Lekarȉji se prodãvajo va farmacȉje.*

lemȅš, a, *pl.* lemèši, lemīȇš, *m.*, ralo, široki željezni dio pluga: *Prȅs lemȅša nĩ dobregà plȕga.*

lenčārȉt, lenčārin - lenčare i lenčārijo; lenčārī, lenčārȉla, lo; lenčārȉ, *v. i.*, ljenčariti, dangubiti: *Kî lenčāri ga ljūdi zovūȏ lenūh, àli niškorȉsti.*

lenobȉja, i, *f.*, lijenost: *Lenobȉja je zrȍk segà zlà. Va lenobȉje se člověk zapusti.*

lenūh, lenūhī, *pl.* lenūhȉ, lenūhi, *m.*, lijenčina: *Lenūh je ūn kiemū smrdȉ sȁko dȅlo.*

lepotȁ, lepotȉ, *pl.* lepotȉ, lepûot, *f.*, ljepota: *Od lepotȉ se ne mȍre žīvȅt.*

Leprȉnac, Leprȉnca, *m.*, mjesto Veprinac, opć. i kot. Volosko: *Leprȉnac ȉma škūȏlo i crīȇkvo, a nahãja se na jenīȇn vršćīće.*

leprȉnački, a, o, leprȉnačkega, *adj.*, ono što pripada mjestu Veprinac: *Leprȉnački marūȏni so fĩni kakȍ i lovrĩnski.*

Leprȉnašćina i **Leprînašćina**, i, *f.*, okolica Veprinca, porez. općina Veprinac: *Na Leprȉnašćine se ne mȍre orȁt ni peljȁt, već sämo kopȁt i nosȉt.*

Leprȉnčan, a, *pl.* Leprȉnčani, Leprȉnčan, *m.*, Veprinčanin, stanovnik Veprinca: *Leprȉnčani so nâj vȅć zidarȉ, ali navigâjo po mūȏru.*

Leprȉnka i **Leprȉnčanka,** i, *pl.* Leprȉnki i Leprȉnčanki, Leprȉnk i Leprȉnčank, *f.*, Veprinčanka, stanovnica mjesta Veprinac: *Leprȉnki nȍsijo sȁko brȅmen na hrtȅ va kȍše.*

leprȉnja, i, *f.*, (lat. ruscus aculeatus), veprina, zimzelena drvena biljka sa zelenim lišćem: *Mlâda lȅprinja je dobrà kakȍ i špārugi kȁt se ufrȉga s jāji.*

lepūh, lepūhà, i, *f.*, vrsta vodene biljke sa širokim jajolikim listom i dugom peteljkom: *Lepūh rāstȅ po potȏkeh i mlȁkah.*

lȅsa, i, *pl.* lèsi, līȇs, *f.*, opletena vrata od šiblja, trnja ili letava na ogradi ili živici na kolnom putu gdje narod ide u polje ili na ograđeni pašnjak; *dem.* lèsica: *Lȅso znȃ storȉt saki*

kmèt rûm takö da na šîbi o trnja stâvi zgorä i zdolä dvîē mljävice kîē se vîēžo z bèkvon.

lesìca[1], i, *pl.* lesìce, lesîc, *f.*, **1.** lisica: *Pöli näs ïma pïmo lesîc, pak kî ubîje lesìco, hödi s njîējno(n) kōžo(n) ot kūći do kūći pobìrat jâja.* **2.** ime ovce žute boje.

lèsica[2], i, *pl.* lèsice, lèsic, *f.*, vratašca na pregradi pred glavnim oltarom, *dem.* od lèsa.

lesnìca, i, *pl.* lesnìce, lesnîc, *f.*, letve pod stropom za sušenje sira: *Lesnìco se držî va kūhinje pod griedämi za šūšìt sîr i skūto.*

lèstavica, i, *pl.* lèstavice, lèstavic, *f.*, lastavica: *Lëstavice dëlajo njīzlö pod grandãljo i ïnke va štäle.*

lèstavičin, a, o, lèstavičinega, *adj.*, lastavičin: *Lëstavičino njīzlö je storenö ot bläta, pīeskä i pîērlja.*

lèš, a, o, lèšega, *adj.*, (tal. lesso) [mlet. *lesso* (DDV 366; VG 535)], kuhan, varen: *Nèke rìbi se jidūō i lèše, ali na lèšo.*

lešètrika, i, *pl.* lešètriki, lešètrik, *f.*, rašeljka, vrst drveta na koje se cijepi trešnja: *Lešètrika rastè posūōt po grãjah i gromäčah.*

Lešìšćan, a, *pl.* Lešìšćani, Lešìšćan, *m.*, stanovnik p. o. Lešišćina: *Lešìšćani ïmajo sîēla po brîēgeh i po rovîēh.*

Lešìšćanka, i, *pl.* Lešìšćanki, Lešìšćank, *f.*, stanovnica p. o. Lešìšćina.

Lešìšćina, i, *f.*, porez. opć. Lešìšćina, upr. općina Boljun, kotar Pazin (sada Pula).

lèštar, lèštra, lèštro, leštrega, leštrèji, *adj.*, (tal. lesto) [mlet. *lesto* (DDV 367; VG 536)], brz, hitar: *Težakì mūōrajo bìt lèštri ku ćo dëlo fïnit.*

lèštro, leštrèje, *adv.*, (tal. lesto) [mlet. *lesto* (DDV 367; VG 536)], brzo, hitro: *Hömo lèšto da ne zakäsnimo na mäkino!*

Letãj, Letãja, *m.*, ime jednog rumunjskog naselja, u. opć. Podpićan, kotar Pula: *Na Letãje govòre jöš rumanjîēški sämo starèji ljūdi.*

Letãjac, Letãjca, *pl.* Letãjci, Letãjac, *m.*, stanovnik p. o. Letaj, općina Boljun, kotar Pula.

Letãjka, i, *pl.* Letãjki, Letâjk, stanovnica p. o. Letaj, opć. Boljun, kotar Pula.

letèt, letîn, letîē i letījūō, letîē, letèla, letèlo, letì, *v. i.*, letjeti: *Tìći letījūō visöko. Kî letî visöko nìsko päda.* (nar. poslovica)

lètina, i, *pl.* lètini, lètin, *f.*, ljetina, jednogodišnji prirod zemlje: *Pasîno lèto je bilä vêla zïmä i vêla šūša, pàk je bilä ïnka slàba lètina.*

lètnica, i, *pl.* lètnici, lètnic, *f.*, obljetnica, godišnjica: *Mèseca mäja je oblètnica smìrti mojegä ocä.*

lèto, a, *pl.* lèta, lîēt, *n.*, **1.** ljeto. **po lète** – *adv.*, ljeti: *Po lète se grîē na mūōre.* **2.** godina: *ūōn slūži vëč pêt lîēt a jâ kömoć lèto dïn. K lètu ću pūōć v Rīekö. Segä lèta san bîjâko bölan. Kî je pöli lîēt, tâ ne möre së jës. Tî si vëč na lètah za pūōć va vūōjsko. Do stūō lîēt ni kösti ni mîēsa. (se užâ rëč)*

lètošnji, a, o, lètošnjega, *adj.* ovogodišnji: *Lëtošnje vïnö je bölje od lïnjskega.*

lètrika, i, *pl.* lètriki, lètrik, *f.*, (tal. elettrico) [od tal./mlet. *luce elettrica*, no u hrvatskome standardnome jeziku *elèktrika*, grčkoga podrijetla (HER III/130)], električno svjetlo, elektrika: *Dîndanäs ïmajo lètriko i nèka sîēla va kampänje.*

lètrični, a, o, lètričnega, *adj.*, električni: *Prìvo je Riekä imèla lètrični trïnvaj prìvo nëgo Zãgreb, a danäs ga nïma.*

letūće, a, *coll. n.*, živad, perad: *Na selë gospodarìca ne möre bìt prëz letūća. Jūhä je nîjgušnëja od letūća.*

Leūōn, a, *pl.* Leūōni, Leūōni, *m.*, (tal. leone) [mlet. *leon* (VG 535)], **1.** ime Lav **2.** lav (zvijer): *Leūōni živūō va Äfrike i va Âzije.*

lèva, i, *pl.* lèvi, lîēf, *f.*, (tal. leva) [mlet. *leva* (VG 537)], vojnička stavnja, novačenje: *Mladìći mūōrajo pūōć na lèvo. ūōn je stòri vëč dvîē lèvi.*

levàt, levîn - levâjo, levã, levàla, levàlo, levîn, levàna, o, levãj, *v. p.*, (tal. levare) [mlet. *levar* (VG 537; DDV 368)], dignuti, podignuti, dići: *Pomozite mi levàt ūōf kämnik.* **levàt se** (tal. levarsi) [mlet. *levarse* (VG 537; DDV 368)], dići, podignuti se, ustati: *Levãjte se, vëč je kasno!*

levëvat, levûjen - levûjo; levëva, la, lo; levũj, *v. i.* (tal. levare) [v. **levàt**], dizati, podizati: *Mî smo vëč pūti levëvali bäčvi vïna na vūōs.*

levìčas, levìčasta, o, levìčastega, levičastèji, *adj.*, ljevičast, onaj koji se služi samo lijevom rukom, ljevak: *Mälo ljūdi je levìčasto.*

ležàt, ležîn - ležīmö, ležijūō, ležîē, [lež... ne razabiru se slova], ležàla, ležàlo, ležîēć, ležì, *v. i.*, lèžati: *Kadà je tëplo, ūōvci ne pasūō, vëč ležîē va hlädë. Govëda prežîvajo na ležîēć.*

ležìšće, a, *pl.* ležìšća, ležîšć, *n.*, ležaj, brlog: *Säki zîēc ïma svojë ležìšće, kämo grîē spät.*

lîbar, lîbra, *pl.* lîbri, lîbri, *m.*, (tal. libro) [mlet. *libro* (DDV 369; VG 540)], knjiga, *dem.*

librȉć: *Školȗni se vädijo z lȉbri. Prez lȉbri se ne grȉẽva škȗolo.*

lȉber, a, o, lȉberega, liberẽji, *adj.*, (tal. libero) [mlet. *libero* (DDV 369; VG 539)], slobodan: *Soldât je lȉber kât fȕni soldačȉjo.*

Liberât, a, *pl.* Liberâti, Liberât, *m.*, (tal. Libero), muško ime Slobodan: *Na Liberâtovo je vêlo prošćênje va Päzine.*

liberȁt, liberȓn - liberâjo, liberã, liberȁla, liberȁlo, liberãn, liberȁna, o, liberãj, *v. p.*, osloboditi nekoga, (tal. liberare) [mlet. *liberar* (VG 539)]: *Liberãj me s tẽ mižȉriji!* **liberȁt se** (tal. liberarsi) - osloboditi se: *ȕon se je kömoć liberã o(t) dȗga.*

Liberâtova, i, *f.*, (tal. Libero), dan Sv. Slobodana: *Na Liberâtovo je prošćênje va Päzine.*

libertât, libertâdi, *f.*, (tal. libertà) [mlet. *libertà/libertade* (DDV 369; VG 539)], sloboda: *Va pržȕone človẽk ȉma mälo libertâdi. Prez libertâdi nȉ prâvega življênja.*

librarȉja, i, *pl.* librarȉji, librarȉj, *f.*, (tal. libreria) [mlet. *libraria* (DDV 369; VG 540)], knjižara: *Lȉbri se kupȗjo va librarȉje. Va Boljȕma nȉ librarȉji.*

librȉć, a, *pl.* librȉći, librȉć, *m.*, (tal. libretto) [čakavska izvedenica od romanizma **lȉbar**], **1.** radnička knjižica; **2.** *dem.* od lȉbar: *Säki dẽlavac mȕora imẽt librȉć za dẽlo iskȁt.*

līcẽ, līcȁ, *pl.* līcȁ, līc, *n.*, lice, osoba: *Lȉepo līcẽ se rädo glẽda, äš säkega pïežȃ.*

licȉênca, i, *pl.* licȉênci, licȉênc, *f.*, (tal. licenza) [vjerojatno preko hrvatskoga književnoga jezika *licèncija*, latinskoga podrijetla (HER V/359)]; **1.** oblasna dozvola, obrtnica: *Mȕoj prîetel je dȍbi licȉênco za otprȉẽt oštarȉjo.* **2.** dopust: *ȕon ȉma licȉênco o(t) dvanȁjs dȎn.*

lȉcit, a, *pl.* lȉciti, lȉcit, *m.*, dražba: *Njegȍva kmẽšćina je šlä na lȉcit za dȕh, äš je sẽ zafrajã.*

licitȁt, licitȓn - licitâjo, licitã, licitȁla, licitȁlo, licitȓn, licitȁna, o, licitãj, *v. i.*, dražbovati, dati na dražbu: *Kȍmun licitâ komȕnsko trävȍ, a säkeh dvãjset lȉẽt drȉẽvo va bȍške.*

lȉẽć, līẽžẽn, liegȕo i liežẽjo, lȉẽga, lȉẽgla, lo, līẽžì, *v. i.*, leći jaja: *Nẽke kȍkoši līẽgȕo jäja va štajȗone säki dȎn.*

lȉẽća, i, *f.*, leća, vrst sočiva: *Lȉẽća se poli näs ne sãdi vẽć čȕda lȉẽt.*

lȉẽgnji, lȉẽganj, *pl. m.*, naprava od dvije gredice, koje su međusobno spojene s dvije letve i koja služi na kolima za vožnju bačava ili kamenja: *Lȉẽgnji pripädajo vȍzu, a stäve se na vȕos kadȁ se grȉẽpo vïnȍ, älipo kamȉênje.*

līehȁ, liehȉ, *pl.* līehȉ, lȉehi i lȉẽh, *f.*, lijeha, uska njiva, *dem.* lešȉca: *Līehȉ se dẽlajo i kopâjo säma va vȑteh.*

lȉẽn, lȉẽni, līẽnä, līẽnȍ, lenejȁ, lenẽji, *adj.*, lijen, koji nema volje za rad: *Lȉẽni človẽk je slȁp gospodãr i slȁbo pastȗje.*

Lȉẽncovići, Lȉẽncović, *pl. t. m.*, zaselak, p. o. Letaj, opć. Boljun, kot. Pazin (sada Pula): *Poli Lȉẽncović se govȍri i rumanjȉẽški.*

lȉẽp, liepȁ, liepȍ, lepegȁ, lèplji i lèpči, *adj.*, lijep, krasan: *Onȁ divȕojka līẽpȍ hȍdi i līẽpȍ se nȍsi. Sȁgdere je līẽpȍ, ma dȍma je nȉjlèplje* (nar. poslovica). **po līẽpīẽn**, *adv.*, po lijepom vremenu ili po lijepom putu: *Jâ grȉẽn na špäš samo po līẽpīẽn.*

lȉẽr, līẽrȁ, *pl.* līẽrȉ, lȉẽri, *m.*, liljan: *Rȕožice od līẽrȁ līẽpȍ unjȗjo, pȁk se nȍse i va crȉẽkvo na oltãr.*

lȉẽs, lȉẽsa, *m.*, drvena građa, građevni materijal: *Kî kȕćo zȉda potrebȗje i lȉẽsa.*

līẽskȍvina, i, *f.*, drvo od lijeske: *Mlãda līẽskȍvina se lȁhko uvȉja, pak se od njȉẽ dẽla kȍš za vȕos i mäњi za sȉẽno.*

lȉẽšnjak, a, lȉẽšnjaki, lȉẽšnjak, *m.*, lješnjak i plod lijeske lijeska: *Līẽšnjaki säko lẽto rodȉẽ a dozorȉjȕo angȍšta mẽseca.*

lȉẽt[1], lèda, *m.*, led: *Lȉẽt se po lẽte pïno rãbi za râzne potrẽbi.*

lȉẽt[2], a, *m.*, let: *Lẽstavice kȁt se selȉjȕo, storȉẽ dȗgi lȉẽt prȉẽk mȕora.*

lȉẽtnji, a, o, lȉẽtnjega, *adj.*, ljetni: *Lȉẽtnji mẽseci so nȉjteplẽji i nȉjvẽći.*

līẽtȍ, līẽtȁ, *pl.* lietȁ, lȉẽt, *n.*, dlijeto za oblijelavanje drveta i kamena: *Lȉẽtȍ rãbe na dẽle zidãrȉ i klesãrȉ.*

lȉẽvi, a, o, lȉẽvega, *adj.*, lijevi: *Šušãk se nahãja na lȉẽve bȉnde Rečȉni. Z lȉẽvo(n) rȕoku(n) se tẽško dẽla.*

lȉh, *adv.*, samo: *Va lövе san ubî lȉh dvȉẽ kljunäčі.*

lihvãr, lihvãrȁ, *pl.* lihvãrȉ, lihvãri, *m.*, lihvar, zelenaš: *Nẽkat je bȉlȍ i poli näs lihvãri dȍkle nȉ bȉlȍ posujȉlnic.*

līјȁk, lijkȁ, *pl.* lījkȉ, lijâk, *m.*, lijevak: *Līјȁk se rãbi na bäčve za pretākȁt vïnȍ z jenȉẽ bäčvi va drügo.*

līјȁvica i **līјȁvina,** i, *f.*, proljev: *Mȋli otrokȉ ȉmajo vẽć pȗti līјȁvico i glȋsti.*

lȉkup, a, *pl.* lȉkupi, lȉkup, *m.*, (njem. Leitkauf),

proslava, gozba nakon završetka zajedničkog posla: *Kȁt se fȉni nȗovo kùćo i stàvi pot krȕof se storȋ lȉkup.*

lȉma, i, *pl.* lȉmi, lîm, *f.*, (tal. lima), lima, turpija za željezo i drvo: *Lȉmo rãbe nȇjvēć štȕnjadȗori i mehȁniki.*

limȃr, limȃrā, *pl.* limȃrī, limȃri, *m.*, limar: *Limȃrī so artižȃni sàmo va grãdeh, mȁ hödijo i po sȇlah.*

limȃrski, a, o, limȃrskega, *adj.*, lȉmarski: *Limȃrsko ordȇnje je drâgo* (i *drãgō*).

limȁt, limȃn, limȃjo, limȃ, limȁla, ȁlo, limȃ, limȁna, limȃj, *v. i.*, (tal. limare) [mlet. *limar* (DDV 372)], turpijati, gladiti turpijom: *Ordȇnje se limȃ, da bȗo glȃje.*

limunȃda, i, *pl.* limunȃdi, limunȃt, *f.*, (mlet. limonada), piće od limunovog soka i zašećerene vode: *Po lȅte limunȃda čovȅka ofrešḱâ i mu gȗodi.*

limȗon, a, *pl.* limȗoni, limȗoni, *m.*, (tal. limone) [mlet. *limon* (DDV 372)], limun: *Limȗoni i narȃnči rastȕ i va jȕžne Dalmȃcije.*

limȗozina, i, *pl.* limȗozini, limȗozin, *f.*, (tal. elemosina) [mlet. *limosina/ elemosina* (VG 543; 339); *lemosina* (DDV 363)], milostinja, crkveni milodar: *Limȗozino zvonȋr pobȉra pod mȁšo(n) sȁko nedȅljo.*

Lindãr, Lindȁra, *m.*, Lindar, ime jednog starog istarskog gradića, u. opć. Pazin, kotar Pula: *Lindãr se nahãja na Brȇgu i ima jâko lȇpo vȉšto.*

lȋnija, i, *f.*, *pl.* lȋniji, lȋnij, (tal. linea) [vjerojatno je ta učena riječ latinskoga podrijetla preuzeta u čakavski sustav iz hrvatskoga standardnoga jezika *línija* (HER V/371)], crta, pravac: *Hodȉte vãjki po tȅ lȋnije pak ćete prȋ drȕt va selȍ. Pišȉ po lȋnije pak ȇćeš žbaljȁt.*

lȋra, i, *pl.* lȋri, lîr, *f.*, (tal. lira), lira, talijanski novac: *Za pȕ̄ć va Tãlijo trȇbe imȅt i lȋr.*

lȋs, lȋsta, *pl.* lȋsti, lȋsti, *m.*, **1.** list stabljike ili drveta: *Lȋs ne pȁda dȕgo o drȇva.* **2.** pismo: *Danȁs nȋ pȍštar donȅsa nȇdan lȋs.* **3.** arak papira: *Tâ lȋbar ȉma trȇjset lȋsti.*

lȋš, a, o, lȋšega, lišȅji, *adj.*, (tal. liscio) [mlet. *lisso* (DDV 373; VG 546)], gladak, uglađen: *Pȍt ot parkȋet je lȋš, ma lȋt je jȍš lišȅji.*

lȋšo, *adv.*, (tal. liscio) [mlet. *lisso* (DDV 373; VG 546)], glatko, bez neprilike, sretno, dobro: *Tâ človȅk je bî tȕ̄žen, mȁ je na sūdȅ pasã lȋš.*

lȋt, lījȅn - lījȕō, lȋ, līlȁ, līlȏ, lȋj, *v. i.*, liti, lijevati: *Lȇj mliekȍva lonȁc za kùhat!*

lȋtra, i, *pl.* lȋtri, lȋtar, *f.*, litra, mjera za tekućinu; *dem.* lȋtrica: *Donesȉ mi lȋtro vȋnā i kvartîn rakȉji!*

Livâde, Livât, *pl. t. f.*, Livade, ime jednog istar. sela, u. opć. Motovun, kotar Pula: *Livâde so va ravnȉce poli Mȋrno (potȏk).*

līvȁt, lȋvan - lȋvajo, līvã, livȁla, lo, lȋvan, a, o, lȋvaj, *v. i.*, lijevati: *Nećȁs je dãš līvã cȇlo nȗoć kakȍs kablȁ (se užâ rēć).*

livȇl, livȅla, *pl.* livȅli, livȇl, *m.*, (tal. livello) [mlet. *livel* (VG 546); *livelo* (DDV 374)], **1.** ravnalo, razulja (zidar. sprava): *Livȇl rãbe zidārȉ.* **2.** razina morska, nivo: *Boljȗn se nahãja 252 m nad mȕ̄rsken livȅle.*

livȗolver, a, *pl.* livȗolveri, livȗolver, *m.*, (njem. Revolver), revolver, samokres: *Va vȕ̄jske ofičērȉ nȍse livȗolver.*

līzȁt, lȋžen - lȋžo i lȋžejo, līzã, līzȁla, lo, lȋzan, [...ne razabire se tekst], lȋži, *v. i.*, lizati: *Krȁvi i tȗovci rȁde lȋžo sȗol.*

Ližnjȃn, Ližnjȁna, *m.*, Ližnjan, ime jednog istar. sela, u. opć, i kotar Pula: *Ližnjȃn je blȋzu mȕ̄ra. Va Ližnjȁne kmȅti ȉmajo dobregȁ uȏvčega sȉra.*

lobodȁ, ȉ, *f.*, (lat. chenopodium), loboda, vrst primorskog povrća: *Lobodȁ je bȍlja ot špinȃta.*

lȍćika, i, *f.*, (lat. lactuca sativa L.), vrst poljske salate.

lojȁnica, i, *pl.* lojȁnici, lojȁnic, *f.*, voštanica, svijeća: *Kî nȉma lȋmpi mȕ̄ora rābȉt lojȁnico.*

Lõjza, i, *f.*, (tal. Luigia), žen. ime, Alojzija, Vjekoslava.

Lõjzo, Lȗ̃ojzeta, *pl.* Lõjzeti, Lõjzet, *m.*, (lat. Aloisius), muško ime Alojzije, Vjekoslav: *Zovȉ Lõjzeta da prȉde na jȕžino.*

Lõjzetof, Lõjzetova, o, Lõjzetovega, *adj.*, Vjekoslavov, koji pripada Vjekoslavu: *Pȍ so Lõjzetove brãjdi.*

lokãl, lokālȁ, *pl.* lokālȉ, lokãli, *m.*, (tal. locale) [u hrvatskome standardnome jeziku *lòkāl* je germanizam (HER VI/10)], trg, prostorija, gostiona: *Va unȇn lokālȅ je pȑvo bȋlā oštarȉja, a sadȁ je butȇga.*

lokȃnda, i, *pl.* lokȃndi, lokȃnt, *f.*, (mlet. locanda), gostionica, restauracija, *dem.* lokȃndica: *Va lokȃnde se dobȋ segȁ za jȅs i za pȉt.*

lokȁt, lȍčen - lȍčo i lȍčejo, lokã, lokȁla, lokȁlo, lokãj, *v. i.*, pohlepno, požudno piti: *Brekȉ lȍčo vȍdo, a pijȃnci vȋnȍ i rakȉjo.*

lȍkva, i, *pl.* lȍkvi, lȍkaf, *dem.* lȍkvica, iskopana okrugla duboka jama za vodu kišnicu s kamenim stubama sve do dna, da se može doći do vode i po ljeti kad voda opada: *Z lȍkvi kmẽti rãbe vȍdo za kūhat i za blâgo, a za pȉt ku nĩ bȍlje vodi z vrūōćkā.*

lomȉt, lòmin - lòme i lòmijo, lomĩ, lomȉla, lomȉlo, lòmljen, a, o, lomȉ, *v. i.*, **1.** skupljati kukuruzne klipove: *Klâsi o(t) truk ȉnji se lòmijo šetĩembra mẽseca.* **2.** lomiti: *Kadȁ tâti krâdo žîri lòme i grȁni.*

lonȁc, loncȁ, *pl.* loncȉ, lonȃc, *m.*, lonac, glinena posuda za kuhanje i za cvijeće; *dem.* lončȉć: *Loncȉ se rãbijo va sȁke kūhinje. Va loncĩeh se kūha i ča dobregȁ.*

lončār, lončārȁ, *pl.* lončārȉ, lončāri, *m.*, lončar, onaj koji pravi lonce: *Va Ístrije so lončārȉ sămo Dolĩenjci z Labȃnšćini.*

lôndīner, a, *pl.* Lôndīneri, Lôndīner, *m.*, (njem. Lohndiener), hotelski sluga: *Lôndīneri so služȉli po hotĩeleh.*

lȍpa, i, *pl.* lȍpi, lūōp, *f.*, (tal. loggia) [prema Skoku od stvnjem. *Lauppia* > *louba* > nvnjem. *Laube* (ERHSJ II/318)], suša, natkriveni trijem, gdje se drže kola i poljodjelsko oruđe: *Lȍpo ȉma sȁka vẽća kmĩecka kūća.*

lopāč, lopāča, *pl.* lopāčȉ, lopãči, *m.*, vrsta poljskog povrća: *Lopãč se kūha za jẽs, kadȁ nĩ nĩenega drūgega zelĩenja.*

lopār, lopārȁ, *pl.* lopārȉ, lopāri, *m.*, okrugla drvena daščica s držalom, koja u kuhinji služi za sječu mesa i povrća kao i za prijenos kruha u peć: *Lopār kūharice va kūhinje čūda rãbe za dẽlat pẽšto.*

lopȁta, i, *pl.* lopȁti, lopât, *f.*, lopata, *dem.* lopȁtica: *Z lopȁton se hȉta sablūōn i čȉsti blȁto.*

lopȁtica, i, *pl.* lopȁtice, lopȁtic, *f.*, **1.** *dem.* od lopȁte; **2.** plećka: *Pršūt ȉma vẽć mĩesa od lopȁtici.*

Lošĩnj, Lošȉnja, *m.*, Lošinj, ime jednog kvarnerskog otoka i gradića, u. opć. i kotar Lošinj: *Na Lošĩnje rodȉ pūno smȍkvaf i grūōjza.*

Lošīnjȃn, Lošīnjȁna, *pl.* Lošīnjȁnī, Lošīnjȃn, *m.*, stanovnik mjesta i otoka Lȍšinj.

Lošīnjȃnka, i, *pl.* Lošīnjȃnki, Lošīnjȃnk, *f.*, stanovnica mjesta i otoka Lȍšinj.

lošĩnjski, a, o, lošĩnjskega, *adj.*, lȍšinjski, koji pripada mjestu Lȍšinj.

loterȉja, i, *pl.* loterȉji, loterîj, *f.*, (tal. lotteria), lutrija: *Mî nȉkat ne igrĩmo na loterȉjo.*

lovȃc, lovcȁ, *pl.* lovcȉ, lovâc, *m.*, lȍvac: *Lovcȉ hȍdijo va lūōf rȁno jūtro, pȉvo nẽgo sūnce vilĩeze.*

lovãčki, a, o, lovãčkega, *adj.*, lȍvački, koji pripada lovcu: *Nẽkat so lovcȉ va lūōf sȍbon nosȉli prâh va lovãčken rȍge a sȍbom zămo i lovãčkega brekȁ.*

lovĩna, i, *pl.* lovĩni, lovîn, *f.*, ulov, ono što se ulovi: *Ponẽkat se lȍvac vȉne dȍma z lȍva i pres lovĩni.*

lovȉt, lovĩn - lovĩe i lovijūō, lovĩ, lovȉla, lo, *v. i.*, **1.** loviti: *Prâvi lȍvac lovĩ sămo s pūškūōn.*

Lovljȁni, Lovljȃn, *m.*, Novljani, ime jednog zaselka u Boljunskom Polju, u. opć. Pazin, kotar Pula: *Lovljȁni se nahãjajo va Kräse pod Učko.*

lovnjȃnski, a, o, lovnjȃnskega, *adj.*, novljanski, koji pripada selu Lovljȁni: *Tȍ so Lovljȃnske brãjdi i šinužẽti.*

Lovrȃn, Lovrȁna, *m.*, Lovran, kupališno mjesto, u. općina i kotar Volosko: *Va Lovrȁne rastūō kastĩnj, lâvrika i lužmarîn.*

Lovrȁnac, Lovrȃnca, *pl.* Lovrȃnci, Lovrȁnac, *m.*, stanovnik Lovrana: *Lovrȃnci jȍš od nẽkat navigâjo po mūōru.*

Lovrȃnka, *pl.* Lovrȃnki, Lovrȃnk, *f.*, Lȍvranka, stanovnica mjesta Lovran: *Lovrȃnki prodãvajo mlīēkȍ kostĩnj i smȍkvi.*

lovrȃnski, a, o, lovrȃnskega, *adj.*, lȍvranski, što pripada Lȍvranu: *Lovrȃnski marūōni so na glāsū kakȍ nâjbȍlji.*

Lovrȃnšćina, i, *f.*, okolica Lovrana, uprav. opć. Lovran, kotar Rijeka: *Na Lovrȃnšćine so sȃmi brīēgi i drȁgi.*

Lovrīēč, Lovrīēčȁ, *m.*, Lovreč, ime jednog istar. sela u. opć. Poreč, kotar Pula: *Va Lovrīēčẽ ȉma pūno terȁna.*

lovskî, lovskâ, lovskūō, lovskĩega, *adj.*, lovački: *Lovskūō pūško smīē nosȉt sămo lȍvac, kî ȉma licĩenco.*

lozȁ, i, *pl.* lozȉ, lūōs, *f.*, **1.** žbun, grm obrastao trnjem **2.** naziv jedne šumice: *Kokošȁ znȃ znĩes jãja va kakȍve lozẽ i dopeljȁt dȍma pulȁštrići.*

lozȉna, i, *pl.* lozȉni, lozîn, *f.*, divlja vinova loza (trs), koja se penje na drveće: *Lozȉno nĩ trẽba šunferȁtni škrofȉt a sẽjno se znȃ na njĩe natȉrgat i po brĩento dobregȁ grūōjza.*

ložȉt, lòžin - lòže i lòžijo, ložĩ, ložȉla, lo, lóžen, a, o, ložȉ, ložȉla, lo, ložĩ, *v. i.*, ložiti, vatru paliti: *Ložȉte ugšnj, da se ne zamorî do*

ubëda.

Lûce, Lûceti, *pl.* Lûceti, Lûcet, *f.*, Lucija, *dem.* Lûcica: *Od Lûceti nìsmo jöš dobìli nikakövega glâsa.*

lûč, lučì, *f.*, (tal. luce) [u hrv. *lûč* kao i u čakavskom, nije talijanizam već riječ praslavenskoga podrijetla, čiji korijen nalazimo u indoeuropskom (HER VI/22)], uljanica, svijeća na ulje ili petrolej: *Ötprto lûč se ne smîê rãbìt va dvûorë. Kî manë lûč, jâ njemü kljûč* (nar. poslovica).

lûh, lugà, *m.*, lûg, vruća voda s pepelom, lužina: *Lûh se rãbi za lužìt bijankarijo.*

lùk, a, *m.*, luk kozjak, primorski luk, ljutika: *Na Boljûnšćine se sãdi sàmo tà süorta lùka i žbülla.*

Lûka, Lûketa, *m.*, muško ime Luka, *dem.* Lukìć: *Jâ san z Lûketon hodî va škûolo.*

Lukĩnčić, a, *m.* (od Lûke), prezime jedne porodice u selu Kirčija na Boljunskom Polju.

lumbãrda, i, *pl.* lumbãrdi, lumbãrt, *f.*, (njem. Lumbarde) [u hrv. *lùmbārda* iz srlat. *lumbarda* (HER VI/28)], mužara: *Nèkat se je vêli gödi i poli näs hìtalo z lumbãrdi.*

lũmber, a, *pl.* lũmberi, lũmber, *m.*, lovorov plod odnosno zrnje: *Nèki kmëti lũmber rãbe kakö medižijo za štömih.*

lumbîêl, lumbīēlà, *pl.* lumbīēlì, lumbíêli, *m.*, (tal. lumbello) [mlet. *limbel* (VG 542)], uložak prozorskog okvira: *Kî ima na ükně lâštro, ìma i lumbíêl.*

lũmbrèla, i, *pl.* lumbrèli, lumbrîêl, *f.*, (mlet. l' ombrella) [mlet. *l'ombrela* (DDV 450; VG 700)], kišobran, *dem.* lumbrèlica: *Kât so vêli dažljì se ne mòre prez lumbrèli püć vis kùći.*

lumbrelîn, a, *pl.* lumbrelîni, lumbrelĩni, *m.*, (mlet. l' ombrelin), suncobran: *Nèkat so va grãdeh frãjlice i gospîê po lète nosìle lumbrelîn.*

lùmer, a, *pl.* lùmeri, lùmer, *m.*, (tal. il numero) [mlet. *numero/lumero* (VG 691, 555; DDV 377)], **1.** glavni broj **2.** kuća: *Kolìko lùmera ìma töselö?*

lumerât, lumerîn - lumerâjo, lumerã, lumeràla, àlo, lumerîn, lumeràna, o, lumerãj, *v. i.* i *p.*, (tal. numerare), označiti brojem: *Va sâken selë so së kùći lumeràne.*

lumerëvat, lumerûjen, lumerûjo; lumerâ, lumeràla, lo, lumerëvan, a, lumerëvaj, *v. i.*, (tal. numerare), označivati brojem: *Kùći so se vãjki numerëvale da se znâ kolìko jih jîê.*

lumîn, lumîna, *pl.* lumîni, lumĩni, *m.* [mlet. *lumin* (VG 555; DDV 374)], uljena svječica, žižak, dušica, kandilo: *Va crîêkve pret glâvnen oltārüon gorî lumîn, a na si Svêti i na cimìtere na grüobeh.*

luminacijûon, a, *pl.* luminacijûoni, luminacijüoni, *m.*, (tal. illuminazione) [mlet. *iluminazion* (DDV 322), *luminasion* (VG 555)], rasvjeta na pučkoj svečanosti: *Luminacijûon se dëla sàmo va grãdeh kadà je kakövа vêla držãvna fêšta.*

luminât, luminîn - luminîjo, luminãt, luminàla, àlo, luminĩn, luminàna, o, luminĩj, *v. i.* i *p.*, (tal. illuminare) [mlet. *iluminar* (DDV 322), *iluminar/luminar* (VG 471; 555)], rasvijetliti: *Na držãvno fêšto je plàc bì luminĩn.*

luminëvat, luminûjen - luminûjo; luminëva, la, lo, luminëvan, a, o, luminëvaj, *v. i.*, (tal. illuminare) [v. **luminât**], rasvjetljivati: *Dândanàs se i bröodi luminûjo.*

lünà, lünì, *f.*, (tal. luna) [mlet. *luna* (VG 555; DDV 377)], pun mjesec: *Va lünë se i po noćë möre dobrövìdet.*

lüoba, i, *f.*, crveni vjetar, vrst zarazne bolesti: *I jâ san jedĩn püt imîê lüobo i kömoć san ozdrâve.*

lüof, lòva, *pl.* lòvi, lüovi, *m.*, lov: *Lovcì zàmo sòbon va lüof i brekà.*

lüoh, lüogà, *pl.* lüogì, lüogi, *m.*, (tal. luogo) [mlet. *logo* (VG 555; DDV 374)], **1.** iskrčena šuma i močvarna livada: *Va lüoge narāstë visöka trāvà.* **2.** prostorija: *Tà kùća ìma trî lüogi.*

lüoj, lòja, *m.*, loj: *Lüoj ìma sàmo debëlo blâgo. Od lòja se dëlajo svîêćì.*

lûojtra, lüojtar, *pl. t. n.*, (njem. Leiter), ljestve, *dem.* lüojtrica: *Lüojtra pòli kùći pünо rãbe za poprāvljât kùćo i za brât žîri. Po lüojtrah se grîê na drîêvo.*

lüoman, lüomni, lüomna, o, lüomnega, *adj.*, lomljiv, ono što se lako lomi: *Stakl ö je jâko lüomno.*

lüombul, a, *pl.* lüombuli, lüombul, *m.*, (tal. l' ombolo) [mlet. *l'ombolo* (VG 700)], bubrežnjak: *Lüombul je nîjfinëjši kûs müêsa.*

lüot, lòta, *pl.* lòti, lüot, *m.*, (tal. lotto), lutrija, srećka: *Kî igrâ na lüot mûora imêt srëćo, kû će čâ dobìt.*

lüovnica, i, *pl.* lüovnica, lüovnic, *f.*, privremeno složeni stog sijena na livadi, da ne pokisne za slučaj kiše; naviljak: *Zdenìte sîêno na lüovnico, da se prîêk nöći ne zmöči.*

Lûovre, Lûovreta, *pl.* Lûovreti, Lûovret, *m.*, muško ime Lovro, *dem.* Lovrìć: *Danàs Lûovre nî prîša na dèlo.*

Lûovretof, a, o, Lûovretovega, *adj.*, Lovrin, koji pripada Lovri: *Tò je Lûovretova kmèšćina.*

lûoža, i, *pl.* lûoži, lûoš, *f.*, (tal. loggia) [mlet. *lofa* (VG 551); *loza/logia* (DDV 376)], trijem i starinska opć. kuća gdje se je predavala desetina i održavale općinske sjednice i dražbe.

Lūožàc, Lūošcà, *m.*, ime jedne bare u Boljunskom Polju, p. opć. Boljun, kot. Pula.

lûp, lūpà, *pl.* lûpi, lūpi, *m.*, kora: *Lupì odrîeva slūžijo za znīēt ìt ugīnj. Lūpi o(t) truk ìnji se rãbe za dèlat slīmnico.*

lupāč, lupāčà, *pl.* lupāčì, lupāči, *m.*, onaj koji ljušti kukuruzne klipove: *Lupāčì po večîereh lūpe truk ìnjo poli susîet.*

lupìdva, i, *pl.* lupìdvi, lupìdaf, *f.*, **1.** guljenje: *Lupìdva drîeva je škòdna.* **2.** komušanje kukuruza: *Lupìdvo obavljajo mladîćì i divūójki sàmo po večîereh.*

lupīēvàt, lupīēvan - lupīēvajo; lupīēvã, lupīēvàla, lo, lupīēvaj, *v. it.*, komušati kukuruz: *Kat san bî jòš otròk se je truk ìnjo lupievàllo va sàke kmîecke kūće.*

lupìna, i, *pl.* lupìni, lupîn, *f.*, ljuska od jajeta: *Lup ìmo se rãbi za līēzìt bijankar ijo i za pràt bòci.*

lūpìt, lūpin - lūpci, lūpijō, lūpī, lupìla, ìlo, lūpì, *v. i.*, **1.** ljuštiti, komušiti kukuruzne klipove: *Klâsi o(t) truk ìnji se lūpe na vèčer pòtle večèri.* **2.** guliti, okidati koru: *Kî lūpi drîevo dèla škòdo.*

Lùpoglāf, Lùpoglava, *m.*, ime mjesta u općini Pazin u Istri, kotar Pula: *Na Lùpoglave je i štacijūon.*

Lupoglàvac, Lupoglãvca, *pl.* Lupoglãvci, Lupoglàvac, *m.*, stanovnik sela Lupoglav u općini Pazin, kotar Pula.

Lupoglãvčan, a, *pl.* Lupoglãvčani, Lupoglãvčan, *m.*, stanovnik sela Lupoglav, prije općina Boljun, kotar Pazin, sada Pula.

Lupoglãvka, i, *pl.* Lupoglãvki, Lupoglãvk, *f.*, stanovnica sela Lupoglav, prije u. općina Boljun, kotar Pazin, sada Pula: *Lupoglãvki ràde trgûjo z jãji.*

Lupoglãvščina, i, *f.*, predio por. općine Lupoglav: *Lupoglãvščina ìma màlo vàli a pùno grūot i pàšišć.*

lùš[1], a, *pl.* lùši, lûš, *m.*, (tal. lusso) [mlet. *lusso* (VG 559)], raskoš, sjaj, luksus: *Neka gòspoda ìmajo va kūćo vêli lùš.*

lùš[2], a, o, lùšega, *adj.*, (tal. lusso) [mlet. *lusso* (VG 559)], raskošan, sjajan: *Nàš butigîer je imîe lùš kvartîer.*

lušàt, lušîn - lušâjo, lušã, lušàla, lušàlo, lušãj, *v. i.*, (tal. lussare), raskošno živjeti, raskošno se odijevati: *Mlãde divūójki ràde lušâjo ku mûnj mòro.*

lušìja, i, *f.*, (mlet. liscia) [mlet. *lissìa* (VG 545; DDV 373)], parenje rublja, lug, lužina: *Kàt se perè bijanker ijo se mūora storìt lušìjo.*

lùštar, lùštra, lùštro, lùštrega, luštrĕji, (tal. lustro) [mlet. *lustro* (VG 559; DDV 379)], svijetao, sjajan, ulašten: *ūón ìma lùštri postolì, àš jih vãjki luštrâ.*

luštràt, luštrîn, lustrâjo, luštrã, luštràla, lo, luštrã, luštràna, o, luštrãj, *v. i.*, (tal. lustrare) [mlet. *lustrar* (VG 559; DDV 379)], laštiti, svjetlati: *Parkèti se mūorajo vèč pūti luštràt ku ćo bìt lùštri.*

luštrofîn, a, *m.*, (mlet. lustrofino) [mlet. *lustrofin* (VG 559)], lašteno ulje, laštilo: *Luštrofîn se rãbi za mobiljo luštràt.*

luterîn, a, *pl.* luterîni, luterîni, *m.*, (tal. luterano) [vjerojatno iz hrvatskoga standardnoga jezika *lutèrān*, prema njemačkome utemeljitelju Lutheru (HER VI/32)], protestant, luterovac: *Poli nàs nî luterîni.*

lutrîna, i, *pl.* lutrîni, lutrîn, (tal. dottrina) [mlet. *dotrina* (VG 329)] *f.*, vjeronauk, katekizam: *Otrokì so pòsebe hodìli va škūole a pòsebe na lutrîno.*

lužârij, a, *m.*, (tal. rosario) [mlet. *rofario* (VG 897)], krunica, očenaš, čislo: *Frâtri i kolùdrice smîeron nòsijo lužârij. Na večîernje se mòli i lužârij.*

lūžìt, lūžin, lūže i lûžijo, lužī, lužìla, lo, lūžen, a, o, lužì, *v. i.*, pariti pepelom bijelo rublje, prati u lugu, lužiti: *Bijankar ijo se mūora lužìt, ku će prìt bīēlā.*

lužmarîn, a, *pl.* lužmarîni, lužmarîni, *m.*, (lat. rozmarinus officinalis), ruzmarin: *Lužmarîn rastè sàmo poli mûora i lîepo dīšī. Od lužmarîna se dèla i ùlje.*

lūžnjak, a, *pl.* lūžnjaki, lūžnjak, *m.*, drveni sud s jednim dnom za parenje bijelog rublja pepelom: *Va lūžnjake se lūži bijankar ija.*

LJ

ljūbāf, ljūbȁvi, f., ljubav, ljubavnost: *Mȁt ȉma vêlo ljubȃf do otrȕȍk. Prȅz ljubȁvi nȋ zadovȕȍljstva.*

ljubežljȉf, ljubežljȉva, o, ljubežljȉvega, ljubežljivȅji, *adj.*, ljubazan: *Ljubežljȉveji ljȗdi so sȁgdere dobrȍ vȉjeni.*

ljūčkî, ljučkâ, ljučkȕo, ljučkȉega, *adj.*, tuđi: *Blâgo ne smȉȇ pȃs na ljučkȉȇn. Ljučkȕo rȍbo trȉȇbe rešpetȁt. Ljučka mȕka nȗma tȕka.* (nar. poslovica)

ljȗlj, ljūljȁ, *m.*, (lat. tolium), ljulj, vrsta žitnog korova: *Ljȗlj rastȅva žȉte i to va šenȉce, pak se onȁ mȕȍra čȉstit i plȅt.*

ljût, ljutȁ, ljutȍ, ljutegȁ, ljutȅji, *adj.*, **1.** kiseo: *Tâ ocȁt je jâko ljût.* **2.** bijesan, žestok, razjaren: *Otȁc je vȅć pȗti ljût na sîna, kȁd ga razjãdi i ne poslȕša.*

ljutȋna, i, *f.*, **1.** kiselost: *Ovȍ vȋnȍ se ne mȍre pȉt ot ljutȋni.* **2.** gnjev, srdžba, bijes: *uȍn ne mȍre govorȉt od ljutȋni.*

ljūtȉt, ljūtin - ljūte i ljūtijo, ljūtȋ, ljūtȉla, lo, ljūtȉ, *v. i.*, ljûtiti, srditi nekoga: *Ne mȕȍjte ga ljūtȉt.* **ljutȉt se -** ljutiti se: *uȍn se rȁt ljūti.*

M

mȁ, conj., **1.** ali (tal. ma) [mlet. ma (VG 560)]: *Mȁ čâ me tolȉko šekâš.* **2.** ta: *Mȁ i jâ ću pūćć s tobom. Mȁ kakȍ si mogla pȃrtit prez mene.*

mȁc, a, *pl.* mȁci, mȃc, *dem.* mȁcić, (tal. mazzo) [mlet. *mazo* (VG 611); *mazzo* (DDV 407)], **1.** kita, rukovet cvijeća: *Donesȉ mi mȁc vijūolić* **2.** kup igraćih karata, svežanj: *Dȃjmi mȁc karȃt, ȁli šćapūōni.*

macīēl, macȅla, *pl.* macȅli, macīēl, *m.*, (tal. macello) [mlet. *mazel* (VG 611)], klaonica; *dem.* macȅlić: *Na macȅleh se kȍlje blâgo za mīēso.*

macūōla, i, *pl.* macūōli, macūōl, *f.*, (tal. mazzolo) [mlet. *mazola* (VG 612); *mazzola* (DDV 407)], četverouglasti gvozdeni bat (malj) za udaranje po minskom svrdlu: *Z macūōlon se razbȉja kamīēnje.*

mȃčȁk, mȃčkā, *pl.* mȃčkī, mačȃk, *m.*, mačak; *dem.* mačkȉć: *Mȃčkī se držīē pȍli kūći za lovȉt mīši.*

mȃčji kȁšalj, mȃčjega kȁšlja, *m.*, hripavac: *Kî ćapâ mȃčji kȁšalj, mūōra gambijȁt ârijo ku želȉ bȉžo ozdrȁvet.*

mȁčka, mȁčki, *pl.* mȁčki, mačȃk, *f.*, mačka; *dem.* mȁčkica: *Mȁčki prīēdūō kȁd jih glȁdi, ma znȇjo i ugrȉs. Kadȁ mȁčki dȍma nī, mīši po kūće plīēšo.* (nar. poslovica)

mȁća, i, *pl.* mȁći, mȃć, *f.*, (tal. macchia) [mlet. *macia* (VG 561); *machia* (DDV 380)], mrlja, ljaga, krpica; *dem.* mȁćica: *Nȉ veštîta prēs kakȍve mȁći. Mȁćo je lȁhko storȉt.*

maćȁt, maćȃn - maćâjo, maćā, maćȁla, lo, maćȃn, maćȁna, o, maćȁj, *v. p.*, [mlet. *maciar* (VG 562); *machiar* (DDV 381)], uprljati, zamazati: *Glȅdaj da ne maćâš stomȁnjo.*

mȁćeha, i, *pl.* mȁćehi, mȁćeh, *f.*, **1.** maćeha. **2.** naziv za svaku majku koja svoju djecu zlostavlja: *Mȁćehi so navȁdno na slȁben glāsū.*

madrepīērla, i, *pl.* madrepīērli, madrepȅrla, *f.*, (tal. madreperla), bisernica: *Na ovȅ stomȁnje so sȅ botūōni od madrepīērli.*

madrūōn, a, *m.*, (tal. madrone) [mlet. *madron* (VG 564)], želučana bolest, grč u želudcu: *Pūno ljūdi trpȉ ȍd madrūōna. Nȅki medigâjo madrūōn z lūmberon.*

magȁnja, i, *pl.* magȁnji, magȃnj, *f.* [mlet. *magagna* (VG 565; DDV 382)], mana, pogreška, tjelesni nedostatak, *dem.* magȁnjica: *Mȁlo kî da nīma kakȍvo magȁnjo.*

magȁri, *adv.*, tal. (magari) [mlet. *magari* (VG 565; DDV 382)], makar, barem: *Jâ mūōran pūōć tȁmo magȁri hȍdeć na nȍgi.*

magazȋn, a, *pl.* magazȋni, magazȋni, *m.*, (tal. magazzino), skladište, spremište, *dem.* magazȋnīć: *Impriēžî i konsūōrciji držīē magazȋni za rȍbo.*

maglȁ, i, *pl.* mȁgli, magȃl, *f.*, magla, magluština, *dem.* maglȉca: *Pȍtle dažljȁ užâ bȉt va vȁle maglȁ.*

maglīēn, (maglīēnci), maglenȁ, maglenȍ, maglenegȁ, *adj.*, maglen: *Cīēlo jūtro je bȉlō maglenȍ, pȉvo nēgo san šā ćȁot prīētela.*

mȃh, mȃha, *pl.* mȃhi, mȃhi, *m.*, **1.** mahovina: *Sȁki vêli gȋm je pūn mȃha.* **2.** zamah, put: *Jâ san z jenīēn mȃhon ubȉ dvīē mùhi. Sūsēt je dȍma dopeljȃ sīēno na dvâ mȃha.*

mȃhnūt, mȃhnen - mȃhno i mȃhnejo, mȃhnū, mȃhnūla, mȃhnūlo, mȃhnȉ, *v. p.*, **1.** dati znak rukom na pozdrav; **2.** mahnuti u znak negacije kao odgovor: *Kȁt san ga pitȃ ćȅli čâ sȍbon zīēt sȁmo je mahnūz rūōkūō(n).*

mahūnȁc, mahuncȁ, *pl.* mahūncȉ, mahunȃc, *m.*, kukuljica svilene bube, čahura: *Kadȁ se galȅti zrȅle storīē mahūncȉ. Od mahunȃc se dȅla svȋlā.*

mȃj, mȁja, *m.*, (njem. Mai) [u hrv. *mȁj*, učena riječ latinskoga podrijetla (HER VI/57)], mjesec svibanj: *Pȉvega mȁja je dȅlavski prāznik.*

maještrȁt, maještrȃn - maještrâjo, maještrā, -ȁla, ȁlo, maještrȃn, maještrȁna, o, maještrāj, *v. i.*, (tal. ammaestrare) [mlet. *amaestrar* (VG 18; DDV 382)], vježbati nekoga: *Nȁš mȅštar nȁs je va škūōle maještrā cīēlo jenȍ ūro.*

mȁjevica, i, *f.*, sajam i proštenje 5. svibnja na Boljunskom Polju; prva nedjelja mjeseca svibnja: *Na mȁjevico se poli nȁs držȉ samȃnj od rȍbi.*

Mȃjka Būōjža, Mȃjki Būōjže, *f.*, Majka Božja, Bogorodica: *Poli nȁše Mȃjki Būōjže se držȉ prošćīēnje i samȃnj četvȉri pūti na lȅto.*

Mȃjki Būōjže zīēlje, a, *n.*, biljka sa mirišljivim širokim listovima i s bijelim cvjetićima.

majûga, i, *pl.* majûgi, majûh, *f.*, malina: *Poli nàs majûgi rāstūō lèh visòko va kràse i na Ùčke.*

majûolika, i, *f.*, (tal. maiolica), obični prosti porculan: *Od majûoliki se dèlajo mîle škropîlnici i pûpice.*

majûor, a, *pl.* majûori, majûori, *m.*, (tal. maggiore) [iz njemačkog *Major* (HER VI/59)], major: *Majûori so višī oficīrī.*

makàko, a, *pl.* makàki, makâk, *m.*, (tal. macaco) [mlet. *macaco* (VG 560; DDV 380)], glupan, budala: *Makàka ljûdi ne badâjo.*

makarûoni, makarûoni, *pl. t. m.*, (tal. maccaroni) [mlet. *macaron* (VG 561), *macaroni* (DDV 380)], makaroni, vrst tijesta prekidanog i dlanom valjanog: *Makarûoni se pūno parićūjo i jidūō z mīcson.*

màkina, i, *pl.* màkoni, màkin, *f.*, (tal. macchina) [mlet. *machina* (VG 561; DDV 380)], *dem.* màkinica; **1.** stroj: *Žnjîdari šījo na màkine.* **2.** vlak: *Mî ćemo se otpeljàt z màkino v Rīēkō.*

makinàt, makinȁn - makinȁjo, makinȁ, makinàla, makinàlo, makinȁj, *v. i.*, (tal. macchinare) [mlet. *machinar* (VG 561; DDP 153)], vršiti žito na stroju: *Sàko lèto kàt se požànje se žìto makinȁ na màkine.*

makinèvat, makinûjen - makinûjo; makinèva, la, lo; makinūj, *v. it.*, (tal. macchinare) [mlet. *machinar* (VG 561; DDP 153)], vršiti žito: *Mî smo makinèvali sàko lèto po sèh nàšeh sīēlah.*

makinìšt, makìništa, *pl.* makinìšti, makinîšt, *m.*, (tal. macchinista), strojar, strojovođa: *Sàka màkina mūora imèt svojegà makinìšta.*

maknūt, màknen - màkno i màknejo, maknū, -ūla, -ūlo, maknì, *v. p.*, pomaknuti, maknuti: *Tâ kàmik je takò velìk, da ga ne mòren nī maknūt. Maknì se ćà o(t) tūka!*

malamīēnte, *adv.*, (tal. malamente) [mlet. *malamente* (VG 573)], zlo, slabo: *Njemù grīē va butīēge jâko malamīēnte, pak mòre làhko i propàs.*

Mȋla Svetìca, Mȋle Svetici, *f.*, Mala Gospa: *Na Mȋlo Svetìco je prošćènje i samīnj pòli Mȋjki Būojže na Boljūnsken Pòlje.*

mȋli, mȋlega, *pl.* mȋli, mȋleh, *m.*, dječak: *Pošaljì mi mȋlega po cigarèti va trafìko!*

mȋlica, i, *pl.* mȋlice, mȋlic, *f.*, mala djevojčica: *Ovà mȋlica grīē vèć va škūolo i dobrò se vàdi.*

malîcija, i, *f.*, (tal. malizia) [mlet. *malizia* (VG 575; DDV 388)], zloba, pakost: *Nèke žīēnske znîjo bìt pūne malîciji pak nìso dobrè.*

malicijûoš, malicijûoža, o, malicijûožega, *adj.*, (tal. malizioso), zloban, pakostan: *Malicijûožen ljûden va potrèbe màlo kî pomòre.*

màlin, a, *pl.* màlini, màlin, *m.*, mlin, *dem.* màlinić: *Va Boljūnske vàle je nèkat bilò sèdan màlin a do danàs je zustā jòš lèh jedȉn.*

màlinac, màlinca, *pl.* màlinci, màlinac, *m.*, ručni mlin za kavu: *Sàka bòlja gospodarìca ìma dòma i màlinac za kafè mlèt.*

màlinar, a, *pl.* màlinari, màlinar, *m.*, mlinar: *Màlinari so vājki prāšnì od mūōkī i so bīēlo obūčeni.*

màlinica, i, *pl.* màlince, màlinic, *f.*, vodenica, mlin na vodu: *Na Boljūnšćine mèlje samo jenà màlinica i sàmo kadà je dòsti vodì.*

Malinìšće, a, *n.*, naziv jedne livade i oranice na Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

màlo fàli, *adv.* (njem. fehlen), zamalo, skoro, gotovo: *Màlo fàli da san zàkasni na màkino.*

màlokàt, *adv.*, rijetko kada: *Stâri ljûdi grīēdūō màlokàt nā dàljī pūōt, àli va grât.*

màlolètan, a, o, màlolètnega, *adj.*, maloljetan, malodoban: *Kî je màlolètan ìma kuratūora, kî gospodāri.*

màlomȁnj, *adv.*, skoro, malne: *Màlomȁnj san zâbi dòma lumbrèlo, kâ je potrīēbna ku bi dažìlo.*

màlo prȉvo, *adv.*, malo prije: *Màlo prȉvo san prîša s pūōta z Rīēkī.*

maltratàt, maltratȁn, maltratājo, maltrāta, maltratàla, maltratàlo, maltratȁn, tàna, maltratāj, *v. i.*, (tal. maltrattare) [mlet. *maltratar* (VG 576)], zlostavljati nekoga, loše postupiti s nekim, mučiti nekoga: *Čâ maltratâš tegà tovàra.*

malvašìja, i, *f.*, (tal. malvasia), malvazija, vrst slatkog bijelog grožđa: *Malvašìja je nājbòlje Istrijānsko vīnò.*

màljahan, màljahna, màljahno, màljahnega, *adj.* malen, sitan, maljušan: *Mî smo se navàdili plàvat vèć od màljahnega. uōn ne grīē va škūolo; jòš je màljahan.*

màma, i, *pl.* màmi, mȁm, (ven. mamma) [to nije venecijanizam, već praslavenska riječ koja je istovjetna latinskom korijenu, no svakako nije romanizam (HER VI/75)], majka; *dem.* màmica: *Mî smo od màmi navàdili molìt i kantàt. Kakòva màmica takòva Katica* (nar. poslovica).

màna, i, *pl.* màni, mȁn, *f.*, rukovet klasja

nabranog na njivi iza žetve; *dem.* manȉica: *Otrokȉ naberúō mäni, da jin mäma umȇsi kolačȉć.*

mānča, i, *pl.* mȁnći, mȁnć, *f.*, (tal. mancia), napojnica: *Kamarierȉ i kamarȉēri dobȋjajo plãčo i mȁnćo od gōstȋ.*

mandāl, mandālà, *pl.* mandālȉ, mandāl, *m.*, zasun, zasovnica: *Mandālȉ se rãbe za bȍlje zaprȉēt vrãta ot kūćі.*

Mandalêna, i, *f.*, žensko ime Magdalena, Magda, *dem.* Mandalènica.

mandât, a, *pl.* mandâti, mandãti, *m.*, (tal. mandato), **1.** sudski poziv, nalog: *Múōj brät je prȉje mandât za púōć va Päzin.* **2.** zastupnička punomoć [kako se radi o učenoj riječi latinskoga podrijetla (HER VI/75), vjerojatno je preuzeta iz hrvatskoga standardnoga jezika]: *Kadä je deputât bî zbrȁn je dȍbi mandât za parlamȉēnt.*

Mandȉca, i, *f.*, stanovnica sela Mandȉći, opć. Boljun, kotar Pazin, sada Pula.

Mandȉći, Mandȉć, *pl. t. m.*, Mandići, ime jednog sela u Boljunskom Polju u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula: *Mandȉći se nahãjajo na cëste za va Päzin i za na Učko.*

Mȁndrija, i, *f.*, (tal. mandria) [mlet. *mandria* (VG 581; DDV 392)], **1.** mjesto gdje se ljeti ovce muzu; **2.** naziv jednog gorskog pašnjaka u p. opć. Boljun, kotar Pazin, sada Pula.

manëštra, i, *pl.* manëštri, manëštar, *f.*, (tal. minestra) [mlet. *manestra* (VG 583; DDV 393)], varivo, kuhana miješana hrana bez mesa: *Donesȉ mi jenȍ manëštro, aš vëć ne mȍren ot glâda.*

manȉca, i, *pl.* manȉce, manîc, *f.*, (tal. mano) [od mlet. *maniza* (VG 585); *manizza* (DDV 394)], vunena zapesnica protiv studeni, rukavnica: *Mäma mi je splelä manȉce za zîmo, kadä grȉēn va škūōlo.*

manȇra, i, *f.*, (tal. maniera) [mlet. *maniera* (VG 584)], ponašanje (lijepo ili ružno), način općenja: *Näš butigȇr je imȇ s nämi vãjki lȇpo manȇro.*

manigāl, manigālà, *pl.* manigālȉ, manigãli, *m.*, (mlet. manigale) [mlet. *manigal* (DDP 158)], *dem.* manigalȉć, okrugla košara s dvjema ručkama, koja se nosi na glavi: *Va manigālë žȇnske nȍse na plȁc žîri i drȕge stvãri.*

mànih, màniga, *pl.* mànigi, mànih, *m.*, (tal. manico) [mlet. *manigo* (VG 584); *manego* (DDV 393)], držak, držalo: *S perúōn se ne mȍre pïsät prëz mäniga.*

manȉja, i, *pl.* manȉji, manîj, *f.*, (tal. mania) [sudeći po mjestu naglaska, vjerojatno je iz talijanskog, iako je u hrvatskome standardnome jeziku to učena riječ grčkoga podrijetla (HER VI/81)], strast, mahnitost: *uōn ïma manȉjo za ïgro i za* [...ne razabire se tekst].

manipulacijȗōn, a, *pl.* manipulacijȗōni, manipulacijúōni, *m.*, (tal. manipolazione) [mlet. *manipolazion* (DDV 394)], rukovođenje: *Butigȇr se múōre razumët va manipulacijȗōn.*

manipulȁnt, a, *pl.* manipulȁnti, manipulȁnt, *m.*, (tal. manipolante) [vjerojatno iz hrvatskoga standardnoga jezika *manipulànt* (HER VI/81)], rukovodilac: *Va butȇge je pȉvi manipulȁnt.*

manipulȁt, manipulȁn - manipulâjo, manipulä-la, manipulälo, manipulãj, *v. i.*, (tal. manipolare) [mlet. *manipolar* (VG 585)], rukovoditi, poslovati: *Kî ne znȃ manipulät z robo, mȍre lähko propäs.*

mantelîna, i, *pl.* mantelîni, mantelîn, *f.*, (tal. mantellina), ogrtač: *Kät mälo zahlãdi žȇnske hït nȃse mantelîno, älі jakëto.*

mantenjȁda, i, *pl.* mantenjȁdi, mantenjȁt, *f.*, (tal. mantenimento) [imenska izvedenica na *–ada* od mlet. gl. *mantegnir* (DDV 395); *mantignir* (VG 587)], uzdržavanje: *Stãrci ïmajo prävo na mantenjȁdo ot svojëh otrúōk.*

mantenjȁt, mantenjȁn - mantenjȁjo, mantenjȁ, mantenjäla, lo; mantenjȁn, mantenjäna, o; mantenjȁj, *v. i.*, (tal. mantenere) [mlet. *mantegnir* (DDV 395); *mantignir* (VG 587)], uzdržavati, izdržavati: *uōn mantenjȁ svojúō(n) plãčo(n) cȇlo svojȍ famîlijo.*

mantenjëvat, mantenjûjen - mantenjûjo; mantenjëva, la, lo; mantenjȗj; *v. it.*, (tal. mantenere) [v. **mantenjȁt**], trajno uzdržavati, izdržavati: *Vêlo famîlijo je tëško mantenjëvat. uōn je svojȍ tetȍ mantenjëva së do smȑti.*

mantenjimënat, a, mantenjimȉjenta, *pl.* mantenjimȇnti, mantenjimënat, *m.*, (tal. mantenimento), uzdržavanje, izdržavanje: *Múōš múōra dät ženë mantenjimënat ku je osȗjen.*

mantenjimȇnt, a, *pl.* mantenjȉmienti, mantenjimȇnt, *m.*, (tal. mantenimento), izdržavanje, uzdržavanje: *uōn dājë svojë mätere cȇli mantenjimȇnt.*

mantenjûda, i, *pl.* mantenjûdi, mantenjût, *f.*, (mlet. mantenuda; tal. mantenuda) [mlet. *mantignuda* (VG 587)], ljubavnica, žena koja

se daje uzdržavati: *Za mojȋ pãmeti je va Pũle bȉlo dòsti mantenût.*

manûovra, i, *pl.* manûovri, manûovar, *f.*, (tal. manovro) [mlet. *manovra* (VG 586; DDV 394)], manevar, vojnička vježba: *Soldâti grȋduõ po lẽte na manûovri va kampânjo.*

manuvãl, manuvãlā, *pl.* manuvãlī, manuvãli, *m.*, (tal. manovale) [mlet. *manual/manuval* (VG 587)], manuelni, fizički, prosti radnik: *Manuvãlī se mûorajo prijȋt sākega dẽla kûo jih tokâ.*

manuvẽla, i, *pl.* manuvẽli, manuvȋel, *f.*, (tal. manovella), motka, poluga za dizanje, ručna dizalica; *dem.* manuvẽlica: *Manuvẽli se rãbe za zdiguvãt tẽški kārigi.*

manjatîva, i, *pl.* manjatîvi, manjatîf, *f.*, (tal. mangiativa) [mlet. *magnativa (roba)* (VG 568)], jestvina, živežna namirnica: *Va sāken vẽčen mẽste se nahãja i butȋga od manjatîvi.*

mɫ̃njkoć, *adv.*, (tal. manco) [mlet. *manco* (VG 580; DDV 391)], barem: *Da si mɫ̃njkoć pȑvo prîša bȉš nan bî čâ povẽda i mɫ̃njkoć bî čâ dȍbi za rũčnjo.*

mãpa, i, *pl.* mãpi, mɫ̃p, *f.*, (tal. mappa) [ne možemo sa sigurnošću tvrditi je li preuzeta iz hrvatskoga standardnoga jezika *mâpa*, gdje je to učena riječ lat. podrijetla (HER VI/85), ili iz mlet. *mapa* (VG 588; DDV 396)], zemljopisna, geografska karta, *dem.* mãpica: *Mãpa je potrȋebna va sāke škuôle i va kȍmune.*

mārač, mɫ̃rča, *m.*, (tal. marzo) [mlet. *marzo* (VG 600; DDV 401)], mjesec ožujak, mart: *Za mẽsec mārač se poli nās užâ rẽč 'mārač vrtoglāvac', āš nī nīkat štābelo vrȋẽme.*

Mɫ̃rčenica, i, *f.*, svetkovina Majke Božje: 25/III tj. marta mjeseca u Boljunskom Polju.

mɫ̃rća, i, *pl.* mɫ̃rći, mɫ̃ŕć, *f.*, (tal. marcia) [mlet. *marcia* (VG 600; DDV 401)], **1.** marš, pohod: *Na manûovrah mûorajo soldâti dẽlat vêle mɫ̃rći;* **2.** poputnica, koračnica: *Kadā je vêla fẽšta, bɫ̃nda sopẽ kakȍvo vẽselo mɫ̃rćo.*

margarẽtica, i, *pl.*, margarẽtice, margarẽtić, *f.*, (lat. leucanthemum vulgare) [mlet. *margarita* (VG 592)], ivančica, trava koja ima u sredini lijepi bijeli ili žuti cvijet: *Margarẽtice otrokī i žȋẽnske pobȉrajo i nȍse va grât prodât kakȍ ruõžice.*

marȋẽnda, i, *pl.* marȋẽndi, marȋẽnt, *f.* (tal. merenda) [mlet. *marenda* (VG 592; DDV 398)], doručak, obrok jela prije objeda: *Donesȉ nan marȋẽndo na dẽlo va brājdi.*

Mɫ̃rij, a, *m.*, (tal. Mario), muško ime Marijan: *Mojẽ drȕgo ȉme je Mɫ̃rij.*

Marȉja, i, *f.*, ž. ime Marija; *dem.* Marȉjica: *Mojā pokuõjna tetā se je zvālā Marȉja.*

Marȉjā Kandalûora, i, *f.*, Svijećnica (2. veljače): *Marȉjā Kandalûorā, zîma fûora; al je prîša Svêti Blâš pāk je rẽka da je sẽ tô lâš* (nar. poslovica).

Marȉjina, i, *f.*, sajam i proštenje 15. srpnja na Boljunskom Polju, p. općina Boljun, kotar Pazin, sada nāš nɫ̃jvẽći samɫ̃nj.

marijonẽta, i, *pl.* marijonẽti, marijonȋet, *f.*, (tal. marionetta) [ne možemo sa sigurnošću znati je li ta riječ dospijela iz talijanskoga standardnoga jezika ili iz hrvatskoga standardnoga jezika u boljunski govor, a u hrv. je to francuzizam (HER VI/92)], lutka: *Va Zãgrebe se nahãja i treâtar od marijonȋet.*

marȉna, i, *pl.* marȉni, marîn, *f.*, (tal. Marina), ratna mornarica: *Poli nās nāši mladȉć ī slūže vuõjsko nɫ̃jvẽč pȍli marȉni.*

marinȋer, marinȋerā, *pl.*marinȋerī, marinȋeri, *m.*, (tal. marinaio) [vjerojatno iz njem. *Mariner* (HER VI/91)], mornar: *Marinȋerī navigâjo po sẽh mûorah.*

Mɫ̃rkovac, Mɫ̃rkovac, *m.*, nadimak jedne porodice i ime jednog zaselka na Boljunskom Polju.

marõjbi, maruõjp, *pl. t. m.*, hemeroidi: *Dȍsti ljũdi bolȋẽje od maruõjp.*

mɫ̃rš! glas, kojim se nešto kome nalaže (njem. Marsch), idi, gubi se odavde!: *Mɫ̃rš ća oduvdẽ; ku nẽ ću te s pālico.*

mɫ̃ršrȕta, i, *pl.* mɫ̃ršrȕti, mɫ̃ršrût, *f.*, (njem. Marschrute), vojnička objava putovanja u određenom pravcu: *Onȉ so prȉjeli mɫ̃ršrȕto za Pũlo.*

Mɫ̃rtići, Mɫ̃rtić, *m.*, selo p. opć. Boljun, kot. Pazin, sada Pula: *Mɫ̃rtići so blȉzu cẽsti.*

Martȋn, Martȉna, *m.*, vlastito ime Martin: *Martȋn va Zãgrep. Martȋn vi(z) Zãgreba. (se užâ rẽč).*

Martȉnja, i, *f.*, Martindan, 11. XI Martȉnje - oko, u doba Sv. Martina: *O Martȉnje je prošćȋẽnje va Dolẽnje Vasẽ.*

Martȋnjšćica, i, *f.*, ime jednog zaljeva i predgrađa Sušaka: *Va Martȋnšćice je za mojȋẽ pãmeti bî lazarẽt i karantȋẽna za vāpȍri kî so prihājāh z Âziji.*

Martȋnjšnjak, a, *m.*, mjesec studeni: *Martȋnjšnjaka mẽseca kmẽti orũo za žȉto.*

Martȋnjšnjica, i, *f.*, **1.** krizantema (biljka):

Martînjšnjice cvatūo o Sẽh Svíẽteh.

martorižȁt, martorižȋn - martorižâjo, martorižã, martotižȁla, lo; martorizȋn, martorižȁna, o; martorižãj, *v. i.*, (mlet. martorisar), mučiti, zlostavljati, mrcvariti: *Nemūój martorižȁt tȍ nebȍgo blâgo.*

Marȕca, i, *f.*, (mlet. Maruza), ime Marucẽta.

marūȏn, a, *pl.* marūȏni, marūȏni, *m.*, (tal. marrone), pitomi debeli kesten, drvo i plod: *Marūȏni rāstūó va Lovrãne i va Mošćenȉcah.*

màsa, i, *pl.* màsi, mȃs, *f.*, (tal. massa) [nije talijanizam već učena riječ latinskoga podrijetla (HER VI/101), koja je vjerojatno preko hrvatskoga standardnoga jezika dospjela u boljunske govore] **1.** mnoštvo, vrlo mnogo: *Va samnjẽje bȉlȍ màsa ljūdi;* **2.** [*adv.*] jako, odviše: *Na plȁce je sẽ màsa drâgo.*

màslo, a, *n.*, maslac: *Būólna hrānà se bȉẽli z màslon ali z ūljen.*

mastȉt, màstin - màste i màstijo, mastȋ, -ìla, -ìlo, màšćen, a, o, mastȉ, *v. i.*, gaziti, gnječiti (nogama): *Kad se dẽla vīnȍ se grūójze màsti. Kmẽti grūójze poli näs jȍš i danäs màstijo z nogämi.*

màša, i, *pl.* màši, mȃš, *f.*, misa: *Màši se plãčajo za unegȁ, kî umrẽ. Màšo màšijo popȉ i frâtri sȁko nedẽljo.*

mašćūȏlica, i, *f.*, jedna vrst poljskog cvijeća.

màšit, màšin - màše i màšijo, màši, la, lo, màši, *v. i.*, misiti: *Popȉ màšijo sȁki dȃn.*

màškara, i, *pl.* màškari, màškar, *f.*, (tal. maschera) [mlet. *mascara* (VG 601; DDV 401)], krinka, maskirana osoba: *Màškari hȍde ȍkole o pûste i dẽlajo sakakove bedarȉji.*

màšnik, a, *pl.* màšniki, màšnik, *m.*, svećenik, koji služi misu: *Popȉ i frâtri se zovūó màšniki.*

maštīẽl, maštelà, *pl.* maštelȉ, maštīẽli, *m.*, (tal. mastello) [mlet. *mastel* (VG 605); *mastelo* (DDV 404)], badanj, sud; *dem.* maštelȉć (gore otvoren i mnogo širi nego na dnu): *Va maštelẽ kmẽti kȉsajo kapûs i rẽpo.*

maštrucȁt, maštrucȋn - maštrucâjo, maštrucã, maštrucȁla, lo; maštrucȋn, maštrucȁna, o, maštrucãj, *v. i.*, (mlet. mastruzar), gužvati, gnječiti: *Nemūój maštrucȁt nūóvi veštît.*

màt, (ot) màteri, (h) màtere, màt i mater, màt, (na) màtere, (z) màtero(n), *pl.* màteri, (ot) màter, (h) màteran, màteri, màteri, (na) màterah, (z) màterami, *f.*, mati, majka: *Màteri ȉmajo pūno poslà z otrūóki.*

matāčȉt, matãčin - matãče i matãči; matāčȋ, matačȉla, lo; matačȉ, *v. i.*, (tal. matto) [mlet. *mato* (VG 608; DDV 405)], praviti gluposti, ludorije, nepodopštine: *O pûste krabūlji matãčijo po sīẽlah.*

Mȃte, Mȃteta, *m.*, muško ime Matija, Mato; *dem.* Matȉć.

màter, i, *pl.* màteri, màter, *f.*, mati, majka: *Otrokȉ ȉmajo nȃjrâji svojȍ màter.*

materȃc, a, *pl.* materȁci, materȃc, *m.*, (tal. materazzo), madrac, strunjača; *dem.* materȁcić: *Prẽs materȁca pustẽlja màlo veljã, àš je trdà.*

materijāl, materijālà, *pl.* materijālȉ, materijāli, *m.*, (njem. Material), materijal: *Prẽz materijālà se ne mȍre dẽlat kūćo ni štàlo.*

màterin (màterini), màterina, o, màterinega, *adj.*, majčin: *Màterina ljubâf nȉma mẽri.*

materȋnski, a, o, materînskega, *adj.*, materinji, majčin: *Materȋnjski zajȉk je nȃjslâji.*

materȋnstvo, a, *n.*, **1.** nasljedstvo po majci: *Materȋnstvo mi kompẽti pȍlak teštamīẽnta.* **2.** majčin osjećaj: *Sȁka ženà ćūti materȋnstvo.*

Matesȉna, i, *augm.* od Mate, *m.*, veliki Matija, Mato.

Matešȉja, i, *f.*, naziv jednog pašnjaka i oranice na Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

matȉka, i, *pl.* matȉki, matȋk, *f.*, motika, *dem.* matȉčica: *Matȉko kmẽti rãbe nȃjvẽč va vȋte i za okāpät brãjdi, kumpȋr i truknjo.*

matrȉkula, i, *pl.* matrȉkuli, matrȉkul, *f.*, (tal. matricola), mornarska knjižica: *Kî nȉma matrȉkuli ne mȍre pūóć navigät po mūóru.*

Mȃvri, Mavãr, *m.*, Mavri, ime jednog zaselka na Vranji, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula: *Mȃvri se nahãjajō na cẽste med Vrȃnjo i Lūpoglavon.*

Mavrȉći, Mavrȋć, *m.*, Mavrovići, ime jednog zaselka u Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula: *Mavrȉći se nahãjajo va vàle poli potȍk Boljūnčico.*

Mavrovȉja, i, *f.*, izumrli zaselak u Boljunskom Polju, u. opć. Boljun, sada Pazin, kotar Pula.

màzalo, a, *pl.* màzala, màzal, *n.*, kist za kvašenje kose prije nego se brusi: *Koscȉ nȍse màzalo va tūlcẽ kî vȉsi odzâda za pâson.*

màzat, mȃžen - mȃžo, màzala, lo; màzan, a, o; màži, *v. i.*, mazati: *Äks na kūólah se mūóra màzat, da se làglje vrtȋ.*

mažurȃna, i, *f.*, (lat. majorana hortensis),

mažuran, vrsta vrtne mirisne biljke s malim listićima koji se upotrebljavaju za začin.

mećãt, mȅćen - mȅćo i mȅćejo, mećã, -ȁla, -ȁlo, mećȉ, *v. i.*, metati, postavljati: *Mećȉ tȍ na drȕgo bȋndo.*

medȁlja, i, *pl.* medȁlji, medȃlj, *f.*, (tal. medaglia), okrugla spomenica od zlata ili druge skupocjene kovine za zasluge ili kao ženski nakit: *Žȇnske nȍse medȁljo na prȓsah.*

medaljȗon, a, *pl.*, medaljȗoni, *m.*, (tal. medaglione), medalja, spomenica sa sličicom: *Medaljȗoni nȍse žȇnske na zlãtne kadenȅle.*

medigȁt, medigȋn - medigâjo, medigã, medigȁla, medigȁlo, medigȋn, medigȁna, o; medigãj, *v. i.*, (tal. medicare) [mlet. *medegar* (VG 614; DDV 408)], liječiti, vidati: *Nȁs je medigã jedȋn domȋći mȋedih.* **medigat se** - liječiti se.

medižȉja, i, *pl.*, medižȉji, medižȋj, *f.*, (tal. medicina) [zamijenom sufiska *-ina* u *-ija* od mlet. *medizina/ medesina* (VG 614; DDV 408)], lijek, ljekarija: *Bȕolnemu človȅku nȉ nȉkat dȍsti medižȉji.*

Medulȋn, a, *m.*, ime jednog istar. primorskog ljetovališta, u. opć. i kotar Pula.

medvȅji, a, o, medvȅjega, *adj.*, medvjeđi: *Za medvȅjo mȉeso se govȍri da je dobrȍ.*

medvȅt, medvȅda, *pl.*, medvȅdi, medvȉet, *m.*, medvjed; *dem.* medvȅdić: *Va Ístrije nȉ medvȉet.*

mȅhak, mȅhka, mȅhko, mȅhkega, mȅći, *adj.*, mek, mekan: *Sȁkega piežâ ležât na mȅhken.*

mehȗr, mehȗrā, *pl.* mehȗrī, mehȗri, *m.*, mjehur; *dem.* mehurȉć: *Nȅki ljȗdi bolȕjo na mehȗrē.*

mȅja, i, *pl.* mȅji, mȉej, *f.*, međa, državna granica: *Mȅjo čȗvajo strãži ot soldãti i milȋciji.*

mekȁnik, a, *pl.* mekȁniki, mekȁnik, *m.*, (tal. meccanico) [mlet. *mecanico* (DDV 407)], mehaničar, strojar: *Nȗjdī mi jenegȁ mekȁnika za poprȁvit špãrhet.*

mekotȁ, ȉ, *pl.*, mekotȉ, mekȕot, *f.*, mekoća: *Kadȅ je blȁto je vêla mekotȁ.*

mȅlja, i, *pl.*, mȅlji, mȉelj, *f.*, meljava, samljeveno žito, mlivo: *Nȅki mȁlini ȉmajo dȍsti mȅlji, da kȍmoć fȉne samlȅt.*

memȗorija, i, *pl.* memȗorij, *f.*, (tal. memoria) **1.** razum, pamćenje: *ȕof škol'ȗn dobrȍ vȁdi, àš ȉma dobrȍ memȗorijo;* **2.** uspomena: *Nȅki ljȗdi pȋšo i svojȅ memȗoriji.*

menȋža, i, *pl.* menȋži, menȋž, *f.*, (njem. Menage) [vjerojatno preko hrvatskoga povijesnoga termina *menáža,* iz fr. *ménage* (HER VI/138)], vojnička hrana: *Soldâti dobȋjajo menȋžo.*

Menčȉca, i, *f.*, naziv jednog brda na Pazu, u. opć. Boljun, sada Pazin, kotar Pula.

Menȉć, a, *m.*, (od Menigo), nadimak jedne porodice u Boljunu, u. općina Boljun, sada Pazin: *Jedȋn Menȉć je bi bekãr.*

Mȅniga, i, *f.*, (mlet. Meniga), žensko ime Dinka; *dem.* Mȅnigica.

Mȅnigo, a, *m.*, (mlet. Menigo), muško ime Dinko; *dem.* Menȉć: *Mȕoj otȁc se je zva Mȅnigo. Mȅnigo ćȅte mi čâ pomȍć?*

Mȅnigof, Mȅnigova, o, Mȅnigovega, *adj.*, (mlet. di Menigo), Dinkov: *Tȍ je Mȅnigova matȉka.*

mȅra, i, *pl.* mȅri, mȉer, *f.*, mjera, *dem.* mȅrica: *Donesȉ mi mȅro, da nȅšto zmȅrin. Tȍ nȉ dobrȁ mȅra. Nȉ va žȇnske vȅri, kakȍ ni va mȕoru mȅri.* (nar. poslovica)

Mȅrika, i, *pl.* Mȅriki, Mȅrik, *f.*, Amerika: *Mî ȉmamo jȗžno i sȅverno Mȅriko. Nȁši sȗsēdi so prȉšli nȃzda z Mȅrik.*

Merikȋn, a, *pl.* Merikȋni, Merikȋni, *m.*, Amerikanac: *Merikȋni prihãjajo i va Evrȍpo, kakȍ turȉsti.*

Merikȋnka, i, *pl.* Merikȋnki, Merikȋnk, *f.*, Amerikanka: *Merikȋnki žȉvūō va Mȅrike.*

mȅrit[1], a, *pl.* mȅriti, mȅrit, *m.*, (tal. merito) [mlet. *merito* (DDV 413)], zasluga: *ȕon nȉma nȉkakovega mȅrita za tȍ dȅlo.*

mȅrit[2], mȅrin - mȅre i mȅrijo, mȅri, mȅrila, lo, mȅren, a, o, mȅri, *v. i.*, mjeriti: *Inženȇrī mȅre, kūōda će pasât pūōt, àli štrȅka.*

meritȁt, meritȋn - meritâjo; meritã, meritâla, lo, meritȋn, meritȁna, o; meritãj; *v. p.*, (tal. meritare) [mlet. *meritar* (DDV 412; VG 620)], zavrijediti, zaslužiti: *ȕon ne meritâ tolȉko plãćo, àš je lȋen.*

merkât, a, *pl.* merkâti, merkãti, *m.*, (tal. mercato) [mlet. *mercato* (DDV 412)], tržnica: *Na merkâte se prodãva sȅ čâ trȉebe za jȅs.*

mȅs, metȅn - metūō, metȅjo; mȉe, melȁ, melȍ; metȋen, metenȁ, ȍ; metȉ, *v. i.*, mesti, pometati: *Kūćo se sȁki dȃn metȅ i nȉkat nȉ dȍsti.*

mesārȉt, mesārin - mesāre i mesārijo, mesarȉ, mesārȉla, mesārȉlo; mesārȉ, *v. i.*, baviti se mesarskim poslom, klati: *Bekārȉ kȍljo i*

mesãre blãgo va bekarïje.

mèsec, a, *pl.* mèseci, mesíēci, *m.*, mjesec: *Lèto ïma dvanâjs mesíēci. Ja ïman plãćo na mèsec.*

mesečìna, i, *f.*, mjesečina, mjesečev sjaj: *Za meseč ïni se mòre i po noćè lîēpo hodìt po pũōte.*

mesopûs, mesopùsta, *m.*, zadnji dan poklada: *O mesopùste se mlâdi ljũdi krabuljâjo i diviērte.*

mestìt se, se mèstin - mèste i mèstijo; mèsti, mestìla, lo; mestì se, *v. i.*, mijenjati mjesto, seliti se s jednog mjesta na drugo: *Čâ se vrâga nèkamo mèstiš.*

mèsto[1], a, *pl.* mèsta, míēst, *n.*, **1.** mjesto, prostor: *Dãj mi màlo mèsta, da síēdnem.*. **2.** grad: *Prnesì mi čâ, kadà prîdeš z mèsta.* **3.** položaj: *Da san jâ na tvojíēm mèste bîlò bi sè drugãče.* **po mestíēh** – [*adv.*] mjestimice: *Po mestíēh se je intrâda dobrò ponesla.*

mèsto[2], *adv.*[*pr.*], mjesto, umjesto (značenje za zamjenu): *Hodì tî mèsto menè na divertimũēnt!*

mèšćan, a, *pl.* mèšćani, mèšćan, *m.*, mještanin, građanin iz istoga mjesta: *Nàšeh mèšćan ïma i va Mèrike.*

meškîn, meškîna, o, meškînega, meškinèji, *adj.*, (tal. meschino) [mlet. *meschin* (DDV 413; VG 621)], slabašan, slabunjav: *Meškînen otrokũōn se mũōra davãt krèpko hrānò.*

mèškola, i, *pl.* mèškoli, mèškol, *f.*, (tal. mescola) [mlet. *mescola* (DDV 413; VG 621)], valjak za miješenje tijesta, oklagija, *dem.* mèškolica: *Z mèškolo(n) se vãlja tíēsto za pašto.*

mešnìce, mešnîc, *pl. t. f.*, svirale na mijeh, gajde: *Nèkat se je i poli nàs soplo na mešnìce i plēsàlo, màjâ tegà ne pàmetin.*

mèštar, meštrà, *pl.* meštrì, meštâr, *m.*, (tal. maestro) [mlet. *maestro/mestro* (DDV 381,414; VG 565, 623)], *dem.* meštrìć, **1.** učitelj: *Sàka škũōla ïma svojegà meštrà.* **2.** majstor: *Nèki meštrì ïmajo i svojò delãvnico. Meštrà dèlo hvãli.* (nar. poslovica)

meštrìca, i, *pl.* meštrìce, meštrîc, *f.*, (tal. maestra) [hrvatska izvedenica na *–ica* od imenice **mèštar**], učiteljica: *Meštrìce so vàdile škũōlo, kakò i meštrì.*

meštrìja, i, *pl.* meštrìji, meštrîj, *f.*, (tal. maestria), umijeće, majstorija, zanat: *Sàki artížān ïma svojo meštrìjo; tò mu je krũīh.*

meštrũōf, meštròva, o, meštròvega, *adj.*, koji pripada učitelju: *Meštrũō(v) vìt je nâjbòlje obrâjen.*

mèt, *conj.* [*pr.*], med, među, između: *Onì se vèć dũīgo prãvdajo mèt sòbon.*

met sòbon, *adv.*, međusobno: *Onì se ljũībe met sòbon, kakò brãti.*

metãl, metālà, *pl.* metālì, metãli, *m.*, (njem. Metall), kovina: *Plēra i igli so od metālà.*

metìca, i, *f.*, (lat. mentha), metvica, vrsta mirišljave biljke: *Metìco se rãbi i za medižìjo. Metìca rāstè na selè òkole kũć, kakò i pelîn.*

mètīēn, *adv.*, u međuvremenu, međutim: *Metíēn čâ san jâ bî ćà se je poli nàs pũīno tegà gambijàlo.*

metíēn tegà, *adv.*, međutim, u međuvremenu: *Jâ san šã va vũōjsko, a metíēn tegà je kũća propàla.*

metlìca, i, *pl.* metlìce, metlîc, *f.*, metlica, *dem.* od metla: *Metlìce se dèlajo òt sīrkà.*

metlìčar, a, *m.*, sijerika (od koje se prave metle): *Od metlìčara se dèlajo mèūli za po kũće.*

metũlj, metūljà, *pl.*, metūljì, metũlji, *m.*, **1.** leptir uopće: *Na pomlât ïma sè pũīno metũlji.* **2.** metilj, vrsta crijevne zarazne bolesti kod marve: *Poli nàs je bîlò pũīno ovâc obolèlo i krepàlo od metūljà, kadà so pošīēvàle va vàle.*

metuljìca, i, *pl.* metuljìce, metuljîc, *f.*, leptir: *Metuljìce žīvũō sàmo po lète.*

metuljīf, metuljìva, o, metuljìvega, *adj.*, metiljav, zaražen metiljom: *Nàše ũōvci, kîē so pàsle va vàle so bîlè metuljìve, pak so krepievàle.*

metuljāf(v), metuljàva, metuljàvo, *adj.*, bolestan od metilja.

mìc! mìc! mìc! glas za vabljenje mačke.

Mìcika, i, *f.*, žensko ime Marija; *dem.* Mîcica.

mìć! mìć! mìć! glas kojim se vabe svinje.

mìćahan, mìćahna, o, mìćahnega, *adj.*, maljušan, vrlo malen: *Ovì prašćìći so se kòmoć zlíēgli, pàk so jòš mìćahni za prodàt.*

mĩći[1], mĩća, o, mĩćega, *adj.*, maljušan, vrlo malen: *Jâ san takò navàdan vèć od mĩćega.*

mĩći[2], mĩćega, *pl.* mĩći, mĩćeh, *m.*, malo muško dijete: *Mĩći, hodì màlo sèmo ću ti nèšto dãt.*

mĩēća, i, *f.*, **1.** meka (za ribe); **2.** mekani kruh bez kore, sredina: *Stâri ljũdi, kî n ïmajo zũōbi jidũō n tvrãji míēćo.*

mȇdih, mȇdiga, *pl.* mȇdigi, mȇdigi, *m.*, (tal. medico) [mlet. *medego* (DDV 408; VG 565, 623)], liječnik: *Danȁs so mȇdigi sȁgdere potrȇbni.*

mȇh, mȇhȁ, *pl.* mīehȉ, mȇhi, *m.*, mijeh, *dem.* mešȉć: *Va nȅkeh krȁjeh se va mīehȅ nȍsi vīnȏ.*

mȇlta, i, *pl.* mȇlti, mȇlt, *f.*, (tal. malta) [mlet. *malta* (DDV 389; VG 576)], žbuka, smjesa vapna i pijeska: *Z mȇlto(n) zidārȉ žbukâjo kūćo i zîdi.*

mȇndula i **mȇndula,** i, *pl.* mȇnduli, mȇndul, *f.*, (tal. mandorla) [mlet. *mandola/* (VG 581; DDV 391], **1.** badem (drvo i plod): *Mȇnduli rastūō blȉzu mūōra.* **2.** ime bijele krave i ovce bez rogova.

mȇrkat, mȇrkan - mȇrkâjo, mȇrka, la, lo; mȇrkaj, *v. i.*, (njem. merken), promatrati, zapažati, paziti na nešto: *Mȇrkaj mȁlo, čâ unȉ otrokȉ tȁmo dȅlajo.*

mȇrlić, a, *pl.* mȇrlići, mȇrlić, *m.*, (tal. merletto) [zamjenom sufiksa od mlet. *merleto* (VG 620; DDV 412], čipka, vez: *Poli nȁs žȇnske kupūjo mȇrlići za bijankarȉjo.*

mȇrlin, a, *pl.*, mȇlini, mȇrlin, *m.*, (tal. merlino; lat. daucus carota) [u značenju mrkva preuzeta je vjerojatno iz njemačkoga (HER VI/144), dok u tal. *merlino* i u mlet. *merlin* označava tanki konopac (VDLI 1367; DDV 412)]: *Mȇrlin se kopâ i po zīmȅ i kūha za prāscȉ.*

mīēsīt, mȇsin - mȇse i mȇsijo, miesȉ, miesȉla, lo, mȇsen, a, o; mīēsȉ, *v. i.*, mijesiti: *Krūh se mȇsi od mūōkī. Žȇnske mȇsijo poli nȁs va nȁčvah.*

mȇsni, mȇsna, o, mȇsnega, *adj.*, domaći, koji pripada dotičnom mjestu: *Mȇsni plovȋn je vȅč dūgo poli nȁs.*

mȇso, a, *n.*, meso: *Hodȉ mi kupȉt mȁlo mȇsa za ubȅt i za večȅro.*

mīēšȁt, mȇšan - mȇšajo, mīēšā, miešȁla, miešȁlo, mȇšan, a, o; mȇšaj, *v. i.*, miješati: *Kȁt se kūha palȇnto, se jo mūōra mīēšȁt, da se ne zapāli ȁš ūmput ne veljâ.*

mȇt, mȅda, *m.*, med: *Nȅki žȉri so slȁtki kakȏ mȇt. Čȅlice skūpljajo mȇt po rūōžicah. Kadȅ je čȇl je i mȅda.* (nar. poslovica)

mȇžnjar, a, *pl.* mȇžnjari, mȇžnjar, *m.*, crkvenjak: *Mȇžnjari nȋstujo crȇkvo i nahājajo se sȁmo va grādeh.*

mȉga, *adv.*, (mlet. miga, tal. mica), možda, valjda, ta: *Nȉsan mȉga na glāvō pā da grȇn danȁs na pūōt.*

mȉgat, mȉgan - mȉgajo, mȉga, mȉgala, lo; mȉgaj, *v. i.*, **1.** bljeskati, sijevati: *Jâko mȉga sigūro će bȉt dažljȁ;* **2.** hitro bježati, koliko noge nose: *Mȉgaj, dȍkle te ne ćapâjo!*

mȉgavica, i, *pl.* mȉgavica, mȉgavic, *f.*, namiguša: *Poli nȁs se nȇ čūlo, da je mȉgavic.*

mīgȁvina, i, *pl.* mīgȁvina, mīgavini, *f.*, sijevanje, bljeskanje (munje): *Vêli dāš navȁdno pōčne z mīgȁvino(n).*

Mihȁt, a, (od Mîho), nadimak jedne porodice u selu Križmanȉja na Boljunskom Polju.

Mihȇljci, Mihȅljac, *pl. t. m.*, naziv jednog zaselka, p. o. Dolènja Vâs, općina Boljun, sada Pȁzin, kotar Pula.

Mîho, Mîheta, *m.*, muško ime Miloš, Mihajlo; *dem.* Mīhȉć.

Mihȍlja, i, *f.*, Mihaljdan: *O Mihȍlje mūora bȉt vȅč sȁ intrâda sprāvna va kūće.*

mihūōljšćak, a, *m.*, mjesec listopad: *Mihūōljšćaka mȅseca se vȅč orȅ za žȉto.*

Mikȕla, i, *m.*, muško ime Nikola; *dem.* Mikȕlić: *Mî smo va Boljūne hodȉli va oštarȉjo poli Mikȕli ȁš je imȇ dobro vinȏ i jūōh za bȍći.*

Mikȕlica, i, *f.*, žensko ime Nikolica.

Mikȕlof, Mikȕlova, o, Mikȕlovega, *adj.*, Nikolin, koji pripada Nikoli: *Tvojȅ govȅda pasūō va Krȁse pȍli Mikȕlovega dvūōrā.*

mîl (mȉli), mȉla, lo; mȉlega, milȅji, *adj.*, mio, drag: *Junjčići znījo bȉt jâko mȉli, dȍkle so mȉći.*

Mîlija, i, *f.*, (tal. Emilia), žensko ime Milka.

Mîlijo, a, *m.*, (tal. Emilio), muško ime Miljenko: *Nȁš poštar se zovȅ Mîlijo.*

milijūn, milijūnā, *pl.* milijūnȉ, milijūni, *m.*, (tal. milione), milijun: *Nȅki bogatāši ȉmajo već milijūni nȅgo mî miljāri.*

milīna, i, *f.*, radost, veselje, blaženost: *Ovegȁ otrokȁ je milīna vȉt, kakȍ lȉepo rāstȅ.*

mȉlit se, se mȉli, se je mȉli, mȉlila, lo, *v. i.*, biti žao, žaliti nekoga, smilovati se: *Menȅ se tȁ rȇva jâko mȉli.*

militār, militārȁ, militārȉ, militāri, *m.*, (tal. militare) [mlet. *militar* (VG 629)], vojnik: *Mūōj ćāća je slūžȋ pȍli militāri va Trstȅ.*

militārski, militārska, o, militārskega, *adj.* (tal. militare) [hrvatska izvedenica od **militār**], vojnički: *Militārsko rȍbo se ne smȇ prodavāt ni kupovāt.*

mȉlos, mȉlosti, *f.*, mȉlost: *Tā člověk nȇma nȉkakove mȉlosti ni z blâgon ni z ljūdi.*

milosr̀je, a, *n.*, milosrđe: *Njȉhov hlâpac nȉma nȉkakovega milosr̀ja z blâgon.*

milostȋvan, milostȋvna, o, milostȋvnega, milostivnẽji, *adj.*, milostiv: *Màlo je milostȋvneh pröti siromàhon.*

miljār, miljārà, miljārì, miljāri, (tal. migliaio) [iz lat. *mīliārium* (ERHSJ II/424), usp. arhaični tal. oblik *migliaro* (VDLI 1104)], hiljada, tisuća: *Nẽkat se je moglò za miljār fijur̃ni kȕćo kupȉt.*

miljārski, a, o; miljārskega, *adj.* (tal. mille) [hrvatska izvedenica od **miljār**], tisućiti: *Trgȕovci dẽlajo miljārski poslȉ.*

Mȉma, i, hipokorističko žensko ime Marija; *dem.* Mȉmica: *Onȉ so delali poli Mȉmi na žurnȋde.*

minȁt, minȗn - minȗjo; minȗ, minȁla, lo; minȗn, minȁna, o; minȗj, *v. i.*, (tal. minare), minati, lagumom rušiti stijene, kopati lagum, vrtati kamen i nasuti u nj baruta pa zapaliti, da se rasprsne: *Va minȇre i va kâve se mȕora pȕno minȁt.*

minȅvat, minûjen - minûjo, minȅva, la, lo, minȅvaj, *v. it.*, opetovano minirati: *Nàši minīeri so minȅvali vȅć tunȇli.*

minȇr, minīerà, *pl.* minīerì, minȇri, *m.*, (tal. minatore) [hibrid od romanizma *minȇra* i hrv. *miner*], miner, podzemni kopač: *Poli nàs so minīerì minȅvali četȉri tunīelȉ.*

minȇra, i, *pl.* minȇri, minȇr, *f.*, (tal. miniera) [mlet. *miniera* (DDV 416)], rudnik: *Va Ìstrije ȉma vȅć minȇr, a jenà je i na mȋle Ùčke.*

ministȓȃnt, ministȓȃnta, ministȓȃnti, ministȓȃnti, *m.*, (tal. ministrante) [moguće i preko hrvatskoga standarda *minìstrant*], pomoćnik, poslužitelj kod mise: *Pòp ȉma poli màši ministȓȃnta.*

mînja, i, *pl.* mînji, mînj, *f.*, (lat. minus), mala djevojčica: *Ovȅ mînji jȍš ne hödije va škȕolo ni na lutrîno.*

mînji, mînjega, *pl.* mînji, mînjeh, *m.*, **1.** malo muško dijete: *ùčov mînji ȉma kòmoć trî lẽta.* **2.** mali prst na ruci: *Kadà san se udrȋ me je mînji pòče bolẽt.*

mirâkul, a, *pl.* mirâkuli, mirâkul, *m.*, (tal. miracolo) [mlet. *miracolo* (VG 631; DDV 417)], čudo: *Tȍ je prâvi mirâkul, da je va tẽ dižgrâcije zustã žȉf i čituvȁt.*

mirîn, a, *pl.* mirîni, mirȋni, *m.* [tal. *mirino* (VDLI 1397)], mali zupčić na vrhu puške.

Mȉro, Mȉreta, m. ime Miroslav: *Od Mȉreta smȍ kupȉli junȉco.*

mîsal, mîsli, *pl.* mîsli, mîsal, *f.*, misao, pomisao, zamisao: *Jâ ga ȉman vâjki nà mîsle.*

mȉslet, mȉslin - mȉsle i mȉslijo, mȉsle, mȉslela, lo, mȉšljen, a, o; mȉsli, *i. v.*, misliti: *Onȉ mȉslijo, da je takȍ bȍlje.*

mȉš, a, *pl.* mȉši, mȉš, *m.*, **1.** kućni i poljski miš: *Mȉši dẽlajo sàmo šködo, za tȍ se držȋ mȃčkī.* **2.** muško spolovilo.

mišijȁt se, se mišijȗn - mišijâjo; mišijȃ, mišijȁla, lo; mišijȗn, mišijȁna, o; mišijȃj se, *v. i.*, (mlet. missiarse), miješati se: *Nemȕój se mišijȁt va tûđi poslȉ.*

mišljȇnje, a, *pl.* mišlkȇnja, mišljȇnj, *n.*, mišljenje: *Jâ san drugãčega mišljȇnja nẽgo vî drȕgi.*

mȉšnjarica, i, *pl.* mȉšnjarice, mišnjarȉc, *f.*, mišolovka: *Mȉšnjarico se rãbi za čapẽvat mȉši.*

mištȇrij, a, *pl.* mištȇriji, mištȇrij, *m.*, (tal. mistero) [nije talijanizam, već učeni internacionalni grecizam], tajna, zagonetka: *Va temù nȉ zȋme nȉkakovega mištȇrija, àš je sẽćâro.*

mȉt, mījẽn - mijȕo i mījẽjo, mȉ, mȉla, mȉlo; mȉjen, a, o, mȉj, *v. i.*, umivati, prati lice: *Onà mījẽ otrokà sàki dȃn.* **mȉt se -** umivati, prati se: *Mî se mījẽmo sàko jȕtro.*

mītȍ, mītà, *pl.* mītà, mȉt, *n.*, **1.** dar za podmićivanje: *ùčon je ćapã (prȉje) mītȍ zatȍ čâ mu je prokurã licȇnco;* **2.** godišnja plaća, zaslužbina: *Hlâpac i dẽkla ćapâjo mītȍ jedȃn pȕt na lẽto pȍlak kontrȁta.*

mižȇran, mižȇrna, o, mižȇrnega, mižernẽji, *adj.* (tal. misero) [vjerojatno iz hrvatskoga književnoga jezika *mȉzēran*, iz latinskoga *miser* (HER VI/196)], bijedan, jadan: *Un člověk jâko mižȇrno žīvẽ àš nȉma kȕći ni grȗnta.*

mižȇrija, i, *pl.* mižȇriji, mižȇrij, *f.*, (tal. miseria) [mlet. *miseria* (VG 632); *miseria* (DDV 417], bijeda, jad, siromaštvo, nevolja: *Člověk, kî je zapã va mižȇrijo tẽško žīvẽ.*

mižȕol, a, mižȕoli, mižȕoli, *m.*, (furl. musul), čaša, *dem.* mižolȉć: *ùčon mi je ponùdi mižȕol vīnā.*

mlāda, e, mlãde, mlãdeh, *f.*, **1.** mlada djevojka: *Čâ tù dẽla tà mlãda;* **2.** nevjestica: *Svàti so dȍma dopeljȁli mlãdo.*

mlādi, mlãdega, *pl.* mlãdi, mlãdeh, *m.*, mladić, mladoženja: *Mlãdi je šã h frājarice.*

mladȉca, i, *pl.* mladȉce, mladȉc, *f.*, mlada grančica, izdanak: *Smȍkvi užâjo imẽt pȕno*

mladîc kakö štrpet.

mladȉć, mladićā, *pl.* mladićī, mladȉći, *m.*, mladić, mlad čovjek: *Mladȉć ȉ radi plćšo i kantãjo.*

mladȉkof (mladȉkovi), mladȉkovega, o; mladȉkovega, mladikovẽji, *adj.*, mlađahan, mladenački, mladolik: *Ovö drćvo je jöš mladȉkovo.*

mladȉna, i, *f.*, mlada živad, perad: *Mladȉne trćbe davãt pàzno jes ki će se zgojȉt.*

mlādo lèto, mlādega lèta, *n.*, Nova godina: *Za mlādo lèto otrokȉ pobȉrajo dobrö rūōkö.*

mlāj, mlāja, *m.*, mlađ, mladi mjesec: *Kadȁ je mlāj kmèti sćjo i sāde, äš govȍre, da ũmputa intrâda bȍlje rāstẽ.*

mlȁka, i, *pl.* mlȁki, mlâk, *f.*, iskopani odvodni jarak ispod mlina ili izvora: *Prāscȉ se kūópljo va mlȁke ȁli va blȁte.*

mlȋn, a, *pl.* mlȋni, mlȋni, *m.*, štap kojim se pokreće ručni mlin: *Kadȁ se mèlje na žȉnove se mlȋn vrtȋ z rūōkūō.*

mlât (mlādi), mlādā, mlādȍ, mladegȁ, mlȁji, *adj.*, mlad: *Mlâdi ljûdi rädi plćšo i kantâjo, pak se divćrtijo. Kî ne dèla mlât mūóra stãr.* (nar. poslovica)

mlatȉč, a, *pl.* mlatȉči, mlatîč, *m.*, mlat, mlatilo: *Hodȉ iskȁti za jütre mlatȉči, da mlãtimo šenȉco.*

mlatȉdba, i, *pl.* mlatȉdbi, mlatîdp, *f.*, mlatba, mlaćenje žita: *Za mlatȉdbo se mūóra pripràvit gūvnö.*

mlātȉt, mlātin - mlāte i mlātijo, mlatȋ, mlatȉla, lo, mlāćen, a, o, mlātȉ, *v. i.*, **1.** udarati: *Nemūój tegȁ otrokȁ takö mlātȉt.* **2.** mlatiti i tući žito: *Dȋndanäs mȁlo kî žȉto mlãti, vẽć ga dã makinȁt.*

mlečȉka, i, *f.*, bijelo-žuta gljiva s bijelim sokom: *Mlečȉka je gȍba, kâ nȉ dobrä za jẽs.*

mlekār, mlekārȁ, *pl.* mlekārȉ, mlekāri, *m.*, muškarac koji prodaje mlijeko, mljekar: *Mlekārȉ kupûjo i prodãvajo mlūōkö, sȋr i mäslo.*

mlekarȉca, i, *pl.* mlekarȉce, mlekarîc, *f.*, žena koja donaša i prodaje mlijeko, mljekarica: *Mlekarȉce nöse mlūōkö i sȋr na plȁc prodavãt.*

mlekārnica, i, *pl.* mlekārnice, mlekārnic, *f.*, mljekarnica, prodavaonica mlijeka: *Mlekārnico se nȉjde sämo va grādeh.*

mlȅt, mèljen - mèljo i mèljejo, mlīẽ, mlèla, mlèlo, *v. i.*, mljeti: *Žȉto se mèlje va mäline, ȁli dȍma na žȉnove.*

mlīẽč, mlīēčā, *m.*, (lat. euphorbia cyparissias), mlječika, vrst trave koja kod trganja pušta bijeli ljepljivi sok: *Mlīēčȁ je pùno mȁ ga blãgo ni ne badâ.*

mlīēkȍ, mlīekā, *m.*, mlijeko uopće: *Od mlīēkȁ se dèla vẽć sūórt sȉra i skūto. I čȋna krȁva bȉēlo mlīēkö dājẽ.*

mljāčȋn, mljāčnā, mljāčnȍ, mljačnegȁ, mljačnẽji, *adj.*, mlak, malo topao: *Dāj mi mȁlo mljāčnẽ vodȉ za oprȁt rūóki.*

mljàskat, mljàskan - mljàskajo, mljàska, -la, -lo; mljàskajo, *v. i.*, mljaskati, glasno micati usnicama kod žvakanja hrane: *Navàdno mljàskajo otrokȉ, kadȁ dobrȉē bombūóni.*

mljâva, i, *pl.* mljâvi, mljāf, *f.*, motka, prut, dugački štap; *dem.* mljâvica: *Z mljâvico(n) se klãte urẽhi i lȉēšnjaki.*

mljȍhaf, mljȍhava, o; mljȍhavega; mljohavẽji, *adj.*, mlohav, mlitav, slab: *Mljȍhavi ljûdi nȉso za tẽško dẽlo.*

mljȍhavos, mljȍhavosti, *f.*, mlohavost, mlitavost, slabost: *Od mlȍhavosti se làhko obolȉēje.*

mȍbili, mȍbil, *pl. t. m.*, (tal. mobili) [pl. od mlet. *mobile* (VG 635; DDV 419)], pokućstvo za sobe: *ūón je reditã lȉēpi mȍbili za kämaro.*

mobȉlja, i, *f.*, (tal. mobiglia) [mlet. *mobilia* (VG 635); *mobiglie* (DDV 419)], pokućstvo za sobe: *ūón je kûpi lȉēpo mobȉljo za bagatẽlo.*

mobiljȁt, mobiljȋn, mobiljâjo, mobiljã, mobiljäna, o; mobiljȋn, mobiljäna, i; mobiljāj, *v. i.* i *p.*, (tal. mobigliare) [mlet. *mobiliar* (VG 635); *mobigliar* (DDV 419)], namještavati, namjestiti (sobu): *ūón je mobiljã svūój kvartȉēr a ȉma sẽ kameri mobiljäne.*

mȍc, a, *pl.* mȍci, mūóci, *m.*, (tal. mozzo), mornarski vojni pitomac: *Kadȁ nèki nȉ tȉē študijȁt bi ga dālȉ za mȍca va Šȉbenik.*

mȍča, i, *pl.* mȍči, mūóč, *f.*, kišovito vrijeme, doba velikih kiša: *Kadȁ so vêle mȍči se ne mȍre orȁt ni kopȁt.*

močȉlo, a, *pl.* močȉla, močȋl, *n.*, **1.** mjesto gdje se moči lan i konoplja: *Na močȉlah užâ takö smȑdẽt, da človek nèbi vẽruva.* **2.** mali sukneni kist kojim se kvasi kosa prije brušenja.

močȉt, mȍčin - mȍče i mȍčijo, močȋ, močȉla, lo; mȍčen, a, o, močȋ, *v. i.*, močiti, kvasiti: *Bijankarȉjo se užâ stävit močȉt prvo nego se operẽ.*

mȍć, mȍren - mȍro i mȍrejo, mȍga, moglà, moglȍ, múō[…ne razabire se slova], *v. i.*, moći: *Mî smo stor'li sȅ čâ smo mogl'ï, a vȅč ne mȍremo. Kakȍ kî mȍre takȍ i orȅ* (nar. poslovica). **mȍre bȉt -** možda, moguće: *Mȍre bȉt, da tà prãvda níēće dūgo durát.*

mȍćan, mȍćna, o, mȍćnega, moćnèji, *adj.*, moćan, silan, koji ima veliku moć: *Bogataši so moćnèji ot siromȃh.*

modȋēl, modèla, *pl.* modèli, modȋēl, *m.*, (tal. modello) [vjerojatnije iz hrvatskoga standardnoga jezika *modȅl*, gdje je to germanizam (HER VI/209)], kalup, uzor, obrazac: *túōn vãjki dèla líēpi modèli.*

modȋēran, modȋērna, o; modȋērnega, moderněji, *adj.*, (tal. moderno) [vjerojatnije iz hrvatskoga standardnoga jezika *mòdēran* (HER VI/208)], moderan, po modi: *Žȋēnske bi tèle bȉt vãjki modȋērne i líēpē.*

mogûće, *adv.*, mȍguće, možda: *Mogûće ćemo ga jȕtre ȍpet trȅfit na púōte.*

mojȁ, od mojȅ i mojȋē, h mojȅ i mojȋē, za mojȍ - na mojȅ i mojȋē, z mojúō(n), *pl.* mojȅ i mojȋē, od mojȅh i mojȋēh, h mojȋēn, za mojȅ, na mojȅh i mojȋēh, z mojȅmi, *pron. pos.*, *f.*, moja.

molȉt, mȍlin - mȍle i mȍlijo, molȋ, molìla, lo, mȍljen, a, o; molȋ, *v. i.*, moliti Boga, ponizno nešto tražiti: *túōn je molȋ za kakȍvo namešćȋēnje.*

molìtelj, a, *pl.* molìtelji, molìtelj, *m.*, molitelj: *Za unȍ mȅsto je bílō pūno mobȉtelj.*

molìteljef, molìteljevega, *adj.*, moliteljev, koji pripada molitelju: *Tȍ je molȉteljeva šūpljika za licȋēnco.*

molìteljica, i, *pl.* molìteljice, molìteljic, *f.*, moliteljica: *Tȍ je od unȅ molȉteljici.*

molìtva, i, *pl.* molìtvi, molìtaf, *f.*, molitva: *Frâtri mȍle sȁki dȃn pūno molȉtaf.*

molìtvenjak, molìtvenjka, *pl.* molìtvenjki, molìtvenjak, *m.*, molitvenik: *Žȋēnske nȍse sȍbon va crȋēkvo i molȉtvenjak.*

momȋēnt, a, *pl.* momȋēnti, momènat, *m.*, (tal. momento) [vjerojatnije iz hrvatskoga standardnoga jezika *momȅnt*, učena riječ latinskoga podrijetla (HER VI/218)], čas, časak, trenutak, tren: *Počȅkajte jedȃn momȋēnt; jâ ću vàlje tornȁt!*

Momnjȃn, Momnjȁna, *m.*, Momjan, ime jednog istar. sela, u. opć. Motovun, kotar Pula.

Mõndo, Mõndeta, *m.*, ime Edmund, (tal. Edmondo), *dem.* Mõndić: *Tȍ san dȍbi od Mõndeta.*

montûra, i, *pl.* montûri, montûr, *f.*, (tal. montura) [mlet. *montura* (VG 647; DDV 425)], odora, uniforma: *Unȉ, kî so va soldâčke slúžbe, nȍse vãjki montûro.*

monumȋēnt, a, *pl.* monumȋēnti, monumȋēnt, *m.*, (tal. monumento) [mlet. *monumento* (VG 647)], spomenik: *Va Pūle ȉma vȅč starînskeh monumȋēnt.*

morȁ, morȉ, *pl.* morȉ, múōr, *f.*, (tal. mora) [samo 2. značenje iz mlet. *mora* (VG 647; DDV 425), dok je prvo praslavenska riječ], **1.** umišljena bolest pritiska na prsa: *túōn govȍri, dã ga po nóćē morȁ múčī;* **2.** vrst talijanske igre na prste: *Morȍ ljûdi igrâjo po oštarȉjah.*

morbîn, a, *pl.* morbîni, morbȉni, *m.*, (tal. morbino) [mlet. *morbin* (VG 648; DDV 425), ali u značenju želje za smijehom i zabavom], obijest, preuzetnost: *Nèki kȋēn dobrȍ grȋē, znȉjo imȅt pūno morbîna.*

mõrda, *adv.*, možda: *Mõrda će vàlje prȋt, a mȍrda i níēće.*

mornȗr, mornȗrā, *pl.* mornȗrī, mornȗri, *m.*, mornar, pomorac: *Od nȁs je màlo mornȗri kî navigâjo po múōru.*

mornȗrski, a, o, mornȗrskega, *adj.*, mornarski, koji pripada mornarima: *Tȍ čâ vȉdite je sȅ mornȗrska rȍba.*

morúōjbi, morúōjp, *pl. t. m.*, (emorroidi) [pl. od mlet. *moroide* (VG 650; DDV 427)], hemoroidi, krvavica: *Nèki ljûdi jâko pȁte od morúōjp.*

morûōža, i, *pl.* morûōži, morûōš, *f.*, (mlet. morosa), ljubavnica, zaručnica: *Soldâti užâjo imȅt va sȁken mȅste drȕgo morûōžo.*

morûōžo, a, *pl.* morûōži, morûōži, *m.*, (mlet. moroso), ljubavnik, dragi: *Morûōžo hȍdi na frâj, ku ȉma kurãj.*

Mošćenȉce, Mošćenîc, *f.*, Mošćenice, ime jednog primorskog istar. gradića, u. opć. Volosko, kotar Rijeka: *Z Mošćenîc se grȋē va Bršlȋēč i v Rīekȍ.*

Mošćenȉčan, Mošćenȉčana, *pl.* Mošćenȉčani, Mošćenȉčan, *m.*, stanovnik mjesta i p. o. Mošćenice: *Mošćenȉčani pripráve dȍsti marúōni i ȕlja.*

Mošćenȉčanka, i, *pl.* Mošćenȉčanki, Mošćenȉčank, *f.*, stanovnica mjesta i p. o. Mošćenice: *Mošćenȉčanki nȍse na plȃc marúōni čerášnji i smȍkvi.*

Mošćenìšćina, i, predio por. općine Mošćenice: *Mošćenìšćina se nahãja blìzu mũora.*

moškî, moškâ, moškũo, moškîega, *adj.*, muški: *Moškũo rõbo se vãlje poznâ.*

mõšnja, i, *pl.* mõšnji, mošȁnj, *f.*, **1.** mahuna: *Pažũl i bîš dèlajo mõšnji.* **2.** duhankesa s uzicom **3.** novčarka za sitan novac: *Nèkat so kmèti sõldi od metãlā užãli držãt va mõšnje.*

mòt, a, *pl.* mòti, mũot, *m.*, (tal. moto) [mlet. *moto* (VG 655; DDV 430)], kretnja, znak pokretom prstiju: *Mùtasti ljũdi govòre na mòt.*

motãt, motȃn - motâjo - motã, motãla, lo; motȃn, motãna, o; motãj, *v. i.* **1.** motati, navijati konac ili uže **2.** u prenesenom smislu ispitivati nekoga na način, dok se ne zaplete: *Sũdàc ga je motã na sàko vîjo dòkle nî priznȃ krivȉco.*

motãt se, se motȃn - motâjo, motã, motãla, motãlo, motãj se, *v. i.*, švrljati okolo, vrtjeti se oko nečega: *Hodȉ ćã, čâ se motâš tũoda.*

Motovũn, Motovȕna, *m.*, Motovun, starinski istarski gradić, istoimena u. opć. kotar Pula: *Motovũn se nahãja na brīegũ i ȉma vêli mãlin od ȕlik.*

Motovũnšćina, i, *f.*, p. o. i okolica Motovuna: *Motovũnšćina je jedȃn od nȁjbogatèjeh krâj Ìstriji.*

motũor, a, *pl.* motũori, motũori, *m.*, (tal. motore) [nije talijanizam već je ta učena riječ latinskoga podrijetla (HER VI/236) vjerojatno preuzeta iz hrvatskoga standardnoga jezika], motor: *Sàki tomobȋl ȉma svũoj motũor. Nèki ȉmajo mãlin na motũor.*

movimī̃ent, a, *pl.*, movimī̃enti, movimī̃ent, *m.*, (tal. movimento) [mlet. *movimento* (VG 656)], promet, saobraćaj: *Z Riekũo je vãjki vêli movimī̃ent.*

mòžjani, mòžjan, *pl. t. m.*, moždani, mozak: *Va mòžjaneh se nahãja pàmet.*

mračȃn, (mrâčni), mrãčnā, ò; mrãčnegā, mračnèji, *adj.*, mračan, taman: *Unà kãmara je prevèč mrãčnā za pīsãt i za šît.*

mrâf, mrâva, *pl.*, mrâvi, mrãvi, *m.*, mrav: *Mrâvi lãze posũot; po tlī̃eh i po drī̃evu.*

mrâk, a, *m.*, **1.** sumrak, suton: *Hòmo dòma vèč je mrâk;* **2.** tmina, tama: *Tù je mrâk, pak nȉč se ne vȉdi.*

mrãs, mrãza, *pl.* mrãzi, mrâs, *m.*, **1.** mraz: *Nocãs amo imèli pȕno mrãza;* **2.** zima, studen: *Hòmo dòma, vèč je mrãs, ãš se mòremo prehlādȉt.*

mravȉšće, a, *pl.* mravȉšća, mravîšć, *n.*, mravinjak: *Mravȉšća se nahãjajo po vãllah.*

mr̄cina, i, *pl.* mr̄cini, mr̄cin, *f.*, **1.** strvina, crkotina: *Zakopãjte tȍ mr̄cino da tũne smrdȉ.* **2.** lijena osoba (u prenesenom smislu): *Si vȉde onȍ mr̄cino?*

mrèna, i, *pl.* mrèni, mrī̃en, *f.*, **1.** očna bolest **2.** vrst potočne ribe: *Mrèna žīvȅ i va Boljũnskeh potȍkeh.*

mr̄ha, i, *pl.* mr̄hi, mr̄h, *f.*, strvina, crkotina: *Hȉti ćã tȍ mr̄ho, da jo ne vȉdin!*

mrkãč , mrkãčā, mrkãčī, mrkãčī, *m.*, **1.** ime ovna crno-bijele boje s rogovima **2.** hobotnica: *Jedȃn rȉbar je uhȉti nekolȉko mrkãči.*

mr̄kas, mr̄kasta, o; mrkastega; mrkastèji, *adj.*, bijel s crnim pjegama (mrljama): *ũovci mr̄kastega kolũora se zovũo mr̄kač i mrkũola.*

mrkãt se, se mr̄čen - mȃrčo i mȃrčejo, mr̄kã, mr̄kãla, o, mr̄čī se, *v. i.*, tjerati, pariti se: *ũovci se mȃrčo jedȃn pũt lèto.*

mr̄keš, a, *pl.* mr̄keši, mr̄keš, *m.*, ime bijelog ovna s crnim mrljama po glavi.

mrkũola, i, *pl.* mrkũoli, mrkũol, *f.*, ime ovce koja ima po tijelu i glavi šarene pjege.

mrkȕša, i, *pl.* mrkȕši, mrkȗš, *f.*, ime ovce s crnim pjegama po glavi.

mrkȕšas, mrkȕšasta, o, mrkȕšastega, mrkušastèji, *adj.*, posut crnim pjegama po glavi: *Mr̄keš i mrkȕša so mrkȕšasti.*

mrmotãt, mrmotȃn - mrmotâjo; mrmotã, mrmotãla, lo, mrmotâj, *v. i.*, mrmljati, gunđati: *Katgòd mu čã fãli vãjki mrmotâ.*

mȓs, a, *m.*, meso, masnoća, mesnata hrana: *Kmèti ne mòro bȉt prez mȓsa.*

mīsȃn, mīsnā, mīsnò, mrsnegā, mrsnèji, *adj.*, mastan, mesnat: *Čī̃era nȉsmo jèli nȉč mrsnegā.*

mīsȉt, mȓsin - mȓse i mȓsijo, mrsȉ, mīsȉla, mīsȉlo, mīsȉ, *v. i.*, uživati meso ili uopće mesnatu hranu: *Va korȉzme kmèti ne mȓsijo.*

mȓš, uzvik za tjeranje (psa), (njem. Marsch), odlazi, gubi se: *Mȓš vȃn z mojè kũći!*

mīšȃn, ãna, *pl.* mīšãni, mīšan, *m.*, široki kuhinjski nož sličan sjekiri: *Mašȃn se rãbi za sèč mī̃eso i kòsti.*

mršãvet, mršãvin - mršãve i mršãvijo, mršãve, mršãvela, lo, mršãvi, *v. i.*, mršaviti: *Po lète se nȗjlãglje mršãvi.*

mr̀t (mȓtvi), mrtvà, mrtvò, mrtvegà, *adj.*, mrtav: *Mrtvì ljûdi nīmajo vȅć nìkakove potrèbi.*

mrtvȁc, mrtvȁca, *pl.* mrtvȁci, mrtvȃc, *m.*, mrtvac, mrtav čovjek: *Mrtvȁca nȍse noscì zakopȁt na cimȉter.*

mrtvȗorij, a, *pl.* mrtvȗorij, *m.*, pogrebni trošak: *Otȃc je plâti mrtvȗoriji za mrtvegà sîna.*

mr̀zal (mȓzli), mr̀zla, mr̀zlo, mr̀zlega, mrzlèji, *adj.*, studen, hladan: *Jùtro znȃ bȉt mr̀zlo.*

mrzȅt, mrzȉn - mrzīmò - mrzȉe i mrzījȗo; mrzȉe, mrzèla, lo; mrzȉ, *v. i.*, mrziti: *ùon mrzȉ svojega neprȉtela.*

mùc, mùc, mùc! glas za vabljenje mačke.

mùcat[¹], mučȉn, mūcȉe i mucījȗo; mūcã, mūcȁla, lo; mucì, *v. i.* (govori se samo u gradiću Boljunu i na Pazu), šutjeti: *Mucì, mucì ne plȁci, màmica će vàlje prȋt.*

mùcat[²], mùcan - mùcajo; mùca, la, lo, mùcaj, *v. i.*, isprekidano, nejasno govoriti: *Tâ čovjȅk vãjki mùca.*

mucîn, a, *pl.* mucîni, mucîn, *m.*, mačkić (u dječjem govoru): *Mînji, dãj mi tegà mucîna!*

mucîna, i, *pl.* mucîne, mucîn, *f.*, mačkica (u dječjem govoru): *I mucîne lîepo prīedūo.*

mùčan (mùčni), mùčna, o; mùčnega; mučnèji, *adj.*, težak, naporan: *Unȍ dèlo je jâko mùčno.*

mūčȁt, mučȉn - mučīnò - mūčȉe i mučījȗo; mūčã, mūčȁla, lo; mūčì, mučȉ́ć, *v. i.*, šutjeti: *Bolje je mūčȁt nègo slàbo govorìt. Govorìt je srebrò, a mūčȁt je zlâto.* (nar. poslovica) **mučȉ́ć -** [*adv.*] mučke, šutke: *Mî smo pasȁli mučȉ́ć prȉek tegà.*

mùčit, mùčin - mùče i mùčijo, mùči, mùčila, lo; mùčen, a, o; mùči, *v. i.*, mučiti, zlostavljati: *Blâgo se ne smȉe mùčit.* **mùčit se -** truditi se, naporno raditi: *ùon se čùda mùči, a màlo ȉma.*

mučnȋna, i, *f.*, slabost želudca, teškoća: *Nèke pršȗoni pȁte od mučnȋni.*

mùčno, *adv.*, slabo, teško na želudcu: *Menè je danàs jâko mùčno.*

mũčnja, i, *f.*, šutnja.

mùć, a, *pl.* mùći, mûć, *m.,* (tal. muchio) [nije iz tal. *mucchio* vec iz mlet. *mucio* (VG 657); *muchio* (DDV 431)], kup, hrpa tucanika: *Pasȋno šetimȋno smo peljȁli mùći na cèsto.*

mudȋndi, mudȋnt, *pl. t. f.*, (tal. mutande) [mlet. *mudande* (VG 657; DDV 431)], gaće: *Moškî nȍse po lète nȋjvèć krātkè mudȋndi.*

mūdār, mūdrà, mūdrò, mudregà, mudrèji, *adj.*, mudar, uman, pametan: *Nèki ljûdi se držȉe mudrèji o(t) drùgeh.*

mūdȉt se, se mũdin - mũde i mũdijo, mūdī, mūdȉla, lo; mūdȉ se, *v. i.*, zadržavati se, dangubiti: *Kadȍ si se tolȉko mūdī?*

mûdra besȇda, i, *pl.* mûdre besedi, mûdreh besîet, *f.*, poslovica: *Kmètti ȉmajo pùno mûdrih besîet.*

mùfa, i, *f.*, (tal. muffa) [mlet. *mufa* (VG 657; DDV 431)], plijesan, vinska gljivica: *Ovȍ vȉnò dīšī po mùfe.*

mûk, a, *m.*, šutnja: *Va crȉekve je bî takȗov mûk, da se nī ni mùha čùla.*

mùka, i, *pl.* mùki, mûk, *f.*, bol, trpljenje: *Mȕoj bãrba je ȕmra va vêleh mùkah.*

mūkȁt, mũčen - mũčo i mũčejo, mūkã, mūkȁla, mūčȉ, *v. i.*, mukati: *Krȁva je lȁčna pàk mũče; trȉebe jon dȁt jȅs.*

mùla, i, *pl.* mùli, mûl, *f.*, (tal. mula) [mlet. *mula* (DDV 432)], mazga: *Učkari držȉe mùli mèsto kȗonji i vòla za nosìt bremȉena po Kràse.*

mùlac, mũlca, *pl.* mũlci, mũlci, *m.*, (mlet. mulo) [hrvatska izvedenica na *-ac* od mlet. *mulo* (VG 657; DDV 432)], **1.** nezakonito muško dijete **2.** deran, derište, *dem.* mũlčić: *Mũlci dèlajo navȁdno dešpèti kadègòt mȋnj mòrejo.*

mularȉja, i, *coll. f.*, (mlet. muleria) [mlet. *mularia* (VG 658)], dječurlija, derani: *Mularȉji se nȋjde sȁgder va vèčeh grãdeh.*

mulȁt, mulȋn - mulâjo; mulã, mulȁla, lo; mulȋn, mulȁna, o, mulȃj, *v. i.*, i *p.*, (tal. mollare) [mlet. *molar* (VG 637; DDV 432)], **1.** popustiti: *Mulãj tâ špãh*; **2.** odlijeviti koru.

mùleš, a, *pl.* mùleši, mùleš, *m.*, naziv za ovna bez rogova, *dem.* mùlešić: *I mȕoj nȕono je nèkat imȉe jenegà mùleša.*

mulȅti, mulȉet, *pl. t. f.*, (tal. mollette)) [mlet. *molete* (VG 639); *mulete* (DDV 432)], željezna hvataljka od pola m za žeravicu na seljačkom ognjištu; željezna kliješta s dugačkim držalom, štipaljka, jedna vrst žarila: *Z mulètami se ćapȉeva žȅravica i ugljevlje za va pȉegljo.*

mùlica, i, *pl.* mùlice, mùlic, *f.*, **1.** nezakonito žensko dijete; **2.** nadjevena krvavica s brašnom: *Kadà se prāscà ubîje se dèlajo i mùlice.*

mulīevȁt, mulīevan - mulīevajo, mulīevã, mulīevàla, lo, mulīevaj, *v. i.*, (tal. mollare) [mlet. *molar* (VG 637; DDV 432)], spuštati, popuštati: *Mulīevaj pomàlo tò grīedò!*

mūlȉt, mũlin - mũle i mũle i mũlijo, mūlī, mūlȉla, mūlȉlo, mũljen, a, o, mūlȋ, *v. i.*, **1.**

mrviti, drobiti: *Slàp i sũh krùh se ràt mũli.* **2.** mrviti kukuruzno zrnje sa klipa: *Kadà so klâsi o(t) truk ̏njи sũhi ̀ji ̏h se mũli.*

mũlj, mũljà, *pl.* mũljì, mũlji, *m.*, naplavljeni sitni pijesak pomiješan sa zemljom: *Kàt je pò ̏vodanj voda užâ na šinužèta naplàvat i pùno mũljà.*

munî ̏eda, i, *pl.* munî ̏edi, munî ̏et, *f.*, (tal. moneta) [nije iz tal. već iz mlet. *moneda* (VG 642)], sitniš, sitan novac: *Jâ bin ti čâ kûpi mà ̏ n ̏man munî ̏edi.*

mũnta, i, *pl.* mũnti, mũnt, *f.*, (tal. multa) [mlet. *multa* (DDV 432)], globa, novčana kazna: *ùón je ćapã mũnto, às̀ se nĩ držã ùórdina.*

muntãr, muntãrà, muntãrì, muntãri, *m.*, (tal. mortaio) [nije iz tal. već iz mlet. *mortaro* (VG 651); *morter* (VG 652)], avan, vrst stupa. To je iz jednog komada drveta od oko 70 cm izdubljena posuda, u kojoj se među koljenima tuče nakvašeni ječam za pravljenje ječmene kaše: *Jùtre ćèmo va muntãrè hvàt jàčmik za manèstro.*

muntât, muntî ̏n - muntâjo; muntã, muntàla, lo; muntî ̏n, muntàna, o, muntãj, *v. i.* i *p.*, (tal. multare) [mlet. *multar* (DDV 432)], globiti, oglobiti, kažnjavati, kazniti novčanom globom: *Oštãrì i pijî ̏nci užâjo bìt vèć pũti multàni.*

mũnjen (mũnjeni), mũnjena, o, mũnjenega, munjenèji, *adj.*, lud, sulud, luckast, mahnit: *Takòvo bedarìjo mòro storìt sàmo mũnjeni ljûdi.*

mũnjenac, mũnjenca, *pl.* mũnjenci, mũnjenac, *m.*, luđak, abnormalan, slabouman čovjek: *Mũnjenci se držî ̏e va špitãlè.*

mũnjenica, i, *pl.* mũnjenice, mũnjenic, *f.*, luđakinja, slaboumna žena: *Mũnjenice z Ìstriji so pod Âustrijon pošiljàli va špitãl va Pãlma Vîvo va Tâlije.*

munjî ̏esanje, a, *pl.* munjî ̏esanja, munjî ̏esanj, *n.*, pravljenje budalaština, nepodopština: *Munjî ̏esanje dèlajo krabùlji o pûste.*

munjîesàt, munjî ̏esan - munjî ̏esajo, munjiesã, munjîesàla, munjîesàlo, munjî ̏esaj, *v. i.*, praviti budalaštine, nepodopštine: *Otrokì kàt se igrâjo užâjo i munjîesàt.*

mũ ̏oć, mò ̏ći, *f.*, moć, snaga: *Stâri ljûdi ìmajo vèć màlo mò ̏ći.*

mũ ̏ućàk, mũ ̏ućkà, *pl.* mũ ̏ućkì, mućâk, *m.*, mućak, pokvareno, trulo jaje: *Mũ ̏ućàk nĩ za drùgo nèšto za ćà ̏hìtit.*

mũ ̏oda, i, *pl.* mũ ̏odi, mũ ̏ot, *f.*, (tal. moda) [ne možemo sa sigurnošću znati je li ta učena riječ latinskoga podrijetla ušla iz francuskog u hrv. jezik pa u čak. dijalekt, ili smo je pak posudili iz talijanskoga], moda, najnoviji ukus: *Nèke žî ̏enske se oblâče vãjki po nîjnòveje mũ ̏ode.*

mũ ̏oda, i, *f.*, vrst smrdljivog poljskog korova: *Mũ ̏odo nî ̏eće ni blâgo da jî.*

mũ ̏oj, mojà, mojè; mojegà (mojî ̏e), *pl.* mojì (mojè), mojèh i mojî ̏eh, *pron. pos.*, moj: *Tò čâ vìdite so sè mojì lîbri.*

mũ ̏okà, mũ ̏okì, *pl.* mũ ̏okì, mũ ̏ok, *f.*, brašno uopće: *Krùh se mî ̏esi od mũ ̏okì.*

mũ ̏olo, a, *pl.* mũ ̏oli, mũ ̏oli, *m.*, (tal. molo) [mlet. *molo* (VG 640; DDV 422)], gat, izgrađena obala za pristajanje brodova, lukobran: *Sàki vãpũ ̏or koštâ na mũ ̏olu.*

mũ ̏ora, i, *f.*, (tal. mora) [mlet. *mora* (VG 647; DDV 425)], vrst hazardne igre na prste: *Mũ ̏ora je preporèdana ìgra pàk se ne smî ̏e igràt za sõldi.*

mũ ̏orac, mũ ̏orca, *pl.* mũ ̏orci, mũ ̏orâc, *m.*, (tal. moro) [v. **mũ ̏oro**], naušnica s crnačkom glavom: *Žî ̏enske ràde nòse mũ ̏orci na ušî ̏eh.*

mũ ̏oras, mũ ̏orasta, o, mũ ̏orastega, morastèji, *adj.*, (tal. moro), [v. **mũ ̏oro**], crnomanjast, tamnoput: *Boljũnki so màlo fàli sè mũ ̏oraste.*

mũ ̏orat, mũ ̏oran - mũ ̏orajo, mũ ̏ora, mũ ̏orala, lo, mũ ̏oraj, *v. i.*, morati: *Čâ se mũ ̏ora nìkat nĩ tèško.*

mũ ̏ore, mũ ̏ora, *pl.* mũ ̏ora, mũ ̏or, *n.*, **1.** more: *Nàše mũ ̏ore je blãvo.* **2.** *adv.*, mnogo, puno: *Na plàće je bìlo mũ ̏ore ljũdi.*

mũ ̏orica, i, *f.*, (tal. mora) [v. **mũ ̏oro**], ime ovce crnomanjaste boje.

mũ ̏oro[1], mũ ̏oreta, *m.*, (tal. moro) [mlet. *moro* (VG 647)], **1.** ime crnomanjastog vola i psa. **2.** crnac: *Mũ ̏oreti živũ ̏o va Âfrike i va Mèrike.*

mũ ̏oro[2], mũ ̏ora, o; mũ ̏orega, *adj.*, (tal. moro) [mlet. *moro* (VG 647)], crnomanjast, crne puti: *Afrikî ̏ni so mũ ̏ori.*

mũ ̏orski, mũ ̏orska, o; mũ ̏orskega, *adj.*, morski, koji pripada moru: *Mũ ̏orske rìbi so bòlje òt potũ ̏očneh.*

mũ ̏orš, a, *pl.* mũ ̏orši, mũ ̏orš, *m.* [mlet. *morsa* (VG 651; DDV 427)], stolarsko i kovačko stiskalo za obradu željeza i dasaka: *Prèz mũ ̏ora tìšljari ne mòro nìč počî ̏et.*

mũ ̏os, mò ̏sta, *pl.* mò ̏sti, most ̃i, *m.*, most: *Hò ̏mo prî ̏ek unegà ̏ mò ̏sta!* **Prî ̏ek mò ̏sta -** na Sušaku: *Jâ san hodî va jin ̏zij prî ̏ek mò ̏sta.*

mũ ̏oš, mũ ̏oža, *pl.* mũ ̏oži, mũ ̏oži, *m.*, muž,

suprug: *Mûôži so vâjki po dȅle a žȉēnske dȍma. Nȉso sȉ mûôži, kî klabȕk nȍse.* (nar. poslovica) *Kȉēga bôh narȕži nȅka se ga čȕvajo ženȉ i mûôži.* (nar. poslovica)

mûôš besȅda, mûôža besȅdi, *m.*, poštenjak: *Tâ čovȅk je bȉ vâjki mûôš besȅda.*

mûôt, mûôda, *pl.*, mûôdi, mûôt, *m.*, (tal. modo) [mlet. *modo* (VG 636; DDV 420)], **1.** način: *Tȍ zȋme nȉ nȉkakuov mûôt. ûōn me je nagovārā̃ na sȉ mûôdi;* **2.** volja, ukus: *Nȉč mu nȉ na mûôt.* **na mûôt,** *adv.*, po volji, po ukusu: *Tȍ čâ ûōn dȅla mi nȉ na mûôt. Sȅ bi tȍ bȉlȍ drugāče, da je storenȍ na mûôj mûôt.*

mūotn̄, muotnȁ, mūotnȍ, mutnega, mutnȅji, *adj.*, mutan, blatan: *Za dažljīēn je vodȁ vā potȍke vājki mūotnȁ.*

mūotȉt, mûôtin - mûôte i mûôtijo; mūotȉ, mūotȉla, lo; mûôćen, a, o; mūotȉ, *v. i.*, **1.** mutiti: *Nemûôj vȍdo mūotȉt, kâ je za pȉt.* **2.** nagovarati na zlȍ, vabiti, mamiti nekoga: *Čâ ga mûôtiš, da grīēs tȍbon. ûōn ga vājki nēšto mūōti.*

mûôvit se, se mûôvin - mûôve i mûôvijo; mûôvi, mûôvila, lo; mûôvi se; *v. i.* i *p.*, (tal. muoversi) [mlet. *moverse* (VG 655; DDV 430)], micati, maknuti se: *Mûôvi se ćȁ oduvdȅ!*

murâva, i, *f.*, vrst visoke livadne trave.

mūrȍvina, i, *f.*, dudovo drvo: *Od mūrȍvini se dȅlajo bačvi i būćkȉ. Va būćkȅ od mūrȍvini i vīnȍ i rakȉja postȗno slāji.*

mũrva, i, *pl.* mũrvi, mûraf, *f.*, (lat. morus), dud (drvo i plod); *dem.* mũrvica: *Mũrvi so slatke i sȁko lȅto rodīē pomājića mȅseca.*

murvāč, murvāčā, *pl.* murvāčȉ, murvāči, *m.*, jednospolni dud s naravašenim lišćem, koji ne donaša ploda.

mùs, mūzȅn, mūzuō̃ i mūzȅjo; mùza, mùzla, lo; mùžen, a, o; mūzȉ, *v. i.*, musti: *ûōvci se mūzȅjo pod nûóć, kadȁ se dorenûó s pāši.*

mùsaf, mùsava, o; mùsavega; musavȅji, *adj.*, prljav, umazan: *Kadȅ si tȍ bȋ, da ti sȁ stomȁnja mùsava.*

mùšica, i, *pl.* mùšice, mùšic, *f.*, **1.** *dem.* od muha; **2.** hir: *ûōn ȉma vājki kakȏvo mùšico.*

mùšičaf, mùšičava, o; mùšičavega; mušičavȅji, *adj.*, hirovit: *Mùšičavega čovȅka se tȅško potrpȉ.*

muškardȋn, a, *pl.* muškardȋni, muškadȋni, *m.*, (tal. moscardino) [mlet. *moscardin* (DDV 428)], kicoš, gizdelin, oholi mladić: *Muškardȋni se držīē, kakȍ da je cīēli svīēt njȉhov.*

muškȁt, muškȁta, *m.*, (tal. moscato) [u hrvatskome standardnome jeziku iz srfr. *muscat* < *srlat. (nux) muscata* (HER VI/258)], muškat, vrst slatkog mirisavog bijelog i crnog grožđa: *O(t) tȗs se poli nȁs gojīēnȗ žȉvēć muškȁt i malvašȉja.*

muškȅt, a, *pl.* muškȅti, muškīēt, *m.*, (tal. moschetto) [mlet. *moscheto* (DDV 429; VG 653)], jednocjevka puška ostraguša: *Nȅkat so se rābȉli sȁmo muškȅti i pištúōli.*

muškî, â, ûo, muškīēga, *adj.*, muški: *Tȍ so muškî poslȉ.*

muškî, muškīēga, *pl.* muškî, muškȉeh, *m.*, muškarac: *Muškî dȅlajo tȅški poslȉ po vanȅ, a žīēnske unȕtȓ lāglji kućnî.*

mùškol, a, *pl.* mùškoli, mùškol, *m.*, (tal. muscolo) [mlet. *muscolo* (VG 665)], mišić, živac: *Tâ človȅk ȉma jâki mùškoli kadȁ mȍre i volȍ zdȉgnut.*

mùštra, i, *pl.* mùštri, mùštar, (njem. Muster), uzorak: *Rȍba se narūōči pȏlak mùštri.*

muštrȁt, muštrȓn - muštrâjo; muštrã, mušrāla, lo; muštrȓn, muštrãj, *v. i.*, (njem. mustern), podučavati vojnu vježbu, vježbati nekoga; **muštrȁt se -** vježbati se: *Soldati se mûórajo pȍgosto muštrȁt.*

mùšul, a, *pl.* mùšuli, mùšul, *m.*, (tal. mussolo) [mlet. *mussolo* (DDV 435)], vrst malog morskog školjkaša: *Mùšuli se prodāvajo v Rīēkȅ i va Pūle.*

mùtas, mùtasta, o; mùtastega; mutastȅji, *adj.*, (tal. muto) [hrvatska izvedenica na *–as(t)* od mlet. *muto* (DDV 435; VG 668)], gluhonijem, mucav: *Mùtasti ne mȍro govorȉt.*

mùtavac, mùtavca, *pl.* mùtavci, mùtavac, *m.*, (tal. muto) [izvedenica na *–ac* od *mùtav*, iz mlet. *muto* (DDV 435; VG 668)], gluhonijemi čovjek: *Mùtavci ne mȍro bȉt soldati.*

Muzȁri, Muzar, *m.*, ime jednog zaselka na Pazu, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

mùzika, i, *pl.* mùziki, mùzik, *f.*, (tal. musica) [vjerojatno je ta učena riječ latinskoga, odnosno grčkoga podrijetla ušla u dijalekt preko hrvatskoga standardnoga jezika *mùzika* (HER VI/261)], glazba: *Mùzika je nȗjleplji ārt na svīētu.*

muzikȗnt, a, *pl.* muzikȗnti, muzikȗnt, *m.*, (tal. musicante), svirač, glazbenik: *Muzikȗnti so sȁgdere rādi vȉjeni.*

N

na, prep., na: *Jâ san cr̂ëli dȗn na nogàh. Gonì blâgo na pâšo! Prūdì na vrī̂me! Ne hodì mi na ȍči!*

nȅ, uzvik za nuđenje, uzmi, evo, eto: *Nȅ ti, zamì par jàbuk. Nȅ ti màlo grūȍjza! Nȅ ti za vinȍ.*

nabavljāt, nabãvljan - nabãvljajo, nabavljã, nabavljàla, lo; nabàvljen, o, o, nabavljãj, *v. i.*, nabavljati: *Ròbo nabâvljamo v Rīëkë̄ i va Trstë̄.*

nabavljëvat, nabavljûjen - nabavljûjo; nabavljëva, la, lo; nabavljëvan, a, o, nabavljũj, *v. it.*, stalno nabavljati: *Mî nabavljûjemo ròbo pȍli sẽjnega butigīërà.*

nabīẽžât se (od biežât), se nabīẽžȋn - nabīežī̂e i nabežījȗ̃o, nabīẽžã, nabiežàla, lo, nabīežì se, *v. p.*, natrčati se (amo, tamo): *Mî smo se danàs cr̂ëli dȗn dȍsti nabīẽžàli po oficijeh.*

nabijačȉć, a, *pl.* nabijačȉći, nabijačȉć, *m.*, štap za punjenje puščane cijevi (prahom i sačmom): *Nabijačȉć se je rābī za mušķëti.*

nabījât, nabȋjan . nabȋjajo, nabījã, -jàla, -àlo, nabȋjaj, *v. i.*, **1.** nabijati, metati obruč na bačvu; **2.** dizati cijenu (na dražbi): *Na lȉcite ljûdi nabȋjajo pr̂ëcijo jedȗn drȕgemu.*

nabijëvat, nabijûjen - nabijūjo, nabijëva, la, lo, nabijëvan, a, o, nabijũj; *v. it.*, **1.** stalno nabijati: *Pr̀vo nëgo kmëti dëlajo mlãdo vīnȍ nabijûjo bačvi.* **2.** dizati cijenu robi: *Trgũȍvci vëć pũti nabijûjo pr̂ëciji.*

nabȋt, nabījën - nabījȕ̃o, nabȋ, nabȋla, -bȋlo, nabȋ, *v. p.*, **1.** metnuti obruč na bačvu; **2.** dići cijenu (na dražbi ili na tržnici): *Trgũȍvci so nabȋli pr̂ëcijo svojë̄ ròbi.*

nȗblak, a, *pl.* nȗblaki, nȗblak, *m.*, tor, dvorište za muzenje ovaca: *ũȍvci se mūzũ̄ va nȗblake.*

nablāznȋt, nablãznin, nablãzne i nablãznijo, nablaznȋ, -ȋla, -ȋlo, nablaznȋ se, *v. p.*, priučiti, naučiti na dobro, razmaziti; **razblāznȋt se -** razmaziti se: *ũȍvci so se nablāznȋlo sa sũ̄ol.*

nabȍs, nabodẽn - nabodȕ̃o i nabodẽjo, nabũ̄o, nabolà, nabolȍ, nabodȉ, *v. p.*, nabosti, nataći nešto na nešto: *Nabodȉ rī̂ežanj na piruȍn.* **nabȍs se -** nabosti se: *Nabũ̄o san se na tȗn.*

nabȍt, *adv.*, zajedno, najedanput, odmah: *Hodì nabȍt, kadà te pozovũ̄o. Onȉ so tëli govorȉt sȉ nabȍt.*

nabrājât, nabrãjan - nabrãjajo; nabrajã, nabrājàla, lo; nabrãjan, o, o; nabrãjaj, *v. i.*, **1.** nabrajati, brojiti: *Onà nan je nabrājàla se čâ je, va samnjë kupȉla.* **2.** pripovijedati (u prenesenom smislu): *ũȍn vãjki kȕličâ nabrãja čâ mu prȉde na pàmet.*

nabrȗn, nabrȗni, nabrȗna, o, nabrȗnega, *adj.*, narovašen, nabran: *Mojà tetà ȉma nabrȗno sȕknjo. Jâ ȉman z bȍški nabrȗneh jàgot.*

nabrȁt, naberẽn - naberũ̄o; nàbrala, lo; naberȉ, *v. p.*, **1.** nabrati, nakupiti nešto u dovoljnoj mjeri: *Hodì mi nabrȁt màlo zbîcza na ugȗnj!* **2.** načiniti nabor: *Sestrà je nàbrala svojȍ sȕknjo.*

nabrojȋt, nabrojȋn - nabrojīmȍ - nabrojī̂e i nabrojījȗ̃o; nabrojȋ, nabrojȉla, lo; nabrojȉ, *v. p.*; **1.** nabrojiti: *Ona je nabrojȉla, da Trsàcke škâli ȉmajo 450 škalȋni;* **2.** predbacivati (u prenesenom smislu): *Kât se razjãdi onà mũ̄ožu segà nabrojȋ.*

nabrūsȋt, (od brūsȋt), nabrũsin - nabrūse i nabrũsijo, nabrūsȋ, nabrūsȉla, nabrũšen, nabrũšena, nabrūsȉ, *v. p.*, nabrusiti, naoštriti: *Nabrūsȉ mi ovȍ sekërȍ! Mũ̄oj nũ̄oš nȉ vëć dȕgo nabrũšen.*

nabrušȅvat, nabrušûjen - nabrušûjo; nabrušëvala, lo; nabrušëvan, a, o; nabrušũj, *v. i.*, nabrusivati: *ũȍn je nabrušëva nũ̄ožȉ i sekȉri.*

na bũ! na bũ! glas za vabljene govèda kad muču.

nabūbât, nabũban - nabũbajo; nabūbã, nabūbàla, lo; nabũban, a, o; nabũbaj, *v. p.*, naučiti napamet doslovno iz knjige: *ũȍn je nabūbã cr̂ëlo pësmico.*

nabũhnjen (nabũhnjeni), a, o; nabũhnjenega, nabuhnjèji, *adj.*, nadut, otečen: *ũȍn ȉma nabũhnjeno lī̂cë̄.*

nacepȅvat, nacepûjen - nacepûjo, nacèpeva, la, lo; nacepëvan, a, o; nacepũj, *v. i.*, nacijepati: *ũȍn je nacèpeva nekolȉko cũ̄oki.*

nacīẽdȉt, nacī̂edin - nacī̂ede i nacī̂edijo, naciedȋ, naciedȉla, lo, nacī̂ejen, a, o, nacīẽdȉ, *v. p.*, nacijediti, nateći: *Nacīẽdȉ jȍš màlo mlȉekà!*

nacīẽpât, nacī̂epan - nacī̂epajo, nacīẽpã, nacīẽpàla, lo, nacī̂epan, a, nacī̂epaj, *v. p.*, nacijepati

(u dovoljnoj mjeri): *Mî smo nacīpäli dösti dȓva na ugȋnj.*

nȇč, *adv.*, našto: *Nȇč ćeš tö ubësit? ūőn bi rät prîša dömа, ma nȇma nȇč.*

načīēt, nāčnen - nāčno i nāčnejo, nāče, nāčela, lo; nāčet, a, o; načnī, *v. p.*, načeti, početi trošiti nešto što je još čitavo: *Mî jöš nïsmo nāčeli näš pršūt.*

načīnjāt, načȋnjan - načȋnjajo, načinjȇ, načīnjāla, lo; načȋnjan, o, načȋnjaj, *v. i.*, popravljati, raditi: *Čâ tö načȋnjaš?* **načȋnjāt se -** kititi se: *Onä se cīēli dȋn sämo načȋnja.*

načinjĕvat, načinjûjen - načinjajo; načinjĕvala, la, lo; načinjĕvan, načinačinjūj, *v. it.*, često popravljati, raditi: *Mî smo načinjĕvali vëć bačâf.*

načȓčkat, (od čȓčkat), načȓčkan - načȓčkajo, načȓčka, načȓčkala, o, načȓčkan, a, o, načȓčkaj, *v. p.*, loše narisati, nadrljati, našarati nešto: *Otrokï vājki užâjo čâ načȓčkat na podë na zȋdeh, a i va lȉbreh.*

načumȓdit se, se načumrdin - načumȓde i načumȓdijo; načumȓdjen, a, o; načumȓdi se, *v. p.*, namrštiti, namrgoditi se: *ūőn se vâlje načumȓdi, kadä ga kî razjāđi.*

nȇć, nȇjden - nȇjdo i nȇjdejo, nȇša, nȇšla, nȇšlo, nȇjden, a, o, nȇjdī, *v. p.*, naći: *Kadë si nȋša tâ čekîn?* **nȇć se -** sastati se: *Mî ćëmo se vëć v Rīēkë nȇć na prošćīēnju.*

naćūlīt (ûši), naćūlin - naćūla i naćūlijo; naćūlī, naćūlīla; naćūlī, *v. p.*, naćuliti, pozorno osluhnuti: *Kadä je čū kakövo novotarïjo vâlje je naćūlī ûši.*

nāćvi, naćāf, *pl. f.*, od topola izdubljeno oblo korito, naćve za miješenje tijesta; *dem.* nacvīce: *Va nāćvah se mīēsi tīēstö za krūh i za pāšto.*

nadāren (nadāreni), a, o, nadarenega, nadarëneji, *adj.*, darovit: *Navadno se dā nadarëneji otrokï študijāt va škūőlo.*

na debĕlo, *adv.*, na veliko: *Ovä impríčza trgûje na debĕlo.*

nadĕt, nadĕn - nadĕno i nadĕnejo; nadíē, nadĕla, lo, nadĕven, a, o, nadenī, *v. p.*, **1.** nadjenuti, napuniti krvavice i kobasice: *Kadä se ubījë prāscä se nadĕno olȋta.* **2.** dati, nadjenuti nekome ime ili nadimak: *Otrokū se nadĕne ȋme po kaköven svīēcū.*

nadīēvāt, nadíēvan, nadíēvajo, nadīēvâ, -vāla, -lo, nadíēvan, a, o; nadíēvaj, *v. i.*, **1.** puniti krvavice i kobasice: *Kadä se ubîje prāscī vâlje se nadíēvajo klobasïce.* **2.** davati ime nekome.

nȇdijat se, se nȇdijan - nȇdijajo, nȇdija, nȇdijla, -lo, nȇdijaj se; *v. i.*, **1.** nadati se: *Jâ se nȇdijan da će bȉ(t) dobrö lëto.* **2.** očekivati nekoga: *Jâ mu se jöš nïsan nȇdija.*

nadlíēvnjak, a, *pl.* nadlíēvnjaki, nadlíēvnjak, *m.*, otvor na mlinskom kamenu u koji se sipa žito za mljevenje.

nadocīēpȋt, nadocíēpin - nadocíēpe i nadocíēpijo, nadocīēpī, -ȋla, ȋlo, nadocíēpljen, a, o, nadocīēpī, *v. p.*, nadodavati (nešto nečemu), produljiti: *Ovë lūőjtre smö nadocīēpȋli, äš so bȋlë prekrātkë.*

nadodāt, nadodȇn - nadodȇmö - nadodājūő; nadodā, nadodāla, lo; nadodāj, *v. p.*, dodati nekome nešto: *Nadodāj mi jöš mālo munīēdi!*

nadomĕstit, nadomĕstin - nadomĕste i nadomĕstitijo, nadomĕsti, nadomēstila, lo; nadomĕšćen, a, o; nadomestī, *v. p.*, nadomjestiti, nadoknaditi: *Nĕko šködo se ne möre nadomĕstit.*

nadomešćĕvat, nadomešćûjen - nadomešćûjo; nadomešćĕva, la, lo; nadomešćĕvan, a, o; nadomešćūj, *v. i.*, nadomještati: *Jâ san ga nadomešćĕva dvâ mëseca.*

nadoplaćĕvat, nadoplaćûjen - nadoplaćûjo; nadoplaćĕva, la, lo; nadoplaćĕvan, a, o; nadoplaćūj, *v. i.*, nadoplaćivati: *Onï sadä nadoplaćûjo onö čâ so zgūbȋli.*

nadoplātȋt, nadoplātin - nadoplātujo i nadoplāte, nadoplātī, nadoplātīla, lo, nadoplāćen, a, o, nadoplātī, *v. p.*, nadoplatiti, platiti preko uglavljene cijene razliku: *Kīēmu fâli va käse mūőra vëć pūti nadoplātȋt.*

nadovrĕć, nadovȓžen - nadovȓžo i vȓžejo, nadovȓgla, -vȓglo, nadovȓži, *v. p.*, nadometnuti, dobaciti nešto povrh onoga onoga, što je uglavljeno: *ūőn mu je nadovȓga za plāćo jöš pâr fijurȋni.*

nadovīēzāt, nadovíēžen - nadovíēžo i nadovíēžejo, nadovīēzā, nadoviezāla, lo, nadovíēzan, a, o, nadovīēžī, *v. p.*, nadovezati, dodati nešto: *Nadovīēžï tâ špāh, äš je prekrätak.*

nadozīdāt, nadozȋdan - nadozȋdajo, nadozīdā, -āla, ālo, nadozīdan, a, o, nadozȋdaj, *v. i.*, nadograditi, nastaviti građu na već postojećem zidu: *Sūsëdi so nadozīdāli na kūćo jöš jedȋn pöt.*

nadozīdĕvat, nadozidûjen - nadozidûjo; nadoziděva, la, lo; nadoziděvan, a, o; nadozidûj, *v. i.*, nadograđivati: *Onï vājki nĕšto nadozidûjo.*

nadrāžȋt, nadrāžin - nadrāže i nadrāžijo; nadrāžī, nadrāžila, lo, nadrāžen, a, o,

nadrāžȉ, *v. p.*, nadražiti, nahuškati nekoga: *Kadà se brekà nadrãži làhko ujȉ.*

nadrȍčit se, se nadročin - nadrȍče i nadrȍčijo, nadrȍči, -la, -lo, nadrȍči se, *v. p.*, nabosti se na trn, raniti se kakvim oštrim predmetom: *Bȍsi otrokȉ làhko se nadrȍče na glȍh, àli na štīncãlj.*

nъ̄gъ̃l, (nъ̑gli), nъ̄glà, lò, nъ̄glegà, naglȅji, *adj.*, nagao: *Nъ̄glȉ ljûdi ȉmajo làhko sūdùčon poslà.*

nagànjat (od gnat), nagànjan - nagànjajo; nagànjajo; nagànja, nagànjala, lo; nagànjan, a, o; nagànjaj, *v. i.*, natjerivati, siliti, nagoniti (marvu), zlostavljati nekoga: *Zãč tolìko nagànjaš tȅ ùčovci.* **nagànjat se -** prepirati se, svađati se: *Onȉ dvâ se vãjki dòma nagànjajo.*

nagībàt (se), nagȉbljen, nagȉbljo i nagȉbljejo, nagībã, nagībàla, lo, nagȉbaj se, *v. i.*, naginjati (se): *Kȉ se pūno nagȉblje mòre làhko i pàs.*

nagȉnjat, nagînjen - nagînjo i nagînjejo; nagȉnja, la, lo, nagȉnjen, a, o; nagȉnji, *v. i.*, biti naklonjen nekome, prianjati uz nȅkoga: *ùčon vȅč nagînje svojemù ròdu. Sūsȅdi nagînjo vȉše na unȍ bȋndo.* **nagȉnjati se -** sagibati, naslanjati se.

naginjȅvat, naginjûjen - naginjûjo; naginjȅva, la, lo, naginjũj, *v. it.*, bivati naklonjen nekome, prianjati uz nekoga: *Onȉ nȉso nȉkat naginjȅvali na nášo strȃn.* **naginjȅvat se -** često se sagibati.

naglâs, *adv.*, glasno: *ùčon je otrokùčon štȉjenȍ štùčorijo naglâs.*

nъ̄glȉt, nъ̑glin - nъ̑gle i nъ̑glijo; nъ̄glȉ, nъ̄glȉla, lo; nъ̄glī, *v. i.*, žuriti se: *Kî nȃgli, làhko pâdne. Pres potrèbi ne smȉeš nъ̄glȉt.*

nъ̄glȍ, *adv.*, naglo, nenadano: *Mùčoj brȁt je prîša takȍ nъ̄glȍ, da ga nȉsan vàlje ni vȉde.*

nagnàt, narenȅn - narenȅjo, nagnȃ, -àla, -àlo, narenȉ, *v. p.*, natjerati (stoku) nekamo: *Narenȉ tȅ ùčovci va drügo ugràdo!*

nagnojȉt (od gnojȉt), nagnojȋn, - nagnojȋe i nagnjojījùčo, nagnojȋ, -ȉla, -ȉlo, nagnojȋen, nagnojenà, nagnojȉ, *v. p.*, nagnojiti, nađubriti: *Mî smo nàš vȑt dobrȍ nagnojȉli.*

nъ̄gnũt (se), (se) nъ̑gnen - nъ̑gno, nъ̑gnejo, nъ̄gnũ, la, lo; nъ̑gnjen, -a, nagnȉ (se), *v. p.*, nasloniti, nagnuti (se): *Onà se je nъ̄gnũla na ȕknȍ, za bȍlje vȉet, kî posȋeva po pùčote.*

nagràćat, nagrâćen - nagrâćo, nagràća, nagràćala, lo; nagràćan, o, o, nagràći, *v. i.*, ogrtati, motikom davati zemlju povrću: *Hòmo va brãjdi nagràćat trukȉnjo i kumpȉr.*

nagraćȅvat, nagraćûjen - nagraćûje; nagraćȅva, la, lo; nagraćȅvan, a, o; nagraćũj; *v. it.*, opetovano ogrtati povrće zemljom: *ùčon je kumpȉr vȅč nagraćȅva.*

nagrešpъ̃n, (nagrešpъ̑ni), nagrešpànа, o; nagrešpànega; nagrešpanȅji, *adj.*, (mlet. ingrespado), nabran, namršten, pun bora: *Stȁre žȋenske ȉmajo lȉcȅ nagrešpànо. Onà ȉma sùknjo nagrešpànо.*

nagȑjen (nagȑjeni), a, o, nàgȑjenega, *adj.*, nagrđen: *Màškari so vãjki nagȑjene, da bùčo vȅč smīehà.*

nagrnũt, nagȑnen - nagȑno; nagȑnejo, nagrnũ, nagrnũla, -ūlo; nagȓnjen, a, o, nagrnȉ, *v. p.*, **1.** ogrnuti povrće zemljom; **2.** nahrupiti (u mnoštvu ili silom): *Kadà je bȉlò prošćȋenje je pūno ljûdi nagrnũlo va crȋekvo.*

nagrnjȅvat, nagrnjûjen - nagrnjûgo; nagrnjȅva, la, lo, nagrnjȅvan, a, o; nagrnjũj, *v. it.*, ogrtavati, davati zemlju povrću: *Težākȉ so nagrnjȅvali kumpȉr i pažũl.*

nъ̑h (nъ̑gi), nъ̑gà, nъ̑gò, nъ̑gegà, nagȅji, *adj.*, nag, gol, bez odjeće: *Sȉ ljûdi prȉdo na svȋet nъ̄gȉ.*

nahājàt, nahãjan - nahãjajo, nahājã, nahājàla, -àlo, nahãjan, a, o; *v. i.*, nalaziti: *Jâ nahãjan da tò nȉ dobrò.* **nahājàt se -** nalaziti se: *Boljũn se nahãja z drügе bȋndi Ùčki.*

nahajȅvat, nahajûjen - nahajûjo, nahajȅva, la, lo, nahajȅvaj, *v. it.*, često nalaziti: *Jâ nȉsan nȉkat nȉš nahajȅva.*

nahlādȉt se, se nahlãdin - nahlãde i nahlãdijo, nahladȉ, nahlādȉla, lo, nahlãjen, a, o, nahlādȉ se, *v. p.*, nahladiti se: *Po zīmȅ se sȁki človȅk làhko nahlãdi, ku nȉ dobrò obùčen. Ovȅ zīmȉ nȉsan bî nahlãjen.*

nahodȉt se, se nahòdin - nahòde i nahòdijo; nahodȉ, nahodȉla, lo; nahodȉ se, *v. i.*, nahodati, napješačiti se: *Jâ san se čȋȇre dòsti nahodȉ, pȁk san jòš trûdan.*

nahrūpȉt, nahrũpin - nahrũpijō, nahrūpȉ, -ȉla, -ȉlo, nahrūpȉ, *v. p.*, navaliti nenadano, nasrnuti na nekoga: *Kadà je màlo ròbi a pūno ljûdi, nahrũpe sȉ va butȋego.*

nahùckat (od hùckat), nahùckan - nahùckajo; nahùcka, -la, -lo, nahùckaj, *v. p.*, nahuckati, nadražiti nekoga: *Kî nahùcka brekà na nȅkoga, tâ nȋ prâvi človȅk.*

nahùdit, nahùdin - nahùde i nahùdijo, nahùdi, -la, -lo, nahùdi, *v. p.*, naškoditi, nauditi nekome: *Kî nȅkoga preslȋepi mu pūno nahùdi.*

nahvȁt, nahvȅn - nahvūō i nahvȅjo, nahvã, nahvàla, lo; nahvãj, *v. p.*, svršiti tući ječmenu kašu: *Danàs san nahvã jàčmika za dvâ dnî.*

najādȉt (se), se najādīn, najāde i najādijō, najādī, -ìla, -ìlo, najādi se, *v. p.*, naljutiti, nasrditi se: *Z otrūōki se človȅk vȅč pũti i najādi, kad nīćo poslūšat.*

najъman, (najъmni), najъmna, najъmno, najъmnega, *adj.*, zarazan: *Najъmne bȍli se mūōra sȁki čuvāt ku želī zustȁt zdrãf.*

nȗjbȉže, *adv.*, (češ. nybř), jamačno, najvjerojatnije, vrlo vjerojatno, po svoj prilici: *Nȗjbȉže je vȅč pasȁla vêla zīmā.*

nȗjco, *adv.*, večeras, noćas: *Nȗjco ćēmo pūōć na plīēs, àš je vêla fēšta.*

najȅs, najīn - najīdūō i najījūō; najīē, najèla, lo; najèden, a, o; najīēj; *v. p.*, najesti, nasititi: *Kadà si blâgo najīē mȍreš pūōć počīnut.* **najȅs se -** najesti, nasititi se: *ūōvci so se na pàše najèle.*

najīēt se, se nъjmen - nъjmejō, nàje, -la, -lo, naъjmi se, *v. p.*, zaraziti se: *ūōn se je nēgdere nàje pàk je mūōra pūōć va špitãl.*

nȗjkašnjȅje, *adv.*, tek, najkasnije: *Onà će prīt dòma nȗjkašnjȅje do Božića.*

nȗjprȉvo, *adv.*, najprije: *Nȗjprȉvo je Bôh zâse brâdo stòri a ūmput za drūgega.* (nar. poslovica)

nȗjštimanȅji, a, o, nȗjštimanējega, *adj.*, najcijenjeniji, najpoštovaniji: *I nȗjštimanȅji ljûdi kî pũt fãle.*

nȗjvȅč, *adv.*, najviše, ponajviše: *Nȗjvȅč čovȅka prīžà kadà je mlãt i zdrãf.*

nȗjzàdnji, a, o, nȗjzàdnjega, *adj.*, posljednji: *Kî pũt nȗjzàdnji pasâ jōš nȗj bȍlje.*

nȗjzât, *adv.*, napokon, naposljetku, na koncu konca: *Nȗjzât je šã i ūōn ćā o(t) dòmi.*

nakālàt, nakālan - nakālajō, nakālā, -làla, -àlo, nākālan, nakālana; nakālaj, *v. p.*, nacijepati (drva): *Nakālajte màlo na ugīnj, àš je zīmà!*

nakavāt, nakavȗn . nakavâjo, nakavã, la, lo; nakavȗn, a, o; nakavãj, *v. p.*, (tal. scavare) [v. **kavàt**], nakopati, iskopati kamenje: *Mî smo nakavãli dòsti kamīēnja za kūćo zīdāt.*

nakāzȉt, nakãzin - nakãze i nakãzijo; nakāzī, nakāzìla, lo; nakãžen, a, o; nakāzì, *v. p.*, nagrditi, osakatiti nekoga: *Nakãženi človȅk se mūōra sȁkemu smiluvāt.*

nakȉsat (od kìsat), nakȉsan - nakȉsajo, nakīsa, -la, -lo; nakȉsan, a, o, nakȉsaj, *v. p.*, nakiseliti: *Kmȅti za zîmo nakȉsajo kapūza i rȅpi va maštelē.*

nȁkla, *adv.*, na tlo, na zemlju: *Čâ ga držīš na rokàh stàvi ga nàkla.*

naklātȉt, naklãtin - naklãte i naklãtijo; naklatī, naklatäla, lo; naklātì, *v. p.*, natresti: *Zamī mljàvico pàk mi naklātī màlo urīēh i līēšnjak!*

naklȅpat, naklȅpljen, naklȅpan, naklepljo, naklȅpajo; naklȅpa, la, lo; naklȅpan, a, o; naklȅpaj, *v. p.*, nabiti čekićem tupu kosu: *Kosà je naklȅpana i nabrūšena, pàk mȍreš pūōć kosīt.*

nakolȁt, nakolъn - nakolâjo, nakolã, nakolìla, lo, nakolъn, nakolàna, o; nakolãj, *v. p.*, **1.** navesti, uvrstiti iglu: *Nakolãj konàc na īglo.* **2.** nalijepiti marke: *Nakolãjte mȗrki na būšto!*

nakopȁt, nakopъn - nakopâjo, nakopã, nakopàla, lo; nakopъn, nakopàna, o; nakopãj, *v. p.*, nakòpati: *Nakopãj màlo kumpīrà za večȅro za danàs i za jūtre!*

nakosȉt - nakosīn - nakosīmò - nakosīē i nakosījūō; nakosī, nakosìla, lo; nakošīēn, nakošenà, ò, nakosì, *v. p.*, nakositi: *Danàs smo s težãki nakosȉli trî vòzi sīēna.*

nakostrīēšȉt se, se nakostrīēšin - nakostrīēše i nakostrīēšijo, nakostrīēšī, nakostrīēšìla, -ìlo, nakostrīēšen, a, o, nakostrīēšì se, *v. p.*, nakostriješiti se: *Kòčka se vàlje nakostrīēši kadà se grīēh pulàštrićen.*

nakotȉt se, se nakotīn - nakotimò - nakotīē i nakotījūō; nakotī, nakotìla, lo; nakotì se, *v. p.*, namnožiti se: *Kunēlić se pūno nakotī sȁki mēsec.*

nīъkovālo, a, *pl.* nīъkovāla, nīъkovāl, *n.*, nakovanj: *Kovāčī ne mòro dèlat prēz nīъkovāla.*

nakovāt, nakūjēn - nakūjūō i nakūjējo; nakovã, la, lo; nakovȗn, a, o; nakovãj, *v. p.*, nakovati: *Kovāčī so nakovãli dòsti urōja za samīnj.*

nakrāj, *pr.*, nakraj (sela): *Nàša škūōla je nakrãj selà. Mȅrika nī nakrãj svīēta.*

nakràju, *adv.*, na koncu konca, napokon: *Onī so se màlo porēčkali, ma nakràju je se dobrò fīnilo.*

nakràs, nakrādèn - nakrādūō i nakrādējo, nakrã, nakràla, lo, nakràden, a, o; nakràdi, *v. p.*, nakrasti, dovoljno ukrasti: *Kadà se je nakrã rōbi i sõldi je pobēga ćà prīvo nego so ga ćapāli.*

nakrgȁt, nakrgȗn - nakrgãjo, nanakrgã, -àla, -àlo; nakrgȗn, nakrgàna, a, o, nakrgãj, *v. p.*, (tal. caricare) [v. **krgàt**], natovariti: *Težāk ī so na šinužētah nakrgàli vūōs sīēna.*

nakrgȅvat, nakrgûjen - nakrgûjo; nakrgèva, la,

lo; nakrgèvan, a, o; nakrgũj, *v. i.*, nakrcavati, ukrcavati, natovarivati: *Mî smo nekoliko dȗn nakrgèvali sȉno.*

nakrȉš i **naskriš**, *adv.*, unakrst, poprijeko: *Mî smo složȉli snopȉ nakrȉš. Onȁ glèda vãjki màlo nakrȉš.*

nakrȋmȉt, nakrȋmin - nakrȋme i nakrīmijo; nakrīmī, nakrīmȉla, lo; nakrȋmljen, a, o; nakrīmȉ, *v. p.*, nakrmiti, nahraniti marvu: *Prvȍnëgo se grȋe orȁt àli peljȁt se mȕora volȉ nakrīmȉt.*

nakupovãt, nakupȗjen - nakupȗjo; nakupovãla, lo, nakupovȋn, a, o, nakupũj, *v. p.*, nakupovati, svršiti kupovati: *Mũ̂j otàc, kàt je bî va samnjè se segȁ nakupovã čâ trȋebe va poli kȕći.*

nalagȁt, nalȁžen - nalȁžo i nalȁžejo, nalagã, nalagȁla, lo, nalagã, *v. p.*, često lagati nekoga: *Onȁ ga je vëč pũti nalagȁla, pàk jon vëč nȉš ne vëruje.*

na lagȉnjo, *adv.*, lako, bez muke, na laku ruku: *Kî bi otie na lagȉnjo živèt nȉza nȉëno poštenȍ dèlo.*

naletȅt, naletȋn, naletimȍ - naletījȕ̃o, naletȉe, naletȅla, naletȅlo, naletȉ, *v. p.*, nabasati na nešto: *Na zavetȉce so naletȅli na jenegȁ vũ̄žā.*

naležȁt se, naležȋn, naležȋmo - nalēžȉe i naležījȕ̃o; naležã, naležȁla, lo, nalëžaj se, *v. p.*, naležati se, dovoljno ležati: *Kadȁ se je naležã je stã i šã na dèlo.*

nalȉt, nalījȅn - nalījȕ̃o; nalȋ, nalȉla, lo; nalît, nalītā, tȍ, nalȋj; *v. p.*, nalȉj; *v. p.*, naliti: *Nalȋjte mi pȉno flãško vȋnā za pũ̃ć va kampānjo.*

nalīvȁt, nalȋvan - nalȋvajo, nalīvã, nalīvȁla, nalīvȁlo; nalȋvan, a, o; nalȋvaj, *v. i.*, nalijevati: *Mî ćemo vȍdo zajȉmat, a vî nalȋvajte brȋëntī!*

nalovȉt, nalovȋn, nalovȋe i nalovijȕ̃o, nalovī, nalovȉla, lo, nalovȉ, *v. p.*, naloviti, obilno uloviti: *Lovcȉ so nalovȉli nekoliko zȋëci àli zajãc i pâr jerebâc.*

naložȉt, naložȋn - naložīmȍ - naložȋe i naložījȕ̃o; naložī, naložȉla, lo; nalȍžen, a, o; naložȉ, *v. p.*, upaliti, zapaliti vatru: *Danàs smo naložȉli ugȋnj, àš je zīmā, da se màlo ugrȋējemo.*

naluštrȁt, naluštrȋn - naluštrâjo; naluštrã, naluštrȁla, lo; naluštrȋn, naluštrȁna, o; naluštrãj, *v. p.*, (tal. lustrare) [v. **lušträt**], nalaštiti laštilom: *Naluštrãj mi màlo postolȉ za va crȋëkvo! Postolȉ so ti naluštrȁni.*

naluštrȅvat, naluštrȗjen - naluštrȗjo; naluštrȅva, la, lo; naluštrȅvan, a, o; naluštrũj, *v. i.*, nalašćivati, mazati laštilom: *Onȉ so naluštrevȁli postolȉ i škȕ̃ornji.*

namīkȁt, namȋčen - namȋčo i namȋčejo; namīkã, namȋkã, namīkȁla, lo; namīčȉ, *v. i.*, močiti, vlažiti: *Bijankarijo pȉvo nëgo se lũ̃žī se mȕ̃ora namīkȁt.*

namaknũt, namȁknen - namȁkno i namȁknejo; namaknũ, namaknũla, lo; namaknȉ, *v. p.*, namaknuti, pribaviti: *Za kȕću se mȕ̃ora vãjki čâgöt namaknũt.*

namȁzat, namȋžen - namȋžo i namȋžejo; namȁza, namȁzala, lo, namȁzan, a, o; namȁži, *v. p.*, namazati: *Postolȉ se mȕ̃orajo namȁzat da vëč durâjo.*

namećāt, namȅćen - namȅćo i namȅćejo, nameća, nameća̋la, lo; namećȋn, nameća̋na, o; namežȋn, nameći, *v. p.*, nametati, postaviti: *Nameći na vũ̄os dȋf, čā vëč mȍreš!*

namȅrit, namȅrin - namere i namȅrijo; namȅri, la, lo; namȅri, *v. p.*, **1.** namjeriti, namisliti, nakaniti, naumiti: *Jâ san namȅri čā kupȉt i pũ̃ć va grât.* **2.** naciljati, nanišaniti: *Namȅri bâlo jȕšto na bulîn!*

namerlȋn, namerlȁna, o, merlȁnega, *adj.*, (tal. merlato) [hibridna složenica tvorena od hrvatskoga prefiksa *na-* i talijanskoga pridjeva *merlato* (VDLI 1367)], načipkan, opšiven čipkama: *Unā žȉënska ima namerlȁne stomānji.*

namȅsečnik, a, namësečniki, namesečnȉki, *m.*, mjesečar, onaj koji u snu hoda: *Govorȉ se, dā se namȅsečnika ne smȉe zbūdȉt kàd hòdi, àš dā bi pã.*

namȅsnik, a, *pl.* namȅsniki, namȅsnik, *m.*, namjesnik, zamjenik: *Pod Âustrijon je va Trstȅ bȉvā cesārski namȅsnik za Ìstrijo, Gorîško i za Tȉs.*

namȅstit, namȅstin - namȅste i namȅstijo, namȅsti, la, lo; namȅšćen, a, o; namȅsti, *v. p.*, **1.** namjestiti, *v. p.*, **1.** namjestiti, postaviti u službi: *ũ̄on nȋjȍš nīgdere namȅsti. ũ̄on si je nȕ̃ka namȅsti na sūdȅ.* **2.** postaviti jedan predmet na svoje prijašnje odnosno na svoje pravo mjesto: *Namȅsti to màkino takȍ da se mȍre počȋēt dèlat!* **namȅstit se -** smjestiti se nekamo: *ũ̄on se je dobrȍ namȅsti.*

namȅsto, *pr.*, mjesto, umjesto: *Kadā san obolȋē je ũ̄on šā na dèlo namȅsto menȅ.*

namešćenȉca, i, *pl.* namešćenȉci, namešćenîc, *f.*, namještenica: *Va nāše impriēže ȉma i pâr namešćenîc.*

namešćenīk, namešćenīkā, *pl.* namešćenīkī, namešćenīk, *m.*, namještenik: *Nâša impîćža ïma sämo trî namešćenīkā.*

namešćīênje, a, *pl.* namešćíênja, namešćíênj, *n.*, namještenje: *Nêki mûórajo dûgo čêkat, dòkle dobîê namešćīênje.*

na mī! na mī! glas za dozivanje teleta kad mjauče.

nāmīêrno, *adv.*, navlaš, namjerno: *ûón je nāmīêrno tòrêka sämo, da ga razjãdi.*

namigèvat, namigûjen - namigûjo; namigèva, la, lo; namigũj, *v. i.*, namigivati, davati nekome znak očima ili pokretom glave: *ûón mi je namigèva, da prîden h njĩn.*

namȉgnut, namîgnet - namîgnejo, namȉgnu, -la, -lo, namȉgni, *v. p.*, očijukati, dati znak očima: *Číên mu je namȉgnu, ûón je vêć razumíê, čâ ïma storȉt.*

namȉslet (od mȉslet), namȉslin - namȉsle i namȉslijo; namȉsle, namȉslela, lo; namȉsli, *v. p.*, naumiti, nakaniti, namjeriti, odlučiti: *ûón je namȉsle púóć na mûóre, àli va škûôli.*

namȉšljen (namišljeni), a, o; namȉšljenega, *adj.*, namjeran, naumljen: *Kakȍ je namȉšljeno takȍje storenȍ.*

namlātȉt, namlãtin - namlãte i namlãtijo; namlātī, namlātȉla, lo; namlãćen, a, o; namlātȉ, *v. p.*, **1.** obilno ovršiti žita: *Volêto smo namlātȉli četrdesíêt kvintãli šenȉci.* **2.** (u prenesenom smislu) izbiti, nalemati nekoga: *Kât so otrokȉ nepòslušni jih mât vêć pũti namlati z bakêto.*

namočīêvât, namočíêvan - namočíêvajo; namočīêvā, namočīêvàla, lo; namočíêvan, a, o; namočíêvaj, *v. i.*, više puta namočiti, navlaživati: *Radíć i selâto smo vêć pũti namočīêvàli.*

namočȉt, namòčin - namoče i namòčijo; namočī, namočȉla, lo; namòčen, a, o; namočȉ, *v. p.*, namočiti, nakvasiti, navlažiti: *Pòtle onêvêle sũši, danâs je dobrȍ namočȉlo.*

namūlȉt, namūlin - namūle i namūlijo; namūlī, namūlila, lo; namūljen, a, o; namūlȉ, *v. p.*, **1.** nadrobiti, namrviti: *Namūlȉ màlo krûha va mlīêkȍ!* **2.** dovoljno namrviti zrnja s kukuruznih klipova: *Jâ san vêć namūlĩ dvâ staríća trukȉnji.*

nъmûor, namūorā, *f.*, prehlada, nazeblina: *Pasîno zîmo smo obolêli od namūorā.*

namurȁt se, se namurȃn - namurâjo, namurã, namurȁla, -ālo, namurȃn, namurȁna, o; namurãj se; *v. p.*, (tal. innamorarsi) [mlet. *inamorarse* (VG 485)], zaljubiti se: *Kî se namurâ se na púól zakopâ* (nar. poslovica). *Namurȁnen ljùden je sêlīêpȍ.*

nanèsen, nanesèn - nanesúó i nanesèjo, nanèsa, nanesla, lò, nanešíên, nanešena, nanešenò, nanesȉ, *v. p.*, nànijeti: *Nanesíte čùda dĩf za na ugĩnj!* **2.** prouzrokovati: *Susíêcko blâgo mi je va brâjdah nanesló velíko škòdo.*

naníês, nanesèn - nanesúó i nanesèjo; naníêsa, naníêsla, lo, nanešíên, nanešena, nanešenò, nanesȉ, *v. p.*, **1.** nanijeti (na hrpu), svršiti nositi: *Mî smo nanesl ȉ va konòbo sâ kumpȉr, kíêga smo skopàli.*

nanešīêvȁt, nanešíêvan - nanešíêvajo; nanešīêvâ, nanešievàla, lo; nanešíêvan, a, o; nanešíêj, *v. i.*, **1.** nanositi **2.** prouzrokovati: *Nâš potòk nanešíêva na šinužêta pûno pīêskā susíêcko blâgo nanešíêva skodo va intrâde.*

nànit, nànin - nànijo, nàni, -la, -lo; nàni, *v. i.*, spavati (u dječjem govoru): *Nàni, nàni, pàk mi se ne gàni!* (se užâ rêć).

nъnka, *adv.*, (tal. neanche) [mlet. *nanche* (VG 670)], ni, niti: *Kât san ga zvâ je takȍ tîdo spâ, da se nĩ nъnka maknũ. Jâ ga nïsan nъnke vïde.*

nъnke, *adv.*, (tal. neanche) [mlet. *nanche* (VG 670)], ni, niti: *Jâ ga nïsan nъnke badã, kada san vïde, da je zasíên pijĩn.*

nъnòsnica, i, *pl.*, nъnòsnice, nъnòsnic, *f.*, brnjica za goveda, da kod oranja ne prave štetu na susjednim usjevima i na vinovoj lozi: *Nīnòsnice kmêti dêlajo finêje od ladònji, a prostêje spletúó ot bêkvi.*

nъnj (nъnjo), *adv.*, na nj, na njega, na nju: *Stàvi nъnj jakêto, àli kapòt, da mu ne bûo zīmā.*

naoblāčȉt se, se naoblãčin - naoblãče i naoblãčijo; naoblāčī, naoblāčȉla, lo; naoblãčen, a, o; naoblāčȉ se, *v. p.*, naoblačiti se: *Zapúólne se je nêbo jâko naoblāčȉlo, ma dažljànĩ bilò.*

naòči, *adv.*, naočigled, preda mnom: *Naòči me je prevàri, ma nîêće već.*

naokúôle, *adv.*, okolo, naokolo: *Sê naokúôle je dobrȍ zagrãjeno, da ne mòte ni mȉš pasât.*

naoštrȅvat, naoštrûjen - naoštrûjo; naoštrȅvala, lo; naoštrȅvan, a, o; naoštrũj; *v. i.*, naoštrivati: *Kadâ se kòso skãbi jo kosâc mûóra vêć pũti naoštrȅvat.*

naoštrȉt, naoštrīn, naoštrīmò - naoštrīê i naoštrījúó; naoštrī, naoštrȉla, lo; naoštrīên, naoštrenā, o; naoštrȉ, *v. p.*, naoštriti, nabrusiti: *Pîvo nêgo grīêmò sêć drîêvo naoštrīmò sekïri i kosīerȉ.*

nȁpa, i, *pl.* nȁpi, nȗp, *f.*, četverouglasto natkrovlje nad seljačkim ognjištem, koje sakuplja dim i čuva toplinu a ujedno služi i za držanje sitnog posuđa: *Na nȁpe gospodarȉca držȋ kȉkari, kȉkarice i lončȉći.*

napaljkȁt, napaljkȃn - napaljkâjo; napaljkã, napaljkȁla, o; napaljkãj, *v. p.*, lijevati tekućinu u posude: *tȗon je napaljkã bȍco mlȉekā.*

napājȁt, napājan - napājajo; napājã; napajȁla, -ȁlo, napājan, a, o, napājaj, *v. i.*, **1.** napajati stoku; **2.** voditi stoku na vodu: *Blâgo se napãja na vȅčer, kadȁ prȋde s pȁši pȑvo nȅgo grȋē spȁt.*

na pâr, *adv.*, **1.** na dva: *Vȗōs se pȅlje na pâr vȗōli* **2.** [*pr.*] poput: *Tâ otrȍk dȅla na pâr drȕgeh težãki.*

napȁs[1], napâdnen - napâdno i napâdnejo; napã, napȁla, lo, napȁdnut, a, o; napȁdni, *v. p.*, napasti, napadnuti nekoga: *Njegȁ je nȅka bȗōl napȁla, pak nȋ za dȅlo.*

napȁs[2], napāsȅn - napāsȗō; napȁsa, napȁsla, slo; napāsȉ, *v. p.*, napasti, pognati stoku na pašu: *Kadȁ pastȋr napasȗō tȗōvci jȉh gȍne dȍma.*

napašȅvat, napašȗjen - napašȗjo; napašȅva, la, lo; napašȗj, *v. i.*, često napásti: *Otrokȉ napašȗjo blâgo vȅč pūti i na ljačkȉēn.*

nȕpȁt, nȕpȁda, *pl.* nȕpȁdi, nȕpat, *m.*, navala, nasrtaj: *Boljȗn je nȅkat odbȋsȉ nȕpȁdi Tȕrak i Benȅčan.*

napatinȁt, napatinȃn - napatinȃjo, napatinȗ, -nȁla, -nȁlo, napitȗj, *v. p.*, (tal. patina) [hibridna složenica od hrvatskoga prefiksa *na-* i mlet. glagola *patinar* (VG 749)], namazatȉ, nalaštiti (cipele): *Postolȉ se nȗjpȑvo napatinȃjo a ûmput naluštrâjo.*

napȁtit se, se napȁtin - napȁte i napȁtijo, napȁti, -la, -lo; napȁćena, a, o; napȁtiti se, *v. p.*, (tal. patire) [nije talijanizam već riječ iz balkanskog latiniteta (ERHSJ II/621)], mnogo trpjeti u prošlosti, namučiti se: *Onȉ so se va vȗōjske čȕda napȁtili.*

napȅć, napečȅn - napekȗō, napȅka, napeklȁ, ko; napečȅn, napečenȁ, ò, napečȉ, *v. p.*, ispeći dovoljno (kruha): *Pȅki so napeklȉ krȕha za Vazȗn za pâr dnȋ.*

napekljȁt, napekljȃn - napekljâjo; napekljã, napeklȁla, lo; napekljȗn, napekljȁna, o; napekljãj, *v. p.*, isprosjačiti: *Čâ pȅkljar napekljâ lȁhko i pojȋ.*

napeljȁt, napeljȃn - napeljâjo, napeljã, -ȁla, -ȁlo; napeljãj, *v. p.*, navesti, navoziti (dovoljno): *Lȗne smo napeljȁli dȍsti sȉēna vi(s) šinužȉēti.*

napeljȅvat, napeljȗjen - napeljȅva, la, lo; napeljȅvan, a, o; napeljȗj; *v. i.*, **1.** navažati: *Mȕći se napeljȗjo na cȅsto;* **2.** napastovati nekoga: *tȗon ga je zapeljȅva na sȅlo.*

napȉčit (se), napȉčin - napȉče i napȉčijō, napȉči, -la, -la, napȉči (se); *v. p.*, nabosti (se) na šiljak: *Unȁ otročȉca se je napȉčila na tȑn.*

napīēt, nàpnen - nàpno i nàpnejo, nàpe, nàpela, lo, nàpet, nàpeta, o, napnȉ, *v. p.*, napeti: *Napnȉ špāh čâ bȍlje mȍreš z sȍ fūōrco.*

napīlȉt, napīlin - napīle i napīlijo, napilī, napilȉla, lo, napīljen, napīljena, o, napīlȉ, *v. p.*, dovoljno ispiliti drva: *Mî smo napīlȉli tolȉko dȑf, kolȉko nan trȉēbe za zîmo.*

napȉnjat (se), se napînjen - napînjo i napînjejo, napȉnja, napȉnjala, lo; napȉnjan, a, o, napȉnjaj se, *v. i.*, naprezati se: *Onȉ se prevȅć napînjo va dȅle za svojȍ fūōrco.*

nȕpȉs, a, *pl.*, nȕpȉsi, nȕpȉsi, nȕpîs, *m.*, natpis, naslov: *Sȅ lokȃndi nȋmajo svōjȅga nȕtpȉsa.*

napīsȁt, napȉšen - napȉšo i napȉšejo, napīsã, -ȁla, -ȁlo; napȉsan, a, o, napīšȉ, *v. p.*, napisati: *tȗon je napīsã vȅć nekolȉko lȋbri.*

napȉt (se), napījȅn - napījȗō i napījȅjo; napȉ, napīlā, lo; napȉj (se); *v. p.*, napiti (se), dovoljno popiti: *Za nūōvo lȅto mî smo se nȁpili, mȁ nȉsmo bȉlȉ pijȁni. Napȉj govȅda, àš so žȉēne.*

napȉtat, napȉtan - napȉtajo, napȉta, -la, -lo; napȉtaj, *v. p.*, nahraniti, našopati živad: *Napȉtajte pūrmana za Božȉć.*

naplȁvat, naplȁvan - naplȁvajo, naplȁva, -la, -lo, naplȁvan, naplȁvana, o, *v. p.*, naplaviti, nanijeti pijesak, nanos: *Kadȁ so vêli dažljȉ vodȁ naplȁva i šinužȅla.*

nȕplȍvina, i, *f.*, naplavljena zemlja i pijesak, naplavina: *Nȕplȍvina storȋ na rȉēdeh i na šinokȏšah vȅlo škȍdo.*

napojȉt, napojȋn - napojīmȍ - napojȋē i napojījūō; napojȋ, napojȉla, lo; napȍjen, a, o; napojȉ, *v. p.*, napojiti, napiti stoku: *Kadȁ pastȋr blâgo napāsūō i napojȋē gȍne ga dȍma.*

nȁpomoć, *adv.*, u pomoć: *Kada je kî va perîkule mūōra mu se pūōć nȁpomoć.*

napopȑēk, *adv.*, poprijeko, kraticom, naprečac: *Jâ bin tȋē tȍ rȍbo kupȉt na popȑēk. Hȍte tūōda popȑēk, pȁk ćete pȑvo prȋt.*

nȁpošto, *adv.*, (tal. a posta) [mlet. *a posta* (VG 822), s promjenom mletačkoga/talijanskoga

prijedloga *a* s hrvatskim /čakavskim *na*], navlaš, za prkos, hotimice: *ûōn mu je tȍ stȍri nȁpošto za dešpȅt, da ga mȁlo razjãdi.*

napovȅdat, napovȅdan - napovȅdajo, napovȅda, napovȅdala, lo, napovȅdan, napovȅdana, o, napovȅdaj, *v. p.*, nagovijestiti, najaviti vjenčanje: *Plovĩn ih je danàs va crīẽkve pȑvi pūt napovȅda.*

nȁpovet, nȁpovedi, *pl.* nȁpovedi, napovīẽt, *f.*, nagovještaj, poziv, oglas (vjenčanja): *Nedȅljo je bȉlā njigȍva zādnja nȁpovet.*

napovīẽt, napovījẽn - napovīẽmō - napovījūō, napovīẽ, napovȅla, lo; napovȅjen, a, o; napovīẽj, *v. p.*, nagovjestiti, najaviti, oglasiti (vjenčanje): *Kadà mlādi pâr plovĩn trî pūti napovījejȅ va crīẽkve se mȍro ženȉt.*

nȗpra, *adv.*, dobro, jako pošteno: *Kadà je bî zlòčes ga je ćāća užã nȗpra namlātȉt.*

naprȗvan, (naprȗvni), naprȗvna, naprȗvno, naprȗvnega, *adj.*, načinjen, umjetno popravljen, bolji: *Tȍ je naprȗvni krȕh.*

nȁprāvit, nȁprāvin - nȁprāve i nȁprāvijo; nȁprāvi, la, lo; nȁprāvljen, a, o; nȁprāvi, *v. p.*, načiniti, učiniti: *Nȁprāvi mi tâ pijačīẽr. Kmẽti si vẽć stvāri sȗmi nȁprāve, čā jin je potrīẽbno poli kūći.*

napravljāt, naprãvljan - naprãvljajo; napravljã, napravljãla, lo; naprãvljaj; *v. i.*, popravljati: *Nẽki si sȗmi naprãvljajo vūōs, ordjẽnje, a i strẽko.*

naprâvo, *adv.*, desno, na desnu stranu: *Kadà pr ȉdete na krožīẽro obrnȉte naprâvo!*

naprẽduvat, napredûjen - napredûjo, naprẽduva, -ala, -alo; naprẽduj, *v. i.*, napredovati: *Njigūōf otrȍk līẽpo napredûje va škuōle.*

nȗpret, *adv.*, naprijed, sprijeda: *Išćȉte pȁk će te ga nȉć tȁmo nȗpret. Jâ grīẽn nȗpret, a vî prīdȉte za mȁnon.*

napripovīẽdat se, se napripovīẽdan - napripovīẽdajo, napripovīẽdā, napripoviedȁla, o, napripovīẽdaj, *v. p.*, dovoljno se napričati: *ûōn se je danàs dȍsti napripovīẽdā.*

nȗpȓšnjak, a, *pl.* nȗpršnjaki, nȗpȓšnjak, *m.*, naprstak, metalna kapica koja se meće na srednjak za vrijeme šivanja: *Šȉlice ne mȍro šȉt prẽz nȗpȓšnjaka.*

napȓtit (od pȓtit), napȓtin - napȓte i napȓtijo, napȓti, napȓtila, lo, napȓćen, a, o, napȓti, *v. p.*, natovariti na leđa: *Kmẽti napȓte na tovȁra čâgōt mȍro.*

nȁprvo, *adv.*, **1.** sprijeda: *Nẽki človȅk vas čẽka tȁmo nȁprvo.* **2.** naprijed, dalje: *Sȁmo hȍte mȁlo nȁprvo, pȁk ćẽte ga vẽć nȉć.*

napućẽvat, napućûjen - napućûjo; napućẽba, la, lo; napućẽvan, a, o; napućũj, *v. i.*, upućivati, nagovarati: *Mî smo ga vâjki napućẽvali na dobrȍ.*

napućīẽvȁt, napućīẽvan - napućīẽvajo, napućīẽvā, napućievȁla, napućievȁlo, napućīẽvan, a, o, napućīẽvaj, *v. i.*, nagovarati, napućivati: *Mȁt napućīẽva svojȉ otrokȉ sȁmo na līẽpo i dobrȍ,*

napūhȁt, napũšen - napũšejo, napūhã, napūhȁla, lo; napũhan, -ana, napūšȉ, *v. p.*, napuhati, napuniti zrakom: *Napūšȉ mīẽh da bȍlje sopȅ!*

napùnit, napùnin - napùne i napùnijo, napùni, napùnila, lo, napùnjen, napùnjena, napùni, *v. p.*, napuniti: *Napùni ovȍ bȍčo z vinūōn!*

napunjẽvat, napunjûjen - napunjûjo; napunjẽva, la, lo; napunjẽvan, a, o; napunjũj; *v. it.*, puniti nešto: *Jâ san ovȍ bȁčvo vẽć pūti napunjẽva z vinūōn.*

napunjīẽvȁt, napunjīẽvan - napunjīẽvajo, napunjīẽvā, -vȁla, -ȁlo, napunjīẽvan, a, o; napunjīẽvaj, *v. it.*, puniti: *Kadà je bȉlā vêla šūša mî smo napunjīẽvȁli maštīẽl z vodūō i peljȁli dȍma.*

nȗpūōj, nȗpȍja, *m.*, napoj, ostatak jela: *Nȗpūōj se skūplja za prāscȉ i za krȁvi.*

napūōl, *adv.*, napola: *Älа raspãrtimo tȍ angûrijo napūōl.*

napūōse, *adv.*, posebice, napose, posebno: *Onȉ so dȅlali zẽmljo saki napūōse, ȁli sȁki zâse.*

napūōšan (napīšni), napūōšna, o; napūōšnega, napošnẽji, *adj.*, osobit, naročit, specijalan: *Za neke dȅla se mūōra imẽt napūōšno ordīẽnje, ȁli napūōšni promẽš.*

napūōtȉt, napūōtin - napūōte i napūōtijo; napūōtī, napuotȉla, lo; napūōćen, a, o; napūōtȉ, *v. p.*, uputiti, nagovoriti nekoga na nešto: *ûōn me je napuotī kakȍ ću nȉć indirîc od njigȍvega bãrbi. Mî smo ga napūōtȉli vȁdit kakūōv ãrt.*

narãf, narȁvi, *pl.* narȁvi, narãf, *f.*, narav, ćud, priroda: *ûōn je bî vẽć od mȉćega vâjki takȍve narȁvi.*

narās (od rās), narāstẽn - narāstẽjo i narastūō; narãsa, narãsla, lo; narašćīẽn, narašćenȁ, ō; narāstȉ, *v. p.*, narasti, svršiti rasti: *Jâ, otrȍk bȉžo rāstẽ, pȁk mi je vẽć narâsa do pâsa.*

narašćẽ, *adv.*, u rastu, dok raste: *Sȉn kūpi bȍsko jȍš na rāšćẽ. Tȍ drīẽvo se ne smīẽ sẽć, jȍš je na rāšćẽ.*

naravnȁt, naravnȃn - naravnȃjō, naravnã, -ȁla, -ȁlo, naravnȃn, naravnȁna, naravnȁna, o, naravnãj, *v. p.*, izravnati (zemlju), naravnati (drvo): *Jâ san mljȁvo mȁlo naravnȋ.* **naravnȁt se -** nagoditi se: *Mî smo se za grūnti vȅč naravnȁli.*

naravnȅvat, naravnȗjen - naravnȗjo; naravnȅva, la, lo; naravnȅvan, a, o; naravnūj, *v. i.*, izravnavati, naravnavati nešto, što nije ravno: *Lȃne so se naravnȅvali nāši pūōti.*

narāvski, *adv.*, naravski, naravno, prirodno: *Narãvski drugãče nȉ mogl'ō ni bȉt.*

nȃrȅdan (nȃrȅdni), nȃrȅdna, o; nȃrȅdnega, naredn'ēji, *adj.*, zgodan, prikladan, praktičan (upotrebljа se samo za predmete): *Tȁ kūća je naredn'ēja nego unȁ susȋēcka.*

nȃrȅdno, [*adv.*] zgodno, praktično: *Tȍ urȍje je jâko nȃrȅdno.*

narejīēnje, a, *pl.* narejīēnja, narejīēnj, *n.*, ukaz, naređenje, nalog, zapovijed: *Kadȁ prīde narejīēnje se mūōra pūōć va vūōjsko.*

nȃrȅknut, nȃreknen, nȃrȅkno i nȃreknȅjo; nȃrȅknu, la, lo; nȃrȅkni, *v. p.*, dati na znanje potajno, prišapnuti, natuknuti nešto: *Jâ san mu sȁmo nēšto nȃrȅknu i ūōn me je vȁljе razumīē.*

nȃrȅkuvat, nȃrȅkujen - narȅkujo, nȃrȅkuva, -la, -lo, nȃrȅkuj, *v. i.*, naricati, gorko i glasno plakati, jecati: *Kadȁ kî od rȍda umrȅ navȁdno žīēnske nȃrȅkujo.*

nȃrȅšćina, i, *pl.* nȃrȅšćini, nȃrȅšćin, *f.*, prikladan, zgodan položaj: *Boljūnci ȉmajo vêlo nȃrȅšćino za blâgo i za drīēvo.*

naricȁt, naricȃn - naricâjo; naricã, naricȁla, lo, naricȃn, naricȁna, naricãj, *v. p.*, (mlet. rizzare), nakovrčati kosu: *Žīēnske si užâjo lâsi naricȁt.* **naricȁt se -** nakovrčati si kosu.

narȉcat, narîčen - narîča, narȉca, -la, -lo; narȉči, *v. i.*, jaukati, glasno plakati: *Kadȁ, kî umrȅ va kūće, domȃći vȅč pūti i narîčo od žȁlosto.*

narīēdȉt, narīēdin - narīēde i narīēdijo, naredȉ, -ȉla, lo; narīējen, narīējena, narīēdi, rediti, naložiti: *Jâ ću storȉt čâ būō ćāća narīēdī.* **nariedȉt se -** nagoditi se, urediti stvar: *Sȉ dužnīkȉ se se šnjîn vȅč narīēdȉli.*

narȉhtat (od rȉhtat), narȉhtan - narȉhtajo; narȉhta, narȉhtala, lo; narȉhtan, a, o; narȉhtaj, *v. p.*, (njem. richten), **1.** urediti: *Jâ san va kūće se narȉhta;* **2.** naviti: *Mojȁ ūra grīē dobrȍ, āš san jo narȉhta.* **narȉhtat se -** lijepo se obući i urediti (za zabavu).

narodnjȃk, narodnjȃkā, *pl.* narodnjȃkȉ, narodnjȃki, *m.*, rodoljub, domoljub: *Nēkat je va Ȋsrije bīlō dōsti narodnjȃki.*

nȃrȍt, nȃrȍda, *pl.* nȃrȍdi, narūōt, *m.*, narod, mnoštvo ljudi: *Na svīētu ȉma pūno nȃrodi.*

nȁručālj, a, *pl.* nȁručlji, nȁručalj, *m.*, naručaj, naramak, koliko se može nositi na jednoj ruci, naručje: *Donesȉ mi nȁručalj dȓ za na ugnjȉ.*

naručȅvat, naručūjen - naručūjo; naručȅva, la, lo; naručȅvan, a, o; naručūj; *v. i.*, **1.** naručivati: *Mî smo naručȅvali robo s Trstā.* **2.** poručivati, javljati: *Jâ san mu vȅč pūti naručȅva da ću prȉt, ku būōn imīē lāzno.*

narūōčȉt, narūōčin - narūōče i narūōčijo; naruočȉ, naruočȉla, lo; narūōčen, a, o; narūōčī, *v. p.*, **1.** naručiti: *Ōnȉ so mi narūōčȉli čâ jin ȉman kupȉt v Rīēkē.* **2.** poručiti, javiti: *Jâ san mu narūōčȉ da me prȉde nȃć.*

narūžȉt, narūžin - narūže i narūžijo, narūžȉ, narūžȉla, lo, narūžī, narūžen, a, o, *v. p.*, nagrditi nekoga: *Njega je dižgrâcija va kâve narūžȉla. Kīēmu fāli kū tīēla je narūžen.*

nasādȉt (od sādȉt), nasādin - nasade i nasādijo; nasādȉ, nasādȉla, lo; nasājen, a, o; nasādī, *v. p.*, **1.** nasaditi voćke i povrće: *Mî smo volēto nasadȉli tȓsi i lamurînki. Nāš vȓt je vȅč nasājen.* **2.** nasaditi oruđe na držalo: *Nasadȉte ovȅ sekȉri i matȉki;* **2.** nasaditi koku: *Sūsēda je nasādȉla na jāja jenȍ kokošȍ i jenȍ pūro i vȅč ima zležen ȉ pulāštrići.*

nasajȅvat, nasajūjen - nasajūjo, nasajȅva, nasajevȁla, o, nasajȅvan, a, o, nasajūj, *v. i.*, nasađivati (sjekiru, kvočku). **nasajȅvat se -** penjati se: *Kàmo se tȍ nasajūješ?*

nasȕmīēn, *adv.*, u samoći, u 4 oka, gdje nikoga nema, na samotnom mjestu: *Njigȍva kūća je prȍpinjo nasȕmīēn. ūōn mi je tȍ rȅka nasȕmīēn, da nīēni ne čūje.*

nȕsȁt, nȕsȁda, *pl.* nȕsādi, nȕsādi, *m.*, **1.** nasađen voćnjak **2.** postavljanje koke da leži na jajima.

nȕse, *adv.*, **1.** na sebe: *Stāvi kapōt nȕse, da ti ne būō zȕma;* **2.** k sebi, natrag: *Ucȉ špāh nȕse, da potīēgnemo vȍdo.*

nasȅć, nasīēčēn - nasīēkūō, nasīēčūō i nasīēčējo; nasȅka, naseklā, lò, nasȅčen, a, o; nasīēčī, *v. p.*, nasjeći, dovoljno sjeći: *Nasīēčȉ mȁlo drīēva za na ugnjȉ za skūhat večȅro.*

nasȉpat, nasȉpan i nasîpljen - nasȉpajo i nasîpljo, nasȉpa, la, lo; nasȉpan, a, o, nȁsut, a, o, nasȉpaj i naspȉ, *v. p.*, nasipati:

Kantonjíēr je nasīpa batûdi po puōte.

naskakèvat, naskakûjen - naskakûjo; naskakèva, la, lo; naskakũj, *v. it.*, naskakivati, nasrtati: *Dȍkle so se barufȁli so jedȋn drȕgega naskakẽvali, kakȍ mȕnjeni.*

na slīepo, *adv.*, nasumce, nesigurno: *uōn je hȉta s pũški na slīepo.*

naslīšȁt, naslīšan - naslīšajo, naslīšā, naslišàla, lo; naslīšaj, *v. i.*, prisluškivati nekoga: *Jâ san ga vȉde kakȍ nas naslīša.*

nasmejȃt, nasmījèn - nasmījujũ i nasmījèjo; nasmejã, la, lo; nasmejȋn, nasmejàna, o, nasmījej, *v. p.*, nasmijati nekoga: *Nàš prīetel nàs je znȋ vẽč pũti zabavljȃt i nasmejȃt.* **nasmejȃt se** – nasmijati se: *Mî smo se š njin sàko tolȉko ot srȃca nasmejȃli.*

naspȁt se, se naspīn - naspījujũ, nàspa, nàspala, nàspan, nàspana, o, naspì se, *v. p.*, **1.** naspavati se; **2.** dostatno se ispavati: *Onȉ so se vẽč nàspali cīelo nuōć pak mȍro puōć na dẽlo.*

nasprūotan (nasprūotni), nasprūotna, o; nasprūotnega, nasprotnèji, *adj.*, **1.** protivan, neprijateljski raspoložen: *uōn mi je bî vãjki nasprūotan.* **2.** suprotan: *uōn je govorȉ sẽ nasprūotno.*

nasprūoti[1], *adv.*, nasuprot: *Muōj prīetel bȉva tũ nasprūoti.*

nasprūoti[2], *pr.*, prema, u susret: *Kadà smo se dopeljȁli, uōn nan je vàlje prȉša nasprūoti.*

naspūoret, *adv.*, naporedo, uporedo: *uōn je hodȉ s nami naspūoret sẽ do dȍmi.*

nasrīēt, *pr.*, usred, na sredini: *Nasrīēt mẽsta je crīēkva i podeštarȉja. Jâ san ga srẽti nasrīēt pȍlja.*

nastàvit (od stàvit), nastàvin - nastàve i nastàvijo, nastàvi, -la, -lo, nastàvljen, a, o, nastàvi, *v. p.*, **1.** postaviti: *Jâ san čīēra va Kràše nastàvi pêt râbulj za jerebȉce.* **2.** metnuti: *Nastàvi lonàc poli ugȋnj da se manèštra skūha.*

nastavljāč, nastavljačà, *m.*, vrsta jedne žute jestive gljive.

nastojīēć, *adv.*, stojeći, stojećke: *Tȉšljari i kovāčì dẽlajo nastojīēć.*

nȋstuvat, nȋstujen - nȋstujo; nȋstuva, la, lo; nȋstuvan, a, o; nȋstuj, *v. i.*, **1.** njegovati, brinuti se za nekoga: *Infermīērì nȋstujo bolnikì va špitālẽ.* **2.** timariti, njegovati marvu: *Volārì nȋstujo govẽda.*

nasũt, naspèn - naspũ i nàspejo, nàsu, nàsula, lo, nàsut, nàsuta, o, naspì, *v. p.*, nàsuti, posipati: *Prīēskà se naspẽ pret kūćo i po cẽste.*

našnjūofat, našnjūofan - našnjūofajo; našnjūofa, našnjūofala, o; našnjūofan, a, o; našnjūofaj, *v. p.*, (njem. schnupflen), nanjušiti, nanjuškati: *uōn je vàlje našnjūofa, da tũ nȋ se kakȍ trīebe.*

našpljẽs, *adv.*, koso: *Grīēdì se na krovẽ stãvljajo našpljẽs.*

naštakȃt, naštakȋn - naštakâjo; naštakã, naštakàla, lo; naštakȋn, naštakàna, o; naštakãj, *v. p.*, nataknuti: *Kî ćapâ lesȉco naštakâ njīējno kòžo na jenȍmljāvico pàk grīēot kūći do kūći pobȉrat jãja.*

naštivȃt, naštivȋn - naštivâjo, naštivã, naštivàla, lo; naštivȋn, naštivàna, o, naštivãj, *v. p.*, (tal. stivare) [v. **štivȃt**], složiti, naslagati, svrstati u red: *Va magazîne so butȉlji i bȍći naštivàne. Lîbri se naštivâ na štelâže.*

nȁt, *pr.*, nad, iznad: *Krūōf se dèla nat kūćo. Nad nàmi je nẽbo.*

nȋt, i, *f.*, lišće od povrća: *Naberȉ màlo nȋti za večẽro.*

natākȁt, natāčen - natāčejo i natāčo; natākã, natākàla, natakàlo; natākaj, *v. i.*, prelijevati vino iz bačve u bačvu: *Vinȍ se natāče pȍtle trgādbi.*

natakīēvȁt, natakīēvan, natakīēvajo, natakīēvã, natakīēvàla, lo, natakīēvaj, *v. it.*, opetovano prelijevati vino iz bačve u bačvu.

nȁtašće, *adv.*, natašte, prije doručka, prazna želudca: *Mî smo šlȉ zārȋn nàtašće na puōt.*

natẽć, natečẽn - natekũ i natečẽjo, natẽka, nateklà, lȍ, natečīēn, natečenà, ȍ, *v. p.*, **1.** natećі: *Kàt so vêli dažljȉ sȉ potokȉ natekũ.* **2.** otećі: *Kakȍ san se udrȉ sà mi je rūōkà nateklà.*

natentȁt, natentȋn - natentâjo; natentã, natentàla, lo; natentȋn, natentàna, o; natentãj, *v. p.*, (tal. tentare) [v. **tentȁt**], izmamiti, iznuditi nešto nagovaranjem ili napastovanjem: *Onà me je natentàla da jon kūpin jedȋn kolār.*

natẽzat, natīēžen - natīēžo i natīēžejo, natẽza, natẽzala, lo; natẽži, *v. i.*, natezati (uže): *Otrokȉ natīēžo met sȍbon špãh, za vȉdet kî će premȍć. Kmẽti natīēžo sȉć i vodȉvi(s) štīērni.*

natīēgnũt, natīēgnen - natīēgno i natīēgnejo, natīēgnũ, -ũla, -ũlo, natīēgnjen, a, o; natīēgnȉ, *v. p.*, nategnuti, napeti: *Natīēgnȉ dobrȍ puōpròh na tovãre, da ne popũsti.*

natikȁča, i, *pl.*, natikàči, natikâč, *f.*, papuča, sandala: *Žīēnske nȍse natikàči po kūće i po vanẽ.*

natȉrat, natȉran - natȉrajo, natȉra, la, lo, natȉran, a, o, natȉraj, *v. p.*, natjerati nekoga: *Pastirȉ so natȉrali ūȏvci va ugrãjco na pãšo.*

natočīēvȁt, natočīēvan, natočīēvajo; natočīēvã, natočievȁla, lo; natočīēvan, a, o; natočīēvaj, *v. i.*, natočivati, točiti u nešto: *ūȏn je natočīēvã mižūȏli, a onȁ jih je nosȉla na stūȏl.*

natočȉt, natȍčin - natȍče i natȍčijo, natočȋ, -ȉla, -ȉlo, natočȅn, -a, -o; natočȉ, *v. p.*, natočiti: *Natočȉ mi bȍco vīnȁ za gȍsti.*

na trȅšo, *adv.*, (mlet. tresso), koso: *Tȃ brīēnta stojȉ mȁlo na trȅšo.*

natȓgat, natȓgan - natȓgajo, natȓga, natȓgala, lo; natȓgan, a, o; natȓgaj, *v. p.*, nabrati dosta grožđa: *Na lozȉme smo natȓgali dvīȇ brīēnti grūȏjza.*

natrīēs, natrīēsēn - natrīēsūȏ i natrīēsējo, natrīēsa, natrīēsla, lo, natrȅšen, a, o, natrīēsȉ, *v. p.*, natresti, dostatno (ploda) stresti: *ūȏn je natrīēsa pūno pleteničo urīēh.*

natūć, natūčēn - natūkūȏ i natūčējo, natūka, natūkla, lo; natūčen, a, o, natūcȉ, *v. p.*, namlatiti, nalupati nakoga: *ūȏn je natūka svojega otrokȁ, zāč je stȍri škȍdo.* **natūć se -** udariti se: *Kȁd san pã, san si nȍgo natūka.*

nъ̄tȕk, a, *pl.* nъ̄tȕki, natȗk, *m.*, modrica ili oteklina od udarca: *Sporȁdi nъ̄tȕka se mūȏra kãtgȍd i šȅpat, ku se ne mȍre hodȉt.*

natȗra, i, *f.*, (tal. natura), **1.** priroda, narav, ćud: *ūȏn ȉma odvãjkada tokȏvo natȗro.*

naturāl, *adv.*, (tal. naturale), naravno, prirodno: *Naturāl, da ćēmo prȉt ku būȏmo imȅli lāzno.*

nъ̄ȕčan, nъ̄ȕčna, o, nъ̄ȕčenega, *adj.*, naučen, navikao: *Jâ nȉsan nъ̄ȕčan na onakȏvo dȅlo, kakȏvo dȅlajo onȉ.*

naȕdit, naȕdin - naȕde i naȕdijo, naȕdi, -la, -lo, naȕdi, *v. p.*, nauditi, naškoditi nekome: *ūȏn je ljūden vȅč pūno naȕdi svojīēn zajȉkon.*

nъ̄ȕk, a, *m.*, nauka, znanje, poduka: *Prez mȕki nȉ nъ̄ȕka. Nъ̄ȕk človȅku nȇjvēć rãbi.*

navȁdan (navȁdni), navadna, o, navȁdnega, *adj.* **1.** običan: *Tȍ ti je nâvadna roba.* **2.** naučen, navikao: *Jâ san vȅč od mȉćega takȏ navȁdan.*

navȁdit, navȁdin - navȁde i navȁdijo; navȁdi, navȁdila, lo; navãjen, a, o; navȁdi, *v. p.*, naučiti nešto i naučiti nekoga: *Jâ san unȏ štūȏrijo vȁlje navȁdi. Jâ san ga navȁdi štȅt i pīsȁt.* **navȁdit se - 1.** naučiti se: *Dȉca se va škūȏle pūno tegȁ navȁde.* **2.** naviknuti, priviknuti: *Človȅk se tȅško navȁdi na sȁke dȅlo. Jâ nȉsan navãjen rãno stȁt.*

navȁdno, *adv.*, obično, po običaju: *Škūȏla navȁdno pȍčne sȁko jūtro ob ūȏsme ūri.*

navȁdva, i, *pl.* navȁdvi, navȁdaf, *f.*, navika, običaj: *Sȁki pãjes ȉma svojȏ navȁdvo.*

navȇn, *adv.*, uzalud, badava: *Navȇn se človȅk mūči, kȁt nȇma srēći.*

navigȁt, navigȇn - navigâjo, navigã, navigȁla, navigȁlo, navigãj, *v. i.*, (mlet. navigar), loviti, broditi po moru: *Mūȏj bãrba je dūgo līēt navigã po mūȏru.*

navigȅvat, navigûjen - navigûjo, navigȅva, navigȅvala, lo; navigȅvaj, *v. it.*, (mlet. navigar), ploviti po moru (neprestano ili s prekidima): *Onȉ vȅč dūgo navigûjo za Mȅriko.*

navījȁt, navȉjan - navȉjajo, navījã, navījȁla, lo, navȉjan, a, o, navȉjaj, *v. i.*, navijati: *Ūro se sȁku vȅčer navȉja, ku nȅ se fermȉ.*

navȉrat, navȉran - navȉrajo; navȉra, la, lo; navȉraj, *v. i.*, **1.** dolaziti, suziti: *Kadȁ otrȍk vidi čâ grdegȁ, ȁli žȁlosnega mu navȉrajo sūzi na ȍči.* **2.** nadolaziti, nabujati, nadirati: *Kadȁso vêli dažljȉ navȉra vodȁ i va kūći.*

navȉt, navījȅn - navījūȏ, nȁvi, nȁvila, lo, nȁvit, a, o; navȋj, *v. p.*, naviti: *Kadȁ se prīēdȅ se prējo navījȅ na vretenȏ.*

navrȁćat se, se navrȁćan - navrȁćajo, navrȁća, navrȁćala, lo, navrȁćaj se, *v. i.*, **1.** vraćati se na isto mjesto, posjećivati: *Dȍkle je bīvã v Rīekȅ ūȏn je vȅč pūti h nȃn navrȁća.* **2.** odvraćati: *Navrȁćaj vȍdo na drūgo bȃndo!*

navrȅs, navrzȅn, navrūȏ, navȓza, -vȓzla, -zlo, navȓzi, navesti iglu: *Nèki ne vȉde ni ȉglo navrȅs.*

navrȅt, navrȅn - navrūȏ i navrȅjo, navrīē, navrȅla, navrȅlo, navrȉ, *v. p.*, navrijeti: *Kȁt ga je mȁt poljubȉla, so mu navrȅle sūzi na ȍči.*

navȓh, *pr.*, na vrhu: *Jâ san bî navȓh Ūčki, otklȅ se vȉdi mūȏre i Boljūn.*

navrnūt, navȓnen - navȓno i navȓnejo; navrnū, navrnūla, lo; navȓnjen, a, o; navrnȉ, *v. p.*, **1.** svȓnuti, skrenuti: *Navrnȉ vȍdo na nāšo strȕn!* **2.** pognati: *Na vrnȉ ūȏvci va ugrādo na pãšo!* **navrnūt se -** svratiti: *Kadȁ pasâte navrnȕte se mȁlo h nȃn.*

navrnjȅvat, navrnjûjen - navrnjûjo; navrnjȅva, la, lo; navȓnjen, a, o; navrnjūj, *v. i.*, svraćati, navraćati (vodu): *Sȁki navrnjûje vȍdo na svūȏj mȁlin.*

navrzljȁt, navrzljȇn - navrzâjo; navrljã, navrzljȁla, lo, navrzljȇn, navrzljȁna, o,

navrzljãj, *v. p.*, navesti iglu, uvesti: *Jâ vëč ne vìdin ìglo navrzljât prèz oćâli.*

nazadīēvàt, nazadíēvan - nazadíēvajo; nazadīēvã, nazadīēvàla, lo; nazadíēvaj; *v. i.*, nazadovati: *Njigòva kmèšćina pomàlo nazadíēva.*

nȗzat, *adv.*, natrag, natraške: *Jâ san prîša nȗzat dòma, àš ga nìsan mögla nìgdere nȗć.*

nȗzda, *adv.*, **1.** natrag: *Ku ga ne nȗjden jâ ću se vrnȗt nȗzda;* **2.** opet: *Hodì ga nȗzda i kât!*

nazīēps, nazīēbën, nazīēbũõ, i nazīēbëjo, nazíēba, nazíēbla, nazíēblo, nazīēbì, *v. p.*, ozepsti, promrznuti, prehladiti se: *Lȗne po onë vêle zīmë jâ san bî jâko nazíēba.*

nȗznak, *adv.*, nauznak, na leđima: *Nèki spījũõ navädno nȗznak.*

nažãl, *adv.*, nažao: *Jâ mu nìsan störi nìč nažãl.*

nažerȁt se, se nažerën - nažerũõ, nažèrejo, nažerã, nažerȁla, lo, nažerën, a, o, nažerì se, *v. p.*, nažderati se: *Ûki kât se nažerëjo ne napàdajo blâgo.*

nažgȁt, nažgën - nažgëjo, nȁžgala, lo, nȁžgan, a, o, nažgãj, *v. p.*, zapaliti (dovoljno): *Mî smo lȗne nȁžgali dvãjseti pêt l'ìtar rakìji.*

nažīgȁt, nažīgan - nažīžo i nažīgajo, nažīgã, nažigȁla, -àlo, nažīgaj, *v. i.*, paliti svjetlo: *Zvonȗr nažīga svìćì va crīēkve pr'ìvo màši i pr'ìvo večīērnji.*

nažīvȅt se, nažīvën - naživũõ, nažīvëjo; nažīvíē, nažīvëla, lo; naživì se; *v. p.*, naživjeti, dostatno živjeti: *ũõn se je dösti nažīvíē i naüživa pàk möre làhko umrīēt.*

nažȕgnut, nažûgnen - nažûgno i nažûgnejo; nažȕgni, la, lo; nažȕgni, *v. p.*, natuknuti nekome nešto, došaptati: *ũõn mi je sämo nažȕgnu da je dòbi na lũõt.*

nažūlȅt, nažûlin - nažûle i nažûlijo; nažulíē, nažūlëla, -lëlo; nažûljen, a, o; nažūlī, *v. p.*, nažuljati, načiniti žuljeve, kurje oči: *Jâ san si na pũõte nögo nažūlíē.*

nê? *adv.*, zar ne: *Si zíē unöpällico, nê? Čâ nìsan dobrö störi, nê?*

ne bȉt, *v. i.*, nìsan, nìsi, nī, nìsmo, nìste, nìso, ne budi, *v. i.*, ne biti: *Jâ čīēra nìsan bî dòma. Kīēga nī tâ ne jī.* (nar. poslovica)

në i në, *adv.*, naglašena negacija, ne nikako, ne nipošto: *San ti rëka da ne grīēn në i nëpàk se na glâvo stäviš.*

nebȍh (nebũõgi), nebȍga, o; nebȍga, *adj.*, bijedan, jadan, ubog, siromašan: *Nabögi ljũdi tokâ vëč pũti peklját.*

nečastîvi, nečastîvega, *pl.* nečastîvi, nečastìveh, *m.*, đavo, vampir, vrag, zao duh: *Nèki vërujo i va nečastîvega.*

nečigũõf (nečigȍvi), nečigȍva, nečigȍvo, nečigövega, *pron.*, nečiji: *Nečigövo blâgo san vìde pasât va Krâso.*

nečlovȅčan [*arh.* danas **nečovȅčan**], *adj.*, nečlovíēčni, nečlovëčna, nečlovëčno [i *adv.*], nečlovëčnega, nečovječan, nečovječno: *Mlât ìt blâgo je jâko nečlovëčno.*

nedȅlja, i, *pl.* nedèlji, nedíēlj, *f.*, nedjelja, tjedan: *Va nedèljo se poli näs nìč ne dèla.*

nëduh, a, *pl.* nëduhi, nëduh, *m.*, astma, teško disanje: *Dösti ljũdi trpì od nëduha a i umrë.*

nedušljȋf (nedušljîvi), nedušljìva, o; nedušljìvega, *adj.*, onaj koji trpi od astme, koji teško diše: *Nedušljîvi ne möro hodìt pözgoron na brīēh.*

nedûžan (nedûžni), nedûžna, o, nedûžnega, nedužnëji, *adj.*, nedužan, nevin: *Tegâ človëka je sũt proglāsī za nedûžnega.*

nefȁljeno, *adv.*, (od njem. fehlen), nedvojbeno, neodgodivo, sigurno: *Večerȁs mũõrate nefȁljeno pr ìt na šedũto.*

negdȃnji, negdȃnja, o; negdȃnjega, *adj.*, negdašnji: *Negdȃnje užȃnci i navädvi so z vrëmenon pogũbìle.*

nëgdar, *adv.*, nekada, nekoć, jednom, u davno doba: *Nëgdar so ljûdi püno slabëje žīvëli, àš nī bȉlö ni màkini ni lëtriki ni vāpũõri.*

nëgdere i **negderè,** *adv.*, negdje: *Nëgdere ljûdi trpíē od malâriji. Nëgdere so kmëti bogatëji, a nëgdere siromašnëji.*

nëh, *conj.*, nego: *Tâ ćeš tö läglje storìt nëh jâ.*

nëhaj, a, *m.*, nemarnost, apatija, lijenost: *Od nëhaja nȋma nīēni korìsti, ma škodi jâ.*

nëhajan (nëhajni), nëhajna, o; nëhajnega, *adj.*, nemaran, apatičan, indiferentan: *Nëhajan človëk se ne möre dobremü nȃdijat, àš je līēn.*

neimȅt, nȋman - nȋmajo, nī imíē, nī imëla, imëlo, *v. i.*, nemati: *Onâ pot Bögon nìč nȋma čâ bi jon se moglö zíēt.*

nejenȃk (nejenȃki), nejenȃka, o; nejenȃkega, *adj.*, nejednak: *Ljûdi so nejednȃki, àš nìso jednȃki.*

nekadāšnji, nekadāšnja, o; nekadāšnjega, *adj.*, nekadanji: *Nekadāšnji pirũõni i žlìce so bilë o(t) drīēva.*

nekakũõf, nekakova, -övo, nekakovega, *adj.* [*pron.*], nekakav: *Prîša je nekakũõf človëk kî ìšće za prespât.*

nekakũõr, *adv.*, nekako: *Nekakũõr ćëmo valjã möć pasât prīēk vodì (potöka).*

nekamũõr, *adv.*, nekamo: *Nekamũõr mũõramo pũõć o(t) tù, äč tù ne mòremo zustàt.*

nèkat, *adv.*, nekada, nekoć, davno: *Nèkat so se ljûdi mũõrali vèč mùčit nèh danäs, a mänje so imèli.*

nèki, nèka, nèko, nèkega, *pron.*, netko, nekoji: *Poglíẽj mälo; mi se perâ, da je nèki prîša.*

nèki dȋn, *adv.*, pred nekoliko dana: *Nèki dȋn na Liberâtovo smò bilȉ na prošćẽnju va Pàzine.*

nèki tr nèki, a, o; nèkoga tr nèkoga, *pron.*, samo nekoji, po gdjekoji: *Sämo nèken tr nèken posrèći stèć bogatíjo.*

nekolȉko, *adv.*, nekoliko: *Jöš nekolíko dȋn pàk će fïnit škũõla.*

nekorȉsan, nekorȉsna, nekorȉsno, nekorȉsnega, *adj.*, nekoristan: *Nekorísne stvãri se hìte ćà.*

nekũõt, *adv.*, nekuda, nekamo: *Nȋ ga dòma nekũõt je šã ćà.*

Nẽmačka, i, *f.*, Njemačka: *Nẽmačka ïma pïmo grãdi i fábrik.*

Nemȉca, i, *pl.* Nemȉca, Nemîc, *f.*, Njemica.

nẽmiga, *adv.* [mlet. *miga* (VG 628)], ne, možda (zato): *Nẽmiga, da mu jâ krãtin pũõć va škũõlo, äli na plíẽs.*

nẽmir, a, *pl.* nẽmiri, nẽmir, *m.*, svađa, neprijateljstvo u kući, nered, buna: *Med njïmi je vãjki nẽmir va kuće. Va nèkeh krâjeh užâjo sàko tolíko škopijât kakòvi nẽmiri.*

nẽmoć, i, *pl.* nẽmoći, nẽmoć, *f.*, slabost, bolježljivost, anemija: *ũõn od nẽmoći ne mòre ni hodìt.*

ne mòć, ne mòren - ne moro i ne mòrejo, nȋ mògа, nȋ moglà, lò, ne mũõj, *v. i.*, ne moći: *Onà nȋ moglà prȋt na nâš samȋnj, äš je bilà bũõlna i nẽmoćna.*

nẽmoćan, nẽmoćna, o, nemoćnega, nemoćnẽji, *adj.*, slab, slabašan, nemoćan, bolježljiv: *Onà je nẽšto nẽmoćna, pàk jöš ne mòre pũõt na dẽlo.*

nenȃdijano, *adv.*, nenadano, iznenada, neočekivano: *ũõn je prîša nenȃdijano dòma z Rïekȉ, da nïsmo ni nȃdijali.*

nenavȉdan (nenavȉdni), nenavȉdna, nenavȉdno, nenavȉdnega; nenavidnẽji, *adj.*, zavidan, pakostan: *Nèki ljûdi so sàkemu nenavïdni.*

nanavȉdet, nenavȉdin - nenavȉde i nenavȉdijo, nenavȉde, -la, -lo; nenavȉdi, *v. i.*, zavidati nekome na nečemu; napakostiti nekome: *Ljûdi vèč pũõti nenavïde onemù kẽmu dobrò grẽ.*

nenavȉdnik, a, *pl.* nenavȉdniki, nenavȉdnik, *m.*, zavidnik; onaj tko nekome na nečemu zavida: *Na svïẽtu je bilò i bȉ(t) će dösti nenavïdnik.*

nenavȉšćina, i, *pl.* nenavȉšćini, nenavȉšćin, *f.*, zavist, zavidnost: *Kî nösiva sebẽ nenavïšćino nȋ pošténi človèk.*

neobȕjen, a, o; neobȕjenega, *adj.*, neobuven, bez obuće na nogama: *Kât nȋ zïmà otrokȉ hòde mälo fâli vãjki neobȕjeni.*

neopravãn (neoprãvni), neoprãvna, o, neprãvnega, *adj.*, neobavljen: *Sũsẽt se je vrnũ dòma neoprãvnega poslà.*

nepodȍban, nepodȍbna, a; nepodȍbnega, nepodobnẽji, *adj.*, nepristojan; **nepodȍbno** [*adv.*], nepristojno: *Tȍ je od njegà bilò jâko nepodȍbno da se nȋ škužâ.*

nepodȍpšćina, i, *pl.* nepodȍpšćini, nepodȍpšćin, *f.*, nepodopština, glupost: *Krabȕlji storíẽ vèč nepodȍpšćino pûste.*

nepȍsluh, a, *m.*, neposlušnost: *Pȍli soldãti ne smíẽ bȉt nepȍsluha.*

nepravȉca, i, *pl.* nepravȉce, nepravîc, *f.*, nepravda: *Manẽ je storenà vêla nepravïca. Sporädi nepravïci se grîẽ i na sũt.*

nepravȉčan, nepravȉčna, o; nepravȉčnega, *adj.*, nepravedan: *Nepravíčno stvãr se ne mòre zagovãrät ni brȉnit.*

neprîẽtel, a, *pl.* neprîẽteli, neprîẽtel, *m.*, neprijatelj, dušmanin: *Neprîẽteli se znȋjo potũć i do kȉvi.*

neprîẽtelica, i, *f.*, neprijateljica: *Unẽ dvîẽ so si stâre neprîẽtelice pak vãjki jenà drügo ogovãrajo.*

neprîẽtelski, a, o, neprîẽtelskega, *adj.*, neprijateljski, koji pripada neprijatelju: *Neprîẽtelsko robo se ne smíẽ tokät ni kupovãt.*

neprîẽtelstvo, a, *pl.* neprîẽtelstva, neprîẽtelst[…ne razabiru se slova], *n.*, neprijateljstvo: *Mẽd njïmi neprîẽtelstva vèč dügo durâjo.*

neprȉličan - neprȉlična, o, neprȉličnega, *adj.*, nezgodan, neugodon: *Njȋn je bilò jâko neprȉlično, kât so prȉšli prȉvi pũt h nȋn na ubẽt.*

neprȉlika, i, *pl.* neprȉliki, neprȉlik, *f.*, nezgoda, neugodnost: *Va neprȉlike si človèk sîm pomòć. Tî si me čîẽra stävi va vèlo neprȉliko.*

nẽput, a, *pl.*nẽputi, nẽput, *m.*, (lat. nepos; tal. nipote), nećak, bratov ili sestrin sin: *Jâ ïman vèč nẽput ma so vèč velïki.*

nȅputa, i, *pl.* nȅputi, nȅput, *f.*, (tal. nipote), nećakinja, bratova ili sestrina kći: *Njigȍve nȅputi mu vãjki pȉšo z Mȅriki.*

nȅras, nȅrasta, *pl.* nȅrasti, nȅras, *m.*, vepar: *Nȅrasta màlo kî držȉ.*

nerazmȉšljen, a, o, nerazmȉšljenega, *adj.*, neoprezan, nesmotren: *Otrokȉ so vȅč pũti nerazmȉšljeni pȁk znȋjo storȉt i škȍdo.*

nȅret, nȅreda, *pl.* nȅredi, nȅret, *m.*, nered, neurednost: *Kȁt san prȉša h njemũ va kũćo san nȁša sȅva vêlen nȅrede.*

nȅredica, i, *pl.* nȅrodice, nȅrodic, *f.*, nerodna godina: *Segȁ lȅta je bilȁ vêla nȅrodica poli nȁs.*

nervũȏš (nervuožni), nervũȏža, o; nervũȏžega, nervožȅji, *adj.*, (tal. nervoso) [mlet. *nervofo* (VG 679)], nervozan, živčano rastrojen: *Nervũȏžnen ljũden je nȋjvȅč potrȉčban mȋr.*

nervũȏza, i, *f.*, nervoza, živčana rastrojenost: *Od nervũȏzi trpȉ pũno ljũdi ȁš je tȍ modȅrna bũȏl.*

nȅs (i nȉs), nesȅn - nesũȏ i nesȅjo; nȅsa, neslà, lȏ, nȅšen, nešenà, ȏ, nesȉ, *v. p.*, **1.** nesti jaja: *Nȁše kȏkoši vȅč nȅćo nȉs;* **2.** odnijeti teret: *Nesȉ tȍ pȉsmȍ na pȍšto.*

nȅskinja, i, *pl.* nȅskinji, nȅskinj, *f.*, nosilica, kokoš, koja je dobra za nošenje jaja: *Gospodarȉce vãjki glȅdajo zbràt dobrȅ nȅskinji.*

neslȍšćina, i, *pl.* neslȍšćini, neslȍšćin, *f.*, nesloga, razmirice: *Kadȅ je va kũće neslȍšćina nȉ mîra ni ljubȁvi.*

nȅsnaga, i, *f.*, nečistoća, prljavost, smrad: *Od nȅsnagi se mȍre ćapȁt i kakȍvo bũȏl.*

nȅsnažan (nȅsnažni), nȅsnažna, o; nȅsnažnega, nesnažnȅji, *adj.*, nečist, prljav, smradan: *Čȃ je nȅsnažno nȉ nȉkat zdrȁvo.*

nespodȍba, i, *pl.* nespodȍbi, nespodũȏp, *f.*, grdoba: *Tȍ nespodȍbo se ne mȍre vȅč glȅt.*

nesrȓman (nesrȓmni), nesrȓmna, o; nesrȓmnega; nesramnȅji; *adj.*, besraman, bezobrazan: *Čȃ se človȅk od nesrȓmneh ljũdi dȁlje držȉ tȕn bȍlje.*

nesrȓmnos, nesrȓmnosti, *pl.* nesrȓmnosti, nesrȓmnos, *f.*, besramnost, bezobraznost: *Od nesrȓmnosti bi človȅk mũȏra počȑljenȅt.*

nesrȅćan (nesrȅćni), nesrȅćna, o; nesrȅćnega, *adj.*, nesretan; protivno od sretan: *Nesrȅćnen ljũden se mũȏra glȅdat pomȍć ku se mȍre.*

nešīēvȁt, nešȋēvan - nešȋēvajo, nešīēvã, nešīēvã, nešīēvãla, lo; nešȋēvan, a, o; nešȋēvaj; *v. it.*, opetovano nositi, nesti: *Nȁše kȏkoši so lȋnevȅć nesȋēvale.*

nȅšpula, i, *pl.* nȅšpuli, nȅšpul, *f.*, (tal. nespola; lat. mȅspilus germanica) [mlet. *nespola* (DDV 440; VG 679)], mȕšmula: *Nȅšpuli se prodãvajo v Rīēkȅna plȁce, màpoli nȁs se ne gojȋē.*

netȁknjen (netȁknjeni), netȁknjena, o; netȁknjenega, *adj.*, netaknut: *Tȁ rȍba je kȍmoć rivȁla pȁk je jȍš netȁknjena.*

netȓč, a, *pl.* netȓči, netȓč, *m.*, ovan s jednim jajetom, uškopljeno janje: *Netȓč pãsȅ z jerũri i z jerušȉcami.*

netrȅs, a, *m.*, (lat. sempervivum tectorum), ljekovita biljka čuvarkuća: *Z netrȅson se medigȃ ũho, kȁt bolȋ. Netrȅs rāstȅ na strȅke i po stâreh z ȉdeh.*

neûman (neûmni), neûmna, o; neûmna, o; neûmnega, neumnȅji, *adj.*, sulud, bezuman, bez zdrave pameti: *Neûmnega se mũȏra potrpet kȁd nerazumȉē čȃ dȅla.*

neûmnos, neûmnosti, *pl.* neûmnosti, neûmnos, *f.*, ludost, ludorija, glupost: *Otrokȉ kȁt se igrȃjo, kî pũt dȅlajo sȁkakove neûmnosti.*

nevȅra, i, *pl.* nevȅri, nevȋer, *f.*, **1.** nevrijeme, oluja: *Kȁt smo se peljȁli z vapȏron nȁs je ćapȁla vêla nevȅra.* **2.** nevjernost, pronevjera: *Njegȁ so hȉtili vi(s) slȕžbi sporȁdi nevȅri.*

nevȅsta, i, *pl.* nevȅsti, nevȋes, *f.*, snaha, sinova supruga, *dem.* nevȅstica: *Njȉhovo nevȅsto imajo sȉ rȁdi va kũće.*

nevȅstica[1], i, *f.*, **1.** ukrasna biljka s bijelim cvijetom, koja cvate cijelu zimu.

nevȅstica[2], i, *pl.* nevȅstice, nevȅstic, *f.*, **1.** *dem.* od nevȅsta; **2.** vjernica, koja se je tek udala: *Kadȁ svȁti prȉdo vis crȋēkvi nevȅstica hȉta otrokũȏn konfȅti i munȋēdo.*

nevȋēzan (nevȋēzani), nevȋēzana, o; nevȋēzanega, *adj.*, nevezan, neobavezan, slobodan: *Volȉ se ne smȋēva štȁli pustȉt nevȋēzani, ȁš bi se moglȉ lȁhko met sȍbon pobȍs.*

nevȉjen (nevȉjeni), nevȉjena, o; nevȉjenega, *adj.*, neviđen: *Čȕda je tegȁ nevȉjenega, čȃ se ne mȍre videt i čȃ se nȋēće mȍć nȉkat vȋēt.*

nevȍlja, i, *pl.* nevȍlji, nevũȏlj, *f.*, nevolja, bijeda: *Na svȋētu je jȍš čȕda tũgi i nevȍlji.*

nevȍljan (nevũȏljni), nevũȏljna, o; nevũȏljnega, nevoljnȅji, *adj.*, nevoljan, bijedan, nesretan: *Kî mȍre sȁkega nevũȏljnega pomȍć.*

nȅvreme, nȅvremena, *n.*, ružno vrijeme, oluja: *Za nȅvremena se ne grȋē nȉkamũȏr već se*

zustînе dòma.

nevûoda, i, *pl.* nevûodi, nevûot, *f.*, (mlet. nevoda), šurjakinja, bratova žena [čudno, jer u mlet. i u drugim čakavskim govorima Istre označava nećakinju]: *Mî jòš nîmamo nevûodi.*

nevûodo, a, *pl.* nevûodi, nevûodi, *m.*, (mlet. nevodo) [čudno, jer u mlet. i u drugim čakavskim govorima Istre označava nećaka], šurjak, sestrin suprug: *Sûsëdi ïmajo jenegà dobregà nevûoda.*

nezrîël (nezrîëli), nezrèla, lo; nezrèlega; nezrelèji, *adj.*, nezreo: *Od nezrèlega žîra se làhko dobî diženterïjo.*

ni - ni, *conj.*, ni, niti: *Ni jâ, ni tî, ni sëmo, ni tamo. Tò nèbin stòri ni za nïč.*

nïč, nïčesa, *pron.*, ništa: *Tò ne veljâ nïč. Ovò nî za nïč. ûon bi tîë se za nïč. Jâ mu tò nèbin da ni za čâ ni za nïč. Tâ pèkljar ti je jenò vêlo nïč. Od nïčesa se ne mòre žívèt. Za nïč se ne grîëva pržûon.*

nïčigûof (nïčigòvi), nïčigòva, nïčigòvo, nïčigòvega, *adj.* [*pron.*], ničiji, ni od koga: *Čâ je nïčigòvo je (kakò se rečè) sâčigovo.*

nïčkorìsti, *adv.*, nitkov, lijenčina, danguba: *Tò je prâvi nïčkorìsti.*

nîëdan, nîëdni, nîëdna, nîëdn, nîëdnega, *adj.*, nijedan: *Takòvo ùro nïsan vïde jòš pòli nîënega človèka.*

nîëm (nîëmi), nîëmà, nîëmò, nemegà; nemeji, *adj.*, gluhonijem, onaj koji ne čuje: *Nemegà človèka je tèško razumèt i na mòti.*

Nîëmàc, Nîëmca, *pl.* Nîëmcï, Nemîc, *m.*, Nijemac: *Nemîc je vëč ot Francîëzi.*

nîëmški, a, o; nîëmškega, *adj.*, njemački: *Mûoj sûsèt je Nîëmškega ròda, pak znî i Nîëmški govorït.*

nîëni, nîëna, o; nîënega, *pron.*, nitko: *Jâ nïsan tò čû jòš od nîënega, vëč sâmo o(t) tebè.*

nîëtït, nîëtin - nîëte i nîëtijo, nîëtï, nîëtìla, nîëtìlo, nîëtì, *v. i.*, paliti, ložiti, poticati vatru: *Kadâ je zïmâ i dâš se nîëti ugînj da bòlje gorî.*

nigdâr, *adv.*, nikada: *Nèki nàši nïso nigdâr vïdeli mûora nî vâpòra.*

nïgdere i **nigderè,** *adv.*, nigdje: *Nigderè ga nïsan mògа nîć cîëli dîn.*

nïgdîër, *adv.*, nigdje: *Jâ san te iskâ mâte nïsan mògа nigdîër nîć.*

nïkakûof, nïkakòva, o; nïkakòvega, *adj.* [i *pron.*], nikakav: *Nïkakòvega težâkâ nïsmo jòš nîšli za kosït.*

nïkakûor, *adv.*, nikako, nipošto: *Jâ večerâs ne mòren prît nïkakûor na plîës, âš mi je mûčno.*

nïkakûor nè, *adv.*, nipošto, ni za Boga: *Nikakûor te ne pûšćan da grîës va nûoć na pûot.*

nïkamûor, *adv.*, nikamo: *Danâs ne grîëmò nïkamûor, âš je dâš.*

nïkat, *adv.*, nikada: *Jòš nïsan nïkat čû kantât ni sòs.*

nïki, *pl.* […ne razabire se tekst…]

nïkut, *adv.*, nikuda, nikamo: *Danâs nïkut ne grîën, âš nîman lâzno.*

Nîna, i, *f.*, (tal. Giovannina), žensko ime Ivana, Ivanka.

ni sëmo ni tàmo, *adv.*, neodlučno, nikamo: *ûon nïkat ne znî rëč ni sëmo ni tàmo.*

nïš, *adv.*, ništa: *Hòmo ćâ, tù nî nïš za nâs!*

nït, nïti, *pl.* nïti, nît, *f.*, žica, konac: *Od nïti se storî zîmko za zâjca. Od nïti se dèla mrèži.*

nïtat, nïtan - nïtajo; nïta, nïtala, lo, nïtan, a, o, nïtaj, *v. i.*, vezati žicom: *Stâri lonci se nïtajo.*

nô, uzvik pa, **1.** u upitnim rečenicama u smislu znatiželje: *Nô kakò je bîlò na plîësu? Nô kakò ste pasâli?* **2.** u znak pohvale: *Nô tò je lîëpo od vâs.* **3.** u znak isprike: *Nô ne zamërite čâ!* **4.** u znak ukora ili predbacivanja kod svađe: *Nô čâ je tò?Nô čâ tò dèlate?*

nòbile, a, o; nòbilega, (tal. nobile) [mlet. *nobile* (DDV 442)], **1.** *adj.*, plemenit: *ûon je nòbilega ròda;* **2.** *m.* plemić, plemenitaš: *Nèkat so bîlï nòbili i poli nâs vêla gòspoda.*

nоćâs i **nоćâska,** *adv.*, nоćas, ovè prošle noći: *Nоćâs je gînèlo, dažîlo i dobrò namočîlo.*

nоćâšnji, a, o, nоćâšnjega, *adj.*, nоćašnji, od prošle noći: *To je nоćâšnji krùh. Onï so bîlï na nоćâšnjen plîësu.*

nоćîëvât, nоćîëvan - nоćîëvajo, nоćievã, nоćîëvâla, nоćîëvâlo, nоćîëvaj, *v. it.*, nоćiti: *Mî smo nоćîëvâli vëč pûti v Rîëkè pòli bârbi.*

nоćît, nоćîn - nоćîmò - nоćîe i nоćîjûo, nоćî, nоćîla, lo; nоćî, *v. i.*, nоćiti, prespavati noć: *Kadâ pasâjo poli nâs, poli nâs i nоćîë.*

nоćnî, nоćnâ, nоćnûo, nоćnegà, *adj.*, nоćni, od noći: *Jâ ïman danâs nоćnûo slùžbo.*

nogà, nogì, *pl.* nògi, nûoh, *f.*, noga: *Ot čîëra me nogà bolî. Ča si jòš na nogàh. Jâ san na nogàh vëč ot četirèh ûr. Jâ san šâ odòmi vëč od mûleh nûoh. S nûoć san prîša z Rîëkï sè na nòge.*

nòhat, nòhta, *pl.* nòhti, nòhat, *m.*, **1.** nokat:

Nòhti rastūō na pȓsteh. **2.** mrvica: *Kȁt si zlòčes ti ne dȗn ni nòhta bombūōni.*

nopačȉja, i, *pl.* nopačȉji, nopačíj, *f.*, naopakost, zloba, nezgoda: *ūōn znȃ stori̇̏t sȁkakovo nopačȉjo.*

nosȃc, noscȁ, *pl.* noscȉ, nosâc, *m.*, nositelj: *Mrtvȁca nòse noscȉ zakopȁt na cimȉter.*

nosȉla, nosîl, *pl. t. n.*, nosiljka za mrtvace: *Na nosȉlah se nòsijo mrtvȁci na cimȉter.*

nosȉt, nòsin - nòse i nòsijo, nosȋ, nosȉla, lo, nòšen, a, o, nosȉ, *v. i.*, nositi: *Tovȃr nòsi sȅ čâ mu se napȓti.* **nosȉt se -** odijevati se: *Onȉ se nòse po gospȍcki.*

nošīēvȁt, nošīēvan - nošīēvajo; nošīēvȃ, nošīēvȁla, lo; nošīēvan, nosīēvȁna, o, nošīēvaj, *v. it.*, neprestano nositi: [...ne razabire se tekst ...*gūōrki* .....*vajo*...ne razabire se tekst]. **nošīēvȁt se -** odijevati se: *Poli nȁs so se kmetȉce nèkat drugȃče nošīēvȁle.*

noštrūōmo, i, *pl.* noštrúomi, noštrūōm, *m.*, (mlet. nostromo), vođa palube: *Va marȉne va Pūle je bȉlo dosti noštrūōm.*

notâr, notārà, *pl.* notarȉ, notāri, *m.*, (tal. notaio) [vjerojatno iz njem. *Notar*, latinskog podrijetla (HER VII/48)], javni bilježnik: *Poli nas vȅč nȉ notāri.*

notȁt, notȃn - notâjo, notã, notala, lo, notȃn, notȁna, o; notãj, *v.i.* i *p.*, (tal. notare) [mlet. *notar* (VG 686)], bilježiti, zabilježavati, zabilježiti: *Notãj sȅ onȍ čâ nȁs interesȃ.*

Novāki, Novākeh, *pl. t. m.*, Novaki, ime jednog istar. sela i želj. stanica, upr. opć. Pazin, kotar Pula.

Nova Vâs, Nove Vasȉ, *f.*, ime jednog istar. rumunjskog sela, u. opć. Labȉn, kotar Pula.

novȋembar, novȋembra, *m.*, mjesec studeni: *Novȋembra mèseca se vȅč počínjo nosȉt kapȍti.*

novȉna, i, *f.*, **1.** sve što je novo: *Za gūōt divūōjki obūkūō novȉno.* **2.** na novo obrađena ledina: *Na novȉne intrâda bȍlje rodȋ.*

novotarȉja, i, *pl.* novotarȉji, novotarîj, *f.*, novotarija, novost: *Kakȍve so tȍ novotarȉja.*

nû, uzvik za nuđenje: *Nû hodȉ, hodȉ ću ti nèšto dȁt.*

nùdit, nùdin - nùde i nùdijo; nùdi, la, lo; nùjen, a, o; nùdi, *v. i.*, nuđati, pružati nešto: *ūōn mi je nùdi jenȍ kampānjo za prodȁt.*

nùk, nùka, *pl.* nùki, nûk, *m.*, unuk, *dem.* nùkić: *Jâ ȉman dvâ nùki, kî sȕ jȏš mȃli.*

nùka, i, *pl.* nùki, nûk, *f.*, unuka, *dem.* nùkica: *Nȁše nùki so se vȅč zdȃvni poženȉle.*

nùkat, nùkan - nùkajo; nùka, la, lo; nùkan, a, o; nùkaj, *v. i.*, siliti, poticati, nagovarati nekoga na nešto: *ūōn me je nùka, da nèka grīēn i jâ š njȋn va kumpanȉjo.*

nùklice, nùklic, *pl. t. f.*; koštice od maslina: *Nùklice se dajúō prāscīēn zãjno s posèjami.*

núōć, noćȉ, *pl.*, nòći, noćȋ, *f.*, noć: *Po zīmȅ so nȍći dȕge, a po lȅte krātkȅ.*

núōf (núōvi), núōva i nòva, núōvo i nòvo; nòvega, *adj.*, (tal. nuovo) [nije talijanizam već praslavenska i sveslavenska riječ, indoeuropskoga podrijetla (HER VII/50)], nov: *Za gūōt je otȁc brātu kūpi núōvi veštit.*

núōna, i, *pl.* núōni, núōn, *f.*, (tal. nonna) [mlet. *nona* (DDV 443; VG 685)], baka, *dem.* núōnica: *Tâ regâl san dòbi od mojȅ núōni.*

núōno, núōneta, *pl.* núōneti, núōnet, *m.*, (tal. nonno) [mlet. *nono* (DDV 443; VG 685)], djed, *dem.* núōnić: *Naši núōneti so jȏš nosȉli gȁći i kvarnarȉć.*

núōpačan, núōpačna, núōpačno, núōpačnega, nopačnèji, *adj.*, naopak, zloban, pokvaren: *Núōpačni ljûdi znȃjo sämo zlȍ storȉt.*

núōpak, *adv.*, naopako, krîvo, slabo: *Tâ čovȅk sȅ onȍ čâ je stòri je stòri núōpak.*

núōr (núōri), nòra, o; nòrega, o; nòrega, noreji, *adj.*, (njem. narr), lud, sulud: *Od nòrega človèka se ne mȍre nìč pämetnega očekuvat.*

núōrci, núōrc, *pl. t. m.*, vrst otrovne gljive: *Núōrci nīēće ni blâgo da jȋ.*

núōs, nòsa, nòsi, núōs, *m.*, **1.** nos, *dem.* nosȉć: *Z nòson se dȉše i injkȃ;* **2.** njuška: *Tâ člověk ȉma dòbar núōs, tȍ se vâlje vȉdi.*

núōsni i **nosnî,** núōsna, o; núōsnega, *adj.*, nosni, koji pripada nosu: *I blâgo ima dvīē núōsne šuplȗne.*

núōš, nūōžȁ, *pl.* nūōžȉ, núōži, *m.*, nož, *dem.* nožȉć: *Z nūōžīēn se va kūće rīēže sȅ čâ je potrīēbno.*

núōtarnji, a, o, núōtarnjega, *adj.*, nutarnji, unutrašnji: *Núōtarnji dīēli kūći so lȅplji od vȕnjskeh.*

núōtra, *adv.*, unutra: *Prīdȉ jâ ću te čȅkat núōtra. Hodȉ núōtra va kūćo, ću ti nešto rȅč.*

núōtrašnjos, núōtrašnjosti, *f.*, unutrašnjost, unutarnje prostorije: *Jâ nȉsan bî va núōtrašnjoste kūći.*

núōtre, *adv.*, unutra: *Bȉće bȍlje, da zustânemo núōtre. Jâ jȏš nȉsan bî núōtre.*

núōtre va, *adv.*, sve do središta: *Boljūnki so nèkat šlȅ na zāvȅt na Trsȁt i nosȉle prīēk rȁmena postolȉ ubēšeni na lumbrȅle, hòdeć*

bȍse nűȏtre va grât, kadȅ so se obȉle.

nűȏžnice, nűȏžnic, *pl. t. f.*, nožne korice, držak noža koji se otvara i zatvara: *Nűȏžnice ȉmajo koserȉci, fratrȉći i temperȋni.*

nûžan (nûžni), nûžna, o; nûžnega, nužnȅji, *adj.*, nuždan, potreban: *Manȅ je nûžno sadȁ màlo sȏldi, da si čâ kȗpin.*

NJ

njȁdra, njȁdar, pl. t. n., njedra: Nȅki nȍse va njȁdrah mȍšnjo s tabȁkon za ćikȁt.

njȚnka, *conj.*, (tal. neanche) [mlet. *nanche* (VG 670)], niti: *Nȅbin dâ moj ȍ slob ȍdo njȚnka za cȋȇli svȋȇt.*

nježȉć, a, *m.*, vrst poljskog korova.

njȋȇna i **njȋȇja,** (ot) njȋȇjne, (h) njȋȇjne, njȋȇjno, na njȋȇjne, (s) njȋȇjnom, *pl.* njȋȇjne, (ot) njȋȇjneh, (h) njȋȇjnen, njȋȇjne, - , (na) njȋȇjneh, (s) njȋȇjnemi, *pron. poss. f.*, njezina: *Onȁ je šlȁ na plȋȇs z njȋȇjnemi kujȋnami.*

njȋȇjni i njȋȇji, od njȋȇjnega, (h) njȋȇjnemu, na njȋȇjnega (njȋȇjni), (na) njȋȇjnem, (s) njȋȇjnen, *pl.* njȋȇjni, (ot) njȋȇjneh, (h) njȋȇjnen, na njȋȇjne (njȋȇjni), - (na) njȋȇjneh, (s) njȋȇjnemi, *pron. poss.*, njezin: *Njȋȇjni otȃc je bî kapitȗn od vāpȕȏri.*

Njȋȇža, i, *f.*, žen. ime Agneza.

njigȕȏf, njigȍva, o; njigȍvega, *pron. poss.*, njegov: *ȕȏn mi je dâ za ubȅt mȁlo od njigȍvega pašta.*

njȉh, njȉha, o, *pron.*, njihov: *Jâ ne potrebȗjen nȉč njȉhega.*

njīzlȍ, njīzlā, *pl.* njīzlā, njīzal, *n.*, gnijezdo: *Slavȉć ȉ dȅlajo njīzlo na tlȋȇh va štȉrpedah.*

njȍk, a, *pl.* njȍki, njȗok, *m.*, (mlet gnoco), uštipak, kuglica od tijesta i krumpira: *Danȁs smo imȅli za ubȅt njȍki s tȋȇnfanjen.*

njīЪžȅt, njīЪžin - njīЪčȋȇ i njīЪčījuo, njīЪčȋȇ, njīЪčȅla, njīЪčȅlo, njīЪčȉ, *v. i.*, režati: *Brȅk jâko njīЪčȉ na furȅšta.*

njȕȏjni, a, o; njȕȏjnega, *pron. poss.*, njezin: *Njȕȏjno rȍbo se ne smȋȇ tokȁt.*

njũrgalo, a, *pl.* njũrgali, njũrgal, *n.*, mrmljavac: *Njũrgal nȉgdere ne fȁli.*

njũrgat, njũrgan - njũrgajō, njũrga, -la, -lo, njũrgaj, *v. i.*, negodovati, mrmljati: *ȕȏn njũrga kȁtgȏt mu nȉ čâ na mȕȏt.*

njȕškat, njȕškan - njȕškajo, njȕška, -la, -lo, njuškaj, *v. i.*, njušiti: *Nȅki vãjki njȕškajo, kadȅ je čâ dobregȁ.*

O

ô, glas odazivanja na poziv: *Bȃrba, kadȅ si? - Ô.*

obȁbit se, se obȁbin - obȁbe i obȁbijo, obȁbi, la, lo; obȁbi se, *v. p.*, poroditi dijete: *Onȁ se je obȁbila jȍš prȅd pâr dȉn.*

obā̏ć i **ubā̏ć,** obājden - obājdo i obājdejo, obāša, obāšla, obāšlo, obājdȉ, *v. p.*, **1.** obići, pregledati: *Jâ san sȅ sȋela obâša, ma ganȉsan nȋša.* **2.** obujmiti, obuhvatiti: *Tô dīeblȍ je takȍ debȅlo da se ne mȍre z rukȁmi obā̏ć.*

ȍbadvâ, ȍbedvīe, obȅhdvȅh, *num.*, oboje, obojica: *Onȉ so prȉšli tȁmo ȍbadvâ na ubȅt.*

obahājàt, obahājan - obahājajō, obahājā, obahājàla, -àlo, obahâjaj, *v. i.*, obilaziti: *Mî smo obahājȁli vȅč pūti njȉhovo kmēšćino, da vȉdimo kakȍ dȅlajo.*

obahajȅvat, obahajûjen - obahajûjo, obahajȅva, obahajȅvala, lo; obahajȅvan, a, o; obahajīevaj, *v. it.*, opetovano obilaziti: *ūōn je svojȍ intrâdo smīēron obahajȅva. Patrūōla obahajīēva strāži.*

ȍbat (ȍbli), ȍbla, ȍblo, ȍblega, oblȅji, [*adj.*], okrugao: *Obljāk je vājki ȍbal.*

obaštȁt, obaštȉn - obaštâjo, obaštā, obaštàla, obaštàlo, obaštȉn, obaštàna, o, obaštāj, *v. p.*, metnuti sedlo (baštu) na magarca, osedlati magarca: *Vàlje obaštāj tovȁra da grīēmō po vödo na vrūōćàk!*

obȁvit, obàvin - obàve i obàvijo, obàvi, -la, -lo; obàvljen, a, o, obàvi, *v. p.*, svršiti, završiti posao: *Sȉ čâ obȁvi va Pàzine? Nȉč nȉsan obȁvi.*

obazrȅt se, se obazrȅn - obazrȅjo; obazrīe, obazrȅla, lo, obazrīēj se, *v. p.*, osvrnuti se na nekoga: *Obazrȉ se malo jâli gȍsti vȅč prihājajo!*

obdȅlat, obdȅlan - obdȅlajo; obdȅlala, lo, obdȅlan, a, o; obdȅlaj, *v. p.*, obraditi: *Tȉšljar mūōra sȁki kūs drīēva obdȅlat.*

obdelīēvȁt, obdelīēvajo; obdelīēvā, obdelīēvàla, lo; obdelīēvan, a, o; obdelīēvaj, *v. i.*, obrađivati: *Tȅ brājdi mî obdelīēvamo vȅč pūno līēt.*

obećȁt, obećȉn - obećâjo, obećā, obećàla, lo, obećȉn, obećàna, o, obećāj, *v. p.*, obȅćati: *ūōn mi je obećā da će prȉt na žurnȉdo. Za obećȁt ne bolȉ hrbȁt.* (nar. poslovica) **obećȁt se -** vjeriti se: *Divūōjka mu se je obećȁla.*

obećȅvat, obećûjen - obećûjo; obećȅva, la, lo; obećȅvan, a, o; obećȅvaj, *v. it.*, obećavati: *ūōn nan je vȅč pūti obećȅva da će nas prȉt obiskȁt, ma nȉ prîša.*

obećīēvȁt, obećīēvan, obećīēvajo, obećīēvā, obećievàla, lo; obećīēvan, a, o, obećīēvaj, *v. i.*, obećavati: *ūōn je vājki obećīēvā, a nȉkad nȉ nȉč stȍri, ni držā besȅdo.*

ȍbel, ȍbeli, *f.*, mast, smok, začin: *Prēz ȍbeli nȉ manēštri ni ubȅda.*

obatȉca, i, *pl.* obetȉce, obetîc, *f.*, kolač od sira i jaja: *Obetȉce se dȅlajo kadȁ je kakūōv gūōst.*

obȉknut (se), se obȉknen - obȉkno i obȉknejo, obȉknu, -la, -lo, obȉkni se, *v. p.*, priviknuti (se): *Človȅk se po sȉle na se obîkne, àš mūōra.*

obȉrat, obȉran - obȉrajo, obȉra, -la, -lo; obȉran, a, o; obȉraj, *v. i.*, **1.** brati, otkidati donje lišće povrća (kelja, krav. repe itd.): *Pēšo se obȉra kî pūt i za večȅro, ku nȉ za bȍljega.* **2.** obirati: *Na mlīēkȅ se obȉra škrlūp za dȅlat mäslo.*

obȉsk, a, *pl.* obȉski, obîsk, *m.*, posjet: *Mî smo bilȉ pȍli rȍdbini na obȉsku vȅč pūti.*

obiskȁt, obȉšćen - obȉšćejo, obȉšća, obiskā, obiskȁla, obiskȁlo, obiskāj, *v. p.*, pohoditi, posjetiti nekoga: *Danàs nàs je prȉšla šȉntula obiskȁt za mūōj gūōst.*

obiskovā̏t, obiskûjen - obiskûjo; obiskovā, obiskovāla, lo; obiskovȉn, obiskovȉna, o, obiskovāj, *v. p.*, posjećivati nekoga: *Dȍkle smo bîli blīže nàs je obiskovā nàš bārba.*

objȉmat, objȉman - objȉmljo i objȉmajo, objȉma, -la, -lo, *v. i.*, obujmljivati, obuhvatati, zauzimati: *Unā kūća objȉma trî lūōgi. Ovȍ dīēblȍ ne mȍro dvâ človȅka z rokȁmi objȉmat.*

oblačȉna, *pl.* oblačȉni, oblačîn, *m.*, veliki oblak, oblačno vrijeme: *Cīēlo šetimȉno durâ oblačȉna.*

oblāčȉt, oblāčin - oblāče i oblāčijo, oblāčȉ, oblāčȉla, oblačȉlo, oblāčȉ se, *v. i.*, odijevati: *Sȁki rȁt obāči nūōvi veštît.* **oblāčȉt se -** odijevati se: *Va nedȅljo ljūdi se oblāče va prāžnjo rȍbo.*

ȍblak, a, *pl.* ȍblaki, oblâk, *m.*, oblak: *Kadȁ dažȉ je sȅ pūno oblâk na nȅbu.*

ȍblas, ȍblasti, *f.*, ovlaštenje: *Jâ nȉman ȍblasti, da tȍ storȋm.*

oblȁtit, oblȁtin - oblȁte i oblȁtijo, oblȁti, -la, -lo, oblȁćen, a, o, oblȁti, *v. p.*, uprljati blatom, zamazati: *Nemȕoj oblȁtit postolȉ.* **oblȁtit se -** oblatiti, zamazati, uprljati se: *Glȇj da se ne oblȁtiš.*

oblȅtnica, i, *pl.* oblȅtnici, oblȅtnic, *f.*, godišnjica, obljetnica, imendan: *Jȕtre ćȇmo proslȁvit njigȍvo oblȅtnico, kadȁ se je rȍdi.*

obležȁt (se), (se) obležȋn - obležȉmọ - obležȇ i obležījȕọ: obležȃ, obležȁla, lo; obležȋn, obležȁna, o, obležȃj (se), *v. p.*, odležati, dozoriti u ležećem stanju: *Uškȏrušvi so dobrȅ za jȅs, ku jȉh se prȉvo poberȅ i obležȉ, drugãče nȅ.*

oblȉȇć, oblȉȇčen - oblȉȇčo i oblȉȇčejo; oblȉȇka, oblȉȇkla, lo; oblȅčen, a, o, oblīȅčȉ, *v. p.*, oblačiti, obući: *Pričȅkaj me, jâ ću otrokȁ vȁljе oblȉȇć.* **oblȉȇć se -** obući se: *Oblieč̄ȉ se lȅšto, âš mi je prȅša.*

obligacijȗọn, a, *pl.* obligacijȗọni, obligacijȕọni, *m.*, (tal.obligazione) [tal. *obbligazione* (VDLI 1502)], obveznica: *Jâ san mu mȕọra potpisȁt dvâ obligacijȕọna.*

obligȁt, obligȋn - obligâjo; obligã, obligȁla, lo; obligȋn, obligȁna, o; obligãj, *v. i.* i *p.*, (tal. obligare) [tal. *obbligare* (VDLI 1502), mlet. *obligar* (DDV 446)], obvezati, zadužiti, prisiliti: *Jâ ću ga obligȁt da mȕọra pȕọć na pȍrat.* **obligȁt se -** obvezati se: *Jâ san mu se obligã, da ću mu pomȍć drvȁ peljȁt na pȍrat.*

obligȅvat, obligȗjen, obligȗjo; obligȅva, la, lo; obligȅvan, a, o; obligȅvaj, *v. i.*, (tal. obligare) [v. **obligȁt**], obvezivati, siliti nekoga na nešto: *ȕọn me je obligȅva da plãtin račȕn.* **obligȅvat se -** obvezivati se: *ȕọn se je obligȅva, da će mi pomȍć va košnjȅ.*

ȍblih, ȍbliga, *pl.* ȍbligi, ȍblih, *m.*, (tal. obligo) [tal. *obbligo* (VDLI 1502)], obveza, dužnost: *Jâ nȉman prȍti njegȁ nȉkoveh ȍblih.*

obljāk, obljākȁ, *pl.* obljākȁ, obljākȉ, *m.*, kamenica, okrugla od kamena, lijepo izdubljena posuda za držanje maslinovog ulja; ima ih koji drže i do 50 litara i više: *Poli nȁs ȉma jȍš i dȗndanȁs sȁka kmȉećka kȕća kakȕọf obljāk.*

obnevȉdet, obnevȉdin - obnevȉde i obnevȉdijo; obnevȉde, la, lo; obnevȉdi, *v. p.*, oslijepiti, izgubiti vid: *Nȅki dȅlavac je va jenȉȇ dižgrãcije obnevȉde. Dȁ bin obnevȉde ku nȉ tȍ ȉstina.*

obnȗọć, *adv.*, noću, po noći: *Obnȗọć se ne grȉȇ na pȕọt ni na dȅlo.*

obogȁtet (se), obogȁtin - obogȁte i obogȁtijo, obogȁte, -la, -lo; obogȁćen, a, o, obogȁti (se), *v. p.*, obogatiti (se): *Za vrȉȇme pȓve vȕọjski se je vȅć ljȗdi obogȁtelo s trgȍvino.*

obolȅt, obolȋn - obolȉȇ i obolȉȇjo, obolȉȇ, obolȅla, obolȅlo; obolȉ, *v. p.*, oboljeti, razboljeti se: *Onȉ so obolȅli o(t) tȅškega dȅla i od riškãlda.*

O Božȉća, *adv.*, u Božićno doba, za vrijeme Božića: *O Božȉća kmȅti se lȅplje [...ne razabiru se slova] i bȍlje [...ne razabiru se slova].*

obrȁćat, obrâćen - obrâćejo, obrȁća, -la, -lo, obrȁćaj, *v. i.*, okretati: *Sȉȇno trȉȇbe smȉȇron obrȁćat, da se bȍlje šȕši.* **obrȁćat se -** okretati se: *Ne obrȁčaj se za njȋn da te ne vȉdi.*

obrȁs, obrȁza, *pl.* obrȁzi, obrâs, *m.* **1.** lice: *Operȉ si obrȁs, vîš da si blȁtan.* **2.** poštenje, odvažnost: *Tâ čovȅk nȉma obrȁza, da prȉde pret nȁs. Hodȉ nâprvo kȕ ȉmaš obrȁza.*

obrãs, obrāstȅn - obrastȕọ i obrāstȅjo, obrãsa, obrãsla, lo, obrāstȉ, *v. p.*, obrasti: *ȕọn se dȕgo ne brījȅ, pȁk je vȅć sâ obrãsa z dlȁkami.*

ōbrȅški, obrȅsak, *pl. t. m.*, odresci, otpadci od povrća: *Obrȅški se dājȕọ prascȉȇnci za hrȁnȍ.*

obrȅzat, obržen - obrȉžo i obrȉžejo, obrȅza, obrȅzala, lo, obrȅzan, obrȅži, *v. p.*, ȍbrezati (vinograd): *Mȕọj sūsẽt je vȅć obrȅza svojȅ brãjdi i žȉri.*

obrnȗt, obȓnet - obȓno i obȓnejo, obrnũ, -ũla, ũlo, obȓnjen, obȓnjena, obrnȉ, *v. p.*, obratiti, okrenuti, zaokrenuti: *Obrnȉte vȕọs na onọ strȋn, da se ne prevȉne.* **obrnȗt se -** okrenuti se.

obrnjȅvat se, se obrnjûjen - obrnjûjo; obrnjȅva, la, lo; obrnjũj se, *v. i.*, obraćati oko sebe: *Kadȁ smo prȉšli v(is) selȁ va grât, ȕọn se je sȁkamo obrnjȅva.*

ȍbrs, ȍbrsta, *pl.* ȍbrsti, ȍbrs, *m.*, (njem. Oberst), pukovnik: *Ȍbrsta se držȉ za vêlega gospodȉna.*

obȓtica, i, *pl.* obȓtici, obȓtic, *f.*, udarac nogom: *Ku se tovȁra pȉno šekâ, ȕọn vȁlje dã obȓtico, kȁmo trȅfi trȅfi.*

obrtičȁt, obrtičȋn - obrtičâjọ, obrtičã, -ȁla, -ȁlo, obrtičãj, *v. i.*, udarati stražnjom nogom (kod konja i magarca i goveda), dijeliti udarce: *Kadȁ konjȁ i tovȁra mȕhi šekâjo, oni vȁlje obrtičâjo, da se obrȋne.*

obrūọbȉt, obrūọbin - obrūọbe i obrūọbijo;

obruobȉ, obruobȉla, lo; obrūȏobljen, a, o; obrūobȉ, *v. p.*, zarubiti: *Žȇnske nȍse obrūȏobljeno rȍbo. Sȁko rȍbo se mūȏra obruobȉt da se ne skonsumȃ.*

obrȕs, a, *m.*, ubrus, stolnjak: *Kadȁ je kakūȏv gūȏst se stȁvi obrȕs na stūȏl pȑvo nego se ubëdva.*

obūć, obučȅn - obukūȏ i obūčȅjo; obūka, obūkla, lo; obȕčen, a, o; obūčȉ, *v. p.*, obući, odjenuti: *Obūcȉ jakȅto ȁš je zīmȁ da se ne prehlādiš.* **obūć se -** obući, odjenuti se.

obȕća, obȕći, *pl. t. f.*, obuća, ono što se meće na noge: *Po zīmȅ se mūȏra nosȉt obȕćo.*

obušȅvat, obušȗjen - obušȗjo; obuševā, obuševȁla, lo, obušȅvan, a, o, obušȗj, *v. p.*, izljubiti, ocjelivati. **obušȅvat se -** izljubiti se: *Kadȁ sȍse srȅli, vȁlje sȍse obuševȁli.*

obušīēvȁt, obušīēvan - obušīēvajo, obušīēvā, obušīēvȁla, lo; obušīēvan, a, o, obušīēvaj, *v. it.*, cjelivati nekoga: *Mȁt otrokȁ rȁda obušīēva.* **obušīēvȁt se -** cjelivati, ljubiti se: *Žȇnske ȉmajo užȃsnco da se obušīēvajo kadȁ se srȅtno!*

obȕt (se), obȗjen - obȗjo, obȗ, obȕla, lo; obȕjen, obȕjena, obȕjeno, obȗt, obūtā, ȍ, obȗj (se), *v. p.*, obuti, metnuti cipele (obuću) na noge: *Sȉ li obȗ nūȏvi upȃsnki? Bȉzo se obȗj, ȁš grīēmȍćā.*

ȍbut, a, *pl.* ȍbuti, ȍbut, *m.*, obod, obruč na rešetu i situ: *Rešetȁ ȉma dvȃ ȍbuta.*

obūvȁt (se), obȗvan - obȗvajo, obūvā, obuvȁla, lo; obȗvan, a, o, obȗvaj (se), *v. i.*, obuvati, metati obuću na noge: *Kīēga nogȁ bolȉ se tȅško obȗva i tȅško hȍdi.*

obzelenȅt, obzeleníēje, obzeleníējo, obzeleníē, obzelenȅla, obzelenȅlo, obzeleníēj, *v. p.*, zazeleniti se, prolistati: *Bȍški obzeleníējo kȍmoć na mlât.*

obzīdȁt, obzȉdan - obzȉdajo, obzidā, obzīdȁla, lo, obzȉdan, a, o, obzȉdaj, ograditi zidom (prostor): *Mūȏj nūȏno je cȉēli vȉt obzīdā sȉm s težȃki.*

obzīrȁt se, se obzȉran - obzȉrajo, obzīrā, obzirȁla, obzirȁlo, obzȉraj se, *v. i.*, **1.** ogledavati se za nekim; **2.** osvrtati se oko sebe (u očekivanju kakvog dara): *Kadȁ prȉde kakūȏf furȇšt otrokȉ se vȃjki obzȉrajo, da će in čȃ dȃt!*

ocāl, ocālā, *m.*, čelik: *Mȁkini i čȕda drȕgeh stvāri se va fȁbrikah dȅla od ocālā.*

ocȁt, ostā, *m.*, ȍcat, sirée: *Ocȁt se dȅla ot drupîn, vīnā, ȁli ȍt kakȍvega žȉra.*

ocīēdȉt, ocíēdin - ocíēde, ocíēdijo, ociedȉ, ȉla, lo; ocíējen, a, o; ociedȉ, *v. p.*, ocijediti: *Kadȁ se čȃ kȕha se jūhȍ ocíēdi.*

ocvȃs, ocvatȅn - ocvatūȏ i ocvātējo, ocvā, ocvalȁ, lo, ocvatȉ, ocvasti, svršiti cvasti: *Sȁka rūȏžica ocvatȁ s vȉremenon.*

očȅkuvat, očekȗjen - očekȗjo, očȅkuva, -ala, -alo, očȅkuj, *v. i.*, očekivati: *Mî jȍš vȃjki očekȗjemo nȁši prīēteli, da će nas prȉt obiskȁt.*

Očenȋš, Očenȋšā, *pl.* Očenȋšī, Očenȋš, *m.*, molitva, Očenaš, krunica, čislo: *Pobȍžni ljūdi rȁdi mȍlijo Očenȋš dȍma i va crīēkve.*

očenašȉć, a, *m.*, (lat. lavandula officinalis), despik: *Žȇnske stãvljajo očenašȉć mȅd rȍbo, da jin bȍlje unjȗ.*

očesȁt (se), očȅšem - očȅšejo, očesā, - ȁla, - ȁlo, očȅšen, a, o, protrljati (se): *Čovȅk se očȅše, kadȅ ga srȅbī.*

očȅvina, i, *pl.* očȅvini, očȅvin, *f.*, očev posjed, baština po ocu: *Tȃ pošȅs potȉče nājvȅć od njigȍve očȅvini.*

ȍčica, i, *pl.* ȍčice, ȍčic, *f.*, *dem.* od oko, okašce: *Mrȅža ȉma pūno ȍčic.*

očīēf, očȅva, očȅvo, očȅvega, *adj.*, očev, što pripada ocu: *Tȍ so očȅve bragȅši i stomānji.*

očȉnstvo, a, *pl.* očȉnstva, očȉnstaf, *n.*, očev posjed, nasljedstvo po ocu: *Tȍ je sȅ čā je zustȁlo od mojegȁ očȉnstva.*

očȉt, očȉta, očȉto, očȉtega, *adj.*, jasan, bjelodan: *Tȍ je očȉto, da je bȉlō takȍ, a nȅ kakȍ drūgi prāve.*

očȓnēt, očȓnin - očȓne i očȓnijo; očȓnīē, očȓnēla, lo, očȓnjen, a, o; očȓnȉ, *v. p.*, ocrniti, oklevetati: *Un kî drūgega očȓni nī prâvi čovȅk.*

ȍčuh, a, *pl.* ȍčuhi, ȍčuh, *m.*, poočim, onaj koji nije pravi otac već samo majčin drugi suprug: *Onȁ ȉma prâvega ocā, vȅć sāmo ȍčuha.*

očukljȁt, očukljȗn - očukljâjo; očukljā, očukljȁla, lo; očukljȗn, očukljȁna, o; očukljāj, *v. p.*, okopati motikom: *Kumpȉr i trukȉnjo očukljȁt, a potīēn nagrnūt.*

ocâda, i, *f.*, (mlet. ociada; tal. occhiata), ljubavni, simpatični pogled, značajan pogled: *Dãj unīēn ovcȗn jenȍ ocâdo, da ne pȍjo va škȍdo na ljučkūȏ.*

ocālȉ, ocãli, *pl. t. m.*, (tal. occhiali) [mlet. *ochiali/ochiai* (DDV 447; VG 694)], naočale: *Kî dobrȍ ne vȉdi mūȏra nosȉt ocālȉ za bȍlje viet.*

ocalȋn, a, *pl.*, ocalȋni, ocalȋni, *m.*, (mlet.

ocialin), onaj koji nosi naočale: *Ljûdi takȍ zovûć grackî mladȉći, kî nȍse ocȃlī za morbîn pres potrèbi.*

ocȅlavet, ocȅlavin, ocȅlave i ocȅlavin, ocȅlavejo, ocȅlave, ocȅlavela, lo, ocȅlavi, *v. p.*, ocelaviti, ostati bez kose na glavi: *Nèki ljûdi ocȅlave vèć mlâdo.*

ȍćo! (mlet. ocio), pazi! uzvik kojim se upozorava nekoga na pažnju ili opasnost: *ȍćo nemûōj pūōć tȃmo, äš ćèš pȃs.*

ocūtȅt, (od ćūtèt), ocũtin - ocũte i ocũtijo, ocūtī, ocūtȉla, lo, ocūtȉ, *v. p.*, osjetiti: *Jâ san ocūtī da san se rȁni, kȍmoć, kadȁ san dȍma prîša.*

od, *prep. s gen.*, rabi se samo pred vokalom, pred mekanim konsonantom, inače ot, znači od **1.** potjecanje: *Dȍbi san pīsmȍ od ocȁ.* **2.** pripadanje: *Ovȁ kùća je od ocȁ.* **3.** kakvoću: *Ovȁ sekīra je od ocȃla.* **4.** rastavu: *Vèć san šã ća, od ocȁ i ot kùće.*

odahnũt, odȁhnen - odahno, odȁhnejo, odahnũ, -la, -lo; odahnȉ, *v. p.*, **1.** odmoriti se od rada **2.** slobodno dahnuti: *Kadȁ prȉdeš navȉh brīega, odahnȉ màlo, da ti būō lägljе!*

odapnũt, odȁpnen - odȁpno i odȁpnejo, odapnũ, -la, -lo, odapnȉ, *v. p.*, odapeti: *Jedȃn otrȍk je znȃ s prȁčkon kȃmik odapnũt i tȉća ubȉt.*

odbȉt, odbījȅn - odbîjo i odbîjejo, odbî, odbȉla, lo; odbȉjen, a, o, odbît, a, o, odbȉj, *v. p.*, **1.** ȍdbiti komad od neke jedinice: *Klèsar je odbȋz batȉćen kûs kȍmika.* **2.** ȍdbiti nekome molbu ili ponudu: *Njigȍva šūpljika je bȉlā odbîta.*

odebelȅt, odebèlin - odebèle, odebèlijo, odebelīe, odebèla, odebèlo, odebelȉ, *v. p.*, udebljati, zdebljati: *Prāscȉ se mūōra dobrȍ nȃstuvat, da odebèle za klàt.*

odebèlet se - zdebljati, udebljati se: *ūōn se odebelīe ovȍ zàdnjo dȍbo.*

oderũh, oderūhȁ, *pl.* oderūhȉ, oderũh, *m.*, gulikoža, lihvar, pljačkaš: *Oderūhȉ nȉso poštenȉ ljûdi, pak jih drūgi mȉzijo.*

odgājàt, odgãjan - odgãjajo; odgājã, odgājȁla, lo; odgȁjan, a, o; odgãjaj, *v. i.*, **1.** odgajati nekoga: *Njegȁ so odgājãli va [...ne razabiru se slova].* **2.** odgađati nešto: *Onȉ so fèšto vèć pūti dosadȁ odgājȁli sporàdi grdegȁ vrȅmana.*

odgȁnjat, odgȁnjan - odgȁnjajo, odgȁnja, [...ne razabiru se slova], odgȁnjaj, *v. i.*, odgoniti: *[...ne razabire se tekst].*

odgovārȁt, odgovãran, odgovãrajo, odgovarȁla, odgovãraj, *v. i.*, odgovarati, odvraćati: *ūōn je va škūōle vãjki līepo odgovārã. Onȁ ga je odgovārȁla da nèka ne grīe ćà odòmi.*

odgovorȉt, odgovorȋn, odgovorīe i odgovorījūō, odgovorȉ, odgovorȉla, lo; odgovorȉ, *v. p.*, odgovoriti, odvratiti: *Odgovorȉ mi kamo si namèri pūōć!*

odgrȉs, odgrīzȅn - odgrizūō, i, odgrizêjo, odgrȉza, odgrȉzla, lo; odgrȉzen, a, o, odgrīzȉ, *v. p.*, odgristi, zubima otkinuti komad od nečega: *Brèk mu je odgrȉza kûs bragèšnici.*

odgrnũt, odgȑnen - odgȑno i odgȑnejo, odgrnũ, -la, -lo, odgȑnjen, a, o, odgrnȉ, *v. p.*, odgrnuti, otkriti nešto što je bilo dosad pokrito: *Odgrnȉ tȍ koltrîno, da būōde ćarèje va kȃmare.*

odlargȁt se, se odlargȑn - odlargâjo, odlargã, odlargȁla, o; odlargãj se, *v. p.*, (tal. largo) [v. **lārgo**], odstraniti se: *Odlargâj se od menè da te ne ùdrin.*

odletȅt, odletȋn - odletīe i odletījūō, odletīe, odletȅla, lo; odletȉ, *v. p.*, odletjeti: *Na pozȉmak lèstavice odletīe va teplèji krājі.*

odležȁt, odležȋn - odležīe i odležījūō; odležã, odležȁla, lo; odležȑn, odležȁna, o, odležȉ, *v. p.*, odležati, ležati tako dugo dok se odmori ili dozrije: *Nèki pržonȑnt je odležã va pržūōne nekolȉko līet.*

odlīevȉt (se), odlīevin - odlīeve i odlīevijo, odlīevȉ, odlīevȉla, lo; odlīevȉ (se), *v. p.*, odlijepiti jedan predmet od drugoga: *Manè se je na pūōte tȁk odlīevȉ na postolè.*

odlūōčȉt, odlūōčin - odlūōče i odlūōčijo; odlūōči, odluočȉla, lo; odlūōčen, a, o; odlūōčȉ, *v. p.*, **1.** odvojiti mlado od majke da ne sisa: *Telcȁ se pòtle pâr mesīeci odlūōči ot krȁvi.* **2.** odlučiti, zaključiti nešto: *ūōn je tȓdo odlūōčȉ, da će pūōć študijȁt za doktūōra.*

odmaknũt (se), odmȁknan - odmȁkno i odmȁknejo, odmaknũ, - ũla, -lo; odmȁknujen, a, o, odmaknȉ (se), *v. p.*, udaljiti, ukloniti, ugnuti, povući (se): *Odmaknȉ tâ kȃmik, da ne būō krīemu na pūōte. Kadȁ pasâ prošašijūōn mūōraš se odmaknũt s pūōta.*

odmȁla, *adv.*, odnedavna, nedavno, pred kratko vrijeme: *Jâ san prîša dȍma z vūōjski odmȁla.*

odmȉcat, odmîčen - odmîčo i odmîčejo; odmȉca, odmȉcala, lo; odmȉči, *v. i.*, odmicati, napredovati u hodu ili poslu: *Tȍ dèlo odmîče.* **odmȉcati se -** udaljivati se, izbjegavati: *ūōn se vãjki odmîče, kadȁ trīebe pūōć na dèlo.*

odnèkar, *adv.*, odnekuda: *Tâ brèk se je odnèkar sèmo doklātī.*

odnèkat, *adv.*, odavna, odnekada, od davnine:

Tâ kaštȋȇl stojȋ tùka vȅč odnȅkat; to nȋȇni ne pàmeti.

odnȅkle, *adv.*, odnekuda, od nekoga mjesta: *Odnȅkle mûȏra da je prȉša, kàd je tù poli nàs stȍri kûćo.*

odnekûȏt, *adv.*, odnekuda: *Sàko dȅlo se mûȏra odnekûȏt počȋȇt, da se ga mȍre fȉnit.*

odnȅs i **odnȋȇs,** odnesȅn - odnesûȏ, i odnesȅjo, odnȅsa, odneslà, odneslȍ, odnesȋȇn, odnešenà, ò, odnesȉ, *v. p.*, odnijeti: *Tât je sȅ odnȅsa čâ je va kûće nȗša. Vrâh te odnȅsa o(d) tù.*

odonûȏda i **odonûȏt,** *adv.*, odande, s one strane: *Dâš prȉde kadà vȅtar pûše odonûȏt.*

odovûȏda i **odovûȏt,** *adv.*, odavde: *Potȉraj tegà brekà odovûȏt, da kȋȇga ne ujȋ!*

odrās, odrāstȅn odrāstûȏ i odrāstȅjo, odrãsa, odrãsla, -ãslo, odrāstȉ, *v. p.*, odrasti: *ûȏn je odrãsa va grādȅpak se držȋ grajȋn.*

odrešȉt, odrešȉta, o, odrešȉtega, odrešitȅji, *adj.*, odlučan: *Komandȋnti so navàdno odrešȉti, a mûȏrajo i bȉt àš jin tȍ slùžba donȋša.*

odrīēdȉt, odrȋȇdin - odrȋȇde i odrȋȇdijo; odrīēdȋ, odrīēdȉla, lo; odrȋȇjen, a, o; odrīēdȉ, *v. p.*, odrediti: *ûȏn je bî odrȋȇjen za drȕgo slùžbo, nego ga je tokala.*

odrȋȇt, oderȅn - oderûȏ i oderȅjo, ȍdr, ȍdrla, lo; odȅren, a, o; oderȉ, *v. p.*, oderati, oguliti kožu: *Oderȉte ovȍ ovcȍ za Božȉć. Vȅč smo ȍdrli dvâ jȋnjca.*

odrijāvnik, a, *pl.* odrijãvniki, odrijãvnik, *m.*, kanal kojim otječe meljava (brašno) iz mlina.

odrȉnut, odrînen - odrîno i odrînejo; odrȉnu, la, lo, odrȉnjen, a, o; odrȉni, *v. p.*, odgurnuti: *Odrȉni màlo vrãta, da se mȍre stàvit stûȏl va kûćo!*

odrogûȏt, *adv.*, iz drugog kraja, od drugdije: *ûȏn je donȅsa odrogûȏt lȅpljo rȍbo nȅgo je poli nàs.*

odȓpan (odȓpani), a, o, odȓpanega, odrpanȅji, *adj.*, poderan: *Pèkljari so navàdno jâko odȓpani, àli razdȓpani.*

odškodnȉna, i, *f.*, odšteta: *ûȏn je bî osũjen na odškodnȉno za storenȍ škȍdo.*

odundȅ i **odundȅka,** *adv.*, odande, od one strane: *Tȍča je prȉšla odundȅka i storȉla pȕno škȍdi.*

odũnputa, *adv.*, od onda, od onog časa: *Odũnputa, kadàje šã na mûȏre nȉse vȅč vrnũ dȍma.*

odûȏr, a, *pl.* odûȏri, odûȏri, *m.*, (tal. odore) [mlet. *odor* (DDV 449; VG 697)], miris, vonj: *Kadà se prȉde va prostȅjo oštarȉjo, tù ȉma sàkakoveh odûȏri.*

oduvdȅ, *adv.*, odavde: *Oduvdȅ do Pàzina ȉma na nȍgi četȉri ùri hȍda.*

oduzljȁt, oduzljȃn - oduzljâjo, oduzljã, -àla, -àlo, oduzljȃn, oduzljàna, o, oduzljãj, *v. p.*, odvezati obuću: *Oduzljãj mi postolȉ!*

odvàdit, odvàdin - odvàde i odvàdijo, odvàdi, la, lo, odvàjen, a, o, *v. p.*, odučiti, odviknuti: *Jâ ću ga vȅč odvàdit od njegòvega vîcija.* **odvàdit se -** odučiti, odviknuti se: *Jâ san se vȅč zdãvni odvàdi fumàt.*

odvājkada, *adv.*, oduvijek: *Onȉ so se odvãjkada ràdi imȅli.*

Odvȅtnica, i, *f.*, Majka Božja kao zaštitnica vjernika: *Nȅki pobȍžni ljûdi slàvijo i Odvȅtnico.*

odvežȅvat, odvežûjen - odvežûjo; odvežȅva, la, lo; odvežũj, *v. it.*, odvezivati s prekidom: *ûȏn je odvežȅva snopȉ pȑvo čâ je šã mlātȉt žȉto.*

odvežīēvȁt, odvežȋȇvan - odvežȋȇvajo, odvežīēvã, odvežīēvàla, lo, odvežȋȇvan, a, o; odvežȋȇvaj, *v. i.*, odvezivati: *ûȏn smȋȇron odvežīēvã tovàra kadà ga pûsti na pášo.*

odvȉset, odvȉsin - odvȉsijo, odvȉse, - la, - lo; *v. i.*, ovisiti, zavisiti.

odvīēžȁt, odvȋȇžen - odvȋȇžo i odvȋȇžejo, odvīēžã, odvieža̋la, lo, odvȋȇzan, a, o, odvīēžȉ, *v. p.*, odvezati, razriješiti: *Odvīēžȉ krȁvo i pošȉni je na vȍdo da ne mûče.*

odvrnũt, odvȓnen - odvȓno i odvȓnejo; odvrnũ, la, lo; odvrnȉ, *v. p.*, **1.** odvratiti kome: *Kakȍ mu je rȅka tako mu je i odvrnũ.* **2.** odagnati koga: *Odvrnȉ ûȏvci na drȕgo bȉndo. Odvrnȉ telcà da ne sàse!* **odvrnũt pašt -** prirediti obrok jela.

odzâda, *adv.*, straga, odostraga: *ûȏn stojȋ tàmo odzâda, kadȅ ćeš ga nȋć.*

odzdràvet, odzdràvin - odzdrâve i odzdràvijo; odzdràvi, la, lo; odzdràvi, *v. p.*, odzdraviti: *Jâ san ga pozdràvi: Dȍbar dan; a ûȏn mi je odzdràvi: Bȏg daj.*

odzvȎnjȁt, odzvȎnjan - odzvȎnjajo; odzvȎnjȎ, odzvȎnjàla, lo, odzvȎnjaj, *v. i.*, odjekivat: *Kadà soldâti marćâjo [...ne razabire se tekst].*

ȍfar, ȍfra, *pl.* ȍfri, ȍfar, *m.*, (njem. Opfar), crkveni dar, žrtva u novcu. U Boljunu je narod ofar podavao na Uskrs i na Božić na oltaru, prigodom ophodnje oko oltara iza mise, dok se je u staro doba podavao prigodom raznih crkvenih zgoda.

ofendljȉf, ofendljîvi, ofendljȉva, ofendljȉvo, ofendljīvèga, *adj.*, (tal. offensivo) [čakavska izvedenica na *–ljiv/-ljif* od romanizma **ofīēndit**], uvredljiv, tko se lako uvrijedi: *Nèki ljûdi so jâko ofendljȉvi i za sȁko nȉč se ofīēnde.*

oficīēr, oficīērā, *pl.* oficīērȉ, oficīēri, *m.*, (njem. Offizier), oficir, časnik: *Oficīērȉ slúže va vuōjske, kâpi ot soldāti.*

ofícij, a *pl.* ofíciji, ofícij, *m.*, (tal. ufficio) [mlet. *ufizio* (VG 1187)], **1.** državni ured, služba: *Impiegâti dèlajo va oficije.* **2.** služba božja, crkveni obred: *Pȍp dèla va crīēkve svuōj oficij.*

oficijāl, oficijālā, *pl.* oficijālȉ, oficijāli, *m.*, (tal. offíciale), kancelarijski, uredovni činovnik: *Tâ škrivȉn je vancā za oficijālā.*

ofīēndit, ofīēndin - ofīēnde i ofīēndijo, ofīēndi, la, lo; ofīēndi, *v. i.* i *p.*, (tal. offendere) [mlet. *ofender/ufendi* (VG 697; 1187)], vrijeđati, uvrijediti: *Kî drȕgega ofīēndi nȉ fȉn.* **ofīēndit se** (tal. offendersi) [mlet. *ofenderse* (VG 697)] - uvrijediti se: *Kîgȍt se ofīēndi za sȁko nȉč.*

ofīērta, i, *pl.* ofīērti, ofīērt, (tal. offerta), *f.*, ponuda: *Za tȍ slúžbo je bílȍ vèč ofīērt.*

ofīēža, i, *pl.* ofīēži, ofīēš, *f.*, (tal. offesa) [mlet. *ofesa* (DDV 449)], uvreda: *Sporādi ofīēži pr ȉde vèč pūti i dȍ sūdā.*

ȍfrat, ȍfran - ȍfrajo; ȍfra, la, lo; ȍfraj, *v. i.*, (njem. opfern), davati crkveni milodar nakon mise ophodnjom oko glavnog oltara na Božić i na Uskrs.

ofregȁt, ofregā̋n - ofregâjo; ofregā, ofregȁla, o, ofregāj, *v. p.*, oribati, izribati: *Jâ san vèč ofregȁla kámaro i kúhinjo.*

ofreškȁt (se), ofreškā̋n - ofreškājo, ofreškā, ofreškȁla, lo, ofreškā̋n, ofreškȁna, o, ofreškāj (se), *v. p.*, (tal. rinfrescare) [mlet. *rinfrescar* (DDV 574; VG 882), zamjenom stranog prefiksa *rin-* sa hrvatskim prefiksom *o-*], osvježiti, rashladiti (se): *Kadȁ je jâko tèplo človȅk se mūora z vodūō ofreškȁt.*

ȍgalj, a, *pl.* ȍglji, ȍgalj, *m.*, komad drvenog ugljena: *Ȍglji se stávljajo va pīēgljo za pīēgljanje.*

oglādnȅt, oglādnin - oglādne i oglādnijo, oglādnīē, - èla, - èlo, ogladnȉ, *v. p.*, ogladniti, postati gladan: *Danȁs nȉsan jȍš nȉč jīē, pȁk san vèč oglādnīē.*

oglāsȉt (se), (se) oglāsin - oglāse i oglāsijo, oglasȉ, oglasȉla, - ȉlo, oglāsȉ (se), *v. p.*, javiti (se) nekome: *Kadȁ prȉdeš dȍma oglasȉ se i poli mojȅh!*

oglodȁt, oglȍjen - oglȍjo i oglȍjejo; oglodā, oglodȁla, lo; oglȍjen, a, o; oglūōj i oglodāj, *v. p.*, oglodati: *Po zīmȅ zâjci, kȁt so lȁčni oglȍjo i kȍro od žȉri.*

oglūšȅt, oglūšȉn - oglušīējo, oglūšīē, - èla, -èlo, oglušȉ, *v. p.*, oglušiti: *Stari ljûdi vèč pūti lȁhko oglušīējo.* **oglūšet se -** oglušiti se na što.

ognojȉt (se), ognojȉn - ognojīē i ognjojījūō, ognojȉ, ognojȉla, lo, ognȍjen, a, o, ognojȉ (se), *v. p.*, ognojiti, nađubriti (se): *Manȅ se je čȉralj ognojȉ, a njemȕ rāna.*

ognjȉć, a, *pl.* ognjȉći, ognjíć, *m.*, **1.** *dem.* od ugā̋nj; **2.** krijesnica: *Ognjȉći svīētijo sȁmo po nocȅ i tȍ sȁmo po lȅte.*

ogolȅt, ogolȉn - ogolīē i ogolījo; ogolīē, ogolèla, lo; ogoljíēn, ogoljenā, ȍ; ogolȉ, *v. p.*, ogoliti, ogoljeti: *ūōf brīēh je vèč sâ ogoljīēn, áš so bȍško posèkli.*

ogoljufȁt, ogoljufā̋n - ogoljufājo, ogoljufā, ogoljufȁla, lo; ogoljufāj, *v. p.*, prevariti koga: *Človȅk se mūora čuvât, da ga kî ne ogoljufâ.*

ȍgor, a, *pl.* ȍgori, ȍgor, *m.*, ugor, jegulja: *Ȍgori živūō po mlakah va blȁte, pak jih je tèško ćapȁt.*

ogovārȁt, ogovārān - ogovarājo, ogovārā - ogovārȁla, ogovārȁlo, ogovārān, a, o, ogovārāj, *v. i.*, klevetati nekoga: *Sȁmo pokvārēni i nenavȉdni ljûdi ogovārajo drȕgeh, kî so pošténī.*

ogrȁćat, ogrā̋ćen - ogrâćo i ogrâćejo; ogrȁća, ogrȁćala, lo; ogrȁćaj, *v. i.*, okapati i davati zemlju povrću i kukuruzu, ogrtati: *Kumpȉr i trukȉnjo smȍ čīēra ogrȁćali.*

ogradȉt, ogrādin - ogrāde i ogrādijo, ogrādȉ, ogrādȉla, ogrājen, a, o, ogrādȉ, *v. p.*, ograditi, zatvoriti prostor, zemljište zidom ili živicom: *Nȁše ugrȁdi so vājki ogrājene za blâgo.*

ograjȅvat, ograjûjen - ograjûjo, ograjèva, ograjèvala, lo, ograjèvan, a, o, ograjūj, *v. i.*, ograđivati: *Kmèti ograjûjo šinokòši kīē so blîzu kúći, da būōdo sigurèje o(d) tūjega blâga.*

ogrȁćat, ogrâćen - ogrâćo i ogrâćejo, ogrȁća, - la, - lo, ogrȁći, *v. i.*, ogrtati, davati zemlju povrću: *Danȁs smo ogrȁćali kumpȉr, pažȕl i trūkȉnjo.*

ogrnȗt (se), ogȓnen - ogȓno, ogȓnejō, ogrnū, - ȕla, - ȕlo, ogȓnjen, a, o; ogrnȕ (se), *v. p.*, **1.** ogrnuti, pokriti zemljom povrće; **2.** prebaciti ogrtač preko leđa: *Ogrnȉ se, áš je zīmā, da se ne prehlādiš!*

ogrtāč, ogrtāčà, *pl.* ogrtāčì, ogrtāči, *m.*, plašt, lagani kaput (koji se prebaci preko leđa): *Kmèti ne nòsijo ogrtāč.*

oholȉja, i, *f.*, oholost, obijest, lakomišljenost: *Mlâdi ljûdi kî pȗst ne znȇjo čâ bi storȉli od oholȉji.*

Ôj i **ô,** uzvik za odazivanje na poziv: *Jāvȉ se, kadȅ si! - Ôj.*

okljàštrit, okljàštrin - okljàštre i okljàštrijō, okljàštri, - la, - lo; okljàštren, a, o, okljàštri, *v. p.*, potkresati, obrezati, odsjeći grane: *Grànì se okljàštrijo da drȇvo nȅ dȅla prevelȉk hlât, àli da grāj ne bȗde prešìroka.*

okālȉt, okâlin - okãle i okãlijō, okālȉ, okalȉla, - lȉlo, okãljen, a, o, okālȉ, *v. p.*, otvrdnuti željezo u hladnoj vodi: *Sekȉra nȉ dobrà za sȅć, ku je kovãč ne okãli.*

okāljàt (se), (se) okãljan - okâljajo, okāljã, - àla, - àlo, okãljen, a, o, okãljaj (se), *v. p.*, uprljati (se) u blatnoj vodi: *Prāscȉ se vājki okãljajo, kadà prȉdo do vodȉ.*

okāpȁt, okãpan - okāpajo, okāpã, okapàla, okapàlo, okãpan, okãpana, okãpaj, *v. i.*, okopavati (povrće i vinograd): *Na pomlât se okãpajo brājdi.*

okât i **vokât,** *pl.* okâti, okãti, *m.*, advokat, odvjetnik: *Kî se prãvda ne mòre prez okâta.*

oklatȉt, oklãtin - oklãte i oklãtijo, oklãta, oklātȉla, lo; oklãćen, a, o; oklatȉ, *v. p.*, stresti [… ne razabire se tekst].

okazijȗon, a, *pl.* okazijȗoni, okazijúoni, *m.*, (tal. occasione) [mlet. *ocasion* (DDV 446), *ocaſion* (VG 694)], zgoda, prilika: *Človȅk kȗpi ròbo cȇno ku ima okazijȗon.*

okīēvȁt, okíēvan - okíēvajo; okīēvã, okīēvàla, lo; okíēvan, a, o; okíēvaj, *v. i.*, okivati: *Kovāčȉ okíēvajo vòzi volȉ i konjȉ.*

oklātȉt, oklãtin - oklãte i oklãtijō, oklātȉ, - tȉla, - ȉlo, oklãćen, *v. p.*, stresti štapom voće sa stabla, dovršiti tresti.

òkole i **okȗole,** *adv.*, okolo, naokolo: *Sȅ òkole je pȕno bòšak i brȇgi.*

okolȉš, okolīšà, *pl.* okolīšȉ, okolȉši, *m.*, uža okolina, okolica: *Va cȇlen okolīšȅn nȉma takò dobrȅ zemljȉ, kakò poli nàs.*

òkolo, *pr.* i *adv.*, oko, po prilici: *Vȅć je òkolo pȗ̀olne. Jòš fàli do noćȉ òkolo dvȇ ùri sȗnca.*

okončȁt, okončȃn - okončâjo, okončã, - čàla, - àlo, okončȃn, - àna, okončāj, *v. p.*, (tal. conciare) [nije talijanizam već naš glagol *okònčati*, izveden od imenice *konac* (HER VII/130)], svršiti, dovršiti posao: *Nàšo dȅlo smò okončȁli kòmoć pod nȗ̀oć.*

okopīēvȁt, okopíēvan, - okopíēvajo, okopīēvã, - àla, - àlo, okopíēvan, a, o, okopíēvaj, *v. it.*, okopavati: *Brãjdi se okopíēvajo dvâ pȗta na lȅto.*

okotȉt (se), okotȋn - okotíē i okotījȗ̀o, okotȋ, okotȉla, - lo, okotȉ (se), *v. p.*, oprasiti (se), dobiti mlade: *Noćas je nàša màčka okotȉla četȉri mačkȉći.*

okovāt, okûjen - okûjo i okûjejo, okovã, la, lo; okovȋn, okovȋna, o; okovāj i okȗj, *v. p.*, okopovati nešto: *Kovāč je okovã nàš vúōs i plùh.*

okrīvȅt, oktȋvin - okrȋve i okrȋvijo; okrīvȋ, okrīvȉla, lo, okrȋvljen, a, o; okrīvȉ, *v. p.*, okriviti, baciti krivnju na nekoga za nešto, optužiti nekoga za nešto: *Sūsȅda je okrīvȉla jenȅga otrokà da son je ukrã grȗ̀ōza i čȇš.*

okrivljȅvat, okrivljûjen - okrivljûjo, okrivljȅva, -ȅvala, lo, okrivljȗj, *v. i.*, okrivljivati, bacati krivnju na nekoga: *Kadgòt jon pofàli kakòvo jâje va dvūòrȅ onà okrivljûje svojȍ sūsȅdo.*

okrȕnit, okrȕnin - okrȕne i okrȕnijō, okrȕni, -la, -lo, okrȕnjen, a, o; okrȕni; *v. p.*, **1.** okrȕniti u istom značenju; **2.** okititi nekoga ili nešto: *Màja mȅseca se oltãr okrȕni z rȗ̀ožicami.*

okūōpȁt (se), okúōpljen i okúōpan - okúōpljo i okúōpajo, okūōpã, okūōpàla, okūōpàlo, okúōpan, a, o, okuopljȉ (se), *v. p.*, okupati, oprati (se): *Poli nàs se otrokȉ okúōpljo va potòke va pȕčeh.*

okupȁt, okupȃn - okupâjo, okupã, okupàla, lo, okupȃn, okupàna, o, okupāj, *v. p.*, (tal. occupare), **1.** biti zauzet nečim: *Jâ san jâko okupȃn svojȋm dȅlon.* **2.** prisvojiti si nešto: *Okupâtor je bî okupã i nàši krāji.*

òlito, a, *pl.* olȋta, olȋt, *n.*, nadjeveno crijevo, krvavica: *Kadà se ubȋje prāscà se nadȅno i olȋta.*

oltār, oltārà, *pl.* oltārȉ, oltāri, *m.*, oltar, žrtvenik: *Pòp màši màšo prȅd oltārúōm i prȅdika.*

olūpȉt, olũpin - olũpe i olũpijo; olūpȋ, olūpȉla, lo; olũpljen, a, o; olūpȉ, *v. p.*, oljuštiti, oguliti koru: *Kumpȋr se olũpi pȑvo nègo se jȋ. Kòro ot drȇva se ne smȇ olūpȉt.*

oluštrȁt, [… ne razabire se tekst…]

omȅknut, omȅknen - omȅkno i omȅknejo, omȅknu, omȅknula, lo; omȅknut, a, o; omȅkni, *v. p.*, omekšati: *Pòtle dažljâje zemljà mȁlo omȅknula, pak sȇ mòre kopât.*

omȅjen, a, o; omȅjenega, omejenȅji, *adj.*, omeđen, ograničen: *Nâše brâjdi so omȅjene z grãjo.*

ò̀metar, ò̀metra, *pl.* ò̀metri, ò̀metar, *m.*, (tal. geometra), geometar, mjernik: *Ò̀metri mȅre grȗnt, kadȁ se pãrti, ȁli parcelîra.*

omrȓšȁvet, omrȓšȁvin - omrȓšȁve i omrȓšȁvejo, omomrȓšȁve, - la, - lo; omrȓšȁvi, *v. p.*, omršaviti, postati mršav: *Nâši prâscȉ so mȁlo omršȁveli, ȁš nȉso imȅli, dȍsti želȍda ni trukȉnji.*

omūlì̏t, omūlin - omūle i omūlijō, omūlī, omūlì̏la, - ì̏lo, omūljen, a, o, omūlì̏, *v. p.*, oruniti kukuruzne klipove: *Omūlì̏ tî klâsi da grīemȍ trukȉnjo sijât.*

omȗolca, omȗolc, *pl. t. n.*, naziv glavnog izvora u Boljunskom Polju p. opć. Boljun, kotar Pazin, sada Pula: *Na omȗolca kmȅti hȍde s tovȁron po vȍdo.*

onakȍ, *adv.*, onȁkō: *Onakȍ, kakȍ se tî ponȋšaš ne veljâ. Sȅje onakȍ, kakȍ ste vî reklì̏.*

onakȗof, onakȍva, o, onakȍvega, *pron. dem.*, onakav: *Onakȍvega človȅka trȉbe rišpetât i mu pȗoć na rȗoko.*

onesnāžì̏t, onesnȋžin - onesnȋžijo, onesnīžì̏, - ì̏la, - ì̏lo, onesnȋžen, a, o, onesnīžì̏, *v. p.*, uprljati, zamazati: *Kȗoda pasâjo prâsci i letȗće sȅ onesnȋžijo.*

onì̏, onȁ, onȍ, onegȁ (onȅ i onȉ), *pl.* onì̏, onȅh, *pron. dem.*, onaj: *Onì̏ dȗn, kât si prȉša me nȋ bilȍ dȍma.*

onolì̏h, a, o; onolì̏kega, *adj.*, onako visok, velik: *Onolì̏kega volȁ se tȅško kadȅ nȁjde.*

onolì̏ko, *adv.*, onoliko, onako mnogo: *Nigdȅr nì̏san jȍš vȉde onolì̏ko ljūdi kolì̏ko va nâšen lȉetnjen samnjȅna Boljunšćine.*

onȗoda i **onȗot,** *adv.*, onuda: *Jâ san čȉera pasã onȗot ma te nì̏san srȉeo.*

oô, uzvik čuđenja: *Oô, kadȅ si tȍ nȁša?*

ò̀pa! u dječjem govoru poziv djetetu da se digne sa zemlje.

opāčì̏t, opâčin - opâče i opãčijo, opačī, opačì̏la, opačì̏lo, opāčì̏, *v. i.*, kvariti nekoga, zlo činiti: *Med otrȗoki vȅći mȁnjega opãči.*

opājȁt, opãjan - opãjajo, opājã, opājȁla, - ȁlo, opãjaj, *v. i.*, opijati nekoga: *Nemȗoj ga opājȁt tolì̏ko, ȁš ćе se opì̏t.* **opājȁt se -** opijati se.

opalȕžit, opalȕžin - opalȕže i opalȕžijo; opalȕži, la, lo; opaluži, *v. p.*, opaluži, *v. p.*, opaliti dlaku: *Pȓvo nȅgo se prāscȁ razbekãri se ga opalȕži i ostȓže.*

opȁrit, opârin - opâre i opârijo, opâri, la, lo; opâren, a, o; opâri, *v. p.*, opariti, politi vrućom vodom: *Kadȁ se lȕži se bjankarȉjo opâri. Kî se opâri se i mȉzle vodȉ bojȉ.* (nar. poslovica)

opasȁt, opâšen - opâšo i opãšejo, opâsa, opasȁla, lo, opâsan, a, o, opâši, *v. p.*, opasati: *Oficīrȉ opâso sâbljo, kadȁ grīedȗo s kȕći.*

Opȁt, a, *m.*, (od Opatȉja), nadimak jedne porodice u selu Opatija na Boljunskom Polju, općina Boljun, sada Pazin.

Opatȉja, i, *f.*, **1.** zaselak i proštenje u Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula; **2.** glasovito morsko kupalište u opć. Volosko, kotar Rijeka.

Opȁtov vrȗoćȁk, vrūoćkȁ, *m.*, naziv izvoran zaselku Opatija, p. opć. Boljun, kot. Pazin (sada Pula).

opčȉnit, opčȉnin - opčȉne i opčȉnijo; opčȉni, ȉla, ȉlo; opčȉnjen, a, o; opčȉni, *v. i.*, opsjeniti, očarati, zaluditi nekoga: *Tȁ divȗojka ga je segȁ opčinȉla.*

opȅnit, opênin - opênijo, opêni, - la, opênjen, opênjena, o, opêni, *v. p.*, opjeniti, skinuti pjenu sa vode koja kuha: *Opêni vȍdo z nȗovo(n) pênjarice(n).*

operacijȗon, a, *pl.* operacijȗoni, operacijȗoni, *m.*, (tal. operazione) [mlet. *operazion* (VG 704)], operacija: *Na operacijȗon se grȉe propinji, kadȁ se mȗora.*

ò̀pet i **jò̀pet,** *adv.*, ò̀pet, iznova: *Jâ ću jȍpet prȉt, kat bȗon imȉe vrȅmena h vȋm.*

opȅtuvat, opetûjen - opetûjo, opȅtuva, opetuvȁla, lo; opȅtuvan, opetuvȁna, o, opetũj, *v. i.*, opetovati: *ȗon je opȅtuva dvȉe klȁsi va škȗole.*

ophājȁt, ophãjan - ophãjajo i ophājã, ophājȁla, lo; ophãjaj, *v. i.*, obilaziti: *Gvârdija ophãja svȗoj krâj, sȁko tolì̏ko.*

opījȁt (se), opȉjan - opȉjajo, opijã, opījȁla, lo, opȉjan, a, o; opȉjaj (se), *v. i.*, opijati (se): *Kî se opijã nȉ prâvi čovȅk i dȅla sȋm sȅbe škȍdo.*

opišȅvat, opišūjen - opišûjo, opišȅva, la, lo; opišȅvan, a, o; opišȅvaj, *v. i.*, opisivati: *ȗon nan je opišȅva kȗoda je sȅ navigã.*

opȉt (se), opījȅn - opījūo, ò̀pi, ò̀pila, lo, ò̀pit, a, o, opȉj (se), opiti (se): *Kî se opījȅ nȉ sigȕr kakȍ ćе dȍma prȉt.*

oplȁkuvat, oplakûjen - oplakûjo, oplȁkuva, la, lo; oplȁkuvan, a, o; oplȁkuj, *v. i.*, oplakivati nekoga, žaliti za nekim: *Sȁka mȁt oplakûje svojȍ ūmrlo dȉco.*

oplȅs, opletȅn, opletūo i opletȅjo; opletȉe,

opletèla, lo; opletíēn, oplefenà, opletenò, opletì, *v. p.*, oplesti, omotati: *uõn je opletīē jedīn košīć.* **2.** udariti šibom po nogama: *Ku ne buõš dòbar ću te šībo(n) oplès.*

oplèt (od plèt), oplīēvèn - oplīēvūõ i oplīēvèjo; oplīēvīē, oplīēvèla, lo; oplīēvíēn, oplīēvèna, o; oplīēvì, *v. p.*, oplijeviti, očistiti žito od korova: *Žīto se oplīēvè prīvo nègo dozorī.*

opopelìt, opopelìn - opopelīmò, opopelíē i opopelījūõ i opopelì, opopelìla, lo; opopeljíēn, opopeljenà, nò; opopelì, *v. p.*, opopèliti, posuti pepelom nešto: *Opopelì kapûs, da ga buhāč ne pojī.*

oprāsìt (se), se oprãsin - oprãse i oprãsijo; oprāsì (se), *v. p.*, oprasiti (se): *Noćàs je nàša svīnjà oprāsìla dèset prašćīć.*

oprāšćàt, opãšćan - oprãšćajo, oprāšćã, - ćàla, - ćālo, oprãšćaj, *v. i.*, opraštati: *Dobrì ljûdi oprãšćajo i svojemù neprīētelu.* **oprāšćàt se -** opraštati se od nekoga.

oprãt, operèn - operūõ i operèjo, òpra, òprala, òpran, òprana, o; operì, *v. p.*, oprati: *Operì tò posòdo pošâdi i pirūõmi!*

opravìlo, a, *pl.* opravìla, opravíē, *n.*, posao: *Mî nīmamo tàmo nìkakovega opravìla za nàs.*

oprãvit, oprãvin - oprãve i oprãvijo, oprãvi, oprãvila, lo; oprãvljen, a, o; oprãvi, *v. p.*, obaviti jedan posao, svršiti, urediti jednu stvar: *Stè čâ oprãvili na sūdè va Pàzine.*

oprāznìt se, se oprãznin - oprãzne i oprãznijo; oprāznì, oprāznìla, lo, oprāznì se, *v. p.*, izleći: *Nàša ovcà je brèja, mà se jaš nī oprāznìla.*

oprostìt, opròstin - opròste i opròstijo, oprostì, oprostìla, lo; opròšćen, a, o; oprostì, *v. p.*, oprostiti: *Oprostì mu ku te je čâ ofīēndi.*

oprošćíēnje, a, *pl.* oprošćíēnja, oprošćíēnj, *n.*, oproštenje, oprost: *uõn ga je prosī za oprošćíēnje, čâ ga je bî ofiendi na plīēsu.*

opsèć, opsīēčen - opsīēkūõ, opsīēčūõ i opsīēčèjo; opsèka, opseklà, lò; opsèčen, a, o; opsīēčì, *v. p.*, opsjeći: *Mî smo stâri žîri màlo opsèkli, da se pomlãde.*

opsīēkàt, opsíēkan - opsíēkajo, opsīēkã, - īēkàla, - àlo, opsíēkaj, *v. i.*, opsjecati (granje): *uõn je cíēlo šetimîno opsīēkã jèseni da pripràvi za zîmo kīmò za uõvci.*

opućèvat, opućûjen - opućûjo i opućûjejo; opućèva, la, lo; opućèvan, a, o; opućũj, *v. i.*, upućivati: *Kâpo opućûje težāk ì kakò ìmajo dèlat.*

opùka, i, *pl.* opùki, opûk, *f.*, opeka, tanka cigla: *Z opùko(n) se zīdajo tīnki zîdi i kmíēcko ugnjìšće.*

opūõlne, *adv.*, o podne: *Mî ubèdevamo opūõlne, kadà pūõlne zvonī.*

opūstèt, opũstin - opũste i opũstijo, opūstíē, opūstèla, opūstèlo, opūstì, *v. p.*, opustjeti, ostati zapušten: *Kàt mi je màt ùmrla sà je kùća opūstèla. Ku se kampànjo ne dèla za pâr līēt zasíēn opũsti.*

opùta, i, *pl.* opùti, opût, *f.*, tanki kožnati remen od svinjske kože za opanke: *Nèki i postolì víēžo z oputo(n).*

orāl, orālà, *pl.* ūõrli, orãl, *m.*, orao: *Poli nàs se ne čūje da bi bilò orãl.*

orârij, a, *pl.* orâriji, orârij, *m.*, (tal. orario), satnica, raspored uredovnih sati: *Sàki ofícij ìma svūõj orârij.*

orãt, orèn - orūõ i orèjo, òra, òrala, lo, òran, a, o, orì, *v. i.*, orati (zemlju): *Na pozìmak se zemljò orè za šenìco sijât.*

ordíēnj, ordènja, *pl.* ordíēnje, (tal. ordegno) [mlet. *ordegno* (VG 707)], oruđe, alat: *Sàki artižān ìma svojò ordíēnje.*

ordinārij, a, o; ordinārijega, ordinarèji, *adj.*, (tal. ordinario) [mlet. *ordinario* (VG 707)], prost, neuk, neuljudan: *Orinārijo ròbo kupûjo sàmo unì kî mūõrajo. Ordinārijega člověka níēni ne stimā.*

ordinàt, ordinān, ordinājo, ordināj, ordinàla, lo; ordinān, ordinàna, o; ordināj, *v. p.*, (tal. ordinare) [mlet. *ordinar* (VG 707)], **1.** naručiti: *Ordināj pòli kaligārà pâr postūõli.* **2.** narediti, odrediti, naložiti: *Gospodār je ordinā, da mūõramo jūtre pūõć na kūõp.*

orfanotrūõfij, a, *pl.* orfanotrūõfiji, orfanotrūõfij, *m.*, (tal. orfanotrofio), ubožnica, sirotište: *V Rīēkè se nahãja orfanotrūõfij vèč čūda līēt.*

organèt, a, *pl.* organèti, organíēt, *m.*, (tal. organetto) [mlet. *organeto* (VG 708)], usnena harmonika, vrtuljak: *Otrokì nājvèč pīēžājo organèti sporàdi mūziki.*

originā̃l, originālà, *m.*, (njem. Original) [budući da riječ *originā̃l* postoji u hrvatskome standardnome jeziku, ne možemo točno ustvrditi je li u čakavski sustav ušla preko njemačkoga ili preko hrvatskoga], izvornik: *uõv dokumíēnt je originā̃l, a ne kūõpija.*

õrko, (tal. orco) [mlet. *orco!* (VG 708)], usklik čuđenja: *Õrko, kadè si tò nājša?*

ornamíēnt, a, *pl.* ornamíēnti, ornamíēnt, *m.*, (tal. ornamento), ures, nakit: *Žíēnske nòse*

rȁde zlãtni ornamī̃enti.

ornî, ornȋ̀, ornûo, ornegȁ, *adj.*, oran, za oranje: *ûon ȉma pêt rãli ornī̃e zemljȉ.*

orȕk, (njem. Ruck), uzvik prigodom potezanja ili dizanja kakvog teškog predmeta.

ȍsak, ȍska, *m.*, vosak: *Od ȍska se dȅlajo svī̃ćȉ.*

ȍsan, *num.*, osam: *Ȍsan njȉh je bȉlȍ s nȁmi na sūdȅ.*

ȍsandesī̃et, *num.*, osamdeset: *Nȅki ljudi dožīvȗo već od ȍsandesī̃et lī̃et.*

ȍsandesī̃eti, a, o, ȍsandesī̃etega, *red. num.*, osamdeseti: *Kadȁ je bȉlȁ lȅva jâ san bî ȍsandesī̃eti na rī̃edu.*

osavnȗjs, *num.*, osamnaest: *Mî smo nȅkat dȍma imīvȁli po osavnȗjs glȃf govī̃et.*

osȉca, i, *pl.* osȉce, osȉc, *f.*, **1.** os na prednjem dijelu seljačkih kola, osovina, **2.** *dem.* od ȍsa.

osīědȅt, osī̃edin - osī̃ede i osī̃edijo, osīědī̃e, osīědȅla, lo, osīědȉ, *v. p.*, osijedjeti, dobiti sijedu kosu: *Stȁri ljûdi bȉzo osī̃edijo; nȅki vȅć, nȅki mȁnje.*

osieknūt (se), se osī̃eknen - osī̃ekno i osī̃eknejo, osīěknũ, osīěknũla, lo, osīěknȉ se, *v. p.*, očistiti, obrisati nos: *Lī̃epo se osīěknȉ, kadȁ prȉdeš kī̃emu va kūćo.*

oskũs, oskūben, oskūbũo i oskūbẽjo, oskũba, -ũbla, oskũben, a, o; oskūbȉ, *v. p.*, **1.** raščupati vunu: *Oskūbȉte ȕno za storȉt materȁc!* **2.** operušati: *Opȁri i oslūbȉ tȍ kokošȍ, da jo stȁvin kȕhat za jûho za ubȅt.*

oslȁbet, oslȁbin - oslabe i oslȁbejo, oslȁbe, oslȁbela, lo, oslȁbljen, a, o, oslȁbi, *v. p.*, oslabiti, izgubiti prirodnu snagu: *Pȍtle operacijûona san bî jâko oslȁbe va životȅ.*

oslīěpȅt, oslī̃epin - oslī̃epe i oslīěpẽjo, oslīěpī̃e, oslīěpȅla, lo, oslī̃epljen, a, o, oslīěpȉ, *v. p.*, oslijepiti: *Kadȁ človȅk oslī̃epi nȉ vȅć za nȉkakovo dȅlo; ni zâse ni za drȕgega.*

osmȚk, osmȚkȁ, *m.*, vrijeme osam dana za mlađem: *Va osmȚkȅ se poli nȁs obrežȗjo brȃjdi i žȉri.*

osmȉna, i, *pl.* osmȉni, osmȋn, *f.*, osmica, osmi dio jedne jedinice.

osmī̃cȁt, osmī̃čen - osmī̃čo i osmī̃čejo; osmī̃cā, osmīcȁla, lo, osmī̃can, a, o; osmī̃čȉ, *v. p.*, oguliti šakom u jednom potezu lišće na grančici: *Osmī̃čȉ brestȍvino za prāscȉ.*

osnȚžȉt, osnȚžin - osnȚže i osnȚžijo; osnȚžȋ, osnȚžȉla, lo; osnȚžen, a, o; osnȚžȉ, *v. p.*, očistiti: *OsnȚžȉte kūćo âš ȉmajo prȋt gȍsti.*

ȍspice, ȍspic, *pl. t. f.*, osip, svrbež na koži: *Ȍspice dobȋ pȕno mȋleh otrȗok.*

osramotȉt (se), (se) osramotȉn - osramotī̃e i osramotīũo; osramotȋ, osramotȉla, lo; osramoćī̃en, osramoćenȁ, ȍ; osramotȉ (se), *v. p.*, **1.** izgrditi: *Kadgȍt san prȉša dȍma kȁsno vis škūoli mȁt me jē osramotȉla.* **2.** nanijeti nekome sramotu, bruku: *ûon me je svojī̃en ponȚšanjen osramotȋva selȅ.*

ostȁret, ostȁrin - ostȁre i ostȁrejo, ostȁre, - la, - lo; ostarȉ, *v. p.*, ostarjeti: *Mojȁ tetȁ je jȁko ostȁrela va ovȍpâr zädnjeh lī̃et.*

ostrgȁt (od strgȁt), ostȉržen - ostȉržo i ostȉržejo; ostrgã, ostrgȁla, lo; ostrgȚn, ostrgȁna, o; i ostȉržen, a, o; ostrgãj i ostržȉ, *v. p.*, **1.** ostrugati: *Kadȁ se ubījȅ prāscȁ se ga opȁri i ostȉrže.* **2.** oguliti koru: *Ostrgãjte ûof kumpȋr za klȁs kȕhat za večȅro.*

ostrȉć, ostrȉžen - ostrīžũo i ostrīžẽjo, ostrȉga, ostrȉgla, ostrȉglo, ostrȉžen, a, o, ostrīžȉ, *v. p.*, ošišati, odrezati kosu: *Jâ san vȅć ostrȉga nȁše ûovci.*

ostrȉžak, ostrȉška, *pl.* ostrȉški, ostrȉžak, *m.*, dio kose ili komad tkanine odrezane škarama: *Donesȉ mi ȉmi ostrȉžak za kampijûon!*

ostrȕžnica, i, *pl.* ostrȕžnice, ostrȕžnic, *f.*, plod kupine: *Ostrȕžnice dobrȍ rodī̃e i so dobrȅ za jȅs, i za dȅlat marmelâdo.*

osūdȉt, osũdin - osũde i osũdijo, osūdī̃, osudȉla, lo, osũjen, osũjena, o; osūdȉ, *v. p.*, osuditi: *JedȚn sūsȅt je bî osũjen na smȑt zarȁdi čâ je bî ubȋ svojegȁ brȁta.*

osvīětȉt (se), (se) osvī̃etin - osvī̃ete i osvī̃etijo; osvīětī̃, osvīětila, lo; osvī̃ećen, a, o; osvīětȉ (se), *v. p.*, osvetiti (se): *Po lȅje je prepovȅdano nȅkega osvīětȉt. Kî se osvī̃eti se ne posvī̃eti (se užâ rȅč).*

ošćofȁt, ošćofȚn - ošćofâjo; ošćofã, ošćofȁna, o; ošćofãj, *v. p.*, okljuvati: *Letūće i tȉći rȁdi ošćofâjo grūožje i zelī̃enje.*

ošervacijûon, a, *pl.* ošervacijûoni, ošervacijũoni, *m.*, (tal osservazione), opaska, primjedba, opažanje: *ûon za sakega nȉjde kakûof ošervacijûon.*

ošervȁt, ošervȚn - ošervâjō, ošervã, ošervȁla, - ȁlo, ošervȚn, ošervȁna, o, ošervãj, *v. p.*, (tal. osservare), **1.** opaziti: *Mî smo ošervȁli, da te nȉ bilȍ va crī̃kve.* **2.** prigovoriti: *ûon ošervâ, da jȍš nȉ sȅ va rī̃edu.*

ošeštȁt, ošeštȚn - ošeštâjo; ošeštã, ošeštȁla, lo; ošeštȚn, ošeštȁna, o; ošeštãj, *v. p.*, izmjeriti šestilom nešto: *Ȍmetar je ošestã cī̃eli grūnt.*

ȍšfa, i, *pl.* ȍšfi, ȍšaf, *f.*, opšiveni ovratnik (košulje): *Tvojȁ stomȁnja nȉma ȍšfi.*

oškovetȁt, oškovetȚn - oškovetâjo; oškovetã,

oškovetàla, lo; oškovetȓn, oškovetàna, o; oškovetãj, *v. p.*, (mlet. scovetar), okefati: *Oškovetãj si veštît, àš ti je prãšȓn!*

ošpòtat, ošpòtan - ošpòtajo; ošpòta, ošpòtala, lo; ošpòtan, a, o; ošpòtaj, *v. p.*, (njem. spotten), izgrditi, opsovati: *Otrokì se ošpòta, kad nîčço poslûšat.*

ošpìčit, ošpìčin - ošpìče i ošpìčijo, ošpìči, la, lo; ošpìčen, a, o; ošpìči, *v. p.*, zašiljiti: *Kolčìći se mûora ošpìčit pȓvo nego se zaboduô va zëmljo.*

oštār, oštārà, *pl.* oštārì, oštāri, *m.*, (tal. oste), krčmar, birtaš: *Oštārì kì držîe dobrò vînò dèlajo dobrì afāri.*

oštarìca, i, *pl.* oštarìce, oštarîc, *f.*, (tal. ostessa) [hrvatska izvedenica na -ica od imenice **oštār**], krčmarica, krčmareva žena: *Oštarìca pomòre oštārû va oštarìje.*

oštarìja, i, *pl.* oštarìji, oštarìj, *f.*, (tal. ostaria) [mlet. *ostaria* (DDV 458; VG 714); *osteria* (VG 714)], krčma, birtija: *Oštarìjo ïma sàko vèće selò.*

oštārìt, oštārin - oštāre i oštārijo, oštārî, oštarìla, oštarìlo, oštarì, *v. i.*, točiti vino, baviti se krčmarskim poslom: *Va tîe oštarìje se oštāri dobrò vînò.*

òštija, i, *pl.* oštiji, oštij, *f.*, (tal. ostia) [mlet. *ostia* (VG 714)], **1.** hostija, pričesna čestica: *Òštijo prijîmlje, ûm, ki se pričîesti.* **2.** uzvik čuđenja.

òštriga, i, *pl.* òštrigi, oštrih, *f.*, (mlet. ostriga), **1.** kamenica, vrst školjke: *Òštrigi živûô va mûoru i so dobrë za jes.* **2.** uzvik čuđenja: *Òštriga, se vìdi da van grîe dobrò.*

ošūnferàt, ošūnferȓn - ošūnferâjō, ošūnferã, ošunferàla, lò; ošunferȓn, ošunferàna, o; ošunferãj, *v. p.*, (tal. solferare), osumporiti: *Brãjdi se pȓvo ošunferâ, a pòtle poškrofȋ.*

ošušìt, ošūšin - ošūše i ošūšijo; ošūšî, ošūšìla, lo; ošūšen, ošūšena, o; ošūšì, *v. p.*, osušiti: *Bijankarìjo se nîjpȓvo operè i polûži, a zatîm ošūši.*

ošvìkat, ošvìkan, ošvìkajo, ošvìka, ošvìkala, lo; ošvìkan, a, o; ošvìkaj, *v. p.*, ošinuti bičem nekoga: *Pastȓ blâgo ošvìka, kadà nîće poslûšat.*

òt, *pr.* od, i to se rabi samo pred suglasnicima b, p, k, č, š, ž inače od: *ûôn hòdi ot kûći do kûći i žīvè òt žurnîdi.*

otàc, ocà, *pl.* ocì, otâc, *m.*, otac: *Otàc i màt ïmajo z otrûoki pûno škrbi i stròška.*

otàc i màt, ocà i màteri, *m.*i *f.*, roditelji: *Otàc i màt se škrbîe za svojò dìco.*

otākàd, otāčen - otāčo, otākā, otakàla, - àlo, otāčen, a, otačì, *v. i.*, **1.** otočiti mlado vino iz bačve u kojoj je kuhalo grožđe **2.** otkotrljati (bačvu ili loptu). **otākàt se -** otkotrljati se: *Mî smo otākàli bàčvo do konòbi.*

otàva, i, *pl.* otàvi, otâf, *f.*, òtava, druga košnja trave koja je narasla iza prve košnje: *Volèto je bîlò pûno otàvi.*

ot - do, *adv.*, stanovito razdoblje: *Pomlât durã ot zīmì do lèta.*

otèć, otečèn - otekûô i otečèjo, otèka, otekla, lò; otečîen, otečenà, ò; otečì, *v. p.*, oteći: *Onà je pàla pah jon je sà rûôkà otekla i jòš je otečenà.*

otèkuvat, otèkujen - otèkujo, otèkuva, otekuvala, lo, otèkuj, *v. i.*, **1.** otjecati: *Ràna mi otèkuje.* **2.** otjecati (voda): *Vodà z vrûôćkà otèkuje va mlàko.*

otesàt, otèšan - otèšo i otèšejo, otesã, otesàla, lo; otesȓn, otesàna, o; otesãj i otesì, *v. p.*, otesati: *Bãrba je otesã jedȓn còk za golìdo; a bordunēlì za grîedi.*

otèt, ću - ćè, ćò i ćèjo, otîe, otèla, otèlo, *v. i.*, hotjeti [htjeti]: *ûôn nî otîe študijàt, pàk je mûora pûôć na dèlo, kakò manuvāl. Kî vèć ïma, vèć bi otîe.* (nar. poslovica)

otfȓknut, otfȓknen - otfȓkno i otfȓknejo, otfrknû, - la, -lo; otfrknì, *v. p.*, naglo odletjeti: *Bî san ćapã mlãdega kosìća, mànenãdijano mi je otfrknûz rûôkì.*

otgrìs, otgrīzèn - otgrīzno i otgrīzèjo, otgrìza, otgrìzla, otgrìzlo, otgrìžen, a, o, otgrizì, *v. p.*, odgristi zubima štogod, otkinuti: *Pustì màčko na mîru da ti nûôs ne otgrīzè!*

othājàt, othājan - othājajō, othājā, othājàla, - àlo; othājaj, *v. i.*, odlaziti (od kuće): *Jâ san sàki dȓn othājā va škûôlo na sêdan ûr.*

othićèvat, othićûjen - othićûjo; othićèva, la, lo; othićèvan, a, o; othićûj, *v. i.*, **1.** odbacivati: *Othićûj sîeno na drûgo bȓndo.* **2.** roditi, odbacivati dobit: *Nàša brãjda slàbo othićûje, àš nî na [...ne razabiru se slova].*

othićīēvàt, othićîēvan - othićîēvajo; othićīēvã, othićīēvàla, lo; othićîēvan, a, o; othićîēvaj, *v. it.*, odbacivati: *Mî smo othićīēvàli sabluôn z jenegà krâja na drûgi.*

othrȓnìt, othrȓnin - othrȓne i othrȓnijo; othrȓnì, othrȓnìla, lo; othrȓnjen, a, o; othrȓnì, *v. p.*, othraniti, uzgojiti: *Onì so vas othrȓnìli.*

otìcat, otîčen - otîčo, otìca, otìcala, lo; otìcan,

a, o; otȉcaj, *v. i.*, otjecati: *Vodȁ otȉče tȁmo, kàmo jo navȋneš.*

otīēt, òtmen - òtmo i òtmẽjo; òte, òtela, lo; òtet, a, o; otmȉ, *v. p.*, oteti, silom oduzeti nekome nešto: *Kî kīẽmu čâ òtme mūõra mu i vrnȕt.*

otīkȁt, otȉčen - otȉčo i otȉčejo, otīkâ, otīkȁla, otīkȁlo; otīčȉ, *v. i.*, otjecati: *Vodȁ otȉčeva drägi i potòki.*

otirāč, otirāčȁ, *pl.* otirāči, otirãči, *m.*, ručnik: *Otirāčȉ rãbe sàkemu, kî se pẽre.*

òtka, i, *pl.* òtki, òtak, *f.*, na štapiću nasađena trokutasta željezna strugača za čišćenje blata na plužnoj dasci prigodom oranja: *Z otko(n) se čȉisti plūh.*

otkadār, *adv.*, otkada: *Otkadār san jâ tȍ vẽć vȉde na tebẽ, da si prez prâve vȍlji.*

otkakȍ, *adv.*, òtkako: *Otkakȍ san prîša dȍma mi je sẽ lẽplje i bȍlje.*

otkantȁt, otkantȃn - otkantâjo; otkantã, otkantȁla, lo; otkantãj; *v. p.*, (tal. cantare) [mlet. *cantar* (DDV 129; VG 162) i hrvatski prefiks *od-*], otpjevati: *Otkantãjte mi jenȍ pẽsmico da sȉ čūjo.*

otkȁt, *adv.*, odkada: *Otkȁt san vẽć prîša dȍma i vẽć poubẽdeva.*

otkȉnut, otkînen - otkîno i otkînejo; otkȉnu, la, lo, otkȉnjen, a, o; otkȉnut, a, o; otkȉni, *v. p.*, otkinuti, potrgnuti: *Otkȉni mi grozdȉć grūõjza.*

otklȅ, *adv.*, odakle, otkuda: *Otklȅ ste prìšli sẽmo?*

otkopȁt, otkopȃn - otkopâjo, otkopã, otkopȁla, lo; otkopȃn, otkopȁna, o; otkopãj, *v. p.*, otkopati: *Otkopãjte mi ovȍ škrȉl.*

otkopāvȁt, otkopãvan - otkopãvaju, otkopāvã, otkopāvȁla, lo; otkopãvan, a, o; otkopãvaj, *v. i.*, otkopavati: *Va Žmȉnje se otkopãvajo star ȋnski grobȉ.*

otkračunȁt, otkračunȃn - otkračunȃjo; otkračunȃ, otkračunȁla, lo; otkračunȃj, *v. p.*, odsunuti zasun: *Otkračunȃjte vrãta, da mòremo va kūćo.*

otkrȉt, otkrījẽn - otkrījūõ, otkrȉ, - ȉla - ȉlo, otkrȉven, a, o, otkrȉj, *v. p.*, **1.** otkriti: *Bȉra nan je krūõv otkrȉla. Kî grīẽ va crīẽkvo se otkrījȁ.* **2.** odati: *Nemūõj me nīčemu otkrȉt!*

otkrīvȁt, otkrȋvan - otkrȋvajo, otkrīvã, otkrivȁla, otkrȋvan, a, o; otkrȋvaj, *v. i.*, otkrivati: *Ljûdi smīẽron otkrȋvajo ča nòvega.* **otkrīvȁt se -** otkrivati se: *Otrokȉ se po noćẽ otkrȋvajo, kàd in je tẽplo.*

otkrīžȁt se, se otkrȋžan - otkrȋžajō, otkrižã, -īžȁla, -ȁlo se, otkrȋžaj se, *v. p.*, riješiti se nekoga: *Jâ san se kòmoć otkrīžã o(t) tegȁ človẽka.*

otkūõda i **otkūõt,** *adv.*, otkuda, odakle: *Otkūõt ste prìšli va Ìstrijo?*

otòk, a, *pl.* otòki, otūõk, *m.*, oteklina: *ūõn ȉma na ruōkẽ vẽć otūõk.*

otpȁs, otpâdnen - otpâdno i otpâdnejo; otpã, otpȁla, lo; otpȁdni, *v. p.*, òtpasti: *Tẽ kantrīẽge je otpȁla jenȁ nogȁ.*

otpeljȁt, otpeljȃn i otpẽljen - otpeljâjo i otpẽljo i otpẽljejo; otpeljã, otpeljȁla, lo; otpeljȃn i otpẽljen, otpeljȁna, o; otpeljãj i otpeljȉ, *v. p.*, odvesti: *Mî smo ga otpeljȁli va špitãl.* **otpeljȁt se -** odvesti se: *Bãrba se je otpeljã v Rīẽkȍz màkino.*

otpeljīēvȁt, otpeljīẽvan, otpeljīẽvajo, otpeljīēvã, -vȁla, -lo, otpeljīẽvan, otpeljīẽvana, o, otpeljīẽvaj, *v. i.*, odvažati: *Mî smo crīẽlo zīmȍ otpeljīēvȁli tȁpari na pȍrat.* **otpelīēvȁt se -** odvažati se.

otpīẽt, otpnẽn - otpnẽjo, otpíẽ, otpetȁ, lȍ, otpnȉ, otpregnuti: *Otpnȉ volȉ od vȍza!*

otpȉrat, otpȉran - otpȉrajo - otpȉra, otpȉrala, lo; otpȉraj, *v. i.*, otvarati: *Ne otpȉraj vrãta, kadȁ vẽtar pūše!* **otpȉrat se -** otvarati se: *Tẽ vrãta se sāmẽ otpȉrajo.*

otplaćēvat, otplaćȗjen - otplaćȗjo; otplaćẽva, la, lo; otplaćẽvan, a, o; otplaćũj, *v. it.*; otplaćivati: *Dūh se tẽško otplaćȗje.*

otplaćīēvȁt, otplaćīẽvan - otplaćīẽvajo, otplaćīẽvã, otplaćīēvȁla, otplaćievȁlo, otplaćíẽvan, a, o; otplaćâvaj, *v. i.*, otplaćivati: *Mî smo pūno līẽt otplaćíẽvȁli dūh na kūćo.*

otplȁvat, otplȁvan - otplȁvajo, otplȁva, otplȁvala, lo; otplȁvan, a, o; otplȁvaj, *v. p.*, **1.** otplivati: *Jâ san otplȁva do njigȍve bãrki.* **2.** otplaviti: *Kadȁ prīde vêla vodȁ, onȁ se otplȁva.*

otpočīēt, otpȍčnen - otpočno i otpȍčnejo; otpȍče, otpȍčela, lo; otpočnȉ, *v. p.*, otpočeti nešto: *Mî smo vẽć otpȍčeli nȁšo kȍšnjo.*

otpočȉnut, otpočînen - otpočîno i otpočînejo; otpočȉnen, otpočȉnula, lo; otpočȉnjen, a, o; otpočȉni, *v. p.*, početi, odmoriti: *Težākȉ pȍtle ubẽda màlo otpočîno.*

otpovẽdat, otpovẽdan, otpovẽdajo, otpovẽda, la, lo; otpovẽdan, a, o; otpovẽdaj, *v. p.*, otkazati: *Njemū so gospodārȉ otpovẽdali slūžbo.*

òtpovet, òtpovedi, *pl.* òtpovedi, otpovíẽti, *f.*, otkaz: *Kî dobȉ òtpovet mūõra pūćć ćā.*

otpràvit, otpràvin - otpràve i otpràvijo; otpràvi, la, lo; otpràvljen, a, o; otpràvi, *v. p.*, otpremiti, [...ne razabire se tekst]: *Otpràvi ćà tegà pèkljara.* **Otpràvit se -** otputiti, spakirati se: *Jâ san [...ne razabire se tekst].*

otprāvljàt, otprãvljan - otprãvljajo, otprāvljã, āvljàla, - àlo, otprãvljan, a, o, otprãvljaj, *v. i.*, otpremati nešto. **otprāvljàt se -** spremati se: *ùŏn se vèć dùgo spravlja na pûōt za va špitãl.*

otprhnût, otpr̀hnen - otpr̀hno i otpr̀hnejo, otpŕhnũ, otpŕhnũla, -ũlo, otpŕhnȉ, *v. p.*, odletjeti: *Kadà san tĩ tića ćapàt mi je otpŕhnũ ćà.*

otprĩēt, òtpren i otprèn - otprũō i otprèjo; òtprla, lo; òtprt, a, o; otpr̀ì, *v. p.*, otvoriti: *Otpr̀ite vrãta kàt kî zarũōmpa.*

òt prīlìki, *adv.*, otprilike, po prilici, oko: *Do p̀ŕvega selà će bȉt òt prīlìki pũōl ùri.*

òtprt, a, o, òtprtega, otprtèji, *adj.*, **1.** otvoren: *Dvũōr san nȉša òtprt.* **2.** bistar: *Tâ otròk je za njigòve lèta dosti òtprt.*

otpr̀vo, *adv.*, od prije: *Jâ ȕman tegà brekà vèć otpr̀vo nekol̀iko lĩēt.*

otpùtit, otpùtin - otpùte i otpùtijo, otpùti, otpùtila, lo, otpùćen, a, o; otpùti, *v. p.*, otkopčati: *Otpùti jakèto kadà je tèplo!*

otr̀dnūt, otr̂dnen - otr̂dno i otr̂nejo, otr̀dnu, otr̀dnula, lo, otr̀dnjen, a, o; otr̀dnut, a, o; otr̀dni, *v. p.*, otvrdnuti: *Kadà je šũša zemljà br̀zo otr̀dne i se raspùca.*

otresȉt, a, o, otresȉtega, otresèji, *adj.*, grub, osoran: *Otresȉ tega čovèka nȉma nĩēni rãt.*

otrĩēs se, se otrīesèn - otrīesũō i otrīesèjo; otrĩēsa, otrĩēsla, o; otrīesȉ se, *v. p.*, **1.** riješiti se koga: *Kòmoć san se otrĩēsa unegà pij ȕnca.* **2.** grubo viknuti na koga: *Jedȕn kmèt se je sâ otrĩēsa na otrokȉ kat so mu škòdo storȉli.*

otrīēsàt se, se otrĩēsan - otrĩēsajō, otrīesã, - àlo, lo, otriesȉ, *v. i.*, napadati, glasno vikati na nekoga: *ùŏn ȕma slàbo užȕnco, da se na sàkega otrĩēsa, kàt se razjãdi.*

otrkàt, otrkȗn - otrkâjo, otrkã, otrkàla, lo; otrkȗn, otrkàna, o; otrkãj, *v. p.*, odvojiti janje od majke.

otročȉca, i, *pl.* otročȉci, otročîc, *f.*, djevojčica: *Otročȉce hòdajo z otrũōki na lutrîno.*

otrōčȉčina, i, *augm.*, *pl.* otročȉčini, otročȉčin, *f.*, velika, već odrasla djevojčica: *Otročȉčini vèć dèlajo sàko dèlo.*

otročȉnā, i, *augm.*, *m.*, veliki, već odrasao dječak: *Otročȉni fȉne škũōlo i grīēdũō vèć i na žurnȗdo.*

otròk, otrokà, *pl.* otrokȉ, otrũōk i otrũōki, *m.*, dijete, dječak do 12 godina starosti; *dem.* otročȉć: *Otrokȉ se ràdi igrâjo.*

otrovãt (se), otrūjèn - otrūjũō, otrovã, otrovãla, lo, otrovȗn, otrovãna, o, otrovãj (se), *v. p.*, otrovati (se): *Poli nàs se ne čũje, da se je kadà kî otrovã.*

otr̀t (se), otrèn i otâren - otâro i otârejo; otr̀, otr̀la, lo, otâren, a, o; otarȉ (se), *v. p.*, otrti, obrisati (se): *Otarȉ si nũōs od šmr̀kalj!*

otrũōba, (otrũōp), *pl.t.n.*, posije mekinje, žitne ljuske, otpadci: *Otrũōba se dājũō prāscĩēn i letũću kakò posèbi.*

otrũōčlji, a, o; otrũōčljega, *adj.*, dječji: *Tò so otrũōčke ȉgri, àli poslȉ.*

otsàgdere, *adv.*, odsvud: *Kadà je vêli samȕnj prȉde pũno ljũdi otsàgdere.*

otsàt, *adv.*, odsada: *Otsàt ćèmo se mòć peljàt z màkino(n) va Rãšo.*

otsèć, otsīečen - otsīekũō i otsīečèjo; otsèka, otsèkla, lo; otsèčen, a, o; otsīečȉ, *v. p.*, odsjeći: *Otsīečȉ mi jenò mljàvico!*

otsīēkàt, otsĩēkan - otsĩēkajo, otsīēkã, otsīēkàla, lo, otsĩēkan, a, o; otsĩēkaj, *v. i.*, odsjecati: *Mî smo na pozȕmak otsīēkàli glāvȉ òt kapûza.*

otù i **otũōt,** *adv.*, odavde: *Hòte ćà otũōt, kàmo drugȕmo!*

otũć, otūčèn - otūkũō, otūčũō i otučèjo, otūka, otūklā, lò, otùčen, a, o; otūcȉ, *v. p.*, **1.** omlatiti žito ili pasulj **2.** uštrojiti junca na primitivan način!

otùka i **otũōda,** *adv.*, odavle: *Otùka se ne mòre pũōć na nògi.*

otzâda i **otzât,** *adv.*, straga, otraga: *Nàša kùća je tàmo otzâda.*

otznũōtra, *adv.*, iznutra, s unutrašnje strane: *Otprȉ vrãta otznũōtra!*

otzvanà, *adv.*, izvana, s vanjske strane: *Jâ san prîša òtzvanà va kùćo.*

ovājsti, ovãjsta, o; ovãjstega, *pron. dem.*, ovaj ovdje, ovaj tu: *Tò je ovãjsti krĩēga si iskã.*

ovakò, *adv.*, ovako: *Tò ti se dèla ovakò, a nè kakò tî.*

ovakũōf, ovakòva, o; ovakòvega, *pron. dem.*, ovakav: *Ovakòvega težãkà smo mî iskàli, kakòvega nan trĩēbe.*

ovàs, ovsà, *m.*, zob: *Ovàs se sĩēje za konjȉ i za prāscȉ.*

ovcà, ovcȉ, *pl.* ũōvci, ovâc, *f.*, ovca: *Nèkat je na Boljũnšćine bīlò pũno ovâc a danàs jih držĩē lèh nèki tî nèki.*

ovčār, ovčārā, *pl.* ovčarȉ, ovčāri, *m.*, čuvar, pastir ovaca: *Ovčārȉ nȍse sȍbon jȅs za cȓȅli dȋn i tȍ krȗha i ča s krȗhon.*

ovčarȉca, i, *pl.* ovčarȉce, ovčarȉc, *f.*, pastirica, koja pase ovce: *Poli nās je mȁlo ovčāri a jȍš mȁnje ovčarȉc.*

ovčetȉna, i, *pl.* ovčetȉni, ovčetȋn, *augm. f.*, velika ovca: *Na Ùčke san vȉde pâr ovčetȋn.*

ovčȅvina, i, *f.*, ovčje meso: *Ovčȅvina nȉ takȍ štimȁna, kakȍ prašćȅvina.*

ovčȉ, ovčâ, ovčȗ, ovčȉega, *adj.*, ovčji, od ovce: *Ovčî sȋr je ot sȅh nȗjbȍlji.*

ovijât (od vijât), ovijȋn - ovijâjo, ovijâ, ovijâla, lo, ovijâj, *v. p.*, ovijati, očistiti žito od pljeve na vjetru: *Mî smo nāšo žȉto vȅć ovijali.*

ovolȉk, o; ovolikega, *pron. dem.*, ovolik, ovako velik: *Ovolȉkega volȃn ȉsan vȅć dȕgo vȉde.*

ovsȉēn (ovsȉēni), ovsenā, ovsenȍ, ovsenegā, *adj.*, zoben, od zobi: *Ovsȉēni krȗh se ne mȍre jȅs.*

ovūȍda i **ovūȍt,** *adv.*, ovuda, ovim putem: *Mî hȍdimo ovūȍda po vȍdo sȁki dȋn.*

ȍzak, (ūȍski), ȍska, os; ȍži, ȍžega, *adj.*, uzak: *Tȃ stomȁnja mi je ȍska.*

ȍzalj, ȍzlja, *pl.* ȍzlji, ȍzalj, *m.*, uzao, petlja: *Postolȉ se vȉēžo z ȍzljen.*

ozdrȁvet, ozdrȁvin - ozdrȁve i ozdrȁvejo, ozdrȁve, ozdrȁvela, - lo, ozdrȁvi, *v. p.*, ozdraviti: *Kād ozdrȁvin, ću prȋt k vȃn.*

ozdūȏla, *adv.*, od odozdo, s donje strane: *Jâ san prîša ozdūȏla zgūȏron.*

ozgūȏra, *adv.*, odozgo, s gornje strane: *Ovā bȍška se špūšća ozgūȏra zdūȏlon.*

ȍzidina, i, *pl.* ȍzidini, ȍzidin, *f.*, ruševina, ostatak zidova: *Ot kaštȅla na Vrȃnje so zustȁle sȁmo ȍzadini.*

ozȉēps, ozīēbēn - ozīēbūȏ i ozīēbējo, ozȉēba, ozȉēbla, ozȉēblo, ozīēbī, *v. p.*, ozepsti: *Danās so mi od zīmȉ ȍbe ruōkī ozȉēble.*

oznāānīt, oznȃnin - oznȃne i oznȃnijo; oznāānī, oznāānīla, lo; oznāānī, *v. p.*, obznaniti, javiti, dati na znanje: *Jâ san mu oznāānī, da ću prȋt h njemū za Božȉć.*

ozrȉēt se, se ozrȅn - ozrȅjo, ozrȉē, ozrȅla, - ȅlo, ozrȉ se, obazreti se za nekim: *tūȏn se ozrȅza sa sȁken, kî pasâ.*

ȍzup, ȍzuba, *pl.* ozubi, ozūȏbi, *m.*, lijepo zaobljeni kamen, koji je jedan od drugog udaljen pola metra i drži po dvije kamene ploče potkrovlja odnosno krovnog vijenca: *Ȍzubi ȉmajo sāmo stâre grackīē kūćі.*

ozvȃnjāt, ozvȃnjan - ozvȃnjajō, ozvȃnjā, ozvȃnjȁla, lo, ozvȃnjaj, *v. i.*, odjekivati: *Kadā soldȁti marćâjo sē ȍkole ozvȃnja.*

ožaljfȃt, ožaljfȃn - ožaljfȃjo, ožaljfā, ožaljfȁla, ožaljfȁlo, ožaljfȃn, ožaljfȃna, ožaljfāj, *v. p.*, osapunati, nasapunati: *Ožaljfājte tȍ bijankarȉjo!*

ožènjt se, ožènin - ožènijo, oženȉ, ožènȉla, lo; ožènjen, a, o, ožènȉ se, *v. p.*, vjenčati i udati se: *Onā se je ožènȉla prīēk gorȉ za bekārā.*

ožènja, i, *pl.* oženji, ožīēnj, *m.*, mladoženja: *Unegā, kî se žènі zovūȏ ožènja.*

ožīēdnīt, ožīēdnin - ožīēdne i ožednīējo, ožīēdni, ožīēdnȉla, ožīēdnȉlo, ožīēdni, *v. p.*, ožedniti, postati žedan: *Kā je jâko tèplo čovȅk bȉzo ožīēdni.*

ožīējāt, ožīējȅn - ožīējūȏ, ožīējā, ožiejȁla, lo, ožīējȉ, *v. p.*, ožedniti, postati žedan: *Po lȅte se lȁhko ožīējȅ.*

ožīēt, ȍžmen - ȍžmo i ȍžmejo, ȍže, ȍžela, lo, ožmȉ, *v. p.*, stisnuti kom za pravljenje vina, ožimati oprano rublje: *Bijankarȉjo i ȍprano rȍbo se ȍžme pȉvo nègo se hlâde šūšīt.*

ožȉljak, ožȉljka, *pl.* ožȉljki, ožȉljak, *m.*, oživljak, brazgotina: *Po ožȉljku mu se poznȃ, kadȅ je bî rānjen.*

ožȉmat, ožȉmān - ožȉmajo i ožȋmlja, ožȉma, ožȉmala, - alo, ožȋmaj, *v. i.*, tiskati zgnječeno grožđe i praviti drugorazredno vino, rukama stiskati i ožimati: *Perȉlice perūȏ i ožȋmljo rȍbo.*

ožīvȅt, ožīvȅn i oživīējen - ožīvējo i oživīējo; oživīē, ožīvȅla, lo; ožīvȉ, *v. p.*, oživjeti: *Jȍš nȉ nīēdan ožīvīē pȍtle smȉrti.*

ožmīkȁt, ozmīkan i ozmīčen - ožmīkajo i ožmīčo, ožmīkā, ožmīkȁla, lo, ožmīčen, a, o; ožmīkaj i ožmīčȍ, *v. p.*, istiskati vodu iz mokrog rublja: *Ožmičȉ tȍ prtenȉno da se pȉvo ošūši.*

ožȓc, a, *pl.* ožȓci, ožȓc, *m.*, gredica sa rupama koja se okomito zatakne u prednji dio kola kadā se vozi sijeno ili slama: *Ožȓc se rābi kȁt se pȅlje sīēno ȁli slȁmo, da se pūȏten ne rastrīēsē.*

P

pacī̃nca, i, *f.*, (tal. pazienza) [mlet. *pazienza* (VG 752; DDV 484)], strpljenje, strpljivost: *Z otrūoki i bolnīki se mūora imèt vêlo pacī̃nco.*

pacī̃ent, a, *pl.* pacī̃enti, pacī̃ent, *m.*, (tal. paziente) [u hrvatskom književnom jeziku je *pacijent* germanizam (HER VII/236)], bolesnik: *Dòbar doktūor ïma pūno pacī̃ent.*

pacientȁt, pacientī̂n - pacientâjo, pacientā, pacientȁla, -ȁlo, pacientāj, *v. i.*, (tal. pazientare) [mlet. *pazientar*], strpjeti se, biti strpljiv: *Pacientāj màlo, dòkle prīde màma!*

pȁckat, pȁckan - pȁckajo, pȁcka, -la, -lo, pȁckaj, *v. i.*, mrljati crnilom: *Nemūoj pȁckat po lībreh i têkah.*

pačȁt se, se pačī̂n - pačâjo, pačā, pačȁla, -ȁlo, pačāj se, *v. i.*, miješati se, plesti, uplitati se u tuđe poslove: *Čâ se pačâš va nàši poslī.*

pāčȉt, pāčin - pāče i pāčijo, pāčī, pāčȉla, -ȉlo, pači, *v. i.*, smetati, kvariti, biti nekome na putu: *Pò kamīčnje nan jâko pāči na pūote.*

padȅla, i, *pl.* padȅli, padī̃el, *f.*, (tal. padella) [mlet. *padela* (VG 718)], prženica, tronožna tepsija 10 cm duboka: *Va padȅle se frīga fritȁlja, ali bržūolica.*

pāhālj, pāhljā, *m.*, čapor, čuperak vune: *Kadà se želī près se stàvi pāhālj ūni va bòto i vīže na prèslico.*

pȁhat, pȁhan - pȁhajō, pȁhā, pahala, lo, pȁhaj, *v. i.*, odvajati, čistiti žito od pljeve: *Žìto se je nèkat pȁhalo, kašnjè je se je baratȁlo, a danàs se makinȋ.*

pȁješ, pȁježa, *pl.* pȁježi, pȁješ, *m.*, (tal. paese) [mlet. *paese* (DDV 461); *paeſe* (VG 719)], mjesto, selo, kraj: *Va nàšen pȁježe je màlo ūlik.*

paježȋn, a, *pl.* paježȋni, paježȋni, *m.*, (tal. paesano) [mlet. *paesan* (DDV 461); *paeſan* (VG 719)], zemljak, stanovnik iz istog kraja: *Onī se poznījo àš so paježȋni.*

paježȋna, i, *pl.* paježȋni, paježȋn, *f.*, (tal. paesana), zemljakinja.

pâjsi, a, o, pâjsega, *adj.*, pasji. Upotrebljava se samo u psovki "pâjsa vera": *Pâjsa vèra kadè si bî, čâ se takò kàsno doma prîde?* To znači turska vjera.

pajūol, a, *pl.* pajūoli, pajūoli, *m.*, (mlet. paiol), duljina daske od 12 do 13 stopa.

pak, *adv.* i *conj.*, pa: *Pòpi je mižūol vīnā, pak je šā ćā. Pàk čā će rèć, da nìsi pȉvo prîša?*

pakāl, paklā, *m.*, pakao: *Nèki imajo pakāl i na zemljè, àš pūno trpī̃.*

pakȅt, a, *pl.* pakèti, pakī̃et, *m.*, (njem. Packet, tal. pacchetto), omot, pošiljka: *Tâ pakȅt san prìje z Rīẽkī sūtra rāno.*

paketȁt, paketī̂n, paketâjo, paketā, paketȁla, lo, paketī̂n, paketȁna, lo, paketī̂n, paketȁna, o; paketāj, *v. i.*, pakovati: *Paketāj ovȉ lìbri za na pòšto.*

Petrànjevo, a, *n.*, ime jedne njive.

paklī̃en, paklenā, paklenò, paklenegā, *adj.*, paklen: *Tò je paklenò dèlo.*

pâl, i, *f.*, peronospera (bolest vinove loze): *Ot pâli užâ požūtèt i pâdat līšće na smòkvah i tȓšeh.*

palȁc, a, *pl.* palȁci, palâc, *dem.* palȁcić, *m.*, (tal. palazzo), palača: *Va grãdeh ïma pūno palâc. Gòspoda bȋvajo va palȁce.*

pȁlac, pālca, *pl.* pālci, pālci, *m.*, *dem.* pālčić, **1.** palac, prvi prst na ruci; **2.** drvena šipka na točku: *Kūolo ima dèset pālci.*

palâda, i, *pl.* palâdi, palât, *f.*, (mlet. palada), gat, obala: *Nàš brūot je koštā na palâde v Rīẽkè.*

Paladīni, Paladīni, *m.*, ime jednog zaselka od Boljuna, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

pālèš, pālèža, *m.*, palež, podmetanje vatre: *Tà ròba smȓdī po pālèže kakò da je zgorenā.*

pȁlicā, i, *pl.* pȁlice, pȁlic, *f.*, štap, batina, *dem.* pȁličicā: *Pȁlico nòse stārci i bolnīkī. Sàka pȁlica ïma dvâ krâja. Dòkle mòreš ne dāj pȁlico z rūokī, da te drūgi s njūo(n) tūčè.* (nar. poslovica)

paličȁt, paličī̂n - paličâjo, paličā, paličȁla, o, paličī̂n, paličȁna, o, paličāj, *v. i.*, batinati: *Nèkat so se pržonī̃nti paličȁli na 20 - 25 pȁlic.*

palī̃enta, i, *f.*, (tal. polenta), polenta, gusta kukuruzna kaša, pura, žganci, *dem.* palī̃entica: *Rȉbari jȋdūo nâjvèč palī̃ento i rȉbo mèsto mī̃esa.*

pālȉt, pālin - pāle i pālijo, pālī, pālȉla, -ȉlo, pāljen, a, o, pālȉ, *v. i.*, paliti, peći, ložiti vatru:

Na vȉlijo Ivânji i Petrȍvi otrokȉ poli nâs pãle krȋesi.

palkȅti, palkȋet, *pl. t. m.*, (tal. parchetto), parketi: *Finȅje kȕći ȉmajo pòt ot palkȋet. Ma palkȅti se mȕorajo z ȍskon luštrat.*

pãlt, a, *pl.* pãlti, pãlt, *m.*, maloprodaja duhana, (tal. appalto): *Va pãlte se prodâjuõ ȗnke bȕli i mȗrki.*

pãltar, a, *pl.* pãltari, pãltar, *m.*, (tal. appaltatore) [hrvatska izvedenica na –ar od talijanizma **pãlt**], zakupnik, prodavač duhana: *Poli pãltara san kȗpi kuvȋerti, bȕli i mȗrki, a i cigarȅti za bãrbo.*

pãltarica, i, *pl.* pãltarice, pãltaric, *f.*, (tal. appaltatrice) [hrvatska izvedenica na –ica od imenice **pãltar**]: **1.** zakupnica, prodavačica duhana: *Pãltarice prodãvajo tabȁk i cigarȅti.* **2.** radnica u tvornici duhana.

palũt, palūdà, *m.*, (tal. palude, lat. typha latifolia), rogoz, močvarna trska: *Palũt rãbijo kmȅti za pokrȋvanje strȅho na dvȕorȅ.*

pãlj, pãljà, *pl.* pãljȉ, pãlji, *m.*, *dem.* paljȉć, (lat. haustrum), zaimača, duboka okrugla žlica sa dugačkim držalom o koji se može objesiti: *S paljȋen se zajȉme jȗhà i tȋenfanje.*

pȁljarica, i, *pl.* pãljice, pãljaric, *f.*, prtena slamnjača napunjena kukuruzovinom ili slamom: *Siromȁhi spȉjuõ na pȁljarice àš nȕjmânje koštâ.*

pãljèvina, i, *f.*, paljevina, miris po izgorenom predmetu: *Tȁrȍba dȉšȋ po pãljèvine.*

paljȋf (paljîvi), paljȉva, paljȉvo, paljȉvega, *adj.*, zakržljao, bez mesnate jezgre od velike suše: *Segȁlȅta so smȍkvi jâko paljȉve od vêle šũši.*

paljȉvet, paljivȋeje, paljivȋejõ, paljȉve, la, lo, *v. p.*, osušiti se i otpadati lišće (od suše) kod voća, naročito kod smokava i vinove loze: *Volȅto tȉ̀si paljivȋejo.*

paljȉvos, paljȉvosti, *f.*, stanovita bolest na smokvama uslijed suše.

pãljkȁt, pãljkȃn - pãljkâjo, pãljkã, paljkȁla, ȁlo, paljkân, -a, -o, paljkãj, *v. i.*, gaziti, mutiti vodu (radi zabave) kod djece: *Otrokȉ rȁdi paljkâjo po vodȅ.*

pȁmet, i, *f.*, **1.** pamet, izust: *uõn je cȇlo pȅsmico navȁdi na pȁmet. Pȁmet va glâvo budi ozbiljan, pametan.* **2.** pamet, doba: *Za mojȅ pȁmeti nȉ bȉlȍ eroplȃni ni tomobȋl.* **pres pȁmeti -** glup, lud: *Ȉma vȅć srȅći nȅgo pȁmet.* (nar. poslovica)

pȁmetit, pàmetin - pàmetijo, pàmete, pàmeti, -la, -lo, pȁmeti, *v. i.*, pamtiti, sjećati se: *Človȅk pȕno tegȁ pȁmeti čâ je dožȉvȋe, ma pȕno i pozãbi i tȍ sȅ čâ dȁlje vȅč.*

panȋda, i, *f.*, (mlet. panada), *dem.* panȋdica, **1.** bijeli kruh kuhan na mlijeku, **2.** juha s kruhom, popara: *Panȋdo se dãjȅ otrokũõn za frȕštik.*

pancȅta, i, *f.*, (mlet. panzetta), potrbušina, slanina s mesom: *Sûha pancȅta je dobrȁ prȋesna za jȅs, kakȍ kȁd bi je bȉlȍ.*

pȃnta, i, *pl.* pȃnti, pȃnt, *f.*, plosnati željezni vez za postavljanje vrata i prozora, željezna letvica: *Tȉšljari rãbe pȕno pȃnt.*

Pantalûon, a, *m.*, (tal. pantalone) [mlet. *pantalon* (DDV 469; VG 731)], nadimak jedne porodice na Boljunskom Polju.

pãntarûol, a, *pl.* pantarûoli, pantarûol, *m.*, (mlet. panterolo), zašiljeno dlijeto za klesanje mlinskog kamena, kad se izliže.

panjȍka, i, *pl.* panjȍki, panjûok, *f.*, [mlet. *pagnoca* (DDV 463; VG 721)], tvornički okrugli hljeb, hljepčić: *Mornārȉ dobȉvajo panjȍki, mȅsto navȁdnega krȕha.*

papagâl, a, *pl.* papagâli, papagãli, *m.*, (tal. papagallo) [mlet. *papagal* (DDV 469; VG 719)], papiga: *Papagâli ne znȋjo kantȁt, ma ku ih se navȁdi znȋjo krȉčat pâr besȉet.*

papār, paprȁ, *m.*, biber, pȁpar: *Papār gospodarȉca rãbi za jȕho i za klobasȉce.*

pȁpāt, pȁpan - pȁpajō, pȁpa, pȁpala, -lo, pãpaj, *v. i.*, (tal. pappare) [nije talijanizam; radi se o riječi ekspresivnoga postanja (HER VII/262)], jesti (u dječjem govoru): *Ala pȁpaj, pȁpaj, a ne plȁči!*

pȁpica, i, *pl.* pȁpice, pȁpic, *f.*, dječje jelo (u dječjem govoru): *Dãj otrokù màlo pȁpici, bȉ(t) će lȁčan.*

paprȋen, paprenȁ, -enȍ, paprènega, paprenèji, *adj.*, papren, zabiberen: *Paprenȁ jȕhà je gȕšna, sàmo ne smȉe bȉt prevȅč.*

pâr, a, *pl.* pâri, pãri, *m.*, dvojica (muško i žensko): *uõn ȉma nekolȉko pãri govȋet.* **pâr na pâr -** po dvojica, u parovima: *Svȁti hode pâr na pâr. Pâr pâra i va crȋekve nȇjde (nar. poslovica).*

parâda, i, *f.*, (mlet. parada) [pitanje odakle smo preuzeli riječ jer je u hrvatskome standardnome jeziku *paráda* germanizam, francuskoga, odnosno španjolskoga podrijetla (HER VII/266)], vojnička smotra: *Čȋera san vȉde vêlo parâdo od militãri na plȁce.*

paramȋent, a, *pl.* paramȋenti, paramȋent, *m.*,

(tal. paramento), misno ruho: *Pöp, kadà màši nòsi paramîênt.*

parapẽt, a, *pl.* parapẽti, parapíêt, *m.*, (tal. parapetto) [mlet. *parapeto* (DDV 471)], oplata, zidana ili željezna ograda na rubu vanjskog stubišta (baliduoru), oslonac: *Sàki baliduõr ïma svuõj parapẽt.*

pãrat, pãrta, *pl.* pãrti, pãrti, *m.*, (tal. parte), dio, udio: *Manẽ kumpẽte trî pãrti ot kùći, a tebẽ jedîn. Tâ čovẽk nĩma ni ãrta ni pãrta (neznalica).* (nar. poslovica)

pãràt, pãran - pãrajo; pãrã, pãràla, lo, pãran, a, o; pãraj, *v. i.*, parati, derati nožem: *Bekãr pãra kòžo z volà.*

parcẽla, i, *pl.* parcẽli, parcíêl, *f.*, (tal. particella), zemljištna čestica, kat. čestica: *Onî ïmajo vẽč parcíêl grĩnta, nẽgo mî, ma so nãjvẽč pãpišća.*

parentât, parentâdi, *f.*, (tal. parenta) [tal. *parentado* (VDLI 1594)], rod: *Jâ ïman vẽč parentâdi v Rũẽkẽ nẽgo va Pũle.*

parićât, pãrićîn - parićââjo, parićã, parićàla, parićàlo, parićîn, -àna, o, parićãj, (tal. apparecchiare) [mlet. *pariciar* (VG 737)], *v. p.*, pripraviti, pripremiti, zgotoviti (jelo): *Jíẽli vẽč parićîn ubẽt àš muõramo bîzo pãrtit.*

pãrićẽvat, parićûjen - parićûjo, parićẽva, -la, -lo, parićũj, (tal. apparecchiare) [mlet. *pariciar* (VG 737)], *v.i.*, pripremati, zgotavljiti (jelo): *Kuõga pröpinjo sadà parićûje za večẽro pečẽnjo ot prašćẽvini i selâto.*

pãrit, pãrin - pãre i pãrijo; pãrila, lo, pãren, a, o, pãri, *v. i.*, pariti, lužiti: *Röba se pãri va lũžnjake.*

pãrjak, a, *pl.*, pãrjaki, pãrjak, *m.*, papak: *uõvci ïmajo na nogàh pãrjaki, kakö i prãsci.*

pàrožac, pàrošća, *pl.* pàrošci, pàrožac, *m.*, mladi rog kod ovaca: *Pàrošci pöčno rãs vẽč jĩnjcen.*

partẽnjit, partẽnjin - partẽnjijo, partẽnji, partẽnjila, -lo, partẽnji, *v. i.*, (tal. appartenere), pripadati nekome nešto: *Tö vẽč líẽt manẽ partẽnji.*

partîda, i, *pl.* partîdi, partîd, *f.*, (mlet. partida), partija igre (na karte ili na šahu): *Jâ san zgũbi nekoliko partîd. Älа storĩmo jöš jenö partîdo.*

partĩênca, i, *pl.* partĩênci, partĩênc, *f.*, (tal. partenza), odlazak: *Jütre ćẽmo imẽt partĩênco z vãpöron za Tr̃s.*

partinjât, partinjîn - partinjîjo; partinjĩ, partinjàla, lo; partinjĩn, partinjàna, o, partinjĩj, *v. i.*, (tal. appartenere), pripadati nekomu nešto: *Tö njemũ ne partinjî.*

pãrtit, pãrtin - pãrte i pãrtijo, pãrti, la, lo; pãrti, *v. i.* i *p.*, (tal. partire) [mlet. *partir* (VG 741; DDV 477)], **1.** otputovati: *uõn je sùtra pãrti za Bíẽč.* **2.** dijeliti štogod [mlet. *spartir* (VG 1064)]: *Jütre ćẽmo pãrtit nãšo spolovĩno.*

partît, a, *pl.* partîti, partîti, *m.*, (tal. partito), **1.** partija, miraz: *Tö je zà njega dõbar partît.* **2.** politička stranka: *Pod Âustrijo je bílö va parlamíênte vẽč partĩti.*

pàruckanje, a, *pl.* pàruckanja, pàruckanj, *n.*, pabirčenje (žita ili grožđa, nakon žetve odnosno berbe): *Pàruckanje je dosušienö za siromàhi i za otrokì.*

pàruckat, pàruckan - pàruckajo, pàrucka, -la, -lo, pàruckan, a, o, pàruckaj, *v. i.*, sabirati klasje na njivi iza žetve ili grožđe u vinogradu iza berbe, pabirčiti: *Otrokì pàruckajo, klâsi po strnìšću a va brãjdah gruõze.*

parũon, a, *pl.* parũoni, paruũoni, *m.*, (tal. padrone) [mlet. *paron* (VG 739; DDV 475)], gazda, vlasnik: *Va tẽ kùće je vẽč parũoni.*

parũona, i, *pl.* parũoni, parũon, *f.*, *dem.* parũonica, (tal. padrona) [mlet. *parona* (VG 739; DDV 475)], gazdarica, vlasnica: *Danàs parũoni nĩ dõma, àš je pãrtila v Rũẽkö.*

pâs, pâsa, *pl.* pâsi, pãsi, *m.*, pojas: *Pâs nòse sàmo moškî na bragẽšah. Kî nĩma pâsa nòsi diràki.*

pàs[1], pâden - pâdo i pâdejo; pã, pàla, lo; pàdi, *v. p.*, pasti, posrnuti: *Po grdíẽn puõte se làhko pâde. Hodì zgũõron po škâlah, ma glíẽj, da ne pâdeš! Pàla mu je sekìra va míẽt.* (nar. poslovica) **pàs na glâvo** - postati lud, poluditi.

pàs[2], pãsẽn - pãsũõ i pãsẽjo, pàsa, pàsla, lo; pãsì, *v. i.*, pasti (travu): *uõvci pãsũõ na pàše.* **pâs se** - tjerati se (kod marve): *Ovà kràva se pãsẽ pàk se jo muõra gnàt pod bàka.*

pasãj, pasàja, *pl.* pasàji, pasâj, *m.*, (tal. passaggio) [mlet. *passaio* (VG 743)], prolaz: *Tũ nĩ níênega pasàja za puõć príẽk grãji.*

pasĩni, a, o, pasĩnega, *adj.*, (tal. passato) [glagolski pridjev trpni od **pasàt**], prošli, minuli: *Pasĩno šetimĩno smo bilì va samnjẽ na Liberâtovo va Pàzine, ma nìsmo nìč kupìli.*

pasàt, pasîn - pasâjo, pasã, pasàla, pasàlo, pasîn, a, o: pasãj, *v. p.*, (tal. passare) [mlet. *passar* (VG 744; DDV 478)], proći, minuti:

Volẽto je intrâda dobrȍ pasȁla. Pasãjte ovūȏt, je blìže nẽgo onūȏt.

pasȁt se, se pasûjen i pasȋn - pasûjo i pasâjo, pasã, -ȁla, -ȁlo, pasãj se, *v. i.* i *p.*, (mlet. passarse), prolaziti, živjeti osrednje (ni dobro ni slabo): *Mî se pasûjemo, kakȍ mȍremo.*

pasẽvat se, se pasûjen - pasûjo; pasẽva, la, lo; pasũj (se), *v. it.*, (mlet. passarse), prolaziti, živjeti osrednje: *Onȉ se ne pasûjo slȁbo, ma sẽjno ne pasûjo bôh znȋ kakȍ.*

pasežȋ̃r, pasažīērà, *pl.* pasežīērì, pasežȋ̃ri, *m.*, (tal. passeggiare) [riječ kreirana *in loco* od navedenog tal. glagola jer u talijanskom jeziku imenica glasi *passeggiatore* (VDLI 1608)], šetač, prolaznik: *Va jardĩneh ȉma va nedẽljo dȍsti pasežȋ̃ri.*

pasȉca, i, *pl.* pasȉce, pasȋc, *f.*, ženski pojas: *Pasȉce so razlȉčnega kolūȏra, àš tȍ žȋ̃nske pȓežâ.*

pasīēvàt (od pasȁt), pasȋ̃evan - pasȋ̃evajo, pasievã, -ȁla, -ȁlo, pasȋ̃evaj, *v. i.*, (tal. passare) [mlet. *passar* (VG 744; DDV 478)], prolaziti: *Mî pasȋ̃evamo vãjki onūȏt.*

pȁsika, i, *f.*, jedna vrst trave.

pastȋr, pastirà, *pl.* pastūrì, pastȋri, *m.*, pastir, čuvar marve: *Pastirì čūvajo govẽda, àli ovȏci.*

pastirȉca, i, *pl.* pastitȉce, pastirȋc, *f.*, **1.** govedarka (ptica): *Pastirȉca vãjki šȋ̃će ȍkole govȋ̃ēt na pȁše.* **2.** ovčarica, pastirica: *Pastirice pasūȏ blâgo, kakȍ i pastūrì.*

pastȋrski, a, o, pastȋrskega, *adj.*, pastirski, što pripada pastirima: *Bȉškup nȍsi vêlo pastȋrsko pàlico kad bîerma otrokȉ.*

pȁstorak, pȁstorka, *pl.* pȁstorki, pȁstorak, *m.*, pastorče: *ūȏn je imȋ̃ jenegȁ pȁstorka i ga dâ va škūȏli.*

pȁstorčina, i, *f.*, (lat. helleborus niger), kukurijek (biljka): *Pȁstorčino nȋ̃će da jȋ nȋ̃ēno blâgo, a ȉma lȋ̃ēpe žūte rūȏžice.*

pȁstorkinja, i, *pl.* pȁstorkinji, pȁstorkinj, *f.*, pastorka: *Pȁstorkinji ȉmajo mȁćeho ma mȁćeha jih navȁdno nȉma rȁda.*

pašapūȏrt, a, *pl.* pasapūȏrti, pašapūȏrti, *m.*, (tal. passaporto), putovnica, pasoš: *Kî želȉ pūȏć va tūđi štât prȋ̃ek kunfȉna mūȏra imẽt pašapūȏrt, àš prẽs pašapūȏrta ne mȍre.*

pašapūȏrt za blâgo, a, *pl.* pašapūȏrti, pašapūȏrti za blâgo, *m.*, (tal. passaporto), marvinska putovnica: *Pašapūȏrt za blâgo je potrȉ̃eban unemūkî želȉ prodȁt kakȍvo glâvo od blâga.*

pašarẽta, i, *pl.* pašarẽti, pašarȋ̃et, *f.*, (tal. passeretta) [mlet. *passareta* (VG 744)], vrsta bezalkoholnog slatkog pića: *Pašarẽto otrokȉ rȁdi pȋjūȏ. Ponesȉ mi dvȋ̃e pašarẽti!*

pašćȉca, i, *pl.* pašćȉce, pašćȋc, *f.*, koštica, voćna sjemenka: *Pašćȉce od lamurînki i prẽskvi so dobrẽ za jẽs.*

pȁšćit, pȁšćin - pȁšće i pȁšćijo, pȁšći, pȁšćila, -lo, pȁšći, *v. i.*, žuriti, žuriti se: *Pȁšći va škūȏlo da ne zakȁsniš!*

pašẽt, a, *pl.* pašẽti, pašȋ̃et, *m.*, (mlet. passetto), stolarska mjera od metra, koja se dade složiti: *Pašẽt rãbe tȉšljari i tẽhničari.*

pašīēvàt (od pȁs), pašȋ̃evan, pašȋ̃evajo, pašīēvã, -ȁla, -ȁlo, pašȋ̃evan, a, o, pašȋ̃evaj, *v. i.*, pasti stado: *Blâgo pašȋ̃evajo poli nȁs nȇjvẽć otrokȉ.*

pȁšišće, a, *pl.* pȁšišća, pȁšišć, *n.*, pašnjak: *Ūčka ȉma pūno dobrẽh pȁšišć, kakȍ i Boljūnšćina.*

pãški, a, o, pãškega, *adj.*, koji pripada mjestu Paz: *Pãški krãj je pūn brȋ̃egi i rūȏvi.*

Paškvâl, a, *m.*, (tal. Pasquale), ime Pasko; *dem.* Paškvalȉć.

Paškvalȉć, a, *m.*, **1.** *dem.* od Paškvâl, **2.** prezime jedne porodice i zaselka na Boljunskom Polju u. opć. Pazin (prije Boljun, kot. Pula).

pȁšnik, a, *pl.* pȁšniki, pȁšnik, *m.*, pašnjak: *Poli nȁs va Krȁse so sȋmi pȁšniki.*

pȁšt, a, *pl.* pȁšti, pâšti, *m.*, (tal. pasto) [mlet. *pasto* (VG 747; DDV 480)], obrok hrane, jela: *O gūȏdeh ȉma za ubẽt vẽć pâšt.*

pȁšta, i, *pl.* pȁšti, pâšt, *f.*, (tal. pasta) [mlet. *pasta* (VG 747; DDV 480)], **1.** poslastica, kolač: *Kupȉ mi dvȋ̃e pȁšti.* **2.** tjestenina: *Pȁšto se dẽla od fȉne mūokȉ i jãj. Od pȁšti se dẽlajo fūžȉ i makarūȏni.*

pašticerȉja, i, *pl.* pašticerȉji, pašticerȋj, *f.* [mlet. *pastizieria* (VG 747); tal. *pasticceria* (VDLI 1611)], slastičarnica: *Va pašticerȉje se prodājūȏ pȁšti i tūȏrti.*

pašticȋ̃er, pašticīērà, *pl.* pašticīērì, pašticȋ̃eri, *m.*, (tal. pasticiere) [mlet. *pastizzier* (DDV 480), *pastisier* (VG 748); tal. *pasticciere* (VDLI 1611)], slastičar: *Pašticierȉ dẽlajo pȁšti i tūȏrti i šorbẽt.*

paštrȋn, a, *pl.* paštrȋni, paštrȋn, *m.*, naziv za ručni mlin (žrnov) na Lesišćini.

pašticȋ̃erka, i, *pl.* pašticȋ̃erki, pašticȋ̃erk, *f.*, (tal. pasticciera) [hrvatska izvedenica na –ka od talijanizma **pašticȋ̃er**], slastičarka: *Pašticȋ̃erki prodãvajo pȁšti i sorbẽt.*

paštîn, a, *pl.* paštîni, paštīni, *m.* [tal. *pastina*

(VDLI 1611), u značenju kolača], keks: *Paštîni se dava bolnikuõn i otrokuõn.*

paštûra, pastũri, *pl.* paštũri, paštûr, (tal. pastura) [mlet. *pastura* (VG 748)], spone i sponac, kojima se sapinju prednje noge goveda na paši: *Paštûri se dèlajo od ladònji.*

pȁt, a, *pl.* pȁti, pât, *m.*, (tal. patto) [mlet. *pato* (VG 749; DDV 482)], uvjet, pogodba: *Va kontrȁt se stȁve i pȁti, da buõ sigurẽji.*

Patāj, Patȁja, *m.*, prezime nekoliko porodica u Boljunu: *Jedȉn Pataj je imie butĩžico, drùgi oštarȉjo va Boljùne, a trẽti je poštar. Jedȉn Patāj je bî mrẽdih, a drùgi majũor.*

patakũon, a, *pl.* patakũoni, patakũoni, *m.*, (mlet. patacon), stari bakreni novac od 4 novčića: *Kakȍ otrȍk san imĩẽ pũn žẽp patakũoni.*

patapȕm, a, *m.*, udarac pesnicom po tvrdom predmetu ili oponašanje udarca, kojim jedan predmet s bukom padne na pod (u dječjem govoru).

patĩẽnta, i, *pl.* patĩẽnti, patĩẽnt, *f.*, (tal. patente) [mlet. *patente* (DDV 481)], patent, oblasna obrtna dozvola, povelja: *Za mȍć fabrikȁt se mũora imẽt patĩẽnto.*

pȁtina, i, *pl.* pȁtini, pȁtin, *f.*, (tal. patina) [mlet. *patina* (DDV 482; VG 749)], laštilo, mast za cipele: *Prẽs pȁtini se ne mȍre postolȉ naluštrȁt. Afrikȃni so čȃni, kakȍ patina.*

patinȁt, patinȃn - patinȃjo, patinȃ, patinȁla, patinȁlo, patinȃn, -ȁna, -ȁno, patinȃj, *v. i.*, (tal. pattinare) [mlet. *patinar* (VG 749)], mazati laštilom, laštiti: *Postolȉ se patinȃjo s pȁtino da buõdo lẽplji i da vẽć durâjo.*

pȁtit, pȁtin - pȁte i pȁtijo, pȁti, pȁtila, -lo, pȁti, *v. i.*, (tal. patire) [riječ iz balkanskog latiniteta (ERHSJ III/621)], trpjeti: *uõn pȁti od romatȉžma, a njigȍve žena od nẽduha.*

patrijȍt, a, *pl.* patrijȍti, patrijũot, *m.*, (tal. patriotto) [u hrvatskome standardnome jeziku je to germanizam, pa ne bi sa sigurnošću mogli tvrditi je li u čakavski sustav ušla preko talijanskoga ili preko njemačkog jezika], rodoljub, domoljub: *Hrvātȉ so imẽli vẽć patrijũot.*

pȁtrit, pȁtrin - pȁtrijo, pȁtri, -la, -lo; patri, *v. i.*, (češ. patřit), pripadati nekomu, imati pravo na nešto: *Menẽ pȁtri vẽć nẽgo njegȁ ot kmẽšćini.*

patrũola, i, *pl.* patrũoli, patrũol, (njem. Patrole), vojna straža, patrola: *Nоćäska nȉsmo srẽli nĩẽne patrũoli.*

patrũon, a, *pl.* patrũoni, patrũoni, *m.*, (tal. patrono) [prema Skoku dalmato-romanski leksički ostatak od lat. *patronus* (ERHSJ III/623)], patron, crkveni zaštitnik, pokrovitelj: *Bōljũnski patrũon je sv. Jũre, äš se i plovȉnjska crĩẽkva po njemù zovẽ.*

patrũona, i, *pl.* patrũoni, patrũon, *f.*, (njem. Patrone), naboj: *Soldâti rãbe patrũoni va vũojske za pȕško.*

patujȉt, patujȋn - patujījũo, patujȋ, patujȉla, patujȉlo, patujȉ, *v. p.*, (tal. pattuire), uvjetovati, pogoditi se: *Mî smo kupovȋno takȍ patujȉli.*

patùlja, i, *pl.* patùlji, patûlj, *f.*, (tal. pattuglia), patrola, noćna ophodnja: *Soldâti hȍdijo i na patùljo.*

pȁuk, a, *pl.* pâuki, pâuk, *m.*, **1.** pauk uopće, **2.** poskok (zmija): *Poli nȁs je mȁlo pâuk ma zatȍjih jĩẽ pȕno va drugeh krȁjeh.*

Paulîna, i, *f.*, (tal. Paolina), žen. ime Paola i Pavlica.

pãuza, i, *pl.* pãuzi, pãus, *f.*, (tal. pausa) [u hrvatskome je književnome jeziku to germanizam (HER VII/298)], odmor, stanka: *Za vrĩẽme pãuzi smo šlȉ pučȉnut va hlât.*

Pȁval, Pãvla, muško ime Pavao: *Jedȉn apȍstol se je zvâ Pȁval.*

Pâve, Pâveta, *m.*, muško ime Pavao, Pavle; *dem.* Pavȉć.

pavĩẽnčić, a, *pl.* pavĩẽnčići, pavĩẽnčić, *m.*, divlji klinčić: *Pavĩẽnčići rāstuõ po šinokȍšah i lĩẽpo dĩšĩẽ.*

pâvuk, a, *pl.* pȁvuki, pȁvuk, *m.*, **1.** obični pauk: *Pâvuki pletuõ mrẽžȉ.* **2.** poskok (zmija): *Pȁuk je otrũovna kȁčka i jâko perikoluõža.*

pavũn, pavūnȁ, *m.*, ptica paun: *Pavũn je tȉć, kî ȉma dùgo i jâko lĩẽpo pĩẽrje.*

Pãz, Pãza i Pãzi, *m.* i *f.*, mjesto u Istri, opć. Boljun, sada Pãzin: *Danȁs san bî na Pãze va oštarȉje na plĩẽsu.*

pazdrȍć, a, *pl.* pazdrȍći, pazdrũoć, *m.*, mješavina svega i svačega (mlet. pastrocio): *Pazdrȍći nĩẽnega ne pīẽžâjo.*

pazdroćȁt, pazdroćȃn - pazdroćâjo, pazdroćã, pazdroćȁla, o, pazdroćȃn, pazdroćȁna, o, pazdroćãj, *v. i.*, (mlet. pastrociar), miješati zajedno sve i svašta: *Vīnȍ se ne smĩẽ pazdroćȁt, ma oštarȉ tȍ sẽjno dèlajo.*

pazdroćũon, a, *pl.* pazdroćũoni, pazdroćũoni, *m.*, (mlet. pastrocion), onaj koji više stvari površno miješa bez reda i propisa.

pazdroćûona, i, *pl.* pazdroćũoni, pazdroćũon,

f., (mlet. pasdrociona), žena koja miješa više stvari zajedno površno bez ikakvog reda i propisa: *Pazdroćūoni kvāre vīnō i mlīekō.*

Pȁzin, a, *m.*, Pazin, gradić i sjedište općine u srednjoj Istri, sada kotar Pūla.

Pȁzinac, Pȁzinca, *pl.* Pȁzinci, Pȁzinac, *m.*, stanovnik Pazina.

Pȁzinka, i, *pl.* Pȁzinki, Pȁzink, stanovnica Pazina.

Pȁzinšćina, i, *f.*, okolica grada Pazina i p. o. Pazin u Istri.

pȁzuha, i, *pl.* pȁzuhi, pȁzuh, *f.*, pazuho: *Gòspoda nòsijo būōršo pot pȁzuho(n) a kmèti lumbrèlo.*

Pāžȁn, Pažȁna, *pl.* Pāžȁni, Pažȁn, *m.*, stanovnik p. o. Paz, kot. Pazin, sada Pūla.

Pažȁnka, i, *pl.* Pāžȁnki, Pāžȁnk, *f.*, stanovnica p. o. Paz, kot. Pazin, sada Pula.

pažȕl, pažȕla, *m.*, grah: *Pažȕl se sādi na mlât, a kùha sa nȇjvēć za menèstro. Pažȕl se sādi na špȉnj.*

pečȁt, a, *pl.* pečȁti, pečât, *m.*, žig: *Sàko pīsmò i sàki pakèt mūōra imet pečȁt kàt se ga dā na pošto.*

pečȁtit, pečȁtin - pečȁte i pečȁtijo, pečȁti, la, lo, pečȁćen, a, o, pečȁti, *v. i.*, žigosati: *Pečȁtite sò pòšto kadà grȇ ćā.*

pečȅnja, i, *pl.* pečȅnji, pečȇnj, *f.*, pečenka: *Za pečȅnjo se navādno zàme nȇjlèplji kūs mȇsa. Kmèti pekūō pečȅnjo lèh za vêli gòdi, àli kād ȉmajo pȋr àli gòsti.*

Pečkȉšće, a, *n.*, ime jedne oranice i livade na Boljunskom Polju u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

pèć, pečȅn - pečūō, pekūō i pečȅjo; pèka, peklà, lò, pečȇn, pečenà, o, pečȉ, *v. i.*, peći; **pèć se** - peći se: *Krùh se jòš peče va pećnȉce, àli pod črȅpnjo(n). Krùh još nȉ pečȇn pak mūōrate màlo počȅkat.*

pećȉni, pećȋn, *pl. t. f.*, naziv za pjeskoviti predio: *I na Boljūnšćine ȉma pećȋn pak se jenà drāga zovè "Pećȉni".*

pećnȉca, i, *pl.* pećnȉce, pećnȋc, *f.*, krušna peć: *Va pećnȉce se pečȅ krùh i mȇso. Pećnȉco so poli nàs držàli sàmo nèki ostārī.*

pećnȋk, pećnīkà, *pl.* pećnīkȉ, pećnīki, *m.*, pješčanik, raspadljivi kamen koji se sastoji od pijeska i gline: *Poli nàs ȉma dòsti pećnīkà.*

pedesȇt, *num.*, pedeset: *Ovà žènà ima vèć ot pedesȇt lȇt, mȕnjkoć takò zglēda.*

pedesȇti, a, o, pedesȇtega, *num. ord.*, pedeseti: *Pedesȇtega lèta smò bȉli va Pūle i Rovȉnje.*

Pȅga, i, *f.*, **1.** ime ovce crnomanjaste boje a pjegava na leđima **2.** pjega: *ūōn ȉma pȅgi po lȉcu.*

pȅgaf (pȅgav), pȅgava, o, pegavega, pegavȅji, *adj.*, pjegav: *Tâ otrȍk je pȅgaf po lȉcu.*

pȅnit se, se pȅnin - pȅne i pȅnijo, pȅni, penila, lo, pȅni se, *v. i.*, pjeniti se: *Kadà so vêli vâli mūōre se pȅni.*

pȅhat, pȅhan - pȅhajo, pȅha, pȅhala, -lo, pȅhan, a, o, pȅhaj, *v. i.*, bosti, udarati rogovima: *Govȅda užâjo kî pūt i pȅhat, kat se met sòbon igrâjo.*

pȅk, a, *pl.*, pȅki, pȋēk, *m.*, pekar, *dem.* pekȉć: *Pȅki mȋēsijo i pekūō krùh po noćȅ a po dnȅvu prodāvajo.*

pȅka, i, *pl.* pȅki, pȋēh, *f.*, pekarica, pekareva žena: *Pȅka prodajȅ krùh va pekarȉje.*

pekarȉja, i, *f.*, pekarnica, *dem.* pekarȉjica: *Mî kupūjemo krùh va pekarȉje.*

pekīēvāt (od pȅć), pekrȋēvan - pekīēvajo, pekīēvâ, -àla, -àlo, pekrȋēvan, a, o, pekievaj, *v. it.*, peći (opetovano): *Poli nàs so kmèti nèkat krùh pekīēvàli pod črȅpnjo(n).*

pȅkljanje, a, *pl.* pȅkljanja, pȅkljanj, *n.*, (njem. Betteln), prosjačenje: *Pȅkljanje je nȇjzādnji ārt na svīētu.*

pȅkljar, a, *pl.* pekljari, pȅkljar, *m.*, (njem. Bettler), prosjak: *Pȅkljari peklјājo po sȋēlah i po kūćah. Kî ot pȅkljara postȕne gospodȋn je hūji od vrāga. (nar. poslovica)*

pȅkljarica, i, *pl.* pekljarice, pȅkljaric, *f.*, (njem. Bettlerin), prosjakinja: *Pȅkljarica je navādno starȅja žīēnska, kâ nȉč nȋma ni nīēnega svojegā.*

pekljarȉja, i, *pl.* pekljarȉji, pekljarȋj, a, (njem. betteln), prosjačenje (u prenesenom smislu): *Jâ san vèć štùf tȅ pekljarȉji.*

pȅkljarski, a, o, pȅkljarskega, *adj.*, (njem. bettlerisch), prosjački: *Pȅkljarski krùh je nȇjslabȅji i nȇjtȓji.*

pekljȁt, peklјȗn - pekljâjo, pekljā, pekljàla, pekljàlo, pekljāj, *v. i.*, (njem. betteln), prosjačiti, prositi milostinju: *Navādno pekljâjo sàmo unȉ, kî so jâko potrīēbni i būōlni àli unȉ, kīēh nȉ vòlja dèlat.*

pekljīēvāt, pekljīēvan - pekljīēvajo; pekljīēvā, pekljīēvàla, lo, pekljīēvaj, *v. it.*, (njem. betteln), prosjačiti, živjeti sàmo od milostinje: *Za mojīē pameti je poli nàs pùno līēt pekljīēvàla neka šȅpasta* […ne razabiru se riječi].

pelȉn, pelȉna, *m.*, (lat. artemisia absinthium),

pelin: *Pelîn je lekovîta trāva, kâ rastè nâjvëć òkoli kûć. dem.* pelìnac.

Pelīnka, i, *f.*, ime ovce bijelo-sive (pelinove) boje.

pèlja, i, *pl.* pèlji, pîelj, *f.*, vožnja: *Mî smo danàs vëć storìli dvîe pèlji z vuõli.*

pèljar, a, *pl.* pèljari, pèljar, *m.*, vozar: *Nèkat so pèljari peljīevàli vînò prîek Učki, a bordunāšlì i tàpari na pòrat (prodàt).*

peljàt (se), peljȃn i pèljen, pèljo i peljâjo i pejo, peljã, peljàla, lo; peljȃn, peljàna, o, peljãj i pelji (se), *v. i.*, voziti, voditi: *Z vuõli se pèlje drvà, žìto i sīēno i sè čâ se ne mòre nosìti.* **peljàt se -** voziti/voditi se.

peljīevàt, peljīēvan - peljīēvajo; peljīēvã, peljīēvàla, lo, peljīēvan, a, o; peljīēvaj (se), *v. it.*, često voziti, voditi: *Nekat so kmèti poli nas peljīevàli tàpari na pòrat.* **peljīevàt se -** vozikati se.

Pemìca, i, *pl.* Pemìce, Pemîc, *f.*, (njem. Bökmin), Čehinja.

pèna, i, *pl.* pèni, pīēni, *f.*, pjena: *Pèno se znîmlje s pènjarico(n).*

pêna, *adv.*, (tal. appena) [mlet. *apena/pena* (VG 29; 758)], jedva, tekar: *Pêna san prîša dòma vëć je pòčelo dažìt.*

pensȃt, pensȃn, pensâjo, pensã, pènsàla, lo, pensãj, *v. i.*, (tal. pensare) [mlet. *pensar* (DDV 489; VG 759)], smatrati, namjeravati: *Čâ pensâš storìt s tèmi drvàmi?*

pènjarica, i, *pl.* pènjarice, pènjaric, *f.*, pjenjača, kojom se odstranjuje pjena s vode: *Gospodarìce pìjno rãbe pènjarico va kùhinje.*

penjàt, penjȃn - penjâjo, penjȃ, penjàla, penjàlo, penjȃn, àna, o, penjȃj, *v. i.*, (tal. impegnare) [mlet. *impegnar* (DDV 328; VG 479)], zalagati: *Čovèk penjȃ ròbo kadà je prisìljen va vêle potrèbe.*

Penjgarìja, i, *f.*, ime jednog istar. zaselka, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

Pèpā, i, *f.*, (mlet. Beppa), žen. ime Josipa, *dem.* Pepica.

Pêpo, Pêpeta, *m.*, (mlet. Beppo), muško ime Josip, *dem.* Pèpić.

peràča, i, *pl.* peràči, perâč, *f.*, drvena pločica s držalom s kojom se lupa rublje prigodom pranja: *Peràčo rãbe peràčice va nàšen potòke ali na perìlah.*

peràčica, i, *pl.* peràčice, peràčic, *f.*, pralja: *Peràčice peruõ ròbo s peràčo.*

percīēnt, a, *pl.* percīēnti, percīēnti, *m.*, (tal. percento), postotak: *Bȃnki plāćajo na kavidãl pêt percīēnti.*

Perčevìja, i, *f.*, ime jednog istar. zaselka na Pazu, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

perȃt, perȃn - perâjo, perã, peràla, lo; perãj, *v. i.*, (tal. parere), misliti, držati, smatrati: *Jâ perȃn, da će jùtre dažìt.* **perȃt se -** činiti, pričinjati se: *Manè se perâ, da san ga vìde lȃne, àli prèklȃne.*

perbâko, uzvik čuđenja i iznenađenja (tal. perbacco), bogami, bogme: *Perbâko tò nî prèz vrâga.*

perfîn, *adv.*, (tal. perfino) [mlet. *perfin* (DDV 492; VG 762)], dapače: *Šȃntula mi je regalàla perfîn jedȃn takujîn za mojò krsnìco.*

perfuõrca, *adv.*, (tal. per forza), na silu, silom, nasilno: *Perfuõrca ne veljâ nīēna stvãr.*

Perìći, Perîć, *pl. t. m.*, ime jednog zaselka na Boljunskom Polju, u. općina Boljun, sada Pazin: *Perìći so nèkat imīēvàli pìjno ovâc.*

perîkul, a, *pl.* perîkuli, perîkul, *m.*, (tal. pericolo) [mlet. *pericolo* (DDV 492; VG 762)], pogibelj, opasnost: *Čovèk se muõra čuvãt ot perîkula.*

perikulȃn, perikulàna, o, perikulànega, *adj.*, (tal. pericoloso) [hrvatska izvedenica na –an od mletacizma **perîkul**], pogibeljan, opasan, u opasnosti: *Tò dèlo je bilò jâko perkulàno.*

perikolûõš, perikolûõža, o; perikolûõžega, *adj.*, (tal. pericoloso) [mlet. *pericoloso* (DDV 493)], pogibeljan, opasan: *Kòlera je perikolûõža bûõl.*

Perìći, Perîć, *m.*, Perići, ime jednog zaselka u Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pazin.

perìlica, i, *pl.* perìlice, perìlic, *f.*, pralja: *Perìlice ìmajo dòsti poslà kadà lũže i perèjo.*

perìlo, a, *pl.* perìla, perîl, *n.*, koso nagnuta kamena ploča za pranje robe, mjesto za pranje rublja: *Perìla se nahãjajo navadno, kadè je tekûća vodà.*

Pīērîna, i, *f.*, (tal. Pierina), ime Petra i Petrica.

perît, a, *pl.* perîti, perît, *m.*, (tal. perito) [mlet. *perito* (DDV 493)], sudski vještak koji je položio prisegu, stručnjak: *Kadà sũt trîebe čâ štimàt uõn pozovè perîti.*

perlȋn, perlìna, *m.*, plavilo: *Perìlice rãbe perlȋn, kadà peruõ bijankarìjo.*

permèš, a, *pl.* permèši, permīēš, *m.*, (tal. permesso) [mlet. *permesso* (DDV 493; VG 763)], dozvola za odsustvo: *Impiegâti muõrajo imèt permeš za puõć na puõt.*

perȍ, perȁ, *pl.* pīȅra, pīȅr, *n.*, **1.** pero: *Tȍ je perȍ od gȕski;* **2.** šiljati list od luka: *I pīȅra od lȕka i žbȕlji so dobrȅ za jȅsti, ku so dobrȍ parićȁne.*

peršȗ̄ona, i, *pl.* peršȗ̄oni, peršȗ̄on, *f.*, (tal. persona) [mlet. *persona* (VG 764)], osoba, ličnost: *Tȕ nī mȅsta za vȅć peršȗ̄on.* **vêla peršȗ̄ona -** visoka ličnost.

peršȕp, *adv.*, (njem. mit Schub), pod redarstvenom pratnjom: *ū̄on je prîša dȍma peršȕp.*

Perȕč, a, *m.*, (od Pero), prezime nekoliko porodica na Vêloj Učki i u selu Katūn na Boljunskom Polju, u. općina Boljun, sada Pazin: *Jedȋn Perȕč je imīēvā oštarijo na vrh Učke.*

Perū̄oj, Perȍja, *m.*, Peroj, ime jednog crnogorskog sela nasuprot Brionima, u. opć. Vodnjan, kot. Pula.

pȅsma, i, *pl.* pȅsmi, pȅsam, *f.*, pjesma, *dem.* pȅsmica: *Hrvātī imajo pȕno līēpeh pȅsam za kantȁt.*

pesnȉca, i, *pl.* pesnȉci, pesnȉc, *f.*, pȅsnica, šaka: *Sȁka ruōkā̄ ȉma pesnȉco.*

pȅstuvat, pȅstujen - pȅstujō, pȅstuvā, la, -lo, pȅstuvan, a, o, pȅstuj, *v. i.*, njegovati, gojiti djecu: *Sȁka mȁt pȅstuje svojȉ otrokȉ.*

pȅstrna, i, *pl.* pȅstrni, pȅstrn, *f.*, (mlet. pesterna), dadilja, njegovateljica djece: *Nȅkat so bogâte famîliji držȁle i pȅstrno.*

pestrnȁt, pestrnȇn - pestrnȇjo, pestrnȇ, pestrnȁla, lo, pestrnȇn, pestrnȁna, o; pestrnȇj, *v. i.*, (mlet. pesternar), njegovati djecu: *Pestrnȇjo se lȅh mȋli i bu ōlni otrokȉ.*

pȅša, i, *pl.* pȅši, pīȅš, *f.*, vrst kravlje repe, koja je dobra za jelo: *Poli nās se pȅšo kȉsa, kakȍ rȅpo i kaptȋs.*

pešćenȉt, a, o, pešćenȉtega, pešćenitȅji, *adj.*, pjeskovit: *Poli nās ȉma i pešćenȉte zemljȉ za orȁt.*

pešćȉca, i, *pl.* pešćȉce, pešćȉc, *f.*, *dem.* od pest, vrlo malo, šačica: *Ovcȅ se dā pešćȉco sȍli na solȉnah.*

pešćīēn, pešćȅna, pešćȅno, pešćȅnega, pešćenȅji, *adj.*, pjeskovit, pješčan: *Pešćȅna zemljȁ pȁti šīšo vȅć nego drȕge zemljȉ.*

peškarȉja, i, *pl.* peškarȉji, peškarîj, *f.*, (tal. pescheria) [mlet. *pescaria* (DDV 496; VG 767)], ribarnica, prodavaonica ribe: *Va peškarȉje se prodâje sȁke sū̄rti rîp.*

peškȁt, peškȇn - peškâjo, peškā, -ȁla, -ȁlo, peškȇn, peškȁna, o; peškā̄j, *v. i.*, (tal. pescare) [mlet. *pescar* (DDV 496; VG 767)], loviti ribu: *Kȁt smo se kuopȁli smȍ navȁdno i peškȁli.*

pȅšta, i, *f.*, (tal. pesto) [mlet. *pesto* (DDV 497; VG 770)], isjeckana suha slanina sa češnjakom kao začin za varivo i sočivo: *Manēštra je nājbȍlja zabīēljena s pȅšto.*

peštadū̄or, a, *pl.* peštadū̄ori, peštadū̄ori, *m.*, (mlet. pestador), ime okrugle kuhinjske daščice (sa držalom), na kojoj se sjecka meso i povrće: *Peštadū̄or rābijo kȕharice.*

peštȁt, peštȇn - peštâjo, peštā, ȁla, ȁlo, peštȇn, peštȁna, o, peštā̄j, *v. i.*, (tal. pestare) [mlet. *pestar* (DDV 497; VG 769)], **1.** tući **2.** sjeckati meso i povrće na sitno.

petȁča, i, *pl.* petȁči, petâč, *f.*, komad starog srebrnog austrijskog novca od 5 kruna: *Za petȁčo se je moglȍ za mojīē pȁmeti kupȉt zīēca, ȁli jēnjca.*

petȅh, petehȁ, *pl.* petehȉ, petīēhi, *m.*, pijetao, pijevac, *dem.* petešȉć: *Sȁka gospodarȉca gojī i petehȁ za rȁco.*

Petešȉja, i, *f.*, ime jednog izumrlog istar. zaselka u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

petȉca, i, *f.* **1.** drugi red, loša školska ocjena (za vrijeme Austrougarske): *Da si dobrȍ vȁdi nȅbiš bî dȍbi petȉco va škū̄ole.* **2.** igraća karta sa pet oznaka (broj pet).

peticijū̄on, a, *pl.* peticijū̄oni, peticijū̄oni, *m.*, (tal. petizione) [mlet. *petizion* (DDV 499)], sudska civilna tužba, zahtjev od suda: *ū̄on mu je stȍri peticijū̄on, āš dužnȋk ni plâti dūh.*

petîdan, petîdna, petîdno, petîdnega, petîdnēji, *adj.*, (tal. appetito) [hrvatska izvedenica na –an od imenice **petît**], tečan, koji ima dobar tek: *ū̄on je prîša petîdan dȍma z dȅla.*

petît[1], petîta, *pl.* petîti, petītī, *m.*, (tal. petito) [u talijanskom nije zabilježen kao *petito* već kao latinizam *petitum* (VDLI 1654)], tražbina, zahtjev: *Onā je podneslā svū̄oj petît na sūt.*

petît[2], petîda, *pl.* petîdi, petît, *m.*, (tal. appetito) [mlet. *petito* (DDV 499; VG 772)], tek: *Kî je zdrāf ȉma smīēron petîda.*

petnȇjs, *num.*, petnaest: *Tā̀ školȋna nīma jōš petnȇjs līēt i vȅć znȇ računāt i līēpo dišenjāt.*

petrȇn, petrȁna, *m.*, božur, ima veliki crveni cvijet i cvate oko Petrova: *Petrȇn žīēnske rāde sādе va vȑteh āš ȉma vêle i līēpe rū̄oži.*

Pētranjevo, a, *n.*, ime jedne njive.

petrȍlje, a, *n.*, (tal. petroglio), petrolej, kameno ulje: *Petrȍlja ȉma i va nāšen štâte. Kmēti, kî*

nimajo lètriki, rãbe petrolje za svȉćȍ i za ferãl.

Petròva, i, *f.*, Petrov dan: *Na vȉlijo Petròvi se poli nàš pãlijo krȋesi po stâre užȋnce.*

petrsȋn, petrsȉna, *m.*, (lat. petroselinum hortense), peršin: *Petrsȋn se pȉmo rãbi za jȗho i za manëštro.*

Petrȗof, Petròva, -òvo, Petròvega, *adj.*, Petrov: *Tȍje Petrȗof mâlin.*

Petrȗovka, i, *pl.* Petrȗovki, Petrȗovk, *f.*, rana jabuka, koja dozrijeva o Petrovu.

pêt šêjs, *adj.* [*adv.*], malo, nekoliko: *Donesȉ pêt šêjs kũsi drȋeva za ugȋnj! Za pêt šêjs lȋet ćeš bȉt vëć velȉk i jâk.*

petûnija, i, *f.*, vrst ukrasne biljke, koja ima bijele lijevkaste cvjetove.

peturîn, a, *pl.* peturîni, peturȋni, *m.*, (tal. pettorino) [mlet. *petorina* (DDV 500); *peturina* (VG 774)], poprsje: *Peturîn se nȍsi mëšto stomãnji sãmo na pȉsah.*

peverȗon, a, *pl.* peverȗoni, peverȗoni, *m.*, (njem. Pfeferon), sitna ljuta paprika: *Gospodarȉce rãde kupȗjo peverȗoni za zîmo i jih stãve va ocȁt.*

pȉcat, pȉcan - pȉcajo, pȉca, la, lo, pȉcan, a, o, pȉcaj, *v. i.*, udarati u jaje s metalnim novcem prigodom uskrsne dječje igre: *Za Vazȋn otrokȉ pȉcajo kuhana jãja, pak kȋemu se sȏlt zapȉči va jâje, jâje zustȋne njigovo.*

Pićȋn, Pićnȁ, *m.*, Pićan, ime jednog starog gradića, u. opć. Pazin, kotar Pula: *Va Pićnë je nëkat bilà biškupȉja.*

Pićànac, Pićȋnca, *pl.* Pićȋnci, Pićànac, *m.*, stanovnik Pićna.

Pićȋnka, i, *pl.* Pićȋnki, Pićȋnk, *f.*, stanovnica mjesta i p. o. Pićan.

Pićȋnšćina, i, *f.*, područje por. općine Pićan, kot. Pazin.

pȋeć, peći, *pl.* peći, peći, *f.*, *dem.* pećȉca, peć: *Poli nàs nȋma pećȉ mâlo fâli nȋćna kũća. Va pećë se kũri sãmo po zîmë.*

pȋedalj, pȋedlja, *pl.* pȋedlji, pȋedalj, *m.*, pedalj: *Toporȉšće ot sekȉri je dȕgo četȉri pȋedlja.*

pȋedih, a, *pl.* pȋedihi, pȋedih, *m.*, pedalj: *Tàpari so dȗgi dvâ pȋediha.*

pȋega, i, *pl.* pȋegi, pȋeh, *dem.* pȋegica, *f.*, nabor, bora: *Brhãni ȉmajo vëć pȋeh.*

pȋeglja, i, *pl.* pȋeglji, pëgalj, *dem.* pȋegljica, (njem. Bügeleisen), glačalo: *S pȋegljo(n) se pȋeglja bijankarȉjo i veštîti.*

pȋegljat, pȋegljan - pȋegljajo, pȋeglja, la, lo, pȋegljan, a, o, pȋegljaj, *v. i.*, (njem. bügeln), glačati: *Kî pȋeglja mũ̂ra stãt atȋent da ròbo ne zgorȋ.*

pȋegula, i, *dem.* pȋegulica, *f.*, (tal. pegola), smola, zla sreća, kob: *ũ̂on ȉma va ȉgre vãjki pȋegulo, da zgũ̂bi partîdo.*

Pȋemȁc, Pȋemcȁ, *pl.* Pȋemcȉ, Pëmac, *m.*, (njem. Böhmer), Čeh: *Pëmac ȉma postȗ̂ot.*

pȋenj, pënja, *pl.* pènji, pȋenj, *m.*, (tal. pegno) [mlet. *pegno* (DDV 485)], zalog, osiguranje: *Jâ san dȍbi pȋenj da će mi dȗh bȉt plãćen na dȍbo.*

Pȋere, Pȋereta, *m.*, (mlet. Piero), Petar, Pero; *dem.* Pierîn.

pȋergul, a, *pl.* pȋerguli, pȋegul, *m.* [mlet. *pergolo* (DDV 492; VG 762)], *dem.* pȋergulić, balkon, trijem na kući: *Pȋergul ȉmajo sãmo gospocke kȕći.*

pȋergula, i, *f.*, (tal. pergola) [mlet. *pergola* (DDV 492; VG 762), ali u značenju konstrukcije koja drži i po kojoj se penje vinova loza pa je vidljivo da je došlo do promjene značenja u boljunskom govoru prema mehanizmu metonimije], vrst bijeloga grožđa s velikim grozdovima i debelim zbijenim jagodima: *Danãska kmëti pȋergulo vëć ne gojȋe, àš rãda gnjȋjë.*

Pierîna, i, *dem.* Pierȋnica, *f.*, (tal. Pierina), žen. ime Petra i Petrica.

pȋerje, a, *coll. n.*, perje: *Ot pȋerja se dèlajo kušîni.*

pȋerla, i, *pl.* pȋerli, pȋerl, *dem.* pȋerlica, *f.*, (tal. perla) [mlet. *perla* (DDV 493; VG 763)], **1.** biser: *Žȋenske nȍse kolãni ot pȋerli.* **2.** vrst očne bolesti.

pȋerlje, a, *coll. n.*, perje: *Žȋenske ot pȋerlja užâjo delat kušîni.*

pȋes, pȋesti, *pl.* pȋesti, pȋes, *dem.* pešćȉca, *f.*, (lat. manipulum), šaka, pesnica: *Dãj mî jenȍ pȋes mũ̂kȉ.*

pȋes(z), pȋeza, *pl.* pȋezi, pȋezi, *m.*, (tal. peso) [mlet. *peso* (DDV 496); *pefo* (VG 767)], uteg, težina: *Dãj mi pâr pȋezi, da spȋê žen vrëćo jãbuk.*

pȋetà, ȉ, *f.*, peta: *Va mëšteh žienske rãde nȍse visȍke pȋetȉ.*

pȋetȁk, pȋetkȁ, *pl.* pȋetkȉ, petȁk, *m.*, petak: *Pȋetȁk slȁp počȋetȁk (se užâ rëč).*

pȋetȋnca, i, *pl.* pȋetȋnci, pȋetȋnc, *f.*, (tal. pietanza) [mlet. *pietanza* (VG 787)], jelo, obrok jela: *Kadà gospodarȉca donesë pȋetȋnco na stũ̂ol je dobà za jës.*

pȋēti, a, o, pȋētega, *num. ord.*, peti: *ūōn je fȉmi pȋēto klȁso. Mî se vȉdimo sȁko pȋēto nedȅljo.*

pȋēt šȋēs, *adv.*, malo, nekoliko (govori se na Vranji i u p. o. Pazin).

pȋēza, i, *pl.* pȋēzi, pȋēs, *f.*, (tal. pesa) [mlet. *pesa* (DDV 495; VG 765)], vaga, vaganje, tezulja: *Onȁ je kalȁla na pȋēze trî kȉli.*

pȋēzat, pȋēžen - pȋēžo i pȋēžajo, pȋēza, pȋēzala, -lo, pȋēzan, a, o, pīēžȉ, *v. i.*, (tal. pesare) [mlet. *pesar* (DDV 495; VG 765)], vagati: *Pīēžȉmi ovȍ mūōkȍ i pȁšto.*

pīēžat, me pīēžȃ, me je pīēžã, pīēžȁla, -lo, *v. i.*, (mlet. piaser), dopadati se, sviđati se, goditi nekome: *Tȁ rȍba me jâko pīēžȃ, ma je predrāgȁ.*

pijačȋēr, a, *pl.* pijačȋēri, pijačȋēri, *m.*, (tal. piacere) [mlet. *piacer* (DDV 501); *piazer* (VG 780)], usluga: *Jâ sam mu stȍri vȅć pūno pijačȋēri, ma nȉ zahvãlan.*

pijȋn, pijȁna, pijȁno, pijȁnega, pȉjanēji, *adj.*, pijan: *Va oštarȉje san vȉde nekolȉko pijȁneh, kadȅ kantâjo.*

pijȁnac, pijȋnca, *pl.* pijȋnci, pijȁnac, *m.*, pijanica: *Pijȋnci nȉso prâvi ljûdi, àš se zapijūō i famîlijo zatȁro.*

pijandûra, i, *pl.* pijandûri, pijandûr, *m.*, (mlet. piandura) [to je hrvatska riječ, praslavenskoga i staroslavenskoga podrijetla, a ne mletacizam], velika pijanica, pijanac: *Pijandûri nīēni ne štimȗ ni ne badâ.*

pijânofūōrte, a, *pl.* pijânofūōrti, pijânofūōrt, *m.* [tal. *pianoforte* (VDLI 1660)], glasovir: *Màlokî znȗ sȍs na pijânofūōrte.*

pijȁt[1], a, *pl.* pijȁti, pijât, *dem.* pijȁtić, *m.*, (tal piatto) [mlet. *piato* (DDV 504; VG 779)], plitki tanjur, pladanj: *Danȁs i kmȅti jīdūō s pijȁta, a nȅ sȁmo gȍspoda. Dȃj otroku jȅs na pijȁtić.*

pījȁt[2], pījȅn - pījūō i pījȅjo; pījã, pijȁla, lo; pȉj, *v. i.*, piti, pijančevati: *Jedȋn naš sūsȅd je rȁt pījã pak je mlât ūmr.*

pījȁvica, i, *pl.* pījȁvice, pījȁvic, *f.*, pijavica, vrst gliste koja se upotrebljava za vađenje krvi: *Pījȁvice so žīvȅle i va Cepãljsken jȅzeru.*

pijumbȋn, a, *pl.* pijumbȋni, pijumbȋni, *m.*, (tal. piombino) [mlet. *piombin* (DDV 511; VG 792)], zidarska teža, olovnica: *Pijumbȋn rãbe zidārȉ za mȍć zīdāti.*

pijùtòšto, *adv.*, (tal. piutosto) [tal. *piuttosto* (VDLI 1694)], radije (nego): *Pijùtòšto hodȉ čâ dȅlat, nȅgo ležȁt i òkole šūrkat.*

Pȉka, i, *f.*, ime ovce bijele boje s crnim (mrljama) pjegama po tijelu.

pikȁbit, a, *pl.* pikȁbit, pikȁbit, (mlet. piccabito) [mlet. *picaabiti* (VG 781)], **1.** klinčanica, vješalica **2.** ormar za odijela: *Veštîti se držȋē va pikȁbite.*

pȉkas, pȉkasta, o, pȉkastega, pikastēji, *adj.*, pjegav po tijelu: *Nȅke ūōvci i govȅda znȃjo bȉ(t) pȉkaste.*

pȉkat, pȉkan - pȉkajō, pȉka, -la, -lo, pȉkan, a, o, pȉkaj, *v. i.*, bosti: *Čȅlice pȉkajo sȁkega, kî jin prȋde blȋzu, àli kî jih drāži.*

pȉknut, pȉknen - pȋknejo, pȉknu, la, lo, pȉknut, a, o, pȉkni, *v. p.*, ubosti iglom: *Dȃj mîra, ku nȅćȕte pȉknut.*

pȉknja, i, *f.*, točka, *dem.* pȉknjica: *Kadȁ se fȉmi nēšto pīsȁt se stȁvi pȉknjo na krãj.*

pȉknjas, pȉknjasta, pȉknjasto, piknjastega, *adj.*, šaren, posut bijelim točkicama: *Tȁ ovcȁ je jâko pȉknjasta pak jo je līēpo vīēt.*

Pȉkulići, Pȉkulić, *pl. t. m.*, prezime jedne porodice i ime jednog zaselka u p. o. Vranja, upr. opć. Boljun, sada Pazin.

pikūōn, a, *pl.* pikūōni, pikūōni, *m.*, (tal. piccone) [mlet. *picon* (VG 783; DDV 506)], budak, trnokop sa gvozdenim šiljastim dijelom (za vađenje kamenja): *Pikūōn se rãbi va kâve i krbȉna.*

pīlȁ, pīlȉ, *pl.* pȋli, pȋl, *f.*, pila, *dem.* pȋlica: *S pīlūō(n) se pȋlijo drvȁ.*

Pilâcki, a, o, Pilâckega, *adj.*, Pilatski, što pripada porodici Pilat: *Pod Učko(n) se nahãjajo Pilâcki dvūōrȉ, va kīēh Ūčkari po zīmȅ držȋē ūōvci.*

pilarȉja, i, *f.*, pilana, pilarski posao: *Pilarȉji se nahãjajo va vêleh bȍškah za pīlȉt cokȉ i bordunȋli.*

Pilȁt, a, *m.*, jedno prezime na Maloj Učki, opć. Boljun, sada Volosko; **2.** muško ime Pilat; *dem.* Pilȁtić.

pīlȉt, pȋlin - pȋle i pȋlijo, pīlȋ, pīlȉla, pīlȉlo, pȋljen, a, o; pīlȉ, *v. i.*, piliti: *Drīēvo se pȋli va pilarȉje. Kmȅti pȋlijo drvã dȍma na drvȉšću.*

pīlȍvina, i, *f.*, pilotina, piljevina: *Pilȍvina je dobrȁ po zīmȅ za kūrenje va pećȅ i va špãrhete.*

pȋlj, piljȁ, *pl.* pljȉ, pȋlji, *m.*, **1.** drveni kip **2.** drveni ili kameni stup gore izdubljen za stavljanje svete slike ili propela: *Pȋlj se stãvlja na križȉšće mēsto kapȅlici, àš mànje koštâ.* **3.** jedan toponim.

pinīēl, pinīēlȁ, *pl.* pinīēlȉ, pinīēli, *m.*, (tal. penello) [mlet. *penel* (VG 758); *penelo*

(DDV 489)], kist: *S pinȋcelúõn se piturâjo kàmari i mobȉlja.*

pȋnca, i, *pl.* pȋnci, pȋnc, *dem.* pȋnčica, *f.*, (mlet. pinza), mliječna, slatka pogača: *Pȋnci se pečúõ za Vazȋn.*

pȋnka, i, *pl.* pȋnki, pȋnk, *f.*, duguljasta i obla forma bijelog kruha, *dem.* pinčica: *Ku pȍješ va grât kupȉ mi dvȇ pȋnki kruha!*

pinjàt, a, *pl.* pinjàti, pinjȃl, *m.*, (tal. pignatto) [mlet. *pignata* (VG 787; DDV 509)], limeni kuhinjski lonac: *Va pinjàteh se kùha jūhà i manèštra.*

pinjûol, a, *pl.* pinjûoli, pinjúõli, *m.*, (tal. pignolo) [mlet. *pignol* (VG 788; DDV 510)], pinj [vjerojatno pinija]: *Pinjûol rāstȅ pȍli múõra, a žȋr je dȍbar za jȅs.*

pinjûolac, pinjûolca, *m.*, vrst bijelog grožđa: *Pinjûolac se poli nàs vȅč ne sãdi, àš ȉma mȉći zgrozdȉći.*

pȉpa, i, *pl.* pȉpi, pîp, *f.*, (tal. pipa) [mlet. *pipa* (VG 794; DDV 512)], lula; *dem.* pȉpica: *Pȉpo navàdno fumȋjo starèji ljûdi.*

pipȉ, *nesklonjivo,* mokriti (u dječjem govoru): *Àla mînji hodȉ pipȉ!*

pî, pî, pî!, zov za vabljenje kokošiju i pilića.

pîr, a, *pl.* pîri, pȋri, *m.*, pirovanje, svadba: *Pîr se dȅla, kadà se kî žȅni navàdno o pûste. Bȍlje je va kúće mîr nego nȋjvȅći pîr.* (nar. poslovica)

Pirȃn, Pirȃna, *m.*, Piran, ime jednog primorskog istar. gradića, u. opć. Kopar, kotar Pula.

pȉrevica, i, *f.*, pirovica, vrst prostog žita: *Pȉrevico se poli nàs sadà sējȅ sàmo za blâgo i letũće a za mojȇ pàmeti se je od njȇ jȍš krȕh pȅka.*

pîrija, i, *pl.* pîriji, pîrij, *f.*, (tal. piria) [nije iz tal. nego iz mlet. *piria* (VG 796; DDV 512)], lijevak: *Va bȍci se lȉva na pîrijo.*

Pȉrik, ime vola pjegave šarene boje s crvenim mrljama.

Pȉrika, i, *f.*, ime krave pjegave šarene boje s crvenim mrljama.

pȉrika, i, *f.*, vrst žilavog žitnog korova, kome ni suša ne škodi.

pȉrikas, pȉrikasta, o, pirikastega, pirikastȅji, *adj.*, šaren, pjegav: *Nȅke govȅda so pȉrikaste pak zatȍ jih zovúõ Pȉrik, ali Pȉrika.*

pirît, pirita, *pl.* pirîti, pirîti, *m.*, (tal. perito) [mlet. *perito* (DDV 493)], procjenitelj, vještak: *Pirîti so sagderȅ potrȇbni.*

pȋrnica, i, *f.*, vrsta najgoreg poljskog korova kome ni suša ne škodi: *Pȋrnico se múõra zorȃt i zobàtico(n) očìstit àš ȉma dûgo kòrȇnje.*

pîrula, i, *f.*, *pl.* pîruli, pîrul, (tal. pillola) [mlet. *pirola* (VG 796; DDV 512)], tableta (lijek): *Pîruli se zîmljo kadà jih mȇdih propȉše za medižȉjo.*

pirûon, a, *pl.* pirûoni, pirúõni, *m.*, (mlet. pirone) [mlet. *piron* (VG 796; DDV 512)], vilica, viljuška, *dem.* pironȉć: *Mȇso i makarûoni se jȇdúõ s pirûonon.*

piruvāt, pirûjen - pirûjo i pirūjejo, piruvã, piruvãla, lo, pirūj, *v. i.*, pirovati, slaviti pir: *Kî se žȅni, tâ i pirūje ku mȋnj mȍre. Danàs pirūje, a jūtre gladūje.*

pīsȁk, piskà, *pl.* pīskȉ, pisâk, *m.*, jezičar na svirali i fruli: *Prȅs pīskà se na svirȁli ne mȍre sȍs.*

pīsȁt, pȉšen - pȉšo i pȉšejo, pīsã, pīsȁla, -ȁlo, pȉsan, a, o, pīši, *v. i.*, pisati: *Kî vȅč pȉše vȅč i navädi. Pīsȉ mu, da ga pūno pozdrãvljan.*

pīsȁt se, se pȉšen - pȉšo, pȉšejo, pīsã, pisȁla, pīsȁlo, pīšȉ se, *v. i.*, zvati se: *Povȇj mi kakȍ se pȉšo tȉkmeti!*

pīskȁt, pȉšćen - pȉšćo i pȉšćajo, pīskã, pīskȁla, pīskȁlo, pīšćȉ, *v. i.*, zviždati: *Nȅki kî ne znȋjo kantȁt pȉšćo, čâ jin prȉde va glâvo.*

pīsmȍ, pīsmà, *pl.* pīsmà, pȉsam, *n.*, pismo, list: *Čȇra san prȉje nekolȉko pȉsam od prȇteli.*

pȉš, a, *m.*, mokraća: *Pȉš je dȍbar za gnúõj va vȉne.*

pišȁt, pišȋn - pišâjo, pišã, pišȁla, ȁlo, pišãj, *v. i.*, mokriti: *Blâgo pišâ kàmogȍt prȉde, ȋnka va kâle.*

pȉšćenac, pȉšćenca, *pl.* pȉšćenci, pȉšćenac, *m.*, mladi kokot, pile: *Pȉšćenci so nȋjbȍlji za jȅs, kadà se spekúõ.*

pȉšćenica, i, *pl.* pȉšćenice, pȉšćenic, *f.*, mlada kokoš, žensko pile: *Pȉšćenice se pūšća, da narāstúõ za nȅs jãja.*

pištûola, i, *pl.* pištúõli, pištúõl, *f.*, (tal. pistola) [mlet. *pistola* (VG 800; DDV 513)], pištolj, kubura, *dem.* pištûolica: *Pištûolo smȇ nosȉt sàmo ūn kî ȉma promèš.*

pȉt[1], *n.*, piće: *Donesȉ jenȍ pȉt, àli čã za pȉt!*

pȉt[2], pījȅn - pījúõ i pījȅjo, pî, pīlà, pīlȏ, pijȋn, pijàna, o, *v. i.*, piti: *Kȁt je čovȅk žīvȇjan pījȅ čagȍt mu prȉde pod rúõko!*

pītȁt, pȉtan- pȉtajo; pītã, pītȁla, lo; pȉtan, a, o, pȉtaj, *v. i.*, **1.** pitati: *Odgovãraj, kadà te se pȉta!* **2.** tražiti: *Hodȉ pītȁt težȁkȉ za mlātȉt i za makinȁt.*

pȉtat, pȉtan - pȉtajo; pȉta, la, lo; pȉtan, a, o: pȉtaj, *v. i.*, toviti: *Prāsci se pȉtajo želȍdon i truk̄injo(n) a pūri s truk̄injo.*

pitī̋ēr, pitīērā̀, *pl.* pitierȉ, pitī̋ēri, *m.*, (mlet. pitier) [mlet. *piter* (VG 800)], zemljani lonac za cvijeće: *Va pitī̋ēreh divūȍjki gojī̋ē rūȏžice.*

pitūȏr, a, *pl.* pitūȏri, pitūȍri, *m.*, (tal. pittore) [mlet. *pitor* (VG 801; DDV 514)], ličilac, soboslikar: *Pitūȏri ȉmajo po lȅte pūno poslȁ i dobrȍ plāćo.*

pitūȍvan (pitūȍvni), pitūȍvna, o; pitūȍvnega, pitovnȅji, *adj.*, pitom: *Pitūȍvni žȉri so vājki lȅplji i bȍlji o(t) dȋveh.*

pitūȍvni kȕš, pitūȍvnega kȕša, *m.*, vrsta ukrasne biljke sa širokim lišćem i s bijelim cvjetovima.

pitȗra, i, *pl.* pitȗri, pitȗr, *f.*, (tal. pittura) [mlet. *pitura* (DDV 514)], ličilo slikarstvo: *Pitȗro se mūȏra navädit dȅlat ot kolūȍri.*

piturȁt, piturȓn - piturâjo, piturā̃, piturȁla, piturȁlo, piturȓn, -ȁna, o, piturā̃j, *v. i.*, (tal. pitturare) [mlet. *piturar* (VG 801; DDV 514)], bojati, ličiti: *Lȗne smȍ piturȁli cī̋ēli kvartī̋ēr. I žī̋ēnske se užâjo piturȁt.*

piturȅvat, piturȗjen - piturȗjo, piturȅva, la, lo; piturūj, *v. it.*, (tal. pitturare) [v. **piturȁt**], bojati, ličiti: *ūȏn je sȁko lȅto piturȅva svojo kūhinjo.*

pižijūȏn, a, *pl.* pižijūȏni, pižijūȍni, (tal. pensione) [mlet. *penfion* (VG 759); *pension* (DDV 490)], penzija, mirovina: *Kî fȉmi slūžbo grī̋ēva pižijūȏn.*

pižonȓnt, a, *pl.* pižonȓnti, pižonȓnt, *m.*, (tal. pensionato), penzioner, umirovljenik: *Nȅki pižonȓnti jȍš dȅlajo slūžbo da si čâ zaslūže.*

pižonȓntkinja, i, *pl.* pižonȓntkinji, pižonȓntkinji, *f.*, (tal. pensionata) [hrvatska izvedenica od talijanizma **pižonȓnt**], penzionerka, umirovljenica: *Dȗndanās je pūno pižonȓntkinj po mūȏžu.*

pižioni̋ēr, pižioni̋ērā̀, *pl.* pižioni̋ērȉ, pižioni̋ēr, umirovljenik: *Pižioni̋ērȉ žīvūȏ ot pižijūȏna.*

pižini̋ērka, i, *pl.* pižioni̋ērki, pižioni̋ērk, *f.*, umirovljenica: *Pižioni̋ērki ȉmajo navädno mänji pižijūȏn ot pižionūȍri.*

pižioni̋ērski, a, o, pižioni̋ērskega, *adj.*, penzionerski, umirovljenički, što pripada penzioneru: *Mî žīvȅmo po pižioni̋ērski.*

plȁc, a, *pl.* plȁci, plâc, *m.*, (njem. Platz), **1.** trg: *Na plȁce se mȍre sȅga dobȉt kî ȉma sōldi.* **2.** mjesto: *Dā̃jte mi mȁlo plȁca, da si ēdnen na bänak.*

plȁcarica, i, *pl.* plȁcarice, plȁcaric, *f.*, (njem. Platzerin), piljarica: *Plȁcarice so sȁki dȋn na plȁce i ȉmajo nȗjlēpljo rōbo.*

plačljȋf, plačljȉva, o; plačljȉvega; plačljivȅji, *adj.*, plȁčljiv, onaj koji često plače: *Susī̋ēcka otročȉca je jâko plačljȉva äš plâče za sȁko nȉč.*

plačljȉvac, plačljȉvca, *pl.* plačljȉvci, plačljȉvac, *m.*, onaj koji često i rado plače: *Plačljȉvca sȁki špȍta.*

plačljȉvica, i, *pl.* plačljȉvice, plačljȉvic, *f.*, ona koja, za svaku sitnicu rado plače: *Ovā mȗlica ti je vêla plačljȉvica.*

plāćȁt, plā̃ćan - plā̃ćajo; plāćā̃, plaćȁla, lo; plā̃ćan, a, o; plā̃ćaj, *v. i.*, plaćati: *Bôh ne plā̃ća sȁko sabȍto.* (nar. poslovica)

plaćevȁla, plaćevā̃lca, *pl.* plaćevā̃lci, plaćevȁlac, *m.*, platilac, platiša: *Dobrī̋ēn plaćevā̃lcen sȁki rȁt postūȏdi. Nemūȏj mu dȁt rȍbo na pūȏčēk, äš je slȁp plaćevȁlac.*

plaćīēvȁt, plaćī̋ēvan - plaćī̋ēvajo, plaćīēvā̃, plaćīēvȁla, lo, plaćī̋ēvan, a, o, plaćī̋ēvaj, *v. it.*, plaćati (uz prekid): *ūȏn nan je vājki rȍbo pošteno plaćīēvā.*

plaćȉla, plaćȋl, *pl. t. n.*, porez i dažbina: *Kmȅti so se vājki tūžȉli na vêle plaćȉla.*

plâf, plâvi, *f.*, dulji i grbavi dio pluga, koji služi kao lijeva ručica kod oranja.

plafūȏn, a, *pl.* plafūȏni, plafūȍni, *m.*, (tal. plafone) [taj je francuzizam vjerojatno preuzet preko hrvatskoga standardnoga jezika, a ne preko talijanskoga jer se u talijanskom rijetko koristi u tom značenju], strop: *Kämari prēs plafūȏna nȉso takȍ lē̋ni tȅple, kakȍ unē̋s plafūȏnon.*

plȁhta, i, *pl.* plȁhti, plâht, *f.*, **1.** plast vune **2.** komad platna.

plȁmik, a, *pl.* plȁmiki, plȁmik, *m.*, plamen: *Kadȁ se pāli krī̋ēs se storȉ vêli plȁmik, da se ga vē̋č z lārga vȉdi.*

Planī̃k, Planīkā̀, *m.*, ime jednog brda u sjevernoistočnoj Istri: *Na Planīkȅ se va vūȏjske partizȗni imēli svojȍ komī̃ndo.*

plâs[¹], plâsta, *pl.* plâsti, plā̃sti, *m.*, naviljak (sijena ili slame), naramak: *Donesȉ plâs truk̄injevici za telcā̀, a i za prāscȉ.*

plâs[²], plâza, *pl.* plâzi, plâs, *m.*, **1.** naziv jednog dijela prednjih kola **2.** naziv daske na plugu, kojom se odgrće zemlja kod oranja **3.** ime jednog pašnjaka u Boljūnskom Polju, opć. Boljun, sada Pazin.

plašljȋf (plašljȋvi), plašljȉva, o, plašljȉvega,

plašljivèji, *adj.*, plašljiv, plah: *Plašljïvi ljûdi nïmajo kurâja. ûôn je plašljïf, kakò i sïmâ (se užâ reć).*

plašljïvac, plašljïvca, *pl.* plašljïvci, plašljïvac, *m.*, strašljivica, kukavica: *Plašljïvac je ûôn, kî se segâ bojî.*

plašljïvka, i, *pl.* plašljïvki, plašljïvk, *f.*, strašljivica, kukavica: *Plašljïvke nïso perikoluôže, âš se sàkega bojîše.*

plâtìt, plâtin - plâte i plâtijo, plâti, plâtìla, o, plâćen, a, o, plâtì, *v. p.*, platiti: *ûôn mi je vèć sï dûgi plâti. Plâtï račûn pak hòmo ćâ.*

platnìca, i, *pl.* platnìce, platnîc, *f.*, drveni dio točka (od 5 komada) koji se okreće po zemlji, te je željezom okovan.

plâtnò, plâtnâ, *n.*, platno: *Ot plâtnâ se dèla bijankarïja i lancûnï.*

plâvàc, plâvcà, *m.*, vrsta crnog kasnog grožđa: *Plâvàc mòre na rïže stât i do Božïća.*

plâvanje, a, *n.*, plivanje: *Va muôru je plâvanje pûno làglje nego va slàtke vodè. Plâvanje je làhko navâdit.*

plâvat, plâvan - plâvajo; plâva, la, lo; plâvaj, *v. i.*, plivati: *Otrokï nîjlaglje navâde plâvat jedîn o(t) drûgega, âš se pûno kuôpljo.*

plâvi, a, o; plâvega, plavèji, *adj.*, modar: *Nèbo je plâvo. ûôn ïma plâve ôči.*

plavìčas (plavìčasti), plavìčasta, o; plavìčastega; plavičastèji, *adj.*, plavkast, plavetan: *Nèbo je vèć pûti plavìčasto.*

plavîênka, i, *f.*, vrsta široke jestive gljive odozgo plavetne, a odozdo bijele boje, koja raste na otvorenoj livadi blizu šume.

Plâvka, i, *f.*, ime krave bijele boje, *dem.* Plâvkìca.

plâzavac, plâzavca, *pl.* plâzavci, plâzavac, *m.*, gmizavac: *Kâčki so plâzavci.*

plâzit, plâzin - plâze i plâzijo, plâzi, la, lo; plâzi, *v. i.*, puzati po zemlji: *Pûžï plâze ôkole po zemljè.*

plećât, a, o, plećâtega i plećatèji, *adj.*, plèćat, onaj koji ima široka pleća: *Kî je plećatèji je i jâči.*

plećà, plećì, *pl.* plećì, plîêć, *f.*, plećka: *Pršût je bòlji òt plećï i ïma vèć mîêsa.*

plehutât, plehutîn - plehutâjò, plehutã, -tàla, àlo, plehutãj, *v. i.*, mahati i udarati krilima (kod živadi): *Petèh kât kukurîče i plehutâ, ma letèt ne mòre.*

plès, pletèn - pletûô i pletèjo; pletîê, pletèla, lo; pletîên, pletenà, ò; pletì, *v. i.*, plesti: *Pâuk mrèžo pletè kadegòt mòre po zîdeh i grãjah.*

plès se, se pletèn - pletûô i pletèjo; plîê, plèla, lo; pletì se, *v. i.*, **1.** miješati se u tuđe poslove: *Čâ se pletèš va tûđi poslï.* **2.** uspinjati se: *Slakûč i skrâbut se pletûô na drîêvo.*

plesarîn, a, *pl.* plesarîni, plesarîn, *m.*, plesač (od zanata): *Va grãdeh ïma dobrèh plesarîni. Plesarîni hòde po plîêseh.*

plesarînka, i, *pl.* plesarînki, plesarînk, *f.*, plesačica: *Tò so slabe plesarînki, âš znîjo kòmoć plîêsât.*

plèskat, plèskan i plèšćen - plèšćo i plèskajo, plèska, -la, -lo, plèskaj, *v. i.*, pljeskati, udarati rukama u znak odobravanja: *Va treâtre ljûdi plèskajo kadâ so kuntîênti.*

plesnjîf, plesnjìva, o, plesnjìvega, plesnjivèji, *adj.*, pljesniv, pokvaren od vlage: *Plesnjïva rôba nî zdrâva. Ot plesnjïvega i gnjilegâ žîra se mòre làhko obolèt.*

plesnjìvos, plesnjìvosti, *f.*, plijesan: *Òt plesnjïvosti se sàka rôba (za jês) làhko pokvâri.*

plešîf (plešîvi), plešìva, o; plešìvega; plešivèji, *adj.* ćelav; bez kose na glavi: *Nèki ljûdi znîjo bît vèć mlâdi plešïvi.*

plèt, plievèn - plievûô i plievèjo, plîê, plèla, plèlo, plievîên, -enà, -enò, plîêvì, *v. i.*, pljeti, plijeviti: *Va žîte se sàko lèto prâlôh plîêvè.*

plèta, i, *pl.* plèti, plîêt, *f.*, nabor: *Kmetïce dèlajo na stomânje i na brhâne pûno plîêt, da bûô lèplje vîêt.*

pletenìca, i, *pl.* pletenìce, pletenîc, *f.*, okrugla košarica: *Pletenïce se kûpi va samnjè.*

pletîêvât, pletîêvan - pletîêvajo; pletîêvã, pletîêvàla, lo; pletîêvaj, *v. it.*, plesti: *Nèkat so kmetïce po večîêreh cîêlo zîmo pletîêvâle mâji i škafonïce.*

pletìlo, a, *pl.* pletìla, pletîl, *n.*, ono što se plete, pletivo: *Žîênske, kadâ gòne na pâšo, ali kadâ grîêdûô kâmo nòse sòbon pletìlo v rokâh.*

plèva, i, *pl.* plèvi, plîêf, *f.*, pljeva, žitna ljuska, *dem.* plèvica: *Plèvo rãbe pećârï za pèći i špârheti mâje mîêšajo z îljen.*

pličîna, i, *pl.* pličîni, pličîn, *f.*, plitka voda: *Rïba ne grîê na pličîno.*

plîêća, plîêć, *pl. t. n.*, leđa: *Prîêgûôrki sàko brèmen nâše na plîêćah, kakò i mûli.*

plîên, plîênì, *pl.* plîênì, plîên, *f.*, pelena: *Va plîênï se povîjajo mâli otrokï.*

plîês, plîêsa, *pl.* plîêsi, plîêsi, *m.*, ples: *Mlâdi ljûdi hòdijo rädi na plîês va sàke prïgode.*

plîêsât, plîêšen - plîêšo, plîêšejo, plîêsã,

plīesȁla, plīesȁlo, plīešȉ, *v. i.*, plesati: *Sȁgdere mlâdi ljûdi rȁdi plīešo kadȁ je kakūōf gūōt, ȁli divertimiēnt.*

plȉk, a, *pl.* plȉki, plîk, *m.*, (tal. plico), kup, hrpa, smotak papira: *Va kartoleriȅje ȉmajo plȉki hȃrti.*

plītȁk, plītkȁ, plitkȍ, plitkega, plȉći, *adj.*, plitak, protivno od dubok: *Otrokȉ se kūōpljo lȅh va plitkȅ vodȅ dȍkle ne navȁde plȁvat.*

Plomȋn, Plomīnȁ, *m.*, ime jednog istar. gradića, u. opć. Podpīćȋn, kotar Pūla.

plȍsan, plȍsna, plȍsnega, plosnȅji, *adj.*, plosnat: *Flȁška je plȍsna, a i barȉli.*

plovȋn, plovȁna, *pl.* plovȁni, plovȋn, *m.*, (tal. piovano) [prema Skoku iz furlanskog *plevan* < lat *plebānus*, poimeničeni lat. pridjev na *–anus* od *plebs, plebis* (ERHSJ II/689)], župnik: *Sȁki plovȋn ȉma svojȍ ȉma svojȍ plovanȉjo i crīēkvo.*

plovanȉja, i, *pl.* plovanȉji, plovanîj, *f.*, župa: *Plovanȉji ȉmajo crīēkvo i vȅć kapēlic.*

Plovanjȉca, i, *f.*, ime jedne drage u p. o. Paz, u. opć. Pazin (prije Boljun), kot. Pula.

plovȋnjski, a, o, plovȋnjskega, *adj.*, župni, što pripada župniku: *Tȍ je plovȋnjska bȍška i šinokȍša.*

plūh, plūga, *pl.* plūgi, plûh, *m.*, plug: *S plūgon se orȅ zȅmljo na njȉvah.*

plūžit, plūžin - plūže i plūžijo; plūži, al, lo, plūži, *v. i.*, orati plugom i rukom držati plug, upravljati plugom: *Gospodārȉ sȃmi plūžijo, kadȁ orūōnjȉvo.*

pljȍčka, i, *pl.* pljȍčki, pljūōčk, *f.*, kamena pločica za igranje, *dem.* pljȍčkica: *Otrokȉ rȁdi igrâjo na pljȍčki.*

pljȍskat, pljȍskan - pljȍskajo; pljȍska, la, lo; pljȍskaj, *v. i.*, pljuštati: *Cīēlo nūōć je gīmēlo i pljȍskalo, kakȍ s kablȁ.*

pljūska, i, *pl.* pljūski, pljūsak; *dem.* pljūskica, *f.*, ćuška, zaušnica: *Zlȁčesti otrokȉ, kī pūt dobīē i pljūsko, ku meritâjo.*

pljūskat, pljūskan - pljūskajo, pljūska, -la, lo, pljūskan, a, o, pljuskaj, **1.** ćuškati **2.** uzburkati vodu: *Da vodȁne pljūska z brȅnat se va njȉh stȁvi šūlj od lepȑnji.*

pljūsnut, pljûsnen, pljûsno i pljûsnejo, pljūsnu, la, lo, pljūsnut, a, o, pljūsni, *v. p.*, ćušnuti, dati ćušku: *ūōn je otrokȁ za nīč pljūsnu, ma mu je pȍtle bȉlȍ žāl.*

pobȅć, poīēbnen - pobīēgno i pobīēgnejo, pobȅga, pobȅgla, pobȅglo, pobȅgni, *v. p.*, pobjeći, utећi: *ūōvci rade pobīēgno va škȍdo. Kadȁ so jendārmi uhȉtili tata i ga tȅli vīēzāt jin je pobȅga.*

pobīēlȉt, pobīēlin - pobīēle i pobīēlijo, pobīēlī, pobīēlȉla, pobīēlȉlo, pobīēljen, a, o, pobīēlȉ, *v. p.*, pobijeliti: *Za Vazȋn smo kūćo pobīēlȉli.*

poblīēdȅt, poblīēdin, poblīēde i poblīēdijo, poblīēdīē, ȅla, ȅlō, poblīēdȉ, *v. p.*, poblijedjeti: *ūōn je poblīēdīē ot strâha, a rȍba ot sūnca.*

pobȍga, *adv.*, obična psovka: *Pobȍga ćēš mi tȍ plātȉt, ku nȅ danās, jūtre.*

pobȍjac, pobūōjca, *pl.* poibūōjci, pobȍjac, *m.*, (lat. paxilus), željezni ili drveni klin na jednom kraju tanji koji služi za nabijanje obruča na bačvi s čekićem: *S pobūōjcen se slūžijo bȁčvari.*

pobolȅt, pobolȋn - pobolīē i pobolījūō, pobolīē, pobolȅla, lo; pobolīēj, *v. p.*, oboljeti redom : *Va kūće so sȉ rīēdon pobolȅli od grȉpi.*

pobolīēvȁt, pobolīēvan - pobolīēvajo, pobolievȃ, pobolievȁla, lo; pobolīēvaj, *v. i.*, pobolijevati, često bolovati: *Onȁ je dûgo vrȅmena pobolīēvȁla pȉvo nȅgo je ūmrla. Naše ūōvci vȅć ot pozȋmka pobolīēvajo od metūljā.*

pobȍs (se), se pobodȅn - pobodūō i pobodȅjo, pobūō, pobolȁ, pobolȍ, pobodȉ (se), *v. p.*, pobosti (se): *Volȉ so se na pâše pobolȉ. Va vinȏgrade trȅba pȍbȍs kolčȉći za tȉsi na kolȁt.*

pobȍškice, *adv.*, vrst psovke.

pobȍštrića, *adv.*, obična psovka.

pobȍžan, pobȍžna, o; pobȍžnega, pobožnȅji, *adj.*, pobožan: *Nȅki stâri ljûdi znîjo bȉt pobȍžni ma nȅ i dobrȉ.*

pobrȁt, poberȅn - poberūō i poberȅjo, pobra, -la, -lo, pȍbran, a, o, poberȉ, *v. p.*, pokupiti, pobrati: *Poberȉ ūōf kumpȉr!* **pobrȁt se -** pokupiti se, otići: *Poberȉ se o tūi, da te vȅć ne vȉdin!*

pobrojȉt, pobrojȋn - pobrojīē i pobrojījūō, pobrojī, ȉla, ȉlo, pobrojīēn, pobrojenȁ, ȍ, pobrojȉ, *v. p.*, svršiti brojiti po redu: *Pobrojȉ ūōvci, da se nȋkâ zgūbȉla va krāse.*

pocikȁt, pocikȃn - pocikâjo, pocikā, pocikȁla, lo, pocikȃn, pocikȁna, o, pocikāj, *v. p.*, posisati: *Telȁc je sȍ mlīēkȍ pocikā, pak nȋčâ mūs.*

pocūrȁt, pocūran, pocūrajo, pocūrā, pocurȁla, -ȁlo, pocūran, -ȁna, o; pocūraj, *v. p.*, pomokriti (u dječjem govoru): *Otrȍk je sȅ plīēnȉ pocūrā.* **pocūrȁt se -** pomokriti se: *Otročȉca se je pocurȁla va pustȅlje.*

počāstìt, počāstin - počāste i počāstijo; počāstī, počāstìla, lo; počāšćen, a, o; počāstì, *v. p.*, pogostiti nekoga: *Gospodarìca nàs je lîepo počāstìla kakò se pristoji.*

počesàt, počesȃn i počèšen - počešo i počešâjo, počešã, počešàla, àlo, počešan, počešana, o, počešãj, *v. p.* **1.** počešljati **2.** pogrepsti (gdje svrbi): *ùôn se danàs nîjôš ni počešã.*

počîēn?, *adv.*, pošto: *Počîēn je tà'ròba? Počîēn ćèš nan prodât tegà telcà?*

počîēt, pòčnen - pòčno i pòčnejo; počne, la, lo; pòčef, počnì, *v. p.*, početi: *Kî dèlo ranèje i pòčne ranèje i fìni. Korìzma durâ pòčef ot čìste srīēdì.*

počīētàk, počietkà, *m.*, početak: *Dàbar počīētàk, dòbar finjīētàk.* (nar. poslovica)

počìmat, počîmljen - počîmljo; počìma, la, lo; počìmaj, *v. i.*, početi: *Va fàbrikah počîmljo dèlavci dèlat o šīēste ùre rànо.*

počīnjàt, počînjan - počînjajo; počīnjȃ, počīnjàla, lo; počînjaj, *v. i.*, činiti, raditi (zlo): *ùôn nan sàko lèto z blâgon počînja vêlo škodo.*

počìtnice, počìtnic, *pl. t. f.*, školski praznici: *Va počìtnicah so škuôli zàprte.*

počīrnēt, počîrnin - počîrne i počîrnijo, počrnīē, počrnèla, počrnèlo, počîrnjen, a, o; počîrni, *v. p.*, pocrniti, potamniti: *ùôn je ot sūnca sâ počīrnīē kakò prâvi Afrikȃn. Počīrnì tì postolì.*

podànak, podȃnka, *pl.* podȃnki, podànak, *m.*, **1.** pod od granja ili kamenja ispod stoga sijena (da na zemlji ne trune) **2.** izdanak uopće: *Smòkvi ìmajo pûno podànak.*

podȃnj, *adv.*, pod njega: *Stàvi čâ mèkega podȃnj, da mu ne bûô trdo!*

podāvìt, podâvin - podâve i podâvijo, podavì, -ìla, ìlo, podãvljen, a, o, podāvì, *v. p.*, sve udaviti redom: *Bãrba je sì mačkìći podāvì. Va jenīēn selè je lesìca nekolìko kokûôš podāvìla.*

podbũhnjen, a, o, podbũhnjenega, *adj.*, otečen, nadut: *Podbũhnjen človèka nî zasīēn zdrãf.*

podbruškàt, podbrškȃn - podbruškâjo, podbruškã, -àla, -àlo, podbruškȃn, àna, àno, podbruškãj, *v. p.*, podložiti kamen, otpadcima kamenja: *Zidàri kadà zîdajo vèć pũti zît podbruškajo, da prišpârajo vèći kàmik.*

podebelèt (se), podebelîn - podebelîjo, podebelīē, -èla, -èlo, podebèljen, a, o, podebeli, *v. p.*, podebljati, odebljati (se): *Prāscì se mûôra podebelèt, pìvo nego jìh se zakòlje.*

podeštarìja, i, *pl.* podeštarìji, podeštarîj, *f.*, (tal. podestaria) [mlet. *podesteria* (DDV 516); *podestaria* (VG 807)], općinsko poglavarstvo, općinski ured: *Va Pàzinsken kapitanȋstu je bilò vèć podeštarîj.*

podeštât, a, *pl.* podeštâti, podeštãti, *m.*, (tal. podestà) [mlet. *podestà* (DDV 516; VG 807)], opć. načelnik, predsjednik općine: *Sàka podeštarìja ìma zbrȋnega podeštâta.*

podgrèt, podgrīējèn - podgrīējûô, podgrīē, podgrèla, lo; podgrèjen, a, o, podgrīēj, *v. p.*, podgrijati: *Podgrīēj màlo tòjûôho, àš se je vèć uhlādìla.*

podīšèt (od dīšèt), podīšîn - podišûô i podīšīējo, podīšīē, podīšèla, podīšèlo, podīšì, *v. p.*, pomirisati: *Podišì ovè rûôžice kakò lîepo unjȋjo.*

podìt, podîn - podīmò - podīē i podījûô; podì, podìla, lo; podì; *v. i.*, praviti pod: *Volèto ćemo podìt kàmaro, a k lètu kàmarico.*

podīvèt, podìvin - podìve i podìvijo; podīvīē, podivèla, lo; podīvīēj, *v. p.*, podivljati: *ûôvci près pastirà ùžâjo na pûô podivèt, kakò i sàko drûgo blâgo.*

podlīēć, podlīēžèn - podlīēgûô i podlīēžējo, podlèga, podlegla, lo, podlèžen, a, o; podlīēžì, *v. p.*, podmetnuti, postaviti *rabulju* (stupicu): *Râbuljo se po zīmè podlīēžè za tìći (ćapàt).*

podlòžan, podlòžna, podlòžno, podložnega, podložnèji, *adj.*, poslušan, ovisan, podčinjen, pokoran: *Nèkar so kmèti bilì podlòžni kuôrton i so mûôrali hodìt na rābòto.*

podložìt, podložîn, podložìmo, podložīē i podložījûô, podložì, podložìla, ìlo, podložen, a, o, podložì, *v. p.*, podložiti nešto, da bolje stane na mjesto: *Podložì stuôl da takò ne plīēše!*

podlòžnik, a, *pl.* podlòžniki, podlòžnik, *m.*, podanik: *Sàki podlòžnik mûôra bìt vèzan svojemù gospodārù.*

podmićēvat, podmićûjen - podmićûjo, podmićēva, -èvala, èvalo, podmićēvan, -a , -o, podmićûj, *v. i.*, podmićivati: *Poštīēn človèk ne podmićûje ni sebè ni drûgega.*

podmūčīēć, *adv.*, podmuklo, potajno: *ùôn je prîša po nocè onakò podmūčīēć, da ga nîčni ne čuje.*

podmītìt, podmîtin - podmîte i podmîtijo, podmītī, podmītìla, podmitilò, podmîćen, -a, -o, podmītì, *v. p.*, podmititi, dati nekome

nešto, što mu po pravu ne pripada u svrhu dobivanja kakve materijalne koristi: *ûōn je hlâpca podmītī, da pôje krâs zànjega.*

podmûkal, podmūklà, podmuklò, podmuklegà, podmuklëji, *adj.*, podmukao, neiskren: *Podmuklegà čovèka se sàki bojī, àš mu ne vĕruje.*

podnīȚšât, podnīȚšan - podnīȚšajo; podnīȚšā, podnīȚšàla, lo; podnīȚšan, a, o; podnīȚšaj; *v. i.*, podnašati, podnositi, trpjeti: *Sūsĕti ga ne podnīȚšajo.* **podnīȚšât se -** podnašati se međusobno.

podnẽs i **podnī̂es(t),** podnesẽn - podnesūō (i podnesẽjo), podnẽsa, podneslà, podneslò, podnesī, *v. p.*, podnijeti, pretrpjeti nešto: *Jâ san va živŏte pūno tegà podnẽsa, morda vĕć nẽgo drügi.*

podnūōć, *adv.*, navečer, uveče: *Podnūōć grīēdūō kòkoši spât.*

podòban, podòbna, podòbno, podòbnega, podobnëji, *adj.*, sličan kome, nalik na nekoga: *Onà je màtere podòbna.* **nī podòbno -** nije pristojno.

podojȉt (od dojȉt), podojīn, podojīmo, podojī̂e i podojījūō, podojī, podojȉla, o, podojī̂en, podojenà, o, podojȉ, *v. p.*, podojiti, dati djetetu dojku: *Podojīte jȎnjci kàd uōvci prīdo s pàši dòma.*

po domȚće, *adv.*, po običaju, jednostavno: *Onȉ dèlajo sĕpo domȚće, kakò i nèkat.*

podorât (od orât), podorȎn - podorâjo; podorâ, podoràla, àlo, podorȎn, podorâna, o, podorãj, *v. p.*, zaorati gnoj (đubre): *Rī̂edi se podorâjo na pozȉmak i na mlât kat se pelje i rashȉta gnūōj.*

podràpanac, podràpanca, *pl.* podràpanci, podràpanac, *m.*, poderanac, skitnica: *Podràpanci ràdi i čâ ukrâdo.*

podràpat, podràpan - podràpajo; podràpa, podràpala, lo; podràpan, a, o, podràpaj, *v. p.*, poderati: *Otrokȉ si podràpajo bragëši, kadà se pȓtijo na drī̂evo. Podràpani i raskȉmjeni hòdijo sàmo vêli siromàhi i pèkljari.*

podrâs, podrāstèn - podrāstūō i podrastẽjo, podrasà, podrãsla, ãslo, podrāstȉ, *v. p.*, podrasti, porasti: *Tegà telcà ćëmo prodàt kàd màlo podrāstè, da se tokâ vĕć sôldi za njegà.*

Podrebrȉca, i, *f.*, naziv jedne oranice na Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

podrẽpnjak, a, *pl.* podrẽpnjaki, podrẽpnjaki, *m.*, uže pod repom, koje veže sedlo magarca s njegovom stražnjicom: *Podrẽpnjak je o drī̂eva, àli ot špāgà, a stàvi se na tovàra, kàt se ga obaštâ.*

podrȍbno, *adv.*, potanko: *Povī̂ej nan sĕ podrȍbno, kakȍ je bȉlo na samnjè!*

podrovãt, podrûjen - podrûjo i podrûjejo, podrovã, podrovàla, lo, podrovãn, àna, o, podrovãj, *v. p.*, potkopati: *Od vêleh dâžlji je vodà čësto podrovàla.*

podȓsnut se (od dīsât), se podȓsnen - podȓsno i podrsnejo, podȓsnut, a, o, podrsnȉ se, *v. p.*, poskliznuti, spotaknuti, spotaći se: *Po lëdu se làhko podȓsne.*

podržât, podržîn, podržimȍ - podržī̂e i podržījūō; podržã, podržàla, lo; podȓžati, *v. p.*, podȓžati, rukom nekome pomoći: *Podržȉ màlo tegà bolnikà da ne pàde.*

podupȉrat, podupȉran - podupȉrajo; podupȉra, la, lo; podupȉran, a, o; podupȉraj; *v. p.*, podržavati, potpomagati nekoga: *Frâtri i kapucîni so nèkat podupȉrali školȓni s hrȓnūō(n).*

podurât, podurȎn - podurâjo; podurã, poduràla, lo; podurãj, *v. p.*, (tal. durare) [v. **durât**], potrajati: *Ku tà vruć ȓma jȎš podurâ će se zgrĕt va kampànje.*

podùšit, podùšin - podùše i podùšijo, podùši, -la, -lo, podùšen, a, o, *v. p.*, pogušiti (pčele), svršiti gušiti redom: *Kadà se vī(s) stârega ūljà znȉma mī̂et, se čèlice podùši.*

podvīēzât, podvī̂ežen - podvīēžūō i podvī̂ežejo, podvīēzã, podvīēzàla, podvīēzàlo, podvī̂ezan, a, o, podvīēžȉ, *v. p.*, podvezati: *Tȓsi na mlât obrī̂ežo i podvī̂ežo.*

podvȉt, podvījèn - podvījūō i podvījèjo; podvȉ, podvȉla, lo; podvȉj, *v. p.*, podviti noge: *Àrabi i Tūrki podvījūō nȎgi kàt sedī̂e.*

pȍdvora, i, *pl.* pȍdvori, pȍdvor, *f.*, debela drvena rašlja sa dva nejednaka kraka, koja rabi za vuču pluga i kamenja: *Vêlo kamī̂enje volȉ vūkūō na pȍdvore.*

pofalèvat, pofalûje - pofalûjo; pofalèvalo, *v. i.*, (tal. fallare) [nije iz talijanskog nego iz njemačkog *fehlen* (HER III/198)], pomanjkavati, nestajati: *Z nàšega magazîna je zàdnjo dòbo pofalèvalo pūno rȎbi.*

pofàlit (od fàlit), pofàlin - pofàle i pofàlijo, pofli, pofàlila, -lo, pofàljen, a, o, pofàli, *v. p.*, (tal. fallare) [nije iz talijanskoga nego iz njemačkoga *fehlen* (HER III/198)], pomanjkati, nestati: *Va magazîne je pofàlilo pūno rȎbi.*

pofumãt, pofumȎn - pofumȎjo, pofumȎ, pofumàla, lo; pofumȎn, pofumàna, o;

pofumȓj; *v. p.*, (tal. fumare) [v. **fumȁt**], popušiti cigaru ili cigaretu: *Nèki fumadȕõri pofumȋjo na mẽsec pȕno cigarȋẽt.*

pofȕrit, pofȕrin - pofȕre i pofȕrijo; pofȕri, -la, -lo, pofȕren, a, o, pofȕri, *v. p.*, popariti, politi vrućom vodom: *Kî ȉma čimiži jȉh pofȕri, ku jih se želȋ deliberȁt.*

pogājȁt se, se pogâjan - pogãjajo, pogajã, pogājȁla, pogājȁlo, pogãjan, a, o, pogãjaj se, *v. i.*, pogađati se: *Mî smo se pogājȁli za kupȉt volȁma se nȉsmo moglȉ juštȁt.*

pȍgan, a, *pl.* pȍgani, pȍgan, *m.*, poganin, bezbožnik, neznabožac: *Pȍgani nȉso vẽruvali va jenegȁ Bȍga.*

pogȁnjat se, se pogȁnjan - pogȁnjajo, pogȁnja, la, lo, *v. i.*, natjeravati se: *Onȉ se vãjki pogȁnjajo sporȁdi nekoga kunfina.*

pogāsȉn, pogãsin - pogãse i pogãsijo, pogasȋ, pogasȉla, lo; pogãšen, a, o; pogasȉ, *v. p.*, pogasiti, ugasiti: *Pȉvo nẽgo grȋẽš na pȕõt pogasȉ ugȋnj!*

poglȅdat, poglȅdan - poglȅdajo; poglȅdan, a, o, poglȅdan, a, o; poglȅdaj, *v. p.*, pogledati: *Poglȅdaj màlo stȕõ li ȕõvci prȉšle s pãši.*

poglȋẽt, poglȋẽn i poglīējȅn - poglīējȕõ, poglȋẽ, poglȅla, lȅlo, poglīējen, *v. p.*, pogledati: *Poglȋẽj ovȉ prāscȉ kakȍ so debẽli i velȉki.*

pognojȉt, pognojȋn - pognojȋẽ i pognojījȕõ; pognojȋ, pognojȉla, lo, pognojȋẽn, pognojenȁ, ȍ, pognojȉ, *v. p.*, pognojiti: *Rȋẽt za šenȉco i kapȗs se mȕõra pognojȉt.*

pogȍdan, pogȍdna, dnȍ, pogodnega, pogodnẽji, *adj.*, zgodan, prikladan, lijep: *Ku bȕõ vrȋẽme pogȍdno ćẽmo pȕõć orȁt.*

pogodȉt, pogodȋn - pogodȋẽ i pogodījȕõ, pogodȋ, pogodȉla, pogodȉlo, pogȍjen, a, o, pogodȉ, *v. p.*, **1.** pogoditi nišan: *Jâ san pogodȋ bulȋn.* **2.** dobiti okladu ili pravo: *ȕõn je pogodȋ, da ćе prît dãš.* **3.** ubiti: *Lovȁc je va ugrade pogodî zȋẽca.* **4.** ugovoriti cijenu: *Mȕõj sūsẽd je va samnjȅ pogodȋ volȁ.*

pogȍdva, i, *pl.* pogȍdvi, pogȍdaf, *f.*, nagodba, ugovor: *Jâ san stȍri pogȍdvo za kupȉt jenȍ šinužẽt. Bȍlja je mȉšava pogȍdva nẽgo tūstȁ prãvda.* (nar. poslovica)

pogorȅlac, pogorȋẽlca, *pl.* pogorȋẽlci, pogorȅlac, *m.*, pogorjelac, kome je sve zgorjelo: *Pogorȋẽlci so vêli siromȁhi pres kȕći.*

pogorȅt, pogorȋn, pogorīmȍ - pogorȋẽ i pogorīējȕõ, pogorȋẽ, pogorȅla, pogorȅlo, pogȍrīẽn, ȁ, ȍ, *v. p.*, pogorȉ, pogorjeti, izgorjeti: *Njemȕ je sȅ pogorȅlo, čâ je imȋẽ va kȕće.*

pȍgosto, *adv.*, često, češće: *ȕõn je h nȃn prihajīẽva pȍgosto.*

pogotȍvo, *adv.*, osobito, naročito: *Za siromȁhi je vãjki slȁbo; pogotȍvo ku je bȍlan.*

pogovārȁt se, se pogovãran - pogovãrajo, pogovarã, pogovarȁla, pogovarȁlo, pogovãraj, *v. i.*, razgovarati, dogovarati se: *Mî smo se pogovārȁli, kadȁ ćemo pȕõć na pȕõt po drȋẽvo.*

pogovernȁt, pogovernȃn - pogovernȃjo; pogovernȃ, pogovernȁla, lo; pogovernȃj, *v. p.*, (tal. governare) [v. **governȁt**], popraviti: *Pogovernȃj mi màlo tȍ posȍdo!*

pȍgovor, a, *pl.* pȍgovori, pȍgovor, *m.*, razgovor, dogovor, razmjena mišljenja: *Jȍš nȉsmo nȉš destinȁli; tȍ je bî lẽh jedȃn pȍgovor.*

pogrȁbit, pogrȁbin, pogrȁbe i pogrȁbijo, pogrȁbi, la, lo; pogrȁbljen, a, o, pogrȁbi, *v. p.*, **1.** pograbljati, pokupiti grabljama: *Jȍš nȉsmo pograbili sīẽno;* **2.** silom uhvatiti nekoga: *Policãj je tâta pogrȁbi i stȁvi va pažȕõn.*

po gȓdīẽn, *adv.*, za ružnog vremena, po strmom zemljištu: *Jâ po gȓdīẽn ne grȋẽn s kući.*

pogūbȉt, pogũbin - pogũbe i pogũbijo, pogūbȉ, -bȉla, bȉlo, pogūbljen, a, o, pogubȉ, *v. p.*, izgubiti: *Pastȋr je va krȁse pȕõl ovâc pogubȋ.* **pogubȉt se -** osušiti se, nestati: *Sȁ vodȁ se je nẽkamo pogūbȉla.*

pohājȁt, pohãjan - pohãjajo; pohājã, pohājȁla, lo, pohâjan, a, o; pohãjaj; *v. i.*, posjećivati, polaziti: *Dȉndanȁs pohãjajo škȕõlo si otrokȉ.*

pohȉšćina, i, *pl.* pohȉšćini, pohȉšćin, *f.*, pokućstvo uopće: *Mojȁ sestrȁ je kupȉla nȕõvo pohȉšćino.*

pohodȉt, pohodȋn - pohodīmȍ, pohodījȕõ, pohodî, pohodȉla, pohodȉlo, pohȍjen, a, pohodȉ, *v. p.*, posjetiti: *Mî smo va špitālȅ pohodȉli jenegȁ bolnȋkā, kî je bî za umrȋẽt.*

pohȍtki, pohȍdak, *pl. t. m.*, posjet: *Onȉ so imȅli pohȍtki za kršćȋẽnje.*

pohrȃnȉt, pohrȃnin - pohrȃnijo, pohrȃnȋ, pohrȃnȉla, -ȉlo, pohrȃnjen, a, o, pohrȃnȉ, *v. p.*, **1.** pokriti žeravicom i pepelom kruh pod črepnjom **2.** spremiti kad se peče: *ȕõn je sȉ sȍldi pohrȃnȋva bȃnke.*

pōiskȁt, poȉšćen - poȉšćo i poȉšćejo, poiskã, poiskȁla, ȁlo, poīšćȉ, *v. p.*, potražiti nekoga ili nešto: *Poīšćȉ màlo, kămo si klã računȉco i têko.*

pojȅdeš, pojȅdeža, *pl.* pojȅdeži, pojȅdeš, *m.*,

izjelica koji bi pojeo, koliko bi vidio: *Jedȋn pèkljar je bî na glāsù, kakȍ pojèdeš.*

pojȅs, pojȋn - pojimȍ, pojīdȗ̃, pojȋ̃, pojȅla, pojȅlo, pojȅden, a, o, pojȋ̃j , *v. p.*, pojesti, svršiti jesti: *Màlo prȉvo smo pojèli jȕžino.*

pojīȅdāt se, se pojȋ̃dan - pojȋ̃dajō, pojīȅdā, pojīȅdàla, pojīȅdàlo, pojȋ̃dan, a, o, pojȋ̃daj se, *v. i.*, gristi, ljutiti se, izjedati se: *ùo̍n se jâko pojȋ̃da, kadȍ zgȕbi va ìgre, àli kadȍ ga kî razjādi.*

pojȕžinat, pojȕžinan - pojȕžinajo, pojȕžina, -la, -lo; pojȕžinan, a, o, pojužinaj, *v. p.*, pojesti užinu: *Tî si prekàsno, prîša; mî smo vȅć pojȕžinali.*

pokārȁt, pokãran - pokãrajo, pokārã, pokārȁla, o, pokãran, a, o, pokãraj, *v. p.*, prekoriti, pokuditi: *Màma me je pokārȁla čâ san prîša kàsno doma vi(s) škuȍli.*

pokāzȁt, pokãžen - pokãžo i pokãžejo, pokāzã, pokāzȁla, pokāzàlo, pokâzan, a, o, pokāžȉ, *v. p.*, pokazati nekome nešto: *Pokāžȉ mi kadȅ bȉva mȋedih i kadȅ je njigova kȕća.*

pokažȅvat, pokažȗjen - pokažȗjo; pokažȅva, la, lo; pokažȗj, *v. i.*, pokazivati: *Butigȋer jon je pokažȅva nȗjlèpljo rȍbo; kuȍ je imȋe va butȋege.*

pokȋ̃n?, *pron. inter.*, po kome: *Pokȋ̃n si narūčȉ rȍbo?*

poklātȉt, poklãtin - poklãte i poklâtijo, poklatȉ, tȉla, tȉlo, poklãćen, a, o, poklātȉ, *v. p.*, pobrati orahe (motkom): *Mî smo sȉ urȅhi i lȋẽšnjaki već poklātȉli.*

pȍkle, *pr.* [*adv.*], poslije, otkako: *Pȍtle čâ je prîša dȍma vi(s) špitālȁmu je pūno bȍlje.*

poklīȅpȁt, poklíepan i poklíepljen - poklíepajo i poklíepljo, poklīȅpā, pokliepàla, lo; poklíepan, a, o; poklíepaj i poklīȅplјȉ, *v. p.*, ujarmiti: *Mî smo nàše govȅda već poklīȅpàli.*

pokopȁt, pokopȃn - pokopâjo; pokopã, pokopàla, lo; pokopȃn, pokopàna, o, pokopãj, *v. p.*, pokopati, sahraniti: *Pokopãj tâ prāhȍh!*

pokȍra, i, *f.*, **1.** pokora **2.** muka, nevolja, neprilika: *Tî si mojȁ vêla pokȍra, àš mi nedāš nȉkat mîra.*

pokorȉt (se), (se) pokorȋn - pokorīmȍ, pokorȋ̃ i pokorījȗ̃; pokorȋ, pokorȉla, lo, pokorȉ (se), *v. p.*, **1.** pokoriti (se): *Tâ otrȏk je zlȍčes, da se nȋẽnemu ne pokorȋ.* **2.** obuzdati: *Jâ san tegȍ konjȁ pokorȋ.*

pokosȉt (od kosȉt), pokosȋn - pokosīmȍ, pokosȋ̃ i pokosījȗ̃, pokosȋ, pokosȉla, ȉlo, pokošȋ̃n, pokošenȁ, ȍ, pokosȉ, *v. p.*, pokositi: *Erbošpànjo smȍ vȅć pokosȉli, a strnȉšće ćȅmo kašnjȅje.*

pokrãj, *adv.*[*pr.*], pokraj, mimo, uz: *Pokrãj potȏka so sȗme šinužȅti i rȋedi.*

pōkrȁs, pokrādȅn - pokrādȗ̃ i pokradȅjo, pokrã, àla, àlo, pokrȁden, a, o, pokrȁdi, *v. p.*, okrasti nekoga, pokrasti nešto: *Na pȗ̃ote so ga tâti segȁ pokrȁli, da je na pȗ̃ol gȗ̃ol dȍma prîša.*

pokrepȁt, pokrepȃn - pokrepâjo, pokrepã, pokrepàla, -àlo, pokrepãj, pokrepàla, àlo, pokrepãj, *v. p.*, (tal. crepare) [v. **krepȁt**], pocrkati redom: *Njemȕ so od nȅke bȍli sȅ kȍkoši pokrepàle va lȅto dȃn.*

pokrȅšit, pokrȅšin - pokrȅše i pokrȅšijo; pokrȅši, la, lo; pokrȅšen, a, o; pokrȅši, *v. p.*, (tal. crescere) [v. **krȅšit**], **1.** povećati, povisiti: *Pokrȅši hlâpcu plāću, ku ćȅš, da ti zustȃne va slùžbe!* **2.** ponarasti: *Potle zàdnjega dažljȁ je vodȁ va potȏke fȃnj pokrȅšila.*

pokrȉt (od krȉt), pokrījȅn - pokrījȗ̃ i pokrîjejo, pokrȋ̃, pokrȉla, pokrȉlo, pokrît, pokrītȁ, ȍ, pokrȉven, a, o, pokrȋj, *v. p.*, pokriti: *Ovȁ kùća jȍš nȋ pokrītȁ. Pokrȋj jȗ̃hȍ, da mùlha vȉnjo ne pâde.*

pokrīvȁt, pokrȋvan, pokrȋvajo, pokrīvã, pokrivàla, lo, pokrȉven, a, o, pokrȋvaj, pokrivati: *Mȋẽso se pokrȋva da ne prȋdo mùhi nȗnj.*

pokrīvȁlo, a, *pl.* pokrīvàli, pokrivâl, *n.*, pokrivač: *Dobrȁ pustȅlja ne veljâ pres pokrivàla.*

pokrstȉt, pokȓstin - pokȓste i pokȓstijo, pokrstȋ, ȉla, lo, pokȓšćen, a, o, pokrstȉ, *v. p.*, pokrstiti sve redom: *Pȍp pokȓsti mȗli otrokȉ.*

pokršćȋ̃enje, a, *pl.* pokršćȋ̃enja, pokršćȋ̃enj, *n.*, pokrštenje.

pokrūȍf, pokrovȁ, *pl.* pokrovȉ, pokrūȍvi, *m.*, poklopac; *dem.* pokrovȃc, pokrovcȁ i pokrovȉć: *Lonȁc se pokrȋva s pokrȍvon.*

pokūȍjni, a, o, pokūȍjnega, *adj.* i *m.*, pokojni, pokojnik: *Pokūȍjni se zakãpajo va cimȉtere. Pokūȍjni je bî jâko dȍbar čovȅk.*

pokūȍjnik, a, *pl.* pokūȍjniki, pokūȍjnik, *m.*, onaj koji je umro: *Za pokūȍjniki se dȅla sprūȍvȍt.*

pokupovȃt, pokupȗjen - pokupȗjo, pokupovã, -la, -lo, pokupovȃn, a, o, pokupȗj, *v. p.*, pokupovati, kupiti sve od reda: *ùo̍n je pokupovã, sȅ čâ je vȉde bȍljega na plȁce.*

pokùsit, pokùsin - pokùse i pokùsijo, pokùsi, -la, -lo, pokùsi, *v. p.*, okusiti, kušati: *Pokùsi màlo nàšo vînò, jâli te pîčâ!*

pokūšât, pokūšan - pokūšajo, pokūšā, -šàla, -šàlo, pokūšan, a, o, pokùšaj, *v. i.*, kušati, pokūšati, nastojati: *Jâ san ga pokūšâ umīrît, mà nî nîč kor ìstilo. Jâ san pokūšâ susîčko vînò, ma mi se nî dopàlo.*

pokvārît (se), pokvārin - pokvāre i pokvārijo, pokvarî, pokvarìla, o, pokvāren, a, o, pokvārì, *v. p.*, pokvariti (se): *Ku je tëplo, hrānà (kakò mîso i mlîčkò) se làhko pokvāri. Tà divūojka se je vëć pokvārìla.*

polâča, i, *pl.* polâči, polâč, *f.*, kuća na jedan kat ili na više katova: *Takò kmëti zovūo kùći na pòt.*

polāgât, polāžen - polāžo i polāžejo; polāgā, polāgàla, lo, polāgan, a, o; polāgaj, *v. i.*, **1.** polagati račun, **2.** postavljati nešto nekamo **3.** imati povjerenje u nekoga: *Jâ mu nìsan dūžan polāgât račūn.*

pòlak, *pr.*, prema: *Čovëka se vàlje poznà pòlak lîčet. Sàki jî i pîjë pòlak potrëbi, ku mòre.*

polakomèt se, polakomîn - polàkomī i polakomíjūo, **pol**àkome, polakomèla, lo, polàkomljen, a, o, polakomì se, *v. p.*, polakòmiti se za nečim: *ūovci se polàkome za sūol.*

poletèt, poletîn - poletîe i poletíjūo, poletîe, poletèla, ëlo, poletì, *v. p.*, poletjeti: *Màlo pîtvo so gùski poletèle na pâšo.*

Poležȁn, a, *pl.* Poležȁni, Poležȁni i Poležȁn, *m.*, (tal. Polesano) [mlet. *polesan* (VG 810)], stanovnik grada Pule.

Poležȁnka, i, *pl.* Poležȁnki, Poležȁnk, *f.*, stanovnica grada Pule.

poli, *pr.*, **1.** kod, blizu, pokraj, uz: *Gospodarìca mūora vâjki bìt poli kùći.* **2.** pri: *Kàt je čovëk poli lîčet mūora se vëć čūvât.*

poli jâse, *adv.*, uza se, pokraj sebe: *Màt držî otrokà poli jâse.*

pòlica, i, *pl.* pòlice, pòlic, *f.*, tezga: *Tàmo na pòlice ležî pūno lîbri.*

policāj, policàja, *pl.* policàji, policāj, *m.*, (njem. Polizei), redarstveni stražar: *Policàji slūže po kontrâdah va grâdeh. Va Trstë je nëkat bîlò pūno policâj.*

policìja, i, *pl.* policìji, policîj, *f.*, (tal. polizia), milicija, redarstvo, javna sigurnost: *Policìja čūva mîr i rîčet.*

polìć, a, *pl.* polìći, polîć, *m.*, zemljani vrč od pola litre: *Prnesì mi polìć vînà!*

po lîepîen, *adv.*, po lijepom vremenu, po lijepom terenu: *Kadà smo šlì z dòmi smò hodìli po lîepîen, màpòtle lëh po grādîen.*

polìt, políjën - polīju̇o, polî, polìla, o, polìjen, a, o, polît, *v. p.*, pòliti: *Polît të rūožice, da ne povënо!*

polīvât, polîvan - polîvajo, polīvā, polīvàla, lo, polîvan, -a, -o, polîvaj, *v. i.*, polijevati: *Pompîrì polîvajo ugānj, da ga zamòro.*

polīzât, polîžen - polîžo i polîžejo, polīzā. polīzàla, polizàlo, poližì, *v. p.*, polizati: *ūovci së polîžo, kadë nîjdejo čâ slanegâ.*

polmonîti, polmonît, *pl. t. f.*, (tal. polmonite) [mlet. *polmonite* (VG 810)], upala pluća: *Òt polmonîti se làhko i umrë.*

Polòjac, Polūojca, *m.*, prezime jedne porodice u Boljunu: *Jedîn Polòjac je ime dvâjset lîčet va Boljūne oštarîjo, a sada je zvonîr.*

polokât, polòčen, polòčo i polokâjo; polokā, polokàla, lo; polokîn, polokàna, o; polokāj i poločì, *v. p.*, pohlepno popiti: *Mîčkì vàlje polòčo mlîčkò.*

polomìt (od lomìt), polòmin - polòme i polòmijo, polomî, ìla, ìlo, polòmljen, a, o, polomì, *v. p.*, **1.** pobrati kukuruz: *Jòš nìsmo polomìli so trukìnjo.* **2.** polomiti: *Vëtar je polomî nekolìko grîn.*

polovìca, i, *pl.* polovìce, polovîc, *f.*, polòvina: *Mî smo kmëšćino raspārtili po polovìce.*

polovìt, polovîn - polovíe i polovíjūo, polovî, polovìla, polovìlo, polovì, *v. p.*, poloviti sve od reda: *Poli nas so pastîri sì tići polovìli po zīmë.*

poltrūona, i, *pl.* poltrūoni, poltrūon, *f.*, (tal. poltrona) [mlet. *poltrona* (VG 811; DDV 518)], naslonjač: *ūon sedî nîjrājì na poltrúone.*

polūovni, a, o, polūovnega, *adj.*, polovični, po pola: *Tò je sàmo polūovno dëlo.*

polūžìt, polûžin - polūžijō, polūžî, polūžìla, ìlo, polūžen, a, o, opariti rublje lugom, prati lugom: *Mî smo bijankarìjo vëć polūžìli čîëra.*

poluštrât, poluštrîn - poluštrâjo, poluštrā, poluštràla, lo; poluštrîn, poluštràna, o; poluštrāj, *v. p.*, (tal. lustrare) [v. **luštrât**], polaštiti: *Poluštrāj màlo mojì postolì.*

polverîna, i, *pl.* polvrîni, polverîn, *f.*, (tal. polverina) [mlet. *polverina* (VG 811)], ljekoviti prašak: *Ku ìmaš frëbro zamì jenò polverîno.*

pòljanac, pòljanca, *pl.* pòljanci, poljànac, *m.*,

stanovnik polja za razliku od građana: *Pȍljanci bȉvajo va Boljũnsken Pȍlje.*

pȍljanci, poljànac, *pl. t. m.*, vrst ukrasne vrtne biljke sa žutim cvijetom ugodnog mirisa, tetaros.

poljār, poljārà, *pl.* poljārȉ, poljāri, *m.*, poljski čuvar: *Poljārȉ čũvajo pȍlje i vinȍgradi.*

poljūbȉt, poljūbin - poljūbe i poljūbijo, poljūbȉ, poljūbȉla, -lo, poljūbljen, a, o, poljūbȉ, *v. p.*, poljûbiti koga: *Poljūbȉ me pȓvo nẽgo pãrtiš ćà!*

pomȚgȁt, pomȚžen - pomȚžo i pomȚžejo; pomȚgã, pomȚgàla, lo; pomȚgan, a, o, pomȚgaj, *v. i.*, pomagati: *Onȉ mi vãjki pomȚžo va dȅle, kad mȍro.*

pomȁjić, a, *m.*, mjesec lipanj: *Pomȁjića mẽseca so nȚjdȕlji dnẽvi. Pomȁjića se žànje žȉto i kosȉ trāvȁ.*

po mȚjko tȉća, *adv.*, vrst seljačke psovke.

pomaknũt, pomàknen - pomàkno i pomàknejo, pomaknũ, -ũla, -ũlo, pomaknȉ, *v. p.*, pomaknuti: *Tâ kàmik je takȍ tẽžak, da ga ne mȍremo ni z mẽsta pomaknũt. Pomaknȉte švẽ̄ro na ȕre, àš van zustâje odzâda.*

pomȁlo, *adv.*, polako, polagano: *Ȁla hȍte pomȁlo!*

po mȁnje, *adv.*, laganije: *Kî grȇ po mȁnje prȉde do dȁlje.* (nar. poslovica)

pomastȉt, pomàstin - pomàste i pomàstijo, pomastȉ, pomastȉla, -ȉlo, pomàšćen, a, o, *v. p.*, pogaziti, zgnječiti: *Tȕje blâgo mi je na pȍlje sȍ žȉto pomastȉlo. Kȁt se dela vīnȍ se grȕȍjze pomàsti z nogȁmi.*

pomẽji, *pl. t.*, pomȇj, *f.*, *pomije*, napoj za svinje: *Pomẽji se dājũ prāscȋ̃n za hrȚnȍ.*

pȍmen, a, *pl.*, pȍmeni, pȍmen, *m.*, uspomena, spominjanje: *Tȍmi je zustã pȍmen od njegȁ.*

pomẽnjat se, pomẽnjan - pomẽnjajo se, pomẽnja, la, lo, pomẽnjaj se, *v. i.*, razgovarati, voditi razgovor o nekome, spominjati nekoga: *Mî smo se vẽč pũti o vȁmi pomẽnjali.*

pomẽs, pometȅn - pometũ̂o i pometẽjo, pomȇ, pomẽlà, posmelȍ, pometȋ̃n, pometenà, o, pometȉ, *v. p.*, pomesti: *Pometȉ sȅ va kȕće i pret kȕćon.*

pometāt, pomẽćen - pomẽćo, pometã, pometàla, -àlo, pomećȉ, *v. i.*, razmetati, postavljati na više mjesta: *Jâ san pometâ râbulji na vẽč mȇs.*

pomidũ̂or, a, *pl.* pomidũ̂or, pomidũ̂ori, *m.*, (tal. pomidoro) [mlet. *pomidoro/pomodoro* (VG 812-813); *pomo d'oro* (DDV 519)], rajčica: *Pomidũ̂ori se rãbe za jẽs na sȁko fũ̂ozo, a, nȚjvẽč na selâto.*

pomȇrkat, pomȇrkan - pomȇrkajo, pomȇrka, pomȇrkala, lo; pomȇrkaj; *v. i.*, pogledavati na nešto; promatrati: *Mî smo mȁlo pomȇrkali, kako se otrokȉ igrâjo na pljȍčki.*

Pomȇr, Pomȇrà, *m.*, Pomer, ime jednog primorskog sela, u. opć. i kotar Pula.

pomȇrnica. i, *pl.* pomȇrnice, pomȇrnic, *f.*, poprečna greda na vrhu zida, o koju se upiru kose grede koje drže krov.

po mestȇh, *adv.*, mjestimice, po nekim mjestima: *Po mestȇh je toča sȍ grũ̂ozje potũkla.*

pomȇšȁt, pomȇšan - pomȇšajo, pomȇšā, -šàla, šàlo, pomȇšā, šàla, šàlo, pomȇšan, a, o, pomȇšaj, *v. p.*, pomiješati: *Mȇlto se dȅla takȍ, da se sabluȏn pomȇša z jāpnuȏn.*

pomȋkȁt (se), pomȋkan i pomȋćen - pomȋkajo i pomȋćo - pomȋkâ, -àla, -àlo, pomȋcan, a, o, pomȋčȉ, *v. i.*, pomicati (se): *Na nẽkeh mestȇh se i tlȍ pomȋče.*

pomȋluvat, pomȋlujen - pomȋlujo, pomȋluva, -la, -lo, pomȋluvan, a, o, pomȋluj, *v. p.*, pomilovati: *Bô(h) ga pomȋluj!*

pomīrȋt (od mīrȋt), pomīrin - pomīre i pomīrijo, pomīrȉ, pomīrȉla, pomīrȉlo, pomīren, a, o, pomīrȉ, *v. p.*, pomiriti nekoga; **pomīrȋti se -** pomiriti se (protivno od posvaditi se): *Hodȉ, da ih pomīrimo.*

pomȋslet, pomȋslin - pomȋsle i pomȋslijo; pomȋsle, pomȋslela, lo; pomȋsli, *v. p.*, pȍmisliti: *Jâ nȉsan na tȍni pomȋsle. Pomȋsli kakȍ je tã figũ̂ra lȋ̃po dišenjãna.*

pomlât, pomlâdi, *f.*, proljeće: *Na pomlât je nȚjvẽč dȅla va kampãnje.*

pomlātȉt, pomlātin - pomlāte i pomlātijo; pomlātȉ, pomlātȉla, lo; pomlāćen, a, o; pomlātȉ, *v. p.*, pobiti, poubijati redom, potući: *uȏn je va škȍde tȕje kȍkoši pomlātȉ.*

pomočȉt, pomȍčīn - pomočȋ̃e i pomȍčījũ̂o, pomočȋ, -ȉla, -ȉlo, pomȍčen, a, o, pomočȉ, *v. p.*, malko nakvasiti: *Pomočȉ ovȍ rȍbo da se mȍre spȇgljat.*

pomȍć, pomȍren - pomȍro i pomȍrejo, pomȍga, pomoglà, pomoglȍ, pomȍžen, a, o, pomozȉ, *v. p.*, pomoći: *Ne pomȍre vãjki sȁki, kî mȍre. Prȉetela trȇbe va potrẽbe pomȍć ku se mȍre.*

pomolȉt se (od molȉt), se pomȍlin - pomȍle i pomȍlijo, pomolȉ, -ȉla, -ȉlo, pomolȉ se, *v. p.*,

pomòliti se: *Ljûdi, kadà pr ĭdo va cr ĭ̄kvo se pomòlijo.*

pomorì̀t, pomorîn - pomorīenò̀, pomorí ̄ē i pomorījúō; pomorĭ̀, pomorì̀la, lo; pomòren, a, o; pomorì̀, *v. p.*, pogasiti: *Pomorì̀te úō̄v ugĭ̀nj, pì̀vo nego gr ĭ̄ētè ć à.*

pompí ̄ēr, pompīerà̀, *pl.* pompīerì̀, pompí ̄ēri, *m.*, (tal. pompiere) [mlet. *pompier* (VG 813; DDV 520)], vatrogasac: *Kadà̀ škopijâ vêli ugĭ̀nj pr ĭde pûno pompí ̄ēri iz drûgeh krâj.*

pomrí ̄ēt, pomrën, pomrèmo - pomrèjo i pomrúō, pòmr, -la, -lo, *v. p.*, svi redom poumirati, pomrijeti: *Nâši starèji so sì pòmrli vèć zdâvni.*

pomūlì̀t, pomūlin - pomule i pomulijo, pomūlĭ, pomūlì̀la, lo; pomūlì̀, *v. p.*, nadrobiti: *Otrokì̀ pomûle krûha va mlī ̄ēkò za frûštik.*

pomunjenè̀t, pomunjenûjen - pomunjenûjo; pomunjenī ̄ē, pomunjenèla, lo; pomunjenì̀, *v. p.*, pomahnitati, poluditi: *úō̄n je pomunjenī ̄ē òt prevelìkeh nesrī ̄ēć va famîlije.*

pōmúō̄r, pomòra, *m.*, pošast, pomor: *Prèt stúō̄ lī ̄ēt je bî poli nàs vêli pōmúō̄r ot kòleri.*

pomūōtì̀t se, se pomúō̄tin, pomúō̄te i pomúō̄tijo, pomuotĭ, -ūōtì̀la, ì̀lo, pomúō̄ćen, a, o, pomuotì̀ se, *v. p.*, **1.** pogrješiti: *Jâ san se màlo pomūōtĭ va račūneh.* **2.** poluditi, postati slabouman: *úō̄n ne znî čâ àš je vèć sâ pomúō̄ćen.*

pomù̀s, pomūzèn - pomūzúō̄ i pomūzèjo, pomù̀za, pomù̀zla, o, pomù̀žen, a, o, pomūzì̀, *v. p.*, pòmusti: *Danàs jòš nì̀san kràvo pomù̀za. úō̄vci se pomūzè na vèčer kat prîdo s pàši dòma.*

ponĭ̀jstarèji, a, o, ponĭ̀jstarèjega, *adj.*, najstariji: *Otàc pūsti navàdno ponĭ̀jstarèjega sîna za rī ̄ēda.*

ponĭ̀pret(d), *adv.*, unaprijed: *Jâ san račūn za ròbo plâti vèć ponĭ̀pret.*

ponĭ̀šà̀t se, se ponĭ̀šan - ponĭ̀šajo, ponĭ̀šã, ponĭ̀šà̀la, -àlo, ponãšaj se, *v. i.*, vladati se: *Ponĭ̀šajte se pr ĭstojno na lutrîne i va škúō̄le!*

po nãšo, *adv.*, naški, našim jezikom (govoriti): *Sàgdere va Ĭstri je se govòri po nãšo.*

pònat, púō̄nta, *pl.* púō̄nti, pònat, *m.*, (mlet. ponto), bod, kod šivanja ili igre: *Kî ne znî šìt mu se poznĭ̀jo púō̄nti.*

pondèljak, pondī ̄ēljka, *pl.* pondī ̄ēljki, pondèljak, *m.*, ponedjeljak: *Pondèljak je njigúō̄v gúō̄t.*

ponèkat, *adv.*, katkada: *Ponèkat se čâgòt i zãbi, ku se ne stor ĭ nîvan.*

ponèki, a, o, ponèkega, *pron.*, gdjekoji: *Ponèki ni ne znĭ̀jo kakò je tèško življī ̄ēnje na selè.*

ponesrèćit se, se ponesrèćin, ponesrèće i ponesrèćijo, ponesrèći, -ila, -ilo, ponesrèćen, a, o, ponesrèći se, *v. p.*, unesrećiti se: *úō̄n se je ponesrèći na rúō̄kè va jenè kâve.*

ponī ̄ēs se, se ponesè, se je ponèsa, poneslà̀, poneslò̀, ponesì̀ se, *v. p.*, uspjeti (rad, posao): *Volèto se je intrâda dobrò poneslà̀.*

ponì̀zan, ponì̀zna, ponì̀znega, poniznèji, *adj.*, ponizan, pokoran: *Pobòžni ljûdi nì̀so vãjki ponì̀zni.*

ponižī ̄ēnje, a, *pl.* ponižī ̄ēnja, ponižī ̄ēnj, *n.*, poniženje: *Va životè človek kîpũt pretrpĭ̀ i ponižī ̄ēnje.*

ponoćè, *adv.*, noću: *Ponoćè, kî mòre, spĭ̀.*

ponorè̀t (od norè̀t), ponorîn - ponorīmò̀, ponorí ̄ē i ponorējúō̄, ponorí ̄ē, -rèla, -rèlo, ponòren, a, o; ponorì̀, *v. p.*, poludjeti, pobjesnjeti, pomahnitati: *Kadà brèk ponorĭ̀ je perikolúō̄š za ljûdi i za blâgo.*

ponòšen (ponošī ̄ēni), a, o, ponòšenega; ponošenèji, *adj.*, nošen, rabljen: *úō̄n je kûpi jedĭ̀n ponošī ̄ēni veštit, mà va dobrī ̄ēn stĭ̀nju.*

ponovì̀t, ponovîn - ponovī ̄ē i ponovījúō̄, ponovĭ̀, ponovì̀la, lo, ponovì̀, *v. p.*, obnoviti: *Pòtle vúō̄jski se je pûno kûć ponovì̀lo.*

ponù̀dit, ponù̀din, ponù̀de i ponù̀dijo, ponù̀di, -la, -lo, ponù̀jen, a, o, ponù̀di, ponuditi: *Gòstu se po užĭ̀nce vãjki čâ ponù̀di od unegà̀ čâ se ì̀ma va kúć̀e.*

ponūjà̀t, ponūjan - ponūjajo, ponūjã, ponūjà̀la, -àlo, ponù̀jen, a, o, ponūjaj, *v. i.*, nuđati: *Njemù̀ so ponūjà̀li dobrò slùžbo mà jo nĭ tī ̄ē prijī ̄ēt.*

po otrúō̄člje, *adv.*, na dječji način, djetinjski: *Otrokì̀ se igrâjo po otrúō̄člje.*

pòp, popà̀, *pl.* popì̀, púō̄pi, *m.*, svećenik uopće (svakog reda): *Popì̀ spovī ̄ēdajo i mà̀šijo mà̀ši.*

pòpak, pòpka, *pl.* pòpki, pòpak, *m.*, **1.** pup (drveća), **2.** pupak (kod čovjeka): *Sàkemu otrokù̀ se zavī ̄ēže pòpak kadà̀ se rodĭ̀.*

popālì̀t (od pālì̀t), popālin - popãle i popãlijo, popālĭ, -pālì̀la, pālì̀lo, popãljen, a, o, *v. p.*, upaliti sve redom: *Va vúō̄jske je neprī ̄ētel popalĭ nèke sī ̄ēla.*

popà̀s[1], popâden - popâdo i popâdejo, popã, popà̀la, lo; popà̀den, a, o; popà̀di, *v. p.*, pograbiti: *Popà̀di tegà̀ tì ̄ća, da ti ne pobī ̄ēgne!*

popà̀s[2], popāsèn - popāsúō̄ i popāsèjo; popà̀sa, popà̀sla, lo; popà̀šen, a, o; popà̀ši, *v. p.*,

popasti: *ūövci so va brãjdah so žìto popäsle i stor ìle vêlo škòdo.*

popečãk, popečãkà, *pl.* popečãkì, popečãki, *m.*, žarilo [hvataljka za žeravicu]: *S popečãkūön se žerävico razgrâće da bòlje ugīnj gorì.*

pòpel, a, *m.*, pepeo: *Na čìsto srīedò gospodar ìce nöse va crīčkvo mälo pòpela za blagoslovì.*

popelìčas, popelìčasta, popelìčasto, popelìčastega, popeličastẽji, *adj.*, pepeljast: *Sòkol je popelìčas.*

popelìnas, popelìnasta, o; popelìnastega; popelinastẽji, *adj.*, pepeljast: *Nẽki tìči so popelìnasti, kakò i drozgìć.*

pòpelnica, i, *pl.* pòpelnice, pòpelnic, *f.*, udubina na seoskom ognjištu, u kojoj se preko noći pokrije žeravicu pepelom: *Pòpelnico nīma sãko ugnjìšće.*

popelìt, popelīn - popelīmò - popēlīẽ i popelījūö; popelì, popelìla, lo; popelì; *v. p.*, posipati pepelom: *Kapûs se mūöra popelìt, da ga ūsẽnice ne pojīdūö.*

popelnjȁk, popelnjȁkà, *pl.* popelnjȁki, popelnjȁki, *m.*, prtena krpa i vreća za lug (kod parenja rublja).

popeljât, popẽljen i popeljȁn - popẽljo, popeljâjo, popeljã, -àla, -àlo, popeljãj i popeljì, *v. p.*, povesti: *Popeljãj me mälo do Učki, da ne mūöran (pūöć) na nögi.*

popeljȉf, popeljìva, o; popeljìvega, popeljīvẽji, *adj.*, **1.** pepeljast, posut pepelom **2.** vrst zaraze: *Popeljȉf žȉr nī dòbar, äš je bölan.*

popeštât, popeštȁn - popeštâjo, popeštã, -štàla, štàlo, popeštȁn, -àna, -o, popeštãj, *v. p.*, (tal. pestare) [v. **peštât**], **1.** posjeći redom jedan za drugim: *Popeštãj sâ kapûs!* **2.** pogaziti (u prenesenom smislu): *Väša kräva nīn je šenìco popeštàla.*

popīẽt se, se pòpnen - pòpno i pòpnejo - pòpe, pòpela, lo, popnì se, *v. p.*, popeti se: *Nemūöj se popīẽt na drīẽvo, da bragẽši ne razdräpaš!*

popìknut se, se popîknen - popîkno i popîknejō, popìknu, -la, -lo, popìknut, a, o, popìkni se, *v. p.*, spotaći, spotaknuti se, zapeti nogom za nešto: *Glīẽj, da se ne popîkneš, kadä pöješ va pūösẽk!*

popīsât (od pisât), popīšen - popīšo i popīšejo, popīsã, popīsàla, -àlo, popîsan, -a, -o, popīšì, *v. p.*, popisati (stvari): *Popīšì sẽ čâ va kūće nījdeš!*

popišât (od pīšât), popišȁn - popišâjo, popišã, popišàla, -àlo, popišȁn, àna, o, popišãj, *v. p.*, pomokriti, **popišât se -** pomokriti se: *Nẽki otrokì se jöš va pustẽlje popišâjo.*

popišẽvat, popišûjen - popišûjo, popišẽva, popišẽvala, popiševãlo; popišũj, *v. i.*, popisivati: *Ljûdi i blâgo se popišûjo sàkeh dẽset līẽt.*

popìt, popîjẽn - popījūö, pòpi, popìla, o, popìjen, a, o, popīj, *v. p.*, pòpiti: *Na pīrù se je pūno vīnä popìlo.*

popītât (od pītât), popîtan - popītajo, popītã, -pītàla, -àlo, popītan, a, o, popītaj, *v. i.*, raspitati se o nečem: *Popītaj se mälo zänjega kadẽ sadä dẽla.*

poplâšit, poplâšin - poplâše i poplâšijo; poplâši, la, lo; poplâši, *v. p.*, poplašiti, potjerati: *Poplâši tẽ ūövci da ne skòče va škòdo.*

poplât, a, *pl.* poplâti, poplât, *m.*, **1.** potplat, đon: *Narūöčì mi jenì poplâti.* **2.** taban: *Poplât me žūli.*

poplâtit, poplâtin - poplâte i poplâtijo; poplâti, la, lo; poplâćen, a, o; poplâti, *v. p.*, podoniti: *Poplâti mi ovì postolì.*

poplâvat, poplâvan - poplâvajo, poplâva, poplâvala, -lo, poplâvan, poplâvana, o, poplâvaj, *v. p.*, poplaviti: *Na pozìmak je Boljūnčica šinužẽti poplävala.*

poplātìt, poplātin - poplâte i poplâtijo; poplâti, poplātìla, lo; poplâćen, a, o; poplātì, *v. p.*, poplaćati: *Jâ san mu sì dūgi poplâti.*

popodìt, popodīn, popodīmò, popodīẽ i popodījūö, popodī, popodìla, -ìlo, popodíẽn, popodena, ò, popodì, *v. p.*, popoditi, načiniti pod od dasaka ili parketa: *Līne smo kämaro popodìli.*

poprãvdat se, se poprãvdan - poprãvdajo, poprãvda, -dala, -lo, poprãvda, a, o, poprãvdaj se, *v. p.*, posvaditi se: *Mî se nìsmo nìkat poprãvdali.*

po pravìce, *adv.*, zapravo, da pravo kažem: *Po pravìce ūön je bî vãjki čovẽk na mẽstu.*

poprīẽk, *adv.*, **1.** poprijeko: *Mî smo böško pogodìli poprīẽk.* **2.** naprečac: *Höte tūöda poprīẽk; tù je blìže.*

poprodât, poprodȁn - poprodājūö, poprödа, poprodala, lo; poprodãj, *v. p.*, rasprodati, svršiti prodati redom: *Poprodãj jöš i tö čâ ti je zustälo.*

popùcat, popùcan - popùcajo; popùca, popùcala, lo; popùcan, a, o, popùcaj; *v. p.*, pòpucati: *Na postūöleh mi je kòža popùcala.*

popũ̏ovski, a, o; popũ̏ovskega, *adj.*, popovski, svećenički: *Tȍ ti je popũ̏ovska rȍba.*

popũ̏olne, *adv.*, popodne: *Popũ̏olne je kàsno pũ̏oć h màše.* (nar. poslovica) *Popũ̏olne se puč ĩva.*

popũ̑stît (od pustît), popũ̑stin - popũ̑ste i popũ̑stijo, popũ̑stī, -ìla, -ilo, *v. p.*, popustiti: *Zimà je vèć popũ̑stìla, pak je blȉzu pomlât.*

popũ̑šćât (od pũ̑šćat), popũ̑šćan - popũ̑šćajo, popũ̑šćā, -àla, -àlo, popũ̑šćaj, *v. i.*, popuštati, malaksati: *Mojà fũ̏orca vèć popũ̑šća. Bùra danàs pomàlo popũ̑šća.*

popùšit, popùšin - popùše i popùšijo, popùši, popùšila, lo, popùšen, a, o; popùši, *v. p.*, popušiti, završiti pušenje zalihe: *Jâ san popùši sȅ cigarȅti, čâ san jìh imȉo sòbon.*

popũznũt (se), popũznen - popũzno i popũznejo, popũznũ, popũznùla, ũlo, popuznì (se), *v. p.*, poskliznuti se: *Po blȁte se človȅk làhko popũ̑zne.*

porȁba, i, *f.*, upotreba: *Tà brȉtva nȉ vèć za porȁbo.*

porãbît, porãbin - porãbe i porãbijo, porãbī, porãbìla, o, porãbljen, a, o, porãbī, *v. p.*, upotrijebiti, potrošiti: *Onà je vèć sò žãjfo porãbìla.*

porahljȁt, porahljȃn - porahljâjo, porahljâ, porahljàla, -àlo, porahljȃn, -àna, -o, porahljãj, *v. p.*, poravnati, usitniti izoranu zemlju: *Rȉet smo porahljàli zobàtico(n).*

porãs, porãstȅn - porãstũ̏o i porãstȅjo, porãsa, porãsla, porãslo, porãstī, *v. p.*, porasti: *Žȉto nȉ dosti porãslo mà potòk je prȉličnо porãsa. Ũ̏on će počȉet hodȉt va škũ̏olo, kadà màlo porãstȅ.*

pòrat, pũ̏orta, *pl.* pũ̏orti, pòrat, *m.*, (tal. porto), **1.** luka, pristanište uopće, **2.** Plominska luka: *Nèkat so kmètі peljàli i po dvȉe [...ne razabire se tekst] stũ̏ovarȉ tapãri na nũ̏oć.*

porcijũ̏on, a, *pl.* porcijũ̏oni, porcijũ̏oni, *m.*, (tal. porzione) [mlet. *porzion* (DDV 528; VG 822)], *m.*, obrok jela: *Donesȉte mi jòš dva porcijũ̏ona trîp!*

porȅčkat se, se porȅčkan, porȅčkajo, porȅčka, -la, -lo, porȅčkan, a, o, porȅčkaj, *v. p.*, posvaditi se: *Danàs so se žȉenske màlo porȅčkale sporàdi otrũ̏ok.*

porȅć (od rȅć), porečȅn - porečũ̏o i porekũ̏o i porečějo, porèka, poreklà, poreklò, porečī, *v. p.*, poreći, zanijekati nešto: *Čâ je prȉvo bî priznȉ, kašnjȅje je sȅ porèka.*

pòredan, pòredna, pòredno, pòrednega, poredněji i porèji, *adj.*, zao, loš, rđav: *Tâ otròk je smȉeron pòredan, àš nȉeće nìč poslùšat.*

pòret, *pr.*, pored: *Pòret sebȅ je imȉo jòš i ženò i otrokȉ.*

Porȉeč, Porīečā, *m.*, Poreč, grad na moru, istoimenovana u opć. kotar Pula: *Pret Porīečũ̏on se nahãja jedȉn lȉepi škũ̏olj.*

porȉečki, a, o, porȉečkega, *adj.*, porečki, koji pripada mjestu Poreč: *Porȉečko vīnò je dobrò.*

po rȉedu, *adv.*, redom, po redu, jedan za drugim: *Hòte nàprvo po rȉedu!*

Porȉešćina, i, *f.*, okolica Poreča, područje p. o. Poreč: *Na Porȉešćine ìma pũ̏no brajât.*

porìnut, porînen - porîno i porînejo, porìnu, -rìnula, -lo, porìnut, a, o, *v. p.*, gurnuti, turnuti nešto: *ũ̏on je pã po škâlah, àš ga je valjà nèki porìnu.*

porìt (od rìt), porîjen - porîjo i porîjejo; porī, porìla, lo; porìjen, a, o; porĩj, *v. p.*, iščupati povrće iz zemlje s cijelim korijenom: *Mȉsmo pèšo i rȅpo vèć porìli.*

porīvât (od rȉvat), porȉvan, porȉvajo, porīvā, porīvàla, -àlo, porȉvan, a, o, porȉvaj, *v. i.*, gurati, tiskati: *Porȉvaj màlo vũ̏os nàprvo koliko mòreš.*

po ròdu, *adv.*, rodom: *ũ̏on je po ròdu Nīēmàc.*

porosȉt, porosȋn - porosīmò - porosijũ̏o, porosī, porosìla, -ilò, porosì, *v. p.*, pokvasiti, ovlažiti, pokisnuti poput rose: *Danàs je pã dãš mà je sàmo màlo porosìlo.*

portafũ̏olj, portafòlja, *pl.* portafòlji, portafũ̏olji, *m.*, (tal. portafoglio), lisnica, novčanik: *Jâ ȉman portafũ̏olj, ma màlo bȉeči va njemù.*

portantîna, i, *pl.* portantîni, portantîn, *f.*, (tal. portantina) [mlet. *portantina* (DDV 526; VG 819)], bolnička nosiljka: *Bolnìkī se nòsijo na portantîne.*

portȁt, portâ, portàla, lo; *v. i.*, (tal. importare), smetati [imati veze]: *Čâ portâ kù nàs vìdi. Tȍ nìč ne portâ ku nàs ne razumȉe.*

portȋer, portīerà, *pl.* portīerì, portȋeri, *m.*, (tal. portiere) [mlet. *portier* (DDV 527; VG 820)], portir, vratar: *Sàki hotȉel ȉma svojegà portīerà.*

portũn, portūnà, portūnì, portũni, *m.*, (tal. portone) [mlet. *porton* (VG 821)], kućna veža, kućna vrata (ulaz i izlaz) samo u gradskim kućama: *Hodȉ ũ̏on te čȅka va portūnȅ.*

porumenȅt, porumenȉn - porumenimò, porumenȉjo, porumenȉe, porumenèla, porum-

enèlo, porumenì - porumeniti, pocrveniti u licu: *Onà je sà porumenèla òt srâma, kad jo je tokã z ruõkuõ.*

porūobìt, porúobin - porúobe i porúobijo, poruobî, porūobìla, lo, porúobljen, a, porūobì, *v. p.*, porubiti: *Ovà stomàɲja nî jõš ni porúobljena.*

porūočìt, porúočīn, porúoče i porūočèjo, porūočî, poruočìla, -ìlo, porúočen, a, o; poruočì, *v. p.*, poručiti, javiti: *uõn nan je porūočî, da će prît dòma za vazân.*

porūompat, porúompan - porúompajo, porúompa, la, lo, porúompaj, *v. p.* [v. **rūompat**], pokucati: *Porúompaj na vrãta sò li dòma.*

pòs, pòsta, *pl.* pòsti, postî, *m.*, post, bezmesni dan: *Danàs se ne mîsi àš je vêli pòs.*

posādìt (od sādìt), posãdin - posãde i posãdijo, posādî, posādìla, -ìlo; posãjen, a, o; posādì, *v. p.*, posaditi nešto: *uõn je posādî pûno žîri, čerèšanj i lamurînk.*

posahnũt, posàhnen - posàhno i posàhnejo, posahnũ, -la, -lo, posàhnjen, a, o, *v. p.*, usahnuti, posušiti se: *Lâne so nan sî brësti od nèke bòli posahnũli.*

posāl, poslà, *pl.* poslî, posãl, *m.*, posao, rad, dužnost: *Danàs san imîē pûno poslà dòma i vanè.*

pòsebe, *adv.*, posebno, posebice: *Telcà se držî pòsebe òt krävi dòkle sàse.*

posèć, posīečèn - posīekúo i posīečèjo, posèka, posèkla, posèklo, posèčen, a, o, posīečì, *v. p.*, posjećí: *Múoj sūsèt je púol bòški posèka za tàpari i švèljari.*

posedèt, posedîn - posedīenò, posedîē i posedījúo, posedíē, posedèla, posedèlo, posedì, *v. p.*, posjediti: *Ìmate vrèmena, posedîmo jõš màlo.*

posèji, posîej, *pl. t. f.*, mekinje (od žita): *Čîēra san kûpi màlo posîēj za krävo i za prāscì.*

posîēban (posîēbni), posîēbna, o; posîēbnega; posebnèji, *adj.*, poseban: *Jâ san prokurã jenò posîēbno súõrto gruõjza.*

posīekàt, posíekan, posíekajo, posīekã, posíekàla, o, posíekan, a, o, posíekaj, *v. i.*, posjecati: *Posíekaj ovò drîēvo, da ne dèla hlât.*

po sîē prilìke, *adv.*, po svoj prilici, vjerojatno, jamačno: *uõn će se po sîē prilìke vrnût vèč jùtre.*

posijât, posîejen i posīejèn - posíejo, posīejúo, posijâ, -âla, -âlo, posijân, a, o, posíej, *v. p.*, posijati: *Posíējte čenîco na dòbo da ne búo prekàsno!*

po sìle, *adv.*, silom, nasilno: *Po sìle níēma stvãr ne veljâ.*

posīlìt (od sīlìt), posîlin - posîle i posîlijo, posīlî, posīlìla, -ìlo, posîljen, a, o, *v. p.*, prisiliti nekoga; **posīlìt se -** upotrijebiti veću snagu: *Posilî se màlo da dèlo pîvo fîmimo.*

posīnìt, posînin - posîne i posînijo, posīnî, posīnìla, -ìlo, posînjen, a, o, posīnì, *v. p.*, posiniti, posvojiti nekoga: *Kî nîma svojèh otrúõk posîni kîēga tîēga od ròdvini.*

posīvèt, posîvîn - posîve i posîvijō, posīvîē, posivèla, posīvèlo; posīvì, *v. p.*, posijediti, postati sijed: *uõn je pot stâros sâ posīvîē.*

poskùs, a, *pl.* poskùsi, poskûs, *m.*, pokus, pokušaj: *Jâ san stòri vèč dvâ za korìs.*

poskùsit, poskùsin - poskùse i poskùsijo, poskùsi, -la, -lo, poskùsi, *v. p.*, pokušati: *Poskùsi, ku möreš otprîēt ovè vrãta!*

poslàt, pošàljen - pošàljo, pošàljejo, poslã, poslàla, o, poslân, àna, àno, pošalj ì, *v. p.*, poslati: *Pošalj ì kîēga na pòšto po pakèt.*

poslūhàt, poslũhan - poslũhajo, poslūhã, poslūhàla, àlo, poslũhan, a, o, poslũšaj, *v. i.*, prisluškivati, poslušati: *Poslũšaj ku kîēga čûješ, jîēli dòma.*

poslùšat, poslùšan - poslùšajo, poslùša, - slùšala, -lo, poslùšan, šna, o, slušati nečiji nalog: *Poslùšaj vàlje, kadà ti se čâ ordinî!*

poslūžìt, poslũžin - poslũže i poslũžijo, poslužî, poslūžìla, -ìlo, poslũžen, a, o, *v. p.*, podvoriti, učiniti uslugu nekome: *Jâ san ga poslūžìla čâ san bòlje moglà.* **poslūžìt se -** podvoriti se: *Poslūžìte se sîm kakogòt želūtè.*

posmràdit (se), posmràdīn - posmràdijō, posmràdī, la, lo, posmràden, a, o, posmràdi (se), onesnažiti, zaprljati, onečistiti (se): *Tâ otròk se je va pustèlje posmràdi, pak ga trîēbe oprât.*

posòda, i, *pl.* posòdi, posûot, *f.*, posuda, sūd: *Va tè posòde držîmò rakîjo.*

posojìlo, a, *pl.* posojìla, posojîl, *n.*, zajam: *Nèkat se je tèško dobìlo posojìlo.*

posolìt, posolîn -[...ne razabiru se slova], posolîē i posolījúo; posolî, -ìla, ìlo; posòljen, posolì, *v. p.*, osoliti: *Mîs se múõra nîjpîrvo posolìt, zatîēn držât va salamùre, a kòmoć potîēn stàvit va dîm.*

pospràvit, pospràvīn - pospràvijō, pospràvi, správila, -lo, sprâven, a, o, správi, *v. p.*, spremiti, sve metnuti na sigurno: *Kadà*

se poubȅdva gospodarȉca sȍ posȍdo operȅ i pospràvi.

posràmit se, posràmin, posràme i posràmijo, posràmi, posràmila, posràmilo, posràmljen, a, o, posràmi se, *v. p.*, osramotiti se: *uȏn se je jâko posràmi, kadà je vȉde kakȍvo bedastȏćo je stȍri.*

posrȁnac, posrȁnca, *pl.* posrȁnci, posrȁnac, *m.*, prljavo, nečisto dijete: *Posrȁnci nȅka se grīdȕ̄ opràt.*

posrȅbat (od srȅbat), posrȉebljen - posrȉebljo i posriebljejo, posrèba, posrèbla, -lo, posrèbi, *v. p.*, posrkati: *Otrokȉ so danàs so mlȉekȍ posrȅbali.*

posrȅćit se, posrȅći se, se je posrȅćilo, *v. p.*, uspjeti: *Njemù se je posrȅćilo nȁć dobrȍ našćī̄nje.*

posrȅduvat, posredûjen - posredûjo i posredûjejo; posrèduva, la, lo; posredȗj, *v. p.*, posredovati: *Jâ san posrȅduva pȍli tȅ prodâji.*

posrȉēt, *pr.*, posred, među, u sredini: *Mȉrna tečȅ posrȉēt motovȕnske vàli i bȍški va Ìstrije.*

postàrat se, se postàran - postàrajo, postàra, postàrala, -alo, postàran, a, o, postaraj se, *v. p.*, ostarjeti: *uȏn se je vȅć dobrȍ postàra zadnje lȅta.*

postarȅji, a, o, postarȅjega, *adj.*, malo stariji: *Va tȅ famîlije so sȅ postarȅji ljûdi.*

postât, postâjen - postâjo, postâ, -ãla, ãlo, postãj, *v. p.*, zastajati, prekidati rad ili put: *Kadà se je strûdi je màlo postã i pučȉnu, a potȉēn je šã dàlje.*

postojât, postojȉn - postojīmò, postojȉē, postojã, la, lo, postojȉ, *v. i.*, postojati: *Ovà crȉēkva postojȉ već pâr stȏ lȉēt.*

postolār, postolārà, *pl.* postolārȉ, postolãri, *m.*, postolar, cipelar: *Dãj postolārù popràvit mojȉ postolȉ!*

postolarȉja, i, *pl.* postolarȉji, postolarȉj, *f.*, postolarska radnja, postolarski zanat: *Jâ se vȁdin kaligārȉt va nàše kaligarȉje.*

postolārȉt, postolãrin - postolãre i postolãrijo, postolārȉ, postolarila, lo; postolārȉ, *v. i.*, vršiti, postolarski zanat: *uȏn postolãri vȅć dvãjset lȉēt.*

postrādât, postrãdan - postrãdajo; postrādã, postrādàla, lo; postrãdan, a, o, postrãdaj, *v. i.*, manjkati neki nekome: *Mî ga tȅško postrãdamo kȁd je va vȕ̄jske aš dȍma nȉ kî dȅlat.*

postrgât, postȑžen - postȑžo i postȑžejo, postrgã, postrgàla, -àlo, postrgȍn, -àna, -àno, postrgãj, *v. p.*, postrugati: *Kadà se skùha palȉēnta se mu̍ȏra kotãl, àli lonàc postrgât.*

postȗ̄o, *br.*[*m.*], postotak: *Bȋnka plãća na kavidãl pêt postȗ̄o.*

postu̍ȏl, postolà, *pl.* postolȉ, postu̍ȏli, *m.*, cipela, *dem.* postolȉć: *Mu̍ȏj brât si je kûpi nu̍ȏvi postolȉ. Ni sàki postu̍ȏl za sàko nȏgo.* (nar. poslovica)

po sūhȉēn, *adv.*, kopnom, po kopnu, protivno od po vodi: *Kadà nȉ bilȍ vāpȏra, jâ san prîša dȍma po sūhȉēn na nȏgi.*

posujīēvât, posujȉēvan - posujȉēvajo, posujievã, -vàla, -vàlo, posujȉēvan, a, o, posujȉēvaj, *v. i.*, posuđivati: *Jâ san mojemù brâtu vȅć pũ̄ti sȏldi posujīēvã.*

posujȋlnica, i, *pl.* posujȋlnice, posujȋlnic, *f.*, pučka štedionica: *Nȅkat, za mojȅ pâmeti je bȉlà i va Boljȗne posujȋlnica.*

posūodȉt, posu̍ȏdin - posu̍ȏde i posu̍ȏdijō, posūodî, -dȉla, -dȉlo, posu̍ȏjen, a, o, posuodȉ, *v. p.*, pozajmiti, dati zajam nekome: *Posūodȉ mi trȇjset fijurȉni za jedȃn veštît kupȉt!*

posu̍ȏt, *adv.*, posvuda, svuda: *Posu̍ȏt san ga iskã, mà ga nȉsan mȏga nȁć.*

posũt, pospȅn - pospu̍ȏ i pospȅjo, pȍsũ, -la, -lo, pȍsut, a, o, pospȉ, *v. p.*, posipati: *Pospȉ pu̍ȏt s pīēsku̍ȏn! Onȉ so kaptûs s pȏpelon posȕli.*

posutȉce, posutîc, *pl. t. f.*, rezanci, na četverokutiće razrezano tijesto: *Posutȉce se parićȗjo na jûho àli kakȍ pȅšto z mīēson.*

posvàdit (se), posvàdin - posvàde, posvàdijō, posvàdi, -la, -lo, posvàjen, a, o, posvàdi se, *v. p.*, posvaditi, posvaditi se: *Onȉ so se met sȏbon posvàdili sporàdi blâga.*

posvīētȉt, posvȉētin - posvȉēte i posvȉētijo, posvīētȉ, -tȉla, tȉlo, posvȉēćen, a, o, posvīētȉ, *v. p.*, **1.** posvijetliti: *Zamȉ ferãl pa mi màlo posvīētȉ na štàle! Kî se osvȉēti se ne posvȉēti. (nar. poslovica)* **2.** posvetiti: *Na trî kraljȉ plovȃn posvȉēti vȏdo.*

pošâda, i, *pl.* pošâdi, pošât, *f.*, (tal. posata) [mlet. *posada* (VG 337), suženje i specijalizacija značenja u boljunskom govoru jer u mlet. označava svaki stolni jedaći pribor], stolni, jedaći nož: *Dãj mi jenȏ pošâdo i piru̍ȏn za mīēso!*

pošaližât, pošaližȋn - pošaližâjo, pošaližã, -àla, -àlo, pošaližȋn, àna, àno, pošaližaj, *v. p.*, (mlet. salisar) [v. **šaližât**], popločiti kamenom: *Pred moju̍ȏ(n) kȕ̄o(n) je sȅ pošaližȃno.*

pošalížëvat, pošalížûjen - pošalížûjo; pošalížëvā, la, lo; pošalížūj, *v. i.*, (mlet. salisar) [v. **šalížëvat**], popločavati: *Mî smo pošalížëvali sàki plàc pret kûćo(n).*

pošës, a, *pl.* pošësi, pošíês, *dem.* pošësić, (tal. possesso), posjed: *Jedîn Učkar je kûpi va Îke vêli pošës.*

pošesàt se, se pošesîn - pošesâjo; pošesã, pošesâjo; pošesã, pošesàla, lo; pošesãj se, *v. i.* i *p.*, (tal. impossessarsi), prisvajati, prisvojiti nešto: *Sūsèd si je pošesã kûs komūnšćini.*

po šëste, *adv.*, (tal. sesto) [mlet. *sesto* (DDV 649; VG 1010)], uredno, pametno: *Kî dèla po šëste, bòlje žīvè.*

pošëšćina, i, *pl.* pošëšćini, pošëšćin, *f.*, (tal. possesso) [hrvatska izvedenica od talijanizma **pošës**], posjed, svojina: *ūōn se je prižen ī na pošëšćino.*

pošidíênt, a, *pl.* pošidíênti, pošidíênti, *m.*, (tal. possidente) [mlet. *possidente* (DDV 528)], posjednik: *Poli nàs nī vêleh pošidíênti.*

pošînut, i pošinat, pošînen - pošîno i pošînejo, pošînu, pošînula, -lo, pošînut, a, o, pošîni, *v. p.*, **1.** potjerati marvu: *Pošîni blâgo va Kràs.* **2.** potjerati izdanke i grančice na stablu: *Na smòkve, kâ je po zīmè pozíêbla, so pošînule mladîce na mlât.*

pošīvàt, pošîvan - pošîvajo, pošivã, pošīvàla, àlo, pošîvan, a, o, pošîvaj, *v. i.*, **1.** tjerati (marvu): *Jâ sàki dîn pošîvan blâgo va Kràs.* **2.** tjerati izdanke iz korijena i grančice na stablu: *Na mlât pošîvajo mladîce.*

poškrbèt se (od škrbet), se poškŕbin - poškŕbe i poškŕbijo, poškrbíê, poškrbèla, lo; poškrbî se, *v. p.*, pobrinuti se: *Vèć smò se poškrbèli za drvà za zîmo.*

poškrofît (od škrofît), poškrofîn - poškrofíê i poškrofíjūō, poškrofî, -fîla, fîlo, poškròfljen, a, o, poškrofî, *v. p.*, poškropiti, poprskati: *Tîsi se mūōra vèć pūti pošuferàt i poškrofît.*

pošlàhtat (od šlahtat), pošlàhtan - pošlàhtajo, pošlàhta, -la, -lo, pošlàhtan, a, o, pošlàhtaj, *v. p.*, opipati, poškakljati, pogladiti (nekoga): *Pošlàhtaj ga màlo da vîdimo ku je škaklj ĩf.*

pošpijàt, pošpijîn - pošpijâjo, pošpijã, la, lo; pošpijãj, *v. p.*, (tal. spiare) [v. **špijàt**], vrebati na nešto, proviriti: *Pošpijãj màlo, kî je tò h njemū prîša.*

pòštar, a, *pl.* pòštari, pòštar, *m.*, listonoša: *Danàs nîsan vîde pòštara. Pòštari mūōrajo pūno hodît.*

poštíên (poštíêni), poštenà, ò, poštenegà, poštenèji, *adj.*, pošten: *Jâ takò poštenegà člověka nîsan jòš nîkad vîde. Màlo je zasíên poštenèh ljūdi.*

poštíênje, a, *n.*, poštenje: *Pres poštíênja nī spasíênja.* (nar. poslovica)

poštíêr, poštīērà, *pl.* poštīērî, poštīêri, *m.*, (tal. postiere) [mlet. *postier* (DDV 528; VG 823)], poštar, listonoša: *Danàs mi je poštíêr prnësa jedîn lîs i dvâ pakèta.*

poštīēvàt, poštíêvan - poštíêvajo, poštīēvã, -vàla, -vàlo, poštíêvan, a, o, poštíêvaj, *v. i.*, poštivati, poštovati: *Sàkega poštenegà člověka poštíêvaj!*

poštimàt, poštimîn - poštimîjo, poštimĩ, poštimàla, lo; poštimîn, poštimàna, o; poštimĩj, *v. p.*, (tal. stimare) [v. **štimàt**], počastiti, poštovati nekoga: *Mî smo ga poštimàli z ubëdon.*

poštivàt (od štivàt), poštivîn, poštivâjo, poštivã, poštivàla, lo; poštivîn, poštivàna, o; poštivãj; *v. p.*, (tal. stivare) [v. **štivàt**], poslagati, poredati: *Poštivãj tì lîbri na škanīje!*

poštòcat, poštòcan - poštòcajo; poštòca, la, lo; poštocan, a, o; poštòcaj; *v. p.*, (njem. stutzen), podrezati, prikratiti: *Grèni se poštòcajo, da odèbljajo.*

poštrpàt, poštrpîn - poštrpâjo, poštrpã, poštrpàla, -àlo, poštrpãn, àna, o, poštrpãj, *v. p.*, iskopati korijenje i drač štrpacom (trnokopom): *Mî smo sì štrpëdi òkole kûć màlo poštrpàli, da bûō leplje vîēt.*

poštukàt, poštukîn - poštukâjo, poštukã, poštukàla, lo, poštukĩn, poštukàna, o; poštukãj, *v. p.* [v. **štukàt**], ožbukati strop: *Mî smo kàmaro poštukàli da bûō lèplja i teplèja.*

pošūšît (od šūšît), pošūšin - pošūše i pošūšijo, pošūšî, pošūšìla, lo, pošūšen, a, o; pošūšî, *v. p.*, posušiti, svršiti sušiti: *Danàs smo sò bijankar îjo pošūšîle.*

pòt[1], podà, *pl.* podi, púōdi, *m.*, pod, tlo: *Na podëva konòbe se držíê kump îr i rëpa.*

pòt[2], a, *m.*, (lat. pottus), znoj: *Pùno ljūdi po lëte trpî òt pòta, àš se jâko potíê.*

pòt(d), *pr.*, **1.** pod, ispod: *Zīmà je; stàvi čâ pod nògi.* **2.** u: *Si vîde, čâ je dočëka pot stàros.*

potaknūt, potàknen - potàkno i potàknejō, potaknũ, -ūla, -ûlo, potaknien, a, potaknî, *v. p.*, potaći, potpiriti vatru: *Potaknî màlo ugĩnj, da bòlje gorī!*

pòtan, pòtna, potno, pòtnega, potnèji, *adj.*,

znojan, uznojen: *Pòtan človȅk ne smȋ̄ pȉt hlādnò vòdo, da se ne prehlãdi.*

potapārȁt se, se potapãran - potapãrajo; potapārã, potapārȁla, lo; potapãran, a, o; potapãraj se, *v. i.*, povlačiti se: *Sprȁvi tȃ lȋbar da se ne potapãra, (po armȃreh) po kūće.*

potaracȁt, potaracȃn - potaracâjo, potaracã, potaracȁla, potaracȁlo, potaracȃn, -ȁna, ȁno, potaracãj, *v. p.*, (tal. terrazzare) [v. **taracȁt**], popločiti: *Kî potaracâ pret kūćo(n), nȉma blȁta.*

potȅć (od tȅć), potečȅn - potečȅjo i potekū́o, potèka, poteklȁ, poteklò, potećȉ, *v. p.*, **1.** poteći (tekućina): *Kadȁ se zmȁsti grū́ojze potečȅ vȉnò z bȁčvi.* **2.** potrčati: *Potečȉ va butȋ̄go čâ bȉže mòreš, da mi kūpiš pȁšti.*

potȅkuvat, potȅkujen - potȅkujo, potȅkuva, -la, -lo, potȅkuj, *v. i.*, potjecati, vući porijeklo: *Neke famîliji potȅkujo jȍš vi(s) stâreh vremȅn.*

potepũh, potepūhȁ, *pl.* potepūhȉ, potepũhi, *m.*, skitnica, klatež: *Potepūhȉ bi tȅli žívȅt prez dȅla, ȁli na lagȉnjo.*

potȅ(s) se, se potȋ̄epljen - potȋ̄epljo; potȅpa, poteplȁ, lò; poteplȉ se; *v. i.*, **1.** skitati se: *Kî se ȍkole potȋ̄epljeni za nȋ̄ego dȅlo.* **2.** vucariti se: *Sprȁvi tȉ lȋbri, dȁ ti se ȍkole ne potȋ̄epljo.*

potȅzat, potȋ̄ežen - potȋ̄ežo, potèza, potèzala, -lo, potèzan, a, o, potȅži, *v. i.*, **1.** potezati uopće, **2.** primati plaću: *ū́on potȋ̄eže impríčži, a, njigū́ov otȁc potȋ̄eže pižijū́on.*

potīegnũt, potȋ̄egnen - potȋ̄egno i poȋ̄egnejo, potīegnũ, -ula, -ulo, potȋ̄egnut, a, o, potīegnȉ, *v. p.*, **1.** dobiti (novaca): *ū́on je potīegnũ pȉno sõldi z Mȅriki.* **2.** potegnuti, podići uopće: *Potīegnȉ ga màlo za ûho.*

potīekȁt, potȋ̄ečen - potȋ̄ečo, potȋ̄ecȁjo, potèka, poteklȁ, poteklò, potecȉ, *v. it.*, potjecati, vući porijeklo, lozu: *ū́on potȋ̄eče z dobrȅ famîliji.*

potȋ̄en, *adv.*, zatim: *Pȉrvo san se obūka, a, potȋ̄en san šã na ubȅt. Najpȉrvo smo večȅrali, a, potȋ̄en smo šlȉ va treâtar.*

potȋ̄enca, i, *pl.* potȋ̄enci, potȋ̄enc, *f.*, (tal. potenca) [tal. *potenza* (VDLI 1736); mlet. *potenza* (DDV 529); VG 337)], velesila, moć: *Âustrija je nèkat bȉlā potȋ̄enca.*

potȉho, *adv.*, tiho, nečujno: *Kadȁ grȋ̄e spȁt, ū́on hòdi zasȋ̄en potȉho. Hodȉ potȉho, da ga ne zbũdiš!*

potȉrat (od tȉrat), potȉran - potȉrajo; potȉra, la, lo; potȉraj, *v. p.*, **1.** potjerati nekoga: *Potȉraj ćȁ tegȁ tūjega brekȁ.* **2.** potjerati korijenje, izdanke: *Ovȉ smo posādȉli, na pozȉmak a vȅć so potȉrali korȋ̄enje.*

potȉšćen, a, o, potȉsćenega, potišćenȅji, *adj.*, potišten, snužden: *ū́on je jȍš potȉšćen od zádnje dižgrâciji.*

potȉt se, se potȉn - potȋ̄e i potijū́o, potī, potȉla, potȉlo, potȉ se, *v. i.*, znojiti se: *Kȁt je tȅplo ū́on se vãjki potī pak se vãjki potī pak se mū́ora pū́oć okūpȁt.*

potkopȁt (od kopȁt), potkopȃn - potkopâjo, potkopã, -ȁla, -ȁlo, potkopãn, ȁna, o, potkopãj, *v. p.*, potkopati kakav brijeg ili temelj: *Potȍk Boljūnčica je vȅć pȉno šinužȋ̄et potkopã.*

potkopȅvat, potkopûjen - potkopȕjo; potkopȅva, la, lo; potkopūj, *v. i.*, potkopati: *Vodȁ vȅć nekolȉko lȋ̄et potkopȗje onȍ rȕpo.*

potkovȃt (od kovȃt), potkûjen - potkûjo, potkovã, ãla, ãlo, potkovȉn, ã, ònо, potkũj, *v. p.*, potkovati: *Čȋ̄era smo potkovãli nàš volȉ da nàši volȉ da mòro pū́oć na dûgi pū́ot.*

potkresȁt, potkresȃn, potkrȅšen - potkresâjo i potkrȅšejo, potkresã, potkresȁla, lo; pokrȅsan, a, o; potkresãj, potkrȅši, *v. p.*, podrezati: *Tȅ grȁni smo potkresȁli, àš so dȅlale hlât.*

potkrīžȁt se, se potkrȉžan - potkrȉžajo, potkrižã, potkrīžȁla, lo; potkrȉžan, a, o, potkrȉžaj se, *v. p.*, potpisati se znakom križa (kod analfabeta): *ū́on se je na sūdȅ potkrīžȁ prèt svedȍki.*

potkūpȉt, potkũpin - potkũpe i potkũpijo; potkūpȉ, potkupȉla, lo; potkũpljen, potkupljenȁ, o; potkupȉ, *v. p.*, podmititi: *Tegȁ človȅka se lȁhko potkũpi, ma sȁkega se ne mȍre.*

potlȁčit, potlȁčin - potlȁče i potlȁčijo - potlȁči, -la, -lo, potlȁčen, a, o, potlȁči, *v. p.*, poravnati: *Potlȁči jȍš malo zȅmljo, da bū́ode ravnȅja.*

pȍtle, *adv.*, poslije, zatim: *Pȉrvo fȉnimo tȍ dȅlo a pȍtle ćȅmo pū́oć na ubȅt.*

pȍtle čȃ, *adv.*, nakon što: *Jȍš te nȉsan vȉde pȍtle čȃ si prîša na promȅš.*

potlȅje, *adv.*, poslije, kasnije: *Prīdȉ potlȅje po ubȅde!*

po tlȋ̄eh, *adv.*, po zemlji, po podu: *Dȉca se ūkū́o po tlȋ̄eh. Tovȁri se tãčo po tlȋ̄eh.*

potlīenji, a, o; potlīenjega, *adj.*, kasniji: *Potlīenja šenȉca se je pȉno bȏlje ponesla, nȅgo jȁčmik.*

potočȉna, i, *pl.* potočȉni, potočîn, *augm.* od

potȍk, *m.*, veliki potok: *Kadȁ je pȍvodanj ot potȍka postȋne potočȉna.*

potȍčnica, i, *f.*, glina: *Ot potȍčnici se mȉesijo i pekȕ tavȅli i žlȉepcȉ.*

potȍk, potokȁ i potȍka, *pl.* potokȋ i potȍki, potȗok, *m.*, potok; rječica, *dem.* potočȉć: *Pȍli potȗok trava bȍlje rãstē.*

potolažȉt, potolãžin - potolãže i potolãžijo, potolāžȋ, potolažȉla, lo; potolãžen, a, o; potolāžȋ, *v. p.*, utješiti nekoga: *Jâ san ga potolāžȋ va njigȍve dižgrâcije.*

potopȉt (se), potopîn - potopȉe i potopījȗ, potopȋ, -ȉla, ȉlo, potȍpljen, a, o, potopȉ (se), *v. p.*, utopiti (se): *Kadȁ se je v Rīēkē afondã vapȕr "Ika", sȉ so se pasežīērȉ potopȉli.*

potpīsȁt, potpȉšen - potpȉšo i potpȉšejo, potpīsã, potpīsȁla, -ȁlo, potpȉsan, a, o, potpīšȉ: *v. p.*, potpisati: *Potpīšȉ ovȍ pīsmȍ da ga hȉtin na pȍšto.*

potpišȅvat, potpišûjen - potpišûjo; potpišȅva, la, lo; potpišũj, *v. i.*, potpisivati: *Kâpi potpišûjo ūȍrdini i ākt.*

potplaćȅvat, potplaćûjen - potplaćûjo; potplaćȅva, la, lo; potplaćũj, *v. i.*, podmićivati: *Kî potplaćûje mȍre pȉvo, ȁli kašnjȅje prȉt va pržūȍn.*

potplātȉt, potplâtin - potplâte i potplãtijo, potplātȋ, potplātȉla, -ȉlo, potplãćen, a, o,, potplātȉ, *v. p.*, potkupiti, podmititi nekoga: *ūȍn ga je potplātȋ sȁmo da mūčȋ, da ne prȉde do škandālā.*

pȍtporanj, pȍtpornja, *pl.* pȍtpornji, pȍtporanj, *m.*, podupirač, poluga: *Kadȁ se krgâ bordunālȉ potrīēban je i pȍtporanj.*

potprīēgnūt, potprīēgnen - potprīēgno i prīēgnejo, potpriegnũ, -ũla, -lo, potprīēgnūt, a, o, potprīēgnȉ, *v. p.*, osedlati magarca: *Bāšto se potprīēgne na tovȁra.*

potprīēt, potprȅn - potprūȏ i potprȅjo, potprīē, pȍtprla, pȍtprlo, potprȉ, *v. p.*, poduprijeti: *Potprȉ mālo ovȍ bȉndo vȍza!*

potpūȍrnjak, a, *pl.* potpūȍrnjaki, potpūȍrnjak, *m.*, podupirač, poluga: *Potpūȍrnjakon se krgâjo bāčvi na vūȏs.*

pȍtrda, i, *pl.* pȍtvrdi, pȍtrt, *f.*, potvrda: *Za plaćeni san dȍbi pȍtrdo.*

potrdȉlo, a, *pl.* potrdȉla, potrdîl, *n.*, potvrda, priznaonica: *Račūnȉ se ne plāćajo prēs potrdȉla.*

potrđȉt, potȓdin - potȓde i potȓdijo, potȓdī, -ȉla, -ȉlo, potȓjen, a, o; potrđȉ, *v. p.*, potvrditi nešto: *Potrđȉ mi, da san ti dûh plâti!*

potrȅba, i, *f.*, potreba, oskudica, bijeda: *Kadȁ je čovȅk va potrȅbe se na sākega obrāće. Prīēteli se va potrȅbe poznȉjo.* (nar. poslovica) *Va potrȅbe vrâh i mȕhi žerē.* (nar. poslovica)

potrȅbuvat, potrȅbujen - potrȅbujo; potrȅbuva, potrebuvȁla, lo, potrȅbuvan, a, o; potrȅbuj, *v. i.*, trebati: *Jâ san ga va mižīērije vēć pūti potrȅbuva.*

potrȅfit, potrȅfin - potrefe i potrȅfijo, potrȅfi, -la, -lo, potrȅfi, *v. p.*, (njem. treffen), **1.** zateći, nadoći u zgodan čas, pogoditi pogodan čas: *Jâ san ga potrȅfi dȍma prȍpinjo, kadȁ se je sprāvljā za pūćć vȋn.* **2.** pogoditi u nišan: *ūȍn je potrȅfi hȉtit bâlo prȍpinjo va bulîn.*

potrȅpšćinā, i, *pl.* potrȅpšćini, potrȅpšćin, *f.*, potrepština, sve ono što čovjeku treba: *Čovȅk ȉma pūno potrȅpšćin.*

potȓgat, potȓgan - potȓgajo, potȓga, la, lo, potȓgan, a, o, potȓgaj, *v. p.*, pobrati grožđe: *Mî nȉsmo grūȍjze jȍš potȓgali, ȁš nī dȍsti zrȅlo.*

potrīēban, potrīēbna, o, potrīēbnega, potrebneji, *adj.*, potrebit, bijedan, u nuždi, siromašan: *Potrīēbnega se mūȍra vãjki pomȍć, ku se mȍre.*

potrīēs, potrīēsēn - potrīēsūȏ i potrīēsējo, potrīēsa, potrīēsla, lo; potrȅšen, a, o; potrīēsȉ, *v. p.*, potresti: *Potrīēsȉ mȁlo ovȍ mūrvo za kȍkoši i prāscȉ.*

potrjȅvat, potrjûjen - potrjûjo i potrjûjejo; potrjȅva, la, lo; potrjȅvan, a, o; potrjũj, *v. i.*, potvrđivati: *Bȉnka mi je sȉ račūnȉ potrjȅvala. Kadȁ se čâ plāti se vãjki i potrjûje, da je plāćeno.*

potȓnčić, a, *m.*, (lat. morchella esculenta), smrčak, vrst jestive gljive slične spužvi: *Parićȁni potrũčići san vēć pūti jīē i jȍš bin, da jih jīē.*

potrpȅt (od trpȅt), potrpȉn - potȓpimo, potrpīē i potrpījȗ, potrpīēj, potrpȅla, -ȅlo, potrpȉ, *v. p.*, **1.** potrpjeti: *Sākī čovȅk mūȍra nēšto potrpȅt.* **2.** početi: *Potrpȉte da van sȅ povīēn, kakȍ je tȍ bilȍ.*

popȓt (od tȓt), potâren - potâro i potârejo, potȓ, potȓla, potȓlo, potâren, a, o, potarȉ, *v. p.*, zgaziti, satrti: *Jâjarica je na pūȏte pȁla i sȁ jãja potȓla. Tȍ je bîlā hūdoba - potarȉjo sv. Krȉš.* (se užâ rèć)

potrūbȉt, potrũbin - potrũbe i potrũbijo; potrūbȋ, potrūbȉla, lo; potrūbȉ, *v. p.*, zastati, početi: *Jâ san mȁlo potrūbȋ, da vȉdin kî će prȉt s crīēkvi.*

potrūdȉt se, se potrũdin - potrũde i potrũdijo, potrūdî, -ȉla, -ȉlo, potrudȉ se, *v. p.*, poći nekamo s mukom, teško, učiniti uslugu: *Potrūdȉ se màlo do mojegà sūsèda nèka prȉde h manè.*

podsmehȅvat se, se potsmehûjen - potsmehûjo, potsmehȅva, -la, -lo, potsmehũj se, *v. p.*, podrugivati se nekome, ismjehivati nekoga: *Bedākù se sȉ potsmehûjo.*

pot stȁros, *adv.*, pod stare dane, u starosti: *Pot stȁros se človȅk mûora vèč čuvãt i vèč bȍli bojãt.*

potùckat, potùckan - potùckajo, potùcka, potùckala, lo; potùckaj, *v. p.*, pokucati: *Poglȉj, kî je tȍ potùcka na vrãta, da nȉ kî tùji!*

potũć, potūčȅn - potučȅjo, potūkûo, potũka, potũkla, -klo, potùčen, a, o, potūćȉ, *v. p.*, **1.** uništiti: *Grȁšica je lȋnjsko lȅto sȅ potũkla.* **2.** poklati: *Da ne dèla škȍdo sȍću letûće potũć.*

potũć se, se potūčȅn - potukûo i potučejo, potũka, potũkla, -lo, potùčen, a, o, potučȉ se, *v. p.*, pobiti se, posvaditi se: *Va oštarȉje se pijȁni mladići kî pũt i potukûo pres potrèbi.*

potùfat, potùfan - potùfajo; potùfa, potùfala, lo; potùfan, a, o; potùfaj, *v. p.*, zasmrdjeti: *Nèki je tù bl ȋzu potùfa, da se ne mȍre dȉhat.*

potùk, a, *pl.* potùki, potûk, *m.*, komad tupog željeza za nabijanje obruča na bačvi: *Potùk se rãbi za nab ȋjanje bačãf.*

potūžȉt se (od tūžȉt), se potûožīn - potũže i potūožijõ, **potūžȉ**, potūžȉla, -ȉlo, potūžȉ se, *v. p.*, potužiti, požaliti se nekome na nekoga: *Jâ san mu se vèč pũti potūžȉ na vèč pastārȁ, mȁ (ni nȉč korȉstilo) za korȉs.*

potvòrit, potvòrin - potvòre i potvòrijo, potvòri, la, o, potvòren, a, o, potvòri, *v. p.*, krivo optužiti, obijediti nekoga: *ûon je vèč njȉh potvòri, ma je imȇ sūdûon poslȁ.*

pounjȁt, pounjȃn - pounjȃjo, pounjȃ, pounjȁla, ȁlo, pounjȃj, *v. p.*, pomirisati, povonjati: *Pounjȃj tè rúožice kakò lȇpo dȉšē, da je milȋna.*

povāljȁt, povãljan - povãljajo, povāljã, -valjȁla, -ȁlo, povãljan, a, o, povãljaj, *v. p.*, povaliti, pogaziti, oboriti, prevaliti: *Vètar je sȍ žȉto povāljã. Kat se tovãr tãče trāvȍ povãlja.*

po vanȅ, *adv.*, vani, naokolo: *Koprȉva rāstȅ sägdere po vanè òkole kûć.*

povȁs dȃn, *adv.*, po cijeli dan, preko cijelog dana: *Otrokȉ se igrâjo povȁs dȃn.*

povečȅrat, povečȅran - povečȅrajo; povečȅra, la, lo; povečȅraj, *v. p.*, povečȅrati, svršiti večerati: *Prekäsno ste prȉšli; mî smo vèč povečȅrali.*

povečȋerčić, a, *pl.* povečȋerčići, povečȋerčić, *m.*, obrok jela iza večere kod skubljenja vune ili ljuštenja kukuruza: *Povečȋerčić se dājȅ dobrovūóljnen težākûon kî lūpijo trukȉnjo käsno po noćȅ.*

povȅdat, povèdan - povèdajo, povèda, -la, -lo, povȅdaj, *v. i.*, pričati, pripovijedati: *Povèdaj màlo, čâ si navädi va škûole volȅto!*

povȅnut, povȋenen - povȋeno i povȋenejo, povenũ, -la, -lo, povȅjen, a, o, povenȉ, *v. p.*, povenuti: *Rūóžice so ti sȅ povenũle ot šūši.*

povȅruvat, povèrujen - povèrujo, povèruva, povèruvala, povèruvalo, povèruj, *v. p.*, povjerovati nekome: *Ne smȇ se sȁkemu sȅ povèruvat; drugãče se čovȅk làhko prevȁri.*

povetȉca, i, *pl.* povetȉce, povetȋc, *f.*, vrst kolača: *Povetȉco gospodarȉca umȇsi i spečȅ, kadâ je kakûof vèći gûot.*

pòvezan, pòvezna, *m.*, vrst poljskog korova.

povežȅvat, povežûjen - povežûjo, povežȅva, la, lo; povežũj, *v. i.*, povezivati: *Mî smo žȅli žȉto a onȉ so povežȅvali snopȉ.*

povȋet, povȋen i povīējȅn - povȋejo i povīējúo, povȅda, la, lo; povȋej, *v. p.*, pripovijediti: *Kî ti je povèda tȍ štûorijo. Povȋej mi malo čâ si dȅla poli tetȉ!*

povīēzȁt (od vīēzȁt), povȋežen - povȋežo i povȋežejo - povīēzã, povīēzȁla, -ȁlo, povȋezan, a, o, povīēžȉ, *v. p.*, povezati: *Žȅtelji povȋežo snopȉ s pâson ot slämi.*

povījȁt, povȉjan - povȉjajo, povījã, povijȁla, lo, povȉjan, a, o, povȉjaj, *v. i.*, povijati: *Mȍli otrokȉ, kȁt se rodȋ se povȉjajo va plȋeni i va fäšo.*

povijȅvat, povijûjen - povijûjo; povijȅva, la, lo; povijũj, *v. it.*, povijati: *Dȍkle smo mî večȅrali, onȁ je povijȅvala otročȉco.*

povīt, povījen - povījúo i povijȅjo, povī, povȉla, -ȉlo, povȉjen, a, o, povȉj, *v. p.*, poviti: *Povȉj otrokȁ pȉvo nègo ga stäviš spät.*

povītȁk, povītkȁ, *pl.* povītkȉ, povȉtki, *m.*, vijenac od tkanine za glavu, da žene mogu na glavi nositi košaru i ostali teret: *Povītȁk si žȋenske sīmȅ napràve ot kȋp.*

pòvodan, pòvodna, pòvodno, pòvodnega, povodnèji, *adj.*, podvodan, što plavi voda, močvaran: *Pòvodna zemljȁ se ne mȍre orȁt ni kopȁt.*

pòvodanj, pòvodnja, *pl.* pòvodnji, pòvodanj,

m., poplava: *Lȋnjskega lȅta je bî va nȅkeh krâjeh vêli pòvodanj, kî je kmȅton stòri vêlo škòdo.*

povr̀h, *adv.*, osim toga, iznad: *Povr̀h tegà san dòbi i jedȃn renumeracijȕon.*

povrnȗt (od vrnȗt (se)), povr̀nen, povr̀no i povr̀nejo, povrnȗ, povrnȗla, lo, povr̀njen, a, o, povrnȉ, *v. p.*, povratiti - vratiti (se): *Povrnȉ mi mȕoj lîbar. ȕon se jȍš nȉ povrnȗ s pȕota po Ȋstrije.*

pozabīj̏ât, pozabîjan - pozabȉjajō, pozabīj̏ã, -jȁla, -ȁlo, pozabȉjan, a, o; pozabȉjaj, *v. i.*, zabijati sve redom: *ȕon je sȉ cvekȉ pozabīj̏ã va zît.*

pozābȉt (od zābȉt), pozãbīn - pozãbe i pozãbijō, pozābȉ, pozābȉla, ȉlo, pozãbljen, a, o, pozabȉ, *v. p.*, zaboraviti: *ȕon je sȅ pozābȉ, čâ je navàdi va škȕole. Zajȉki se tȅško navàde, ma se làhko pozãbe.*

pozabljȉf (pozabljîvi), pozabljȉva, o; pozabljȉvega, pozabljivȅji, *adj.*, zaboravljiv, zaboravan: *Tâ otrȍk ne bȕo za vȅčo škȕolo, âš je pozabljȉf.*

pozakȍnit (se), se pozākȍnin - pozākȍne i pozakȍnijo, pozakȍni, -la, -lo, pozākȍnjen, a, o, pozākȍni, *v. p.*, vjenčati (se), ozakoniti (se): *Onȉ so se pasȗno šetimȗno pozākȍnili. ȕon je svojegà otrokà vȅč pozākȍni.*

pozdignȗće, a, pozdignȕća, pozdignȕć, *n.*, podignuće, podizanje: *Pozdignȗće vêleh grȕot nȉ làhko.*

pozdȉgnut, pozdîgnen, pozdîgno i pozdîgnejo, pozdȉgnu, la, lo, pozdȉgnjen, a, o; pozdȉgnût, a, o ; pozdȉgni, *v. p.*, podići: *Pozdȉgni tâ kâmik, ku si kapâc.*

pozdignuvȋnje, a, *n.*, podignuće, podizanje: *Pod mašo pȍp obãvlja pozdiguvȋnje, a, ljûdi klȇčȇ.*

pozdiguvāt, pozdigûjen - pozdigûjo, pozdiguvã, -āla, -ālo, pozdigȕj, *v. i.*, podizati: *Jâ ne mȍren pozdiguvāt takȍ tȅžak brȅmen.*

pozdràvit, pozdràvin - pozdràve i pozdràvijo; pozdràvi, pozdràvila, lo; pozdràvljen, a, o; pozdràvi, *v. p.*, pozdraviti: *Kî se srȅte se i pozdràve.*

pozdravljȇnje, a, *n.*, pozdrav: *ȕon nan je poslã pozdravljȇnje s Trstà. Sadà zvonȉ pozdravljȇnje.*

pozelenȅt, pozelenȉn, pozeleníȇ i pozeleníȇjo, pozeleníȇ, pozelenȅla, pozelenȅlo, pozelenȉ, *v. p.*, pozeleniti, prolistati: *Na pomlât sȁ bȍška pozelenȉ.*

pozȉmak, pozȉmka, *pl.* pozīmki, pozȉmak, *m.*, jesen: *Na pozȉmak pȍčne trgàdba i sȅtva.*

po zīmȅ, *adv.*, zimi: *Po zīmȅ ȉmajo kmȅti nȋjmànje poslà.*

pozȋmski, a, o, pozȋmskega, *adj.*, jesenski: *Pozȋmsko vrȇme je za orat i za vȋnȍ dȅlat.*

pozlamenȁt se, se pozlamenȋn - pozlamenȋjo; pozlamenȋ, pozlamenȁla, lo; pozlamenȋj se, *v. p.*, prekrižiti se: *Kadà prȋdeš va crȋekvo pozlamenȋj se!*

poznȁt (se), poznȋn - poznȋjo, poznȋ, poznȁla, -ȁlo, poznȋj, *v. i.*, poznati (se): *Jâ tegà čovȅka poznȋn vȅč pȗno lȋet. Mî se dobrȍ poznȋmo.*

poznīēvȁt, poznȋēvan - poznȋēvajō, poznīēvã, -ȁla, -ȁlo, poznȋēvaj, *v. it.*, poznavati nekoga: *I jâ san ga nȅkat poznīēvã dȍkle je bî mlât.*

pozobȁt, pozȍbljen - pozȍbljo i pozȍbljejo, pozobã, pozobȁla, o, pozȍbljen, a, o, pozobljȉ, *v. p.*, pozobati: *Jâ san sȍ grȕojze pozobã, čâ si ga doneslà.*

pozobȁtit, pozobȁtin - pozobȁtijo, pozobȁti, pozobȁtila, lo; pozobȁćen, a, o; pozobȁti, *v. p.*, podrljati branom: *Kàt se rȋet zorȅ se ga i pozobȁti.*

požaljfȁt, požaljfȋn - požaljfȁjo, požaljfã, požaljfȁla, lo; požaljfȋn, požaljfȁna, o; požaljfãj, *v. p.*, (njem. verseifen), osapuniti, nasapunati: *Požaljfâj tȍ rȍbo da bȕo lȅplja.*

požȅgnat, požȅgnan - požȅgnajo; požȅgna, požȅgnala, lo; požȅgnan, a, o; požȅgnaj, *v. p.*, (njem. segnen), blagosloviti, upotrebljava se samo prigodom pozdrava kod jela: *Bôh požȅgnaj - Bôh lȏnaj!*

poželȅt, poželîn - poželíȇ i poželíȇjō, poželíȇ, poželȅla, -lȅlo, poželȉ, *v. p.*, poželjeti: *ȕon si je poželíȇ za nȕovo lȅto jenȍ bâlo.*

požerūh, požeruhȁ, *pl.* požerūhī, požerūhi, *m.*, izjelica, proždrljivac: *Požerūhù se ne smȇ nȉkat dȁt kolȉko bi ȕon otȇ.*

požȅt, požȁnjen - požȁnjo i požanjejo, požíȇ, požȅla, lo, požȁnjen, a, o, požȁnji, *v. p.*, požeti (žito): *Mî smo sȍ žȉto vȅč požȅli i omlātȉli.*

požgȁt, požgȅn - požgȕo i pȍžgejo, požgã -ȁla, -ȁlo, požgãj, *v. p.*, popaliti sve redom: *Vȕojska je poli nȁs jenȍ vêlo bȍško požgȁla.*

požicijȗon, a, *pl.* požicijȗoni, požicijȗoni, *m.*, (tal. posizione) [mlet. *poſizion* (VG 822)], položaj, mjesto: *ȕon ȉma za svojȍ trgȏvino dȍbar požicijȕon.*

požȉrat, požȉran, požȉrajō, požȉra, -la, lo, požȉran, a, o, požȉraj, *v. i.*, proždirati, primati

svu vodu (jama): *Pȁžinska jȁma požira sȍ vȍdo s potȍka.*

požīvȅt, požīvȅn - požīvúō i požīvȅjo; požīvȋē, poživȅla, lo, požīvi i požīvȋēj, *v. p.*, poživjeti: *Jâ van želī̃n, da požīvȅte jȍš pȕno lȋēt. Boh vas požīvȋē!*

požmȁrit, požmȁrin - požmȁre i požmȁrijo; požmȁri, la, lo; požmȁren, a, o; požmȁri, *v. p.*, (tal. smarrire) [v. **žmȁrit**], izblijediti, izgubiti boju: *Njiguov kapȍt je vȅć požmȁri. Koloràna rȍba na sũncu rȁda požmȁri.*

požrȋēt, požerȅn - požerúō i požerȅjo, požrȋē, požrȅla, -ȅlo, požȅren, a, o, požerȉ, *v. p.*, požderati: *Nâši brekȉ sȅ kȍsti požerȅjo, kȋē nī̃jdo. Ûk požerȅ ovcȍ.*

požrljȉf, požrljȉva, požrljȉvo, požrljȉvega, *adj.*, proždrljiv: *Nèki brekȉ so jâko požrljȉvi, kakȍ i ũki.*

požȕp, a, *pl.* požȕpi, požûp, *m.*, podžupan, općinski dostavljač, osoba koja ide službeno po župi: *Požȕp oglašûje pret crȋēkvo(n) ũ̄rdini kȍmuna i kapitanȗta i po kȍmune nȍsi mandâti.*

požũtȅt (od žũtȅt), požũtin - požũte, požũtijo i požutȋējo, požũtȋē, -ūtȅla, -utȅlo; požũtȉ, *v. p.*, požutjeti (lišće): *Käsno na pozȉmak sȍ lȉšće požũti.*

pȓ, pȓ, pȓ, glas kojim se izražava gađenje prema nekom odvratnom predmetu, koji se gadi.

prȁća, i, *pl.* praći, prâć, *f.*, praćka, sprava za bacanje kamenčića kojom se igraju djeca u gađanju: *S prȁćo otrokȉ ubȋjajo tȉći za divertimȋēnt.*

praćār, praćārà, *pl.* praćārȉ, praćāri, *m.*, praćkar, onaj koji izbacuje sitne predmete u daljinu pomoću praćke.

prâh, a, *m.*, **1.** puščani prah, barut: *Prâh se rãbi za pȕško.* **2.** prašina: *Po cȅstah je vãjki pȕno prâha, kadà je sũho.*

prȁh, prȁga, *pl.* prȁgi, prâh, *m.*, kameni ili drveni dio ulaznih vratiju preko koga se ulazi u kuću: *Sȁka vrãta ȉmajo svũ̄j prȁh.* **2.** prostor između svake skupine trsiju od po 4 trsa: *Prȁh se ne mȍre orȁt, vȅć se mũ̄ora kopȁt.*

prȁlica, i, *pl.* prȁliće, prȁlic, *f.*, *dem.* prȁličica, preko 1 m dugačka gvozd. poluga na kraju malo zaoštrena za vađenje i dizanje kamenja iz zemlje i za pravljenje rupa za kolje: *Prȁlico ȉma mȁlo fali sȁka kmȋēcka kȕća.*

prālȍh, pralȍga, *pl.* prālȍgi, pralúōh, *m.*, poljski korov uopće, *dem.* prālȍžić: *Va žȉte se prālȍh mũ̄ora plȅt.*

prȁput, a, *pl.* prȁputi, prȁput, *m.*, (lat. nephzodium filix mas), paprat: *Prȁput rāstȅ po gromȁčah i va bȍškah, a rãbi kakȍ medižȉja prȍti trȁkavice.*

prâs, prâza, *pl.* prâzi, prãzi, *m.*, brav, rasplodni ovan: *Sȁki ovčâr ȉma z ovcȁmi i po jenegȁ prâza.*

prāsȁc, prāscà, *pl.* prāscȉ, prasâc, *m.*, muško prase, *dem.* prašćȉć: *Prȅs prāscȁ nī̃ poli kmȅta prâvega gospodãrstva.*

prasȉca, i, *pl.* prasȉce, prasîc, *f.*, krmača, svinja koja se je već oprasila: *Onȉ ȉmajo jenȍ prasȉco i dȅset prašćȉć.*

prȁskat, prȁskan - prȁskajo, prȁska, -la, -lo, prȁskan, a, o, prȁskaj, *v. i.*, pucati, tutnjiti: *Govȅda so skākȁle da je sȅ prȁskalo.*

prāšȋn (prâšni), prāšnà, ȍ; prašnegȁ, prašnȅji, *adj.*, prašan: *Bragȅši so ti prāšnȅ pa jih mũ̄raš oškovetȁt.*

prašćāk, prašćākà, *pl.* prašćākȉ, prašćāk, *m.*, kotac, hlijev [svinjac]: *Svȉnjȍ s prašćȉći držȋēmȍ va prašćākȅ.*

prāšćār, prašćārà, *pl.* prašćārȉ, prašćāri, *m.*, čuvar svinja i trgovac svinja: *Prašćārȉ hȍde po samnjȅh i kupûjo prāscȉ za bekārȉjo.*

prašćarȉja, i, *pl.* prašćarȉji, prašćarîj, *f.*, **1.** vrst dječje igre, **2.** svinjarija, prljavština: *Nemũ̄ojte mi dȅlat vȅć takȍve prašćarȉji!*

prašćarȉt, prašćārin - prašćāre i prašćārijo; prašćārȉ, prašćarȉla, lo; prašćārȉ, *v. i.*, **1.** pravit svinjarije, ružne stvari, **2.** igrati jednu vrst igre: *Pastirȉ se rȁdi igrâjo i prašćarȉjo.*

prāšćȁt, prāšćan - prâšćajo, prāšćā, -ȁla, ȁlo, prāšćan, a, o, prāšćaj, *v. i.*, praštati, opraštati: *Se užâ rȅć "Boh ne prāšća sȁko saboto" (nar. poslovica).*

prāšće, a, *coll. n.*, (mlet. frasche), pruće, suho granje, šiblje, suvarci: *Donesȉ mi mȁlo prãšća za staknũt ugȋēnj!*

prāšćēvina, i, *f.*, svinjetina, svinjsko meso: *Prāšćēvino se držȋ za nī̃jbȍlje i nī̃jštimanējo mȋēso. Ot prāšćēvini je sȅ dobrȍ.*

prāšći, a, o; prāškega, *adj.*, svinjski: *Kî nȋma ũsnja mu mũ̄ora bi(t) dobrȁ i prãšća kȍža za upȋēnki.*

prašišijȗōn i prošišijȗōn, a, *pl.* prašišijúōni, prašišijúōni, *m.*, (tal. processione) [mlet. *prossision* (VG 833); *procession* (VG 831)], procesija, crkveni ophod: *Na Tȋēlovo se dȅla prašišijȗōn ȍkole crȋēkvi.*

prȁt, perȅn - perúō i perȅjo, prâ, prālȁ, lò, prȓn, prȓnā, prȓnò; perȉ, *v. i.*, prati: *Poli nàs žȅnske kùhajo i perúō i dȅlajo sȅ čâ je potrȅbno poli kùći.*

prȁtičan, prȁtična, o; prȁtičnega, pratičnȅji, *adj.*, (tal. pratico) [nije talijanizam, vjerojatno preko hrvatskoga standardnoga jezika *praktičan*], praktičan, vješt, iskusan: *Prȁtičan čovȅk sȁgdere bȍlje pasâ nȅgo drùgi.*

prȁtik, a, o, prȁtikega, pratičnȅji, *adj.*, (tal. pratico), praktičan, vješt, iskusan: *Ot prȁtikega čovȅka se vãjki čâ navȁdi.*

prȁtika, i, *f.*, (tal. pratica) [mlet. *pratica* (DDV 530; VG 826)], praksa, vještina, iskustvo: *Vȅč veljâ prȁtika nȅgo gramatika.* (nar. poslovica) *úōn jȍš nȉma prȁtiki va tȓēn dȅle.*

pratikȓnt, a, *pl.* pratikȓnti, pratikȓnti, *m.*, (tal. praticante) [mlet. *praticante* (DDV 530)], vježbenik: *Pratikȓnt je úōn kî pȑvi pȗt stúōpi va slùžbo.*

pratikȁt, pratikȓn - pratikâjo; pratikã, pratikãla, lo; pratikȓn, pratikãna, o; pratikãj, *v. i.*, (tal. praticare) [mlet. *praticar* (DDV 530; VG 826)], **1.** vježbati: *Soldâti pȕno pratikâjo.* **2.** običavati: *úōn pratikâ dȅlat vȅč stvãri.* **pratikȁt se -** vježbati se.

prāvda, i, *pl.* prãvdi, prãvt, *f.*, parnica, *dem.* prãvdica: *Va prãvde se mȍre kî pȗt sȅzgūbȉt.*

prāvdanje, a, *pl.* prãvdanja, prãvdanj, *n.*, parničenje, tužakanje po sudovima: *Ot prãvdanja se ȉma vȅč škòdi, nȅgo kor̀isti.*

pravdāš, pravdāšȁ, *pl.* pravdāšȉ, pravdāši, *m.*, onaj, koji se rado parniči: *Va nȅkeh krâjeh ȉma pȕno pravdāši.*

prāvdat se, se prãvdan - prãvdajo; prãvda, prãvdala, -lo, prãvdaj se, *v. i.*, parničiti, parbiti, svađati, prepirati se: *Nȅki sūsȅdi se rȁdi met sȍbon prãvdajo sporȁdi blâga, àli otrúōk. Kî se prãvda làhko i zaprãvda.*

prâvi, a, o, prâvega, pravȅji, *adj.*, vrijedan, pravi, protivno od kriv, valjan, ispravan (pravedan): *Tò je prȁvi čovȅk, äč sàkega pomȍre ku sȁmo more.* **na prâvo -** desno: *Za prȋt na mȅsto hodȉte vãjki na prâvo.*

pravȉca, i, *f.*, (lat. justizia) [lat. *iustitia*], pravo, pravednost: *Ne mȍro bȉt dvȓē pravȉci, vȅč sȁmo jenâ za sàkega. Užâ se rȅč, da je pravȉca propȁla.*

pravȉčan, pravȉčna, o, pravȉčnega, pravičnȅji, *adj.*, pravedan, pravȉčno [*adv.*], pravedno: *Sūdȉt se múōra sàkega pravȉčno.*

prȁvit, prȁvin - prȁve i prȁvijo, prȁvi, prȁvila, -lo, prȁvi, *v. i.*, **1.** pričati, kazivati, pripovijedati: *Kî so navigȁli po múōru tȉ prȁve pȕno stvãri.* **2.** raditi: *úōn prȁvi vãjki komȋēdiji za nasmejãt.*

prāzȓn (prâzni), prāznā, prāznò, praznegȁ, praznȅji, *adj.*, prazan (protivno od pun): *S praznegȁ loncȁ se ne mȍre najȅs. Danâs je múōj žȅp prāzȓn.*

praznuvāt, praznûjen - praznûjo, praznuvã, vãla, lo, praznũj, *v. i.*, slaviti kakvog sveca ili praznik: *Čȋēra smo praznuvâli njigúōf gúōt i mojȍ krsnȉco.*

prāžnji, a, o, pražnjega, *adj.*, prazнički, svečan: *Va nedȅljo se obúčē prāžnjo rȍbo.*

pȓč, a, *pl.* pȓči, pȓč, *m.*, rasplodni jarac: *Va mojȅn krâju ni pȓč.*

prčȅvina, i, *f.*, jarčevina, jarčevo meso: *Prčȅvina nȉ takȍ dobrâ, kakȍ ovčȅvina.*

pȓčit se, se pȓčin - pȓče i pȓčijo, pȓči, pȓčila, -lo, pȓči se, *v. i.*, napuhavati, gizdati se (ljepotom i bogatstvom), oholiti se, biti objestan: *úōn se pȓči kakȍ da je so bogatȉjo, àli znȉnje pozobã.*

prčkarȉja, i, *pl.* prčkarȉji, prčkarȋj, *f.*, sitnarija, sitne stvari: *Tȍ prčkarȉjo ću Van prodȁt za mȁlo, àli za nȉč.*

pȓčkat, pȓčkan - prčkajō, pȓčka, pȓčkala, lo, pȓčkan, a, o, pȓčkaj, *v. i.*, **1.** raditi sitan ili bezvrijedan posao; **2.** čeprkati: *Čâ pȓčkaš po tȓēn blȁte?*

prebȉt, prebījȅn - prebījúō i prebījȅjo; prebȋ, prebȉla, lo; prebȉjen, a, o; prebȋj, *v. p.*, **1.** prelomiti: *úōn je pã i prebȋ si rúōkò.* **2.** prekȉnuti riječ, prigovoriti: *Kadȁ je govorȋ úōn mu je sȁko besȅdo prebȋ.*

prebījȁt, prebȉjan - prebȉjajo; prebījã, prebījȁla, lo; prebȉjan, a, o; prebȉjaj, *v. i.*, prebijati: *Mekȁniki nabȉjajo i prebȉjajo želȅzo.* **prebījȁt se -** potucati se, lutati od jednog mjesta do drugoga.

prebȉrat, prebȉran - prebȉrajo, prebȉra, prebȉrala, lo; prebȉran, a, o; prebȉraj, *v. i.*, **1.** izbirati: *úōn lèplje jàbuki prebȉra.* **2.** prebirati prstima na svirali kod sviranja: *Kî nȉma slúha ne mȍre ni prebȉrat.*

prebolȅt, prebolȋn - prebolīmò - prebolȋējo, prebolȋē, -lèla, -lèlo, prebolȋēj. *v. p.*, preboljeti, ozdraviti od teške bolesti: *úōn je kòmoć prebolȋē grȉpo i polmonîti.*

prebrȁt, preberȅn - preberúō, preberȅjo, prebrâ, prebrȁla, -lo, prebrȓn, a, o, prēberȉ, *v. p.*, probrati, izabrati (što je bolje), pročistiti: *Tȅ jàbuki jâ nȋēću, äš so vȅč sȅ prebrȉne.*

precîẽn (precîẽni), a, o; precíẽnega, *adj.*, prejeftin: *Kî kupûje njemù nî níẽna stvãr precíẽna.*

prečîs, prečîza, o, prečîzega; prečizẽji, *adj.*, (tal. preciso), točan, jednak, baš takav: *Tvojà ùra je prečîza, kakò i mojà.*

prečìs, prečìsta, o; prečìstega, *adj.*, prečist: *Nîẽna stvãr ne mòre bȉt prečìsta.*

prečìstit, prečìstin - prečìste, prečìstijo, prečìsti, prečìstila, lo, prečìšćen, a, o, prečìsti, *v. p.*, pročistiti: *Pažȕl se mȕ̃ora prečìstit prìvo nẽgo se ga stãvi kùhat.*

prečupẽvat se, se prečupûjen - prečupûjo, prečupẽva, la, lo, prečupũj se, *v. i.*, pretvarati se: *ùõn se prečupûje, da nas ne čûje.*

pred, *pr.*, pred, predȃnj, predȃme, predâse: *Stãvi predȃme čâ si nȃša.*

predebíẽl, predebẽla, o, predebẽlega, predebelẽji, *adj.*, predebeo: *Predebẽli ne mòro hodìt, ni kàmo pȕ̃ć.*

predẽlat, predẽlan - predẽlajo, predẽla, -la, -lo, predẽlan, a, o, predẽlaj, *v. p.*, preraditi: *ȕ̃ov veštît mi je žnjîdar predẽla, àš je bî slàbo storíẽn.*

prẽdika, i, *pl.* prẽdiki, prẽdik, *f.*, (tal. predica) [mlet. *predica* (DDV 531)], **1.** propovijed: *Plovȋn sàko nedẽljo dẽla prẽdiko.* **2.** predavanje: *Nẽke prẽdiki držíẽ i profesȕ̃ori.*

predikãč, predikãčà, *pl.* predikãčì, predikãči, *m.*, propovjednik: *Va críẽkve so predikãčì popìi frâtri.*

predikãlnica, i, *pl.* predikãlnice, predikãlnic, *f.*, propovjedaonica: *Predikãlnico ȉma sàka plovȋnjska críẽkva.*

prẽdikat, prẽdikan - prẽdikajo, prẽdika, -la, -lo, prẽdikan, a, o, prẽdikaj, *v. i.*, (tal. predicare) [mlet. *predicar* (DDV 531; VG 826)], propovijedati, predavati: *Popìi prẽdikajo sàmo va críẽkve, a profesȕ̃ori va kakòve sãlẽ ali škȕ̃ole.*

predikatȕ̃or, a, *pl.* predikatȕ̃ori, predikatȕ̃ori, *m.*, (tal. predicatore) [mlet. *predicator* (VG 826)], propovjednik: *Màlo je dobrẽh predikatȕ̃ori.*

predìlica, i, *pl.* predìlice, predìlic, *f.*, prelja, žena koja prede: *Predìlice prīẽdȕ̃o ȕ̃mo i bumbãk.*

predimbòk, a, o, predimbokega, *adj.*, predubok: *Za vapòri nî níẽno mȕ̃ore predimbòko. Za otrokì, kî ne znîjo plavat je vodà predimbòka.*

prednjȃšnji, a, o, prednjȃšnjega, *adj.*, prijašnji, pređašnji: *Prednjȃšnji mèštar je bî bòlji ot sadȃšnjega.*

predòbar, predobrà, ò, predobregà, *adj.*, predobar: *Kî je predòbar je tovãru spodòban.*

predobìt, predobījẽn - predobījȕ̃o, predobī, -ìla, -ìlo, predobījen, a, o, predobīj, *v. p.*, posvojiti nekoga za sebe, privući na svoju stranu: *Žíẽnska ki pũt predobījẽ mȕ̃oža i z līẽpẽmi besẽdami.*

predočìt, predočîn - predočimò, predočíẽ i predočījȕ̃o, predočī, predočìla, lo, predòčen, a, o, predočì, predočiti, metnuti pred oči, predstaviti: *Predočì mu tvȕ̃oj račȕn, pa će vẽruvat.*

predomìslet se (od mìslet), se predomìslin - predomìsle i predomìslijo, predomìsle, -la, -lo, predomìšljen, a, o, predomisli se, *v. p.*, predomisliti se, promijeniti mišljenje: *Jâ san se predomìsle pa ne gríẽn jòš na pȕ̃ort.*

predrâh (predrâgi), predrāgà, predrāgò, predrâgega, *adj.*, preskup: *Tà roba je zȃme predrāgà.*

predȓzan, predȓzna, o; predȓznega, *adj.*, drzak, bezobrazan: *Ȉma dòsti predȓzneh ljȕ̃di po svíẽtu.*

predũh (predûgi), predùga, o; predùgega, *adj.*, predugačak: *Tẽ bragẽši so mi predùge pakjih mȕ̃oraš skrātìt.*

prefȁlit (od fȁlit), prefȁlin - prefȁle i prefȁlijo, prefȁli, -la, lo, prefȁljen, a, o; prefȁli, *v. p.*, (tal. fallare), *v. p.* [nije iz talijanskoga nego iz njemačkoga *fehlen* (HER III/198)], uzmanjkati, ponestajati: *Njemù je prefȁlilo sõldi za fȉnit kùćo.*

prefîn (prefȋni), prefîna, o; prefînega, *adj.*, (tal. fino), **1.** pretanak: *ȕ̃of konȃc je prefîn za tò ròbo.* **2.** preskupocjen: *Tà ròba je za dẽlavca prefîna.* **3.** preuslužan: *ùõn je z nàmi bî vãjki prefîn.*

prefrȉgan (prefrȉgani), a, o; prefrȉganega, prefriganẽji, *adj.*, (tal. fritto) [*pre* + *frigan*, glagolski pridjev trpni od glagola **frȉgat,** stariji dalmatsko-romanski leksički ostatak (ERHSJ I/530)], lukav, prepreden: *Prefrȉganega človẽka se ne mòre lȁhko prevȁrit.*

pregȁnjat, pregȁnjan pregȁnjajo, pregȁnja, -la, lo, pregȁnjan, a, o, preganjaj, *v. i.*, goniti s jednog kraja na drugi, progoniti; **pregȁnjat se -** svađati, prepirati se: *Zlòčeste sũsẽdi se po cíẽli dȃn pregȁnjajo.*

pregorẽt, pregorîn - pregorimò, pregoríẽ i pregorīejȕ̃o, pregoríẽ, pregorẽla, -rẽlo, pregòren, a, o, pregorì, *v. p.*, pregorjeti: *Stȕ̃oj*

atīênta, da ti krïh ne pregorī.

pregovāranje, a, *pl.* pregovãranja, pregovãranj, *n.*, prepirka, svađa: *Njìhovo pregovãranje je dügo dural̀o.*

pregovārȁt, pregovãran - pregovãrajo; pregovārã, pregovārȁla, lo; pregovãraj; *v. i.*, pregovarati: *Mî smo pregovārȁli za kupìt jenö böško.* **pregovārȁt se -** prepirati se

pregrešīênje, a, *pl.* pregrešīênja, pregrešīênj, *n.*, griješenje: *Nī človèka prës pregrešīênja.*

pregrìs, pregrīzèn - pregrīzū́o i pregrīzẽjo, pregrìzā, pregrìzla, pregrìzlo, pregrìžen, a, o, pregrīzì., *v. p.*, **1.** pregristi: *Pregrīzì tî tâ konàc ku si kapâc!* **2.** založiti, okusiti: *Höte va kùćo ćete čâ pregrìs.*

prẽgršć, i, *pl.* prẽgršći, prẽgršć, *f.*, pregršt, pune otvorene šake nečega zajedno: *Hïti pïran dvīê prẽgršći žìta!*

pregūdȁt se, se pregũdan, pregũdajō, pregūdã, pregūdȁla, -ȁlo, pregũdaj se, *v. i.*, prepirati se, svađati se: *Nẽke žīênske se räde pregũdajo, kuj in čâ nī prȁvo.*

prehājȁt, prehãjan - prehãjajo, prehājã, -hājȁla, -ȁlo, prehãjan, a, o, prehãjaj, *v. i.*, prelaziti (s jedne strane na drugu): *Prīêk potoka, ljûdi prehãjajo, dökle ne prīde vêla vodà.* **prehajȁt se -** šetati se

prehićẽvat, prehićûjen - prehićûjo, prehićẽvā, -ȁla, -ȁlo, prehićẽvan, a, o; prehīćũj, *v. i.*, prebacivati nešto (s jednog mjesta na drugo): *Prehićũjte tö sīćno na dvũör.*

prehićīẽvȁt, prehićīẽvan - prehićīẽvajo, prehićīẽvā, prehićīẽvȁla, lo, prehićīẽvan, a, o, prehićīẽvaj, *v. it.*, s prekidom prebacivati: *Mî smo prehićīẽvȁli slämo z vöza na köpo.*

prehìtit (se), prehitin - prehìtijo, prehìti, prehìtila, lo, prehìćen, a, o, prehìti (se), *v. p.*, prebaciti, prevrnuti, prevaliti (se): *Po grdīẽn pũóte mu se je vũós prehìti va rũóf.*

prẽhtat se, se prẽhtan - prẽhtajō, prẽhtā, prehtȁla, -lo, prẽhtaj se, *v. i.*, glasno svađati, prepirati se i istodobno mahati rukama: *Žīênske se prẽhtajo vẽć pũti za nïč.*

preiskȁt, preìšćen - preìšćo i preišćejo; preiskat, preiskȁla, lo; preišćen, a, o; preīšćì, *v. p.*, pretražiti: *Polic̈ija je cīêlo kùćo preiskȁla, mä̀n ī nïč nīšlȁ.*

prẽja, i, *f.*, pređa, predivo: *Prẽja se kẽ za cãrzo. Ot prẽji žīênske pletṹo škafon ïce.*

prekìnut, prekînen - prekîno i prekînejo, prekìnu, prekìnula, lo; prekìnjen, a, o; prekìni, *v. p.*, prẽkinuti: *Prekïni tö bakẽto.*

preklìnjat, preklînjen - preklînjō, preklinjā, -la, lo, preklìnjan, a, o; preklinji, *v. i.*, zaklinjati nekoga: *ũón ga je preklïnja, da mu posṹodi sõldi na mẽsec dïn za kupìt kozö.*

prekopȁt, prekopn̄ - prekopâjo, prekopã, prekopȁla, lo, prekopn̄, prekopȁna, o, prekopãj, *v. p.*, prekòpati: *Mî smo cīêlo līêhö prekopȁli za česn̄.*

prekopìtnut se, se prekopîtnen - prekopîtno i prekopîtnejo, preklopìtnu, -la, -lo, prekopìtnut, a, o; prekopìtni se, *v. p.*, spotaknuti se, pasti naglavce: *ũón se je na lẽdu prekopìtnu i na mẽstu zustã mrt.*

prekrātìt, prekrãtin - prekrãte i prekrãtijo, prekrātī, -ìla, ìlo, prekrãćen, a, o, prekrātì, *v. p.*, skratiti nešto: *Prekrātì, ovömljävico, äš je predügа.*

prekrgȁt, prekrgn̄ - prekrgâjo, prekrgã, prekrgȁla, lo; prekrgn̄, prekrgȁna, o; prekrgãj, *v. p.*, (mlet. carigar) [v. **krgȁt**], pretovariti prekrcati: *Tö röbo smo prekrgȁli z vagũóna na vuos.*

prekrìt (od krìt), prekrījẽn, -ījṹo, prekrījẽjo, prekrī, prekrìla, ìlo, prekrît, prekrītà, ò, prekrìj, *v. p.*, posve pokriti: *Mî smo prekrìli krṹof ot stälì i o(t) dvũörä.*

prekrìstit se, prekrìstin - prekrìste i prekrìstijo, prekrìsti, -la, -lo, prẽkršćen, a, o, prekrìsti se, *v. p.*, prekrstiti se, preći iz jedne kršćanske vjere na drugu: *Tï Ebrẽji so se dälì prekrìstit.*

prèlica, i, *pl.* prèlice, prèlic, *f.*, prelja: *Prèlice prīêdṹo ïno i bumbãk po zïmẽ, kadä je mänje dèla.*

prelīêp (prelīêpi), prelīêpä, prelīêpö, prelepegȁ, *adj.*, prelijep, odviše lijep: *Nïč nī prelīêpö, vẽć sämo lípö älì gīdö.*

preložìt, preložîn - prelòžie i preložījṹo, preložī, -ìla, -ìlo, prelòžen, a, o, preložì, *v. p.*, prenijeti, premjestiti nešto na drugo mjesto: *Mî smo preložìli stṹol drugn̄mo.*

Premantûra, i, *f.*, Premantura, ime jednog primorskog istar. sela u. opć. i kotar Pula.

premn̄ganje, a, *n.*, naprezanje (u radu): *ũón je obolīê ot premn̄ganja.*

premn̄gȁt, pobjeđivati: *ũón je premn̄gã svojegȁ kumpänja, äš je bî jači i žveltẽji.*

premn̄gȁt se, se premn̄žen - premn̄žo i premn̄žejo; premn̄gã, premagala, lo; premn̄gaj se, *v. i.*, naprezati se: *Kî se va dèle pïno premn̄že lähko obolī.*

premäljahan, premäljahna, o; premäljahnega, *adj.*, premalen: *Tî si jö̈š premäljahan za pũóć*

(po svȉetu) va škuõlo.

premèstit, premèstin - premeste i premèstijo, premèsti, -la, -lo, premèšćen, a, o, premèsti, *v. p.*, premjestiti: *Jâ san bî vèč pũti premèšćen va slùžbe.*

premešćèvat, premešćûjen - premešćûjo; premešćèva, la, lo; premešćèvan, a, o; premešćũj, *v. i.*, premještavati: *Jâ san bî va slùžbe vèč pũti premešćèvan.*

premetãt, premèćen - premèćo, premećejo, premetã, -tàla, -lo, premèćen, a, o, premećì, *v. i.*, **1.** prenašati s jednog kraja na drugi **2.** pretraživati: *Onì so mi sò kùćo premetàli, da bi nȉšli jednȁn cekîn.*

premĩći, a, o, premĩćega (u dječjem govoru), *adj.*, premalen: *Tâ kapòt je zȗte premĩći, a zȗme prevelìk.*

premijãt, premijȁn - premijâjo, premijã, -mijàla, -àlo, premijȁn, a, o, premijãj, *v. p.*, (tal. premiare), nagraditi nekoga: *uõn je bî na ïzložbe premijȁn za šenìco.*

premĩkãt, premĩkan - premĩčo i premĩkajõ, premĩkã, -mĩkàla, -àlo, premîkan, a, o, premiči, *v. p.* **1.** pomicati s jednog mjesta na drugo, premještati: *Ne premičì tolìko tè kantrȇgi!*

premìslet se, se premìslin - premìsle i premìslijo, premìsle, la, lo, premìsli se, *v. p.*, predomisliti se, promijeniti mišljenje: *Premìsli se màlo prìvo nègo čâ rečèš!*

premĩšljãt, premĩšljan - premĩšljajo, premĩšljã, -àla, -àlo, premĩšljaj, *v. i.*, promišljati: *uõn premĩšlja kàmo ćèmo jùtre na dèlo i š čȇn.*

prèmit, mi prèmi, prèmijo, prèmilo, *v. i.*, (tal. premere) [mlet. *premer* (DDV 532)], žuriti se nekome: *Manè je prèmilo pũõć va samȗnj pak zatò san se ràno stã.*

premlãtìt, premlãtin - premlãte, -ãtijo, premlatì, -mlãtìla, -ìlo, premlãćen, a, o, premlatì, *v. p.*, isprebijati, istući, izlupati (na mrtvo ime), nalemati nekoga: *Ovegà jùnca je sȉgurno nèki premlãtī, kadà šèpa.*

premòć, premòren - premòro i premòrejo; premòga, premoglà, lò; premòžen, a, o; premozì, *v. p.*, **1.** nadjačati, nadvladati, pobijediti: *Mànji je premòga vèćega, kadà so se bukovãli.* **2.** biti bogat, materijalno dobro stajati: *Sàki màre kolìko premòre.*

prèmoć, i, *f.*, prevlast, nadmoć, pobjeda: *uõn je imȇ nad njȗn vêlo prèmoć va ȉgre.*

premòžan, premòžna, o; premòžnega, premožnèji, *adj.*, imućan, bogat: *Kî je premòžan si màre kupȉt čâ ga je vòlja.*

premožȇnje, a, *pl.* premožȇnja, premožȇnj, *n.*, imovina, bogatstvo: *uõn je prìvo imȇ vêlo premožȇnje ma je kašnjèje igrȇvã i màlo fàli zasȇn propã.*

premundãt, premundȁn - premundâjo, premundã, premundàla, premundàlo, premundȁn, àna, àno, premundãj, *v. p.*, (tal. permutare), **1.** premjestiti, **2.** promijeniti, izmijeniti: *Premundãj tâ veštît i obȕcì nuõvi.*

premundȉevãt, premundȉevan - premundȉevajo, premundȉevã, premundȉevàla, lo; premundȉevan, a, o; premundȉevaj, *v. it.*, (lat. permutare) [v. **premundãt**], premještavati, mijenjati mjesto: *Uon je premundȉevã slùžbo i iskã bòljo.*

premũõtìt, premũõtin, premũõte i premũõtijo, premũõtì, -ìla, -ìlo, premũõćen, a, o, prèmuotì, *v. p.*, primamiti nekoga: *uõn je premuotȉ njigòvega hlâpca h sebè, àš mu je obećã bòljo mìlo.*

premûra, i, *f.*, (tal. premura) [mlet. *premura* (OA)], velika sila, žurba: *uõn je va premûre zâbi takujîn, dòma i zaprȉčet vrãta.*

premurũõš, premurũõža, o, premurũõžega, *adj.*, (tal. premuroso), susretljiv, brižljiv, usrdan: *uõn je bî s nàmi jâko premurũõš, kat smo bȉlì poli njegà.*

prenȃgãl, prenȃglà, prenȃglò, prenaglegà, *adj.*, prenagao: *Prenȃglò dèlo màlo veljâ. uõn se vàlje razjãdi, àš je prenȃgãl.*

prenȃglìt se, se prenȃglin - prenȃgle i prenȃglijo, prenȃglì, premȃglìla, o; prenȃglì se, *v. p.*, prenagliti se: *Nȉkat nȉ dobrò, kadà se čovèk prenȃgli.*

prenarejèvat, prenarejûjen - prenarejûjo; prenarejèva, la, lo; prenarejèvan, a, o; prenarejũj, *v. i.*, preinačivati, preuređivati nešto: *uõn va kùće vãjki nèšto prenarejûje i nìkat mu nȉ na mûõt.*

prenarȇdìt, prenarȇdin - prenarȇde, prenarȇdijo, prenarȇdì, -ìla, -ìlo, prenarȇjen, a, o, prenariedì, *v. p.*, preinačiti, drukčije narediti: *Žnjîdar mi je prenarȇdȉ veštît na modȇrno.*

prênès (i prenȇs), prênesèn - prênesũõ i prenesèjo, prenèsa, preneslà, prênesłò, prenèšen, a, o; prenesì, *v. p.*, prenijeti: *Prenesìte tò truk ìnjo na šufìt.*

prenočìšće, a, *pl.* prenočìšća, prenoćîšć, *n.*, prenoćište, konak: *Poli kmȇt je tèško nȃć prenoćìšće.*

prenoćèvat, prenoćûjen - prenoćûjo; prenoćè-

va, la, lo, prenoćûj, *v. i.*, prenoćivati: *Kadà san hodîv Rîèkò jâ san kî pût prenoćëva na Ûčke.*

prenoćìt, prenoćîn - prenoćîmò, prenoćîte i prenoćîjûć, prenoćî, prenoćìla, prenoćìlo, prenoćì, *v. p.*, prenoćiti (provesti noć): *Jâ san prenoćî na Vêle Ûčke poli prîètela.*

prenotàt (se), se prenotîn - prenotâjo; prenotã, prenotàla, o; prenotãj (se), *v. p.*, (tal. prenotare, prenotarsi) [mlet. *prenotar(se)* (OA)], predbilježiti (se): *Jâ san se vëč prenotã za jenò kãrto za treâtar.*

preoblāčìt (se), preoblãčin - preoblãče, preoblãčijo; preoblāčî, preoblačìla, lo; preoblãčen, a, o, preoblāčì se, *v. p.*, presvući se: *Pòp se preoblãči, kadà grîē mãšit, a žîēnske, kadà grīēdûć va crîēkvo.*

preoblekëvat (se), preoblekûjen - preoblekûjo; preoblekëva, la, lo; preoblekëvan, a, o; preoblekûj (se), *v. i.*, preodijevati, presvlačiti (se): *Otrokì se làhko zamîžo, pa jìh trîēbe vëč pûti preoblekëvat. ûōn se preoblekûje za puōć va crîēkvo.*

preobrnût, preobr̂nen - preobr̂no i preobr̂nejo; preobrnû, la, lo, preobr̂njen, a, o, preobrnì, *v. p.*, preokrenuti, preobratiti: *Preobrnî tò sîēno, da se bòlje šûši!*

preobrnjëvat, preobrnjûjen - preobrnjûjo, preobrnjëva, la, lo; preobrnjûj, *v. i.*, preobraćati: *Mî smo sîēno preobrnjëvali takò dügo, dòkle se nî ošûšìlo.*

preobrnjīēvàt, preobrnjîēvan i preobrnjûjen - preobrnjîēvajo, preobrnjīēvã, -àla, -àlo i preobrnjëva, la, lo, preobrnjîēvan, a, o, preobrnjîēvaj, *v. i.*, preobraćati, preokretati: *Va ïgre se kãrti preobrnjîēvajo.*

preobučëvat (se), preobučûjen - preobučûjo; preobučëva, la, lo; preobučûj (se), presvlačiti se: *Kadgòt smo hodìli na prošćîēnje, àli na samîēnj, mî smo se vãjki preobučëvali va prãžnjo rôbo.*

preobûć (od obûć) (se), (se) preobūčèn, preobūkûō i preobūčējo; preobûka, preobûkla, lo; preobùčen, a, o; preobùci (se), *v. p.*, preobući, preodjenuti (se), obući drugo, novo ili čisto odijelo: *Preobūcì drügo jakèto. Kmèti se va nedèljo i blägdan preobūkûō va prãžnjo rôbo.*

preobujëvat (se), preobujûjen - preobujûjo; preobujëva, la, lo; preobujûj (se), *v. i.*, mijenjati drugu obuću: *Ne preobujûj se prês potrêbi kadà nî prêša.*

preobût (od obût) (se), preobūjèn - preobūjûō, preobû, -ùla, -ùlo, preobûjen, a, o, preobūj (se), *v. p.*, promijeniti (cipele) u drugu obuću: *Preobûj se za puōć va škuōlo!*

preorât (od orât), preorên - preorûō i preorëjo, preòrã, -rala, -ralo, preòran, a, o, preorì i preorãj, *v. p.*, preorati, ponovno orati: *Mî smo preoràli crîēlo šinokòšo za šenìco sijât.*

preorëvat, preorûjen - preorûjo, preorëva, la, lo, preorëvan, a, o, preorûj, *v. i.*, preoravati: *Ovè brãjdi smò vëč pûti preorëvali i pognojìli.*

preparât (se), preparîn - preparâjo, preparã, preparàla, preparàlo, preparîn, àna, àno, preparaj, *v. p.*, (tal. preparare, prepararsi) [mlet. *preparar* (DDV 532; VG 827)], pripraviti, pripremiti (se): *Ja san se preparã za puōć na mûōre.*

preparëvat, preparûjen - preparûjo; preparëva, la, lo; preparûj, *v. i.*, (tal. preparare) [v. **preparât**], pripravljati: *Mojà gospodarìca je ubèt preparëvala opûōlne.*

prepàtit (od pàtit), prepàtin - prepàte i prepàtijo, prepàti, -àtila, -àtilo, prepàćen, a, o, prepàti, *v. p.*, pretrpjeti: *ûōn je va vuōjske pìšno tegà prepàti dà mu se jòš i danàs poznî.*

prepelìca, i, *pl.* prepelìci, prepelîc, *f.*, prepelica: *Prepelìce žīvûō va pòlje i se līēgûō va žîte kakò i jerebìce.*

prepeljât, prepeljîn - prepèljo i prepeljûjo, prepeljã, prepeljàla, lo, prepeljîn, prepeljàna, o, prepeljãj i prepelji, *v. p.*, prevesti: *Prepeljãj nas màlo prîēk Ûčki na špàs.*

prepeljëvat, prepeljûjen - prepeljûjo, prepeljeva, -àla, -àlo, prepeljèvan, a, o, prepeljèvaj i prepeljûj, *v. i.*, prevažati: *ûōn je prepeljëva vînò prîēk Ûčki, a tàpari na pòrat.*

prepīlìt, prepîlin - prepîlo i prepîlijo, prepīlî, pīlìla, lo, prepîljen, a, o, prepīlì, *v. p.*, prepiliti: *Prepīlì ovò dàsko na trî kûsi!*

preplātìt (se), preplãtin, preplãte i preplãtijo, preplâti, -platìla, -ìlo, preplãćen, a, o, preplātì, *v. p.*, preplatiti, previše platiti: *Jâ san mûōj dûh preplâti.*

preplàvat, preplàvan - preplàvajo - preplàva, preplàvala, preplàvan, preplàvana, o, preplàvaj, *v. p.*, preplivati: *Mî smo vëč pûti preplàvali ovò drãžico.*

preporučëvat, preporučûjen - preporučûjo, preporučëva, -la, -lo, preporučëvan, a, o, preporučûj, *v. i.*, preporučivati: *Dobrò rôbo sàki hvãli i preporučûje.*

preporūōčìt (se) (od poruočìt), preporūōčin - preporūōče i preporūōčijo, preporūōčî, -čìla,

-ìlo, preporúčen, a, o; preporūčì (se), *v. p.*, preporučiti (se): *Jâ san ga preporūčì za slȕžbo mojemù prijȇtelu.*

prepȍšt, a, *pl.* prepȍšti, prepȗošt, *m.*, (tal. preposito), nadžupnik, crkveni predstavnik: *Prepȍšt ȉma pâr plovanîj pot sȍbon. Prepȍšt bȉva i va Pàzine.*

prepotijȇnca, i, *f.*, (tal. prepotenza), nasilje, bezobzirnost, surovost, preuzetnost: *Nijȇni ne trpȉ njigòvo prepotijȇnco.*

prepotijȇnt, a, o, prepotijȇntega, *adj.*, (tal. prepotente), nasilan, surov, bezobziran, preuzetan: *Prepotijȇntega človȅka ljûdi met sȍbon ne trpijȇ.*

prepovȅdat, prepovȅdan - prepovȅdajo, prepovȅda, -la, -lo, prepovȅdan, a, o; prepovȅdaj, *v. p.*, zabraniti: *Màt mu je prepovȅdala, da hòdi h njemù, ma za korìs.*

preprȁvit, preprȁvin - preprȁve i preprȁvijo, preprȁvi, -la, -lo, prepravljen, a, o; preprȁvi, *v. p.*, preinačiti, preraditi iznova, popraviti: *Kadà žnjîdar pokvȃri veštît, ga mūora preprȁvit.*

prepravljȃt, preprãvljan - preprãvljajo, prepravljã, -àla, -àlo, preprãvljan, a, o, preprãvljaj, *v. i.*, prepravljati: *Žnjîdar preprãvlja mūoj veštît, àč mi je pretijȇsan.*

prepravljȅvat, prepljûjen - prepravljûjo; prepravljȅva, la, lo, prepravljûj, *v. i.*, prepravljivati: *Mojà tetà vãjki nèšto prepravljûje ot stârega novo.*

preprodȁt, preprodȃn i preprodajen - preprodājūo, prepròda, -pròdala, -alo, prepròdan, a, o, preprodãj, *v. p.*, preprodati, kupiti pa opet prodati: *Trgūovci kūpljeno ròbo preprodājūo drȕgen po vèće prijȇcije.*

preprodāvȁt, preprodãvan - preprodãvajo, preprodavã, -dāvàla, -àlo, preprodavãn, a, o, preprodãvaj, *v. i.*, preprodavati, kupovati pak opet prodavat: *Ròbo kūo se vèč ne potrebûje, se preprodãva.*

prerās, prerāstȅn - prerāstūo i prerāstȇjo; prerãsa, prerãsla, lo; prerāstȉ, *v. p.*, prerasti visinu, nadmašiti: *Tvūoj sîn te je vèč prerãsa va rāstȅ.*

prȅs[1], *pr.*, bez: *Pres tebȅ ne grijȅn nìkamūor, kakȍni prez lumbrȅli. Pre(s) sȏldi se ne mòre ni va crijȅkvo.* (nar. poslovica)

prȅs[2], prīēdēn - prīēdūo i prīēdējo, prijȇ, prȅla, prȅlo, prȅden, a, o; prīēdȉ, *v. i.*, presti: *Žijȇnske prīēdūo na vèčer àli pòli ovâc, kadà nȉmajo drȕgega poslà.*

presādȉt, presãdin - presãde i presãdijo, presādȉ, presādȉla, presādȉlo, presãjen, a, o; presādȉ, *v. p.*, presaditi: *Jâ san presādȉ jenȍ uškòrušvo.*

presahnūt, presàhnen - presàhnejo, presāhnū, -la, -lo, presàhnjen, presahnȉ, *v. p.*, presušiti, presahnuti: *Boljūnski vrūoćkȉ nìkat ne presàhnejo, ma kãli jà.*

presajȅvat, presajûjen - presajûjo, presajȅva, -la, -lo, presajȅvan, a, o, presajūj, *v. i.*, presađivati: *Mlâdi žîri se presajûjo z rāsàda. Urȅhi i lamurînki se mūora pâr pūti presajȅvat.*

presȅć, presijēčēn - presijēkūo, presèka, -kla, -klo; presèčen, a, o, presijēčȉ, *v. p.*, presjeći: *Presijēčȉ mi pâr dȉf za na ugȋšnj za skùhat večȅro!*

presȅdnica, i, *pl.* presȅdnici, presȅdnic, *f.*, predsjednica: *Va nèkeh kòmuneh ȉmajo i presȅdnico.*

presȅdnik, a, *pl.* presȅdniki, presȅdnik, *m.*, predsjednik: *Mî smo si zbrālȉ nūovega presȅdnika nàše brȁtovšćini.*

presȅs, presijȇdnen, poresijȇdnejo, presijȇ, presèla, presèlo, *v. p.*, prisjesti, zapeti u grlu: *Se čâ je pojijȇ mu je presèlo va gȉrle.*

presijēkȁt (drijȇvo), presijȇkan - presijȇkajo, presiekã, -sijēkàla, -àlo, presijȇkan, a, o; presijȇkaj, *v. i.*, presijecati: *Drvȁnan presijȇka vãjki nàš hlãpac.*

presijūon, a, *m.*, (tal. pressione), tlak, pritisak: *Vȅć ljûdi je būolno ot presijūona ot krȉvi.*

preskākȁt, preskãčen - preskãčo, preskākã, -àla, -àlo, preskākȁ čȉ, *v. i.*, preskakivati: *Brȅk preskãče sàki zidȉć, a otrokȉ ne mòro.*

preskakȅvat, preskakûjen - preskakûjo; preskakȅva, la, lo, preskakȅvan, a, o, preskakūj, *v. it.*, preskakivati (uz prekide): *Va nàšen Kràse se mūora preskakȅvat škràci i gròti.*

preskočȉt, preskòčin - preskòče i preskòčijo; preskočȉ, preskočȉla, lo; preskòčen, a, o, preskočȉ, *v. p.*, preskòčiti: *Preskočȉ, ku si kapâc ūov zidȉć.*

prȅskva, i, *pl.* prȅski, prȅskaf, *f.*, breskva (drvo i plod): *Prȅskvi so zdrãf i dòbar žîr, a, zorijȇ šetijȇmbra mȅseca.*

preslāčȉt (se), (se) preslãčin - preslãče i preslačijo; preslāčȉ, preslāčȉla, lo; preslãčen, a, o, preslāčȉ (se), *v. p.*, preoblačiti, presvući (se): *Kî grijȇh mȁše, àli va grât se preslāči va prãžnjo ròbo.*

preslȉn, preslȉnā, ò; preslanegà, *adj.*, prȅslan:

Preslīnā jūhā nīčega ne pīčâ.

preslīčć (se), preslīčen i preslīččn - preslīčo i preslīčkūo; preslīčka, preslīčkla, lo, preslīččì (se), *v. p.*, presvući (se): *Kat san prîša dòma z dèla san se preslīčka va čìsto röbo.*

preslīēpìt, preslīēpin - preslīēpe i preslīēpijo, preslīēpī, preslīēpìla, lo, preslīēpì, *v. p.*, prevariti nekoga: *Poštīēn človèk nīēnega ne preslīēpi.*

prēsolìt, prēsolīn - presolīē i presolījūo, presolī, -ìla, -ìlo, presòljen, a, o, presolì, *v. p.*, presoliti, previše soliti: *Ovò manèštro si mälo presolìla pàk jo ne mören jès.*

prespàt, prespīn - prespīē i prespījūo; prespâ, prespāla, lo; prespì, [*v. p.*, prespavati]: *Pèkljar je prespâ na štàle na sīēne.*

prespodòbit se, se prespodobīn - prespodobīē, prespodobījūo, prespodòbī, -ìla, -ìlo; prespodòbljen, a, o; prespodobì se, *v. p.*, okrinkati se, preobući se u prnje: *Krabùlji se na sàko nūovo prespodobîjūo.*

prèstrašan (prèstrīšni), prestrašna, o, prèstrašnega, prestrašnèji, *adj.*, bojažljiv, plašljiv, koji se svakoga boji: *Prèstrašnega človèka ljûdi ne štimîjo.*

prestràšit (se), prestràšin - prestràše i prestrašijo, prestràši, prestràšila, lo, prestràšen, a, o, prestràši (se), *v. p.*, prestrašiti, uplašiti nekoga: *Nèki se po noćè i hlādà prestràše.*

presūdìt, presūdin - presūde i presūdijo, presudī, -sūdìla, -ìlo, presūjen, a, o, presūdì, *v. p.*, presuditi, osuditi nekoga: *Sūt sàkega presūdi po zākòne ku je krîf.*

presujèvat, presujûjen - presujûjo; presūjen, a, o; presujūj, *v. i.*, presuđivati: *Sàkega se presujūje pölak tegà kol'iko meritâ.*

prèša, i, *pl.* prèši, prīēš, *f.*, (tal. pressa) [mlet. *pressa* (DDV 533; VG 828)], **1.** sila, žurba: *Mūoran pūoć, àš mi je prèša, da ne zakäsnin na mäkino.* **2.** tijesak: *Prèšo se dîndanàs rābi za grūojze mlèt.*

prèšan (prīēšni), prèšna, o; prèšnega, prešnèji, *adj.*, (tal. pressante), žuran, hitan: *Tò mi je sadà nìjprešnèjo dèlo.*

prešapôko, *adv.*, (tal. presapoco) [kriva grafija: tal. *pressappoco* (VDLI 1758); mlet. *pressapoco* (VG 828)], po prilici, približno: *ūon je pripràvi prešapôko trējset tölitar vīnà.*

prèšit, prèšin - prèše i prèšijo, prèši, la, lo, prèši, *v. i.*, (tal. pressare) [mlet. *pressar* (VG 828)], žuriti, hitati, siliti nekamo: *Kàmo prèšiš tako ràno?*

preškūr (preškūri), a, o; preškūrega, *adj.*, (tal. scuro) [v. **škūr**], pretaman: *Manè ne pīčâ tâ veštît, àš je preškūr.*

prèšlanka, i, *f.*, jestiva visoka gljiva u obliku kišobrana sa prstenom odozdo, bijele, a dolje smeđe boje. Mlada je posve zatvorena.

prèšlica, i, *pl.* prèšlice, prèšlic, *f.*, **1.** preslica: *Na prèšlico žīēnske prīēdūo ūno.* **2.** naziv jednog pašnjaka u Boljunskom Polju: *Prīēk Prèšlici kadè je nìjdena Boljūnska jàma, pasûje štrika Lūpoglav - Štalije.* **3.** zid na pročelju crkve koja nema tornja, na kome vise zvona.

prèšno, *adv.*, hitro, brzo, žurno: *Ovò dèlo mi je jâko prèšno.*

preštimàt, preštimîn - preštimîjo; preštimî, preštimàla, lo; preštimîn, preštimàna, o; preštimîj, *v. p.*, (tal. stimare) [v. **štimàt**], procijeniti: *Tà kmèšćina je pūno preštimàna.*

prešūšìt, prešūšin - prešūše i prešūšijo; prešūšī, prešūšìla, lo; prešūšen, a, o; prešūšì, *v. p.*, presušiti: *Nàš potòk sàko lèto prešūši.*

prèt, *pr.*, **1.** pred, ispred: *Po lète kmèti navädno večèrajo pret kūćo(n).* **2.** prije: *ūon je prîša dòma pre(t) dvīē šetimîni.*

pretākàt, pretãčen - pretãčo i pretãčejo, pretīēkã, -tākàla, àlo, pretãčen, a, o, pretačì, *v. i.*, prelijevati vino iz jedne bačve u drugu ili iz jednog suda u drugi: *Mlādo vīno se vājki pretãče.*

prētèč, preteččn - pretekūo i preteččjo, pretèka, -klà, -klò, pretèčen, a, o, pretečì, *v. p.*, prestići, nadmašiti nekoga: *ūon ga je va škūole vèč pretèka, aš ìma bòlji rīēt od njegà.*

pretèšt, a, *pl.* pretèšti, pretīēšt, *m.*, (tal. pretesto) [mlet. *pretesto* (DDV 534)], izlika, izgovor: *ūon je pobëga pot pretèšton, da je bòlan.*

pretìcat, pretīčen - pretīčo, pretīkã, -àla, -àlo, pretīčì, *v. i.*, pretjecati, imati više nego dovoljno: *Poli nàs dösti röbi pretīče za prodàt.*

pretīēgnūt, prevagnuti: *Njigòva strûn je pretīēgnūla.*

pretīēgnūt se, se pretīēgnen - pretīēgno i pretīēgnejo, pretiegnū, -ūla, lo, pretīēgnut, a, o, pretīēgnì se, *v. p.*, pretjerano raditi, pretrgati se od rada: *ūon se je pretīēgnū o(d) dèla.*

pretīēndit, pretīēndin - pretīēnde i pretīēndijō; pretīēndi, la, lo, pretīēndi, *v. i.*, (tal. pretendere) [mlet. *pretender* (DDV 533; VG 829)], zahtijevati, polagati pravo na nešto, svojatati nešto: *ūon pretīēndi vājki na vêli dobìtāk.*

pretîẽža, i, *pl.* pretîẽži, pretîẽš, *f.*, (tal. pretesa) [mlet. *pretesa* (DDV 534)], zahtjev: *uõn ȉma pȕno pretîẽs, a jih ne meritâ.*

pretīkȁt, pretȉčen - pretȉčo i pretičejo, pretikã, pretikȁla, lo, pretȉkan, a, o; pretīčȉ, *v. i.*, pretjecati, imati više nego je potrebno: *Nẽn nȉkat ne pretȉče vīnā za prodȁt.*

pretočȉt, pretočȉn - pretočīmò - pretočījũo; pretočȉ, pretočȉla, lo, pretȍčen, a, o; pretočȉ; *v. p.*, pretȍčiti iz jednog suda u drugi: *Mî smo vīnò pretočȉli va manjo bačvo da se ne pokvãri.*

pretpũõlne, *adv.*, prije podne: *Mî smo hodȉli va škũõlo sȁmo pretpũõlne.*

pretŕt (pretrāt), pretrdȁ, pretrdȍ, pretrdegȁ, *adj.*, pretvrd: *Urẽhi so pretŕdi za jẽs, pak jih se mũõra pȑvo razbȉt.*

pretrûdan, -dna, -dno, pretrûdnega, *adj.*, premoren, odviše umoran: *Jâ san pretrûdan o dela pa mũõran pũõć pučȉnut.*

prevarȓnt, a, *pl.* prevarȓnti, prevarȓnt, *m.*, varalica: *Človẽk se mũõra čuvãt ot prevarȓnt.*

prevȁrit (se), prevȁrin - prevȁre i prevȁrijo, prevȁri, -la, -lo, prevȁren, a, o, prevȁri (se), *v. p.*, prevariti: *Poštẽn člověk nȉkat nīẽnega ne prevȁri.*

prevẽć, *adv.*, previše, odviše, suviše: *Jâ tolȉko pīẽzo ne mȍren nosȉt, tȍ je zȗme prevẽć. Čâ je prevẽć nȉ ni s krȕhon dobrȍ.* (nar. poslovica)

prevêli, a, o, prevêlega, *adj.*, prevelik: *Tâ jakẽta je zȗme prevêla, ma za tebẽ ćе bȉt jũšta.*

prevelȉk, a, o, prevelȉkega, *adj.*, prevȅlik: *Tẽ bragẽši sȍti prevelȉke, pak mũõraš jȍš mȁlo narãs.*

prevȉdan, -dna, -dno, prevȉdnega, *adj.*, oprezan, smotren, predvidljiv: *Člověk mũõra bȉt va sȁke stvãre prevȉdan, da mu se kakȍvo zlȍ ne pripetȉ.*

prevȉdet, prevȉdin - prevȉde i prevȉdijo, prevȉde, -la, -lo, prevȉjen, a,o, prevȉdi, *v. p.*, previdjeti, biti smotren: *uõn je se tȍ vẽč pȑvo prevȉde da ćе se dogodȉt.*

prevījȁt, prevȉjan - prevȉjajo; previjã, prevījȁla, lo; prevȉjan, a, o; prevȉjaj, *v. i.*, prevȉjati: *Otrokȁ se mũõra vẽč pũti prevījȁt.* **prevījȁt se -** previjati se: *uõn se prevȉja od bȍli.*

previsȍk, a, o, previsȍkega, *adj.*, prevȉsok: *Tâ zît je previsȍk pak ga ni brẽk nèbi mȍga preskočȉt.*

Prevȉš, Prevīšȁ, *m.*, Previš, ime jednog istar. sela, u. općina Pȁzin, kotar Pula.

prevȉše, *adv.*, odviše: *Tegâ ste mi dālȉ prevȉše za na pũõt. Čâ je prevȉše nȉ nȉka(t) dobrȍ.*

prevȉt, prevījẽn - prevījũõ i prevījẽjo; prevȉ, prevȉla, lo; prevȉjen, a, o; prevȉj, *v. p.*, prẽviti: *Infermīẽr mi je prevȉrãno s fãšo.*

prevoltȁt, prevoltȑn - prevoltâjo, prevoltã, -ȁla, -ȁlo, prevoltȑn, -ȁna, o, prevoltãj, *v. p.*, (tal. voltare) [v. **voltȁt**], presvoditi, učiniti svod: *Mî smo ovẽ vrãta prevoltȁli, da bũõdo štanjẽje.*

prevrnũt (se), prevȑnen, prevȑno i prevȑnejo, prevrnũ, -ũla, -ũlo, prevȑnjen, a, o, prevrnȕ (se), *v. p.*, prevaliti, prevrnuti, preokrenuti: *Njemũ se je na pũõte prevrnũ vũõs sīẽna.*

prevrtljȉf, prevrtljȉva, -ȉvo, prevrtljȉvega, prevrtljivẽji, *adj.*, prevrtljiv, nestalan: *Prevrtljívemu člověku se ne mȍre vẽruvat ni slīẽda.*

prevrtljȉvac, prevrtljȉvca, *pl.* prevrtljȉvci, prevrtljȉvac, *m.*, prevrtljiv, nestalan čovjek: *S prevrtljȉvci nemũõjte imẽt poslā.*

prẽz, *pr.*, bez: *Prẽz ordīẽnja nȉ ãrta ni pãrta (nar. poslovica).*

prezīẽt, prezȁmen - prezȁmo i prezȁmejo, prezīẽ, -zīẽlā, -zīẽlò, prezīẽt, prezietā, o, prezȁmi, *v. p.*, preuzeti, obuzeti: *Sȍnášo rȍbo smò prezīẽlȉ. Nās je na pũõte bȉlā prezīẽlā žīẽja.*

prezīmẽt, prezīmẽn - prezīmũõ i prezimẽjo, prezīmīẽ, -ẽla, -ẽlo, prezȉmljen, a, o, prezīmȉ, *v. p.*, prezimiti, provesti zimu: *Nāše uõvci so prezīmẽle pȍli Rovȉnja.*

prez nȉčesa, *adv.*, praznih ruku, goloruk: *Nẽki furẽšt je prîša prez nȉčesa, a vrnũ se je s pȕnemi rokȁmi (bogāt).*

prezȍbrazan, prezȍbrazna, o, prezobrȁznega, prezobraznẽji, *adj.*, bezobrazan: *Prezobrȁzneh ljũdi se sȁgdere nȉbjde, kolȉko ćẽte.*

prezrīẽl (prezrīẽli), prezrẽla, lo; prezrẽlega; prezrelẽji, *adj.*, prezreo: *Žîr ne smīẽ bȉ(t) prezrīẽl, drugãče se vȁlje pokvãri.*

prežentȑnt, a, *pl.* prežentȑnti, prežentȑnti, *m.*, (tal. rapresentante) [mlet. *rapresentante* (DDV 552); tal. *rappresentante* (VDLI 1856)], zastupnik, odbornik, predstavnik: *Fābriki ȉmajo svojȉ prežentȑnti va vẽč grãdeh.*

prežentȁt (se), se prežentȑn - prežentâjo, prezentã, prežentȁla, prežentȁlo, prežentȑn, -ȁna, -ȁno, prežentãj (se), *v. p.*, (tal.

presentarsi) [mlet. *prefentarse* (VG 827)], predstaviti (se): *Jâ san ga prežentã mojë mäme. ūŏn nan se je prežentã, kakö vokât.*

prežgȁt, prežgèn - prežgȕō i prežgèjo, prežgã, -ȁla, -ȁlo, prežgȉn, ãna, ano, prežgȉ, *v. p.*, prepržiti: *Mäma nan prežgë jûho za frūštik. Prežgȉna jūhȁje dobrȁ, ma ima i bȍlje.*

prežȋênca, i, *pl.* prežȋênci, prežȋênc, *f.*, (tal. presenza) [mlet. *prefenza* (VG 827); *presenza* (DDV 533)], prisutnost, pristala pojava: *Nj ĩn impönı njigövа lîepa prežȋênca. Prez njigöve prežȋênci se ne mörе storȉt pogödbo.*

prežīvȅt, prežīvȅn, preživȋejen - prežīvȕō i prežīvȋejo; prežīvȋē, prežȉvēla, lo; prežīvȉ, *v. p.*, proživjeti, preživjeti: *ūŏn je dösti tegȁ prežīvȋē. Onȁje prežīvēla së sestrȉ i brätı.*

prgatūȏrij, a, *m.*, (tal. purgatorio) [mlet. *purgatorio* (VG 841; DDV 541)], čistilište: *Vërа näs vädi da postojȋ i prgatūȏrij.*

pȓhak, pȓhka, pȓhko, pȓhkega, prhkèji, *adj.*, prhak, mek: *Kadȁ pasâ snīȇh zemljȁ postȃne pȓhka. Pȓhko zëmljo se lähko orë.*

prhȁvica, i, *f.*, žeravica: *Krūh se pod črëpnjo ne mörе dobrö spëč ku nĩ pokrît s prhȁvico.*

pȓhut, i, *pl.* pȓhuti, pȓhut, *f.*, perut: *Pȓhuti žȋênske čȉstijo s petröljen.*

prhūtȁt, prhutȋn - prhutâjo, prhutã, prhutȁla, lo; prhutȃj, *v. i.*, uzlijetati, udarati krilima: *Petëh, kadȁ kukurȋče navädno i prhutã.*

pribežȃt, pribežȋn - pribežȋē, pribežījūō, pribežã, -ãla, -ãlo, prebīežȉ, *v. p.*, dotrčati: *ūŏn je pribežã h nĩn ot strâha prëd brekūŏn.*

pribījȃt, pribȉjan - pribȉjajo, pribījã, pribījȁla, pribījȁlo, pribijan, a, o, pribijaj, *v. i.*, pribijati, pričvršćivati čavlom nešto na nešto: *Mî smo pribījȁli cvekȉ za pikȁbit.*

prībȉt, pribȉjen - pribîjo, pribȉ, pribȉla, lo, pribȉjen, a, o, pribȉj, *v. p.*, pȓbiti: *Pribȉj tâ cvëk na stabār da se mörе čâ ubësit nȗnj.*

priblīžȃt se, se priblīžan - priblîžajo, priblīžã, -ȁla, -ȁlo, priblīžȃj se, *v. i.*, približavati se: *Vëč se pomȁlo priblīža zīmȁpak trīȇbe kupȉt kapȍt.*

priblȉžno, *adv.*, blizu, oko, po prilici: *Vëč je priblȉžno dvīȇ šetimĩni da san se vrnū s pūŏta.*

pricūntȁt, pricũntan - pricũntajo; pricuntã, pricuntȁla, lo; pricuntãj, *v. p.*, dovući se do nekog mjesta: *Tâ brëk je odnëkle pricūntã.*

pričëkat, pričëkan - pričëkajo, pričëka, -la, -lo, pričëkaj, *v. p.*, počekati: *Pričëkaj mälo tū dökle se vȓnen z oštarȉji.*

pričešćȅvat (se), pričešćûjen - pričešćûjō, pričešćëva, -ala, -alo, pričešćëvan, a, o, pričešćũj (se), *v. i.*, pričešćivati (se): *ūŏn se pričešćûje sȁko šetimĩno.*

pričīēstȉt (se), pričȋestin - pričȋēte i pričȋēstijo, pričīēstī, -stȉla, -stȉlo, pričȋēšćen, a, o, *v. p.*, pričestiti (se): *Mäma se je pričīēstȉla za Vazĩn, a sestrȁ vā korȉzme.*

pričīnjȃt se, se pričȉnjan - pričȉnjajo, pričīnjȃ, -ȁla, -ȁlo, pričȉnjaj se, *v. i.*, činiti se, pridati se: *Manë se pričȉnja, da si od lĩne jâko zmršȁve.*

pridȅlat, pridèlan - pridèlajo, pridèla, -la, lo, pridèlan, a, o, pridèlaj, *v. p.*, zaraditi, privrijediti, proizvesti: *ūŏn je za kmëšćino pridèla vëč, nëgo si drügi ot famîliji.*

prīdȅvāk, prīdȋēvka, *m.*, **1.** nadimak, **2.** prezime: *Tâ kmët ȉma dvâ pridȋēvka, jedĩn prâvi i drügi kīēga so mu sūsëdi privȉrgli.*

pridȉgnut (se) (od bolesti), se pridȋgnen - pridȋgno i pridȋgnejo, pridȉgnu, pridȉgnula, lo, pridȉgnut, a, o, pridȉgni (se), *v. p.*, pridići (se) (od bolesti): *Pridȉgni ga, mȁlo da lȁglje sedȉ! ūŏn se je vëč mȁlo pridȉgnu va pustëlje.*

prīēcija, i, *pl.* prīēciji, prīēcij, *f.*, (tal. prezzo, mlet. prezio), cijena: *Za mīēso so jöš previsöke prīēciji. Pot kūŏ prīēcijo si kûpi tȍ röbo? Kaköva röba taköva prīēcija.* (nar. poslovica)

prīēčȉt, prīēčin - prīēče, priečȉ, -ȉla, ȉlo, prīēčȉ, *v. i.*, priječiti, braniti, zaustavljati: *Nīēni ti ne prīēči, da grīēš, kàmo ćēš, sàmo ku ćeš.*

prīēć, prīējden - prīējdo i prīēјdejo, prīēša, -la, -lo, prīēјdȉ, *v. p.*, preći: *Prīēјdȉ tamo na drügo bȃndo poli pīljȁ.*

prīēdīēl, prīēdèla, *pl.* prīēdèli, prīēdīēl, *m.*, pretinac, odjel: *Mojë stvāri san sprävi va drügi prīēdīēl. Žīēnska kasëla ȉma dvâ prīēdèla.*

prīēgalj, prīēglja, *pl.* prīēglji, prīēgalj, *m.*, klin na rudu: *Prës prīēglja se nëbi moglȉ klenūt volȉ za vūŏs.*

prīēganj, prīēgnja, *pl.* prīēgnji, prīēganj, *m.*, dugački željezni čavao na plugu.

Prīēgūŏrc, a, *pl.* Prīēgūŏrci, Prīēgūŏrc, *m*, žitelj, koji živi preko Učke: *Prīēgūŏrci užâjo na Boljūnšćino na mūllah dognȁt žīri i lūk za prodȁt.*

Prīēgūŏrka, i, *pl.*, Prīēgūŏrki, Prīēgūŏrk, *f.*, žena, koja stanuje preko Učke: *Prīēgūŏrki nösijo sȁko brëmen na krtë, kakö i mūli.*

prīegūŏrski, a, o, prieguŏrskega, *adj.*, prekogorski, preko Učke: *Prīegūŏrske bŏške so pȕne kostànja.*

prīehŏt, prīehòda, *pl.* prīehòdi, prehûot, *m.*, prijelaz: *Kadà je va potŏke vêla vŏda nī mogûć prīehŏt pàk se mûora pûóć okole prîek mŏsta.*

prîek i prîeka, *pr.* i *adv.*, preko, na drugoj strani: *Prîek dnêva. Prîek svîeta. Prîek pûóta. Jâ san ga srêti tàmo prîek potŏka.*

prîekčîera, *adv.*, prekjučer: *Prîekčîera smo bîlī na Opatîje, a danàs pãrtimo za Pûlo.*

prîekčīerâšnji, a, o, prîekčīerâšnjega, *adj.*, prekjučerašnji: *Prîekčīerâšnji dȃn je pàdala tŏča i storîla na intrâde pȕno škŏdi.*

prîek glāvī, *adv.*, preko glave, odviše: *Vêć san ga štûf prîek glāvī pàk ga stîraj ćà'o(t) tù.*

prīekjùtre, *adv.*, prekosutra: *Za prīekjùtre se sprâvljamo na pûót za va Postûójno.*

prîeklȋne, *adv.*, predlani, pred dvije godine: *Prîeklȋne so otrokī bîlī na bîerme, ma nîso postàli nîč bŏlji.*

prīeknûona, i, *pl.* prieknûoni, prieknûon, *f.*, (tal. bisnonna) [s promjenom prefiksa *bis-* sa *prîek-*], prabaka, *dem.* prīeknûonica: *Prīeknûono jâ nîsan pãmeti.*

prīeknûono, prîeknûoneta, *pl.* prîeknuoneti, prieknûonet, *m.*, (tal. bisnonno) [s promjenom prefiksa *bis-* sa *prîek-*], pradjed, *dem.* prîeknûonić: *Prieknûono je ȕmr vêć pred čùda lîet.*

prīekòp, a, *pl.* prīekòpi, prekûop, *m.*, prokop, prosjek u zemlji: *Nàša nûova štrèka ȉma vêć prīekòp.*

prîekrîeda, *adv.*, preko reda, bez reda: *Nîčno dêlo ne veljâ prîek rîeda.*

prîeksnûoć, *adv.*, preksinoć: *Prîeksnûoć smo bîlī na plûesu va Boljȕne.*

prîema, i, *pl.* prîemi, prîem, *f.*, oprema, sve ono što je potrebno za opremu kola u svako doba: *Jâ san kûpi nûovo prîemo za vûos.*

prîemija, i, *pl.* prîemiji, prîemij, *f.*, (tal. premio) [nije talijanizam nego germanizam (HER VIII/228), koji je vjerojatno preko hrvatskoga standardnoga jezika ušao u čakavski], nagrada: *Jâ san dòbi vêć dvîe prîemiji va ȉgre.*

prīenùk, a, *pl.* prīenùki, prīenûk, *m.*, praunuk, *dem.* prīenùčić: *Ȉma starâc, ki ȉmajo i prīenùki.*

prīenùka, i, *pl.* prīenùki, prīenûk, *f.*, praunuka; *dem.* prīenùčica: *Màlo kî dožîvē prīenùko.*

prîesan (prîesni), prīesnà, ò, presnȇ, presnèji, *adj.*, prijesan, sirov: *Nèki jȗdûo i prīesnò mîeso. Mîs se jî prīesnà.*

prīesèk, a, *pl.* prīesèki, presîek, *m.*, presjek: *Člòvēk mûora znàt dišenjàt i prīesèk.*

prîetel, a, *pl.* prîeteli, prîeteli, *m.*, prijatelj: *Sàki člòvēk mûora imêt i prîeteli za va potrêbe.*

prîetelica, i, *pl.* prîetelice, prîetelic, *f.*, prijateljica: *Prâvo prîetelico je làhko nàć.*

prīetîelski, a, o, prīetîelskega, *adj.*, prijateljski: *ûón nas je ŏba prīetîelski pozdrâvi i počāstī.*

prīetîelstvo, a, *pl.* prīetîelstva, prīetîelstaf, *n.*, prijateljstvo: *Prâvo prīetîelstvo pȕno veljâ.*

prīetȉt, prîetin - prîete i prîetijo, prīetî, prīetȉla, lo, prīetȉ, *v. p.*, prijetiti: *Po zȉmē vêć pûti prîeti bùra.*

prîeža, i, *pl.* prîeži, prîeš, *f.*, (tal. presa) [mlet. *presa* (DDV 532; VG 827)], zahvat burmuta sa dva prsta, šmrk, čupak: *Prîetel mi je ponùdi dvîe prîeži.*

prifàlit, prifàlin - prifàle i prifàlijo, prifàli, la, lo; prifàli, *v. p.*, (njem. fehlen), uzmanjkati: *Va nàšen vrûóćkē nȉkat vodȉ ne prifàli.*

prigȉnjat se, se prigînjen - prigînjo i prigînjejo, prigȉnja, -la, -lo; prigȉnji se, *v. i.*, prigibati, sagibati se: *Ne prigȉnji se tolîko prîek ūknà, da ne pâdeš!*

priglāsȉt, priglãsin - priglãse i priglãsijo, priglāsī, -ȉla, -ȉlo, priglãšen, a, o, priglāsȉ, *v. p.*, prijaviti; **priglasȉt se -** prijaviti se: *Kadà prîdeš v Rîekò priglāsȉ se poli mojē tetī!*

priglȅdat, priglèdan - priglèdajo, priglèda, -la, -lo, priglèdan, a, o, priglèdaj, *v. p.*, pripaziti: *Priglèdaj màlo na mojē ûóvci, da ne pȍjo va škŏdo!*

prīgnûut, prignen - prȉgno i prȉgnejō, prīgnû, -ûla, -ûlo, prīgnȉ, *v. p.*, primiti, dobiti (novaca): *ûón je prīgnû pȕno sôldi za blâgo.* **prignût se -** sagnuti glavu: *Človēk se prȉgne kadà prîde va crîekvo.*

prȉgnjen (prignjeni), a, o; prȉgnjenega, prignjnèji, *adj.*, sagnut: *Kadà se kopâ se mûora stât prȉgnjeni.*

prȉgoda, i, *pl.* prȉgodi, prȉgot, *f.*, zgoda, slučaj: *Kadà prîde takŏva prȉgoda se jo mûora skorîstit.*

prigojȉt, prigojîn - prigojīmò, prgojîē i prigojījûó, prigojî, prigojȉla, lo, prigojēn, à, ò, prigojȉ, *v. p.*, dohraniti, dotoviti: *Mî smo kupȉli prāscà da ga màlo prigojīmò i pŏtle zakŏljemo.*

prigovārȁt, prigovãran, prigovãrajō, prigovārã,

ārȁla, arȁlo, prigovãraj, *v. i.*, prigovarati, prekoravati, predbacivati nekome nešto: *ûõn vãjki mȁnje dȅla a već prigovãra.*

prigrādȉt, prigrâdin - prigrãde i prigrãdijo; prigrādī, prigradȉla, lo; prigrãjen, a, o; prigrādȉ, *v. p.*, dograditi: *Mî ȉmamo poli nášo šinokȍšo još jedȉn vȉt prigrãjen.*

prihājȁt, prihãjan - prihãjajo, prihājã, prihājȁla, -ȁlo, prihãjaj, *v. i.*, dolaziti: *ûõn prihãja opûõlne na ubȅt.*

prijȋēt, prȉjmen - prȉjmo i prȉjmejo, prȉje, prȉjela, -lo, prȉjmȉ, *v. p.*, primiti, dobiti: *ûõn je prȉje pȉmo sôldi za vȉnȏ i za blâgo.*

prījȉmak, prījȉmka, *pl.* prījȉmki, prījȉmki, *m.*, primitak, prihod: *Kmȅti ȉmajo prījȉmki lȅh od blâga i od vȉnā, a nèki i o(t) drȋēva.*

prijȉmat, prijîmljen - prijîmljo; prijȉma, la, lo; prijȉmaj, *v. i.*, primati: *Impiegâti prijîmljo plaćo na prȉvega od mëseca.* **prijȉmat se -** primati, lijepiti se: *Kûõla se prijîmlje za prsti. Kat se cȋēpi žîri i cȋēpi se ne prijîmljo vajki.*

prikažȅvat (se), prikažûjen - prikažûjo; prikažȅva, la, lo; prikažȅvan, a, o; prikažûj (se), *v. i.*, prikazivati (se): *Va treâtre se prikažûjo štûõriji i komȋēdiji. Nèki prȁve da ji se je prikažȅva mrtvȁc.*

priklȃs, priklâden - priklâdo i priklâdejo; priklã, priklȁla, lo; priklȁdi, *v. p.*, dodati, pridodati: *Priklȁdi jȍ dvājset fijurȉni, pak ćemo kupȉt volȁ!*

priklātȉt, priklãtin - priklãte i priklãtijo; priklātī, priklatȉla, lo; priklatȉ se, *v. p.*, doskitati se: *Tâ brȅk je od nèkle priklātī.*

prikuntenȁt, prikuntentȗn, prikuntrnȗjō, prikuntenȗ, -nȁla, -nȁlo, prikuntenȗj, *v. p.*, (tal. contentare) [v. **kuntenȁt**], odobriti, pristati na nešto: *Otȁc mi je prikuntenȗ, da si kûpin ramȍniko.*

prikûpȉt, prikûpin - prikûpe i prikûpijo, prikūpī, -ȉla, -ȉlo, prikûpljen, a, o, prikûpȉ, *v. p.*, **1.** sakupiti, sabrati: *Prikūpȉ jȍš sôldi za tûõmbolo!* **2.** još kupiti: *Prikūpȉ jȍš mȁlo žîra za marmelâdo!*

prilȅgnut, prilíežen - prilíežo i prilíežejo, prilèga, prilègla, -lo, prilȅžen, a, o, prilèži, *v. p.*, prileći, pristati: *Ovȅ dȁski mûõraš jȍš blanjȁt, da prilíežo skûpa.*

priletȅt, priletȋn - priletīmȏ - priletíe i priletījûõ, priletíe, priletèla, -tèlo, priletȉ, *v. p.*, **1.** naglo dotrčati: *Kadȁ se je kùća važgȁla sȉ so priletȅli, da gãse.* **2.** doletjeti: *Po zīmȅ doletȋ h nȋn vȅć stûõrti tîć.*

prȉličan, prîlična, o, priličnega, *adj.*, dostatan, dosta velik: *Nȁš telčȉć je vȅć prȉličan za prodȁt.*

prilīēpȉt (se), prilíepin, prilíepe i prilíepijo, priliepī, prilīēpȉla, -lo, prilíepljen, a, o, prilīēpȉ (se), *v. p.*, prilijepiti (se): *Ku bûõš zlòčes ćе ti mȁma prilīēpȉt jenȏ trèsko. Kûõla i smȍla se prilíepe za pȓsti.*

prilȉka, i, *pl.* prilȉki, prilîk, *f.*, **1.** prilika, zgoda, prigoda: *Kad bûõn imȋē prilȉko ću prȋt do Vȁs.* **nȉ prilȉka -** nije pogodan čas; **sȁ je prilȉka** i **po sȋē prilȉke -** po svoj prilici, vjerojatno; **va jenȅ prilȉke -** jednom zgodom, prilikom; **ot prilȉki -** po prilici, oko: *ûõn je ot prilȉki takȏ visȏk kakȏ i tî.* **2.** izgled, slika, lik: *Tȍ nȉ tvojȁ prilȉka.* **3.** primjer: *Na prilȉko kadȁ ćeš prȋt h nȋn?*

primaknȗt (se), primȁknen, primȁkno i primȁknejō, primaknȗ, ûla, ûlo, primȁknjen, a, o, primakni (se), *v. p.*, približiti, privući (se): *Primaknȉ lonȁc blȉže ugnjȕ! Primaknȉ mi se, da te bȏlje vȉdin!*

primȉcat se, se primîčen - primîčo i primîčejo; primȉca, primȉcala, lo; primīčȉ se, *v. i.*, približavati se: *ûõn se je primȉca takȏ potȉho da smo ga kȏmoć zaglȅdali.*

Prīmûõrka, i, *pl.* Prīmûõrki, Prīmûõrk, *f.*, Primorka, žena iz Hrv. primorja: *Primûõrki rȁde ćakulâjo i klempetâjo.*

prȉncip, a, *pl.* prȉncipi, prȉncip, *m.*, (tal. principe) [mlet. *principe* (VG 830)], knez, vlastelin, *dem.* prȉncipić: *Poli nȁs je imȋē na Belȁje kontȅjo prȉncip Âuersperg.*

principāl, principālā, *pl.* principālī, principāli, *m.*, (tal. principale) [mlet. *principal* (VG 830; DDV 535)], gospodar, poslovođa: *Mî smo dobȉli ot principālā ûõrdin, pâ ȉmamo dȅlat.*

prȉncipof, prȉncipova, o; prȉncipovega, *adj.*, knežev: *Prȉncipovo kmȅšćino so mûõrali kmȅti dȅlat zamȋn.*

prinčipȅša, i, *pl.* prinčipȅši, prinčipíeš, *f.*, (tal. principessa), kneginja: *Prinčipȅši so živȅle lȕšo.*

pripȁzit, pripȁzin - pripȁze i pripȁzijo, pripȁzi, la, lo, pripȁzi, *v. p.*, malo paziti, čas čuvati: *Pripȁzi na rȍbo dȍkle se vȉnen!*

pripȅć, pripečȅn - pripekûõ i pripečȅjo, pripȅka, pripeklā, lȍ; pripeći, *v. p.*, pripeći, ugrijati: *Danȁs je sȕnce jâko pripeklȍ, da se ne mȍre zdržȁt.*

pripeljȁt, pripeljȗn i pripȅljen - pripeljâjo i pripȅljo, pripelja, pripeljȁla, lo; pripeljȗn, pripeljȁna, o; pripeljâj i pripeljȉ, *v. p.*, dovesti: *Jâ san dȍma pripeljã s Krȁsi vûõs*

drîeva.

pripetìt se, se pripetî - pripetîjō, pripetī, -ìla, -ìlo, *v. p.*, desiti, dogoditi se: *Njemu se je na pūōte pripetìla jenà mîla dižgrâcija. Dižgrãcija se čovèku làhko pripetī.*

prìpit, a, o, prìpitega, *adj.*, malo pripit, koji nije trijezan: *Va oštarìje san vìde nekolìko prìpiteh ljūdi kantâjuć.*

prìpomoć, i, *pl.* pripomoći, prìpomoć, *f.*, pomoć, potpora: *uōn je dòbi prìpomoć od guvîerna.*

pripovīedàt, pripovîedan - pripovîedajo, pripovīedã, -àla, àlo, pripovîedan, a, o, pripovîeda, *v. i.*, pripovijedati: *Pripovîedaj, kakò si pasã na pūōte i čâ si nan donèsa.*

pripoznàt (od poznàt), pripoznȋn - pripoznȋjo - poznȋ, -àla, àlo, pripoznȋt, a, o, pripoznȋj, *v. p.*, priznati nekome nešto što je zavrijedio (zaslugu): *uōn mi je se lèta pripoznȋ za slūžbo.*

priprāvan (priprāvni), -ãvna, ãvno, priprãvnega, *adj.*, spreman, gotov: *Hòmo jès, večèra je vèč priprãvna na stolè!*

pripràvit, pripravan - priprave i pripràvijo; pripràvi, la, lo; pripràvljen, a, o; pripràvi, *v. p.*, **1.** spremiti, zgotoviti: *Vèč je sè pripràvljeno za kūćo zīdàt.* **2.** zaraditi, privrediti, stećі: *uōn je volèto pripràvi pūno vinà.*

pripravljāt, priprãvljan - pripravljãjo; priprãvljā, priprāvljàla, lo; priprãvljaj, *v. i.*, pripravljati, zgotavljivati: *Gospodarìca priprãvlja pȋnci i mȋs za Vazȋn.*

pripriēt, prīprèn - priprūō i pripèjo; prìprla, lo; priprì, *v. p.*, pritvoriti: *Pripràmalo vrãta, da sàki ne vìdi va kūćo i da ne būō pròpuh.*

prìpros, prìprosta, o, priprostega, priprostèji, *adj.*, neuk, jednostavan, prost, prostodušan, običan: *O(t) tegà prìprostega kmèta ne mòreš nìš navàdit ni doznàt.*

pripūstìt, pripũstin - pripũste i pripũstijo; pripūstī, pripūstìla, lo; pripūstì; *v. p.*, pripustiti, dozvoliti pristup: *Telcà se pripũsti kràve, kadà se je vèč pūōl mlīečkà pomùzlo.*

prīròč, a, *pl.* prīròči, prirūōč, *m.*, desna ručica na plugu: *Plūga nȋ prèš prīròča.*

prȋsega, i, *pl.* prȋsegi, prȋseh, *f.*, zakletva: *Kadà se grîeva držãvno slūžbo se polãže prȋsego.*

prisèguvat, prisègujen, -sègujo, prisèguva, -àla, -àlo, prisèguvan, a, o, prisèguj, *v. i.*, prisezati: *Svedòki na sūdè i prisègujo.*

prisīēć, prisīēžèn - prisīēgūō, prisīēga, prisīēgla, prisīēglo, prisèžen, a, o, prisīēžī, *v. p.*, priseći: *Jâ san prisīēga, kadà so me zvālì na sūt za svedòka.*

prisīēgnūt, prisīēgnen - prisīēgno i prisīēgnejo; prisīēgnū, la, lo; prisīēgnjen, a, o; prisīēgnì, *v. p.*, prisegnuti, priseći: *Rekrûti mūōrajo prisīēgnūt, kadà grīeduō va soldačìjo.*

prisīlìt, prisȋlin - prisȋle i prisȋlijo, prisīlī, prisīlìla, lo; prisȋljen, a, o; prisīlì, *v. p.*, prisiliti, primorati nekoga na nešto: *Kî je va mižîerije je prisȋljen da dèla sàko dèlo kūō mu prȋde pod rūōko. uōn je bî prisȋljen da grîe na operacijuōn.*

pristàt, pristâjen - pristâjo, pristã, pristàla, pristàlo, pristãj, *v. p.*, pristati, biti sporazuman: *Onì so pristàli na nàšo pogòdbo.*

prīstrèh, a, *pl.* prīstrèhi, pristrîeh, *m.*, nastavni dio slamnatog krova: *Kmèti užâjo imèt prīstrèh za zobàtico i drùgo ordîenje.*

prīsūnac, prīsūnca, *pl.* prīsūnci, prīsūnac, *m.*, prisoj, mjesto izloženo, okrenuto prema suncu do podne: *Kmèti zovūō prīsūnac i nèke pàšišća.*

prišìt, prišîjen - prišîjo, prisȋ, ìla, ìlo, prišìjen, a, o, prišȋj, *v. p.*, **1.** prišiti: *Prišȋj mi uōv botūōn!* **2.** dati nekome kakav podrugljiv nadimak: *Onì so mu prišìli takūōf prȋdèvak.*

prišķrbèt, prišķrbȋn, prišķrbīmo, prišķrbîe i prišķrbījūō, prišķrbîe, prišķrbèla, prišķrbèlo, prišķrbljen, a, o, prišķrbì, *v. p.*, priskrbiti, pribaviti, stećі nešto svojim radom: *uōn je za kūćo pūno tegà prišķrbîe.*

prišpârat, prišpâran - prišpârajo, prišpâra, la, lo; prišpâran, a, o; prišpâraj, *v. p.*, (njem. ersparen), prištedіti, uštedіti: *uōn je prišpâra pūno sōldi va dvîe lèta.*

prīt, prīden - prīdo i prīdejo; prîša, prišla, lo; prīdì, *v. p.*, doći, nadoći, prispjeti: *Jâ san snūōća prîša dòma z Rīēkī.*; **prīt na pàmet -** sjetiti se; **prīt va glâvo -** sjetiti se; **prit nàmisle -** sjetiti se nečega; **prīt na lèta -** poodrasti; **prīt na ròbo -** priženiti se; **prīt dobrò -** koristiti; **prīt nȋse -** doći k svijesti, osvijestiti se; **prvt na svîet -** roditi se; **prīt na dòbo -** doći pravodobno, na vrijeme; **prīt zvȋn mūōda -** poludjeti; **prīt do òštreh -** doći do gusta (do svađe); **prīt va korìs -** koristiti; **prīt na glâs -** proslaviti se; **prīt vâse -** odahnuti; **prīt po svojè -** odnijeti: *Će prȋt vrâh po svojè (se užâ rèč).* **prīt na krāj -** dostići, svršiti: *Temù človeku se ne mòre nìkat prȋt na krãj. Sàka stvãr prȋde na krãj (nar. posl.)*; **prīt va korìs** – koristiti.

pritèć (od tèć), pritečèn, pritekūō i pritečèjo,

pritèka, priteklà, priteklò, pritečì, *v. p.*, priteći, dotrčati (u pomoć): *uõn mu je pritèka va pòmoć kadà je bî va perîkule.*

pritîcat, pritîčen - pritîčo, pritìcā, àla, àlo, pritičì, *v. i.*, **1.** pritjecati: *Va kùćo vâjki čâgòt prit ičće.* **2.** pripadati po pravu (nekome nešto): *Tò manè prit ičće vèć po zākònu.*

prītîs, a, *m.*, pritisak: *Kàt se kapùs stàvi kìsat se ga mũõra pokrìt s kämikom da bũõ vèć prītìs.*

pritiskàt, pritîšćen - pritîšćo i pritîšćejo, pritīskā, pritīskàla, pritīskàlo, pritîskan, a, o, pritišćì, *v. i.*, pritiskati, gnječiti: *Kämik prit îšće kapûs da se bòlje kìsa.*

pritîsnut, pritîsnen, pritîsno i pritîsnejo, pritìsnu, -la, -lo, pritìšnjen, a, o; pritìsni, *v. p.*, prìtisnuti: *Prit ìsni ùmo va tũõrbe, da vèć stîne.*

prītòka, i, *pl.* prītòki, pritũõk, *f.*, **1.** rašljasti dio zadnjeg dijela seljačkih kola: *Na prītòko se stâvi rāspùs.* **2.** pritok (rijeke): *Mîli Potòk je prîtòka Boljũnčici.*

privàdit (se) (od vàdit), privàdin, privàdijo, privàdi, -la, -lo, privàjen, a, o, privàdi (se), *v. p.*, priučiti, priviknuti (se): *Dòkle je mlât človèk se semù privàdi.*

privāljàt, privãljan, privãljajo; privāljã, privāljàla, lo; privãljan, a, o; privãljaj, *v. p.*, dokotrljati: *Jâ san privāljã dvîē bàčvi za oprât.*

privàt se, se privîn - privâjo, privã, privàla, o, privîn, àna, àno, privãj, *v. p.*, (tal. privarsi), uzdržati, lišiti se nečega: *Màt se vèć pũti privâ od nèkeh stvãri sporàdi otrũõk.*

privīēzàt, privîēžen - privîēžo i privîēžejo, privīēzã, privīēzàla, o, privîēzan, a, o, privīēžì, *v. p.*, privezati: *Privîēžì tegà brekà za stabãr, da krîēga ne ujî!*

privilîēgij, a, *pl.* privilîēgiji, privilîēgij, *m.*, (tal. privileggio) [učena riječ iz latinskog *privilegium* (HER VIII/292), koja je najvjerojatnije preuzeta preko hrvatskoga standardnoga jezika *privilêgij*, a ne preko talijanskoga *privilegio* (VDLI 1769)], povlastica: *Nèki ljûdi uživajo i danàs kakũõf privilîēgij.*

privrèć, privîžen - privîžo i privîžejo, privr̀ga, privr̀gla, -vr̀glo, privr̀žen, a,o, privržì, *v. p.*, **1.** privrći, nadodati još dati: *Privr̀ži mi jõš mälo manèštri!* **2.** dati nekome podrugljivi nadimak: *Tò ìme sò mu nèki privr̀gli.*

prīvr̀žak, prīvr̀ška, *pl.* prīvr̀ški, prīvr̀žak, *m.*, podrugljivi nadimak: *Vèć ljũdi privr̀žak ne piežâ.*

prizīrât, prizīran - prizīrajo; prizīrã, prizīrãla, lo, prizīran, a, o; prizīran, a, o; prizīraj, *v. i.*, gledati nešto s prikrajka, promatrati: *Nèki rãji prizīrajo nego dèlajo.*

prizvàt, prizovèn - prizovũõ i prizovèjo, prizva, -la, -lo, prìzvan, a, o, prizovì, *v. p.*, dozvati nekoga: *Prizovì pastirà nèka grîēh ovcîn!*

prīžbìčnjak, a, *pl.* prīžbičnjaki, prīžbìčnjak, *m.*, okomito drvce na stupici za ptice: *Podlożì prīžbìčnjak pod râbuljo!*

prkāt, prkātà, *pl.* prkātì, prkāti, *m.*, ovčarnica, manji pleterom pregrađeni prostor u staji za janjad i telad: *Va prkātè se držîēj îjnjci i telcì.*

prnès, prnesèn - prnesũõ i prnesèjo, prnèsa, prneslà, prneslò, prnèšen, a, o, prnesì, *v. p.*, donesti, donijeti: *Prnesì čâ za na ugîjnj i čâ za pregrìs!*

pr̀njа, i, *pl.* pr̀nji, pr̂nj, *f.*, **1.** stara krpa, dronjak, cunja: *Pr̀nji nòsijo sämo vêli siromàhi.* **2.** krasta na gljivi: *Göbi, kîē ìmajo pr̀nji kmèti držîēza otrũõvne.*

probādàt, probãdan - probãdajo, probādã, probādàla, -àlo, probãdan, a, o, probãdaj, *v. p.*, probadati: *Od čîēra me pod pàzuhon nešto probãda.*

probijačìć, a, *pl.* probijačìći, probijačîc, *m.*, šiljasti komad čelika kojim se probijaju rupe na željezu (za obruč): *S probijačìćen se slũže bàčvari za dèlat želèzni òbruči.*

problīēdèt, problîēdin - problîēde, problîēdijo; problīēdîē, problīēdèla, lo; problīēdì, *v. p.*, problijediti: *uõn je problīēdîē ot strâha.*

probòs, probodèn - probodũõ i probodèjo, probũõ, probolà, probolò, probòden, a, o, probodi, *v. p.*, pròbosti: *Hodì ćâ, da te kràva ne probodè!*

probūdìt, probũdin - probũde i probũdijo, probūdì, probūdìla, probudìlo, probũjen, a, o, probūdì, *v. p.*, probuditi nekoga: *Probūdì ga ràno na pêt ûr za pũõć na dèlo!* **probūdìt se -** probuditi se: *Jâ se tèško probũdin.*

probũõjc, a, *pl.* probũõjci, probũõjc, *m.*, komad željeza za probijanje željeza: *Probũõjc râbe kovāčì i bàčvari.*

procejêvat, procejûjen - procejûjo, procejêva, la, lo; procîējen, a, o; procejũj, *v. i.*, procjeđivati: *Mlīēkò je vèć procîējeno, pak ga mòreš zavrèt.*

procès, a, *pl.* procèsi, procîēs, *m.*, (tal. processo) [u hrvatskom književnom jeziku je *pròces* germanizam (HER VIII/299)],

parnica: *ûōn je zgûbi na sudȅ dvâ procȅsa.*

procīẽdīt (od cīẽdīt), procīẽdin - procīẽde i procīẽdijo, procīẽdī, procīẽdīla, procīẽdīlo, procījen, a, o, procīẽdī, *v. p.*, procijediti: *Procīẽdī tȍ mlīẽkȍ pȓvo nẽgo ga stâviš kȕhat.*

pročišijȗōn i **prašišijȗōn,** a, *pl.* pročišijȗōni, pročišijȗōni, *m.*, (tal. processione) [mlet. *prossision* (VG 833); *procession* (VG 831)], procesija, vjerska povorka: *Kmẽti grīẽdȕō rãdi na pročišijȗōn.*

prodȁja, i, *pl.* prodãji, prodâj, *f.*, prodaja, prodavanje: *Tȕ je prodȁja od žīra.*

prodȁt, prodȋn - prodādȕō, prȍda, -la, -lo, prȍdan, a, o, prodãj, *v. p.*, prȍdati: *Jâ san mu prȍda krãvo i telȉco cīẽno.*

prodāvȁt, prodãvan i prodajȅn - prodãvajo i prodãjȕō, prodavã, -āvȁla, -ȁlo, prodãvan, a, o, prodãvaj, *v. i.*, prodavati: *ûōn prodãva va svojȅ butīẽge sȁkakovo rȍbo.*

profẽsorica, i, *pl.* profẽsorice, profẽsoric, *f.*, profesorica, nastavnica srednjih škola: *Dȋndanȁs ȉma dȍsti profẽsoric po škȗōlah.*

profesȗōr, a, *pl.* profesȗōri, profesȗōri, *m.*, (tal. professore), profesor, nastavnik sred. škola: *Profesȗōri vȁde va žinīžije.*

profešijȗōn, a, *pl.* profešijȗōni, profešijȗōni, *m.*, (tal. professione), zanimanje, zanat: *ûōn žīvȅ od svojegȁ profešijȗōna.*

profȉt, a, *pl.* profȉti, profȋt, *m.*, (tal. profitto) [ne možemo sa sigurnošću tvrditi da je iz talijanskog jer je u hrvatskome standardnome jeziku to germanizam (HER VIII/306), a jesmo li ga mi preuzeli iz tal. ili iz njem. teško je reći], trgovača korist (dobit), probitak: *Trgȕōvci dẽlajo na profȉt. Jâ nȉman o(t) tegȁ dẽla nīẽnega profȉta.*

profitȁt, profitȋn - profitâjo; profitã, profitȁla, lo; profitȋn, profitȁna, o; profitãj, *v. p.*, (tal. approffitare) [greška u grafiji talijanske riječi; trebalo bi pisati *approfittare* (VDLI 161); mlet. *profitar* (VG 831), *aprofitar* (VG 31)], iskoristiti, izrabiti prigodu: *Profitãj dȍkle ȉmaš prilȉko!*

profitẽvat, profitujen - profitûjo, profitẽva, la, lo; profitũj, *v. i* [v. **profitȁt**], profitirati, iskorištavati: *ûōn je vãjki čâ profitẽva, kadȁ je hodī po samnjẽh.*

profùćkat, profùćkan - profùćkajo; profùćka, la, lo; profùćkan, a, o; profùćkaj, *v. p.*, zapiti, probančiti: *ûōn je vẽć profùćka cīẽlo kmẽšćino.*

profumȁt, profumȋn - profumȋjo, profumȋ, profumȁla, -ȁlo, profumȋn, profumȁna, o, profumȋj, *v. p.*, (tal. profumare) [mlet. *profumar* (VG 831)], namirisati, nakvasiti nešto mirisavom vodom: *Žīẽnske se rȁde profumȋjo.*

profumẽvat (se), (se) profumũjen - profumũjo; profumẽva, la, lo, profumũj (se), *v. i.*, (tal. profumarsi), namirisati (se): *Onȁ se vãjki profumũje kadȁ grīẽ na špãs.*

prognȋni, a, o, prognȋnega, *adj.*, neobuzdan, proklet, vragolast: *Tȍ je prognȋni člověk (se užâ rẽć).*

prognȁt, prognȋn - prognȋjo, prognȉ, prognȁla, -ȁlo, prognȋn, -ȁna, -ȁno, prognȋj, *v. p.*, protjerati: *ûōn je prognīẽ konjȉ na drȕgo strȋn.*

progorẽt, progorȋn - progorīmȍ, progorīẽ i progorẽjo, progorīẽ, progorẽla, -ẽlo, progȍren, a, o; progorȉ, *v. p.*, progorjeti skroz na skroz: *Tâ lonȁc nī vẽć za porȁbo, ȁš je progorīẽ.*

prohājȁt, prohãjan - prohãjajo; prohājã, prohajȁla, lo; prohãjaj, *v. i.*, prolaziti: *Tûōda sȁki dȋn prohãja pȕno ljȕdi.* **prohājȁt sȓhi -** prolaziti trnci nekoga: *Menẽ vȁlje prohãjajo sȓhi, kadȁ vȉdin kȉf va kakȍve dižgrâcije.*

prohodȉt, prohodȋn, prohodīmȍ - prohodīẽ i prohȍdijȕō, prohodȉ, -ȉla, -ȉlo, prohodȉ, *v. p.*, prohodati: *Tâ otrȍk jȍš nī prohodȋ, pak se ga mûōra peljȁt.*

proklȉcat (od klȉcat), proklȉcan - proklȉcajo i proklȋčo, proklȉca, -la, -lo, proklȉcan, a, o, proklȉcaj, *v. p.*, proglasiti: *Požȕp je nedẽljo na plȁce pred crīẽkvo(n) proklȉca ûōrdin ot kȍmuna za drīẽvo sẽć.*

proklīẽstvo, a, *pl.* proklīẽstva, proklīẽstaf, *n.*, prokletstvo: *Va tẽ kȕće je nẽmir i prâvo proklīẽstvo.*

proklīẽt, proklīẽnēn - proklīẽnūō i proklīẽnējo, prȍkle, la, lo, i proklīẽ, proklīẽla, lȍ, prȍklet, a, o; proklīẽnī, *v. p.*, prokleti: *Onȁga je segȁ proklīẽla, ȁš jo je va zlȍ zapeljã.*

prokolȁt, prokolȋn - prokolâjo, prokolã, -ȁla, -ȁlo, prokolȋn, prokolȁna, o - prokolãj, *v. p.*, provući konac kroz iglu: *Prokolãj mi konȁc na ȉglo, ȁš dobrȍ ne vȉdin.*

prokopȁt, prokopȋn - prokopâjo, prokopã, -ȁla, -ȁlo, prokopȋn, -ȁna, -ȁno, prokopãj, *v. p.*, prokopati: *Mî smo prokopȁli ûōv kanȋl, da vodȁ ne poplȁva.*

prokopẽvat, prokopûjen - prokopûjo; prokopẽva, la, lo; prokopũj, *v. i.*, prokapati: *Jedȋn nȁš kmẽt je pâr līẽt prokopẽva kanȋl vi(s)*

svojè šinužëti va potòk.

prokûra, i, *pl.* prokûri, prokûr, *f.*, (tal. procura), sudska punomoć: *Jâ ne grîe na sũt ku mi ne stor îš prokûro.*

prokurȁt, prokurȃn - prokurâjo, prokurã, prokurȁla, prokurȁlo, prokurȃn, -ȁna, o, prokurãj, *v. p.*, (tal. procurare) [mlet. *procurar* (DDV 536; VG 831)], pribaviti, nabaviti: *Prokurãj mi pâr govîet dobrîe rȁci!*

prokuratûor, a, *pl.* prokuratûori, prokuratûori, *m.*, (tal. procuratore) [mlet. *procurator* (DDV 536)], opunomoćenik: *Onȁ ïma prokuratûora, ki će potpîsât kontrȁt.*

prokurȅvat, prokurûjen - prokurûjo; prokurȅva, la, lo; prokurũj, *v. i.*, (tal. procurare) [v. **prokurȁt**], pribavljati, priskrbljivati: *Za vrîeme vũojski onî so nan prokurȅvali hrānò i sȅčâ je bȉlo potrîebno.*

prolȉt, prolíjën - prolíjūo, prolî, prolȉla, prolȉlo, prolȉjen, a, o, prolíj, *v. p.*, proliti: *Mȁčka je prolȉla mlīekò i razbȉla lonȁc.*

prolīvȁt, prolîvan - prolîvajo, prolivã, prolīvȁla, ȁlo, prolîvan, a, o; prolîvaj, *v. i.*, prolijevati: *Ne prolîvajte vòdo po podȅprès korîsti.*

prolungȁt, prolungȃn - prolungâjo, prolungã, prolungȁla, -gȁlo, prolungȃn, -ȁna, -ȁno, prolungãj, *v. p.*, (tal. prolungare), produljiti: *Prolungãj tvũoj promès za jòš pâr dȃn.*

promȁšit, promȁšin - promaše i promȁšijo; promȁši, promȁšila, o; promȁši, *v. p.*, promisiti, služiti prvu misu: *Nàš kapelȃn je lȃne prîvi pũt promȁši.*

promȅš, a, *pl.* promèši, promîeš, *m.*, (tal. promesso) [mlet. *promesso* (VG 831), pučkom etimologijom od *permesso*], dopust, dozvola, obećanje: *Volȅto nîsan dòbi promèša za pũoć na mũore.*

promȅtan, promètna, o, promètnega, prometnèji, *adj.*, vješt, snalažljiv, onaj koji se bavi svim i svačim: *ũon je prometnèji o drügeh, àš se va sȅ razumîe.*

promètit, promètin - promète i promètijo, promèti, la, lo, promèti, *v. p.*, (tal. promettere) [mlet. *prometer* (DDV 536)], obećati: *ũon sȅ promèti, mȁnïkat ne držî besëdo.*

promīenȉt (se), promîenin - promîene i promîenijo, promienî, promîenȉla, -ȉlo, promîenjen, a, o, promīenȉ (se), *v. p.*, promijeniti: *Promīenȉmi stũofijurȋni! ũon se je va zädnje vrîeme jâko promīenî.*

promîerkat, promîerkan - promîerkajo; promîerka, la, lo; promîerkaj, *v. p.*, (njem. vermerken), pregledati: *Kmèt prîvo nëgo volȁ kũpi ga dobrò promîerka, da nîma môrda kakòvo magànjo.*

promočȉt (se), promočîn - promočîmò, promočíjūo i promočíe; promočî, promočȉla, lo; promòčen, a, o; promočiti, prokisnuti: *Sinũoć san se promočî do kòže.*

pronȇć, pronȇjden - pronȇjdo i pronȇjdejo, pronâša, -nȇšla, -nȇšlo, pronȇjden, a, o, pronījdȉ, *v. p.*, pronaći, izumiti: *Pronījdȉ ga kämo se je skrî. Za rȁk ni jòš nîeni pronȇša rimîedij.*

pronȅs (i proníes), pronesȅn - pronesũo i pronesȅjo, pronèsa, pronesla, pronesló, pronešíen, pronešena, ò; pronesȉ, *v. p.*, **1.** prenijeti kroz vrata ili preko zabranjene granice; **2.** snesti jaja, kad mlade kokoše, koja prvi puta snese jaje: *Jârice so sadò prîvi pũt pronesle.*

prontȁt, prontȃn - prontâjo, prontã, -ȁla, -ȁlo, prontȃn, ȁna, ȁno, prontãj, *v. p.*, (tal. prontare) [mlet. *prontar* (VG 831)], pripremiti, prirediti: *Prontãj mi čâ za večȅro. Vȅč je sȅ prontȁno, čâ ste ordinȁli za na pũot.*

propȁs, propâden - propâdo i propâdejo; propã, propȁla, lo; propȁdi, *v. p.*, **1.** propasti, postati upropašten: *Njemũ je propȁla cîela kmèšćina.* **2.** pasti kroz rupu: *ũon je propã va jȁmo.*

propīelò, propīelȁ, *pl.* propīelȁ, propíel, *n.*, propelo, raspelo, križ s Kristom: *Propīelò držî mȁlo ne sȁka kmîecka kũća.*

propíet, pròpnen - pròpno i pròpnejo, pròpe, -la, -lo, pròpet, a, o, propni, *v. p.*, pròpeti, na križ pribiti: *Ìsus je bî na krîš pròpet.* **propíet se -** propeti se: *Kũonj mu se je na pũote pròpe.*

pròpinjo, *adv.*, (tal. propio) [mlet. *proprio* (DDV 535)], baš, upravo taj čas: *Pròpinjo sadȁ san príša vi(s) samnjȁ.*

propȉt se, se propījën - propijũo i propījëjo; pròpi, la, lo, propȉj se, *v. p.*, odati se piću, pijanstvu: *ũon se je vȅč sâ pròpi i zatî.*

propitȁt se (od pītȁt), se propîtan, propîtajo, propītâ, propītȁla, propītȁlo, propîtan, a, o, propîtaj se, *v. p.*, raspitivati se, informirati se, potražiti vijesti: *Jâ san se zänjega sägdere propītã ma prës korîsti.*

propònit, propònin - propòne i propònijo, propòni, -la, -lo, proponȉt, a, o, propòni, *v. p.*, (tal. proporre) [mlet. *proponer* (DDV 537; VG 832)], predložiti: *ũon je propòni da grīemò navigȁt na Inglîezu.*

propòšta, i, *f.*, (tal. proposta), prijedlog: *Jâ nîsan čũ njigòvo propòšto, jâli čâ veljâ.*

propožicijũon, a, *pl.* propožicijũoni, propoži-

cijūōni, *m.*, (tal. proposizione) [u tom je značenju Boccaccio koristio riječ, no danas je to značenje arhaično (VDLI 1420)], prijedlog: *Njigòvi propožicijūōni nìso nȗjbòlji.*

propūšćât (od pūšćât), propūšćan - propūšćan, propūšā, -âla, -âlo, propūšćan, a, o; propūšćaj, *v. i.*, **1.** propuštati, zanemarivati: *Onâ propūšća pokrìt dvūōr.* **2.** procurivati kroz: *Nàš krūōf vèć propūšća pa ga trȇbe vàljе poprâvit.*

prorâjtat, prorâjtan - prorâjtajo, prorâjta, -la, -lo, prorâjtaj, *v. p.*, lakoumno potrošiti, spiskati, rastepsti: *ūōn va sabòto sȅ prorâjta čâ va šetimȋne zaslūžȋ.*

prorȅć, prorečȅn - prorekūō i prorečȅjo; prorèka, prorèklā, lò; prorečȉ, *v. p.*, proreći: *Čâ štròligi prorekūōni nȉkat za vȅruvat.*

prorȅkuvat, prorȅkujen - prorȅkujo, prorȅkuva, -la, -lo, prorȅkuvan, a, o, prorȅkuj, *v. i.*, proricati (budućnost): *ūōn vâjki nèšto prorȅkuje, mȁnič ne pogodȋ.*

prorīēdìt, prorīēdin - prorīēde i prorīēdijo; prorīēdī, prorīēdìla, lo; prorīējen, a, o; prorīēdȉ; *v. p.*, razrijediti, razvodniti: *Razrīēdȉ màlo tȍ vīnȍ, âš je prejākò!*

prorokovât, prorokûjen - prorokûj, prorokovȃ, -âla, -âlo, prorokovȋn, -âna, -âno, prorokūj, *v. i.*, prorokovati, proricati: *Nèkat so prūōrȍki prorokovȃli, čâ će bȉt.*

prosȃc, proscȃ, *pl.* proscȉ, prosâc, *m.*, ženidbeni prosac, snubitelj: *Kadȃ proscȉ prȉdo va kūćo h mlȃde, ūmput frâjar mȉsli na žènȉtvo.*

prosȅć, prosīēčȅn - prosīēkūō i prosīēčējo; prosèka, prosèkla, lo; prosèčen, a, o; prosīēčȉ, *v. p.*, prosjeći: *Kadȃ so dèlali nūōvo štrèko so mūōrali cȇlo nàšo Krȁs prosèć.*

prosijât (od sijât), prosīējen - prosīējo i prosȋjejo, prosijâ, prosijâla, prosijâlo, prosijȋn, a, o, prosijāj, *v. p.*, prosȉjati: *Pȑvo nègo se mȇsi krūh se mūōkȍ prosīēje.*

prosȉt, prȍsin - prȍse i prȍsijo, prosȉ, prosȉla, -ȉlo, prȍšen, a, o, prosȉ, *v. i.*, moliti milostinju, prosjačiti: *Kî prȍsi tâ nȍsi.* **2.** prositi, snubiti djevojku: *ūōn je šȃ prosȉt frâjarico.*

prostāk, prostākā, prostākȉ, prostāki, *m.*, prostak, neotesanac: *Prostāki se làhko nȗjde.*

prostȉrat (se), prostȉren - prostȉro i prostȉrajo, prostȉra, la, lo, prostȉran, a, o, prostȉraj (se), *v. i.*, prostirati se: *Nàša kampânja se prostȉre sȅ do potȍka.*

prostȉt, prostin - prostīē i prostījūō; prostȉ, prostȉla, lo, prostȉ, *v. p.*, oprostiti: *Da prostīēš, tȍ so mojȉ prāscȉ.*

prostotȁ, prostotȉ, *f.*, prostota, prosto ponašanje: *Prostotȍ nīēdan ne trpȋ.*

prostrīēt, prostrȅn - prostrȅjo, prostrīē, prostrȅla, prostrȅlo, prȍstren, a, o; prostrȉ, *v. p.*, rasprostrijeti: *Prostrȉ lancūnȉ na sūncu, da se ošūše. Jâ san prostrīē slȃmnico na kućȅte.*

prosūt, prospȅn, prospuo i prospȅjo, prosū, -ūla, -ūlo, prȍsut, a, o, prospȉ, *v. p.*, prosuti: *ūōn je na pūōte prosū màlo mūōkȉ.*

prošćīēnje, a, *n.*, proštenje, hodočašće, crkvena slava: *Nȗjvèća prošćīēnja se držīē sàko lȅto na Trsâte.*

proškuljât, proškuljȋn - proškuljâjo, proškuljā, -âla, -âlo, proškuljȋn, -âna, -âno, proškuljāj, *v. p.*, probušiti: *Drvȍ se mūōra proškuljât za stâvit klȉni.*

prȍšnja, i, *pl.* prošnji, prȍšanj, *dem.* prȍšnjica, *f.*, molba: *Jâ jȍš nȉsan prȉje njigòvo prȍšnjo za licīēnco za otprīēt oštarȉjo.*

prȍšt, a, *pl.* prȍšti, prūōšti, *m.* [tal. *preposto* (VDLI 1394)], prepošt, crkveni starješina, nadžupnik: *Nàš prȍšt žȉvȅva Pâzine.*

proštȅt, proštȅn - proštūō i proštȅjo, proštīē, proštȅla, proštȅlo, proštīēn, proštȅna, ò, proštȉ, *v. p.*, pročitati: *Jâ san proštīē pūno lȉbri. Proštȉmi čâ si napīsā!*

prošūljât se, se prošūljan - prošūljajo; prošūljā, prošūljâla, lo; prošūljaj se, *v. p.*, provući se: *Mȉš se prošūlja će(s) sàko škūljo, a màčka ne mȍre.*

protecijūōn, a, *pl.* protecijūōni, protecijūōni, *m.*, (tal. protezione), zaštita, prednost, protekcija: *Jâ nȗman nikakȍvega protecijūōna.*

protȅšt, protȅšta, *pl.* protȅšti, protīēšt, *m.*, (njem. Protest), oštar prigovor, prosvjed: *Sȉ smo ga poslūšâli prȅs protȅšta.*

protešt̂ât, protešt̂ȋn - protešt̂âjo, protešt̂ā, protešt̂âla, âlo, protešt̂ȋn, âna, âno, protešt̂āj, *v. p.*, (tal. protestare), prosvjedovati, negodovati: *Mî smo protešt̂âli kadȃ je pȍče ofīēndit.*

prȍti, *pr.*, prema protiv: *Prȍti njegȁ nȉ nīēni nȉč slâbega rȅka.*

proti vodȉ, *adv.*, uzvodno: *Prȍti vodȉ se tȅško plâva.*

protȉca, i, *pl.* protȉci, protîc, *f.*, prutić, debela šiba: *Ku būōš zlȍčes će i protȉca rābȉt.*

protȉrat, protȉran - protȉrajo; protȉra, la, lo;

protìran, a, o; protìraj, *v. p.*, protjerati: *Njegà so sūsèdi protìrali s kùći.*

protîvan (protîvni), protîvna, protîvno, protîvnega, *adj.*, pròtivan: *Ženà mu je protîvna da kūpi stâro kùćo.*

protokolȁt, protokolȃn - protokolâjo, protokolã, protokolàla, -àlo, protokolȃn, -àna, -àno, protokolãj, *v. p.*, (tal. protocollare), zapisati u službeni zapisnik, uručbirati: *Protokolãjte ovò šūpljiko!*

protokolȅvat, protokolûjen - protokolûjo; protokolèva, la, lo, protokolũj, *v. i.*, (tal. protocollare), urudžbirati: *Oficijãl protokolûje àkti.*

protokȗol, a, *pl.* protokȗoli, protokȗoli, *m.*, (tal. protocollo), urudžbeni zapisnik, pismeni zapisnik: *Onò veljâ čâ je zapîsano va protokȗole.*

provāt, provȃn - provâjo; provã, provàla, lo; provȃn, provàna, o; provãj, *v. p.*, (tal. provare) [mlet. *provar* (DDV 538; VG 833)], **1.** kušati, pokušati: *Provãj ga tî navàdit ku si kapãc.* **2.** iskusiti: *ūōn je vèć pūno tegà provã.* **3.** usuditi se: *Provãj me udrìt, ku ìmaš kurâja!*

provȅvat, provûjen - provûjo i provûjejo, provèva, la, lo; provèvan, a, o; provũj, *v. i.*, (tal. provare) [v. **provāt**], pokušavati: *Tâti so provèvali otprȉēt vrãta ot kàsi, mà jin se nī posrèćilo.*

provȉdet, provȉdin - provȉde i provȉdejo, provȉde, -la, -lo, provȉdi, *v. p.*, providjeti, priskrbiti, pribaviti: *Jâ san mu provȉde dobrò namešćȅnje.*

provijȃnt, a, *m.*, (njem. Proviant), vojnič. živež, hrana: *Nȃn jòš fàli provijȃnta.*

provijât, provijȃn - provijâjo; provijâ, provijâla, lo; provijȃn, provijȃna, o; provijãj, *v. p.*, provijati, provjetriti: *Zamì tò rešetò, pàk provijãj žȉto.*

provȉncija, i, *pl.* provȉnciji, provȉncij, *f.*, (tal. provincia) [u hrvatskome književnome jeziku *províncija* je učena riječ iz latinskoga *provincia* (HER XIV/22)], pokrajina: *Mî smo prìšli s provȉnciji va grât.*

provȉšta, i, *pl.* provȉšti, provîšt, *f.*, (tal. provvista) [mlet. *provista* (DDV 539)], zaliha, opskrba: *Mî ćemo priškrbèt jòš màlo provȉšti.*

provižijūōn, a, *pl.* provižijūōni, provižijūōni, *m.*, (tal. provvisione), provizija, postotak od zarade: *Prèš provižijūōna se ne splãti dèlat za drùgega.*

provižȗōrij, a, o, provižȗōrijega, *adj.*, (tal. provvisorio) [mlet. *provisorio* (DDV 539)], privremen; **provižȗōrijo** [*adv.*], privremeno: *Jâ ću tù bȉvât sàmo provižȗōrijo.*

provokȁt, provokȃn - provokâjo, provokã, -àla, -àlo, provokȃn - -àna, -àno, provokãj, *v. i.* i *p.*, (tal. provvocare) [netočna grafija, u tal. je *provocare* (VDLI 1795)], izazvati, izazivati nekoga: *Onà je tàmo provokàla vêli škandãl svojȉēn ponȋšanjen.*

provokȅvat, provokûjen - provokûjo; provokèva, la, lo; provokũj, *v. i.*, (tal. provocare), izazivati nekoga: *Nèkat so Talijȃni va Ìstrije provokèvali Hrvāt ī, a danàs tegà nī vèć.*

prozračȅvat, prozračûjen - prozračûjo; prozrāčèva, la, lo; prozrāčèvan, a, o; prozrāčũj; *v. i.*, prozračivati: *Kvartīēr ì se mūōrajo sàko tolìko prozrāčèvat.*

prozrāčȉt, prozrāčin - prozrāče i prozrāčijo, prozrāčī, prozrāčìla, prozrāčìlo, prozrāčen, a, o, prozrāčī, *v. p.*, prozračiti: *Prozrāčȉte màlo kàmaro, àš smrdȉ.*

pȓs, pȓsta, *pl.* pȓsti, pȓs, *m.*, prst: *Sàka rūōkà ìma pêt pȓs. ūōn je zustã sȋm kakò pȓs (nar. poslovica).*

prstenovȃnje, a, *pl.* prstenovȃnja, prstenovȃnj, *n.*, zaruke; prstenovanje: *ūōn je frājarice dâ prstenovȃnje.*

prstenovāt, prstenũjen - prstenûjo; prstenovã, la, lo, prstenovȃn, àna, o; prstenũj; *v. p.*, prstenovati, vjeriti: *ūōn je prstenovã svojò mlãdo to pȉvo šetimȃno.*

prstīēnčić, a, *pl.* prstīēnčići, prstīēnčić, *m.*, spužvasta jestiva gljiva prstić: *Prstīēnčići so jâko dobrȉ za jès, ku so dobrò parićàni.*

prstīēnje, a, *coll. n.*, pstenje: *Ožènja kūpi frājarice prstīēnje za ženȉtvo.*

pȓšt, pȓšt, pȓšt, nȃ mȃle nȃ!, glas za vabljenje ovaca na vodu ili na sol.

pršūōna, i, *pl.* pršūōni, pršūōn, *f.*, (tal. persona) [mlet. *persona* (VG 764)], osoba: *Na pūōte smo srètili sàmo pâr pršūōn.* **vêla pršūōna** - ličnost, odlična osoba.

pršȕt, a, *pl.* pršùti, pršût, *m.*, (mlet. persutto, tal. prosciutto), šunka, butina; *dem.* pršùtić: *Ot pršùta je nājbòlja jūhà i marīēnda.*

pȓten (pȓteni), a, o, pȓtenega, *adj.*, lanen, platnen, što nije od vune: *Kmèti nòsijo po lète pȓteno ròbo, a po zīmè sūkneno.*

prtenȉna, i, *f.*, lanena platnena roba, roba koja nije od vune: *Ot prtenȋni se dèlajo lancunȉ i stomȃnji.*

pr̀tit, pr̀tin - prte i pr̀tijo; pr̀ti, la, lo; pr̀ti, *v. i.*, tovariti na leđa: *Ne pr̀ti tegà tolìko, àš ne mòren nosìt!* **pr̀tit se - 1.** penjati se: *Ne pr̀ti se na mûrvo, àš ćèš pàs!* **2.** miješati, petljati, plesti se u tuđe poslove: *ûōn se va sàko stvâr pr̀ti.*

prûgar, a, *pl.* prûgari, prûgar, *m.*, radnik na pruzi: *Prûgari so dèlali nûōvo Istrijȃnsko štrèko Lùpoglav - Štâlije.*

prūōgûōn, prūōgòna, *pl.* prūōgòni, prōgûōni, *m.*, **1.** progon, put kojim se tjera marva; **2.** naziv za toponime u Boljunskom Polju, opć. Boljun, sada Pazin, kotar Pula.

prūōć, prūōjden - prūōjdo i prūōjdejo; prûōša, prūōšla, lo; prūōjdȉ, [*v.p.* proći]: *Bûōl làhko pr̀ide, ma tèško prūōjde. Ča po vrâgu pr̀ide, po vrâgu i prūōjde.* (nar. poslovica)

prūōmûōr, prūōmòra, *m.*, prehlada, hunjavica: *Cȉēlo zîmo san pàti ot prūōmòra.*

prūōnt (prūōnti), a, o; prūōntega, prontẽji, *adj.*, (tal. pronto) [mlet. *pronto* (DDV 537; VG 831)], gotov, spreman, pripravljen: *Jâ san prontẽji o(t) tebẽ.*

prūōròk, prūōròka, *pl.* prūōròki, prorûōk, *m.*, prorok: *Danàs nȉ vẽć prâveh prorûōk, vẽć sàmo štròlih.*

prûōs (prûōsti), prûōsta, o; prûōstega; prostẽji, *adj.*, prost, običan, jednostavan: *Tẽ bragèši so òt prûōstega plātnà, àli materijālà.*

prūōsẽk, a, *pl.* prūōsèki, prosȉēk, *m.*, prosjek: *Kadà se sȉēčẽ bòško se mûōra storìt prūōsẽk.*

prūōstûōr, prūōstòra, *pl.* prūōstòri, prūōstûōr, *m.*, prostor: *Tù nȉ prūōstòra za sẽh nàs.*

prûōt, a, *pl.* prûōti, prūōti, *m.*, prut, debela šiba, *dem.* protȉć: *Ot prūōti se dèlajo prkātȉ i tȓti.*

prûōto, i, *pl.* prûōti, prūōti, *m.*, (tal. proto, gr. πρωτος) [mlet. *proto* (DDV 538; VG 832)], zidarski majstor, nadglednik starješina nad zidarskim radnicima, nadzidar poslovođa: *Mî smo dobȉli ûōrdin ot prūōti.*

prûōva, i, *pl.* prûōvi, prûōf, *f.*, (tal. prova) [značenja 1. i 2. su povezana, od mlet. *prova* (DDV 538; VG 832)], **1.** pokus: *Ȁla storȉ jenȍ prûōvo ku veljâ!* **2.** dokaz: *Tî nȉmaš za tȍ nȉkakove prûōvi.* **3.** pramac broda [mlet. *prova* (VG 833); tal. *prora* (VDLI 1787)]: *Mornȃr stojȉ na prûōve.*

prvȃnji, a, o, prvȃnjega, *adj.*, prijašnji, pređašnji, prošli, prvobitni: *Prvȃnji kolāčȉ so bȋlȉ bȍlji i finẽji o(t) tẽjsteh.*

pr̀vi, a, o, pr̀vega, *adj.* [*red. num.*], **1.** prvi: *Jâ san prîša pr̀vi ot sẽh.* **2.** prednji: *Tâ pr̀vi je dȍbi prīēmijo.*

pr̀vo, *adv.*, prije: *ûōn je pr̀vo prîša nẽh drȕgi. Pr̀vo je bôh stȍri brâdo zâse, a pȍtle za drȕgega (nar. poslovica).* **pr̀vo lẽgo,** *adv.* - prije nego: *Brȁt se je stã pr̀vo lẽgo je sȗnce vilẽzlo.*

pržonȓnt, a, *pl.* pržonȓnti, pržonȓnt, *m.* (tal. prigioniere), uznik, kažnjenik: *Pržonȓnti mûōrajo dẽlat a ne samo ležȁt.*

pržonīēr, przonīērà, *pl.* pržonīērȉ, pržonīēri, *m.*, (tal. prigioniere), uznik, kažnjenik, zatvorenik: *Pržonīērȉ bȉvajo va pržûōne, dòkle ne fȉne kaštȉh.*

pržonīērka, i, *pl.* pržonìrki, pržonīērk, *f.*, (tal. prigioniera), uznica, kažnjenica: *Pržonīērki so va posīēbnen pržūōnē.*

pržûōn, a, *pl.* pržûōni, pržūōni, *m.*, (mlet. preson, tal. prigione), zatvor, tamnica: *Va pržuon pr̀ido, kî čâ slàbega storȋē.*

ps - s - s!, glas, kojim se daje nalog za šutnju ili opomenu za mir.

pùblika, i, *f.*, (tal. pubblico) [vjerojatno je iz hrvatskoga standardnoga jezika *pùblika* (HER IX/41) ušla u čakavski sustav], javnost, svjetina: *Tȍ nȉ za pùbliko.*

publikȁt, publikȓn - publikâjo; publikâ, publikȁla, lo; publikȓn, publikȁna, o, publikãj, *v. p.*, (tal. publicare) [tal. *pubblicare* (VDLI 1801)], proglasiti, objaviti, objelodaniti, oglasiti: *Mojȉ lîbri jȍš nȉso publikȁni.*

publikẽvat, publikûjen - publikûjo i publikûjejo; publikẽva, la, lo; publikẽvan, a, o; publikũj, *v. i.*, (tal. publicare) [v. **publikȁt**], proglašavati, objavljivati: *Supȉlo je v Rīēkẽ publikẽva svûōj fûōlj "Rīēčki lȉs".*

pùbliko, *adv.*, (tal. pubblico), javno: *Lȉcit se držȉ pùbliko, a nẽ šegrêto.*

pucalȋna, i, *f.*, (lat. colutea arborescens), ime drveta koje ima plodove široke i kratke kožnate mahune, koje na pritisak prstiju pucaju: *S pucalȋnon se dica igrâjo.*

pùč, a, *pl.* pùči, pûč, *m.*, (tal. pozzo) [prema Skoku iz balkansko-latinskog *puteus* (ERHSJ III/65)], bara, veći bazen vode u potoku gdje se voda zaustavlja kao stajaća voda; *dem.* pučȉć: *Va pùčeh se poli nàs otrokȉ kûōpljo.*

pučȉnak, pučȉnka, *m.*, počinak, spavanje: *Vẽć je kàsno, hòmo na pučȉnak.*

pučȉnut, pučînen - pučîno, pučînejo, pučȉnu, -la, -lo, pučȉnjen, a, o, pučȉni, *v. p.*, počinuti, odmoriti se: *Pučȉni màlo pr̀vo nẽgo grīēš*

nâprvo! Mî smo do Rîēkī vēć pūti pučīmuli.

pučītàk, pučītkā, *pl.* pučītkī, pučītki, *m.*, odmor, počivanje: *uŏn je sadà na počītkū.*

pučivàli, pučivâl, *pl. t. f.*, mjesto odmora, počivanja na putu: *Mî ćemo se fermàt tàmo na pučivàlah.*

pučīvàt, pučīvan - pučīvaj, pučīvā, pučīvàla, -àlo; pučīvaj, *v. i.*, počivati, odmarati se: *Po lēte zapučólne màlo pučīvamo, àli igrîmo.*

pučkî, pučkâ, pučkúo; pučkîega, *adj.*, pučki, narodan: *Tò so pučkîē užīnci.*

pùćpudùć, pùćpudùć!, glas kojim se oglašuje prepelica u polju.

pùćkat, pùćka - pùćkajō, pùćka, pùćkala, lo, pùćkaj, *v. i.*, odavati glas zadovoljstva kod pura sa pùć! pùć! pùć! kad su na paši.

pùf!, glas, kojim se oponaša udarac.

pugàča, i, *pl.* pugāči, pugâč, *f.*, (tal. focaccia) [prema Skoku iz latinskog *focacea* (ERHSJ II/697)], uskrsni okrugli kruh u jednom komadu od bijelog brašna spečen pod črepnjom, *dem.* pugàčica: *Jenò pugāčo gospodarīca nàsi na Vazīn blagoslovīt va crīēkvo.*

pûh, a, *m.*, najfinije bijelo brašno: *Ot pûha se mīēse kolāčī.*

pùh, a, *pl.* pùhi, pũhi, *m.*, vrst vjeverice dobre za jelo: *Lovcì lovijúo i pùhi.*

puhālnica, i, *pl.* puhālnice, puhālnic, *f.*, željezna ½ m dugačka cijev za poticanje i potpirivanje vatre na seljačkom ognjištu, puhalica, puhaljka (na početku uska, a, na kraju šira, slično klarinetu).

pūhât, pũšen - pũšo i pũšejo, pūhā, puhàla, puhàlo, pūšī, *v. i.*, puhati: *Čīēra je pūhã jâki vētar. Vēć pũti pũše na muóru i bùra.*

pūhàvica, i, *f.*, (lat. tararacum officinale), maslačak: *Pūhàvico ljûdi berũ i jídũo na selâto.*

pūhnũt, pũhnen - pũhno i puhnejo, pūhnũ, -ũla, -ũlo, pūhnī, *v. p.*, puhnuti: *Kadà pũhne bùra je hladnēje.*

pùknut, pûknen - pûkno i pûknejo, pùknu, la, lo, pùknjen, a, o, pùkni, *v. p.*, puknuti, udariti: *uŏn ga je pùknu po nòsu da mu je vàlje kîf udrīla.*

Pũla, i, *f.*, grad Pula: *Va Pũle je bî za mojīē pâmeti pòrat od gvēri i marīni.*

pulàštar, pulàštra, *pl.* pulàštri, pulàstar, *dem.* pulàštrić, *m.*, (tal. pollastro) [mlet. *pulastro* (VG 835); *polastro* (DDV 517)], pilić, muško pile: *Pulàštri se parićâjo za pečēnjo.*

pulàštrica, i, *pl.* pulàštrice, pulàštric, *f.*, (tal. pollastra) [hrvatska izvedenica na -ica od mletacizma **pulàštar**], ženska od pileta: *Pulàštrice se pũšća za rāsāt.*

pũljski, a, o, pũljskega, *adj.*, puljski: *Pũljska Arêna je na glāsū.*

pũmpa, i, *pl.* pũmpi, pũmp, *dem.* pũmpica, *f.*, (njem. Pumpe), crpka, sisaljka: *Nēke štierni ìmajo pũmpo.*

pumpât, pumpîn - pumpâjo, pumpã, pumpàla, pumpàlo, pūmpān, pumpàna, o; pumpãj, *v. i.*, (njem. pumpen), crpsti: *Na vēć mestīēh se vòdo pumpâ.*

pũn, pùna, pùno, pùnega, punèji, *adj.*, pun, napunjen: *uŏn je prnēsa dòma pùno tuórbo jâbuk i urīēh.*

pùnat, pũnta i puónta, *pl.* pũnti, pũnti, *m.*, (tal. punto) [mlet. *punto* (VG 838)], **1.** točka, bod: *Jâ san stòri dvâ pũnta.* **2.** bod kod šivanja: *Jâ san tò zašīz nekolìko pũnti.*

pùno, *adv.*, mnogo, obilno: *uŏn je pòli soldãti pùno navàdi. Trguóvci zaslùže pùno bīēći.*

pũnta, i, *pl.* pũnti, pùnat, *f.*, (tal. punta) [mlet. *punta* (VG 838)], šiljak (olovke), vrh (brijega), rt (obale), oštrica: *Pričēkaj me tàmo na pũnte! Ne mòremo pīsāt àš mi lâpiš nī ima pũnti.*

puntāl, puntālà, *pl.* puntālī, puntāli, *m.*, (tal. puntale) [mlet. *puntal* (VG 838)], naglavak, đon: *Ovì postolì ìmajo slàbi puntālì.*

pūntapē, a, *m.*, (mlet. punta pè) [mlet. *puntapeto* (VG 838)], pribadača, broš, zlatna ili srebrna igla, kao nakit, koji žene nose na prsima: *Puntapē žīēnske nòse na prsah na blāgdani.*

puntât, puntîn - puntâjo; puntã, puntàla, lo; puntîn, puntàna, o; puntãj, *v. i.*, (tal. puntare) [mlet. *puntar* (VG 838)], ciljati, nišaniti na nešto: *uŏn je bòlje puntã nēgo san jâ mìsle.*

pūntiljât se, se pūntiljîn - pūntiljâjo, puntiljã, -àla, -àlo, puntiljîn, -àna, -àno, puntiljaj se, *v. i.*, (tal. puntigliarsi) [mlet. *puntiliarse* (VG 838)], utuviti si nešto u glavu, biti tvrdokoran, prkositi: *uŏn se je puntiljã, da ne grīē nìkamuór.*

puntiljēvat se, se puntiljûjen - puntiljûjo; puntiljēva, la, lo; puntiljũj se, *v. it.* (tal. puntigliarsi) [v. **pūntiljât se**], prkositi, utuviti si nešto u glavu; biti svojeglav: *Kadgòt se razjãdi se puntiljûje zs sàko nīč.*

pūntiljûōš, puntiljûoža, o, puntiljûožega, *adj.*, (tal. puntiglioso), tvrdokoran, tvrdoglav, prkosan: *Kî je puntiljûōš s nīēnen ne kumpàri.*

puntûra, i, *pl.* puntûri, puntûr, *f.*, (tal. puntura), **1.** probadanje u tijelu, pleuritis; **2.** ubod: *Doktûor mi je da jenö puntûro.*

pùnja, i, *pl.* pùnji, pûnj, *f.*, (tal. pugno) [mlet. *pugno* (DDV 539; VG 835)], šâka, pesnica: *Neki ljûdi znîjo va oštarîje s pùnjo peštât po stolë, kadà se s kîën čâ razjâde.*

punjàva, i, *pl.* punjàvi, punjâf, *f.*, vuneni pokrivač za krevet, *dem.* punjàvica: *ûon ìma po zìmë na pustèlje dvîe punjàvi.*

pûč, *adv., zašto?: Pûč si prîša takö kàsno?*

pûčëk, a, *pl.* puočëki, počîek, *m.*, zajam u robi na rok za plaćanje: *Butigîer mi je dâ röbo na pûčëk do Božìća. San zîe(l) röbo na pûčëk, àč nîman sôldi.*

pûć, pöjen i pûojden - pojo, pöjejo i pûojdejo; ša, šlà, šlö, pûoj i pûojdì, *v. p.*, poći, otići, otputiti se nekamo: *Ku pöjen na samîmj, ću ti čâ kupìt.* **pûć dobrö -** uspjeti; **pûć po zlù -** pokvariti se, otići stranputice; **pûć na robo -** priženiti se na posjed; **pûć za rûokûon -** uspjeti; **pûć zatîën -** opaziti; **pûć ćà -** otputovati; **pûć je -** vrijeme je da se ide; **pûć na rûoko -** izaći nekome u susret u nečemu; **pûć za mûoža -** udati se; **pûć od rûoki -** uspjeti; **pûć za rîeda -** priženiti se s ugovorom o nasljedstvu; **pûć na bîndo -** odijeliti se od braće, osnovati samostalno gospodarstvo; **pûć h vrâgu -** propasti; **pûć na strîn -** obaviti veliku nuždu

Pûoklûon, Pûoklòna, *m.*, **1.** ime turističkog skloništa na sedlu na Učki, gdje se nalazi veliko propelo, pred kojim su se putnici klanjali na pogled na Trsat.

pûoklûon, pûoklòna, *m.*, **1.** poklon, dar: *Ot pûoklòna se ne dâ živèt.* **2.** naklon.

pûokòp, a, *pl.* pûokòpi, pokûopi, *m.*, pokop, pogreb: *Čîera smo bìli na pûokòpe jenegà prîetela.*

pûol, *adv.*, pô, pola, polovica: *Dàt ću ti pûol staröga šenìći. Donësi mi pûol kìli telëtovine.*

pûol mìša - pûol tìća, *m.*, šišmiš: *Pûol mìša - pûol tìća letî pod nûoć i po noćë.*

pûolne, a, n., podne: *Vëć pûolne zvonî. Jöš nìsan ot pûolne nìč okùsi. O pûolne grëmö na ubët.*

pûolnòćnica, i, *pl.* pûolnòćnice, pûolnòćnic, *f.*, polnoćna misa na Badnjak, polnoćka: *Mî smo bìli na pûolnòćnice.*

pûolnûoć, pûolnoćì, *f.*, ponoć: *O pûolnoćì ćëmo pûoć na pûot.*

pûolòh, pûològa, *pl.* pûològi, polûoh, *m.*, polog, položeno jaje u gnijezdu, da bi kokoš opet snijela jaje u njemu, *dem.* pûolòžić.

pûolš, a, *pl.* pûolši, pûolš, *m.*, (tal. polso) [mlet. *polso* (DDV 518; VG 811)], **1.** bilo: *Sàka rûokà ìma i pûolš.* **2.** zapesnica: *Màma mi je kupìla kolèt i pûolši.*

pûoljski, a, o; pûoljskega, *adj.*, **1.** poljski, koji pripada polju; **2.** poljski, koji pripada Poljskoj: *Tö je pûoljski karbûn.*

pûont, a, *pl.* pûonti, *m.*, (tal. punto) [mlet. *punto* (VG 838)], bod, šav, očica, točka, mjesto: *Danàs nìsan stòri jöš ni pûonta. Srëti san ga na unîën pûonte.*

pûopròh, pûopròga, *pl.* pûoprògi, poprûoh, *m.*, tkani opasač, široki ženski pas, pojas: *S pûoprògon se tovàra obaštâ, kadà se grîe po vödo.*

pûor, porà, *m.*, poriluk: *Ot porà se dëla i manëštra, kadà nî čâ böljega.*

pûoret, *pr.*, pored, pokraj: *Moja kùća se nahâja pûoret sîmega mûora.*

pûoröt, pûoröda, *pl.* pûoröti, porûot, *m.*, porod: *Onà je ùmrla ot pûoröda.*

pûosëk, a, *pl.* pûosëki, posîek, *m.*, branjevina: *Va pûosëka se ne smîe pàs blâgo, àš dëla šködo.*

pûoslùh, a, *m.*, posluh, podvrnuće nalogu: *Prës pûoslùha nî dišipl̂ni ni prâvega rîeda.*

pûot, a, *pl.* pûoti, pûoti, *m.*, *dem.* potìć, **1.** put kuda se ide: *Mî hödimo vâjki po tîën pûote.* **2.** putovanje: *Za pâr dîn ćëmo pûoć na pûot.* **3.** zapreka: *ûon mi stojî na pûote za vancàt.*

pûoten, *adv.*, po putu, usput, putem: *Pûoten smö se srëli, pa mi je pùno tegà pripovîedà.*

pûotrës, a, *pl.* pûotrësi, potrîes, *m.*, potres: *Pûotrësi so nâjvëća dižgrâcija kâ möre zadèt ljûdi.*

pûp, a, *pl.* pûpi, pûpi, *m.*, pupoljak, *dem.* pupìć: *Sàko drîevo ima pûpi.*

pûpa, i, *pl.* pûpi, pûp, *f.*, (mlet. pupa), lutka; *dem.* pûpica: *Otročìce se igrâjo s pûpico.*

pûr, *adv.*, (tal. pure, eppure), ipak: *Pûr si prîša, kako si pîsâ. Pûr se mûovi.*

pùra, i, *pl.* pùri, pûr, *f.*, pura, tuka, ćurka, *dem.* pùrica: *Pùri so vëće ot kokûoš i nöse vëće jâja.*

pùrar, a, *pl.* pùrari, pùrarm, *m.*, čuvar, pastir tuka: *Pùrari so navädno otrokì, kî čuvajo pùri.*

pùrarica, i, *pl.* pùrarice, puraric, *f.*, pastirica pura, tuka: *Pùrarice so otročìce, àli stärice.*

purgȗnt, a, *pl.* purgȕnti, purgȕnti, *m.*, (tal. purgante), sredstvo za čišćenje crijeva: *Purgȗnti se zîmljo, kadà se ne mòre púōć na strȗn.*

purgȁt (se), purgȗn - purgâjo, purgã, -ãla, -ãlo, purgȕn, -ãna, -ãno, purgãj, *v. i.*, (tal. purgare) [mlet. *purgar* (DDV 541; VG 841)], čistiti crijeva: *Purgãj crīēva pa će ti bit lâglje!*

purgatūorij, a, (tal. purgatorio) [v. **prgatūorij**], *m.*, čistilište: *Krstijànī vërujo va prgatūorij.*

pȕri, pȕri, pȕri nâ, glas, kojim se vabe pure ili ćurke.

pũrman, a, *pl.* pũrmani, pũrman, *m.*, puran, tukac, *dem.* pùrić: *Pũrmana se zakòlje, kadà je kakúōf vêli gúōt.*

pȕrovina, i, *f.*, meso purana i pure: *Ot pȕrovini se dèla jūhà i pečènja.*

pûs, pûsta, *pl.* pûsti, pũsti, *m.*, **1.** poklade: *O pûste se ljûdi žëne i delajo plīēsi.* **2.** strašilo: *Ti si danàs grȋt, kakò pûs.*

pusnî, pusnȋ, pusnúō; pusnīēga, *adj.*, pokladni: *Pusnúō vrīēme je vãjki vèselo. Na pusnúō nedèljo kmèti dèlajo plīēs.*

pustèlja, i, *pl.* pustèlji, pustīēlj, *f.*, postelja, krevet, meki ležaj, *dem.* pustèljica: *Kmèti ȉmajo màlo pustīēlj i màlo kamȗr.*

pusteljȗna, i, *f.*, sve ono mekano, što se meće u krevet, postelja: *Onà ȉma kućèti, ma nȗma pustelj ȗni za spàt.*

pustȉnja, i, *pl.* pustȉnji, pustînj, *f.*, pustinja, pustoš, *dem.* pustȉnjica: *V Âzije i va Äfrike se nahãjajo vêle pustȉnji.*

pustinjȗk, pustinjȕka, *pl.* pustinjȕkī, pustinjȗk, *m.*, pustinjak: *Pripovīēda se da so nèkat žívèli i pustinjȕkī.*

pustȉt, pũstin - pũste i pũstijo, pũstī, pustȉla, lo; pũšćen, a, o; pustȉ, *v. p.*, **1.** ostaviti: *Pustȉ ga na mîru!* **2.** propustiti: *Jâ san ga pûsti vȗn.* **3.** pustiti: *Pustȉ blâgo z dvūorà na pàšo.* **4.** mokriti: *Ku ti je sȉla hodȉ pustȉt vòdo.* **pustȉt dûšo -** izdahnuti: *Nàš susèt je pre(t) dvīē ȕri pûsti dûšo.* **pustȉt z glāvȉ -** zaboraviti: *Jâ san sè tò vëč pûsti z glāvȉ.*

pũš, pũžā, *pl.* pũžī, pũži, *m.*, puž, *dem.* pužȉć: *Pòli nàs se i va kamīēnju nȗjde pũži.*

pušćȁt, pũšćan - pũšćajo; pũšćā, pũšćàla, lo; pũšćan, a, o; pũšćaj, *v. i.*, **1.** puštati: *Pũšćaj ga na mîru!* **2.** propuštati kroz: *Jâ san ga pũšćā da pasâ.* **3.** procurivati: *Nàš krúōf vëč pũšća na dvèh mestīēh.* **pũšćȁt vòdo** – mokriti.

pũt, pũta, *pl.* pũti; *m.*, put, puta: *Jedȗn pũt san bî Búdapešte, dvâ pũta va Benëceh, a trî pũti i vëč va Bīēčë.*

pūtȉna, i, *pl.* putȉni, putîn, *augm. m.*, ružan ili veliki put: *Po tīēn putȉne se ne mòre sīēno peljàt.*

putovãt, putũjen - putũjo i putũjejo, putovã, -ãla, -ãlo, putũj, *v. i.*, putòvati: *úōn je pùno putovã po svīētu. Nèki ljûdi smīērom putũjo.*

pūzȁ, ȉ, *pl.* puzȉ, pũs, *f.*, naziv donje okovane gredice na kraju jezika na prednjem dijelu kola po kojoj puže *raspȕs* (gredica, koja spaja oba dijela kola).

pūzȁt, pũžen - pûžo i pûžejo, puzã, pūzȁla, ȁlo, pũzan, a,o, pūžȉ, *v. i.*, puzati, kliziti, plaziti: *Pũš sàmo pũže. Kî pũt i mȕli otrokȉ pũžo po tlīēh.*

pužȁla, i, *pl.* pužȁli, pužãl, *f.*, baklja, zublja: *S pužȁlami se hòdi na zornȉco.*

pūžīēf, pūžèva, pūžèvo, pūžèvega, *adj.*, pužev, koji pripada pužu: *Tò je pūžèva kūćica. Ot pužèvega mīēsa se dèla fȉni zvacèt.*

R

Rābȁc, Rāpcà, *m.*, Rabac, ime jednog primorskog istar. ljetovališta, u. opć. Labin, kotar Pula: *Va Rȁpce koštâ vapūȏr za Lošȉnj. Furēšti prihãjajo i va Rābȁc.*

rābȁc, rāpcà, *pl.* rāpcì, rabâc, *m.*, vrabac; *dem.* rapčȉć: *Rȁpcì žívūȏ ȍkole kūć; kujih se ćapâ so dobrì za jȅs, kakȍ i pulāštrići.*

Râbija, i, *f.*, Arabija: *Va Râbije žívūȏ Àrabi. Rãbija je bogāta s pretrȍvljen āli z nāfto(n).*

rabijâtan (rabijâtni), rabijâtna, o, rabijâtnega, rabijatnẽji, *adj.*, (tal. arrabiato) [tal. *arrabbiato* (VDLI 181); mlet. *rabià* (VG 851)], bijesan, ljut, goropadan: *Rabijâtan človȅk nȉ za kumpanȉjo, āš làhko storȉ barūfo.*

rābȉt, rãbin - rãbe i rãbijo; rābȉ, rābȉla, lo; rãbljen, a, o, rābȉ, *v. i.*, **1.** upotrebljavati: *Konšīērvi ljȗdi pūno râbijo.* **2.** trebati: *Tȍn ìsi rābȉ dȅlat. Dāš bi jâko rābȉ āš je sūho.* **3.** služiti čemu, biti od koristi: *Nūōš ljȗden pūno rãbi.*

rābȍta, i, *f.*, kuluk, kmetska tlaka, prisilni obvezatni rad: *Kmèti so nèkat mūōrali dȅlat rābȍto gȍspode.*

rabotāt, rabotȋn - rabotâjo, rabotã, - āla, - ālo, rabotãj, *v. i.*, prisilno raditi na javnim radovima, kulučiti: *Ljȗdi ne rabotâjo rādi vȅč āš mūōrajo na sȉlo.*

râbuljā, i, *pl.* rãbulji, râbulj, *f.*, stupica za hvatanje ptica, koja se sastoji od kamene ploče poduprte od 4 šipke od kojih jedna stoji okomito na jednu kosu u koju se upiruje. **2.** Pod ploču se meće hrana (žito ili crvi) obično pod šikarom ili blizu vode i čim ptica počne zobati hranu ploča se sruši na nju; *dem.* râbuljica: *Tȉći otrokȉ lovīē pod râbuljo.*

rabužīēl, rabužīēlā, *m.*, vrsta trave s malim listićima i bijelim cvjetićima (dobri za pčelinu pašu).

rabužȉja, i, *f.*, vrst trave slične bosiljku sa sitnim listićima i grozdićima bijelog cvijeća.

rȁca, i, *pl.* rȁci, râc, *f.*, (tal. razza) [prema Skoku iz furlanskog *razza* (ERHSJ III/92) i tršć. mlet. *raza* (VG 862)], *dem.* rȁcica, **1.** patka: *Rȁci ȉmajo rāde vȍdo.* **2.** pasmina, rod: *Nāše krāvi so dobrȅ rȁci.*

râčji, a, o, râčjega, *adj.*, patkin: *Râčja jãja so vȅča ȍt kokūōšljeh, ma nȉso takȍ dobrȅ.*

račūn, računā, *pl.* računȉ, računi, *m.*, račun: *Čȉsti računȉ, dobrȉ prijātеli (se užâ rēč.) Jâ san vȅč plâti svȉ računȉ. Čȉs račūn dūga ljubãf (nar. poslovica).*

računȁt, računȋn - računȋjo; računȋ, računȁla, lo; računȋj, *v. i.*, **1.** računati: *Računȋj, kolȉko će tȍ koštāt.* **2.** držati, misliti: *Ja računȋn da tȍ nijēće dobrȍ fȉnit.* **3.** oslanjati se na nekoga: *Na menȅ mȍreš vājki računȁt.*

radȉć, a, *m.*, (tal. radicchio) [mlet. *radicio* (VG 852); *radichio* (DDV 549)], vrst primorske salate: *Radȉć se porićuje na selato.*

rafijūōli, rafijūōli, *pl. tant. m.*, (tal. raviuoli) [mlet. *rafiol* (VG 853); tal. *raviolo* (VDLI 1861)], vrst kolača od tijesta, sira i jaja u formi poluškoljke; valjūškići: *Rafijūōli se dȅlajo sāmo za vêli gūōt.*

rafinȋn (rafinȋi), rafinȁna, o; rafinȁnega, rafinanẽji, *adj.*, (tal. raffinato) [do promjene značenja došlo je u boljunskom govoru, jer u talijanskome znači 1. rafiniran; 2. profinjen], prepreden, lukav: *Šẽgavi ljȗdi znȉjo bȉt rafinȁni.*

rafinȁt, rafinȋn - rafinȋjo; rafinȋ, rafinȁla, lo; rafinȋn, rafinȁna, o; rafinȋj, *v. p.*, (tal. raffinare), pročistiti, prepeći: *Nâfto se mūōra rafinȁt.*

ragadîn, a, *m.*, vrst jakog plavog platna, od kojega se prave radničke hlače: *Bragẽši od ragadîna se ne mȍro takȍ bȉzo raskȉnut.*

rāhāl (râhli), rāhlā, rāhlȍ; rahlegā, rahlẽji, *adj.*, sipak, prhak: *Rāhlā zemljā se làhko dȅla (kopâ i orè).*

rȁk, a, *pl.* rȁki, râk, *m.*, **1.** obični riječni ili morski rak: *Rȁki so dobrȉ za jȅs, a žívūȏ va mūōru i va potȍkeh;* **2.** vrst teške bolesti: *Od rȁka màlo kî ozdrȁvi.*

rakamȁt, rakamȋn - rakamȋjo; rakamȋ, rekamȁla, lo; rakamȋn, rakamȁna, o, rakamȋj, *v. i.*, (tal. riccamare) [pogrešna grafija, u tal. je *ricamare* (VDLI 1902); mlet. *ricamar* (DDV 573); *recamar* (VG 864)], vesti čipke: *Žīēnske rāde rakamȋjo bijankarȉjo.*

Rakanȁti, Rakanȋt, *m.*, ime jednog zaselka u Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljūn), kotar Pula.

rakẽta, i, *pl.* rakẽti, rakī̃et, *f.*, (tal. racchetta) [u hrvatskome standardnome jeziku *rakẽta* je germanizam (HER IX/81), pa je moguće da je u čakavski sustav ušla preko našega hrv. standardnoga jezika], umjetna vatra, prskavica: *Rakẽti se hȉtajo, kadà je kakȍ va vêla fẽšta pȕblika.*

rakȉja, i, *f.*, komovica, alkoholno piće, koje se peče od koma grožđa: *Rakȉjo kmẽti sȋmi pečẽjo àli žgẽjo o(t) drugîn.*

rakijãšnica, i, *pl.* rakijãšnice, rakijãšnic, *f.*, krčma, prostorija, gdje se prodaju alkoholna pića: *Pijȗnci hȍde nȗjrājȉ va rakijãšnico.*

rȁkva, i, *pl.* rȁkvi, rȁkaf, *f.*, raka, grobnica, sarkofag: *Rȁkvo ȉmajo sämo bogatẽje famîliji.*

râl, rālȉ, *pl.* rālȉ, rãli, *f.*, ralo jutro (oranice), dan oranja: *Mȕõj nȗõno je imī̃e dvãjset rãli ornī̃e zemljȉ.*

rȁlica, i, *pl.* rȁlice, rȁlic, *f.*, drveni dio pluga gore zavinut (služi kod oranja kao ručica), a dolje debeo, na kojem je pribit *lemẽš* (ralo).

rȁmen, a, *pl.* ramī̃ena, ramī̃en, *n.*, rame: *Hȉti tȍ na rämen, pȁk grīẽmȍ dȍma!*

ramȍnika, i, *pl.* ramȍniki, ramȍnik, *f.*, (tal. armonica), harmonika: *Mȕõj brȁt je lī̃epo sȍpa na ramȍniko po plī̃eseh.*

ramonikāš, ramonikāšà, *pl.* ramonikāšȉ, ramonikāši, *m.*, svirač na harmonici: *Ramonikāš sopȅ po polī̃eh i na gȍdeh.*

rȓmpa, i, *pl.* rȓmpi, rȓmp, *f.*, (tal. rampa) [zbog nepodudaranja tal. značenja, vjerojatno je riječ preuzeta preko hrvatskoga standardnoga jezika *rámpa*, germanizam francuskog podrijetla (HER IX/85)], željeznička brklja: *Rȓmpi se nahãjajo na cẽstah i pūõteh kūõda pasī̃eva želẽznica.*

rampȉgȁt se, se rampigȓn - rampigãjo; rampigã, rampigȁla, rampigȁlo, rampigãj se, *v. i.*, (mlet. rampigarse; tal. arrampicarsi), penjati se: *Kî se rampigȃ na drī̃evo mȍre lȁhko pȁs i zlomȉt nögo.*

rampîn, rampîna, *pl.* rampîni, rampȉni, *m.* [mlet. *rampin* (DDV 551; VG 856)], željezna kvačica, koja se nosi za pojasom i o koju se vješa *kosī̃er* kod obsjecanja granja i obrezivanja vinograda.

rȁna, i, *pl.* rȁni, rȓn, *f.*, rana, ozljeda: *Za pêt rȓn būõjžeh, čȃ to dẽlaš. Po rȁne bȍga.*(psovka)

rȓncid, rȓncida, o, rȓncidega, *adj.*, (tal. rancido) [mlet. *ransido* (VG 857); *rancido* (DDV 552)], užegao, ranketiv, pokvaren: *ūõf špẽh je jȃko rȓncid, pȁk nī za jẽs.*

ranẽje, *adv.*, ranije, prije: *Gospodãr se mūõra ranẽje stȁt o(t) drȕgeh va famîlije.*

ranjȁt se, se ranjȓn - ranjâjo, ranajã, - ȁla, - ȁlo, ranjãj se, *v. p.*, (rangiarsi) [mlet. *rangiarse* (VG 857)], snaći se, pomoći si kako se znade: *Ranjãjte se, kakȍ nȋjbȍlje znȓte i mȍrate.*

rȓnk, a, *f.*, rȓngi, rȓngi, *m.*, (njem. Rang), činovnički ili vojnički čin: *ūõv impiegât ȉma visȍki rȓnk.*

Ranobȑčan, a, *pl.* Ranobȑčani, Ranobȑčan, *m.*, stanovnik sela Ravnobrdo na Boljūnštini.

Ranobȑčanka, i, *pl.* Ranobȑčanki, Ranobȑčank, *f.*, stanovnica sela Ravnobrdo na Boljunštini.

Rȁnobȑdo, Rȁnebȑda i Rȁnegabȑda, *n.*, Ravnobrdo, predio na sjevernom dijelu Boljunštine koji se sastoji od pet sela: *Jâ san prîša z Rȁnebȑdi, a dẽla san na Rȁnebȑde.*

ranjkūõn, a, *pl.* ranjkūõni, ranjkūõni, *m.*, (tal. rancone) [mlet. *rancon* (VG 856)], zavinuti nož s jednim šiljkom otraga za sječu trnja s dugačkim držalom, kosor: *Z ranjkūõnon se sīẽče i prenī̃ša tȓnje i dirȁki.*

raprežentȓnca, i, *pl.* raprežentȓnci, raprežentȓnc, *f.*, (tal. rappresentanza) [mlet. *rapresentanza* (DDV 552)], predstavništvo, opć. odbor, opć. zastupstvo: *Mî smo ȉmali svojȍ komūnalsko raprežentȓnco va Boljūne.*

raprežentȓnt, a, *pl.* raprežentȓnti, raprežentȓnt, *m.*, (tal. rappresentante) [mlet. *rapresentante* (DDV 552)], predstavnik, opć. odbornik: *Mî ȉmamo va kȍmune nášega raprežentȓnta.*

raprežentȁt, raprežentȓn - raprežentâjo; raprežentã, raprežentȁla, lo; raprežentȓn, raprežentȁna, o, raprežentãj, *v. p.*, (tal. rappresentare) [mlet. *rapresentar* (DDV 552)], **1.** predstaviti: *ūõn je raprežentã jenȍ komī̃edijo.* **2.** zastupiti: *Podeštât raprežentâ cī̃eli kȍmun.*

raprežentẽvat, raprežentûjen - raprežentûjo; raprežentẽva, la, lo; raprežentẽntevan, a, raprežentūj, *v. i.*, (tal. rappresentare) [v. **raprežentȁt**], **1.** predstavljati: *ūõn je vẽč pūti raprežentẽva va teâtre.* **2.** zastupati nekoga: *ūõn nas je vẽč pūti raprežentẽva va parlamī̃ente.*

rapūõrt, a, *pl.* rapūõrti, rapūõrt, *m.*, (tal. rapporto) [ne možemo sa sigurnošću tvrditi je li riječ preuzeta iz talijanskoga ili iz njemačkoga, u hrvatskome standardnome jeziku to je germanizam (HER IX/88), pa je moguće da je i preko hrvatskoga standarda

ušla u čakavski sustav], red, izvještaj: **1.** *Njegȁ je kâpo pȍzva na rapȕort.* **2.** *ȕōn je komandȉntu podnȅsa rapȕort.*

râs[¹], râza, *m.*, plužna daska: *Râs othićȗje zȅmljo, kadȁ se orȅ i dȅla brāzdȉ.*

râs[²], rāstȁ, *m.*, rast, rašćenje: *Trgȕovci so kupȉli bȍško jȍš na rāšćȅ.*

rās, rāstȅn - rāstȕō i rāstȅjo, rãsla, rãsla, rãslo; rāstȉ, *v. i.*, rasti: *Zlȍčesta travȁ bȋzo rāstȅ. Boška rāstȅ pomȁlo pȉmo lȉēt. Rāstȅ kakȍ z vodȉ (se užȃ rȅč).*

rāsȁt, rāsȁda, *pl.* rāsȁdi, rāsȁt, *m.*, rasadnik (voća i povrća): *Sȁki kmȅt držȋ rāsȁt za kapȗs i brȍskvi.*

rasȅć, rasīēčȅn - rasīēkȕō, rasīēčȕō i rasečȅjo; rasȅka, raseklȁ, lȍ; rasȅčen, a, o; rasīēčȉ, *v. p.*, rasjeći: *Bekārȉ rasīēkȕō mȋēso, da ga mȍro prodȁt na kȗsi.*

rasfašȁt (od fašȁt), rasfašȏn - rasfašȃjo, rasfašã, -ȁla, -ȁlo, rasfašãj, *v. p.*, (tal. sfasciare) [zamjenom stranoga prefiksa *s-* s hrvatskim *raz-/ras-*], razmotati, razvezati (ranu, dijete, i t.d.): *Mȋlega otrokȁ se mȕōra infašȁt i rasfašȁt.*

rasfreškȁt (se), rasfrešk͡ȏn - rasfreškãjo, rasfreškã, rasfreškȁla, lo, rasfreškȏn, rasfreškȁna, o; rasfreškãj (se), *v. p.* [mlet. *rinfrescar* (DDV 576; VG 882)], osvježiti (se): *Hȍmo na ârijo da se mȁlo rasfreškȋmo.*

rashājȁt se, se rashãjan - rashãjajo; rashājã, rashājȁla, lo; rashãjan, a, o; rashãjaj se; *v. i.*, razilaziti se: *Kȁt san prîša, onȉ so se jȕšto rashājȁli.*

rashićȅvat, rashićȗjen - rashićȗjo, rashićȅva, -la, -lo, rashićȅvan, a, o, rashićũj, *v. i.*, razbacivati: *ȕōn je va sȋēno rashićȅva, da se bȍlje šũši.*

rashȉtat, rashȉtan - rashȉtajo; rashȉta, la, lo; rashȉtan, a, o; rashȉtaj, *v. p.*, razbacati na sve strane: *Rashȉtaj sȋēno da se bolje šũši. Va kȁmare je sȁ rȍba rashȉtana.*

rashlādȉt (se), rashlãdin - rashlãde i rashlãdijo, rashlādȋ, rashlādȉla, lo, rashlãjen, a, o; rashlādȉ, *v. p.*, rashladiti, osvježiti: *Rashlādȉ mȁlo kȁmaro, ȁš je tȅplo!*

rashlajȅvat, rashlajīējen - rashlajȗjo; rashlajȅva, la, lo; rashlajȅvan, a, o; rashlajũj, *v. i.*, rashlađivati: *Po lȅte rashlajȗjemo i kvartīēr da bȗō hladnȅji.*

rashrʂnȉt, rashrʂnin - rashrʂnijo, rashrʂnȋ, - ȉla, - ȉlo, rashrʂnjen, a, o, rashrʂnȉ, *v. p.*, razgrnuti ognjište (od pepela): *Rashrʂnȉ ugnjȉšće stȁvit krȁh pȅć pot črȅpnjo.*

rasȉpat, rasȋpljen - rasȋpljo i rasȋpljejo; rasȉpa, rasȉpla, lo; rasȉpan, a, o; rasȉpaj, *v. i.*, rasipati: *Nemȕōj rasȉpat mūōko po podȅ!*

rasipȅvat, rasipũjen - rasipȗjo, rasipȅva, lo, lo; rasipȅvaj, *v. i.*, rasipavati: *ȕōn je rasipȅva žȉte po pȕōte ȁš nȉ znã, da mu je jenȁ vrȅća mȁlo hūdȁ.*

raskālȁt (od kālȁt), raskālān - raskālājo, raskālã, raskālȁla, raskālȁlo, raskālan, a, o, raskālaj, *v. p.*, rascijepati, raskoliti: *Raskālaj ȕōv cȍk za ložȉt ugʂnj.*

raskalīēvȁt, raskalīēvajo; raskalīēvã, raskalīēvȁla, lo; raskalīēvaj, *v. i.*, rascjepljivati: *Mȋ smo raskalīēvȁli cokȉ za peljȁt tȁpari na Porat.*

raskāpȁt, raskãpan - raskãpajo; raskapã, raskāpȁla, lo, raskãpaj, *v. i.*, raskapati: *Kadȁ se dȅla fundamīēnt se zemljȁ raskãpa.*

raskȉnut, raskȋnen - raskȋno; raskȉnu, la, lo; raskȉnjen, a, o; raskȉni, *v. p.*, poderati: *Zãč si bragȅši raskȉnu? Ćeš plātit tȏ.*

rasklīēnũt, rasklīēnan, rasklīēno i rasklīēnejo, rasklienũ, la, lo; rasklīēnjen, a, o; rasklīēnȉ, *v. p.*, raspregnuti: *Rasklīēnȉ volȉ pȁk jih nakrmȉ!*

raskopȁt, raskopʂn - raskopȃjo; raskopã, raskopȁla, lo; raskopʂn, raskopȁna, o; raskopãj, *v. p.*, raskopati: *Raskopãjte ȕōf bȁret za posadȉt pomidȕōri!*

raskopȅvat, raskopũjen - razkopȗjo; raskopȅva, la, lo; raskopȅvaj; *v. it.*, raskopavati: *ȕōn je raskopȅva njȉvi za sādȉt tȓsi.*

raskopīēvȁt, raskopīēvan - raskopīēvajo; raskopīēvã, raskopīēvȁla, lo; raskopīēvan, a, o; raskopīēvaj, *v. i.*, opetovano kopati: *Geolȍgi raskopīēvajo starȋnski cimȉter.*

raskrgȁt, raskrgʂn raskrgȃjo; raskrgã, raskrgȁla, lo; raskrgʂn, raskrgȁna, o, raskrgãj, *v. p.*, (mlet. scarigar) [zamjenom stranoga prefiksa *s-* s hrvatskim *raz-/ras-*], rastovariti, raspremiti: *Kadȁ prȉdeš dȍma, raskrgãj vȕō(s) sȋēna!*

raskrgȅvat, raskrgȗjen - raskrgȗjo; raskrgȅva, la, lo; raskrgȅvan, a, o; raskrgũj, *v. i.* (mlet. scarigar) [zamjenom stranoga prefiksa *s-* s hrvatskim *raz-/ras-*], rastovarivati, raspremati: *Mȋ smo cȋēli dȃn raskrgȅvali sȋēno i slȁmo i hȉtali na dvȕōr.*

raskriečȉt, raskrīēčin - raskrīēče i raskrīēčijo, raskriečȉ, raskrīēčȉla, lo, raskrīēčȉ, *v. p.*, raskrečiti (noge): *Kadȁ je šã prīēk vodȉ ȕōn*

je raskiečȉ nȍgi, da làglje pasâ.

rakrvārȅt, raskrvãrin - raskrvãre i raskrvãrijo, raskrvarȉē, raskrvarȅla, lo; raskrvãren, a, o, raskrvārȉ, *v. p.*, raskrvariti: *ūȏn se je va vūȏjske sâ raskrvārȉē.*

raskurȁjit se, se raskurȁjin - raskurȁja i raskurȁjijo, raskurȁji, raskurȁjila, lo; raskurȁji se, *v. p.* [hrvatska izvedenica od mletacizma **kurȁj**], odvažiti se, ohrabriti se: *ūȏn se je raskurȁji da će pūȏć navigȁt po mūȏru.*

raskurȉt, raskũrin, raskũre i raskũrijo, raskurȉ, raskurȉla, raskurȉlo, raskũren, a, o, raskūrȉ, *v. p.*, razderati, poderati, rastrgati: *Čâ te nȉ srȋn hodȉt takȍ raskȉnjen i raskũren. Kî se pȉti na drȋvo si làhko raskũri bragẽši.*

raspȁčat, raspačȇn - raspačâjo, raspačã, - àla, - àlo; raspačȇn, - àna, *v. p.*, (tal. spacciare) [dodavanjem hrvatskoga prefiksa *raz-/ras-*], raspačãj, razdijeliti, rasprodati nešto: *Mî smo nášo rȍbo bȉzo raspačȁli.*

raspačīēvȁt, raspačīēvan - raspačīēvajo, raspačievã, raspačīēvàla, raspačīēvan, a, o, raspačīēvaj, *v. i.* (tal. spacciare), razdjeljivati, rasprodavati nešto: *Jâ san raspačīēvã rȍbo va jenīē impríēže od rȍbi.*

raspālȉt (se), se raspãlin - raspãle, raspãlijo, raspālȉ, - lȉla, - lȉlo, raspãljen, a, o; raspalȉ (se), razljutiti, rasrditi, razdražiti (se): *Kî je nervūȏš, àli bȍlan se làhko raspãli.*

raspārȁt, raspãran - raspãrajo, rasparã, - àla, - àlo, raspãran, a, o, raspãraj, *v. p.*, rasporiti, razderati: *Žnjîdar mu je raspārã sūknȍ za storȉt kapȍt za zîmo.*

rasparćēvat, rasparćûjen - raspaćûjo; rasparćēva, la, lo; rasparćēvan, a, o, rasparćũj, *v. i.*, (tal. spartire) [hrvatski prefiks *raz-/ras* + mlet. *spartir* (DDV 683; VG 1064)], razdjeljivati: *ūȏn je težākūȏn rasparćēva hrīȇnȍ.*

raspārtit, raspãrtin - raspãrte i raspãrtijo, raspãrti, - la, - lo; rasparti, *v. p.*, (tal. spartire) [hrvatski prefiks *raz-/ras* + mlet. *spartir* (DDV 683; VG 1064)], razdijeliti na komade, na više dijelova: *Mî smo nášo jelȉtimo vēć raspãrtili.*

raspȁs (se), se raspãden - raspãdo i raspãdejo, raspã, raspȁla, raspȁlo, raspȁdnut, a, o, raspȁdni se, *v. p.*, raspasti, raspadnuti se, strunuti: *Tȁ bāčva se je vēć raspȁla, āš je bȉla rašũšena.*

raspȁsat, raspâšen - raspâšo i raspâšejo; raspȁsa, raspȁsla, lo; raspȁsan, a, o; raspāšȉ, *v. p.*, skinuti pojas: *Čȉēn je prîša dȍma je raspȁsa sàbljo.*

raspeljȁt, raspeljȇn - raspeljâjo; raspeljã, raspeljȁla, lo; raspeljȇn, raspeljȁna, o; raspeljãj, *v. p.*, razvoziti: *Nàši so gnūȏj vēć raspeljȁli po brãjdah.*

raspeljȅvat, raspeljûjen - raspeljûjo; raspeljȅva, la, lo; raspeljũj, *v. i.*, razvažati: *Danȁs kmētȉ raspeljûjo gnūȏj za rēpo va pȍlje.*

raspićēvat se, se raspićûjen - raspićûjo i raspićûjejo; raspićēva, la, lo; raspićũj se, *v. i.*, raspitkivati se, izviđati: *Susēt se raspićûje za indirîc svojegȁ prīētela.*

raspīēlȍ, raspīēlā, *pl.* raspīēlā, raspȉēl, *n.*, propelo, križ: *Raspīēlȍ se nȗjde va sàke crȉēkve.*

raspȉēt, raspnēn - raspnūȏ i rȁspnējo, raspȉē, raspelā, lȍ, rȁspet, raspnȉ, *v. p.*, raspeti, razapeti: *Kadȁ je prejākȍ sũnce se na brȍde rāspnētȉēnda.*

raspīlȉt, raspîlin - raspîle i raspîlijo, raspīlȉ, raspīlȉla, raspīljen, a, o, raspīlȉ, *v. p.*, raspiliti: *Raspīlȉte ūȏv bordunȋl za dȁski!*

raspiljēvat, raspiljûjen - raspiljûjo, raspiljēva, - la, - lo, raspiljũj, *v. i.*, raspiljivati, piliti na komade: *ūȏn je šegūȏnon raspiljēva grīēdi za dȁski po žurnȋdah.*

raspȉnjat, raspȉnjen - raspȉnjo, raspȉnja, raspȉnjala, lo, raspȉnjan, a, o, raspȉnjaj, *v. i.*, razapinjati: *Krȉsta so raspȉnjali na krȋš.*

raspītȁt se, se raspȉtan - raspîtajo; raspītã, - àla, - àlo, raspȉtan, a, o, raspitãj, *v. p.*, izviditi, istražiti: *Raspîtaj se màlo kämo so šlȉ, da jih nî dȍma.*

rasplȁšit, rasplȁšin - rasplȁše i rasplȁšijo, rasplȁši, - plȁšila, - lo, rasplȁši, *v. p.*, preplašiti, prestrašiti i rastjerati nekoga: *Rasplȁši kȍkoši z vȑta, da ne dèlajo škȍdo!*

rasplȅs, raspletȅn - raspletūȏ i raspletējo, rasplȉē, rasplelȁ, rasplelȁ, raspletȇn, - enà, *v. p.*, rasplesti: *Onȁ si je rasplelȁ lâsi, pȑvo nèh se je šlȁ počešȁt.*

raspoznȁt, raspoznȇn - raspoznȇjo, raspoznȇ, - àla, - àlo; raspoznȇj, *v. p.*, prepoznati: *Jâ san ga vàlje raspoznȇ čȉēn je prîša dȍma z vūȏjski.*

raspriegnũt, raspȉēgnen - raspríēgno i raspríēgnejo, raspriegnũ, - la, - lo, raspríēgnen, a, o; raspriegnȉ, *v. p.*, otpregnuti volove od kola: *Raspríēgnȉ volȉ pȁk jih pošȉni na pâšo!*

rasprodȁt (od prodȁt), rasprodȇn - rasprodâjo, raspròdā, - àla, - àlo, raspròdān, ànа, o,

raspr̀odãj, *v. p.*, raspr̀odati, sve prodati: *ûōn je se dòma raspr̀òda pàk je šã va Mèriko.*

raspr̀odāvàt, raspr̀odãvan i raspr̀odājèn - raspr̀odãvajo i raspr̀odājûō; raspr̀odāvã, raspr̀odāvàla, lo, raspr̀odãvan, a, o; raspr̀odãj, *v. i.*, raspr̀odavati: *Onî so raspr̀odāvàli sö mob̀ìljo po kũseh.*

raspr̀ìtit (se), raspr̀ìtin - raspr̀ìtijo, raspr̀ìti, - la, - lo; raspr̀ícen, a, o, raspr̀ìti (se), *v. p.*, rastovariti, skinuti teret (breme) s leđa: *Onâ je raspr̀ìtila brîēntu vodî.*

raspuklĩna, i, *pl.* raspuklĩni, raspuklîn, *f.*, rasjeklina, pukotina: *Va Kràše se na vèč mestîēh nãjde raspuklĩni.*

rāspùs, rāspùsta, *pl.* rāspùsti, raspûs, *m.*, dugačka gredica koja spaja prednji i zadnji dio kola, srčanica: *Sàki vũōs mũōra imèt i rāspùs.*

raspūšćàt, raspũšćan - raspũšćajo, raspūšća, raspušćàla, lo, raspùšćen, a, o; raspũšćaj, *v. i.*, raspuštati: *Onî so raspūšćàli svojo kumpanĩjo.*

raspùšćen, a, o, raspùšćenega, *adj.*, raspušten, neodgojen: *Danàska je pùno otrũōk raspùšćeneh prez òdgoja.*

rasr̀dìt (se), rasr̀din - rasr̀de i rasr̀ijo, rasrdì, rasrdìla, rasrdìlo, rasr̀jen, a, o, rasrdì (se), *v. p.*, rasrditi (se): *Vèč ljũdi se làhko rasr̀di za sàko nìč.*

rastākàt, rastãčen - rastãčo, rastakã, - àla, - àlo, *v. i.*, **1.** razlijevati, pretočiti u sudove: *Kadè se bàčvi perũō se vodà rastãče.* **2.** razvlačiti: *Kadà se dèla pášta se tīēstò rastãče.*

rastavulàt, rastavulȋn - rastavulâjo, rastavulã, - àla, - àlo, rastavulȋn, o; rastavulãj, *v. p.*, [od mlet. *intavolar*, zamjenom stranoga prefiksa *in-* s hrvatskim *raz-/ras-*], brisati uknjižbu u zemaljoknjižnom uredu. **rastavulàt se** - rasknjižiti se: *Jâ ću se rastuvàt čîēn mi plãtiš dugovĩno.*

rastèć, rastečèn - rastekũō i rastečèjo; rastèka, rasteklà, lò; rastečì, *v. p.*, rastepsti, spiskati: *Čâ se prez Bòga stečè se bîžo rastečà.*

rastès, rastepèn - rastepũō i rastepèjo, rastèpa, rasteplà, rasteplò, rastepíen, rastepì, *v. p.*, razoriti, raspršiti, rasipati (imetak): *ûōn je sö kmèšćino zàpi i rastèpa.*

rastīegnũt, rastîegnen - rastîegno i rastīegnejo, rastīegnũ, - la, - lo; rastîegnjen, a, o, *v. p.*, rastegnuti, raširiti, razapeti: *Rastīegnì lancũmi na suncu da se bòlje sũše!*

rastìrat, rastìran - rastìrajo, rastìra, rastìrala, lo, rastìran, a, o; rastìraj, *v. p.*, rastjerati, razagnati: *Rastìraj tè mùhi da ne pâdno va mlīekò!*

Rāstòčina, i, naziv jedne duboke drage na zapadnoj strani Učke.

rastočìt, rastòčin - rastòče i rastòčijo, rastočì, - ìla, rastòčen, a, o, rastočì, *v. p.*, rastočiti, proliti tekućinu: *Hlâpac je sö vînò z bũćkà rastočĩ.*

rastōmàčit, rastomàčin - rastomàče i rastomàčijo, rastomàči, - la, rastomàčen, a, o; rastomàči, *v. p.*, rastumačiti, razjasniti: *Rastomàči jin, kakò se tà ìgra igrâ!*

rastopìt (od stopìt), rastopîn - rastòpīti, rastòpījũō, rastopĩ, rastopìla, rastopìla, rastopìlo, rastòpljen, a, o, rastopì, *v. p.*, rastopiti: *Sũōl se va vodè vàlje rastopĩ.*

rastrèskat, rastrèskan - rastrèskajō, rastrèska, - la, - lo, rastreskan, a, o; rastrèskaj, *v. p.*, razlupati, razbiti u sto komada: *Ku pijàt pâdne na tlà se vàlje rastrèska na kûsi.*

rastrèšen, a, o, rastrèšenega, *adj.*, **1.** nesabran. **2.** razàsut: *Sīēla nìso na kũpe vèč so rastrèšena posũōt.*

rastrîes se (od trîes), rastrīesèn - rastrīesũō i rastrīesèjo, rastrîesā, rastrîesla, rastrîeslo, rastrīesì, *v. p.*, rastresti (se): *Kî se pèlje gîden pũōte se làhko rastrīesè.*

rastũōć, (od tûć), rastūkũō i rastūčèjo, rastũka, - kla, rastùčen, a, o; rastūčì, *v. p.*, razbiti, razlupati: *Rastūčì svì urèhi s tîēn batìćen!*

rasūdìt, rasũdin - rasũde i rasũdijo, rasudî, - ìla, - ìlo, rasũjen, a, o; rasūdì, *v. p.*, prosuditi, presuditi: *Rasūdì sȃm, čâ je bòlje! Ovakò, àli onakò.*

rāsũt se, raspèn - raspũō i raspèjo; rasũ, la, lo; ràsut, a, o; raspì, *v. p.*, rasuti, raspasti se: *Nàš maštîēl se je rasũ, àš je bî dùgo prèz vodì. Ovà bàčva je ràsuta, pak je trîebe poprāvit.*

rašćēšàt (se), rašćèšȋn - raščèšo i raščešâjo, raščešã, - àla, - àlo; raščešȋn, raščešàna, o; raščešãj, *v. p.*, raščešljati: *Onà se vãjki raščèšâ pȓvo nego grîē spàt.*

rašćārìt se, se rašćarîēje, rašćārèlo, *v. p.*, (tal. rischiarirsi) [mlet. *schiarirse* (DDV 625); *s'ciarir* (VG 971)], razvedriti se: *Bìće lîēpo vrîeme, aš se je rašćārèlo.*

rašīrìt (se), rašìrin - rašîre i rašìrijo, raširì, raširìla, rašìren, a, o, raširì, *v. p.*, raširiti: *Kadà tići letîē rašìrijo krîēlja.*

rāšpa, i, *pl.* rāšpo, râšp, (tal. raspa) [mlet. *raspa* (DDV 554; VG 860)], *f.*, turpija, lima: *Rāšpo*

rãbijo kaligãrï, tïljari i kovãčï.

rašpȁt, rašpȋn - rašpãjo, rašpã, rašpȁla, rašpȁlo, rašpȋn, raspȁna, o, rašpãj, *v. i.* [mlet. *raspar* (DDV 554; VG 860)], turpijat: *Kaligãr rašpâ puntãlï.*

rašpī̋ens, a, *pl.* rašpī̋ensi, rašpī̋ens, *m.*, (tal. dispensa) [mlet. *dispensa* (DDV 241; VG 318)], oprost, zabrana, dozvola braka: *Onï so dobïli rašpī̋ens da se mȍro ženït, âš so bïlï va rodu.*

raštelâda, i, *f.*, (tal. rastrellata) [mlet. *rastelada* (VG 861)], duga pregrada od željeznih letvica: *Nȅke kući ïmajo na ũknah na tlī̋h raštelâdo.*

raštȅli, raštī̋el, *pl. t. f.* [mlet. *rastel* (VG 861)], vrata (rešetaka) od željeznih šipki ili letvica: *Raštȅli ïmajo poli nàs nujvȅć cimïteri i balidũori.*

raštrkȁt (se), raštrkȋn - raštrkâjo, raštrkã, raštrkȁla, lo; raštrkȋn, raštrkȁna, o, raštrkãj (se), *v. p.*, raspršiti (se): *Sȅ ũovci so se raštrkȁle po Krãse.*

rašūšīt (se), rašūšin - rašūše i rašūšijō, rašūšī, - ïla, - ïlo, rašūšen, a, o, rašūšī (se), *v. p.*, rasušiti, rasklimati (se): *Ovȁ bãčva pūšća vȍdo, âš se je rašūšïla.*

rȁt, ràda, ràdo, ràji, *adv.*, rado, drage volje: *Otrokï hȍde ràdi va škuőlo sporàdi kumpanïji!*

rȁta, i, *f.*, (tal. rata), obrok (plaćanja), dio: *Impiegâti plãćajo rȍbo na rȁti.*

rȁtalj, a, *pl.* rȁtelji, rȁtalj, *m.*, ratar, orač: *Danâs je pūno dȅla, âš ïmamo rȁtelji.*

rȁtaljski, a, o, rȁtaljskega, *adj.*, ratarski, oračkī: *Rȁtaljsko dȅlo nï tẽško, âš zȅmljo orũő volï a ne ljũdi.*

ratićȍ̀ki, ratićũ̀ok, *pl. t. m.*, (tal. articiocchi) [mlet. *articioco* (VG 40); *artichioco* (DDV 45)], (lat. cymyry scolymus), vrsta gomolja za svinje, visoka stabiljka koja ima lijepe žute cvjetove poput suncokreta, a služi za strehu i za pravljanje baklja.

ratićȍ̀kovina, i, *f.*, stabljike od ratićoka: *Od ratićȍ̀kovini se dȅlajo pužȁli za pũőć na zornï̋co.*

râvan, râvni, *pl.* râvni, râvan, *f.*, **1.** ravnica, visoravan, poljana; **2.** jedan toponim.

rāvn̄, (râvni), rāvnā, ȍ, ravnegȁ, ravnȅji, *adj.*, ravan, uspravan: *Ovȁ cẽsta je rāvnā. ũőn je zâša ravnȍva crī̋ekvo.*

ravn̄nca, i, *pl.* ravn̄nci, ravn̄nc, *f.*, **1.** mala ravnica. **2.** naziv visoravni neposredno pred gradićem Boljunom.

ravnȁt, ravnȋn - ravnī̋jo, ravnī̋, ravnȁla, ravnȁlo, ravnī̋j, *v. i.*, ravnati. **ravnȁt se -** ravnati se (po nekome): *Ravnī̋j se po onemï, kî je pametnẽji o(d) tebȅ.*

ravnï̋ca, i, *pl.* ravnï̋ce, ravnī̋c, *f.*, ravnica, ravno zemljište, *dem.* ravnï̋čica: *Po ravnï̋ce govẽda pāsũő.*

rāvnȍ̀, *adv.*, **1.** uspravno: *ũőn hȍdi vâjki ravnȍ̀, kakȍ̀ i soldât.* **2.** ravno naprijed: *Hȍte sàmo rāvnȍ̀ dàlje pàk nī̋ećete fãlit!*

razagnȁt, razagnȋn - razagnī̋jo, razagnī̋, - ȁla, - ȁlo, razagnī̋n, razagnȁna, o; razagnī̋j, *v. p.*, rastjerati, razgoniti: *Razagnī̋j tẽ ũővci na pãšo!*

razagnȅvat, razagnȕjen - razagnûjo; razagnûjo; razagnẽva, la, lo; razagnũj, *v. i.*, rastjerivati: *Pastïr ï razagnûjo ũővci po Krãse.*

razbadrẽt se, se razbadrī̋n - razbadrīmȍ - razbadrī̋e i razbadrījũő; razbadrī̋e, razbadrẽla, lo; razbadrï se, *v. p.*, probuditi se, protrljati oči: *Kȍmoć san se razbadrī̋e ot snȁ.*

razbekārït, (od bekarït), razbârin - razbekãre i razbekãrijo, razbekārī̋, razbekārïla, razbekarïlo, razbekãren, a, o; razbekārï, *v. p.*, razmesariti, rasjeći meso na komade: *Bekãr je prāscȁ zabekārī̋va jenȍ ûro.*

razbīẽžȁt se, se razbīẽžī̋n, razbiežī̋e i razbiežijũő; razbežã, la, lo; razbīẽži se, *v. p.*, razbježati se: *Kadȁ otȁc zãme šï̋bo sï se otrokï razbīẽžī̋e.*

razbït, razbījẽn - razbījũő, razbī̋, razbïla, razbïlo, razbïjen, a, o, razbī̋t, razbitȁ, ȍ; razbī̋j, *v. p.*, razbiti, razlupati: *Otrokï so razbïli bȍco z mlīẽkũőn.* **razbït kontrȁt -** poništiti ugovor.

razbolẽt se, se razbolī̋n - razbolī̋e i razbolī̋ejo, razbolī̋e, razbolẽla, - ẽlo, razbolï se, *v. p.*, razboljeti se, naglo oboljeti, postati bolestan: *Mũőran pũőć dȍma ãč mi se je màt razbolẽla.*

razbotonȁt (se), (se) razbotonī̋n - razbotonī̋jo; razbotonī̋, razbotonȁla, razbotonī̋n, razbotonȁna, o; razbotonī̋j, *v. p.*, (tal. sbottonare) [zamjena stranog prefiksa s- iz mlet. *sbotonar* (DDV 610); *fbotonar* (VG 947), sa hrvatskim prefiksom raz-], raskopčati (se): *Razbotonī̋j si stomȁnjo; čâ ne vïdiš, da je teplo!*

razbućkȁt, razbȕ̀ćkī̋n - razbȕ̀ćkâjo; razbȕ̀ćkã, - ȁla, lo, razbȕ̀ćkī̋n, ȁ, o; razbȕ̀ćkaj, *v. p.*, razburkati, razmutiti vodu: *Vẽtar je razbūćkã vȍdo va kālẽ.*

razdāljenos, razdaljenosti, *pl.* razdãljenosti,

razdaljenos, *f.*, udaljenost: *Med nàšemi sȉ̑elami n ȋ̑ vel ȉ̑ka razdãljenos.*

razdȅ̄nȉ̑t se, se je razdȅ̄nȉ̑lo, *v. p.*, započeti, osvanuti dan: *Kȁ̄t san se jâ bî stã̄ vȅ̑č se bȉ̑lo razdȅ̄nȉ̑lo.*

razdȉ̑ēl, razdȉ̑ēlā̀, *pl.* razdȉ̑ēlȉ̀, razdȉ̑ēli, *m.*, razdio, pretinac: *Žȉ̑ēnska kasȅ̄la ȉ̑ma dvâ razdȉ̑ēlā̀.*

razdȉ̑ēlȉ̀t, razdȉ̑ēlin - razdȉ̑ēle i razdȉ̑ēlijo; razdȉ̑ēlȉ̀, razdȉ̑ēlȉ̑la, lo; razdȉ̑ēljen, a, o, razdȉ̑ēlȉ̀, *v. p.*, razdijeliti: *Razdȉ̑ēlȉ̀ ú̑ōf s ȋ̑r na pêt dȉ̑ēli!* **razdȉ̑ēlȉ̀t se -** razdijeliti se: *Mî smo vȅ̑č razdȉ̑ēlȉ̑li met sȍ̑bon.*

razdȉ̀rat, razdȉ̀ran - razdȉ̀rajo; razdȉ̀ra, la, lo; razdȉ̀raj, *v. i.*, razdirati, derati: *Slȁ̄ba večȅ̄ra lancȗ̄nȉ̀ razdȉ̀ra.*

razdrȁ̀panac, razdrȁ̀panca, *pl.* razdrȁ̀panci, razdrȁ̀panac, *m.*, dronjo, odrpanac, osoba u poderanom odijelu: *Razdrȁ̀panci so navȁ̄dno vêli siromȁ̄hi, ȁ̄li pȅ̑kljari.*

razdrȁ̀pat, razdrȁ̀pan - razdȁ̀pajo, razdrȁ̀pā, - ȁ̄la, - ȁ̄lo, razdrȁ̀pan, a, o, razdrapāj se, *v. p.*, poderati, razderati, rastrgati (odijelo): *ú̑ōn si je va dirȁ̄ke razdrȁ̀pa jakȅ̄to. Brȅ̑k ga je ujȇ̑ i razdrȁ̀pa mu bragȅ̄šnico. Si ga vȉ̑de kakȍ̑ je prîša dȍ̑ma sâ razdrȁ̀pan?*

razdrāžȉ̀t, razdrāžin - razdrãže i razdrãžijo, razdražȉ̑, - ȉ̀la, - ȉ̀lo, razdrãžen, *v. p.*, rasrditi, razljutiti nekoga: *Brȅ̑k ujȇ̑ku se ga razdrãži i ȕ̑cka.*

razdvājȁ̀t, razdvājan - razdvājajo; razdvajã, razdvajȁ̀la, lo; razdvājan, a, o; razdvājaj; *v. i.*, razdvājati: *Nàši vȑ̀ti razdvãja visȍ̑ki zît.*

razgālȉ̀t (se), razgālin, razgāle i razgālijo, razgalȉ̑, - ȉ̀la, - ȉ̀lo, razgāljen, razgālȉ̀, *v. p.*, razgolititi, raskopčati se do gola: *Kȁ̄t je jȁ̄ko tȅ̑plo čovȅ̑k je prisȉ̑ljen da razgãli pȑ̀sa, da se mȁ̄lo rashlãdi. Po lȅ̑te težȁ̄kȉ̀ delâjo razgãljeni.*

razglājen, a, o; razglājenega, razglajenȅ̑ji, *adj.*, izglađen, utrt: *Hȍ̑te po tȅ̑ stazȅ̑, onȁ̄ je vȅ̑č razglājena.*

razglāsȉ̀t, razglãsin - razglãse i razglãsijo, razglāsȉ̑, - ȉ̀la, - ȉ̀lo; razglãšen, a, o, razglasi, *v. p.*, oglasiti, pronijeti glas o nečemu, proglasiti: *Kȍ̑mun je razglāsȉ̑ kadȁ̄ ćе bȉ̑t lȉ̑cit o(t) drȗ̄va.*

razglašȅ̑vat, razglašȗjen - razglašȗjo; razglašȅ̑va, la, lo; razglašȗj, *v. i.*, razglašivati: *ú̑ōn je po cȗ̄len kȍ̑mune razglašȅ̑va, da prodājȅ̑ kȕ̑ćo.*

razgorȅ̑t se, razgorȉ̑n - razgorimȍ̑ - razgorȋ̑ē i razgorijȗ́ō; razgorȋ̑ē, razgorȅ̑la, lo; razgorȅ̑n, ȁ̄, ȍ̑; razgorȉ̀ se, *v. p.*, razgorjeti, rasplamsati se: *Drvȁ̄ so se vȅ̑č razgorȅ̑la, pȁ̄k se mȍ̑re počȋ̑ēt kȕ̑hat.*

razgovārȁ̀t, razgovãran - razgovãrajo; razgovārã, - ȁ̄la, - lo; razgovãran, a, o; razgovãraj; *v. i.*, razgovarati. **razgovārȁ̀t se -** razgovarati s nekim: *Onȉ̑ so se razgovārȁ̀li o svojȋ̑ēn poslȅ̑. Otrȍ̑k se dobrȍ̑ vȁ̄di; vȅ̑č znȋ̑ razgovārȁ̀t nȋ̑ēmški.*

razgovȅ̑tan, razgovȅ̑tna, o; razgovȅ̑tnega, razgovetnȅ̑ji, *adj.*, razgovjetan, jasan, razumljiv: *Profesú̑or nan tomȁ̄či vãjki razgovȅ̑tno.*

razgrādȉ̀t, razgrãdin - razgrãde i razgrãdijo, razgrādȉ̑, -ȉ̀la, -ȉ̀lo; razgrãjen, a, o; razgradȉ̀, *v. p.*, porušiti dio ograde ili plota: *Zît je bȉ̑ razgrãjen, pȁ̄k sām ga ȍ̑pet zagrādȉ̑. - Làhko je razgrādȉ̀t, mȁ̄ je tȅ̑ško zagrādȉ̀t.*

razgrajȅ̑vat, razgrajũjen - razgrajũjo, razgrajȅ̑va, -la, -lo; razgrajȅ̑van, a, o; razgrajũj, *v. i.*, razgrađivati, rušiti ogradu: *Kmȅ̑t nȉ̑kat ne razgrajũje svojȍ̑ grãj.*

razgranũ̄t, razgrȉ̀nen - razgrȉ̀no i razgrȉ̀nejō, razgrnû, -ûla, -ûlo, razgrȉ̀njen, a, o, razgrnȉ̀, *v. p.*, rasprostrijeti, razotkriti: *Razgrnȉ̀ čr̄ēpnjo; krȕ̑h je vȅ̑č pečȋ̑ēn.*

rāzgūō̑r, rāzgȍ̑ra, *pl.* rāzgȍ̑ri, razgūō̑r, *m.*, brazda, kanal nasred njive ili oranice: *Razgūō̑r se dȅ̑la, kadȁ̄ se orȅ̑, da mȍ̑re voda otȅ̑č z njȉ̑vi.*

razjādȉ̀t (se), (od jadȉ̀t), razjādin, razjāda i razjādijo, razjādȉ̑, razjādȉ̀la, razjādȉ̀lo, razjāden, a, o, razjādi, *v. p.*, razljutiti, naljutiti: *Nȅ̑ki ljȗ̄di se razjāde i za mȋ̑le stvãri i pres kor ȉ̀sti.*

razletȅ̑t se, se razletȉ̑n - razletimȍ̑ - razletȋ̑ē i razletijȗ́ō, razletȋ̑ē, razlȅ̑la, lo, razletȋ̑ēn, razletenȁ̄, ȍ̑, razletȉ̀ se, *v. p.*, razletjeti se, rasprsnuti se: *Kadȁ̄ mîna pȗ̄kne se kamȋ̑ēnje razletȉ̑ na sȅ̑ strȕ̑nȉ̀.*

rāzlȉ̀čan, (različni), razlȉ̀čna, o, razlȉ̀čnega, *adj.*, različit: *Njȉ̑hove jakȅ̑ti so razlȉ̀čnega kolúō̑ra.*

razlȉ̀ka, i, *pl.* razliki, razlîk, *f.*, razlika: *Med njȉ̑mi dvȅ̑mi je vêla razlȉ̀ka va temperamȋ̑ēntu.*

razlȉ̀t (od lȉ̀t), razlījȅ̑n - razlījúō̑, razlȉ̑, razlȉ̀la, razlȉ̀lo, razlȉ̀jen, a, o, razlȉ̑j, *v. p.*, razliti (tekućinu): *ú̑ōn je razlȉ̑ vȍ̑do z brȋ̑ēnti, kadȁ̄ mu se bȉ̑lo podȑ̀snulo.*

razlīvȁ̀t (od līvȁ̀t), razlȉ̑van - ralȉ̑vajo, razlīvã, razlīvȁ̀la, razlīvȁ̀lo, razlȉ̑van, a, o; razlȉ̑vaj, *v.*

i., razlivati, razlijevati: *Ne razlîvaj vòdo prëz potrèbi, àš je škòda!*

razložìt, razložîn, razložimò - razložîē i razložījūō; razložî, razložìla, lo; razlòžen, a, o; razložì, *v. p.*, razjasniti, rastumačiti: *Razložì mu cîēlo stvār, da te bòlje razumîē.*

razlūōčìt, razlúōčin - razlúōče i razluočijo; razlūōčî, razlūōčìla, lo; razlúōčen, a, o; razlūōčì, *v. p.*, rastaviti, odvojiti: *Jîmjca se pòtle pâr mesîēc razlúōči od màteri.*

razmesārìt (od mesārìt), razmesārin - razmesāre i razmesārijo, razmesārî, razmesarìla, lo, razmesāren, a, o; razmesārì, *v. p.*, rasjeći meso u komade: *Kmèti prāscà smì ubîjo i razmesārijo.*

razmetāt, razmèćen - razmèćo i razmèćejo; razmetã, la, lo; razmèćen, a, o; razmećì, *v. i.*, razbacivati na sve strane: *Danàs smo cîēli dân razmetāli sîēno, da se bolje šūši.*

razmìslet, razmìslin - razmìsle i razmìslijo; razmìsle, la, lo; razmìsli, *v. p.*, promisliti, promijeniti misao: *Jâ san stvār bòlje študijã i razmìsle, čâ ìman storìt.*

razmotàt, ramotîn - razmotâjo, razmotã, razmotàla, lo; razmotîn, razmotàna, o; razmotãj, *v. p.*, raspakirati: *Razmotãj màlo, tâ pakēt, da vìdimo, čâ je nūōtre.*

razmotèvat, razmotûjen - razmotèva, la, lo; razmotũj; *v. i.*, raspakirati, odmotati: *Mî smo glèdali, kad je fagòt razmotèva.*

razmulàt, razmulîn - razmulâjo, razmulã, razmulàla, o; razmulîn, razmulàna, o, razmulãj, *v. p.*, (tal. molare) [v. **mulàt**], razriješiti, odvezati: *Jâ san razmulã špigēti, àš me postúōl žūli.*

raznīēs, raznesèn - raznesúō i raznesèjo, raznèsa, raznesłà, raznesłò, raznášan, raznáši, *v. p.*, **1.** raznijeti na komade: *Granîta ga je segà raznesłà.* - **2.** odnijeti komad po komad: *Otrokì so mu raznesłì, sè čâ je imīēva kūće.*

razoràt, razorèn - razorî i razorèjo; razorã, razoràla, lo; razorîn, razoràna, o, razorãj, *v. p.*, razorati: *uōn je razorã va kampànje dvâ rīēda.*

razrukâvan, razrukãvna, razrukãvno, razrukavnega, *adj.*, bez kratkog kaputa, bez rukava: *Po lēte moškî hòde razrukãvni.*

razrúōmpat, razrúōmpan - razrúōmpajo, razrúōmpa, la, lo, razrúōmpa, la, lo, razrúōmpan, a, o; razruompãj, *v. p.*, (tal. rompere) [v. **rúōmpat**], rastući, razbiti: *Posòda se làhko razrúōmpa. Sūsèt ìma sè vrāta razrúōmpane.*

razrùšit, razrùše i razrùšijo; razrùši, la, lo; razrùšen, a, o; razrùši, *v. p.*, razrušiti, razvaliti: *Búōmba razrùši làhko i nîjvēć kūćo.*

ràzuman, ràzumna, o; ràzumnega, razumnèji, *adj.*, pametan, razborit, uman: *Ràzumnega člòvèka sàki štimâ.*

razumēt, razumîēn - razumîējo, razumîē, razumèla, razumèlo; razumîēj, *v. p.*, razumjeti, zapamtiti, opaziti: *Jâ san vàlje razumîē, da tò dèlo ne veljâ pūno.*

razvàdit (se), razvàdin - razvàde i razvàdijo; razvàdi, la, lo; razvàdi, *v. p.*, odviknuti (se): *Jâ san se vēć dūgo razvàdi fumàt. Razvàdi ga o(t) tegà vîcija! Razvãjeni otrokì so navàdno pòredni, àš nîēćo poslūšat.*

razvahljàt (od vahljàt), razvahljîn - razvahljâjo; razvahljã, razvahljàla, lo; razvahljãj, *v. p.*, razbacati sijeno: *Razvahljãjte sîēno z vìlami, da se làglje ošūši!*

razvedrìt se, se razvedrî, se je razvedrìlo; razvèdren, a, o; razvedrì se, *v. p.*, razvedriti se: *Dopúōlne je bìlo òblačno, màzapúōlne se je razvedrìlo.*

razveselìt (se), razveselîn - razveselīmò - razveselîē i razveselījūō; razveselî, razveselìla, lo; razveselì (se), *v. p.*, razveseliti, obradovati (se): *Mùzika i plîēs ljûdi razveselîē.*

razvežēvat, razvežûjen, razvežûjo, razvežèva, la, lo; razvežũj, *v. i.*, razvezivati: *uōn je razveževa snopì a mî smo mlātìli žìto.*

razvežīēvàt, razvežîēvan - razvežîēvajo; razvežīēvã, razvežīēvala, lo; razvežîēvan, na, no; razvežîēvaj, *v. it.*, opetovano razvezivati: *Jâ san jie pomòga vēć pūti razvežīēvàt snapì žìta.*

razvìdet, razvìdin - razvìde i razvìdijō, razvìdē, - la, - lo; razvidi, *v. p.*, izviditi, istražiti: *Razvìdi màlo, kadè so nàše úōvci, pak jih pošìni dòma.*

razvìdet se, se razvìdi, razvìdelo; razvìden, a, o; razvìdi se, *v. p.*, razvedriti se: *Nîēće bi dažljà, àš je (nèbo) vēć razvìdelo.*

razvīēzàt (se), razvîēžen - razvîēžo; razvīēza, razvīēzàla, lo; razvîēžen i razvîēzan, a, o; razvīēžì, *v. p.*, razvezati što je vezano: *Razvīēžì tegà tovàra; nèkoa grîē na pāšo.*

razvìt (se), razvījèn - razvijúō; razvî, razvìla, lo; razvìjen, a, o; razvît, razvītà, ò, razvîj (se), *v. p.*, **1.** razviti (se): *Tà otročìca je vēć dobrò razvìjena.* **2.** odmotati: *Razvîj màlo tâ fagòt!*

razvlȋēć, razvlīečȅn - razvlīečúō, razvlīēka - razvlīēkla - razvlīēklo, razvlīēčen, a, o, razvlieči̋, *v. p.*, razvući: *Razvlīēčī̋ úōf tapīēt!*

razvodnı̏t (se), razvodnī̋n - razvodnīmò - razvednīē i razvodnījúō; razvodnī̋, razvodnı̏la, lo; razvodnı̏, *v. p.*, razvodniti, pokvariti (se): *Nàš kumpȋr se je od mrȁža razvodnī̋, pȁk n ī̋ za jȅs.*

razvrȅć, razvȓžen - razvȓžo i razvȓjejo; razvȑga, razvȑgla, lo; razvȑžen, a, o; razvȑži, *v. p.*, razvrći, rastaviti na dijelove, poništiti: *úōn je razvȑga svúōj kontrȁt z brȁton.*

razvrnūt, razvȑnen - razvȑno i razvȑnejo, razvrnū, - la, - lo; razvrnī̋, *v. p.*, odijeliti, razlučiti: *Telȁc vȅć sȋm jī̋, pȁk ga trȋēbe razvrnūt od mȁteri.*

rāžȋnj, rāžnjȁ, *pl.* rāžnjı̏, rāžnji, *m.*, ražanj: *Prašćića se mòre pȅć i na rāžnjȅ, kakò i jȋnjca.*

ražmīkȁt, ražmī̋čen - ražmī̋čo i ražmī̋čejo; ražmīkā, ražmikȁla, lo; ražmī̋kan, a, o; ražmīčı̏, *v. p.*, raskvasiti, stiskati: *Bijankarȉjo se razmī̋če pȑvo nēgo se stâvi šūšȉt.*

Rȅba, i, *f.*, ime ovce kratkog repa.

rebatȋn, a, *pl.* rebatȋni, rabatī̋ni, *m.*, kratki čavao, kojim se veže željezni obruč (kraj s krajem): *Rebatȋni rãbe bȁčvari, kadà nabȋjajo ȍbruči na bȁčvi.*

rebrȍ, rebrȁ, *pl.* rīēbra, rīēbar i rebar, *n.*, rebro: *úōn je pã, pȁk si je zlomī̋ dvīērīēbra i rúōko.*

rȅć, rečȅn - rekúō, rečúō i rečējo, rȅka, reklȁ, reklȍ; rečı̏, *v. p.*, **1.** značiti: *Tȍ će rȅć da je sȅ dobrȍ pasȁlo.* **2.** reći: *Da čūjemo, čâ će rȅć nàš prīētel s Pãzi.*

recȋn, a, *pl.* recȋni, recī̋ni, *m.*, (mlet. orecchino) [mlet. *recin* (VG 865), afereza od *orecin, ore(n)cin* (VG 708)], naušnica: *Nȅkat so recȋni nosȉli i moškî, a sadà sàmo žīēnske.*

reditȁt, reditī̋n - reditâjo, reditā, reditȁla, reditȁlo, reditī̋n, reditȁna, o, reditāj, *v. p.*, (tal. ereditare) [mlet. *reditar* (DDV 560; VG 867), afereza od *ereditar* (VG 342)], naslijediti, baštiniti: *Múōj brȁt je po ženȅ reditā cīēlo kmēšćino.*

redȕžit, redȕžin - redȕže i redȕžijo, redȕži, la, lo, redȕžen, a, o; redȕži, *v. p.*, (tal. ridurre) [mlet. *redur* (DDV 561), *ridur* (VG 879)], **1.** sniziti, oboriti cijenu: *Redȕžite prīēcijo svojȅ rȍbe, ku jo želitȅ prodȁt.* **2.** otpremiti: *Onȉ so ga redȕžili va špitãl.*

refȁt, refī̋n - refâjo, refā, refȁla, lo; refī̋n, refȁna, o; refāj, *v. p.*, (tal. rifarsi) [mlet. *refar* (DDV 561; VG 867)], popraviti, nadoknaditi štetu: *úōn je vȅć refā svúōj fâl.* **refȁt se** (refarsi) [mlet. *refarse* (DDV 561; VG 867)] - oporaviti se (od bolesti).

regâl, a, *pl.* regâli, regãli, *m.*, (tal. regalo) [mlet. *regalo* (DDV 562; VG 868)], dar, poklon: *úōn je dobî za svúōj pîr pȉno regãli.*

regalȁt, regalī̋n - regalâjo; regalā, regalȁla, lo; regalī̋n, regalȁna, o, regalāj, *v. i.* i *p.*, (tal. regalere) [mlet. *regalar* (VG 868)], darivati, darovati, pokloniti: *Šī̋ntulo mi je na bīērme regalā jenȍ ūro i vêli kolāč.*

regalȅvat, regalûjen - regalûjo; regalȅva, la, lo; regulȅvaj, *v. i.*, (tal. regalar) [v. **regalȁt**], više puta darivati: *Kad je prîša z Bīēčā je sàkemu otrikū ragalȅva šest ȉco.*

regimīēnta, i, *pl.* regimīēnti, regimīēnt, *f.*, (njem. regiment), vojnički puk, pukovnija: *Nàši soldâti so nȅkat slūžȉli poli 97 regimīēnti fanterȉji va Trstȅ.*

regrût, a, *pl.* regrûti, regrût, *m.*, (njem. Rekrut), regrut, novak: *Regrûti so nȅkat služȉli dvīēdo trî lȅta.*

regulȁt (se), regulī̋n - ragulājo, regulā, regulȁla, regulȁlo, regulī̋n, regulȁna, o; regulāj, *v. p.*, (tal. regolare, regolarsi) [mlet. *regolar* (DDV 563; VG 869)], **1.** urediti (se): *Regulāj blâgo pȑvo nēgo grīēš ćā.* **2.** nagoditi se: *Làhko ta tȍmî ćemo se vȅć regulȁt.*

regulȅvat (se), ragulīēvan - regulīēvajo; regulīēvā, regulīēvȁla, lo; regulīēvan, a, o; regulīēvaj, *v. i.*, (tal. regolare) [v. **regulȁt (se)**], **1.** uređivati: *Gospodarȉca regulīēva kūćo, a gospodār blâgo.* **2.** nagađati se: *Mî smo se pâr līēt regulīēvȁli prȅsudā, mȁ se nȉsmo mogli̋ složȉt.*

Rȅhija, i, *f.*, ime ovce s čuperkom vune pod vratom.

reklamȁt, reklamī̋n - reklamī̋jo, reklamī̋, reklamȁla, lo, reklamī̋n, reklamȁna, o; reklamī̋j, *v. p.*, potraživati, pritužiti se: *Ku jȍš nȉsi prȉjo pakȅt tî ga reklamī̋j na pȍšte.*

rekȕrit, rekȕrin - rekȕre i rekȕrijo; rekȕri, - la, - lo; rekȕri, *v. p.*, (tal. ricorre) [tal. *ricorrere* (VDLI 1911)], prizvati se na višu vlast, praviti utok, žaliti se: *Ku nȉsi kuntēnat šentīēnco, tî rekȕri na tribunā̋l.*

relúōj, relȍja, *pl.* relȍji, relúōj, *m.*, (tal. orologgio) [mlet. *relòio /rologio* (VG 894), tal. *orologio* (VDLI 1545)], džepni sat: *Nemúōj púōt prȅz relȍja!*

remēnȁt se, se remenī̋n - remenī̋jo, remenī̋, - ȁla, - ȁlo, remenī̋j se, *v. i.* [mlet. *remenar(se)*

(DDV 565; VG 871)], dangubiti, skitati, vucarati se: *Kî se remanȉ po oštarȉjah je slâp gospodâr.*

remīênh, remīênga, *m.*, (mlet. remengo), **1.** propast, uništenje: *Trgövac, kî se zadūži, làhko se nȇjde va remīênge.* **2.** vrst narodne psovke: *Čâ me smīêron šekâš, hodȉ va remīênh!*

renegât, a, *pl.* renegâti, renegãti, *m.*, (tal. rinnegato) [mlet. *renegà* (DDV 566)], izdajica, poturica, otpadnik: *Renegâta sȁki škivâ i grîdo glëda.*

renūt, rènen - renúō i renëjo, renũ, la, lo; renȉ, *v. p.*, pognati, zagnati: *Renȉ blâgo na pãšo, àš je làčno!*

reoplȃn, a, *pl.* reoplȃni, reoplȃni, *m.*, (tal. aeroplano) [afereza od mlet. *aeroplan* (VG 7)], zrakoplov: *Za mojīê pàmeti nī bilò tomöbil ni reoplȃni.*

repȉšće, a, *pl.* repȉšća, repîšć, *n.*, repište, njiva zasijana repom: *Mî smo na repȉšće rëpo vëć vȉrili.*

Repȕlja, i, *f.*, ime ovce dugačkog repa s bijelim i crnim pjegama.

Repȕška, i, *f.*, ime ovce sa kratkim repom.

repȕšnica, i, *f.*, divlja repica sa žutim cvijetom; vrsta ljekovitog bilja.

Rešćȉca, i, *pl.* Rešćȉce, Rešćîc, *f.*, Riječanka: *Rešćȉce bȉvajo va grādë Rīčkë.*

rešetȁ, rešetȉ, *pl.* rešetȉ, rešīêt, *f.*, rešeto: *Rešetȍ se rãbi za vijât žito i pažūl.*

rešīêrva, i, *pl.* rešīêrvi, rešīêrf, *f.* [mlet. *riserva* (DDV 577; VG 885)], **1.** pričuva: *Na vële manūōvri se pozovë i rešīêrvo.* **2.** zaliha: *Mî ȉmamo rešīêrvi lëh za jȍš pâr mesīêci.*

rẽšt, a, rẽšti, rīêšt, *m.*, (njem. Arrest i Rest), **1.** zatvor, tamnica: *Rẽšti so za ašašȉni, tâti i slepārȉ.* **2.** ostatak tkanine: *Rẽšti so navädno cenẽji nẽgo drūga röba.*

rẽšta, i, *pl.* rẽšti, rīêšt, *f.*, (tal. resta) [mlet. *resta* (DDV 569; VG 874)], pletenica, vijenac luka, češnjaka ili kukuruza: *Rẽšti se stäwi šūšȉt pod grīêdi käwaro, ali šufrët.*

rẽšto, *adv.*, (tal. del resto) [mlet. *de resto* (VG 875)], uostalom: *Danäs nȉman vrẽmena, rẽšto prīdȉte jūtre, ku van je lãzno.*

reverīênda, i, *pl.* reverīêndi, reverīênt, *f.*, (tal. reverenda), svećenička halja: *Reverīêndo nösijo sämo popȉ.*

rẽzavica, i, *pl.* rẽzavice, rẽzavic, *f.*, žgaravica: *Nẽkoga smīêron mūči rẽzavica.*

rezȉlnik, a, *pl.* rezilniki, rezȉlnik, *m.*, makljica, stolarska i bačvarska sprava sa 2 ručke 1/2 m dugačka za obrezivanje drveta i duga: *Rezȉlnikon bäčvar obrežūje dȍgi.*

režentȁt, režentȃn - režentã, režentäla, režentälo; režentȃn, režentäna, o; režentãj, (mlet. resentar), *v. p.*, isprati rublje, isplahnuti, po drugi put oprati, splahnuti: *Bijankarȉjo se nȇjprȉvo požaljîâ a potīên režentâ.*

režljārȉt, režljãrin - režljãre i režljãrijo; režljarȉ, režljārȉla, o; režljārȉ; *v. p.*, rezbariti: *Pastīrȉ na pãše režljãrijo pälico, älī svirälī.*

ribaltūōn, a, *pl.* ribaltūōni, ribaltūōni, *m.*, (tal. ribaltone) [mlet. *ribalton* (VG 876)], preokret, revolucija: *Prȉvi ribaltūōn je bî va Francīêske.*

ribārȉt, ribãrin - ribãre i ribãrijo, ribārȉ, - ȉla, - ȉlo, ribārȉ, *v. i.*, ribariti, ribe loviti: *Na mūōru ribãri sȁki kî ȉma vrẽmena i bãrko.*

ribȁšo, a, *pl.* ribȁši, ribâš, *m.*, (tal. ribasso) [mlet. *ribasso* (VG 876)], popust, sniženje cijena: *Röbo se navädno kupūje, kadȁ je kakūōv ribȁšo.*

rȉbeš, rȉbeža, *pl.* rȉbeži, rȉbeš, *m.*, ribež, sprava za ribanje kupusa i repe: *Z rȉbežon se rȉba kapûs i rëpo.*

rȉc, a, *pl.* rȉci, rîc, *m.*, (mlet. rizo), kovrčica na kosi: *Žīênske si räde dẽlajo rȉci, da bi bȉlë lëplje.*

rȉcas, rȉcasta, o; ricastega, (mlet. rizo) [hrvatska izvedenica na –as(t) od mletacizma **rȉc**], kovrčast, kovrčaste kose: *Afrikȃni so čȓni i rȉcasti.*

ricȁt, ricȃn - ricâjo, ricã, ricäla, lo; ricȃn, ricäna, o; ricãj, *v. i.* [mlet. *rizzar* (DDV 579); *rizar* (VG 890)], kovrčati kosu: *Frãjlice si ricâjo lâsi, ku je takövа mūōda.*

ričẽta, i, *pl.* ričẽti, ričīêt, *f.*, (tal. ricetta) [mlet. *ricèta/ recèta* (VG 878; DDV 574)], recept: *Ričẽto propīše sämo dohtūōr.*

ričevûta, i, *pl.* ričevûti, ricevût, *f.*, (tal. ricevuta) potvrda, priznanica o uplaćenom novcu ili zajmu: *Kat se plãti frȓnjki se dobȉ i ričevûto.*

rīćȁt (se), se rȉćen - rȉco i rȉćeje - rīćã(l), - äla, - älo, rīćȉ, *v. i.*, micati, ritati (se), kod konja i goveda: *Konjȉ rädi rȉco, kīêga ne poznûjo.*

ridȉkul, a, o; ridȉkulega, ridikulẽji, *adj.*, (tal. ridicolo) [mlet. *ridìcolo* (VG 879; DDV 575)], smiješan: *O pûste fȓnti obūkūō ridȉkule mäškari za smejãt.*

rīẽbȁc, rīẽpcȁ, *m.*, naziv jednog dijela prednjeg dijela kola.

rîẽbar, rīẽbrȁ, *pl.* rīẽbrȉ, rîẽbri, *m.*, **1.** obronak, koso nagnuto zemljište, uzbrdica: *Va rīẽbrẽ se ne mȍre orȁt.* **2.** jedan toponim na Boljunskom Polju.

rîẽbas, (rîẽbasti), rîẽbasta, o, rîẽbastega, rebastẽji, *adj.*, kos, strm: *Ovȁ šinokȍša je prevẽč rîẽbasta za kosȉt.*

Rīẽčȃn, Rīẽčȃna, *pl.* Rīẽčȃni, Rīẽčȃn, *m.*, Riječanin, stanovnik grada Rijeke: *Rīẽčȃni bȋvajo v Rīẽkẽ i govȍre svȕoj dijalẽkat.*

Rīẽčȃnka, i, *pl.* Rīẽčȃnki, Rīẽčȃnk, *f.*, Riječanka, stanovnica Rijeke: *Rīẽčȃnki govȍre i talijȃnski.*

rīẽdȁk, rîẽtki, rietkȁ, rīẽtkȍ, retkegȁ, **1.** *adj.*, rijedak: *Tȃ jūhȁ je bilȁ jâko rīẽtkȁ.* **2.** rīẽtkȍ, *adv.*, malo: *Mî se rīẽtkȍ kadȁ vìdimo.*

rīẽdȉt, rîẽdin, rîẽde i rîẽdijo; rīẽdȉ, rīẽdȉla, lo; rȉjen, a, o; rīẽdȉ, *v. i.*, **1.** održati u redu, njegovati: *Pȍli kmẽta gospodarȉca rîẽdi dȉco, kūćo i letȗće.* **2.** postavljati nekoga za svog budućeg nasljednika ili baštinika: *Otȁc je rîẽdi navȁdno svojegȁ nājstarẽjega sîna.*

rîẽdni, rîẽdin, *pl. t. f.*, (tal. redini), uzde: *Gospodār je ūn, kî držȉ rîẽdini v rokȁh.*

rîẽgula, i, *pl.* rîẽguli, rîẽgul, *f.*, (tal. regola) [mlet. *regola* (VG 869)], **1.** red: *Va tẽ kūće nȉ prâve rîẽguli;* **2.** pravilo, propis: *Tȍ je poli nȁs takȍva rîẽgula za jẽs i za pūőć spȁt.*

Rīẽkȁ, i, *f.*, Rijeka: *Jâ san v Rīẽkẽ študijȃ ȍsan lîẽt.*

rîẽndit, a, *pl.* rîẽnditi, rîẽndit, *m.*, (tal. rendita), dobiti prihod: *Mî od nȁše kūći nȉmamo nȉkakovega rîẽndita.*

rîẽndit, rîẽndin - rîẽnde i rîẽndijo; rîẽndila, lo; rîẽndi, *v. i.*, (tal. rendere) [mlet. *render* (DDV 566; VG 872)], donositi dobit, korist: *Mojȁ kmešćina mi mȁlo rîẽndi.* **rîẽndit se -** isplatiti se: *Tȍ kmẽšćino se ne rîẽndi dẽlat.*

rîẽp, rīẽpȁ, *pl.* rīẽpȉ, rîẽpi, *m.*, rep, *dem.* repȉć.: *Zâjci ȉmajo mȃli rîẽp. Za nȉč ni brekȉ z rîẽpūőn ne mȃšo.* (nar. poslovica)

rîẽs, rîẽza, *pl.* rîẽzi, rîẽzi, *m.*, rez, oštrica (noža): *Brȉtva mūőra imẽt oštar rîẽs, ku nẽ nîẽće brȉt.*

rîẽt, rîẽda, *pl.* rîẽdi, rîẽdi, *m.*, (tal. erede) [samo za značenje br. 1 od mlet. *rede* (DDV 561); afereza od *erede* (VG 342)], **1.** nasljednik, baštinik: *Mūőj sūsẽt si je zîẽnẽputa za rîẽda.* **2.** njiva, oranica (*dem.* redȉć): *Mî ȉmamo pêt rīẽdi šenȉci.* **3.** red, poredak: *Va kūće mūőra bȉt rîẽt. Dẽlajte po rîẽdu.* **4.** početak: *Počnȉte brojȉt od rîẽda.* **5.** vrsta, sloj: *Mî ȉmamo nekolȉko rîẽdi brajȃt.*

rîẽt (infinitiv se ne upotrebljava), rîẽn - rīẽmȍ, rīẽtẽ, rīẽdūő, šȃ, šlȁ, šlo, hodȉ, *v. i.*, ići, hodati: *Sadȁ rīẽmo žẽt žȉto va brȃjdi.*

rîẽva, i, *pl.* rîẽvi, rîẽf, *f.*, sirota, bijednik, jadnik: *Ovȍ je jenȁ vêla rîẽva; sȁkemu ga je žȃl.*

rîẽvan (rîẽvni), rîẽvna, o; revnegȁ, revnẽji, *adj.*, **1.** revan, marljiv: *Tȃ fȉnt je rîẽvan va sȁken dẽle.* **2.** bijedan, jadan: *Revnegȁ človẽka mȁlo kî badȃ.*

rîẽveš, rîẽveža, *pl.* rîẽveži, rîẽveš, *m.*, bijednik, jadnik: *Pȉmo rîẽveži mūőra pūőć i peklјȁt za prežȉvẽt.*

Rīẽza, i, *f.*, žensko ime Tereza.

rîẽzalj, rîẽzalja, *pl.* rîẽzlji, rîẽzlji, *m.*, kuka na dršku kose koju kosac drži desnom rukom kad kosi: *Košȉšće ne veljâ prẽž rîẽzlja.*

rîẽžanj, rîẽžnja, *pl.* rîẽžnji, rîẽžnji, *m.*, odrezak mesa; *dem.* režnjȉć: *Prnesȉ mi dva rîẽžnja pečẽnji.*

rifjutȁt, rifjutȋn - rifjutâjo; rifjutȁla, lo; rifjutȁla, lo; rifjutȁna, o; rifjutãj, *v. i.* i *p.*, (tal. rifiutare), odbijati, odbiti: *Ofícij mu je šūpljiko rifjutã.*

rîga[1], i, *f.*, (lat. eruca sativa), vrst gorke poljske salate sa malim žutim cvjetovima: *Parićãj mi mȁlo rîgi za večẽro!*

rîga[2], i, *pl.* rîgi, rȋh, *f.*, (mlet. riga), redak, crta: *Napīšȉ mi jenȍ dvîẽ rîgi za mojegȁ brȁta!*

rȉgalj, rȉglja, *pl.* rȉglji, rȋglji, *m.*, (njem. Riegel), zatvor, zasun: *Sȁka ključȁnica ima navȁdno znūőtra i rȉgalj.*

rȉgat, rȉgan - rȉgajo, rȉga, la, lo; rȉgaj, *v. i.*, izbacivati, bljuvati, povraćati: *Na mūőru je bilȍ takȍ grdo vrîẽme, da so na vãpȍre sȉ rȉgali.*

rigvãrt, rigvãrda, *pl.* rigvãrdi, rigvãrt, *m.*, (tal. riguardo) [mlet. *riguardo* (DDV 575; VG 881)], obzir, poštovanje: *Sȁmo zamȉte i jîẽjte; nemūőjte imẽt nȉkakovega rigvãrda!*

rȉhtat (se), se rȉhtan - rȉhtajo; rihta, la, lo; rȉhtan, a, o; rȉhtaj, *v. i.*, (njem. richten), rediti, ravnati (se): *Rȉhtaj se tî pȍlak njegȁ pȁk nîẽćeš fȁlit.*

Rījȁvec, Rijāvcȁ, *m.*, ime vola rđave boje.

rikȋm, rikȁma, *pl.* rikȁmi, rikȋm, *m.*, (tal. ricamo) [mlet. *recàmo* (DDV 557)], vezanje, vez, čipka: *Rikȁmi so štimȁni i dobrȍ plāćenȉ.*

rikamȁt, rikamȋ - rikamâjo, rikamȋ, rikamȁla, lo, rikamȋn, rikamȁna, o; rikamãj, *v. i.*, (tal. ricamare) [mlet. *ricamar* (DDV 573); *recamàr* (VG 864)], vesti čipke: *Žîẽnske*

užâjo rikamȁt svojȍ bijankarijo.

Rîko, Rȋketa, *m.*, (tal. Enrico), muško ime Henrik.

rikȗorš, a, *pl.* rikȗorši, rikȗorš, *m.*, (tal. ricorso), žalba, priziv na viši sud: *ūon je provã dȅlat rikȗorš kūontru šentȇnce.*

rikȗover, a, *pl.* rikȗoveri, rikȗover, *m.*, (tal. ricovero) [mlet. *ricovero* (OA)], ubožnica, sirotište, sklonište: *Va rikȗovereh se nahãjajo stãrci i vêli siromȁhi.*

rikuperȁt, rikuperȏn - rikuperâjo - rikuperã, - ȁla, - ȁlo, rikuperȏn, - ȁna, o, rikuperãj, *v. p.*, (tal. ricuperare) [mlet. *recuperar* (VG 866)], natrag dobiti, spasiti: *Mornārī so rikuperȁli njegȁ i bãrko.*

rīlȁc, rīlcȁ, *pl.* rīlcī, rȋlci, *m.*, **1.** žalac: *Ösi i čȅlice bodȗō z rilcȇn.* **2.** gubica: *Prāscī z rilcȇn rūjūō zēmljo.*

rīlȍ, rīlȁ, *pl.* rīlȁ, rȋl, *n.*, njuška: *Prāscī z rilūōn rūjo zēmljo i dȅlajo škȍdo.*

Rȋm, Rȋma, *m.*, Rim, glavni grad Italije: *Va Rȋme bȋva pâpa.*

rimedijȁt, rimedijȏn - rimedijâjo, rimedijã, rimedijȁla, lo; rimedijȏn, rimedijȁna, o; rimedijãj, *v. p.* [mlet. *rimediar* (VG 881)], popraviti, ispraviti pogrešku: *Rimedijãj svojȍ fȁlingo. Tȍ se vȅč ne dã rimedijȁt.*

rimȇdij, a, *pl.* rimȇdiji, rimȇdij, *m.*, (tal. rimedio) [mlet. *rimedio* (VG 881)], lijek, sredstvo, pomoć: *Za njegȁ nī vȅč nūēnega rimȇdija.*

rimȗorš, a, *pl.* rimȗorši, rimȗorš, *m.*, (tal. rimorso), grižnja savjesti: *Nȅki ljūdi nīmajo nīkakovega rimȗorša za svojȍ dȅlo.*

rinforcȁt (se), rinforcȏn - rinforcâjo; rinforcã, rinforcȁla, lo; rinforcȏn, rinforcȁna, o; rinforcãj (se), *v. p.*, (tal. rinforzare, rinforcarsi), ojačati, okrijepiti se: *Zamīmȁlo likȗora, pȁk ćēš se rinforcȁt.*

rinfreškȁt se, se rinfreškȏn - rinfreškâjo; rinfreškã, rinfreškȁla, lo; rinfreškȏn, rinfreškȁna, o, rinfreškãj se, *v. p.*, (tal. rinfrescarsi) [mlet. *rinfrescar(se)*(DDV 576; VG 882)], osvježiti se (pićem): *Donesī mi jenȍ bîro da se mȁlo rinfreškȋn.*

rīnga, i, *pl.* rīngi, rīnh, *f.*, (njem. Ring), željezni prsten; *dem.* rīngica: *Vūōs ȉma rīngo na timūnē.*

rīnut, rînen - rîno i rînejo, rīnu, la, lo; rīnut, a, o; rīni, *v. p.*, gurnuti: *Nȅki ga je takȍ rīnu da je na nūōs pã. Rȉmi ga ćā, da nan tū ne intrigȃ.*

riparȁt se, se riparȏn - riparâjo, riparã, riparȁla, lo; riparãj se, *v. p.*, (tal. ripararsi) [mlet. *riparar(se)*(VG 884)], skloniti se (pred olujom ili pogibelji): *Riparãjmo se va jȁto, àš jâko pūše.*

ripȅtit, ripȅtin - ripȅte i ripȅtijo, ripȅti, - la, - lo; ripȅten, a, o; ripȅti, *v. p.*, (tal. ripetere) [mlet. *ripeter* (VG 884)], opetovati: *ūōn je propã va škūōle, pȁk je ripȅti klȁso.*

rišć, a, *m.*, (tal. rischio) [mlet. *ris'cio* (VG 885); *rischio* (DDV 576)], rizik, nesigurnost, opasnost, izlaganje pogibelji, stavljanje na kocku: *Kî igrâ grȇva rīšć, da zgūbi partîdo.*

rišćȁt, rišćȏn - rišćãjo, rišćã, rišćȁla, lo, rišćȏn - rišćȁna, o, rišćãj, *v. p.*, (tal. rischiare) [mlet. *ris'ciar* (VG 885); *rischiar* (DDV 576)], metnuti na kocku, izložiti se pogibelji: *Kî se vadljâ, rišćâ, da zgūbi vädlje. Tȍ dȅlo je jâko rišćȁno.*

riškaldȁt se, se riškaldȏn - riškaldâjo, riškaldã, riškaldȁla, lo; riškaldȏn, riškaldȁna, o, riškaldãj se, *v. p.*, (tal. riscaldarsi) [mlet. *riscaldar* (VG 885)], razboljeti se od vrućice, prehladiti se: *Po zīmē se človȅk lȁhko riškaldâ, ku se spotī.*

riškālt, riškãlda, *pl.* riškãldi, riškãlt, *m.*, (tal. riscaldo) [mlet. *riscaldo* (VG 885)], vrućina, upala, prehlada: *Tâ človȅk je obolȇ od riškãlda.*

rišpȅt, a, *m.*, (tal. rispetto) [mlet. *rispeto* (DDV 577; VG 886)], poštovanje, ugled: *Otrokī ȉmajo rišpȅt pred meštrūōn i popūōn.*

rišpetȁt, rišpetȏn - rišpetâjo, rišpetã, rišpetȁla, rišpetȁlo, rešpetȏn, ȁna, rišpetana, o; rišpetãj, *v. i.*, (tal. rispettare) [mlet. *rispetar* (VG 886)], poštovati, cijeniti: *Kî želî bȉt rišpetȏn mūōra i rišpetȁt.*

rišpetȅvat, rišpetūjen - rišpetûjo; rišpetȅva, la, lo; rišpetūj, *v. it.*, (tal. rispettare) [v. **rišpetȁt**], stalno cijeniti, poštovati: *Kî rišpetūje drūgega i drūgi njegȁ rišpetūje.*

rišpūōndit, rišpūōndin - rišpūōndijo, rišpūōndi, - la, - lo; rišpuondi, *v. p.*, (tal. rispondere) [mlet. *risponder* (VG 887)], odgovoriti: *Kadagȍt ga čâ pītan mi gîdo rišpūōndi.*

rīt[1], rijȅn - rījūō, rī, rīlȁ, lȍ; rīj, *v. i.*, rijati, s korijenom čupati iz zemlje: *Čȇra smo rilī pȅšo, a rȅpo će ūōn kašnjȅje.*

rīt[2], i, *f.*, stražnjica, zadnjica: *Otrokī ku so zlȍčesti jih tūčȅ po rīte.*

rītȃc, rīcȁ, *pl.* rīcī, ritâc, *m.*, svinjska gubica, njuška: *Prāsci rȁdi rovūō zēmljo z rīcūōn.*

rītȁt, rȋćen - rȋćo i rȋćejo; ritã, rītȁla, lo; rīćī, *v.*

i., **1.** micati se: *Tà kàčka nī krëpana, àš jõš rīće.* **2.** udarati stražnjim nogama: *Oz zlòčestega konjà se mũõraš čuvãt àš rīće, pak te mòre udrìt.*

ritirȁt (se), se ritirȃn - ritirâjo, ritirã, ritirȁla, lo; ritirȃn, ritirȁna, o; ritirãj, *v. p.*, (tal. ritirare i ritirarsi) [mlet. *ritirirar(se)* (DDV 578; VG 888)], povući, ukloniti (se), opozvati: *Soldâti so se ritirȁli va kazīērmo. Ritirãj se va kũćo, da te kî ne vìdi.*

ritirȁt, a, *pl.* ritirȁti, ritirât, *m.*, (tal. ritratto) [mlet. *ritrato* (VG 888)], slika osobe, fotografija: *Jâ san ga vȁlje poznȋ po ritrȁte.*

ritrȁtat (se), ritratȃn - ritratâjo, ritratã, ritratȁla, lo; ritratȃn, ritratȁna, ritratãj, *v. p.*, (tal. ritrattare) [mlet. *ritratar* (VG 888)], slikati, fotografirati (se): *ũõn se je ritratã vèč pũti v Rīēkë i va Pũle.*

Rȉtka, i, *f.*, ime ovce bijele boje, a crne stražnjice.

rîva, i, *pl.* rîvi, rîf, *f.*, (tal. riva) [mlet. *riva* (DDV 578; VG 888)], izgrađena obala za pristajanje brodova, gat: *Ljũdi čẽkajo vapũõr na rîve.*

rivâl, a, *pl.* rivâli, rivãli, *m.*, (tal. rivale), suparnik: *ũõn se bojȋ svojegà rivâla.*

rivȁt, rivȃn - rivâjo, rivã, rivȁla, rivȁlo, rivãj, *v. p.*, (tal. arrivare) [mlet. *rivar* (DDV 578; VG 889)], **1.** dopirati, doseći: *Brȁt mȉ ne rivã ni do rȁmena.* **2.** stići: *Barba jõš nȋ rivã s pũsta.*

rȉvat (se), rȉvan - rȉvajo; rȉva, la, lo; rȉvaj, *v. i.*, gurati (se): *Tî se vãjki rȉvaš, kadë je pȉmo ljũdi, a tönȉ līēpö o(t) tebë.*

rivolucijũõn, a, *pl.* revolucijũõni, rivolucijũõni, *m.*, (tal. rivoluzione) [mlet. *rivoluzion* (VG 889)], revolucija, pobuna, ustanak: *Pȉvi rivolucijũõn je bî na Francīēsken.*

rivũõlver, a, *pl.* rivũõlveri, rivũõlver, *m.*, (njem. Revolver), samokres: *Z rivũõlveron se človèk brȋni ku ga ȉma.*

rȉzičan (rȉzični), rȉzična, o; rȉzičnega, rizničeji, *adj.*, (tal. risico) [hrvatska izvedenica na –an od talijanizma **rȉzik,** imenice koja je možda i iz hrvatskoga standarda ušla u dijalekte], opasan, pogibeljan: *Po štrẽke je rȉzično hodìt, àš te mȍre màkina stȑt.*

rȉzik, a, *pl.* rȉziki, rȉzik, *m.*, (tal. risico), odgovornost, opasnost, izlaganje pogibelji, stavljanje života na kocku: *Jâ ću tö storìt ma na tvũõj rȉzik.*

rȋži, rȋži, *pl. t. m.*, (tal. riso) [mlet. *rifo* (VG 886); *riso* (DDV 577)], riža: *Nẽke famîliji rãbe pȉmo rȋži za jũho i za manèštro.*

rižȉći, rižîć, *pl. t. m.*, vrst niske trave sa sitnim, smeđim listićima i bijelim cvjetićima, koja raste po zidovima.

rižîēra, i, *pl.* rižîēri, rižîēr, *f.*, (tal. risiera), ljuštionica riže: *Rižîēra se nahâja i v Rīēkë.*

rižolût (rižolûti), a, o; rižolûtega, rižolutẽji, *adj.*, (tal. risoluto), odvažan, odlučan, neustrašiv: *ũõn je vãjki rižolût, kàt se grīē za pravȉco.*

rižȍt, a, *m.*, (tal. risotto), jelo od riže i mesa: *Kmẽti parićīēvajo rižȍt rīētkö kadà.*

rȋja, i, *f.*, **1.** rđa: *Sekȉra se je pokvārȉla od rȋji.* **2.** snijet: *Segà lẽta je šenȉca bilà pȉna rȋji.*

rȋjāf (rjâvi), rȋjava, o, rȋjavega, rjavẽji, *adj.*, rđav, zarđao: *Rjãf nũõš nīēće rẽzat ku ga ne nabrũsiš.*

rȋjāvet, rȋjāvin - rȋjāve i rȋjavejo; rȋjāvejo; rȋjāve, la, lo; rȋjāvi, a, i; *v.i.*, rđati: *Želẽzo na ùmidnen vȁlje rȋjāvi.*

rmȗr, rmȗrā, *pl.* rmȗrȉ, rmȗri, *m.*, ormar: *Va rmȗrë se držȋ röba, kapȍti i veštîti.*

rȍba, i, *f.*, [mlet. *roba* (DDV 579; VG 890); tal. *roba* (VDLI 1971)], odjeća, svojina, stvari uopće: *Mojà sũsẽda ȉma pȉmo sȁke suõrti röbi.*

Rȍč, a, *m.*, ime istar. gradića Roč, Buzẽt, kot. Pula.

Rȍčan, a, *pl.* Rȍčani, Rȍčan, *m.*, stanovnik Roča.

Rȍčanka, i, *pl.* Rȍčanki, Rȍčank, *f.*, stanovnica Roča.

rȍči, rũõč, *pl. t. f.*, drveni ili gvozdeni obruči kroz koje se meću 2 brente na magarca, kad se ide na vodu, da bi pravile ravnotežu: *Ala stàvi rȍči i brīēnti na tovàra, da grīēmö po vȍdo na omũõlca.*

ročȋca, i, *pl.* ročȋce, *f.*, **1.** to su po dvije motkice na prvom i zadnjem dijelu kola zataknute u opljen. **2.** držak, ručka na loncu i na plugu. **3.** forma bijelog kruha na oba kraja zaobljena, a po sredini najšira i zarezana po sredini u obliku križa: *Donesȉ mi ročȋco krùha!*

rȍdan (rodnî), rȍdna, o; rȍdnega, rodnẽji, *adj.*, rodan, plodonosan: *Nàšo pȍlje je jâko rȍdno, ku se gnojȋ.*

rȍdica, i, *pl.* rȍdice, rȍdic, rođakinja: *Mî dobȋvamo mlīēkö od jenīē rȍdici.*

rodȉt, rodȋn - rodīmȍ - rodīē i rodījũõ; rodȋ, rodȉla, lo; rojīēn, rojenà, ò, rodȉ, *v. i.*, roditi, donositi plod: *Poli nàs žîri slàbo rodīē. Jâ san*

rojīẽn va Boljūne, Istrija.

rȍdvina, i, *pl.* rȍdvini, rȍdvin, *f.*, rodbina, svojta, rođaci: *Vèć dūgo nīmamo glâsa od rȍdvini.*

rogãč, rogāčā, *pl.* rogačī, rogāči, *m.*, štipavac: *Rogãči se nẽjde na mlât po brãjdah.*

Rȍgovići, Rȍgović, *pl.m.*, ime jednog zaselka na Boljunskom Polju, u. opć. Boljun, sada Pazin, kotar Pula: *Poli Rȍgović so sȁmo dvâ kmẽta.*

rogovȋlas (rogovȋlasti), rogovȋlasta, o; rogovilastega, *adj.*, rašljast, račvast: *Prūtȍka od vȍza je rogovȋlasta.*

rogovȋli, rogovîl, *pl. t. f.*, rašlja, račva: *Nèki z rogovȋlami nẽjdo i vȍdo pod zemljū.*

rojīẽnje, a, *pl.* rojīẽnja, rojīẽnj, *n.*, rođenje, narođenje: *Nèki ljūdi so slīepī vèć od rojīẽnja.*

rojȋt se, se rojȋn - rojimȍ, rojīẽ i rojījū, rojȋ, rojila, lo; rojȋ se; *v. i.*, rojiti se: *Čèlice se rojīẽ na mlât va ūljeh.*

rokīẽl, rokȅla, *pl.* rokȅli, rokīẽl, *m.*, (mlet. rochel), kalem, jumak, drveni valjak za navijanje konca, *dem.* rokȅlić: *Jâ san kūpi dvâ rokȅla koncà za šît.*

rȍktat, rȍkćen - rȍkćo i rȍkćejo; rȍkta, la, lo; rokćȋ, *v. i.*, groktati: *Prāscī rokćo za sȁko nīć, pogȍtovo kât so lâčni.*

rȍkva, i, *pl.* rȍkvi, rȍkvaf, *f.*, (lat. raphanus sativus), rotkva, *dem.* rȍkvica: *Rȍkva je dobrà za jẽs sīrova, krẽga pīẽžâ.*

rolūōj, rolȍja, *pl.* rolȍji, rolūōj, *m.*, (tal. orologio) [mlet. *relòio /rologio* (VG 870; 894), oblik s aferezom u odnosu na tal. *orologio*], sat, *dem.* rolȍjić: *Tvūōj rolūōj grīẽ mȁlo odzâda.*

romȁtičan (romȁtični), romȁtična, o; romatičnẽji, *adj.*, reumatičan: *Romȁtični ljûdi bi mūorali pūćć va bānji, ku želīẽ ozdrāvet.*

romȁtičar, a, *pl.* romȁtičari, romȁtičar, *m.*, reumatičan, onaj koji boluje od kostobolje: *Romȁtičari trpīẽ i bȍli.*

romatȉžan, romatȉžana, *m.*, (tal. reumatismo) [mlet. *romatismo* (DDV 582); *rematifmo* (VG 870], reumatizam, kostobolja: *Kî so būōlni od romatȉžma se medigâjo va bānjah.*

rominjȋt, rominjȃn - rominjȃjo - rominjȃ, rominjȁla, o; rominjȃj, *v. i.*, sipiti, sitno kišiti: *Čīẽra je poli nās rominjȁlo.*

ropotȁt, ropotȃn - ropotâjo; ropotã, ropotȁla, lo; ropotãj, *v. i.*, lupati, udarati po nečem, praviti buku: *Mūōj sūsẽt vãjki ropotâ po noćẽ, kat prīde dȍma.*

rosȁ, ȉ, *pl.* rosȉ, rūōs, *f.*, *dem.* rosȉca, **1.** rosa: *Segà jūtra nī bīlō rosȉ.* **2.** sitna kiša: *Danàs nī bīlō dažljà, vèć sȁmo rosà. - Jȏš je sūho: potrīẽbna bi bīlà ōpet jenà rosà.*

rosȉt, rosȋ, je rosȉlo, *v. i.*, sipiti, padati sitna kiša: *Čīẽra je poli nās mȁlo rosȉlo i mȁlo korȉstilo.*

Rȍso, a, *m.*, (tal. Rosso), ime vola tamne crvenkaste boje.

rošćȉć, a, *pl.* rošćȉći, rošćîć, *m.*, **1.** *dem.* od rog: *Nāšen jerūkuōn so narāsli mȋli rošćȉći.* **2.** drvo i plod rogača: *Rošćići rastūō va Dalmȃcije; onȉ so slȁtki i dobrȉ za jẽs.*

Rȍšćina, i, *f.*, područje por. općine Roč u Istri.

Rȍška, i, *f.*, ime ovce bijele boje s rogovima.

roškȋ, â, ûo; roškīẽga, *adj.*, ročki, koji pripada području Roča: *Roškūō pȍlje je ravnȍ i līepȍ.*

rȍštat, rȍšćen - rȍšćo i rȍšćejo; roštã, roštȁla, lo; rošćȉ, *v. i.*, (njem. rosten), tući u nešto, praviti buku s kakvim predmetom lupanjem, štropotati: *Kât se pẽlje prāscà na samẽnj se va kakȍve posȍde nȏsi mȁlo trukȉnji i sȁko tolȉko strīesẽ i rȍšće, pak se ga takȍ vãbi, da grīẽ nîpret!*

roštīẽra, i, *pl.* roštīẽri, roštīẽr, *f.*, (tal. rostīẽra) [mlet. *rostiera* (VG 898)], tepsija, roštilj, limena posuda za štednjak u kojoj se peku kolači i meso: *Kî nīma špārhet ne mȍre rābit roštīẽro.*

rotȉt se, se rotȋn - rotīmȍ - rotīẽ i rotijūō, rotȋ, rotȋla, lo; rotȉ se, *v. i.*, buniti se, praviti zavjeru: *Nèkat so se kmẽti rotȉli kūōntru gȍspode.*

rotūōnt, (rotūōndi), rotūōnda, o; rotūōndega; rotondẽji, *adj.*, (tal. rotondo), okrugao: *Nāša zemljà je rotūōnda i se vrtȋ.*

rovãt, rovẽn - rovūō i rovẽjo, rovã, rovãla, lo; rovȉ, *v. i.*, revati, derati se: *Tovār rovẽ čīẽn zaglẽda drūgega tovāra, ali tovārico.*

rovȁt, rûjen - rûjo i rȕjejo; rovã, la, lo; rȍvan, a, o; rūj, *v. i.*, rovati zemlju: *Kîti rûjo šinokȏši i dẽlaju škȍdo.*

rovîna,i, *f.*, (tal. rovina) [mlet. *rovina* (DDV 586; VG 902)], propast, poraz, nesreća: *Pūotrẽs je za ljūdi nẽjvẽća rovîna.*

rovinȁt, rovinȃn - rovinȃjo, rovinȃ, rovinȁla, lo; rovinȃn, rovinȁna, rovinãj, *v. p.*, (tal. rovinare) [mlet. *rovinar* (DDV 586; VG 902)], upropastiti, uništiti: *Njegà je būōl zasīẽn rovīnȁla, takȍ da vèć nī za nīẽno dẽlo.*

Rovȋnj, Rovȋnja, *m.*, grad Rovinj, kotar Pula:

Pred Rov̀injon se nahãja lȋepi škuólj sv. Katarîni.

rȍzga, i, *pl.* rȍzgi, ruózh, *f.*, prut, mlada grana vinove loze: *Na rȍzgah vȉse grozdȉ. Rȍzgi se sãde va brãjdah.*

rožȅta, i, *pl.* rožȅti, rožíet, *f.*, (tal. rosetta) [nije iz talijanskog jer pod lemu *rosetta* ne nalazimo to značenje, već iz hrvatskoga standardnoga jezika *rozeta,* gdje je to francuzizam (HER IX /224)], vojnička zvjezdica, rozeta: *Oficīrȉ nȍsijo rožȅti na romȋenah.*

Rožîna, i, *f.*, (tal. Rosina), ime Ružica, *dem.* od Ruža.

rožnȋk, rožnīkà, *pl.* rožnīkì, rožnȋk, *m.*, rožnik, krovna greda na koju se pribijaju letve.

rȓšètljika, i, *pl.* rȓšètiljiki, rȓšètiljik, *f.*, (lat. prunus mahaleb), rašeljka: *Na rȓšètljike, kâ rāstȅ po gromáčah - se mȍre cīepȉt čerȅšnjo i maráško.*

rtȁc, rcà, *pl.* rcì, rtâc, *m.*, **1.** rt **2.** jedan toponim, gorska uzbrdica.

rubȉda, i, *f.*, (lat. rubus fructicosus) [prema Skoku istro-romanski leksički ostatak od lat. *rubetum,* preko n.pl., od *rubus* pomoću sufiksa *-etum* (ERHSJ III/164)], kupina: *Rubȉda rāstȅ dȋva po grãjah i stȓpedeh; dem.* rubȉdica.

rubȉdnica, i, *pl.* rubȉdnice, rubȉdnic, *f.*, (lat. rubum), plod kupine: *Od rubȉdnic se dȅla i marmelâda.*

rūčȁt, rūčan - rūčajo; rūčā, ručàla, lo; rūčaj, *v. i.*, objedovati, jesti obrok hrane između 10 i 11 sati: *Kmȅti rūčajo ranȅje nȅgo grajȃni.*

rūčnja, i, *pl.* rūčnji, rūčanj, *f.*, ručak, obrok hrane jela između 10 i 11 sati prijepodne, objed: *Vȅč smo lȃčni hodȉ po rūčnjo!*

rȕdlas, rȕdlasta, o; rȕdlastega; rudlastȅji, *adj.*, kudrav, kovrčav: *Mūój prīȇtel je kȗpi jenegà rȕdlastega brekà.*

Rûdo, Rûdeta, *m.*, muško ime Rudolf.

rufijȃn, a, *pl.* rufijȃni, rufijȃni, *m.*, (tal. ruffiano) [mlet. *rufian* (DDV 587; VG 904)], svodnik: *Rufijȃni mȍro bȉt sãmo nepoštenȉ ljȗdi.*

rufijȃnka, i, *pl.* rufijȃnki, rufijȃnk, *f.*, (tal. ruffiana) [hrvatska izvedenica na –ka od mletacizma **rufijȃn**], svodnikinja: *Policȉja je zaprla trȉ rufijȃnki.*

rūgȁt se, se rūgan - rūgajo, rūgā, rugàla, rūgàlo, rūgaj se, *v. i.*, rugati se, sprdati se nekome: *Frkolȃsi se sȁkemu rȁdi rūgajo, krīȇmu nȇjdo kakūóv fâl.*

rugīēvȁt se, se rugīēvan, rugīēvajo; rugīēvā, rugīēvàla, lo; rugīēvaj se, *v. it.*, rugati, podrugivati se nekome: *Kî se drȕgemu rugīēva nȉ prâvi čovȅk.*

rūglȏ, rūglà, *n.*, rug, sramota: *Tȁ komīēdija je za nȃs vêlo rūglȏ.*

ruîna, i, *pl.* ruîni, ruȋn, *f.*, (tal. rovina) [mlet. *ruina* (DDV 587)], ruševina, podrtina, razvalina: *Nȅki stâri kaštȅli so danȃs sãmo ruîni.*

rukāf, rukāvà, *pl.* rukāvì, rukãvi, *m.*, rukav: *Sȁka jakȅta ȉma dvâ rukāvà. Kurȅt nȋma rukãvi.*

rūkȁt, rūčen, rūčo, rukàla, o, rūčì, *v. i.*, rikati: *Govȅda rūčo, kadȁ so lȃčne.*

Rukāvȃc, Rukāvcà, *m.*, Rukavac, ime jednog istar. mjesta nad Opatijom, u. opć. Volosko, kotar Rijeka.

rukavȉca, i, *pl.* rukavȉce, rukavíc, *f.*, rukavica: *Kadȁ je vêla zīmà i moškî nȍsijo rukavȉce.*

rȕksak, a, *pl.* rȕksaki, rȕksak, *m.*, (njem. Rucksack), nahrptnjača, telećak: *Va rȕksake se navādno nȍsi hrānȍ, kadȁ se grīȇ na pūót, àli nabrīȇgi.*

rūlȉt, rūlin - rūle i rūlijo, rūlȉ, - ȉla, - ȉlo; rūlì, *v. i.*, ružno plakati: *Zlòčesti otrokȉ rȁdi rūle za sȁko nȉč.*

rūlj, rūljà, *m.*, (lat. rhus cotynus sim.), ruj; to je niski grm s vrlo mirišljavim kožnatim lišćem i metlicom cvijeća poput pamuka: *Mūój nūónno je nȅkat trgovã z rūbljīēn.*

ruljȉka, i, *f.*, vrst drveta s kožnatim lišćem i plodom sličnom bazgi.

Rumȋn, a, *m.*, (tal. Romano), **1.** nadimak jedne porodice u selu Rumanȉje na Boljunskom Polju, općina Boljun, sada Pazin. **2.** muško ime Roman.

Rumanìja, i, *f.*, **1.** ime sela u Boljunskom Polju, p. opć. Boljun, kotar Pazin, sada Pula.

rumanȉja, i, *f.*, (lat. cheiranthus theiri) [veljotski *rumania* (VG 906); mlet. *romania* (VG 894)], šeboj, ukrasna biljka s mirisnim lijepim grozdastim cvjetovima u pojedinim bojama: *Rumanȉjo gospodarȉce sīējo i sãde va lūónceh sporȁdi lepotȉ i lepegà vūónja. Ȉma jih dvīȇ sūórti navādne i dûple.*

Rumanjīēš, Rumanjīēža, *pl.* Rumanjīēži, Rumanjīēži, *m.*, Rumunj: *Rumanjīēži bȉvajo i poli nȃs va Ístrije kīēh zovúó Vlȃhi.*

rumanjīēški, a, o, rumanjīēškega, *adj.*, rumunjski: *Rumanjīēški zajȉk je spodȍban*

talijȋnskemu.

Rumȅla, i, *f.*, ime krave crvenkaste boje.

Rȕmen, a, *m.*, ime vola crvenkaste boje.

rumenȅt se, se rumenȉn - rumenȉ i rumenijȗ, rumenȉ, - ȉla, - ȉlo; rumenȉ se, *v. i.*, crveniti se od stida: *Kî se srȁmi se navȁdno i rumenȉ.*

rumȉn (rumȉni), rumenȁ, ò; rumenegȁ, rumenȅji, *adj.*, rumen, lijepe crvene boje u licu: *Rumȉno lȉcē je špȅgalj zdrâvlja.*

rumȉnkas (rumȉnkasti), rumȉnkasta, o; rumȉnkastega, rumenkastȅji, *adj.*, crvenkast u licu: *Njȉni otrȍk ȉma rumȉnkasti obrȁs.*

Rumȋn, Rumîna, *m.*, ime vola žućkasto-rumene boje.

Rumûnija, i, *f.*, Rumunjska: *Rumûnija je repȕblika.*

rūnȉt, rūnin - rūne - rūnijo; rūnȉ, rūnȉla, rūnjen, a, o, rūnȉ, *v. i.*, tresti plod sa stabla: *Hodȉ na mūrvo pȁk mi rūnȉ mȁlo mūraf!*

rūnȍ, rūnȁ, *pl.* rūnȁ, rūn, *n.*, runo, ovčja koža s vunom: *Od rūnȁ se dȅlajo kapȍti za vêlo zîmo.*

Rȕnja, i, *f.*, ime ovce crne boje s kovrčastom vunom.

rȕnjas, rùnjasta, o; rùnjastega, runjastȅji, *adj.*, kovrčast: *Nȅki ūōvci ȉmajo rȕnjasto ȕno.*

rūōf, rovȁ, *pl.* rovȉ, rūōvi, *m.*, rov, jarak: *Jedȋn vūōs se je zvrnȗ va rūōf. Na Pāšćine so sȗmi rovȉ i umȍli.*

rūōh, rogȁ, *pl.* rȍgi, rūōh i rogȉ, *m.*, rog: *Istrijȋnski volȉ ȉmajo vêli rȍgi.*

rūōj, rȍja, *pl.* ragi, rūōj, *m.*, roj (pčela), nova pčelina zadruga koja živi u jednoj košnici: *Volȅto smȍ imȅli dvâ rȍja.*

rūōjže, a, *coll. n.*, snopovi pruća vinove loze, trsa: *Rūōjže se pobȉra kadȁ se obrȉēžo tȓsi. Z rūōjžen se pãle krȋēsi.*

rūōkȁ, rūōkȉ, *pl.* ruokȉ, rūōk, *f.*, ruka: *Dȍkle si bî mȗli te je mȁt na rokȁh nosȉla.* **dobrȁ rūōkȁ -** novogodišnji dar koji se daje djeci. *Zlãtna rūōkȁ želȅzne vrãta otpȉra.* (nar. poslovica)

rūōmpat, rūōmpat - rūōmpajo: rūōmpa, la, lo; rūōmpaj, *v. i.*, (tal. rompere) [mlet. *romper* (DDV 582; VG 895)], udarati, lupati, kucati, praviti buku: *Hodȉ vȉēt, kî to rūōmpa na vrãtah. Kadȁ se dovȁc žȅni mu otrkȉ rūōmpajo ȍkole kūćі po stâreh lūōnceh i lȁtah.*

rūōp, rūōba, *pl.* rūōbi, rūōbi, *m.*, rub, okrajak, ivica: *Rūōp od jakȅti ti se je zlȉzã.*

rūōt, rȍda, *m.*, **1.** rod: *Volȅto je dȍbar rūōt želȍda.* **2.** rođak, rođaci, srodstvo, svojta: *Tȍ mi nȉ nȉkakuof rūōt. Mî smo si nešto va rȍde. Tâ nȉ od nâšega rȍda.*

rūōža, i, *pl.* rūōži, rūōš, *f.*, (lat. rosa canina) [mlet. *rosa* (DDV 583); *roſa* (VG 896); tal. *rosa* (VDLI 1978)], **1.** ruža, *dem.* rūōžica: *Na mlât ȉmajo ljūdi o vȉtah pȕno rūōš.* **2.** krijesta: *ūōf petȅh ȉma vêlo rūōžo.* **3.** žensko ime Ruža: *Rūōža je zgūbȉla mūōža (se užâ rȅć).*

rūōža sv. Antūōna, i, *f.*, (lat. lilium candidum), liljan: *Rūōžo sv. Antūōna navȁdno sãdijo va vȉteh i na cimȉtere, âšjâko lȉēpo dīšȉ.*

rūōžica, i, *pl.* rūōžice, rūōžic, *f.*, **1.** *dem.* od ruža. **2.** poljski cvijet uopće: *Naberȉ mi mȁlo rūōžic za stȁvit va vâš, ȁli za ponȋēs na grȍp.*

rȕpa[1], i, *pl.* rùpi, rûp, *f.*, obala nad bušotinom, *dem.* rùpica: *Vêli potȍk (Boljunčica) potkãpa zȅmljo i dȅla rȕpi i pȕći.*

rùpa[2], i, *pl.* rùpi, rûp, *f.*, **1.** spušteno, ulegnuto zemljište. **2.** jedan toponim (oranica).

Rušȅla, i, *f.*, ime krave bijele boje.

Rušȋn, a, *m.*, ime vola crvenih i velikih rogova.

rȕšpit, rùšpida, o; rùšpidega, rušpidȅji, *adj.*, (mlet. ruspido), osoran, neotesan: *Ljūdi nȉmajo rȁdi poslȁ z rȕšpiden člověkon.*

rȕza, i, *pl.* rûzi, rûs, *f.*, sjenica od vinove loze pred kućom na dva stupa sa 4 gredice s poprečnim lȅtvama, *dem.* rùzica: *Mî ȉmamo pret kūćon rȕzo od bȉēlega terȁna.*

rȕzina, i, *f.*, (tal. rugina) [nije iz tal. nego iz mlet. *ruzene* (DDV 589); *ruſine* (VG 907); u tal. je *ruggine* (VDLI 1986)], **1.** rđa **2.** snijet: *Volȅto nȉ bȉlo rȕzini na žite.*

rūžȉt, rūžin - rūže i rūžijo, rūžȉ, - ȉla, - ȉlo, rūžȉ, *v. i.*, bučiti, praviti buku: *Sȕtra je hlâpac rūžȉ z vȍzon pret kūćo.*

rž, i, *f.*, raž: *Rž se rabi mȁlo kadȅ za krȕh. Čȅhi jūdūō krūh od rži.*

ržȅnica, i, *f.*, raženica, ražena slama: *Ržȅnico se rãbi za strȅho i krūōf pokrȉvat.*

S

s, pr. **1.** s, sa: *Grīẽn s tobon; hodì s mànon na pūọ̃t.* **2.** iz: *Jâ san danàs prîša s Pūli, a ūọ̃n s Trstà.*

sâ, sè (i sò samo kao atribut), (ot) segà, (h) semù, (na) segà (sâ), - (po) semù, (za) sīẽn, *pl.* sì, (ot) sèh, (h) sīẽn, (za) sèh i sè, -, (po) sèh i (za) sèmi, *pron. m.* i *n.*, čitav, sav, sve: *Onà nèbi tò storìla za sâ svīẽt. ūọ̃n mi je pokvārī sò vesīẽlje.*

sà, (ot) sè i sīẽ, (k) sè i sīẽ, (na) sò, -, (po) sè i sīẽ, -, (z) sūọ̃n, *pl.* sè, (ot) sèh i sīẽh, *pron. f.*, sva, čitava: *Jâ san jenò lèto pasã sò Dalmȋcijo i sò Ìstrijo.*

sablūọ̃n, a, *m.*, (tal. sabbione) [predmletačka riječ, iz vlat. augumentativne izvedenice na *–one* od *sabulum* (ERHSJ III/181)], sitan pijesk, šljunak: *Sablūọ̃non i japnòm se žbukâjo zîdi.*

sàblja, i, *f.*, (lat. iris), **1.** sablja, vojnička sablja: *Austrījski oficīērì so nèkat nosìli za pâson sàbljo.* **2.** perunika: *Sàblja ìma līẽpi blavìčasti cvīẽt.*

sabòta, i, *pl.* sabòti, sabūọ̃t, *f.*, subota: *Bôh ne plãća sàko sabòto. - Žìdovi slàvijo sabòto mèsto nedèlji.*

sàčigūọ̃f, sačigòva, sačigòvega, *adj.* [*pron.*], svačiji: *Čâ je sàčigovo nī nìčigovo; se užâ rèč.*

sàčìsan (sàčìsni), sàčìsna, o; segàčisnega, *pl.* sìčìsni, sèčisne, sèhčisneh, *pron.* čitav, sav savcat, sav do posljednjega: *Kadà je vêla sìla, grīẽdūọ̃ sìčìsni s kūći na dèlo. Njìh je sèhčìsneh na pūọ̃te dãš ćapã.*

sāć, sãjen - sãjdo i sãjdejo; sâša, sãšla, lo; sājdì, *v. p.*, saći: *Sājdì dòle; ìman s tòbon nèšto konšeljât.*

sadà i **sàt,** *adv.*, sada: *Prò̱pinjo sadà grīẽmò na ubèt. Sadà nȋman lãzno pūọ̃ć s tòbon. Sadà vèć nī čâ čèkat.*

sadȕnji, a, o; sadȕnjega, *adj.*, sadašnji: *Sadȕnji ljûdi so študijanèji nègo nèkat, nī bilo škūọ̃l.*

sādìt, sãdin - sãde i sãdijo, sadī, sādìla, sādìlo, sãjen, a, o; sādì, *v. i.*, saditi: *Žîri ljûdi sãdijo nȋjvèć na pazìmak. Kî ne sãdi ni ne pobìra.*

sàgda, *adv.*, svagda: *Kadà je človèk mlât i zdrãf sàgda mu je līẽpo.*

sàgdan, a, *pl.* sàgdani, sàgdan, svaki dan, *m.*, radni dan: *ūọ̃n vãjki dèla sàgdan i blàgdan.*

sagdȕnji, a, o; sagdȕnjega, *adj.*, svakidanji, radni: *Sakidȕnji veštît se va blàgdan ne nòsi.*

sàgde, *adv.*, svagdje: *Sàgde je līẽpò ma dòma je nȋjlèplje.*

sàgdere i **sagderè,** *adv.*, svagdje: *Njegà se sàgdere nȋjde.*

sagnūt se, se sàgnen - sàgno i sàgnejo, sagnū, la, lo; sàgnjen, a, o, sagnì se, *v. p.*, sagnuti, prignuti se: *Sagnì se, aš je ūknà prenìska, pak ćèš se udarìt.*

sagnjȋt, sagnjījèn - sagnjījūọ̃, sagnjȋ, sagnjìla, sagnjìlo, sagnjìt, sagnjītà, ò, sagnjȋj, *v. p.*, sagnjiti, istrunuti: *Ku se kumpȋr ne skopâ, ūọ̃n zīmè sagnjījè.*

sahnūt, sàhnen - sàhno i sàhnejo; sahnū, la, lo; sahnì, *v. i.*, sàhnuti, sušiti se: *Tà smòkva van vèć sàhne pàk će posahnūt.*

sàjaf, sàjava, sàjavo, sàjavega, *adj.*, čađav: *Kūhinji, kādè se lòži smrèkvo(n) so jâko sàjave; àš se kūri.*

sàji, sâj, *pl. t. f.*, čađa: *Sàki dȋmnjak se mūọ̃ra snīžìt òt sâj.*

sàkako, *adv.*, svakako, naravno, na sve načine: *Sàkako me avizãj prìvo nègo pãrtiš ća.*

sàkakūọ̃f (sàkakòvi), sàkakòva, o; sàkakòvega, *adj.*, svakakov, svakojaki: *Va samnjè se vìdi sàkakòve ròbi i sàkakoveh ljūdi.*

sàkakūọ̃r, *adv.*, svakako, na razne načine: *Čovèk se mūọ̃ra sàkakūọ̃r mùčit, ku će žīvèt.*

sàkamo, *adv.*, svakamo, na bilo koju stranu: *Soldâti mūọ̃rajo pūọ̃ć sàkamo, kàmo jih se pošàlje.*

sàkamūọ̃r, *adv.*, svakamo, na sve strane: *Sàkamūọ̃r san hodȋ, ma ga nìsan mògа nȋć.*

sàki, a, o, sàkega, *adj.* [*pron.*], svaki, svatko: *Sàki človèk mūọ̃ra umrìēt. Sàko dèlo je līẽpò, ku se dèla s vòljo(n).*

sakidȕnji i **sakidāšnji,** sakidȕnjega, *adj.*, svakidanji, svagdanji, svakodnevni: *Sàki ìma svojò sakidȕnjo dèlo i potrèbo.*

sâkolìk (sàkoliki), sàkolìka, o; segà kolìkega, *adj.*, svakolik, čitav: *Volèto je po mestīẽh tòča potūkla sòkolìko intrâdo.*

sàko tolìko, *adv.*, svako toliko, više puta: *Onì prȋdo sàko tolìko va grât čâ kupìt.*

sakrabűójski, a, o; sakrabűójskega, *adj.*, vraški: *Tò je sakrabűójsko dèlo. Sakrabűójski sîn.* (psovka)

sakramentȃn (sakramentȃni), sakramentàna, o; sakramentànega, *adj.*, (tal. sacramentato), proklet: *Sakramentàna bàba vãjki klīčnè i proklînje.*

sakramentȁt, sakramentȃn - sakramentâjo; sakramentã, sakramentàla, lo; sakramentȃn, - àna, sakramentãj, *v. i.*, (tal. sacramentare), kleti, psovati: *Nèki ljûdi katgòt se razjãde vàlje sakramentâjo.*

sakramȋênski, a, o; sakramȋênskega, *adj.*, (tal. sacramento), sakramenski, proklet (u prenesenom smislu): *Sakramȋêntski člověk nȋênemu ne dã mîra ni vàdne ni po noćè.*

sakramȋênt, a, *pl.* sakramȋênti, sakramȋênt, *m.*, (tal. sacramento) [u hrv. knj. *sakrament* iz lat. *sacramentum* „zakletva, prisega“ (HER IX/251)], sv. otajstvo, sakrament: *Pobožni kristijȁni zîmljo sv. sakramȋênti.*

sakrešt̃n, a, *pl.* sakrešt̃ni, sakrešt̃ni, *m.*, (tal. sagrestano) [mlet. *sacrestan* (DDV 591; VG 913)], rizničar, crkvenjak, župni pomoćnik: *Sakrešt̃n pomòre popȕ poli màši.*

sakrešt̀ija, i, *pl.* sakrešt̀iji, sakrešt̀ij, *f.*, (tal. sagrestia) [mlet. *sacrestia* (DDV 591)], sakristija, crkvena riznica, crkvena prostorija za spremanje crkvenog ruha i posuta: *Va sakrešt̀ije se pòp preslãči, kadà grȋê màšit.*

sakrifikȁt (se), (se) sakrifikȃn - sakrifikâjo, sakrifikã, sakrifikàla, lo; sakrifikȃn, sakrifikàna, o; sakrifikãj, *v. p.*, (tal. sacrificare i sacrificarsi) [mlet. *sacrificar* (DDV 591)], žrtvovati (se): *Prâva màt se vèč pũti sakrifikâ za svoj̀ otrok̀.*

sȁkudār i **sȁkut,** *adv.*, svuda, svukuda: *Mî grīčmò sȁkudār, kàmo nas je vòlja.*

sālà, i, *pl.* salì, sâl, *f.*, (tal. sala), **1.** dvorana: *Va grãdeh se plȋês držȋ va sālè.* **2.** predsoblje, prostor između dviju soba seljačke kuće: *Odnesȋ ovò röbo gòre na sālò.*

salamt̃r, salamt̃rà, *m.*, (tal. salamaro) [mlet. *salamaro* (VG 915), od *sale amaro*], gorka sol: *Kupȋ mi va špecijarìje màlo salamt̃rà, àš me štomih bolȋ!*

salamȕra, i, *f.*, (tal. salamura) [mlet. *salamora* (VG 915; DDV 593)], rasol, rastopljena sol: *Mȋêso se mũora klàs va salamȕro pȓvo nègo se stàvi šũšȉt, drugâč se zasmrdȋ.*

sȋm, sȋmà, sȋmò, samegà, (sȋmè i sȋmȋê), *adj.*, sam, osamljen, bez društva, jedini: *tũôn je prîša na dèlo sȋm. Jâ san nîša samegà, kadè kosȋ.*

sȋmȁc, sȋmcà, *pl.* sȋmcȉ, samîc, *m.*, **1.** samac, mužjak: *Prasȉca je zlȋêgla sàmo sȋmcȉ.* **2.** momak, neženja: *tũôn je na kòšte poli tetȉ, àš je još sȋmȁc.*

samt̃nj, samnjà, *m.*, *pl.* samnjȉ, samt̃nj, sajam, vašar: *Na samnjè je bȋlò mũôre ljũdi ot sèh krâj.*

samȉca, i, *pl.* samȉce, samîc, *f.*, ženka kod životinja: *Poli blâga se pũsti za răco sàmo samȉce, a sȋmcȉ se prodaduô, zvȋn govȋêt i kuônji.*

samlȅt, samèljen - samèljo i samèljejo, samlȋê, samlèla, lo; samèljen, a, o; samelj̀ì, *v. p.*, samljeti: *Màlinar nàn je samlȋê žȉto, kadà je imȋê dòsti vodȉ.*

samnjt̃r, samnjt̃rà, *pl.* samnjt̃rȉ, samnjt̃ri, *m.*, sajmar, onaj koji posjećuje sajmove: *Nèki trgũôvci so sàmo samnjt̃rȉ.*

samnjȉšće, a, *n.*, sajmište, mjesto, gdje se održava sajam: *Poli nàs nȉ prâvega samnjȉšća vèč se röba prodājè sägdere kadè je mèsta òkole crȋêkvi.*

sȁmoć, *adv.*, samo: *Sȁmoć da mi je prȉt na dòbo, bȉće sè dobrò.*

samoćȁ, samoćȉ, *f.*, samoća, osama, osamljenost, nenastanjeno mjesto: *tũôn vãjki žȋvè va samoćè kakò i pustinjȗk.*

sȋmo sòbon, *adv.*, samo od sebe: *Tò se razumȋê sȋmo sòbon pres pũno govorȉt.*

sȋn, snà, *pl.* snȉ, sȋn, *m.*, san: *Va snè člověk nȗjbòlje pučȋva i nȉč ne mȉsli.*

sȋnȁ, ȉ, *pl.* sȋnȉ, sȋn, *f.*, kočnica na seljačkim kolima, drvena gredica, koja visi pred zadnjim točkovima: *Pre(s) sȋnȉ se va skàse nèbi mogò fermàt vũôs.*

Sandāljȉ, Sandãlji, *m.*, ime jednog istar. sela u opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

Sāndro, Sȃndreta, *m.*, (tal. Allessandro), ime Aleksandar.

sanȋên, saněna, saněno, saněnega, *adj.*, snen, sanjiv, pospan, drijemovan: *Sanènega otrokà se mũôra zapeljàt spàt.*

sȋnȉt, sȋnin - sȋne - sȋnijo, sȋnȉ, sȋnȉla, - ȉlo, sȋnȉ, *v. i.*, kočiti: *Va skàse pòzdolon se vũôs sȋni, a pòzgoron otsȋni.*

santîno, a, *m.*, naziv javnog narodnog plesa (3 koraka desno i tri koraka lijevo po 3 puta, a zatim okretanja kao kod valcera): *Santîno se poli nàs vèč ne plȋêše.*

sȁpa, i, *f.*, dah, disanje, zrak: *Kadà se grȋê na brȋêh starèji ljûdi bȋzo zgũbe sȁpo, pàk se mũôrajo fermàt i pučȉnut.*

sapȋêt, sȁpnen - sȁpno i sȁpnejo, sȁpe, - la, - lo; sȁpet, a, o; sapnȉ, *v. p.*, sapeti, metnuti

govedima na paši spone ili pasture na noge da ne bježe u kvar, sputati: *Kadà prîdeš na šinokošȉ sapnȉ govèda da ti ne skòče na ljučkȗ.*

sapȉnjat, sapînjen - sapînjo i sapînjejo; sapȉnja, sapȉnjala, lo; sapȉnjan, a, o; sapȉnji, *v. i.*, sàpinjati: *Govèda se sapînjo, da ne skòče na ljučkȗ i ne storîše škòdo.*

saponȅla, i, *pl.* saponȅli, saponȋel, *f.*, (tal. sapponella) [nije iz talijanskoga jer takva riječ ne postoji, već iz mletačkog *zaponela* (VG 1244), odnosno iz furlanskoga *saponela* (VG 1244)], motika malko uža od *sapȗona*: *Saponȅla se nèkat ni rabȉla, a danàs se rãbi za nagrȁćat mèsto sapȗona, àš je ȍža i pratičnȅja.*

sapȗon, a, *pl.* sapȗoni, sapȗoni, *m.*, (tal. zappone) [mlet. *sapon* (VG 932), *zapon* (VG 1244)], široka kopača trapezastog oblika za ogrtanje povrća i za uništavanje korova.

sardȅla, i, *pl.* sardèli, sardȋel, *f.* [mlet. *sardela* (VG 933; DDV 601); tal. *sardella* (VDLI 2015)], srdjela, srdela: *Va nàšen mȗore se ulovȋ pȉmo sardȋel.*

sasȁc, sascà, *pl.* sascȉ, sasâc, *m.*, sise kod životinja: *Telcà se ne pȗsti da sàse sȉ sascȉ, vèć sàmo jenegà, àli dvâ.*

sȁt[1], *adv.*, sada, sad: *Sàt se mȗora pȕći na dȅlo, àš je vèć dobà.*

sȁt[2], sàsen - sàso i sàsejo; sã, sàla, lo; sasȉ, *v. i.*, sisati: *Telàc sàse dòkle se ga odlučȕći od màteri.*

Sâva, i, *f.*, **1.** rijeka Sava. **2.** uopće svaka velika rijeka: *Kadà so poli nàs bȉlȉ vêlidažljȉ, vodà je narãsla kakò Sâva.*

Savîn, a, *m.*, ime vola bijele boje.

sazorȅt, sazorȋn - sazorȋe i sazorȅjo; sazorȋe, sazorȅla, lo; sazorȋen, sazorȅna, o; sazorȉ, *v. p.*, sazreti, dozreti: *Šenȉca nȉ jòš sazorȅla, ma màlo fàli.*

scūrȅt, scũrin - scũre i scũrijo, scūrȋe, scurȅla, scurȅlo, scũren, - a, - o; scūrȉ, *v. p.*, iscuriti, isteći: *Z bàčvi je sȅ vȉnȍ scurȅlo, àš nȉ bȉlà dobrȍ začȅpljena.*

scvrȋet, scvrȅn - scvrnȗo i scvrnȅjo, scvrȋe, scvrȅla, scvrȅlo, scvȑt, tà, tȍ; scvrȉ, *v. p.*, rastopiti slaninu ili loj: *Kadà se dȅla tûk se špȅh scvrȅ.*

sčešljȁt, sčesljȃn - ãjo, sčešljã, - àla, - àlo; sčešljàna, o; šćešljãj, *v. p.*, iščešljati, počešljati: *Onà je vèć sčešljàna.*

se, (ot) sebȅ, (h) sebȅ, (za) sebȅ, (na) sebȅ, (za) sòbon, *pron.*, se: *Tâ otrȍk se je vèć navadi štèt i pîsât.* **nȃse -** na sebe, na leđa: *Prenesȉ kùćo nȃse! Hȉti čâ nȃse, ds se ne prehlãdiš!* **podâse -** pod sebe: *Mȃli otrokȉ cũrajo podâse.* **vâse -** u sebe; u želudac: *Vèć ste làčni; zamȉte čâ vâse!* **zâse -** sebičan, škrt; za sebe: *ùon nȉ za nīênega nègo sàmo zâse. ùof čovȅk je takò bȍlan da nȉ zâse ni za drùgega.*

sê - e -e! ô - o - o - ho - o! uzvik za zaustavljanje upregnutih goveda.

sȅča, i, *pl.* sȅči, sīêč, sječa: *Sȅča drīêva se obãvlja na pozȉmak i po zīmȅ.*

sȅć, sīêčȅn - sīêkūo i sīêčējo, sȅka, sȅkla, sȅklo, sȅčen, a, o; sīêcȉ, *v. i.*, sjeći: *Sȅć nȉ làhko dȅlo. Drīêvo se ne sīêče va štajȗone, kadà ȉma lȉšće.*

sȅdan, *num.*, sedam: *Va Boljȕne je va škȗolo zvonȉlo na sȅdan ûr.*

sȅdandesīêt, *num.*, sedamdeset: *Jâ san vèć pasã sedandesīêt līêt.*

sedavnȃjs, *num.*, sedamnaest: *Divūójki ot sedavnȃjs līêt so va nȋjlèplje dobȅ za žènȉt se.*

sēdȅt, sēdȋn - sedimȍ - sedȋe i sedȉjūo, sedȋe, sedȅla, sedȅlo, sedȉ, sedȋēć, *v. i.*, sjediti: *Sedȉmo jòš màlo; ćemo čâ popȉt!*

sedȉlo, a, *pl.* sedȉla, sedîl, *n.*, sjedalo: *Va sàke vèće crīêkve ȉma i sedîl.*

sedlȍ, sedlà, *pl.* sedlà, sīêdal, *n.*, sedlo: *Pre(s) sedlà se ne mȍre konjà prâvo jàhat.*

sedmȉca, i, *pl.*, sedmȉce, sedmîc, *f.*, igraća karta označena brojem sedam.

segà, *adv.*, svašta, svega: *ùon ȉma segà, ma pâmeti màlo.*

segà i **sȁčesa,** *adv.*, svega i svašta: *Na ten svīêtu ȉma segà i sȁčesa.*

segà jùtro, *adv.*, jutros: *Segà jùtra smo bȉlȉ va Krâse i dopeljàli vūos drīêva.*

segà lèta, *adv.*, ove godine, ljetos: *Segà lèta san bî na mȗoru va Rovȉnje i va Pūle.*

segûr i **sigūr,** (seguri), segura, o; segûrega, segurȅji, *adj.*, (tal. sicuro) [mlet. *sicuro* (DDV 660; VG 1026)], siguran: *Človȅk sȅ ćūti sigurȅji na krâju nègoli na mȗoru.*

segùtrašnji, a, o, segùtrašnjega, *adj.*, jutrošnji: *Segùtrašnji mrâs je žîru pȉmo naškòdi.*

sējenȃk, sējenākà, ò, sējenakega, *adj.*, jednak, isti, baš iste veličine: *Onȉ dvâ so sējenȃki kakò brâti.*

sējni, a, o, sējnega, *adj.*, jednak, iste veličine: *Tù i tàmo so sējne prīêciji.*

sẽjno, *adv.*, svejedno, sve isto: *Tȍ van je sẽjno, kadȅ rȍbo kȗpite; glâvno, da je cīēnā i dobrā.*

sêjno kakȍ, *adv.*, svejedno kako, bilo kako: *Mî ćemo vȅč pasȁt, sẽjno kakȍ.*

sẽjno takȍ, *adv.*, isto tako, baš tako: *Sẽjno takȍ mȍreš i tî pūćo va škūolo, kakȍ i jâ.*

sekāč, sekāčā, *pl.* sekāčī, sekāči, *m.*, malo kovačko oruđe za sječu i ravnanje željeza: *Kovāčī sekāč puno duperâjo.*

sȅkar, sȅkra, *pl.* sȅkri, sȅkar, *m.*, svekar, (otac muža): *Tâ regâl san dȍbi ot sȅkra.*

sekȉra, i, *pl.* sekȉri, sekîr, *f.*, sjekira; *dem.* sekȉrica: *Sekȉra rãbi za sȅč i kālāt drīēvo.*

sȅkrva, i, *pl.* sȅkrvi, sȅkrf, *f.*, svekrva, punica: *Sȅkrvi navādno ne trpīē nevẽsto, āš so jelūože.*

sekvẽštar, sekvẽštra, *pl.* sekvẽštri, sekvẽštar, *m.*, (tal. sequestro) [mlet. *sequestro* (DDV 646; VG 1005)], sudska zapljena: *Njigȍva kmẽšćina je pot sekvẽštar.*

sekveštrȁt, sekveštrȍn - sekveštrâjo, sekveštrã, sekveštrȁla, sekveštrȁlo, sekveštrȍn, sekveštrȁna, o; sekveštrãj, *v. p.*, (tal. sequestrare) [mlet. *sequestrar* (DDV 646)], sudski zaplijeniti: *Njemū je plāća vȅč sekveštrȁna.*

sekveštrẽvat, sekveštrūjen - sekveštrûjo; sekveštrẽva, la, lo; sekveštrevan, a, o; sekveštrũj, *v. i.*, (tal. sequestrare) [v. **sekveštrȁt**], sudski plijeniti, zapljenjivati: *Sūt je sekveštrẽva dužnīkūon rȍbo a i kmẽšćino ku nīso plāćālī dūh na dȍbo.*

salâta, i, *f.*, salata: *Večerȁska ćẽmo imẽt selâto za večẽro, ku nī čâ bȍljega.*

selȉdba, i, *pl.* selȉdbi, selȉdap, *f.*, selidba, seljenje: *Selȉdba pūno koštâ.*

selȉt (se), selȉn - selīmȍ, selīē i selījūo; selī, selȉla, lo; sẽljen, a, o; selī (se), *v. i.*, seliti. **selȉt se -** seliti se: *Impiegâti se selijūo, kadā so premẽšćeni.*

selȍ, selā, *pl.* sīēla, sīēl, *n.*, selo: *Va selẽ užâ bȉt mūore prâha, a po zīmẽ blāta. Kmẽti bȋvajo po sīēlah.*

sẽmen, sẽmena, *pl.* semīēnje, *n.*, sjeme: *Ovȍ žȉto san pûsti za sẽmen.*

semenȉca, i, *f.*, samica kod konoplja: *Semenȉco se sījẽ.*

Semenȉja, i, *f.*, naziv jedne livade i oranice na Boljunskom Polju; u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

Sẽmić, a, *m.*, jedno selo, opć. Lupoglav, sada Pazin, kotar Pula.

Sẽmićan, a, *pl.* Sẽmićani, Sẽmićan, *m.*, stanovnik p. o. Semić.

Sẽmićka, i, *pl.* Sẽmićki, Sẽmićk, *f.*, stanovnica p. o. Semić.

semīēnje, a, *coll. n.*, sjemenje: *Sā̃mo z dobregā semīēnja zrāstẽ dȍbar žir, ālī dobrȍ žȉto.*

seminȃrij, a, *pl.* seminȃriji, seminȃri, *m.*, (tal. seminario), sjemenište: *Va Ìstrije se nahãja seminȃrij va Pāzine.*

sẽmo, *adv.*, amo, ovamo: *Hȍte sẽmo da van nẽšto pokāžen!*

sẽmogûć, a, o; sẽmogũćega, *adj.*, svemoguć: *Nīēni nī sẽmogûć, nẽgo sā̃mo Bôh.*

sẽmo ni tā̃mo, *adv.*, ni za koga, nepristrano, neutralno za jednu stranku: *ūon ne držī ni sẽmo ni tā̃mo (za nīēnega).*

sẽmo - tā̃mo, *adv.*, amo - tamo: *ūon hȍdi sẽmo - tā̃mo a ni sȃm ne znȃ kā̃mo, āš je mālo šūmas.*

senzacijūon, a, *pl.* senzacijūoni, senzacijūoni, *m.*, (tal. sensazione), senzacija, iznenađenje: *Tȍ je bilā za nās vêli senzacijūon.*

senzāl, senzālā, *pl.* senzālī, senzāli, *m.*, (tal. sensale) [mlet. *sensal* (VG 1002)], posrednik, mešetar: *Dobrī senzālī zaslūžijo dȍsti procīēnt.*

senjȃl, senjȃlā, *pl.* senjȃlī, senjȃli, *m.*, (tal. segnale) [mlet. *segnal* (VG 996)], znak, oznaka, *dem.* senjalȉć: *Po senjȃlẽ se poznȃ čigȍva je rȍba.*

Senjȃn, Senjȁna, *pl.* Senjȁni, Senjȃn, *m.*, Senjanin, stanovnik grada Senja: *Senjȁni so nẽkat bilī Ùskoki.*

Senjanȉja, i, *f.*, ime jednog napuštenog zaselka na Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

senjȁt, senjȃn - senjâjo, senjȃ, senjȁla, senjȁlo; senjȃn, senjȁna, o; senjȃj, *v. p.*, (tal. segnare) [mlet. *segnar* (DDV 641; VG 996)], označiti, obilježiti: *Inženjīērī so senjȁli kūōda ćе pasȁt nūōva cẽsta. Stȁzi, kīê pẽljo z Lovrȁna na Ùčko so senjȁne s krvãven kolūoron.*

separȁt, separȃn - separâjo; separã, separȁla, lo; separȃn, separȁna, o; separãj, *v. p.* [tal. *separare* (VDLI 2105)], rastaviti, razlučiti, odijeliti: *Separãj jih, da se ne potūkūō.*

separâtan (separâtnī), separâtna, o, separâtnega, *adj.*, (tal. separato), poseban, odijeljen: *ūon ȉma separâtno kā̃maro zâse.*

separẽvat, separûjen - separûjo; separẽva, la, lo; separũj, *v. i.*, (tal. separare), odjeljivati, rastavljati: *Pastūrī so separẽvali jȋnci od ovâc.*

servîcij, a, *pl.* servîciji, servîcij, *m.*, (tal. servizio) [mlet. *servizio* (DDV 648; VG 1008)], služba, usluga: *ūon je va tīēn servîcije*

vëć dvājset lī̋et, ma jöš n ĭma lëta za pižij ū̋on.

sȅs, sī̋ednen - sī̋edno i sī̋ednejo, sī̋e, sèla, sèlo, sèdni, *v. p.*, sjesti: *Sĭn trûdan ot pū̋ota, kömoć stojĭn na nogàh; mū̋oran màlo sès. Sëdnite màlo uvdë poli näs. Sëdni mĭći tù na pöt poli jĭme.*

sestrà, sestrì, *pl.* sestrì, sestār, *f.*, sestra; *dem.* sestrìca: *Jâ san imī̋e dvī̋e sestrì. Hodì po seströ nëka prĭde dömа na ubët!*

sestrìčna, i, *pl.* sestrìčni, sestrìčan, *f.*, nećakinja (sestrina kćer): *Onà ìma trî sestrìčni.*

sestrìć, a, *pl.* sestrìći, sestrîć, *m.*, nećak (sestrin sin): *Jâ ìman pâr sestrîć, ma jih ne poznȃn.*

sȅtva, i, *f.*, sjetva: *Sëtva se dèla na pozĭmak i na mlât. Vëć je dobà za sëtvo čenìci.*

sȅver, a, *m.*, **1.** sjever, kao strana svijeta; **2.** sjeverni vjetar: *Danàs je hladnë̄je àš je pö̋če pūhàt sëver.*

sfàstika, i, *pl.* sfàstiki, sfàstik, *f.*, šurjakinja (bratova žena): *Od mojë sfàstiki san čū̋ vëć pësmic i štū̋orij.*

sfogȁt se, sfogȃn - sfogâjo, sfogã, sfogàla, sfogàlo, sfogȃn, sfogàna, o; sfogãj se, *v. p.*, (mlet. sfogarse), iskaliti gnjev, srdžbu na nekoga, povjeriti svoje jade nekome: *Človȅk se ne smī̋e sfogȁt na nedūžnen, àš je gȋdo.*

sforcȁt (se), sforcȃn - sforcâjo; sforcã, sforcàla, lo; sforcȃn, sforcàna, o; sforcãj (se); *v. p.*, (tal. sforzare, sforzarsi) [mlet. *sforzar* (DDV 654; VG 1016)], **1.** obiti, silom otvoriti: *Tâti so sforcàli vrāta i zāšli va kū̋ća.* **2.** prisiliti, primorati (se) na nešto: *ū̋on se je sforcã pū̋no dèlat pāk je obolī̋ē. Jâ san bî sforcȃn, storìt dûh za kū̋ća.*

sfreškȁ**t (se),** sfreškȃn - sfreškâjo, sfreškã, sfreškàla, lo; sfreškȃn, sfreškàna, o; sfreškãj (se), *v. p.*, (tal. rinfrescare, rinfrescarsi) [mlet. *rinfrescar(se)* (DDV 576; VG 882)], osvježiti, rashladiti (se): *Sfreškãj màlo tö limunȃdo. Sfreškãj se màlo vanë̄na arije, àš tù je pretëplo.*

sfrìgat (od frigat), sfrìgan - sfrìgajo, sfrìga, la, lo; sfrìgan, a, o; sfrìgaj, *v. p.*, (tal. friggere) [prema očuvanom velarnom izgovoru /g/ ispred /e/, radi se o dalmatsko-romanskome leksičkome ostatku, dakle o starijem romanizmu, iz lat. *frīgere* (ERHSJ I/530)], sprženje: *Sfrìgaj mi dvī̋e jãja za marī̋endo.*

sfrigȅvat, sfrigũj - sfrigûjo, sfrigëva, la, lo; sfrigũj, *v. i.*, (tal. friggere) [v. **sfrìgat**], pržiti: *Onà sfrigûje rìbo, àli mī̋eso kadà prĭde z dèla.*

sfūćkat, sfūćkan - sfūćkajo; sfūćka, la, lo; sfūćkan, a, o; sfūćkaj, *v. p.*, **1.** izviždati nekoga: *Jenegà kandidâta je pū̋blika sfūćkala.* **2.** upropastiti: *ū̋on je vëć sè svoje sfūćka pak je zastã jū̋oli siromàh.*

shājàt se, se shãjan - shãjajo; shajã, shājàla, shājàlo, shãjan, a, o, shãjaj se, *v. i.*, sastajati, skupljati: *Mî smo se navädno shājàli va oštarìje.*

shajīēvat se, se shajī̋ēvan - shajī̋ēvajo; shajīēvã; shajīēvàla, lo; shajī̋ēvaj se, *v. it.*, sakupljati, sabirati: *Nàši študī̋ēnti so se shajīēvàli va kafetarìje.*

shićȅvat, shićūjen - shićûjo, shićëva, shićëvala, lo; shićëvan, a, o; shićūj, *v. i.*, izbacivati: *Danàs so težāk ì shićëvali gnū̋oj vìz dvū̋orà.*

shìtat, shìtan - shìtajo; shìta, la, lo; shìtan, a, o; shìtaj, *v. p.*, izbaciti, nabaciti: *Shìtaj tö röbo na jedĭn kūp; da se ne potapãra po podë.*

shìtit, shìtin - shìte i shìtijo; shìti, shìtila, lo; shìćen, a, o; shìti, *v. p.*, **1.** ispaliti iz puške: *ū̋on je na Tī̋elovo pâr pūti shìti s pūški.* **2.** izbaciti nešto: *Shìti tö vĭn s kūći.*

shlāpȅt, shlãpin - shlãpe i shlãpijo, shlāpī̋e, shlāpèla, shlāpèlo, shlãpljen, a, o, shlāpì, *v. p.*, ishlapiti: *Tà rakìja je slàba, àš je màlo shlāpèla.*

sȉć, a, *pl.* sȉći, sȋć, *m.*, (mlet. secio), kanta, limeni sud za vodu, vedrica: *Prnesì mi màlo vodì va sȉće!*

sȉće, a, *coll. n.*, sita, tanka močvarna biljka od koje se prave sita: *Sȉće rāstë va mlàkah i va potökeh. Öt sȉća se dèlajo sìti.*

sī̋ečanj, sī̋ečnja, *m.*, mjesec veljača: *Sī̋ečnja mëseca se sī̋ečë drī̋evo, ku se nĭma drügega dèla.*

sī̋edmi, a, o; sī̋edmega, *num. ord.*, sedmi: *Sī̋edmega mëseca so nĭjtepleji dnëvi.*

sī̋elski, a, o; sī̋elskega, *adj.*, seoski: *Sī̋elske kūći nìso visöke, kakö grackī̋eni takö lī̋epë.*

sī̋eno, a, *n.*, sijeno: *Sī̋enon se kĭmi blâgo kakö konjì govëda i ū̋ovci.*

Sī̋ensova, i, *f.*, (tal. ascensione), Spasovo: *Sī̋ensova je vëć blägdan. O Sī̋ensove se vëć i žänje.*

sī̋entegà, *adv.*, osim toga: *Sī̋entegà smö kupìli jöš drügeh stvãri za poli kūći.*

sī̋enj, sènja, *pl.* sènji, sī̋enj, *m.*, (tal. segno) [mlet. *segno* (DDV 641; VG 996)], znak, ožiljak: *Njëga se vàlje poznȃ po sènja kī̋e je*

dòbi od rãni va vuõjske.

Sîêrgi, Sêrah, *pl. t. m.*, zaselak, p. o. Vranja, kot. Pazin, sada Pula.

sîêrij, a, o, sîêrijega, *adj.*, (tal. serio), ozbiljan: *Tò so sîêriji posli, tù n ĩ čâ za škercàt.*

sîêt (sîêdi), sîêdã, ò, sîêdega, sedèji, *adj.*, sijed: *Stâri ljûdi so navàdno sîêdi, ma ìma sîêdèh i mlãdeh.*

sîf, sĩvi, sĩvã, sĩvò, sivegà, sivèji, *adj.*, siv, sijed: *Onà je vèč na pûol sĩvà. Nèke govèda so sĩvè; zatò jih zovûo Sĩvàc i Sĩvka.*

Sĩflka, i, *f.*, ime krave sive boje!

siguràt (se), sigurẽn - sigurâjo, sigurã, siguràla, lo; sigurẽn, siguràna, o; sigurãj (se), *v. p.*, osigurati: *Mî smo siguràli jintrâdo proti tòče.*

sigurẽvat, sigurûjen - sigurûjo; sigurẽva, la, lo; sigurẽvaj, *v. i.*, osiguravati: *Onì so sigurevàli kùći i štali pròti ugnjà.*

sigurtât, sigurtâdi, *f.*, (tal. sicurtà) [mlet. *sigurtà* (VG 1029)], sigurnost, jamstvo: *Za sàko sigurtât je dobrò sòbon zîêt lumbrẽlo na pûot.*

sijât, sîêjen i sîêjẽn - sîêjo i sîjûõ; sijâ, la, lo; sẽjen, a, o; sîêj, *v. i.*, sijati: *Šenìco se sîêje na pozìmak, a trukìnjo na mlât.*

sîkàt, sîkan - sîkajo - sîkã, sîkàla, - àlo, sîkaj, *v. i.*, psikati, siktati: *Ràčka sîče, ku pasâš poli njîê.*

sikuràt (se), sikurẽn - sikurâjo; sikurã, sikuràla, lo; sikurẽn, sikuràna, o; sikurãj (se), *v. p.*, (tal. assicurare, assicurarsi) [mlet. *sicurar* (DDV 660; VG 1026)], osigurati (se): *Mî smo kùćo vèč sikuràli proti ugnjà.*

sikurẽvat, sikûjen - sikûjo; sikurẽva, la, lo; sikurẽvaj, *v. i.*, (tal. assiccurare) [v. **sikuràt**], sikurẽvaj, *v. i.*, osigurati: *Nèki godpodâri sikurûjo vinògrat pròti tòči.*

sìla, i, *pl.* sìli, sîl, *f.*, **1.** sila, snaga, potreba, nužda, žurba: *Manè je vêla sìla, pàk mûõran pûõć ćà.* **2.** mnoštvo: *Va samnjè se bîlà sìla ljûdi.* **po sìle -** silom, na silu. **pot sìlo -** silom, primoran: *Jâ san tò potpisã pot sìlo.*

sîlìt, sĩlin - sĩle i sĩlijo; sîlĩ, sîlìla, lo; sĩljen, a, o; sîlĩ, *v. i.*, siliti: *Njegà so dòma sîlìli da grîêvàdit za popà, ma n ĩ tîê poslùšat.*

sîn, sîna, *pl.* sîni, sĩni, *m.*, sin: *Tò je stomànja ot sîna. Njigòvi sîni so se razìšti po svîêtu.*

sĩr, sĩra, *pl.* sĩri, sĩri, *m.*, sir; *dem.* sĩrić: *ûôvči sìri so nãjbôlji i zatò so i nãjdrãži.*

sìrac, sĩrca, *pl.* sĩrci, sìrac, *m.*, mali okrugli sir, *dem.* sirčìć: *Donesì mi jedãn sìrac za marîêndo.*

sîràk, sîrkà, *m.*, sijerak, vrst žita s glavicom sjemenja koje se sije za perad: *Ot sîrkà se je nèkat poli nàs pèka i krùh, kîêga san i jâ jîê.*

sìrenje, a, *pl.* sìrenja, sìrenj, *n.*, poseban kvas koji se drži u osušenom telećem želudcu za pravljenje domaćeg sira: *Poli nàs se nìkat sĩr ne dèla pre(s) sìrenja.*

sìrit, sìrin - sìre i sìrijo, sìri, sìrila, lo; sìri, *v. i.*, praviti sir: *Mlîêkò se sìri pr'vo nêgo se storĩ sĩr.*

sĩrka, i, *f.*, vrst poljskog korova, sličnog sijerku: *Sĩrko blâgo ràdo jĩ, ma se jo mûõra plèt, âš dèla škòdo intrâde.*

sîrkòvina, i, *f.*, naziv požete stabljike sijerka: *Sîrkòvino se rãbi za strèho za dvuõrì, a i za kîmò za govèda.*

siromàh, a, *pl.* siromàhi, siromẽh, *m.*, siromah: *Siromàhu trîêbe vãjki čâ dât i ga pomòć.*

siromàšan, siromàšna, o; siromàšnega, siromašnèji, *adj.*, siròmašan: *Vãjki je vèč siromàšneh nego bogàteh.*

siromàšćina, i, *f.*, siromaštvo, neimaština: *Òt siromàšćini se ne mòre zdebelèt. Siromàšćina je nãjvèčo zlò.*

Sironjìca, i, *f.*, ime jednog izvora i jedne šumice na Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

sirotà, sirotì, *pl.* sirotì, sirûot, *f.*, *dem.* sirotìca, sirota, siroče, bez roditelja: *Čîêra san vìde jenò vêlo sìroto, kâ je mûõrala pekljât.*

sirotìna, i, *pl.* sirotìni, sirotîn, *augm. m.*, veliki siromah: *Pòli sûsèda pâsè uõvci jedãn sirotìna z Bìrda.*

sirotĩnjski, a, o, *adj.*, sirotinjskèga, bijedan, siromašan: *Mî žìvèmo jâko po sirotĩnjski. Tò je sirotĩnjski življênje.*

Sìsvîêti, Sêhsvîêteh, *pl. t. m.*, Svi Sveti: *O Sêhsvîêteh se hòdi na cimìter i pãli svîêćì.*

sìtničaf, sìtničava, o; sitničavega, *adj.*, sitničav, cjepidlaka, onaj koji traži dlaku u jajetu.

sìtnjak, a, *pl.* sìtnjaki, sìtnjak, *m.*, veliko sito: *Sìtnjaki prodãvajo po samnjèh Krãnjcì.*

Sĩvac, Sĩvcà, *m.*, ime vola sive boje.

sĩvas, sĩvasta, o; sĩvastega, sivastèji, *adj.*, sivkast: *Kupì mi jedãn sĩvasti veštît.*

Sĩvka, i, *f.*, ime krave sive boje.

Sivùlja, i, *f.*, ime ovce crno-sive boje.

skãbãn, skãbnà, skãbnò, skabnegà, skabnèji, *adj.*, tup, nenaoštren: *Tvojà sekìra je jâko skãbnà, pàk se ne môre sèč; sakako jo trîêbe nabrûsìt.*

skãbìt, skãbin - skãbe i skãbijo; skabĩ, skãbìla, lo; skãbljen, a, o; skabì, *v. p.*, otupiti: *Ja san skabĩ svûõj nûõž, pàk ga mûõran nabrûsìt.*

skȁdit, skȁdin - skȁde, skȁdi, - la, -lo; skȁdi, *v. p.*, istećiрок, propasti, (tal. scadere) [mlet. *scader* (OA)]: *Mȕõj kambijãl je vȅč skȁdi.*

skākȁlnica, i, *pl.* skākãlnice, skākãlnic, *f.*, skakaonica: *Mȕõrske bȁnji ȉmajo i skākãlnico.*

skākȁt, skãčen - skãčo i skãčejo, skakã, skākȁla, lo; skāčȉ, *v. i.*, skakati: *Otrokȉ rȁdi skãčo posȕõt.*

skālȁt, skãlan - skãlajo, skalã, skālȁla, - ȁlo; skãlan, a, o; skãlaj, *v. p.*, rascijepati: *Mi smo skālȁli pȉno dȓva prodājo.*

skambijȁt, skambijȓn - skambijâjo, skambijã, skambijȁla, skambijȁlo, skambijȓn, skambijȁna, o; skambijãj, *v. p.*, (tal. scambiare) [mlet. *scambiar* (DDV 616; VG 957)], zamijeniti jedno za drugo, prevariti, razmijeniti (međusobno): *ȕõn je skambijã ȕõvci za telȉco.*

skambijȅvat, skambijȗjen - skambijȗjo, skambijȅva, la, lo; skambijȗj, *v. i.*, (tal. scambiare) [v. **skambijȁt**], razmjenjivati, zabunom mijenjati.

skȁpat, skȁpan - skȁpajo; skȁpa, - la, - lo; skȁpan, a, o; skȁpaj, *v. p.*, iskȁpati: *Vȉno je skȁpalo z bȕćkā.*

skāpȁt, skãpan - skãpajo; skāpã, skāpȁla, lo; skãpaj, *v. i.*, iskapati (krumpir): *Krumpȉr smȍ skapȁli cȇlo šetimȇsno.*

skȁs, a, *pl.* skȁsi, skâs, *m.*, uzbrdica, strmina; *dem.* skasȉć: *Va skȁse se vȕõs tȅško pȅlje.*

skašinȁt, skašinȓn - skašinȓjo, skašinȓ, skašinȁla, skašinȁlo, skašinȓn, - ȁna, skašinȓj, *v. p.* [mlet. *scassinar* (VG 965)], silom provaliti, obiti, razbiti (vrata): *Tâti so skašinȁli jenȍ bȇnko.*

skīpȅt, skīpȉn - skīpíē i skipījȕõ; skīpíē, skīpȅla, lo; skīpȉ, *v. p.*, iskipiti: *Danȁs ti je mlīčkȍ skipȅlo.*

skȉsat (se), skȉsan - skȉsajo, skȉsa, skȉsala, - lo; skȉsan, a, o; skȉsaj (se), *v. p.*, ukiseliti (se): *Kapûs i rȅpa se bȉzo skȉsajo.*

sklȅ, *adv.*, odakle: *Rečȉ mi, sklȅ si prȋša takȍ kȁsno?*

sklȅda, i, *pl.* sklȅdi, sklȋet, *f.*, drvena zdjela: *Nȅkat so nȁši kmȅti jȅli sȉz jenȅ sklȅdi.*

skočȉt, skȍčin - skȍče, skȍčo i skȍčijo, skočȉ, skočȉla, lo, skočȉ, *v. p.*, skȍčiti: *Vȁlje skočȉ, kadȁ te kȁmo pošȁljem.*

skomȉni, skomîn, *pl. t. f.*, vezanje ustiju (zubi) od kiselog i nezrelog voća: *Kadȁj ȋn zȅlen žȋr vȁlje mi prȉdo skomȉni.*

skončȁt, skončȓn - skončâjo; skončã, skončȁla, lo; skončȓn, o; skončãj, *v. p.*, uništiti, upropastiti, ubiti: *ȕõn je skončã vȅč dvȉē žen ȉ. Onȉ so vȅč skončȁni ot pretȅškega dȅla.* **skončȁt se -** ubiti se, počiniti samoubojstvo.

skončȅvat se, se skončȗjen - skončȗjo; skončȅva, la, lo; skončȗj se, *v. i.*, izjedati, gristi se, propadati: *Žená se skončȗje sporȁdi dižgrâciji va famîlije.*

skonsȁt (se), se skonsȓn - skonsâjo; skonsã, skonsȁla, lo; skonsȓn, skonsȁna, o; skonsãj (se), *v. p.*, raščiniti (se), raščupati vlakna: *Ku se bijankarȉjo ne zarȕõbi se lȁhko skonsâ.*

skonšumȁt, skonšumȓn - skonšumȓjo, skonšumȓ, skonšumȁla, lo; skonšumȓn, skonšumȁna, o; skonsumãj (se), *v. p.*, (tal. consumare) [mlet. *sconsumar* (VG 979)], potrošiti, pojesti. **skonšumȁt se -** dotrajati.

skopȁt, skopȓn - skopâjo, skopã, skopȁla, skopȁlo, skopȁn, skopȁna, o; skopãj, *v. p.*, iskopati: *Mȕõramo skopȁt fȍšo ta tȓsi sādȉt. Sūsȅt je skopã cȇlo lȇtȍ za lȕk i česȓn.*

skopīēvȁt, skopíēvan - skopíēvajo; skopīēvã, skopīēvȁla, lo; skopíēvan, a, o; skopíēvaj, *v. i.*, iskapati: *Nȅki kmȅti skopíēvajo kumpȉr na pozȉmak.*

skorȉstit, skoȉstin - skorȉste i skorȉstejo; skorȉsti, la, lo; skorȉšćen, a, o; skorȉsti, *v. p.*, iskoristiti: *Človȅk mȕõra sȁko prilȉko skorȉstit da mȍre bȍlje žȉvȅt.*

skorišćȅvat, skorišćȗjen - skorišćȗjo; skorišćȅva, la, lo; skorišćȅvan, a, o; skorišćȗj, *v. i.*, iskorištavati nekoga: *Poštíēn čovȅk ne skorišćȗje siromȁhi.*

skȍs, a, *pl.* skȍsi, skȕõsi, *m.*, (tal. scossa) [mlet. *scossa* (DDV 633)], nagli udarac, potres: *ȕõn je pã i dȍbi skȍs mȍzga.*

skȍsat, skȍsan i skȍšen - skȍsajo i skȍšejo; skȍsa, la, lo; skȍšen, a, o; skȍsaj i skōšȉ, *v. p.*, isjeckati (meso ili povrće): *Skošȉ mȁlo koprȉvi i jâje za pȕrići!*

skȍtan, skȍtna, o; skȍtnega, *adj.*, bređa: *Menȅ se perâ, da je ovȁ prasȉca skȍtna.*

skovāt, skūjȅn - skūjȕõ, skovã, la, lo; skovȓn, a, o; skovãj, *v. p.*, iskovati: *Kovāč mi je skovã dvȉē sekȉri i jenȍ strpāčo.*

skrãj, *pr.*, pokraj: *Govȅda pāsȕõ skrãj potȍka, mȁjih mȕõraš vãjki imȅt nȋvar, da ne skȍčo na ljučkȕõ.*

s krȁja, *adv.*, **1.** iz početka, od kraja: *Počnimo kopȁt s krȁja!* **2.** na strane: *Počȅkajte me tȁko s krȁja!*

skrâjni, a, o; skrâjnjega, *adj.*, najzadnji, posljednji: *Vêč je skrâjnje vrîême za stât i puôć na dèlo.*

skrātìt, skrãtin, skrãte i skrãtijo, skrātī, skratìla, o; skrãćen, a, o; skrātì, *v. p.*, skratiti, prikratiti: *Tê bragëši so ti predüge, pàk jih skrātī.*

skrcât (se), (se) skrcȇn - skrcâjo; skrcã, skrcàla, lo; skrcȇn, skrcàna, o; skrcãj (se), *v. p.*, iskrcati (se): *Mî smo skrcàli róbo v Rîêkê. Skrcãjte se va prîve puôrte!*

skŕčit, skŕčin - skŕče i skrčijo, skŕči, skŕčila, skŕčilo, skŕčen, a, o; skŕči, *v. p.*, **1.** zgrčiti, uvući noge: *Otrokì skŕče nögi kada spîjuô.* **2.** iskrčiti: *Mî smo skŕčili sì štîpedi va umîêjke i va ugrâjde.*

skresât, skrèšen - skrèšo i skrèšejo; skresã, skrèsala, lo; skrèsan, a, o; skrešì, *v. p.*, **1.** okljaštriti odsjeći: *Skrešì te grànì, äš dèlajo lât.* **2.** isklesati: *Tä štâtua je skrèsana od mràmora.* **3.** odbrusiti nekome nešto u lice! *Ku te ofîêndi skrešì mu va licê se čâ znâš o njemù.*

skrgât, skrgȇn - skrgâjo; skrgã, skrgàla, lo; skrgȇn, skrgàna, o; skrgãj, *v. p.*, (mlet. scarigar), istovariti, iskrcati: *Näš bruôt je skrgã svuôj kàrih va Trstê.*

skrgêvat, skrgûjen - skrgûjo; skrgèva, la, lo; skrgèvan, a, o; skrgũj, *v. i.* (mlet. scarigar), iskrcavati: *Fakìni i manuvàlì po cîêli dȃn skrgêvali su róbo z vāpòra.*

skrìt (se), skrījèn - skrījuô i skrijèjo; skrī, skrìla, lo; skrît, skrītà, ò; skrīši; skrĩj (se), *v. p.*, sakriti (se): *uôn se je bî skrĩva kûće. uôn je prîša h frâjarice skrīši, da màt ne vìdi.*

skrīvât (se), skrĩva - skrĩvajo; skrīvã, skrīvàla, lo; skrĩvan, a, o; skrīvîêć, skrĩvaj (se), *v. i.* skrivati se: *uôn skrĩva čâ je nȃša. Tât se skrĩva, da ga polîcîja ne ćapâ. uôn je donêsa kontrabȃnt dòma skrīvîêć.*

skrīvìt, skĩvin - skrĩve i skrĩvijo; skrīvī, skrīvìla, lo, skrĩvljen, a, o; skrīvì, *v. p.*, **1.** iskriviti: *Tò štmgo si prevêć skrĩvī.* **2.** skriviti, prouzrokovati kome kakvo zlo: *Šofîêrì skrĩvijo čùda dižgrâcij.*

skrīžât, skrĩžan - skrĩžajo, skrīžã, skrīžàla, - àlo; skrĩžan, a, o; skrĩžaj, *v. p.*, iskrižati, prekrižiti: *Sê čâ san napīsã so otrokì skrīžâli.*

skrojêvat, skrojûjen - skrojûjo; skrojèva, la, lo; skrojũj, *v. i.*, krojiti: *Žnjîdar i šîlice skrojûjo veštîti i kapòti.*

skrojît, skrojĩn - skrojīmò, skrojîê i skrojījuô, skrojĩ, skrojìla, lo; skrojîên, skrojèna, ò, skrojì, *v. p.*, skrojiti: *Žnjîdar mi je skrojĩ kapòt za zîmo.*

skrnũće, a, *n.*, uskrsnuće: *Skrnũće se slâvi na Vazȃn.*

skrsnût, skŕsnen - skŕsno i skŕsnejo, skrsnũ, - la, - lo; skŕsnut, a, o; skŕsni, *v. p.*, uskrsnuti: *Krîs je skrsnũ z grobâ.*

skruôs, *pr.*, skroz, kroz: *Hòte tù skruôs na ovê vrãta.*

skrùtit, skrùtin - skrùte i skrùtijo, skrùti, skrùtila, skrùtilo, skrùćen, a, o; skrùti, *v. p.*, ukrutiti (se): *Mlîêkò se bîzo skrùti.*

skūmbinât, skūmbinȃn - skumbinȃjō, skumbinȃ, - àla, - àlo; skumbinȃn, - àna, o; skumbinãj, *v. p.*, (tal. combinare) [mlet. *combinar* (DDV 182; VG 234)], udesiti, složiti, riješiti: *Tò ćêmo vêć nèkako skūmbinât.*

skunjìt se, se skũnjin - skũnje i skũnjijo; skūnjī, skūnjìla, lo; skũnjen, a, o; skunjì se, *v. p.*, pokunjiti se, postati utučen: *uôn se je jâko skūnji kàd je čũ za tò dižgrâcijo.*

skùpa, *adv.*, zajedno: *Äla hòmo skùpa na plîês! Mî dvâ smo prìšli skùpa.*

skūpljât, skũpljan - skũpljajo, skūpljã, skupljà, la, lo; skũpljan, a, o; skũpljaj, *v. i.*, sakupljati. **skupljàti se -** sakupljati se: *Vîêlje se skũplja za stèljo pod blâgo.*

skupnî, ȋ, ûo; skupnīega, *adj.*, zajednički: *Mî ïmamo skupnûo kûćo i kmèšćino.*

skūrìt, skũrin - skũre i skũrijo; skūrī, skūrìla, lo; skũren, a, o; skūrì, *v. p.*, **1.** spaliti: *Mî smo pasȃno zîmo skūrìli pùno drîêva.* **2.** otjerati, istjerati: *Skūrì ga s kûći vȃn.*

skũs, skūbên - skūbuô i skubèjo; skūba. skūbla, lo; skùben, a, o, skūbì, *v. i.*, **1.** skubsti: *Sîêno se vis kòpi skūbê s kljūčîêm.* **2.** čihati: *Žîênske ùno skūbîê po z ïmskeh večîêreh.*

skùsan, skùsna, o; skùsnega, skusnèji, *adj.*, iskusan: *Mî trîêbeno skùsnega čovêka va nàšen poslê.*

skùsit, skùsin - skùse i sknsijo; skùsi, la, lo; skùšen, a, o; skùsi, *v. p.*, **1.** iskusiti: *uôn je va žívotê pùno tegà skùsi.* **2.** pokušati, nastojati: *Jâ san skùsi ga nagovorìt, ma nȋ kor ìstilo.*

skūšât, skũšan - skũšajo; skūšã, skūšàla, lo; skũšan, a, o; skũšaj, *v. i.*, iskušavati, ispitivati nekoga (da štogod dozna): *Jâ san ga vêć pũti skūšã kàmo je hodĩ po róbo, mà mi nî tîê povîêt.*

skùta, i, *pl.* skùti, skût, *f.*, (tal. scotta) [mlet. *scota* (DDV 633)], posebna vrst sira iz varenike (nakon pravljenog sira), *dem.* skùtica: *Skùto se šũši va žàklje.*

skvārìt (se), skvãrin - skvãre i skvãrijo, skvārī, skvàrila, -ìlo, skvãren, a, o; skvārì, *v. p.*, pokvariti (se): *Po lête se mlîêkò làhko skvãri.*

skvâzi, *adv.*, (tal. quasi) [mlet. *squasi* (DDV 698); *squasi* (VG 1084)], skoro: *Po noćȅ mi je bȉlo skvâzi zīmā.*

slȁbet, slȁbin - slȁbe i slȁbijo, slȁbi, la, lo; slȁbi, *v. i.*, slabiti: *uōn sȁki dȋn sȅ vȅč slȁbi.*

slabȋć, slabīćā, *pl.* slabīćī, slabȋć, *m.*, čovjek bez odvažnosti, kukavica, strašivica: *Jâ jȍš nȉsan vȉde takövega slabīćā.*

slabȋna, i, *pl.* slabȋni, slabȋn, *f.*, slabost u želudcu, donji dio trbuha: *Kuōnj ga je trȕpi va slabȋno, da je vâlje zustā mȓt.*

slȁbos, slȁbosti, *pl.* slȁbosti, slȁbost, *f.*, slabost, nemoć: *Nȅke peršuōni pâte ot slȁbosti.*

slāčȉt (se), se slāčin - slāče i slāčijo, slačȉ, slāčȉla, slāčȉlo, slāčen, a, o; svlačiti (se): *Vi se pomȁlo slāčite.*

slāgȁt (se), slāžen - slāžo i slāžejo; slāgā, slāgȁla, lo; slaži (se), *v. i.*, slagati (se): *Va bibliotêke se lȉbri slāžo. Mî dvâ se nȉkad ne slāžemo.*

slȁji, a, o; *adj.* slȁjega, *comp.* od sladak, slađi: *Čā je slȁje, je bȍlje.*

slȃk, a, *m.*, (lat. convolvulus arvensis), slak, vrst čestog poljskog i vrtnog korova, koji se vuče po zamlji i povija: *Zamȉ tuōrbo i hodȉ nabrȁt mȁlo slâka za prašćȉći. Slâk prāscȉ jâko rādi jūduō.*

slakȕć, a, *m.*, vrst poljskog korova i jednoljetne biljke penjačice s dugačkim vlaknom i s lijevastim bijelim ili plavim cvjetovima kao kod slaka.

slȗmnica, i, *pl.* slȗmnice i slȗmnic, *f.*, slamnjača, slamarica: *Kadȅ nȋ štramȁca je dobrā i slȗmnica.*

slȗ (slȗni), slȗnā, slȗnō, slanegā, slanȅji, *adj.*, slan: *Muōrska vodā je vâjki slȗnā. Nȇna manȅštra se ne mȍre jȅs ku nȋ slȗnā.*

slȁp (slȁbi), slȁba, o, slabega, slabȅji, *adj.*, **1.** slab, nemoćan: *Jâ san jȍš slȁp za tȅško dȅlo.* **2.** zao: *Tȍ je slȁp čovȅk.*

slâp, a, *pl.* slâpi, slāpi, *m.*, slap, vodopad: *Poli nȁs so slâpi sȁmo kadā so vêli dažljȉ.*

slâs, slâsti, *f.*, slast, naslada: *Poslūšât ga je prâva slâs.*

slašćȉca, i, *f.*, slatkiš, bombon: *Otrokȉ ȉmajo rādi slašćȉce.*

slavȋć, slavīćā, *pl.* slavīćī, slavȋć, *m.*, **1.** slavuj. **2.** *dem.* od slavȗlj: *Slavȋć ȉ kantâjo i po noćȅ, ma sȁmo na mlât kad ȉmajo mlādi.*

Slavīćȉ, Slavȋći, *m.*, ime jednog zaselka na Vranji, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

slavȗlj, slavūljā, *pl.* slavūljī, slavȗlji, *m.*, ptica pjevačica, slavuj, *dem.* slavȋć: *Slavȗlj kantâ lȅplje nȅgo nīćni drȕgi tȉć.*

sledȉć, a, *pl.* sledȉći, sledîć, *m.*, **1.** vrlo malo, malo mrvica: *Dâj mi sledȉć krȕha. Nȋman ni sledȉća.*

slȅmen, slȅmena, *pl.* slȅmeni, slȅmen, *m.*, sljeme, duga greda na vrhu krova, dugačka kao i kuća: *Nȋ kȕći pre(s) slȅmena.*

slepār, slepārā, *pl.* slepārī, slepāri, *m.*, sljepar, varalica: *Čȕvaj se ȍt slepāri i žepāri.*

slepar'ȉja, i, *pl.* slepar'ȉji, slepar'ȉj, *f.*, prevara, varanje: *Nȅki čȕda zaslūžijo na slepar'ȉje.*

slepār'ȉt, slepārin - slepāre i slepārijo, slepar'ȉ, slepār'ȉla, slepār'ȉlo, slepār'ȉ, *v. i.*, sljepariti, varati: *Slepar'ȉt je po zākone prepovȅdano. Kî slepāri ȉma i sūdūōn poslā.*

slepȉca, i, *pl.* slepȉce, slepîc, *f.*, ženska varalica: *Slepȉco se pȓvo ȁli kašnjȅje ćapā.*

slepȋć, slepīćā, *pl.* slepīćī, slepȋć, *m.*, sljepić, vrst male slijepe neotrovne zmije: *Slepȋć ȉ se nȗjdo po vȓteh.*

slȅza, slȅza, *m.*, (lat. althaea officinalis), sljez, vrst ljekovitog bilja: *Tȅ ot slȅza se rãbi prȍti kāšlja.*

slīȇć (se), se slīȇčēn - slīȇčūō i slīȇčejo, slīȇka, slīȇkla, slīȇklo, slȅčen, a, o; slīȇčȉ, *v. i.*, svući, razodjenuti (se), skinuti odijelo: *Pȓvo nȅgo grīȇmȍ spȁt se slīȇčēmo.*

slīēgnūt, slīȇgnen - slīȇgno i slīȇgnejo; slīēgnū, slīēgnūla, lo; slīȇgnjen, a, o; slīēgnȉ, *v. p.*, slȅgnuti, sniziti ramena: *uōn je sȁmo slīēgnū z ramīȇni šā ćā.* **slīȇgnūt se -** ulegnuti se (zemlja).

slīȇp (slīȇpi), slīēpā, slīȇpō, slepegā, slepȅji, *adj.*, slijep: *Slepegā človȅka muōra vâjki nȅki peljât.*

slīēpȁc, sliepcā, *pl.* slīēpcī, slepâc, *m.*, slijepac: *Nujhūje je kât slīēpȁc slīēpcā pȅlje, ȁč ȍba nȉč ne vȉdijo.*

slīēpȉt, slīȇpin - slīȇpijo; slīēpī, slīēpȅla, lo; slīēpȉ, *v. i.*, varati: *Ne slīēpȉ poštenȉ ljûdi ȁš ćeš te Bôh kaštigȁt.*

slīȇt, slīēdā, *pl.* slīēdī, slīȇdi, *m.*, trag, *dem.* sledȉć: *Ni slīȇda nȋ poznât kuōt je pasā. Dâj sledȉć krȕha!* **jedȗn slīȇt -** vrlo malo.

slîh, a, *m.*, sluh: *uōn nȋma nȉkakovega slîha za mūziko.*

slȉva, i, *pl.* slȉvi, slîf, *f.*, žuta šljiva (stablo i plod): *Slȉvi nȉso takȍ dobre i štimane, kakȍ čȅspi.*

slȉvovica, i, *f.*, šljivovica, alkoholno piće, koje

se peče od šljiva: *Slȉvovica se pečȅ ot slȉf i ot čȉēš.*

slobȍšćina, i, *pl.* slobȍšćini, slobȍšćin, *f.*, sloboda: *Slobȍšćino želȉ i sȁki zvȉēr.*

slȍga, i, *pl.* slȍgi, slūōh, *f.*, slovo: *Otrokȉ se pȍčno vȁdit slȍgi va škūōle. Onȁ ne znȅ štȅt ni slȍgi.*

slȍh, slȍga, *pl.* slȍgi, slūōgi, *m.*, prve dvije suprotne brazde usred oranice: *Mî smo zȍrali va rȉēde trî slȍgi.*

slȍšćina, i, *pl.* slȍšćini, slȍšćin, *f.*, sloga, drugarstvo: *Kadȅ va kūće nȉ mîra nȉ ni slȍšćini.*

Slovȉēnka, i, *pl.* Slovȉēnki, Slovȉēnk, *f.*, Slovenka, stanovnica Slovenije.

Slovȉēnska, i, *f.*, Slovenija: *Blȉēt i Postūōjna se nahãjajao va Slovȉēnske.*

slovȉēnski, a, o, slovȉēnskega, *adj.*, slovenski: *Turisti grȉēdūō rȁdi va slovȉēnski krãji.*

složȉt (se), složȉn - složīmȍ - složȉē i složījūō, složȉ, složȉla, lo; slȍžen, a, o; složȉla, lo; *v. p.*, **1.** poredati, sastaviti: *Složȉ tȉ lîbri lȉēpo na kūp.* **2.** složiti, pomiriti: *Onȉ so jȃko posvãjeni; kî bi jȉh mȍga složȉt.*

slūōn, a, *pl.* slūōni, slūōni, *m.*, slon: *Slūōni žȉvūō v Ázije i va Áfrike.*

slūžȉt, slūžin - slūže i slūžijo, služȉ, služȉla, o, slūžen, a, o; slūžȉ, *v. i.*, služiti nekome: *Nȅkat, za mojȉē pãmeti, se je slūžȉlo va soldačȉje dvȉē i trî lȅta.*

smanjīēvȁt, smanjȉēvan i smanjȗjen - smanjȉēvajo i smanjȗjo; smanjīēvã, smanjevȁla, lo; smanjȉēvan, a, o; smanjȉēvaj i smanjūj, *v. i.*, smanjivati, umanjivati: *Butigīērȉ krēšijo prȉēciji, a ne smanjȗjo.*

smanjȉt, smȃnjin - smȃnje i smȃnjijo; smȃnjȉ, smȃnjȉla, lo; smȃnjen, a, o; smanjȉ, *v. p.*, umanjiti: *Smanjȉ vožnjo, da se vūōs ne zvȉne.*

smejãt se, se smīējȅn - smīējūō, smejã, smejãla, lo; smejãj se, *v. i.*, smijati se: *Čovȅk se smīējȅ, kȁd je vȅsel, a nȅki se smīējūō i za nȉč.*

smȅt, smȉēn - smȉējo, smȉē, smȅla, smȅlo, *v. i.*, smjeti: *Človȅk ne smȉē vãjki stor ȉt čȃ bi otȉē.*

smȅti, smȉēt, *pl. t. f.*, smeće: *Smȅti se mūōrajo va kūće i pret kūćo sȁki dȃn pomȅs.*

smȉēh, smīēhȁ, *m.*, **1.** smijeh: *S krabȕljami je bȉlō o pȕste poli nȁs pȕno smīēhȁ.* **2.** debelo crijevo: *Smȉēh se nadȉēva kakō i drȕge olȉta.*

smȉēron, *adv.*, **1.** uvijek; **2.** stalno, neprestano, mirno: *Onȉ me smȉēron šekãjo, da jin čȃ donesȅn vi samnjȁ.*

smȉēšan (smȉēšni), smīēšnȁ, ō, smešnegȁ, smešnȅji, *adj.*, smiješan: *Smȉēšnȅmu človȅku se ljȗdi vȅč pȗti smīējūō.*

smȉlit se, smȉlin - smȉle i smȉlijo, smȉli, - la, - lo; smȉli se, *v. p.*, **1.** smilovati se nekome; **2.** biti nekoga žao; žaliti nakoga: *Velen siromȁhon se dobrȉ ljȗdi smȉlijo.*

smȉluvat se, se smȉlujen - smȉlujo, smȉluva, - ala, - alo; smȉluj se, *v. p.*, smilovati se: *Smȉluj se tȅ rȉēve!*

smȉlj, smīljȁ, *m.*, (lat. helichrisum italicum), smilje: *Smȉlj žūto cvatȅ i lȉēpo unjȗ; kmȅti ga kopȃjo za stȅljo pod blȃgo.*

smrāčȉt se, se smrãči, se je smrāčȉlo; smrāčȉ se, *v. p.*, smrknuti, naoblačiti se: *Vȅč se je smrāčȉlo; ćȅ nas nūōć. Sigūrno ćе dãš kadȁ se nȅbo takō smrāčȉlo.*

smrȁdit, smrȁdin - smrȁde i smrȁdijo, smrȁdi, la, lo; smrȁdi, *v. i.*, smraditi, prljati: *Kȍkoši smrȁdijo va kūće i prȅt kūćo.*

smrȃt, smrȃda, *m.*, **1.** nečistoća, prljavština, smrad: *Tȕ sȅ smrdȉ po smrȃdu.* **2.** ništarija: *Nemūōj imȅt polsȁ s tȉēn smrȃdon.*

smrīcȁt, smrȉēen - smrȉēo i smrȉēejo, smrcã, smrcȁla, smrcȁlo, smrȉēan, a, smrȉēi, *v. i.*, šakom guliti lišće s grančica (bresta ili duda): *Lȉšće brēsta i mūōrvi se smrȉēe za prāscȉ.*

smrīcȍvina, i, *f.*, s grančica oguljeno lišće (duda ili bresta): *Smrīcȍvino pomrȉēšano s posȅjami prāscȉ jȃko rȁdi jȋdūō.*

smrdeljȕha, i, *f.*, smrdibuba, jedna vrst smrdljivog kukca: *Smrdeljȕha grȉē rȁda na žȋri, kî se mūōra zatȉēn oprȁt.*

smrīdȅt, smrīdīn - smrdȉē, smrdījūō, smrīdȉē, ȅla, ȅlo, smrdȉ, *v. i.*, smrdjeti, zaudarati: *Tȃ kondȍt smrȋdi od vêle nēsnagi.*

Smrdȉēlj, Smrdīēljȁ, *m.*, brijeg i potočić na p. o. Lesištini.

smrdljȉf (smrdljȉvi), smrdljȉva, o; smrdljȉvega, smrdljīvēji, *adj.*, smȓdljiv: *Tȍ smrdljȉvo mȉēso nȉ mȍć jȅs.*

smrdljȉvac, smrdljȉvca, *pl.* smrdljȉvci, smrdljivac, onaj koji smrdi: *Bežȉ ćȁo(t) tegȁ smrdljȉvca!*

smrȅkova, i, *pl.* smrȅkvi, smrȅkaf, *f.*, smreka, borovica (stablo i plod): *Boljūōnštinska Krãs je pȕna smrȅkaf. Smrȅkvi kmȅti (kat so zrȅle) trȉēsūō s pȁlico i prodãvajo va grât.*

smrȅkovica, i, *f.*, slatko piće načinjeno od ploda crvene smreke i vode: *Smrȅkovico kmȅti poli nȁs dȅlajo mȅsto bevȓndi.*

smrȅkovina, i, *f.*, drvo od smreke: *Ȍt smrekovinȉ se dȅlajo kolcȉ za vinȍgrat, ȁš nȉjvȅč durãjo, a nȉjmãnje koštãjo.*

smrȅkvarić, a, *pl.* smrȅkvarići, smrȅkvarić, *m.*, vrst male sive ptice, koja se hrani smrekom: *Smrȅkvarići se lovȉjūō na râbuljo.*

smrtna pustèlja, smr̀tne pustèlji, *pl.* smr̀tneh pustȉelj, *f.*, samrt: *úőn je stòri teštamíẽnt kòmoć na smr̀tne pustèlje.*

smr̀znut se, se smȓznen - smȓzno i smȓznejo, smr̀znu, la, lo; smr̀znut, a, o; smr̀zni se, *v. p.*, smrznuti, zamrznuti, slediti se: *Po zīmẽ se kî pūt vodà i va kùće smȓzne.*

smȗok, a, *pl.* smȗoki, smȗok, *m.*, smok, začin: *Manẽštra pre(s) smȗoka nīma gūšta.*

smȗol, smȍli, *f.*, smola: *Va bȍške ot borîć ȉma pūno smȍli, pàk sẽ līepö dīsī.*

smūotìt, smȗotin - smȗote i smȗotijo, smūotī, smūotìla, lo; smȗoćen, a, o; smūotì, *v. p.*, smutiti, zbuniti nekoga. **smūotìt se -** zabuniti se: *Jâ san se smūotī va račūneh.*

smȗotnja, i, *pl.* smȗotnji, smȗotanj, *f.*, smutnja, razdor, nemir: *Tâ človẽk dèla sàmo smȗotnjo va selẽ.*

smūšen (smūšeni), smūšena, o; smūšenega, smušenèji, *adj.*, luckast, sulud: *Va smūšenega čovèka se ne mòre fidàt.*

smutljȉvac, smutljȉvca, *pl.* smutljȉvci, smutljȉvac, *m.*, onaj koji pravi smutnju, svađu, nemir, spletkar: *Smutljȉvca nīẽni ne trpī.*

smutljȉvka, i, *pl.* smutljȉvki, smutljȉvk, *f.*, žena koja pravi smutnju, svađu: *Smutljȉvki nȉso za kumpanȉjo.*

snȃć, snȃjden - snȃjdo i snȃjdejo, snȃša, snȃšla, snȃšlo, snȃjdì, *v. p.*, snaći, zateći: *Glẽdaj, da te na pūóte ne snȃjde kakövo zlö.* **snȃć se -** prilagoditi se, izvući se iz neprilike: *Snȃjdȉ se sȃm, kakö nȉjbölje znȃš!*

snȃžȃn (snȃžni), snȃžnā, ò, snažnegà, snažnèji, *adj.*, čist, uredan: *Jâ ga jòš nȉsan vȉde snažnegà. Onà držī svojö kùćo vãjki snīžnö.*

snȃžìt, snȃžin - snȃže i snȃžijo, snȃžī, snȃžìla, snȃžìlo, snȃžen, a, o; snȃžì, *v. p.*, čistiti, pospremati: *Hömo snȃžìt štàlo i dvūőr.*

snẽška, i, *f.*, snješka, rosulja, sitan snijeg pomiješan s kišom: *Po zīmẽ kî pūt pȁda i snẽška mẽsto snẽga.*

snetljȋf (snetljîvi), snetljȉva, snetljȉv, snetljivèji, snetljȉvega, *adj.*, snetljiv, pun hrđe: *Vàša šenȉca je volẽto jâko snetljȉva.*

snetljȉvos, snetljȉvosti, *f.*, snȋjet, hrđa: *Kadà je möča na šenȉco rȁda prȋde snetljȉvos.*

snẽžit, snẽži, snẽžilo je, *v. i.*, sniježiti: *Poli nàs màlokàt snẽži, àš nī vêle zīmī.*

snȋeh, snẽga, *pl.* snẽgi, snȋẽgi i snegȉ, *m.*, snijeg: *Ovö zīmö je zapã vêli snȋeh, da se kòmoć mòre hodìt.*

snȋet, i, *f.*, snijet, hrđa (na žitu): *Volẽto je šenȉca pùna snȋeti, pak će bȉt màlo žȉta.*

snȍp, snopà, *pl.* snopȉ, snȗopi i snopī, *m.*, snop, svežanj: *Složȉte ovȉ snopȉ va kopȉco, da se ne zmöče.*

snȗoć, *adv.*, sinoć, jučer na večer: *Snȗoć smo bilȉ na plȋesu va treâtre.*

snȗoća, *adv.*, sinoć: *Snȗoća san te iskã, ma te nī bilȍ dȍma.*

sočãl, sočālà, *pl.* sočālȉ, sočãli, *m.*, (tal. sociale) [mlet. *sozial/sozal* (VG 1059)], zadrugar, napoličar: *Njegövo kmẽšćino vẽć dūgo dèla sočãl.*

sȍhi, sȗoh, *pl. t. f.*, vješala: *Jedȉn ašašȉn je bî ubẽšen na sȍhah pȍli Šȉmun (selo poli Belâja).*

sȍlat, sõlda, *pl.* sõldi, sȍldi, *m.*, (tal. soldo) [mlet. *soldo* (DDV 671; VG 1049)], stari austrijski bakreni novčić: *Siromàhi ȉmajo màlo sõldi, da si čâ kūpijo.*

soldačȉjā, i, *f.*, vojništvo, vojna služba: *Nẽkat so nàši ljûdi slūžȉli soldačȉjo va Trstẽ i va Pūle. Poli marȉni se je nekat soldačȉjo slūžȉlo četȉre lẽta.*

soldȃn, soldȁna, *m.*, (tal. soldame) [mlet. *saldan/saldame* (VG 916)], vrst kristalnog kamena, kremen: *Poli nàs je jâko màlo soldãna.*

soldât, a, *pl.* soldâti, soldãti, *m.*, (tal. soldato), vojnik: *Pūla je nẽkat bilȁ pùna soldãti.*

soldîn, *pl.* soldîni, soldȋni, *m.*, (tal. soldino) [mlet. *soldin* (DDV 671)], novčić, stari austrijski bakreni novčić u vrijednosti od dvije pare.

solȉni, solîn, *pl. t. f.*, **1.** kamena ploča, gdje se ovcama daje sol (za kojom su lakome) **2.** jednan toponim.

solȉt, solȋn - solīmö - solíẽ i solijūő, solī, solȉla, lo; sȍlen, a, o; solì, *v. i.*, soliti: *Jẽs ne veljâ, ku se ga ne solī, sàmo ne prevẽć.*

solnȉca, i, *pl.* solnȉce, solnîc, *f.*, soljenka, posuda za držanje soli: *Solnȉco se držī va kùhinje, a ȉma jo màlo fàli sàka famȉlija.*

sõlt, sõlda, *pl.* sõldi, sõldi, *m.*, (tal. soldo) [mlet. *soldo* (DDV 671; VG 1049)], stari austrijski bakreni novčić, novac uopće: *Za sõldi de mòre pùno tegà kupȉt. Pre(s) sõldi se ne mòre ni va crȋekvo.* (nar. poslovica)

sopȃc, sopcà, *pl.* sopcȉ, sopâc, *m.*, *dem.* sopčȉć, svirač: *Dobrȉ sopcȉ zaslūžijo dösti sõldi po plȋeseh i divertimíẽnteh.*

sopčȋef (sopčẽvi), sopčẽva, o; sopčẽvega, *adj.*,

sviračev, koji pripada sviraču: *Tȍ je sopčȇf vijulîn i ramȍnika.*

sopīȇla, i, *pl.* sopīȇli, sopīȇl, *f.*, narodna svirala, duvaljka: *Pastirȉ so soplȉ na sopīȇli. I ūȏrgan ȉma sopīȇli.*

sopīȇnje, a, *pl.* sopīȇnja, sopīȇnj, *n.*, svirka: *Menȅ njigȍvo sopīȇnje ne piežâ pūno.*

sopīēvȁt, sopīȇvan - sopīȇvajo; sopīēvã, sopīēvàla, lo; sopīȇvan, a, o; sopīȇvaj, *v. it.*, opetovano svirati: *Tȁ sopȁc je sopīēvã na ramȍniko po plīȇseh.*

sorpasȁt, sorpasȋn - sorpasâjo, sorpasã, sorpasàla, sorpasàlo, sorpasȋn, - àna, o; sorpasãj, *v. p.*, (tal. sorpassare) [mlet. *sorpassar* (DDV 677; VG 1055)], **1.** preći preko nečega kao da se ne čuje ni ne vidi, prečuti: *Mî smo sȅ te štūȏriji sorpasàli.* **2.** premašiti: *ūȏn je sorpasã sȉ svojȉ kumpānji.*

sȍs, sopȅn - sopūȏ i sopîjo, sȍpa, soplà, soplȍ; sopȉ, *v. i.*, svirati: *Sopȉ màlo na ramȍniko, àli na vijulîn.*

sovȁ, sovȉ, *pl.* sovȉ, sūȏf, *f.*, sova (ptica), ušara; *dem.* sovȉca: *Sovȉ po dnȅvu spījū́, a po noćȅ lovīȇ.*

spačȁt, spačȃn - spačâjo, spačã, spačàla, o; spačȃn, spačàna, o, spačãj, *v. p.*, (tal. spacciare), rasprodati, razaslati, zazdati: *Oštār je spačã sȍ vīnȏ, čâ je kūpi; jȍš ȉma sàmo bîri.*

spačȅvat, spačûjen - spačûjo; spačȅva, la, lo; spačūj, *v. i.*, (tal. spacciare), rasturati, raspro-davati: *ūȏn je spačȅva lȉbri za svojo fȉrmo po sīȇlah i librarījah.*

spamećȅvat se, se spamećūjen - spamećûjo; spamećȅva, la, lo; spamećūj se, *v. i.*, sjećati se: *Jâ se spamećûjen, kakȍ se je nèkat dobrȍ žīvȅlo.*

spàmetit se, se spàmetin - spàmete i spàmetijo; spàmeti, la, lo; spàmeti se, *v. p.*, sjetiti se: *ūȏn se je spàmeti, da se mūȏra pūćȏ na žurnȉdo za orȁt.*

sparćȅvat, sparćûjen - sparćûjo; sparćȅva, la, lo; sparćūj, *v. i.*, (tal. spartire), razdjeljivati: *Kapurãl je soldâton sparćȅva menȉžo.*

sparīna, i, *f.*, žega, sparina: *Volȅto smȍ imȅli pâr dnī velȉko sparīno.*

spàrit, spàrin - spàre i spàrijo; spàri, la, lo; sparȉ, *v. p.*, (tal. sparire) [mlet. *sparir* (DDV 683; VG 1063)], iščeznuti, nestati: *Zīȇc nàn je va hīp spàri, kȁt smo ga zaglȅdali.*

spārtit, spārtin - spārte i spārtijo, spārti, la, lo; spārćen, a, o; spārti, *v. p.*, (tal. spartire) [mlet. *spartir* (DDV 683; VG 1064)], razdijeliti: *Spārti ovȉ bombūȏni otrokūȏn.*

spàs, spâden - spâdo i spâdejo; spã, spàla, lo; spàdi, *v. p.*, ispasti: *Njemȕ so spàli lâsi o tīfa. Na sȅče mu je spàla sekȉra z rūȏkī.*

spasīȇnje, a, *n.*, spasenje, spas: *Kadȅ nī strpljīȇnja nī ni spasīȇnja* (nar. poslovica).

spāsȉt (se), spāsin - spāse i spāsijo, spāsī, spāsȉla, - ȉlo, spāšen, a, o; spāsȉ, *v. p.*, spasiti nekoga: *Jâ san ga spāsī, kȁt se je utāpã. Spāsȉ se ku mȍreš!*

spasȉtelj, a, *pl.* spasȉtelji, spasȉtelj, *m.*, spasitelj: *Isūsa krȉsta zovȅmo nàšen spasȉteljen.*

spašȅvat, spašûjen - spašûjo; spašȅva, la, lo; spašūj, *v. i.*, spašavati: *Mornārȉ spašūjo ljûdi kat se utãpljajo.*

spȁt, spȋn - spīmȍ - spīȇ i spījū́; spīȇć, spâ, spālà, spālȍ, spȉ, *v. i.*, spavati: *Hȍte spȁt, a jūtre ràno stȁt. Mî spīmȍ vâjki do kàsna. S kīȇn spȋs tīȇn i držȉ.* (nar. poslovica)

spàzit, spàzin - spàze i spàzijo; spàzi, spàzila, lo; spàzi, *v. p.*, opaziti: *ūȏn ga je pȑvi spàzi vȅć z lārga, kadà je hodȉ prīȇk mȍsta.*

spȅć, spečȅn - spekūȏ, spečūȏ i spečȅjo; spȅka, speklà, speklȍ, spȅčen, a, o; spečȋ, *v. p.*, ispeći: *Pȑvo spečȉ pàk rečȉ.* (nar. poslovica) *Krūh je pod črȅpnjon; jȍš se nī spȅka.*

spekljȁt, speklȃn - spekljâjo, spekljã, - ljàla, - àlo, speklȃn, - àna, o; spekljãj, *v. p.*, isprosjačiti, skupiti milostinju: *Tâ pȅkar je sagderȅ màlo; pūno tegà spekljã.*

speljȁt, speljȃn i spȅljen - spȅljo i speljâjo; speljã, speljàla, lo; spȅljen, a, o; speljãj i speljȉ, *v. p.*, izvesti: *Speljȉte tȍ sīȇno dȍma vi(s) šinokȍši pȑvo nȅgo prīde dāš!*

speljȅvat, speljûjen - speljûjo; speljȅva, la, lo; speljȅvan, a, o; speljūj, *v. i.*, izvažati: *Mî smo cīȇlo zîmo speljȅvali drīȇvo z bȍški za na pȍrat.*

speštȁt, speštȃn - speštâjo; speštã, speštàla, lo; speštȃn, speštàna, o; speštãj, *v. p.*, (tal. pestare) [mlet. *pestar* (DDV 496; VG 769)], **1.** rasjeći, isjeckati: *Spestãj mi màlo drīȇva za na ugīnj.* **2.** stući, pregaziti, zgnječiti: *Tvojȅ govȅda so mi va brãjdah sȍžito speštàle.*

speštȅvat, speštûjen - speštûjo; speštȅva, la, lo; sprštūj, *v. i.* [v. **speštȁt**], ispresijeckati na komadiće: *Kmȅti speštûjo trukȉnjevino za kīnȏza govȅda.*

spićȅvat, spićūjen - spićûjo, spićȅva, - la, - lo; spićȅvan, a, o; spićȅvaj, *v. it.*, ispitivati, preslušavati na sudu: *Sūdȁc ga je dūgo spićȅva na sūdȅ, kakȍ je krã.*

spīēvȁt, spīȇvan - spīȇvajo; spīēvã, spīēvàla, lo; spīȇvaj, *v. it.*, opetovano spavati: *Onȁ spīȇva*

pȍli svojȅ sestrȉ, kadȁ prȉde v Rīmȏ.

spȋezat, spȋežen - spȋežo i spȋežejō, spȋeza, spȋezala, lo, spȋezan, a, o; spȋeži, *v. p.*, (tal. pesare) [mlet. *pesar* (DDV 497); *pefar* (VG 766)], izvagati, odvagnuti: *Jâ san mu spȋeza vrȅčo kumpīrā i vrȅčo pažȕla.*

spīlȉt, spīlin - spȋle i spīlijo, spīlī, spīlȉla, - ȉlo, spīljen, a, o, spilȉ, *v. p.*, raspiliti, ispiliti: *Spīlȉte mi ovȍ grīdȍ za dȁski.*

spiljȅvat, spiljȗjen - spiljȗjo; spiljȅva, la, lo; spiljȗj, *v. it.*, raspilivati: *ūōn je vȅč lȋēt spiljȅva drvȁ za prodȁjo.*

spȉrat, spȉran - spȉrajō, spȉra; la, lo, spȉran, a, o; spȉraj, *v. i.*, ispirati: *Onȅ spȉrajo rȍbo na potȍke.*

spīsȁt, spīšen - spīšo i spīšejo, spīšā, spisȁla, - ȁlo, spīsan, a, o; spīšī, *v. p.*, ispisati: *Otrokȉ so na tabȅle sȅ spīsȁli, čâ jin je mȅštar narīēdī.*

spišȅvat, spišȗjen - spišȗjo; spišȅva, la, lo; spišȗj, *v. it.*, ispisivati: *ūōn je sȅ spišȅva kakȍ se kî zovȅ i kadȅ dȅla.*

spȉt, spījȅn - spījūō i spījȅjo; spî, spīlā, lȍ; spît, spītā, ȍ; spīj, *v. p.*, ispiti: *Spīj jȍš jedȃn mižūōl vȋnā za tvojȍ krsnȉco.*

splāhnūt, splāhnen - splāhno i splāhnejō, splāhnū, la, lo, splāhnul, a, o, splahnȉ, *v. p.*, splahnuti, oprati mlakom vodom suđe, oprati po drugi put: *Jâ san splāhnū maštīēl za kȉsat kuptȗs i rȅpo.*

splāšit, splāšin - splāše i splāšijo, splāši, la, lo; splāšen, a, o; splāši, *v. p.*, uplašiti, otjerati: *Splāši kȍkoši da ne pȍjo va škȍdo.*

splašȉvat, splašȗjen - splašȗjo; splašȅva, la, lo; splašȅvan, a, o; splašūj, *v. i.*, plašiti: *Kmȅti va brājdah skȉrpami splašȗjo tȉći ćā od grūōjza.*

splātȉt, splātin - splāte i splātijo, splātī, splātȉla, - ȉlo, splāćen, a, o; splatȉ, *v. p.*, isplatiti: *Jâ san mu sȉ dūgi splâti i ku nȋ zameritā.*

splāzit, splāzin - splāze i splāzijo, splāzi, la, lo; splāžen, a, o; splāži, *v. p.*, isplaziti: *Brȅk oplāzi zajȉk kadȁ mu je jâko tȅplo.*

splēs, spletȅn - spletūō i spletȅjo, splīē, splelā, splelȍ, spletīēn, spletenā, ȍ, spletȉ, *v. p.*, isplesti: *Spletȉ i manȅ jenȍ mājo za po zīmē.*

splēsnit se, se splēsnin - splēsne i splesnijo; splēsni, la, lo; splesnȉ se, *v. p.*, spljesniti se, pokvariti se od vlage: *Čūvaj mîs, dȁ ti se ne splēsni, aš bi bilȁ vêla škȍda.*

splēsnivet, splēsniven, splēsnjivejo, splēsnjive, splesnjȉvela, lo; splēsnjiven, a, o; splesnivej, *v. p.*, pokvariti se od vlage, postati pljesniv: *Njȉhova rȍba se je splēsnivela od umidȋnci.*

splȍh, *adv.*, uopće: *Jâ ga splȍh nȉsan jȍš ni vȉde, otkakȍ je prîša dȍma vi(s) soldacȉji.*

splȍšan (splȍšni), splȍšna, o; splošnega, splošnȅji, *adj.*, neizbirljiv u hrani, onaj kome svaka hrana prija: *Nāši prāscȉ so jâko splȍšni pȁk ćе se bȋzo zdebelēt.*

spljȕskat, spljȕskan - spljuskajo, spljȕska, la, lo; spljȕskan, a, o; spljȕskaj, *v. p.*, išćuškati: *ūōn je jenegȁ otrokȁ tȁko spljȕska da mu je vȁlje kȋf na nūōs udrȉla.*

spočītât, spočītan - spočītajo, spočitā, spočītȁla, lo; spočītan, a, o; spočītaj, *v. i.*, predbacivati: *Ženȁ mu vājki spočȋta da prevȅč pījȅ i mȁlo hâje za famîlijo.*

spočîtnut, spočîtnen - spočîtno i spočîtnejo, spočîtnu, la, lo; spočîtni, *v. p.*, predbaciti, prekoriti: *Jâ mu nȉsan nīč spočîtnu, čâ je kȁsno prîša dȍma vi(s) škūōli.*

spodābljât, spodãbljan - spodãbljajo; spodãbljā, spodābljȁla, lo; spodãbljaj, *v. i.*, sličiti: *ūōn je jâko spodãblja svojȅ mȁtere. Onȉ dvâ si spodãbljajo, kakȍ da so si brâti.*

spodȍba, i, *pl.* spodȍbi, spodūōp, *f.*, lik, slika: *ūōn nȋ spodȍba od unegȁ, čâ je bî pred nekolȉko lȋēt. Po nоćȅ smo vȉdeli pasȁt jenȍ spodȍbo.*

spodȍban (spodȍbni), spodȍbna, spodȍbno, spodȍbnega, spodobnȅji, *adj.*, sličan, nalik: *Kî je predȍbar je tovȁru spodȍban.* (nar. poslovica)

spodȍbno, *adv.*, pristojno: *Za tebȅ nȋ spodȍbno da se takȍ ponȋšaš, kakȍ i otrokȉ.*

spolovȋna, i, *f.*, ugovor o davanju u zakup po polovici, napolica: *ūōn je dâ svojȅ ūōvci na spolovȋno za pās.*

spȍmen, a, *pl.* spȍmeni, spȍmen, *m.*, spomenik, uspomena, sjećanje: *Onȉ so mu storȉli spȍmen, za njigȏve dȅla. Tȍ mi je jedȋni spȍmen od njegȁ.*

spomȉnjat se, se spomȋnjen - spomînjo i spomȋnjajo, spomīnjȚ, spomīnjȁla, lo; spomȋnjan, spomīnjāna, o; spomȋnjaj se, *v. i.*, **1.** sjećati se: *Jâ se dobrȍ spomȋnjan kȁt smo hodȉli skȕpa kūōpȁt se i peškȁt.* **2.** govoriti o nekome nešto: *Mî se met sȍbon vȅč pūōti spomȋnjamo, kakȍ ćemo pūōć na mūōre.*

s pomlât, *adv.*, na proljeće: *S pomlât se bȍški i pȍlja zazelenīē.*

spȍna, i, *pl.* spȍni, spūōn, *f.*, spona, savita kuka za vezanje nogu goveda i magarca na paši, *dem.* spȍnica: *Kadȁ prȉdeš na pāšo stāvi jin*

spòni na nògi, da jih lâglje čûvaš!

sponãc, sponcà, *m.*, drvena igla (od drena) s glavicom za zatvaranje spona kad se sapinju goveda: *Stâvi sponãc na spòni, da se ne zgûbe.*

sponẽšãt, sponẽšan - sponẽšajo; sponẽšã, sponẽšãla, lo; sponẽšan, a, o, sponẽšaj, *v. i.*, prigovarati, predbacivati nekome nešto: *Otâc je vãjki sponẽšã sînu, dâ je mûora opẽtovat klášo.*

spopâs, spopâden - spopâdo i spopâdejo; spopã, spopãla, lo; spopâden, spopâdena, o; spopâdi, *v. p.*, spopasti, zgrabiti nekoga nenadano: *Pijâni ljûdi se lâhko svâde i spopâdo.*

sporàdi i **spòrat,** *pr.*, radi, zbog: *Sporàdi njegà san zakasnĩ na màkino. Sporàdi snẽga nìsmo moglì prît h vãn.*

sporūočãt, sporúočajo, sporūočã, sporūočãla, o; sporúočan, a, o, sporúočaj, *v. i.*, poručivati, javljati (nekome nešto), dostavljati vijest: *Jâ san mu vẽć pûti sporūočã da prîde za Vazãn h manẽ.*

sporūočìt, sporúočin - sporúoče i sporuočìjo, sporučĩ, sporuočìla, sporuočìlo, sporúočen, a, o; sporūočì, *v. p.*, isporučiti, javiti (po nekome), poručiti, dostaviti: *Ròba nân je vẽć sporúočena, kúo smo narūočìli.*

spòt, *pr.*, pod, ispod: *Stâvi materâc spòt krpetúor.*

spotìt se, se spotĩn - spotíe i spotijúo, spotĩ, spotìla, spotìlo, spotì se, *v. p.*, uznojiti se: *Po lẽte se čovẽk lâhko spotĩ.*

spovedãlnica, i, *pl.* spovedãlnice, spovedãlnic, *f.*, ispovjedaonica: *Spovedãlnice se nahãjajo va crîekvah.*

spovèdat (se), spovèdan - spovèdajo, spovèda, - ala, - alo, spovèdan, spovèdana, o, spovèdaj se, *v. p.*, ispovjediti (se), obaviti ispovijed: *Neki ljûdi nìso se spovèdali vẽć pûno lîet. Pobòžni krstijâni se spovèdajo za Vazãn.*

spovednĩk, spovednìkà, *pl.* spovednìkì, spovednĩki, *m.*, ispovjednik: *Spovednìkì so sàmo popì, frâtri i kapucîni.*

spòvet, spòvedi, *pl.* spòvedi, spòvet, *f.*, ispovijed: *Za Božìć so šle nâše žíenske h spòvede. Ovâ otročìca jòš nĩ bìlâ poli spòvedi.*

spovîedât se, se spovíedan - spovíedajo, spovíedã, spoviedàla, spoviedàlo, spovíedan, a, o; spovíedaj se, *v. i.*, ispovijedati se: *Nâša nûona se je spovîedàla sâko lẽto pâr pûti. Popì i frâtri spovîedajo ljûdi.*

spovîet (se), (se) spovíejèn, spovîejúo, spovíe, spovèla, - èlo, spovíej (se), *v. p.*, ispovjediti (se): *Nèka se spovîejè kî ìma grîehi.*

spoznât, spoznîn - spoznîjo; spoznĩ, spoznãla, lo; spoznîn, spoznâna, o; spoznĩj; **1.** upoznati, prepoznati nekoga: *Jâ san ga vâljе spoznĩ, číen san ga vîde.* **2.** uvidjeti: *úon je bîzo spoznî da je tò dòbar i poštíen čovẽk.* **spoznât se -** iskazati se zahvalnim ili gostoljubivim: *Kât smo prìšli h njemù úon nan se je spoznĩ kakò se pristône.*

sprât, sperèn - sperúo i sperẽjo, sprâ, sprãlà, - ãlò, speríen, speren, ã, ò, sperì, *v. p.*, isprati, oprati: *Onâ je sprãlà sò svojò ròbo i nâšo bijankarijo.*

spratikât se, se spratikîn - spratikâjo, spratikã, spratikãla, spratikãlo, spratikîn, -ãna, o; spratikaj se, *v. p.*, (tal. praticare) [mlet. *praticar* (DDV 250; VG 337)], izvježbati se: *úon se je va svojíen ãrte vẽć dobrò spratikã.*

sprãvan (sprãvni), sprãvna, o; sprãvnega; spravnèji; *adj.*, **1.** spreman, pripravan: *úon je vẽć sprãvan na sè.* **2.** ispovijedan, proviđen sv. otajstvom: *Bolnĩk je vẽć z Bògon sprãvan.*

sprâvit, sprâvin - sprâve i sprâvijo; sprâvi, la, lo; sprâvljen, a, o; sprâvi, *v. p.*, spremiti na stalno i sigurno mjesto: *Sprâvite síeno na štâlo dòkle ne prîde dâš. úon je bîečì dobrò sprâvi da jih níeni ne mòre nîć.* **sprâvit z Bògon -** providjeti nekoga na samrti sv. otajstvom. **sprâvit se -** spremiti se na put nekamo: *Mî smo se sprâvili za púoć na kúop.*

spravljât, sprãvljan - sprãvljajo; spravljã, sprãvljãla, lo; sprãvljan, a, o; sprãvljaj, *v. i.*, spremati: *Kmèti sprãvljajo jintrâdo va konòbo.* **spravljât se -** spremati, pripremati se: *Mî se vẽć dûgo sprãvljamo na púot.*

sprãvljât (se), se sprãvljan - sprãvljan - sprãvljajo, spravljã (l), - ãla, - ãlo, spravljãj, *v. i.*, spremati (se) nekamo. **spravljât se -** spremati, pripremati se na put.

sprãznìt, sprãznin, sprãzne i sprãznijo, sprãznĩ, sprãznìla, lo; sprãžnjen, a, o; sprãznì, *v. p.*, isprazniti: *Sprãznì ovò posòdo za vînò. Mî smo kâmaro vẽć sprãznìli.*

sprebījât, sprebĩjan - sprebĩjajo, sprebījã, spebījãlo, sprebĩjen, a, o; sprebĩjaj, *v. p.*, isprebijati: *Jedãn pastîr, kî je bî sprebījã jenò ovcò bĩ je kaštigãn.*

spregovorìt, spregovorîn - spregovoríe i spregovorijúo, spregovorìla, lo, spregovorì, *v. p.*, **1.** progovoriti: *úon je kòmoć spregovorĩ, kâd je prîša h sebè.* **2.** preokrenuti, nagovoriti nekoga: *úon ga je spregovorĩ, da zustône dòma.*

sprehãjât se, se sprehãjan - sprehãjajo, sprehã-

jã, sprehajàla, lo; sprehãjaj se, *v. i.*, šetati se okolo naokolo: *Mî se sàki večer sprehãjamo pòli mûora za ćapàt malo âriji.*

sprèhtat se, se sprèhtan - sprèhtajo, sprèhta, la, lo; sprèhtaj se, *v. p.*, posvaditi, zavaditi se: *Žîênske so se nešto spèhtale pàk vèč ne govòro met sòbon.*

spremlãtìt, spremlãtin - spremlãte i spremlãtijo; spremlãtī, spremlãtìla, lo; spremlãtì, *v. p.*, isprebijati, premlatiti nekoga: *Kî tâta ćapâ ga i spremlãti ku mòre i ku mu ne pobîêgne.*

sprẽs, sprīedèn - sprīedûo i spredèjo; sprîê, sprèla, lo; sprèden, a, o; sprīedì, *v. p.*, ispresti, svršiti presti: *Njigòva nûona je sprèla pûno ùni.*

spresīêkàt, spresîêkan - spresîêkajo, spresīêkã, spresīêkà, la, lo; spresîêkan, a, o; spresîêkaj, *v. i.*, ispresijecati: *Težãk je spresīêkã màlo drîêva za na ugñnj.*

sprẽšat, sprẽšan - sprẽšajo, spreša, la, lo; sprẽšan, a, o, sprešãj, *v. p.*, (njem. pressen), istiskati, zgnječiti: *Dîndanäs kmẽti sprẽšajo grûojze z napûošno màkino, a ne mästijo z nogämi kako nèkat.*

sprẽt, *pr.*, ispred: *Jâ ću pûoć sprẽt njegà. Skočì sprẽt konjà, dà ti ne pobîêgne!*

spretelìt se, se spretelīn - spretelīmò, spretelîê i spretelijûo; spretelī, spretelìla, lo; spretelì se, *v. p.*, sprijeteljiti se: *Mî smo se spretelìli jòš pr̀vo vûojski.*

sprīêčìt, sprîêčin i sprîêčijo - sprîêče, sprīečī, sprīečìla, sprīečìlo, sprîêčen, a, o; sprieči, *v. p.*, spriječiti, zapriječiti: *Jedñn šofêr je sprīečī na pûote vêlo dižgrâcijo.*

sprīêgnût, sprîêgnen - sprîêgne i sprîêgnejo, spriegnũ, la, lo; sprîêgnjen, a, o; sprīêgnì, *v. p.*, ispregnuti (kola): *Sprīêgnìte vûos i otpeljãjte ga pòd lèpo!*

sprîêk, *adv.*, od preko (puta), s one strane: *Mî smo dopeljàli žìto sprîêk potòka.*

spīêtelìt se, se sprīetelin - sprijetelîjo, sprietelî, sprietelìla, sprietelìlo, sprîêtelen, *v. p.*, sprijateljiti se.

sprogovorìt, sprogovorîn - sprogovorimò, sprogovorîê i sprogovorijûo, sprogovorī, - ìla, - ìlo; sprogovorì, *v. p.*, progovoriti, dati glas od sebe: *Čîên sprogovorī se vàlje vìdi čâ mìsli.*

sprohodìt, sprohòdîn - sprohodîmò, sprohòdē i sprohòdijo, sprohodī, - ìla, - ìlo; sprohodì, *v. p.*, prohodati: *Mòli otrocì sprohòdijo kòmoć od jenogà lèta.*

sprosìt, spròsin - spròse i spròsijo; sprosī, sprosìla, lo; sprošen, a, o; sprosì, *v. p.*, isprositi, izmoliti: *Nekì pèkljari čâ spròsijo i zapījûo. Kòmoć sàn ga sprosī, da mi posûodi svûoj ranjkûon.*

spr̀tit se, se spr̀tin - spr̀te i spr̀tijo; spr̀ti, la, lo; spr̀ćen, a, o; spr̀ti, *v. p.*, **1.** popeti se na što: *Zãč si se spr̀ti na gñn?* **2.** upustiti se s nekim u zlo: *Tà žîênska ti se je spr̀tila z nèken nìčkorìsti.*

sprûotan (sprûotni), sprûotna, o; sprûotnega, *adj.*, suprotan: *ûon je šã na ovò a jâ na sprûotno strȑn.*

sprûoti, *pr.*, **1.** protiv: *ûon vãjki govòri sprûoti sūsèda.* **2.** ususret: *Hodì mu sprûot na štacijûon, àš je sprûočī, da će prȉt.*

sprūovòt, sprūovòda, *pl.* sprūovòdi, sprvûot, *m.*, sprovod, pogreb: *Mî smo bìlì na sprūovòde jenegà nàšega prîêtela kî je ùmr pret pâr dñn.*

spr̀va, *adv.*, isprva, ispočetka: *Spr̀va smò i mî mìsleli da je ûon prîša z Mẽrik.*

s prvĩni, *adv.*, iz početka: *S prvĩni smò sì dèlali po čête, ma pòtle se je sè gambijàlo.*

spûucat, spûucan - spûucajo, spûuca, la, lo; spûucan, a, o; spûucaj, *v. p.*, **1.** ispucati: *ûon je za zîêca ubìt sì balîni spûuca.* **2.** popucati: *Od vêle šûši i zemljà spûuca.*

spūhnût, spũhnen - spũhno i spũhnejo; spūhnũ, spuhnũla, lo; spũhnjen, a, o; spūhnì, *v. p.*, ispuhnuti: *Spūhnì ârijo z mîêha.*

spûuknut, spũknen - spûukno i spũknejo, spûuknu, la, lo; spûuknjen, a, o; spûukni, *v. p.*, iščupati: *Spûukni tâ prãlòh vi(z) zemljȉ.*

spûunit, spûunin, spûune i spûunijo, spûuni(l), - la, - lo; spûunjen, a, o; spûuni, *v. p.*, ispuniti: *Sàki ne spûuni sojò dūžnòs.*

spuntàt (se), spuntȃn - spuntâjo; spuntã, spuntàla, lo; spuntaj (se), *v. p.*, (tal. spuntare), **1.** pobuniti (se): *Va Ìstrije so se bìlì kmẽti vèč pũti spuntàli kûontru cesãrskega komešãrâva Pâzine.* **2.** pobijediti na izborima: *ûon je pâr pũti spuntã za deputâta na balotacijûoneh.*

spunjẽvat, spunjûjen - spunjûjo; spunjẽva, la, lo; spunjũj, *v. i.*, ispunjavati: *Onì so vãjki spunjẽvali sè svojè dužnòsti.*

spûoret, *pr.*, pored, pokraj, usporedo: *Màlo pr̀vo spûoret nàs je pasàla jenà karòca.*

spūot, spūodà, *pl.* spūodì, spûodi, *m.*, (lat. pondus), spud, drveni sud od 56 l, starinska mjera za vino: *Mî smo pròdali stûo spûodi vînà, na cîêno.*

s pũ̏oten, *adv.*, putem, usput: *S pũ̏oten smo srȅli dvâ jendãrma.*

spurgȁt, spurgȋn - spurgâjo, spurgã, spurgȁla, spurgȁlo; spurgȋn, spurgȁna, o; spurgãj, *v. p.*, (tal. spurgare) [mlet. *spurgar* (DDV 696; VG 1082)], iščistiti, otkužiti: *Mũ̏oj čȉralj je vȅč spurgã.*

spustȉt (se), (se) spũstin, spustimȍ, spuste i spũstijo; spȗsti, spũstȉla, lo; spũšćȉen, spušćenȁ, ȍ; spũstȉ (se), *v. p.*, ispustiti (se): *Spustȉ tȍ posȍdo na tlȁ. Jedȋn pastȋr se je spȗsti va dimbȍko jãmo.*

spũšćȁt (se), spũšćajo, spũšćã, spũšćȁla, - ȁlo; spũšćan, a, o; spũšćaj (se), *v. i.*, spuštati (se): *ũ̏on užâ spũšćȁt barȅto na ȍči. Jâ san se pomȁlo spũšćã z mũ̏rvi i z urȅha.*

spũ̀šit, spũ̀šin - spũ̀še i spũ̀šijo, spũ̀ši, spũ̀šila, lo; spũ̀šen, a, o; spũ̀ši, *v. p.*, ispušiti, sve popušiti: *Kadȁ spũ̀ši jenȍ pȉpo nakrgâ i zapãli drȕgo.*

spũ̀tit, spũ̀tin - spũ̀te i spũ̀tijo; spũ̀ti, la, lo; spũ̀ćen, a, o; spũ̀ti, *v. p.*, sputati, vezati: *Nemũ̏ojte ga spũ̀tit; ũ̏on će pũ̏oć sȋm dobrȉ vȍlji.*

spũznũ̏t (se), (se) spũznen - spũzno i spũznejo; spũznũ̏, spũznȕla, lo; spuznȉ (se), *v. p.*, ispuznuti, skliznuti (se): *Kadȁ mu se je nogȁ po blȁte spũznȕla je pã kolȉko je dũ̏h i širȍk.*

srablj ȋf, srabljȉva, o; srabljȉvega, srabljivȅji, *adj.*, pun svraba, svrbežljiv: *Nemũ̏oj pũ̏oć blȋzu; tȉ otrokȉ so srabljȉvi; biš mȍga i tȋ dobȉt srâp.*

srȁka, i, *pl.* srȁki, srâk, *f.*, svraka: *Mlâdo srâko nȅki ljûdi navȁde i govorȉt.*

srakȍ̏ć, a, *pl.* srakȍ̏ći, srakũ̏oć, *m.*, svračak: *Srakȍ̏ći dȅlajo njȉzlȍva brãjdah na jãmah ma ne umȇjo kantȁt.*

sramežljȋf (sramežljȋvi), sramežljȉva, o; sramežljȉvega, sramežljivȅji, *adj.*, sramežljiv: *Nȅka dȉca so jâko sramežljȉva.*

sramežljȉvos, sramežljȉvosti, *f.*, sramežljivost, stid: *Mlâde divũ̏ojki ȉmajo navȁdno dȍsti sramežljȉvosti.*

sramotȁ, sramotȉ, *f.*, sramota: *Tât ne mȍre od sramotȉ pũ̏oć va poštenȍ kumpanȉjo.*

sramotȉt, sramotȋn - sramotīmȍ - sramotȉe i sramotījũ̏o; sramotȋ, sramotȉla, lo; sramotȉ, *v. p.*, izgrditi, opsovati: *Mȁt nȁs je sramotȉla čâ smo prȉšli kȁsno vi(s) škũ̏oli.*

srȁmuvat se, se srȁmujen - srȁmujo; srȁmuva, la, lo; srȁmuj se, *v. i.*, sramotiti se: *ũ̏on se srȁmuje, da je ocȁ ofȉendi. Srȁmuj se čâ takȍ gȋdo govȍriš.*

srȋn, srȋma, *m.*, stid: *ũ̏on ne mȍre prȉt dȍma ot srȋma, čâ nȉ pasã klȁso va škũ̏ole. Te mȍre srȋn bȉt da se okole klãtiš.*

srâp, srâba, *m.*, svrab, svrbež: *Navȁdno mȋ̀li otrokȉ obolȉjo ȍt srâba. Srâp je najȋmna bluȏl.*

srbȅt, me srbȉ, je srbȉe, srbȅla, lo; *v. i.*, svrbiti: *Danȁs me nȅšto oko ũ̏hȁ srbȉ. Rečȉmi, čâ te srbȉ.*

srbljȋf (srbljȉvi), sreblj ȉva, o; srblj ȉvega, srbljivȅji, *adj.*, svrbljiv: *Onȁ ȉma svrbljȉvo kȍžo.*

srčȋka, i, *f.*, srž, mekani srednji dio stabljike: *Bazgȁ ȉma srčȉko va sredȋne kakȍ i trukȉnjevina.*

srdȉt (se), (se) srdin - srđe i srđijo, srdȉ, srdȉla, srdȉlo, srdȉ se, *v. i.*, **1.** srditi (se): *Nȅki se srđe za sȁko nȉč, prȅs potrȅbi. Kȋega se mũ̏ora molȉt nȉčâ srdȉt* (nar. poslovica).

srdȉt (srdȉti), srdita, srdȉto, srdȉtega; srditȅji, *adj.*, rasrđen, srdit: *ũ̏on je poslȕša i stȍri čâ je ũ̏on tȉe.*

srȅbat, srȉebljen - srȉebljo i srȉebljejo; srȅba, la, lo; srȅban, a, o; srȅblji, *v. i.*, srkati: *Otrokȉ srȉebljo sȁko jȕtro mlȉekȍ, žũr, ȁli prežgȋno jȗho.*

srȅbren, a, o; srȅbrenega, srebrenȅji, *adj.*, srebrn: *ũ̏on je dȍbi na bȉerme srȅbreno ȕro za regâl.*

srebrȍ, srebrȁ, *n.*, srebro: *Onȁ ȉma va borȅ pȕno srebrȁ i fijurȋni ot srebrȁ.*

srȅćan, srȅćna, o; srȅćnega, srećnȅji, *adj.*, sretan: *Onȁ nî bȉlȁ nȉkat srȅćna, ma se nȋdija, da ćȅ.*

srȅćica, i, *f.*, vrst ukrasne biljke koja ima djetelini sličan list i cijelu godinu cvate.

sredȋna, i, *pl.* sredȋni, sredȋn, *f.*, sredina: *Mî smo sedȅli va treâtre va sredȋne.*

srȅs (se), srȅtin, srȅte isrȅtijo, srȉe, srȅla, lo; srȅti (se), *v. p.*, sresti nekoga: *Cȉelen pũ̏oten od Boljȕna do Lepȋnca nȉsan srȉe ni žȉvȅ dušȉ.*

sȋhi, sȋhi, *pl. t. f.*, trnci, mravci: *Kȁt san se udrȋ na rũ̏okȍ sȅ so me sȋhi pasȁle.*

srȉedȁ, srȉedȉ, *pl.* srȉedȉ, srȉet, *f.*, **1.** srijeda: *Sriedȍ ćȅmo pũ̏oć na samȋnj.* **2.** kožnata vrpca u obliku puža, koja veže glavicu mlatila s držalicom (*čepicon*).

srȉet, *pr.*, sred, usred, posred: *Vrbȁ raste i srȉet potȍka. Jâ san ga srȅti na srȉet pũ̏ota.*

sȋnȁ, sȋnȉ, *pl.* sȋnȉ, sȋn, *f.*, srna: *Poli nȁs ni sȋn zvȋn ku se kâ zaklãti h nȋn z drȕgeh krâj Ùčki.*

Srnȁva, i, *f.*, ime krave srnine boje.

Sȋp, Sȋba, *pl.* Sȋbi, Sȋbi, *m.*, Srbin: *Dȍsti Sȋbi*

žívë i va Ungerìje.

sîp, a, *pl.* sîpi, sĩpi, *m.*, srp: *Kmèti jöš i dînda näs žänjo sîpon, äš poli näs jöš žíto ne kosîẽ.*

sržîẽnt, a, *pl.* sržîẽnti, sržîẽnt, *m.*, (tal. sergente) [mlet. *sargente* (DDV 601; VG 934)], narednik u vojsci: *Sržîẽnti slũžijo va säke vũójske.*

stabār, stabrà, stabrì, stabār, *m.*, drveni stup, *dem.* stabrìć: *Rùža se držî na stabrîẽh. Viežì tovàra poli stabār.*

stablò, stablà, *pl.* stablà, stabāl, *n.*, stablo, stabljika: *Va böške ïma pïno stabāl, a mälo žíra.*

stakàt, stakȃn - stakâjo; stakā, stakàla, lo; stakȃn, stakàna, o; stakāj, *v. p.*, (tal. staccare) [mlet. *stacar/distacar* (VG 1085, 320)], skinuti, odlijepiti, odijeliti, rastaviti jedan predmet od drugoga: *Stakāj tâ kvâdar od zîda. ũón je vëć stakā volì öt plüga.*

staklār, staklārà, *pl.* staklārì, staklāri, *m.*, staklar: *Staklārì poprāvljajo stäkla po kùćah na ũknah.*

staklîẽn (staklîẽni), staklenà, ò; staklenegà, *adj.*, staklen: *Va gospöckeh kvartîẽreh so staklenë vrāta.*

staklò, staklà, *pl.* stäkla, stakāl, *n.*, **1.** staklo uopće: *Onä ïma rmȋr öt staklà.* **2.** prozorsko krilo: *Stävi mi nũóve stäkla na ũknö.*

staknũt, stäknen - stäkno i stäknejo; staknũ, la, lo; stäknjen, a, o; staknì, *v. p.*, upaliti vatru: *ũón je vëć staknũ ugĩnj pàk möramo skühat kafë i zavrèt mlîẽkö.*

stȃn, a, *pl.* stȃni, stȃni, *m.*, stado ovaca: *ũón pāsë dvâ stȃna ovâc.*

stanovìt, stanovîn, stanovimò - stanovîẽ i stanovījũó; stanovī, stanovìla, lo; stanovljîẽn, stanovljenà, ò; stanovì, *v. p.*, ustanoviti: *Stanovì jîẽ li tö vīnö fatùräno.*

stanovìt (stanovîti), stanovìta, o; stanovìtega, *adj.*, stanoviti, neki: *Stanovìti ljũdi se držîẽ, kakö da ćö za vājki živèt i da möro säkemu zapovīẽdät.*

stȃnje, a, *pl.* srȃnja, stȃnj, *n.*, **1.** stanje, nalaz: *Njigövo stȃnje zdrâvlja je së slabeje.* **2.** kuća s cijelim posjedom: *Mũój sūsèt ïma lîẽpo stȃnje.*

stanjìt, stänjin - stänje i stänjijo; stanjī, stanjìla, lo; stänjen, a, o; stanjì, *v. p.*, stanjiti, istančati, učiniti tanjim nešto: *Stanjì tö mljävico, äš je predèbela za toporìšće.*

stār (stâri), stära, o; stärega, starèji, *adj.*, star: *Onï so vëć stäri pàk ne möro dèlat. Čâ bĩva čovèk starèji, bĩva i slabèji.*

stār, stārà, *pl.* stārì, stāri, *m.*, drvena starinska mjera od 30 l za mjerenje žita: *Starï so dõle šïri, a göre üži kakö i käda.*

stâra frājla, i, *f.*, (njem. Fräulein), usidjelica, neudana stara djevojka: *Stâre frājli se tëško ožëne.*

starèji, starèjeh, *pl. t. m.*, preci: *Näši starèji so mũórali säkamo hodìt na nögi pàk so pïno tegā prepätili i pretrpèli.*

stäret, stärin - stärijo, stäre, la, lo; stäri, *v. i.*, starjeti: *Onä vëć pomälo stäri i vëć nĩ mlādä.*

starìć, a, *pl.* starìći, starîć, *m.*, **1.** starinska drvena mjera od 10 l za žito: *Starîć je odžïc, a spodöban je stārü.* **2.** *dem.* od stār.

starìkof (starikovi), starikova, o; starìkovega; starikovèji, *adj.*, po izgledu star: *Za drîẽvo se govòri, da je starìkovo, pàk mu trîẽbe grãni opsëć, da se ga pomlãdi.*

starĩna, i, *pl.* starĩni, starĩn, *f.*, **1.** starodrevni predmet: *Kadë ste nĩšli tö starĩno?* **2.** davnina: *Tö mî užívamo vëć öt starĩni.* **3.** djedovina, očevina: *Mî živëmo na näše starĩne.*

starĩnski, a, o; starĩnskega, *adj.*, starinski, starodrevan: *Tö je starĩnska crîẽkva.* **2.** onaj, koji nije više moderan ili u modi; **po starĩnsko** [*adv.*] - na starinski način: *Ta žîẽnska se nösi jöš po starĩnsko.*

stâro lẽto, stârega lẽta, *pl.* stâre lẽta, *n.*, Silvestrovo, konac stare godine: *Na stâro lẽto se dẽlajo vêli divertimîẽnti i plîẽsi.*

stàros, stärosti, *f.*, starost, veliki broj godina života: *Nîẽni ne znȋ čâ ga pöt stàros čẽka.*

starovẽrac, starovîẽrca, *pl.* starovîẽrci, starovẽrac, *m.*, muška osoba pravoslavne vjere: *Va Ìstrije živũó starovîẽrci sämo va Peröje blĩzu Pũli.*

starovîẽrka, i, *pl.* starovîẽrki, starovîẽrk, *f.*, žena pravoslavne vjere: *Va sîpskeh krājeh ïma pïno starovîẽrk!*

starovîẽrski, a, o; stārovîẽrskega, *adj.*, pravoslavni: *Tö ti je starovîẽrski krĩš i pöp.*

stāt, stojĩn, stojīmò, stojîẽ i stojijũó, stojîẽće, stäla, lo; stũój, *v. i.*, **1.** stanovati: *Va kîẽ kontrâde si pïvo sta?* **2.** stajati: *Takö san trûdan, da kömoć na nogàh stojĩn.* **stojîẽć -** stojećke: *Kakö va oštarìje nĩ bilö kämo sës smo mũórali marîẽndo stojîẽć pojës.*

stät, stȃnen, stȃno i stȃnejō, stā, stäla, stälo, stäni, *v. p.*, **1.** stati, postati nepokretan,

prekinuti kretnju, zaustaviti se: *Stâni da poglîčn kî je prîša!* **2.** ustati: *Stâni vâlje, da grîēmō va bôško po drîevo.*

stâtiva, i, *f.*, obična klupa (bez naslonjača) kod seljačkog ognjišta sa 4 kosa klina kao noge; *dem.* stâtivica: *Kmēti sedîē poli ognjâ na stâtive âli na škâmje.*

stâvimo rēć, *adv.*, recimo, na primjer: *uōn je prâvi stâvimo rēć, jenō štuōrijo, a kumpânji sō ga poslūšâli.*

stâvit, stâvin - stave i stâvijo; stâvi, la, lo; stâvi, *v. p.*, metnuti, postaviti: *Stâvi ordîenje na svojē mēsto!* **1. stâviti na nōgi -** odgojiti, učiniti nekoga samostalnim: *uōn je vēć sî svojî otrokî stâvi na nōgi.* **2. stâviti za rîēda -** postaviti nekoga za baštinika (ugovorom) **3. stâvit na strȋn -** uštedjeti: *Onâ je vēć pūno bîēči stâvila na strȋn.*

stavljât, stâvljan - stâvljajo, stavljâ, stavljâla, lo; stâvljan, a, o; stavljaj, *v. i.*, stavljati, postavljati: *Sē čâ kūpin stâvljan na stuōl da vîdin sȋn li čâ zâbi.*

stazâ, stazî, *pl.* stazî, stâs, *f.*, staza: *Hodî po stazē da pîrvo prîdeš na cēsto. Jâ ne znȋn prâvo stazō pak se bojȋn da ćemo zaklāt it.*

stēć, stečēn - stekúō i stečējo, stēka, steklâ, lō; stečîēn, stečenâ, ō; stečî, *v. p.*, **1.** zaraditi, zaslužiti: *Muōj bârba je va Mērike stēka čūda bîēči.* **2.** isteći: *Nâšemu oštārū je pre(t) dvîē lēti zbāčvi steklō pūno vinâ.*

stēkuvat se, se stēkujen - stēkujo; stēkuva, a, o; stekuj se, *v. i.*, sakupljati se: *Ku je kakōva dižgrâcija ljûdi se vâlje stekûjo kurijuōži da vîde čâ se je dâ pripetîlo.*

stemperât, stemperȋn - stemperâjo; stemperâ, stemperâla, lo; stemperȋn, stemperâna, o; stemperâj, *v. p.*, (tal. temperare) [mlet. *temperar* (DDV 741; VG 1145)], razrijediti, razvodniti, pomiješati vino s vodom i obratno: *Stemperâj mi mâlo vodî* [*...ne razabiru se slova*].

stemperêvat, stemperûjen - stemperûjo; stemperêva, la, lo; stemperȋn, stemperâna, o; stemperêvaj, *v. i.*, (tal. temperare) [v. **stemperât**] razrijeđivati, razvodniti, miješati vino s vodom i obratno: *Jâ po lēti pîjēn sâmo stemperâno vīnō.*

Stēpan, a, *m.*, muško ime Stjepan, *dem.* Stēpanić.

Stēpanja, i, *f.*, Stjepanje, Stjepandan: *Stēpanje prîde na drūgi dȋn Božîća.*

steplît (se), (se) steplîn - steplīmō - steplîē i steplijúō; steplî, steplîla, lo; steplîēn, steplenâ, ō; steplî (se), *v. p.*, ugrijati (se): *Steplî mâlo mlīēkā za otrokā. Ku ti je zīmā stepli se uvdē poli ugnjâ!*

stēs, stîēpljen - stîēpljo i stîēpljejo; stēpa, steplâ, lō; stepî, *v. i.*, ispraš ivati: *Rōba se stâplje va kuōrte!*

stesât, stesȋn i stēšen - stesâjo, stēšo i stēšejo; stesâ, stesâla, lo; stesȋn, stesâna, o; stesâj i steší, *v. p.*, istesati, otesati: *Stesâj ovō dīēblō za grîēdi.*

stīegnūt, stîēgnun - stîēgno i stîēgnejo; stīegnū, la, lo; stîēgnjen, a, o; stīegnî, *v. p.*, stegnuti, stisnuti: *Stīegnî bōlje puōrōh da bâšta ne pâde s tovâra!*

stîēn, stîēni, *pl.* stîēni, stîēn, *f.*, **1.** stijena, hrid: *Hodî gōre na stîēn da vîdiš kadē so govēda.* **2.** ime jednog toponima: *Vêla Stîēna na Boljunskom Polju.*

stīenâ, stīenî, *pl.* stīenî, stîēn, *f.*, stijena, hridina: *Učka îma nekolîko visōkeh stîēn.*

stîēnj, stēnja, *pl.* stēnji, stîēnji, *m.*, stijenj: *Lîmpa i ferâl ne mōro gorēt pre(s) stēnja.*

stîrat, stîran - stîrajo, stîra, stîrala, lo; *v. p.*, istjerati, otjerati: *Stîrajte tē uōvci ćâ da ne grīēduō va škōdo va žîto!*

stîskât, stîšćen - stîšćo i skîšćejo, stīskā, stīskâla, âlo, stîskan, a, o, stîskaj, *v. i.*, **1.** stiskati, gnječiti: *Nemuōj ga takō stīskât; ćeš ga zdrobît.* **2.** škrtariti (u prenesenom smislu): *uōn vâjki stîšće šōldi; jâ ne znȋn za kîēga jîh špâra.*

stîsnut, stîsnen - stîsno i stîsnejo; stîsnu, la, lo; stîsnut, a, o; stîsni, *v. p.*, stisnuti, stegnuti: *Stîsni pâs da bragēši ne zgūbiš!*

stîšnjen (stišnjeni), a, o; stîšnjenega, stišnjēji, *adj.*, **1.** stisnut: *Jâ san ga nîša stîšnjenega.* **2.** škrt, sebičan (u prenesenom smislu): *Njegâ sî držîē za stîšnjenega človēka.*

stočît, stōčin, stočî i stočijo, stočî, stočîla, stočîlo, stōčen, a, o; stočî, *v. p.*, istočiti: *Nâš oštār je vēć stočî sō vīnō, pâk muōra drūgo kupît.*

stolâc, stolcâ, *pl.* stolcî, stolâc, *m.*, stolac, mali stol; *dem.* stolčîć: *Sēdni tâmo na stolâc, da ne stojîš na nogâh.*

stomâčit, stomâčin - stomâče i stomâčijo; stomâči, stomâčila, lo; stomâčen, a, o; stomâči, *v. p.*, rastumačiti, razjasniti: *Stomâči mi mâlo kakō se štē inglîēški!*

stomânja, i, *pl.* stomânji, stomȋnj, *f.*, (mlet. stomagna) [iz starijega predmletačkoga sloja, riječ nastala poimeničenjem lat. pridjeva u ž. r. na sufiks materije *-eus: stamineus* "pun konaca" (ERHSJ III/338)], košulja, *dem.* stomânjica: *Ćâća mi je va samnjē kūpi dvîē lîētnje stomânji. Blîža je stomânja nēgo*

jakẽta (nar. poslovica).

stombolȁt se, se stombolȓn - stombolâjo; stombolã, stombolȁla, lo; stombolãj se; *v. p.*, (mlet. tombolarse), otkotrljati se: *Otrokȉ se igrâjo i va kakũov rovȉć stombolâjo i nȉć jin nĩ.*

stomȍrini, stomȍrin, *pl. t. f.* (tal. St. Maria) [nije iz tal., nego iz lat. *sancta Maria*, pa *sut-*, *suta-* krati se u *st*, pod uplivom latinske grafijske kratice (ERHSJ III/365)], velika i mala gospa: *Na stomȍrini nȁši kmẽti hȍde na prošćẽnje na Trsȁt.*

stȍpa, i, *pl.* stȍpi, stũop, *f.*, **1.** stupa, drveni mužar u kome seljaci s jednom polugom (pod nogom) tuku ječam i prave ječmenu kašu: *Va stȍpe se kvẽ jâčmik za maneštro.* **2.** stupa na vodu za valjanje sukna: *Na Mȗle Ȕčke je jȍš za mojẽ pãmeti bȋlo šêjs stũop, kadẽ se je vãljalo sũknō.*

stȍpat, stopan - stȍpajo; stȍpa, la, lo; stȍpan, a, o; stȍpaj, *v. i.*, **1.** lupati nogama: *Soldâti stȍpajo, kadȁ marćâjo na parâde, da se sẽ trẽsẽ.* **2.** tući ječam u stupi za ječmenu kašu: *Va stȍpe se jâčmik z noguõ hvẽ.* **3.** valjati sukno u stupi na vodu: *Mũoj nũono je davã stȍpat finẽje sũknō va stȍpo na Grȍhovo zgorȁ Rẽkȉ na Rečȉne.*

stȍpra, *adv.*, tek: *Stȍpra je prîša dȍma s puõta i vẽć so ga silȉli, da grẽna dẽlo.*

storȉt, storȋn - storimȍ, storĩe i storijũo, storĩ, storȉla, storȉlo, storĩen, storenȁ, storenȍ, storȉ, *v. p.*, stvoriti, učiniti: *Storȉ mi tâ pijačĩer.* **storȉt od mãnje -** propustiti: *Nemũojte storȉt od mãnje, da ne prȉdete h nȋn na smȗnj.* **storȉt pãmet -** opametiti se: *Kadȁ će vẽć jedȋnpũt tâ čovẽk storȉt pãmet.* **storȉt ubẽt** – pripremiti ručak: *Tetȁ nȋn je storȉla vêli ubẽt.*

strȋn, strȋnȉ, *pl.* strȋnȉ, strȋn, *f.*, **1.** strana: *Kadȁ pasâ tomobȋl hodȉ na strȋn.* **2.** ime jednog toponima (brdo): *Va Strȋnẽ se pãsẽ govẽda.*

strȋnā, strȋnȉ, *pl.* strȋnẽ, strȋn, *f.*, **1.** strana: *ũon je šã na drũgo strȋnō.* **2.** ime jednog toponima (šume): *Va Strȋnẽ rãstẽ pȉno smrẽkaf.*

strȋnjski, a, o; strȋnjskega, *adj.*, **1.** tuđi: *Tȍ je sigũro strȋnjska roba.* **2.** *m.*, tuđinac, nepoznati čovjek: *Tȍ je bî jedȋn strȋnjski, ȁš ne znȋ nȁš zajȉk.*

straordinȋrij, a, o; straordinȋrijega, *adj.*, (tal. straordinario), vanredan, poseban: *ũon je imẽ straordinȋrij talĩẽnt za mȕziko, ma nĩ imĩẽ srẽći.*

strašljȉf (strašljîvi), strašljȉva, o; strašljȉvega; strašljivẽji, *adj.*; plašljiv, koji se od svega boji: *Ot plašljȉvega čovẽka se ne mũoraš bojãt.*

strašljȉvac, strašljȉvca, *pl.* strašljȉvci, strašljȉvac, *m.*, plašljivac, koji se svakoga boji: *Strašljȉvci nȉso za vũojsko ni za kumpanȉjo.*

strāžȉt, strãžin - strãže i strãžijo, strāžĩ, strāžȉla, - ȉlo; strãžen, a, o; stražȉ, *v. i.*, stražariti, držati stražu, čuvati: *Soldâti strãže po četẽ, kakȍ dobȋjũo ũordin.*

stȓdnut, stȓdnen - stȓdno i stȓdnejo; stȓdnu, la, lo; stȓdnȉ, *v. p.*, otvrdnuti: *Taràc ȍd cemĩenta bȋzo stȓdne.*

strẽha, i, *pl.* strẽhi, strĩeh, *f.*, slamnati krov: *Poli nȁs so dvũorȉ pokrîti strẽhon.*

strẽskat, strẽskan - strẽskajo, strẽska, la, lo; strẽskan, a, o; strẽskaj, *v. p.*, razbiti na komade, razlupati: *Nẽki barufȋnt je va oštarȉje strẽska sȉžmūljі i bȍci.*

strẽšnica, i, *pl.* strẽšnice, strẽšnic, *f.*, kuća pokrivena slamom: *Na Boljũnšćine ćẽte nȋć jȍš sãmo dvĩe strẽšnice.*

strgȁt, strgȋn i stȓžen - strgâjo; stȓžo i stȓžejo; strgã, strgȁla, lo; strȋn, strgȁna, o; stržȉ, **1.** ljuštiti: *Danȁs gospodarȉca stȓže kumpȋr za večẽro.* **2.** strgati: *Tȉšljar strgâ dãski.*

strgȍtina, i, *pl.* strgȍtini, strgȍtin, *f.*, strgotina, otpadak, koji se dobiva struganjem jednog predmeta strugaljkom: *Strugȍtini nȉso za nȉč nẽgo za ugȋnj.*

strgȕlja, i, *pl.* strgȕlji, strgûlj, *f.*, strugaljka, željezni strugač u obliku slova T: *Strgȕlje se rãbi, kât se mĩesi krȕh da se tĩestȍne ćapâ za nâčvi.*

strhnũt, stȓhnen - stȓhno i stȓhnejo; strhnũ, la, lo; stȓhnjen, a, o; strhnȉ, *v. p.*, pregorjeti: *Ovȁ kãrta ti je sȁ strhnũla ot sũnca va prâh.*

strĩel, i, *pl.* strĩelȉ, strĩel, *f.*, strijela, grom, munja: *Strĩel je lȋne udrȉla va njigȍvo kũća. Strĩel vâte pũkla.* (vrst psovke)

strĩelā, i, *pl.* strĩelȉ, strĩeli, *f.*, strijela, grom, munja: *Va nȁš zvonȉk va Boljũne je vẽć pũti hȕtila strĩelā.*

strĩelȁc, strĩelcȁ, *pl.* strĩelcȉ, strelâc, *m.*, strijelac, onaj koji strijelja: *Njigovȉ brãti so dobrȉ strĩelcȉ, ȁš so i lovcȉ.*

strĩelȉt, strĩelin - strĩele i strĩelijo, strĩelĩ, strĩelȉla, lo; strĩeljen, a, o; strĩelĩ, *v. p.*, ustrijeliti: *Lȋne so lovcȉ strĩelȉli pod Ȕčko jenegȁ dȋvega prāscȁ.*

strīēljȁt, strīēljan - strīēljajo, strīēljā, strīēljȁla, lo; strīēljan, a, o; strīēljaj, *v. i.*, strijeljati, ubijati iz puške: *Mūőj nèput je bî za vrīême vūőjski strīēljan od Nēmȃc.*

strīês (se), (se) strīēsȅn - strīēsūő i strīēsȅjo; strīêsa, strīêsla, lo; strīēsȉ (se), *v. p.*, **1.** stresti se: *ūőn se je sâ strīêsa ot strâha, kad je čūpȁs jenȍ būőmbo.* **2.** stresti: *Strīēsȉ mūrvi za prāscȉ i za letūće.* **3.** istresti: *Strīēsīte ovȍ žȉto va vrèćo da grīēmȍ mlèt va màlin.* **4.** prodrmati nekoga: *Vīš da je pijȃn; strīēsȉ ga dobrȍ, da prîde h sebȅ.*

strīēsȁt, strīêsan - strīêsajo, strīēsā, striesȁla, lo, strīêsen, a, o; strīêsaj, *v. i.*, tresti se, drmati: *Ku se pèlješ po grîden pūőte vūős jâko strīêsa. Strīêsaj nan màlo mūraf!*

strȉža, i, *pl.* strȉži, strîš, *f.*, strizanje ovaca: *ūővci se šȁljo na strȉžo na mlât ȁli po lète, takȍ, da jin ūna do zimȉ opet narāstè.*

strȉman, strȉmna, o; strmnegȁ, strmnèji, *adj.*, strm: *Po strȉmnen pūőte se tèško hòdi, a na vòze tèško i pèlje.*

strmīna, i, *pl.* strmīni, strmīn, *f.*, strmost; uspon: *Hòmo òkole, ȁš tūje vêla strmīna, pak bīmo mogli lȁhko pās.*

strnȉšće, a, *pl.* strnȉšća, strnîšć, *n.*, strnište, njiva, nakon požetog žita: *Po strnȉšću pasūő pūri i govèda. Strnȉšće se kosȉ za slȁmo.*

strȍšak, strȍška, *pl.* strȍški, strȍšak, *m.*, trošak, izdatak: *Kmèti ìmajo za ženȉdbo pūno strȍška; ȁš tȍjin je nȃjvēćі gūőt.*

strpèt se, se strpīn - strpíē i strpījūő; strpíē, strpèla, lo; strpljīēn, strpljenȁ, ò; strpȉ se, *v. p.*, strpiti se: *Strpīte se jȍš màlo, dòkle fīēbra pasâ, pȁk ćе bȉt sè dobrȍ. Strpljīēn spãšen.* (nar. poslovica)

strpljīênje, a, *n.*, strpljenje, strpljivost: *Pre(s) strpljīênja nȉ spasīênja* (nar. poslovica).

strpljȉf, strpljȉva, o; strpljȉvega, strpljivèji, *adj.*, strpljiv: *Vèć pūti čovèk mūőra bȉt jâko strpljȉf i mūčāt, kad nȉ pravȉci.*

stȑšen, a, *pl.* stȑšeni, stȑšen, *m.*, stȑšljen: *Stȑšljeni so jâko perikolūőži, ku se jih nadrãži, ȁš čovèka segȁ zbodūő.*

stȑt, stâren stâro i stârejo, stȓ, stȑla, stȑlo, stâren, a, o; starȉ, *v. p.*, satrti, zdrobiti, pregaziti: *Jenegȁ mīčkȁ je vūős stȓ. Kada vūős ȁli màkina blâgo stâre ni za nīš nègo za odrīēt.*

strūdȉt se, se strūdin, strūdie i strūdijo, strudȉ, strudȉla, - ȉlo; strūdȉ se, *v. p.*, umoriti se; premoriti se: *Kadȁ čovèk hòdi na nògi z Boljūna do Rīēkȉ se dobrȍ strūdi.*

strūgȁt, strūgan i strūžen - strūžo i strūžejo; strugã, strūgȁla, lo; strūgan, a, o; strūžȉ i strūgaj, *v. i.*, strugati: *Tȉšljar strūže daski i trèšі.*

strûh, strûga, *pl.* strûgi, strūgi, *m.*, drveni otpadak stolara i bačvara: *Siromȁhi kūre prīēć strūgūőn.*

strukovnjȁk, strukovnjāka, *pl.* strukovnjāki, strukovnjȁk, *m.*, stručnjak: *Va fàbrikah so strukovnjāki potrīēbni.*

strūőh, strūőga, *pl.* strūőgi, strūőgi, kožnati remen, koji veže mlatilo i držalicu sa srijedom: *Strūőh ìmajo sȉ cīēpcȉ.*

strženȉf (strženîvi), strženȉva, o; strženȉvaga, strženivèji, *adj.*, drvenkast: *Stâra rèpa nȉ za jès, ȁš je strženȉva.*

stržȉt (se), (se) stržin - stȑže i stržijo; stržȉ, stržȉla, lo; stȑžen, a, o; stržȉ (se), *v. p.*, istrošiti, izrabiti (se): *Jâ san mojȍ brȉtvo vèć stržȉ pak se je vèć ne more ni nabrūsȉt. Ovȁ škrtȁca je vèć stȑžena pak mūőramo nòvo kupȉt. Ovȍ ordīēnje se je vèć stržȉlo, ȁč je stȁro.*

stūć, stūčȅn - stukūő i stūčȅjo; stūka, stūkla, lo; stùčen, a, o; stūčȉ, *v. p.*, **1.** istući: *Urèđi se stūčȅ za pojès.* **2.** uništiti: *Volèto nan je grȁšica sȍ žȉto stūkla.* **3.** izlemati, izlupati: *Sūsèt je stūka jenegȁ otrokȁ, kî mu je žȉri krã.*

studenȁc, studencȁ, *pl.* studencȉ, studenȃc, *m.*, **1.** zdenac, vrelo: *Na nàšen studencȅ smo se napȉli vodȉ.* **2.** ime jednog toponima (vrela) na Boljunskom Polju.

stūő, *num.*, sto, stotina: *Za stūő fijurȉni se je nèkat čovèk mògа obūć i obùt od glavȉ do pīētȉ i jȍš mu je zustàlo bīēći za pūőć va oštarȉjo.*

stūől, stolȁ, *pl.* stolȉ, stūőli, *m.*, stô, *dem.* stolȉć, *m.*: *Hòte jès; ubèt je vèć na stolȅ, da se ne uhlãdi!*

stūőlni, a, o; stūőlnega, *adj.*, stolni: *Vīnȍ kūő zovūő stūőlno nȉ nȉkat takȍ dobrȍ, kakȍ nàšo Istrijānsko.*

stūőti, stūőta, o; stūőtega, *adj.*, stoti na broju: *Mòžda sàki stūőti pasâ lȉšo, kàt pâde z drīēva.*

stûp, stūpȁ, *pl.* stūpȉ, stūpi, *m.*, stup: *Njigȍva rūža stojȉ na stūpeh.*

stvār, stvāri, *pl.* stvāri, stvāri, *f.*, stvar, predmet: *Kafȁ je njigȍva žênȁ ūmrla je pustȉla za sȍbon pūno stvāri.*

stvorīênje, a, *pl.* stvorīênja, stvorīênj, *n.*, stvorenje, stvar: *O(t) tegȁ stvorīênja nīēćeš imèt nīēne korȉsti.*

suckȋ, suckâ, suckūő; suckȋêga; *adj.*, sudski: *Suckūő šentīēnco se mūőra vãjki rišpetȁt.*

Sūčĕvi, Sūčĕveh, *pl. t. m.*, Sučeva porodica: *Ot Sūčĕveh san prȉje dobrȍ rūōkȍ.*

suć (se), sūčȅn - sūčūō, sūkūō i sūčȅjo; sūka, sūkla, lo; sȕčen, a, o; sūcȉ (se): *Kadȁ se človȅk jâko spotȋ, sūčȅ jakȅto, da se uhlādi.*

sūdȁc, sūcȁ, *pl.* sūcȉ, sudāc, *m.*, sudac: *Sūcȉ so danȁs študijȁni.*

sudînja, i, *pl.* sudînji, sudînj, *f.*, sučeva supruga: *Kadȁ ćе prȋt sūdȁc dȍma mūōramo pitȁt njigȍvo sudînjo.*

sūdȉt, sūdin - sūde i sūdijo, sūdȋ, sūdȉla, sūdȉlo, sūjen, a, o; sūdȉ, *v. i.*, suditi: *Sūcȉ sūdijo i na sȍbi, ku je kî kȋga usmȉrti.* **sūjeno** - suđeno, od prirode određeno: *Valjâ mu je bȉlō takȍ sūjeno, da je takȍ mlât ȕmr. Sāki po sebȅ sūdi.* (nar. poslovica)

sûh (sūhi), sūhȁ, sūhȍ; suhegȁ; šȕšlji, *adj.*, **1.** suh: *Volȅto je bȉlō jâko sûho.* **2.** mršav: *Tâ človȅk je vājki (smȋeron) sûh, kakȍ da nȋma čâ jȅs.* **po sūhīȇn,** *adv.*; **1.** po lijepom vremenu (protivno od kišnog) **2.** po kopnu: *Jâ vijajȗn rājи po sūhīȇn nego po mūōru.*

sȕhota, i, *pl.* sȕhoti, sȕhot, *f.*, suhoća, svaki natkriveni prostor ili zaklon, koji štiti od kiše: *Hȍmo va sȕhoto, dȁnas ne ćapâ dāš!*

sūjenica, i, *pl.* sūjenice, sūjenic, *f.*, žena koja je nekome dosuđena: *Hȍmo vȉdet njigȍvo sūjenico!*

sūjenje, a, *pl.* sūjenja, sūjenj, *n.*, suđenje: *ūōn jȍš nȉ bî na sūjenju. Jȍš je dūgo do sūjenja.*

sūkȁt, sūčen - sūčo, sūkā, sūkȁla, - ȁlo; sūčen, a, o; sūčȉ, *v. i.*, sukati, trljati: *Onȁ sūče konȁc, a ūōn brȋki.*

sukīȇvȁt (se), sukīȇvan - sukīȇvajo; sukīēvā, sukīēvàla, lo; sukīȇvan, a, o; sukīȇvaj, *v. i.*, svlačiti (se): *Ljûdi se sukīȇvajo, kadȁ grīēdūō spȁt, ȁli se kūōpȁt.*

sȕknen (sȕkneni), a, o; sȕknenega, *adj.*, vunen: *Nȅkat so kmȅti po zīmȅ nosȉli sàmo sȕkneno rȍbo.*

sūknȍ, sūknȁ, *pl.* sūknȁ, sūkan, *n.*, samo domaća vunena tkanina: *Finȅje sūknȍ se je nȅkat vālješlo va stȍpe va Grȍkove na Rečȉne pȍli Rīēkī.*

Sȕkrs, Sȕkrsta, *m.*, ime Isus: *Sȕkrsta ti.* (vrst obične psovke)

sulȁc, sulȁca, *pl.* sulȁci, sulâc, *m.*, (tal. sollazzo) [mlet. *solaz* (VG 1048)], šala, dosjetka, komedija: *Òt sulȁca se ljûdi vȅč pūti nasmīējūō, a kî pūt prȋde i do barȕfi.*

sulacȁt, sulacȉn - sulacâjo; sučacā, sulacȁla, lo; sulacāj, *v. i.*, (tal. sollazzare) [mlet. *solazarse* (VG 1048)], šaliti se, zbijati šale, zabavljati: *ūōn rȁt sulacâ z otrūōki i z divūōjkami.*

suminjȁt, suminjȉn - suminjȉjo, suminjȉ, suminjȁla, lo; suminjȉn, suminjȁna, o; suminjȉj, *v. i.*, suminjati: *Jâ suminjȉn, da je sȅ istina, čâ ūōn govȍri, ȁš mu se ne smīȇ sȅ vêruvat.*

sumnjȋf, sumnjȉva, o; sumnjȉvega, sumnjivȅji, *adj.*, sumnjiv: *Sumnjȉvega človȅka policȉja zȁpre, dȍkle ne stanovȋ, da je nedūžan.*

sūnce, sūnca, *pl.* sūnca, sùnac, *n.*, sunce: *Dājte dȉce sūnca i zrâka, sporȁdi zdrâvlja.*

sūnčat se, se sūnčan - sūnčajo, sūnča, - la, - lo; sūnčan, a, o; sūnčaj se, *v. i.*, sunčati se, ležati na suncu: *Po lȅte se ljûdi kūōpljo i sūnčajo, ku ȉmajo nīredno kadȅ.*

sūnči vīlȅs, sūnčega vīlȅza, *m.*, **1.** izlaz sunca: *Kmȅti se stȁno pȉvo sūnčega vilȅza.* **2.** istok.

sūnči zāhòt, sūnčega zāhòda, *m.*, zalaz sunca: *O sūnčen zāhòde smȍ se vȅč vrnūli z dȅla i pȉšli na večȅro.*

sùnut, sūnen - sûno i sūnejo; sùnu, - la, - lo; sùni, *v. p.*, **1.** sunuti, silom nekoga gurnuti: *ūōn ga je takȍ sùnu va vrāta, dȁ je mālo fȁli pā.* **2.** udariti, utuviti si nèšto u glavu: *Kadȁ mu stûne čâ va glâvo ne dā si vȅč nȉč reć.*

sūōda, i, *f.*, soda za pranje: *Sūōdo se rābi za prȁt rȍbo i posȍdo.*

sūōda, *adv.*, svuda: *Sūōda je līēpȍ, ma dȍma je nȉjleplje. Sūōda ȉma dobrȅh i zlȅh ljūdi.*

sūōl, sȍli, *pl.* sȍli, solȋ, *f.*, sol: *Prȅ(s) sȍli je sȁko jȅs prȅz gūšta. Sūōl i zȁbel so nājglavnȅje stvāri va sȁke kūhinje, kadȅ se jȅs kūha.*

sūōrta, i, *pl.* sūōrti, sȍrat, *f.*, (tal. sorta), vrst, vrsta: *Va butīēgah se prodāva sȁke sūōrti rȍbi sȁmo ku je sōldi.*

sȕpa, i, *pl.* sȕpi, sûp, *f.*, (mlet. sopa) [došlo je do promjene značenja *in loco* po principu metonimije jer u mlet. nema takvo značenje već označava sva ona jela od tekućine u koje se namače kruh (juhe, bijela kava, vino itd.) (DDV 674; VG 1051)], kriška, komadić, odrezak kruha: *Otrokūōn se za frȕštik nadrobȋ pâr sûp va mlīēkȍ, ȁli žȕr pak so kuntīēnti.*

superbȉja, i, *f.*, (tal. superbia) [mlet. *superbia* (VG 1121; DDV 723)], oholost, obijest, gizda: *Mlâdi ljûdi, kad ȉmajo bīēčūō znājo bȉt pȕni superbȉji, ma ku nȋ sōldi jin bȉzo pasâ morbîn.*

supīēla, i, *pl.* supīēli, supīēl, *f.*, naroda svirala, frula; *dem.* supèlica: *ūōrgan va crīēkve ȉma*

supíēli za sȍs.

supíērp (supíērbi), supíērba, o; supíērbega, superbẽji, *adj.*, (tal. superbo) [mlet. *supèrbo* (DDV 723)], ponosan, ohol: *úōn je jâko supíērp, dȁ je pasã zȁdnji inžȁmi.*

sũr (sũri), sũra, o; sũrega, surẽji, *adj.*, tamnosiv, smeđ: *Nâše ožẽnjene i stâre žíēnske nȍsijo sȁmo sũro i škũro rȍbo.*

sùras (sùrasti), sùrasta, o; sùrastega, surastẽji, *adj.*, tamnosivkast: *Onȁ si je ordinãla jedȉn sùrasti kapȍt za zîmo.*

surĩna, i, *f.*, smeđa, šarena roba: *Stâri ljȗdi nȍsijo sȁmo surĩno.*

sũrkas (sũrkasti), sũrkasta, o; sũrkastega, surkastẽji, *adj.*, tamnosivkast: *Múōj núōno je nosĩ sũrkasto jakẽto.*

sũrla, i, *pl.* sũrli, sũrl, *f.*, **1.** frula, *dem.* sũrlica: *Na sũrlo pastȉrskopúō.* **2.** slonovo rilo: *Slúōn ȉma dûgo sũrlo.*

sūsẽda, i, *pl.* sūsẽdi, susíēt, *f.*, susjeda, *dem.* sūsẽdica: *Sūsẽdi navädno rãde ćakulâjo i kritikâjo.*

sūsẽt, sūsẽda, *pl.* sūsẽdi, susíēt, *m.*, susjed; *dem.* sūsẽdić: *Susẽdi múōrajo vãjki jadȉn drȕgega pomȍć va potrẽbe.*

susíēcki, a, o; susíēckega, *adj.*, susjedski: *Susíēcki vȉti so pûni žîra i pomidúōri, âš jih […ne razabire se tekst].*

sūsȉt (se), (se) sūsin - sũse i sūsijo; sūsȉ, sūsȉla, lo, sũsen, a, o; sūsȉ (se), *v. i.*, sušiti (se): *Prašćẽvina se sũsi pod gredȁmi.* (govori se samo u gradiću Boljunu i na Pazu).

sūšẽšćina, i, *pl.* sūsẽšćini, sūsẽšćin, *f.*, susjedstvo: *Mî ȉmamo va sūsẽšćine dvíē bȍški i ugrädi.*

sũt, sūdȁ, *pl.* sūdȉ, sũdi, *m.*, sud, mjesto gdje se sudi: *Kî se rãt prãvda, múōra vẽć pũti po sūdȅ hodȉt.*

sùtra, *adv.*, jutros: *Mî smo sùtra múōrali rãno stãt za púōć príēk Učki.*

svȁća, i, *coll. f.*, svatovi: *Na púōte smo srẽtili jenȍ svȁčo i sopćȁ z ramȍniko.*

svȁdit (se), (se) svȁdin - svȁde i svȁdijo; svȁdi, la, lo; svȁjen, a, o; svȁdi (se), *v. p.*, posvađati, zavȁditi (se): *Múōš i žená se lȁhko svãde ku pametnẽji ne popũsti.*

svadljȉf, svadljȉva, o; svadljȉvega, svadljivẽji, *adj.*, onaj, koji se rado svađa ili rado izaziva svađu: *Svadljȉvega človẽka níēdan ne trpȉ.*

svȁk, a, *pl.* svâki, svãki, *m.*, šurjak (sestrin muž): *Onȁ ȉma dobregȁ svâka.*

svẽdar, svẽdra, *pl.* svẽdri, svẽdar, *m.*, svrdlo, *dem.* svedrȉć: *Tíšljari i bačvari ne mȍro bȉt pre(s) svẽdra.*

svedȍčit, svedȍčin - svedȍče i svedȍčijo; svedȍči, - la, - lo; svedȍčen, a, o; svedȍči, svedȍčen, a, o; svedȍči, *v. i.*, svjedočiti, biti svjedokom: *úōn je kaštigȉn âš je na sūdȅ krîvo svedȍči.*

svedȍk, a, *pl.* svedȍki, svedúōk, *m.*, svjedok: *Sũt näs je pȍzva za svedȍka pak múōramo púōć na dibatimíēnt.*

svedȍkinja, i, *pl.* svedȍkinji, svedȍkinj, *f.*, žena kao svjedok: *úōn je va prãvde imíē i jenȍ svedȍkinjo.*

svedrȕlja, i, *f.*, ime ovce, koja ima široke rogove poput svrdla.

sveljȁvina, i, *augm. f.*, velika svjetlost: *Kadȁ je svetljȁvina se vȉdi na dȕgo i širȍko.*

svẽtal, svẽtla, svẽtlo, svẽtlega; svetlẽji, *adj.*, svijetao, sjajan: *Tȁ mȁkina je svẽtla.*

svetȉca, i, *pl.* svetȉce, svetíc, *f.*, svetica: *Crkíēkva slȁvi svīēcȉ i svetȉce. Mîla svetȉca malo gospa. Vêla svetȉca vêlika gospa.*

svẽtkuvat, svetkûjen - svetkûjo i svetkûjejo; svẽtkuva, svẽtkuvala, lo; svẽtkuvan, svẽtkuvana, o; svetkũj, *v. i.*, svetkovati, slaviti: *úōn svetkûje sȁko lẽto svojȍ krsnȉco.*

svetlȁt (se), (se) svetlȁn - svẽtla i svetlâjo; svetlã, - ãla, - ãlo; svetlãj (se), *v. i.*, sjajiti, svijetliti (se), laštiti: *Tvojȉ postolȉ se svetlâjo kakȍ núōvi.*

svetlȍs, svetlȍsti, *f.*, svjetlost: *Ku nĩ svetlȍsti se po nоćẽ nȉč ne vȉdi.*

svetúōvni, a, o; svetúōvnega, *adj.*, svetoni: *Poli näs so sȁmo svetúōvne škúōli, a ne crekvẽne.*

svẽtuvanje, a, *pl.* svẽtuvanja, svẽtuvanj, *n.*, savjetovanje: *Ku van je potríēbno kakȍvo svẽtkuvanje sporädi kunfĩna od väšega grũnta hȍte h mojemù okâtu.*

svẽtuvat (se), svetûjen - svetũjo, svetûjejo; svẽtuva, svẽtuvala, - alo, svẽtuvaj (se), *v. i.*, savjetovati (se): *Svetũj me čâgȍt pämetnega; čâ ȉman storȉt.*

svežẽvat, svežûjen - svežûjo; svežẽva, la, lo; svežũj, *v. i.*, svezivati: *Onȅ so pobȉrale grȋnje a mî smo svežẽvali fašȉni za prodȁjo za na pȍrat.*

svežīēvȁt, svežíēvan - svežíēvajo; svežíēva, svežīēvãla, lo; svežíēvaj, *v. it.*, opetovano vezivati: *Dȍkle smo mî žẽli onȉ so svežīēvãli snopȉ.*

svȉdet se, se svȉdin - svȉde i svȉdijo; svȉde, svȉdela, lo, svȉdi se; *v. p.*, svidjeti, dopasti se nekome nešto: *Tȁ kräva mi se je vȁlje svȉdela, kadȁ san jo zaglẽda.*

svīēćȁ, svīēćȉ, *pl.* svīēćȉ, svíēć, *f.*, svijeća: *Kadȁ je škûro se múōra zíēt svīēćȍ. Na svíēćnico se*

va crîẽkve pod màšo važgè svīẽćȍ.

svîẽt, a, *m.*, svijet: *Na svîẽtu ȉma sȁkakoveh ljȗdi. Kî pr ȉde na svîẽt mȕora trpẽ̀t i umrîẽt. Nàši ljȗdi hȍde po svîẽtu.*

svîẽt (svîẽti), svíẽta, ȍ; svíẽtega, svetẽ̀ji, *adj.*, svet: *Svīẽcȉ i svetȉce so svîẽti, ma danàs nȉ vẽ̀ć svetâc ni svetîc. Posvîẽtega Bȍga.* (obična psovka)

svīẽtȁc, svīẽcà, *pl.* svīẽcȉ, svetâc, *m.*, **1.** svetac: *Sȁki ȉma svojegà svīẽcà.* **2.** blagdan, svetkovina: *Prīdȉ h nȋn kadà bȗo kakȕof svīẽtȁc.*

svīẽtȉt (se), svíẽtin - svíẽte i svíẽtijo, svietȉ, svietȉla, - ȉlo; svīẽtȉ (se), *v. i.*, svijetliti: *ȕov ferãl van slȁbo svîẽti. Večerȁs nan mesẽč ȉma svíẽti.*

svīẽzȁt, svíẽžen - svíẽžo i svíẽžejo; svīẽzã, svīẽzȁla, lo; svíẽzan, a, o; svīẽžȉ, *v. p.*, svezati: *Svīẽžȉ tẽ̀ drvà i opȓti jȉh na tovȁra.*

svīlà, svīlȉ, *pl.* svīlȉ, svîl, *f.*, svila, tkanina od svilene bube: *Mladẽ̀ žíẽnske nòsijo nȋjrâje ròbo òt svīlȉ.*

svȋlan (svȋlni), svilna, a, o, svȋlnega, *adj.*, svilen: *Nẽ̀ke žíẽnske nòsijo svȋlni fačȕol na glāvẽ̀.*

svīnjȁ, svīnjȉ, *pl.* svīnjȉ, svȋnj, *f.*, **1.** svinja, krmača: *Òt svīnjȉ se zgojîẽ prašćȉći.* **2.** svinja (u prenesenom smislu), bezobraznik, besramnik: *Hȉti s kȕći tȍ svīnjȍ.*

svirȁli, svirâl, *pl. t. f.*, svirale, frula, *dem.* svirȁlice: *Pastȓi sopȕo na svirȁli poli blâga dȁjin pasâ vrîme.*

svȉt, svījẽn - svījȕo i svījẽjo; svî, svīlà, lȍ; svît, svītà, ȍ; svȋj, *v. p.*, saviti: *Svȋj ovȍ mljȁvico, kù si kapâc.*

svȉta, i, *pl.* svȉti, svît, *f.*, šarena gornja ženska haljina; *dem.* svitȉca: *Žíẽnske nòsijo svȉti, kadà grīẽdȕo na màšo àli va svàćo.*

svȋtanje, a, *n.*, svitanje, izlaz sunca: *Jȍš je dȕgo do svȋtanja.*

svojeglāf (svojeglâvi), svojeglàva, o; svojeglàvega, svojeglavẽ̀ji, *adj.*, tvrdoglav: *Svojeglàvega čovẽ̀ka je tẽ̀ško obrnȕt na prâvi pȕot, àš si ne dã nȉš rẽ̀ć.*

svojȉ, svojíẽh, *pron. pl.*, svojta, rođaci: *Mî smo si svojȉ vẽ̀ć dȕgo.*

svrnȗt se, se svȓnen - svȓno i svȓnejo; svrnȗ, la, lo; svrnȉ se, *v. p.*, svratiti, navratiti, usput nekoga pohoditi: *Kat pasâte čẽ̀s nàšo selȍ svrnȉte se màlo h nȋn!*

svršīẽtȁk, svršīẽtkà, *pl.* svršīẽtkȉ, svršetâk, *m.*, svršetak, konac: *Po tíẽn pȕote do Učki se ne vȉdi svršīẽtkà.*

svilār, svilārà, *pl.* svilārȉ, svilāri, *m.*, svilar, onaj koji pravi svilu: *Svilārȉ dẽ̀lajo va fàbrike i gojîẽ galẽ̀ti.*

svȗoj, svojà, svojẽ̀ (svojȍ samo kao atribut), svojegà, *pron. poss.*, **1.** svoj: *ȕon pāsẽ̀ sàmo svojȍ blâgo.* **2.** rod, svojta: *Onà mi je nẽ̀što svojẽ̀.*

svȗoj dnî, *adv.*, svojedobno, nekoć: *Jâ san svȕoj dnî š njȋn konšeljã, ma pòtle ga nȉsan vẽ̀ć vȉde.*

svȗojta, i, *f.*, svojta, rođaci: *Mî ȉmamo nẽ̀ko svȕojto i v Rīẽkẽ̀, màsmo màlo skȕpa.*

Š

š, *pr.*, s, taj prijedlog se upotrebljava samo s instr. lične zamjenice on, ona, ono i pred konsonantom č: *Jâ san hodī š njīn va škuôlo. Slavīć se hrīni š čīvi, a kosīć i š čerešnjami.*

šāf, šāvà, *pl.* šāvì, šāf, *m.*, šav, spoj: *Na jakèće tī se je mulã šāf.*

šājba, i, *f.*, (njem. Scheibe), željezna kuka na zadnjem dijelu kola, koja drži koloturu (valjak): *Pre(s) šājbi se ne mòre kolotûro vrtèt.*

šajèta, i, *pl.* šajèti, šajīet, (tal. saetta) [mlet. *saeta* (DDV 591; VG 913)], strijela, munja, grom: *Kàd je bîlo nèvreme šajèta je hîtila va jedīn gīm i segà je raskāsàla. Šajèta vâte pùkla.* (vrst obične psovke)

šaldàt, šaldîn - šaldâjo - šaldã, šaldàla, lo; šaldîn, šaldàna, o, šaldāj, *v. p.*, (tal. saldare) [mlet. *saldar* (DDV 593; VG 916)], **1.** obračunati, urediti račun: *Mî smo nàši račūnī vèć šaldàli.* **2.** učvrstiti: *uōv zîd trīēbe šaldàt, da se ne zrùši.*

šâldo, *adv.*, (tal. saldo) [mlet. *saldo* (DDV 593; VG 916)], čvrsto, nepomično: *Sadà stabār stojī šāldo, pàk se ne mūōrate bojāt za rìžo (da će pās).*

šalìš, šalìža, *pl.* šalìži, šalîš, *m.*, (mlet. saliso), kameni pločnik: *Pred nāšon kùćon je šalìš vèć ot starīni, a na šalìže se mlāti žìto i pažūl.*

šaližàt, šaližîn - šaližâjo; šaližã, šaližàla, lo; šaližîn, šaližàna, o; šaližāj, *v. i.*, (mlet. salisar), popločati: *Njîhovo gūvnò nī jòš šaližano.*

šīntula, i, *pl.* šīntuli, šīntul, (tal. santola) [mlet. *santola* (VG 931)], krsna i krizmena kuma, *dem.* šīntulica: *Onà je bîlà mojīē sestrè za šīntulo na krstè.*

šīntulo, šīntula, *pl.* šīntuli, šīntul, *m.*, (tal. santolo) [mlet. *santolo* (VG 931)], krsni i krizmeni kum: *Jâ san imīē na brīērme za šīntula jenegà meštrà kî mi je regalã srèbreno ùžo i vêli kolāč.*

šàpćat, šàpćen - šàpćo i šàpćejo, šàpća, šàpćala, lo, šàpćaj, *v. i.*, šaptati, šaputati: *Sī ljûdi, kî se spovīēdajo, šàpćo. uōn mu je nèšto šàpća va ûho.*

šār (šāri), šāra, o; šārega, šarèji, *adj.*, šaren: *Divūōjki nòsijo nījrāje šāri brhàni i šāro rōbo.*

Šāra, i, *f.*, ime ovce šarene boje.

šarà̀ja, i, *pl.* šarāji, šarâj, *f.*, **1.** tor, ograđeni prostor za muzenje ovaca: *Po lèće se uōvci po noćè držīē va šarà̀je.* **2.** ime jednog toponima (sjenokoše) u Boljunskom Pòlju.

šarà̀t, šāran - šārajo; šarã, šarà̀la, lo; šāran, a, o; šāraj, *v. i.*, šarati, praviti kojekakve crteže: *Ne šāraj va kùće po zīdeh!*

Šarîn, a, *m.*, ime vola šarene boje.

Šaršuōn, a, *m.*, jedno prezime: *Jedīn mèštar se je zvâ Šaršuôn.*

Šarùlja, i, *f.*, ime ovce napola bijele i crne boje.

šatīēn, a, *m.*, (mlet. saten) [vjerojatno je taj francuzizam dopro u boljunske govore preko hrvatskoga standardnoga jezika *sàtēn* (HER IX/279), a ne preko mletačkoga], glot, vrst pamučne robe: *Žīēnske si dèlajo veštàlji i travīērsi òt šatīēna.*

Šavrîn, a, *pl.* Šavrîni, Šavrīni, *m.*, naziv stanovnika iz sjeverne okolice Buzeta u Istri, koji se bave trgovinom jaja: *Šavrîni hòde s tovàron ot kùći do kùći pobirat jāja.*

Šavrînka, i, *pl.* Šavrînki, Šavrînk, *f.*, naziv za stanovnice sjevernog dijela Istre: *Šavrînki se bàvijo s trgòvino(n) jāj.*

š čīēn, *adv.*, s čim, čime: *Š čīēn ćeš ròbo plātīt, kàd nīmaš sôldi?*

š čìsta mîra, *adv.*, bez izazova, bez razloga: *Onī so ga napàli na pūōte š čìsta mîra.*

ščìstit, ščìstin - ščìste i ščìstijo; ščìsti, la, lo; ščìsti, *v. p.*, očistiti: *Klobasìce se dèlajo kat se olīta ščìstijo.*

šestìca, i, *pl.* šestìce, šestîc, *f.*, (njem. Sechser), **1.** stari austrijski srebrni novac od 6 krajcara: *Za šestìco se je moglò kupìt pâr stvāri.* **2.** igraća karta označena brojem 6.

šć!, povik za tjeranje mačke.

šćàp, a, *m.*, uštap, pun mjesec: *O šćàpe kmèti sādijo kumpīr i pažūl, àš da će bòlje rās.*

šćapūōn, a, *pl.* šćapūōni, šćapūōni, *m.*, (mlet. sciapon, lat. caryophyllum majus), dvostruki klinčić, karanfil: *Žīēnske držīē šćapûōn na ūknah i va vìteh va loncèh i va škàtulah.*

šćārèt (se), (se) šćārīējen - šćarīējo, šćārīē, šćarèla, lo; šćāri (se), *v. p.*, (tal. schiarirsi) [mlet. *sciarir(se)* (VG 971); *schiarirse* (DDV 625)], razjasniti, razvedriti se: *Nèbo se je vèć šćārèlo.*

šćavẽt, a, *m.*, (tal. schiavetto) [*šćavet* iz tal. *schiavetto* u značenju latinični hrvatski lekcionar potvrđeno u Skoka (ERHSJ III/260), dok je u mlet. *s'ciavet* navedeno samo značenje pohrvaćeni talijaniski jezik koji govore Hrvati u Istri (VG 972)], misna knjiga na hrvatskom jeziku: *Va Boljũnske crĩẽkve se je nẽkat rãbĩ šćavẽt.*

šćetìna, i, *pl.* šćetìni, šćetîn, *f.*, svinjska čekinja: *Òt šćetîn se dẽlajo škovẽti za škovetãt.*

šćẽto, *adv.*, (tal. schietto) [mlet. *s'cieto/s'ceto* (VG 973, 967); *schieto* (DDV 626)], čisto i bistro, jasno, otvoreno: *Rečĩ mu šćẽto čâ mu ĩmaš rẽč!*

Šćĩedini, Šćĩedin, *f.*, naziv jednog pašnjaka i šumice na Boljunskom Polju u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula

šćĩenza, i, *pl.* šćĩenzi, šćĩens, *f.*, (mlet. scensa), trn: *Kũte šćĩeza bolĩ zvàdi jo z ĩglo.*

šćĩet (šćĩẽti), šćĩeta, o; šćietegà; šćetẽji, *adj.*, (mlet. sceto) [mlet. *s'cieto/s'ceto* (VG 973, 967); *schieto* (DDV 626)], prost, običan, jednostavan: *Tò je bilà šćĩeta rõba, kâ nĩ o(t) durâdi, pak nĩš ne veljã.*

šćìka, i, *pl.* šćìki, šćîk, *f.*, (tal. stecca) [mlet. *steca* (VG 1090; DDV 702)], **1.** podložak za podizanje mlinskog kamena **2.** komad drveta s jedne strane plosnato zašiljen za učvršćenje držalice kod polj. oruđa **3.** željezni plosnati klin za razbijanje klada **4.** kukuruz zubac **5.** trijeska.

šćikũon, a, *pl.* šćikũoni, šćikũoni, *m.*, (lat. fringilla), ime žuto-šarene ptice s debelim kljunom, zeba: *Otrokì lovĩẽ pod râbuljo i šćikũoni.*

šćĩpãlnice, šćipãlnic, *pl. t. f.*, ravna kliješta: *Šćipãlnice rabe kovãčì i mekànìki va svojĩẽn ãrte.*

šćĩpãt, šćîpan i šćĩpljen - šćĩpajo i šćĩpljo, šćĩpã, šćipàla, lo, šćĩpan, a, o, šćĩpaj, *v. i.*, štipati: *Kî šćĩpa dobrò ne mìsli.*

šćĩr, šćīrà, *pl.* šćīrì, šćĩri, *m.* (lat. amarathus blitum), vrsta blitve, kiselica: *Šćĩr se kũha kakò i drũgo zelĩenje.*

šćofãt, šćofĩn - šćofãjo, šćofã, šćofàla, šćofĩn, šćofàna, o; šćofãj, *v. i.*, kljuvati voće: *Tìći radi šćofâjo čerẽšnji, smòkvi, àì i grũojze.*

šćùcat se, mi se šćùca, šćùcalo, *v. i.*, štucati se: *Kàt se kẽmu šćùca se govòri, da se nẽki o njemù pomẽnja.*

šćũoper, a, *pl.* šćũoperi, šćũoper, *m.*, (tal. sciopero), štrajk, obustava posla: *Šćũoper dẽlajo dẽlavci, kadà ĩmajo tẽško dẽlo, àli premàlo plãćo.*

šćũrãk, šćũrkà, *pl.*šćũrkì, šćurâk, *m.*, kućni zrikavac, cvrčak: *Šćũrki lĩepo kantâjo; zatò jih nẽki i va kùće držĩẽ va gãjbice za kumpanĩjo.*

šćũrkat, šćũrkъn - šćũrkajo, šćurkã, šćurkàla, lo; šćũrkaj, *v. i.*, **1.** zrikati: *Šćũrkì na vẽčer šćũrkajo.* **2.** gledati sakriven iz prikrajka: *Čâ šćũrkaš; mĩsliš, da te na vìdin.*

šedûta, i, *pl.* šedûti, šedût, *f.*, (tal. seduta) [mlet. *seduta* (DDV 641)], sjednica: *Večerãška mũoran pũoć na šedûto ot kòmuna.*

šẽgaf (šegâvi), šẽgava, o; šẽgavega; šegavẽji; *adj.*, lukav, prepreden: *Šẽgavega čovẽka nĩ làhko prevàrit.*

šegâla, i, *f.*, (tal. segala) [mlet. *segala* (DDV 641; VG 995)], raž: *Danàs se šegâlo màlo sijẽjẽ i tò nĩjvẽč sporàdi slàmi za pokrĩt kakũof krũof na dvũorẽ.*

šegarìja, i, *pl.* šegarìji, šegarîj, *f.*, lukavstvo: *Hũncuti vãjki zmìsle kakòvo šegarìjo.*

šẽgavac, šẽgavca, *pl.* šẽgavci, šegavac, *m.*, lukavac: *Sàki ne mòre bìt šẽgavac.*

šẽgavica, i, *pl.* šẽgavice, šẽgavic, *f.*, lukavica: *Šẽgavico ne mòreš preslĩepĩt.*

šegîn, a, *m.*, (lat. apium graveolens), celer: *Za dobrò jũhò trĩẽbe stàvit kũhat i šegîna.*

šegrêt, a, *pl.* šegrêti, šegrĩẽt, *m.*, (tal. segreto) [mlet. *segreto* (VG 996)], tajna: *Onì nĩẽćo povĩẽt svojì šegrêti nĩẽnemu.*

šegretãrij, a, *pl.* šegretâriji, šegretârij, *m.*, (tal. segretario), tajnik, pouzdanik: *Danàs san srĩẽ šegretârija òt podeštarìji.*

šegretârija, i, *pl.* šegretâriji, šegretârij, *f.*, (tal. segretaria), tajnica, pouzdanica: *Nàš doktũor je pìrvo imĩẽjenò šegretârijo.*

šegrêto, *adv.*, (tal. segreto) [mlet. *segreto* (VG 996)], potajno, kriomice: *Tò je sẽ storenò šegrêto, da se ne znã.*

šegũon, a, *pl.* šegũoni, šegũoni, *m.*, (tal. segone) [mlet. *segon* (DDV 641; VG 996)], dugačka pila za dvojicu za piljenje panjeva, šumska pila: *Šegũonon se pĩlijo bordunãlì za dãski i grĩẽdi.*

šêjs, *num.*, šest: *Gospodarìca se stîne sàko jũtro na šêjs ûr a kî pũt i ranẽje.*

šêjstũo, *num.*, šesto: *ũon mu je posũodì šêjstũo fijurĩni do pìrvega od mẽseca.*

šekâda, i, *pl.* šekãdi, sekât, *f.*, (mlet. secada), neprilika, smetnja: *Čovẽk ĩma na pũote pũno šekâdi ku ĩma pũno valĩš.*

šekȓnt (šekȓnti), a, o; šekȓntega, šekantẽji, *adj.*, (tal. seccante) [mlet. *secante* (DDV 639; VG 993)], dosadan, nametljiv, nemiran: *Tvojï otrokï so pröpinjo šekȓnti.*

šekȁt, šekȓn - šekãjo, šekã, šekäla, šekȁlo, (tal. seccare), šekȓn, šekäna, o; šekãj, *v. i.*, (tal. seccare) [mlet. *secar* (DDV 639; VG 993)], smetati, uznemirivati, zanovijetati, dosađivati nekome: *Jâko me šekâ pūóć na dẽlo po tíẽn nẽvremene.*

šekatûra, i, *pl.* šekatûri, šekatur, *f.*, (tal. seccatura) [mlet. *secadura* (OA)], zadjevica, zanovijetanje, smetnja, dosada: *Oštār ïma nījvẽć šekatûri s pijȓnci.*

šekȉrat (se), šekîran - šekîrajo; šekîra, la, lo; šekîraj, *v. i.*, (tal. seccare) [mlet. *secar* (DDV 639; VG 993)], smetati, dosađivati se, imati briga: *Kî ïma pïno poslä se pïno i šekîra.*

Šekulîni, Šekulîn, *m.*, (od tal. secolo), ime jednog zaselka u p. o. Dolènja Vâs, u. općina Boljun, sada Pazin

šekūtor, a, *m.*, (tal. esecutore), ovrhovoditelj, pljenitelj: *Kadä pr ĩde šekūtor va kūćo ūmput je zädnji momíẽnt dūgi äli frȓnjki plātït.*

šeminȓrij, a, *pl.* šeminȓriji, šeminȓrij, (tal. seminario) [mlet. *seminario* (VG 999)], sjemenište, bogoslovija: *Va šeminȓrije se školȋni vädijo za popä.*

šempijȁt, šempijȓn - šempijâjo, šempijã, šempijäla, lo, šempijãn, äna, o, šempijãj, *v. i.*, (tal. scempiare) [mlet. *sempiar* (DDV 643)], praviti gluposti, ludorije, budalaštine: *ūón šempijâ sämo, kädje näpit.*

šenȁc, šencä, *pl.* šencȉ, šenȓc, *m.*, ušenac, uš: *Šencï pr ĩdo sämo na nẽsnažnega človẽka i na pïri.*

šenčĩf (šenčîvi), šenčïva, o; šenčïvega; šenčivẽji, *adj.*, ušljiv, pun uši: *Tega otrokä se mūóra osnīžït, äš je šenčĩf po glāvẽ.*

šenïca, i, *f.*, pšenica: *Öt šenïci se pečẽ najbölji krïh.*

šenïčan (šenîčni), šenïčna, šenïčnega, šeničnẽji, *adj.*, pšenični: *Nẽkat se je pöli kmẽta šenîčni krïh pẽka sämo za vêli gödi.*

šenïčić, a, *pl.* šenïčići, šenïčić, *m.*, sjenica (ptica): *Šenïčići slȁbo kantâjo.*

šentíẽnca, i, *pl.* šentíẽnci, šentíẽnc, *f.*, (tal. sentenza) [mlet. *sentenza* (DDV 644)], osuda, sudska presuda: *ūón je vẽć prïje šentíẽnco ot sūdä, mä ćе rekūrit kuóntru.*

šentimíẽnt, a, *pl.* šentimíẽnti, šentimíẽnt, *m.*, (tal. sentimento) [mlet. *sentimento* (VG 1003)], čuvstvo, osjećaj: *ūón nïma nikakövega šentimíẽnta za svūój rūót.*

šẽpas (šẽpasti), šẽpasta, o; šẽpastega, šepastẽji, *adj.*, šepav: *Šẽpastega fȓnta ne zîmljo za soldâta i na lẽve pasâ lïšo.*

šẽpavac, šẽpavca, *pl.* šẽpavci, šẽpavac, *m.*, čovjek koji šepa na jednu nogu: *Šẽpavci ne slūžijo soldačïjo.*

šẽpavica, i, *pl.* šẽpavice, šẽpavic, *f.*, žena, koja šepa na jednu nogu: *Tä šẽpavica sämo pāsẽ uóvci.*

Šẽrebi, Šẽrep, *m.*, ime jednog sela sjeverno od Boljuna, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula

Šerebïja, i, *f.*, ime jednog sela sjeverno od Boljuna, p. o. Boljun: *Va Šerebïje se dẽla ūlje od ūlik.*

Šẽrep, Šẽreba, *m.*, nadimak jedne porodice u selu Šerebïja pokraj Boljuna, u. općina Boljun, sada Pazin.

šervîcij, a, *pl.* šervîciji, šervîcij, *m.*, (tal. servizio) [mlet. *servizio* (DDV 648; VG 1008)], aktivna služba: *ūón je va šervîcije jöš par līẽt, pak će pūóć va pižijūón.*

šẽs, šẽsta, *pl.* šẽsti, šīẽs, *m.*, (tal. sesto) [mlet. *sesto* (DDV 649; VG 1010)], način, pamet: *Jâ perȋn da tâ čovẽk nĩ na prâven šẽste, äš govöri bedarïji.*

šẽsan (šẽsni), šesna, o; šẽsnega, šesnẽji, *adj.*, (tal. di sesto) [hrvatska pridjevska izvedenica od mletacizma **šẽs**], pametan, pristojan: *Školȋni muorajo bït šẽsni.*

Šestȁni, Šestȓn, *m.*, Šestani, ime jednog zaselka sa mlinom (na vodu) u Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

šestīl, šestïla, *pl.* šestïli, šestīl, *m.*, šestar: *Bäčvari ne möro dẽlat dnö pre(s) šestïla.*

šešnȓjs, *num.*, šesnaest: *Onä ïma bīzo šešnūjs līẽt ku jih nĩ pasȁla.*

šẽšula, i, *pl.* šẽšuli, šẽšul, *f.*, (tal. sessola) [mlet. *sessola/sessula* (VG 1010); *sessola* (DDV 649)], duga lopatica za brašno: *Šẽšulo mȁlinari rãbe za mūókövа mȁline.*

šẽte päši, (tal. sette passi), naziv jednog narodnog plesa, po 3 puta 7 koraka desno i 7 koraka lijevo, a zatim zajedničko vrćenje kao kod valcera: *Dȋndanäs se šẽte päši poli näs vẽć ne plíẽše.*

šetíẽmbar, šetíẽmbra, *m.*, (tal. settembre), mjesec rujan: *Šetíẽmbra mẽseca pöčne škūóla i so kräči dnî.*

šetimȓna, i, *pl.* šetimȓni, šetimȓn, *f.*, (tal. setti-

mana) [mlet. *settimana* (OA)], tjedan, sedmica: *Kor ìzma durâ šêjs šetimȋn, a vakȋnci òsan šetimȋn.*

šezdesȋēt, *num.*, šezdeset: *Kî je imȋē šezdesȋēt glaf ovâc je nèkat mìsle, da je bogât.*

šezdesȋēti, a, o; šezdesȋētega, *num. ord.*, šezdeseti: *uȏn je šezdesȋēti na rȋēdu za pūȏć na kūȏp.*

šfèljar, šfèljara, *pl.* šfèljari, šfèljar, *m.*, (njem. Schwelle), željeznički prag: *Šîni ležȋē na šfèljareh, a màkina pasȋēva prȋēk šfèljar.*

šfeljât, šfeljȃn - šfeljâjo, šfeljā, šfeljàla, lo, šfeljāj, *v. i.*, vući se polagano: *Tî šfeljâš, kakȍ i vêli bolnȋk.*

šfȅra, i, *pl.* šfȅri, šfȉēr, *f.*, (tal. sfera) [mlet. *sfera* (DDV 650; VG 1013)], kazaljka na satu: *Narìhtaj šfȅri äš ti ūra grȋē otzât.*

šfīk, šfīkā, *pl.* šfīkī, šfīk, *m.*, zvižduk: *Kadà pasâ màkina se čūje šfīk.*

šfīk, a, *pl.* šfīki, šfīki, *m.*, udarac bičem: *Pâr šfīki je dòsti, da grīēdūȏ volì nàprvo.*

šfīkât, šfīčen - šfīčo, šfīkā, šfīkàla, -lo, švīčī, *v. i.*, zviždati, fićukati: *Sfīčì màlo, da te sì čūjo va kūće.*

šfīkat, šfīkan - švīkajo, švīka, la, lo, svīkaj, *v. i.*, bičevati, udarati bičem: *Ne šfīkaj volì prèš potrèbi, äš i njìh bolī.*

šfīknūt, šfīknen - švīkno i šfīknejo; šfīknū, la, lo, šfīknì, *v. p.*, zazviždati: *uȏn je vàlje pritèka, kât san mu šfīknū.*

šfīknut, šfīknen - šfīkno i šfīknejo, šfīknu, la, lo, šfīkni, *v. p.*, udariti bičem: *Sämo ga šfīkni kä(t) te nīēće poslūšat.*

šfȓknut, šfȓknen - šfȓkno i šfȓknejo, šfȓknu, la, lo; šfȓkni, *v. p.*, ošinuti nekoga: *uȏn ga je za jeno besèdo šfȓknu po nòse.*

šfundrât, šfundȃn - šfundrâjo, šfundrā, šfundràla, šfundrȃn, àna, o, šfundraj, *v. p.*, (mlet. sfondrar), uništiti, upropastiti nekoga: *Onà je šfundràla mūȏža i cīēlo famîlijo.*

šȋba, i, *pl.* šȋbi, šȋp, *f.*, tanki prut, šipka: *Kadè so zlòčesti otrokì vèć pūti i šȋba rãbi.*

šȋbra, i, *pl.* šȋbri, šȋbr, *f.*, sačma, debela poput graška: *Šȋbro se rãbi, kât se grȋē va lȋēv na zrȋēca, àli na tȉći.*

šȋē, *num.*, (mlet. sie), šest, uzvik, uzvik u igri more.

šīēćât (se), (se) šīēćen - šīēćo i šīēćejo; šīēćā, šīēćà, la, lo; šīēćì (se), *v. i.*, šetati (se): *uȏn šīēće, sämo kât nīma poslà, àli va nedèljo.*

šȋēkul, a, *pl.* šȋēkuli, šȋēkul, *m.*, (tal. secolo) [mlet. *secolo* (DDV 640; VG 994)], vijek, stoljeće: *Va ovȋēn šȋēkule smò prožīvèli dvȋē gvèri.*

šȋēmpijo, a, o; šȋēmpijega; šempijèji, *adj.* i *m.*, (tal. scempio) [mlet. *sempio* (DDV 643; VG 999)], glup, benav, glupan: *Kî je šȋēmpij ne mòre bìt pämetan. Z šȋēmpijon nemūȏj imèt poslà.*

šȋēmpliče, šȋēmpličega, *adj.*, (tal. semplice) [mlet. *semplice* (OA)], običan, jednostavan: *uȏn se vãjki nòsi šȋēmpliče.*

šȋērijo, a, o; šȋērijega, *adj.*, (tal. serio) [mlet. *serio* (OA)], ozbiljan: *uȏn vãjki govòri šȋērijo z sàken.*

šȋēsti, a, o, šȋēstega, *num. ord.*, šesti: *Šȋēsti dȃn šetimȋni se zovè sabòta.*

šȋētnja, i, *pl.* šȋētnji, šȋētanj, *f.*, šetnja: *Hòmo màlo na šȋētnjo na vèčer.*

šifūȏn, a, *pl.* šifūȏni, šifūȏni, *m.*, (tal. siffone) [nije iz talijanskog: značenje br. 1. dugujemo francuzizmu koji smo preuzeli preko hrvatskoga standardnoga jezika, od fr. *chiffon* (HER X/248), dok je značenje br. 2. zapravo u hrv. *sifon*, riječ grčkoga podrijetla (HER IX/326)], **1.** vrst tankog platna: *Òt šifūȏna se dèla bijankarìjo.* **2.** zatvorena flaša za sodavodu.

šijāl, à, *pl.* šijâli, šijāl, *m.*, (tal. sciale) [mlet. *sial/scial* (DDV 659; VG 1025); tal. *scialle* iz fr. *châl* < hindi *shāl*, perzijskog podrijetla (DELI 1472)], šal, svileni rubac: *Šijâl žīēnske preh ìte òkole vrâta.*

šijārpa, i, *pl.* šijārpi, šijārp, *f.*, (tal. sciarpa) [mlet. *siarpa* (VG 1025; DDV 660)], kravata, vezanka: *Moškî nòsijo šijārpi za blägdan.*

šijàtika, i, *f.*, (tal. sciatica) [mlet. *siatica* (VG 1025)], bedrobolja, išijas: *Ot šijàtiki bolūjo starèji ljūdi.*

šijūȏn, a, *pl.* šijūȏni, šijūȏni, *m.*, (tal. scione) [mlet. *sion* (VG 1033; DDV 662)], vijavica, vihor: *Sporàdi šijūȏna nìsmo moglì pūćć va škūȏlo.*

šīk, *adv.*, (njem. schick) [zapravo iz francuskoga *chic*, termin preuzet u drugim jezicima (HER X/249), pa je u boljunskome govoru najvjerojatnije ušao preko hrvatskoga standardnoga jezika], pomodno, ukusno, elegantno: *Onà se smīēron nòsi šīk.*

šīlica, i, *pl.* šīlice, šīlic, *f.*, švelja: *Šīlice hodijo i po kūćah šīt na žurnȃdo.*

šīlo, a, *pl.* šīla, šīl, *n.*, postolarska igla za rupe, šiljilo: *Šīli rãbijo kaligārì.*

šiljār, šiljārà, *pl.* šiljārì, šiljāri, *m.*, (njem.

Schild), šešir s obodom, slamnati šešir: *Trgȕovci va samnjȅ prodâjȕ sȁkoveh šiljãri.*

Šîme, Šîmeta, Šîmeti, Šîmet, *m.*, Šimun, *dem.* Šimȉć.

Šimȅtić, a, *m.*, (od Šîme), prezime jedne porodice u selu Kurelovići na Boljunskom Polju, u. općina Boljun, sada Pazin.

šîmija, i, *pl.* šîmiji, šîmij, *f.*, (tal. scimia) [tal. *scimmia*; mlet. *simia* (VG 1030; DDV 661)], majmun, opica, *dem.* šîmijica: *Šîmiji živȕ v Âzije i va Âfrike.*

šîna, i, *pl.* šîni, šîn, *f.*, (njem. Schiene), **1.** tračnica, kolosijek: *Màkina se pèlje po šînah.* **2.** obruč: *Stâvi šîno na kȕolo.*

šinokȍša, i, *pl.* šinokȍši, šinokȗoš, *f.*, sjenokoša: *Na šinokȍšah se kosȋ trâvȍ i otâvo.*

šȋntar, a, *pl.* šȋntari, šȋntar, *m.*, (njem. Schinder), živoder, derač: *Šȋntari slȕžijo va grãdeh i lovȇ ȍkole brekȉ.*

šinužȅt, i, *pl.* šinužȅti i šinužȅta, šinužȉet, *f.* i *n.*, livada, sjenokoša u ravnici: *Po zīmȅ blâgo pāsȅna šinužȅtah.*

šinjorîna, i, *pl.* šinjorîni, šinjorîn, *f.*, (tal. signorina) [mlet. *signorina* (VG 1029)], gospođica, *dem.* šinjorînica: *Šinjorîni pīzȃ līȇpo se nosȉt i pȕoć na špâš.*

šīpȁk, šipkȁ, *pl.* šīpkȉ, šipȃk, *m.*, šipak, pasja, divlja ruža, ružin grm: *Šīpkȉ rāstȕo po grãjah i štȓpedeh.*

širočȋna, i, *pl.* širočȋni, širočȋn, *f.*, širina: *Boljūnski kaštȇl ȉma vêlo širočȋno.*

širȍk (širȗoki), široka, ȍ; širokegȁ, širȅji, *adj.*, širok: *Bȗoduli nȍse širokȅ bragȅši (pak se užâ rȇč: Bȗodulo fȉć, vêle bragȅši, mȃla rȉt).*

šȉška, i, šȉški, šišȃk, *f.*, šišarka, šišarica: *Šȉški rāstȕo na gȗmeh, a slȕže za dȅlat tȗnto za tȍ jih se i pobîra.*

šȉt, šījȅn - šījȕo i šíjo; šȋ, šȉla, lo, šȋj, *v. i.*, šiti, šivati: *Ovâ šȉlica šījȅ poli nâs vȇć pâr dnȋ.*

šivȁt, šȋvan - šȋvajo; šīvā, šīvȁla, lo; šȋvaj, *v. i.*, šivati: *Žȇnske šȋvajo vȇć pūti zâse i za otrokȉ.*

Škȁba, i, *f.*, ime ovce smeđe boje s malim rogovima.

Škâbe, Škâbeta, *m.*, ime ovna smeđe boje s malim rogovima.

škabelîn, a, *pl.* škabelȋni, škabelȋni, *m.*, (tal. scabellino) [mlet. *scabelin* (VG 952)], ladica: *ūof stūol ȉma dvâ škabelȉna.*

škabīȇl, škabīelȁ, *pl.* škabīelȉ, škabīȇli, *m.*, (tal. sgabello) [mlet. *scabel* (VG 952); *scabelo* (DDV 615)], noćni ormarić: *Va škabīelȅ se držȋ bukãl.*

škȁdanj, škȁdnja, *pl.* škȁdnji, škȁdanj, *m.*, štagalj, sjenik, *dem.* škadnjȉć: *Na škȁdnje se držȋ sīȇno, otâva i ȇrbašpânja.*

škȁdit, škȁdin - škȁde i škȁdijo; škȁdi, la, lo; škȁdi, *v. p.*, (tal. scadere), minuti, dospjeti, isteći rok: *Tvȕoj promȅš ti je vȇć škȁdi.*

škȁf, a, *pl.* škȁfi, škâf, *m.*, (tal. scafa) [mlet. *scafa* (DDV 613; VG 953)], kamenica, kuhinjsko kameno korito: *Va škȁfe se perȅ kūhinjsko posȍdo i pijȁti.*

škafonȉca, i, *pl.* škafonȉce, škafonȋc, *f.*, domaća muška vunena čarapa: *Žȇnske po zīmȅ pletȕo škafonȉce.*

škafȗon, a, *pl.* škafȗoni, škafȕoni, *m.*, (tal. scafone) [mogući je relikt iz predmletačkoga sloja jer semantički i formalno odgovara riječi *skofom* u istriotskom govoru Pirana (ERHSJ III/397), te furlanskom *skufons* "vunena čarapa" (REW 8004). Skok (ERHSJ III/397) pronalazi etimon u srlat. *scuffones* (1261.) < franački *skōh* "cipela" (REW 8004)], sukneni omot na nogama na dnu hlača, gamaša: *Škafȕoni se nȍsijo z benevrȅkami.*

škakljȁt, škakljȃn - škakljâjo, škakljã, škakljȁla, lo, škakljȃn, škakljȁna, o; škakljãj, *v. i.*, škakljati, dražiti: *ūon nas škakljâ za špȁs.*

škakljȋf (škakljîvi), škakljȉva, o, škakljȉvega, škakljȉvēji, *adj.*, škakljiv: *Žȇnske so jâko škakljȉve, ku jih sȁmo tokâš.*

škâla, i, *pl.* skãli, škãl, *f.*, (tal. scala) [Iako se oblik podudara s tal. *scala* i s mlet. *scala* (VG 954; DDV 614), etimološka vrela nas upozoravaju da riječ pripada balkanskom latinitetu i da je zabilježena već u XIV. st., prema Skoku moguć dalmatsko-romanski leksički ostatak od lat. *scala* (ERHSJ III/255)], stuba, stepenica, *dem.* škâlica: *Kadȅ je balidȕor se grīȇ po škâlah va kūćo.*

škalīȇr, škalīȇrā, *pl.* škalīȇrȉ, škalīȇri, *m.*, (tal. scaliere) [takav oblik nismo pronašli ni u tal. ni u mlet. repertoarima], jednostruke ljestve, koje se sastoje iz jedne dugačke oble gredice zataknute na vodoravnu zavinutu podlogu a radi ravnoteže imade do vrha drvene klinove, koji su s obiju strana jednako dugački: *Po škalīȇrȅ se hȍdi na visȍko drīȇvo, kakȍ na mūrvi i na čerȅšnji.*

škalȋn, a, *pl.* škalȋni, škalȋni, *m.*, (tal. scalino) [mlet. *scalin* (DDV 616; VG 955)], stuba, stepenica, stepen: *Po škalȋneh se prȋde na*

zvonîk.

škalinȋda, i, *pl.* škalinȋdi, škalinȋt, *f.*, (mlet. scalinada), stubište: *Hodì po škalinȋde na pòt.*

škalȍnja, i, *pl.* škalȍnji, škalȏnj, *f.*, (tal. scalogna) [mlet. *scalogna* (VG 956); *scalogne* (DDV 616)], **1.** ljutika, luk kozjak; **2.** slaba sreća, smola, neprilika: *Prȍpinjo si imȇ danàs škalȍnjo va tvojȇn poslȇ.*

škȁlja, i, *f.*, prirodna udubina u kamenu u kojoj se sakuplja voda kišnica: *Jâ znȋn va naše Kràše dvȇ škȁlji, kȇ držȋ i do dvȇ brȇnti vodì.*

škancȉja, i, *pl.* škancȉji, škancȋj, *f.*, (tal. scansia) [mlet. *scanzia* (VG 959; DDV 618); *scansia* (VG 958], viseća kuhinjska stalaža za tanjure i za kuhinjsko posuđe: *Stàvi pijàti i škudèli na škancȉjo!*

škandāl, škandālà, škandālȉ, škandãli, *m.*, (njem. Skandal), *m.*, sablazan, sramota: *Nemȕ̃oj dèlat škandālà va nàše kumpanȉje.*

škandalȗš, škandalȗža, o, škandalȗžega, *adj.*, (tal. scandaloso) [mlet. *scandalos/ scandaloſo* (VG 958)], sablažnjiv: *Tà divȕ̃ojka je prevèć škandalȗža.*

škȃnj, škȁnja, *pl.* škȁnji, škȃnji, *m.*, (lat. scagnum) [mlet. *scagno* (DDV 614; VG 954)], **1.** tronožno sjedalo od daske, *dem.* škanjić **2.** kuhinjsko sjedalo s naslonjačem: *Škȁnji se rãbe sàmo na ugnjišću pȍli ugnjà.*

škapulār, škapulārà, *pl.* škapulārȉ, škapulãri, *m.*, (tal. scapolare), talisman, spasonosna vjerska vrpca, koja se nosi oko vrata sa sličicom Majke Božje: *Škapulãr nȍse nȇjvećć pobožne ženȉ.*

škapulȁt (se), (se) škapulȃn - škapulâjo; škapulã, škapulȁla, lo; škapulȃn, škapulȁna, o; škapulãj (se), *v. p.*, (tal. scapolar(si)) [mlet. *scapolar* (DDV 619; VG 959)], spasiti, izbaviti, osloboditi (se): *ȕ̃on se je kȍmoć škapulã od vȇće dižgrâciji.*

škapulȋēr, škapulīērà, *pl.* škapulīērȉ, škapulȋēri, *m.*, škapulȋēri, *m.*, (mlet. scapolier) [vjerojatno iz njem. *Skapulier* (ERHSJ III/256); usp. talijanizam *škapular* < *scapolare* "1. dio redovničke haljine koja pokriva prsa i leđa; 2.dva komadića vunene robe koje vezane vrpcom nose na prsima i leđima članovi nekih bratovština" (ERHSJ III/256)], talisman, amajlija: *Jȍš i dȃndanàs pùno ljȗ̃di nȍsi škapulȋēr ȏkole vrȁta.*

škâri, škâr, *pl. t. f.*, škare; *dem.* škârice: *Škârami se strȉžu ljȗ̃di i ȕ̃ovci.*

škârica, i, *pl.* škârice, škâric, *f.*, **1.** štipavac: *Škârice grīēdȕ̃e na grȕ̃ojze.* **2.** *dem.* od **škâri.**

škarlatȋna, i, *f.*, (tal. scarlatina) [mlet. *scarlatina* (DDV 619)], skrlet, šarlah: *Òt škarlatȋni obolȇjo nȇjvećć mȃli otrokì.*

škārpa, i, *pl.* škārpi, škārp, *f.*, (tal. scarpa) [mlet. *scarpa* (DDV 620)], potporni zid: *Pre(s) škārpi bì se nèki zîdi i zrȕ̃šili.*

škarpȋēlj, skarpīēljà, *pl.* škarpīēljȉ, škarpȋēlji, *m.*, (tal. scalpello) [mlet. *scarpel, -elo* (VG 962; DDV 620)], dlijeto za klesanje kamenja, koje ima na jednoj strani malu teslu, a na drugoj čekić s glavicom: *Škarpȋēlj rãbe kresārì.*

škārš (škārši), a, o, škāršega, škaršèji (tal. scarso), *adj.*, manjkav, nedostatan, oskudan: *Tà pȋēza je škārša.*

škārt, a, *pl.* škārti, škārt, *m.*, (tal. scarto) [mlet. *scarto* (VG 963)], otpadak, bezvrijedna roba: *O(t) tegà škārta se ne dã nȉč naprâvit.*

škārt (škarti), škārta, o; škārtega, škartèji, *adj.*, (tal. scarto) [mlet. *scarto* (VG 963)], bezvrijedan, otpadni: *Tȍ je storenȍ òt škârte ròbi.*

škartȁt, škartȃn - škartajo, škartã, škartȁla, lo; škartȃn, škartȁna, o; škartãj, *v. p.*, (tal. scartare) [mlet. *scartar* (VG 963; DDV 621)], odbaciti, izlučiti: *Škartâjte sȍ ròbo kâ nȉ za duperȁt ni za prodȁt.*

škartèvat, škartûjen - škartûjo; škartèva, la, lo; škartũj, *v. i.*, (tal. scartare) [v. **škartȁt**], odbacivati, izlučivati bezvrijedne stvari: *Jâ san va magazîne škartèva so ròbo kâ je bilà slabȇja, ali decipȁna.*

škartȍc, a, *pl.* škartȍci, škartȗ̃oc, *m.*, (mlet. scartozzo), papirnata vrećica, *dem.* škartȍc: *Dãjmi vi(s) škartȍca mâlo bombȕ̃oni!*

škȁtula, i, *pl.* škȁtuli, škȁtul, *f.*, (tal. scattola) [nepravilna grafija, u tal. *scatola* (VDLI 2043) i u mlet. *scatola* (VG 963; DDV 621)], škatula, kutija, *dem.* škȁtulica: *Kupȉ mi dvȇ škȁtuli furminȃnt!*

škercȁt, škercȃn - škercâjo, škercã, škercȁla, lo, škercãj, *v. i.*, (tal. scherzare) [mlet. *scherzar* (VG 968)], šaliti se, zbijati šalu: *Mlâdi ljȗ̃di ràdi škercâjo, a nȇjràji z divȕ̃ojkami.*

škȉca, i, *pl.* škȉci, škȋc, *f.*, (tal. schizzo), nacrt; crtež, *dem.* škȉcica: *Storȉ mi jenȍ škȉco za storȉt kȕ̃ću.*

škȋēda, i, *pl.* škȋēdi, škȋēt, *f.*, (tal. scheda), glasovnica, cedulja, *dem.* škȋēdica: *Za kȍmun*

se balotâ na škȋedi.

škȋerc, a, *pl.* škȋerci, škȋerc, *m.*, (tal. scherzo) [mlet. *scherzo* (VG 968; DDV 624)], šala, *dem.* škȋercić: *uőn dèla pùno škȋerc.*

škifûoš (skifûozi), škifûoza, o; škifûozega, škifozẽji, *adj.*, (tal. schiffoso) [nepravilna grafija, u tal. *schifoso* (VDLI 2051)], ogavan, gnjusan, prljav: *Tö so škifûozi poslȉ.*

škīljȉt, škīljin - škīlje i škīljijo; škīljȉ, škīljȉla, lo; škīljȉj, *v. i.*, škiljiti, žmiriti, gledati jednim okom u stranu: *Onà ìma tö fàlingo, da škȋlji.*

škivàt, škivȋn - škivâjo, škivã, škivàla, lo, škivãj, *v. i.*, (tal. schivare) [mlet. *schivar* (DDV 627)], izbjegavati, uklanjati se nekome: *Škivãj unegà ki te ofȋendi!*

šklàta, i, *pl.* šklàti, šklât, *f.*, (tal. schiatta) [pejorizacija značenja jer u tal. *schiatta* označava pleme i rod (VDLI 2050)], pasmina, vrst marve: *Tȉ prāscȉ so dobrȋe šklàti, àš so splòšni za jẽs.*

škljȅkavac, škljȅkavca, *pl.* škljȅkavci, škljȅkavac, *m.*, jedna vrsta drozda koji po zimi u velikim jatima dolazi k nama te ga se mnogo lovi (na *rãbulji*): *Otrokȉ i škljȅkavci lovȋe pod râbuljo.*

škòda, i, *pl.* škòdi, škûot, *f.*, šteta: *Njigòvo blâgo nan je storȉlo pùno škòdi va brãjdah.*

škòdan (škodni), škòdna, o; škòdnega, škodnẽji, *adj.*, štetan, oštećen; **škodan bȉt,** *v. i.*, štetovati, trpjeti štetu: *Mî smo jâko škòdni od vêlega pòvodnja.*

škòdit, škòdin - škòde i škòdijo, škòdi, la, lo; škòdi, *v. i.*, škoditi, praviti štetu nekome: *Da je bòlje nèbi škòdilo (se užâ rẽč).*

škodljȉf (škodljîvi), škodljȉva, o, škodljȉvega, škodljivẽji, *adj.*, škodljiv, štetan: *Lesìca je škodljȉva, àš krādè kòkoši i drügo letūće.*

školȋn, a, *pl.* školȋni, školȋni, *m.*, đak, učenik, *dem.* školȋnić: *Školȋni mūorajo vàdit i dèlat inžȁmi.*

školȋnka, i, *pl.* školȋnki, školȋnk, *f.*, učenica: *Danàs hòdi va škûolo pùno školȋnk.*

školàt (se), školȋn - školâjo, školã, školàlā, školã, -àna, o, školãj (se), *v. i.*, školovati (se), davati u školu: *Mūőj kujîn se je školã va Brẽčè a jâ va Prãge i Brẽčè.*

škomẽša, i, *pl.* škomẽši, škomíẽš, *f.*, (tal. scomessa) [mlet. *scomessa* (VG 978); tal. *scommessa* (VDLI 2063)], oklada: *Jâ san tâ pūt zgūbȉ škomẽšo.*

škomètit, škomẽtin - škomète i škomètijo, škomẽti, -la, -lo; škomẽti, *v. i.*, (tal. scomettere) [mlet. *scometer* (DDV 630; VG 978); tal. *scommettere* (VDLI 2063)], kladiti se: *uőn je škomẽti, da će pȉvi fȉnit dèlo.*

škontràt se, se škontrȋn - škontrâjo; škontrã, škontràla, lo; škontrãj se, *v. p.*, (tal. scontrarsi) [mlet. *scontrar* (VG 980)], sukobiti, sudariti se: *Čȋera so se dvâ tomòbila škontràli.*

škopàc, škopcà, *pl.* škopcì, škopâc, *m.*, brav, ustrojeni ovan, *dem.* škopčìć: *Škopcà nīedan ne držȉ vẽč ga prodà, àli odẽre.*

škopčẽvina, i, *f.*, bravetina: *Škopčẽvino je nẽjbòlje spẽć za pečènjo.*

škopijàt, škopijȋn - škopijâjo; škopijã, škopijàla, lo; škopijãj, *v. p.*, (tal. scoppiare), buknuti, izbiti, nastati: *Pȉvi revolucijûőn je škopijã va Francȋeske. Kadà dèlavci va fàbrikah nìso kuntȋenti z dèlon, àli s plãćo(n) škopijâ šćûőper.*

škordelàt, škordelȋn - škordelâjo, škordelã, škordelàla, lo, škordelãn, škordelàna, o, škordelaj, *v. p.*, (tal. scordellare), rasjeći na vrpce: *Tòča je sò truknȉnjo škordelàla.*

škorpijûőn, a, *pl.* škorpijûőni, škorpijűőni, *m.*, (tal. scorpione), štipavac: *Nèki škorpijûőni so i otrűővni.*

škòrup, a, *m.*, skorup, vrhnje, *dem.* škòrupić: *Ot škòrupa se dèlajo kolāčȉ i pàšti.*

škovàca, i, *pl.* škovàci, škovâc, *f.*, (mlet. scovazza), smeće: *Pometȉ kùćo, a škovàci hȉti na gnojȉšće!*

škovacȋera, i, *pl.* škovacȋeri, škovacȋer, *f.*, (mlet. scovazzera), smetlarica, lopatica za smeće, *dem.* škovacȋerica: *Škovacȋero ìma sàka kùća.*

škovacîn, a, *pl.* škovacîni, škovacȋni, *m.*, (tal. scovazzino) [mlet. *scovazin* (VG 984)], smetlar, pometač ulica: *Škovacîni metűő kontrâdi i cẽsti.*

škovèta, i, *pl.* škovèti, skovíẽt, *f.*, (mlet. scovetta) [mlet. *scoveta* (VG 984)], kefa, četka, *dem.* škovètica: *Prnesȉmi jenö škovèto za veštîti škovetàt.*

škovetàt (se), škovetȋn - škovetâjo, škovetȋ, škovetàla, lo, škovetȋn, škovetàna, o; škovetãj (se), *v. p.*, (mlet. scovetar), očetkati odjeću: *Škovetãj mi uőf kapòt i bragẽši.*

škrābàt, škrãban - škrãbajo; škrābã, škrābàla, lo; škrãbaj. *v. i.*, šarati: *Čâ škrãbaš po lȋbreh i tẽkah.*

škràbut, a, *m.*, (lat. clematis vitalba), pavitina ili bijela loza, vrst trajne biljke penjačice s

bijelim mirišljavim cvjetićima: *Škrȁbuton se mȍre vīzȁt fašîn dȉf kakȍ i špāgūȍn.*

škrȁca, i, *pl.* škrȁci, škrâc, *f.*, rupa, pukotina među oštrim kamenjem: *Po škrȁcah se ne mȍre hodȉt prēs perȉkula.*

škrȁpat, škrȁpan - škrȁpajo, škrȁpa, la, lo; škrȁpaj, *v. i.*, škropiti, kišiti s rijetkim debelim kapljama: *Bȉće dažljȁ, àš vēć nēšto škrȁpa.*

škr̀ba, i, *pl.* škr̀bi, škŕp, *f.*, **1.** krezubina, zubna škrbotina, mjesto bez zuba, *dem.* škr̀bica, **2.** ime jednog gorskog sedla na Pāšći-rie[…nerazumljivo] p. o. Paz, opć. Pazin (prije Boljun).

škr̄bn̄ (škŕbni), škr̄bnā, ò; škrbnegā, škrbnēji, *adj.*, skrban, štedljiv, maran, vrijedan: *Vāša gospodînja je vājki škr̄bnā va kūće i zvn kūći.*

škr̀bas (škr̀basti), škr̀basta, o; škr̀bastega; škrbastēji, *adj.*, krezub, bez zuba: *Tvojȁ pīlȁ je vēć škr̀basta pàk mūȏraš kupȉt nòvo.*

škr̄bēt, škr̄bīn - škrbīmò - škrbīē i škrbījūȏ; škr̄bīē, škrbēla, lo; škr̄bī, *v. i.*, skrbiti, brinuti se za nekoga: *ūȏn škr̄bî za cīēlo famîlijo.*

škrbetālnica, i, *pl.* škrbetālnico, škrbetālnic, *f.*, (lat. crepitaculum), škrgetaljka, škrebetaljka, škrebetalo: *Na vêli pīētàk se ne zvonī vēć se na zvonīkē rābi škrebetālnico.*

škrebetȁt, skrebetȋn i škrebȅćen - škrebetâjo i škrebȅćo; škrebetā, škrebetàla, lo; škrebetāj i škrebećī, *v. i.*, klepetati, čegrtati, bučati: *Z škrebetālnico se škrebȅće.*

škrgetālnica, i, *pl.* škrgetālnice, škrgetālnic, *f.*, ručna čegrtaljka, škrebetaljka: *Škrgetālnico se igrâjo otrokī na vêlo šetimȋno.*

škrīl, i, *pl.* škrīli, škrīl, *f.*, plosnata kamena ploča, *dem.* škrīlica: *Škrīl se rābi za râbuljo podlīēć i za šaližȁt.*

škrīnjā, i, *pl.* škrīnji, škrînj, *f.*, (tal. scrigno) [iz predmletačkoga sloja, iz lat. *scrīnium* (ERHSJ III/270)], drveni sanduk, što ga nevjestica prigodom udaje doveze u kuću u ime miraza, *dem.* škrīnjica: *Va škrīnje žīēnske držīē rȍbo, mā se držī i žīto.*

škrīpȁt, škrīpan i škrīpljen - škrīpajo i škrīpljo, škrīpā, škrīpàla, lo; škrīpaj i škrīplj̄ī, *v. i.*, škripati: *Tī īmaš nūȏvi postolī, àš ti škrīpljo kad hȍdiš.*

škritūȏr, a, *pl.* škritūȏri, škritūȏri, *m.*, (tal. scrittore), pisac, književnik: *I Istrijȁni īmajo nekolīko škritūȏri.*

škritūȏrij, a, *pl.* škritūȏriji, škritūȏrij, *m.*, (tal. scrittorio), pisarna, pisarnica: *Jâ san bî va škritūȏrije pòli okâta.*

škritûra, i, *pl.* škritûri, škritûr, *f.*, (tal. scrittura), rukopis, pisanje: *Jâ poznȋn tvojȍ škritûro.*

škrivȋn, a, *pl.* škrivȋni, škrivȋni, *m.*, (tal. scrivano) [mlet. *scrivan* (VG 986)], pisar, pisarski pomoćnik, *dem.* škrivanīć: *Sàka podeštarīja je imēla svojegā škrivȋna.*

škrlūp, škrlūpā, *m.*, skorup, kajmak, vrhnje, *dem.* škrlupīć: *Òt škrlūpā se dēla màslo.*

škrofît, škrofīn - škrofīmò - škrofīē i škrofījūȏ; škrofī, škrofīla, lo; škrofljīēn, škrofljenā, ò, škrofī; *v. i.*, škropiti, prskati, štrcati: *Mî nīsmo jȍš škrofīli nāše brājdi.*

škrȍfuli, škrȍful, *pl. t. f.*, (tal. scrofola), guke, škripi, bolest krajnika: *Škrȍfuli dobīē navādno otrokī.*

škrofolūȏš (škrofolūȏži), škrofolūȏža, o; škrofolūȏžega, *adj.*, (tal. scrofoloso), gukav, škripav, nagriženih krajnika: *Škrofolūȏži pīīno pâte.*

škrokȁt, škrokȋn - škrokâjo, škrokā, škrokàla, lo, škrokāj, *v. p.*, (tal. scroccare) [mlet. *scrocar* (DDV 636; VG 987)], izmamiti nešto, mukte doći do nečega: *ūȏn bi škrokā čâ gòt bi mȍga.*

škrȍp, škrobā, *m.*, kukuruzna kašica, *dem.* škrobīć: *Škrȍp z mlīēkūȏn se dājē otrokūȏn za frūštik.*

škropȁc, škropcā, *m.*, pljusak, jaka kiša s vjetrom: *Škropȁc prīde navādno, kād jūgo pūše.*

škropīlnicā, i, *pl.* škropīlnica, škropīlnic, *f.*, škropionica: *Škropīlnico īma sàka crīēkva.*

škŕp, škŕbi, *pl.* škŕbi, škŕp, *f.*, skrb, briga: *Sàka màt īma škŕbi z otrūȏki i z letūćen.*

škrtȁca, i, *pl.* škrtàci, škrtâc, *f.*, (mlet. scartazza), četka za ribanje, *dem.* škrtàčica: *Škrtàco rābe dēkli za rȍbo prāt i za pòt rībat.*

škùbla, i, *pl.* škùbli, škùbal, stolarska blanja, strugača, *dem.* škublica: *Škùbla je tīšljarsko ordīēnje.*

škùcat se, mi se škùca, mi se je škùcalo, *v. i.*, štucati se: *Kāt se nēkemu škuca se užâ rēć da se nēki o njemù pomēnja.*

škùcavica, i, *f.*, štucavica: *Nēki ljûdi īmajo škùcavico po gūȏsto.*

škudēla, i, *pl.* skudèli, škudīēl, *f.*, (tal. scodella) [mlet. *scodela* (VG 976)], zdjela; *dem.* škudèlica: *Vi škudèli se zajīma manēštra s paljīēn.*

škûfija, i, *pl.* skûfīji, škûfij, *f.*, (tal. scuffia)

[mlet. *scufia* (VG 976; DDV 637)], dječja kukuljica, poculica, *dem.* škûfīijica: *Škúfijo so nèkat nosìle stâre žíēnske mèsto fačūola.*

škùlja, i, *pl.* škùlji, škûlj, *f.*, rupa, pukotina, *dem.* škùljica: *Na Pãšćine je pìšno rūovi i škûlj, a tò lesìcan dobrò prīde.*

škùljas (škùljasti), škùljasta, o; škùljastega, škuljastèji, *adj.*, rupičast: *Rešetà je škùljasta.*

škūola, i, *pl.* škúoli, škūol, *f.*, (tal. scuola), škola: *Jâ san hodìva pûčko škūolo va Boljūn.*

škūolj, školjâ, *pl.* školjì, škúolji, *m.*, **1.** otok: *Jugoslâvija ìma pìšno škūolji.* **2.** lokva, *dem.* školjìć: *Va nàšen školjè je po lète màlo vodì.*

škūornja, i, *pl.* škūornji, škòranj, *f.*, (lat. scorium) [riječ praslavenskoga podrijetla od **škornьnja* (HER X/261)], čižma, *dem.* škūornjica: *Va Ìstrije kmeti ne nòsijo škūornji.*

Škūornja, i, *f.*, ime ovce koja ìma crne noge.

škûr (škũri), škūrà, ò; škuregà, škurèji, *adj.*, (tal. scuro) [mlet. *scuro* (VG 990; DDV 638)], taman: *Po škūrīēn se tèško hòdi u škûren veštîtu.*

škũra, škũr, *pl. t. n.*, (mlet. scuri), prozorski kapci, oplata od prozora: *Škũra po lète slūže za hlât kūontru sũncu, a po zìmē kūontru zìmē.*

škūrīēn, *adv.*, (tal. in scuro), po tami, po tmici: *Škūrīēn se mūora sòbon ferãl nosìt, drugãče se ne vìdi. (Po) škurīēn je sàka ovcà čīnā. (nar. poslovica)*

škurīna, i, *f.*, (tal. oscurità) [hrvatska izvedenica na –ina od mletacizma **škûr**], tama, tamni oblaci: *Danàs je vêla škurīna; sigũro će prît kakūof temporãl.*

škùrit se, se škùri, se je škùrilo, *v. i.*, (mlet. scurirse), **1.** smrkavati se: *Vèć se škùri; hòmo dòma, àš će nas nūoć.* **2.** naoblačivati se: *Kàt se takò škùri bìće dažljà.*

škũrnica, i, *pl.* škũrnice, škũrnic, *f.*, (tal. scuro) [izvedenica na –nica od mletacizma **škũra**], jedno krilo prozorske oplate: *Sàka ūknà ìma dvīē škũrnice.*

škûro, *adv.*, (tal. scuro) [mlet. *scuro* (VG 990; DDV 638)], tamno, tmìčno, **za škũra** - prije zore; **škūrīēn,** ali **po škūrīēn** - po tmici, **do škûra** - do sumraka, do noći; **òt škũra do škũra** - od mraka do mraka: *Mî smo dèlali cīēlo šetimîno òt škũra do škũra.*

škurtàt, škurtîn - škurtâjo, škurtã, škurtàla, o, škrtãn, škurtàna, o, škurtãj, (tal. scurtare) [mlet. *scurtar* (DDV 638; VG 991)], skratiti nešto: *Škurtãjmo ovò cèsto pàk hòmo po stazè; ćèmo pìvo prīt dòma.*

škûža, i, *pl.* škûži, škûš, *f.*, (tal. scusa) [mlet. *scusa* (DDV 638)], izgovor, isprika, opravdanje: *Za sàko stvar ljûdi nãjdo kakòvo škûžo.*

škužât (se), (se) škužîn - škužâjo; škūžã, škužàla, lo; škužãj (se), *v. p.*, (tal. scusar(si)) [mlet. *scusar* (DDV 638)], izviniti, ispričati, opravdati (se): *Škužãjte, da vas nìsan pozdrãvi. ūon se je škužã, da nī pìvo prîša.*

škužêvat se, se škužûjen - skužûjo; škužêva, la, lo; škužũj se, *v. i.*, (tal. scusarsi) [mlet. *scusar* (DDV 638)], izvinjavati, ispričavati, opravdavati se: *ūon se je škužêva, da nī mògа pīvo prīt, àš da je bî bòlan.*

škvâdra, i, *pl.* škvâdri, škvâdar, *f.*, (tal. squadra) [mlet. *squadra* (DDV 697)], **1.** skup ratnih brodova: *Màlo pìvo je pasàla jenà škvâdra.* **2.** kutomjer kao stolarski i zidarski alat: *Tìšljari škvâdro pìšno rãbijo.*

škvîēr, a, *pl.* škvîēri, škvîēri, *m.*, (tal. squero) [mlet. *squero* (DDV 698; VG 1084)], brodogradilište: *Mî ìmamo na mūoru vèć škvîēri màljeh i vèćeh.*

šlàtat, šlàtan - šlàtajo; šlàta, šlàtala, lo; šlàtan, a, o; šlàtaj, *v. i.*, škakljati, pipati: *Pustì ga na mîru, čâ ga šlàtaš.*

šmìgnut, šmîgnen - šmîgno i šmîgnejo; šmìgnu, la, lo; šmìgni, *v. p.*, šmugnuti, kradom pobjeći, strugnuti: *Onà je šmìgnula va vrìt na grūojze prèš da smo jo vìdeli.*

šmrkljīf (šmrkljîvi), šmrkljìva, o, šmrkljìvega; šmrkljivèji, *adj.*, šmrkav, koji si ne briše nos: *Nèki otrokì so smīēron šmrkljìvi.*

šmrkljìvac, šmrkljīvca, *pl.* šmrkljīvci, šmrkljìvac, *m.*, šmrkavac, onaj koji si ne zna pravo nos obrisati: *Nemūoj badàt tì šmrljīvci.*

šmùgnut, šmûgnen, šmûgno i šmûgnejo; šmùgnu, la, lo; šmùgnu, *v. p.*, krišom pobjeći, strugnuti, šmuknuti: *Kàt smo prìšli dòma ūon je šmùgnu s kūći.*

šnjūofat, šnjúofan - šnjúofajo, šnjūofa, la, lo; šnjúofaj, *v. i.*, (njem. schnupfen), **1.** njuškati: *Brekì vãjki nèšto šnjúofajo.* **2.** izviđati: *ūon smīēron šnjúofa kadè bi čâ doznã.*

šofīēr, šofīērà, *pl.* šofīērì, šofīēri, *m.*, šofer, onaj koji upravlja automobilom: *Dîndanàs ìma vèć pìšno šofīēri.*

šòja, i, *pl.* šòji, šúoj, *f.*, šojka: *Šòji ìmajo līēpo pīērlje i làhko se pripitomījū.*

šopràbit, a, *pl.* šopràbiti, šopràbit, *m.*, (tal. soprabito), proljetni kaput, ogrtač: *Kmèti nȉmajo šopràbita.*

šoštitût, a, *pl.* šoštitûti, šoštitût, *m.*, (tal. sostituto), zamjenik: *Kî ne mòre sȉm na rābòto si mūóra nȅć šoštitûta.*

šotàna, i, *pl.* šotàni, šotȁn, *f.*, (tal. sottana) [mlet. *sotana* (DDV 678)], kiklja, podsuknja: *Šotàno nòse žȇnski pot kotulo(n).*

šòtobrâgi, šòtobrâh, *pl. t. f.*, (mlet. sottobraghe), gaće [spodnje hlače]: *Moškî nòsijo bragèši i šòtobrâgi.*

šòtoufičijāl, šòtoufičijālà, šòtoufičijālì, šòtoufičijāli, *m.*, (tal. sottoufficiale) [tal. *sottoufficiale* (VDLI 2197)], podoficir, narednik: *Šòtoufičijālì slūže va vūójske (va soldačȉje).*

špacȅta, i, *pl.* špacèti, špacȇt, *f.*, (mlet. spazzetta) [mlet. *spazeta* (VG 1066); *spazzeta* (DDV 685)], dugačka šipka na kraju sa zavinutom žličicom za čišćenje kamene rupe prije polaganja mine: *Špacȅto rãbe sàmo minjerȉ.*

špagȅti, špagȇt, *pl. t. m.*, (tal. spaghetti), naziv za vrst tanke tjestenine: *Danàs smo imȅli špagȅti s tȉenfanjen za ubȅt.*

špāh, špāgà, *pl.* špāgì, špãgi, *m.*, (tal. spago) [mlet. *spago* (DDV 681; VG 1061)], špaga, uže, konopac; *dem.* špažȉć: *Špagūón se vȉēže sàko brȅmen. Būćàk se nòsi na špažȉće.*

špalȇra, i, *pl.* špalȇri, špalȇr, *f.*, (tal. spalliera) [mlet. *spaliera* (DDV 682)], **1.** red nakoljenih trsiju, *dem.* špalȇrica: *Oplīēvì tȑsi pȍt špalȇro.* **2.** plod od kolja: *Jâ san ga vȉde prȉēk špalȇri va kūórte.*

špalȋn, a, *pl.* špalȋni, špalȋni, *m.*, (tal. spallino) [mlet. *spalini* (VG 1061)], naramenica: *Špalȋni nose oficīērì na blūže, a, žȉēnske na stomȁnje.*

špȉnj, špȉnjà, *pl.* špȉnjì, špȉnji, *m.*, sadiljka, šiljati gore zavinuti kolčić za sadnju graha i graška, *dem.* španjȉć: *Špȉnjīēn se na mlât sādi pažȕl i grȁh.*

španjulȅta, i, *pl.* španjulèti, španjulȇt, *f.*, (tal. spagnoletta) [mlet. *spagnoleta/spagnoleto* (VG 1061)], cigareta, smotka: *Dȕndanàs i žȉēnske fumȋjo španjulèti.*

špārȓn (špârni), špārnà, ò; šparnegà; špārnēji, *adj.*, (njem. sparsam), štedljiv: *Kmèti so navȁdno špārnī.*

špârat, špâran - špârajo, špâram špârala, lo, špâranj, *v. i.*, (njem. sparren), štedjeti: *Kî špara za stàros tâ i nȉjde, va potrèbe.*

špārhet, a, *pl.* špārheti, špārhet, *m.*, (njem. sparrherd), kuhinjski štednjak, *dem.* šparhedić: *Na špārhede se kūha sȅ ča je potrèba.*

špȁrit, špȁrin - spàrijo, spàri, špàrila, lo, špàri, *v. p.*, (tal. sparire) [mlet. *sparir* (DDV 683; VG 1063)], nestati, iščeznuti: *Mojà lumbrȅla je oduodè nèkamo špȁrila.*

špārkàsa, i, *pl.* šparkàsi, šparkâs, *f.*, (njem. Sparrkasse), štedionica, *dem.* špārkàsica: *ūón držȉ sôldi va šparkàse.*

špȁruga, i, *pl.* špàrugi, špàruh, *f.*, (lat. asparagus officinalis), šparoga, *dem.* špàružica: *Špȁrugi se pobȉrajo na mlât, àš so dobrȅ za jȅs s jãji.*

špȁružina, i, *pl.* špàružini, špàružin, *f.*, drvenasti grm, iz kojeg izrastu kao izdanci divlje šparoge: *Špȁružino se nȉjde po štȓpedeh.*

špàs, a, *pl.* špàsi, špâs, *m.*, (njem Spass), šala, ugodna zabava: *Onȉ dèlajo ž njegà vêli špàs.*

špàsan (špâsni), špàsna, o; špàsnega, špasnēji, *adj.*, (njem. spassig), šaljiv, duhovit: *Màlo je špàsneh mladȉći.*

špasežȁt, špasežȃn - špasezâjo, špasežã, špasežàla, lo, špasežãj, *v. i.*, (tal. passeggiare) [mlet. *spassizar* (DDV 684), *spassegiar* (VG 1065)], šetati: *Mî smo špasežàli jenò ūro po rîve i čȅkali na vāpūór.*

špasežȉēr, špasežīērà, *pl.* špasežīērì, špasežȉēri, *m.*, (tal. passeggiere) [mlet. *spassizier* (DDV 684), *spassazier* (VG 1065)], šetač, putnik: *Čȅz Rīēkò sàko lȅto pasâ pūno špasežȉēri.*

špaš, a, *pl.* spàši, špâš, *m.*, (tal. spasso) [mlet. *spasso* (DDV 684; VG 1065)], šetnja: *Danàska smo bȉlì màlo na špàše po brãjdah.*

specȉēr, specīērà, *pl.* specīērì, specȉēri, *m.*, (tal. speziere) [mlet. *spezier/speziar* (VG 1070); *specier* (DDV 684)], ljekarnik, farmaceut: *Specīērì mūóraju študijat i fȉnit visòke škūóli.*

specijār, specijārà, *pl.* specijārì, specijāri, *m.*, (tal. speziere) [mlet. *spezier/speziar* (VG 1070); *specier* (DDV 684)], ljekarnik, farmaceut: *Specijārì dèlajo medežȉji sàke sūórti.*

specijarȉja, i, *pl.* specijarȉji, specijarȉj, *f.*, (tal. spezieria) [mlet. *speziaria* (DDV 684; VG 1070)] *spezieria* (VG 1070)], ljekarna, apoteka: *Va špecijarȉje se prodãvajo sàke sūórti medižȉj.*

specijūón, a, *pl.* specijūóni, specijūóni, *m.*, (tal. ispezione), nadzorna, noćna služba: *Danàs*

menè tokâ špecijûõn.

špedicijûõn, a, *pl.* spedicijûõni, špedicijũõni, *m.*, (tal. spedizione), pošiljka: *Jâ san poslã trî špedicijûõni va Ìstrijo.*

špȅdit, špèdin - špède i špèdijo, špèdi, la, lo; špèden, a, o; špèdi, *v. p.*, (tal. spedire) [mlet. *spedir* (VG 1067)], otpremiti, poslati: *Špèdi ga ćâ, da nan tù ne šekâ. Jâ san pòšton špèdi dvâ pakèta za Božȉć.*

špȅgalj, špegljȁ, *pl.* špeglj̀ì, špȅgalj, *m.*, (njem. Spiegel), zrcalo, *dem.*, špeglj̀ìć: *Žȇnske ne mòro bȉt pres špegljȁ.*

špȅh, špehȁ, *m.*, (njem. Speck), slanina, salo, *dem.* špehȉć: *Špehûõn se zabíēli manèštro.*

špekulacijûõn, a, *pl.* špekulacijûõni, špekulacijũõni, *m.*, (tal. speculazione) [mlet. *speculazion* (DDV 685; VG 1067)], špekulacija, prometanje: *Trgũõvci dèlajo vêli špekulacijûõni.*

špekulȁt, špekulȃn - špekulâjo, špekulã, špekulȁla, lo, špekulãj, *v. i.*, (tal. specolare) [mlet. *specular* (DDV 685; VG 1067)], špekulirati, prometati: *ũõn vâjki nèšto špekulâ, ma sẽjno nȉč nȋma.*

špenȃt, a, *m.*, špinat, jedna vrst povrća: *Manèštro ot špenȃta otrok̀ì rãdi jidũõ.*

špendȁt, špendȃn - špendãjo, špendã, špendȁla, lo; špendȃn, špendȁna, o; špendãj, *v. i.* i *p.*, (tal. spendere) [mlet. *spender* (DDV 686; VG 1068)], trošiti, potrošiti: *Za kupȉt ròbo se pùno bȉēži špendâ.*

špendȅvat, špendûjen - špendûjo, špendèva, la, lo; špendũj, *v. it.*, (tal. spendere) [v. **špendȁt**], trošiti, izdavati novac: *ũõn je prevèć špendèva za divertimíēnti, dòkle je bî mlât.*

šperȃnca, i, *pl.* šperȃnci, šperȃnc, *f.*, (tal. speranza) [mlet. *speranza* (DDV 687; VG 1069)], nada: *Za njegȁ nȉ vèć šperȃnci, dȁće zustȁt žȉf.*

šperũõni, šperúõni, *pl. t. m.*, (tal. sperroni) [kriva grafija: u tal. *sperone* (VDLI 2215); mlet. *speron* (DDV 687; VG 1069)], ostruge: *I peteh̀ì ȉmajo šperũõni.*

špȉca, i, *pl.* špȉci, špîc, *f.*, (njem. Spitze), **1.** šiljak: *Mũõj lâpiš nȋma špȉci.* **2.** rt: *Na špȉco je tèško hòdit.*

špȉčas (špȉcasti), špȉčasta, o; špȉčastega, špičastẽji, *adj.*, (njem. spitzig), šiljast, zašiljen: *Za pīsȁt lâpeš mũõra bȉt špȉčas.*

špȉčit, špȉčin - špȉce i špȉčijo, špȉči, špȉčila, lo; špȉči, *v. i.*, (njem. spitzen), šiljiti: *Kmèti špȉčijo kolcì za brãjdi.*

špiegacijûõn, a, *pl.* špiegacijûõni, špiegacijũõni, *m.*, (tal. spiegazione), objašnjenje, razjašnjenje: *ũõn jòš nȉ prȉje spiegacijûõna od unè dižgrâciji.*

špiegȁt, špiegȃn - špiegâjo, spiegã, špiegȁla, lo, špiegȃn, špiegȁna, o; špiegãj, *v. p.*, (tal. spiegare) [mlet. *spiegar* (VG 1071)], objasniti, razjasniti: *Jâ san mu sè špiegã, kakò se je tò pripetȉlo.*

špīēgȅvat, špíēgûjen - špīēgũjo, špiegèva, la, lo; špīēgũj, *v. i.*, (tal. spiegare) [v. **špiegȁt**], objašnjavati: *ũõn je špīēgèva, kakò se igrâ na bȍći.*

špíēkula, i, *pl.* špíēkuli, špíēkul, *f.*, (tal. specola) [hrvatski etimološki rječnici navode iz lat. *specula* (HER X/278; ERHSJ III/ 409)], kamena kuglica za dječju igru, *dem.* špíēkulica: *Otrokȉ se rãdi igrâjo na špíēkuli.*

špíēža, i, *pl.* špíēži, špíēš, *f.*, (tal. spesa) [mlet. *spefa* (VG 1069); *spesa* (DDV 688)], potrošak, utrošak, kupovina hrane: *Volèto smo imèli vêlo špíēžo za kupȉt sè čâ nan je bilò potrīēbno. Jùtre ću pũõć jâ po špíēžo.*

špigȅta, i, *pl.* špigèti, špigíēt, *f.*, (tal. spighetta) [mlet. *spigheta* (DDV 690; VG 1071)], uzica, vezica za cipele, *dem.* špigetica: *V Rīēkè san kũpi jedȃn pâr špigíēt za postolȉ.*

špȉja, i, *pl.* špȉji, špîj, *f.*, (tal. spia) [mlet. *spia* (DDV 689; VG 1070)], **1.** uhoda, *dem.* špȉjica: *Špȉji so od nèkega plãćene.* **2.** zasjeda u lovu: *Lovcȉ grīēdũõ na špȉjo kadȁ je meseč̀ìna.*

špijȁt, spijȃn - špijâjo, špijã, špijȁla, lo, špijãn, -ȁna, o; *v. i.*, (tal. spiare) [mlet. *spiar* (VG 1071)], uhađati, vrebati: *Špijûõni špijâjo čâ kî dèla i kàmo hòdi.*

špijûõn, a, *pl.* špijûõni, špijũõni, *m.*, (tal. spione) [mlet. *spion* (DDV 691; VG 1073)], uhoda: *Špijûõna se sȁki bojȉ i nīēni ga ne trpȉ.*

špȉla, i, *pl.* špȉli, špîl, *f.*, (tal. spilla) [mlet. *spila* (VG 1072)], gumbašnica, pribadača, *dem.* špȉlica: *Šȉlice rabijo pùno špîl.*

špîna, i, *pl.* špîni, špîn, *f.*, (tal. spina) [mlet. *spina* (DDV 691; VG 1073)], vodovodna i bačvarska pipa, *dem.* špînica: *Vòdo se toči na špîno.*

špinȁča, i, *f.*, (tal. spinace), špinat, vrst povrća: *Špinȁčo se gojȉ va vr̀ìteh.*

špirãlj, špirãljā, *pl.* špirãlj̀ì, špirãlji, *m.*, (tal. spiralla) [nije točno, nego iz tal. *spiraglio* (VDLI 2224], prozorčić na krovu: *Špãlj̀ì so na šufíte.*

špìrit, a, *pl.* špìriti, špìrit, *m.*, (tal. spirito) [najvjerojatnije je značenje br. 1 preuzeto iz njemačkoga kao što je to slučaj u hrvatskome književnome jeziku (HER X/281), a značenje broj 2. iz tal., odnosno iz mlet. *spirito* (DDV 691; VG 1074)], **1.** žesta, alkohol: *Pijȃnci pījȗ̄ō i špìrit. Nèke famîliji i kūhajo na špìrite.* **2.** duhovitost: *Tî si pūn špìrita.*

špiritīera, i, *pl.* špiritīeri, špiritīer, *f.*, (tal. spiritiera), kuhalo na žesti, *dem.* špiritīerica: *Na špiritīere se kūha kafè i mlīēkō.*

špiritȗš (špiritȗži), špiritȗža, o, špiritȗžega, špiritožeji, *adj.*, (tal. spiritoso) [mlet. *spiritoso* (DDV 691)], duhovit: *Vȁši kumpȁnji nìso špiritȗži.*

špirȗn, a, *pl.* špirȗni, špirȗni, *m.*, (tal. spirone) [vjerojatno misli na tal. *sperone* (VDLI 2215)], grozd sa dijelom grančice vinove loze koji se vješa pod strop, da se suši za zimu: *Za špirȗni se rīēžo nājlēplji grozdȋ.*

špitāl, špitālà, *pl.* špitālì, špitãli, *m.*, (njem. Spital) [mlet. *ospedal* (VG 712)], bolnica: *Va Trstè ima nekolìko špitãli.*

špitālski, a, o; špitãlskega, *adj.*, (njem. Spital), bolnički: *Bolnīkī dobȋjajo špitãlsko kòšto.*

špȍrtīēl, špȍrtèla, *pl.* špȍrtèli, špȍrtīēli, *m.*, (tal. sportello) [mlet. *sportel* (VG 1079)], tezga, uredsko okance, *dem.* špȍrtelìć: *Neki špitālī i fabriki ìmajo va portūnè špȍrtīēl.*

špòt, a, *pl.* špòti, špȗ̄ot, *m.*, (njem. Spott), ruglo, psovka: *ūōn je za nàs prâvi špòt.*

špòtat, špòtan - špòtajo, špòta, špòtala, špòtalo, špòtan, a, o; špòtaj, *v. i.*, (njem. spotten), kuditi, grditi: *Mȁt ga vãjki špòta, ma ne korìsti.* **špòtat se -** rugati se.

špotȅvat, špotȗjen - špotȗjo, špotȅva, la, lo; špotȅvan, a, o; špotȅvaj, *v. it.*, (njem. spotten), grditi, psovati: *Mȁt ga je smīēron spotȅvala, čâ nīēće da vàdi, ma za korìs.*

šprìca, i, *pl.* šprìci, šprîc, *f.*, (njem. Spritze), prskalica, štrcaljka: *Šprìcon se šprìcajo brãjdi i žîri.*

šprìcat, šprìcan - šprìcajo; šprìca, la, lo; šprìcan, a, o, šprìcaj, *v. i.*, (njem. spritzen), prskati, štrcati: *Brãjdi se šprìcajo na mlât i po lȅte.*

špricȅvat, špricȗjen - špricȗjo; špricȅva, la, lo; špricevan, a, o; špricȅvaj, *v. it.*, (njem. spritzen), prskati, štrcati: *ūōn je vȅć pūti špricȅva tȓsi, mȁmu se nìso posrȅćili.*

špȋš, špržà, *m.*, zimzelena drvenasta stabljika iz čijeg korijena niču mlade šparoge: *Špȋš rāstè po štȓpedeh òkole kūć.*

šrapnīēl, šrapnèla, *pl.* šrapnèli, šrapnīēl, *m.*, (njem. Schrapnell), granata: *Šrapnèli se rabe va vūōjske.*

šȓšen, a, *pl.* šȓšeni, šȓšen, *m.*, stršljen: *Šȓšeni so perikolūōži ku se jih nadrãži.*

šršūr (i šušūr), šršūrà, *pl.* šršūrì, šršūri, *m.*, (tal. sussurro) [mlet. *sussuro* (DDV 724; VG 1025)], žamor, šum: *ūōn prìde po noćè dòma pres šršūrà.*

štãaa!, uzvik za zaustavljanje magarca.

štabār, štabrà, *pl.* štabrì, štabār, *m.*, drveni stup, *dem.* štabrìć: *Rūža stojȋ na štãbreh.*

štàbel (štàbeli), štàbela, o; štàbelega; štabelèji, *adj.*, (tal. stabile) [metaforično od mlet. *stabile* (DDV 698; VG 1085)], stalan, siguran, pouzdan: *Jâ perȋn, da tâ čovȅk nȋ štàbel.* **štàbelo**, *adv.*, pouzdano, sigurno: *Tâ zît stojȋ štàbelo.*

štabelȁt, štabelȋn - štabelâjo; štabelã, štabelàla, lo; štabelȋn, štabelàna, o; štabelãj, *v. p.*, (tal. stabilire), **1.** odrediti, odlučiti: *Štabelãj tî kadè ćēmo se vìdet!* **2.** ustaliti, učvrstiti: *Prīēciji jòš nìso štabelàne.* **štabelȁt se -** (tal. stabilirsi), ustaliti, popraviti se: *Vrīēme se je vèć štabelàlo.*

štabilimīēnt, a, *pl.* štabilimīēnti, stabilimīēnt, (tal. stabilimento), ustanova, tvornička radionica: *Va ovīēn štabilimīēnte dèla pūno žīēnskeh.*

štacijūōn, a, *pl.* štacijūōni, štacijūōni, *m.*, (tal. stazione) [mlet. *stazion* (VG 1091)], željeznička ili autobusna stanica: *Čīēra san bî na štacijūōne v Rīēkè.*

štajūōn, a, *pl.* štajūōni, štajūōni, *m.*, (tal. stagione) [mlet. *stagion/staion* (VG 1085; 1087)], godišnje doba, pravo vrijeme, sezona: *Va ovīēn štajūōne se jòš ne hòdi na mūōre.*

štakèta, i, *pl.* štakèti, štakīēt, *f.*, (tal. stecchetto) [mlet. *stecheto* (VG 1091; DDV 702)], žigica, šibica, *dem.* štakètica: *Dãjmi jenò štakèto za staknūt ugãnj.*

štàla, i, *pl.* štàli, štâl, *f.*, (tal. stalla) [mlet. *stala* (VG 1087; DDV 699)], staja sa podom na prvom katu po kome se može hodati i sa prozorima, *dem.* štàlica: *Štàli ìmajo sàmo bòlji kmèti, dòkle drūgi ìmajo sàmo dvūōr. Vi štàli se mòre spelját vòdo na štīērno, mȁ v iz dvūōrà nè.*

štȃmp, a, *pl.* štȃmpi, štȃmpi, *m.*, (tal. stampo)

[mlet. *stampo* (VG 1088; DDV 700)], kalup, oblik, kroj, *dem.* štamp̀ić: *Štȃmpi rãbe žȉčnske, kȉ ẽ n ïso prävе š ïlice.*

štȃmpa, i, *pl.* štȃmpi, štȃmp, *f.*, (tal. stampa) [mlet. *stampa* (VG 1087; DDV 700)], štampa, tisak: *Mî štȅmo näšo štȃmpo.*

štamparìja, i, *pl.* štamparìji, stamparîj, *f.*, (tal. stamperia) [mlet. *stamparia* (VG 1088; DDV 700)], štamparija, tiskara: *Va štamparïje se štampâjo följi i lȉbri.*

štampȁt, štampȃn - štampãjo, štampã(l), štampäla, lo, štampȃn, štampàna, o; štampãj, *v. i.*, (tal. stampare) [mlet. *stampar* (VG 1088; DDV 700)], štampati, tiskati: *Mojï lȉbri n ïso jöš štampäni.*

štampȅvat, štampûjen - štampûjo; štampȅva, la, lo; štampȅvan, a, o; štampũj, *v. i.*, (tal. stampare) [v. **štampȁt**], štampati, tiskati: *Följi i lȉbri se stamp ũjo va štamparïje.*

štȃncālj, štȃncljȁ, *pl.* štȃncljï, štȃncâlj, *m.*, oštar dio što ostane nad zemljom nakon što se stabljike kukuruza ili sijerka posijeku odnosno požanju, *dem.* štȃncljïć: *Kî hödi bũ̄os po truk ïnjišće se läńko nabodȅ na štȃncālj.*

štȃncija, i, *pl.* štȃnciji, štȃncij, *f.*, (tal. stanzia) [mlet. *stanzia* (VG 1089)], feudalni posjed, majur, salaš, ekonomija, gospoštija, *dem.* štȃncijica: *Na štȃncije so dèlali gospöcki kmëti.*

štȃnga, i, *pl.* stȃngi, štȃnh, *f.*, (tal. stanga) [mlet. *stanga* (VG 1088; DDV 700)], letva, motka, poluga, *dem.* štȃngica: *Podložï jenö štȃngo pöt posödo, da se ne zv ïne.*

štanjȁt, štanjȃn - štanjȃjo; štanjȃ, štanjäla, lo; štanjȃn, štanjäla, lo; štanjȃj, *v. i.* i *p.*, (tal. stagnare) [mlet. *stagnar* (VG 1088; DDV 699)], variti, svariti, spajati kositrom: *Štanjȃj mi ũ̄of s ïć, äš mi pũšća.* **2.** odbrusiti, riječima nekome začepiti usta: *Jâ san ga takö stanjȃ, dȁ će pasȁt völja drügi pũt lagȁt.*

štâ! štâ!, povik za tjeranje magarca naprijed.

štȃnjo, štȁnja, o; štȁnjega, stanjëji, *adj.*, (tal. stagno) [mlet. *stagno* (VG 1086; DDV 699)], čvrst, jak: *ũ̄on se jöš štȁnjo držȉ pölak svojẽ lȉčt.*

štât, a, *pl.* štâti, štãti, *m.*, (tal. stato) [mlet. *stato* (VG 1090; DDV 702)], država: *Va Evröpe ïma nekol ïko vêleh i m ȕleh štãti.*

štâtua, i, *pl.* štâtui, štâtuf, *f.*, (tal. statua) [mlet. *statua* (VG 1090; DDV 702)], kip, *dem.* štâtuica: *Va sȁke crȉčkve se nȃjde stâtui svetîc i svetîc.*

štatûra, i, *pl.* štatûri, štatûr, *f.*, (tal. statura), stas, struk: *Poli divũ̄ojki se glëda i na štatûro.*

štekadȉ̄ent, a, *pl.* stekadȉ̄enti, štekadȉ̄ent, *m.*, (tal. steccadenti) [zapravo iz mlet. *stecadenti* (VG 1090; DDV 702)], čačkalica, čačkalo, *dem.* štekadȉ̄entić: *Kî ïma slȁbi zũ̄obi rãbi štekadȉ̄enti.*

štelâža, i, *pl.* štelâži, štelâš, *f.*, (fr. stallage), stalak, *dem.* štelâžica: *Na štalâže držïmö lȉbri i têki.*

štȅma, i, *pl.* štȅmi, štȉ̄em, *f.*, (tal. stemma) [mlet. *stema* (VG 1092)], grb: *Stâri kaštȅli so navädno näd vrätami imȅli štȅmo svojegȁ gospodārȁ.*

štendārt, a, *pl.* štandārdi, štandārt, *m.*, (tal. stendardo) [mlet. *stendardo* (DDV 703)], stijeg: *Bandȉ̄ero se ubȅsi na štandārt.*

štentȁt, štentȃn - štentâjo, štentã, štentȁla, lo, štentãj, *v. i.*, (tal. stentare) [mlet. *stentar* (VG 1092; DDV 703)], oklijevati, skanjivati, zadržavati se, otezati: *ũ̄on jâko štentâ pïvo nëgo fïni kakövo dèlo.*

štȅši, a, o, štešega, *adj.*, (tal. stesso), isti: *Otrokï höd ijo va škuõlo vãjki po štȅšen pu ũ̄ote.*

štȇšo, *adv.*, (tal. stesso), isto tako, također: *Mî smo bȉlï štêšo va samnjȅ pasȃnega mëseca.*

štȅt, štȅn - štuõ i štȅjo; štȉ̄e, štȅla, lo; štȉ, *v. i.*, čitati: *Göspoda štuõ följi sȁki dȃn.*

štî, glas kojim se upregnuti volovi upravljaju na desno: *Štî Savîn; štî Rumîn na prâvo!*

štȉ̄erna, i, *pl.* štȉ̄erni, štȅran, *f.*, (tal. cisterna) [nije iz tal. nego iz lat. *cisterna* (ERHSJ I/318)], bunar, nakapnica: *Va stȅlah kadȅ nï vrũ̄ućkȁ ïma štȉ̄erno sȁka bölja kũ̄ća.*

štȉ̄evȁt, štȉ̄evan - štȉ̄evajo; štievã, štȉ̄evȁla, lo; štȉ̄evaj, *v. it.*, čitati: *ũ̄on je štȉ̄evã lȉbri po večȉ̄reh.*

štȉkat, štȉkan - štȉkajo; štȉka, la, lo; štȉkaj, *v. i.*, upravljati upregnutim volovima: *ũ̄on je štȉka volï na potȍk.*

štȉknut, štȉknen - štȉkno i štȉknejo, štȉknu, la, lo; štȉkni, *v. p.*, upraviti goveda u jednom smjeru: *Štȉkni govëda va ugrädo da ne skȍče na ljučkuõ!*

štilȅt, a, *pl.* štilȅti, štilȉ̄et, *m.*, (tal. stiletto) [mlet. *stileto* (DDV 704)], dugački tanki bodež, *dem.* štilȅtić: *Štilȅt je prepovëdano nosȉt.*

štîma, i, *pl.* štîmi, štîm, *f.*, (tal. stima) [mlet. *stima* (DDV 704)], **1.** poštovanje, štovanje: *Doktuõri i popï užívajo poli kmëta vêlo štîmo.* **2.** procjena: *Kadȁ se dvȉ̄e pãrti za šködo ne möro juštȁt sũt pèlje štîmo.*

štimadûor, a, *pl.* štimadûori, štimadȕori, *m.*, (tal. stimatore) [mlet. *stimador* (DDV 704)], procjenitelj: *Štimadûori so zaprisȇgnuti na sūdȅ.*

štimȁt, štimȋn - štimȉjo; štimȋ, štimȁla, lo; štimȋn, štimȁna, o; štimȋj, *v. i.* i *p.*, (tal. stimare) [mlet. *stimar* (DDV 704; VG 1093)], poštovati, cijeniti, procijeniti: *Poštenegȁ čovȅka ljûdi štimȋjo. Nȁš sūdȁc je ot sȅh kmȇt jâko štimȋn.* **štimȁt se -** ponositi, hvaliti se: *ûon se štimȋ da je nȋjpametneji va kumpanȉje.*

štimĕvat, štimûjen - štimûjo, štimĕva, la, lo; štimȗj, *v. it.*, (tal. stimare) [v. **štimȁt**], **1.** cijeniti koga: *Nášega podeštâta so si štimĕvali.* **2.** procjenjivati: *Štimadûori so kampânji prenȉsko štimĕvali.*

štîva, i, *pl.* štîvi, štîf, *f.*, (tal. stiva) [mlet. *stiva* (DDV 704; VG 1094)] **1.** sloj, red: *Mî ȉmamo dŏma jŏš trî štîvi dȋf.* **2.** potpaluba na brodu: *Va štîve se držȉ rŏba na brŏde.*

štivȁt, štivȋn - štivȃjo, štivȃ, štivȁla, lo, štivȋn, štivȁna, o; štivȃj, *v. i.* i *p.*, (tal. stivare) [mlet. *stivar* (DDV 704; VG 1094)], slagati, složiti u redu: *Štivȃj mi tȉ lȉbri va rȇt.*

štòcat, štòcan - štòcajo, štòca, la, lo; štòcan, a, o; štòcaj, *v. i.*, (njem. stutzen), kljaštriti, podrezivati, prikraćivati: *Žîri se štòcajo da bŏlje rāstū.*

štòf, a, *pl.* štòfi, štȕof, *m.*, (njem. Stoff), tkanina, sukno: *Štòf se prodājȅva butȇgah.*

štòfas (štofasti), štòfasta, o; štòfastega; štofastega; štofastȅji, *adj.*, (njem. stoffen), tkaninast, suknen: *Kupȉ mi jenŏ štòfasto stomânjo.*

štòk, a, *pl.* štòki, štȕok, *m.*, (njem. Stock), jedna gredica trokuta drljače, po kojoj se ona skliže prigodom zaokretanja na kraju njive: *Zobȁtica ȉma trî štòki.*

štomigȁt se, mi se štomigâ; se je štomigalo, *v. i.*, (mlet. stomigarse), gaditi se: *Njemȕ se štomigâ kȁd vȉdi mȉho, kâ smȓdȉ.*

štomigĕvat se, mi se štomigûje; se je štomigĕvalo, *v. it.*, (mlet. stomigarse), gaditi, podrigivati se: *Manĕ se štomigâ kadȁ rȉbi smȓdȉ.*

štòmik, štòmiga, *pl.* štòmigi, štòmih, *m.*, (mlet. stomigo), želudac, *dem.* stòmižić: *Kȁd čovȅka va štòmige bolȉ nȉ prâvo.*

štòpa, i, *f.*, kudjelja, laneno vlakno: *Òt štopi se dĕlajo špāgȉ.*

štòžer, a, *pl.* štòžeri, štòžer, *m.*, u zemlju zabijeni stup oko koga se slaže stog sijena ili slame, *dem.* stòžerić: *Sȁka kòpa mûora imĕ́t i svûoj štòžer.*

štrȁca, i, *pl.* štrȁci, štrâc, *f.*, (mlet. strazza), stara krpa, prnja, dronjak, *dem.* štrȁcica: *Ot štrâc fȁbrika dĕ́la štòf.*

štracȁt, štracȋn - štracâjo; štracȃ, štracȁla, lo; štracȃj, *v. i.*, i *p.*, (mlet. strazzar), kidati, poderati, rastrgati: *ûon se je pȉti na drȇvo i sȅ bragĕši štracȃ.*

štracȋ̆r, štracīĕrȁ, *pl.* štracīĕrȉ, štracȋ̆eri, *m.*, (mlet. strazzer), staretinar, trgovac rabljenom robom: *Štracīĕrȉ so nȅkat dĕ́lali dobrȉ afâri.*

štramȁc, a, *pl.* štramȁci, štramȋc, *m.*, (mlet. stramazzo), madrac, strunjača: *Na pustȅlje se spȉ na štramȁce, àli na slȗmnice.*

štramacȋ̆r, štramacīĕrȁ, *pl.* štramacīĕrȉ, štramacīĕrȉ, štramȋ̆eri, *m.*, (stramazziere), onaj koji pravi madrace, strunjače: *Štramacīĕrȉ dĕ́lajo štramȁci.*

štramacȋ̆erka, i, *pl.* štramacȋ̆erki, štramacȋ̆erk, *f.*, (mlet. stramazziera) [hrvatska izvedenica na –ka od mletacizma **štramacȋ̆er**], žena, koja pravi madrace, strunjače: *Štramacȋ̆erki dĕ́lajo štramȁci i kušȋni.*

štrambȋ̆era, i, *pl.* štrambȋ̆eri, štrambȋ̆er, *f.*, (mlet. strambera), nastrana, abnormalna osoba, lakoumac: *Òt štrambȋ̆eri nȉkat dobregȁ gospodārȁ.*

štrȗmbo, a, o; štrtȗmbega, štrambȅji, *adj.*, (tal. strambo) [mlet. *strambo* (DDV 710; VG 1101)], lakouman, nastran: *Kî je štrȗmbo nȗ za sȁki posȃl.* **štrȗmbo,** *adv.*, stranputice, krivim putem: *ûon se je hȉti štrȗmbo.*

štrambuljȁt se, se štrambuljȋn - štrambuljâjo; štrambuljȃ, štrambuljȁla, lo; štrambuljȃj se, *v. i.*, ljuljati se: *Kȁt se po gȓdȇn pȅlje pȗn vûos sȇna àli dȋf ȗn se sâ štrambuljâ.*

štrȁmi, štrȋm, *pl. t. f.*, tralje za kola: *Na strȁmah se pȅlje sȇno i slȁma.*

štrȗnjga, i, *pl.* štrȗnjgi, štrȗnjh, *f.*, (mlet. stranga), **1.** željeznička brklja: *Kadȁ mȁkina se mûora štrȗnjgo spūstȉ.* **2.** zaprega od užeta: *Volȉ se mòre klȇnūt i na štrȗnjgo.*

štrapȁc, a, *pl.* štrapȁci, štrapâc, *m.*, (njem. Strapaz) [nije iz njem. već iz mlet. *strapazo* (VG 1102); *strapazzo* (DDV 711)], napor, muka, teret: *Òt prevêlega štrapȁca človȅk lȁhko obolȇje.*

štrapacȁt, štrapacȋn - štrapacâjo, štrapacȃ, štrapacȁla, štrapacȁlo, štrapacȋn, -ȁna, -ȁno, štrapacȃj, *v. i.*, (tal. strapazzare) [mlet. *strapazar* (VG 1102); *strapazzar* (DDV

711)], zlostavljati, mučiti, naporno raditi: *Tî prevèć štrapacâš.*

štrapacèvat, strapacûjen - strapacûjo; štrapacèva, la, lo; štrapacūj, *v. it.*, (tal. strapazzare) [v. **štrapacât**], zlostavljati, mučiti, naporno raditi: *Da nìsi konjâ tolìko štrapacèva nèbi ti bî obolîō.*

štrèka, i, *pl.* štrèki, štrîek, *f.*, (njem. Strecke), željeznička pruga: *Po štrèke se ne smîē hodìt.*

štrèna, i, *pl.* štrèni, štrîen, *f.*, (tal. strenna), vijenac vunene ili pamučne pređe, *dem.* štrènica: *Kupì mi jenö štrèno ùni.*

štrîga, i, *pl.* štrîgi, štrîh, *f.*, (mlet. striga), vještica, čarobnica: *Nèki ljûdi jöš vèrujo va štrîgi i štrigarìji.*

štrìgalj, štrìglja, *pl.* štrìglji, štrìgalj, *m.*, (tal. striglia), limena kefa, češalj/četka za goveda, *dem.* štrìgljić: *Štrìgalj se rãbi, da bûōdo govèda čìste.*

štrigarìja, i, *pl.* štrigarìji, štrigarîj, *f.*, (mlet. strigheria) [mlet. *strigaria* (DDV 715; VG 1107)], čarolija: *Štröligi dèlajo i štrigarìji.*

štrigât, štrigȃn - štrigãjo, štrigã, štrigâla, lo, štrigȃli, -âna, štrigãj, *v. p.*, (mlet. strigar), urećiti, začarati, zaluditi nekoga: *ùōn se je zaglèda va unö divūōjko, kakö da je ga zaštigâla.*

štrigljât, štrigljȃn - štrigljâjo, strigljȃ, štrigljâla, lo, štrigljȃn, na, o, štrigljãj, *v. i.*, (tal. strigliare), kefati, četkati goveda: *Dòbar gospodãr govèda štrigljâ.*

štrigūōn, a, *pl.* štrigūōni, štrigūōni, *m.*, (mlet. strigon), vrač: *Ljûdi govorijo, da štrigūōni znîjo nèkega zaštrigât.*

štrìka, i, *pl.* štrìki, štrîk, *f.*, (njem. Strick), dvije rozge suprotnih čokota međusobno povezane: *Va brãjdah nȃjvèć grūōjza znȃ bìt na štrìkah. Pöt štrìkami se ne mòre orât.*

štrìkat, štrìkan - štrìkajo, štrìka, la, lo, štrìkan, a, o, štrìkaj, *v. i.*, (njem. stricken), plesti: *Sàka màt glèda da navàdi hćērštrìkat mâji i škofonìce.*

štrȉkalj, štrklja, *m.*, (lat. arum maculatum), kozlac, biljka koja raste po živicama i imade u sredini crveni plod: *Na mlât se lîšće öt štrȉklja berè za prāscì.*

štrȉket, a, (i **štrȉkalj**), *m.*, (lat. arum maculatum), biljka kozlac.

štrkljât, štrkljȃn - štrkljâjo, štrkljã, štrkljâla, lo, štrkljãj, *v. i.*, trčati amo tamo: *Govèda štrkljâjo, kada se splàsijo, àli kādà jih mùhi ujēdajo*

štròliga, i, *pl.* štròligi, štròlih, *f.*, (mlet. stroliga), gatalica, vračarica, *dem.* štròligica: *Štröligi hìtajo hãrti, a pogâjajo i napîēs.*

štroligât, štroligȃn - štroligâjo, štroligã, štroligâla, lo; štroligãj, *v. i.*, (mlet. stroligar), gatati, bajati, vračati: *Žîēnske rãde štroligâjo i hìtajo hãrti.*

štroligèvat, štroligûjen - štroligûjo, štroligèva, la, lo; štroligūj, *v. it.*, (mlet. stroligar), bajati, gatati, vračati: *Onà štrolgûje, kādgöt mòre.*

štròligo, štròliga, *pl.* štròligi, štròlih, *m.*, (mlet. stroligo), gatalac: *Štröligi so dȗndanàs rîētkì.*

štroncât, štroncȃn - štroncâjo, štroncã, štroncâla, lo; štroncȃn, štroncâna, o; štroncãj, (tal. stroncare) [ne poklapaju se značenja jer u tal. *stroncare* znači naglo prekinuti (VDLI 2278), dok je u mlet. najbliža varijanta *stronzare,* u značenju smanjiti (DDV 716)], *v. i.*, loše govoriti s prekidima jedan strani jezik: *Onà, kadà govòri nîēmški, sàmo štroncâ.*

štròpa, i, *pl.* štròpi, štrūōp, *f.*, (tal. stroppa) [nejasna etimologija, u tal. ne postoji *stroppa,* u mlet. *stropa* u značenju vrbine pruti ili šibe (VG 1109)], stara mjera za drvo (dva metra dugačka i 1 m i 20 cm visoka) svežanj drva: *Na jedȃn vūōs se mòre nakrgât dvîē štröpi dȓf.*

štrpȁča, i, *pl.* štrpȁči, štrpâč, *f.*, trnokop, budak (sličan tesli); služi za kopanje i presjecanje korijenja, *dem.* strpȁčica: *Za krčìt bòško se rãbi i štrpȁčo.*

štrpȁt, štrpȃn - štrpâjo; štrpã, štrpȁla, lo; štrpãj, *v. i.*, (tal. estirpare), kršiti štrpačom korijenje i šikaru: *ùōn sàki pozìmak va ugrȁde, àli va umīējke čâ štrpâ.*

štȓpet, štȓpeda, *pl.* štȓpedi, štȓpet, *m.*, grm, šikara, *dem.* štȓpedić: *Špîš, štrket i leprì rāstūō po štȓpedeh.*

Štrpīēšȃ, Štrpīēšȃ, *m.*, ime jedne šume u p. o. Paz.

štrùca, i, *pl.* štrùci, štrûci, *f.*, (mlet. struzza), naziv za duguljasti oblik kruha, *dem.* štrùcica: *Hodì mi kupìt dvîē štrùci krùha!*

štrùkalj, štrùklja, *pl.* štrùklji, štrùkalj, *m.*, (njem. Struckel), žličnjak, naziv za jednu vrst domaćeg tijesta, *dem.* štrùkljić: *Danàs smo imȅli štrùklji za ubȅt.*

štrumènat, štrumīēnta, *pl.* štrumīēnti, štrumīēnt, *m.*, (tal. istrumento), sprava, oruđe: *Doktūōri ùmajo sàke fūōzi štrumīēnt.*

štrumīēnt, a, *pl.* štrumīēnti, štrumīēnt, *m.*, (tal. istrumento), sprava, oruđe: *Inžinjīērì i [...ne*

razabiru se slova] vèč štrumȇnt.

štucigȁt, štucigȃn - štucigâjo, štucigã, štucigȁla, lo, štucigȃn, -ànа, ò, štucigaj, *v. i.*, (mlet. stuzzigar), huckati, dražiti, bockati, zabadati nekoga: *Ne štucigãj brekȁ da te ne uj ȋ.*

štucigȅvat, štucigûjen - štucigûjo; štucigȅva, la, lo; štucigȅvan, a, o; štucigũj, *v .it.*, (mlet. stuzzigar), dražiti, bockati, zafrkavati nekoga: *uȏn se jãdi, zãč ga vãjki štucigûješ.*

štûcija, i, *pl.* štûciji, štûcij, *f.*, (tal. astuzia), lukavština, prepredenost: *Mî ne badȋmo njigȍvo štûcijo.*

studȋ̃ent, a, *pl.* studȋ̃enti, studȋ̃ent, *m.*, (tal. studente) [nije nužno iz tal. Radi se naime o učenoj riječi latinskoga podrijetla, pa je možda u dijalekt ušla preko hrvatskoga standardnoga jezika *stùdent* (HER X/174)], sveučilištarac, đak: *Studȋ̃enti pohãjajo visȍke škuȏli.*

studȋ̃entkinja, i, *pl.* studȋ̃entkinji, studȋ̃entkinj, *f.*, (tal. studentessa) [hrvatska izvedenica na –kinja od riječi **studȋ̃ent**], studentica, sveučilištarka: *Dȕndanäs ïma vèč pȕno studȋ̃entkinj.*

štûdij, a, *pl.* štûdiji, štûdij, *m.*, (tal. studio) [nije nužno iz tal. Radi se naime o učenoj riječi latinskoga podrijetla, pa je možda u dijalekt ušla preko hrvatskoga standardnoga jezika *stûdīj* (HER X/174)], nauka, učenje: *Jâ san moj ï štûdiji fȉni va Prȁge.*

studijȃn (studijȃni), studijȁna, o; studijȁnega, studijanèji, *adj.*, (tal. studiato) [glagolski pridjev trpni od romanizma **studijȁt**], učen: *Mî ïmamo dòsti studijȁneh ljũdi.*

studijȁt, studijȃn - studijâjo, studijȃ, studijȁla, lo, studijȃn, -ànа, o, studijãj, *v. i.*, (tal. studiare) [mlet. *studiar* (DDV 719; VG 1113)], učiti, biti na naukama: *Jâ san studijã va Bīčȅ i va Prȁge.*

štùf (štûfi), a, o, štùfega, štufȅji, *adj.*, (tal. stufo) [mlet. *stufo* (DDV 719; VG 1114)], sit, presit od dosade: *Kî je štùf n ïma pacȋ̃enci za čȅkat.*

štufȁt (se), (se) štufȃn - štufâjo; štufã, štufȁla, lo; štufãj (se), *v. p.*, (tal. stufare i stufarsi) [mlet. *stufar(se)* (DDV 719; VG 1114)], dosaditi, dodijati nekome; zasititi se nečega zbog dosade: *uȏn me je štufã svojȋ̃en kȃnton. Jâ san se štufã čȅkat ga takȍ dȕgo.*

štùk, a, *pl.* štùki, štûk, *m.*, (njem. Stuck) [mlet. *stuco* (DDV 719; VG 1113)], **1.** ožbukani strop: *Štùk ïmajo lȅplje kȁmari i sālï.* **2.** kit: *Läštri se muȏrajo zamäzat štùkon.*

štukadûor, štukadûora, *pl.* štukadûori, štukadûor, *m.*, (tal. stuccadori) [mlet. *stucador* (DDV 719; VG 1113)], letvice za pribijanje na strop: *Štukadûori se pribȉjȋ̃e na grȋ̃edi.*

štukadûra, i, *f.*, (tal. stuccadura) [vjerojatno iz mlet. iako nismo potvrdili u rječnicima; tal. *stuccatura* (VDLI 2281)], ožbukane daščice pribijene za grede na stropu: *Kämera, kâ ïma štukadûro je lȅplja i po zïmȅ teplȅja.*

štukȁt, štukȃn - štukâjo, štukã, štukȁla, lo; štukȃn, štukȁna, o; štukãj, *v. i.* i *p.*, (tal. stuccare) [mlet. *stucar* (DDV 719; VG 1113)], žbukati, ožbukati strop, nadžbukati sobu: *Näše kämari so vèč štukäne.*

štùkla, i, *pl.* štùkli, štùkal, *f.*, grbava blanja: *Štùklo rãbe bäčvari.*

štûorija, i, *pl.* štûoriji, štûorij, *f.*, (tal. storia) [mlet. *storia* (VG 1097)], **1.** povijest, historija, *dem.* štûorijica: *Näšo štûorijo se vädi va škuȏlah.* **2.** priča: *Povȉj mi kakȍvo lȋ̃epo štûorijo.*

štût (štûdi), štūdȁ, štūdȍ, studegȁ, studȅji, *adj.*, (tal astuto), **1.** lukav, prepreden **2.** učen: *uȏn je studȅji od väs.*

šufȉt, a, *pl.* šufȉti, šufîti, *m.*, (tal. soffitto) [mlet. *sufita/sofito* (VG 1119)], tavan, potkrovlje s prozorčićima, *dem.* šufȉtić: *Na šufȉte se šûšijo rȅšti ot truk ïnji i žbȕlj i držȋ̃ se žȉto.*

šùga, i, *f.*, ovčji svrab: *uȏvci znȋ̃jo obolȅt ot šùgi.*

šùgaf (šùgavi), šùgava, o; šùgavega, šugavèji, *adj.*, svrabljiv, okužen: *Mȉ̃eso ȍt šùgave ovcȉ se ne smȉ̃ jȅs.*

šugamȃn, a, *pl.* šugamȃni, šugamȃni, (mlet. sugamano) [mlet. *sugaman* (DDV 722; VG 1119)], ručnik, otirač: *Šugamȃnon se čovȅk brîše, kât se opȅte, àli spotȋ̃.*

šûger, a, *m.*, (tal. sughero), pluto: *Šûger rāstȅ pȍli Pũli i Rovȉnja, a slūžȉ za čepȉ i za rȉbarske mrȅži.*

šûh, šûga, *pl.* šûgi, šũgi, *m.*, (tal. sugo) [mlet. *sugo* (DDV 722; VG 1119)], **1.** umak: *Donesȉ mi mälo pàšti i šûga!* **2.** sok uopće: *Nȋ̃eno drȋ̃evo nȋ̃pres šûga.*

šù!, šù!, (mlet. sù, sù), uzvik kojim se tjera ili potiče na rad: *Šù! šù hȍte, čâ čȅkate?*

šùk! šùk! šùk!, povik za tjeranje svinja.

šulȃnt, a, *m.*, vrsta drveta s cvjetnim grozdovima (poput akacije), žute boje: *Šulȃnt i klȋ̃en se je nȅkat sādȉlo va brãjdah mȅsto kolâc za tȓsi.*

šulferîni, šulferĩni, *pl. t. m.*, (tal. solferino), stare žigice sumporače: *Šulferĩni se je moglò sägder važgât.*

šûlj, šûljȁ, *pl.* šûljȉ, šûlji, *m.*, **1.** metla od šiblja ili granja za čišćenje guvna i skupljanje suhog lišća: *Šuljȇn se metè vȉȇlje za stèljo za pod blâgo.* **2.** svežnjić granja koji se objesi pod strop u kuhinji i poškropi mlijekom za hvatanje muha ili za stavljanje u brente, kad se ide po vodu, da se voda ne raspljuska: *Pres šûlji se ne grȇ s tovȁron po vòdo na vrūóćak.*

šûljât, šûljan - šûljajo; šûljã, šûljȁla, lo; šûljaj, *v. i.*, mesti suho lišće: *Šuljȇn se šûlja vȉȇlje za stèljo.* **šûljât se -** prikradati, približavati se krišom, tiho, polako: *Poglȇj òkole kùći, kî se tämo šûlja, da nĩ kakūóf tât.*

šûma[1], i, *pl.* šûmi, šûm, *f.*, (tal. somma) [riječ lat. podrijetla, moguće preko hrv. standardnoga jezika *sûma* (HER X/191)], svota: *ūón je tokã na lûót vêlo šûmo sõldi.*

šûma[2], *adv.*, (tal. insomma), zapravo, ukratko: *Šûma, mî smo stor ȉli sȅ čâ smo moglȉ.*

šûmas (šûmasti), šûmasta, o; šûmastega; šumastèji, *adj.*, sulud, abnormalan: *Nemūój badât čâ govòri, ūón je màlo šûmas.*

šûmêt, šûmĩn - šumīmò - šûmīȇ i šumījúō; šûmīȇ, šûmêla, lo; šûmȉ, *v. i.*, šumjeti, bučiti: *Kadȁ so vêli dažljȉ vodȁ šûmȉ po sẽh drägah i potökeh.*

šundrât, šundrȃn - šundrâjo; šundrã, šundrȁla, lo, šundrȃn, šundrȁna, o; šundrãj, *v. p.*, (tal. sfondare) [mlet. *sfondrar* (DDV 652; VG 1015)], uništiti, upropastiti, potratiti (imetak): *ūón je šundrã cȇlo svojò kmèšćino.*

šûnfer, a, *m.*, sumpor: *Šûnferon se šunferâjo brãjdi.*

šunferât, šunferȃn - šunferâjo; šunferã, šunferȁla, lo; šunferȃn, šunferȁna, o; šunferãj, *v. i.*, sumporiti: *Jòš za mojȇ pämeti se tȓsi nȉso škrofȉli vȅč sämo šunferȁli.*

šûnut, šûnen - šûno i šûnejo, šûnu, -la, -lo, šûni, *v. p.*, sunuti, udariti nešto nekome u glavu: *Njemü je šûnulo va glâvo, da mūóra bȉt sämo takò, kakò će ūón.*

šûnja, i, *pl.* šûnji, šûnj, *m.*, glupan, budala: *Njegȁ sȉ držȉjūō za šûnjo.*

šûnjaf (šunjavi), šûnjava, o; šunjavega; šunjavèji, *adj.*, budalast, onaj koji govori kroz nos: *Šûnjavemu čovèku se kolȁsi rũgajo.*

šûp (šûpi), šūpȁ, šūpò, šupegȁ, šupèji, *adj.*, šupalj: *Drȇvo, kūó je šūpò nĩ za grȇdi ni za dȁski.*

šuperât, šuperȃn - šuperâjo; šuperã, šuperȁla, lo; šuperãj, *v. p.*, (tal. superare), prestići, nadmašiti, nadvladati: *ūón je va škūóle šuperã sȉ svojȉ kumpänji.*

šuperbȉja, i, *f.*, (tal. superbia) [mlet. *superbia* (DDV 723; VG 1121)], preuzetnost, oholost, ponos: *ūón ne znȃ čâ bi dèla òt šuperbȉji, takò mu dobro grȇ.*

šuperijûōr, a, *pl.* šuperijûōri, šuperijūóri, (tal. superiore), pretpostavljeni, viši po položaju, starješina: *ūón hvãli svojegȁ šuperijûōra.*

šuperijûōra, i, *pl.* šuperijûōri, šuperijûōr, *f.*, (tal. superiora), starješina, glavarica samostana: *Danàs nȉsan vȉde šuperijûōri.*

šupȉȇrp (šupȉȇrbi), šupȉȇrba, o; šupȉȇrba; šuperbèji, *adj.*, (tal. superbo), ponosan, ohol: *ūón je vãjki šupȉȇrp na svojò dȉco.*

šûpljika, i, *pl.* šûpljiki, šûpljik, *f.*, (tal. supplica), **1.** molba: *Jâ san stòri šûpljiko za otprȉȇt oštarȉjo.* **2.** vrsta trave **3.** vrsta žutog grožđa s dugačkim grozdovima s nabijenim jagodama

šupljikât, šupljikȃn - šupljikâjo; šupljikã, šupljikȁla, lo; šupljikãj; *v. i.*, (tal. supplicare), praviti molbu, moliti nešto: *ūón je šupljikã za jenò štipȉendijo.*

šupljĩna, i, *pl.* šupljĩni, šupljîn, *f.*, šupljina: *Nèke jämi ìmajo nūótre vêle šupljĩni.*

Šupljȉna, i, *m.*, prezime jedne porodice u Boljunu i u selu Šupljȉni na Boljunskom Polju, u. općina Boljun, sada Pazin: *Jedȉn Šupljȉna je va Boljȉne imȇ butiego.*

Šupljȉni, Šupljîn, *m.*, Šupljini, ime jednog zaselka u Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

šûrkat, šûrkan - šûrkajo, šûrka, šûrkala, o, šûrkaj, *v. i.*, dangubiti, šetati se bez posla, tratiti vrijeme, skitati se: *Hodȉ čâ dèlat a ne šûrkaj òkole!*

šurogât, a, *pl.* šurogâti, šurogãti, *m.*, (tal. surrogato) [učena riječ latinskoga podrijetla: ne mora značit da je iz talijanskoga, moguće da je ušla u dijalekt preko hrvatskoga književnoga jezika *sûrogât* (HER X/203)], nadomjestak: *Za vrȇme vūójski je bȉlò vȅč šurogãti.*

šûša, i, *pl.* šûši, šûš, *f.*, suša: *Lȋne je bȉlà vêla šûša, da se ot šûši nĩ moglò ni orât.*

šûšan (šûšni), šūšnȁ, ò; šušnega, šušnèji, *adj.*, sušan, suh, bez kiše: *Lȋne je bȉlò šūšnò lȅto.*

šûšanj, šûšnja, *pl.* šûšnji, šûšanj, *m.*, **1.** šuštanje, šum: *Pȉvo nègo pòčne bûra se čûje šûšanj.* **2.**

suho lišće: *Nagrȁbi màlo šûšnja za pȍt blãgo.*

šȕšica, i, *f.*, sušica, suhobolja: *Òt šȕšici umrȅ pȗno mlādèh ljũdi.*

šȕšičaf (šȕšičavi), šȕšičava, o; šȕšičavega; šušičavȅji, *adj.*, sušičav, onaj koji boluje od srdobolje: *Šȕšičavi ljûdi se mȗorajo čuvãt sākega štrapãca.*

šušîdij, a, *pl.* šušîdiji, šušîdij, *m.*, (tal. sussidio) [mlet. *sussidio* (DDV 724)], potpora, novčana pripomoć: *Stâri siromàhi nèbi mogl ȉ žívèt prȅs kakövega šušîdija.*

šušīēvȁt, šušíēvan - šušíēvajo, šušīēvã, šušīēvàla, lo, šušíēvan, a, o; šušíēvaj, *v. it.*, često sušiti: *Mî smo šušīēvàli bijankar ȉjo va kȗorte.*

šȕšīt, šȕšim - šȕše i šȕšijo, šūšȉ, šūšȉla, lo, šȕšen, a, o; šūšȉ, *v. i.*, sušiti: *Šūšȉ rȍbo, kadȅ te je vȍlja.*

šȕškat, šȕškan - šȕškajo, šȕška, šȕškala, lo, šȕškaj, *v. i.*, šuštati, govorkati: *Nèki šȕška, hodȉ v ȉdet, kî to grȉē.*

šušljȁt, šušljȃn - šušljâjo; šušljã, šušljàla, lo, šušljãj, *v. i.*, šuštati, hodati amo tamo: *Onȁ nȉč na dȅla vȅć sàmo šušljâ po kȕće.*

Šušnjēvac, Šušnjíēvca, *pl.* Šušnjíēvci, Šušnjēvac, *m.*, stanovnik rumunjskog sela Šušnjēvica u Istri.

Šušnjēvica, i, *f.*, Sušnjevica, mjesto na sjevernom dijelu Čepićkog polja i sjedište istarskih Rumunja.

Šušnjíēvka, i, *pl.* Šušnjíēvki, Šušnjíēvk, *f.*, stanovnica mjesta Šušnjevice.

šušnjíēvski, a, o, šušnjíēvskega, *adj.*, što pripada Šušnjevici: *Šušnjíēvske kȕći so pȑvo bīlē sàmo strȅšnice.*

šušpȅt, a, *pl.* šušpȅti, šušpíēt, *m.*, (tal. sospetto), sumnja, sumnjičenje: *Jâ nȗman pròti njemȕ nikakovega šušpȅta.*

šušpetȁt, šušpetȃn - šušpetâjo; šušpetã, šušpetàla, lo; šušpetȃn, šušpetàna, o, šušpetãj, *v. i.*, (tal. sospettare), sumnjati, sumnjičiti: *ūón šušpetâ, da mu je kujîn ȕro ukrã.*

šušpetȗōš, šušpetȗoža, o; šušpetȗožega; šušpetȅji, *adj.*, (tal. sospettoso), sumnjičav, sumnjiv: *ūón mi je bî vãjki šušpetȗōš.*

šušpȉr, šušpīrȁ, *m.*, (tal. sospiro), **1.** uzdah, **2.** kovački mijeh, kojim se potpiruje vatra u kovačnici.

šȕšta, i, *pl.* šȕšti, šȗšt, *f.*, (tal. susta) [mlet. *susta* (DDV 724; VG 1124)], **1.** mehaničko pero: *Mî imamo kanapȅ na šȕšto. Jâ san kȗpi temperîn na šušto.* **2.** žičani madrac: *ūón ȉma šȕšto na kućȅte.*

šuštȃnca, i, *pl.* šuštȃnci, šuštȃnc, *f.*, (tal. sostanza) [mlet. *sostanza* (DDV 678; VG 1157)], hranjivost, krepka hrana: *Bolnȉkȕ trȉēbe dȁt šuštȃnco ku će ozdrȁvet.*

šuštîna, i, *pl.* šuštîni, šuštîn, *f.*, (tal. sustina) [mlet. *sustina* (VG 1124)], pritiskač, kopča za ženske haljine: *Šuštîni slȕže mèsto botȕōni.*

šušũr, šušūrȁ, *pl.* šušūrȉ, šušũri, *m.*, (tal. sussuro) [kriva grafija, u tal. *sussurro* (VDLI 2302), mlet. *sussuro* (VG 1124; DDV 724)], žamor, buka, šuštanje: *Jâ san čũ vanȅ nekakūōf šušũr.* **2.** šaptanje: *Nȉsan čũ njȉhof šušũr.*

šušurȁt, šušurȃn - šušurâjo; šušurã, šušurȁla, lo; šušurãj, *v. i.*, (tal. sussurare) [kriva grafija, u tal. *sussurrare* (VDLI 2302), mlet. *sussurar* (VG 1124; DDV 724)], **1.** šuštati, praviti žamor, buku: *Kadȁ je vȅtar grȋnje šušurâ.* **2.** šaptati: *Čâ mu šušurâš va ûho?*

šȗžanj, šȗžnja, *pl.* šȗžnji, šȗžnji, *m.*, zarobljenik, rob: *Tũrki so sužnji prodavãli.*

šužȃnjstvo, a, *pl.* šužȃnjstva, šužȃnjstaf, *n.*, ropstvo, zarobljeništvo: *Tũrki so krstijȁni peljȁli va šužȃnjstvo.*

švâga, i, *pl.* švâgi, švãh, *f.*, raspuklina, pruga: *Kadȁ smȍkvi zvrȅskajo ȉmajo lȉēpe švâgi; po tȉēn se poznȃ, da so zrȅle.*

švâgas (švagasti), švâgasta, o; švâgastega, švagastȅji, *adj.*, prugast: *Onȁ je kupȉla màme jenȍ švâgasto veštȁljo.*

švȉndl, a, *m.*, (njem. Schwindel), prevara: *ūón se je zabogãte na švȉndl.*

švȉndlat, švȉndlan - švȉndlajo; švȉndla, la, lo; švȉndlaj, *v. i.*, (njem. schwindeln), varati: *Trgūōvci vȅć pũti švȉndlajo.*

švȉp, švībȁ, *m.*, (lat. cornus sanguinea), svib, vrsta drveta porodice drenova, koja ima bijele grozdaste cvjetove koji cvatu u svibnju: *Švȉp rāstȅ po štȑpedeh.*

T

tȁ, o tȅ i tíē; h tȅ i tíē, tȍ, - na tȅ i tíē, s tū̍o(n), *pl.* tȅ, o tȅh, tȅn i tíēn, po tȅ, - na tȅh, s tȅmi, *pron. dem. f.*, ta: *Tȁ munīȇda nī prâva. Dāj mi tȍ pȁlico.*

tâ (tȍ), o tegȁ, h temù, za tegȁ (tȍ), - , na temù i tíēn, s tíēn, *pl.* tî (tȅ), o tȅh, h tȅn i tíēn, za tî (tȅ), - , na tȅh, s tȅmi; *pron. dem. m.* i *n.*, taj i to: *Tâ pū̍ot pȅlje v Rīēkȍ. Tâ pūt je pasā líšo.*

tabȁk, a, *m.,* (njem. Tabak) [mlet. *tabaco* (DDV 728; VG 1129)], duhan: *O(t) tabȁka se dȅlajo cigâri i španjulȅti.*

tabakȁt, tabakȋn - tabakâjo, tabakā, tabakȁla, - ȁlo; tabakāj, *v. i.*, (tal. tabaccare) [mlet. *tabacar* (DDV 728; VG 1129)], šmrkati burmut: *Stâri ljûdi so rȁdi tabakȁli i ponūjȁli prīēžo tabȁka.*

tabakȇvat, tabakûjen - tabakûjo; tabakȇva, la, lo; tabakū̃j, *v. it.;* (tal. tabaccare) [v. **tabakȁt**], šmrkati burmut: *Mū̍oj pokū̍ojni nū̍ono je tabakȇva i sȁkemu ponȕdi prīēžo.*

tabakī̍era, i, *f.* (tal. tabacchera) [tal. *tabacchiera* (VDLI 2309)], *pl.* tabakī̍eri, tabakī̍er, *f.*, burmutica, duhan kesa: *Mū̍oj nū̍ono je imī̍ jenȍ lī̍epo tabakī̍ero od bī̍ele kȍsti.*

tabakîna, i, *pl.* tabakîni, tabakîn, *f.*, (tal. tabacchina) [mlet. *tabachina* (DDV 728; VG 1129)], radnica tvornice duhana: *V Rīēkȅ je va fȁbrike bílo čȕda tabakîn.*

tabār, tabārȁ, *pl.* tabarȉ, tabāri, *m.*, (tal. tabarro) [mlet. *tabaro* (DDV 728; VG 1129)], seljački dugi vuneni ogrtač, zimska kabanica, *dem.* tabarȉć: *Za mojī pāmeti so tabār nosȉli sámo pastīrȉ i Učkari.*

tabȅla, i, *f.*, (tal. tabella), *pl.* tabȅli, tabī̍el, **1.** tabla, školska ploča: *Va škū̍ole vȉsi va sȁke klȁse vêla tabȅla.* **2.** natpis nad dućanom ili drugim lokalom: *Nȅke oštarȉji nȉso imȅle tabȅli, vȅć sámo šū̍j ubȅšen nȁd vrātah.*

tabȅlica, i, *pl.* tabȅlice, tabȅlic, *f.*, (tal. tabelletta) [hrvatska izvedenica na –ica od **tabȅla**], **1.** školska tablica za djecu: *Mȉli otrokȉ s počī̍etkā nosȉjo tabȅlico va škū̍olo.* **2.** *dem.* od tabȅla.

tabernȃkul, a, *pl.* tabernȃkuli, tabernȃkul, *m.*, (tal. tabernacolo) [općehrvatski latinizam], sveto hramište: *Tabernȃkul se nahā̍ja na oltārȅ va crī̍ekve.*

tâbor, a, *pl.* tâbori, tâbor, *m.*, javni zbor, skupština: *Nȅkat so va Ìstrije hrvãcki popȉ držȁli tâbori. Nȅkat je Lagȉnja držā tâbori va Ìstrije.*

tadbȉna, i, *pl.* tadbȉni, tadbîn, *f.*, krađa: *O tadbȉni se ne mȍre žīvȅt. Tadbȉno se kaštigâ.*

tajadȅli, tajadī̍el, *pl. t. f.*, (mlet. tajadele) [mlet. *taiadele* (VG 1132)], rezanci, vrsta tjesteninе: *Čī̍era smo imȅli tajadȅli za večȅro.*

tājȉt, tājin - tâje i tājijo, tājī, tājȉla, tājȉlo; tājen, a, o; tajȉ, tajiti, ne kazati istinu: *Čâ tājiš, rȅći ìstino i nīēnega se nebū̍oj.*

tājno, *adv.*, potajno, kradomice: *Tȍ se ne smī̍ê znȁt, ȁš je tājno.*

tājsti, tājsta, tājsto, tȇjstega, h tȇjstemu, za tȇjstega, -, na tȇjsten, s tȇjsten i tíējsten, *pl.* tȉjsti, o tȇjsteh, h tȇjsten i tíējsten, za tȉjsti, - , na tȇjsteh i tíējsteh, s tȇjstemi i tíējstemi, *pron. dem.*, taj isti, taj tu, dotični: *Tȇjstega čovȅka nȉsan još nȉkat vȉde.*

tȁk, a, *pl.* tȁki, tâk, *m.*, (tal. tacco) [mlet. *taco* (VG 1131)], peta od cipela, petnjak: *Sadā je žīēnska mū̍oda nosȉ visȍki tȁki.*

takâda, i, *pl.* takâdi, takât, *f.*, (mlet. tacada), bȍckanje, zafrkavanje, prigovor: *Onȉ mu dājū̍o takâdo sȁmo, da ga jā̍de i šekājo.*

tākȁt[1], tākȃn - tākâjo; takā, takȁla, lo; takȃn, takȁna, o, takāj, *v. p.*, (tal. attaccare) [mlet. *tacar* (DDV 729; VG 1130)], **1.** započeti (razgovor): *ū̍on je prȉvi takā kantȁt.* **2.** prilijepiti: *Takāj ovȍ mȃrko na kuvī̍erto za na pošto!*

takȇvat, takûjen - takûjo; takȇva, la, lo; takū̃j, *v. i.*, (tal. attaccare) [v. **takȁt[2]**], lijepiti; prilijepivati: *Pred balotacijū̍oni ū̍on je takȇva plakāti po portū̃neh i z ȉdeh.*

taknūt, tȁknen - tȁkno i tȁknejo; taknū̃, la, lo; tȁknjen, a, o; taknȕ, *v. p.*, taknuti, dirnuti: *ū̍on je prîša kȁsno dȍma pȁk nī večȅro ni taknū̃. Sȁmo ga provāj taknūt, pak ćēš znȁt čâ će te tokȁt.*

takȍ, *adv.*, tako: *Takȍ se ne smī̍ê dȅlat. Pūšȉ takȍ kakȍ san ti narīēdȋ!*

takujîn, a, *pl.* takujîni, takujȉni, *m.*, (tal. taccuino) [mlet. *tacuin* (VG 1132)], novčarka, novčanik: *Kȁt san bî mȉli nȉsan imȇ za ni sôldi ni takujîina. Lȇpo je kat čovȅk ȉma pȗn takujîn sôldi.*

takȗf, takȍva, o; takȍva, *adj.*, takav: *Nȇni nȉma takȍvega volȁ kakȍ mȗj sūsèd.*

talār, talārà, *pl.* talārȉ, talār, *m.*, (tal. talare) [samo za značenje br. 2], **1.** drveni prozorski okvir: *Talārȉ na ūknah vȅč stȁri i bršȉvi.* **2.** popovska halja: *Talārȉ nȍsijo sàmo popȉ.*

talenȁt, talīenta, *pl.* talīenti, talīent, *m.*, (tal. talento) [u hrvatskome standardnome jeziku učena riječ grčkog podrijetla (HER X/322], talent, prirodna nadarenost: *Nȅki ȉma vȅč talīenta a drūgi mȁnje.*

tȁler, a, *pl.* tȁleri, tȁler, *m.*, (njem. Thaler), stari zlatni dukat: *Poli nàs kmètī nȉmajo ni tȁler ni cekȋni.*

talīȇr, talīērà, *pl.* talīērȉ, talīēri, *m.*, (tal. taliere) [mlet. *taier* (VG 1133); u tal. *tagliere* (VDLI], drveni tanjur, *dem.* talerȉć: *Na talīērȅ se dājȅ otrokȗ̄n jȅs.*

talīȇnt, a, *pl.* talīenti, talīent, *m.*, (tal. talento) [u hrvatskome standardnome jeziku učena riječ grčkog podrijetla (HER X/322], talent, prirodna nadarenost: *Pȗno ljūdi ȉma talīenta za nȅko stvar, ma ga ne znȋjo skorȉstit.*

Tâlija, i, *f.*, Italija: *Va Tâlije radȋ pȗno žbîra. Va Tâlijo hòdi pȗno furīēšt.*

Talijȃn, a, *pl.* Talijȃni, Talijȃni, *m.*, (tal. Italiano), Talijan, *dem.* Talijȃčić: *Talijȃni so dobrȉ muzikȃnti i kantadȗ̄ri.*

Talijȃnka, i, *pl.* Talijȃnki, Talijȃnk, *f.*, (tal. Italiana) [hrvatska izvedenica na –ka od etnika **Talijȃn**], Talijanka: *Talijȃnki so navadno mȗ̄raste.*

talijȃnski, a, o; tālijȃnskega, *adj.*, talijanski: *Poli nàs znȃ pȗno ljūdi talijȃnski. Tȍ je talijȃnska rȍba.*

tālȉt, tālin - tālo i tālijo, tālī, tālȉla, tālȉlo, tāljen, a, o; tālī, *v. i.*, taliti, topiti kovinu: *Ȍlovo se tāli z ugnjīēn.*

tambaškȁt, tambaškȃn - tambaškājo, tumbaškā, tambaškȁla, tambaskȁla, tambaškāj, *v. i.*, (mlet. tambascar), natucati jezikom, čavrljati: *Onȁ nan je nèšto tambaškȁla, ma je nȉsmo razumȅli.*

tambȗr, tambūrà, *pl.* tambūrȉ, tambūri, *m.*, (tal. tamburo) [mlet. *tamburo* (DDV 733; VG 1135)], bubanj, doboš, *dem.* tamburȉć: *Sȁka bȃnda ȉma i svȗ̄j tambȗr.*

tambûrica, i, *pl.* tambûrice, tambûric, *f.*, tamburica: *Mȗ̄j kujîn lȉ̄epo igrȃ na tambûrico.*

tȁmoka, *adv.*, tamo: *Danȁs hodi tȁmoka po sȉ̄eno kadȅ smo trȃvo pokosȉli.*

tan - tan, trana - nāj, trana - nāj ili trâj - na - nî - na, nê - na, trâj - na - nāj, trâj - na - nā, Rožice rumȇna.

tȁnac, tȁnca, *pl.* tȁnci, tȁnac, *m.*, (njem. Tanz), ples: *Večerȁs grīēmȍ na tȁnac va hotīēl.*

tȁncat, tȁncan - tȁncajo; tȁnca, la, lo, tȁncaj; *v. i.*, (njem. tanzen), plesati: *Mlâdi ljûdi rȁdi tȁncajo samo ku ȉmajo za tȍ prilȉko.*

tančȋna, i, *pl.* tančȋni, tančȋn, *f.*, tanka zemlja, tanki sloj zemlje: *Žîr ne mȍre rās na tančȋne.*

tȁnak (tȁnki), tȁnka, o; tȁnkega, tȁnji, *adj.*, tanak: *Dājmi jenȍ tȁnko mljȁvico za klatȉ urȅhi i līēšnjaki.*

tȁnto, *adv.* (tal. intanto) [mlet. *intanto* (VG 507)], ipak, barem: *Tȁnto smȍga nȁšli dȍma.*

tȁpar, a, *pl.* tȁpari, tȁpar, m., ogrjevno drvo, cjepanica oko 20 cm duga za kuhinjski štednjak; *dem.* tȁparić: *Za mojīē pȃmeti so Boljūnci tȁpari peljȁli na pȍrat pȍli Plomīnā.*

tapȁt, tapȃn - tapâjo, tapā, tapȁla, lo; tapāj, *v. i.*, tapkati (u tmici): *ūčn je va škūrīēn tapā dȍkle nȉnīša kljūč.*

tapecīȇr, tapecīērà, *pl.* tapecīērȉ, tapecīēri, *m.*, (tal. tappezziere) [mlet. *tapezzier* (DDV 735)], tapetar: *Ta pecīērȉ bȉvajo va grādeh i dobrȍ so plāćeni.*

tapecīȇrka, i, *pl.* tapecīērki, tapecīērh, *f.*, (tal. tappezziera) [hrvatska izvedenica na –ka od mletacizma **tapecīȇr**], tapetarka, žena koja pravi ćilime i divane: *Tȁ tapecīērka dȅla fȉni tapīēti.*

tapecīȇrski, a, o; tapecīērskega, *adj.*, (tal. tappezziere) [hrvatska pridjevska izvedenica od **tapecīȇr**], tapetarski, koji pripada tapetaru: *Tȍ je tapecīērski posāl, kî nȉ za sȁkega.*

tapīēt, a, *pl.* tapīēti, tapīēt, *m.*, (tal. tappeto), ćilim, sag, tepih: *Tapīēti držīē va kūće sàmo gȍspoda.*

tâ pūt, *adv.*, za sada, ovoga puta: *Tâ pūt san ti prostȋma nīēćuvȅč ku ne būdȏš bȍlji.*

tȁra, i, *pl.* tȁri, târ, *f.*, (tal. tara) [u hrvatskome standardnome jeziku je to posuđenica iz španjolskoga (HER XI/5], tara, otpadak: *Poli sȁkega artižȃna zustȃne i tari. Tȁra zustȃne vājki na dne.*

Tarabȋn, a, *m.*, nadimak, jedne porodice u selu

Katūn na Boljunskom Polju, u općini Boljun, sada Pazin: *Za mojȇ pȁmeti je jedȋn Tarabȋn bî mīnjen i perikulūōš.*

tarȁc, a, *pl.* terȁci, terâc, *m.*, (tal. terrazzo) [mlet. *terazzo* (DDV 744)], pločnik: *Poli nȁs ȉma mȁlo kâ kūća terȁc pred vrāti.*

tārȁc, tārcȁ, *pl.* tārcȉ, tārci, *m.*, moljac: *Tārcȉ so mi va pikȁbite sȍjakēto zjilȉ.*

taracȁt, taracȋn - taracâjo, taracā, taracȁla, -ȁlo; taracȋn, tarcȁna, ȁno, taracāj, *v. i.*, (tal. terrazzare) [mlet. *terazzar* (DDV 744)], popločati: *ūōn je taracā svūōj kūōrt i sālȍ.*

taranjkȁt, taranjȋn - taranjkâjo; taranjkā, taranjkȁla, lo; taranjkāj, *v. i.*, pjevati narodne pjesme u dvoje, jedan debelim, a drugi tankim (ženskim) glasom.

tarȉfa, i, *pl.* tarȉfi, tarîf, *f.*, (tal. tariffa), propisna pristojba, cjenik: *Va grādeh ȉmajo takȍvo tarȉfo.*

tārma, i, *pl.* tārmi, tȁram, *f.*, (tal. tarma) [mlet. *tarma* (DDV 736; VG 1139)], moljac, ličinka: *Slavīćȉ rȁdi jīdūō tārmi.*

tarmȁt, tarmȋn - tarmâjo; tarmȎ, tarmȁla, lo; tarmȋn, tarmȁna, o; tarmȎj, *v. i.*, (tal. tarmare) [mlet. *tarmar* (DDV 736; VG 1139)], izgrizati, izjedati po moljcima: *Njȉgova rȍba je sȁ tarmȁna o(t) tāram.*

tartarȕga, i, *pl.* tartarȕgi, tartarûh, *f.*, (tal. tartaruga) [mlet. *tartaruga* (DDV 737; VG 1140)], kornjača: *Grajȁni držīē tartarȕgi va kūće, ȁš je njȉhovo mīēso dobrȍ za jēs.*

tâs, tâsta, *pl.* tâsti, tāsti, *m.*, tast, svekar: *Tâ sūsēt ȉma dobregȁ tâsta, kî mu pomȍre va sȁken dēle.*

tȁsa, i, *pl.* tȁsi, tâs, f., (tal. tassa), taksa, pristojba: *Za pašapūōrt se mūōra plātȉt tȁso, a i za licīēnco.*

tasȁt, tasnn - tasâjo; tasā, tasȁla, lo; tasâj; *v. i.*, (tal. tassare), propisati taksu, pristojbu: *Kadȁ je dȍbi licīēnco za otprīēt oštarȉjo so ga tȁsali z vêlo tȁso.*

tâšća, i, *pl.* tâšći, tâšć, *f.*, tasta, svekrva, punica: *Onȁ ne mȍre vȉdet svojȍ tâšćo.*

tât, *a, pl.* tâti, tāti, *m.*, kradljivac: *Nēkat je bȉlȍ vēć tāti nēgo dȃn danȁs.*

tatȉca, i, *pl.* tatȉce, tatîc, *f.*, kradljivica: *Tatȉce so prefrȉgane.*

tavȅla, i, *pl.* tavȅli, tavīēl, *f.*, (tal. tavella) [mlet. *tavela* (DDV 738; VG 1142)], tanka opeka, cigla 2 i 1/2 cm debela, *dem.* tavȅlica: *Tavȅli se rābe za tremēžat kămari.*

tavijūōl, a, *pl.* tavijūōli, tavijȕōli, *m.*, (tal. tavaiuolo) [mlet. *tavaiol* (VG 1142)], ubrus, stolnjak, servijeta; *dem.* tavijolȉć: *Tavijūōl rābe gȍspoda za stūōlon pȍli ubēda, ȁli večȅri.*

tavulȁc, tavulȁca, *pl.* tavulȁci, tavulâc, tavulȁca, *m.*, (tal. tavolaccio) [mlet. *tavolazzo* (DDV 738); *tavolazo* (VG 1143)], kola za prijevoz pokućstva i teških tereta: *Tavulȁc se rābi sȁmo va grādeh.*

tavulacijūōn, a, *pl.* tavulacijūōni, tavulacijȕōni, *m.*, (tal. intavolazione), uknjižba, knjiženje u gruntovnici: *Jedȋn posēs se ne mȍre prenēs nīse pres tavulacijūōne.*

tavulār, tavulārȁ, *pl.* tavulārȉ, tavulāri, *m.*, (mlet. tavolar), gruntovnica, zemljišno knjižni ured: *Sȁko kūpnjo i prodȁjo kūći i grūnta se mūōra zapīsāt va tavulārē.*

tavulȁt, tavulȋn - tavulâjo; tavulā, tavulȁla, lo; tavulȋn, tavulȁna, o, tavulâj, *v. p.*, (tal. intavolare) [mlet. *intavolat* (VG 507)], knjižiti, uknjižiti u gruntovnim kjigama: *Nā tīēn grūnte je mūōj nēput tavulȋn.* **tavulȁt se** (tal. intavolarsi) - knjižiti, uknjižiti se u gruntovnim knjigama: *Bȋnka se za sȁko posojȉlo tavulâ na cīēle kmēšćine.*

tavulȅvat se, se tavulûjen - tavulȅva, la, lo; tavulūj se, *v. i.*, (tal. intavolarsi) [v. **tavulȁt**], knjižiti se: *ūōn je sȁkemu kīēmu je posūōdȉ bīēći se zājno tavulȅva na njigȍvo kmēšćino.*

tavulȋn, a, *pl.* tavulȋni, tavulȉni, *m.*, (tal. tavolino) [mlet. *tavolin* (VG 1143)], mali stol, pisaći stol: *ūōn na tavulȋne pīše i držȉ lȉbri.*

tȅ, a, *m.*, (tal. thè) [mlet. *tè* (VG 1143; DDV 739)], čaj: *Jâ ne pījēm tȅ, vēć mlīēkȍ ȁli prežgānо jūho.*

teâtar i **treâtar,** a, *pl.* teâtri, teātri, *m.*, (tal. teatro) [učena riječ grčkoga podrijetla; ne mora značiti da smo je preuzeli iz tal., moguće da je iz hrvatskoga standardnoga jezika doprijela u boljunski govor], kazalište. *Mî smo bȉlȉ čīēra va teâtre vȉdet jenȍ komīēdijo.*

tȅć, tečȅn - tečūō, tekūō i tečējo; tȅka, teklā, lȍ; tečȉ, *v. i.*, **1.** teći, curiti: *Boljūnčica tečȅ čez Vlâški Lūōh.* **2.** trčati: *Tečȉ, tečȉ, da ne zakȁsniš va škūōlo! Lȅta tekūō nȉč ne rekūō.* (nar. poslovica)

tegȁ ȉma, *adv.*, tome ima: *Tegȁ ȉma vēć pêt lītȁ, da je prîša z Mȅrik.*

tȅkuć, *adv.* i *part. praes.*, trkom, tekući: *Onȁ je šlȁ tȅkuć va škūōlo, da ne zakȁsni.*

tȅkut, i, *pl.* tȅkuti, tȅkut, *f.*, kokošja uš: *Kadȅ so*

tȅkuti na štȁle se ne mȍre na sr̄ȅne spȁt.

telȁc, telcȁ, *pl.* telcȉ, telâc, *m.*, muško tele do jedne godine staro; *dem.* telčȉć: *Telcȁ se prodȃ nājvèć sporȁdi mlr̄ekȁ.*

telefonȁt, telefonȃn - telefonȃjo i telefonȓ, telefonȁla, lo; telefonȓj; *v. i.*, telefonirati: *Telefonȓj mu nèka vȁlje prȉde h nȃn.*

telefonȅvat, telefonûjen - telefonûjo; telefonȅva, la, lo; telefonȗj, *v. i.*, telefonirati: *Mî smo si vȃjki telefonȅvali, kat smo tȅli pūóć na špȁs.*

tentȁt, tentȃn - tentâjō, tentã, tentȁla, tentȁlō, tentãj, (tal. tentare) [mlet. *tentar* (DDV 743; VG 1147)], kušati, zavesti na zlo, napastovati nekoga: *uȏn me je tentã, da mu prodȃn mojȍ ȕro, ma ja nisan tȉē.*

tentȅvat, tentûjen, tentûjo; tentȅva, la, lo; tentȗj, *v. it.* (tal. tentare) [v. **tentȁt**], pokušavati: *uȏn me je vȅć pūti tentȅva preslīepȉt, ma mu nȉšlo za ruȏko(n).*

tȅpal (tȅpli), tȅpla, o; tȅplega, teplȅji, *adj.*, topao, vruć: *Jūhȁ je nājbȍlja, kād je tȅpla.* **tȅplo**, *adv.*, toplo: *Jâ san sūka jakȅto, āš mi je bȋlo tȅplo.*

teplīna, i, *f.*, toplota, vrućina, žega: *Na Boljūnšćine znȃ bȉt po lȅte vêla teplīna, da se mūóre pūóć va hlât.*

teplȉt (se), tȅplin - tȅplijō, teplî, teplȉla, lo; teplȉ (se), *v. i.*, grijati (se): *Jâ tȅplin vȍdo za kafȅ. uȏn se tȅpli poli ugnjȁ, āš mu je zīmȁ.*

terȓn, terȁna, *m.*, (tal. terrano), vrsta crnog i bijelog istarskog grožđa: *O(t) terȁna se dȅla dobrȍ vīnȍ.*

tesār, tesārȁ, *pl.* tesārȉ, tesāri, *m.* tesar: *Tesārȉ tȅšo gr̄ȅdi i cokȉ.*

tesȁt, tȅšen - tȅšo i tȅšejo; tesã, tesȁla, lo; tȅsan, a, o, tešȉ, *v. i.*, tesati: *Onȉ tȅšo cokȉ za gr̄ȅdi za kūóća.*

tȅsera, i, *f.*, (tal. tessera) [mlet. *tessera* (VG 1149)], potrošačka karta za živežne namirnice ili za robu: *Tȅseri so se dījelȉle sāmo za vr̄ȅme vūójski i pâr lȇt pȍtle vūójski.*

tȅsten (testȅni), testȅna, o; testȅnega, *adj.*, tjestast: *Mî jīmȍ nājrāji testȅno hrānȍ. Na Boljūnsken Pȍlje se jenȅ brãjdi zovūó "Pȍli tȅstene njȉvi".*

testenȉna, i, *pl.* testȅnini, testenȋn, *f.*, tjestenina: *Za ubȅt smo imȅli testȅnino z mūésom.*

teškȁt se, mi se teškâ, teškȁlo, *v. i.*, podrigivati se, tjerati na podrigivanje, osjećati se zlo na želudcu. Taj glagol se upotrebljava samo u trećem licu sing.: *Snūóć, pȍtle večȅri mi se je jâko teškȁlo.*

teškoćȁ, teškoćȉ, *f.*, poteškoća, tegoba: *Mūój bârba je uzidã kūćo s vêlo(n) teškoćūó(n).*

teštamȅnat, teštamīenta, *pl.* teštamīenti, teštamīent, *m.*, (tal. testamento) [mlet. *testamento* (VG 1150)], oporuka, posljednja volja: *uȏn je va teštamīente sȍkmēšćino pûsti svojȅ ženȅ.*

teštamīent, a, *pl.* teštamīenti, teštamīent, *m.*, (tal. testamento) [mlet. *testamento* (VG 1150)], oporuka, posljednja volja: *Poli nās je jedȋn bogatāš ȕmr pres teštamīenta.*

teštārt (teštārdi), teštārdega; teštardȅji, *adj.*, (tal. testardo), tvrdoglav, svojeglav: *Teštārdega človȅka je tȅško obrnūt.*

tȅt i **htȅt,** ću - ćȅ, ćȍ i ćȅjo, tīē, tȅla, tȅlo, *v. i.*, htjeti, hotjeti: *Mūój brȁt je tīē pūóć va škūólo, mȁ otāc ga nȉ pûsti.*

tetȁ, tetȉ, *pl.* tetȉ, tīēt, *f.*, tetka, *dem.* tetȉca: *Otrokȉ gr̄ēdūó rādi h tetȅ, āš jin vājki čâ regalâ.*

težāčki, a, o; težāčkega, *adj.*, radnički: *Težāčko dȅlo nȉ lāhko, āš se mūóra kopȁt, kōsit, makinȁt i drūgo.*

težāk, težākȁ, *pl.* težākȉ, težāki, *m.*, poljodjelski radnik, nadničar, *dem.* težačȉć: *Tȁ impr̄ēža tr̄ēbe pūno težāki.*

težakȉnja, i, *pl.* težakȉnji, težakînj, *f.*, radnica, nadničarka, *dem.* težakȉnjica: *Težakȉnji se zȉmljo za lāgljo dȅlo.*

tî, o tebȅ, h tebȅ, (ti); za tebȅ (te), -, na tebȅ, s tȍbon, *pl.* vî, od vās, h vȃn, -, za vās, na vāmi; *pron. pers.*, ti: *Jâ ne gr̄ēn z tȍbon. Tȍje līēpo o(t) tebȅ.*

tȉca, i, *pl.* tȉce, tîc, *f.*, ptica (ženska), *dem.* tȉčica: *Tȉce līēgūó jāja va njīzlȅ.*

tȉčar, a, *m.*, ptičar, lovac ptica i pas ptičar: *Tȉčari lovīē tȉći i na bȉsk, za ćapȁt jih žīvȅ.*

tîči, a, o; tîčega, *adj.*, ptičji: *Tîče jāja so sȁkega kolūóra.*

tičurȉna, i, *pl.* tičurȉni, tičurîn, *augm.* od tȉć, *f.*, neobično velika ptica: *Jenȍ lȅto so kmȅti vȉdeli nād Čepāljsken jȅzere jenȍ tičurȉno velȉko, kakȍ pūrman, kâ je v ârije rūkȁla.*

tȉć, a, *pl.* tȉći, tîć, *m.*, ptica (mužjak), *dem.* tȉčić: *Va nȅkeh nāšeh bȍškah ȉma pūno tîć, kî līēpo kantâjo.*

tīēk, a, *m.*, tek: *Danās nȉman ni mȁlo tīēka, pak nīēću večȅrat.*

tieknūt, tīēknen - tīēkno i tīēknejo, tieknū, - la, - lo; tieknȉ, *v. p.*, teknuti, ući u tek: *Danās mi ubȅt nî tīēknū, āš mi je štȍmih rovinȃn.*

tîêlo, a, *pl.* tîêla, tîêl, *n.*, tijelo: *Nèkat se je polî nâs pòd Austrijo votâlo za podeštarîjo va trî tîêla.*

Tîêlova, i, *f.*, Tijelovo: *Na Tîêlovo se je va sàke plovanîje dèla vêli prošišijûõn zvîn crîêkvi.*

tîêmpel, a, *pl.* tîêmpeli, tîêmpel, *m.*, (tal. tempio), hram, bogomolja: *Abrèji ìmajo svûõj tîêmpel.*

tîênda, i, *pl.i tîêndi, tîênt, f.,* (tal. tenda) [mlet. *tenda* (VG 1146; DDV 742)], šator, krov od debelog platna, *dem.* tîêndica: *Cigînni žìvûõ i bîvajo po(t) tîêndo(n).*

tîêndit, tîêndin - tîênde i tîêndijo; tîêndi, la, lo; tîênden, a, o; tîêndi; (tal. tendere) [mlet. *tender* (VG 1147; DDV 742)], upravljati, gospodariti, njegovati, timariti: *Kî blâgo bòlje tîêndi, vèć mu rîêndi.ûõn je sîm pak slâbo tîêndi kampânjo.* **tîêndit se** (tal. intendersi) - razumjeti se u nešto; biti vješt u nečemu: *Sàki se tîêndi va svûõj posâl.*

tîênfanje, a, *pl.* tîênfanja, tîênfanj, *n.*, (njem. Dämpfung), gulaš, meso s umakom: *Va oštarîjeh dâvajo za marîêndo tîênfanje àli trîpi.*

tîênfat, tîênfan - tîênfajo; tîênfa, la, lo; tîênfan, a, o; tîênfaj, *v. i.*, (njem. dämpfen), pržiti na pari, isparivati: *Onâ tîênfa govèdino za abèt.*

tîêntegà, *adv.* međutim, u međuvremenu, uslijed toga: *Mà tîêntegà je sè propâlo o(t) tòći.*

tîêrmin, a, *pl.* tîêrmini, tîêrmin, *m.*, (tal. termine), rok: *Jâ mu mûõran vrnût lîbar va tîêrmine o(t) dèset dîn.*

tîêsîn (tîêsni), tîêsnà, tîêsnò; tesnèga, tesnèji, *adj.*, tijesan, uzak: *Ovî postolî so mi tîêsnî, pàk me žûlijo.*

tîêstò, à, *n.*, tijesto: *Skùhaj mi čâ za večêro o(t) tîêstà.*

tìf, a, *m.*, (tal. tiffo) [netočna grafija: u tal. *tifo* (VDLI 2370), mlet. *tifo* (DDV 748)], vrst trbušne bolesti, pošalina: *Kî bolîêje o(t) tìfa na glâvè zgûbi sî lâsi.*

tîkât, tîčen - tîčo i tîčejo; tîkã, tîkàla, lo; tîkan, a, o; tîčî, *v. i.*, **1.** ticati, dirati: *Tò se ne smîê tîkât.* **2.** oslovljavati jedan drugoga sa ti. **tîkât se -** ticati se: *Onò, čâ dèlaš se nîênega nîč ne tîče.*

tîmbar, tîmbra, *pl.* tîmbri, tîmbar, *m.*, (tal. timbro) [mlet. *timbro* (VG 1155; DDV 748)], žig, pečat: *Sàki oficij mûõra imèt svûõj tîmbar.*

timbrât, timbrîn - timbrâjo, timbrã, timbràla, lo; timbrîn, timbràna, o; timbrãj, *v. i.*, (tal. timbrare) [mlet. *timbrar* (VG 1155; DDV 748)], pečatiti, žigosati: *Pòšta sàki pakèt i lîs timbrâ.*

timbrèvat, timbrûjen - timbrûjo, timbrèva, la, lo; timbrèvan, a, o; timbrũj, *v. it.*, (tal. timbrare) [v. **timbrât**], žigosati, pečatiti: *ûõn je slûžî na pòšte i lîsti timbrèva.*

timũn, timūnà, *pl.* timūnî, timũni, *m.*, (tal. timone) [mlet. *timon* (VG 1155; DDV 748)], *dem.* timunîć **1.** rudo: *Polî nâs timūnî dèlajo òt brestòvini, àli bùkovini.* **2.** kormilo: *Bârka ne mòre bît prês timūnâ.*

timunât, timunîn - timunîjo, timunî, timunàla, lo; timunîj, *v. i.*, (tal. timonare), kormilariti, upravljati kormilom: *Va bârke jedîn vogâ, a drùgi timunî.*

tînta, i, *pl.* tînti, tînt, *f.*, (njem. Tinte), crnilo, mastilo: *Danâs ìma vèć fûõs tînt za pîsât i piturât.*

Tinjîn, Tinjàna, *m.*, Tinjan, ime jednog gradića, u. opć. Pazin, kotar Pula: *Tinjîn se nahâja na cèste za Porîêč.*

tirâka, i, *pl.* tirâki, tirâk, *f.*, (mlet. tiraca), poramenica, naramenica: *Nèki moškî nòsijo tirâki na bragèšah mèsto pâsa.*

tìrat, tìran - tìrajo, tìra, tìrala, lo; tìran, a, o; tìraj, *v. i.*, tjerati: *Àla tìraj ûõvci na pâšo, va Kràso.*

tîšćêt, tîšćîn - tîšćîe i tîšćijûõ; tîšćîe, tîšćèla, lo; tîšćî, *v. i.*, tištiti, tiskati, žuljati: *Menè je dîn postûõl tîšćî.*

tìšljar, a, *pl.* tìšljari, tìšljar, *m.*, (njem. Tischler), stolar: *Tìšljari dèlajo i poprãvljajo mobìljo i sòpohîšćino.*

tišljarìja, i, *f.*, (njem. Tischlerei), stolarski posao, zanat, radionica, stolarija: *Tìšljari ìmajo va tišljarîje sàke sûõrti ordîênja. ûõn je navàdi tišljarîjo va Pûle.*

tìšljarski, a, o; tìšljarskega, *adj.*, stolarski, koji pripada stolaru: *Tò je tìšljarsko ordîênje i tìšljarski art.*

tìtul, a, *pl.* tìtuli, tìtul, *m.*, (tal. titolo), naslov, naziv: *ûõn ìma tìtul generâlà vèć pâr lîêt.*

tìtula, i, *pl.* tìtuli, tìtul, *f.*, (tal. titola) [mlet. *titola* (VG 1158)], uskrsna krušna lutka s jajetom kao glavom, pletenica: *Tìtolo se dèla za Vazîn za otrokî.*

titulât, titulîn - titulâjo; titulã, titulàla, lo; titulîn, titulàna, o; titulãj; *v. p.*, (tal. titolare), osloviti, nasloviti: *Jâ san ga titulã kakò konžiljtêrâ.*

titulȅvat, titulûjen - titulûjo; titulȅva, la, lo; titulȅvan, a, o; titulȅvaj, *v. it.*, (tal. titolare), oslovljavati, davati naslov: *Njegȁ so titulȅvali za konžiljīērā.*

tlȍ, tlȁ, *pl.* tlȁ, tlī̑eh, *n.*, zemlja, pod: *Nemūōj pȁs na tlȁ. Čȃ se učēš po tlī̑eh. Poberì urēhi čȃ ležíš na tlī̑eh!*

tȍča, i, *f.*, tuča, led: *Nēki krȁji màlo fȁli sȁko lēto trpī̑ o(t) tȍči, äš jih tȍča potūče.*

točȉla, točîl, *pl. t. n.*, **1.** mjesto, gdje se drva otiskuju nizbrdo. **2.** naziv jednog toponima (brijega).

točȉt, tȍčin - tȍče i tȍčijo; točȋ, točìla, lo; tȍčen, a, o; točì, *v. i.*, **1.** lijevati: *Onȁ je točȉla sùzi na grobȅ svojegȁ sîna.* **2.** točiti: *Jâ san točȋ vīnȍ za nàši gȍsti i na samnjȅ.*

tȏć, a, *pl.* tȏći, tūōć, *m.*, (mlet. tocio), umak, sok: *Dȃj mi màlo taća za palī̑ento, äš je sūhā.*

Tȏć, a, *m.*, nadimak jedne porodice u Boljunu, u. općina Boljun, sada Pazin: *Jedȋn Tȏć je bî za mojī̑ pameti fȃnat ot podeštarìji.*

tokȁt, tokȋn - tokâjo; tokã, tokàla, lo; tokãj, *v. p.*, (tal. toccare) [mlet. *tocar* (DDV 752; VG 1159)], **1.** dirnuti, dotaći: *Nemūōj ga tokȁt.* **2.** dobiti, primiti, zaslužiti: *Onȁ je tokȁla pīmo sôldi za vīnȍ.* **3.** dogoditi, desiti se: *Ste vìdeli, čȃ me je tokȁlo sadȁ pòt stâri dnî. Ne zabãdaj nūōs kämo te ne tokâ.* (nar. poslovica)

tolȉki, tolȉka, tolȉko, tolȉkega, *adj.*i *adv.*, **1.** tako velik: *Va pâr lī̑et tî si vēč tolȉki narãsa.* **2.** tako mnogo: *Tolȉki ljûdi prīēdūō na mūōre, da čȃ zaslūže.*

tȍlitar, tȍlitra, *pl.* tȍlitri, tȍlitar, *m.*, hektolitar, *dem.* tȍlitrić: *Nēki kmēti so nēkat poli nȁs imīēvȁli prī̑ek stūō tȍlitar vīnȁ.*

tomȁč, a, *pl.* tomȁči, tomȋč, *m.*, tumač: *Kî znȋ zajȉki nīma potrēbi tomȁča.*

tomȁčit, tomȁčin - tomače i tomȁčijo, tomȁčī, tomȁčila, lo; tomȁči, *v. i.*, tumačiti, objašnjavati: *ūōn nan je tomȁči, kakȍ se dēla žāljfo.*

tombulȁt (se), tombulȋn - tombulûjo, tombulã, tombulàla, tombulàlo, tombulãj (se), *v. i.*, (tal. tombolare i tombolarsi) [mlet. *tombolar(se)* (DDV 754; VG 1162)], kotrljati, valjati (se): *Būćȁk mu se je tombulã vàlje do potȍka.*

tomobȋl, tomobȉla, *pl.* tomobȉli, tomobȋl, *m.*, (tal. automobile) [u hrvatskome standarnome jeziku *automòbīl* je francuzizam (HER I/199)], auto: *Na Boljūnšćine nīma nūēni tomobȉla.*

Tončȉnić, a, *m.*, prezime jedne seljačke porodice u Boljunskom Polju.

Tonètić, a, *m.*, (od Tone), nadimak jedne porodice u selu Kirčȉja na Boljunskom Polju, u. općina Boljun, sada Pazin: *Za mojī̑ pämeti Tonètić je bî kantonī̑er na cēste.*

Tȍnica, i, *f.*, žensko ime Antonija: *Si vìde kadȅ nàšo Tȍnico?*

Tonîna, i, *f.*, (mlet. Tonina), žensko ime Antonija.

topȉt (se), topȋn - topī̑e i topījūō, topȋ, topìla, topìlo, topì, *v. i.*, topiti (se): *Snī̑eh sȅ topȋ na sūnce i blīzu ugnjȁ.*

topolȍvina, i, *f.*, drvo od topole: *O topolȍvini cigȃni tēšo korìti, nȁčvi i naćvȉce.*

topolūōvka, i, *pl.* topolūōvki, topolūōvk, *f.*, jestiva gljiva, što raste na panju topole.

toporȉšće, toporȉšća, *pl.* toporȉšća, toporȉšć, *n.*, držalo gospodarskog i poljodjelskog oruđa: *Nasādȉ mi ovȍ toporȉšće na sekīro.*

topūōl, topolȋ, *pl.* topolì, topūōli, *m.*, topola: *Topolì rastūō pȍli potūōk i poli nȁs na Boljūnšćine.*

torȁk, torkà, *pl.* torkì, torâk, *m.*, utorak: *Pasȃni torȁk smo bīlì na samnjȅva Pāzine. Torȁk slȁp kȍrak, a pīētȁk slȁp počīētȁk.* (nar. poslovica)

torkulȁt, torkulȋn - torkulâjo, torkulã, torkulàla, lo; torkulȋn, torkùlana, o, torkulãj, *v. i.*, (tal. torcolare) [mlet. *torcolar* (DDV 754)], prešati, tiskati drop ili kom: *Kmēti torkulâjo drupìni za vinȍ.*

torkulȅvat, torkulûjen - torkulûjo; torkulȅva, la, lo; torkulūj, *v. it.*, (tal. torcolare) [v. **torkulȁt**], često tiskati, gnječiti: *Mūōj nūōno je kmēton torkulȅva drupìni, a za plāčo je dobīvā vīnȍ.*

tormentȁt, tormentȋn - tormentâjo, tormentã, - àla, - àlo, tormentȋn - tormentàna, o, tormentãj, *v. i.*, (tal. tormentare) [mlet. *tormentar* (VG 1165)], mučiti, uznemirivati, dosađivati nekome: *ūōn tormentâ svojȍ žēnȍ ča mu nī opràla bijankarìjo.*

tormentȅvat, tormentūjen - tormentûjo; tormentȅva, la, lo; tormentuj, *v. it.*, (tal. tormentare) [v. **tormentȁt**], mučiti, pakostiti (opetovano): *ūōn me je vājki tormentȅva da grī̑ēn na plī̑ēs.*

tornȁt, tornȋn - tornȋjo, tornȋ, tornàla, tornàlo, tornȋj, *v. p.*, (tal. ritornare) [mlet. *tornar* (VG 1165; DDV 758)], vratiti, povratiti se: *Tornȋj nūzda, otklē si prîša ku nē ćemo te stìrat.*

tornìca, i, *pl.*tornìce, tornîc, (tal. torre) [mlet.

tore (VG 1165)], posebna polukružna seljačka kuhinja s otvorenim dimnjakom i okruglim grlom: *Tornȉco ȉma poli nàs sàmo pâr kmȉēt.*

torpedinīēra, i, *pl.* torpedinīēri, torpedinīēr, *f.*, (tal. torpediniera), torpiljarka, torpednjača: *Torpedinīēri ȉma i nàša flòta.*

tȍ se znȋ, *adv.*, dabȍme, naravno, dakako: *Tȍ se znȋ, da je takȍ mūoralo bȉt. Tȍ se znȋ da ȉmajo prâvo.*

Tošȉć, a, *m.*, nadimak jedne seljačke porodice u Boljunskom Polju.

tovȁlja, i, *pl.* tovȁlji, tovâlj, *f.*, (tal. tovaglia), stolnjak: *Kàd prȉdo gòsti gospodarȉca stàvi tovâljo na stūōl.*

tovār, tovȁra, *pl.* tovȁri, tovâr, *m.*, magarac, *dem.* tovȁrić: *Poli nàs kmèti držȋ tovȁra, za nosȉt vòdo. Bȍlje je tovȁra gonȉt nègo tovār bȉt.* (nar. poslovica)

tovȁrica, i, *pl.* tovȁrice, tovȁric, *f.*, magarica; *dem.* tovȁričica: *Tovȁrica rovȅ kakȍ i tovār, a jȋ i slȁmo.*

tovȁričin, a, o, tovarīčīnega, *adj.*, koji pripada magarici: *Tȍ je tovȁričin podrèpnjak.*

tovārski, a, o; tovārskega, *adj.*, magareći: *Tȍ je tovārska bȁšta.*

tovārski būōdalj, tovārskega būōdlja, *m.*, vrst bodljikavog korova sa ljubičastim ili žutim cvijetom; koji raste po ledinama.

trabȁkul, a, *pl.* trabȁkuli, trabȁkul, *m.*, (tal. trabacolo) [mlet. *trabacolo* (DDV 760; VG 1168)], vrst jedrenjače na dva jarbola i dva jedra: *Ćozȍti držȋ trabȁkuli za trgȏvino žȋron i zelīēnje.*

tradimȅnat, tradimīēnta, *pl.* tradimīēnti, tradimīēnt, *m.*, (tal. tradimento), izdaja, prevara: *Mèt poštènemi ljūdi nȋ tradimīēnta.*

tradimīēnt, a, *pl.* tradimīēnti, tradimīēnt, *m.*, (tal. tradimento), izdaja, izdajstvo: *Za vrīēme vūōjski je bȉlo vèć tradimīēnt. ūōn ga je ćapā na tradimīēnt.*

trādit, trādin - trāde i trādijo; trādi, la, lo; trādi, *v. p.*, (tal. tradire) [mlet. *tradir* (VG 1169)], izdati, prevariti (u prenesenom smislu): *Jâ mu vèć nìšte verujen, àš me je vèć pūti trādi.*

tradītūōr, a, *pl.* tradītūōr, tradītūōri, *m.*, (tal. traditore) [mlet. *traditor* (VG 1169)], izdajica, varalica: *Tradītūōra se mūōra kaštigât, àš ne merità, da žīvē.*

tradītūōra, i, *pl.* tradītūōri, tradītūōr, *f.*, (tal. traditora) [*arh.*, danas u tal. *traditrice* (VDLI 2398)], ženska izdajica, varalica: *I tradītūōri bȉvajo sūjene, kàd jih se ćapâ.*

trafȉka, i, *pl.* trafȉki, trafȉk, maloprodaja duhana i biljega, (tal. trafficca) [u tal. takva riječ ne postoji; eventualno iz tal. *traffico* u značenju promet, trgovanje (VDLI 2399), tumačenje koje je dano i za hrvatski jezik, gdje se vodi kao germanizam talijanskoga podrijetla (HER XI/97)]: *Va trafȉke se mòre kupȉt, kuvīērti, mīērki i furminīēnti.*

trafikȁt, trafikȋn - trafikâjo, trafikã, trafikȁla, lo; trafikãj, *v. i.*, (tal. trafficare), trgovati na malo prometati: *Nèki ljûdi trafikâjo s čīēngòt mòro.*

trājber, a, *pl.* trājberi, trājber, *m.*, (njem. Treiber), gončina i gonič: *Trājberi gòne blāgo vi(s) samnjȁ i na macīēl.*

trālji, trâlj, *pl. t. f.*, (njem. Träge), tralje; dvije ljestve spojene međusobno sa dvije letve koje služe na kolima za vožnju sijena i slame; *dem* trāljica: *Prèš trâlj se ne mòre peljât vūōs sīēna.*

trambuljȁt, trambuljȋn - trambuljâjo; trambuljã, trambuljȁla, o; trambuljãj, *v. i.*, burkati: *Kat se dèla màslo se mlīēkò pȉvo trambuljâ.*

tranšpūōrt, a, *pl.* tranšpūōrti, tranšpūōrt, *m.*, (tal. transporto) [vjerojatno iz hrvatskoga standardnoga jezika *tránsport*, gdje se vodi kao germanizam (HER XI/106), jer je u tal. *trasporto* (VDLI 2414)], prijevoz: *Jâ ću prȉt z unīēn tranšpūōrton, kî pèlje va Pūlo.*

tranvīēr, tranvīērā; *pl.* tranvīērī, tranvīēri, *m.*, (tal. tramviere) [tal. *tranviere* (VDLI 2407)], tramvajac: *Tranvīērī pèljo trīšnvaj va Zāgrebe.*

trāp, a, *m.*, (njem. Trab), kas: *Tvūōj kūōnj tečè na trāp.*

trāpan, a, *pl.* trāpani, trāpan, *m.*, (tal. trapano) [mlet. *trapano* (DDV 762)], svrdlo na kolo: *Trāpani rãbe mekānìki za vȉrtat želèzo.*

trāpit se, se trāpin - trāpe i trāpijo; trāpi, la, lo; trāpi se, *v. i.*, **1.** šibati se: *Frâtri trapȉsti se trāpijo.* **2.** mučiti se: *Fakîni se va tèšken dèle pūno trāpe.*

trāpula, i, *pl.* trāpuli, trāpul, *f.*, (tal. trapola) [kriva grafija: u tal. *trappola* (VDLI 2408); mlet. *trapola* (DDV 762; VG 1171)], stupica: *Mȉši se ćapīēvajo na trāpulo.*

trasparīēnt, a, o; trasparīēntega, trasparentȅji, *adj.*, (tal. trasparente), proziran: *Staklò je trasparīēnto, zatò se ga pūno rãbi za làštri.*

traškurȁt, traškurȋn - traškurâjo; traškurã, traškurȁla, lo, traškurȋn, traškurȁna, o, traškurãj, *v. p.*, (tal. trascurare) [mlet.

trascurar (OA)], zanemariti, zapustiti: *Tä mäl je traškurȁla svoj ï otrok ï.*

traškurẽvat, traškurûjen - traškurûjo; traškurẽva, la, lo; traškurũj, *v. i.*, (tal. trascurare), zanemarivati, zapuštati: *Mũõj bãrba je svojẽ brãjdi takȍ traškurẽva da svom nĩjzât propãle.*

tratamĩẽnt, a, *pl.* tratamĩẽnti, tratamĩẽnt, *m.*, (tal. trattamento) [mlet. *tratamento* (DDV 764; VG 337)], postupak: *Tâ butigĩẽr ïma lĩẽp tratamĩẽnt z svojẽmi ventũõri.*

tratȁt, tratĩn - tratâjo; tratã, tratȁla, lo; tratĩn, tratȁna, o; tratãj, *v. i.*, (tal. trattare) [mlet. *tratar* (DDV 764; VG 1172)], **1.** postupati: *Nàš oštãr nas vãjki lĩẽpo tratâ.* **2.** gostiti, častiti: *ũõn nas je na ubẽdu dobrȍ tratã.*

tratũõr, a, *pl.* tratũõri, tratũõri, *m.*, (tal. trattore) [prema Skoku u krčko-romanskom *tratur* "imbuto grande, specialmente da botte", mogući dalmato-romanski leksički ostatak od lat. *trajectorium* > srlat. *tractorium* (ERHSJ III/489)], drveni lijevak na tri noge s jednom šupljom nogom za pretakanje vina u bačve; *dem.* tratorȉć: *Tratũõr ïma sȁka konȍba.*

trãvȁ, trãvȉ, *pl.* trãvȉ, trâf, *f.*, trava, *dem.* travȉca: *Poli näs ïma sȁke sũõrti trãvȉ. Slȁba travȁ bîzo rãstẽ.*

Travȁlja, i, *m.*, (tal. travagliare), prezime jedne porodice u selu Travalji, p. o. Letaj, općina Boljun, danas Pazin.

travĩẽrs, a, *pl.* travĩẽrsi, travĩẽrs, *m.*, (mlet. traversa), pregača; *dem.* travĩẽrsić: *Žĩẽnske nȍse va kũće travĩẽrs da si ne zamĩžo veštãljo.*

travȕlja, i, *f.*, vrst visoke trave: *Travȕljo se nĩjde na sȁke šinȍkoše.*

travurȉna, i, *augm.* od trãvȁ, *f.*, visoka trava: *Travurȉna rãstẽ blïzu vodï.*

trbijĩn, a, *m.*, vrst bijelog sitnog grožđa: *Trbijĩn se poli näs već dȕgo ne sãdi ni ne gojï.*

trbȕh, trbȕha, *pl.* trbȕhi, trbûh, *m.*, trbuh, *dem.* trbȕšić, trbuh: *Njegȁ vẽč pũti trbȕh bolï. ũõn je pãrti trbȕhon za krȕhom.*

trbȕšas, trbȕšasta, o, trbȕšastoga, *adj.*, trbušast, onaj koji imade poveći trbuh, kakav obli predmet nalik na trbuh: *Bũćãk je trbȕšas.*

trbȕšina, i, *augm.* od trbȕh, *pl.* trbȕšini, trȕšin, *f.*, velik trbuh: *Poglĩẽj kakȍvo trbȕšino ïma ïn čovẽk!*

tȓdo, *adv.*, vrlo, čvrsto: *Tȓdo vẽrujen da će sẽ dobrȍ fïnit.*

trdoglãf, trdoglȁva, o, trdoglȁvega, *adj.*, tvroglav, svojeglav: *Trdoglȁvi ljûdi slȁbo pasâjo.*

treâtar, treâtra, *pl.* treâtri, treâtar, *m.*, (tal. teatro) [učena riječ grčkoga podrijetla; ne mora značiti da smo je preuzeli iz tal., moguće da je iz hrvatskoga književnoga jezika doprijela u boljunski govor], kazalište: *ũõn jȍš nĩ bî nȉkat va treâtre.*

trẽbat, trĩẽben - trĩẽbejo; trẽba, la, lo; trẽbaj, *v. i.*, **1.** trebati, potrebovati: *Poli kȕćo trĩẽbe pũno stvãri.* **2.** valjati: *Trĩẽbe, da bũõš dȍbar, ku ćeš čâ dobȉt. Trĩẽbe se mũčit kî će čâ imẽt. Kî kopâ va dẽle trĩẽbe i va škudẽle (se užâ rẽč).*

trẽfit, trẽfin, trẽfe i trẽfijo; trẽfila, lo; trẽfi, *v. p.*, (njem. treffen), **1.** naći, sastati, susresti, zateći nekoga, namjeriri se na nekoga: *Nȉsan ga trẽfï ni dȍma ni na plãce.* **2.** pogoditi cilj: *Ku trẽfin bulîn ću dobȉt partîdo.*

trẽfit se, se trẽfi, se je trẽfilo, *v. p.*, (njem. sich treffen), dogoditi se: *Takȍ se je trẽfilo, da nïsan mȍga nïkakũõr prȋt do tebẽ.*

trefȍlja, i, *f.*, (tal. trifoglio), crvena djetelina, grahorica: *Trefȍljo i prãsc ï ràdi jȋdũõ.*

trẽjset, *num.*, trideset: *Nẽkat san kûpi kapȍt za trẽjset krûn.*

trejsīētȁk, trejsīētkȁ, *pl.* trejsīētkȉ, trejsīētȁk, *m.*, tridesetak: *Nẽkat je poli näs sȁki kmẽt imĩẽ mĩnjkoć trejsīētȁk ovâc.*

tremẽš, a, *pl.* tremẽši, tremĩẽš, *m.*, (mlet. tramezzo) [mlet. *tramezo* (DDV 762); *tramefo* (VG 1169)], tanka zidna pregrada, tanki zid od opeka ili pletera između dviju prostorija: *Tremẽš se dẽla od opũk, ȁli od omaltãneh trĩẽš.*

tremežȁt, tremežĩn - tremežâjo; tremežã, tremežȁla, lo; tremežĩn, tremežȁna, o; tremežãj, *v. i.*, (mlet. tremesar) [mlet. *tramezar* (DDV 762)], praviti tanki zid između dviju prostorija; pregraditi jednu prostoriju na dvije manje: *Mî smo nȁšo kämaro tremežȁli.*

tremȍ, a, *pl.* tremȍi, tremȍ, *m.*, (mlet. tremolo) [vjerojatno po drvu *tremolo/tremulo* (VG 1174) jasika, trepetljika od kojega je bio napravljen taj ormar], jedan komad pokućstva, stolić sa zrcalom: *Nevẽstica je dobȉla za dȍto kî pũt i tremȍ.*

trenȍh, trenȍga, *pl.* trenȍgi, trenũõh, *m.*, tronog, tronožac, *dem.* trenȍžić: *Va loncẽ na trenȍge se kȕha jȕhä i mĩẽso.*

trepetȁt, trepȅćen - trepȅćo, trepȅćajo, trepetã, trepetàla, - àlo, trepećȉ, *v. i.*, drhtati, tresti se: *uõn je na polic ȉje sâ trepetã ot strâha da ćo ga zaprȉet.*

trȅska, i, *pl.* trȅski, trȅsak, *f.*, zaušnica, ćuška: *Onà je dobȉla trȅsko od màteri, àš jo nȉ tèla poslȕšat.*

trȅskat, trȅskan - trȅskajō, trȅska, la, lo; trȅskaj, *v. i.*, **1.** udarati: *Kadà je gīmȅlo sàmo so strȉeli trȅskale okȕole.* **2.** ćuškati: *uõn je vȅć velȉk, pàk ga vȅć ne trȅskajo. Màt je otrokà takȍ trȅskala, da je sȅ zvīzdȉ vȉde.*

trȅsnut, trȉesnen - trȉesno i trȉesnejo: trȅsnu, la, lo; trȅsni, *v. p.*, tresnuti, nenadano udariti, lupiti o nešto: *uõn je trȅsnu z glāvuõva zît, da je sȅ zvīzdȉ vȉde.*

trȅša, i, *pl.* trȅši, trȉeš, *f.*, (mlet. tresso), letva, prečka, daščica; *dem.* trȅšica: *Prnesȉ mi jȍš dvȉe trȅši za prkãt.*

trešȅte, a, *m.*, [mlet. *tressete* (DDV 767); *tresete* (VG 1176); tal *tressette* (VDLI 2423)], jedna vrst talijanske igre na karte: *Hodȉ sȅmo da storīmȍ jenȍ partîdo trešȅte.*

trȅti, trȅtega, *num. ord.*, treći: *Tî si trȅti na rȉedu za puõć na lȅvo.*

trgȁdba, i, *pl.* trgȁdbi, trgȁdb, *f.*, berba grožđa: *Poli nàs je trgȁdba šetȉembra mȅseca.*

trȇgat, trȇgan, trȇgajo, trȇga, la, lo; trȇgan, a, o; trȇgaj, *v. i.*, **1.** trgati: *Nemũoj trȇgat ruõžice!* ; **2.** brati grožđe: *Mî smo vȅć trȇgali.*

trgȍvac, trgũovca, *pl.* trgũovci, trgȍvac, *m.*, trgovac: *Trgũovci zaslȕže vȅć nȅgo kmȅti.*

trgȍvački, a, o; trgȍvačkega, *adj.* trgovački: *uõn je kȕpi trgȍvački lȉbri.*

trgȍvina, i, *pl.* trgȍvini, trgȍvin, *f.*, trgovina, trgovačka radnja, *dem.* trgȍvinica: *Va Pàzine ȉma nekolȉko trgȍvin.*

trgũovčef (trgũovčevi), a, o; trgũovčega, *adj.*, trgovčev, koji pripada trgovcu: *Tȍ so trgũovčevi prāscȉ i jȗnjci.*

trgovȃt, trgȗjen - trgȗjo, trgovã, la, lo; trgovȗn, trgovȁna, o; trgũj, *v. i.*, trgovati, baviti se trgovačkim poslom: *Kî trgȗje navȁdno i dugȗje.*

trȋ, trȅh, *num.*, broj tri: *Počnȉte, kadà buõn broj ȉ do trȋ.*

trȉca, i, *f.*, druga po vrijednosti od igraćih karata, označena brojem tri: *Kî dobȉ ȁsa i trȉco od adȕta ȉma mogūćnōs dobȉt partîdo.*

trīebȉt, trȉebin - trȉebe i trȉebijo, trīebȉ, trīebȉla, - ȉlo, trīebȉ, *v. i.*, **1.** čistiti (žito), trijebiti: *Trīebȉ mũ za letũće!*

2. tresti: *Onȉ so trīebȉli tapȉeti.*

trīepȅt, trīepȉn - trīepȉe i triepījuõ, trīepȉe, trīepèla, - ȅlo, trīepȉ, *v. i.*, **1.** drhtati, trepiti: *uõn trīepȉ, kad čûje jâki tîri.* **2.** titrati: *Tà svīećànі prâva, àš trīepȉ.*

trȋes, trīesȅn - trīesuõ i trīesȅjo, trȋesa, trȋesla, - slo, trīesȉ, *v. i.*, tresti: *Otrokȉ trīesuõ mũrvi.* **trȋes se -** drhtati: *Siromàhi se trīesuõ od zīmȉ. Kât je puõtrës zemljà se trīesȅ.*

trīeskȁ, trīeskȉ, *pl.* trīeskȉ, tresâk, *f.*, trijeska; *dem.* treščȉca: *Donesȉ mi màlo tresâk za na ugȋnj.*

trīezȋn (trȋezni), trīeznà, trīeznȍ, treznerȁ, treznèji, *adj.*, trijezan: *Jâ san ga màlokat vȉde treznegȁ.*

Trȋja, i, *f.*, ime ovce crnomanjaste boje.

trȉlja, i, *f.*, vrsta igre, koju dvojica igraju svaki sa 3 kamenčića ili graha druge boje, koje pomiču po liniji triju četverokutnika čiji su kutovi spojeni.

trinȋjs, *num.*, trinaest: *Tâ otrȍk ȉma vȅć trinȋjs lȉet.*

trȉpa, i, *f.* (tal. trippa) [mlet. *tripa* (DDV 769; VG 1179)], trbušina: *Tâ čovȅk je debȉel pak ȉma vêlo trȉpo.*

trȉpi, trȋp, *pl. t. f.*, (tal. trippa) [mlet. *tripa* (DDV 769; VG 1179)], **1.** potrbušnica. **2.** jelo pripremljeno od želudca preživača (goveda): *Hȍmo va oštarȉjo pojȅs jedȋn porcijuõn trȋp.*

tīkȁvica, i, *pl.* tīkȁvice, tīkȁvic, *f.*, trčka (ptica): *Tīkȁvico se nȋjde i va boljūnske krȁse.*

tȓknut, tȓknen - tȓkno i tȓknejo, trknũ, trknũla, trknũlo, trknȉ, *v. p.*, udariti nogom nekoga: *uõn ga je takȍ trknũ da je vàlje pã na tlȁ.*

trličȁt, trličȋn - trličâjo, trličã, trličàla, lo; trličãj, *v. i.*, čistiti lan na trlici: *Lȋn i kȍnopljo so jȍš i za mojȉe pȁmeti žȉenske šušȉle i trličàle.*

trlīš, trlīšȁ, *pl.* trlīšȉ, trlȉši, *m.*, (mlet. terlis), bijela mornarska platnena bluza: *Va Pũle so trlīš nosȉli mornārȉ i manuvārȉ.*

trmbuljȁt, trmbuljȋn - trmbuljâjo, trmbuljã, trmbuljàla, trmbuljàlo, trmbuljãj, *v. i.*, tući, praviti maslo: *Nȅkat nȉso poli nàs kmȅti znàli trmbuljȁt.*

trmuntȃna, i, *f.*, (tal. tramontana) [mlet. *tramontana* (DDV 762; VG 1170)], **1.** sjever **2.** sjeverni vjetar: *Čȉera je pūhàla tramuntȃna.*

tȓn, trȓna, *pl. coll.*, trȓnje, *m.* **1.** trn (lat. prunus spinosa) **2.** svaka bodljika na biljci ili na drvetu: *Kî hȍdi bũos se làhko nabodȅ na tȓn.*

trȍji, a, o; trȍjeh, *num.*, trostruki: *uȏn ȉma dȍma trȍji postolȉ.*

Trojȉca, i, *f.*, Sv. Trojstvo: *Na Trojȉco je poli nȁs blȁgdan.*

trojkȉ, trojȃk, *pl. t. m.*, trojka, troje djece, koje se rodi istoga dana od iste majke: *Poli nȁs se nȉ čȕlo, da bi kȃ rodȉla trojkȉ.*

Troštȉja, i, *f.*, ime jednog zaselka u boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

trovȁt, trȕjēn - trȕjūō, trovȃ, - la, - lo; trȕj, *v. i.*, trovati: *Štȁkori se mȕȏra trovȁt, ȁč dȅlajo vȇlo škȍdo.*

trpȅt, trpȉn - trpȉmō i trpījūō, trpȉmō, trpȅla, trpȅlo, trpȉ, *v. i.*, trpiti, podnositi bol ili bijedu: *Sȁki čovȅk mȕȏra trpȅt pȑvo ȁli kašnjȅje. Kȁda bi se vȅć imȅlo, lȁglje bi trpȅlo (se užȃ rȅć).*

trpljȇnje, a, *pl.* trpljȇnja, trpljȇnj, *n.*, trpljenje: *Govȍri se, da trpljȇnje prinȉša spasȇnje.*

trpūtȁc, trpūcȁ, *pl.* trpūcȉ, trputȃc, (lat. plantago major), trputac, jedna ljekovita biljka: *Otekljȇna se medigȃ s trpūcȇn.*

tȓs, a, *pl.* tȓsi, tȓs (i tȓslje), *m.*, trs, čokot vinove loze: *Kî nȉma pȕno tȓs ne mȍre pripravȉt ni pȕno vȋnā.*

Tȓs, Trstȁ, *m.*, grad Trst: *Va Trstȅ san pȍče slūžȉt. Va Trstȅ so nȁši kmȅti nȅkat dȅlali soldačȉjo pȍli devedesȇt i sȇdme regimȇnti ot fanterȉji.*

Trsȁt, Trsȁta, *m.*, grad Trsat: *Na Trsȁt pèlje pȕno škalȉni. Na Trsȁte san bî na Vêlo i Mȃlo Svetȉco.*

tȓslje, a, *coll. n.*, trsi, vinograd: *Va tȓslje je vȃjki pȕno dȅla.*

trstȉka, i, *pl.* trstȉki, trstȋk, *f.*, trska: *O(t) trstȉki se dȅla vȅć stvȃri.*

tȓt (tȓdi), trdȁ, trdȍ, trdegȁ, tȓji, *adj.*, tvrd: *Tȉ urȅhi so trdȉ, kakȍ kȃmik pak jih je tešk̄o razbit.*

tȓt, tȁren, tȁro i tȁrejo, trī, tȓla, tȓlo, tȁren, a, o; tarȉ, *v. i.*, trljati, trti: *Kȁt otrokȉ trbȕh bolȉ nȇjbȍlje je jih z ȕljen tȓt.*

tȓta, i, *pl.* tȓti, tȓt, *f.*, vijenac od mladoga savijenog pruta bijelog grabra ili lijeska, a služi za vezanje jarma i ruda: *Storȉ mi jenȍ tȓto za timūni.*

trȕbac, trȕpca, *pl.* trȕpci, trubȃc, *m.*, gubica, usnica: *Čȅla člověka nȇjrāje ubodȅ na trȕbac.*

trubȉlas (trubȉlast), trubȉlasta, trubȉlasto, trubȉlastega, trubilastȅji, *adj.*, glupav, luckast: *Trubȉlastega člověka nīkni ne štimȃ vȅć mu se smījūō.*

trubȉlo, a, *pl.* trubȉli, trubȋl, *m.*, glupan, lijenčina: *Trubȉli nȉ vȍlja dȅlat. Tegȁ sȉ držȋ za trubȉla,*

trūbȉt, trūbin - trūbijo, trūbe i trubȉ, trubȉla, trubȉ, *v. i.*, **1.** stajati, čekati na jednom mjestu besposlen, ljenčariti, tratiti vrijeme: *Čȃ tȁmo trūbiš, kakȍ da nȉmaš nikakȍvega poslȁ.* **2.** buljiti: *uȏn trūbi vȋnjo, kakȍ da je namurȋn.*

trȕc, a, *pl.* trȕci, trȗc, *m.*, (njem. Trotz), prkos: *Tȍ škȍdo sȍmu onȉ storȉli segȗro za trȕc.*

trucȁt, trucȋn - trucâjo; trucã, trucȁla, lo; trucãj, *v. i.*, (njem. trotzen), prkositi nekome: *uȏn mu trucâ kadȅgȍt mȍre.* **trȕcat se -** natjerati se: *Onȉ so se trȕcalikjî ćе pȑvo prȉt dȍma.*

trûdan i **trudȋn (trudni),** trūdnȁ, trūdnȍ, trudnegȁ, trudnȅji, *adj.*, umoran, zamoren: *Jȁ san danȁs prevȅć trûdan, da bin mȍga jȍš dȅlat. O trudnegȁ člověka se ne mȍre pūno pretȇndit.*

trūdȉt se, se trūdin - trūde i trūdijo, trūdī, trūdȉla, - ȉlo; trūdȉ se, *v. i.*, **1.** nastojati nešto učiniti: *Dâj trūdȉ se, da buȏ se na dȍbo fȉnjeno!* **2.** mučiti, naprezati se: *uȏn se vãjki pūno trūdi, a nȉkat nȉš nȉma.*

trukȉnja, i, *pl.* trukȉnji, trukȉnj, *f.*, (tal. grano turco), kukuruz: *O(t) trukȉnji se kȕha palȇnta.*

trukȉnjef (trukȉnjevi), trukȉnjeva, o; trukȉnjevega, *adj.*, kukuruzni: *Va nȅkeh krājeh kmȅti jīdūō krȕh o trukȉnjeve mūōkȉ.*

trukȉnjevica, i, *f.*, mladi gusti posijani kukuruz, koji služi kao krma za marvu: *Nažanjȉ nāručalj trukȉnjevici za telcȁ.*

trukȉnjevina, i, *f.*, kukuruzovina: *Trukȉnjevino se vȉžе va snopȉ i po zīmȅ speštâ govȅdan za kīmō.*

trukinjȉšće, a, *pl.* trukīnjȉšća, trukinjȋšć, *n.*, kukuružište, njiva zasijana kukuruzom: *Kadȁ se požȁnje trukȉnjo se na trukinjȉšće pāsūō govȅda.*

trumbȅta, i, *pl.* trumbȅti, trumbȇt, *f.*, (tal. trombetta) [mlet. *trombeta* (DDV 768; VG 1180)], truba, trublja, *dem.* trumbȅtica: *Mūōj kujîn znȃ sȍs na trumbȅto.*

trumbetȁt, trumbetȋn - trumbetâjo, trumbetã, trumbetȁla, - ȁlo, trumbetãj, *v. i.*, (tal. trombettare) [mlet. *trombetar* (DDV 768; VG 1180)], trubiti: *Soldâti trumbetâjo pȑvo nȅgo grīdūō spȁt.*

trūōgalj, trúōglja, *pl.* trūōglji, trūōgalj, *m.*, dugački željezni klin, na prednjem dijelu kola (na opljenu i na rudu): *Prȅs trūōglja se ne*

möre klienũt volì.

trũon, a, *pl.* trũoni, trũoni, *m.*, (tal. trono), prijestolje: *Kadà se otprè parlamẽnt krãj sedà na trũone.*

Trũošt, a, *m.*, prezime jedne seljačke porodice u Boljunskom Polju.

Trũoštovica, i, *f.*, **1.** naziv jedne livade i oranice na Boljunskom Polju u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar pula. **2.** naziv žene, koja živi u selu Trostija.

trùpa, i, *pl.* trùpi, trûp, *f.*, (njem. Truppe), četa, vojna jedinica: *Trùpi marćâjo, kadà grẽdũ na parâdo, àli na manũvri.*

trũpãc, trũpcà, *pl.* trũpcì, trupâc, *m.*, **1.** željeznički prag: *Šîni na štrèkah se stãvljajo na trũpcì.* **2.** panj, klada: *Mî ïmamo dõma nekolìko trupâc, za prodàvat.*

trùpit, trùpin - trùpe i trùpijo; trùpi, la, lo; trùpi, *v. p.*, naglo udariti svom snagom o nešto: *Bãčva je trùpila va zît, pàk se je razbìla.*

trũplõ, truplî, trũplà, trũpâh, *n.*, trup, mrtvo tijelo, lešina: *Težãkì so nàšli jenõ trũplõ poli cẽsto.*

trût, trũdà, *pl.* trûdi, *m.*, **1.** muka, umor, zamor: *Vẽč ne mören stãt na nogàh o(t) trũdà.* **2.** rad, napor: *Va tẽn dèle se mũoj trût ne splãti.*

tr̃zna, i, *pl.* tr̃zni, tr̃zan, *f.*, ledina, slobodno zemljište: *Po tr̃zne se ne kopâ i ne kosî.*

tr̃žìt, tr̃žin - tr̃že i tr̃žijo, tr̃žijo; tr̃žî, tr̃žìla, lo; tr̃žen, a, o; tr̃žì, *v. i.*, prodavati, trgovati: *Danàs smo slàvo tr̃žìli.*

tù, *adv.*, tu, na tom mjestu: *Jâ jõš nìsan bî tù.*

tùckat, tùckan - tùckajo; tùcka, la, lo; tùckaj, *v. i.*, kucati: *Tùckaj na vrãta; mòrda je kî dõma pak će ti otprẽt.*

tũć (se), tũčẽn - tukũo i tũčẽjo, tũka, tũkla, lo, tùčen, a, o; tũčì (se), *v. i.*, tući, lupati, udarati nekoga: *Nìkat se ne smîẽ níẽnega tũć prèš potrèbi ni ljùdi ni blâgo.* **tũć se -** tući, svađati se.

tùka, *adv.*, tu, na tom mjestu: *Tùka nî mèsta za nàs ni za drùgeh.*

tuhljîf (tuhljìvi), tuhljìva, o; tuhljìvega, tuhljivẽji, *adj.*, vlažan, pljesniv: *Tà punjàva van je tuhljìva pak màlo smrdî.*

tù i tãmo, *adv.* katkada: *ũon grîẽ na dèlo sämo tù i tämo, kadà je od vòlji.*

tùji, a, o; tùjega, *adj.*, tuđi: *Čâ je tùje, nî kat, kakõ tvojẽ.*

tujìca, i, *coll. f.*, tuđi ljudi, poljodjelski radnici kod seljaka: *Tujìca storî tujìca pojî.* (nar. poslovica) *Tèško njemù ki mũora držât tujìco (se užã rẽć).*

tûk, a, *pl.* tûki, tũki, *m.*, mast: *Jẽs ne valjâ prèš tùka, àli ùlja.*

tukãč, tukačà, *pl.* tukaćì, tukãč, *m.*, djetao (ptica): *Tukãč tũčẽ's kljûnon po drîẽvu i storî škùlji.*

tukīẽvât (se), tukíẽvan - tukíẽvajo; tukīẽvã, tukīẽvàla, lo; tukíẽvaj (se), *v. it.*, često tući (se): *Njegà je otàc vẽč pũti, kàd je bî otrõk tukīẽvã, àš nî tîẽ poslũšat.*

tũlãc, tũlcà, *pl.* tulci, tulâc, *m.*, tobolac: *Koscì, kàt kosîẽ nòsijo tũlãc òkole pâsa, a va tũlcẽ ïmajo vòdo, brûs i močìlo za kòso brũsìt.*

tũlîit, tũlin - tũle i tũlijo; tũlî, tũlìla, lo; tũlî, *v. i.*, **1.** zavijati: *Kadà brèk tũli se govòri da će nèki umrîẽt.* **2.** trubiti: *Trîẽbe pũõć, àč vãpũõr vẽč tũli.* **3.** gorko plakati, urlikati: *Čâ te nî srîbn takõ tũlìt.*

tumũor, a, *pl.* tumũori, tumũori, *m.*, (tal. tumore), natok, oteklina, tumor: *Onà mũora pũõć na operacijũon sporàdi tumũora.*

tunîẽl, tunèla, *pl.* tunẽli, tunîẽli, *m.*, (njem. Tunnel), tunel, prokop: *Na štrèke od Rĩẽkì do Zãgreba ïma vẽč tunîẽli.*

tũoda, *adv.*, tuda, tim putem: *ũon je vẽč pũti pasã tũoda kadà je hodî dõma.*

tũombula, i, *pl.* tũombuli, tũombul, *f.*, tombola, vrst jedne lutrije: *Ljùdi ràdi igrâjo tũombolo.*

Tũome, Tũometa, *pl.* Tũometi, Tũomet, *m.*, Toma, *dem.* Tomìć.

Tũometovi, Tũometoveh, *pl. m.*, Tomina porodica: *Tũometovi ïmajo volẽto pũno konõbo vînâ.*

tũondić, a, *pl.* tũondići, tũondić, *m.*, (mlet. tondo), mali plitki tanjur: *Otrokũon se dã jẽs tũondiće.*

tũondo, a, o; tũondega, *adj.*, (tal. rotondo) [mlet. *tondo* (DDV 755; VG 1163)], okrugao, obao: *Bâla je tũonda.*

Tũone, Tũoneta, *m.*, ime Antun; *dem.* Tonìć i Tũončić.

Tũonetovi, Tũonetoveh, *pl. m.*, Antunova porodica: *Tũonetovi so vẽč sẽ pokosìli.*

Tũonšići, Tũonšić, *m.*, Tonšići, ime jednog zaselka na Boljunskon Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

tũorba, i, *pl.* tũorbi, tũorp, *f.*, seljačka (tkana) torba, torbak: *Hodì va tũorbe nabràt màlo slâka za prašćìći. Bõlje je imẽt prãznõ tũorbo, nẽgo vrâga va tũorbe.* (nar. poslovica)

tũorkul, a, *pl.* tũorkuli, tũorkul, *m.*, (tal. torchio)

[preko tal. od lat. *torculum* (ERHSJ III/484)], tijesak, preša za stiskanje dropa za pravljenje drugovrsnog vina: *Mũój nũóno je imīēvã tũórkul i drupȉni torkulã.*

tũórta, i, *pl.* tũórti, tũórt, *f.*, (tal. torta), torta, vrst slatkog kolača: *Žíēnske dèlajo i jūdũó rãde tũórti.*

tūožìt, tũóžin - tũóže i tũóžijo, tūožì, tūožìla, tūožìlo, tũóžen, a, o; tūožì, *v. p.*, tužiti, prijaviti nekoga: *ũón ga je tūožĩ, da ga je preslīēpī.*

tûp, tûba, *pl.* tûbi, tũbi, *m.*, (tal. tubo) [mlet. *tubo* (VG 1182)], **1.** cijev: *Va grãdeh vodà za pȉt teč ë po tũbeh.* **2.** stakleni cilindar: *Kupȉ mi jedȉn tûp za lĩmpo.*

tûra, i, *pl.* tûri, tûr, *f.*, (tal. tura) [nije iz tal. *tura* nego iz tal. *turno* (VDLI 2448)], red, smjena: *Danàs nĩ mojà tûra za dèlo.*

Tùrak, Tũrka, *pl.* tũrki, tùrak, *m.*, Turčin, *dem.* Tũrčić: *Tũrki so zapovīēdàli va Bösne prīēk čet ȉristũó līēt.*

Turčìja, i, *f.*, (tal. Turchia), Turska: *Va Turčȉje žívũó Tũrki.*

tùrica, i, *f.*, čičak, vrst korova.

Tũrka, i, *pl.* Tũrki, Tũrk, *f.*, Turkinja: *Tũrki nöse nèko fũózo bragīēš.*

turmentàt, turmentȉn - turmentâjo, turmentã, turmentàla, turmentàlo, turmentȉn, turmentàna, o; turmentãj, *v. i.*, (tal. tormentare) [mlet. *tormentar* (VG 1165)], uznemiravati, mučiti, zafrkavati nekoga: *Ne turmentãj vèč tegà otrokà!*

Turnìć, a, *m.* (njem Turm), naziv jednog toponima (brežuljka).

Tũrska vijũólica, Tũrske vijũólici, *f.*, (lat. viola tricolor), maćuhica, vrsta niske vrtne biljke s raznobrojnim cvjetovima.

Tũrski garòful, Tũrskega garòfula, *m.*, (tal. garofolo) [mlet. *garofolo* (DDV 300; VG 424)], vrst vrtnog cvijeća raznih boja.

tûs (tûsti), tūstà, ò; tustegà, tùšći, *adj.*, debeo, mastan, ugojen: *ũón je zgojĩ jenegà tustegà prāscà za prodàt.*

tustìlo, a, *pl.* tustìla, tustîl, *n.*, debljina, masnoća, pretilost: *Njigũóf prāsàc ne mòre o(t) tustìla vèč ni hodìt.*

tutũór, a, *pl.* tutũóri, tutũóri, *m.*, (tal. tuttore) [u čakavski govor je ušao preko hrvatskoga standardnoga jezika *tûtor*, iz lat. *tutor* (HER XI/160)], skrbnik: *Otrokȉ prez ocà i màteri mũórajo imèt tutũóra.*

tûžan (tûžni), tûžna, tûžno, tûžnega, tužnèji, *adj.*, tužan, žalostan: *Jâ san ga vȉde jâko tûžnega kàd je brāta zgūbȉ.*

tùžba, i, *pl.* tùžbi, tùžap, *f.*, tužba, pritužba, prijava: *ũón je pröti sūsëda storĩ tùžbo ba sũt.*

tvũój, tvojà, tvojè i tvojò, tvojegà, *pron. poss.*, tvoj: *Jâ poznȉn dobrö tvojegà brāta i seströ.*

U

ubãć, ubãjden - ubãjdo i ubãjdejo, ubãša, ubãšla - ubãšlo, ubājdȉ, v. p., **1.** obići, potražiti: *Ne mȍren nīkć sekīri; ubājdȉ po kūće kadȅ bi moglā bȉt.* **2.** obuhvatiti: *Nȅke Istrijānske ladȏnji so takȍ debȅle, da jih jedān čovȅk ne mȍre z rokāmi ubãć.*

ubajȅvat, ubajûjen - ubajûjo; ubajȅva, la, lo; ubajūj, *v. i.*, obilaziti: *Pȅkljari ubajūjo sāko sȅlo, kadȅ bi moglȉ čâ napekljāt.*

ūbȅdvat, ubȅdvan - ubȅdvajo, ubȅdva, - la, lo; ubȅdvaj, *v. i.*, objedovati, ručati: *Danās mūōramo pȉvo ubȅdvat. Kmȅti rādno ubȅdvojo, ku mūōrajo pūōć na dȅlo.*

ubȅsilica, i, *pl.* ubȅsulice, ubȅsilic, *f.*, vješalica: *Kapȍti i klabūkī se ubȅse na ubȅsilico, ku va kāmare nī armārā.*

ubȅsit (se), ubȅsin - ubȅse i ubȅsijo, ubȅsi, - la, - lo; ubȅšen, a, o; ubesȉ (se), *v. p.*, objesiti: *Ubȅsi kapȍt na ubȅsilico. Nȅki furȅšti se je ubȅsi za grīēdi.*

ubȅt, ubȅda, *pl.* ubȅdi, ubīēt, **1.** objed, ručak, treći dnevni obrok jela, koji se daje poljskim radnicima oko 11 sati: *Prīdīte jūtre h nīn na ubȅt.* **2.** doba dana kad se objeduje: *Vrīēme je h ubȅdu. Jōš je dūgo do ubȅda.*

ubīēlīt, ubīēlin - ubīēle i ubīēlijo, ubīēlī, ubīēlīla, - īlo, ubīēljen, a, o; ubīēlī, *v. p.*, začiniti, zamastiti: *Jȅs se mūōra vājki dobrȍ ubīēlīt, āč drugāče ne veljā āč nīma gūšta.*

ubījȁt, ubījan - ubījajo, ubījā, ubījāla, lo; ubījaj, *v. i.*, ubijati: *Nāši kmȅti ubījajo prāscī za Božīć, ali za Pūs. Kāčko se vālje ubījа, ku se jo nījde.*

ubilīēj, ubilēja, *pl.* ubilēji, ubilīēj, *m.*, (tal. giubileo) [učena riječ latinskoga podrijetla koja je ušla u čakavski govor preko standardnoga hrvatskoga jezika *jubilej* (HER IV/369)], jubilej, godišnjica neke svečanosti, svetkovine: *Tā crīēkva volȅto slāvi svūōj ubilīēj, otkakȍ je uzīdana.*

ubȉt, ubījen o ubījēn - ubījo i ubījūō; ubī, ubīla, lo; ubījen, a, o; ubījj, *v. p.*, ubiti: *Va nāše Krāse je jedān lovāc ubī dīvega prāscā i ūka.*

ubȉrat, ubȉran - ubȉrajo; ubȉra, la, lo; ubȉran, a, o; ubȉraj; *v. i.*, ubirati, utjerivati novac: *Nāš gospodār sāki mēsec ubȉra fȉt.*

ublȁtit (se), ublȁtin - ublȁte i ublȁtijo; ublȁti, la, lo; ublȁćen, a, o; ublȁti (se), oblatiti, uprljati, umazati (se): *Va dȅle se čovȅk lāhko ublȁti. Nemūōj hodȉt va kâl, ćēš si ublȁtit bragēši.*

ubȍs (se), ubodȅn - ubodūō, ubodējo, ubūō, ubolā, ubolȍ, ubodīēn, ubodenā, ȍ; ubodȉ (se), *v. p.*, ubosti, raniti: *Čūvaj se, da te čȅla ne ubodȅ! Ubūō san se na tīn, āli na glȍh.*

ubȍšćina, i, *pl.* ubȍšćini, ubȍšćin, *f.*, siromaštvo, bijeda: *Va ubȍšćine se čovȅk čūda mūči a nījč nīma.*

ubȍžan (ubūōžni), ubȍžna, o; ubȍžnega, ubožnēji, *adj.*, siromašan: *I ubȍžni ljūdi mūōrajo žīvēt. Tâ čovȅk je ubȍžan ma je pobȍžan.*

ubrȉsati (se), ubrȉšen - ubrȉšo i ubrȉšejo, ubrȉsa, la, lo; ubrȉsan, a, o; ubrȉši (se), *v. p.*, obrisati, otrti, useknuti (nos): *Ubrȉši si nūōs, da ri se ne vȉde šmȉrklji. Kat se fȉmi jēs se stūōl ubrîše.*

ubrnūt (se), se ubȉrnen - ubȉrno i ubȉrnejo; ubrnū, la, lo; ubȉrnjen, a, o; ubrnȉ, *v. p.*, okrenuti (se): *Onȉ so se obrnūli kāt so nas zaglȅdali. Ubrnȉ vūōs i volȉ na drūgo bīndo!*

ubrnjȅvat (se), ubrnjûjen - ubrnjûjo; ubrnjȅva, la, lo; ubrnjūj (se), *v. i.*, obraćati: *Kat se trâvo pokosȉ se sīēno vahljâ i obrnjūje, da se bȍlje šūši.*

ūbūōh (ubūōgi), ubȍga, o; ubȍgega, ubogēji, *adj.*, ubog, siromašan: *Sāmo ubūōgi pekljājo ot kūći do kūći.*

ubūōjstvo, a, *pl.* ubūōjstva, ubūōjstaf, *n.*, ubojstvo: *Nȅkat va stâro vrīēme je bȉlō vēć ubūōjstaf nēgo dāndanās, āš nī bȉlō sikurtâdi.*

ucvȉrak, ucvȉrka, *m.*, ucvȉrki, ucvȉrak, *m.*, učvarak: *Kadā se scvrē špȅh se storȉ ucvȉrki. Ucvȉrki se jȉ za marīēndo.*

ucvȉrat, ucvȉra - ucvȉrajo; ucvȉra, la, lo; ucvȉraj, *v. i.*, uživati, gostiti se: *Kî mȍre ucvȉra, a kî ne prizȉra.*

ūčȁc, ūčcā, *pl.* ūčcȉ, učāc, *m.*, **1.** zanoktica: *Od ūčcā nȍkat jāko bolȉ.* **2.** zaponac na pūški: *Kadā se želi hȉtit sāmo se potīēgne ūčāc na pūške.*

učî, â, ûo; učīēga, *adj.*, vučji: *Va učīē grīže je nȅkat bȉlō ūki; a i va učīē drāge pod Učko(n).*

učȉca, i, *pl.* učȉce, učȉc, *f.*, vučica: *Na Ǔčke so lovci nèkat vȉdeli i učȉco. Učȉca dojȋ učȉći.*

Ǔčka, i, *f.*, ime najviše gore u Istri (1492 m nad morem): *Na Ǔčke so dvȉe sȉela, Vêla i Mâla Ǔčka, otklè akvadȍt pèlje vȍdo va Opatȉjo i Lovrȋn.*

učȉtelj, a, *pl.* učȉtelji, učȉtelj, *m.*, učȉtelj: *Učȉtelji i učȉteljice slúže va sȉelskeh škuôlah nȃjvèć učȉteljice.*

učȉteljica, i, *pl.* učȉteljice, učȉteljic, *f.*, učiteljica: *Va Ì strije slúžijo na škuôlah nȃjvèć učȉteljice.*

Ǔčkar, a, *pl.* Ǔčkari, Ǔčkar, *m.*, stanovnik sela Vêla i Mâla Ǔčka: *Ǔčkari so nèkat imīēvàli vèć miljãri ovâc i pȕno sȉra.*

Ǔčkarica, i, *pl.* Ǔčkarica, Ǔčkaric, *f.*, stanovnica sela Vêla ili Mâla Učka: *Ǔčkarice nȍse na plȁc va Lovrȋn i va Mošćenȉce selâto, kumpȉr, sȋr i skúto.*

ǔčkarski, a, o, ǔčkarskega, *adj.*, ǔčkarski, koji pripada **stanovnicima** Ǔčke: *Ǔčkarski kumpȉr je nȃjbȍlji va Ìstrije i pȕno ga rodȋ.*

ũć[1], ũjden - ũjdo i ũjdejo, ûša, ũšla, lo; ũjdȉ, *v. p.*, pobjeći: *úōn je držã va gãjbe jenegà kosȉća, mȁmu je ûša. úōn je pre(d) dažljȋn ûša va sȕhoto.*

ũć[2], ũčȅn - ũčúō i ũčȅjo; ũka, ũkla, lo; ũčȉ, *v. i.*, vući: *Kàmo ũčèš tȍ vrèćo? Tegà človèka nogà takȍ bolȋ, da je kòmoć ũčè.*

udrȉt, ǔdrin - ǔdre i ǔdrijō, udrȋ, udrȉla, udrȉlo, udrȉ, *v. p.*, **1.** udariti: *Udrȉ ga ku ti ne dã mîra.* **2.** početi: *Neki otrokȉ za sàko nȉč ǔdre plȁkat. Ȁla ūdrȉmo kosȉt da do nȍći fȉnimo!*

ǔf! uzvik za izražavanje dosade gnjeva ili boli: *Ǔf čâ me ovà nogà bolȋ. Ǔf čâ me tȍ jãdi.*

ǔfanje i **ǔpanje,** a, *pl.* ǔfanja, ǔfanj, *n.*, nada: *Kî nȋma ǔfanja je zgũbljen človȅk. Človȅk va ǔfanje žívē.*

ǔfat i **ǔpat se,** se ǔfan - ǔfajo, ǔfa, ǔfala, - lo; ǔfaj se, *v. i.*, **1.** nadati se: *Mî ǔfamo, da ćemo vàlje prȋt.* **2.** usuditi (se): *Prīdȉh manè kū se ǔfaš.* **3.** pouzdati se: *Va njega se ne mȍremo ǔfat.*

ufrȉgat (od frȉgati), ufrȉgan - ufrȉgajo, ufrȉga, ufrȉgala, ufrȉgan, a, o, ufrȉgaj, (tal. friggere) [nije iz tal., v. **frȉgat**], *v. p.*, pržiti, spećí: *Ufrȉgaj mi za večȅro pâr jãj! Màma nan je za ubèt ufrȉgala rȉbi.*

ugājȉt, ugãjan - ugãjajo, ugajã, ugājàla, ugājàlo, ugãjaj, *v. i.*, ugađati, činiti po volji nekome. *Màt mu je ugâjala čâ vèć je moglà, ma nȉ nȉč korȉstilo.*

ugƀnka, i, *pl.* ugƀnki, ugƀnk, *f.*, zagonetka: *Làko ugƀnko nȋ làhko uganũt. Uganȉ ovò ugƀnko, ku si kapâc!*

uganũt, ugànen - ugàno i ugànejo, uganũ, - la, - lo; uganȉ, *v. p.*, odgonetnuti, pogoditi (što netko misli): *Uganȉ, čâ nȍsin va vrèće, ku si kapâc!*

ugƀnj, ugnjà, *pl.* ugnjȉ, ugƀnj, *m.*, **1.** vatra, požar, *dem.* ugnjȉć: *Vêli Ugƀnj je tèško zamorȉt.* **2.** vrućica, groznica: *Onà ȉma vèć dva dnî ugƀnj.*

ugànjat, ugànjan - ugànjajo; ugànja, la, lo; ugànjen, a, o; ugànjaj, *v. i.*, odgonetati, pogađati nečije misli: *úōn vèć pũti ugànja i dobȋ na lúōt.*

ugībȁt, ugȉban - ugȉbajo; ugībã, ugībȁla, lo; ugȉbaj, *v. i.*, pogibati, crkavati: *Blâgo nȃjvèć ugȉba od bȍli i ȍd metūljà.*

ugībȁt se - se ugȉban i ugȉbljen - ugȉbajo i ugȉbljejo; ugībã, ugībȁla, lo; ugȉbaj i ugībljí se, *v. i.*, ugibati, uklanjati se nekome, izbjegavati nekoga: *Zlòčestemu brekȕ se sȁki ugȉblje, da ga ne ujȋ.*

ûgla, i, *pl.* ûgli, ûgal, *f.*, vuga, *dem.* ûglica: *Ûgli so žũtega kolúōra i dèlajo njīzlò, kakò túōrbico, kâ vȉsi na rogovȉlaste grȁne.*

ugljãr, ugljārà, *pl.* ugljārȉ, ugljār, *m.*, ugljenar, onaj koji pali drveni ugljen: *Ugljārȉ pãle ògalj va bȍške, kadè ȉma suhegà grȋnja.*

ugljȇvlje, a, *coll. n.*, drveni ugljen: *Ugljȇvlje pãle Ćȉći va Ćićarȉje a prodãvajo ga v Rīèkè i va Trstè na vȍzeh.*

ugljȇvnica, i, *pl.* ugljȇvnice, ugljȇvnic, *f.*, ugljara: *Ugljȇvnico se dèla o tàpar, a ȉma fúōrmo lúōvnici.*

ūgnũt se, se ūgnen - ūgno i ūgnejō; ūgnjen, ūgnjena, o, ūgnȉ se, *v. p.*, ugnuti, maknuti se nekome s puta, kloniti se, dati mjesta nekome: *Ugnȉ se s púōta kàt pasâ prošišíjúōn, àli blâgo.*

ugnjȇn (ugnjȇni), ugnjenà, ò; ugnjenegà, o; ugnjenèji, *adj.*, ognjen: *Ugnjenà zemljà se nahãja va jûžne Mèrike.*

ugnjȉšće, a, *pl.* ugnjȉšća, ugnjîšć, *n.*, ognjište: *Po zīmè cȇla kmȇčka famîlija sedȋ, na ugnjȉšća poli ugnjà i se grīējè.*

ugodȉt, ugodȋn - ugodimȍ i ugodȇ i ugodījúō; ugodȋ, ugodȉla, lo; ugodȉ, *v. p.*, ugoditi nekome: *Jȍš se nȋ rodȋ, kî bi sȁkemu ugodȋ.* (nar. poslovica)

ugrȁda, i, *pl.* ugrȁdi, ugrât, *f.*, zidom ili živicom ograđeni pašnjak ili sjenokoša, *dem.* ugrȁdica i ugrãjca: *Kàt se pokosȋ se blâgo pāsè i po*

ugrädah.

ugrādȉt (od grādȉt), ugrãdin - ugrãde i ugrãdijo, ugrādȉ, ugrādȉla, ugrādȉlo, ugrãjen, a, o; ugrādȉ, *v. p.*, ograditi, opkoliti živicom, plotom ili zidom jedno zemljište: *Ugrādȉ unȍ pāšišće da tūjo blâgo ne skȍči i stor ȉ škȍdo.*

ugrājca, i, *pl.* ugrãjci, ugrãjc, *f.*, manji ograđeni pašnjak: *Va ugrãjce pasẽmo jагnjci.*

ugrajīẽvāt, ugrajīẽvan - ugrajīẽvajō, ugrajīẽvã, - ãlo, - ãlo; ugrajīẽvan, a, o; ugrajīẽvaj, *v. i.* i *it.*, ugrađivati: *Ugrädi se mūȍra sȁko tolȉko ugrajīẽvat, àš grãj s vrẽmenom raskîno ljûdi, àli blâgo.*

ugrẽs, ugrīẽbẽn - ugriebūȏ, ugrīẽbējo, ugrẽba, ugreblȁ, ugreblȍ, ugrebīẽn, ugrebanȁ, ȍ, ugrebȉ, *v. p.*, ogrepsti noktima: *Pustȉ mäčko na mîru, da te ne ugrīẽbẽ!*

ūgrẽt (se) (od grẽt), se ugrīẽjẽn - ugrīẽjūȏ, ugrīẽ, ugrẽla, ugrẽlo, ugrẽjen, a, o; ugrīẽj (se), ugrijati (se): *Ugrīẽjte se tù poli ugnjà! Ugrīẽj màlo vodȉ za storȉt kafẽ.*

ugrȉs, ugrīzẽn - ugrizūȏ i ugrīzẽjo, ugrȉza, ugrȉzla, lo; ugrȉžen, a, o; ugrīzȉ, *v. p.*, uhvatiti zubima za meso, ugristi, ugriznuti nekoga: *Čūvaj se da te brẽk ne ugrīzẽ!*

ūhā, ūhȉ i ūhȍ, ūhā, *pl.* ûši, ūš, *f.* i *n.*, uho: *Nẽki ljûdi slàbo čūjo na ûši, àli na jenȍ ūhȍ.*

ùhak (ùhki), ùhko, ùhkega, uhkèji, *adj.*, vlažan: *Ùhko sīẽno se ne smīẽ spravljãt, àš ga užgẽ, pak ga blâgo nīẽće jẽs.*

uhīćȁt, uhȉćan - uhȉćo i uhȉćajo, uhīćã, uhīćãla, uhīćãlo; uhȉćan, a, o; uhȉćaj; *v. i.*, hvatati, loviti: *Dȍkle smo bȉlȉ otrokȉ smo uhićȁli rāpcȉ za tīẽnfanje, a drùgi tȉći pod râbuljo.*

uhićẽvat, uhućûjen - uhićûjo; uhićẽva, la, lo; uhićûj, *v. it.*, hvatati, loviti: *Pastīrȉ so va Kràše pod râbulji uhićẽvali sȁke sūȏrti tîć.*

uhȉtit, uhȉtin - uhȉte i uhȉtijo; uhȉti, la, lo; uhȉćen, a, o; uhȉti, *v. p.*, uhvatiti, uloviti: *Jâ san jedīn pūt uhȉti zīẽca na zīmko.* **uhȉtit za besẽdo -** uhvatiti nekoga za riječ. **uhȉtit kīẽga būȏl -** oboljeti. **uhȉtit se -.** uhvatiti se za nekoga: *Uhȉti se zīme, da ne pâdeš!* **2. uhȉtiti se dẽla** - latiti se posla (pošteno).

uhlādȉt (se), uhlãdin - uhlãde i uhlãdijo; uhlādȉ, uhlādȉla, lo; uhlãjen, a, o; uhlādȉ (se), *v. p.*, ohladiti: *Hȍte na ubẽt, da se jūhȍ ne uhlãdi. Večẽra van se je vẽć uhladȉla.*

uhlajẽvat, uhlajûjen - uhlajûjo; uhlajẽva, la, lo; uhlajūj, *v. i.*, ohlađivati: *Jâ san ti jùhȍ vẽć dvâ put uhlajẽva.*

uholȉja, i, *pl.* uholȉji, uholȋj, *f.*, oholost, objest: *Nẽki mlâdi ljûdi ne znȋjo ča bi dẽlali ȍd uholȉji.*

uholovāt, uholûjen - uholûjo, uholovã, uholovãla, lo, uholūj, *v. i.*, biti ohol, objestan, praviti budalaštine: *Tȍ sämo mladīćȉ uholūjo.*

ujẽs (od j), ujȋn - ujījūȏ, ujīẽ, ujẽla, ujẽlo, ujẽden, a, o; ujīẽj, *v. p.*, ugristi: *Rīẽtkȍ kadà nẽkega kâčka ujīẽ. Brẽk kî lâje ne ujīẽ.* (nar. poslovica)

ûk, a, *pl.* ûki, ũki, *dem.* učȉć, *m.*, **1.** vuk: *Nẽkat je bȉlȍ i poli nàs ũki na Učke; zatȍ se onȁtakȍ i zovẽ.* **2.** bačvarska sprava, vrst kliješta za stezanje obruča kod nabijanja bačve; nateg **4.** zanoktica (čir pod noktom) **5.** vrst poljskog korova sa širokim listom i s cvijetom sličnog metlici.

ūknā, ūknȉ i ūknȍ, ūknā, *pl.* ūknȉ, ũkan i ũkna, ũkan, *f.* i *n.*, okno, prozor, *dem.* uknȉca: *Otprȉ ūkna, da se bȍlje vȉdi! Sȁki šufrȉt ȉma i uknȉce.*

ũknjak, a, *pl.* ũknjaki, ũknjaj, *n.*, kameni stup prozorskog okvira: *Sȁka ūknā, kâ ȉma škūra ȉma i ũknjaki.*

ukodlȁk, a, *pl.* ukodlȁki, ukodlâk, *m.*, vukodlak, vampir: *Poli nàs ljûdi vẽć ne vẽrujo va ukodlȁka.*

ukrȁs, ukrâden - ukrâdo i ukrâdejo, ukrã, ukrãla, - ãlo; ukrȁden, a, o; ukrȁdi, *v. p.*, ukrasti: *Noćàs je lesȉca sūsẽdu ukrȁla dvīẽ kȍkoši.*

ulȁka, i, *pl.* ulȁki, ulâk, *f.*, kožnati tanki remen za vezanje seljačke obuće, *dem.* ulȁkica: *Pùno kmīẽt vīẽže postolȉ z ulȁki, àš vẽć durâjo nẽgo špigẽti.*

ulegnũt se, se ulīẽgnen, ulīẽgno i ulīẽgnejo, ulīẽgnũ, - la, - lo; ulẽgnut, a, o; ulẽgni, *v. p.*, uleći, ulegnuti, slegnuti se: *Tù se je zemljà od mȍči màlo ulīẽgnũla.*

ùličina, i, *pl.* ùličini, ùličin, *f.*, maslinova grana ili drvo: *Grànice od ùličini se prodãvajo za ùličnico.*

ùličnica, i, *pl.* ùličnice, ùličnic, *f.*, Cvjetna nedjelja: *Na ùličnico ljûdi nȍse va crīẽkvo ùličino na blägoslof.*

Ùlika, i, *f.*, (tal. Oliva) [od lat. *oliva*, zamjenom dočetka *-iva* sa *-ika* (ERHSJ III/542)], **1.** jedno žensko ȉme. **2.** maslina: *Ùliki rastūȏ blȉzu mūȍra va Dalmȃcije i va Ìstrije.*

ulȉt, ulījẽn - ulījūȏ, ulījẽjo; ulȉ, ulȉla, lo; ulȋj, *v. p.*, uliti: *Ulȋj mi màlo vodȉ va vīnȍ. Va lȃmpo se ulījẽ petrȍlja.*

ulīvât, ulĩvan - ulĩvajo, ulīvã, ulīvàla, lo; ulĩvan, a, o; ulĩvaj, *v. i.*, ulijevati nešto u nèšto: *Ulĩvaj vòdo va brîȅnto, a vinò va bâčvo na lijàk!*

ulovīēvât, ulovîēvan - ulovîēvajo; ulovîēvajo; ulovīēvã, ulovīēvàla, lo; ulovîēvaj, *v. it.*, loviti, ulovljivati: *Jedĩn pastĩr je ulovīēvã i po dvãjset kotòran na dîn pod râbulj(n).*

ulovît, ulovĩn - ulovīmò - ulovîē i ulovījûō, ulovĩ, ulovìla, ulovljîēn, ulovljenĩ, ò, ulovì, *v. p.*, uloviti: *Lovcì vãjki čagòl ulovîē. Ulovì i specì kakòvo kòkoš za nâš gûōst.*

ûlj, ūljà, *pl.* ūljì, ūlji, *dem.* uljȉć, *m.*, košnica: *Mûōj bĩt držĩ òkolo šejzdesîēt ūlji. Čȅlice se rojîē va ūljȅ.*

Uljanìšće, a, *n.*, naziv jedne oranice i livade na Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

uljìšće, a, *pl.* uljìšća, uljîšć, *n.*, uljište, mjesto, gdje se drže košnice pčela: *Poli nàs màlo kî ȉma čȅlic i uljìšće.*

Umȃh, Umȃga, *m.*, Umag, ime jednog primorskog istar. gradića, u. opć. Buje, kotar Pula.

umaknût, umàknen - umàkno i umàknejo; umaknũ, la, lo; umaknì, *v. p.*, umaćī, uteći, pobjeći: *ûōn jin je pròpinje pred nòson umaknũ.*

umȅjak, umîējka, *pl.* umîējki, umȅjak, *m.*, potkućnica, ograđeno zemljište kao pašnjak blizu kuće: *Jĩnjci pāsûō po umîējkeh da bûōdo blîzu kùći.*

umeknût, umîēknen - umîēkno i umîēknejo; umeknũ, la, lo; umeknì, *v. p.*, omekšati: *Kadà zemljà umîēkne, se storĩ blâto.*

umȅt, umîēn - umîējo, umîē, umȅla, umȅlo, umîēj, *v. i.*, umjeti, znati: *Trîēbe umȅt dȅlat kū ćе se čâ priškrbȅt zâse i za famîlijo. Kî umîē temù dvîē, a kî nȅ temù nìč.* (nar. poslovica)

umȅtan (umȅtni), umȅtna, o; umȅtnega; umetnèji, *adj.*, spretan, okretan, vješt, snalažljiv: *Umȅtan čovȅk se nìkat ne zgũbi i sagderȅ dobrò pasâ.*

umȅtva, i, *pl.* umȅtvi, umȅtaf, *f.*, vještina, okretnost, snalažljivost: *Umȅtva vȅć veljâ nègo bogatȉja.*

ùmidan (ùmidni), umidna, o; ùmidnega; umidnèji, *adj.*, (tal. umido) [mlet. *umido* (DDV 774; VG 1189)], vlažan, mokar: *Kî ležĩ na ùmidne zemljȅ se làhko prehlãdi i obolîēje. Tà kùća je ùmidna.*

umidȃnca, i, *pl.* umidȃnci, umidȃnc, *f.*, (tal. umidità) [mlet. *umidanza* (VG 1189)], vlaga: *Nèki kvartarȉ so nèzdravi sporàdi umidȃnci.*

umiditât, umiditâdi, *f.*, (tal. umidità), vlaga, mokrina: *Nemûōj se bojãt va nàše kùće nĩ umiditâdi.*

umīēsìt, umîēsin - umîēse i umîēsijo, umīēsì, umiesìla, lo; umîēšen, a, o; umīēsì, *v. p.*, umijesiti, svršiti mijesiti: *Gospodarȉca umîēsi krùh va nàčvah i ga sàki dȋn pečȅ.*

umījât (se), umĩjan - umĩjajo, umījã, umījàla, lo; umĩjaj se, *v. i.*, umivati, prati (se): *Sàka màt umĩja mȋlega otrokà. Mî se sàko jùtro umĩjamo.*

umīkât, umĩkan - umĩćo i umĩkajo, umīkã, umīkàla, - àlo, umĩkaj, *v. i.*, umakati: *Perȉlice umĩčo ròbo va vodȅ, a otrokȉ sùpi va mlīēkȅ.*

ùmilan (umĩlni), umĩlna, o; umĩlnega; umilnèji, *adj.*, ponizan, pokoran, skrušen: *Siromàhi so ùmilni sàmo dòkle ȉmajo potrèbo.*

umiljât (umiljâti), umiljàta, o; umiljàtega, umiljatèji, *adj.*, ljubazan, ljubežljiv: *Nûōneti so z otrûōki navàdno vãjki umiljàti.*

umìrat, umìran - umìro i umìrajo, umìra, umìrala, lo; umìraj, *v. i.*, umirati, biti na samrti. *Nèki stârac je jâko dûgo umìra, âšnĩ mòga vàlje umrîēt.*

umirȅvat, umirûjen - umirûjo; umirȅva, la, lo; umirũj, *v. i.*, umirivati: *Jâ san ga umirȅva, kadà mu se je pripetȉla dižgrâcija.*

umīrìt (se), umĩrin - umĩre i umĩrijo; umīrì, umirìla, lo; umĩren, a, o; umīrì (se), *v. p.*, umiriti nekoga: *Umīrȉ tegà otrokà, da ne plâče. Ki propâdne se tèško umĩri.*

umìt (se), umîjen i umijȅn - umîjo i umijîē, umĩ, umìla, umìlo, umìjen, a, o; umĩj (se), *v. p.*, oprati (si) lice: *Kât se stȋne se i umîje. Kî se umijȅje nèsnažan.*

umīvât (se), se umĩvan - umĩvajo, umīvã, umīvàla, umīvàlo; umĩvan, a, o; umĩvaj, *v. i.*, prati (si) lice, oprati (se): *Otrokȉ se ne umĩvajo ràdi, pàk jih se vèć pũti mûōra sforcât.*

umlaćȅvat, umlaćûjen - umlaćûjo; umlaćȅva, la, lo; umlaćȅvan, a, o; umlaćȅvan, a,o; umlaćũj, *v. i.*, umlaćivati: *Mî smo vãjki umlaćȅvali žȉto na šalîže, a sȉ drùgi na gūvnȅ.*

umlātìt, umlãtin - umlãte i umlãtijo - umlātì, - ìla, lo; umlãćen, a, o; umlatì, *v. p.*, omlatiti,

ovršiti žito: *Nâšo žȉto je vȅć umlãćeno, a drȕgi kmètі će ga kòmoć umlátȉ.*

umljāčȉt, ūmljāčin - umljāče i umljāčijo, umljāčî, - ȉla, - ȉlo; umljāčen, a, o, umljačȉ, *v. p.*, malko ugrijati: *Umljāčȉ mi màlo jūhȉ, àli mlȉēkā.*

umòla, i, *pl.* umòli, umȕ̄ol, *f.*, *dem.* umòlica, lapor, fliš: *Na Pãšćine je vȅć umòli nēgo zemljȉ. Ȅstrija je bogāta z umòlo.*

umòlina, i, *pl.* umòlini, umòlin, *augm.* od umòla, *f.*, brijeg lapora: *Poli nās ȉma nekolȉko umòlin, ma nȅ za korȉs.*

ūmput i **ūm puta,** *adv.* onda, tada, zatim: *Kadā smo fȉnili dèlo ūmput smo šlȉ na rūčnjo va hlât.*

umrȉēt, umrȅn - umrū̄o i umrȅjo, ùmr, ùmrla, ùmrlo, umrȉ, *v. p.*, umrijeti, izdahnuti: *Kî umrȅmu vȅć nȉč ne trȉēbe i nȉč ga ne bolȉ. Mlât mòre umrȉēt, a stār mū̄ora.* (nar. poslovica)

umȕknut, umûknen - umûkno i umûknejo; umȕknula, lo, umȕkni, *v. p.*, ušutiti, zašutiti: *Kadā bū̄o tā kumpanȉja a umȕknula ćȅmo pū̄ oć spât.*

Umū̄olca i **Omū̄olca,** Umòlac, *pl. t. n.*, ime jednog izvora u Boljunskom Polju, opć. Boljun, kot. Pula: *Mî hòdimo po vòdo s tovārom na vrū̄ćāh na Umū̄olca.*

ūn (unā, unò), od unegā, h unemù, na unegā, - pod unȉēn, z unȉēn, *pl.* unȉ, od unȅh, h unȉēn - , unȅh, na unȅh, z unȅmi, *pron. dem. m.*, onaj: *Govorȉ z unȉēn čovȅkon, ku češ čâ doznât.*

unā, od unȅ i unȉē, h unȉē, na unò, -, na unȉē, z unū̄o(n), *pl.* unȅ, od unȅh, h unȉēn, za unȅ, -, na unȅh i z unȅh, *pron. dem. f.*, ona: *Jâ s unū̄o(n) ne grȉēn v Rȉēkò.*

ùna, i, *pl.* ùni, ûn, *f.*, vuna: *Od ùni se prȉēdȅ prȅja, a potȉēn kȅ cārza i vâlja sūknò. Ùna je drāgā.*

unȗjsti, a, o; unȗjstega, *pron. dem.*, onaj, onaj tamo: *Unȗjsti kî bòlje dèla, bòlje i pasâ. Poznȗš li unȗjstega človèka.*

undȅ i **undȅka,** *adv.*, ondje: *Undȅka va tȅh gròtah ȉma pūno kačāk. Undȅka va tȉēn selȅ je danās màlo ljūdi.*

ùnen (ùneni), a, o; ùnenega, *adj.*, vunen: *Ùnena rȍba je nȗjtepljȅja i nȗjdrāža.*

unȅšto, *adv.*, prilično mnogo, dostatno: *Mî smo prȉjeli od bārbi unȅšto rȍbi, ma màlo sôldi.*

Ungerȉēš, Ungerȉēža, *pl.* Ungerȉēži, Ungerȉēži, *m.*, (tal. Ungherese), Mađar: *Nèkat je bȉlò v Rȉēkȅ pūno Ungerȉēži.*

ungerȉēški, a, o; ungerȉēškega, *adj.*, koji pripada Mađarskoj, mađarski jezik (u prenesenom smislu): *Mî ne znȃmo Ungerȉēški. Ungerȉēški salāmi so fȉni za jȅs.*

Ungerȉja, i, *f.*, (tal. Ungheria), Mađarska: *Va Ungerȉje ȉma i vȅć miljārdi nāšeh ljūdi.*

uničȅvat, uničûjen - uničūjo, uničȅva, uničȅvala, lo; unȉčen, a, o; unīčūj, *v. i.*, uništavati: *Čȉmiži se mū̄ora uničȅvat, a uničūjo se s petrȍljen.*

unȉčit, unȉčin - unȉče i unȉčijo, unȉči, unȉčila, lo, unȉčen, a, o; unȉči, *v. p.*, uništiti: *Unȉči tȍ bȅštijo, da ne dèla škòdo.*

ūnkrāj, *adv.*, s one strane: *Mî ȉmamo šinužȅta ūnkrāj potȍka.*

univȉērza, i, *pl.* univȉērzi, univȉēs, *f.*, univerza, sveučilište: *Na univȉērze mū̄orajo študȉēnti pūno študijât.*

unjȁt, unjȁn - unjȁjo; unjȁ, unjȁ, la, lo; unjȁn, unjȁna, o; unjȁj, *v. i.*, mirisati: *Bašelȁk i šȋpȁk jâko lȉēpo unjȁjo, a i šćapū̄oni.*

ùnjol (ùnjoli), a, o; ùnjolega, *adj.*, (tal. ugnolo) [mlet. *ugnolo* (DDV 772; VG 1188)], jednostruk: *Plātnò znȃ bȉt dûplo i ùnjolo širòko.*

ūoblȍh, ūoblȍga, *pl.* ūoblȍgi, oblūȏh, *m.*, oblog (na bolesnom mjestu), povoj, *dem.* ūoblȍžić: *Prȅz ūoblȍga se rāna lāhko ne zagojȉ.*

ū̄of (ovî), ovā, ovȍ; ovegā; *pron. dem.*, ovaj: *Ovegā čovȅka nȉsan jȍš nȉkat vȉde.*

ū̄ofkrāj, *adv.*, s ove strane: *Boljūnsko Pȍlje se nahāja ū̄ofkrāj Potȍka Boljūnčici.*

ū̄ombul, a, ū̄ombuli, ū̄ombul, *m.*, (tal. ombolo) [mlet. *ombolo* (VG 700)], pečenica, vrst mesa (pojas iznad buta): *ū̄ombul se štimȃ za nājfinējo mȉēso.*

ū̄on, od njegā, h njemù (mu), po njegā (ga), - na njemù, š njȋn; *pl.* onȉ, od nȉh, h njȉn (in, jin), po njȉh (ih, jih), - na njȉmi, š njȉmi, *pron. pers. m.*, on: *ū̄on mȉ je postū̄odȉ sôldi. S njȋn san hodȉ v Rȉēkò. Hodȉ pȍ njega!*

ū̄ordin, a, *pl.* ū̄ordini, ū̄ordin, *m.*, (tal. ordine) [mlet. *ordine* (VG 707)], **1.** nalog, naredba: *ū̄on je ćapā ū̄ordin da pèlje ròbo prȉēk Ūčki.* **2.** red, poredak: *Va škū̄ole mū̄ora bȉt ū̄ordin, āš prȅz ū̄ordina ne veljâ.*

ū̄organ, a, *pl.* ū̄organi, ū̄organ, *m.*, (tal. organo) [mlet. *organo* (VG 708)], **1.** orgulje, *dem.* organȉć: *Va nāše podeštarȉje ȉma ū̄organ sāmo pāška crȉēkva, mā zatȍn ȉma zvonȉkā.* **2.** mjesto na katu u crkvi, gdje stoje orgulje:

ūŏrgan ȉmajo sämo plovȉnjske crīēkvi, a na ūŏrgane pod mäšo kantâjo kantadūŏri.

ūŏsmi, a, o; ūŏsmega, *red. br.*, osmi: *ūŏsmega mëseca prȋde Vêla Svetȉca.*

ūŏš i **vūŏš,** ūōža, *pl.* ūōžȉ, ūŏži, *m.*, guž (vrsta crne neotrovne zmije): *Prävi se da unëga, kî ga razjädi ūŏš z rīēpūŏn mläti, dȍklegȍt mu nogȁne počrnīēje.*

ûovčak, a, *pl.* ûovčaki, ûovčak, *m.*, ovčara, staja za ovce: *ūŏvci se zaprè va ûovčak sämo po noćȅ i po vêle zīmë.*

ûovči i **ovčî,** a, o; ûovčega, *adj.*, ovčji: *ûovčega sȉra ne mȍre säki kupȉt, äš je predrâh.*

ūōzȁk (oskî), ūōskȁ, ūōskȍ, oskegȁ, ȍži, *adj.*, uzak, tijesan: *Tâ kapȍt ti je ūōzȁk, pȁk ga mūŏraš dȁt preprävit.*

upālȉt, upâlin - upâle i upâlijo, upālã, upālȉla, -ȉlo, upâljen, a, o; upālȉ, *v. p.*, zapaliti, podmetnuti vatru: *Otrokȉ so poli näs jedīn pūt upalȉli dvūŏr. Upālȉ lȉmpo da se bȍlje vȉdi, äš je vëć škûro.*

upȁnak, upȗnka, *pl.* upȗnki, upȁnak, *m.*, opanak: *Poli näs kmëti vëć dūgo ne nösijo upȗnki, vëć sämo postolȉ.*

upančār, upančārȁ, *pl.* upančārȉ, upančāri, *m.*, opančar: *Za mojīē pämeti je bȉlo v Rīēkë na Fijumīēre pūno upančāri.*

ùpat i **ùfat,** se ùpan - ùpajo; ùpa, la, lo; ùpaj se, *v. i.*, nadati se, vjerovati u nešto: *Jâ se ùpan, dȁće volëto bȉt dobrȁ jintrâda.*

upȅć (se), upečȅn - upečȅjo i upekūŏ, upȅka, upeklȁ, upeklȍ, upečīēn, upečenȁ, o; upeči se, *v. p.*, opeći, oprižiti (se): *Kî se jedīn put upečȅ se i mȉzle vodȉ bojȋ.* (nar. poslovica)

upērȁt, uperȗn - uperâjo, uperã, - ȁla, - ȁlo, uperãj, *v. i.*, (tal. operare) [nije točno, već iz mlet. *adoperar* (DDV 24); tal. *adoperare* (VDLI 52)], poslužiti, upotrijebiti, vrijediti: *Kät nī drügе mūŏra i takȍva rȍba uperȁt.*

uperȅvat, uperûjen - uperûjo; uperȅva, la, lo; uperũj, *v. i.*, (tal. operare) [v. **upērȁt**], upotrebljavati, služiti se čime: *Mî smo upërevali sëjni lavamȗn, äš nȉsmo drügega imëli.*

ūpȉljak, ūpȉljka, *pl.* ūpȉljki, upȉljak, *m.*, otpadak prigodom piljenja drveta: *Upȉljki so dobrȉ za na ugīnj.*

ūplīēn, ūplȅna, *pl.* ūplȅni, uplīēni, *m.*, opljen, jedna pomična gredica na osovini prvog dijela seljačkih kola.

upravȉtelj, a, *pl.* upravȉtelji, upravȉtelj, *m.*, upravitelj: *Upravȉtelji ȉmajo vêlo odgovūŏrnos ma i dobrȍ plāćo.*

upravȉteljica, i, *pl.* upraviteljice, upravȉteljic, *f.*, upraviteljica: *Jâ poznȃn upravȉteljico të škūŏli.*

uprćȅvat, uprćûjen - uprćûjo; uprćȅva, la, lo; uprćũj, *v. i.*, tovariti na leđa: *Onäje uprćȅvala brīēnto vodȉ na hrbȁt dȍkle nī imëla tovȁra.*

uprīēgnūt, uprīēgnen - uprīēgno i uprīēgnejo; uprīēgnũ, la, lo; uprīēgnȉ, *v. p.*, upregnuti: *Upriēgnȉ volȉ, da grīēmȍ orât na pȍlje!*

uprīēt se, se uprènen, uprūŏ i uprȅjo, ȕpr, ȕprl, lo; ȕprt, a, o; uprȉ se, nasloniti se, poduprijeti se: *Kät san šä prīēk potȍka mūŏra san se na pȁlico uprīēt, da ne pâden va vȍdo.*

ūprīēžnica, i, *pl.* ūprīēžnice, ūprīēžnic, *f.*, kožnata vezanka za opanke: *Uprīēžnico se dëla ȍt prāšće kȍži.*

upȓtit, upȓtin - upȓte i upȓtijo, upȓti, upȓtila, -lo; upȓti, upȓteši, *v. p.*, oprtiti, dignuti teret na leđa, natovariti: *Upȓti brīēnto za pūŏć po vȍdo. Otrokȉ nöse bragëši upȓteši.*

ùra, i, *pl.* ùri, ûr, *f.*, (njem. Uhr), sat: *Sadȁje šëjs ûr zapūŏlne. Säki nīma ùro äš pùno koštâ.*

urȅć, urečȅn - urekūŏ i urečȅjo; urȅka, ureklȁ, lȍ; urečȉ, *v. p.*, urećі, začarati nekoga: *Nëki mȉslijo, da se mȍre nëkoga urëć.*

urejȅvat, urejûjen - urejûjo; urejȅva, la, lo; urejȅvan, a, o; urejũj, *v. i.*, uređivati: *Säki gospodâr urejūje svojȍ kūćo, kakȍ nājbȍlje mȍre i znȋ.*

urejīēnje, a, *pl.* urejīēnja, urejīēnj, *n.*, uređenje: *Takȍvo urejīēnje nī dobrȍ.*

ūrȅh, a, *pl.* urȅhi, urīēh, *m.*, orah: *Donesȉ mi mälo urīēh za otrokȉ. Urȅhi so na pläće drâgi.*

urȅhof (urȅhovi), urȅhovega, *adj.*, orahov, od oraha: *Ovȍ je urȅhovo drīēvo.*

urȅhovina, i, *f.*, orahovo drvo: *Od urȅhovini se dëla fino mobȉljo.*

urȅkuvat, urekûjen - urekûjo, urȅkuva, urȅkuvala, lo; urȅkuvan, a, o; urȅkuj, *v. i.*, urȅkovati, začaravati: *Sämo štrigūŏni urȅkujo.*

urīēdȉt, urīēdin - urīēde i urīēdijo, urīēdī, urīēdȉla, lo; urīējen, a, o; urīēdȉ, *v. p.*, urediti: *ūŏn je urīēdī svojȉ poslȉ na sūdë.*

Urīējše, a, *n.*, naziv jednog toponima (polja) u Boljūnskom Polju, opć. Boljun, kot. Pula.

Ûrkić, a, *m.*, nadimak jedne porodice u selu Katūn, na Boljunskom Polju, u. općina Boljun, sada Pazin: *Za mojīē pameti je Stëpan Ûrkić bî dȍbar kantadūŏr.*

ūrlaup, ūrlauba, *pl.* ūrlaubi, ūrlaup, *m.*, (njem. Urlaub), vojnički dopust: *Soldâti so nèkat hodìli na ūrlaup o Božìće i o Vazmè.*

urodìt, urodîn - urodîše i urodījûćo, urodî, urodìla, lo; urodì, urȍditi, donijeti dosta ploda: *Nâše brâjdi so nīn dobrȍ urodìle, ma žîri ne.*

urȍje, a, *coll. n.*, oruđe za rezanje, noževi: *Donesì mi kakövo urȍje za strgât kumpīr.*

ūrȍk, a, *pl.* ūrȍki, urūȍk, *m.*, čarolija: *Nèki ljûdi jȍš vèrujo da štrîgi dèlajo ūrȍki.*

urtât, urtîn - urtâjo; urtã, urtàla, lo; urtîn, urtàna, o; *v. p.*, (tal. urtare) [mlet. *urtar* (DDV 774; VG 1192)], gurnuti nekoga: *Nemūćoj me urtât, da ne pâden.*

urtȅvat (se), urtûjen - urtûjo; urtèva, la, lo; urtūj (se), *v. i.*, (tal. urtare) [mlet. *urtar* (DDV 774; VG 1192)], gurati: *Sàki urtûje nàprvo kakȍ znâ i mȍre.*

ūsȅnica, i, *pl.* ūsènice, ūsènic, *f.*, gusjenica: *Poli nàs užâ bît na gīmeh pūno ūsènic.*

usìrit (se), (se) usìrin - usire i usìrijo; usìri, la, lo; usìren, a, o; usìri, *v. p.*, ukiseliti (se), zgrušati se: *Kat se mlīčkȍ usìri se storī sīr.*

uskomìna, i, *pl.* uskomìni, uskomîn, *f.*, vezanje zubiju (ustiju) od uživanja zelenog (nezrelog) voća: *Kât se ìma uskomìni se ne mȍre nìč trdegâjes.*

usnīžît, usnīžīn - usnīže i usnīžijo, usnīžî, usnīžìla, usnīžìlo, usnīžen, a, o; usnīžì, *v. p.*, osnažiti, očistiti: *Usnīžì tȍ kokošȍ za ubȅt. Sàko sabȍto gospodarìce osnīže kūćo.*

usnūt, ùsnen - ùsno i ùsnejo; usnū, la, lo; usnì, *v. p.*, usnuti, zaspati: *Kadâ grīēn kâsno spât jâ bîzo ùsnen!*

ūsnje, a, *coll. n.*, koža za obuću: *Od ūsnja se dèlajo postolì, tūȍrbice i upīnki.*

usolìt, usolîn - usolīmȍ - usolīše i usolījūćo; usoljēn, usoljenà, ò; usolì, *v. p.*, posoliti: *Usolì ovȍ manèstro!*

ùsta, ūs, *pl. t. n.*, usta: *Znamì ta smrât z ūs!*

ūstànak, ūstīnka, *m.*, ostanak: *Želīn van dȍbar ustànak* (kod rastanka).

ustât, ustînen - ustîno i ustînejo, ustã, ustàla, lo; ustàni, *v. p.*, ostati: *Ustàni uvdèka do jūtre; mȍreš poli nàs i prespât.*

ustâvit, ustâvin - ustâvijo, ustâvi, - la, - lo; ustâvi, *v. p.*, ostaviti: *Ustâvi ga na mîru i hodì jès.*

ustavljât (se), ustãvljan - ustãvljajo; ustavljã, ustavljàla, lo; ustãvljaj (se), *v. i.*, **1.** ostavljati: *Ne ustãvljaj otrokà dȍma samegà.* **2.** zaustavljati (se): *tūȍn sīē nī ustavljã sè do Rīēkì.*

ustavljȅvat, ustavljûjen - ustavljûjo; ustavljèva, la, lo; ustavljèvaj, *v. it.*, ostavljati: *Nèki pastīrì ustavljûju govèda po letè i po noćè va Krâse.*

ustrīēlît, ustrīēlin - ustrīēle i ustrīēlijo; ustrīēlī, ustrīēlìla, lo; ustrīēljen, a, o; ustrīēlì, *v. p.*, ustrijeliti, ubiti iz puške: *Mūćoj nūćno je bî ustrīēlī i jenegà dīvega prāscà.*

ūsūćoj, usȍja, *pl.* ūsȍji, ūsūćoj, *m.*, **1.** prisoj, predio u jutro od sunca. **2.** jedan toponim (pašnjak) na Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

ùš! ùš! uzvik za tjeranje živadi.

ušìca, i, ušìce, ušīc, *f.*, uška, rupa na igli, sjekiri ili motiki: *Nabījî toporìšće na ušìco.*

ušît, ušîjen - ušîjo, ušī, ušìla, lo; ušìjen, a, o; ušīt, ušītà, ò; ušīj, *v. p.*, sašiti: *Žnjîdar mi je ušī veštît i kapòt.*

ušît (ušiti), ušītà, ušītò, ušītegà, *adj.*, ušiven, sašit: *Tvūćoj kapòt jòš nī ušît, àš nàš žnjîdar nīma vrèmena.*

uškȍrušva, i, *pl.* uskȍrušvi, uskȍrušaf, *f.*, oskoruša (stablo i plod), *dem.* uskȍrušvica: *Poli nàs ìma màlo uškȍrušaf. Uškȍrušvi so jâko dobrè i gūšne.*

uštinīn (uštinīni), uštinàna, o; uštinànega; uštinanèji, *adj.*, (tal. ostinato) [mlet. *ostinà/ustinà* (DDV 459); *ostinà/ostinado* (VG 714)], uporan, tvrdoglav: *Ustinīn člověk ne pasâ vâjki dobrȍ.*

uštinât (uštinīti), uštinàta, o; uštinàtega; uštinatèji, *adj.*, (tal. ostinato) [mlet. *ostinà/ustinà* (DDV 459); *ostinà/ostinado* (VG 714)], uporan, neumoljiv, tvrdoglav: *Nī čâ imèt poslà z uštinàten člověkon.*

utaložît, utaložīn - utaložījūćo, utaložî, utaložìla, lo; utaložīen, utaložena, ò; utaložì, *v. p.*, utješiti nekoga: *Utaložì tȍ stàrico, da ne plâče za sînon!*

utāpljât (se), utãpljan - utâpljajo, utāplã, utāplàla, lo; utãpljan, a, o; utãpljaj, *v. i.*, utapati (se): *Kî se utãplja se i za slàmo držî.*

utočȅvat, utočûjen - utočûjo; utočèva, la, lo; utočūj, *v. i.*, točiti: *Kadâje dobī prīčeteli oštâr je utočèva nījbolje vīnȍ.*

utočît, utȍčin - utȍčijo i utȍče, utočī, utočìla, lo; utočēn, a, o; utočì, *v. p.*, natočiti: *Utočì mi màlo vīnà za ubȅt.*

ūtȍk, a, *pl.* ūtȍki, utūȍk, *m.*, ušće: *Prìvo je ūtȍk Boljūnčice bî va Čepāljsken jèzeru.*

utopìt (se), utòpin - utòpe i utopījȕō, utopī, utopìla, - ìlo; utòpljen, a, o; utopì (se), *v. p.*, utopiti (se): *Kî ne znȋ plȁvat se lȁhko utòpi.*

uvājsti, a, o, uvãjstega, *pron. dem.*, ovaj ovdje: *Uvãjsti ne zaslūži, da mu se čâ dã.*

uvdȅ i **uvdȅka,** *adv.*, ovdje: *Uvdȅ nī nȉgdere vodȉ, ma vīnā jīē.*

uvījât, uvīјan - uvīјajo; uvījã, uvījàla, lo; uvīјan, uvīјana, o; uvīјaj, *v. i.*, savijati: *Uvīјaj ovò protìco, ku si kapâc. Od ladònji se uvīјajo kīтbi i spòni.*

uvijât, uvijīn - uvijâjo; uvijâ, la, lo; uvijīn, a, o; uvijãj, *v. p.*, svršiti vijati, provjetriti žito: *Mî smo vȅč uvijâli nàšo žȉto.*

uvît (uvîti), uvītà, ò, uvîtega, *adj.*, savijen, savit: *Ovà pàlica je màlo uvītà.*

ūzdà, ūzdī, *pl.* uzdȉ, ūst, *f.*, uzda, *dem.* ūzdica: *Pritīegnȉ màlo ūzdȉ konjù, da ne tečȅ takò bȋzo.*

uzīdât, uzīdan - uzīdajo; uzīdã, uzīdàla, lo; uzīdan, a, o; uzīdaj, *v. p.*, zazidati, sagraditi, podići: *ūōn je uzīdã vêlo štȁlo i kūćo.*

uzorȉt, uzorȉn - uzorīmò - uzorȋē i uzorījȕō; uzorī, uzorìla, lo; izorȋēn, uzorenà, o; uzorȉ, *v. p.*, uzoriti, dozoriti: *Grūōjze jȍš ni uzorȉlo, ma smȍkvi sūō.*

užīnca, i, *pl.* užīnci, užīnc, *f.*, (tal. usanza) [mlet. *ufanza* (VG 1192); *usanza* (DDV 774)], običaj, navika: *Poli nàs ȉmajo ljūdi drūgāčo užīnco, nègo va drùgeh krâјeh.*

užât, užīn - užâjo; užã, užàla, lo; užīn, užàna, o; užãj, *v. i.*, (tal. usare) [mlet. *ufar* (VG 1192); *usar* (DDV 774)], **1.** običavati: *Kmètі užâјo po večȅre truk ȉnjo lūpȉ.* **2.** upotrebljavati: *Tȍ se ne mȍre užât, àš ne veljâ.*

užgât (se), užgȅn - užgūō i užgȅjo; užgã, užgàla, lo, užgīn, užgàna, o; užgȉ (se), *v. p.*, upaliti: *Užgȉ svieć ȍ da griemȍ spât! Slȁma se làhko užgȅ.*

užīēvât, užīēvan - užīēvajō, užīēvã, užīēvàla, - àlo; užīēvaj, *v. i.*, (tal. usare) [v. **užât**], običavati: *Mî smo užīēvàli hodȉt na mūōre va Lošȉnj i Pūlo.*

užīgât, užīgan - užīgajo, užigã, užīgàla, lo; užîgan, a, o; užīgaj, *v. i.*, paliti vatru: *Sàku vȅčer, kadâ se grīē va dvūōr se užīga ferãl.*

užītàk, užītkà, *pl.* užītkȉ, užītki, *m.*, uživanje: *Takȍvo mùziko poslūšât je prâvi užītàk.*

užīvât, užīvan - užīvajo; užīvã, užīvàla, lo; užīvaj, *v. i.*, uživati: *Kî z mȅro(n) užīva nȉkat ne fâli ni se ne opījȅ.*

užufrȕt, a, *pl.* užufrùti, užufrût, *m.*, (tal. usufrutto), plodouživanje: *ūōn ȉma ot kmèšćini sàmo užufrùti, ma mūōra plāćât frīnjki.*

užurpât, užurpīn - užurpȋjo; užurpã, užurpàla, lo; užurpīn, užurpàna, o; užurpãj, *v. p.*, (tal. usurpare) [ne možemo sa sigurnošću znati je li stvarno preuzeto iz talijanskoga, ili je kao u hrvatskome standardnome jeziku to germanizam *uzurpírati* (HER XI/261), pa onda je iz standarda ušao u čakavski sustav], prisvojiti, prigrabiti tuđe zemljište ili drugu stvar: *ūōn je sebȅ užurpã kūs pūōta.*

V

v, prep., u: *Stâvi žlîco vîmj. Sîn šã v Rīēkȍ; sîn bî v Rīēkȅ; dâ san mu v ruōkȍ; sầt si ga imîe v ruōkȅ.* U svim ostalim slučajevima upotrebljava se prep. **va.**

va, *prep.*, u: *Sîn bî va Pâzine, va Porīēčȅ, va Trstȅ i va Pūle.*

va bên, *adv.*, (tal. va bene) [mlet. *va ben*], u redu, dobro je kao izjava slaganja u nekom govoru: *Jâ ću prît kòmoć prîek jùtre - va bên.*

vābȉt, vãbin - vãbe i vãbijo, vabȉ, vabȉla, - ȉlo, vãbljen, a, o; vabȉ, *v. i.*, mamiti, zvati živad i domaće životinje: *Vābȉ pulâštrići da se ne zgũbe va grâje!*

vâč, *pron. inter.*, u što?: *Vâč si stầvi mlīēkȍ?Vâč ću klâs sûol?*

vàdit, vàdin - vàde i vàdijo; vàdi, vàdila, vàdilo, vàdi, *v. i.*, **1.** učiti, podučavati: *Va škûole se vàdi lîepeh stvãri. Profesûor vàdi školîni račūnȉ.* **2.** vaditi iz, izvući: *Hòte vàdit kamīēnje s kâvi!* **vàdit se -** učiti se: *ûon se dòbro vàdi.*

vàdlja, i, *pl.* vàdlji, vàdelj, *f.*, oklada; *dem.* vàdljica: *Kî vàdljo zgũbi ga tokâ plãtȉt.*

vadljȁt se, se vadljȋn - vadljâjo; vadljã, vadljȁla, lo; vadljãj se, *v. i.* i *p.*, kladiti se, okladiti se: *Vadljãjmo se u lîtro vīnȁ!*

vàdne, *adv.*, danju, po danu: *Vàdne nȉ lãzno pučīvât, âš se mûora dèlat va kampànje.*

vâga, i, *pl.* vâgi, vâh, *f.*, (njem. Wage), tezulja, vaga: *Bekārȉ i butigīērȉ pîčžo rȍbo na vâge.*

vāgȁt, vãžen - vãžo i vãžejo, vāgã, vāgȁla, lo; vãžen, a, o; vāžȉ, *v. i.*, vâgati: *Vāžȉ mi kälo pâšti!* **vāgȁt se -** (njem. sich wiegen), vagati se: *Hȍmo se vāgȁt, da vîdimo kolîko pîčžemo, kî vèč pîčže.*

vâgat se - se vâgan - vâgajo; vâga, vâgala, lo; vâgaj se, *v. i.* i *p.*, (njem. sich wagen), usuđivati, usuditi se: *Jâ se nèbin vâga púóć va jàmo.*

vagīēr, vagīērȁ, *pl.*vagīērȉ, vagīēri, *m.*, dvostruka vaga na prvom dijelu kola: *Vagīēr se zovè kûs prîvega dîela vòza.*

vagnȁt, vagȋn - vagnȋjo i varenȅn - varenȅjo, vagnȋ, vagnȁla, vagnȁlo, vagnȋj i varenȉ, *v. p.*, ugnati, zagnati: *Otrokȉ so vagnȁli jȋnjci va prkãt, a ûovci va dvûor.*

vagûon, a, *pl.* vagûoni, vagûon, *m.*, (tal. vagone) [riječ je o anglizmu nizozemskoga podrijetla (HER XI/267; VDLI 2485), koji je ušao kako u hrvatski tako i u ostale europske jezike pa ne možemo sa sigurnošću tvrditi da smo mi riječ preuzeli iz talijanskoga, mogli smo ga preuzeti iz hrvatskoga standardnoga jezika], vàgon, kola: *Màkina pèlje pūno vagûoni.*

vāhālj, vāhljȁ, *pl.* vāhljȉ, vahãlj, *m.*, navijak, plast sijena, *dem.* vahljȉć: *Jedȋn kosȁc nakosȋ čūda vāhālj trāvȉ.*

va hȋp, *adv.*, odmah, začas: *Va hȋp ću prît nîzda.*

vàhta, i, *pl.* vàhti, vâht, *f.*, (njem. Wacht), straža: *Soldâti grīēdûó vèč pūti na vàhto.*

vàhtar, a, *pl.* vàhtari, vàhtar, *m.*, (njem. Wächter), željez. stražar: *Vàhtari dèlajo vàhto kadà ȉma pasât màkina.*

vàhtarica, i, *pl.* vàhtarice, vàhtaric, *f.*, (njem. Wächterin), žena želj. stražara: *Vàhtarica zamenje vàhtara va slūžbe.*

vahtārnica, i, (njem. Wachbaus), *f.*, željeznička stražara: *Vahtārnice se nahâjajo poli štrēki sàko tolîko.*

vājkada i **vājki,** *adv.*, uvijek, oduvijek, pred mnogo vremena: *Od vãjkada so ljūdi met sȍbon vojskovãli.*

vājki, *adv.*, uvijek: *Čovèk mûora vãjki dèlat, ku će čâ imèt, ali prîškrbȅt.*

vājme būōjže, *adv.*, u ime božje: *Dȍbi si čâ si pitã a sadà hodȉ vājme bûójže.*

vâjni, a, o; vãjnega, *adj.*, vajni, zao, nesretan: *Tâ vâjni človèk se čūda mūči a nîš nīma.*

vakȃnci, vakȃnc, *pl. t. f.*, (tal. vacanze), praznici (školski): *Kadà škûola fîmi školȃni griedûó na vakȃnci dȍma.*

vakȅta, i, *pl.* vakȅti, vakȉet, *f.*, (tal. vachetta) [tal. *vacchetta* (VDLI 2482)], kravlja koža: *Od vakȅti kaligārȉ dèlajo postolȉ i upȃnki.*

vàla, i, *pl.* vàli, vâl, *f.*, (tal. valle) [iz predmletačkoag sloja, od lat. *vallis, -e* > a dočetak na *–a* objašnjava se križanjem s *draga* (ERHSJ III/561)], dolina, uvala, nizina, kotlina; *dem.* vàlica: *Va vàle kmèti bȍlje živûó nègo na brīēgȕ.*

Valentîn, a, *m.*, (tal. Valentino), muško ime Valent; *dem.* Valentîčić.

Valîšće, a, *n.*, ime jedne oranice u Boljunskom Polju, p. o. Boljun, kotar Pula.

valîža, i, *pl.* valîži, valîš, (tal. valigia) [mlet. *valifa* (VG 1199); *valisa* (DDV 777)], putni kovčeg, prtljaga: *Pûotniki nosijo sobon na pûot i valîži.*

valûor, a, *pl.* valûori, valúori, *m.*, (tal. valore), vrijednost, valjanost, vrednota, vrlina: *Tâ röba nîma vêla valúora.*

valjâ, *adv.*, 1. valjda, možda: *Valjâ će prît bãrba kât mi je pîšã. Valjâ me nêćeš prevärit.* **2. valjâ se** [*bezlični glagol*], treba se: *Vâlja se mučit ku će se čâ imêti.*

vãljât, vãljan - vãljajo; vãljã, vãljala, lo, vãljan, a, o; vãljaj, *v. i.*, vãljati bačvu, vãljati sukno: *Bačvi se vãlja va konobo. Nekat so na Mûle Učke kmêti vãljali sûknö va stopah.*

vàlje (vàlje na), *adv.*, odmah, (na Vranji kažu vàje): *Lêh počêkaj màlo, jâ ću vàlje, vàlje prît.*

vàlje va, *adv.*, sve do: *Govöre, da je Boljûn imîe jedîn zvúon, čigúov glâs, da se je čû vàlje va Kastãf.*

valjhât, valjhîn - valjhâjo; valjhã, valjhàla, lo; valjhãj, *v. i.*, razmetati i sušiti sijeno. *Kadà se sîêno zmöči se ga mûora valjhât.*

vîn, *adv.*, van, napolje: *Höte vîn s kûći. Nîga dõma, äš je šã vîn. Kî nî zvîn nêka grîe s kûći vîn (se užâ rêč).*

vancamênat i **vancamîênt,** a, *pl.* vancamîênti, vancamîênt, *m.*, (tal. avvanzamento) [tal. *avanzamento* (VDLI 226)], napredovanje, promaknuće u službi (u viši čin): *Onî oficerî čêkajo na vancamîênt.*

vancât, vancîn - vancâjo, vancã, vancàla, lo; vancãj, *v. i.*, (tal. avanzare) [mlet. *vanzar* (VG 1201; DDV 778)], **1.** napredovati **2.** napredovati u činu: *úon je vêć vancã kapitîn.* **3.** dostajati, preticati: *Manê ot plãći ne vancâ ni za veštît kupît.* **3.** pretjecati, imati više nego dovoljno: *Njîn jõš vancâ od ubêda za večêro.*

vancêvat, mi vancûje, je vancêvalo, vancêvano, *v. it.*, (tal. avanzare) [v. **vancât**], **1.** pretjecati, imati više nego dovoljno. **2.** dostajati: *Kadà storîn račûn manê o dobîtkà nîč ne vancûje.* **3.** napredovati u službi: *úon je vêć pûti vancêva va službe.*

vancîêvât, mi vancîêva, vancîêvälo, *v. it.*, (tal. avanzare) [v. **vancât**], **1.** pretjecati, imati više nego dovoljno: *Njemù od ubêda vâjki vancîêva.* **2.** napredovati u službi: *Mî smo vancîêvàli sàkeh pâr lîêt.*

vanê, *adv.*, vani, izvan kuće: *Hodî va kûćo, äš vanê je zîmà, pak se möreš prehlãdît.* **po vanê -** vani, naokolo: *Onà dêla po kûće i po vanê.*

van - jîêlje, a, *pl.* van - jîêlja, van - jîêlj, *n.*, (tal. evangelo) [nije iz talijanskoga: radi se o učenoj riječi latinskoga, odnosno grčkoga podrijetla (HER III/185), koja je vjerojatno preko hrvatskoga standardnoga jezika *evànđêlje* ušla u čakavski sustav]: *Na sâke mäše pöp štê jenö van - jîêlje.*

vînka i **vîn,** *adv.*, van: *úon je šã nêkamo vînka. Počêkaj màlo; nemúoj púoć jõš vînka.*

vînjga, i, *pl.* vînjgi, vînjh, *f.*, (tal. vanga) [mlet. *vanga* (DDV 777)], aršov, lopata za kopanje: *Z vînjgo se kopâ vît i lîêhi va dolcê.*

vanjgât, vanjgîn - vanjgâjo; vanjgã, vanjgàla, lo; vanjgãj, *v. pi.*, (tal. vangare) [mlet. *vangar* (DDV 778)], kopati lopatom: *Mî smo danàs vanjgàli va vîte dvê lîêhi.*

vînjski, a, o, vînjskega, *adj.*, izvanji, vanjski, izvanjski: *Vînjske vrãta ot kûći se mûora po noćê dobrö zaprît pre(d) tãti.*

vînjšćina, i, *pl.* vînjšćini, vînjšćin, *f.*, **1.** vanjština **2.** okolica: *Onî so prišli z vînjšćini.*

vãpãj, vãpãjo, *pl.* vãpãji, vãpãj, *m.*, vâpaj, vika, zapomaganje, poziv u pomoć: *Mî smo čûli vêć z lãrga njigúo(v) vãpãj.*

vãpêt, vãpîn - vapîmò - vãpíe i vapîjúo; vãpíe, vapêla, lo; vãpì, *v. i.*, vapiti, zapomagati, dozivati u pomoć: *Kî se utãplja vãpî da se ne utöpi. Mî smo dotekli kat smo ga čûli vapêt.*

vãpúor, vãpòra, *pl.* vapòri, vãpúori, *m.*, (tal. vapore) [mlet. *vapor* (DDV778; VG 1201)], *dem.* vaporìć, **1.** parobrod: *Z Opatîji v Rîêkö pêlje vapúor.* **2.** para: *Po zîmê je kûhinja pûna vãpòra.*

vâra, (mlet. vara), usklik čuđenja ili iznenađenja, gle, gledaj: *Vâra čâ je donêsa!*

vardijîn, a, *pl.* vardijîni, vardijîni, *m.*, (tal. guardiano) [mlet. *vardian* (VG 1201)], **1.** šumski stražar, lugar, čuvar: *Vardijîni čûvajo böški.* **2.** samostanski starješina: *Vardijîn je kâpo ot fratãr.*

va remîêngo, *adv.*, (mlet. va a remengo), obična talij. psovka u značenju do đavola, idi do vraga: *Va remîêngo čâ me tol'iko šekâš.*

varmẽr i **armẽr** - armẽrà, *pl.* varmẽrî, varmẽr, *m.*, (tal. armadio) [mlet./istriotski *armar, -aro* (VG 37)], ormar: *Va varmẽrë se držî röbo i veštîti.*

vâs, vãsî, *f.*, selo (rabi se samo kao naziv za neka sela): *Va nãšen krãje so sîêla: Gorënja, Dolënja, Makarũnska i Novà Vãs.*

vâš, vâža, *pl.* vâži, vãži, *m.*, (tal. vaso) [mlet. *vafo* (VG 1203); *vaso* (DDV 780)], posuda, lonac za cvijeće i za pekmez; *dem.* važìć: *Žîênske držîê va vãžeh rũožice, marmelâdo, žîri i pomidũori.*

vašîêl, vašelà, *pl.* vašelî, vašîêli, *m.*, (tal. vasello; lat. doliolum), badanj, posuda, dolje uža, a gore šira; *dem.* vašelìć: *Va vašelë se kîsa kapûs i rëpa.*

vãška, i, *pl.* vãški, vâšk, *f.*, (tal. vasca) [mlet. *vasca* (DDV 780; VG 1203)], kada (za vodu), kamenica, nakapnica: *Va nãšeh Boljũnskeh drãgeh îma i vâšk. Gòspoda se kũopljo va vãške va bãnjah.*

vàta, i, *pl.* vàta, vât, *f.*, (tal. ovatta) [moguće iz mlet. *ovata* (DDV 459; VG 715), kao i preko hrvatskoga standardnoga jezika *vàta* gdje je to germanizam arapskoga podrijetla (HER XI/284)], pamučna podstava: *Vàto se mòre dobìt va sàke špecijarìje.*

vãtũora, *pl.* vãtòri, vãtũori, *m.*, izdubljeni kanal na dnu bačve u koji se umeće dno: *Sàka bãčva îma dvâ vãtòra.*

vãtũornjak, a, *pl.* vãtũornjaki, vãtũornjak, *m.*, utornjak, kratka pilica, kojom se ureže kanal na dnu bačve u koji se umeće dno: *Vatũornjak je ordîênj, kî rãbe bãčvari.*

Vazẽn, Vazmà, *m.*, Uskrs, Vaskrs: *Za Vazẽn se kùhajo jãja, pršût i klobasìce, às je vêli gũot, a pečë se i pẽnca.*

vàzdẽn, *adv.*, preko cijelog dana: *Pastîrî vàzdẽn pãsêjo ũovci na pljòčki.*

vazmẽni, a, o; vazmënega, *adj.*, uskrsni: *Za vazẽn je užînca kolorëvat vazmëne jãja.*

Vazmìna, i, *m.*, prezime jedne porodice u Boljunu: *Jâ san poli Vazmìni narũočî jenò kućëto, às ũon je bî tišljar.*

vazmovãt, vazmûjen - vazmûjo; vazmovã, vazmovãla, lo; vazmũj, *v. i.* i *p.*, slaviti, provesti uskrsne blagdane: *Volëto smo vazmovãli v Rîekë pòli bãrbi.*

važgãt (od žgãt), vãžgen - vãžgo i vãžgejo, vãžga, vãžgala, vãžgalo, vãžgan, a, o; važgì, *v. p.*, zapaliti, upaliti: *Kadà se krîêsi pãle za Ivânjo i Petròvo otrokî vãžgo slãmo i* […ne razabiru se slova], *ãli kakũof štìpet.* **važgãt se -** upaliti se: *Nëkat se je sũsëdu bî dvũor vãžga.*

vëčan (vëčni), vëčna, o; vëčnega, *adj.*, vječan: *Bôh je vëčan. Nîêna stvãr na svîêtu nî vëčna.*

večëra, i, *pl.* večëri, večîêr, *f.*, večera, večernje jelo: *Mũoj prîêtel me je čîêra pòzva na večëro, às je imîê gũot.*

večerẽnji, a, o; večerẽnjega, *adj.*, večërašnji, od ove večeri: *Večerẽnji plîês će bìt velìk i lîêp poli sũsîêt.*

večerãs i **večerãška,** *adv.*, večëras, danas ũveče: *Večerãs ćemo pũoć na plîês va susîêcko selò, kadë je pîr.*

večërat, večëran - večërajo, večëra, večërala, lo; večëraj, *v. i.*, večerati: *Večëra je na stolë, ãla hòte večërat, da se ne ohlãdi.*

večerîêvãt, večerîêvan - večerîêvajo, večerîêvã, večerîêvãla, lo; večerîêvaj, *v. it.*, opetovano večerati: *Jâ san vëć lîêt večerîêvã pòli tetì, kat san hodî va škũolo.*

večîêrnja, i, *pl.* večîêrnji, večîêrnj, *f.*, crkveni blagoslov, večernji obred, *dem.* večîêrnjica: *Va nedëljo i blãgdani popî dëlajo i večîêrnjo.*

večîêrnji, a, o; večîêenjega, *adj.*, večernji: *Večîêrnjo škũolo pohãjajo unì, kî mũorajo po dnëvu dëlat.*

večìšće, a, *n.*, naziv jedne oranice na Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

vëć, *adv.*, **1.** više: *Jâ nîêću vëć prît - dòkle ne fìnin svojò dëlo.* **2.** već uopće: *Mî smo danàs već frũštikali pak se ne mũorali pak se ne mũorate deštrurbàt sporàdi nàs.*

vedrîna, i, *f.*, vedro nebo bez oblaka: *Vedrîna je pũno lëplja nëgo dažîêvno vrîême. Kad je vedrîna se nî čâ bojât dažljà.*

vedrìt se, se vedrî, se je vedrìlo, *v. i.*, vëdriti se (nebo): *Kàt se vedrî, nîêće bì(t) dažljà.*

velâda, i, *pl.* velâdi, velât, *f.*, (mlet. velada), žakët: *Gòspoda so nëkat nosìli velâdo i kàno.*

Vêla Svetìca, i, *f.*, Velika Gospa: *Vêlo Svetìco slãve krstijãni na petnâjstega angòšta, a mâlo svëtico ũosmega šetîêmbra.*

vêla šetimẽna, i, *f.*, (tal. settimana), Veliki tjedan (od Cvjetne nedelje do Uskrsa): *Va vêle šetimẽne pobòžni ljûdi pòste.*

vêli, o, vêlega, vëći, *adj.*, velik: *Va Boljũnske vãle kmëti îmajo vêle krãvi, kakò i volì. Va strãhũ so vêle òči.* (nar. poslovica)

veličîja, i, *pl.* veličîji, veličîj, *f.*, megalomanija, preuzetnost: *Nëki ljûdi trpîê od veličîji, às mìsle da so jâko lîêpì.*

velȉk, velȉka, o; velȉkega, vȅći, *adj.*, vȅlik: *Velȉki ljûdi se držȋ štimanȅji i pametnȅji.*

velûd, velūdȁ, *m.*, (tal. veluto) [tal. *velluto* (VDLI 2502)], baršun, kadifa: *Nȅki dȅlavci nȍse bragȅši od velūdȁ.*

veljâda, i, *pl.* veljâdi, veljât, *f.*, vrijednost, valjanost: *Ovȁ rȍba nȉ od veljâdi, ȁli nȉma vâle veljâdī.*

Veljāk, Veljākȁ, *m.*, naziv jednog pašnjaka u Boljunskom Polju, p. o. Boljun, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

veljȃn, veljȃna, o; veljȃnega, *adj.*, vrijedan, koji nešto vrijedi.

veljȁt, veljȃn - veljâjo; veljã, veljȁla, lo; veljãj, *v. i.*, (tal. valere) [mlet. *valer* (DDV 777; VG 1198)], **1.** valjati, vrijediti: *Tȍ dȅlo van mȁlo veljâ.* **2.** trebati: *Veljâ se mučȉt, ku ćе se čâ imȅt, ȁli priškrbȅt.*

veljāvan (veljāvni), veljãvna, o; veljãvnega, *adj.*, vrijedan: *Tȁ rȍba nȉ veljãvna, kolȉko koštâ.*

vȅmen, a, *pl.* vemíēna, vemíēn, *m.*, vime: *Krȁvi i tȗovci ȉmajo vêlo vȅmen.*

vendikȁt (se), (se) vendikȃn - vendikãjo, vendikã, vendikȁla, - ȁlo, vendikãj se, *v. i.* i *p.*, (tal. vendicarsi) [mlet. *vendicar(se)* (DDV 785; VG 1210)], osvetiti, osvećivati (se): *Kî zlȍ dȅla tȍmu se pȉvo ȁli kašnjȅje vendikâ.*

ventârij, ventârija, *pl.* ventâriji, ventârij, *m.*, (tal. inventario) [mlet. *inventario* (DDV 352)], popis imovine: *Kadȁ se rīēdi prãvdajo sȗt odrīēdi ventârij.*

ventȗor, ventȗora, *pl.* ventȗori, ventȗori, *m.*, (tal. avventore) [mlet. *aventor* (DDV 51; VG 48)], mušterija: *Butigȉr mȗora kuntentȁt svojȉ ventȗori ku nȅ mȍre propãš.*

vȅra, i, *pl.* vȅri, víēr, *f.*, **1.** vjera: *Na svȉetu ȉma sȁkakoveh víēr. Nȉ va ženȅ vȅri, kakȍ ni va mȗoru mȅri.* (nar. poslovica) **2.** rabi se i u kletvi: *Pâjsa vȅra, kadȅ si do sadȁ bî?* **3.** žensko ime Vera; *dem.* Vȅrica.

veramíēnte, *adv.*, (tal. veramente) [mlet. *veramente* (DDV 787)], zapravo, uistinu, doduše, zaista: *Veramíēnte jâ san čȗ zȁ njega, mȁga nȉsan vȉde.*

vȅran (víērni), víērna, o; víērnega, vernȅji, *adj.*, vjeran: *Sȁki čovȅk trȉēbe, da bȗo vȅran svojemȕ nāȓdu.*

verȃnda, i, *pl.* verȃndi, verȃnt, *f.*, (tal. veranda), zatvoreni balkon, *dem.* verȃndica: *Verȃnda rãbi za sȗnčanje i za držȁt rȗožice.*

vergonjȗoš, vergonjȗoža, o; vergonjȗožega, *adj.*, (tal. vergognoso), bestidan, bezobrazan (srami se): *Pret starȅjemi i prȅt žīēnskemi se ne smīē bȉt vergonjȗoš.*

vȅro, *adv.*, zaista, doista, uistinu, naglašavanje jedne tvrdnje: *Vȅro jȉē takȍ kakȍ san jâ rȅka.*

Verȍnika, i, *f.*, žensko ime, Vera, *dem.* Verȍničica.

verȕgi, verũh, *pl. t. f.*, verige, lanac; *dem.* verȕžice: *Z verȕgami se vȉēžo govȅda va štȁle. Verȕgi slȗže i za vȗos kat se čâ pȅlje.*

vȅruvanje, a, *n.*, **1.** vjerovanje; **2.** zaruke, obećanje ženidbe: *Kȁt mladȉć dã divȗojke vȅruvanje, tȍ ćе rȅć, da ćе jo ženȉt.*

vȅruvat, vȅrujen - vȅrujo, vȅruva, vȅruvala, lo, vȅruj, *v. i.*, vjerovati: *Jâ temȕ človȅku nȉč ne vȅrujen. Ne smīē se sȁkemu vȅruvat.*

veržîna, i, *pl.* veržîni, veržîn, *f.*, (tal. virginia), veržinka, vrst dugačke tanke smotke sa slamkom: *Nȅkat so gȍspoda veržîni pȕno fumȁli.*

vȅsel, a, o; vȅselega, veselȅji, *adj.*, veseo: *Vȅseli ljûdi sȁgdere dobrȍ pasâjo, ȁš so dobregȁ temperamíēnta.*

veselȉca, i, *pl.* veselȉce, veselîc, *f.*, veselje, zabava: *O Pûste smȍ storȉli veselȉco s plīēson. Zãč nȉsi prȉša na nášo veselȉco?*

vȅseli kolȗor, vȅselega kolȗora, *pl.* vȅseli kolȗori, vȅseleh kolȗori, *m.*, (tal. colore), živahna boja: *Cigȃnki nȍse rȁde rȍbo vȅselega kolȗora.*

veselȉt - veselȋn - veselīmȍ, veselȋje i veselījúō, veselȋ, veselȉla, lo; veselȉ, *v. i.*, veseliti nekoga: *ūōn nas je cīēlo vȅčer veselȋ.* **veselȉt se -** vesȅliti se: *Dȉca se veselījū ōkadȁ dobīē kakūōv regâl.*

veseljāk, veseljākȁ, *pl.* veseljākȉ, veseljãki, *m.*, vesȅljak, čovjek, koji zabavlja druge: *Veseljākȁ ȉmajo sȉ rādi, ȁš jih divīērti.*

vesíēlje, a, *n.*, vesêlje, radost: *Va vesíēlju čovȅk zãbi na sȅ brîgi.*

veštȁlja, a, i, *f.*, *pl.* veštȁlji, veštâlj, (tal. vestaglia) [mlet. *vestaia* (VG 1217); *vestagia* (DDV 791)], ženska kućna haljina; *dem.* veštȁljica: *Po kūće žīēnske nose veštȁljo.*

veštît, a, *pl.* veštîti, veštȋti, *m.*, (tal. vestito) [mlet. *vestito* (VG 1218)], oprava, odijelo, *dem.* veštitîn: *Nȅki ljûdi čovȅka štimȋjo po veštîtu.*

vȅtar, vȅtra, *pl.* vȅtri, vȅtar, *m.*, vjetar, *dem.* vetrȉć: *Vȅtar storȋ čūda škȍdi na intrâde i na žīreh.*

veterinȃr, veterinȃrā, *pl.* veterinȃrȉ, veterinȃri,

m., veterinar: *Veterinȃri so potrȇbni za medigȁt blâgo i letūće.*

vetìca, i, *pl.* vetìci, vetîc, *f.*, ženski vjenčani prsten: *Ožènjene žȇnske nòse zlãtno vetìco na ruōkē.*

vetrîna, i, *pl.* vetrîni, vetrîn, *f.*, (tal. vetrina) [mlet. *vitrina* (VG 1231)], **1.** izlog. **2.** kuhinjski stakleni ormar: *Va vetrîne godpodarìca držȉ kȉkari, mižūōli i pijȁti.*

vetûra, i, *pl.* vetûri, vetûr, *f.*, (tal. vettura), kočija, kola; *dem.* vetûrica: *Kî mòre se pèlje va vetûre, a kî nè mūōra hodìt na nògi.*

vežèvat, vežûjen - vežûjo, vežèva, vežèvala, lo; vežèvan, a, o; vežūj, *v. it.*, vezivati: *Žètelji, kadà žànjo vežūjo snopì s pâson od žȉta.*

vežīēvât, vežīēvan - vežīēvajō, vežīēvã, - vàla, - àlo, povezivati (brajde): *Na pomlât kmèti obrežūjo i vežīēvajo brãjdi.*

vîcij, a, *pl.* vîciji, vîcij, *m.*, (tal. vizio) [mlet. *vizio* (DDV 798; VG 1232)], mana, razmaženost, sklonost na zlo; zla navika: *Nȉ čovèka prës vîcija ni pres grīēhȁ.*

vicijȁt, vicijȇn - vicijâjo; vicijã, vicijàla, lo; vicijȇn, vicijàna, o; vicijãj, *v. i.* i *p.*, (tal. viziare) [mlet. *viziar* (VG 1232)], maziti, razmaziti, kvariti, pokvariti nekoga, ugađati, dati po volji nekome: *Otrokì se ne smīē vicijȁt, àš drugāče nȉćejo poslūšat.*

Vicīnka, i, *f.*, ime jedne oranice na Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

vičetìt se, se vičetȋn - vičetīmō - vičetīē i vičetījūō, vičetȉ, vičetìla, lo; vičetì se, *v. p.*, izrezati, smijeniti se: *Onì so se vèć vičetìli na strãže.*

vîda, i, *pl.* vîdi, vît, *f.*, (tal. vida) [nije iz tal. nego iz mlet. *vida* (DDV 793; VG 1220)], izvijač, šaraf, čivija: *Prez vîdi i prës cvekà tìšljar ne mòre nīēno dèlo fīnit.*

vidèlat (od dèlat), vidèlan - vidèlajo; vidèla, - la, - lo; vidèlan, a, o; vidèlaj; *v. p.*, izraditi, izdubsti: *Korìto se vìdela s tèslon na cokè.*

vìdet, vìdin - vìde i vìdijo; vìde, vìdela, lo; vìjen, a, o; vìdi; *v. i.*, vidjeti: *Jâ ga nìsan vèć dūgo vìde.* **vìdet se - 1.** vidjeti se, sastati se: *Mî ćemo se vèć vìdet.* **2.** činiti se, misliti: *Čâ ti se vìdi, kakōvo će bìt vrīēme? Manè se vìdi, da tònȉ bȉlō takò, ma màlo drugāče.*

vîes, vīēzȁ, *pl.* vîezi, vîezi, *m.*, **1.** vez: *uōf lîbar ìma lîēpi vîes.* **2.** lanac, konopac: *Zlòčestega brekà se mūōra na vīēzè držȁt.*

Vìdova, i, *f.*, Vidovdan: *Na Vìdovo je na Pãze blàgdan i màša. Na tâ dȉn Pāžani ne dèlajo va kampànje.*

vidrijūōl, a, *m.*, (tal. vitriolo) [mlet. *vitriol* (VG 1213)], modra galica: *Brãjdi se škrofījūō z vidijūōlon i z jāpnūōn.*

vîedeš, vîedeža, *pl.* vîedeži, vîedeži, *m.*, vidovnjak, nadriliječnik: *Za vîedeža se govòri da znȋ medigȁt ljûdi i blâgo.*

vîedeška, i, *pl.* vîedeški, vîedešk, *f.*, nadrilečnik, vidovnjak: *Vîedeška medigâ ljûdi i blâgo kakò i vîedeš.*

vîel, vîela, *pl.* vîeli, vîeli, *m.*, (tal. velo) [mlet. *velo* (VG 1209; DDV 784)], veo, ženska koprena: *Nèke dovìce kàt jin mūōš umrè nòse na glāvè čȋni vîel.*

vîelje, a, *coll. n.*, **1.** otpalo ušće: *Kmèti grȁbe vîelje po ugrȁdah za stèljo pot blâgo.* **2.** posječeno granje jasena s lišćem kao ovčja hrana za zimu: *Vîelje se sīēčè angòšta mëseca i sprãvlja za kīmò za zīmò.*

vîerski, a, o, vîerskega, *adj.*, vjerski: *Vîerski oficiji dèlajo popìva crîekve sàko nèdeljo i blàgdani.*

vîet, *v. i.*, vidjeti, gledati, rabi se samo u glagolskom obliku *vîš* i *vìte* u čuđenju i u imperativnom značenju: *Hodì vîet čâ nòvega. Vîš ga nȋ čâ je stòri. Vîš vrâga, kî bi rèka, da će prìt. Vìte màlo, kakò je zlòčes.*

vīēzȁt, vîežen - vîežo i vîežejo; vīēzã, vīēzàla, lo; vîezan, a, o; vīēžȉ, *v. p.*, vezati, sputati: *Govèda se vîežo z verìgami. Govèdo se vîeže za rògi, a čovèka za besèdo.* (nar. poslovica)

vignȁt (od gnàt), virenèn - virenūō i virenējo; vignȋ, vignàla, lo; vignȋn, vignàna, o; vignȋj i virenȉ; *v. p.*, izagnati, istjerati: *Virenì ūōvci na pāšo, va krāso.*

vihājȁt, vihãjan - vihãjajo; vihajã, vihājàla, lo; vihãjaj, *v. i.*, izlaziti: *Mūōran čèkat otrokì, kadà vihajãjo vi(s) škūōli.*

vîhar, vîhra, *pl.* vîhri, vȉhri, *m.*, vihor, oluja, nevrijeme: *Vîhar, kadà prìde, znȋ storìt čùda škòdi na kùće i na jintrãde.*

vîja, i, *pl.* vîji, vîj, *f.*, (tal. via) [mlet. *via* (DDV 792; VG 1219)], način, put: *Njegà je sūdàc na sè vîji škūšã, mà ūōn nȉ tīēnìč povèdat.*

vijāj, vijãja, *pl.* vijãji, vijãj, *m.*, (tal. viaggio) [mlet. *viagio* (VG 1219); *viazo* (DDV 792)], put, putovanje: *Lȃne san bî na vijãje po Dalmȃcije i po Ìstrije.*

vījàk, vījkȁ, *pl.* vījkȉ, vijâk, *m.*, vijak, šaraf, zavrtač: *Vījàk čùda rãbi mèsto cvîeki.*

vijât, vījȅn - vījūō, vijã, vījâla, lo; vȉjen, a, o; vȋj, *v. i.*, vîjati, čistiti, bacati zrnje žita i

pasulja rešetom u vis na vjetru, da se očisti od pljeve: *Nèkat so kmèti žȉto vijȁli na vètru, ma sadȁ tȍ ne dèlajo, vèć to dèla barȁt i napȗšna màkina, kâ makinȗ žȉto.*

vījȁvica, i, *pl.* vījȁvice, vījȁvic, *f.*, vîjavica, snježna mećava: *Kadȁ je vijȁvica je perikolūžo pūć na pūt.*

vȉjen, a, o; vȉjenega, vijenẽji, *adj.*, (od vȉet), viđen, ugledan, cijenjen: *Nàš župȋn, kàmogòt prȋde, sàgdere je dobrȍ vȉjen.*

vijīvȁt, vijīvan - vijīvajo, vijīvã, vijevàla, -àlo, vijīvan, a, o; vijīvaj, *v. it.*, viđati: *Jâ san ga vijīvã vèč pūti kadȁ je hujīvã va škūolo i va servîcij.*

vijȉmat, vijîman - vijîmljo i vijȉmajo; vijȉma, la, lo; vijȉman, a, o; vijȉmaj, *v. i.*, vaditi, crpsti iz nečega: *Kmèti vijîmljo vòdo vi(s) štīrni, àli z vrūćkā.*

vijulȋn, a, *pl.* vijulȋni, vijulȋni, *m.*, (tal. violino) [mlet. *violin* (DDV 795; VG 1226)], gusle [violina]: *Vijulȋn je jedȋn od nājštimanẽjeh inštrumīent.*

vijūola, i, *pl.* vijūoli, vijūol, *f.*, (tal. viola) [mlet. *viola* (DDV 795; VG 1226)], ljubica; *dem.* vijūolica: *Vijūoli so līepe rūožice i līepȍ dīšīe.*

Vijūola, i, *f.*, (tal. viola), ime krave i ovce bijelo-ljubičaste boje.

Vîko, Vîketa, *m.*, (mlet. Vico), hipokorističko muško ime Ljudevit; *dem.* Vîkić: *Mūōj sūsèt se zovè Vîko.*

vîla, i, *pl.* vîli, vîl, *f.*, (tal. villa) [ne mora biti talijanizam, jer je u hrvatskome standardnome jeziku riječ *vȉla* latinskoga podrijetla (HER XI/319)], ljetnikovac, dvorac: *Vîli fabrikâjo lèh vêli bogatāši, kî ȉmajo sõldi.*

vîlas, vîlaza, *pl.* vîlazi, vȉlas, *m.*, izlaz: *Sàka kūća ȉma svūōj vîlas.*

vilejatûra, i, *pl.* vilejatûri, vilejatûri, *f.*, (tal. villeggiatura) [mlet. *vileiatura* (VG 1224)], ljetovanje, ljetovalište: *Po lète grajȁni grīdūō na vilejatûro na mūōre, àli va gòri.*

vilȅs, vilīzȅn - vilīzūō; vilèza, vilèzla, lo; vilīzȉ, *v. p.*, **1.** niknuti, proklijati: *Žȉto vilīze vèć na pozȉmak.* **2.** izaći: *Sūnce vilīzè sàko jūtro rāno.*

viletȅt (od letȅt), viletȉn - viletīe i viletījūō; viletīe; viletèla, viletèlo, viletȉ, *v. p.*, izletjeti (proletarci): *Kosȉći so vèć viletèli z njīzlā.*

vȉli, vȉl, *pl. t. f.*, **1.** dvorogne i trorogne vile za sijeno. **2.** željezne četverorogne vile za đubre: *Želèznemi vȉlami se hȉta gnūōj a z drevènemi vȉlami se hȉta sīeno i slàma.*

vilīzȁt, vilīzan - vilīzajo, vilīzã, vilīzàla, lo; vilīzaj, *v. it.*, **1.** nicati, klijati: *Trāvā vilīza vãjki na pomlât.* **2.** izlaziti: *Sūnce vilīza rāno jūtro.*

vȉlija, i, *pl.* vȉliji, vȉlij, *f.*, (tal. vigilia) [mlet. *vilia* (VG 1224)], predvečerje, uoči: *Na vȉlijo Ivānji i Petrȍvi se pālijo krīesi po sīelah i brīegeh.*

vȉlija būōjža, vȉliji būōže, *f.*, (tal. vigilia) [mlet. *vilia* (VG 1224)], uoči Božića, Badnjak: *Na vȉlijo būōjžo se parićâ za večȅro bakalār i brōškvi.*

vȉlija trȅh krālji, i, *f.*, (tal. vigilia) [mlet. *vilia* (VG 1224)], Sveta tri kralja: *Na vȉlijo trȅh krālji kolejȁni hòde ot kūći do kūći i kantâjo božȉćne pèsmi.*

vilījȁt, vilījan - vilījajo; vilījā, vilījàla, lo; vilījan, a, o; vilījaj; *v. i.*, izlijati, izlijevati: *Vòdo se vilīja, kadȁ se perè pòt, àli posòdo.*

vilīvȁt, vilīvan - vilīvajo; vilīvā, vilīvàla, lo; vilīvaj, *v. i.*, izlijevati: *Ne vilīvaj vīnȍ va maštrīel!*

vilȉt (od lȉt), vilîjen - vilîjo; vilȉ, vilȉla, lo; vilȉj, *v. p.*, lȉti, izliti: *Vilȉj tȍ vòdo va kabāl!*

Vincīenc, a, *m.*, (tal. Vincenzo), muško ime Vinko; *dem.* Vincīencić.

Vincīencа, i, *f.*, (tal. Vincenza), žensko ime Vinka; *dem.* Vincīencica.

Vincīencof, Vincīencova, o; Vincīencovega, *adj.*, (tal. di Vincenzo), Vinkov: *Tȍ je Vincīencof klabūk.*

vinȅs i **vinīes** (od nès), vinesèn - vinesūō i vinesèjo; vinèsa, vineslà, lò; vinèšen, a, o; vinesȉ, *v. p.*, iznesti, iznijeti: *Vinesȉ tȍ bijankarȉjo šūšȉt na sūnce!*

vinȉmat, vinȉman - vinȉmajo; vinȉma, vinȉmala, lo; vinȉmaj, *v. i.*, vaditi, crpsti, uzimati iz nečega: *Gospodarȉca vinȉma kapûs z maštelā.*

vīnȍ, a, *pl.* vīnà, vȉn, *n.*, (tal. vino) [nije nikako talijanizam: praslavenska i staroslavenska riječ, preuzeta još iz latinskoga, inače germanskoga podrijetla (HER XI/322)], vino: *Vīnȍ je zdrāvo i sàkega pīežâ, mà se ga ne smīe prevèć pȉt.*

vinȍgrat, vinȍgrada, *pl.* vinȍgradi, vinȍgrat, *m.*, vȉnograd: *Vinȍgrat je nājlèplji, kadȁ je pūn grūōjza.*

vȉnta, i, *pl.* vȉnti, vȉnt, *f.*, kolna željezna kočnica: *Sàki vūōs mūōra imèt odzâda vȉnto.*

vintȁt, vintȃn - vintâjo; vintã, vintàla, lo; vintãj;

v. i., kočiti: *Kadà se pèlje zdūōlon àli pozdôlon se mûōra vûōs vintàt.*

vipīlìt (od pīlìt), vipīlin - vipīle i vipīlijo, vipīlī, vipīlìla, lo; vipīljen, a, o; vipīlì, *v. p.*, ispiliti: *Vipīlìte mi klàftar dȋ!*

vîr, a, *m.*, vrtlog: *Va vîre se vèć ljūdi utopī, kî ne znîjo dobrò plàvat.*

virenūt, virènen - virèno i virènejo; virenū, virenūla, o; virenì, *v. p.*, izagnati, istjerati: *Virenì govèda na vòdo i na pàšo, àš so làčne.*

virèzat (od rèzat), virīežen - virīežo i virīežejo; virèža, a, o; virīežì, *v. p.*, izrezati: *ūōn je virèža svojè ìme na stolè i na pàlice.*

virīedìt, virīedin - virīede i virīedijo; virīedī, virīedìla, lo; virīejen, a, o; virīedì, *v. p.*, urediti. **virīedìt se -** urediti se: *Za vêli blàgdani se sè virīedi va kùće i va dvūōrè.*

virīezàt, virīezan - virīezajo, virīezā, virīezàla, lo; virīezan, a, o; virīezaj, *v. i.*, izrezivati: *Pastīrì vãjki čâgòt virīezajo z drīeva, kakò pīskì, pàlice i pūškice.*

virìt, virîjen - virîjo i virîjejo, virī, virìla, lo; virìjen, a, o; virīj, *v. p.*, s korijenom iščupati iz zemlje: *Rèpo, pèšo i kolorâvo se virîje vi zemljì i pèlje dòma.*

vis, viz i **viž,** *pr.*, iz: *Prāscì so pobègli vis hlīevà. Viz jàmi je tèško prît vȃn. Viž njegà se ne mòre nìč zvūć.*

vìset, vìsin - vìse i vìsijo, vìse, vìsela, vìselo, vìsi, *v. i.*, visjeti: *Zvòni vìsijo va zvonikè, a klobasìce na mljàvice pod gredàmi.*

visìpat, visîpljen - visîplјo i visîpljejo, visìpa, visìpala, lo; visìpaj, *v. p.*, isipati, isprazniti vreću ili posudu sa žitom, sočivom ili prahom: *Visìpaj tò vrèćo va kasūōn.*

visočīna, i, *pl.* visočīni, visočîn, *f.*, velika visina, visoravan: *Na visočîne ne rāstūō ni tȓsi ni pomidūōri.*

visòk (visūōki), visòka, o, visočèji i vìšlji, *adj.*, visok: *Poli nàs ìma pūno visòkeh gȓmi. Kî visòko letī nìsko pàda.* (n. posl.)

visūt, vispèn - vispūō i vispèjo; visū, la, lo; vispì, *v. p.*, visipati [izasuti]: *Kàt san kûpi vrèćo sòli san jo visū va bàčvico.*

višèt, višīejen - višīejo; višīè, višèla, lo; vìšīej, *v. i.*, ishlapljivati (se): *Vīnò rādo višīeje, ku se bàčvo ne začèpi.*

višīna, i, *pl.* višīni, višîn, *f.*, visîna: *Orāl letī na vêle višīne.*

Višnjȃn, Višnjȃna, *m.*, Višnjan, ime jednog sela opć. Poreč, kotar Pula.

vìšta, i, *pl.* vìšti, vīšt, *f.*, (tal. vista) [mlet. *vista* (DDV 797; VG 1229)], **1.** vid: *Nèki ljûdi ìmajo slàbo vìšto, pak mûōrajo nosìt ocālì.* **2.** pogled, pregled, vidik: *Oduvdè je līepa vìšta na mûōre.*

višūšìt, višūšin - višūše i višūšijo, višušī, višūšìla, - ìlo; višūšen, a, o; višūšì, *v. p.*, isušiti: *Čepāljsko jèzero je Tálija višūšìla leta 1932.* **višūšìt se -** isušiti se: *Bàčva se vàlje višūši ku je prāznà.*

vît, vîda, *m.*, vîd: *Lovcì ìmajo ōštar vît.*

Vìt, Vìda, *m.*, Vid; *dem.* Vidìć: *Na Pãze je crīekva sv. Vìda, kadè se nahãjajo ràkvi kūōnti, kî so nèkat tàmo gospodīrìli.*

vitèć (od tèć), vitečèn - vitečèjo i vitekūō, vitèka, viteklà, viteklò, vitecì, *v. p.*, **1.** istećì: *Bàčva je pūšćala pàk je sò vīnò ž njīe viteklò.* **2.** utećì: *ūōvci so viteklè z dvūōrà va škòdo.*

vitesàt (od tesàt), vitèšen - vitèšo i vitèšejo; vitesā, vitesàla, lo; vitèšen, a, o; viteši, *v. p.*, istesati, izdupsti: *Kmèti vitèšo golìdo za prāscì s topolòvini.*

viz i **vis,** *pr.*, iz: *Kadà mèštar grīe vi(z) škūōli pasâ poli nàs. - Mî vijìmamo vòdo vi(z) štīerni.*

vizvàt, vizovèn - vizovūō i vizovèjō, vìzva, la, lo; vizvan, a, o; vizovì, *v. p.*, izazvati, izvana nekoga zvati dok se ne javi iz kuće: *ūōn je spâ, pàk san ga kòmoć vìzva.*

vìžita, i, *f.*, (tal. visita) [mlet. *visita* (DDV 796); *vifita* (VG 1228)], **1.** posjet: *Čīera smo imèli jenò vìžito z Rīekī.* **2.** liječnički pregled: *Mladićì prìvo nègo grīedūō va vūōjsko mûōrajo pasàt vìžito.*

vižitèvat, vižitûjen - vižitûjo; vižitèva, la, lo; vižitūj, *v. i.*, (tal. visitare) [mlet. *visitar* (DDV 796); *vifitar* (VG 1228)], **1.** posjećivati, pohađati: *Mî smo va sàken mèste vižitèvali sàko crīekvo i muzīej.* **2.** pregledavati: *Va špitālè mīedigi vižitûjo sàkega bolnìkà.* **3.** pretraživati, pretresati: *Impīegâti o(t) dugȋni so vižitèvali valîži sàkemu pasežīerù kî je vijajã prīe(k) kunfìna.*

Vlàh, a, *pl.* Vlàhi, Vlâh, *m.*, istarski Rumunj iz okolice Čepićkog Polja; *dem.* Vlàšić: *Poli nàs zovūō Vlàhi unì, kî govòre rumanjīeški.*

Vlàhinja, i, *pl.* Vlàhinji, Vlàhinj, *f.*, istarska Rumunjka iz okolice Čepićkog Polja; *dem.* Vlàhinjica.

Vlašìja, i, *f.*, naziv područja, predjela gdje žive istarski Rumunji: *Tò so sīela Letãj, Grò̀bnik, Bȓdo, Šušnjèvica, Nòva Vâs i Jasenovìk, sadà òpćina Kršãn, kot. Pazin (sada Pula).*

vlaškî, â, ûo, vlaškīega, *adj.*, rumunjski, koji

pripada Vlašìji: *Nèkat so vlaškîẽ kùći bīlẽ sẽ strẽšnice ot slàmi.*

vlât, i, *pl.* vlâti, vlãt, *f.*, žitna stabljika: *Kadà žẽtelj žànje, glẽda da požànje se vlâti.*

vlîẽć, vlíẽčen - vlīẽkūõ i vlíẽčejo; vlíẽka, vlíẽkla, lo; vlíẽčen, a, o; vlíẽčì, *v. i.*, vući: *Kadà se dīẽblò posīẽčẽ se ga mūõra vlíẽć na ravnìco da se ga nakrgã na vûos.* **vlîẽć se -** vući se: *ūõn je takò bòlan, da se kòmoć vlíẽče.*

vlîh, *adv.* (njem. gleich), tekar, istom, netom, baš, ovaj čas, malo prije: *Vlîh san prîša z dẽla i vẽć me tokâ pūõć na pūõt.*

vodà, vodì, *pl.* vodì, vûot, *f.*, voda, *dem.* vodìca: *Vodà je sàkemu potrîẽbna ljûden i blâgu. Va crîẽkve se držī blagoslūõvna vodà. Tiha vodà brẽgi derẽ. Kîf nī vodà.* (nar. poslovica) **vòdo pūstìt -** mokriti.

vòdan i **vodîẽn (vodīẽni),** vodenà, vodenò, vodenegà, vodenẽji, *adj.*, voden, razvodnjen: *Vòdan kumpīr nī dòbar za jẽs, àš je pokvãren.*

vodenìca, i, *f.*, vrst ukrasne biljke, koja cijelu godinu crveno cvate.

Vodnjãn, Vodnjàna, *m.*, ime Vodnjan, istoimena u. općina, kotar Pula: *Va Vodnjàne so do drūge vūõjski žīvẽli Talijãni.*

vojskovãt, vojskûjen - vojskûjo, vojskovã, vojskovãla, lo; vojskūj, *v. i.*, ratovati: *Nèkat so ljûdi čùda vojskovãli.* **vojskovãt se -** ratovati.

vokât i **okãt,** a, *pl.* vokâti, vokãti, *m.*, (tal. avvocato) [mlet. *avocato* (DDV 51; VG 50)], advokat, odvjetnik: *Vokâti so potrîẽbni ljûden na sūdẽ i va drūgeh ofîẽcjeh.*

volār, volārà, *pl.* volārì, volāri, *m.*, čuvar, pastir goveda: *Volārà držîẽ sàmo bogatẽji kmẽti, kî ìmajo pùno blâga.*

volontârij, a, *pl.* volontâriji, volontârij, *m.*, (tal. volontario) [mlet. *volontario* (VG 1235)], dobrovoljac: *Volontâriji so šlì va vūõjsko ot svojẽ vòlji.*

Volòšćan, a, *pl.* Volòšćani, Volòšćan, *m.*, stanovnik mjesta Volosko, općina Volosko u Istri.

voltât, voltîn - voltâjo; voltã, voltàla, lo; voltîn, voltàna, o; voltãj, *v. p.*, (tal. voltare) [mlet. *voltar* (DDV 801; VG 1236)], **1.** okrenuti: *Kadà se orẽ se mūõra na krãj rîẽda volì voltât.* **2.** presvoditi: *Zidārì voltâjo mòsti, vrãta i ūkna.*

voltievât, voltîẽvan - voltîẽvajo, voltīẽvã, voltievàla, lo, voltîẽvan, a, o; voltîẽvaj, *v. i.*, (tal. voltare) [v. **voltât**], **1.** okretati: *Kadà se grîẽ na pūõt tokâ vẽć pūti vūõs voltīẽvât.* **2.** presvođivati: *Mî smo kùćo zīdàli i voltīẽvàli.*

voluõvski, a, o; voltūõvskega, *adj.*, **1.** volovski, volinji: *Voluõvska kòža se rãbi za obūćo.* **2.** volovski, koji pripada mjestu Volosko: *Voluõvska podeštarìja je jenà od najlẽpljeh vîl.*

vošćenìca, i, *pl.* vošćenìce, vošćenîc, *f.*, voštana svijeća, voštenica: *Na Svîẽćnico i na Sì Svîẽti se va crîẽkve pãle vošćenìce.*

vošćîẽn (vošćīẽni), vošćenà, vošćenò, vošćenegà, *adj.*, vošten, od voska: *Vošćenẽ svīẽćì so dòsti drâge.*

votacijūõni (votacijūõni), *pl. t. m.*, (tal. votazioni), izbori, glasovanje: *Votacijūõni za kòmun, za jûnto i za parlamîẽnt so nèkat bīlẽ pùblike.*

votât, votîn - votâjo, votã, votàla, lo; votãj, *v. i.*, (tal. votare), birati, glasovati: *Nèkat so v Âustrije imẽli dirît votât lẽh unì, kî so plāćàli frîznji.*

vragolìja, i, *f.*, vragòlija, budalaština: *O pūste krabūlji dẽlajo sàkakove vragolìji.*

vragomètan (vragomīẽtni), vragomètna, o, vragomètnega, vragometnẽji, *adj.*, vragolast, živahan: *Màlo kî je jâko vragomètan. Otrokì znîjo bìt nîjvragometnẽji.*

vrâgu mìrvi, *adv.*, nimalo, ništa: *Zlòčesten otrokūõn nīẽću dât vrâgu mìrvi bombūõni.*

vrâh, vrâga, *pl.* vrâgi, vrãgi, *m.*, vrag, đavo, sotona, obično se upotrebljava kao psovka, *dem.* vražìć: *Vrâh te zīẽ; hòte h vrâgu! Ne zamì vrâga sporàdi blaga.* (nar. poslovica) *Nī vrâh takò čĩn, kakò zglīẽda (se užâ rẽć). Tò nī prez vrâga (se užâ rẽć). Će prît vrâh po svojẽ (se užâ rẽć).* **segà vrâga,** *pron.* - svašta.

vrâjži, a, o, vrâjžega, *adj.*, vražji, koji pripada đavolu, upotrebljava se najviše kao psovka: *Vrâjža kîf; vrâjža màter; vrâjži sîn i.t.d.*

Vrãna, i, *pl.* vrãni, vrîn, *f.*, *dem.* vrànica, **1.** ime ovce kestenjaste (runjave) boje. **2.** obična vrana (ptica): *Vrãni dẽlajo va rīẽdeh dòsti škòdi.*

vrînić, vrînića, *m.*, *dem.* od mužjaka vrane, ali se upotrebljava samo kao psovka: *Kîẽga vrînića tù dẽlaš?*

Vrînja, i, *f.*, mjesto i p. o. Vranja ispod Učke, u. općina Boljun, sada Pazin, kotar Pula.

Vrînjàc, Vrînjcà, *pl.* Vrînjcì, Vrînjîc, *m.*,

stanovnik p. o. Vranja.

vrȓnjski, a, o, vrȓnjskega, *adj.*, vranjski, koji pripada p. o. i mjestu Vranja: *Vrȓnjski Krȁs so sȋm kȁmik i drȁgi.*

Vrȓnjšćica, i, *pl.* Vrȓnjšćice, Vrȓnjšćic, *f.*, stanovnica sela i por. opć. Vranja: *Vrȓnjšćice so jȁjarice pak trgȗjo z jȃji.*

vrât, vrâtà, *pl.* vratȉ, vrâti, *m.*, vrât, šija: *Sporȁdi unȅh sȏldi úőn mi vȅč dȕgo na vrâtȅ sedȉ.*

vratâr, vratârà, *pl.* vratârȉ, vratâri, *m.*, vrȁtar: *Sȁki vȅći hotȉel ȉma svojegȁ vratârà.*

vrâtnik, a, *pl.* vrâtniki, vrâtnik, *m.*, kamena ili drvena vratnica: *Sȁka vrâta ȉmajo četȉri vrâtniki.*

Vrȉbā, i, *f.*, **1.** ime krave sivkaste boje; **2.** vȑba (lat. salix): *Od vȑbȉ se pletȕ košȁri. Vrbȉ rāstȕ po potȍkeh.*

Vrbȋn, a, *m.*, nadimak jedne porodice u selu Mandȉći i Katūn na Boljunskom Polju.

vrbűőf, vrbȍva, o, vrbȍvega, *adj.*, od vrbe, vrbin, koji pripada vȑbi: *Va Vrbȍve Drȁge na nȁše Krȁse je pȕno drīêva.*

vȑčina, i, *pl.* vȑčini, vȑčin, *augm. f.*, veliki vrč, noćna posuda: *Vȑčina rãbi po noćȅ za otrokȉ i bolnikȉ.*

vrȅć, vȋžen - vȋžo i vȋžejo; vȑga, vȑgla, lo; vȑžen, a, o; vȑži, *v. p.*, vrći, baciti nešto: *Onȍ čâ nī nȉč se vȋže ćā.* **vrȅć se -** naslijediti, poprimiti nečije sposobnosti, značaj, sličnost: *Vȉdi se da se je sȋn zasīên vȑga va ćāčo ālī ocā.*

vrȅt, vrȅn i vrīējȅn - vrûo i vrīējúő; vrīê, vrȅla, vrȅlo; vrȉ, *v. i.*, vrijati, vreti: *Kadā voda vrȅ se stāvi kūhat pāšto ālī zelīênje.*

vretenȍ, vretenà, *pl.* vretīêna, vretīên, *n.*, vretȅno: *Vretenȍ se rãbi za navījât prējo.*

vȑga, i, *pl.* vȑgi, vȑh, *f.*, gredica, letva: *Vȑgi se stāve na vrâta od vȑta.*

vȑh, vrhà, *pl.* vrhȉ, vȑh, *m.*, vrh, najviša točka brijega, *dem.* vršćȉć: *Tāmo gȍre na vrhȅ je crīêkvica.*

vrhȕ, *pr.*, povrh, iznad, osim: *Vrhȕ tegā sȋn mu zrűőči jȍš i drügeh stvāri. Vrhȕ segā tegā ću ti jȍš čâ hȉtit.*

vrīêl (vrīêli), vrȅla, lo; vrȅlega, vrelèji, *adj.*, vreo, kipući: *Pȑvo nēgo se zaklānega prāscā z nūőžīên ostrže se ga polījē z vrȅlo(n) vodűő(n).*

vrīême, vrȅmena, *pl.* vremīêna, vremīên, *n.*, vrijeme: *Kadā bűőš imīê vrȅmena prīdȉ h manȅ, da mālo poćakulȋmo.*

vrīēšćȅt, vrīešćȋn - vriešćīê i vrešćíjűő; vrīēšćīê, vrīēšćȅla, lo, vrīēšćȉ, *v. i.*, glasno plakati, derati se: *Čâ tȉ otrokȉ tolȉko vrīēšćīê? - sigűro jin nēšto fālī.*

vrȉskat, vrȉskan - vrȉšćo i vrȉskajo; vrȉska, vrȉskala, lo; vrȉskaj i vrīšćȉ, *v. i.*, vrištati, isprekidano glasno glasno plakati, derati se, naricati (kod djece i žena): *Kadā kî ūmre va famîlije žīênske užâjo vrȉskat od žālosti.*

vrȉsnut, vrîsnen - vrîsno i vrîsnejo; vrȉsnu, la, lo; vrȉsni, *v. p.*, glasno zaplakati (od boli ili straha): *úőn je vrȉsnu, kadā mu je mīêdih zvādi zűőp.*

vrȉtnjak, a, *m.*, udarac nogom u tur: *Kadā se tovār razjãdi úőn dãva sāmo vrȉtnjaki.*

vȋndat, vȋndan - vȋndajo; vȋnda, vȋndala, lo; vȋndaj, *v. i.*, lutati, skitati se: *Nēki brekȉ sē ōkole vȋndajo.*

vrnűt, vȑnen - vȑno i vȑnejo; vrnű, vrnűla, lo; vȑnjen, a, o; vrnȉ, *v. p.*, vratiti, povratiti, uzvratiti (posjet): *Kadā búőn prȉje sȏldi ću ti dűh vrnűt. Hodȉ, mā mi vrnȉ lîbar!* **vrnűt se -** vratiti se: *Kadā fȉmiš dēlo vālje se vrnȉ dōma.*

vȋnjkat, vȋnjkan - vȋnjkajo, vȋnjka, la, lo; vȋnjkaj, *v. i.*, čeprkati (po zemlji): *Kōkoši rāde vȋnjkajo, kadē je mēnka ali kōpana zemljā.*

vȋrr! oponašanje iznenadnog udarca krilima jarebica i prepelica, kad blizu čovjeka preplašeno polete u vis.

Vrsâr, Vrsārà, *m.*, Vrsar, ime jednog istar. primorskog sela, u. opć. Poreč, kotar Pula.

vȋsta, i, *pl.* vȋsti, vȋst, *f.*, slog, red: *Mî smo složȉli drvā va dvīê vȋsti.*

vršnjȗk, vršnjȗkā, *pl.* vršnjȗkȉ, vršnjȗki, *m.*, vršnjak, iste godine rođen, istih godina starosti, *dem.* vršnjakȉć: *Unȉ dvâ so nāši vršnjȗkȉ, pak ćemo pűőć zâjno na lēvo.*

vršnjakȉnja, i, *pl.* vršnjakȉnji, vršnjakînj, *f.*, koja je istih godina, iste godine rođena: *Mojā sestrā i susēda so si vršnjakȉnji.*

vȑtat, vȑtan - vȑtajo, vȑta, vȑtala, lo; vȑtan, a, o; vȑtaj, *v. i.*, bušiti, vȑtati: *Pȑvo nēgo se mîni hȉta se műőra kāmik vȑtat.*

vrtȅt, vrtȋn - vrtīmȍ - vrtīê i vrtījúő; vrtīê, vrtȅla, lo; vrtȉ, *v. i.*, vrtjeti, okretati: *Kadā se sekȉro brūsi se műőra brūs vrtȅt.* **vrtȅt se -** vrtjeti se, okretati se: *Kadā san pȑvi pût zaplīêsā mi se je cīêli svīêt vrtīê.*

vrtīênje, a, *pl.* vrtīênja, vrtīênj, *n.*, okretanje, vrćenje: *Brâvi balarîni kadā plīêšo znījo*

dȅlat vêlo vrtȉnje.

vrtoglāf (vrtoglâvi), vrtoglàva, vrtoglàvo, vrtoglàvega, *adj.*, prevrtljiv, zvrkast: *Vrtoglȁven ljûden se nȉedan ne fidâ. Jenȁ vrtoglȁva ovcȁ stȗo pokvãrt* (nar. poslovica).

vrtoglȁvac, vrtoglãvca, *pl.* vrtoglãvci, vrtoglàvac, *m.*, čudak, prevrtljivac, zvrkan: *Poli nȁs se užã rȅć za mȅsec mȁrač "Mȁrač vrtoglȁvac".*

vrtoglàvica, i, *f.*, nesvjestica: *Nȅke ženske znȋjo dobȉt vrtoglàvico na vapȍru i va korȉȅre.*

vrućīna, i, *pl.* vrućīna, vrućīn, *f.*, **1.** žega, sparina: *Po lȅte užâ bȉt i poli nȁs vêla vrućīna.* **2.** vrućica, groznica: *Doktȗor je rȅka da ȉman vrućīno.*

vrùlja, i, *pl.* vrùlji, vrûlj, povremen izvor, koji iz rupe izbacuje vodu s velikom snagom: *Na Boljũnsken Pȍlje ȉma pâr vrûlj.*

vrūóćāk, vrūóćkā, *pl.* vrūóćkī, vroćâk, *m.*, vrutak, izvor, vrelo, *dem.* vrojčȉć: *Na Boljũnšćine ȉma čȕda vroćâk žȉve vodȉ.*

vũć i ũć, vūčȅn - vūkȗo i vūčȅjo; vũka, vũkla, lo; vūcȉ, *v. i.*, vući, tegliti: *Volȉ mȗorajo vũć tȅško bremȅnje.* **vũć se -** vūći se: *Bȍlan čovȅk se kȍmoć vūćȅ.*

vunjȁt i **unjȁt,** vunjȁn - vunjȁjo, vunjȁ, vunjàla, vunjàlo, vunjȁj, *v. i.*, mirisati: *Ovȅ vijȗolice jâko lȉepo vunjȋjo.*

vūójska, i, *pl.* vūójski, vūójsk, *f.*, **1.** vojništvo: *Pod Âustrijon so soldâti va vūójske slūžȉli po dvȉȅ i po trî lȅta.* **2.** rat: *Pȑva svetūórna vūójska je durȁla četȉre lȅta.*

vūól, volȁ, *pl.* volȉ, vūóli, *m.*, vol: *Va Ístrije se sȅorȅ i pȅlje na vūóleh. Nâši volȉ ȉmajo vêli rȍgi. Kât se nȅbi volȉ dȓli ni ljûdi mȓli bi sâ svȉet stȉrli.* (nar. poslovica) *Ženȍ i volȁ s tvojegȁ krȁja (zamȉ).* (nar. poslovica)

vūólta, i, *pl.* vūólti, vūólt, *f.*, (tal. volta), svod, luk, presvođeni most: *Vūólto ȉmajo balidūóri, vrãta, a i nȅki mȍsti.*

vūônj, a, *pl.* vūônji, vūônj, *m.*, miris: *Nȅke rūôžice znȋjo bȉt lȉepȅ, mȁ nȉmajo nȉkakovega vūônja.*

vūôs, vòza, *pl.* vòzi, vūózi i vozȉ, *m.*, kola, voz: *Na vòze se pȅlje sȉȅno, žȉto, intrâda, drȉȅvo i sȉ drūgi kȁrigi.*

vūôš, vūōžā, *pl.* vūōžī, vūóži, *m.*, zmija, ûž: *Vūôš je dūga i čȉna kȁčka, ma nȉ otrūôvan.*

vūōzā, ȉ, *pl.* vūōzī, vūós, *f.*, uzica, konopac: *Kozȍ se na pȁše na vūōzȅ držȉ!*

vūôzalj, vūôzlja, *pl.* vūôzlji, vòzalj, *m.*, uzao, pètlja, *dem.* vozljȉć: *Kadȁ se vȉȅže postolȉ se mūóra storȉt vūôzalj.*

Z

z, pr., **1.** iz: *Čȉra smo prȉšli z Rijȅkī, a onī z Rovȉnja.* **2.** s, sa: *Njegȁje tovȁr udrȋz nogȕ. Dȉgni ga z rokȁmi!*

za, *pr.*, **1.** za: *Tȕ nī nȉč za nȁs.* **2.** za s infinitivom: *Tȕni čâ za vȉdet. Tȍnī za vȅruvat.*

zabādȁt, zabãdan, zabãdajo, zabādã, zabādȁla, -ȁlo, zabãdaj, *v. i.*, **1.** zabadati nešto; **2.** zabadati nos, petljati se u nešto što ga ne pripada: *Nemȕōj zabādȁt nȕōs tȁmo, kadȅ te ne tokâ!*

zabȁvit se, se zabȁvin - zabȁve i zabavijo se, zabȁvī, zabȁvi, la, lo, zabȁvi se, *v. p.*, **1.** zadržati se, boraviti: *Kadȅ si se takȍ dûgo zabȁvi.* **2.** zabavljati se, proći vrijeme u zabavi: *Jâ san se snȕōć na plīčsu līpo zabȁvi.*

zabavljāt, zabavljan - zabãvljajo; zabavljã, zabavljȁla, lo, zabãvljaj, *v. i.*, zabavljati nekoga: *Zabãvljaj nas mȁlo.* **zabavljāt se - 1.** zabavljati se: *Onȁ se rȁda zabãvlja.* **2.** zadržavati se, tratiti, gubiti vrijeme: *Ne zabãvljaj se tȁmo dȕgo.*

zȁbel, i, *pl.* zȁbeli, zȁbel, *f.*, začin, smok, masnoća: *Pre(z) zȁbeli manēštra nīč ne veljâ.*

zabīēlīt, zabīēlin - zabīēle, zabīēlijo, zabīēlī, zabīēlīla, zabīēlīlo, zabīēljen, a, o, zabīēlī, *v. p.*, začiniti, omastiti (jelo): *Onȁje ubȅt dobrȍ zabīēlīla. Hrānȁ je dobrā sȁmo ku je dobrȍ zabīēljena.*

zabījāt, zabījan - zabījajo, zabīja, zabijȁla, lo, zabijan, a, o, zabījaj, *v. i.*, zabījati (čavao): *uōn smīēron nēšto zabījа. Zabījaj uōv cvȅk!*

zābīt, zãbin - zãbe i zãbijo, zābīši, zâbi, zābī, la, lo, zãbljen, a, o; zābī, *v. p.*, zaboraviti nešto: *Jâ san zâbi dȍma svōj takujȋn. Zābī san pūsti lumbrȅlo va oštarījе.*

zabīt, zabījen - zabījo i zabījejo; zabī, zabīla, lo; zabījen, a, o; zabījaj, *v. p.*, zabiti nešto u nešto: *Zabījaj pâr cvīēki va grīēdo i va postolī.*

zablejāt, zablījēn - zablījēju i zablījējo; zablejã, la, lo; zablījējī, *v. p.*, zablejati, zameketati: *Jānjac vȁlje zablījējē čīēn zaglȅda čīēn zaglȅda svojȍ mȁter.*

zablīēšćēt (se), zablīēšćīn - zabliešćíe i zablešćīējū, zablīēšćīē, zablišćȅla, ȅlo, zablīēšćen, a,o; zablīēšći (se), *v. p.*, zablještiti (se): *Jâko svȅtlo nās je zablīēšćȅlo, da nīsmo vȉdeli pret sȍbon.*

zabogātet se, se zabogātin - zabogāte i zabogātejo; zabogāte, zabogātela, lo; zabogaćen, a, o, zabogāti se, *v. p.*, obȍgatiti se: *Kī se bȋzo zabogāti, bȋzo i propâdne.*

zabolēt, zabolin - zabolīmȍ, zabolīē i zabolījū, zabolīē, zabolȅla, -ȅlo, zabolīj, *v. p.*, zaboljeti: *Snūć me je jâko zūōp zabolīē, da san zajūokã.*

zabȍs (od bȍs), zabodȅn - zabodū i zabodējo, zabū, zabolȁ, lȍ, zabodīēn, zabodenȁ, ȍ, zabodī, *v. p.*, zabosti: *Kȁt se kȍlje blâgo se zabodȅ nūōš va srȃce, da brže krepâ.*

zabotonāt, zabotonn - zabotonjo, zabotonn, zabotonȁla, lo, zabotonn, zabotonȁna, o, zabotonnj, *v. p.*, (tal. abbottonare) [od mlet. *imbotonàr* (DDV 324; VG 474), zamjenom talijanskoga prefiksa *in-/im-* s hrvatskim prefiksom *za-*], zakopčati: *Zabotonȋj jakȅto da ti ne būō zīmȁ. Bragȅši se nȍse zabotonȁne.*

zabrnīt, zabrnin - zabrne i zabrnijo, zabrnī, zabrnīla, lo, zabrnjen, a, o; zabrnī, *v. p.*, zabraniti: *Zabrnī otrokūōn, da ne hītajo kamīēnje ōkole.*

zabulāt, zabuln - zabulâjo, zabulã, zabulȁla, lo, zabuln, zabulȁla, lo, zabuln, zabulȁna, o, zabulãj, *v. p.*, (tal. bollare) [v. **bulāt**], zapečatiti, prilijepiti biljeg: *Zabulãj svojȍ šūpljiko!*

zabrusīt, zabrūsin - zabrūse i zabrūsijo, zabrusī, zabrusīla, -īlo, zabrūsī, *v. p.*, osorno odgovoriti nekome: *Ku ti ne dã mîra zabrūsī mu kakȍ se prȋstoji.*

zacīnkat, zacīnkan - zacīnkajō, zacīnkã, zacînkȁla, -lo, zacīnkaj, *v. p.*, zazvečiti: *Sȁko želȅzno ordīēnje zacīnka ku se ga ūdri.*

zāč[1], *pron. inter.* [*adv.*], čemu, zašto: *Zāč nīsi prîša, kakȍ si bî obećã, da ćeš prît?*

zāč[2], *conj.*, jer, pošto, budući da: *Jâ nīsan mȍga prīt na dȅlo na dȍbo, zāč je bīlȍ nēvreme.*

začepīt, začēpin - začēpe, začēpijo, začepī, začepīla, lo; začēpljen, a, o; začepī, *v. p.*, začepiti: *Začepīte bāčvo, da vînȍne stȍči na pȍt!*

začȋēt, zȁčnen - zȁčno i zȁčnejo, začȋē, začȅla, začȅlo, zȁčet, zȁčela, o; začȅlo, začnȉ, *v. p.*, **1.** začeti, zatrudniti: *Žȉēnske zȁčno kî pȗt i pròti svjȉēvòlje.* **2.** početi neki posao: *Začnȉte kos ȋt dòkle sȗnce ne pripečȅ.*

začietȁk, začietkȁ, *pl.* začīētkȉ, začetȃk, *m.*, začetak, početak: *Sȁki začīētȁk je tȅžak. Mî smo dȅlali od začīētkȁ.*

začȉnjat, začȉnjan - začinjo, začȉnja, la, lo; začȉnjaj, *v. i.*, početi: *Sȁki začȉnja svojȍ dȅlo kakȍ i kadȅ mȍre.*

zāč ni za nȉč, *adv.*, ni za što: *Takȍ slàbo ròbo nèbin kȗpi zāč ni za nȉč.*

začȓnēt se, se začȓnin - začȓne i začȓnijo; začȓnīē, začrnȅla, lo; začȓnȉ se: *v. p.*, zacrniti, zamračiti se: *Bȉće dažljȁ, àš se je nèbo začȓnēlo.*

zāć, zājden - zājdo i zājdejo, zâša, zāšla, zāšlo, zājdȉ, *v. p.*, **1.** zaći straga: *Ovcȁ je zāšla za kȕćo.* **2.** zalutati, izgubiti se: *Jâ san bî va bȍške zâša na krîv pȕt.* **3.** unići: *Nèka mi vèč ne zājde va kȕćo!*

zāč - tāč, *adv.*, za bilo što: *Ku ne bȗon mȍga ròbo prodȁt ću jo dȁt zāč - tāč.*

zâda, *adv.*, straga, otraga: *Njigòva kȕća se nahājа tàmo zâda.*

zādȁh, a, *m.*, zadah, neugodan miris, vonj: *Tȕ se ćȗti nèki zādȁh.*

zadājȁt, zadājȅn - zadājȕo; zadājā, zadājȁla, lo; zadājaj, *v. i.*, zadavati: *Tȍ mi zadājȅ pȕno mȕki.*

zadavȃt, zadãvan - zadãvajo; zadāvā, zadāvȁla, lo; zadãvaj, *v. i.*, zadavati: *Otrokȉ zadãvajo mȁtere pȕno brîh i poslȁ.*

zadāvȉt (se) (od davȉt), zadãvin - zadãve i zadãvijo, zadavȋ, zadavȉla, lo, zadãvljen, zadavȉ (se), *v. p.*, zadaviti, ugušiti (se): *Zrȇc se zadãvi, kadȁ se uhȉti na zȉmko.*

zadȅt, zadȉenen, zadènen i zadèno, zadȉenejo, zadȉē, zadȅla, zadȅlo, zadènjen, a, o; zadenȉ, *v. p.*, **1.** pogoditi cilj: *Jâ san pȑvi zadȉē bulîn.* **2.** zataknuti, zabosti: *Zadenȉ rȗožico va botonȇro. Jâ san ti zadȉē vȉli va sȓeno.*

zadīhȁt se, se zadȉhan i zadȉšen - zadȉšo i zadihājo, zadihã, zadīhȁla, zadihȁlo, zadȉhan, a, o, zadihaj se, *v. p.*, teško disati, zadihati se, zadahtati se: *Kàt se hòdi na brȉēh čovȅk se làhko zadȉše, kî ȉma slàbo sȓce, àli kî je debȉēl.*

zadīšȅt, zadīšȉn - zadīšȉē i zadīšȉējō, zadīšȉē, -šȅla, -šȅlo, zadīšȉ, *v. p.*, zasmrdjeti: *Sȁka mȓka bȋzo zadīšȉ.*

za dnȅva, *adv.*, za dana, dok traje dan: *Mî smo fȉnili dȅlo jȍš za dnȅva.*

zadnȉt, zȁdnen - zȁdno i zȁdnejo, zadnȉ, -ȉla, ȉlo, zadnȉ, *v. p.*, postaviti dno: *Zadnȉmi ȕōv maštȉēl, àš pȗšća.*

zȁdnji, a, o; zȁdnjega, *adj.*, **1.** stražnji: *Pritȍka je zȁdnji dȉēl vȍza.* **2.** posljednji: *Tî si zȁdnji na rȉēdu. Kî je prîša zȁdnji.*

zadobȉt, zadobin i zadobijȅn - zadobȉē i zadobījȕō, zadobȋ, -bȉla, -ȉlo; zadobȋj, *v. p.*, dobiti, osvojiti (simpatiju, ljubav): *Onȁ je vàlje zadobȉla simpatȉjo sȅh nàs kàt smo jo pȑvi pȗt zaglȅdali.*

zadȍsti, *adv.*, dovoljno svega, dosta: *ȕōn ȉma vȅć segȁ zadȍsti.*

zadovȕōljstvo, a, *n.*, zadovoljstvo, zadovoljština: *Srȅća i zdrâvlje dȅlajo sȁkemu nȇjvȅće zadovȕōljstvo.*

zadȕšit (se), zadȕšin - zaduše i zadȕšijo, zadȕši, zadušȉla, zadȕšilo, zadȕšen, a, o, zadȕši, *v. p.*, ugušiti, zagušiti (se): *ȕōn se je zadȕši z gâson. Čȅli se zadȕši kȁt se znîmlje mȉēt z ȗlja.*

zadušljȋf (zadušljȋvi), zadušljȉva, o; zadušljȉvega, zadušljivȅji, *adj.*, zagušljiv, nezračen, smrdljiv: *Tȁ kȃmara je zadušljȉva pȁk jo trîbe prozrâčȉt.*

zadūžȉt se, se zadūžin - zadūže i zadūžijo, zadūžȋ, zadūžȉla, lo, zadūžen, a, o, zadūžȉ se, *v. p.*, zadužiti se, baciti se u dugove, obvezati se: *Čovȅk se zadūži, kadȁ je vêle potrȅbe. Kî se zadūži se narūži.*

zafȋn, *adv.*, zbog, što se tiče, (tal. fine) [zapravo prevedenica od mlet. *perfin* (DDV 492; VG 762) s pomakom značenja]: *Zafȋn menȅ mȍreš storȉt čāgȍt te je vȍlja. Zafȋn tegȁ se ne mȕōraš tolȉko pojȇdāt.*

zafrajȁt (od frajȁt), zafrajȃn - zafrajâjo, zafrajā, zafrajȁla, lo, zafrajȃn, zafrajàna, o, (njem. freien), *v. p.*, zapiti, rastepsti, potrošiti, spiskati, zalumpati: *ȕōn sȉ sȏldi zafrajā, kȉēh je zaslūžȉ.*

zafrȉgat, zafrȉgan - zafrȉgajo; zafrȉga, la, lo; zafrȉgan, a, o; zafrȉgaj, *v. p.*, (tal. friggere) [vidi **frȉgat**], zapržiti, spržiti: *Zafrȉgaj mi jenȍ prezgȃno jȗho za frȕštik!*

zagȁnjat, zagȁnjan - zagȁnjajo, zagȁnja, la, lo, zagȁnjaj, *v. i.*, gnati, goniti (u neki zatvoreni prostor): *Ne zagȁnjaj ȕōvci va dvȕōr, àš jȍš je rȃno, nèka jȍš pāsȕō!*

zaglȅdat, zaglȅdan - zaglȅdajo, zaglȅda, la, lo, zaglȅdan, a, o, zaglȅdaj, *v. p.*, ugledati,

opaziti, zapaziti: *Jâ san ga pr̀vi zaglẽda, kàd je príša.* **zaglẽdat se -** zaljubiti se: *ũõn se je zaglẽda va jenȍ divũõjko.*

zagnȁt, zarenẽn - zarenũõ i zarenẽjo, zagnȗ, zagnȁla, ȁlo, zagnȗn, zagnȁna, o, zarenȉ, *v. p.*, ugnati, utjerati (u neki prostor): *Zarenȉ večerȁska govẽda va Kràso.*

zagnjès, zagnjetẽn, zagnjetũõ i zagnjetẽjo, zagnjíẽ, zagnjẽla, lo, zagnjetíẽn, zagnjetenȁ, ȍ, zagnjetȉ, *v. p.*, zagnjèsti, zagnjèsti, zagnjuriti, turiti u nešto: *ũõn je zagnjíẽ glâvo va vȍdo.*

zagojȉt, se zagoj ȉn - zagojíẽ i zagojījũõ, zagoj ȉ, zagoj ȉla, lo, zagojíẽn, zagojenȁ, ȍ, zagoj ȉ se, zacijeliti, zarasti: *Rȁna se je vẽč zagoj ȉla.*

zagovārȁt, zagovãran - zagovãrajo, zagovārã, zagovārȁla, lo, zagovarãj, *v. i.*, zagovarati, braniti: *T ȉ ga sȁgdere zagovãraš i ku nȉma prȁvo.*

zagovorȉt, zagovor ȉn - zagovorie i zagovorījũõ, zagovor ȉ, zagovor ȉla, zagovor ȉlo, zagovor ȉ, *v. p.*, nekoga zagovoriti, preporučiti, obraniti: *ũõn je zagovor ȉ mojȍ šũpljiko za slũžbo.*

zagrādȉt, zagrãdin - zagrãde i zagrãdijo, zagradȉ, zagrādȉla, zagrādȉlo, zagrãjen, a, zagrādȉ, *v. p.*, ograditi živicom, učiniti ogradu oko stanovitog zemljišta kamenjem ili plotom, zatrpati rupu na ogradi, zakrčiti prolaz: *Zagrādȉ svàton pũõt, da ne mȍro pasȁt. Ovũõt se ne mȍre pasȁt àš je stazȁ s tr̀njen zagrãjena.*

zagrajȅvat, zagrajûjen - zagrûjo, zagrajẽva, la, lo, zagrajũj, *v. i.*, zagrađivati, ograđivati (živicom, plotom ili zidom): *ũõn je vãjki grãj zagrajẽva kadgȍt mu jo je kî razgrādȉ.*

zagrès, zagrebẽn - zagrebũõ i zagrebẽjo, zagrẽba, zagreblȁ, lo; zagrebȉ, *v. p.*, zagrebsti, zakopati: *Màčka vàlje va zẽmljo zagrebẽ, čâ posmràdi.*

zagrès, zagrīezẽn - zagrīezũõ i zagrīezẽjo; zagrẽza, zagrẽzla, lo; zagrezȉ, *v. p.*, zagreznuti, ugreznuti: *ũõn je zagrẽza va blȁto do kolíẽn, da je kòmoć nȍgi zũka.*

zagrẽt, zagrīejẽn - zagrīejũõ; zagríẽ, zagrẽla, lo; zagríẽj, *v. p.*, zagrijati: *Zagríẽj mi lončȉć vodȉ za brȉt.*

zagrȉs, zagrīzẽn - zagrīzũõ i zagrīzẽjo; zagrȉza, zagrȉzla, lo; zagrȉžen, a, o; zagrīzȉ, *v. p.*, zagristi: *Zagrīzȉ ovȍ jàbuko, da vȉdiš jíẽ li dobrȁ.*

zagrȉžen (zagrȉženi), a, o; zagrȉženega; zagriženeji, *adj.*, zagrižljiv, tvrdoglav: *ũõn je takȍ zagrȉžen, da se o temũ š njȋn ne dã ni govorȉt.*

zagrnũt, zagr̀nen - zagr̀no i zagr̀nẽjo, zagrnũ, ûla, ûlo, zagr̀njen, a, o, zagrnȉ, *v. p.*, ogrnuti, pokriti zemljom ili žeravicom: *Zagrnȉ kump ȋr s pȑhävico, da se bȍlje spečẽ.*

zagūbȉt se, se zagũbin, zagũbe i zagũbijō, zagūbȉ, zagūbȉla, -ȉlo, zagūbȉ se, *v. p.*, **1.** pomutiti se, izgubiti pamet **2.** zalutati: *Ovcȁ se va Kràse làhko zagũbi. Onȁ se je bilȁ vẽč pâr pũti zagūbȉla.*

zagūšȉt (se), zagũšin - zagũše i zagũšijo, zagūšȋ, zagūšȉla, lo, zagũšen, a, o; zagušȉ (se), *v. p.*, zagušiti, ugušiti nekoga: *Nemũõj takȍ nīglȍjēs; ćēš se zagūšȉt.*

zagūtȉt, zagũtin - zagûte i zagũtijo, zagutȉ, zagutȉla, lo, zagūtȉ, *v. p.*, zagušiti, zadaviti: *ũõn je zagūtȉ jenȍ kokošȍ i jo oskũba.*

zahājȁt, zahãjan - zahãjajo, zahajã, zahajȁla, zahajȁlo, zahãjaj, *v. i.* **1.** zapadati: *Sũnce zahãja sȁku vẽčer.* **2.** zalaziti nekamo: *Jâ vẽč ne zahãjan va onȍ oštarȉjo.*

zahajȅvat, zahajûjen - zahajûjo; zahajẽva, la, lo; zahajũj, *v. it.*, zalaziti: *Pr̀vo je i ũõn zahajẽva va nȁšo kumpanȉjo, ma sadȁ vẽč nẽ.*

zahīćȁt, zahȉćen - zahȉćo i zahȉćejo, zahīćã, zahićȁla, lo, zahȉćaj, *v. i.*, **1.** zabacivati, zatrpavati: *ũõn sẽ rũpi i škràci zahīćã.* **2.** omalovažavati (u prenesenom smislu): *Onȁ sȁkega zahȉća, kīẽga ne trpȉ.*

zahićẽvat, zahićûjen - zahićûjo, zahićẽva, la, lo; zahićẽvan, a, o; zahićũj, *v. it.*, **1.** zabacivati, zatrpavati: *ũõn sẽ stâre stvãri zahićũje.* **2.** omalovažavati (u prenesenom smislu).

zahīrẽt, zahȉrin - zahȉre i zahȉrijo, zahīríẽ, zahīrẽla, zahīrẽlo, zahīrȉ, *v. p.*, zahiriti, zakržljati: *Tȍ drȉẽvo zglíẽda kakȍ, da je zahȉreno.*

zahȉtat, zahȉtin- zahȉtajo, zahȉta, la, lo, zahȉtajo, zahȉtan, a, o; zahȉtaj, *v. p.*, zabacati, zatrpati: *Mî smo nȁšo sekȉro nẽkamo zahȉtali, pȁk jo ne mȍremo nȉć.*

zahȉtet, zahȉtin - zahȉtijo, zahȉti, la, lo, zahȉti, *v. p.*, zabaciti: *Zahȉti ćȁ tâ smrât, da ga ne vȉdin.*

zahlādȉt, zahlãdi, zahlādȉlō, *v. p.*, početi hladno, postati zima: *Obūcȉ kapȍt, àš je vẽč zahladȉlo, da se ne prehlãdiš.*

zāhȍdni, a, o, zāhȍdnega; zahodneji, *adj.*, zapadni: *Zāhȍdna Ístrija je bogãta z vīnũõn i z žîron.*

zāhȍt, zāhȍda, *m.*, zapad: *Tȁmo na zāhȍde sȕnce zahãja.*

zahūkȁt, zahûčen - zahûčo, zahūkã, zahūkȁla, ȁlo, zahūčȉ, *v. p.*, zapuhati u ruke (od zime): *Kȕti je zimȁ zahūčȉ rȗoki pak će ti bȉt vȁlje lȁglje.*

zahvālan (zahvālni), zahvãlna, zahvãlno, zahvãlnega, zahvalnẽji, *adj.*, zahvalan: *Zahvãlnega čovẽka ljȕdi štimȋjo, ma takȍveh se mȁlo nȃjde.*

zahvālȉt (se), (se) zahvãlin - zahvãle i zahvãlijo, zahvālȉ, zahvālȉla, lo; zahvālȉ (se), *v. p.*, zahvaliti (se): *Onȁ mu je zahvālȉla za rȗožice.*

zaigrȁt, zaigrȃn - zaigrâjo, zaigrã, zaigrȁla, zaigrȁlo, zaigrȃn, zaigrȁna, o, zaigrãj, *v. p.*, proigrati (nešto): *Kî igrâ vẽć pũti i zaigrâ.*

zâjac, zâjca, *pl.* zâjci, zajâc, *m.*, zec, *dem.* zajčȉć: *Zâjca se mȍre uhȉtit na zȃmko. Zâjci spȉjũ va brȉȏge.*

zājčẽvina, i, *f.*, zečje meso, zečevina: *Zājčẽvino za pẽć se priprãvlja drugãče nẽgo prāšćẽvino.*

zâjčić, a, *pl.* zâjčići, zâjčić, *m.*, ime žute jestive gljive, koja raste na hrpi pod lišćem u živicama; paprenjača, **2.** svinjska potrbušnica: *Ot prašćẽvini so zâjčići nȃjbȍlji.*

zajȋēt, zãjmen - zãjmo i zãjmejo; zãje, la, lo; zajmȉ, *v. p.*, zahvatiti: *Zājmȉ mȁlo vodȉ z brȉẽnti!*

zajȉk, a, *pl.* zajȉki, zajîk, *m.*, jezik: *Jâ govȍrin i pȉšen šẽjs zajîk. Jedȃn zajȉk nȉ lȁhko navȁdit. Ȋma dȁlji zajȉk nẽgo kràva rȉẽp (se užâ rẽć). Čâ mu je na sȑce tȍ mu je i na zajȉku.*

zajȉmat, zajȉman - zajȉmajo, zajȉma, la, lo, zajiman, a, o, zajȉmaj, *v. i.*, hvatati, uzimati vodu: *Onȉ zajȉmajo vȍdo z vrūćkā za pȉt.*

zājno, *adv.*, **1.** zajedno: *Mî dvâ smo zājno šli na samȃnj.* **2.** odmah: *ũon je sȁmo pozdrãvi i zājno šã ćā.*

zajūōkȁt, zajūōčen - zajūōčo i zajūōčejo, zajūōkã, zajūōkȁla, zajūōkȁlo, zajūōčȉ, *v. p.*, zajaukati, viknuti, kriknuti od boli: *Kadȁ otrokȁ ȕdriš vȁlje zajūōče, kakȍ da si ga ubȉ.*

zakȁčit (se), zakačin - zakȁče, zakȁčijo, zakȁči, la, lo, zakȁči (se), *v. p.*, zakvačiti, zahvatiti (se): *Njemù je mȁkina zakȁčila rūōkȍ i ga ponesrẽćila.*

zakantȁt, zakantȃn - zakantâjo, zakantã, zakantȁla, zakantȁlo, zakantãj, *v. p.*, (tal. cantare) [v. **kantȁt**], zapjevati: *Zakantãj nan jȍš jenȍ pẽsmico!*

zakaparȁt, zakaparȃn - zakaparâjo; zakaparã, zakaparȁla, lo; zakaparȃn, zakaparȁna, o; zakaparȃj, *v. p.*, (tal. accaparrare) [v. **kaparȁt**], zakapariti, dati kaparu, jamstvo: *Trgȍvac je krȁvi kȗpi i vẽć jo zakaparã.*

zakāpȁt, zakãpan - zakãpajo, zakāpã, zakāpȁla, lo, zakãpan, a, o, zakãpaj, *v. i.*, zakopavati: *Mrtvȉ se zakãpajo na cimȉtere.*

zakasȁt, zakasân - zakasâjo, zakasã, zakasȁla, lo, zakasȃn, zakasȁna, o, zakasãj, *v. p.*, zabiti, spojiti dva komada drveta da pristaju jedan uz drugi bez čavala: *Zakasãj ovȅ dvȉ dȁski!*

zakīpȅt, zakīpȋn, zakīpíẽ i zakīpêjo, zakīpíẽ, zakīpȅla, zakīpȅlo, zakīpȉ, *v. p.*, zakipjeti: *Jȗhā̀ti je vẽć zakīpȅla, mȍreš jo zlȉt na pijȁt.*

zāklȁt (od klȁt), zakȍljen - zakȍljo i zakȍljejo, zaklã, zaklȁla, ȁlo, zaklȃn, zaklȁna, o; zakoljȉ, *v. p.*, zaklati: *ũon je zaklã prāscā za Božȉć. Kî dã dȉce po vȍlje sȃm sebȅ zakȍlje.* (nar. poslovica)

zaklātȉt (od klātȉt), zaklãtin - zaklãte i zaklãtijo - zaklātȉ, zaklatȉla, lo, zaklātȉ, *v. p.*, zalutati, izgubiti se: *Kî ne znȃ pũota va bȍške lȁhko zaklãti.*

zaklīēnũt, zaklíẽnen - zaklíẽno i zaklíẽnejo, zaklīēnũ, ũla, ũlo, zaklíẽnjen, a, o; zaklīēnȉ, *v. p.*, ujarmiti, upregnuti: *Zaklīēnȉ volȉ, da grīēmȍ po drvā.*

zaklíẽt (se), zaklînjen - zaklînjo, zaklíẽ, zaklīēlā, zaklīēlȍ, zȁklet, a, o, zaklīēnȉ (se), *v. p.*, zakleti, zaprisegnuti nekoga, ukleti: *Impiegâti se zaklíẽnjo lȅt stũpijo va slūžbo. Njemù ne grīẽnȉč od rūōkȉ, kakȍ da je zȁklet.*

zakolȁt, zakolȃn - zakolâjo, zakolã, zakolȁla, ȁlo, zakolȃn, ȁna, o, zakolãj, *v. p.*, (tal. incollare) [od mlet. *incolar* (VG 489; DDV 336), zamjenom stranog prefiksa *in-* s hrvatskim *za-*], **1.** zalijepiti: *Zakolãj ũov lîbar, āš je razdrȁpan.* **2.** otvrdnuti škrobom rublje za glačanje.

zakolȉć, a, *pl.* zakolȉći, zakolîć, *m.*, (lat. paxilus axis), željez. poklopac s čavlom, koji zatvara osovinu točka (na kolima).

zākȍnit (se), (se) zākȍnin - zākȍne i zakȍnijo; zākȍni, la, lo; zakȍnjen, a, o, zākȍni (se), *v. p.*, vjenčati, udati se: *Čȉẽra je plovȃn zākȍni dvâ pâra. Onȁ se je zākȍnila vẽć pret dvȉẽ lẽta.*

zakopȁt, zakopȃn - zakopâjo, zakopã, zakopȁla, lo, zakopȃn, zakopȁna, o, zakopãj, *v. p.*, zakopati, pokopati: *ũon je zakopã svȏjī brȁti. Kmẽti vẽrujo da ima jȍš zakopȁnega*

zlâta.

za kor̀is, *adv.*, uzalud, badava: *Za kor̀is je temù čovèku ča govor̀it. Za kor̀is bòga mol̀it, kada gràt potūče.* (nar. poslovica).

zakotȉt se, se zakotȋn - zakotī̋e - zakotījȗ̃o, zakotī̋, zakotȉla, ȉlo, zakotì se, *v. p.*, razmnožiti, zaleći se: *Va njū̃ojne kućȅte se je pūno čȉmiš zakotȉlo.*

zakovāt (od kovât), zakûjen - zakûjo i zakûjejo, zakovã, zakovãla, lo, zakovȃn, zakovȃna, o, zakovãj i zakûj, *v.p.*, okovati: *Nèkat so pržonȃnti bȋlì zakovȃni va verūgi.*

zakrabuljàt se, se zakrabuljȃn - zakrabuljâjo, zakrabuljã, zakrabuljàla, lo; zakrabuljȃn, zakrabuljàna, o; zakrabuljãj se, *v. p.*, [...ne razabiru se slova, pretpostavljamo namaskirati se]: *O pûste se mladȉ̀ì i frkolàsi zakrabuljâjo.*

zakračunât, zakračunȃn - zakračunâjo, zakračunȃ, zakračunàla, àlo, zakračunȃn, zakračunàna, o, zakračunȃj, *v. p.*, zatvoriti vrata željeznim zavorom, zasunom: *Po noćȅ zakračunȃj vrãta da kȋ ne prȉde va kūćo.*

zakrgât, zakrgȃn - zakrgâjo; zakrgã, zakrgàla, lo, zakrgȃn, zakrgàna, o, zakrgãj, *v. p.*, (mlet. carigar), zatrpati, zapremiti: *Na nâše štàle je sūȇnon se zakrgȃno.*

zakrīčât, zakrīčȋn - zakričī̋e i zakričījȗ̃o, zakrīčã, àla, àlo, zakrīčì, *v. p.*, zavikati, povikati (na nekoga), kriknuti: *Kadà blâgo skòči va škòdo pastȉr vàlje nȗnj zakrīčȋ.*

zakrvāvèt se, se zakrvãvin - zakrvãve i zakrvãvijo, zakrvāvī̋e, vāvèla, èlo, zakrvāvì se, *v. p.*, zacrveniti se, uprljati se krvlju: *Kadà bekãr zakòlje prāscà se sà zakrvãri.*

zakrīžljàvet, zakrīžljàvin - zakrīžljàve i zakrīžljàvejo, zakrīžljàve, la, lo; zakrīžljàvi, *v. p.*, zakrīžljavati, nedovoljno se razviti: *Ku se mlãdo blâgo slàbo hrȃni, zakrīžljàvi.*

zakùčit se, se zakùčin, zakùče i zakùčijo, zakùčī, la, lo, zakùči se, *v. p.*, zakačiti, zakvačiti se o što: *ūõn se je zakùči i si bragèšnico razdrȁpa.*

zākūõn, zākòna, *pl.* zakòni, zakūõni, *m.*, **1.** zakon: *Pròti zākòna se ne smī̋ pūõć.* **2.** vjera: *ūõn žȉvè po svojī̋ zākòne, kakò so ga navàdili.*

zakūrȉt, zakũrin - zakũre i zakũrijo, zakūrī̋, ȉla, ȉlo, zakũren, a, o, zakūrì, *v. p.*, **1.** zapaliti vatru: *Zakūrì pī̋ć, àš je zȗmā.* **2.** zadimiti: *Cī̋ela kùća je zakũrena o(t) dȉma.*

zaletȅt se, se zaletȋn - zaletī̋e i zaletījȗ̃o, zaletī̋e, zaletèla, tèlo, zaletì se, *v. p.*, **1.** zaletjeti se, nasrnuti na nekoga: *ūõn se je zaletī̋e nà njega i da nìso drugi priskočȉli bi ga bî môrda i udrȉ.* **2.** prenagliti se: *ūõn tò nȉ otī̋e rȅć mà mu se je zaletèlo.*

zāli, zãla, o, zãlega, hȕji, *adj.*, zao, rđav: *Takò zãlega človèka jòš nȉsan vìde. Nȋjhȕji so onȉ kî svīȇcīȇn prīȇti lȉžo. Za nèke žīȇnske se užâ rȅć da so hȕje od vrâga.*

zalī̋ećˊ se, se zalīȇžèn - zalīȇžūõ, zalī̋ega, zalī̋egla, glo, zalīȇžì se, *v. p.*, zaleći, ugnijezditi se: *Kadȅ se tèkuti àli čȉmiži zalīȇgūõ tèško jih se je deliberàt.*

zalīȇpȉt, zalī̋epin - zalī̋epe i zalī̋epijo, zalīȇpī̋, zalīȇpȉla, lo, zalī̋epljen, a, o, zalīȇpì, *v. p.*, zalijepiti: *Zalīȇpȉ mi ovò mȃrko na kuvī̋ȇrto!*

zalȉt, zalījȅn - zalījūõ, zalī̋, zalȉla, zalȉjen, a, o, zalȉj, *v. p.*, zaliti: *Zalȉj te rūõžice, da ne posàhno!*

zalīvàt, zalȉvan - zalȉvajo, zalīvã, zalivàla, lo, zalȉvan, a, o, zalȉvaj, *v. i.*, zalijevati: *Divūõjki rūõžice sàki dȃn zalȉvajo.*

zālòh, zālòga, *pl.* zālògi, zalūõh, *m.*, zalog, jamstvo: *ūõn mȉje za dûh dâ dòbar zālòh.*

zamaglȉt se, se zamaglī̋, zamaglȉlo, *v. p.*, smrknuti se: *Kadà mu je prìšlo zlò njemù se je vàlje zamaglȉlo pred očmȉ.*

zamahnūt, zamȃhnen - zamȃhno i zamȃhnejo; zamȃhnū, la, lo, zamȃhnì, *v. p.*, zamahnuti na nekoga: *Kadà se razjãdi ūõn vȅć pūti zamȃhne z rūõkūõ na nâs, mà se ne vâga udrȉt.*

zamaknūt, zamȁknen, zamȁkno i zamȁknejo, zamaknū, la, lo, zamaknì, *v. p.*, zaći, nestati iza: *Kât smo prìšli tàmo ūõn je bî vȅć zamaknū za brī̋ȇh.*

zamàlo, *adv.*, skoro, doskora: *Zamàlo da nìsan pã po škâlah, àš je bȋlò škūrī̋ȇn.*

zamȃn, *adv.*, badava, uzalud: *Zamȃn ga čȅkaš; ūõn nī̋ćе prȉt. Zamȃn se tî mùčiš; tò ti nī̋ćе nī̋ȇni priznȁt. Zamȃn je dīȇblò kȁd je pozīȇblo (nar. poslovica). Zamȃn je prâzno slàmo mlātȉt.*

zamastȉt, zamȁstin - zamȁste i zamastijo; zamastī̋, zamastȉla, lo; zamȁšćen, a, o; zamastì, *v. p.*, zgaziti, pogaziti: *Volì so mi cī̋ȇli rī̋ȇt zamastȉli da se mȍre sijât.*

zamȅrit (se), (se) zamȅrin - zamȅre i zamȅrijo; zamȅri, la, lo; zamȅri (se), uzeti nekome nešto za zlo, uvrijediti se: *Ne zamȅrite ča, ku san vȁs dišturbȃ.*

zamȅs, zametȅn - zametūõ, zamī̋e, zamelà, zamelò, zametì, *v. p.*, zamesti (brašno za

tijesto): *Onâ je vêć zamelâ krîh. Lîne je bî zamîjêvêli snîjeh.*

zāmȅt, a, *pl.* zāmèti, zamîjet, *m.*, **1.** zamet, nanos snijega, što ga bura nanese, **2.** ime mjesta Zāmēt kod Rijeke.

zamîjerkat, zamîjerkan - zamîjerkajo; zamîjerka, la, lo; zamîjerkaj, *v. p.*, (njem. bemerken), opaziti, primijetiti, ugledati: *Kadâ brȅk zamîjerka kakôvega furêšta vâlje pôčne lâjat.*

zamījēsīt, zamîjesin - zamîjese i zamîjesijo, zamisîjo, zamiesìla, lo, zamîješen, a, o, zamījēsī, *v. p.*, zamijesiti: *Danâs gospodînja jôš nîje zamījēsìla krîha. Mûoko se zamîjesi va nâčvah.*

zamìslet, zamìslin, zamìsle i zamìslijō, zamìsle, la, lo, zamìsli, *v. p.*, naumiti, odlučiti, predočiti si: *Zamìsli si čâ mu se je pripetìlo.*

zƀmka, i, *pl.* zƀmki, zƀmk, *f.*, zamka, stupica na žicu: *Zrêca se mȍre uhîtit na zƀmko.*

zamlātȉt (od mlatìt), zamlãtin - zamlãte i zamlãtijo, zamlātī, zamlatìla, ìlo, zamlatî, *v. p.*, čvrsto udariti svom silom po nečemu: *ūōn je zamlatî z batūōn po kâmiko, ma ga nî bî kapâc razbìt.*

zamòć se, se zamòren - zamòro i zamòrejo; zamòga, zamoglà, lò; zamorì se; *v. p.*, obogatiti se: *ūōn se je svojūō(n) oštarijo(n) vêć zamȍga.*

zamorìt (se), zamòrin, zamòre i zamòrijo, zamorî, zamorìla, zamorìlo, zamòren, a, o, zamorì (se), *v. p.*, ugasiti vatru, ugasiti (se): *Zamorì ugƀnj prìvo nêgo grījēmò spât. Ugƀnj nan se je vêć zamorî, pâk mûoramo drūgi staknūt.*

zamotȁt, zamotƀn - zamotâjō, zamotã, -àla, -àlo, zamòtan, a, o, zamotãj, *v. p.*, zaviti, zapakirati, spakirati: *Zamotãj mi tò stomânjo da se ne zamîže.*

zamrāčȉt se, se zamrãčin - zamrače i zamrãčijo; zamrāčī, zamrāčìla, lo, zamrãčen, a, o, zamrači se, *v. p.*, smračiti se: *Hòmo dòma vêć se je zamrāčìlo, će nas nûoć.*

zamrȁzit se, se zamrȁzin - zamrȁze i zamrȁzijo, zamrȁzi, la, lo, zamrȁžen, a, o, zamrȁziti se, omrznuti nekome: *Onâ ga ne trpî, âš jon se je zamrȁzi va kumpanîjo.*

zamūčȁt, zamūčīn - zamučīmò, zamūčīē, zamučījo, zamučã, àla, -àlo, zamūčì, *v. p.*, zašutjeti, umuknuti: *Čâ tolìko govòriš; zamūčî vêć jedƀn pūt.*

zamudȅvat, zamudûjen - zamudûjo; zamudȅva, la, lo; zamudūj, *v. i.*, zakašnjavati: *Jâ nîsan nîkat zamudȅva va škuôlo.*

zamūdȉt, zamũdin - zamũde i zamũdijo, zamudî, zamudìla, zamudìlo, zamūdìla, zamudìlo, zamūdì, *v. p.*, zakasniti: *Pâšći frūštikat, da ne zamũdiš va škuôlo.*

zamūknūt, zamũknen - zamũkno i zamũknejō, zamūknū, -ūla, - ūlo, zamūknì, *v. p.*, umuknuti, zašutjeti: *Kâd je mêštar prîša va kläso sî so školƀni zamūknūli.*

zamūljȉt, zamũljin - zamũlje i zamũljijo; zamūljī, zamuljìla, lo; zamũljen, a, o; zamūljì, *v. p.*, zatrpati pijeskom: *Od zâdnjega pòvodnja nâša šinužêt je sâ zamūljena.*

zanƀšȁt se, se zanƀšan - zanƀšajo, zanƀšã, zanƀšàla, zanƀšàlo, zanƀšaj se, *v. i.*, uzdati, pouzdavati se u nekoga: *Nemûōj se nâ njega zanƀšât, âš nî štâbel.*

Zanȅto, a, *m.*, (tal. Giannetto) [mlet. *Zaneto* (VG 1243)], muško ime Ivan.

za nìč, *adv.*, **1.** badava, uzalud, nizašto: *Za nìč ni brȅk z rīēpūōn ne mîšte.* **2.** nesposoban: *Tâ čovȅk van nî za nìč.*

zaničȅvat, zaničûjen - zaničûjo; zanìčeva, la, lo; zaničūj, *v. i.*, **1.** uništavati: *ūōn zaničûje svojò rôbo.* **2.** omalovažavati: *Onî zaničûjo sȅčâ je tûje.*

zanīēs i zanès, zanesèn - zanesūō i zanesȅjo, zanèsa, zaneslà, -slò, zanèšen, a, o, zanesì, *v. p.*, zanijeti, odnijeti: *Vêla bûra mi je klabūk hîtila v âjer i zaneslà va mûore.* **zanīēs se -** pouzdati: *Nemûōj se nâ njega zanīēs.*

zanosȉt, zasôsin - zanôse i zanôsijo, zanosìla, lo, zanosî, *v. p.*, zatrudniti: *Onâ je zanosìla kôlmoć dvîē lêta pôtle čâ se je ožênìla.*

zanovījētȁt, zanovîjetan - zanovîjetajo, zanovījētã, zanovietàla, lo, zanovîjetaj, *v. i.*, zanovijetati, zafrkavati, smetati: *Ne zanovîjetaj školƀni, kât se vâde.*

zapačȁt, zapačƀn - zapačâjo; zapačã, zapačàla, lo; zapačƀn, zapačàna, o; zapačãj, *v. p.*, zauzeti, zapremiti, zaposjesti: *Va kûće nî vêć mêsta; sȅ je zapačàno.*

zapačȅvat, zapačûjen - zapačûjo; zapačȅva, la, lo; zapačȅvan, a, o; zapačūj, *v. i.*, zapremati, zauzimati, zaposjedati: *Onî zapačûjo nîjvêć mêsta pod lôpo.*

zapālȉt (od pâlìt), zapãlin - zapãle i zapãlijo, zapalî, zapalìla, lo, zapãljen, a, o; zapālì, *v. p.*, zapaliti, podmetnuti vatru: *Zapalîte va štrîpeda rûōjže za krîēs.*

zapàmetit, zapàmetin - zapàmete i zapàmetijo, zapàmeti, la, lo; zapàmeti, *v. p.*, zapamtiti:

Zapàmeti dobrö čâ ću ti rëć.

zapārât, zapāran - zapãrajo, zaparã, zaparàla, lo; zapãran, a, o; zapãraj, *v. p.*, zaparati, zarezati (kožu ili tkaninu).

zapȁs, zapâdnen - zapadno i zapadnejo; zapã, zapàla, lo; zapàdni, *v. p.*, **1.** zapasti: *Jâ san jedȁn pût kadà san hodî prîek Ùčki zapã va snîeh.* **2.** pripasti: *Njegà je vëć zapàlo nëgo ga pritîče.* **zapȁs va dûgi -** zadužiti se: *Kî zapâdne va dûgi tëško žīvë.*

zapëć se, se zapečën - zapekûo i zapëčejo, zapëka, zapeklà, zapeklò, zapečîen, zapečenà, -nò, zapečì, *v. p.*, zapaliti se: *Krûh van se je zapëka va pećnìce.*

zapeljàt (od peljàt), zapeljȁn i zapeljen, zapeljâjo, zapeljã, zapeljàla, zapeljàlo, zapeljȁn, àna, o; zapeljãj i zapeljì, *v. p.*, odvesti nekamo, zavesti nekoga: *Zapeljì me v Rîekò. uõn je zapeljã jenò divûojko va zlò.*

zapeljëvat, zapeljûjen - zapeljûjo; zapeljëva, la, lo; zapeljũj, *v. i.*, zavađati, napastovati: *Ne zapeljũj otrokà na zlò.*

zapeljīevât, zapeljîevan - zapeljîevajo, zapeljīevã, àla, lo, zapeljîevan, a, o, zapeljievaj, *v. i.*, zavađati, napastovati: *uõn je frâjarico zapeljīevã, mà mu nî vëruvala.*

zapeljìtelj, a, *pl.* zapeljìtelji, zapeljìtelj, *m.*, zavodnik: *Zapeljìtelji nîmajo kušîênci.*

zapenjàt, zapenjȁn - zapenjȁjo, zapenjȁ, zapenjàla, zapenjàlo, zapenjȁn, zapenjàna, o, zapenjãj, *v. p.*, (tal. impegnare) [od mlet. *impegnar* (DDV 328; VG 479), zamjenom stranog sufiksa *im-* s hrvatskim sufiksom *za-*], založiti (jedan predmet): *Onà je za dûh zapenjàla svojò zlãtno ûro.*

zapeštât, zapeštȁn - zapeštâjo, zapeštã, -àla, lo, zapeštȁn, àna, o, zapeštãj, *v. p.*, (tal. pestare) [v. **peštât**, pod utjecajem imenice **pëšta**], začiniti (jelo), sa suhom slaninom i češnjakom: *Manëštra nî takò dobrà ku nî zapeštàna.*

zapeštëvat, zapeštûjen - zapeštûjo; zapeštëva, la, lo; zapeštũj, *v. i.*, (tal. pestare) [v. gore], začinjati jelo isjeckanom slaninom i češnjakom: *Kât san prîša h njîê onà je kòmoć zapeštëvala manëštro za ubêt.*

zapìčit, zapìčin - zapìče i zapìčijo, zapiči, la, lo, zapìči, *v. p.*, zabosti, zataknuti: *Zapìči kolcì pòli tȑsi pakjih vrëžî!*

zapīēt, zàpnen - zàpno i zapnènjo, zapīê, zàpela, zàpelo, zapīêj, *v. p.*, zapeti (za nešto): *uõn je zapīê za jedȁn štrncãlj i pã, kakò je dûh i širòk.*

zapiljëvat, zapiljûjen - zapiljũjo, zapiljëva, zapiljëvala, lo, zapiljũj, *v. i.*, zapiljivati: *uõn zapiljûje bordunȁlì, kîêh trîebe stesàt.*

zapìralo, a, *pl.* zapìrala, zapìral, *n.*, seljačka drvena brava sa uzicom: *Kmèti držîê zapìralo na vrãtah ot kùhinji, àli o(t) dvūorà.*

zapìrat, zapìran - zapìrajo, zàpra, zàprla, lo, zàprlo, zàprt, a, o, zaprì, *v. i.*, zatvarati: *uõn nîkat ne zapìra vrãta za sòbon, a tò gîda užȁnca.*

zapīsât (od pisât), zapīšen - zapīšo i zapīšejo, zapīsa, zapisàla, àlo, zapīsan, a, o, zapišì, *v. p.*, **1.** zapisati: *Zapišì së čâ si vîde!* **2.** prepisati nešto na nekoga, prenesti: *Otàc je sò kmëšćino prepīsã na sîna, èli zapisã sînu.*

zapisëvat, zapišûjen - zapišûjo, zapišëva, -la, -lo, zapišũj, *v. i.*, zapisivati: *Jâ zapišûjen domȁće štûoriji i mûdre besëdi, da se ne zgũbe i ne zâbijo.*

zapītât, zapītan - zapītajo, zapītã, zapitàla, lo, zapītan, a, o, zapītaj, *v. p.*, upitati: *Zapītaj ga, kadë je bî i čâ je dèla crîelo šetimînno.*

zaplàvat, zaplàvan - zaplàvajo; zaplàva, la, lo; zaplàvan, a, o; zaplàvaj, *v. p.*, poplaviti, zasuti nanosom: *Kadà je pòvodanj zaplàvajo šinuzëti pòli potòka.*

zaplès (se), zapletȅn - zapletûo i zapletèjo, zaplîê, zaplèla, lo, zapletîên, zapletenà, o, zapletì (se), *v. p.*, zaplesti (se): *uõn se je zaplîê, dòkle je prëdika. Onà si je zaplèla brhȁn va grãje.*

zaplèskat, zaplèskan i zaplèšćen - zaplèskajo i zaplešćejo, zaplèska, la, lo, zaplešćì, *v. p.*, zapljeskati rukama, povladiti, odobriti: *Kadà je fîni kantât sì so mu zaplèskali.*

zaplèsnut, zaplesnin - zaplèsne i zaplèsnijo, zaplèsni, la, lo; zaplèsni, *v. p.*, zapljesniti, pokvariti se od vlage: *Stûoj atîênt, da ti röba ne zaplèsni.*

zaplesnìvet, zaplesnìven - zaplesnìve i zaplesnìvejo; zaplesnìve, la, lo; zaplesnìvej, *v. p.*, zapljesniviti: *Ku se röbo držî va ümidnen, unà brîzo zaplesnìve.*

zaplīēsât, zaplîêšen - zaplîêšo; zaplīēsã, zaplīēsàla, lo, zaplīēšì, *v. p.*, zaplesati: *Kadà je pîr pìvi zaplîêšo svàti, a potîên drūgi.*

zapoštât, zapoštȁn - zapoštâjo, zapoštã, zapoštàla, zapoštàlo, zapoštȁn, zapoštana, o, zapoštãj, *v. p.*, zapamtiti: *Zapoštãj dobrò së čâ ti būodo reklì! Si li së zapoštã čâ te je mëštar vàdi.*

zapoštëvat, zapostûjen - zapoštûjo; zapoštëva, la, lo; zapoštũj, *v. i.*, zapamćivati: *Zapostũj së*

čâ bu͡ôš va škuͦole vȁdi.

zapovȅdat, zapovȅdan - zapovȅdajo, zapovȅda, zapovȅdala, lo, zapovȅdan, na, o, zapovȅdaj, *v. p.*, zapovjediti, naložiti: *Zapovȅdaj težākuͦon čâ ȉmajo dȅlat. Nedȅlja je blâgdan zapovȅdan.*

zȁpovet, zȁpovedi, *pl.* zȁpovedi, zȁpovet, *f.*, zapovijed, nalog: *Na lutrîne se vȁdi dȅset zȁpovet bu͡ôžjeh.*

zapovīẽdȁt, zapovíẽdan - zapovíẽdajo, zapovīẽdā, -ȁla, -ȁlo, zapovíẽdaj, *v. i.*, zapovijedati: *Kî zapovíẽda nȋ navȁdan poslu͡šat.*

zapovíẽt, zapovíẽn - zapovíẽjo, zapovíẽ, zapovȅla, zapovȅlo, zapiovíẽj, *v. p.*, zapovjediti: *Zapovíẽj jin, da nȅšto zakantâjo.*

zaprãvdat, zaprãvdan - zaprãvdajo, zaprãvda, la, lo, zaprãvdaj, *v. p.*, izgubiti parnicu parničenjem: *uͦon je zaprãvda cíẽlo kmẽšćino.*

zaprȁvit, zaprȁvin - zaprȁve i zaprȁvijo, zaprȁvi, la, lo, zaprȁvi, *v. p.*, izgubiti, potratiti, spiskati: *uͦon je za pâr líẽt cíẽlo kmẽšćino zaprȁvi.*

zaprȁvo, *adv.*, zapravo, ustvări: *Zaprȁvo ja ga nȉsan jȍšni vȉde.*

zapríẽć, zaprīẽžēn - zapríẽžo i zaprūžejo; zapríẽga, zapríẽgla, lo; zaprīẽžī, *v. p.*, zapreći: *Zaprīẽžī volȉ za pu͡ôć po síẽno.*

zaprīẽgnūt, zapríẽgnen - zapríẽgno i zapríẽgnejo, zaprīẽgnū, ūla, ūlo, zapríẽgnut, a, o; zaprīẽgnī, *v. p.*, upregnuti: *Zaprīẽgnī volȉ da grīẽmȍ po drvȁva kràso.*

zapríẽt, zaprẽn - zapru͡ô, zaprẽjo, zȁpr, zȁprla, lo, zȁprt, a, o, zaprȉ, *v. p.*, zatvoriti: *Zaprȉ vrâta, da ne pȗše va kȁmaro. uͦon je bî pâr líẽt zȁprt va pržuͦone.*

zaprīẽtȉt, zapríẽtin - zapríẽte i zapríẽtijo, zaprietȋ, zapretȉla, lo, zapríẽtī, *v. p.*, zaprijetiti, zagroziti se: *Zaprīẽtī otrokuͦon šȉbon ku níẽćo poslu͡šat.*

zaprisíẽć, zaprisīẽžēn - zaprisīẽžu͡ô i zapriesežẽjo, zaprisíẽga, zaprisíẽgla, zaprisíẽžen, a, o; zaprisīẽžī, *v. p.*, zapriseći nekoga, zakleti: *Sūdȁc zaprisīẽžẽ svedȍka pȓvo nẽgo ga žiminȗ.*

zapūćȁt, zapūćan - zapūćajo, zapūćā, -pūćȁla, -ȁlo, zapūćan, a, o; zapūćaj, *v. p.*, zakopčati: *Kapȍt se zapūća kȁd je zīmȁ, a bragẽši smíẽron.*

zapȕćen (zapȕćeni), a, o; zapȕćenega; *adj.*, zakopčan, glup, umno zaostao: *uͦon je jȍš jâko zapȕćen dȁ bi te razumíẽ.*

zapućȅvat, zapućûjen - zapućûjo; zapućèva, -la, -lo, zapućȗj. *v. i.*, zakopčavati: *Kapȍt se zapućûje kadȁ je zīmȁ.*

zapūhȁt (se), se zapūšen - zapūšo i zapūšejo, zapūhā, zapūhȁla, zapūhȁlo, zapūšen, a,o, zapūšȉ (se), *v. p.*, **1.** teško disati, umoriti se hodajući uzbrdicom: *Debíẽl čovȅk se bȉzo zapūše.* **2.** zapuhati: *Kadȁ jâka bȕra zapūše tríẽbe obȕć kapȍt.*

zapȗolne, *adv.*, popodne: *Zapȗolne se ne hȍdi h mȁše. Zapȗolne se po lȅte grīẽmȍ kuͦopȁt.*

zāpȗor, zāpȍra, *pl.* zāpȍri, zāpȗor, *m.*, vrata za zatvaranje dovodnog jarka pred mlinom, ustava: *Kadȁ nȋ dȍsti vodȉ za mlȅt se mu͡ôra zāpȗor zapríẽt.*

zapūstȉt, zapūstin - zapūste i zapūstijo, zapūstȋ, zapūstȉla, o, zapūstī, *v. p.*, zapustiti, zanemariti: *uͦon je zapūstȋ svojȍ kmẽšćino, àš ga nȋ vȍlja dȅlat.*

zapūšćȁt, zapūšćan - zapūšćajo, zapūćā, zapūšćȁla, lo, zapūšćā, zapūšćȁla, lo, zapūšćan, a, o; zapūšćaj, *v. i.*, zapuštati, zanemarivati: *Prâvi čovȅk ne zapūšća svojȅh otru͡ôk.*

zapȕšit, zapȕšin - zapuše i zapȕšijo, zapȕši, la, lo, zapȕši, *v. p.*, zapušiti, zadimiti: *Zapȕši jenȍ cigarẽto.*

zapȕtit, zapȕtin - zapȕtijo, zapȕti, la, lo, zapȕćen, a, o, zapȕti, *v. p.*, zakopčati: *Zapȕti svojȍ jakẽto, àš je zahlādȉlo, pak biš se mȍga prehlādȉt.*

zaračunȁt, zaračunȃn - zaračunȃjo, zaračunȃ, āla, ālo, zaračunȃn, ànа, o, zaračunȃj, *v. p.*, uračunati: *Kamarȉer mi je prevȅć zaračunȃ vȋnȍ.*

zarȁdi, *pr.*, radi, zbog, uslijed: *Zarȁdi njegȁsan i prȉša dȍma.*

zarâjtat, zarâjtan - zarâjtajo, zarâjta, la, lo; zarãjtaj; *v. p.*, propiti, zapiti, probančiti: *uͦon je vȅć zarâjta cíẽlo plãćo.*

zārȃn, *adv.*, zarana, rano: *uͦon se je sȕtra zārȃn stã za pu͡ôć na dȅlo.*

zarãs, zarāstẽn - zarastu͡ô i zarastejo, zarãsa, rãsla, lo, zarašćíẽn, zarašćenȁ, ȍ, zarastȉ, *v. p.*, **1.** zarasti: *Bȍška je vȅć takȍ gu͡ôsto zarãsla, da se ne mȍre čezȃnjo pasȁt.* **2.** zacijeliti: *Rȁna mi je vȅć zdãvni zarãsla.*

zarȁt, *pr.*, radi. zbog, uslijed: *Zarȁt bȍli nȋ mȍga pu͡ôć na dȅlo.*

zarȅć se, se zarečẽn - zareku͡ô, zarečējo, zarẽka, zareklȁ, zareklȍ, zarečȉ se, *v. p.*, zareći se, pogrešno reći: *uͦon se je bi zarẽka pȁk je nȅšto*

drȕgo rȅka nȅgo je mȉsle.

zarȉt, zarȋjen - zarȋjo, zarȋ, zarȉla, zarȉlo, zarȉjen, a, o, zarȋj, *v. p.*, zarinuti, zabosti u zemlju: *Kolȁc se zarȋje poli sȁki tȑs. ūōn je zarȋ prāscȕ nūōš va gȕt.*

zarȍpit, zarȍpin - zarȍpijo, zarȍpi, la, lo, zarȍpi, *v. p.*, zalupiti vratima, zaklopiti vratima: *Vȅtar je takȍ zarȍpi z vrãti da se je cȋēla kȕća strȋēsla.*

zarumenȅt se, se zarumenȋjen - zarumenȋjo, zarumenȋē, zarumenȅla, o; zarumenȋēj se, *v. p.*, zarumeniti se, pocrveniti: *Kȁt se čȃ grdegȁ govȍri divūōjki se bȋzo zarumenȋējo.*

zarūōbȉt, zarūōbin - zarūōbe i zarūōbijo, zarūōbȋ, zarūōbȉla, zarūōbȉlo, zarūōbljen, a, o, zarūōbȉ, *v. p.*, zarubiti, obrubiti: *Kȁt se jakȅto ȁli stomȁnjo ušȉje sȅ jo i zarūōbi da se ne skonsȃ.*

zarūōčȉt se, se zarūōčin - zarūōče i zarūōčijo, zarūōčȋ, zarūōčȉla, lo; zarūōčen, a, o; zarūōčȉ se, *v. p.*, zaručiti, vjeriti se: *Mlȁdi se zarūōče pȑvo nȅgo se ožȅnijo. Tȁ divūōjka je vȅć zarūōčena.*

zasȁt, *adv.*, za sada, privremeno: *Zasȁt ne grīēmȍ nȉkamo, vȅć ćemo zustȁt dȍma.*

zâse, *adj.*, za sebe, sebičan, škrt: *ūōn je sȁmo zâse; nīēnemu nȅbi nȉč dâ.*

zasȅć, zasīēčȅn - zasīēkūō, zasīēčūō i zasiečējo; zasȅka, zaseklȁ, lȍ, zasȅčen, a, o, zasīēčȉ, *v. p.*, zasjeći: *Jâ san vȅć zasȅka drīēvo, kūō ćemo posȅć za prodȁt.*

zasȇs se, se zasīēdnen - zasīēdnejo i zasīēdno, zasīē, zasȅla, zasȅden, a, o, zasedȉ se, *v. p.*, **1.** zaposjesti: *ūōn mu je zasīē pūōl šinokȍši.* **2.** ostati dugo sjediti: *ūōn se je takȍ zasīē, da je kȍmoć stã.*

zasīēn, *adv.*, sasma, posvema: *Ovȅ zȁdnje lȅta ūōn je zasīēn propã i zustã vêli siromȁh.*

zasīēn tīēn, *adv.*, unatoč, uprkos tomu: *ūōn je prîša zasīēn tīēn, da se je s mȁnon posvȁdi.*

za sigûro, *adv.* [mlet. *de sicuro* (DDV 660; VG 1026)], sasma, posve sigurno: *Za sigûro ćе danȁs bȉt nȅvreme.*

zasledovãt, zasledûjen - dũjo, zasledovã, -ãla, -ãlo, zasledũj, *v. i.*, slijediti nekoga, ići nečijim tragom: *Mî smo ga zasledovãli, da vȉdimo kȁmo ćе pūōć.*

zāslȕžak, zāslȕška, *pl.* zaslȕški, zaslȕžak, *m.*, zaslužbina, prihod od službe, zarada: *ūōn nȉ mȍga nȉgdere dobȉt zaslȕška.*

zaslūžȉt, zaslūžin - zaslūže i zaslūžijo; zaslūžen, a, o; zaslūžȉ, *v. p.*, zaslužiti, privrijediti: *Pijȁnac, kolȉko zaslūži, tolȉko i zapījȅ.*

zasmȓdȅt, zasmȓdīn - zasmȓdīē i zasmrdījūō; zasmȓdīē, zasmȓdȅla, lo; zasmȓdī, *v. p.*, usmrditi se: *Po lȅte mīēso vȁlje zasmȓdī.*

zaspȁt, zaspīn - zaspīē i zaspījūō, zȁspa, la, lo, zȁspan, a, o, zaspȉ, *v. p.*, zaspati, usnuti: *Nȁš otrȍk kȁt povečȅra, vȁlje zaspī.*

zasprâven, *adv.*, zaista, uistinu, doista, ozbiljno: *Zasprâven je takȍ bilȏ, kakȍ je ūōn prȁvi.*

zasrȅbȅt, zasrȅbī, zasrbīē, zasrȅbla, lo, *v. p.*, zasvrbjeti: *Kȁ te čȃ zasrȅbī se počešȉ.*

zastūōnj, *adv.*, uzalud: *Nīēdan nīēće da dȅla zastūōnj.*

zasūkȁt, zasūčen - zasūčo i zasūčejo; zasūkã, zasūkȁla, lo; zasūkan, a, o; zašūčȉ, *v. p.*, zasukati: *Kȁd grīēš na kīēp zašūčȉ rukāvȉ.*

zasūt, zaspȅn - zaspūō i zaspȅjo, zasū, zasūla, lo, zȁsut, a, o, zaspȉ, *v. p.*, zasuti: *Zaspȉte ovȍ jȁmo da se blâgo ne ponesrȅći.*

zašȉt (od šȉt), zašījȅn - zašījūō, zašȋ, zašȉla, lo, zašȋt, zašītȁ, ȍ, zašȋj, *v. p.*, zašiti, sašiti: *Zašȋj mi ūōv žȅp, ȁš je hũt.*

zaškȕrit se, se zaškȕri, zaškȕrilo, *v. p.*, (tal. oscurarsi) [v. **škȕrit se**], potamniti, smračiti, smrknuti se: *Bȉće dažljȁ, ȁš se je zaškȕrilo.*

zašpârat, zašpâran - zašpârajo, zašpâra, zašpârala, lo, zašpâran, a, o, zašpâraj, *v. p.*, (njem. sparren), uštedjeti: *ūōn zašpâra čūda bīēći, ȁš si je kȕpi vêlo kȕćo.*

zašpȉčit, zašpȉčin - zašpȉče i zašpȉčijo, zašpȉči, zašpȉčila, lo, zašpȉčen, a, o, zašpȉči, *v. p.*, (njem. spitzen), zašiljiti, naoštriti: *Zašpȉči ovȉ kolcȉ za brãjdi. Lâpeš se mūōra zašpȉčit, ku ćе pīsȁt.*

zašpȍtat, zašpȍtan - zašpȍtajo; zašpȍta, la, lo; zašpȍtaj, *v. p.*, (njem. spotten), izgrditi, opsovati: *Kadȁ past ȓ pūsti blâgo na ljučkūō ga gospodãr zašpȍta.*

zaštȍpat, zaštȍpan - zaštȍpajo, zaštȍpa, la, lo; zaštȍpan, a, o; zaštȍpaj, *v. p.*, začepiti, zatrpati, napuniti: *Zaštȍpaj ovȍ škȕljo na mlȁke.*

zaštrigȁt, zaštrigȏn - zaštrigâjo, zaštrigã, -ãla, -ãlo, zaštrigȏn, ȁna, o, zaštrigãj, *v. p.*, (tal. strigare) [v. **štrigȁt**], urećі, začarati: *Njegȁ je valjâ neki zaštrigã, ȁš ne mȍre po noćȅ spȁt.*

zašȕškat, zašȕškan - zašȕškajo, zašȕška, la, lo, zašȕškaj, *v. p.*, zašuštati: *Poglȉēj jȉēli kî prîša, ȁš je nȅšto zašȕškalo.*

zašūžnjȉt, zašūžnjin - zašūžnje i zašūžnjijo, zašūžnjȋ, zašūžnjȉla, lo, zasūžnjen, a, o,

zašūžnjȉ, *v. p.*, zarobiti nekoga: *Va vȕ̄jske je bȉlo vãjki mrtvèh i zasūžnjeneh.*

zât, *pr.*, iza: *Zât kȕ̄ći ȉmamo štȉ̄rno i ugrȁdi.*

zatakȁt, zatȁknen - zatȁkno, zataknȗ, zataknȗla, lo, zataknȕti, *v. p.*, zataći, zataknuti, zadjeti: *Zataknȉ rȕ̄žico va botonȉ̄ro!*

zatākȁt, zatãčen - zatãčo i zatãčejo; zatākã, zatākȁla, lo; zatãčen, a, o; zatāčȉ, *v. p.*, otkotrljati: *Zatāčȉ bȁčvo va konȍbo.*

zatȅć, zatečȅn - zatekȕ̄o i zatečējo, zatèka, zatèklā, lò, zatečȉ̄en, ā, ò, zatečȉ, *v. p.*, zateći nekoga: *Jâ san ga zatèka kadâ je šã va brãjdi na dȅlo.*

zatȉ̄en, *adv.*, zatim: *Nȉjprȉvo hȍmo na frȕštik a zatȉ̄en na dȅlo.*

zatȉljak, zātȉljka, *pl.* zātȉljki, zātȉljak, *m.*, šija; vrat: *Po zīmȅ nòsimo šijȃl na zātȉljke.*

zatȉrat, zatȉran - zatȉrajo, zatȉra, la, zatȉran, a, o; zatȉraj, *v. p.*, **1.** zatjerati, stjerati: *Zatȉraj ȕ̄ovci va ugrȁdo.* **2.** ugnjetavati: *Nȅkat so gòspoda zatȉrali kmȅti.*

zatò, *adv.*, zato: *Zatò te nȇ trȉ̄ebe glāvȁ bolȅt.*

zatrīȇpēt, zatrīȇpīn - zatrīȇpīe i zatrīȇpīejo, zatrīȇpīe, zatrīȇpèla, lo, zatrīȇpī, *v. p.*, zadrhtati; zatreptati: *Otrokȉ zatrīȇpīe sàmo kât se krȇga bojȉ̄e.*

zatȓt (se), zatȁren - zatȁro i zatȁrejo, zatȓ, zatȓla, lo, zatȁren, a, o, zatȁri (se), *v. p.*, uništiti, upropastiti (se): *Tȁ famȋlija se je vȅć zatȓla.*

zatrumbetȁt, zatrumbetȃn - zatrumbetâjo, zatrumbetã, zatrumbetȁla, lo, zatrumbetãj, *v. p.*, (tal. trombettare) [v. **trumbetât**], zatrubiti: *Soldâti zatrumbetâjo prȉvo nȅgo grȉ̄eduȏ spȁt.*

zatrāvȉt, zatrãvin - zatrãve i zatrãvijo, zatravȉ̄e, zatrāvèla, zatravèlo, zatrāvȉ, *v. p.*, začarati, očarati: *Onȁ divȕ̄ojka ga je zatravȅla.* **zatrāvȉt se -** zaljubiti se.

zatrȕpit, zatrȕpin - zatrȕpe i zatrȕpijo; zatrȕpi, la, lo, zatrȕpi, *v. p.*, zalupiti vratima: *Kadâ je šã ćâ je zatrȕpi vrãta za sòbon.*

zatṹć, zatūćȅn - zatūkȕ̄o i zatučējo, zatũka, -klȁ, -klò, zatūčȉ, *v. p.*, utući, ubiti kamenjem ili toljagom: *Kȁčko se zatūčȅ kadȅgòt se je trȅ̄ȇ.*

zātuȏr, zātòra, *pl.* zātòri, zātuȏr, *m.*, nesreća, uništenje, propast: *Onâ je bȉlā njȉgȕ̄ov zātuȏr.*

zât za, *pr.*, iza: *Zât za kȕ̄ćo(n) kmȅti držȉ̄ȇ kopȉšće i drvȉšće.*

zaũć se, se zaūčȅn - zaučējo i zaūkȕ̄o, zaũka, zaũkla, lo, zaȕčen, a, o, zaūčȉ se, *v. p.*, zavući se: *Lesȉca se je zaũkla va dvȕ̄or i zgrȁbila kokošȍ.*

zaȕfat se, se zaȕfan - zaȕfajo, zaȕfa, la, lo, zaȕfaj se, *v. p.*, ponadati, uzdati se u nekoga: *ȕ̄ȏn se je vȁnjega vãjki zaȕfa.*

zavājki, *adv.*, zauvijek, do vijeka: *Nȉ̄ena stvãr ne durâ zavâjki.*

zavālȉt se, se zavãlin - zavãle i zavãlijo, zavālȉ, zavālȉla, lo; zavãljen, a, o; zavālȉ se, *v. p.*, uvaliti se: *Kȁd je tȅplo čovȅk se rât zavãli va hlât pot kakȕ̄ov gȉm.*

zavāljȁt se, se zavãljan - zavãle i zavãljajo, zavāljã, zavāljàla, lo, zavãljan, a, o, zavaljãj se, *v. p.*, leći, legnuti, uvaliti se: *ȕ̄ȏn se je zavāljã va sȉ̄eno i tȁmo zaȓspa.*

zavȃn, *pr.*, što se tiče, radi, zbog: *Zavȃn njegȁ san i prȉša dȍma. Zavȃn tebȅ bi moglȍ se propȁs.* **zavȃn tegȁ -** što se toga tiče, zbog toga: *Zavȃn tegȁ n ī trȉ̄ebe, da se dišturbâte.*

zavećȁt se, se zavećȃn - zavećâjo, zavećã, zavećȁla, zavećȁlo, zavećȃn, zavećȁna, o; zavećãj se, *v. p.*, učiniti zavjet, zavjetovati se: *Onȁ se je zavećȁla da će pūȏć na prošćȉ̄enje na Trsȁt.*

Zavećȉšće, a, *n.*, ime jedne oranice u Boljunskom Polju, p. o. Boljun, upr. opć. Pazin, kotar Pula.

zāvȅra, i, *pl.* zāvȅri, zāvȉer, *f.*, urota, zavjera: *Zāvȅro dȅlajo unȉ, kȉ so zatò plāćeni.*

zavȅrit se, se zavȅrin - zavȅre i zavȅrijo; zavȅri, la, lo; zavȅri se, *v. p.*, zavjeriti se, dati vjeru nekome: *ȕ̄ȏn se je zavȅri, da će mi dūh vrnūt za trȉ mȅseci.*

zāvȅt, a, *pl.* zāvȅti, zavȉet, *m.*, zavjet: *Mojȁ tetâ je hodȉla na zāvȅt na Svẽto Gòro poli Gorȉci.*

zavetȉca, i, *pl.* zavetȉce, zavetȉc, *f.*, zavoj, zaokret (na putu), okuka: *Na zavetȉce mūȏraš pomȁlo peljȁt da se vūȏs ne zvȉ̄ne.*

zāvȅtnica, i, *pl.* zāvȅtnȉce, zāvȅtnic, *f.*, zavjetno putovanje: *Kadȁ ćete pūȏć na zāvȅtnico?*

zavidȁt, zavidȃn - zavidâjo, zavidã, zavidȁla, lo, zavidãn, zavidȁna, o; zavidãj, *v. p.*, zašarafiti: *Zavidãj ovȍ vîdo na barȁtu.*

zavȉdet, zavȉdin - zavȉde i zavȉdijo, zavȉde, la, lo; zavȉdi, *v. i.*, zavidati: *ȕ̄ȏn zavȉdi bogatȉje svojegȁ sūsȅda.*

zavī̀ežȁt, zavī̀ežen - zavī̀ežo i zavī̀ežejo, zaviežã, zavīežȁla, lo, zavī̀ezan, a, o, zavīežȉ, *v. p.*, zavezati: *Zavīežȉ s ȉ snopȉ.*

zavījȁk, zavījkȁ, *pl.* zavijkȉ, zavijȃk, *m.*, šaraf: *Màkina ȉma vȅć zavijȃk.*

zavījȁt, zavȉjan - zavȉjajo, zavījã, zavijȁla, lo, zavȉjan, a, o, zavȉjaj, *v. i.*, zavijati, savijati:

Ladönja se lâhko zavîja za kîmbi, spöni i pâlice.

zavintât, zavintîn - zavintâjo, zavintã, zavintâla, lo, zavintîn, -âna, o, zavintâj, *v. p.*, (njem. winden), zakočiti kola: *Zavintãj vuõs, kât buõdemo šlî zduõlon, âli pozdôlon!*

zavît, zavîjën - zavîjuõ, zavî, îla, lo, zavîjen, a, o, zavîj, *v. p.*, zaviti: *Zavîj mi uõf pakët va hãrto!*

zavîtâk, zavîtkâ, *pl.* zavîtkî, zavitâk, *m.*, vijenac robe, koji žene meću na glavu, koje nose teret (i košare) na glavi: *Na zavîtkë žîênske nösijo manigãl.*

zavòljo, *adv.*, **1.** za volju, poradi, zbog: *uõn je šã za popâ zavòljo svojë mâteri.* **2.** za boga: *Zavòljo Buõjžo, nemuõjte tegâ dëlat.*

zavrëć, zavîžen - zavîžo i zavîžejo, zavîga, zavîgla, lo, zavîžen, a, o, zavîži, *v. p.*, **1.** odbaciti neku korist: *Tâ njîva mi svò lëto nî pröpinjo nîč zavîgla.* **2.** zabaciti: *uõn je zavîga së čâ san jâ predlãgã.*

zavrêt, zavrên i zavrîjên - zavruõ i zavrîjo, zavrîê, zavrêla, lo, zavrîj, *v. p.*, zâvrjeti, zakuhati: *Vodâ nî jöš zavrêla za skühat tê.*

zavrnũt, zavîrnen - zavîrne i zavîrnejõ, zavrnũ, ũla, lo, zavîrnjen, a, o, zavrni, *v. p.*, zasukati rukave, preokrenuti: *Kât je va potõke vêla vodâ se muõra bragëši dobrò zavrnũt.*

zavrtêt, zavrtîn - zavrtîê i zavrtîjuõ, zavrtîê, zavrtêla, lo, zavrtî, *v. p.*, zavrtjeti: *Zavrtî zvîndalico!* **zavrtêt se -** zavrtjeti se, dobiti vrtoglavicu: *Na pîrven plîêsu mi se je cîêli svîêt zavrtîê.*

zazvonît, zazvonîn - zazvonîê i zazvonîjuõ, zazvonî, zazvonîla, zazvonîlo, zazvonî, *v. p.*, zazvoniti, početi zvoniti: *Kâd je zvuõn zazvonî smo šlî va škuõlo.*

zaželêt, zaželîn - zaželîê i zaželîjuõ, zaželîê, zaželêla, lo, zaželî, *v. p.*, zaželiti, poželiti: *uõn nan je o nuõven lëte zaželîê srëčo i zdrâvlje.*

zažmùrit, zažmùrin - zažmure i zažmùrijo, zažmuri, zažmùrila, lo, zažmùri, *v. p.*, pritvoriti oči, zažmiriti na jedno oko: *Kât pr îde tî zažmùri, kakò da ga ne vîdiš.*

zažũtêt, zažũtin - zažũte i zazũtîjuõ, zažũtîê, zažutêla, lo, zažũćen, a, o, zažutî, *v. p.*, zažutjeti: *Mîêso je pečenò kât zažũti. Kadâ se dëla prežgîno jũhò muõra muõkâ zažũtêt.*

zbadîn (zbadîni), zbadâna, o; zbadânega, zbadanëji, *adj.*, (tal. sbadato), nesmotren, nepažljiv, rastrešen: *Zbadânega človëka lahko tokâ dižgrâcija.*

zbaštardât se, se zbaštardîn - zbaštardâjo; zbaštardã, zbaštardâla, lo; zbaštardîn, zbaštardâna, o; zbaštardâj se, *v. p.* [mlet. *bastardar(se)* (DDV 67; VG 75)], izroditi se: *Vâš kump îr se je volêto nëkako zbaštardã.*

zbâvit, zbâvin - zbave i zbâvijo, zbâvi, la, lo, zbâvi, *v. p.*, **1.** obaviti, izvršiti: *Sî čâ zbâvi na sûdë? 2.* izbaviti, osloboditi nekoga: *Jâ san ga zbâvi ot dûga.*

zbîca, i, *pl.* zbîce, zbîc, *f.*, **1.** šipka, komadić šibe ili pruta: *Donesî mâlo zbîc.* **2.** drvena igla za jaram, *dem.* zbîčica

zbîčnjak, a, *pl.* zbîčnjaki, zbîčnjak, *m.*, koso drvce na stupici za ptice (rabulji), o koje se upiru ostala 3 drvca

zbîêrsit se, se zbîêrsi, zbîêrsilo, *v. p.*, ciknuti (vino), pokvariti se: *Ovò vînò se je zbîêrsilo, pâk ćemo storît ocât. Rëpa se je zbîêrsila, pâk nî već za jëst.*

zbîêrsivet se, se zbersivîêjen - zbesivîêjo; zbîêrsive, la, lo; zbîêrsivej se, *v. p.*, pokvariti se, ciknuti: *Sporâdi vêle teplîni nân se je vînò volêto zbîêrsivelo.*

zbîjât, zbîjan - zbîjajo; zbîjã, zbijâla, lo; zbîjan, a, o; zbîjaj, *v. i.*, izbijati: *Na böćo dobrò igrâ, kî znî zbîjât.*

zbîranje, a, *pl.* zbîranja, zbîranj, *n.*, izbor, glasovanje: *Na zbîranju se zbîrajo raprežentîânti i deputâti.*

zbîrat, zbîran - zbîrajo, zbîra, zbîrala, lo, zbîran, a, o, zbîraj, *v. i.*, **1.** sabijati, sakupljati, prebirati: *uõn zbîra gãlki va böške.* **2.** izabirati: *Na balotacijuõneh ljûdi zbîrajo deputâta.* **zbîrat se -** skupljati se: *Ljûdi se zbîrajo pret crîêkvo.*

zbît, zbîjën - zbîjuõ i zbîjëjo, zbî, zbîlâ, ò, zbît, zbîtâ, zbîtò, zbîj, *v. p.*, izbiti: *Tö si zbîj z glâvî. Kî zbîjë böćo dobî îgro.*

zblîza, *adv.*, blizu, izbliza: *Zblîza se bôlje vîdi nëgo odzâda.*

zbolêt, zbolîn - zbolîê i zbolêjo, zbolîê, zbolêla, zbolêlo, zbolî, *v. p.*, razboljeti se, oboljeti: *Po zimë san bî têško zbolîê pak san trëba mîêdiga i medižîji.*

zbôs, zbodën - zboduõ i zbodëjo, zbuõ, zbolâ, zbolò, zbodîên, zbodenâ, ò; zbodî, *v. p.*, izbosti, probosti: *Krâva jin je tovâra zbolâ.*

zbrât, zberën - zberuõ i zberëjo, zbrâ, zbrâlâ, zbrâlò, zbrîn, zbrînâ, o, zberî, *v. p.*, izabrati: *Kmëti so bîlî zbrâli Lagînjo za deputâta va parlamîêntu va Brëčë. uõn je bî zbrîn za podeštata.* **zbrât se -** sakupiti se: *Kmëti so se zbrâli na plâce da čâ čûjo. Kmëti čëkajo*

zbȋn ï pret podeštar ïjo.

zbrgȁt, zbrgȏn - zbrgâjo, zbrgã, zbrgȁla, o, zbrgȏn, zbrgȁna, o, zbrgãj, *v. p.*, iščeprkati, iskopati: *Otrokï so zbrgȁli màlo kumpīrā za spȅć.*

zbrȉsat, zbrȉšen - zbrîšo i zbrišejo, zbrȉsa, -la, -lo, zbrȉsan, a, o; zbrȉši, *v. p.*, izbrisati, obrisati: *Zbrȉši sȅ čâ si nač ȑčka na tabȅle!*

zbrojȉt, zbrojȋn - zbrojȋē i zbrojīju͡ō, zbrojȋ, -ȉla, ȉlo, zbrojȋēn, zbrojenȁ, ò, zbrojȉ, *v. p.*, zbrojiti: *Zbrojȉte kolȉko je sôldi va kȁše a kolȉko ste špendȁli!*

zbrusȉt, zbrũsin - zbrũse i zbrũsijo, zbrūsȋ, zbrūsȉla, lo, zbrũšen, a, o; zbrusȉt, *v. p.*, izbrusiti: *Zbrūsȉ ovȍ sekȉro i kosīȇr!*

zbūdȉt (se), zbũdin - zbũde, zbũdijo, zbûdi, zbūdȉla, zbūdȉlo, zbũjen, a, o; zbūdȉ (se), *v. p.*, probuditi: *Zbūdȉte ga ràno, àš mu͡ôra pu͡ôć na pu͡ôt. Sütra san se kàsno zbûdi.*

zdahnũt, zdȁhnen - zdȁhno i zdȁhnejo, zdahnũ, ũla, ũlo; zdahnȉ, *v. p.*, **1.** uzdahnuti: *u͡ôn je tèško zdahnũ ot škȓbi.* **2.** izdahnuti: *u͡ôn je zdahnũ pȉvo nȅgo je prȉša dokturȏr.*

zdaljȉt, zdãljin - zdãlje i zdãljijo, zdaljȋ, zdaljȉla, lo, zdãljen, a, o, zdãljȉ, *v. p.*, produljiti: *Zdãljï kȍrak, da ne zamūdimo na màkino.*

zdãvni, *adv.*, odavna: *Jâ ga nȉsan vȉde vȅć zdãvni. Zdãvni bȉlo tolȉko ljũdi va samnjȅ.*

zdebelȅt (se), zdebȅlin - zdebȅle i zdebȅlijo, zdebelȉē, zdebelȅla, zdebȅlen, a, o; zdebelȉ (se), *v. p.*, zdebljati, odebljati (se): *u͡ôn se je zàdnje lȅta jâko zdebelȉē. Prāscï se mu͡ôra zdebȅt pȉvo nȅgo će jih klȁt.*

zdebolȅt, zdebolȉējen - zdebolȉējo; zdebolȉē, zdebolȅla, lo; zdebolȉēj, *v. p.*, (tal. debole) [hrvatska izvedenica od mletacizma **dȅbol**, v. **dȅbol**], oslabiti: *Onȁ je pȍtle operacijȕōna jâko zdebolȅla da jȍš nȉ za nȉēno dȅlo.*

zdȅlat, zdȅlan - zdȅlajo, zdȅla, zdȅlala, lo, zdȅlan, a, o, zdȅlaj, *v. p.*, izraditi: *Ovā štâlica je lȉēpo zdȅlana.*

zdelīēvȁt, zdelȉēvan - zdelȉēvajō, zdelievã, ȁla, lo, zdelȉēvan, a, o, zdelȉēvaj, *v. i.*, izrađivati: *u͡ôn zdelȉēva jogȁtuli o(t) drȉēva.*

zdeštrȁt, zdeštrȏn - zdeštrâjo; zdeštrã, zdeštrȁla, lo; zdeštrȏn, zdeštrȁna, o; zdeštrâj, *v. p.*, (tal. destrare i destrarsi) [v. **deštrȁt**], uvježbati, izvježbati nekoga: *Va konvîte so ga dobrȍ zdeštrȁli.* **zdeštrȁt se -** izvježbati se: *u͡ôn se je zdeštrã dȅlat ordȉēnje.*

zdȅt, zdȅnen - zdȅno i zdȅnejo, zdȉē, zdȅla, zdȅlo, zdȅnjen, a, o, zdenȉ, *v. p.*, složiti sijeno ili slamu u plast ili stog: *Zdenȉte sȉēno va kȍpo! Mî smo zdȅli sȉ snōpï šenȉci va kopȉco.*

z dȉēsna, *adv.*, z desne strane: *Njigȍva kȕća je tȁmo z dȉēsna.*

zdīēvȁt, zdȉēvan - zdȉēvajo, zdievã, zdīēvȁla, lo, zdȉēvan, a, o, zdȉēvaj, *v. i.*, slagati sijeno ili slamu u stog: *Kmȅti kȉ nȉmajo štȁli zdȉēvajo sȉēno va kȍpo.*

zdȉgnut, zdȋgnen, zdȋgno i zdȋgnejo, zdȉgnu, la, lo, zdȉgnjen, a,o, zdȉgni, *v. p.*, podići, podignuti, uzdignuti: *Zdȉgni sȅ čâ ti je pȁlo na tlȁ!* **zdȉgnuti vāpȁj -** dići, dignuti graju, vikati na nekoga.

zdiguvāt, zdigũjen - zdigûjo, zdiguvã, zdiguvãla, ãlo, zdiguvȏn, zdiguvȏna, o; zdigũj, *v. i.*, dizati, podizati, uzdizati: *Kamȉēnje se tȅško zdigũje.*

zdihevāt, zdihûjen - zdihũjō, zdihevã, ȁla, ȁlo, zdihũj, *v. i.*, uzdisati, izdisati: *u͡ôn vȅć pũti zdihũje.*

zdogovorȉt se, se zdogovorȉn - zdogovorȉē i zdogovorīju͡ō, zdogovorî, -ȉla, -ȉlo, zdogovorȉ se, *v. p.*, dogovoriti se s nekim o nečemu: *Mî smo se zdogovorȉli, dà ćemo pu͡ôć, dà ćemo pu͡ôć na samȉnj va Pàzin.*

zdolȁ, *adv.*, odozdo, dolje, s donje strane: *Nàš vrtū͡ôćak je tȁmo zdolȁ.*

zdȍmi, *adv.*, od kuće, iz kuće: *Vȅć je dȕgo, da san šã z dȍmi.*

zdrȃf (zdrȃvi), zdrȁva, o, zdrȁvega, zdravȅji, *adj.*, zdrav: *Zdrȁvi ljũdi se mu͡ôrajo čuvãt, da ne obolȉējo.*

zdrȁva Marȉja, zdrȁve Marȉji, *f.*, večernje zvonjenje, večernja molitva: *Jȍš nȉ zvonȉla zdrȁva Marȉja.*

zdȓhnut se, se zdȓhnen - zdȓhnejo i zdȓhno, zdȓhnu, la, lo, zdȓhnjen, a, o, zdrhnȉ se, *v. p.*, zadrhtati, prestrašiti se: *Kadà letũće zaglȅda lesȉco, àli kragūljȁ sàmo se zdȓhne.*

zdricȁt, zdricȏn - zdricâjo; zdricã, zdricȁla, lo; zdricȏn, zdricȁna, o; zdricãj, *v. p.*, (tal. drizzare) [v. **dricȁt**], izravnati: *Zadricãj màlo tȍ mljȁvico àš je gu͡ôbasta.*

zdrobȉt, zdrobȋn - zdrobȉē i zdrobīju͡ō, zdrobȋ, ȉla, ȉlo, zdrȍbljen, a, o; zdrobȉ, *v. p.*, zdrobiti, smrviti: *Za frùštik zdrobȉte otroku͡ôn màlo krùha va mlȉēko!*

zdȓsnut se, se zdȓsnen - zdȓsno i zdȓsnejo, zdȓsnu, la, lo, zdrsnȉ se, *v. p.*, poskliznuti se, posrnuti, spotaći se: *Kât je lȉēt se čovȅk làhko zdȓsne i pâde.*

zdržȁt, zdržȋn - zdržȋē i zdržījūō, zdržã, zdržȁla, lo, zdržȋn, zdržȁna, o, zdržȉ, *v. p.*, izdržati: *Zdržȉ jȍš mȁlo dȍkle būōl pasâ.*

zdržīēvȁt, zdržȋēvan, zdržȋējo, zdržievã, -ȁla, -ȁlo, zdržȋēvaj, *v. i.*, uzdržavati: *ūōn zdržȋēva nekolȉko školȋni.*

zdrȕga, *adv.*, iz daleka: *ūōn je prîša z dȕga, a jâ zblȉza.*

zdūōla, *adv.*, s donje strane: *Jâ san ga dopeljã zdūōla.*

zdūōlon i zdūōloma, *adv.*, nizbrdo, nizbrdice: *Zdūōlon se lȁhko hȍdi, ma zgūōron teško.*

zduplȁt, zdplȋn - zduplâjo, zduplã, zduplȁla, lo, zduplȋn, ȁna, o, zduplãj, *v. p.*, podvostručiti, udvostručiti: *Njemȕ je gospodãr zduplã plãćo.*

zdūps, zdūbȅn - zdūbūō i zdūbȅjo, zdūbȉ, zdūbȅ, la, lo; zdūbȉ, *v. p.*, izdupsti: *Korȉto se zdūbȅ od jenegȁ kûsa drīēva.*

zdurȁt, zdurȋn - zdurâjo, zdurã, zdurȁla, ȁlo, zdurãj, *v. p.*, (tal. durare) [v. **durȁt**], ustrajati, izdržati: *Va sȁken dȅle se mūōra zdurȁt, dȍkle se ne fȉni.*

zdûšan (zdûšni), zdûšna, o; zdušnegȁ; zdušnĕji, *adj.*, savjestan: *Zdûšnega človȅka ljûdi štimȗjo.*

zečȉca, i, *pl.* zečȉce, zečȉc, *f.*, zečica: *Zečȉca vȅč pūti zlīēžȅ mlãdi va žȉte.*

zelenȁc, zelencȁ, *pl.* zelencȉ, zelenȃc, *m.*, (lat. lacerta veridis), zelembać: *Zelenȁc žīvȅ va štrpedeh i grãjah.*

zelenȅt se, se zelenȋn - zeleníē i zelenījūō, zeleníē, zelenȅla, lo, zelenȉ se, *v. i.*, zeleniti se: *Na mlât se pȍlje i šinokōši zeleníē.*

zelenȉčas (zelenȉčasti), zelenȉčasta, o; zelenȉčastega, zeleničastĕji, *adj.*, zelenkast, zelenkaste boje: *ūōn je kûpi jedȋn zelenȉčasti kapȍt.*

zelīēn (zelīēni), zelīēna, zrlīēno, zelenegȁ, zelenĕji, *adj.*, zelen: *Tȅštar ȉma zelīēno montȕro.*

Zelīēnka, i, *f.*, ime krave ili ovce tamnosive boje.

zelīēnje, a, *coll. n.*, zelenje, povrće: *Od zelīēnja se kūha jūhȁ i manĕštra.*

zemljȁ, zemljȉ, *pl.* zemljȉ, zemȃlj, *f.*, **1.** zemlja: *Sȁka zemljȁ nĭ dobrȁ. Kmĕt ȉma navädno mâlo zemljȉ.* **2.** pokrajina, država: *Sȁka zemljȁ ȉma svojȅ navädvi.*

zemljȉšće, a, *pl.* zemljȉšća, zemljíšć, *n.*, zemljište: *Sȁko zemljȉšće nĭ za orȁt i za kopȁt.*

zgājȁt, zgãjan - zgãjajō, zgājã, ȁla, ȁlo, zgãjan, a, o, zgãjaj, *v. i.*, **1.** gađati kuglom nišan, **2.** uzgajati: *Žīēnske zgâjajo letūće i prāscȉ.*

zgāsȉt, zgãsin - zgãse i zgāsȉjo, zgāsȉ, zgāsȉla, zgāsȉlo, zgãšen, a, o, zgāsȉ, pogasiti ugasiti: *Z voduō se zgãsi ugȋnj i žīējȁ. Svīēćȁ nan se je zgāsȉla.*

zgȉnut, zgînen - zgîno i zgînejo, zgȉnu, la, lo; zgȉnjen, a, o, zgȉni, *v. p.*, nestati, iščeznuti: *Va vuōjske je pūno ljūdi zgȉnulo.*

zglȁdit, zglȁdin - zglȁde i zglȁdijo, zglȁdi, la, lo, zglãjen, a, o, zglȁdi, *v. p.*, izgladiti, ugladiti, utrti: *Ovȁ stazȁ je vȅč dobrȍ zglãjena.*

zglāvȉ, *adv.*, napamet, naizust: *ūōn znȋ pūno pēsmic zglāvȉ.*

zglâvlje, a, *pl.* zglâvlja, zglâvlj, *n.*, uzglavlje, jastuk za glavu na gornjem dijelu kreveta: *Onȁ je skrȉla, sõldi pod zglâvlje.*

zglāvnica, i, *pl.* zglãvnice, zglãvnic, *f.*, jastuk i posteljina pod glavom: *Poprāvi mi mȁlo zglãvnico.*

zglīēdȁt, zglīēdan - zglīēdajo, zgliedã, zgliedȁla, ȁlo, zglīēdaj, *v. p.*, izgledati: *ūōn va līcȕ zglīēda jâko slȁbo, kakȍ da je bȍlan.*

zglīēt, zglīējȅn - zglīējūō, zglīē, zglīēlȁ, lȍ, zglīēj, *v. i.*, izgledati: *Tî zglīējēš frēžak i zdrãf, kakȍ kakūōv mladīć.*

zglodȁt, zglodȋn - zglodâjo, zglodã, zglodȁla, ȁlo, zglȍdan, a, o, zglodaj, *v. p.*, izglodati, oglodati: *Zâjci so nan kȍro od žĭri zglodȁli.*

zgnjīlēt, zgnjilīējen - zgnjilīējo, zgnjīlīē, zgnjīlēla, lēlo, zgnjīlīēj, *v. p.*, istrunuti, sagnjiti: *Bȉsk mūōra zgnjilēt, da se mȍre šnjȋn tīći lovȉt.*

zgodītȁk, zgodītkȁ, *pl.* zgodītkȉ, zgodȋtki, *m.*, pogodak, dobitak: *ūōn je na loterȉje dȍbi pȑvi zgodītȁk.*

zgojȉt, zgojȋn - zgojīē i zgojījūō, zgojȋ, zgojȉla, o, zgȍjīēn, zgojenȁ, o, zgojȉ, *v. p.*, uzgojiti, odgojiti: *Onȁ je zgojȉla šȇjs otrūōk.*

zgorȁ, *adv.*, odozgo, iznad, s gornje strane: *Zgorȁ fȁli nekolȉko žlebâc za krūōf pokrȉt.*

zgorȅt, zgorȋn - zgorīē i zgorîjūō, zgorīē, zgorȅla, lo, zgȍrīēn, zgorenȁ, o, *v. p.*, zgorȉ, izgorjeti: *Susēdu je lȋne zgorīē dvūōr s tovȁron.*

zgovārānje, a, *pl.* zgovãranja, zgovãranj, *n.*, **1.** izvinjavanje, ispričavanje: *Ne vĕruj njigȍvemu zgovarãnju.* **2.** liječenje od čarolija, uroka: *Mȁlo kî znȋ medigȁt zgovãranjen.*

zgovārȁt, zgovãran - zgovãrajo, zgovārã, -ārȁla, -ȁlo, zgovãraj, *v. i.*, **1.** izgovarati:

Zgovãraj besèdi, da te se razumíẽ. **2.** liječiti od čarolija, uroka: *Onà zgovãra ūròki.* **zgovārât se -** izgovarati, ispričavati se: *uõn se vãjki zgovãra, da n ĩma vremena.*

zgovorîît se, se zgovorîn - zgovoríẽ i zgovorījuõ, zgovorî, zgovorìla, zgovorìlo, zgovorì se, *v. p.*, izgovarati, ispričati se: *uõn se je zgovorî, da n ĩ mögа prît, âš da ĩma bolníkа va küće.*

zgrãbit, zgrãbin - zgrãbe i zgrãbijo, zgrãbi, la, lo, zgrãbljen, a, o; zgrãbi, *v. p.*, pograbiti, uhvatiti nekoga silom: *uõn me je zgrãbi za ruôko pr'vo nëgo san ga zaglëda.*

zgrãćat, zgrâćen - zgrâćo; zgrãća, la, lo; zgrãćaj, *v. i.*, sakupljati, metati na kup: *uõn zgrâće vêlo bogatîjo.*

zgrẽt se, se zgrīējèn - zgrīējuõ, zgríẽ, zgrèla, lo; zgríẽj se, *v. p.*, ugrijati se: *Kîti je zīmà zgríẽj se tù poli peći.*

zgrīẽšît, zgrîẽšin - zgríẽše i zgríẽšijo, zgrieší, zgrīẽšìla, ìlo, zgrīẽší, *v. p.*, sagriješiri, pogriješiri: *Kî čâ zgríẽši mûora i poprávit.*

zgrîs, zgrīzèn - zgrīzuõ i zgrīzèjo; zgrìza, zgrìzla, lo; zgrìžen, a, o; zgrīzì, *v. p.*, izgristi: *Štákori sö röbo zgrīzuõ.*

zgūbît, zgũbin - zgũbe i zgũbijo; zgûbi, zgūbìla, lo; zgũbljen, a, o, zgūbì, *v. p.*, izgubiti: *uõn je na ìgre sè zgũbi.* **zgūbît glâvo -** zaboraviti; **zgũbljen -** slabouman, nesvjestan: *uõn hödi kakö zgũbljen.* **zgūbît se -** izgubiti se, zalutati: *Jedîn otrök se je bî va boške zgûbi.*

zgubljīẽvât, zgubljíẽvan - zgubljíẽvajo, zgubljíẽvã, àla, àlo, zgubljíẽvaj, *v. i.*, gubiti (na igri): *Jâ san na ìgre vëć pũti zgubljīẽvã.*

zgūlît, zgũlin - zgũle i zgũlijo, zgūlî, zgūlìla, lo, zgũljen, a, o, zgūlì, *v. p.*, oguliti, skinuti kožu ili koru: *uõn je sì kolcì zgūlî, da vëć durâjo.*

zgûoron, *adv.*, uzbrdo, uzbrdice: *Zgûoron se tëško hödi i pèlje. Hòmo zgûoron na Učko!*

zībât (se), zîban i zîbljen - zîbajo i zîbljo, zībã, zibàla, àlo, zîban, a, o, zîbaj, *v. i.*, zibati, njihati, ljuljati: *Otrokì se ràdi zîbajo. Mûlega otrokà se zîblje va zîkve.*

zibrât, ziberèn - ziberuõ i ziberèjo; zîbra, la, lo; zîbran, a, o; ziberì, *v. p.*, izabrati: *Čâ si je zîbrala tö i ĩma. Ziberì si čâ te nĵvëć piežâ.*

zîć, zîjden - zîjdo i zîjdejo, zîšã, zìšlā, zìšlò, zījdì, *v. p.*, izaći: *uõn je kömoć zîša vi(s) soldačîji.*

zīdàc, zīcà, *pl.* zīcì, zidâc, *m.*, mali zid: *Nèki kmëti ìmajo zīdàc pret kùćo(n), da ìmajo kàmo sës kat prîdo na vèler dòma.*

zidār, zidārà, *pl.* zidārì, zidāri, *m.*, zidar, *dem.* zidarìć: *Zidārì zîdajo kùći i sè čâ jin prîde pod ruôko.*

zidārski, a, o, zidãrskega, *adj.*, zidarski, koji pripada zidaru: *Tö ti je zidãrska žlìca.*

zīdât, zîdan - zîdajo, zīdã, zīdàla, zîdan, a, o, zîdaj, *v. i.*, zidati, graditi: *Kùćo zîda ũn, kî ĩma bíẽći i kî je premöžan.*

zidîna, i, *pl.* zidìni, zidîn, *augm. f.*, **1.** veliki zid, ruševina: *Tà zidîna ĩma vëć stuõ líẽt.* **2.** naziv jednog toponima (napajališta) u Boljunskom Polju.

zíẽc, a, *pl.* zíẽci, zíẽci, *m.*, zec, *dem.* zečìć: *Zíẽci dèlajo šködo va kampânje. Lovcì ubĩjajo nĵrâjti zíẽca.*

zíẽlje, a, *coll. n.* zelje, kupus, kelj, povrće: *Pre(z) zíẽlja n ĩ ubèda.*

zíẽs, zīebèn - zīebuõ, zíẽba, zíẽbla, lo, zīebì, *v. p.*, zebsti, osjećati hladnoću: *Vãnè zīebuõ ruôki po zīmè pak se mûora obũć rukavìce.*

zíẽt, zàmen - zàmo i zàmejo, zíẽ, zīelà, zīelò, zamì: *Zamì čâ je tvojè pàk hodì z mìlin Bögon! Làglje je zíẽt nëgo dât.* **zíẽt si va glāvò -** zapamtiti; **zíẽt za zlò -** zamjeriti nekome nešto; **zíẽt se za zlò -** naškoditi, pogoršati se.

zīēvât, zíẽvan - zíẽvajo; zīēvã, zīēvàla, lo; zíẽvaj, *v. i.*, zijevati: *Ne zíẽvaj kàt si va kumpanìje, âš je gîdo víẽt.*

zignât, zirenèn - zirenuõ i zirenèjo; zignẽ, zignãla, lo; zirenì, *v. p.*, izagnati: *Otrokì kàd zirenuõ blâgo na pâšo se pöčno igrât.*

zìjat, zìjan - zìjajo - zìja, la, lo; zìjaj; *v. i.*, derati se, vikati na sav glas, iz svega grla: *Navädno zìjajo otrokì i žíẽnske, kàd jin se čâ pripetî.*

zìjavica, i, *pl.* zìjavice, zìjavic, *f.*, **1.** žena, koja se dere, prekomjerno viče: *Zìjavice kričuõ za sàko nīč.* **2.** naziv jednog toponima (pašnjaka) na Pazu.

zìkva, i, *pl.* zìkvi, zìkvaf, *f.*, zipka, kolijevka: *Kmèt pöčne žīvèt va zìkve.*

zīmà, i, *pl.* zīmì, zîm, *f.*, **1.** četvrto godišnje doba: *Po zīmè se ne örènì ne síẽje.* **sè zīmì -** ove zime: *Sè zīmì se bílì vêli mrâzi i snëgi.* **po zīmè -** zimi; **2.** zima, hladnoća: *Kàt je mrâs, mi je zīmà.*

zìmat, zìman i zîmljen - zìmajo i zîmljo; zìma, la, lo; zìmaj i zìmlji, *v. i.*, uzimati: *Nèki žnjîdari zîmljo pũno za ušît veštît, àli kapöt.*

zimẽje, *adv.*, hladnije, veća zima: *Volẽto je bilò zimẽje nẽgo lẽtne. Vanẽ je pùno zimẽje nẽgo va kùće.*

zȉnut, zînen - zîno i zînejo, zȉnu, zȉnula, lo, zȉni, *v. p.* , zinuti, otvoriti usta: *Zȉni da vȉdin kî zuõp te bolĩ.*

ziskuvãt, ziskûjen - ziskûjo; ziskuvã, la, lo; ziskũj, *v. i.*, iziskivati: *Tvuõj posãl ziskûje pùno trûda i mùki.*

zît, zîda i zīdà, *pl.* zîdi, zȉdi, *m.*, zid; *dem.* zidȉć: *Na zīdẽ žĩenske držĩe lonc ȉ ruõžic.*

zjàhat, zjâšen - zjâšo i zjašejo, zjàha, zjàhala, lo, zjàši, *v. p.*, sjahati: *Zjàši s konjà, da ti nèšto povĩen!*

zjàlovet se, se zjàlovī, zjàlovila, *v. p.*, izjaloviti se, postati neplodnom: *Njȉhova krâva jin se je zjàlovila pàk jo muõrajo prodàt.*

zjenȉčȉt, zjenȉčin - zjenȉče i zjenȉčijo, zjenȉčȉ, zjenȉčȉla, ȉlo, zjenȉčen, a, o, zjenȉčȉ, *v. p.*, izjednačiti: *Zjenȉčȉ širĩni, da kumpãre!*

zjès, zjīedèn, zjīedùõ i zjīedèjo, zjīẽ, zjèla, lo, zjèden, a, o; zjīẽj, *v. p.*, izjesti, izgristi: *Sâ veštît mu je zjèden o(t) tãrm.*

zjīedàt (se), (se) zjīedan - zjīedajo, zjīedã, zjīedàla, àlo, zjīedaj (se), *v. i.*, izjedati, gristi se: *Tarcȉ zjīedajo ròbo. uõn se zjīeda, kakò mu ne grīẽ sè kakò bi otīẽ.*

zjùtra, *adv.*, izjutra, ujutro: *Zjùtra se hòdi na dèlo i gòni blâgo na pãšo.*

zlagàt, zlàžen - zlàžo i zlàžejo, zlagã, zlagàla, lo; zlažȉ, *v. p.*, slagati: *Otrokȉ ràdi zlàžo za nĩć škũžo pred ocuõn, àli màtero(n).*

zlamenàt se, se zlamenȉn - zlamenũjo, zlamenȉ, zlamenàla, zlamenàlo, zlamenȉn, àna, o, zlamemȉj se, *v. p.*, prekrižiti se: *Zlamenĩj se, kad grīẽš spàt, àli va crīẽkvo.*

zlamīẽnka, i, *pl.* zlamīẽnki, zlamīẽnk, *f.*, znamenka: *uõv račũn ìma vèć zlamīẽnk.*

zlamīẽnje, a, *pl.* zlamīẽnja, zlamīẽnj, *n.*, znamenje, znak križa: *Takòvo zlamīẽnje se nĩjde na vèć krâj.*

zlãrga, *adv.*, (tal. largo) [v. **lãrgo**], iz daleka: *uõn je prîša dòma zlãrga.*

zlargàt, zlargȉn - zlargâjo, zlargã, zlargàla, àlo, zlargȉn, àna, àno, zlargãj, *v. i.* i *p.*, (tal. slargare) [mlet. *slargar* (DDV 664); ʃlargar (VG1038)], raširiti: *Zlargãj màlo veštît, àš ti je preòzak.*

zlargẽvat, zlargûjen - zlargûjo, zlargẽva, la, lo; zlargũj, *v. i.*, (tal. slargare) [v. **zlargàt**], raširivati: *Ona je bragẽši zlargẽvala àš so mu bilẽ pretîesne.*

zlatãr, zlatārà, *pl.* zlatāri, zlatãr, *m.*, **1.** zlatar: *Zlatarȉ prodajuõ zlatnĩno.* **2.** vrst kukca zelene boje koji napada zrele trešnje.

zlatārũõf (zlatāròvi), zlatāròva, o, zlātaròvega, *adj.*, zlatarev: *Tòje zlatāròva kùća.*

zlatārski, a, o, zlatārskega, *adj.*, zlatarski: *Jâ san jon vetȉco kûpi va zlatārske butīege.*

zlatnȉk, zlatnikà, *pl.* zlatnīkȉ, zlatnȉki, *m.*, zlatnjak, zlatni novac: *Mî nȉmamo ni jenegà zlatnikà.*

zlatnȉna, i, *coll. f.*, zlato, zlatni nakit, ures: *Zlatnĩno nòsijo žĩenske va nedèljo i blàgdani.*

zlàzit, zlàzin - zlàze i zlàzijo, zlàzi, la, lo, zlàzi, *v. i.*, izlaziti, silaziti: *Cīẽlo zīmò sȉn bī bòlan, pàk nȉsan mòga zlàzit s kùći.*

zledȉt se, se zlèdin - zlède i zlèdijo, zlèdi, la, lo, zlèden, a, o; zledȉ se, *v. p.*, zalediti se: *Po noćẽ se je va školjẽ vodà zlèdila àli zledȉla.*

zlès, zlīezèn - zlīezuõ i zlīezèjo, zlèza, zlèzla, zlèzlo, zlīezȉ, *v. p.*, niknuti: *Vèć je šenȉca zlèzla va kampànje.*

zletȅt, zletȉn - zletīmò - zletīẽ i zletījuõ, zletīẽ, zletèla, zletèlo, zletȉ, *v. p.*, izletjeti, uzletjeti: *Letũće ne zletĩ visòko. Kosȉći na mlât zletīẽ z njīzlà.*

zlīečȉt, zlīečin - zlīeče i zlīečijo, zlieči, zlīečȉla, zlīečen, a, o, zliečȉ, *v. p.*, izliječiti, ozdraviti: *Nèke bòli se tèško zlīeči.*

zlīeć (se), (se) zlīežèn - zlīežuõ i zlīežèjo, zlīega, zlīegla, zlīeglo, zlīežȉ, *v. p.*, izleći (se): *Pulaštrići se jòš nȉso zlīegli, a pùrići so vèć velȉki.*

z līeva, *adv.*, s lijeve strane: *Njigòva kùća se nãhāja tàmo z līeva.*

zlīf, zlîva, *pl.* zlȉvi, zlȉvi, *m.*, izljev, ušće: *Sàki potòk ìma svuõj zlīf.*

zlimàt, zlimȉn - zlimȉjo, zlimȉ, zlimàla, lo, zlimȉn, zlimana, o, zlimȉj, *v. p.*, (tal. limare) [vidi **limàt**], isturpijati: *Zlimĩj ovò štĩngo!*

zlȉt, zlîjen i zlījèn - zlîjo i zlījuõ, zlȉ, zlȉla, zlȉjen, a, o, zlȉj, *v. p.*, izliti: *Zlĩj vòdo va škàf pak hodȉ po drùgo!*

zlīvàt, zlȉvan - zlȉvajo; zlīvã, zlīvàla, lo; zlȉvan, a, o; zlȉvaj, *v. i.*, izlijevati: *Blàtno vòdo se zlĩva ćà.* **zlīvàt se -** izlijevati se, utjecati: *Boljũnčica se je prȉvo zlīvàla va Čepãljsko jèzero, a sadà va muõre.*

zlizàt, zlȉžen - zližo i zlȉžejo; zlīzã, zlīzàla, lo; zlȉzan, a, o; zližȉ, *v. p.*, izlizati: *Njigòve bragèši so vèć sè zlȉzane.*

zlòčes (zlòčesti), zlòčesta, o; zlòčestega, zločestèji, *adj.*, zao, hrđav: *Nèki ljùdi znȉjo*

bȉt jâko zlȍčesti. Jâ iman zlȍčestega sūsẽda.

zlomȉt, zlòmin - zlòme i zlòmijo, zlomȉ, zlomȉla, zlomȉlo, zlòmljen, a, o; zlomȉ, *v. p.*, slomiti, prelomiti: *Njemȕ se je zdȑsnulo pȁk je pã i zlomȉ nȏgo.*

složȉt, složȋn - složȇ i složijȗ; složȉ, složȉla, lo, složȉ, *v. p.*, izložiti: *Va vetrȋne ot butȇgi je složenȍ pȕno sȁke sȗorti rȍbi.*

zluštrȁt, zluštrȃn - zluštrâjo, zluštrã, zluštrȁla, lo, zluštrȃn, ȁna, o, zluštrãj, *v. p.*, (tal. lustrare) [v. **luštrȁt**], ulaštiti, učiniti sjajnim: *Zluštrãj mi ovȉ postolȉ.*

zljūtȉt se, se zljũtin - zljũte i zljũtijo, zljutȉ, zljūtȉla, lo, zljũćen, a, o; zljuti se, *v. p.*, ciknuti, postati ljut: *Volẽto nan se je vīnȍ zljūtȉlo, âš je bȉlȍ jâko tẽplo.*

zmȁga, i, *pl.* zmȁgi, zmȃh, *f.*, pobjeda: *Mẽrika je va svȉecke vuȏjske dobȉla zmȁgo nad Nemčȉjo.*

zmaguvāt, zmagûjen - zmagûjo, zmaguvã, zmaguvãla, lo; zmaguvȃn, zmaguvȁna, o; zmagũj, *v. i.*, pobjeđivati: *uȏn je takȍ jâk, da sȁkega zmagũje.*

zmaknût, zmȁknen, zmȁkno i zmȁknejo, zmaknũ, zmaknũla, zmaknûlo, zmaknȉ, *v. p.*, oteti (potajno), ukrasti: *uȏn je zmaknũ jenȍ koserȉco i pobẽga.* **zmaknût se -** izmaknuti, ispasti, sagnuti se: *Škudẽla mi se je zmaknûla z ruȏki.*

zmandrucȁt se, se zmandrucȃn - zmandrucâjo; zmandrucã, zmandrucȁla, lo; zmandrucȃn, zmandrucȁna, o; zmandrucãj se, *v. p.*, izroditi se: *Nâša šenȉca se je vrẽmenon zmandrucȁla.*

zmaneštrȁt, zmaeštrȃn - zmaneštrâjo; zmaneštrã, zmaneštrȁla, lo; zmaneštrãj, *v. p.*, prirediti miješano jelo: *Zmaneštrãj nan ubẽt.*

zmȃnjkat, zmȃnjkan - zmȃnjkajo; zmȃnjka, la, lo; zmȃnjkaj, *v. p.*, uzmanjkati, nestati: *Njemȕje zmȃnjkalo bȓẽči za kupȉt kapȍt.*

zmastȉt, zmȁstin, zmȁste i zmȁstijo, zmastȉ, zmastȉla, lo, zmȁšćen, a, o, zmastȉ, *v. p.*, zgaziti, zgnječiti: *Kȁt se kapûs stãvi kȉsat se ga zrîblje i zmȁsti.*

zmaštrucȁt, zmaštrucȃn - zmaštrucâjo; zmaštrucã, zmaštrucȁla, lo; zmaštrucȃn, zmaštrucȁna, o; zmaštrucãj, *v. p.*, (mlet. mastruzzar), zgužvati, zgnječiti: *Nuȏva veštãlja i brhȋn se lȁko zmaštrucâjo.*

zmečȁt, zmečȃn - zmečâjō, zmečã, -ȁla, -ȁlo, zmečãj, *v. p.*, smekšati: *Žȋr bȋzo smečã.*

zmeljičȁt, zmeljičȃn - zmeljičâjo, zmeljičã, zmeljičȁla, zmeljičȃn, ȁna, o, zmeljičãj, *v. p.*, smekšati rublje pranjem među rukama: *Kȁt se bijankarȉjo perẽ se jo z rokȁmi zmeljičâ.*

zmȅrit, zmȅrin - zmȅre i zmȅrijo, zmȅri, zmȅrila, lo, zmȅren, a, o, zmȅri, *v. p.*, izmjeriti: *Zmȅri kolȉko je dūh tâ špãh. Jâ san zmȅri nâšo kūćo.*

zmȅsta, *adv.*, smjesta, odmah: *Zmȅsta hodȉ va škuȏlo ku nẽ ću te šȉbon.*

zmešarȉja, i, *pl.* zmešarȉji, zmešarîj, *f.*, zbrka, komešanje: *Va oštarȉje je bȉlā nekakȍva zmešarȉja pȁk so sȉ pobẽgli vȋn.*

zmȉcat, zmîčen - zmîčo i zmîčejo, zmȉca, zmȉcala, lo; zmȉći, *v. i.*, *v. i.*, uzmicati: *Kadȁ vȉdiš kakȍvo barȕfo, tî vȁlje zmȉći ćā.*

zmīẽšan (zmīẽšani), a, o, zmīẽšanega; zmešanẽji, *adj.*, sulud, pri slaboj pameti: *Zmīẽšanega čovẽka je nījbȍlje pustȉt na mîre.*

zmiešȁt, zmīẽšan - zmīẽšajo, zmiešã, zmīẽšȁla, ȁlo, zmīẽšan, a,o, zmīẽšaj, *v. p.*, izmiješati: *Zmīẽšaj hãrtim da pȍčnemo igrȁt.*

zmȉslit (se), (se) zmȉslin - zmȉsle i zmȉslijo, zmȉsli, zmȉslila, lo, zmȉšljen, a, o, zmisli (se), *v. p.*, lagati, izmisliti (se), izumiti nešto: *Sẽ čâ je povẽda, uȏn se je sȋm zmȉsle. uȏn je zmȉsle jenȍ mȁkino.*

zmīšljāt, zmîšljan - zmīšljajo, zmīšljã, -ȁla, -ȁlo, zmīšljan, a, o; zmīšljaj, *v. i.*, izmīšljati: *Otrokȉ se kūličâ zmīšljajo, čâ ne stojī na nẽbe ni na zemljẽ.*

zmlātȉt, zmlâtin - zmlãte i zmlãtijo, zmlãti, zmlatȉla, zmlatȉlo, zmlāćen, a,o, zmlātȉ, *v. p.*, **1.** izmlatiti, izlupati, isprebijati, nalemati nekoga: *uȏn je zmlātī tovȁra kadȁ mu je stȍri škȍdo.* **2.** ovršiti žito na ruke: *Onȉ so žȉto vẽć zmlātȉli.*

zmljāčȉt, zmljãčin - zmljãče i zmljãčijo, zmljačȉ, zmljačȉla, lo, zmljãčen, a, o; zmljāčȉ, *v. p.*, pregrijati, malo zgrijati: *Zmljāčȉ mi kafẽ, âš je vẽć hlādnȍ.*

zmočȉt, zmȍčin - zmȍče i zmȍčijo, zmočȉ, zmočȉla, zmočȉlo, zmȍčen, a, o; zmočȉ, *v. p.*, smočiti, nakvasiti: *Zmočȉ rȍbo, da grīẽmȍ prȁt.* **zmočȉt se -** pokisnuti: *uȏn se je na puȏte sâ zmočȉ.*

zmȍć, zmȍren - zmȍro i zmȍrejo, zmȍga, zmoglȁ, zmoglȍ, zmuȏj, *v. p.*, smoći, namaknuti (nešto): *Kadẽ si zmȍga tolȉko rȍbi?*

zmolȉt, zmȍlin - zmȍle i zmȍlijo, zmolȉ, zmolȉla, zmolȉlo, zmȍljen, a, o, zmolȉ, *v. p.*, izmoliti, postignuti molbom nešto: *Kȍmoć san od njegȁ zmolȉ mȁlo kafȁ i cūkera. Zmolȉ*

jȍš jedȋn očenȃš.

zmoštrȁt, zmoštrȋn - zmoštrâjo, zmostrã, zmoštrȁla, lo, zmoštrȋn, zmoštrȁna, o, zmoštrãj, *v. p.*, (njem. mustern), vojnički izvježbati, uvježbati: *Njegȁ so va soldačȉje dobrȍ zmoštrȁli.*

zmȍtan (zmȍtani), a, o, zmȍtanega, zmotanẽji, *adj.*, neuravnotežen, zbunjen, u neprilici: *Mî smo ga nȃšli segȁ zmȍtanega, da nî znȋ povȉēt, čâ ga je tokȁlo.*

zmotȁt, zmotȋn - zmotâjo, zmotã, zmotȁla, lo, zmȍtan, *v. p.*, **1.** smotati: *Zmotãj to rȍbo na jedȋn kȗp!* **2.** zbuniti, zaluditi nekoga: *Onȁ ga je prȍpinjo zmotȁla.*

zmȍžan (zmȍžni), zmȍžna, o; zmožnega, zmožnẽji, *adj.*, imućan, bogat: *Zmȍžnega čovẽka jenȉ štimȗjo, a drȕgi mȉzijo od nenavȉšćini.*

zmršȁvet, zmršȁvin - zmršȁve i zmršȁvejo, zmršȁve, la, lo, zmršȁvi, *v. p.*, omršaviti: *uȏn je na dȅle jâko zmršȁve.*

zmȑvit, zmȑvin - zmȑve i zmȑvijo, zmȑvi, zmȑvila, lo, zmȑvljen, a, o, zmȑvi; smrviti, pretvoriti u prašinu: *Umȍla se z vrȇmenon zasȉēn zmȑvi.*

zmȕčit se, se zmȕčin - zmȕče i zmȕčijo, zmȕči, la, lo, zmȕčen, a,o, zmȕči se, *v. p.*, umoriti se (od napora): *Fakȋni kî nȍsijo tȅške bremȉēna sa jâko zmȕčijo. uȏn je prîša doma z dȅla sâ zmȕčen.*

zmūdrȉt, zmûdrin - zmudre i zmudrijo, zmudrȉ, zmudrȉla, lo, zmȗdren, a, o; zmūdrȉ, *v. p.*, izmudriti: *uȏn vãjki čâ zmȗri, kakȍ bȍlje pãsā.*

zmūlȉt, zmȗlin - zmȗle i zmȗlijo, zmūlȉ, zmūlȉla, zmūlȉlo, zmȗljen, a, o, zmūlȉ, *v. p.*, nadrobiti, oguliti zrnje sa klipa: *Zmūlȉ mu mȁlo krȕha va žȗr. Mî smo vẽć sȉ klâsi zmūlȉli.*

zmūōtȉt, zmūōtin - zmūōte i zmūōtijo, zmuotȉ, zmuotȉla, zmuotȉlo, zmūōćen, a, o, zmūōtȉ, *v. p.*, **1.** izmamiti štogod od nekoga: *Hćȇr od mȁleri smȇron čâ zmūōti.* **2.** smutiti, okaljati: *Nemūōj zmūōtȉt vȍdo, kâ je za pȉt.* **zmūōtȉt se -** zbuniti se, pomutiti se, smutiti se: *Jâ san ga nȃša dȍma segȁ zmūōćenega.*

znȁt, znȋn - znȋjo, znȋ, znȁla, lo, znȋn, znȁna, o, znȋj, *v. i.*, znati: *Jâ znȋn čâ iman za storȉt.* **znȁt rẽć, povẽdat -** običavati reći, pričati: *uȏn bi znȋ vẽć pūti rẽć, "Bȉće bȍlje".* **tȍ se znȋ -** dabome, dakako.

znȅbit, znȅbin - znȅbijo, znȅbila, lo, znȅbi, *v. p.*, pobaciti: *Krȁva kî pūt i znȅbi ku se ùdri.*

znȅbuha, *adv.*, iznenada: *Mūōj bãrba je prîša znȅbuha, kȁt smo mu se nȇjmãnje nȋdijali.*

znenavȉdet, znenavȉdin - znenavȉde i znenavȉdijo; znenavȉde, la, lo; znenavȉdi, *v. p.*, zavidjeti nekome na nečemu: *Sūsẽd ga je jâko znenavȉde, kadȁ je dȍbi na lotarȉjo.*

znẽs, znesẽn - znesūō i znesẽjo; znẽsa, znesla, znesłȍ, znẽšen, a, o; znesȉ, *v. p.*, **1.** snesti: *Nâša kokošȁ je znesla vẽć nekolȉko jãj.* **2.** iznesti: *Znesȉ tȍ drȇvo na kȗp!*

znēvẽrit (se), znevẽrin - znevere i znevẽtijo, znevẽri, la, lo, znevẽri (se), *v. p.*, iznevjeriti nekoga: *uȏn je znevẽri svojegȁ prȋētela.*

znȉčit, znȉčin - znȉče i znȉčijo, znȉči, la, lo, znȉčen, a, o, znȉči, *v. p.*, uništiti, poništiti: *Lȋne je tȍča znȉčila sȍ jintrâdo.*

znĩēs, znesẽn - znesūō i znesẽjo, znẽsa, znesla, znesłȍ, znẽšen, znešenȁ, znešenȍ, znesȉ, *v. p.*, snesti (jaje): *Pȕri znesūō mȁlo jãj, ma so deblje o(t) kokūōšljeh.*

znĩēt, znȁmen - znȁmo i znȁmejo, znĩē, znīēla, znielȍ, znĩēt, znīētā, o, znamȉ, *v. p.*, iznesti, izvaditi: *Znamȉ rȍbo s kasẽli i jo spȇgljaj!*

znīētȉt, znĩētin - znĩēte i znĩētijo, znīētȉ, znīētȉla, znīētȉlo, znĩēćen, a, o; znīētȉ, *v. p.*, upaliti vatru: *Gospodȋnja sȁko jūtro znĩēti ugȏnj na ugnjȉšću.*

znȉmat, znȉman i znîmljen - znȉmajo i znîmljo, znȉma, la, lo; znȉmaj, *v. i.*, vaditi: *Gospodarȉca znȉma vȍdo vi(s) štĩērni.*

znorẽt, znorȋn - znorīmȍ - znorĩē i znorījūō; znorĩē, znorẽla, lo; znorȉ, *v. p.*, (njem. narren), poluditi: *O pûste mlâdi ljūdi na pūōl znorĩē.*

znosȉt, znȍsin - znȍse i znȍsijo, znosȉ, -ȉla, -ȉlo, znosȉ, *v. p.*, iznesti: *Znosȉ vȋn se čâ ȉmaš, da kūōhinjo operẽmo.*

znȍva, *adv.*, iznova, opet: *Mūōj brȁt se je znȍva imbarkã na Inglĩēža.*

znūōtra, *adv.*, iznutra: *Vâša kūća je lẽplja znūōtra nẽgo zvȁna.*

zobȁt, zȍbljen - zobljo i zȍbljejo, zobã, zobȁla, zobȁlo, zoblȉ, *v. i.*, zobati, jesti grožđe zrno po zrno: *I tȉći zȍbljo rȁdi grūōjze i jägodice.*

zobȁtica, i, *pl.* zobȁtice, zobȁtic, *f.*, brana, drljača (sastoji se od velikog drvenog trokuta sa 15 dug. željez. klinova), *dem.* zobȁtičica: *Zobȁtico rãbe rȁtalji za zobȁtit rĩēdi.*

zobȁtičar, a, *pl.* zobȁtičari, zobȁtičar, *m.*, poljodjelac, koji brana, drlja izoranu oranicu.

zobȁtit, zobȁtin - zobȁte i zobȁtijo, zobȁti, zobȁtila, zobȁtilo, zobȁti, *v. i.*, branati, drljati

izoranu oranicu: *Sȅ čâ se zorȅ se i zobȁti.*

zoholȉt se, se zoholȉn - zoholíē i zoholījȗō, zoholȉ, zoholȉla, o, zoholȉ se, *v. p.*, uzoholiti se: *Mlâdi ljûdi se lȁhko zoholījȗō.*

zopãčen (zopãčeni), a, o; zopãčenega; zopačenẽji, *adj.*, pokvaren: *Zopãčeni ljûdi nïso dobrï.*

zopačȉt (se), zopãčij, zopãče i zopãčijo, zopačȉ, zapačȉla, zapačȉlo, zapãčen, a, o; zopãčȉ (se), *v. p.*, pokvariti (se): *Sȁka stvãr se lȁhko zopãči. Njegȁ je zopačȉla slȁba kumpanïja. Zopãčeni ljûdi se znȋjo posvàdit i potũć.*

zorȁ, zorȉ, *f.*, zora: *Jȍš je dȕgo do zorï. O zorȅ ćemo pūōć orȁt na žurnȋdo.*

zorȁt, zorẽn - zorūō i zorẽjo, zȍra, la, lo, zȍran, a, o, zorȉ, *v. p.*, izorati: *ūōn je zȍra pêt rīēdi za šenïco i dvīênjïvi za kumpȋr.*

zorẽt, zorȋn - zorīmȍ - zoríē i zorījȗō; zoríē, zorẽla, lo; zorȉ, *v. i.*, zoriti: *Volẽto žȉto rãno zorȋ, a žȋri slȁbo.*

zornȉca, i, *pl.* zornȉce, zornȋc, *f.*, najranija misa mjeseca prosinca (u adventu): *Kmẽti rädi hödijo na zornȉco.*

zrāčȉt, zrãčin - zrãče i zrãčijo, zrāčȋ, zrāčȉla, lo, zrãčen, a, o, zrāčȉ, *v. i.*, zračiti: *Mî kämari sȁki dȃn zrãčimo.*

zračunȁt, zračunȃn - zračunȃjo, zračunȃ, zračunȁla, zračunȁlo, zračunȃn, zračunȁna, o; zračunȃj, *v. p.*, izračunati, proračunati: *Zračunȃj kolȉko koštâjo sȅ te stvãri, kīē si kûpi.*

zrȁnit se, zrȁnin, zrȁne i zrȁnijo, zrȁni, zrȁnila, lo, zrȁnjen, a,o, zrȁni se, *v. p.*, izraniti se: *S taköven ordīēnjen čovẽk se lȁhko zrȁni kadȁ grīēva štȓpedi.*

zrãs, zrāstẽn - zrastūō i zrāstẽjo, zrãsa, zrãsla, lo; zrāšćíēn, zrašćenȁ, ò; zrāstȉ, *v. p.*, izrasti, narasti: *Tâ otrȍk je līêpo zrãsa do sadȁ, a, nȣdijamo, da ćе i dȁlje. Väša trukïnja je līêpo zrãsla.*

zrašpȁt, zrašpȃn - zrašpâjo, zrašpã, zrašpȁla, lo, zrašpȃn, zrašpȁna, o; zrašpãj, *v. p.*, (tal. raspare) [vidi **rašpȁt**], izrašpati, isturpijati: *Zrašpãj mi mȁlo toporïšće za ovȍ sekïro.*

zravnȁt, zravnȃn - zravnȃjo, zravnȃ, -ȁla, -ȁlo, zravnȃn, -ȁna, zravnȃj, *v. p.*, izravnati, naravnati, izjednačiti: *Zravnȃj mi ovȍ pȁlico! Jâ san zravnȃ näš pȍt.*

zrẽć, zrečẽn - zrekūō i zrečẽjo, zrẽka, zreklȁ, zreklȍ, zrečíēn, zrečenȁ, ò, zrečȉ, *v. p.*, izreći, iskazati: *Svedȍk je na sūdȅ sȅ zrẽka, čâ je znȃ i čâ so ga žaminȁli.*

zrẽzat, zrīēžen - zrīēžo i zrīēžejo; zrẽza, la, lo; zrẽzan, a, o; zrẽži, *v. p.*, izrezati, razrezati: *Zrẽži tȍ mīēso za stävit kūhat.*

zrȉbat, zrȉban - zrȉbajo; zrȉba, la, lo; zrȉbaj, *v. p.*, izribati: *Danäs san zrȉba kapūs za stävit kïsat.*

zrīēl (zrīēli), zrẽla, zrẽlo, zrẽlega, zrelẽji, *adj.*, zreo: *Tȍ grūōjze jȍš nïsam zrẽlo za zobȁt ni za tȓgat.*

zrȉgat, zrȉgan - zrȉgajo, zrȉga, zrȉgala, lo, zrȉgan, a, o, rȉgaj, *v. p.*, povratiti, izbljuvati: *Kî pȁtijo od mūōrske bȏli, tï kȁd je vêlo jūgo na mūōru sȅ zrȉgajo.*

zrȉhtat, zrȉhtan - zrȉhtajo; zrȉhta, la, lo; zrȉhtan, a, o; zrȉhtaj, *v. p.*, (njem. ausrichten), **1.** udesiti nekoga: *Ku būōzlöčes ću ga jâ vẽć zrȉhtat.* **2.** obaviti, urediti, izraditi nešto: *Jâ san vẽć sȅ zrȉhta, kakȍ smo se juštȁli.*

zrȉt (ot rȉt), zrîjen, zrîjo, zrȉ, zrȉla, zrȉlo, zrȉj, *v. p.*, izriti, s korijenom iščupati iz zemlje: *Mî smo vẽć sȍ rẽpo i mīērlin zrȉli.*

zrȉvat, zrȉvan - zrȉvajo; zrȉva, la, lo; zrȉvan, a, o; zrȉvaj, *v. p.*, izgurati: *Ovȍ bäčvo smo kömoć zrȉvali va konȍbo.*

zrmȃn, a, *pl.* zarmȃni, zarmȃni, *m.*, (tal. germano) [mlet. *ʒerman, -a* (VG 1252); *cugini germani* (DDV 811)], bratučed po majci, bratić: *Jâ ïman trî zarmȃni.*

zrmȃna, i, *pl.* zarmȃni, zarmȃn, *f.*, (tal. germana) [v. **zrmȃn**], bratučeda po majci: *Mojȅ zrmȃni sȍ se vẽć poženïle.*

zrn(i zrno), i, *pl.* zȓni (i zȓnje), zȓn, *f.*, i *n.*, zrno: *Dãj mi pâr zȓn urīēh za posädït.*

zrȍk, a, *pl.* zrȍki, zrūōk, *m.*, uzrok, razlog, povod, posljedica: *Onä je tȍ storȉla prẽz nikakövega zrȍka.*

zrūōčȉt, zrūōčin - zrūōče i zrūōčijo, zrūōčȋ, zrūōčȉla, zrūōčȉlo, zrūōčen, a, o, zrūōčȉ, *v. p.*, izručiti, uručiti, predati nekome nešto: *Zrūōčï ovȍ kašẽto mojīē sestrȅ ku jo nȋjdeš dȍma.*

zrȕšit (se), zrȕšin - zrȕše i zrȕšijo, zrȕši, la, lo, zrȕšen, a, o, zrȕši (se): *v. p.*, srušiti, porušiti, stropoštati se: *Nẽki kaštẽli va Ïstrije so se vẽć zrȕšili, äš jih nȋ nīēni poprävi.*

zubijȁt (se), zubȋjan - zubȋjajo, zubījã, -bījȁla, -ȁlo, zubȋjan, a, o, zubȋjaj (se), *v. p.*, izubijati, izmučiti, isprebijati (se): *Kadȁ čovẽk hödi po drâgah i rūōveh se sâ zubȋja.*

zučȉt, zȕčin - zȕče i zȕčijo, zȕči, zȕčila, lo, zȕčen, a, o; zučȉ, *v. p.*, izučiti, svršiti

školovanje: *uŏn je vȅć zùči za doktúora i šã va servîcij.*

zũć (se), zūčȅn - zūkúo i zūčȅjo; zūka, zūkla, lo; zūčȉ (se), *v. p.*, izvući: *Jâ san ga tèško z jami zũka.*

zūobȃc, zūopcà, *pl.* zūopcȉ, zobâc, *m.*, zubac (na grabljama i brani), klin sličan zubu: *Zobȃtica ȉma petnȁjs zobãc. Na grãbljah so se zlomȉli dvâ zūopcà.*

zûop, zúoba, *pl.* zûobi, zúobi, *m.*, zub, *dem.* zobȉć: *Kî nȉma zúobi ne mȍre grȉs.*

zustȁnak, zustȃnka, *pl.* zustȃnki, zustȁnak, *m.*, **1.** ostanak: *Želȉn Van dȍbar zustȁnak.* **2.** ostatak hrane: *Njemù so dãlȉ sämo zustȃnki od ubẽda.*

zustȁt, zustȃnen - zustȃno i zustȃnejo, zustã, zustàla, zustàlo, zustàni, *v. p.*, ostati, zaostati: *Nûono nȉ šã nȉkamúor, vȅć je zustã dȍma.*

zȕt (se), zûjen i zūjȅn - zûjo, zujúo i zūjȅjo; zũ, zȕla, lo; zȕjen, a, o; zũj (se), *v. p.*, izuti, skinuti obuću: *Zùj obȕćo pȁk si operȉ nȍgi!*

zūvȁt (se), zũvan - zũvajo, zūvã, zūvàla, lo, zũvan, a, o; zũvaj (se), *v. i.*, izuvati (se), skidati obuću: *Obȕćo se zȗva, kadà se grȉẽ spȁt, àli va vòdo.*

zvābȉt, zvãbin - zvãbe i zvãbijo, zvābȋ, zvābȉla, lo, zvãbljen, a, o, zvābȉ, *v. p.*, izmamiti, namamiti nekoga: *Zvābȉ ga mȁlo vȗn, da mu nẽšto rečẽn.*

zvacẽt, a, *pl.* zvacẽti, zvacȋẽt, *m.*, (mlet. svazetto) [nije nego iz mlet. *sguazzeto* (DDV 658); *fguazeto* (VG 1024)], gulaš, *dem.* zvacẽtić: *Jâ san za marȉẽndo narūočȉ jedȗn zvacẽt.*

zvȁdit, zvȁdin - zvȁde i zvȁdijo, zvȁdi, la, lo, zvȁjen, a, o, zvȁdi, *v. p.*, izvaditi: *Zvȁdi to òz úš; tò je žȕlhko! Sȗn se nabúo nȍgo, pȁk si mûoran tȗn zvȁdit.*

zvaližȁt, zvaližȃn - zvaližâjo, zvaližã, zvaližȁla, lo; zvaližȃn, zvaližȁna, o; zvaližãj, *v. p.*, (tal. svaligiare) [mlet. *svalisar* (DDV 725); *fvalifar* (VG 1126)], opljačkati, porobiti: *Njemù so tâti kvartȉẽr zvaližȁli.*

zvȃmpẽt, zvȃmpȋn i zvampȋejen - zvȃmpȉẽ i zvȃmpȉejo; zvȃmpȉẽ, zvȃmpẽla, -pẽlo, zvȃmpȉej, *v. p.*, (tal. svamipre) [mlet. *fvampir* (VG 1126)], ishlapiti: *Špȉrit bȋzo zvampȉeje.*

zvȗn, *pr.* i *adv.*, **1.** izvan: *Zvȗn kȕći se vãjki nȗjde poslȁ.* **2.** osim, iuzevši: *Zvȗn njegà tò nȉẽni ne znȃ.*

zvȁna, *adv.*, vani, izvana, s vanjske strane: *Tȁ kȕća je zvȁna lẽplja nẽgo znúotra.*

Zvȃne, Zvȃneta, *m.*, (mlet. Zuane), Ivan; *dem.* Zvanȉć.

Zvȃnetovi, Zvȃnetoveh, *pl. t. m.*, Ivanova porodica: *Mî smo bilȉ poli Zvȃnetoveh na žurnȃde.*

Zvanȉšće, a, *n.*, naziv jedne oranice i livade na Boljunskom Polju, u. opć. Pazin (prije Boljun), kotar Pula.

Zvȃnka, i, *pl.* Zvȃnki, Zvȃnk, *f.*, žen. ime Ivana, Ivanka; *dem.* Zvȃnkica.

zvȃn múoda, *adv.*, bezuman, lud: *Njemù je prȉšlo zvȋn múoda.*

zvȃnjski, a, o, zvȃnjskega, *adj.*, vanjski, izvanjski, tuđi: *Tegȁ na poznȋmo; múora bȉt nẽki zvȃnjski. Zvȃnjsko rȍbo se vȁlje poznȃ.*

zvȁt, zovẽn, zovúo i zovẽjo, zvâ, zvālà, lò, zvȃn, zvȃnā, ò, zovȉ, *v. i.*, zvati: *Zovȉ ga nẽka prȋde sẽmo, da ću mu nešto povrȉẽt.*

zvātòrit, zvātòrin - zvātòre i zvātòrijo, zvatòri, la, lo, zvatòren, a, o, zvatòri, *v. p.*, izdubiti kanal na bačvi za umetnuće dna: *Bačvãr je maštrȉẽl vȅć zvātòri.*

zvẽčer, *adv.*, navečer, uveče: *Zvẽčer se grȉẽ na špȁš za ćapȁt mȁlo âriji.*

zvelīčȉt se, se zvelȋčin - zvelȋče i zvelȋčijo, zvelīčȉ, zveličȉla, -ȉlo, zvelȋčen, a, o, zveličȉ se, *v. p.*, uzoholiti se, uzdići se iznad drugih: *Kî se lȁhko zabogȁti se navȁdno i zvelȋči.*

zvẽnut, zvȋenen - zvȋeno i zvȋenejo, zvīenũ, la, lo, zvènut, a, o, zvèni, *v. p.*, uvenuti, povenuti: *Rúožice so van vȅć zvẽnule ot sūnca.*

zvẽtren (zvẽtreni), a, o, zvẽtrenega, zvetrenẽji, *adj.*, vjetrogonjast, neuravnotežen, nagao: *Zvẽtrenen človẽkon trȉẽbe imẽt vêlo pacȋẽnco.*

zvetrȉt, zvetrȋn - zvetrȉẽ i zvetrījúo, zvetrȉ, ȉla, ȉlo, zvẽtren, a, o, zvetrȉ, *v. p.*, prozračiti: *Jùtro se kämari zvetrȃ.*

zvẽza, i, *pl.* zvẽzi, zvȋes, *f.*, savez, zajednica: *Onȉ nȉso va nȉẽne zvẽze.*

zvezdȉca, i, *pl.* zvezdȉce, zvezdȉc, *f.*, **1.** *dem.* od **zvīezdȁ 2.** ukrasna biljka, koja cvate na jesen sa bijelim petokrakim cvjetovima.

zvȉdet, zvȉdin - zvȉde, zvȉdijo, zvȉde, la, lo, zvȉdi, *v. p.*, izviditi, istražiti: *Zvȉdi mȁlo, kämo so se zgūbȉle nȁše úovci.*

zvīẽčẽt, zvīẽčȋn - zvīẽčȉẽ i zvīẽčejo; zvīẽčȉẽ, zvīẽčẽla, lo; zvīẽčȉ, *v. i.*, zvečati: *Trumbẽta je cȉẽli vẽčer zvīẽčẽla.*

zvīẽknũt, zvȉẽknen - zvȉẽkno i zvȉẽknejo, zvieknũ, ũla, ũlo, zvīẽknȉ, *v. p.*, zazvečati uslijed udarca u kakvu metalnu posudu: *Kȁt*

san udrī̃ po kotlè je jâko zvrȇknū̃.

zvȋer, a, *pl.* zvȋeri, zvȋeri, *m.*, zvijer: *Va Ìstrije nī̃ vèćeh zvȋeri, ma lesîc ne fàli.*

zvīezdà, ì, *pl.* zvīezdì, zvȋes, *f.*, zvijezda; *dem.* zvezdìca: *Na nèbu je pùno zvȋes, kī̃h mî ni ne vìdimo.*

zvilupàt (se), (se) zvilupȃn - zvilupâjo; zvilupã, zvilupàla, lo; zvilupȃn, zvilupàna, o; zvilupãj se, *v. i.* i *p.*, (tal. svilupar(si)) [kriva grafija: tal. *svilupparsi* (VDLI 2305)], razvijati, razviti (se): *Ovà divū́ojka je lī̃po zvilupàna.*

zvȉnut, zvînen - zvîno i zvînejo; zvȉnu, la, lo; zvȉnut, a, o; zvȉni, *v. p.*, savinuti: *Ladònja i lī̃skò se làhko zvîne, àš se dā̃jū́ zvijât.*

zvȋr, a, *pl.* zvîri, zvȋri, *m.*, izvor: *Na Boljūnšćine ȉma vèć zvȋri poli potū́ok.*

zvȉrat, zvȉran - zvȉrajo, zvȉra, la, lo, zvȉraj, *v. i.*, izvirati: *Boljūnčica zvȉra va Dolènje Vasè.*

zvīšȇt, zvišī̃ejen - zvīšī̃e i zvišī̃ejo, zvišī̃e, zvīšȅla, ȅlo, zvȉšen, a, o; zvīšȉ, *v. p.*, ishlapiti: *Rakȉja i drūgi špȉriti zvišī̃ejo, kū̃ se jih dobrò ne začȅpi.*

zvoltàt, zvoltȃn - zvoltâjo, zvoltã, zvoltàla, zvoltàlo, zvoltȃn, zvoltàna, o; zvoltãj, *v. p.*, (tal. voltare) [glagolska izvedenica od imenice **vôlta/ vū́olta** "svod", jer mlet. gl. *voltar*/tal. *voltare*, nemaju to specifično arhitektonsko značenje], presvoditi, nadsvoditi: *Nèkat se je konòbi zvoltàlo.*

zvonȃc, zvoncȃ, *pl.* zvoncȉ, zvonȃc, *m.*, zvonce za krave ili ovce, praporac; *dem.* zvončȉć: *Zvonȃc nòsi nī̃jhūjа kràva, àli ovcà a zvončȉć jezū́h.*

zvonȃr, zvonȃrā̀, *pl.* zvonȃrȉ, zvonȃri, *m.*, zvonar: *Zvonȃr ȉ zvoníe trî pū̃ti na dȃn.*

zvonȃrnica, i, *pl.* zvonȃrnice, zvonȃrnic, *f.*, **1.** tvornica zvonova; **2.** prostor u kojemu vise zvona na crkvenom tornju: *Zvonȃr grī̃e na zvonȃrnico sàmo kadà ȉma kampelàt.*

zvončȁt, zvončȃn - zvončâjo; zvončã, zvončàla, lo; zvončãj, *v. i.*, zvoniti, zvoncem: *O pûste krabūljі komedijâjo i zvončâjo.*

zvonī̃k, zvonīkā̀, *pl.* zvonīkȉ, zvonī̃ki, *m.*, crkveni toranj: *Za mojī̃e pàmeti so bilȉ va nàše podeštarȉje sàmo dvâ zvonīkà i tò va Boljūne i va Šušnjȅvice.*

zvonȉt, zvonȋn - zvonī̃e i zvonījū́o, zvonȉ, zvonȋla, lo, zvonȉ, *v. i.*, zvoniti: *Pū́olne sàki dȃn zvonȋ.* **zvonȉt v ušī̃eh -** zujati u ušima

zvrȁćat, zvrâćen - zvrâćo i zvrâćejo, zvrȁća, la, lo, zvrȁćaj, *v. i.*, zaokretati, prebacivati plug na protivnu stranu: *Kadà rȁtalj plūžі zvrâće plūh i volȉ na drūgo bȏndo, kàt prȋde na krāj rī̃eda.* **zvrȁćat se - 1.** nagibati se, kolebati, nesigurno stajati: *Tà brī̃enta ti se zvrâće trī̃ebe jo podložît.* **2.** izvrtati se: *Posòda od būkovega drī̃eva se rȁda zvrâće.*

zvrât, a, *pl.* zvrâti, zvrâti, *m.*, **1.** komad zemljišta na kraju oranice, po kojem se zaokreću volovi prigodom oranja; **2.** ime jednog toponima (oranice u Boljunskom Polju).

zvrȅć (i zvrȓć), zvrȋžen - zvrȋžo i zvrȋžejo, zvrȓga, zvrȓgla, lo, zvrȓžen, a, o, zvrȓži, *v. p.*, pobaciti: *Ovcà làhko zvrȋže, ku se jo ùdri àli ku pâde.* **zvrȅć se -** izvrći se: *Ovà bar ī̃l se je vèć zvrȓgla pàk trī̃ebe kakòvo dògo premudàt.*

zvrȅskat se, se zvrȅskan - zvrȅskajo, zvrȅska, zvrȅskala, lo, zvrȅskan, a, o, zvreskaj se, *v. p.*, raspuknuti se, praviti pruge na prezrelom voću: *Ovȇ smòkvi so sè zvrȅskane.*

zvȓhu, *pr.*, nad, iznad: *Zvȓhu nàs letī̃e tȉći i òblaki.*

zvȓndalica, i, *pl.* zvȓndalice, zvȓndalic, *f.*, zvrk, zujalica: *Zvȓndalicon se otrok ȉ rādi igrâjo.*

zvȓndanje, a, *pl.* zvȓndanja, zvȓndanj, *n.*, zujanje: *Òkole ū̃lji se čū́je smī̃eron zvȓndanje čī̃el.*

zvȓndat, zvȓndan - zvȓndajo, zvȓnda, la, lo, zvȓndaj, *v. i.*, zujati: *Jenà mùha mi smieron òkole glāvȉ zvȓnda.*

zvrnū̃t (se), zvȓnen - zvȓno i zvȓnejo, zvrnū̃, la, lo, zvȓnjen, a, o; zvrni (se), *v. p.*, izvrnuti, prevrnuti (se): *Na pū́ote mu se je vuȏs zvrnū̃, àš je bî prevȅć nakrgȃn.*

zvȓtat, zvȓtan - zvȓtajo; zvȓta, la, lo; zvȓtan, a, o; zvȓtaj, *v. p.*, izvrtati, probušiti: *Zvȓtaj škūljo na būćkè.*

zvrtȅt, zvrtȋn - zvrtī̃e i zvrtijū́o, zvrtī̃e, zvrtȅla, -tèlo, zvrtȉ, *v. p.*, **1.** izvrtjeti: *Na trāljah san zvrtī̃e dvī̃e škūlji.* **2.** ishoditi, pribaviti: *Glī̃ej da zvrtȋš zȗme kakū́of posā̃l.*

zvū́on, zvonȃ, *pl.* zvonȉ, zvonȋ i zvū́oni, *m.*, zvono, *dem.* zvončȉć: *Nī̃ena crī̃ekva navādno nī̃ pre(z) zvonȃ.*

Zvū́ončarica, i, *f.*, ime ovce koja nosi zvonce.

Ž

žȁba hrȁstača, i, *pl.* žȁbi hrastači, žȁp hrȁstač, *f.*, velika gubavica: *Žâp hrȁstač poli nȁs nī pȕno, ma so jȁko gȓdē.*

žâbljak, a, *m.*, **1.** vrst poljskog niskog korova sa žutim cvjetićima; **2.** jedan toponim u Boljunskom Polju.

žâbnjak, a, *pl.* žâbnjak, žâbnjak, *m.*, bara gdje ima mnogo žaba.

žabokrȅčina, i, *f.*, zelena žablja koprena u stajaćim vodama: *Žabokrȅčino je gȓdo vȉdet.*

žȁkalj, žȁklja, *pl.* žȁklji, žȁkalj, *m.*, (njem. Sack), vrećica za skutu, skutnica: *Va žȁklje se slȕta cȓēdi i šūši na dȉmu.*

žâkanj, žâknja, *pl.* žâknji, žâkanj, *m.*, đakon, svećenički pripravnik: *Nȅkat je poli nȁs sȁki plovȉn imȓē žâknja kakȍ pomoćnīkā.*

žāl, *adv.*, žao: *Manȅ ga je jâko žāl, da mu se je tȍ pripetȉlo i da mu nȉsan mȍga pomȍć.*

žȁlos, žȁlosti, *f.*, žalost, tuga, žalovanje, korota: *Onȁ jȍš vājki nȍsi žȁlos za svojȉm mūžem.*

žȁlosan (žȁlosni), žȁlosna, o, žȁlosnega, žalosnȅji, *adj.*, žalostan, onaj koji je u tuzi, ožalošćen: *Jâ jo vȉdin vājki žȁlosno, bȉt će, da jon je nȅki ȕmra.*

žȁluvat, žȁlujen, žȁlujo, žȁluva, la, lo, žȁluvan, a, o, žȁluj, *v. i.*, oplakivati nekoga, žaliti: *Jâ ga jâko žȁlujen sporȁdi njigȍve dižgrâciji na dȅle.*

žāljfa, i, *pl.* žāljfī, žāljf, *f.*, sapun, (njem. Seife), sapun: *Žāljfo(n) se perȅ bijankarȉjo i drūgo robo.*

žaljfȉn (žaljfȉni), žaljfȁna, o, žaljfȁnega, *adj.*, (njem. Seife), nasapunjen: *Ovȁ bijankarȉja nījȍš žaljfȁna ni lūžena.*

žaljfȁt, žaljfȉn - žaljfâjo; zaljfā, žaljfȁla, lo, žaljfȉn, žaljfȁna, o; žaljfāj, *v. i.*, (njem. seifen), sapunati (rublje): *Žāljfo(n) se žaljfâ blâtno rȍbo, da būđo čȉsta.*

žaljfȅnica, i, *f.*, sapunica: *Va žaljfȅnice se perȅ i glâvo kakȍ i rȍbo.*

žaminȁt, žaminȉn - žaminȋjo, žaminȉ, žȁla, žȁlo, žaminȉn, žaminȁna, o, žaminȋj, *v. i.*, (tal. esaminare) [v. **ežaminȁt**], ispitivati, sudski preslušavati: *Jâ san bî vȅć žaminȋn kakȍ svedȏk na sūdȅva njigȍve prāvde.*

žaminȅvat, žaminȗjen - žaminȗjo; žaminȅva, la, lo, žaminȅvan, a, o, žaminȗj, *v. it.*, (tal. esaminare) [v. **ežaminȅvat**], sudski ispitivati, preslušavati: *Sūdȃc me je pūol ūri žaminȅva kakȍ je stvār teklā.*

žbaljȁt, žbaljȉn - žbaljâjo; žbaljā, žbaljȁla, lo; žbaljȉn, žbaljȁna, o, žbaljāj, *v. p.*, (tal. sbagliare) [mlet. *ſbaliar* (VG 940)], pogriješiti, prevariti se u nečemu: *Jâ san žbaljā pūót z Učki va Lovrȉn. Kat se brojȋ, ȁli računȋ se lȁhko žbaljâ.*

žbȉčnjak, a, *pl.* žbȉčnjaki, žbȉčnjak, *m.*, okomita šipka, kojom se podupre kamena ploča na stupici za ptice: *Zvȉn žbȉčnjaka se pod râbuljo stȁve jȍš trî žbȉci.*

žbȋr, a, *pl.* žbȋri, žbȋri, *m.*, (tal. sbirro) [mlet. *sbiro* (DDV 609)], redarstveni agent, uhoda, pandur: *Sȁka policȉja ȉma svojȉ žbȋri.*

žbrikljȁt, žbrihljȉn - žbrikljâjo, zbrikljā, žbrikljȁla, lo, žbrikljȉn, žbrikljȁna, o, žbrikljāj, *v. p.*, očistiti nožem lišće na granju ili iglice na smreki: *Kadȁ se dȅla kolčȉći ȍt smrȅkvi za tȓsi jȉh se mūora žbrikljȁt i špȉčit.*

žbȕla, i, *pl.* žbȕli, žbûl, *f.*, (tal. cipolla) [prema Skoku: od furlanskoga *cevole /zevole* imamo *čebula/čibula* pa *žbula* (ERHSJ II/44); usp. mlet. *zivola* (VG 1263)], crveni luk, lukovica: *Žbȕlo se va kūhinje pūno rãbi za tīēnfanje.*

želȅt, želȉn - želīmȍ - želȋē i želījūo; želȋē, želȅla, lo; želȉ, *v. i.*, željeti, želiti: *Sȁka dūšā rãj želȋ. Rečȉ mi čâ želȉš da ti kūpin va samnjȅ.*

želȅza, želȋēs, *pl. t. n.*, željezna stupica na pero; gvožđe za hvatanje divljači: *Na želȅza se lovȋē kunȉce, lȁsice i lesȉce.*

želȅznica, i, *pl.* želȅznice, želȅznic, *f.*, željeznica: *Nījvēć ljūđi se pelje po želȅznice, ȁli va korȋēre.*

želȅzničar, a, *pl.* želȅzničari, želȅzničar, *m.*, željezničar, namještenik željeznice: *Želȅzničari pȅljo mȁkino i po noćȅ.*

želȅzo, a, *pl.* želȅza, želȋēs, *n.*, željezo: *Ordȋēnje se dȅla od želȅza a držȁlice o(d) drȋēva.*

želȍt, želȍda, *pl.* želȍdi, želūot, *m.*, žir, hrastov plod: *Želȍt se pobȉra i sprāvlja za zîmo za prāscȉ. Ot želȍda siromȁhi pekūō i kafȅ. Od želȍda se prāscȉ podebȅle.*

ženà, ženì, *pl.* ženì, žȉēn, *f.*, žena uopće, supruga: *Danàs san vìde ovūōt pasàt vàšo ženò, kadà je hodìla va crȉēkvo.*

ženìdba, i, *pl.* ženìdbi, ženìdp, *f.*, ženidba, vjenčanje: *Prìvo šetimȋno smo bȉlī na jenȉē ženìdbe va susȉēcken selè.*

ženìt (se), žènin - žène i žènijo, ženī, ženìla, lo; ženì (se), *v. i.*, ženiti, udati (se): *Onà je ženìla svojò kćȉēr pre dvȉē lèta va drügo selò.*

žèp, žèpa, *pl.* žepì, žȉēpi, *m.*, džep: *Stàvi sõldi va žèp da čâ ne zgūbiš.*

žèparica, i, *pl.* žèparice, žèparic, *f.*, džepni sat: *Žèparico nòsi pūno ljūdi za pâson.*

žerȁt, žerȅn - žerūō i žerèjo; žerã, žerȁla, lo; žerì, *v. i.*, žderati: *Ûki žerūō sàkakovo mȉēso.*

žèšći, a, o; žešćega, *adj.*, jači, krepči: *Mî imamo žèšći volì nègo vî za peljàt.*

žètelj, a, *pl.* žetelji, žètelj, *m.*, žetelac: *Čȉēra smo imèli žètelji za žèt šenìco.*

žètvenjak, žètvenjka, *m.*, mjesec srpanj: *Žètvenjaka mèseca se žìto vèč makinȋ i sprãvlja va kūćo.*

žgȁt, žgȅn - žgūō i žgèjo, žgã, žgālà, lò; žgȋn, žgàna, žgàno, žgì, *v. i.*, paliti rakiju: *Rakìjo se žgè od grūōjza ali drupîn.*

žȉēdan (žȉēdni), i, žȉējan, žȉēdnā, žȉēdnò; žednèji, *adj.*, žedan: *Žednegà čovèka je tèško napìt.*

žȉējȁ, žȉējì, *f.*, žeđa: *Žȉējò se tèško trpȉ, kakò i glât. Vèč nìsan mogà zdurȁt od žȉējȉ.*

žȉējȋn (žȉējni) i žȉējan, žȉējnā, ò, žȉējnega, žejnèji, *adj.*, žedan: *Kî je žȉējȋn bi pòpi sè, čâ bi nȅšа.*

žȉējȁt, žȉējan - žȉējajo; žȉējã, žȉējàla, lo; žȉējaj, *v. i.*, žeđati, biti žedan: *Po lète blâgo vèč pūti žȉēja, kadà je prèz vodȉ va kràse.*

žȉēljan (žȉēljni), žȉēljna, žȉēljno, žȉēljnega, željnèji, *adj.*, željan, koji jedva očekuje ono što želi: *Kàt je človèk žȉējan je žȉēljan vodȉ.*

žȉēnska, e, *pl.* žȉēnske, žȉēnskeh, *f.*, žena uopće: *Jâ san vìde ovūōt pasàt dvȉē žȉēnske. Nèke žȉēnske so hūje od vrâga (se užâ rèć).*

žȉēnski, a, o, žȉēnskega, *adj.*, ženski, što pripada ženi (a ne muškarcu): *Žȉēnska ròba je navàdno cenèja nègo muškâ.*

žȉf (žȉvi), žīvà, žīvò, živegà, živèji, *adj.*, živ: *Živegà čovèka sè tokâ prìvo nègo umrè.*

žigȋnt, a, *pl.* žigȋnti, žigȋnt, *m.*, (tal. gigante), div, gorostas, orijaš: *Pòlak štūōriji so nèkat žīvèli i žigȋnti, ma danàs jih nȉ.*

žȉla, i, *pl.* žȉli, žȉl, *f.*, žila kod korijenja, živac, krvna žila: *Nèko drȉēvo ìma dūge žȉli pàk ga je tèško skopàt vi zemljȉ.*

žȉlaf (žȉlavi), a, o, žȉlavega; žilavèji, *adj.*, žilav, otporan: *Žȉlavo mȉēso se teško kūha. Žȉlaf človèk làglje dèla tèško dèlo.*

žȉlj, žīljà, *m.*, osjak, vrst bodljikavog poljskog korova: *Žȉlj rãste nȋjvèć va žȉte i ìma na vrhè vijūōlasti cvȉēt.*

žiminacijūōn, a, *pl.* žiminacijūōni, žiminacijūōni, *m.*, (tal. esaminazione) **[**v. **ežaminacijūōn]**, sudsko preslušavanje, ispitivanje: *Po nèki žiminacijūōni pùno durâjo.*

žiminȁt, žiminȋn - žiminȗjo; žiminȋ, žiminàla, lo; žiminȋn, žiminàna, o, žiminȋj, *v. p.*, (tal. esaminare) **[**v. **ežaminȁt]**, preslušati, ispitati (na sudu): *Onȉ so bȉlī žiminàni sporàdi slepàrijі.*

žiminȅvat, žiminȗjen - žiminȗjo; žiminȅva, la, lo; žiminȅvan, a, o; žiminȗj, *v. i.*, (tal. esaminare) **[**v. **ežaminȁt]**, sudski ispitivati, preslušavati: *Sūdàc me je jenò ūro žiminȅva.*

žȉr, a, *pl.* žȉri, žȉri, *m.*, **1.** voće (drvo i plod): *Lȉšne je poli nàs bȉlò pùno žȉra.* **2.** voćka: *Na Pàzinšćine se sãdi pùno žȉra, kȉ dobrò rodȉ.*

žīvàc, žīvcà, *pl.* žīvcì, živâc, *m.*, živac: *ūōn ìma slàbi žīvcȉ, àš je nervūōš.*

žȉva vodà, žȉve vodȉ, *pl.* žȉve vodȉ, žȉveh vūōt, *f.*, izvor, vrelo: *Poli nàs ìma dòsti žȉveh vūōt.*

žīvȅt, žīvèn - živèjo i žīvūō, živȉē, žīvèla, žīvèlo, žīvì, *v. i.*, živjeti: *Žīvȉ i pustȉ žīvèt (se užâ rèć).*

živȋna, i, *pl.* živȋni, živȋn, *f.*, životinja: *Živȋno se ne smȉē tūć. Tî si prâva živȋna.*

žīvljȉēnje, a, *n.*, življenje, život, mogućnost života: *Za kmèta je bȉlò vãjki tèško žīvljȉēnje.*

živòt, životà, *pl.* životì, živūōt, *m.*, leđa, tijelo: *Va životè me tàkò bolȉ, da se ne mòren ni maknūt.*

žlȁf, a, *pl.* žlȁfi, žlâf, *m.*, (njem. Schleif), otkos trave jednim zamahom kose: *Koscȉ storȉē va jenȉēn dnèva pùno žlâf.*

žlīēbȁc, zlīēpcà, *pl.* žlīēpcì, žlīēbâc i žlebâc, *m.*, crijep, *dem.* žlepčȉć: *Krūōf ot kūći i ot štàli se danàs pokrȋva žlīēpci a nè slàmon.*

žlīēp, žlīēbà, *pl.* žlīēbì, žlīēbi, *m.*, žlijeb, naziv zemljišta, koje naliči žlijebu (toponim): *Kadè je štȉērna ìma kūća i žlīēp.*

žlȍfrnica, i, *pl.* žlȍfrnice, žlȍfrnic, *f.*, ćuška, zaušnica: *Ku būōš zlòčes, ćèš dobȉt jenò žlȍfrnico da će te pasàt vòlja.*

žlu͡ómprt, a, *pl.* žlu͡ómprti, žlu͡ómprt, *m.*, svinjska pečenica: *Žlu͡ómprt se štimȃ za nȇjbȍlje mȉso.*

žmȁk, a, *m.*, ono što ostane gusto u sirutki nakon pravljenja sira: *Žmȁk je dȍbar za jȅs kakȍ i skȕta.*

žmȁrit, žmȁrin - žmȁre i žmȁrijo, žmȁri, žmȁrila, žmȁrilo, žmȁri, *v. i.*, (tal. smarrire) [mlet. *fmarir* (VG 1042); *smarirse* (DDV 250)], blijediti, gubiti boju: *Sȁki veštȋt slabega kolu͡óra lȁhko žmȁri na sȕncu.*

žmȅga, i, *pl.* žmȅgi, žmȉeh, *f.*, ćud: *Sȁki človȅk ȉma svojȍ posȉebno žmȅgo.*

žmȉkāt, zmȉčen - zmȉčo, žmȉkā, ȁla, ȁlo, žmȉkan, a, o, zmȉčȍ, *v. i.*, stiskati rukom masu kod pravljenja sira, praviti sir, ožimati: *Gospodȁrica žmȉče sȋr dȍkle ne otȋdne.*

Žmȉnj, Žmȉnja, *m.*, ime jednog gradića u Istri, istoimena općina, kotar Pūla: *Žmȉnj ȉma i svu͡ój kaštȉel.*

Žmȉnjac, Žmȉnjca, *m.*, stanovnik opć. Žminj: *Žmȉnjci nȉmajo žȉve vodȉ.*

Žmȉnjka, i, *pl.* Žmȉnjki, Žmȉnjk, *f.*, stanovnica por. opć. Žmȉnj

žmȉnjski, a, o, žmȉnjskega, *adj.*, žminjski, koji pripada općini Žminj: *Žmȉnjska podeštarȉja ni velȉka.*

Žmȉnjšćina, i, *f.*, okolica Žminja i područje p. općine Žminj.

žmīrȉt, žmȉrin - žmȉre i žmȉrijo, žmīrȉ, žmirila, lo, žmīrȉ, *v. i.*, škiljiti: *u͡ón žmȉri na jenȍ ȍko.*

žmu̍kljar, a, *pl.* žmu̍kljari, žmu̍kljar, *m.*, škȓtac, škrtica, *dem.* žmu̍kljarić: *Žmu̍kljari so sȁmo zâse; nȉčnega nebi pomoglȉ.*

žmu̍kljarka, i, *pl.* žmu̍kljarki, žmu̍kljark, *f.*, škrtica: *Tȅ žȉčnske so ti vêle žmu̍kljarki.*

žmu̍kljarski, a, o, žmu̍kljarskega, *adj.*, onaj koji pripada škrtici: *Tȍ so ti žmu̍kljarski poslȉ.*

žmūlj, žmūljā, *pl.* žmūljȉ, žmūlji, *m.*, čaša; *dem.* žmuljȉć: *Prnesȉ mi žmuljȉć rakȉji i žmūlj vȉnā.*

žnjȋdar, a, *pl.* žnjȋdari, žnjȋdar, *m.*, (njem. Schneider), krojač; *dem.* žnjidarȉć: *Poli nȁs je bȉlȍ od vãjkada dȍsti žnjȋdar.*

žnjidarȉca, i, *pl.* žnjidarȉce, žnjidarȋc, *f.*, (njem. Schneiderin), krojačica: *Žnjidarȉce navȁdno dȅlajo dobrȉ poslȉ.*

Žnjidarȉć, a, (od Žnjȋdar), *m.*, nadimak jedne porodice u selu Martići, općina Boljun, sada Pazin.

žnjidarȉja, i, *f.*, (njem. Schneiderei), krojačka radionica, krojački zanat: *Onȅ dȅlajo va žnjidarȉje, a onȁ ȉma svojȍ žnjidarȉjo.*

žnjidārȉt, žnjidārin - žnjidāre i žnjidārijo; žnjidārī, žnjidārȉla, lo, žnjidārȉ, *v. i.*, (njem. schneiden), baviti se krojačkim poslom: *Onȁ žnjodāri vȅć dvãjset lȉet.*

žnjȋdarski, a, o, žnjȋdarskega, *adj.*, krojački, onaj koji pripada krojaču: *Tȍ je žnjȋdarski stu͡ól.*

žrīebȁc, žrīepcȁ, *pl.* žrīepcȉ, žrebȃc, *m.*, ždrijebe: *Poli nȁs nȉ žrebȃc ni ku͡ónji.*

žrȋep, žrȋeba, *pl.* žrȋebi, žrȋebi, *m.*, kocka: *Nȅkat se je i poli nȁs igrȁlo na žrȋep.*

žȓnof, a, *pl.* žȓnovi, žȓnof, *m.*, seljački ručni mlin; *dem.* žȓnović: *Na žȓnof se mȅlje dȋndanȁs samo truknjȍ za palȋento, ȁli čȃ za prāscȉ.*

žȓvanj, žȓvnja, *pl.* žȓvnji, žȓvanj, *m.*, mlinski kamen; *dem.* žrvnjȉć: *Sȁki mȁlin ima dvȃ žȓvnja.*

žȕgnut, žûgnen - žûgno i žūgnejo, žȕgnu, la, lo, žȕgni, *v. p.*, potajno, tiho nešto reći u uho, prišapnuti nekome: *Jȃ san mu sȁmo žȕgnu i vȁlje me je poslȕša.*

žûh, žûga, *pl.* žûgi, žūgi, *m.*, glas: *Otkakȍ je šã ćȃ o(t) dȍmi se nȉ o njemu jȍš čȕlo ni žûga.*

žȕhak (žȕhki), žȕhka, o; žȕhkega, žuhkȅji, *adj.*, gorak: *Tȁ medižȉja je žȕhka kakȍ i pelȉn.*

žuknjȟk, žuknjȟkā, *pl.* žuknjȟkȉ, žuknjȟk, *m.*, žumanjac: *Jâje nȅbi imȅlo gȕšta da nȉma žuknjȟkā.*

žūlȅt, žūlin - žūle i žūlijo, žūlīe, žūlȅla, žūlȅlo, žūlȉ, *v. i.*, žuljati, tiskati: *Ovȉ nu͡óvi postolȉ me jâko žūlijo.*

žūlj, žūljā, *pl.* žūljȉ, žūlji, *m.*, žulj, kurje oko, oteklina: *Pȕno lčjȗdi trpȉ od žūlji.*

žȕljaf (žȕljavi), žȕljava, o; žȕljavega; žuljavȅji, *adj.*, žuljevit.

žumȟnje, a, *pl.* žumȟnjca, žumȟnjc, *n.*, žumanjak, žuti dio jajeta: *Žumȟnjca se rabijo za kolāčȉ.*

žūnta, i, *pl.* žūnti, žūnt, *f.*, (tal. giunta), dodatak, privaga: *Kadȁ kūpiš mȉeso ti bekār dā i žūnto škārtega.*

žuntȁt, žuntȟn - žuntâjo, žuntã, žuntȁla, ȁlo, žuntȟn, žuntȁna, o; žuntãj, *v. p.*, (tal. aggiuntare), pridodati, nadovesti: *Tȍ veštȁljo mu͡óraš žuntȁt, ȁš ti je prekrātkā.*

žuntȅvat, žuntûjen - žuntûjo i žuntûjejo; žuntȅva, la, lo; žuntȅvan, a, o; žuntūj i

žuntẽvaj, *v. i.*, (tal. aggiuntare), nadodavati, nadovezivati: *Katgȍt mu se je špãh prekȉnu ga je žuntẽva.*

župȕn, župȁna, *pl.* župȁni, župȕni, *m.*, župan, starješina porezne općine u Istri, *dem.* županȉć: *Nẽkat nȉ bȉlo podeštãti, vẽć samo župȁni.*

župánić, a, *pl.* župánići, župánići, *m.*, **1.** *dem.* od župȕn; **2.** ptica palčić: *Župánić je nâš nȁjmánji tȉć.*

županíja, i, *pl.* županíji, županíj, *f.*, županija, područje porezne općine u Istri: *Za sȁko županíjo je bî zbrȉn jedȉn župȕn.*

župȕnja, i, *pl.* župȕnji, župȕnj, *f.*, žena župana, starješine porezne općine: *Župȗnji nȉmajo nȉčesa poslȁz županíjon.*

žȗr, žūrȁ, *m.*, sirutka, varenika; ostatak mlijeka nakon pravljenja sira: *Od žūrȁ se dẽla skȕto. Kmẽti dájuo žȗr otrokúon za frȕštik.*

žurdȕna, i, *f.*, jedna vrst jestive gljive

žurnȗda, i, *pl.* žurnȗdi, žurnȗt, *f.*, (tal. giornata) [mlet. *zornada* (DDV 821); *ʒurnada* (VG 1273)], nadnica, dnevnica: *Kî nȉma grȕnta muóra púoć za težȃkȁ na žurnȗdo.*

žȗrno, *adv.*, brzo, hitno: *Hodȉ žȗrno na dẽlo.*

žût (žūti), žūtȁ, žūtò, žutegȁ, žutẽji, *adj.*, žut: *Na pozȉmak je lȉšće vẽć žūtò.*

žūtẽt se, se žutȉn i žutíẽjen - žūtíẽ i žutíẽjo, žūtíẽ, žutẽla, lo; žūtȉ (se), *v. i.*, žutjeti se: *Kadȁ je vêla šūša se sẽ šinokòši žutíẽjo.*

žveljarîn, a, *pl.* žveljarîni, žveljarȉni, *m.*, (tal. svegliarino) [mlet. *fveiarin* (VG 1127)], ura, budilica: *Žveljarîn ȉma mȁlo fȁli sȁka kmíẽcka kȕća.*

žventȁt, žventȕn - žventâjo; žventã, žventȁla, lo; žventȕn, žventȁna, o; žventãj, *v. p.*, (tal. inventare) [mlet. *inventar* (VG 512)], izumiti, izmisliti: *Tî si tȍ štúorijo sigȗro sȁm žventâjo.*

žventẽvat (se), (se) žventûjen - žventûjo, žventẽva, la, lo; žventūj (se), *v. i.*, (tal. inventarsi) [mlet. *inventar(se)* (VG 512)], izmišljati (se): *Kat smo bȉlȉ čȁ úon se je žventẽva kȕli čâ [...ne razabire se tekst].*

žvíẽlt (žvíẽlti), a, o; žvíẽltega; žveltẽji, *adj.*, (tal. svelto) [mlet. *svelto* (DDV 727), *fvelto* (VG 1127)], hitar, okretan: *Žíẽnske so navȁdno žveltẽje od muškíẽh.*

žvíẽlto, *adv.*, (tal. svelto) [mlet. *svelto* (DDV 727), *fvelto* (VG 1127)], brzo, hitro: *Hodȉ žvíẽlto va škúolo, àš ćeš zakasnȉt.*

žvíẽndula, i, *pl.* žvíẽnduli, žvíẽndul, *f.*, (mlet. sventola), mahalica: *Žvíẽndulo rãbe sȁmo žíẽnske, kȁd jin je jâko tẽplo.*

Ivan Francetić je zasigurno jedan od dijalekatnih leksikografija koji bez dovoljnog stručnog obrazovanja, svojim djelom približio onim koje su stvarali jezikoslovci, a ono što je bilo pogrješno, svojim je trudom i znanjem nadoknadila Sandra Tamaro Pogorilić prihvativši se sasvim odgovorno ne samo leksikografskoga posla, već i uredničkoga i redaktorskoga. Izuzetno je vrijedno što je svaku natuknicu provjerila na terenu i što je u svoj uvod uključila i neke napomene o mijenama boljunskih govora otkad je njihove jedinice bilježio I. Francetić. Valja naglasiti vrijednost prikupljene i obrađene građe koja objavljivanjem postaje dostupna i za daljnja jezična istraživanja. Usto, ovaj je rječnik i zbog brojnosti natuknica i zbog stručnoga pristupa zakonitostima leksikografske struke, kao i zato što rječnika boljunskih govora nema i zato što je jedan od rijetkih ekavskih središnjih istarskih govora (Milevoj, Kalsbeek) koji bi objavljivanjem bio zastupljen u hrvatskoj leksikografskoj baštini zasigurno vrijedan doprinos hrvatskoj dijalekatnoj leksikografiji.

Silvana Vranić

Rječnik boljunskih govora, nastao na temelju ostavštine zaljubljenika u svoj materinski idiom, autora Ivana Francetića, uređen i priređen za tisak strpljivim višegodišnjim radom urednice i redaktorice Sandre Tamaro Pogorilić, nedvojbeno je djelo koje će upotpuniti hrvatsku dijalekatnu leksikografiju. Vrijedan prinos urednice i redaktorice je, svakako, provjeravanje svake natuknice na terenu, korekcija etimologije talijanizama, njezina zapažanja o mijenama leksika u odmaku od šest desetljeća.

Lina Pliško

ISBN 978-953-377-103-8